

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Katolsk Ugeblad

3. Januar 1954
102. Aargang
Nr. 1

Den hellige Faders Appel
til Menneskeheden

Kardinal Griffin om
den katolske Presse

De polske Biskoppers
Forfatningsed ugyldig

Gudsmoder fortrænger
Marx og Lenin

For tre Maaneder siden, ved Begyndelsen af Oktober, kunde vort Blad have fejret Hundretdaarsdagen for sit første Nummer. Vi gjorde ikke noget ud af det, eftersom vi i Forvejen som bekendt havde benyttet den 100. Aargang til at kaste Blikket tilbage og samtidig søge at placere Ugebladet overfor dets aktuelle Opgaver. Men ved Aarsskiftet vil vi alligevel snakke Blad endnu engang.

Kardinal Griffin sagde for en Maaned siden, at den katolske Presse ikke er ønskelig, men nødvendig. Ingen katolsk Husstand kan undvære sit katolske Blad, og naar Kardinalen ud-

talte dette, tænkte han ikke paa de Blade, der bringer opbyggelig Læsning eller betjener en bestemt afgrænset Kreds eller virker paa mere videnskabelige kulturelle Felter. Kardinal Griffin mente og sagde, at ingen

katolsk Husstand maa undlade regelmæssigt at læse et *aktuelt* katolsk Blad, der alsidigt bringer Nyt fra den katolske Verden og giver katolske Kommentarer til Døgnets Gang og Døgnets Drøftelser. Det vil hos os i Danmark simpelthen sige, at ingen katolsk Husstand kan undvære »Katolsk Ugeblad«, der heller ikke lader sig erstatte af selv det bedste udenlandske Tidsskrift, saa sandt det er i den danske Aktualitet, vi er nærmest til at være orienterede.

Kom ikke og fortæl os, at der er et stort Spring fra, hvad »Katolsk Ugeblad« er, og til, hvad Kardinalen venter af det nødvendige katolske Tidsskrift. Indenfor vore snævre økonomiske Rammer gøres der et dansk Pressarbejde, som vel kunde være bedre, men som ikke vi, men førende udenlandske Pressefolk siger om, at vi har Lov at være godt tilfredse med.

En norsk og en dansk Præst sad en Dag og talte om deres respektive Blade. Danskeren fortalte, at han kendte flere, som fandt »Sct. Olav« langt bedre end »Katolsk Ugeblad«. Da lo Nordmanden og sagde, at oppe i hans Land var der ogsaa flere, som fandt »Katolsk Ugeblad« langt at foretrække for »Sct. Olav«. Og Præsterne enedes om at le og fastslaa, at saadanne Mennesker udmærket opvejer hverandre og intet ændrer ved Faktum, at der i begge Lande gøres en Presseindsats, man begge Steder kan være bekendt.

Støt »Katolsk Ugeblad« ved at læse Bladet og udbrede det. Der er saa meget, vi gerne gjorde bedre — og vi gør det, naar Læsernes Støtte muliggør det. Med berømte historiske Ord: »Give us the tools, and we shall finish the job«. (Giv os Redskaberne, her Abonnentprotokollens Vækst, saa skal vi nok gøre Arbejdet helt færdigt!)

BLADET og NYTAARET

DA MARIA-AARET AABNEDES

Den Hellige Fader i Samtale med Ministerpræsident Pella i Kapitelsalen ved Sta. Maria Maggiore. De italienske Myndigheders Deltagelse i Festlighederne illustrerer den Betydning, som Dagen tillægges ikke blot i den evige Stad og i Italien, men i hele Verden.

absolut

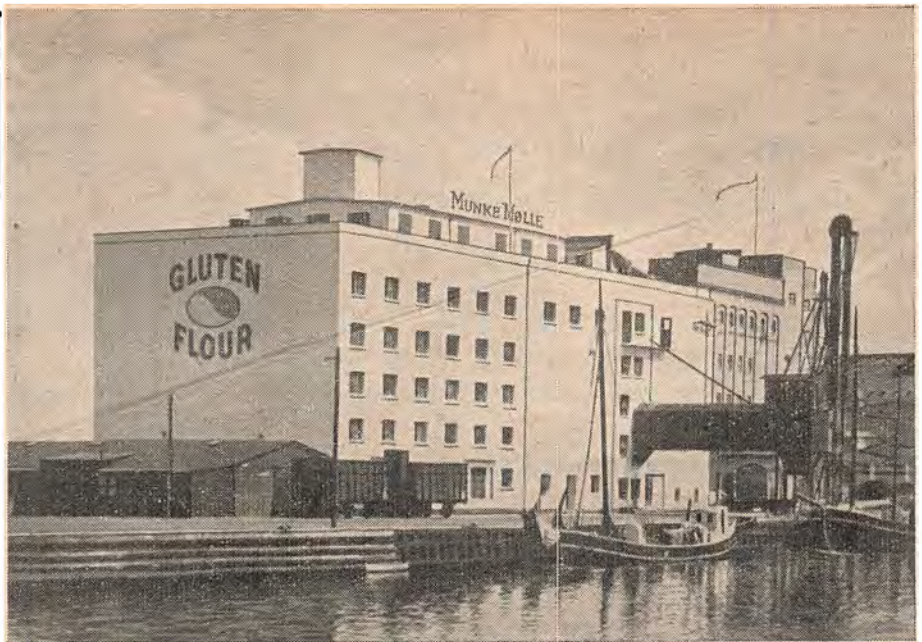
ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

All i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KBK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deras bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen
Leverandør til de katolske Institutioner

Th. P. Stillinge

tømrermester
Sejrgade 15
Tlf. Ryvang 1225
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

Edmund Sønhøsen *Glarmester*

Larabjærnstræde 14
Tlf. Byen 8009
Bygningsarbejde · Remmer · Spejle · Glasforakr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damask 2043
Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

*Mosaik
og Terrazzo*
La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 856

TIL AL VASK og REHLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Morning & Petersen
KØBENHAVN

Andr. Krøyer's Boghandel

d. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Mere en Nødvendighed end Luksus

Ærkebiskoppen af Westminster om katolske Romaner og katolsk Presse

Kardinal Griffins Hyrdebrev ved Adventstidens Begyndelse er allerede korteligt refereret her i Bladet, men det indeholdt baade i sin Omtale af den katolske Presse og i Kritiken af visse Tendenser indenfor moderne katolsk Skønlitteratur saa betydningsfulde Udtalelser, at vi nedenfor gen giver Hovedindholdet af disse Afsnit af Hyrdebrevet.

Romanen og Læsernes Moral.

»I de senere Aar har vi været meget bekymret over visse Tendenser i moderne Litteratur.

Vi lever i en Periode, der som Følge af udbredt materialistisk Indflydelse kender lidet til Hemninger og viser utilstrækkelig Forstaaelse for Nødvendigheden af Tilbageholdenhed, hvor der er Fare for Forargelse.

Idet den giver sig ud for at være et Udtryk for moderne Tænkning er farlig Litteratur trængt ind i Boghandelen og paa Bibliotekerne, hvorfra den kan øve en højst uønsket Indflydelse paa paavirkelige Sind.

I Dag udgives mange Romaner, der viser en fuldkommen Tilsidesættelse af elementære Regler for Sømmelighed. Selv om deres Indhold ikke er pornografisk efter Lovens Bogstav, er de i bedste Fald en Fare for deres Læseres Moral og et Misbrug af den Trykkefrihed, som de borgerlige Mynligheder tillader.

Oftentimes anføres det til Forfatterens Retfærdiggørelse, at de bestræber sig for at være realistiske og afspejle en eksisterende Tingenes Tilstand.

Men dette er ingen Retfærdiggørelse for at offentliggøre noget, der — om end ikke direkte umoralsk — er egnet til at blive en Lejlighed til Synd for Læsernes store Flertal.

Synder mod det sjette Bud kan være i Tanker og Ord saavel som i Gerning.

Det er den sørgelige Sandhed, at nogle katolske Forfattere synes at være faldet i denne Vildfarelse.

Faktisk indeholder nogle Romaner, som skulde være Udtryk for katolsk Lære, ofte visse Passager, som med deres uhemmede Afmaling af umoralsk Opførsel bliver en Kilde til Fristelse for mange af deres Læsere.

Omend det vil kunne siges, at saadan Litteratur trygt kan læses af de udvalgte faa, er Farerne for Flertallets Moral saa stor, at dens Publicering er højst uønskelig.

Fremstillingen af katolsk Levevis indenfor en skønlitterær Ramme kan være et udmærket Formaal, men dette kan aldrig retfærdiggøre som et Midde til sin Opfyldelse, at der indføres usømmeligt og skadeligt Stof.

I den senere Tid er vi hyppigt af de troende blevet bedt om officiel Vejledning i denne Sag. Alt medens vi i høj Grad vil tøve med at generalisere, føler vi det magtpaaliggende for os som Vogter af Troen og Moral at udsende disse advarende Ord.

Vi anbefaler stærkt de paagældende katolske Forfattere, hvis litterære Fortjenester er hævet over Tvivl, at tænke godt efter, om deres Talenter ikke kan bruges i en bedre Tjeneste, mere svarende til den katolske Litteraturs høje Traditioner og mindre udsatte for at vise sig skadelige for deres Læsers Moral.»

Den katolske Presse og dens Læsere

»Som Følge af Interessernes Mangfoldighed ... er der mange Informationer, som er af Betydning for Katolikker, men som ikke finder tilstrækkelig Udtryk i de almindelige verdenslige Aviser.

Vi anbefaler varmt den katolske Presse for dens Bestræbelser for at udfylde denne Mangel og give Oplysning af Værdi for alle, der vil tage aktiv Del i Kirkens Liv.

Vi understreger paany det Ønske, som den Hellige Fader ofte har udtrykt, at enhver katolsk Husstand re-

gelmæssigt bør læse i hvert Fald eet katolsk Blad.

I Verden, som den er i Dag, er den katolske Presse for enhver Katolik mere blevet en Nødvendighed end en Luksus eller et godt Foretagende, som er vor Støtte værd.

Det enkleste Bevis herfor ligger i det Faktum, at der ikke gives andre praktiske Midler til at sikre sig, at alle Katolikker hører den Hellige Faders betydningsfulde Ord, naar han, som han regelmæssigt gør, taler om katolsk Lære og katolske Værdier i Relation til verdslige Sager i en forvirret og i vid Udstrækning hedensk Verden.

Det vil ganske øjensynligt være Præsten umuligt i den korte Tid, der staar til hans Raadighed paa Prædikestolen, at bringe sin Menighed Budskab om Hans Helligheds Udtalelser angaaende disse betydningsfulde Emner.

Endnu mindre kan Præsten fortælle sin Menighed om andre værdifulde katolske Udtalelser, om vore forfulgte Brødres Skæbne og om alle de Forhold, der berører Efterlevelsen af vor Tro i disse urolige Tider.

Men enhver Katolik, der regelmæssigt læser sin katolske Presse, bliver holdt i stadig Kontakt med den Hellige

Nytår 1954

I VOR HERRE JESU CHRISTI NAVN

Da det nye år oprandt, knælede fromme kristne ned og gjorde korsets tegn og bad Gud signe det og fremtiden for sig selv, for sine kære og for den hele verden. Vor overbevisning er, som apostlen siger: Der er ikke frelse i noget andet Navn end i Jesus signede Navn. Det vil sige, at vi skal bygge vort hele liv, vor fred, vor glæde, vort håb på Jesus Kristus, dersom vi ønsker et lykkeligt nytår.

Vi bringer ved årets begyndelse vor hyldelse til dette Navn, til vor Frelser fra synd og nød. Priset være dit Navn, du vore fædres Gud, fordi du ihukommer din miskundhed mod en falden og syndefuld verden. Når mine synders tal forvirrer og ængster mig, så behøver jeg kun med et sønderknust hjerte at bekende min synd, og så er du såre rig på tilgivelse. Velsignet være dit Navn i evighed, du som helbreder syge, opvækker døde og tilgiver al synd. Hver dag vil jeg derfor prise dit Navn og takke for din miskundheds rige gaver, både de timelige og de åndelige.

Jeg vil træde frem for dig, min ungdoms glæde og lovsynge dit Navn midt i din menighed under den hellige messe søndag og hverdag.

De, som kender Jesus Kristus, ved af erfaring: Herren forlader og svigter ikke dem, der sætter deres lid til Ham.

Men Gud, Jesus Kristus, er også den hellige og frygtelige Gud, som vi skal vogte os for at krænke ved synd ... Salmisten siger medlidende om Guds fjender: Nogle forlader sig på deres stridsvogne, andre på deres heste. De mener at kunne alt ved materiel styrke. De mener at kunne skabe en lykkelig verden uden Guds lov og lære. Men jo mere mennesker fjerner sig herfra, desto dybere synker vor jord i alskens nød og ulykke.

Men kristne sætter al deres lid til Gud og hans hellige Navn.

Og hvordan vil det så gå? Alle, der håber på Gud, skal fryde sig i evighed. De skal bo hos Gud. Han skal forherlige dem, der elsker ham og tjener ham, trods spot, foragt og forfølgelse.

Ja, i dit åsyns lys, Herre, skal de vandre, og hver dag skal de juble af fryd. Og det midt i en fredløs og gudløs verden.

Trængsler og smerter kan livet bringe, men de gudfrygtige står faste med Gud ved deres side. Under den Højestes vinger er de trygge.

Synes det til tider at se sort og trøstesløst ud, så bier de i urokkelig tillid til Gud den almægtige.

Og vor bøn i Jesus Navn på nytårsmorgen skal være: Een ting begærer jeg af dig, Herre: Lad mig leve som din Kirkes trofaste barn alle mit livs dage, så jeg engang må få en plads i de evige boliger og der i forning med dine helgen lovsynge dit vidunderlige Navn. Amen.

Niels Th. Hansen.

Fader og Biskopperne og bliver fyldestgørende informeret om Begivenhederne i deres direkte Forhold til ham selv som Apostel.

Den katolske Presse hjælper med til at gøre det muligt for Katolikkerne at tage Del i den hele Kirkes Liv og fylde sin Rolle i Forkyndelsen af dens Lære.

Desuden giver den katolske Presse regelmæssigt Oplysninger om forskellige andre Paavirkninger, som berører vort daglige Liv. Studiet af katolske Synspunkter overfor disse Ting kan være til stor Hjælp for de troende, ikke mindst for Forældre og Lærere, der kan raade og paavirke dem, som er betroet til deres Omsorg. De, der udgiver den katolske Presse har et stort Ansvar for, at deres Synspunkter er i Overensstemmelse med Kirken. Men løses den paa rette Vis, kan deres Opgave være en uvurderlig Hjælp for den katolske Opdragelse og for Oplæringen af den enkelte Lægapostel i den moderne Verden.

*

Det er med den største Glæde, »Katolsk Ugeblad« netop ved Begyndelsen af det nye Aar aftrykker Kardinalens Ord, som viser saa klart et Syn paa Pressens Opgaver og paa Katolikernes Pligter overfor den. Overføres Kardinalens Ord til danske Forhold, siger de ganske klart, at enhver katolsk Husstand som en Nødvendighed maa være stadige Læsere af »Katolsk Ugeblad«, idet de andre katolske Tidsskrifter her i Landet har specielle Opgaver, og Ugebladet er ene om dem, der for Kardinal Griffin gør den katolske Presse til en katolsk Nødvendighedsartikel.

Vi er os vel bevidst, at vi kun paa beskeden Vis opfylder, hvad der er den katolske Presses Opgaver, men jo flere Katolikker, der slutter op om Bladet, des bedre vil vi kunne betjene dem. Derfor er dette Blad vor fælles Sag.

ORIENTERING

Munkenes Hemmelighed

Det er ikke nogen Tilfældighed, at de, der i Historiens Løb har villet den katolske Kirke til Livs, atter og atter har rettet deres dræbende Hug mod Klostrene, Kirkens egentlige Kraftcentre. De vidste, at det var her, der maatte sættes ind. Den katolske Kirke har altid overvejende bygget paa sine Ordeners religiøse Substans og mindre paa sine politiske Aktioner, og i Munkevæsenet randt — og rinder stadig — Troens udtømmelige Kilder. Og naar de dræbende Hug forfejlede deres Virkning, saa skyldtes det netop *Munkenes Hemmelighed*. Og hvori bestaar da denne Hemmelighed? Simplethen i, at de vidste det Kunststykke, ikke at tage denne Verden alvorlig, men derimod Aandens og Sjælens Verden. Og fordi de bevidst stillede sig i Perspektivets Brændpunkt udenfor den synlige Verden, fik de Kraft og Styrke til at mestre og omforme den-

En moderne Julekrybbe

Julekrybben spiller her i Salzburg en særdeles stor Rolle, og det saavel i Kirkerne som i Hjemmene. Den har været der, inden Juletræet kom til, og den har ogsaa efter Grantræernes Fremtrængen kunnet hævde sig. Gennem Aarhundreder har den været et yndet Objekt for Billedskærere, — i Tyskland findes der endda en »Sammenlutning af »Krippenfreunde«, der udgiver en Aarbog »Die Weihnachtskrippe« og et Tidsskrift »Der deut-

ne Verden. Som Pilgrimme paa Jorden fik de Evne til at magte Spændingen mellem Verden og Gudsriget, fordi de havde hjemme i det indre, det mystiske, det hinsidige Rige. De besad en harmonisk Ligevægt mellem Handling og Beskuelse, mellem vita activa og vita meditativa. Men endnu mere: de kendte det afgrænsede, det normative Menneskebillede, som de realiserede i og omkring sig. Netop i deres Ensomhed og Frigjorthed fra denne Verden kunde de føle sig inderligt forbundet med den. Og ud fra denne Ensomhed, der har sin Oprindelse i Gud og ud fra Kærligheden til Menneskene dannedes det religiøse og skabende Fællesskab, der — al menneskelig Svaghed og Fejlen til trods — gennemvarmedes af hin Troens og Aandens Varme, der samtidigt straaled sin Varme ud til Verden udenfor Klostermuren.

Langt de væsentligste og vigtigste Strømninger inden for Østerledens Kultur er udgaet fra Klostrene og Munkevæsenet — det Munkevæsen, der

NOTER

Fællesrejse til Rom i Maria-Anret

I Forbindelse med Maria-Kongregationernes Verdenskongres i Rom i September 1954 vil Mariakongregationernes Fællesudvalg i Danmark arrangere en billig 16-Dages Tur (5.—20. September) til Rom med Ophold i Assisi og Firenze paa Tilbagereisen. Ogsaa Ikke-Kongreganister vil kunne deltage i Rejsen. Nærmere Oplysninger vil senere fremkomme her i Bladet.

sche Krippenfreund. I München eksisterer der et særligt »Krybbemarked«, det vil sige en Udstilling af Julekrybber. Alt det tyder paa, at Fremstilling af Julekrybber hernede — i Salzburg og Tyrol ligesom i Bayern — er noget levende. Det er spændende at gaa og se Julekrybber, ikke blot fordi Figurerne udskiftes hele Tiden — lige fra Advent og indtil Flugten til Ægypten, men ogsaa fordi Figurerne, der ikke bliver fabrikmæssigt fremstillet, gerne bærer Præg af Landets Befolkning. Disse Julekrybber er folkelige i Ordets bedste Forstand, idet de kommer fra Folket og taler til den jævne Mands Smag. Ligesom det er Tilfældet med gamle Folkeviser, er deres »Forfatter« da ogsaa anonyme. Medmindre det drejer sig om noget saa epokegørende som den nye Julekrybbe fra Lend (Salzburger Land), der for Tiden gaar gennem Pressen i Ind- og Udland. Her har en kunst- og liturgisk Præst — *Josef Tomaschek* — i Samarbejde med en protestantisk Flygtning — *Gustav Resatz* — skabt noget, der gaar ud over det almindelige. Det, der fra første Færd (det er fem Aar siden, de begyndte paa dette Kunstværk) har foresvævet dem, var

fundt sin fulde og hemmelighedsfulde Udfoldelse i Vesterledens (katolske) Kirke. Den kendte Kirkehistoriker *Walter Nigg* har i sin nyeste Bog »*Vom Geheimnis der Mönche*« (Artemis, Zürich) trukket disse Linier op i mesterlige, kraftige Træk. Det er ikke en Samling sensationelle Afsløringer, men et kunstnerisk formfuldendt og tillige strengt videnskabeligt objektivt Billede af Munkevæsenet, dets Oprindelse og Mening samt af dets store Navne, der her ruller op. Det er en Bog, der holder sin Læser fangen fra A til Z, et værdifuldt Værk, som ganske vist stiller Krav til sin Læser, men som til Gengæld saa ogsaa giver ham tusindfold igen.

Katolsk Ugeblad
i ethvert katolsk Hjem

en Syntese af Juletræ og Julekrybbe. Nede ved Træets Fod staar Adam og Eva med Slangen imellem sig. Toppen af selve Krybben er en Kopi af et Klokketaarn paa et Bondehus her fra Egnen. I den første Uge i Advent ses der ikke andre Figurer end Adam og Eva ved Enden af Træets Fod. Paa Træets Grene brænder der ni Lys, der faar Jordklodens Ringe og en stiliseret Stjerne til at funkke. I den anden Uge er Træet vokset saa meget, at der er Plads til Rorate-Profeten samt Fremstillinger af Bebudelsen og Marias Gang til Elisabeth. I den 4. Uge er den egentlige Krybbe — i Træets Top endnu tilhyllet, men Stjernen lyser over den. Til Jul staar Adam og Eva i Skyggen ved Træets Fod, mens Lyset samler sig om Julens glade Budskab.

Det er ikke umuligt, at denne herlige Juletræskrybbe med Tiden vil erobre Verden ligesom dens Forgænger fra Salzburgs Egn, det udødelige »Stille Nat«.
S. W.

RAVENNA I KØBEN- HAVN

Kejserinde Theodora
(S. Vitale)

Umiddelbart inden Jul aabnedes i København en Udstilling, der vel er værd at bemærke og besøge. Enhver, som har besøgt Italien — og da især Ravenna — ved, hvilken uforglemmelig Oplevelse og Berigelse det er at se Mosaikkerne, der hører hjemme blandt Verdenskunstens Vidundere, og som tillige er et saa væsentligt Led i den kristne Kunsts Udvikling. Overalt i Italien findes der skønne Mosaikker — Palermo, Roma, Firenze, Venezia — men Ravenna bærer Prisen, og det er disse Herligheder, der — i forbløffende Kopier — er bragt til Skue i Kunstindustrimusæet i Bredgade. Og hvilke Skønheder! Kopierne er fremstillet (af Fagfolk) med saa skuffende Nøjagtighed, at de intet lader tilbage at ønske. Der er et Væld af Kunstværker fra San Vitale, Galla Placidias Mausoleum og S. Apollinare Nuovo, Vidundere i Guld og Farver, friske som var de skabt igaar og ikke i femte Aarhundrede. Det er uladsgjærligt at fremhæve Enkeltheder. Tag blot »Kejserinde Theodora med Følge« fra S. Vitale (Billedet ovenfor) — den skønne, giftige Slange, hvor Kurtisanen og Helgeninden, Fromhed og Synd synes at være smeltet sammen, eller »Evangelisten Lukas' Okse«, Apostelhovederne, den troende Madonna med Barnet fra S. Apollinare Nuovo, Sejrgudinden fra Teodoriks Palads, Fuglene fra S. Vitale o.s.v. Mosaikkunstens dekorative Kraft er fabelagtig. Den ejer en mægtig Lysvirkning og plastisk Fjernvirkning — højt over Beskuerne svæver Skikkelserne, og trods det virker de, som om de er allestedsnærværende og følger en med Blikket. Og omend Farvetoneregistret er lille, er Farvernes Kraft dog saa intens, at de i deres dybe Glød gennemtætter og varmer Rummet. Der findes simpelthen ikke Ord til at beskrive disse Værker i deres overvældende, tilsyneladende evighedsbetonede Skønhed.

G. M.

MARIA- AARET

1.

MARIÆ BEBUDELSE
(Kalkmaleri fra c. 1470
Vordingborg Kirke)

Den Lære, at den saligste Jomfru Maria i sin Undfangelses første Øjeblik ved en enestaaende Naadegave og Forrettighed, skænket af den almægtige Gud med Henblik paa Jesu Kristi, Menneskeslægtens

Frelsens Fortjeneste, blev bevaret mod enhver Arvesyndens Plet, er aabenbaret af Gud og maa derfor være alle troendes faste og bestandige Tro.

(Fra Bullen »Ineffabilis Deus«, 8. 12. 1854)

Krybbeunderet i Urbino

Efter et gammelt Sagn . Paa Dansk ved T. Fd.

Den unge Kone, som fulgte os fra Via Veneto i Urbino til San Guiseppe, bar, skønt det endnu var Dag, en tændt Olielampe i sine Hænder.

»Jeg vil sætte den ud til Bambinoen,« forklarede hun, »der er altid saa mørkt i Kirken, og Jesusbarnet skal have en Lampe med Olive fra min egen Have.«

Grottekirken i Via Barocci var virkelig meget mørk; der kom kun en lille Smule Lys ind ad Døren, som stod aaben ud til det snævre Stræde. Sagte gik vor Vejviser foran os op til Brandanis vældige Krybbe fra det 16. Aarhundrede og stillede sin lille Lampe saadan, at dens Lys faldt lige paa det smilende Jesusbarn.

Figurer i Legemsstørrelse staar eller knæler omkring Barnet. Maria bøjer sig beskyttende over det, og St. Joseph, her fremstillet som en ung Mand, betragter hende. Oksen og Æslet staar lige ved Krybben, og Hyrder og Lam kommer ud fra Nicher i Kirkens Klippevæg og ser undrende paa det Barn, som Profeterne har spaaet om, og som nu i den kolde Midnatsstund er kommet ned til Jorden.

Mesterligt har Kunstneren skabt sine Skikkelser i Sten; men det er, som om han har skænket Stenen noget af sin Sjæl, saa levende er Udtrykket i hvert enkelt Ansigt.

Vi sagde noget om dette til den unge Kone. Hun smilede. Ja, det skulde nok passe, for en Sten, der for fire Hundrede Aar siden havde set et Mirakel, kunde bestemt ikke være nogen almindelig Sten, sagde hun.

Et Mirakel? Det maatte vi da høre noget om! Og hun satte sig paa Bænken foran Krybben og fortalte sagte:

»I det 16. Aarhundrede levede her i Urbino en ung, smuk Mand, som hed Federico Brandani. Hans Fader var Klædekræmmer, men Sønnen brød sig ikke om Arbejdet i Forretning og paa Kontor. Han var begyndt at hugge Figurer i Sten; Kunstner vilde han være, og hans Forældre prøvede forgæves at faa ham til at lære et Haandværk, saa han dog kunde tjene sit Brød. Men Federico var kun opfyldt, ligesom besat, af een eneste Tanke. Han elskede Hertugens Datter, og hun gengældte hans Kærlighed; men de vidste begge, at de aldrig vilde faa Lov at ægte hinanden. Alligevel blev Federigo ved med at haabe, at han kunde gøre sig værdig til at hjemføre Lorenza di Montefeltro som sin Brud. Nat og Dag tilbragte han i San Guisepes forfaldne Kirke og skabte her det Værk, som skulde gøre ham berømt. Naar han for en kort Stund forlod Kirken, laasede han Døren, for intet Menneske, ikke engang Lorenza maatte se hans Kunstværk, før det var helt færdigt.

En Dag kom Lorenza til San Guisep-

pe. Hun havde i lang Tid ikke set Federico og vilde nu vide, hvad det var, som holdt ham borte fra Byen, saa hun aldrig mere mødte ham. Men Federico aabnede ikke Døren, hvor meget Lorenzas Tjener end hamrede paa den og kaldte paa ham. Saa blev hun vred og gik hjem med det Forsæt, at hun vilde glemme den troløse Bejler.

Der gik flere Aar, og endelig var Federico Brandanis Værk fuldført. Han havde skabt en Krybbe, med Figurer saa skønne, som man aldrig havde set dem i Urbino, Kunstnerens By. Nu lod Brandani Kirkens Dør staa vidt aaben, thi han vilde bede sin elskede komme og se, hvad han havde udrettet for at vinde hende. Aar fulde af Arbejde og Forsøgelse laa bag ham; men nu turde han kræve sin Belønning.

Federico kom til Hertugens Palads, fulgt af en Mængde Mennesker, som lovpriste hans Kunstværk, der vilde gøre Urbino endnu mere berømt. Han bad om at blive ført til Lorenza di

▲ Via Barocci

De polske Biskoppers

Ifølge en Meddelelse fra det polske (kommunistiske) Nyhedsbureau »Radiopap« har Biskopperne, Kapitularkvikarerne og Hjælpebiskopperne fra samtlige polske Diocesser 17. December overfor den polske Ministerpræsident aflagt Ed til den polske Folkerepublik. Ifølge Artikel 5 i Forordningen om Besættelse af kirkelige Embeder — den Paragraf, imod hvilken

»Hallo, Hr. Pave«

Da den Hellige Fader for nylig ankom til Monte Gianicolo for at indvi det ny nordamerikanske Kollegium, blev han regulært overfaldet af en Bande Pressefotografer. Da een eneste Fotograf har Eneret paa at fotografere Paven inden for Kirkestaten, vilde samtlige Pressefotografer i Rom benytte sig af denne Lejlighed til at knipse Paven udenfor Vatikanet. Paven ilede imidlertid forbi Kamerajægerne, men pludselig raabte en af dem: »Hallo, Signor Papa«. Forbløffet over denne Tiltaleform vendte Paven Hovedet et Sekund og i samme Øjeblik fangede et Blitz ham, og en stor blond Pressefotograf udbrød glædesstraalende med kraftig amerikansk Accent: »Grazie, Signor« (Tak, Hr.). Pius XII kunde ikke lade være at trække paa Smilebaandet og gav Reporteren sin Velsignelse. (KNA)

Montefeltro, men Tjeneren spurgte, om han ikke vidste, at hun allerede for flere Uger siden var taget til Slotet i Senigallia.

Senigallia? Saa vilde han straks af Sted og hente hende, for han maatte absolut vise hende Krybben.

Det vilde nok være uklogt, mente Tjeneren, for den naadige Frøken var nu Hertuginde, og hendes Gemal vilde sikkert ikke lade hende rejse til Urbino saa kort efter Brylluppet.

Federigo forlod Paladset. Den klare Vinterhimmel syntes ham mørk, og der var som en Taage for hans Øjne. Han følte sig som en udstødt. Da Folkemængden saa ham, brød Jubelen atter løs; men i hans Ører lød kun Ordene: »Hun er Hertuginde af Senigallia — hun kommer ikke til Urbino ...«

Uden at vide, hvordan han var kommet der, stod Federico igen i sin Kirke. Her var Byens Raad forsamlet foran det nye Kunstværk. De gamle Raadsherrer berømmede den unge Mester og sagde, at hans Værk havde gjort ham u dødelig. Og saa kom Hertugen af Montefeltro, klædt i Fløjl og Silke, ind i Krybbekirken og betragtede de skønne Figurer. Smilende sagde han til den alvorlige Kunstner: »Det er stort, hvad I her har fuldført. Jeg forstaar at skatte et saadant Værk. Men sig mig, Federico Brandani, er det tilfældigt, at den hellige Jomfru bærer min Datter Lorenzas Træk?«

den arresterede Kardinal Wyszinski stadig har protesteret — er alle polske Statsborgere, »der beklæder et hvilket som helst kirkeligt Embede«, pligtige at aflægge denne Ed.

I denne Anledning erklærer Vatikanets officielle Organ, »Osservatore Romano«, at en Eds aflæggelse under de forhaandenværende Tilstande i Polen er objektiv set ugyldig. »Dersom Meddelelsen om de polske Biskoppers Eds aflæggelse overfor den polske Statschef skulde være rigtig — udtaler Osservatore — saa vil imidlertid enhver, der kender til Forholdene i Polen, med det samme være klar over, at denne Biskoppernes Handling ikke er sket af fri Vilje, men maa ses som en uafvendelig Følge af et vedvarende moralsk, forvaltningsmæssigt og psykisk Pres«. Man maa, udtaler Osservatore, se og bedømme Meddelelsen om Eds aflæggelsen paa Baggrund af den Situation, der er skabt af Udviklingen i Polen i de seneste Maaneder. Denne Situation er formelig opstaaet som Følge af Kræfter, »der har deres Kraftcentrum udenfor Polens Grænser«. Magt og Løgn, Ondskab og Hykleri, Smiger og Pres har spillet sammen i den Hensigt at undertrykke Kirken. (KNA)

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjem!

Da blev Brandani angst og stammede: »Nej, Herre, nej ... hvordan skulde jeg vel have vovet ... nej, min Madonna — hende har jeg altid forestillet mig saadan, som hun knæler her.«

Men Hertugen og alle de andre saa ganske tydeligt, at Brandanis Madonna var et nøjagtigt Billede af den unge Hertuginde. Ved Siden af hende sad, hensusken i Betragtning af Barnet i Krybben, St. Joseph som en gammel, træt Mand.

Federico stirrede paa den hellige Jomfru. Ja, det var sandt, det var hende, Lorenza! »Al den Tid, jeg har arbejdet, har hun været herinde, uden at jeg vidste det,« tænkte han. Hans Hjerte fyldtes af Bitterhed. Hvad betød alle disse Menneskers Ros og Beundring nu? Lorenza var tabt for ham. Billedet af hende ved Krybben var nu et Mindesmærke over hans ulykkelige Kærlighed. Det var for ham, som stod han ved hendes Grav.

Den lille Kirke, der var hugget ind i Klippen, stod fra nu af altid aaben. Folk strømmede til fra nær og fjern for at beundre Krybben. Men Kunstneren selv kom der ikke mere.

Sorgen gjorde Federico syg. Han bar sine Lidelser taalmodigt, men kæmpede ikke mod Sygdommen. For det igen blev Vinter, bar man hans Lig til San Guiseppe, hvor Urbinos Indbyggere tog Afsked med ham. Og i den Nat, der fulgte paa, skete noget

Fra Moskva til Rom

Den ny indiske Gesandt ved den Hellige Stol, Dr. Yesdezard Dinshow Gundevia, overrakte umiddelbart inden Jul sine Akkreditiver i Vatikanet. Den ny Gesandt er født 1908 i Bombay og har siden 1950 beklædt Posten som Indiens Gesandt i Moskva.

(KNA)

Rejsegilde i Lyngby

Mandag 14. December var der Gilde hos den stærkt voksende Menighed i Lyngby. Kransen vajede over den store, smukke Skolebygning, som om et halvt Aar vil tage imod sine første Elever og som efter alt at dømme trods sine rummelige Maal i Løbet af faa Aar vil kunne melde alle sine 8 Klasser fyldt med de 25 Elever i hver, den er bygget til.

Rejsegildet formede sig efter saadanne Festligheders hyggelige Traditioner, og de forskellige Haandværkere og Arkitekt Frederiksen gav Udtryk for Taknemlighed for godt Samarbejde og for de meget frie Hænder, Bygmesterne har givet dem. Sognepræsten, Pastor King, holdt ogsaa Tale om Betydningen af en katolsk Skole.

Vi glæder os til om et halvt Aar atter at se ud til Lyngby, naar Skoledørene aabnes for Børnene. Og saa glæder vi os til, at den store Byggeplan snart maa fuldendes med Rejsningen af Sognets Kirke, som der er saa god Brug for i et Sogn hvis Søndagsmesser har over 300 Deltagere.

Da man næste Morgen kom for at hente den døde til Begravelsen, opdagede Sakristanen, at den hellige Joseph ved Krybben ikke var den samme som før. Den tidligere gamle, forslidte Mand var nu blevet ung og smuk, og et lykkeligt Smil laa om hans Mund. Fulde af Forbavelse stirrede alle de Mennesker, som strømmede til, paa den forvandlede Skikkelse. »Men det er jo Federico Brandani!« raabte en pludselig. Og nu kunde alle de andre ogsaa se, at St. Joseph fuldstændig lignede den døde, som den Nat havde ligget paa en Baare foran den store Krybbe.

Det, der var sket, blev hurtigt bekendt i hele Byen og Omegnen, og et Par Dage efter kom Hertuginde af Senigallia kørende til Urbino i sin forgyldte Karet. Ganske alene knælede hun foran Krybben; men de, som bag efter saa hende, fortalte, at hun havde grædt. Krybben her er et Mindesmærke over Brandanis Kærlighed, og Byen vogter trolig over det.«

Endnu lyste den lille Olielampe, men den vilde snart gaa ud. Den unge Kone tog den, bøjede sig dybt for den hellige Familie og gik. Der blev mørkt inde i Kapellet, og vi kunde næsten ikke skelne Figurerne. Kun St. Josephs Ansigt var endnu et Øjeblik belyst som af en Kærte, vi ikke kunde se. Saa faldt Mørket ogsaa over det, og vi gik ud under den mørkeblaa, stjernebesaaede Himmel.

I korte Træk -

Patres af den hellige Columbans Kongregation har under Udgravningsarbejder i Burma fundet Verdens hidtil største og kostbareste Safir. Safiren har med sine 30.000 Karat en Værdi af ca. 4 Millioner Kroner. Det sjældne Fund er udstillet i Mogok.

(KNA)

I Bispedømmet Hildesheim er der paa Grund af Kirkemangelen i det forløbne Aar regelmæssigt blevet afholdt katolsk Gudstjeneste i omkring 800 evangeliske Kirker. (KNA)

Til Ihukommelse af Femaarsdagen for Kardinal Mindszentys Arrestation læstes Højmessens i Westminster Cathedral i London paa St. Stefans Fest for den arresterede Kardinal og for den forfulgte Kirke. (KNA)

Den Hellige Fader har i Anledning af Undertegnelsen af Konkordatet med Spanien udnævnt den spanske Statschef, General Franco, til Ridder af »Ordine Supremo del Cristo«, Vatikanstatens højeste Orden.

Kristusordenen, der er stiftet af Pave Johannes XXII i 1319, har tidligere været tildelt bl. a. (Eks)Kong Umberto II og Præsident Niklas, Østrig.

St. Thomas-Institutet i Kyoto (Japan) forbereder en Oversættelse af den hellige Thomas' »Summa Theologica«. (KNA)

Regeringen i Tjecoslovakiet har afsat Biskoppen af Brünn, Mgr. Karl Skoupy og indsat en regimetro Kapitelsvikar. (KNA)

I samtlige engelske katolske Kirker er der blevet bedt for et lykkeligt Forløb af Dronning Elizabeths Verdensomrejse. (KNA)

Det hollandske Ward-Institut til Studium af den gregorianske Sang opfører i nærmeste Fremtid et Mysterie-spil, der former sig som en Slags gregoriansk »Opera«. (KNA)

I Østrig har man afsløret en »katolsk« Forfatter Kurt Dichtl, der rejste rundt og propagerede for det kommunistiske Parti i Østrig. Dichtl medbragte en »Udnævnelsescerklæring« med en forfalsket Underskrift fra Erkebiskop Beran i Prag. (KNA)

Fire kvindelige Medlemmer af Maria-Legionen i Hamburg har indledt et Apostolat blandt Gadens Pigebørn i det berøgtede Forlystelseskvarter St. Pauli. (KNA)

Nu til Jul blev Midnatsmessen i Aracoeli-Basilikaen i Rom for første Gang udsendt i Fjernsyn. (KIPA)

I Anledning af Bonifatius-Aaret 1954 udsender den hollandske Postforvaltning en særlig Serie Bonifatius-Mærker med Helgenens Billede.

(KNA)

Erkebiskoppen af New York, Kardinal Spellman, tilbragte ogsaa denne Gang Julen blandt de amerikanske Tropper paa Korea-Fronten. (KIPA)

A propos Maria året

Havde Vor Frue mere end et barn?

I den naturlige orden: nej! I den overnaturlige er vi til gengæld alle hendes børn. Netop fordi hun var viet til Gud i sit dobbelte kald som jomfru og moder, — moder til alles Frelser, — er hun vor moder. Hvis det, at hun blev moder til Vor Frelser kun havde været et tilfælde ved begyndelsen af hendes ægteskab, havde det betydning, at Gud kun havde brugt hende, som et upersonligt, fysisk redskab til at fremme Kristi menneskevordelse og forløsning. Men han gav hende en stilling som en person, der *fuldt og helt* tager del i forløsningsværket, hvorved hun er den *nye Eva*, alle levedes nye moder.

Evangelierne fortæller om forskellige »brødre og søstre« til Kristus, fordi man på den tid kaldte alle nære familiemedlemmer sådan. C. H.

*

»Vi må alle søge at gengive Vor Frue overnaturlige skønhed i vore egne sjæle, forsøge at efterligne hendes fuldkomne forening med Kristus, lade troens glans leve i sindene og som hende se, dømme og beslutte i overensstemmelse med Guds vilje.«

Pius XII d. 8. dec. 1953.
Efter Catholic Herald.

Fra min bogreol

Desværre udkom »Catholica« så sent, at vi ikke kunne benytte det som anledning til at opfordre dem, der ikke kunne finde på julegaver, til at give et abonnement som gave.

Det er den 10. årgang, der nu er slut. Det er en smuk præstation, der er lagt i bladet, og det har holdt, hvad det lovede. Vi husker endnu, da det udkom, og den glæde og forventning, der greb en, hver gang et nummer var udkommet. Men vi er bange for, at de fleste mennesker misforstår tidsskriftets rolle. De tror, at alt i »Catholica« skal være netop for *dem selv*, findes der noget, der ikke netop falder inden for deres eget interesseområde, taber de lysten til at holde bladet.

Personlig mener vi nu, at så godt som alt det, der står, kan læses med udbytte af alle. Vi trænger alle til god og redelig orientering om mange emner, og det finder vi her. Tag f. eks. det lige udkomne nummer, hvor Herman Schou har en orienterende artikel om udviklingslæren. Har man læst den med opmærksomhed, ved man straks lidt bedre besked om mange ting og står ikke blank overfor spørgsmål, man selv eller andre kunne stille.

»Catholica« bringer iøvrigt mange gode ting foruden den nævnte artikel,

Ind i et nyt år

Så står vi da alle allerede noget ind i det nye år, og var det ikke fordi, det lige havde været jul og nytårs-aften, så ville såmænd ingen af os have lagt mærke til nogen forskel. Den ene uge ligner den anden. Men vi er altså begyndt på et nyt år, det næste nye år efter Kristi fødsel. Ham slipper vi ikke for. Han er med os. Hvert år har sin særlige betegnelse, som markerer tiden efter Hans komme.

Alene i dette ligger der et program, lad os da tage det op: Vor tid er opkaldt efter Kristus, den er Hans, lad os da gøre vort til, at den følger Ham.

Det er ikke de store handlinger, vi kaldes til i dette år, men til handlinger vi *kan* gøre store.

Det år, der er begyndt, vil for de fleste af os være viet til et arbejde en række af andre mennesker også udretter, og dertil arbejde i ungdomsforeningen eller lignende steder. Og det er disse to »liv«, der dels skal lægges ind under Gud, være viet til Ham, dels skal gøres til en enhed. Hvad der er sværest, ved vi kun selv, men det er livet om at gøre, at det bliver gjort.

Hos eskimoerne

Der er vel ingen, der ikke er klar over, at det er et hårdt job at være missionær, især oppe nord på i de arktiske egne. Vi er i hvert tilfælde klar over det med vor forstand, for den siger os, at det i kulde, sne, under primitive forhold og med mørketid må være meget svært at leve for ikke at tale om at drive sjælesorg. Men det gøres altså, selvom opgaven er uhyre vanskelig, fordi de meget få livsbetingelser næsten tvinger eskimoerne til kun at tænke på at skaffe mad og klæder.

På grund af de hårde forhold var og måske er drøb af børn især piger almindelig, og der blev ikke taget mange hensyn til de ældre i flokken. Endvidere kan præster ikke blive ved en enkelt lille flok hele tiden, og når han igen finder netop denne flok, kan det være, at det hårde liv og de indfødte trodmænd har udryddet det, der blev sået før.

selvom stoffet nok ligger en anelse tungere end i de tidligere numre. Pater A. Raulin O. P. skriver en meget læseværdig artikel om det store problem: menneske og præst, spændingen mellem kaldet og den faldne natur. Artiklen er inspireret af Graham Greenes, Bernanos' og Cocciolis' bøger. Frater Reynders S. J. bringer en artikel om »Symbolik hos Paul Claudel« og fra kantor B. Husson er der en artikel om »Dansk salmesang før reformationen«. Begge artikler er meget interessante, men nok ikke for enhver læser, dertil er de for specielle.

Som sædvanlig afsluttes med »film-kronik« og anmeldelser.

Det mål, Gud har sat for enhver af os, bliver vi ganske langsomt klar over: vi skal enten være det ene eller det andet, vort liv vil efterhånden stille os over for et væld af ting, Gud vil have vi skal gøre, og som vi kan indse, er Hans viljes vej for os.

Det er oftest lettest for os at se, at det er Guds vilje, vi skal gøre i ungdomsforeningen; fordi det ligger lige for, at Han må ønske arbejdet gjort. Men Han ønsker også det andet gjort, ja, det er Ham utvivlsomt velbehageligere, at vi gør vort arbejde godt, end at vi snyder her for at lave apostolat. Men begge dele skal lægges ind under Guds vej for os, det er til Hans ære, og ikke for vor fornøjelses skyld — idet mindste ikke først og fremmest.

Og når vi så er nået såvidt, at vi ønsker at vort arbejde må tilhøre Gud, så skal de to »liv« også helst være blevet en enhed. Guds ønsker fører os afsted igennem livet, med tak tager vi mod opgaverne, og da vil vi se, hvordan der er kommet enhed over vor handling, fordi vi i begge forhold ønsker at gøre arbejdet for Guds skyld.

Endelig må man også gøre sig klart, hvor svært det er at fortælle mennesker, der kun ser blomster få dage af året, om Jesu liv, der foregik i et landbrugssamfund, og at forklare dem messen og brugen af vin og brød må møde uendelige vanskeligheder hos et folk, der ikke kender nogen af delene.

Og at præsterne lever i stadig dødsfare på grund af naturforholdene, nævnes blot for at gøre arbejdets vanskeligheder helt tydelige.

Vel mødt i...

KUK Stenosgade: Lø. 9. kl. 20: Nytårsfest i »Kukkælderen«.

KØB

DERES BØGER

i

Dødsfald

Pater Heinrich Stadtfeld er afgaaet ved Døden i München-Gladbach i Tyskland, 68 Aar gammel. Pater Stadtfeld var fra 1937 til 1945 Præst ved St. Mariæ Kirke og Forstander for Kamillianerklinikken i Aalborg.

Da Pateren i 1937 kom til Aalborg, stod Klinikken foran en større Udvidelse; han tog fat med stor Energi og Handlekraft, og det lykkedes ham trods Krig og Besættelse at faa rejst et fuldt moderne Hospital, hvis tidsvarende Indretning tidligere har været omtalt her i Bladet.

I den Aarrække, Pateren virkede i Aalborg, blev han ikke blot meget afholdt af den store Menighed, men ogsaa blandt de utallige Mennesker i Aalborg og Opland, med hvem han kom i Berøring.

R. I. P.

Gennemgang af katolsk Troslære

Torsdag den 7. Januar Kl. 20 begynder Pastor Benzon Gennemgang af Troslæren med et nyt Hold i Præsteboligen, Nørrebrogade 27.

Den nationale Pilgrimsrejse til Lourdes

der findes Sted 5.—17. Juli i Aar arrangeres af Vor Frucs Sekretariat, Kastanievej 17, Holbæk, hvorfra alle yderligere Oplysninger vedr. Rejsen vil kunne rekvireres. Det kan paa indværende Tidspunkt ikke med Sikkerhed siges, hvor meget Prisen for Deltagelse vil blive, men det billigste vil sandsynligvis ligge omkring 500 Kr. og det dyreste paa ca. 900 Kr., alt efter Tog- og Hotelklasse.

*

Horsens	Flintenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 818 Alt udføres i Installationer Alt have i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 793 Lev. t. d. kat. Institutioner
Vejle		Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERBR - TRICOTAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital
Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 28 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-8 Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

3. S. Jesu hellige Navns Fest (65—(hvid) 14); 2. Bøn (kun i st. Messer): Oktav af St. Johannes Evangelist (50); Jesu Fødsels Præf. (514).
4. M. Oktav af De hell. uskyldige Børn (69); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (514).
5. Ti. Vigilie (69—15); 2. Bøn: St. Telesforus (70), 3. Bøn: Gudsmoder (som Mandag); Præf. (514).
6. O.*) HELLIG 3 KONGERS DAG (hvid) (72—16); Præf. (515). — Paabudt Helligdag.
7. T. 2. Dag i Oktaven (72—16); (hvid) 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (515).
8. F. 3. Dag i Oktaven (72—16); (hvid) 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (515).
9. L. 4. Dag i Oktaven (72—16); (hvid) 2. og 3. Bøn som Mandag; Præf. (515).
10. S. Søndag i Oktaven. — (hvid) Den hellige Families Fest (76—17).

*) Onsdag den 6. Jan. — Hellig 3 Kongers Dag — afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Afrikamissionerne.

Sct. Annæ Kirke og Skoles Basar

Ved Notarius Publicus er følgende Numre blevet udtrykket: Serie A: 2843. — B: 11094. — C: 9871. — D: 226. — E: 7689. — Gevinsterne bedes afhentet hos Portneren, Hans Bogbinders allé 2, Kbh. S., inden 25. Januar.

Hvem vil hjælpe

to unge Katolikker, som gerne vil gifteres, til en lille Lejlighed eller maaske 2 gode Værelser. Evt. Henvendelse til Sygeplejerske Frk. Kirsten Olsen, Frederiksberg Hospital.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Augustin Forlag, dredgade 67,

København K. Tlf. Pøle 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Løders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 D 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Åndsvag - eller det modsatte?

Mange, der er kommet i kirken her i Horsens, vil huske Jochum Jochumsen. Hans grå, buskede hår, hans ranke holdning, det bestemte udtryk i hans ansigt og iøvrigt præget af, at hans åndsevner var meget svage. Jochum var den ældste af i hvert fald 6 søskende, og han var til en begyndelse normalt begavet og huskede tydeligt begivenheder fra sin første barndom. Da han var en seks år gammel fik han hjernebetændelse, og den røvede hans forstand eller det meste af den. Forældrene vidste ikke, hvad de skulle gøre med Jochum; de var ikke katolikker, men de kom i forbindelse med sognepræst Kerff, og han sagde til dem, at de skulle bare sætte Jochum i vor katolske skole, så skulle man nok lære ham det, han kunne lære. På denne måde blev hele familien katolsk. Jochum elskede pastor Kerff, og hvad pastor Kerff havde sagt, det stod uomstødeligt fast for Jochum.

Jochum var flittig af naturen, og han gik gerne og snittede på en pind eller et stykke træ, og han fremstillede nogle tøjklammer, der var mere solide end egentlig elegante. En gartner, der har været Jochum en trofast ven gennem mange år, satte ham engang til at luge en mistbænk. Noget efter kom Jochum glædestrålende og bad mester se på hans arbejde; det var gjort »fuldt og helt og ikke stykkevist og delt«, for der var heller ikke mindste spor af nogen plante tilbage. Gartneren satte så Jochum til at gå byærinder, og det gik bedre. For en 12—15 år siden

anbragte kommunen Jochum på Brejning, og derfra kom han senere til Sølund ved Skanderborg. Der var Jochum glad ved at være, og engang om måneden kom han så et par dage her til Horsens, boede hos søstrene på hospitalet og besøgte sine gamle venner og ikke at forglemme kirken.

Lige ved jul sidste år fik Jochum en hjerneblødning og var meget syg, men han fik sakramenterne og kom sig. Nu i sommer blev han overflyttet til Brejning, hvor de har en rigtig sygeafdeling. Jeg besøgte ham, og jeg glædede mig over, hvor god oversygeplejersken var imod ham. Hun holdt mig heletiden underrettet om Jochums tilstand, og så lod hun mig vide, at nu kunne det være forbi en dag ganske pludseligt. Så fik Jochum de hellige sakramenter, og bagefter sagde han meget bestemt, at han ville begraves fra katolsk kirke. En dag havde han det godt, men så med eet var han død. Han blev begravet fra vor kirke her, den kirke, som han altid havde elsket, pastor Kerffs kirke.

Jochum efterlader sig som få et aldeles uplettet rygte. Der var mange, der holdt af ham. Skete det en sjælden gang, at der på gaden var en eller anden, der gjorde nar ad ham, så Jochum et sekund på vedkommende og gik så ganske roligt videre. Han blev 74. På hans gravsten skal der med familiens minde stå bl. a.:

»Sygdom røved' hans forstand; hvad der blev tilbage, knapt man bedre bruge kan. Alle sine dage var han flittig, ren og from, troligt han i kirken kom, elsked' Herren, holdt hans bud; ja, han havde del i Gud.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvor mange glimrende begavede ånder, forfattere måske eller videnskabsmænd, der engang på den store dommedag vil sige: »Bare vi dog havde brugt vor forstand, som Jochum brugte det lidt, han havde.« Han havde den åndens styrke, det til syvende og sidst kommer an på. I. Orlík.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

R. I. P.

Min kære Søster

Mathilde Kunkel

sov stille hen den 24. December
1953.

Olga Kunkel.

Bed for hendes Sjæl.

Gudstjenesteliste for Hellig tre Kongers Fest

*St. Ansgar: 7, 8, 20 (L). Jesu Hjerter:
6, 7, 8, 9, 10, 20, 15. St. Mariæ: 6, 30,
7, 15, 8. St. Therese: 6, 30, 8. Sakra-
ments: 8, 19, 30 (S). Immaculata: 7,*

*9. St. Joseph: 5, 45, 7, 30, 9 (H). St.
Augustin: 7. Knud Lavard: 6, 30, 7, 30,
10, 20. Hvidovre: 8.*

(Ovenfor er kun anført Messetider.
Opmærksomheden henledes paa Af-
tenmesserne!)

Aarhus

I. P. Sørensen

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER
Telefon 2085
HANS BROESGADE 15
Lev. til Sct. Josefs Hospital

Schweigler Bageri & Conditori

v/ Palle Schweigler
Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961
1. Klasses Brød
Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos

J. Hass

FRUGT - GRØNT - BLOMSTER
THORVALDSENSGADE 17

Telefon 5716

Leverandør til de katolske Institutioner

Andelselskabet

DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

**AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG
HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS**

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Lad Deres Fodtøj reparere hos

Anders Jensen

Büllowgade 60
Leverandør til Sct. Josefs Hospital

V. Svenstrup . Telefon 1557

Aut. Elektro-Installatør . Ladestation

Hans Broesg. 4 . Tietgenspl.
Lev. til Sct. Josefs Hospital

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805
Jørgergaardsgade 17 - 19 . Aarhus

JUHLS Farvehandel
FR. ALLÉ 98 . TELEFON 1

Malervarer - Tapet - Linoleum

Leverandør til de katolske Institutioner

H. Bang Hansen

KOLONIAL - TOBAK

Odensegade 27 . Telf. 8767
Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummi-
bukser, Gummiunderlag,
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831

Næstved

U. Bærenholdt

Papir- og Boghandel

Jernbanegade 19 Telf. 983

SMUKT UDVALG I KRUGIFIKS

C. Gervin Viktualiehandler

1. Kl.s Fløsk -
Paalæg - Smørrebrød
Torvestræde 9

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Wilh. Krüger

aut. Elektro-Installatør
Kildemarksvej 36 . Telefon 2117

Lys - Kraft - Varme

Arndt Nielsen Ure og Optik

Jernbanegade 2 . Telf. 543

Lev. til de kat. Institutioner

K. Blum Hansen

Boghandel

Telefon 2525

(2 Ledninger)

Tapeter og Malervarer

Claudi Hansens Eftf.
Jernbanegade 3 . Tlf. 60

Leverandør til de katolske Institutioner

A. & P. G. Vintersborg

Snedker & Tømrermester

Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818
Leverandør til de kat. Institutioner

N. Juel Pedersen Glarmester

Ramshered 13 . Tlf. 158

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Ewald Nielsen Malermester

Ny Østergade 11 . Tlf. 659

Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31
Lev. til de katolske Institutioner

LI. Næstved Andelsmejeri

Telefon 569 og 770

Leverandør til de katolske Institutioner

C. Mortensen Murermester

Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349

Lev. til kat. Menighed

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab

Ny Havn . Telefon 1420

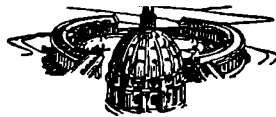
V. Pinkerts Eftf.

Peter Mortensen

statsaut. Installatør
Riddergade, Telf. 663

Mennesket og Fremskridtet

Pave Pius XII appellerer
til de kristne Politikere

URBI ET ORBI

FOLKESLAGENE VENTER PAA ENIGHED

Juleaftensdag modtog den Hellige Fader Medlemmerne af det hellige Kollegium i en højtidelig Audiens og rettede derefter et Julebudskab til de tilstedeværende og til de Troende i hele Verden.

Den Hellige Faders Tale formede sig som en indtrængende Appel til Politikerne om at fremme Enigheden og Enheden i Europa. Tiden er moden, udtalte Paven, til at realisere Ideen om Europas kontinentale Enighed. »Derfor tilskynder vi fremfor alt de kristne Politikere til Handling — man behøver blot at minde om, at det sledse var Kristendommens Opgave at virke for enhver Form for fredelig Forening Nationerne imellem. Ved Europas Forening drejer det sig om et Vovestykke, men et nødvendigt og fornuftigt Vovestykke. Den nuværende Situation vil aldrig bringe en Vending til det bedre, dersom ikke alle Natio-

ner anerkender Menneskehedens fælles aandelige og moralske Maal og hvis de ikke gensidig hjælper med til at realisere disse«.

Den Hellige Fader pegede derpaa paa den store Fare, som Verden befinder sig i, og fortsatte: »Vi har talt paa deres Vegne, der blev Ofre for Eventyr — de ængstes for at skulle blive Ofre for ny Eventyr«. Med Guds Naades Hjælp vil Verdens Skæbne kunne vendes til Frøelse.

De tekniske Fremskridt har gjort Menneskene blinde og døve. Det kan imidlertid ikke nægtes, at de tekniske Fremskridt kommer fra Gud, og at disse Fremskridt ogsaa fører til Gud. Og derpaa kom Paven ind paa vor Tids tekniske Landvindinger, men vendte sig stultelig imod den »tekniske Livsopfattelse«. Tekniken er kun en liden Del af den menneskelige Virkelighed — og den utilbærlige Forherligelse af de tekniske Fremskridt har gjort det moderne Menneske baade blind og døv. Man skal beljene sig af Tekniken, men den kan aldrig blive den allbeherskende, om den saa end har naaet Berømmelsens Tinde netop i vort Aarhundrede. Den »tekniske Indstilling« er blevet til en Verdens-

»Kristendommen i Bund og Grund usædelig«

I kirkelige Kredse i Berlin betragter man en af Centralraadet for den »Frie tyske Ungdom« (FJD) i Sovjetunionen iværksat Storaktion som et nyt Brud med den paastaede »ny Kurs« i Sovjetzonen samt et nyt Forsøg paa at bringe Kirke og Religion i Miskredit. Medlemmerne af FDJ og Skolebørnsorganisationen »Unge Pionerer« arbejder i Øjeblikket med at sprede en fra russisk oversat Brochure med Titlen »Kommunistisk og religiøs Moral«. »Den kommunistiske Moral er i direkte Modstrid med den religiøse Moral«, hedder det i Brochuren. »Den ene er ligesaa lidt forenelig med den anden som Frihed og Slaveri, Sandhed og Løgn, Lys og Mørke er forenelige med hinanden. Medens Kommunismen er den store Bannerfører i Kampen for Arbejderklassens Befrielse fra Slaveri og Udbytning, er Religionen en Ideologi, der retfærdiggør og foreviger Slaveri og Udbytning.«

Brochuren repræsenterer det Standpunkt, at Moralens Grundsætninger ikke er evige og uforanderlige. Ethvert religiøst Dogma bærer et Stempel af Afmagt og slavisk Underkastelse. Religionen tilklitrer de troendes Hoveder med Æventyr om »et eller andet paastaet virkeligt Liv efter Døden i en eller anden hinsides Verden.« Sluttelig konstaterer Brochuren, at Religion ikke blot »paa ingen Maade er Moralens grundlag«, men tværtimod »i Bund og Grund usædelig.« (KNA)

Gudsmoder fortrænger baade Marx og Lenin

Maria-Aaret maa for enhver Pris undertrykkes med alle til Raadighed staaende Midler, ellers vil »Mariakulten fortrænge baade Marx og Lenin«, erklærer en af de ledende kommunistiske Teoretikere i Ungarn, Joseph Revai, meddeler det katolske Ugeblad »Dublin Standard«. Revai er Formand for Propagandaafdelingen indenfor de ungarske Kommunisters Centralkomite (Agiprop). Overfor en Forsamling af »kulturskabende« Kommuniste i Belgrad har Revai for nylig udtalt: »Dersom vi vilde tillade de katolske reaktionære Elementer uindskrænket at gennemføre deres Mariaprogram, da vil Mariakulten atter løbe af med Sejren over den ungarske Ungdomsaand«. En Genopliven af Troen under Mariaaaret vilde være betydelig farligere for Kommunismen end en Eskadre af Superbombere fra den kapitalistiske Verden. »Dublin Standard« meddeler videre, at den kommunistiske Undervisningsminister — Zdenek Nejedly — har forordnet to ugentlige Pligttimer for samtlige Skoler og Alderstrin, i hvilke der skal bringes Oplysning om »den Fare, som Mariadyrkelsen indebærer for det folkedemokratiske Styre.« (KNA)

anskuelse, der i det lange Løb bliver uudholdelig. Den berøver Mennesket den kritiske Sans for vor Tids Uro og Overfladiskhed. Kun naar Tekniken tjener Mennesket, bliver den til et virkeligt Led i Samfundet. Menneskeheden kan med god Ret hilse Fremskridtet, fordi dette letter Arbejdets Last og fremmer Arbejdets Resultater, men man maa dertil sige, at naar dette Fremskridt ikke bliver indenfor de rette Grænser, da lider det menneskelige og kristne Begreb om Arbejdet uvægerlig Skade. »Og idag er det især Familien, det sikreste Grundlag i det sociale Liv, der trues af Tekniken.« (KNA)

*

Efter Pavens Tale bragte Radio Vaticana Ordlyden af Talen paa ca. 20 forskellige Sprog.

»Verden har Brug for Mennesker, der tror paa Gud«

For første Gang i Historien overrakte en diplomatisk Repræsentant for den Hellige Stol for nylig Shahen af Persien sine Akkreditiver, efter at der nu er oprettet diplomatisk Forbindelse mellem Iran og Vatikanet. Til Tonerne fra Pavehymnen modtoges Pavens Udsendinge, Internuntius Ærkebiskop Forni samt dennes Stab af Shahens Protokolchef og blev derpaa forestillet for Shahen i dennes Tronsal. I sin Tale mindede Internuntius Forni om det Besøg, som Shahen af lagde Pave Pius XII og nedbad Guds Velsignelse over Shahen og Irans Folk. I sit Svar udtalte Shahen ordret: »Vi behøver Mennesker, som tror paa Gud, thi kun i denne Tro finder vi Forudsætningerne for en virkelig Fred, som alle Mennesker, der har god Vilje, har Brug for.« (KNA)

Kardinal Feltn om

Arbejderpræster og Konversioner

Et ikke ringe Antal Konversioner maa tilskrives de franske Arbejderpræsters Virke, udtaler Ærkebiskop Feltn i Paris. Men man maa dog ikke af den Grund hengive sig til Illusioner, tilføjer Kardinalen. De Arbejdere, der lever i en af Marxismen gennemtrængt Atmosfære, er tvunget til at indaande Luften fra deres Omgivelser. Denne har ofte en skadelig Indflydelse paa dem uden at de selv er sig det bevidst. Dette er ogsaa en af Grundene til, hvorfor den Hellige Stol i Samarbejde med det franske Hierarki har indledt en Undersøgelse af Arbejderpræstebevægelsen. Imidlertid blev det besluttet at videreføre Bevægelsen, dog under strengere Kontrol end hidindtil. (KNA)

Katolsk

Ugeblad

10. Januar 1954
102. Aargang
Nr. 2

Den sande Tro
og Tolerancen

Eden til Antikrist

Anno 1953

Paven om Fjernsynet

Arbejderpræstebevægelsen
ophæves ikke

I »Berlingske Aften« i Mandags krev Udenrigsministeriets fhv. Direktør Jens Rudolph Dahl en Kronik, i hvilken han efterspurgte »Konvertitens Motiver«. De kan ikke søges i Kærlighed til Gud, da Konvertitten ikke kender Gud, men savner ham. De kan heller ikke søges i en Syndsbevidsthed i dogmatisk Forstand, da Konvertitten som Regel har en god Moral. Og Direktør Dahl kommer saa til Resultat, at det afgørende Motiv betaar i, at Konvertitten »er kommet til Erkendelse af, at han ikke (mere) kan staa paa sine egne Ben.«

Det er forstaaeligt, at mange i disse Aar stiller sig Direktør Dahls Spørgsmaal. Det er forsøgt paa meget bred Basis ved at faa et stort Antal Konvertitter til at redegøre for de Motiver,

KONVERTIT-MOTIVER

der var afgørende for dem personligt. Resultatet baade bekræfter og afviger fra Direktørens Konklusion. Vidste man det ikke før, faar man af Konversions-Historierne Belæring om Kirkens Universalitet. Man er herhjemme vant til, at det i vid Udstrækning er en ganske bestemt Type Mennesker, der slutter sig til en bestemt Sekt eller kirkelig »Retning«, f. Eks. til Indre Mission. Typefællesskabet gør deres religiøse Udviklingshistorie »typisk«. Den katolske Kirke er, med al sin dogmatiske Fasthed, fuldstændig blottet for Sektens Præg. Den er en Kultur

til Forskel fra en Særmening, og derfor er der ingen Type Mennesker, om hvem man kan sige, at de mere end andre »egner sig« til at blive Katolikker.

Tag Syndsbevidstheden som et nemt Eksempel. Her tager Direktør Dahl ganske Fejl. Arvesyndens er vel et kristens Dogme, men (som Chesterton aldrig blev træt af at sige) ogsaa en brutal Erfaringssandhed, som spillede en afgørende Rolle for mange Konversioner. Men Evangeliets rige Yngling er ogsaa repræsenteret blandt Konvertitterne — hin Mand, der havde opfyldt Budene fra Ungdommen af og vilde vide, hvad mere, der forlangtes af ham. Kærlighed til Gud er ikke mindre hyppig Konversionsgrund end Savnet af Gud. Og er der blandt Konvertitterne dem, som med Direktør Dahls Ord var blevet »træt og udkørt af deres eget Subjekt,« er der ikke færre eller ringere Konvertitter, for hvem dette Motiv ingen Rolle har spillet. Nogle af dem, der bedst forstod, at de (atter med Direktørens Ord) havde »deres egen Tænkevne at svare til«, blev af denne Evne ført saa langt hen mod Kirken, som menneskelig Tænkning formaar og følte intet af et intellektuelt Spring ved deres Konversion.

Men det er rigtigt, at de alle — Motiverne ufortalt — kom til Erkendelse af, at Indholdet af Guds Aabenbaring maa erkendes ved at lytte til den Autoritet, til hvem den er betroet. Og det er rigtigt, at dette er en Selvfølge for mange andre end Konvertitter, og at derfor de protestantiske Kredse, der hylder deres Dogme, at en religiøs Autoritet er en protestantisk Uting, driver deres egne Trosfæller i Flokkevis hen til den katolske Kirke for at spørge, hvad vi bygger vor Autoritetstro paa. Om de saa tager Konversionens Skridt er atter et andet Spørgsmaal, der bl. a. rejser de ikke mindre interessante psykologiske Problemer om, hvilke Motiver, der holder Mennesker fra at konvertere, skønt den Tro, de i Vinkeligheden lever paa, er den, der faar andre til at blive Katolikker.

DE HELLIGE TRE KONGER
HOS DEN HELLIGE FAMILIE
(Antiphonarium fra 14. Aarh.)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Forlang hos Deres Købmand **A. D. B. Bonevox** i røde Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke! Resultatet af 91 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. BURCHARTH & SØN, Kolding**

Lak-, Fernis- & Farvefabriker

Grundlagt 1861

K&K

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbroende 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbroen 125. Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 1955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88. Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Sola Rutana . lev rundt

Den sande Tro og Tolerancen

Betydningsfuld Pavetale om stærkt diskuterede Spørgsmaal

Søndag 6. December holdt Pave Pius XII en Tale, der vil blive studeret med største Opmærksomhed og ikke blot af Katolikker. Anledningen var, at de »katolske Jurister i Italien« holdt deres femte Kongres. Kongressens Forhandlingsemne var »Nation og internationalt Samfund«, og den Tale, hvormed Paven henvendte sig til Juristerne, udtrykte principielle Synspunkter af en Rækkevidde, som maa interessere de videste Kredse, bl.a. fordi Hans Hellighed kom ind paa Spørgsmaalet om religiøs Tolerance.

Stadig større Verdensenhed

Kongresser, som beskæftiger sig med internationale Forhold, bliver stadig hyppigere, begyndte Paven. Dette er et ydre Tegn paa Enhedsbestræbelserne, hvis dybere Aarsag ikke blot maa søges »i de overordentlig forøgede tekniske Muligheder og i Menneskenes frie Vilje, men ikke mindre i en iboende Udviklingslov, som virker inderst inde.«

Talen gik derpaa over til at behandle nye Statsdannelse (med tydelig Henviisning til Europaraadet) og sluttede her med at sige: »Endelig har maaske netop den Menneskenes Sammenrykning, som Teknikken har forarsaget, vakt hin Tro — der hidtil slumrede i de enkeltes Aand og Hjerte — paa et højere Menneskenes Samfund, som er Skaberens Vilje.«

Den eneste og sidste Norm paa Vegen til Folkenes Fællesskab er ikke Staterens Vilje, men Naturens Orden og Skaberens Vilje.« Dette førte Paven ind paa Betragtninger over Naturret og Statssuverænitet. Hans Helligheds Udtalelser her var en Afstandtagen fra saavel Opgivelsen af Statssuveræniteten som den retspositivistiske Statsforgudelse. Af særlig Betydning for de senere Afsnit i Talen var her Udtalelsen: »Ingen Stat kan beklage sig over Begrænsning af dens Suverænitet, fordi man frakender den Retten til at handle med Vilkaarlighed og ikke tage Hensyn til andre Stater.«

I det herpaa følgende tredje Afsnit beskæftigede Paven sig med de konkrete Vanskeligheder, som Dannelsen af et Folkenes Fællesskab vil møde. Adskillige af disse Problemer »lader sig ikke løse med et simpelt Ja eller Nej.« Det teoretiske Grundprincip er klart nok: »Indenfor det muliges og det tilladtes Grænser al fremme all, hvad der letter Enheden og gør den mere virksom — at dømmes op mod all, hvad der truer den — samt i givne Fald at taale det, der ikke lader sig udjævne, og som ikke er det værd, at man for dets Skyld skader Folkenes Fællesskab, som lover et større Gode.« Princippet er klart, »Vanskeligheden ligger i dets Anvendelse.«

Statslig Tolerance

Inden for det større Statssamfund opstaar bl. a. det i vore Dage saa omtaalelige Problem om Tolerancen. Her

i Bladet har vi i Fjor refereret Kardinal Ottavianis Udtalelser (2. 3. 1953) i Lateranets store Aula. Disse Udtalelser blev modtaget med Begejstring i Spanien, men vakte i katolske Kredse andre Steder Forbavelse og Protest. Kardinalen syntes at mene, at en Stat med absolut katolsk Flertal under alle Omstændigheder har Pligt til ikke at taale anden religiøs Kultus indenfor Statsmraadet og maa forbyde andre religiøse Samfund enhver Form for Propaganda. Motiveringen er den, at det Onde ingen Ret har til Eksistens, og at det maa bekæmpes med alle Midler.

Ikke mindst paa Baggrund heraf havde Pavens Ord til Juristerne principiel Betydning.

Tankegangen i Pavens fjerde Tale-afsnit var denne: Alt efter Indbyggerflertallets Bekendelse eller en udtryk-

kelig Forfatningserklæring findes der kristne, ikke-kristne, religiøst indifferente, bevidst laicistiske eller aabenlyst ateistiske Stater. Men naar der skabes et Folkelagens Fællesskab, maa der angaaende de religiøse og moralske Interesser foretages en Regulering, selv om Fællesskabet bestaar af enkelte suveræne Medlemsstater. For katolske Jurister, Politikere og Stater opstaar der derfor det Spørgsmaal, om de kan gaa med til en saadan Regulering.

Spørgsmaalet er dobbelt, sagde Paven. »Det første Spørgsmaal gælder den objektive Sandhed og Samvittighedspligten overfor det objektive Gode og Onde.« Det kan selvfølgelig ikke blive Genstand for Forhandling mellem de enkelte Stater. »Det andet Spørgsmaal drejer sig om Folkefællesskabets faktiske Stillingtagen i Sager angaaende Religion og Moral.«

Her skelner Paven atter. Det er klart, at »ingen menneskelig Autoritet, ingen Stat og intel Staterens Fællesskab, hvilket religiøst Standpunkt de

Den Hellige Families Fest

10. Januar 1954

DEN FULDKOMNE KRISTNE FAMILIE

Om Forældrenes hellige Pligter minder Kirken det kristne Folk og de kristne Hjem på den hellige Families Fest.

Hvor blev der nogensinde fundet et Hjem, hvor Gud blev dyrket på en så fuldkommen Måde, hvor blev Familielivets Pligter mere samvittighedsfuldt opfyldt end i den hellige Familie af Nazareth?

Faderen var Håndværkeren Josef, en Mand, der i et og alt stod i det rette Forhold til Gud, til sin Næste og til sig selv. Han kaldes jo »vir justus«: en i enhver Henseende rettænkende Mand.

Moderen var Maria, den Nådefulde, Herrens ydmyge Tjenerinde. Og Barnet var Jesus, Guds Søn.

Gud, Menneskeslægtens Skaber, vil benytte Menneskene som Hjælperc ved Livets Opholdelse og Udbredelse. Ligeledes vil Gud benytte sig af Forældrene for at forme Barnet til et ret Menneske, som gør, hvad det skal, for at nå sit Livs Mål: Himmelen. For at nå dette Mål er det nødvendigt, at Mennesket erkender, elsker og tjener Gud på den Måde, som Gud har givet os tilkendende gennem Jesus, Frelseren. Det er den samme Jesus, der i hin Kirke lærer os Guds Vilje. Men Guds Kirkes Forkyndelse alene kan ikke gøre det. Atter vil Gud bruge Menneskers Medvirken. Derfor skal Forældrene give deres Børn en religiøs, sædelig, legemlig og borgerlig Opdragelse. Og denne Opdragelse kan aldrig begynde for tidligt.

Forældrene skal belære deres Børn, fra de er ganske små. Far og Mor må fortælle Børnene om Gud og Frelseren. Moderen må lære sit lille Barn at folde de små Hænder til Bøn. Ved at se på Far og Mor mens de beder, må Barnet, fra det er ganske lille, få et Indtryk af, hvad Bønnen er. Forældre må lære Barnet gerne og med Glæde at gå i Kirke. Far og Mor må kunne give et forklarende Svar på Barnets Spørgsmål om det, det har set eller hørt i Kirken eller læst i Religionstimen. I Hjemmet må Barnet også lære at adlyde, at være tilfreds, at være nøjsomt, at kunne afse noget, at have noget tilovers for andre. Det må lære, hvad Pligt er. Kort sagt, Hjemmet må være det Sted, hvor Barnet kan vokse og udvikle sig til en stærk Karakter, hvor det får en from og fornuftig religiøs Opdragelse, hvor det lærer at omgås andre, hvor det får Begreb om Pligt, så at det bliver modent til at kunne gå ud i Livet. Hjemmet må ruste Barnet til at kunne bevare Troen i Livets Fristelser, Vanskeligheder og Kamp.

En vanskelig Opgave er lagt på Forældrene, for svær til, at de kan klare den alene med de rent naturlige Kræfter og Evner.

Derfor har Gud indstiftet Ægteskabet som et Sakramente. Ægteskabets sakramentale Nåde bistår, støtter og oplyser dem ved Udførelsen af deres ansvarsfulde Pligt.

Hvert År påny indvier Kirken alle katolske Hjem til den hellige Familie, for at Jesus, på den jomfruelige Gudsmoders og den salige Josefs Forbøn, må give sin Hjælp og Velsignelse til disse Hjem og grundfæste dem urokkeligt i sin Fred og Nåde.

E. Bartels.

Den internationale Bedeuge

for Kirkens Enhed afholdes i Aar fra 18. til 25. Januar incl. — En særlig stor-københavnsk Ordning — med Tilbedelse i de respektive Sognekirker — annonceres Side 22.

end staar paa, kan give en positiv Befaling eller en positiv Fuldmagt til at lære eller at gøre noget, der strider mod den religiøse Sandhed og det moralske Gode.» Det vilde være mod Naturen, og end ikke Gud kunde positivt befale noget saadant, da det vilde stride mod hans absolutte Sandhed og Hellighed.

Væsentligt anderledes er det andet Spørgsmaal »om ikke der — i hvert Fald under visse Omstændigheder — i et Staternes Fællesskab kunde opstilles den Norm, at den frie Udøvelse af en religiøs Bekendelse eller af en religiøs og moralsk Praksis, som er anerkendt i en af Medlemsstaterne, ikke maa hindres noget Sted indenfor Fællesskabets Omraade, hverken ved Lovregler eller ved Straffebestemmelser. Med andre Ord: Spørgsmaalet er, om en »Ikke-Hindren« eller Tolerance er tilladt under disse Omstændigheder, og om derfor den positive Undertrykkelse ikke altid er paabudt.»

Paven bekræfter Spørgsmaalet. Gud kunde let hindre Vildfarelsen og det moralske Fejltrin. »Han fordømmer begge — men han lader dem bestaa.« Han har heller ikke givet den menneskelige Autoritet en absolut og universel Befaling til altid at hindre og undertrykke det forkerte. »Hverken Menneskers almindelige Overbevisning, den kristne Selbevidsthed, Aabenbaringens Kilder eller Kirkens Praksis kender en saadan Befaling.»

Saaledes er der da to Grundsætninger, som de katolske Jurister og Politikere i denne Sag maa have for Øje.

»For det første: Det, der ikke stemmer med Sandheden og den moralske Norm, har objektivt ingen Ret til Eksistens, til Propaganda og til Udfoldelse.

For det andet: Alligevel kan det af Hensyn til et højere og mere omfattende Gode være rigtigt ikke at hindre det ved Hjælp af Statslove og Straffebestemmelser.

Om Betingelsen konkret foreligger maa Statsmanden selv bedømme. Han vil i sin Afgørelse lade sig lede af en Sammenligning mellem de skadelige Følger, Tolerancen kan have, og dem, der undgaas ved at anlægge Statsfællesskabets Toleranceformel ... Hvad det religiøse og moralske angaar, vil han ogsaa spørge om Kirkens Dom.»

Kirkelig Tolerance

Til Statssamfundets universelle Opgaver svarer Kirkens. Mens de verdslige Magter »stræber fra neden opad, fra en Flerhed af suveræne Stater til den højeste Enhed,« er Kirken en gudsdommelig, universel Stiftelse, hvis Vej er »ovenfra nedad«. Staterne staar først nu overfor de Problemer, som Verdensenheden stiller, medens Kirken fra Begyndelsen af har haft sin universelle Opgave. Universalitetens Problemer er gamle for Kirken og har været følt saa meget des stærkere, som Kirkens betroede Opgave gælder en Virksomhed i Hjerte- og Sjæledybene.

Men nu viser Paven, at de to lige anførte Grundsætninger ogsaa gælder Kirken. Hvad den første angaar, har

Kirken altid uden Betingelser fordømt Vildfarelsen og det moralske Onde. Naar den i Historiens Løb har været stillet overfor Alternativet, enten at brænde Røgelse for Afguder eller udgyde sit Blod for Kristus, har den altid valgt det sidste.

»Hvad angaar den anden Grundsætning, Tolerancen under visse Omstændigheder — ogsaa i de Tilfælde, hvor man havde kunnet undertrykke — har Kirken lært at handle i Overensstemmelse med denne Tolerance. Den har gjort det, efter at den under Konstantin og de andre kristne Kejsere var blevet Statskirke, og altid med Hensyn til højere og mere paatrængende Grunde. Saaledes handler den ogsaa nu, og i Fremtiden vil den ligeledes se sig stillet overfor samme Nødvendighed. I saadanne Enkelttilfælde bestemmes Kirkens Holdning af Beskyttelsen af det fælles Vel. Og dette Kirkens og Statens fælles Vel er paa den ene Side i hver enkelt Stat og paa den anden Side er det den hele Kirkes og hele Gudsrigets fælles Vel i hele Verden.

ORIENTERING

Eden til Antikrist

Hvad er Sandhed? er man — som saa ofte før, naar det drejer sig om Meddelelser fra hinsides Jerntæppet — fristet til at spørge, naar man læser den Meddelelse fra det polsk-kommunistiske Radio-Agentur, der stod at læse her i Bladet i sidste Uge, og som gik ud paa, at nu havde de katolske Biskopper i Polen aflagt Ed til den kommunistiske Stat. Med samme efterretnings-politiske Nidkærhed har der i den senere Tid fra samme Hold været publiceret Meddelelser om, at polske Præster en masse tilslutter sig den kommunistiske »Fredsbævegelse«. Til Gengæld har der nu i tre Maanedre hersket dødsens Tavshed omkring et Spørgsmaal, der saa brændende interesserer og beskæftiger hele Verden, nemlig: hvor er den arresterede polske Primas, Kardinal Wyszinski henne? Den frie Verden har til Stadighed ingen Anelse om, hvor Kardinalen holdes fangen. Man slutter af forskellige Udtalelser, at han er bragt til Moskva: samt at det er selve Kreml, der staar bag hans Arrestation.

Det var at forudse, at der vilde optræde en ny Lidelsesperiode for Kirken i Polen efter Kardinal Wyszinski's Arrestation. Meddelelsen om, at de faa polske Biskopper, der endnu er paa fri Fod, skal have aflagt Ed til den kommunistiske polske Stat — hvadenten Meddelelsen i den Form,

den har, nu stemmer eller ej — er imidlertid kun et Bevis paa denne bange Anelse. Da Biskopperne selv ikke har nogen Mulighed for officielt over for Omverdenen at tilkendegive deres Stilling, at demtere eller bekræfte, er man ej heller i Stand til af den ensidige kommunistiske Meddelelse at slutte sig til Sandheden. Meddelelsen tier f. Eks. om, hvilke Biskopper, der — med Undtagelse af de nævnte to — har aflagt Eden. Den bekendtgør lige saa lidt Navne, som den polske Meddelelse af 28. September, da Kommunisterne offentliggjorde en Erklæring, der paastodes at være undertegnet af hele det polske Episkopat, og hvori dette erklærede sig indforstaaet med Arrestationen af Kardinal Wyszinski. I Mellemtiden er det blevet bekendt, at sidstnævnte Erklæring kun har een Underskrift. Samtlige de andre Biskopper havde standhaftigt vægret sig omend man fra Statens Side havde kaldt dem sammen til Mødet og de maatte være klare over, at ogsaa de vilde blive sat fast, efter at deres gejstlige Overhovede var blevet berøvet sin Frihed.

Meddelelsen om Biskoppernes Edsaflæggelse viser imidlertid under alle Omstændigheder og med al ønskelig Tydelighed, at denne Ed — dersom den er blevet effektueret — er blevet dem aftvunget. Den katolske Kirke i Polen har til Stadighed standhaftigt vægret sig ved at anerkende den ensidige kommunistiske Udlæggelse af Overenskomsten mellem Stat og Kirke

i Polen af April 1950. Det var først Forordningen fra 1953 om Besættelse af kirkelige Embeder, der gav de kommunistiske Myndigheder Magtmidler i Hænde til at bryde Biskoppernes Modstand. Den polske Primas, Kardinal Wyszinski, protesterede da ogsaa herimod saa længe, som det overhovedet var ham muligt. Først efter hans Arrestation var man i Stand til at gennemtrumfe den saa eftertragtede Edsaflæggelse. Der skulde altsaa halvtredde Aars Pres, Forfølgelse, Undertrykkelse og Tvang til — halvtredde Aars resultatrig, helt modig Kamp fra Kirkens Side for Sandhed, Frihed og Ret. Det er idag ingenlunde bekræftet, at den af Kommunisterne paastaede Edsaflæggelse er ensbetydende med en Kapitulation fra Kirkens Side, thi udover Uklarheden ved hele Situationen vilde selve Edsaflæggelsen — som »Osservatore Romano« saa rigtigt konstaterer — objektivt betragtet være ugyldig. En Ed, der er afgivet under Tvang, er ingen Ed. Hele Verden — og for den Sags Skyld ogsaa Polen selv — er udmærket klar over, at de polske Biskopper har været under Pres og Tvang lige siden det kommunistiske Herrevældes Indførelse i Polen, altsaa ikke blot siden Kardinal Wyszinski's Arrestation. Og denne en hel Nations og dens Kirkes saa tragiske Situation er ikke andet end slet og ret en ny Form for det ublodige Martyrium, der er Kendetegnet paa den »moderne« Kirkefølgelse.

Ved Afejelsen af For og Imod i del konkrete Tilfælde gælder der for Kirken ikke andre Regler end for Juristen og Statsmanden. Dette gælder ogsaa for den højeste og sidste Instans.»

I ovenstaaende tør man sikkert se en vis Hentydning til Spanien. Det har været diskuteret, om den spanske Kirkeordning i Kirkens Øjne er et ideelt Tilfælde eller det snarere drejer sig om en Tolerering. Henvisningen til Reaktionen i andre Lande og til Verdenskirkens Fællesvel samt til det Statsfællesskab, der nærmer sig, er Grundtoner i Pavens Tale og kan tyde paa, at Paven støtter »Osservatore Romano«s Udtalelser om det spanske Konkordat. Hentydningen til Konstantin, »under hvem Kirken blev Statskirke«, og dette Forholds Benyttelse som Eksempel paa Kirkens »Tolerance« kunde ogsaa tyde paa, at det ikke for Kirkens Frihed raader Idealtilstande i Spanien.

Pavetalens egen Omtale af Konkordater bekræfter dette Indtryk. »Det kan ske, at Kirken og Staten udtrykker deres fælles religiøse Overbevisning i et Konkordat, men det kan ogsaa være, at Konkordater bl. a. har til Formaal at foregribe principielle Spørgsmaal og paa Forhaand bringe muligt Konfliktslof af Vejen. Har Kirken underlegnet et Konkordat, gælder dette i hele sit Indholds Omfang. Men med begge de høje Kontrahenters Viden kan dets indre Mening være graueret: det kan betyde en udtrykkelig Billigelse, men det kan ogsaa blot udtrykke en simpel Tolerering ...«

Januar: Den Apostoliske Konstitution »Christus Dominus« udsendes. — 24 ny Kardinaler kreeres højtideligt. — Den hellige Fader bliver syg. — Præste-dommene i Warszawa.

Februar: Vigtige Udnævnelser i det pavelige Statssekretariat. — Vatikanet optager diplomatisk Forbindelse med Syrien.

Marts: De engelske Katolikker tilstiller Churchill Memorandum i Anledning af Marskal Titos forestaaende Besøg i England. — Den Hellige Fader viser sig første Gang igen (18. Marts) offentligt efter sin Sygdomsperiode.

April: Hierarkiet oprettes i Central- og Østafrika.

Maj: Hierarkiet genoprettes i Danmark. — Holland fejrer Hundredeaaret for Hierarkiets Genindførelse.

Juni: Pave Pius XII udsender Encyklikaen (»Doctor Mellifluus«) i Anledning af 800-Aarsdagen for den hellige Bernhard af Clairvaux's Død. — Pakistans Ministerpræsident besøger Paven. — Kardinal Stepinacs Sundhedstilstand forværret. —

Juli: Japans Kronprins besøger Paven. — Norge fejrer 800-Aaret for Hierarkiets Oprettelse. — Syd-Norge bliver Bispedømme.

August: Konkordat mellem den Hellige Stol og Spanien. — De tyske Biskopper udsender Hyrdebrev i Anledning af Valgene til Forbundsagen.

September: Processen mod det ka-

toliske Hierarki i Warszawa afsluttes. — Kardinal Wyszynski »afsættes«. — Meddelelse om et forestaaende »Maria-Aar.«

Oktober: Paven indvier det ny nordamerikanske Kollegium i Rom. — Det pavelige Universitet (»Gregoriana«) fylder 400 Aar. — Niels Stenssen-Festlighederne i Firenze.

November: Sverige bliver Bispedømme. — De franske Arbejderpræster faar ny Statutter. — De ved den Hellige Stol akkrediterede Diplomater protesterer i Anledning af Kardinal Wyszynskis Arrestation.

December: Maria Aaret aabnes. Pavens Triumftog gennem Rom. — Fem-aarsdagen for Kardinal Mindszentys Arrestation.

*

I Løbet af 1953 modtog Pave Pius XII ialt 381.584 Personer i Audiens, beretter Radio Vaticana i en Aarsoversigt. Trods sin langvarige Sygdom tilstod den Hellige Fader i det forløbne Aar 492 Privataudienser og 30.832 »udienze speciale«. I de offentlige Audienser deltog desuden ialt 384.134 Troende og Pilgrimme fra alle Verdenshjørner.

Som en »Begivenhed af overvælden- de Betydning« fremhæver Vatikaneradioen Konsistoriet i Januar 1953, hvor der kreeredes 24 ny Kardinaler, deriblandt Jugoslaviens Primas, Ærkebiskop Stepinac og den polske Primas, Ærkebiskop Wyszynski, der begge ikke kunne deltage i Konsistoriet. En lignende Betydning maa tillægges Maria-Aarets højtidelige Aabning, 8. December.

I 84 Taler og Radiobudskaber beskæftigede den Hellige Fader sig med aktuelle Spørgsmaal. 34 af disse Taler holdt Paven paa italiensk, 29 paa fransk, 8 paa tysk, 5 paa engelsk, 4 paa Latin, tre paa spansk og 1 paa portugisisk. I Aarets Løb udstedte Paven to Encyklikaer: »Doctor Mellifluus« i Anledning af 800-Aarsdagen for den hellige Bernhard af Clairvaux's Død og »Fulgens Corona« ved Proklameringen af Maria-Aaret i Anledning af Aarhundredmindet for Forkyndelsen af Dogmet om Marias ubesmittede Undfangelse. Hertil kommer den Apostoliske Konstitution »Christus Dominus« om Abstinenspligten ved Aftenmessen. Desuden udsendte Paven 24 Haandskrivelser, blandt andet et Brev til den polske Primas i Anledning af 800 Aarsdagen for Polens Skytshelgen, den hellige Stanislaus' Kanonisation. 10 nyudnævnte Diplomater ved den Hellige Stol overrakte deres Akkreditiver i det forløbne Aar. (KNA)

PACEM ET VERITATEM...

»Pacem et veritatem diligite, ait Dominus omnipotens — Elsk Fred og Sandhed, saa siger Hærskarernes Herre«. Med denne kongelige Devise (præget af Profeten Zakarias) som sit Valsprog, indviedes Hs. Excellence Biskop Th. Suhr OSB 15. januar 1939 i San Girolamo-Klosteret udenfor Rom (Billedet til venstre) til Overhovede for den katolske Kirke i Danmark, og i Aar — 15 Aar efter — mindes Dagen for første Gang med Kirkebønnen — quem pastorem ecclesiae Hafniensi præesse voluisti — « — hvem Du har sat til som Hyrde at lede Bispedømmet København.

»Saa ifør eder da, som Guds udvalgte, hellige og elskede, inderlig Barmhertighed, Godhed, Ydmyghed, Beskedenhed, Taalmodighed, saa I fordrager hverandre og tilgiver hverandre.«

Epistel paa Den hellige Families Fest

Skønt er
det, man
ser, skøn-
nere det,
man
erkender,

langt
det
skønneste,
dog det,
vi ikke
fatter

Niels Stensens Bibliotek

Den 19. Januar aabnes et offentligt tilgængeligt katolsk Bibliotek i Bredgade 65 A, under Navnet *Niels Stensens Bibliotek*.

Ganske vist findes jo en Del af den bedste katolske Litteratur dels i Folkebibliotekerne, dels i de videnskabelige Biblioteker, hvor Katolikker og andre Interesserede kan laane den — og forhaabentlig ogsaa gør det.

Men der er alligevel Behov for et katolsk Specialbibliotek. For det første har Statens og Kommunernes Biblioteker Pligt til at dække alle Litteraturens Omraader, og altid for faa Penge at købe Bøger for — derfor vil det altid i nogen Grad gaa ud over en Litteratur, som efter et rent statistisk Kriterium hertillands forbindes med Begrebet Mindretal og »Særstandpunkt«. Naar f. Eks. Ricciotti's »Jesu Levned« savnes ikke blot i mellemstore Biblioteker, men endogsaa er søgt forgæves paa et Centralbibliotek, kan det siges at være betimeligt at tilvejebringe et ekstra Udlaanssted, hvor Bøger af denne Art ogsaa er tilgængelige.

En anden nærliggende Opgave for det katolske Bibliotek er den at sørge for, at ikke-oversatte *udenlandske* Værker af særlig Betydning findes indenfor Landets Grænser. Findes de blot i et enkelt Eksemplar i et Bibliotek, som staar i Forbindelse med det offentlige Biblioteksvæsen, kan dette ene Eksemplar gennem Samarbejdet mellem Bibliotekerne naa vidt omkring og blive godt udnyttet.

Det har derfor været Hensigten med *Niels Stensens Bibliotek* dels og i første Række at udlaane Bøger direkte, dels at være til Raadighed for Forespørgsler og Rekvitioner fra det offentlige Biblioteksvæsen og ogsaa om muligt formidle Laan derfra, naar dette er særlig ønskeligt.

Det forberedende Arbejde er først og fremmest gjort af Bibliotekar Maria Louise d'Auchamp, som allerede i 1948-49 under et Studieophold i U.S.A. indsamlede Boggaver og besøgte Biblioteker og Informationscentre. At den righoldige nordiske katolske Litteratur naa være fyldigt repræsenteret er en Selvfølge, og et godt Grundlag herfor er lagt gennem en stor Boggave fra Sankt Ansgars Forlag og Arne Frost-Hansens Forlag. To af de eksisterende Sognebiblioteker er ligeledes blevet indlemmet i Niels Stensens Bibliotek.

Aabningstiden er foreløbig sat til Tirsdag og Fredag Kl. 19—20, og Aarskontingentet for Laanere til 5 kr. Arbejdet i Biblioteket udføres — som Fritidsarbejde — af uddannede Bibliotekarere.

Det økonomiske Grundlag for Starten af Biblioteket er tilvejebragt af en (sluttes S. 23)

185 Biskopper Ofre for den røde Terror

Status over Kirkefølgelsen

Ifølge den nyeste Opgørelse — udsendt af det amerikanske katolske Nyhedsbureau NCWC — har Kommunisterne bag Jerntæppet nu fjernet i alt 185 katolske Overhyrder fra deres Poster. Fire Kardinaler, 32 Ærkebiskopper, 117 Biskopper og 32 Apostoliske Præfekter, Administratorer eller Visitatorer er af Kommunisterne enten blevet myrdet, indespærret, udvist eller paa anden Maade blevet hindret i Udøvelsen af deres Embede. Ifølge samme Opgørelse er 23 Biskopper enten myrdet, henrettet eller døde som Følge af umenneskelige Mishandlinger. 38 Overhyrder sidder i Øjeblikket i Fængsel, 74 blev udvist, 15 Biskopper lever i Exil og flere Overhyrder er døde i Landflygtighed. De øvrige Biskopper er under Husarrest, forhindret i at vende tilbage til deres Dioceses eller paa anden Maade forhindret i at udøve deres Embede.

De mest rystende Tal om Kirkefølgelserne meldes fra Kina. Her

er 93 Overhyrder blevet udvist, ni sidder i Fængsel, fem er blevet myrdet, tre Biskopper er i Landflygtighed, medens andre tre er fordrevet fra deres Bispedømmer. Som Nr. 2 kommer Sovjetrusland — med de baltiske Stater med 28 Overhyrder som Ofre for den røde Terror. Yderligere Navne paa Listen over de Stater, der forfølger Kirken, er Albanien, Bulgarien, Tjecoslovakiet, Ungarn, de under Viel-Minh's Kontrol staaende Dele af Indo-Kina, den kommunistiske Del af Korea, Polen, Rumænien og Jugoslavien.

Albanien er ansvarlig for Henrettelsen af to Biskopper, medens en tredje er død i Fangenskab. Bulgarien holder to Biskopper fangen, en af dem er dømt til Døden. Tjecoslovakiet møder med 11 Ofre for den røde Terror. I Polen er foruden Kardinal Wyszynski yderligere ti Overhyrder forhindret i at varetage deres Embede. I Rumænien er samtlige Biskopper blevet arresteret eller udvist, og to af dem myrdet. (KNA)

22. Davidspsalme

Gud min hyrde og min vært

I. Gud, den gode hyrde, giver mig spise og drik, beskytter, forsvarer og vejleder mig.

1. En salme af David. Herren er min hyrde, jeg mangler intet.
2. På grønne vange lader han mig ligge, han fører mig til vande, hvor jeg kan hvile.
3. Han kvæger min sjæl, han fører mig ad rette veje for sit navns skyld.
4. Skal jeg end vandre i en skummel kløft, frygter jeg dog ikke ondt, fordi du er med mig. Din kæp og din stav, de er min trøst.

II. Gud dækker et rigt bord for mig og modtager mig i sit hus.

5. Du dækker bord for mig i mine fjenders påsyn. Du salver mit hoved med olie. Mit bæger er fyldt til randen.
6. Kun godhed og nåde vil ledsage mig alle mit livs dage, og i Herrens hus får jeg lov til at bo gennem lange, lange tider.

Som bekendt er både i det Gamle og Nye Testamente hyrden et yndet billede på Gud, der leder sit folk og sørger for det med aldrig svigtende omhu. Vor frelser Jesus Kristus kalder sig selv den gode hyrde, der fører sin hjord på gode græsgange.

Dette er nu også motivet i den 22. Davidspsalme, der gengiver alle deres stemning, der på hjertets dybeste grund har erfaret og følt, hvor god Herren er mod dem, der tror og stoler på ham. Af den grund hører den lille salme til de mest yndede og trøstefulde af alle. — I sit livs aftentimer ser kong David tilbage på de lykkelige dage, da han var hyrde på BetlehemsKirke,

og føler dybt, hvor god Herren har været mod ham. De billeder, han bruger, giver en forestilling om den faderlige kærlighed og omsorg, hvormed Gud opretholder, forsørger og beskytter hver enkelt af os. Hvor overvældende et indtryk denne kendsgerning har gjort på menneskenes sind, kan et ord af filosofen Kants mund illustrere: »Af de tusinder af bøger, som jeg har læst i mit liv, var der ikke noget ord, der trøstede mig så meget som dette: »Selv om jeg skal vandre i en skummel kløft, frygter jeg ikke ondt, fordi du er med mig.« Således taler en mand, som ellers står os så fjern.

I Orienten er *gæstfrihed* så hellig, at husfaderen behandler en fremmed, der søger ind hos ham, som husets ven og betjener ham personlig. Selv fjender vover ikke at angribe en sådan gæst, så længe han er under værtens tag. Således føler salmisten sig beskyttet og æret af Gud; der med sin godhed og nåde følger ham gennem livet og giver ham vished for, at han altid kan faa lov til at bo i hans hus.

Når nu Guds børn i den gamle pagt følte sig så lykkelige under Guds varetægt og omsorg, hvad skal så vi, der tilhører den nye pagt, sige. Vor Frelser, den gode hyrde, befrier og bevarer os for dødens skygge, som er synden. Han skænker os ved dåbens vand nådens liv. I sin Kirke og ved den fører han os ad retfærdighedens stier og beskytter vore sjæle ved sin stærke hånd mod frelsens fjender. Ved konfirmationen salver han os ved dette sakramentes hellige olie og i den højhellige eukaristi bereder han os det store gæstebud, hvorved han giver os sit eget kød og blod som åndelig føde og drik. Så stor er Guds kærlighed og rundhændethed i den hellige Kirke, som er hans eget hus på jorden.

F. K.

Kirkens Vækst i England

Ifølge Catholic Directory for 1954 er Antallet af Katolikker i Storbritannien og Wales i 1953 vokset med 61.500 og dermed naaet op paa ialt 2.918.700. I dette Tal er kun medregnet de Katolikker, der har deres faste Bopæl i et Sogn, medens der er et betydeligt Antal Personer, der ikke har nogen fast Bopæl, og som derfor ikke er tilmeldt noget Sognekartotek. I det forløbne Aar optoges 11.532 Konventer i Kirken, og der døbtes 89.645 Børn. I England og Wales virker ialt 4317 Verdenspræster og 2483 Ordenspræster, og i 1953 oprettedes 12 nye kvindelige Konventer. (KIPA)

UNESCO ønsker Samarbejde

I et Interview med det katolske Pariser-Dagblad »La Croix« udtaler Generaldirektøren for »UNO-Organisationen for Opdragelse, Videnskab og Kultur«, Dr. Evans, at UNESCO lægger megen Vægt paa Samarbejdet med den katolske Kirke. Mange af UNESCO's Arbejdsomraader — saasom international Forstaaelse, Menneskerettighederne, Opdragelse, Kultur og Videnskab — har altid været fremmet af den katolske Kirke. Og endskønt alle Verdensanskuelser og Religioner er repræsenteret indenfor UNESCO, maa man dog med Rette fremhæve den Indsats, som de katolske Missionærer har ydet især paa Elementarundervisningens Omraade. (KNA)

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjem

Skolen i Lyngby under Tag

Kort før Jul rejstes Kransen over den store ny Skolebygning ved Knud Lavards Kirke i Kgs. Lyngby. Efter Sommerferien aabner den ny katolske Skole sine Porte og afhjælper et længe følt Savn.

Skotsk Jurist skriver

Julebrev til Malenkow

»Gloria in excelsis Deo — Længe leve Rusland«, slutter — efter hvad der først nu meddeles — et aabent Brev, som den kendte katolske Jurist, Dr. John Campbell i Glasgow til Jul sendte til den sovjetrussiske Ministerpræsident, Malenkow. »Kristne over hele Kloden beder nu i Julen for Fred paa Jorden.« skriver Campbell til Malenkow. »Hvad er det for en Fred, som Kommunismen byder paa i Modsætning til det lysende Haab, der lændtes i Bethlehem? I Rusland er Deres egen Tilværelse gennemtrængt af Sammensværgelser og Frygt og Fare — Følgerne af det kommunistiske Herrevælde. Naar De ikke kan skabe Fred indenfor Deres egne Landegrænser, hvor vil De dog saa kunde tilbyde andre Fred?, skriver den skotske Jurist og han slutter: »Dersom der virkelig eksisterer Kærlighed i Rusland, saa er det paa Tide at vise den. Bring Krigen mod Gud til Ophør. Hold op med at forfølge dem, der tror paa ham. Luk Fængslerne op og befri dem, der sidder uretfærdigt indespærret der. Mød den hellige Juletid med samme redelighed og glade Sind, som Deres Forfædre gjorde det.« (KNA)

Kardinal Mindszenty ikke glemt

Foster Dulles om »Mindszenty-Sagen«

Kardinal Mindszenty'sagen er endnu ikke afsluttet, erklærede U.S.A.'s Udenrigsminister, John Foster Dulles, til Jul i et Telegram, der oplæstes paa et Massemøde af Amerikanere af ungarsk Afstamning paa 5-Aarsdagen for Kardinalens Arrestation og understregede, at den ungarske Primas' Tilfælde stadig staar levende i alle Ungarers som alle fri Menneskers Bevidsthed i hele Verden. Den amerikanske Udenrigsminister kaldte Kardinalen for en Forsvarer for Tro og menneskelig Frihed mod vor Tids Tyranni og udtalte, at jo længere hans uretfærdige Indespærring varer, desto mere forøges de kommunistiske Magthaveres aandelige Armod.

Søndag mellem Jul og Nytaar afholdt den katolske Kirke i hele Amerika en »Bededag« for de undertrykte Nationer hinsides Jerntæppet. I New York mindedes Biskop Flannely alle de Kristne, der lider Forfølgelse for Troens Skyld i Landene bag Jern- og Bømbustæppet og brændmærkede de kommunistiske Forsøg paa gennem »Frihedspropaganda« at tilsløre Mord- og Undertrykkelseskampagnen mod Præster og Lægfolk. Ærkebiskop Patrick O'Boyle i Washington opfordrede alle Katolikker, Protestanter og Jøder til i Fællesskab at slutte sig sammen til et Bønnens Korstog og samtidig et Protestens Korstog mod Kommunismen. Ærkebiskoppen foreslog endvidere, at U.S.A. og de øvrige frie Nationer skulde opfordre UNO til at foranledige en officiel Undersøgelse af den kommunistiske Religionsfølgelse. (KNA)

J korte Træk -

Det meddeles i Vatikanet, at Aaret 1954 vil bringe syv Helgenkaaringer. Følgende Salige kanoniseres: Pius X, Maria Crocifixa di Rossa, Pierre Chanel, Dominico Savio, Vinzenz Pallotti, Gaspar del Buffalo, Guiseppe Pignatelli. Kanonisationerne finder Sted i Løbet af Maj og Juni. Endvidere vil der finde tre Beatifikationer Sted. (KIPA)

Den Hellige Fader har i en Haandskrivelse til Kardinal Feltin godkendt dennes Forslag om en Verdens Bededag for Freden. Dagen vil formentlig blive henlagt til engang i Løbet af Maj Maaned 1954. Kardinal Feltin er — som det vil erindres — Præsident for den internationale Pax-Christi-Bevægelse. (KIPA)

Israels Statspræsident Ben-Zvi har udsendt en Nytaarshilsen til alle kristne Indbyggere i det Hellige Land. »Maatte det ny Aar bidrage til Styrkelse af Venskabet og Samarbejdet,« udtaler Ben-Zvi. »Maatte det blive til et Aar med god Vilje for alle eksisterende Retninger i vort Land.« (KNA)

Umiddelbart inden Indkørslen til Hamburg er der paa den ny St. Christophorus-Kirke i Hamburg-Lothbruegge rejst et to Meter højt Neon-Kors, der tændes hver Aften ved Mørkets Frembrud. Det er det første i sin Art paa en katolsk Kirke i Nord-Tyskland. (KNA)

Brasiliens Gesandt ved den Hellige Stol, Dr. Christiano Monteiro Machado, er pludselig afgaaet ved Døden. Gesandten havde umiddelbart forinden været i Nytaarsaudiens hos den Hellige Fader. (KIPA)

Kong Baudoin har i sin Residens i Bruxelles modtaget den ny apostoliske Nuntius i Belgien, Mgr. Efreim Forni. (KNA)

Byraadet i Detroit har enstemmigt vedtaget at opkalde et Stykke af en af Verdensbyens Hovedgader i St. Aubin- og Canfield-Kvarteret efter den polske Biskop. Stedet faar Navnet Cardinal Wysinski-Corner. (KIPA)

Katolske Gejstlige i Ungarn og Czekoslovakiet har indledt en Aktion med det Formaal at modarbejde Sovjets Forsøg paa at rekruttere Krigsbørn, hvis Forældre er omkommet, til Sovjet-armeens Militærskoler. Russiske Ekspertter har regnet ud, at der i Statens Vajsenhuse idag lever over 1 Million Børn, af hvilke der aarlig ville kunne hentes ca. 150.000 Drengene til de russiske Militærakademier. (KIPA)

I den russiske Zone i Berlin udkommer der nu et nyt Kirkeblad: »St. Hedwigsblatt«. Alle de Menigheder i Bispedømmet Berlin, som ikke kan faa »Petrusblatt« (som følge af det russiske Forbud), vil i Fremtiden faa »Hedwigsblatt«. (KIPA)

Dette er et rigtigt kristent liv

For de fleste af os står helgener ofte som mennesker, der, uden at de har haft egentlige vanskeligheder, nå frem til hellighed. Det er med andre ord ofte uvirkelige mennesker. Det er derfor ingen skade til engang imellem at læse en god helgenbiografi, om ikke for andet så for at opdage, at Gud virkelig har krævet heltemodig udholdenhed og tillid til Hans nåde og tillid til, at de selv, selvom alt så helt fortvivlende ud, var på Hans vej.

Tag nu f. eks. en ordensstifterinde som Anna-Marie Javouhey. Hun blev født i 1779, 10 år før den store franske revolution, og efter under religionsforfølgelsen at have hjulpet tappert og dristigt grundlagde hun en af århundredets mange søster-kongregationer for at fremme undervisningen. Alt i alt ikke noget særligt når man betænker, at hun døde i hellighedsry, men det er oftest på den måde, vi lærer om Kirkens helgener eller om mennesker, man ønsker skal helgenkåres.

Men rent naturligt besad Mere Anna-Marie ganske særlige evner. Hun anede, at der måtte gøres noget for de indfødte i de kolonier, Frankrig besad. Det var for hende ikke nok, at de indfødte blev kristne og fik en god opdragelse. Nej, de skulle opdrages til at være kristne på den måde, det passede for deres eget folk: altså katolske negre eller katolske indianere, og ikke negre, der var katolikker på fransk maner o.s.v. På samme måde gjorde hun et stort arbejde for, at der kom indfødte præster.

Det var rent naturlige gaver, hun her udnyttede som kristen, og selvfølgelig har hun her haft mange kam-

Fra min logreol

Det er måske for tidligt at kalde pastor Schindlers nyeste værk: *Det Nye Testamente på dansk*, for en bog fra reolen, da den sandt at sige ikke har fundet sin plads endnu der, fordi den til stadighed bruges.

Den var længe ventet og savnet, men nu er den kommet, og vi er ved at vende os til den; hvilket ikke betyder, at man ikke kan lide den. For det er nu nødvendigt at lære den at kende, inden den får ens fulde fortrolighed, — dette til trost for dem, der enten er blevet forvirrede eller har hørt fra en, som har hørt fra en anden, at den er altfor forskellig fra det, man er vant til.

Hav frimodighed og gå igang med den. Læst på den rette måde, sådan som Schindler selv foreslår, og læst i det tempo, der passer en selv, vil den kunne få en unædelig værdi for vort religiøse liv. Vi tvivler på, at det virkelig skulle have så stor værdi at

»Farlig Ungdom« kræver fællesskab

Når man læser i avisen om »den farlige ungdom« og alle dens meriter, kan man ikke lade være med at tænke på, at de unge, der er kommet på afveje, er ganske jævndrengene med os selv. De hører til samme årgang som vi, der har fået den gave at kunne komme i en katolsk ungdomsforening.

Det er derfor ikke så mærkeligt, hvis vi i vort arbejde støder på de samme problemer, som dem filmen »Farlig Ungdom« viste, og som lederne af fritidsklubberne står overfor.

Vi, der kommer i foreningerne, og de, der ikke kommer, trænger til et fællesskab. Et fællesskab, der giver kontakt med andre, tryghed, og som kan optage ens tanker.

Det var det, de unge i filmen bl. a. søgte, og det er det, vi skal give hinanden, og de, der kommer i foreningerne på vor indbydelse.

I en sådan sag kan vi ligeså godt gå lige til og angribe sagen fra det eneste sted, hvor det i virkeligheden lader sig gøre. Når vi siger, at vi vil

Vel mødt i...

Århus: On. 13. kl. 20: Seniorgruppemøde hos fru Heide, Skovvangsvej 161. To. 14. kl. 20: Nytårsfest i sangsalen.

Lynby: Lø. 9. kl. 19,30: Cand. polit. Kaare Frederiksen: »Ungdom og opdragelse«. Hver fredag kl. 19,30: Bordtennis.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 9. kl. 20: Nytårsfest i K.U.K.-kælderen. Lø. 16. kl. 20: Studiekredsmøde.

Ordrup: Ti. 12: Pater Zoetmulder O.P. fortæller om russerne på Bornholm. Østerbro: On. 13. kl. 20: Hos Bente Haugmark, Falkonergaardsvej 11; pastor Højbo svarer på angreb for »Vold, mord og sadisme«.

pe at udstå med uforstående mennesker. Men hendes tro, håb og kærlighed blev sat på langt alvorligere prøver. Hun blev direkte forfulgt af sine medhjælpere, som ganske simpelt nægtede at adlyde hende, hun blev nægtet adgang til sakramenterne, og biskoppen i det stift, hvor moderhuset lå, generede hende ved utidig indblanden. Dette giver kun en ringe fornemmelse af hendes prøvelser, men prøv at sæt jer ind i hvad det vil sige at leve under så usikre forhold, hvor de, der skulle være hjælpere, bliver til modstandere. Her er der kun en udvej, at overgive sig helt til Guds nåde for der at hente al styrke og vejledning, — og det var vel også det, Gud ønskede af hende, for at hun med sine rige evner ikke skulle fristes til at bygge op ved egne kræfter.

læse biblen i en sådan udgave, at man kan forstå det hele, men som svar kan jeg kun give d. hl. Hieronymus, som omkring år 400 sagde og skrev: *Ukendskab til biblen er ukendskab til Kristus.*

og skal skabe et fællesskab, så må det være et fællesskab, der hviler på det samme fundament, som vi ønsker, at vort eget liv skal hvile på, og som vi inderst inde er klar over, at vore kammeraters liv også skal hvile på: Kristus. Med Hans komme til jorden blev det muligt, at danne et virkeligt fællesskab gennem Ham. Ham vil vi selv bygge på, Han vil give os sin kraft til at nå til vore kammerater med samme omsorg, som Han selv havde for dem, Han levede iblandt. Og har vi først nået kammeraterne med den omsorg, så skal der meget til, før de tænker på at forlade Kristus og Kirken, tværtimod vil de selv ønske at nå ud til flere.

Skal vi kalde det Råds week-end?

Redaktionen har modtaget et brev med en række forslag til det nye navn, vi for nogen tid siden efterlyste til den week-end vi skal have d. 23.—24. jan. Brevet kommer fra Set. Jørgens klub, og vi er meget glade for at modtage et godt råd netop derfra. Til daglig har vi ikke haft megen forbindelse med denne forening — i det mindste ikke før — men måske det kunne forandres i den nærmeste fremtid.

Brevet er skrevet af Erik Brethvad. Hans første og efter hans egen og vor mening bedste forslag er: *Råds week-end*, forstået sådan, at det betegner en week-end hvor alle ledende og mindre ledende kommer sammen for at modtage og give gode råd.

Andre forslag er: Orienterings week-end, D.U.K. week-end, Katolsk ungdoms week-end og Katolsk ungdoms skole.

Vi selv synes, som allerede nævnt, bedst om betegnelsen *Råds week-end*, men hvad mener I, der skal deltage i week-enden? Hvilket af de nævnte navne udtrykker bedst den ide, der ligger til grund for arrangementet: en week-end hvor alle, der er interesserede i ungdomsarbejdet, kommer sammen for i fællesskab at overveje situationen og at udstikke nye veje for at fremme arbejdet bedst muligt?

TIL NYTÅR

ORDO UNIVERSALIS ECCLESIAE 1954	3.00
ORDO DIOECESIS HAFNIENSIS 1954	2.00
Katolsk Lommekalender 1954 ...	4.65
Katolsk Lommekalender 1954 (skind)	5.75
Katolsk Vægkalender 1954	0.60
DER PAULUSKALENDER, (wandkalender)	4.90
DER PAULUSKALENDER, (buch)	3.80
CALENDRIER ST. PAUL (sur carton)	4.90
CALENDRIER ST. PAUL (livre)	3.80

**Pavens Statssekretariat
takker Pastor Schindler**

Fra Segreteria di Stato di Sua Santità er der tilgaaet Forfatteren, Pastor Peter Schindler, følgende Tak:

Deres højærværdighed
beærede Hans Hellighed med et exemplar af den lige udkomne og af Dem til dansk oversatte »Det nye Testamente« (Arne Frost-Hansens Forlag, København 1953).

Den Hellige Fader har med særlig tilfredshed modtaget de to bind. Højt-

samme håber med Dem, at den gave, der hermed skænkes Deres landsmænd, og som er en frugt af mange-årigt, hengivent arbejde, vil bidrage til at åbne alle hjerter, som tørster efter sandhed, for Guds ord.

Som tegn på sin velvilje tildeler Den Hellige Fader Dem vedlagte plakette og giver Dem af hjertet den apostoliske velsignelse.

Efter at have udført det høje mig til-delte hverv at meddele dette, takker jeg selv for det mig tilsendte exemplar af bibeloversættelse og ønsker Dem fortsat et sjælsfrelsende virke for Christi sag i Deres danske hjemland under Guds evige førelse, og forbliver anerkendende,

Deres højærværdigheds
meget hengivne
J. B. Montini
Prostatssekr.

»CATHOLICA«

Lige før Jul afsluttede vor lærde Medbroder »Catholica« sin 10. Aargang med dennes fjerde Nummer. Spidsartiklen handler om Paveencyklikaen, om Maria-Aaret og i øvrigt indeholder Heflet en Artikel om Symbolikken hos Paul Claudel, en noget mindre speciel og yderst læseværdig Opsats af Pater Ravlin om »Præst og Menneske« samt meget godt og ligefrem underholdende Stof i Kantor Hussons »Dansk Salmesang før Reformationen«. Under »Missellanea« skriver H. Schou om en Række Bøger af biologisk Indhold og kommer specielt ind paa et Par populære danske Bøgers Forsøg paa at udviske Skellet mellem det levende og det livløse Stof.

Roskilde

Roskilde Mejeri

Borgerdigtet Telefon 349
Leverandør til de katolske Institutioner

Halvor Hansen

Garmester
Algade 31 . Telefon 566
Leverandør til de katolske Institutioner

Skolebøger - Skolerekvissitter
Læsekrede - Skønlitteratur
Papir - Fyldepenne - Foto
I stort Udvalg.

Roskilde Boghandel

Sct. Olsgade 24 . Telf. 3131

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122
Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

Chocolade . Is . Konfekture . **CORNER CHOCOLADE**

Specialitet: Anthon Bergs Chocolate
Sct. Olsgade 6 . Tlf. Roskilde 4037
Leverandør til De katolske institutioner

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)
Malerfirma
Telf. 1694 - 228
Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner

Kolonial og delikatesser

K. A. Jørgensen Telefon 778
Vine, spirituosa, tobak og cigarer
Lev. til De katolske institutioner

Ejegod Jørgensen Slagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg
Sct. Olsg. 13, Tlf. 157. Leverandør

Mønsterbageriet

Olsgade 17 Tlf. 136
anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori
Alt i Isanretninger og Desserter

Radio - Cykler

De kan faa en Konto hos
Freddy Hansen
Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Bedste Indkøbsted i Roskilde

Thomas Larsens
Kontantforretning
CROME & GOLDSCHMIDT

A. Isaksen

AUT. ELEKTROINSTALLATØR
Algade 16 . Tlf. 448
Udf. Arb. ved de katolske inst.

H. Weber

Tømrermester
Maskinsnedkeri
Lev. til de katolske inst.

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester
Telefon 820
Leverandør til katolsk Kirke

Chr. Steffensen

Herreekvipering
Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter
Nakskov Telefon 621

Reserveret **H. J.**

A/S Nakskov Kullimport
Telefon Nr. 17

Slagelse

FISK - VILDT - FJERKRÆ
Gøtze's Fliskehøus
TELEFON 718 OG 2518
Det er friskt fra Gøtze!

STAHL & NYLANDER
SLAGELSE

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

10. S. Søndag i Oktaven.
(hvid) Den hellige Families Fest (76—17); 2. Bøn: Søndagen (77); 3. Bøn: Oktaven (72); Præf. (515).
11. M. Foregaaende Søndags Messe
(hvid) (81); 2. Bøn: Oktaven (72), 3. Bøn: St. Hyginus ([5]); Præf. (515). — Eller:
(hvid) 6. Dag i Oktaven (72—16); 2. Bøn: Søndagen (77); 3. Bøn: St. Hyginus ([5]); Præf. (515).
12. Ti. 7. Dag i Oktaven (72—16); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (515).
13. O. Oktav af Hellig 3 Konger (83
(hvid) —18); Præf. (515).
14. T. St. Hilarius (784); 2. Bøn: St. Felix af Nola; alm. Præf. (525).
15. F. St. Paulus, den første Eneboer
(hvid) (785); 2. Bøn: St. Maurus ([53]), 3. Bøn: For Biskoppen*); alm. Præf. (525).
16. L.† St. Marcellus I (787); 2. og 3. Bøn som Tirsdag; Apostlenes Præf. (524).
17. S. 2. Søndag e. Hellig 3 Konger.
(grøn)

*) I Anledning af 15 Aars Dagen for Hs. Exc. Biskoppens Konsekration læses Bønnen for Biskoppen; der siges samme Bøn som for Paven ([122]) — (Søndagsmessebog Side 551), dog med følgende Ændring: ... *famulum tuum Theodorum, quem pastorem ecclesie Hafniensi præesse voluisti ... din Tjener Theodor, hvem du har sat til som Hyrde at forestaa Bispeddømmet København ...*

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørbrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, dreggade 67,

København K Tlf. Pø. 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Oscar Axel

GAS - VAND - SANITET
Centralvarme

Parmagade 11 . Telefon Sundby 5226
(Privat 5216)

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner.

Værelse søges

Til Starten søger ungt katolsk Ægtepar et værelse i Gentofte Kommune. Vi arbejder begge, og der er kun brug for Tekøkken eller Køgeplads. Hvis De kan hjælpe eller maaske formidle, beder vi Dem ringe til *Gentofte 2679*.

Den internationale beduge

fra 18. til 25. januar (incl.) har krav på danske katolikkers interesse. Det gælder lørbøn for Kirkens enhed: at den må bevares, hvor frafald truer; men især, at alle kristne må finde tilbage til troens enhed i den ene hjord. De stor-københavnske sogne har på biskoppens opfordring sluttet sig sammen i en fælles aktion, idet hvert sogn påtager sig en times tilbedelse i den respektive sognekirke en af de otte dage. Der indledes med en kort prædiken kl. 19 og dernæst udstilles det højhelige sakramente til tilbedelse, indtil den sakramentale velsignelse, der slutter kl. 20. Sankt Therese kirke, der har daglig Tilbedelse, har dog en særlig ordning. Hver sogns medlemmer må føle det som en ærespligt at deltage i sit sogns »dag«. Hvor muligheden er tilstede, er det meget anbefalelsesværdigt at deltage i tilbedelsen i de nærmestliggende kirker. Kan man ikke være til stede hele timen, bør man deltage i den udstrækning, det er muligt. Fællessang og bøn vil veksle med stille tilbedelse, så salmebogen bør medbringes.

Listen ser således ud:

- Mandag 18.: Jesu Hjerter kirke.
Tirsdag 19.: Sankt Andreas kirke.
Onsdag 20.: Sankt Ansgars kirke.
Torsdag 21.: Sankt Mariæ kirke.
Fredag 22.: Sankt Antoni kirke.
Lørdag 23.: Sakramentskirken.
Søndag 24.: Sankt Knud Lavards kirke.
Mandag 25.: Sankt Annæ kirke.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemosegaardsvvej 4 · Tlf. C. 11.313

Sankt Therese kirke har tilbedelse mandag 25. kl. 12—20, idet den sidste time især er beregnet til at samle så mange fra sognet som muligt. Det er værd at gøre opmærksom på, at der i st. Ansgars kirke på st. Knuds fest den 19. januar synges levitmesse kl. 8.
Kjeld Geertz-Hansen.

Katolsk Aftenskole

fortsætter sit vintersemester, der måt- te afbrydes på grund af julen. Mandag den 11. januar genoptager fru Kirsten Bjørrild sit husholdningskursus i st. Josefs skoles udmærkede køkken. Antallet af deltagere er så stort, at man desværre har måttet lukke for tilgangen. Fredag den 15. januar begynder religionskursuset, der for resten af semesteret ledes af pastor Ib Andersen. Titlen er sammenfattende: Katolsk troslære III, læren om Kristus. Til dette kursus kan nye elever indmeldes og ligesom tilfældet var det før jul, kan man vælge mellem holdet kl. 16,30—18,30 og holdet kl. 20—22. Indmeldelsen af nye elever skal ske før kursuset begynder til fru Plate Petersen, Rødkildevej 36 F eller tlf. Fa 2718. Indskrivningsgebyret er kr. 10, men selve undervisningen er gratis. Også religionskursuset afholdes på st. Josefs skole. *Kjeld Geertz-Hansen.*

Kalenderen 1954

udgivet af Ansgariusforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne. Pris 60 øre (+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Sygeplejeskolen paa St. Josephs Hospital

Mellem Jul og Nytaar, d. 29. December blev der paa Sygeplejeskolen paa St. Josephs Hospital i København holdt en Aarsafslutningsfest af særlig festlig Karakter. Skolens Leder, Søster Benedicte, forklarede i sine Afskedsord til de seks Sygeplejersker, hvis Uddannelse nu var fuldført, at dette Hold var det første, der havde læst efter Skolens nye Arbejdsplan, der bringer denne Skole rigeligt paa Højde med de andre Sygeplejeskoler og ikke mindst bringer Eleverne ogsaa den

sociala Viden, der er nødvendig nu, hvor Sygeplejersker i vid Udstrækning benyttes af Samfundet ogsaa til Løsning af sociale Opgaver.

I Forvejen havde en af Skolens Lærere, Reservelæge, Dr. med. W. Dauenmerkl, i en Festale gjort Sygeplejerskerne bekendt med de betydelige Opgaver, som det moderne Hospital stiller til dem, og som kræver, at de virkelig er Lægernes Medarbejder og aldrig bliver færdige med deres Dygtiggørelse for at holde Trit med den enorme Udvikling af den medicinske Viden og Kunnen.

Diplomer og Statsautorisationer uddeltes af St. Josephsøstrenes Provincialforstanderinde og af Hospitalets Forstanderinde.

God Musik, bl. a. en munter Opførelse af Haydns Børnesymfoni, indrammede Talerne.

STENONIANA

(sluttet fra Side 18)

snæver Kreds. Bidrag fra Interesse-rede til Udbygning og Drift modtages med Taknemlighed paa Bibliotekets Adresse eller paa Konto Nr. 4509 i Handelsbankens Bredgade Afdeling, Bredgade 77, Kbh. K. Boggaver fra private Bogsamlinger har naturligvis ogsaa Interesse, — mest praktisk vil det være, om man sender et Brevkort med sine eventuelle Tilbud.

Men først og fremmest haabes der paa *Læsere*.

<h1>Kolding</h1>		
J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole	Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402	Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE <i>Domhusgade 27 . Telefon 3210</i> Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik
M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 - Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave	Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 33</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave	Altid det bedste Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> Lev. til de katolske Institutioner
H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
V. FALThER Alt i Kolonial, Vin, Døllkasser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogede . Telefon 698</i>	Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole	P. W. Christiansen Aut. Installatør <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke
Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel	Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Brødrene Andersen Udfører Arbejdet ved den nye Skole
<h1>Esbjerg</h1>		
Chokolader . Konfekturner . Bolscher A. Ploug <i>Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital	Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen <i>Hj. af Havnegade og Niels Juulsgade</i> Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josephs Hospital Tlf. 1667	Svend E. L. Truelsen Rullegardiner . Tapeter Oliefarver . Laker Torvegade 56 Telf. 1541 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAGT 1898 Telf. 736, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital	K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.	E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf 144 Esbjerg		

URBI ET ORBI

Pave Pius XII om
Fjernsynets Problemer

Fjernsynet — en ny Aabenbaring af Guds Storhed

»Fjernsynet vil være i Stand til at bringe allehaande godl, dersom det træder i Menneskets Tjeneste og virker til dets Fuldkommengørelse« ud-

Nytaaret i Rom

Nytaarsdag modtog den Hellige Fader Byen Roms Overborgmester samt Byraadet, der var mødt op i Vatikanet for at overbringe den evige Stads Biskop den romerske Befolknings Nytaarsønsker. Umiddelbart herefter afsluttede Republiken San Marinos Repræsentant ved Vatikanet den lange Række af Diplomater, der har besøgt Paven med deres respektive Staters Nytaarsønsker lige siden 26. Decem-ber.

Nytaarsaften tilstod Paven desuden en Del Audienser, deriblandt Delta-gerne i en Række italienske og udenlandske Fodboldhold.

Byen Rom bød det ny Aar velkom-men med en Række festlige Aften-andagter og højtidelige Midnatsmesser. I Kirken Al Gesù overrakte Roms Overborgmester efter hævdvunden Skik og Brug Jesu Selskabs General en Motiv-Kalk. (KNA)

Kirke i Syrakus for den »grædende Madonna«

Kardinal Ruffini: Nyt Valfartssted
vil bidrage til den religiøse Fornyelse

»Efter Lourdes og Fatima maa man idag ogsaa regne Syrakus paa Sicilien med til de større Gudsmoderhellig-domme« udtaler Ærkebiskoppen af Palermo, Kardinal Ruffini ved Aars-skiftet. Det sicilianske Episkopat har enstemmigt besluttet, udtaler Kardina-len, at rejse en Kirke til Ære for den saakaldte »grædende Madonna« i Sy-rakus, og det ny Maria-Valfartssted vil kunne bidrage til den religiøse For-nynelse og skønne talrige nødlidende og søgende Mennesker Trøst og Helse. Marias uplettede Hjerte er som en lysende Fredens Regnbue, der spæn-der Bro mellem den guddommelige Relkfærdighed og den fejlende Menne-skehed.

Den sicilianske Bispekonference har fornylig efter indgaaende Undersøgel-ser betegnet Begivenhederne omkring den »grædende Madonna«s Billede som et »overnaturligt Fænomen«. Taa-terne er blevet kemisk undersøgt og betegnes som ægte, og der er sket fle-re uforklarlige Helbredelser foran Gudsmoders Statue. (KNA)

taler Pave Pius XII i en Henvendelse til samtlige italienske Biskopper i An-ledning af, at der 3. Januar i Aar ind-føres regelmæssige Fjernsynsudsendel-ser i Italien. Fjernsynet rejser ny og betænkelige moralske Problemer og kræver vaagen Agtpaaivenhed, er-klærer Paven. »Vi anerkender helt og fuldt Værdien af denne Videnskabens storlaaede Opfindelse. Fjernsynet er en ny Aabenbaring af Guds Storladen-hed, der har skænket Mennesket Vi-denskaben for at dens vidunderlige Resultater skal virke til hans Forher-ligelse«. Fjernsynet byder hele Fami-lien Mulighed for en anstændig Un-derholdning, fortsætter Paven, uden derved at komme i Kontakt med den Fare, der luer i daarligt Selskab og tvetydige Underholdningslokaler. Det vil være i Stand til — set fra et socialt Synspunkt — at udøve en fordelaglig og værdifuld Indflydelse i Kulturens, Folkeopdragelsens, Skolens og Unde-rvisningens Tjeneste, ja, paa hele Sam-fundslivet. Og Paven understreger derpaa den særlige Betydning, der maa tillægges Fjernsynet ved Udbre-delsen af det glade Budskab og til en bedre Forstaaelse af Kirkens Liv.

Men man maa imidlertid ingenlun-de overse de Farer og den Risiko, som et Misbrug af Fjernsynet vil kunne afstedkomme, fortsætter Paven. Til Forskel fra Teater og Film henvender Fjernsynet sig uden Skelnen til alle Personer i alle Aldersgrupper og af begge Køn, det formidler ikke blot Ord og Tone, men ogsaa konkrete og levende Billeder. Den vaagne Agtpaa-ivenhed, som de kirkelige og offent-lige Myndigheder udviser overfor Tea-ter og Film, strækker ikke til for Fjernsynet, men maa nyordnes og praktiseres efter hell andre Synspunk-ter. (KNA)

»Stalin-Prisen til Judas«

Vatikanets Pressesekretariat medde-ler, at forskellige Dagblade har bragt Meddelelse om, at »Stalins Fredspris« er blevet tildelt en Præst ved Navn Andrea Gaggero. I den Anledning med-deles det, at omtalte Gaggero er blevet laiceret paa Grund af grov Ulydighed i Henhold til Afgørelse fra det Hellige Officium af 9. Maj 1953. Gaggero, der tilhørte Philippo Neri-Oratorierne i Genova, havde i 1950 deltaget i Freds-kæmpernes Kongres i Warszawa og siden hen publiceret en Del Artikler i det italienske Kommunist-Parti's Or-gan »L'Unita«. (KIPA)

Paven ønsker ikke Krig

»Vore Hilsener og Ønsker for det ny Aar gælder ikke blot alle dem, der er her til Stede, men ogsaa og ligesaa hjerteligt alle dem, der ikke vilde og kunde komme,« udtalte den Hellige Fader ved en stor offentlig Audiens for de romerske Sognemedlemmer — umiddelbart inden Aarsskiftet. Den Hellige Fader vendte sig hermed mod den kirkefjendtlige Propaganda, som alle de, der ikke var til Stede, var Offer for. I ethvert Sjælesørgerarbejde maa man have Øjnene aabne for Føl-gerne af dette Splittelsesarbejde. Den-ne Propaganda har i den seneste Tid især været rettet mod den Hellige Stol. Intet Menneske — understregede Pa-ven — vil imidlertid kunne paastaa, at Paven er Fjende af Arbejderne. In-gen kan med god Samvittighed paa-staa, at Paven ønsker Krig. Paverne har altid kæmpet for social Retfærdig-hed og stede været Talsmænd for Fredens Sag. (KNA)

Arbejderpræste-Bevægelsen ophæves ikke

omend flere Ordensamfund kalder
deres Folk tilbage

Paa ansvarligt Sted indenfor Jesui-terordenens Generalkurie i Rom be-kræfter man Pressemeddelelser om, at de »Arbejderpræster« der er Medlem-mer af Jesuiterordenen, og som hid-indtil har virket i Diocesserne Paris og Lyon, vil blive trukket tilbage. En lig-nende Bestemmelse venter man i nær-meste Fremtid fra saavel Dominika-ner- som Franciskaner og Kapuciner-ordenens Ledelse.

I Rom betoner man i denne For-bindelse, at Jesuiterordenens og de andre Kongregationers forventede Be-slutninger i dette Spørgsmaal, ikke er ensbetydende med, at Arbejderpræ-stebevægelsen dermed ophæves. Pro-blemet er ingenlunde let og er i Øje-blikket Genstand for nøje Studium og Overvejelse i Vatikanet. De tre fran-ske Kardinaler har ligeledes for gan-ske nylig under deres Besøg hos den Hellige Fader indgaaende drøftet Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne. Efter at være vendt hjem fra Rom udtalte Kardinalerne, at der paa Grundlag af ti Aars Erfaringer paa dette specielle Omraade inden for Sjæ-lesorgen maatte udarbejdes en ny Form.

Biskoppen af Limoges, Mgr. Louis Rastoul, har i Anledning af den af Jesuiterordenens Ledelse truffene Afgø-relse, udstedt en Erklæring, hvori det hedder, at Ordensforesatte meget vel kan komme til det Resultat, »at deres Ordensmedlemmers Liv ikke er for-eneligt med Arbejderpræsternes Livs-betingelse.« Dette forhindrer imidler-tid ikke, at en Biskop kan have en anden Opfattelse og Mening med sine Ordenspræster. (KNA)

Katolsk

Ugeblad

17. Januar 1954
102. Aargang
Nr. 3

Ordenssamfundene
i vor Tid

Frygten for Konversionerne

Ny Taktik i den kommu-
nistiske Kirkekamp

Pius X helgenkaares til Maj

Tysk Forbøn for Udenrigs-
ministermødet

Ved Nytaarstid havde »Politiken« en Dag ganske aabenbart ikke noget, der var egnet til at lokke Avis-Løskøbere. I sin Fortvivlelse smækkede man med de største Bogstaver i Trykkeriet øverst op paa Bladets Plakat en bombastisk Meddelelse om, at Paven kaldte til »Korstog« mod Fjernsynet. Købte nogen af den Grund Avisen, har de følt sig bedraget for Pengene. Der var intet opsigtsvækkende i den korte Meddelelse, der var skrevet i hin helt særprægede og mildt uforstaaelige Stil, for hvilken der er en gammel, daarlig Tradition, naar danske Aviser skal referere Pavetaler. Det Krav om Klarhed, som ellers staar med fede Typer i Journalistens Katekismus, gælder ikke ved denne særlige Lejlighed. Paver skal refereres i en florumvunden Stil, der uvægerligt maa give den almindelige Læser Indtrykket af, at Pavehjer-ner følger andre Love end dem, der ellers bruges i Tænkningen. Naturligvis hører det med til denne Stil, at hvis Paven udtrykker en vis Betæn-

Hvad Avisen kalder Korstog

kelighed ved noget, skal det kaldes, at han starter et Korstog. Øjensynligt er det noget, Paver faar en stor Del af Dagen til at gaa med.

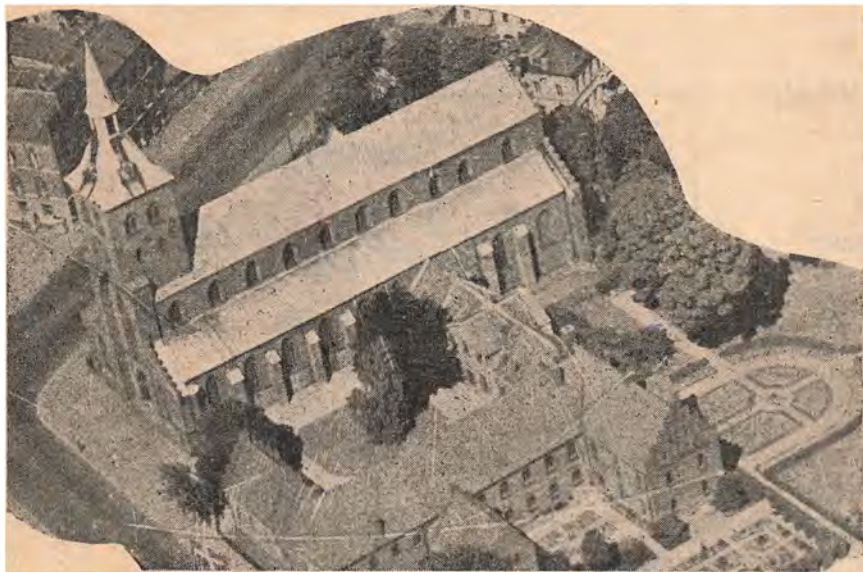
Paven vilde ikke være den Pius XII, vi kender saa godt, hvis han ikke i Virkeligheden havde været vældig glad for Fjernsynet, der nu ogsaa rigtigt faar sit Indtog i Italien. Han er meget glad for det veltalende Vidnesbyrd om Naturkræfternes og Menneskildets Vidunderlighed, som Fjernsynet er. Og som alle gode Kristne bliver han af dette Naturens og Tek-

nikkens Underværk stemt til Taknemlighed mod Gud. Naar han saa ogsaa tænker paa Fjernsynets Muligheder i det godes Tjeneste, er han saa optimistisk som nogen Ven af Fjernsynet. Han haaber paa Fjernsynets Bistand for Hjemmene, hvis Sammenhold ellers er truet af saa mange Ting i vore Dage. Og med Tilfredshed bemærker han, at italienske Biskopper allerede er i god Gang med at planlægge kirkeligt og religiøst betydningsfulde Udsendelser, ligesom det er ham bekendt, at et lignende godt Arbejde med Held er gjort ogsaa andre Steder i Verden. Selv var han en af Pionererne og meget tidligt med i en Fjernsynsudsendelse.

Men alt godt kan jo bruges forkert og blive til Skade. Den samme Fornægtelse af kristne Værdier, som man møder f. Eks. i mange Bøger og i mange Films, kan ogsaa komme til at præge en Del af Fjernsynets Udsendelser. Det er i kristne Øjne meget slemt og især derved, at Fjernsynet ligesom Radioen kommer lige ind i Folks Stuer og samtidig har Mulighed for at virke langt stærkere end Radioen.

Dette er Pavens og den ganske kristne Menigheds Bekymring, hvad denne Sag angaar. Til syvende og sidst er der intet andet derved at gøre, end at minde hver enkelt Katolik om, at det bliver hans Sag og hans Samvittighedssag at aabne og lukke for sit Fjernsynsapparat i Overensstemmelse med, hvad han som Kristen kan gøtere og hvad ikke. Og saa iøvrigt bruge sin borgerlige Indflydelse til Fordel for saa katolsk set uangribeligt Fjernsyn som muligt.

Dette er sund Fornuft og Pavens Mening om den Ting.

SANKT KNUDS KIRKE I ODENSE

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva 408

Reserveret

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

(VELKLÆDT)

Til den katolske Menighed!

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Måned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **A/S I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

ALTERLYS

i alle Størrelser

og løvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K

TELEFON BYEN 6200

Aarhus

HEIERIET Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

ORDENSSAMFUNDENE I VOR TID

Efter Tilskyndelse af Kongregationen for Ordenssamfundene i Rom har der i de sidste Par Aar været foranstaltet en Række Ordenskongresser rundt omkring i Verden. Kirkens forskellige Ordener og Kongregationer har — om man tør bruge den Vending — været »paa Dagsordenen«; det var imidlertid ikke deres Eksistensberettigelse, der blev diskuteret — det er unødvendigt — men derimod deres Tilpasning til Verden af idag, idet en saadan er baade nødvendig og ønskelig. I Jubelaaret 1950 afholdtes i Rom den første Kongres for de mandlige Ordenssamfund, i August 1952 fandt en lignende Kongres Sted i USA, og i September afvige Aar samledes Ordensforstanderinderne fra alle Ender af Verden i Rom. Og det er i denne Forbindelse værd at erindre Pavens Tale, der behandlede Emnet »Ordenssamfundene i vor Tid« samt sidst men ikke mindst den apostoliske Konstitution »Sponsa Christi«, som den Hellige Fader udsendte allerede i 1950.

*

Og rundt omkring i Verden begynder disse Kongresser at vise deres første Frugter. I Slutningen af November sidste Aar fandt der en Ordenskongres Sted i Bolivia, nu ultimo Januar følger Kolumbia, 7. Februar Brasilien, 4. Marts Argentina og i Slutningen af Marts Chile. I Frankrig afholdes der en lignende Kongres nu til Pinse, og man regner endog med, at Ordenskongregationens Sekretær, Kardinal Valeri, der tidligere har været Nuntius i Frankrig, vil deltage. Kanada har berammet en Ordenskongres nu til September. Indenfor Ordenskongregationen i Rom betragter man disse Nationalkongresser med mere end Velvilje og med største Interesse, idet man derigennem faar et fortræffeligt »Underlag« for senere at fremkomme med konkrete Anvisninger og Direktiver. En anden og vægtig Fordel er den, at de enkelte Ordensfamilier i et Land kommer paa Talefod med hverandre, kommer hinanden nærmere og paa denne Maade faar Kontakt med hinanden for et lovende Samarbejde paa Apostolatets Omraade. Man nærer derved begrundet Haab om inden for de enkelte Bispedømmer at kunne etablere en Art »team-work« mellem de enkelte Ordenshuse.

*

Mange vil maaske mene at maatte se en Art »Revolution« i disse Synspunkter, men det maa dog langt snarere opfattes som en Evolution, idet man i vore Dage atter og atter gør Spørgsmaalet: »Ordenssamfundene i vor Tid« til Genstand for Overvejelse og spør-

ger sig: hvad vilde denne eller hin Ordensstifter have gjort, dersom han eller hun havde levet idag? Man mener at kunne se frem til alle Fordele paa Basis af disse nationale Ordenskongresser, og adskillige Steder er man endda paa officielt Sted af den Mening, at der bør indføres saadanne Kongresser i alle Bispedømmer. Hvorom alting er: den Vej, som man er slaaet ind paa, er uden Tvivl den rigtige. Kongressen for de kvindelige Ordenschefer i 1952, hvor man vedtog Oprettelsen af Sammenslutninger, har allerede givet Resultater, deriblandt for nogen Tid siden Oprettelsen af en højere Skole for Ordenssøstre i Rom.

Udgravninger i Hippo kaster nyt Lys over den hellige Augustinus Virke

Under Udgravningsarbejder i Omegnen af den algeriske Havneby Bône, det gamle Hippo Regius, den Hellige Biskop Augustinus' Residensstad, er man for ganske nylig stødt paa Resterne af et Kapel fra Augustinus' Tid. Efter Arkæologernes Mening drejer det sig om et for Videnskaben meget betydningsfuldt Fund. Kapellet, der oprindeligt regnes at være anlagt i Form af et syvbladet Kløverblad, maa-ler 162 Fod i Længden og 65 Fod i Bredden og har et Gulv med højst

2. Søndag efter Epiphani

17. Januar 1954

DEN KRISTNE FAMILIE – ENDNU EN GANG

Den Betydning, som Kirken idag tillægger den kristne Familie berettiger til endnu engang at standse op ved dette Emne — omend Søndagens Tekst er en anden.

»Dersom Vi skal gøre Eder opmærksom paa et specielt Maal for Eders Liv, da maa det være den fuldkomne kristne Familie: Familien, hvis Grundlag er et rent ægteskabeligt Liv efter Skaberens Lov, i hvilken Hustruen og Moderen er Solen vel uselvsk Hengivenhed og Kærlighed, i hvilken Børnene vokser op i Ufordærvelighed, stolte af deres Fader, der viser dem Vej ved sin Gudsfrugt, ved mønstergyldig Opfyldelse af sine Kaldspligter og ved sin tro Omsorg for sine egne. Familien, paa hvilken den daglige fælles Bøn nedkalder Guds Velsignelse, og som føler hin Fred, som alene Kristus kan give. Intet kostbarere vil I, elskede Sønner og Døtre, være i Stand til at skænke Kirken og Eders Folk end den fuldkomne kristne Familie.«

Med disse Ord — talt til os alle under Pinsedagens store Festguds-tjeneste ifjor — giver vor Hellige Fader Udtryk for sit Hjertes Anliggende: den Kristne Familie, det Anliggende, der idag — mere end nogensinde — er et Verdens-Anliggende! Med bitter Smerte betragter vi idag de kristne Ægteskabers og de kristne Hjemts Tilstand. Der, hvor der burde være Lys, hersker der Mørke, Glæde er blevet til Sorg — i Sandhed: Familien, Samfundets faste Grundvold, er rokket, og førend denne Basis er sikret paany, vil der ikke raade Fred og Fordragelighed paa Jorden. Sidste Søndag viste den hellige Paulus os imidlertid til rette, naar han peger paa de sikre Kilder til Menneskehedens Fornylelse. Kun de Brønde, der rinder af det dybe, bringer frisk Vand! »Ligesom Herren har tilgivet eder, saaledes ogsaa I ... Kristi Fred bringe Glæde i Eders Hjerter ... gør alt i den Herre Jesu Kristi Navn«. Mennesket kan ikke alene, ikke ved egen Kraft, redde Familien. Den kristne Familie maa leve ved Kristi Forbillede og i Kristi Kraft, af hans levende Nærværelse i dens Midte, blandt dem, der er samlet i hans Navn. Først da er Kærlighed mere end Blodets Baand. Først naar »Kristi Ord bor rigtigt iblandt Eder«, vil hans Ord, der lyder fra Prædikestolen, finde Genlyd. Familien er Menneskehedens Grosted — og naar de kristne Ægteskaber svigter deres Opgave: at give Børnene en kristen Opdragelse — i Ord og Eksempel — da er det ude med Samfundet. Forarmes Hjemmet aandeligt, sætter det sig selv fra Styret og trænger Staten bestemmende ind, da svæver alt i Luften. Kirken har med sit Alter uvurderlige Værdier at bringe Hjemmene, men ogsaa omvendt. Hvis ikke Familien bringer den opvoksende Generation »hin Fred, som alene Kristus kan give«, da vil der aldrig vorde Fred paa Jord. »Saa ifør eder da, som Guds udvalgte, hellige og elskede, inderlig Barmhjertighed, Godhed, Ydmyghed, Beskedenhed, Taalmodighed, saa I fordrager hverandre og tilgiver hverandre« — det er Vejen til Frelse, til Genoprettelse af den tabte Sundhed i Familielivet.

Sognepræsten.

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjem!

Ugebladets Julekonkurrence

Resultatet af Ugebladets Julekonkurrence: »Kender De Bibelhistorien?» foreligger nu — og lad det være sagt straks: vi er blevet klar over, at Opgaven har været vanskelig, maaske endda lidt for vanskelig. Interessen har været stor, og alle de, der har haft Hovedbrud og Ulejlighed med Opgaven — ogsaa de, der »faldt« paa enkelte af Spørgsmaalene — fortjener Tak for Interessen. Det har virkelig været Redaktionen en Glæde at se, hvorledes det lille Jule-Tidsfordriv er blevet fulgt op. Desværre forbyder Pladsen os i denne Uge at bringe Løsningen i dens fulde Omfang — vi skal indhente det forsømt i næste Uge — men vi skal her udløse Spændingen og meddele, at de to Præmier — to Eksemplarer af Daniel-Rops' interessante »Israels Historie« (fra Sankt Ansgars Forlag) — gik til to Damer, nemlig Frk. Birgit Jørgensen, Hjallesøvej 86, Odense, og Seminarielev Frk. Elisabeth Bredsdorff, Seminariet Vordingborg, der vil faa Bøgerne tilsendt.

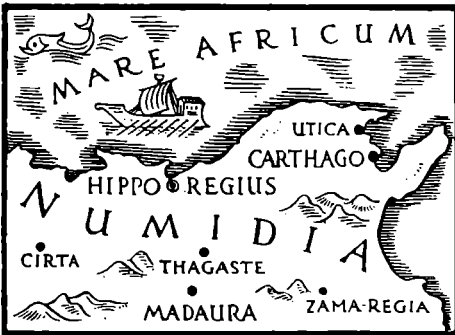

Michael Pacher: St. Augustinus (Alterbillede fra Brixen, Tyrol)

bemærkelsesværdige Mosaikker. I selve Bygningens Skib staar der Rester af massive Marmor søjler, som sammen med Mosaikbillederne bærer Vidne om Kirkerummets oprindelige Skønhed og Pragt. Desuden er man i Ruinerne stødt paa Brudstykker af et Daabsbækken, flere Bispegrave samt en Bispestav.

Udgravningerne, der har vakt den største Opmærksomhed i Fagkredse, ledes af den franske Arkæolog E. Marec. Marec, der tidligere har været Admiral i den franske Flaade, kom første Gang til Bøne under Marineoperationer under første Verdenskrig og Byens berømte Fortid fangede øjeblikkelig hans Interesse. En Snes Aar senere indledte han — støttet af de franske Myndigheder i Algier — videnskabelige Udgravningsarbejder. Efter hvad der forlyder, agter han i Aar, i Anledning af 1600-Aaret for den hellige Augustinus Fødsel, at publicere et større Arbejde om sine Fund i Hippo.

Imidlertid vidner de seneste Fund om den lærde Officers enestaaende Forskningsarbejde. Allerede for fem Aar siden udførte han et arkæologisk Mesterstykke ved at identificere den hellige Augustinus gamle Katedral.

I Øjeblikket er Arkæologerne travlt beskæftiget med at frilægge Ruinerne af endnu et Gudshus, som har ligget i Katedralens umiddelbare Nærhed. Man formoder, at det drejer sig om et Kirkerum, der har tilhørt »Donatisternes« Sekt, hvilke Augustin atter og atter taler om i sine Værker. I denne Formodning støtter Forskerne sig fremfor alt til de af den Hellige Augustinus Bemærkninger, hvori han beklager sig over den Larm, som Hæretikerne forårsagede i deres nærliggende Kirkerum, og som til Tider var saa kraftig, at den kunde fornemmes helt ind i Bispekatedralen.

De seneste Udgravninger i Hippo Regius paakalder saa meget des mere Interesse, som det i Aar er 1600 Aar siden, at den store Kirkelærer fødtes. Aurelius Augustinus, der blev født i Tagaste (i Numidien) 13. November 354, præstevedes i Hippo i 391 og udnævntes 3 Aar senere til Hjelpebiskop for Biskop Valerius, hvem han efterfulgte i Embedet Aar 396. I 34 Aar udfoldede Augustinus en omfattende, velsignelsesrig Gerning i Hippo. Han døde 28. August 430, medens Byen belejredes af Vandalerfyrsten Genserik. Hans jordiske Rester hviler idag i Pavia.

ORIENTERING

FRYGTEN FOR KONVERSIONERNE

To engelske Pjecer

I Slutningen af forrige Aar udkom der i England et Par Brochurer, hvis aabent udtrykte Formaal var at advare Englænderne mod at træde over til den katolske Kirke. Den ene — »Infallible Fallacies« (Ufejlbare Fejlbarheder) — fremtraadte anonymt som et Værk af »nogle anglikanske Præster«, antagelig tilhørende den saakaldte Højkirke, mens den anden, »The Pope's Men« blev udgivet af den frikirkelige protestantiske Congregational Union og havde den tidligere Leder af Mansfield College i Oxford, Dr. Nathaniel Micklem, til Forfatter.

Det kan næppe paa denne Side af Nordsøen have Interesse at gaa i Enkeltheder angaaende Indholdet af de to Pjecer, men Hovedtrækkene i Angrebene bør man sikkert notere sig til Sammenligning med, hvad vi herhjemme møder af lignende Angreb, ligesom selve Fremkomsten af Brochurerne netop nu kan give Anledning til Overvejelser.

Hos os har vi i Fjor ogsaa oplevet en Bog om Katolicismen, nemlig Professor Skydsgaards. Der foreligger intet om, at dens Fremkomst skyldes Ønsket om at bremse for et »katolsk Fremstød« (for at bruge en af Dagspressens Klicheer). Bogen maa sikkert især ses som Prof. Skydsgaards Svar paa ofte fremsatte Spørgsmaal om hans eget Staasted. Men i flere

Anmeldelser fra folkekirkelig Side er den blevet modtaget med sælg Tak, fordi den menes at være en netop nu betimelig Advarsel mod Konversioner. Ganske øjensynligt er der en Del, som mener, at danske Katolikker i disse Aar er vældigt paa Tæerne for at vinde folkekirkelige Proselytter. En Anmelder som Prof. Hal Koch mener ganske vist, at der ingen Fare er for Konversioner i større Tal, men paa den anden Side er Kollega Skydsgaard efter hans Smag ikke nær aggressiv nok overfor Katolikkerne, hvis Kirke i Prof. Kochs Øjne især er angribelig for den politiske Karakter.

De engelske Pjecer taler lige ud om Konversions-Faren. Anglikaner-Pjecen, der saa absolut er den ringeste af de to og i Formen ofte mærkelig ubøhrsket, beskylder engelske Katolikker for med voksende Voldsomhed og Usarthed i Midlerne at vende sig mod Statskirken for at hente sine Konvertitter fra den. I Virkeligheden er dette ganske urimeligt. Siden Tyverne har man tværtimod ikke kunnet undgaa at bemærke en behagelig Ændring i den polemiske Form, og da ganske særligt fra katolsk Side. Den meget hurtigt fremskridende Afkristning af England har bidraget hertil. Man har blandt engelske Katolikker haft Forstaelsen af, at Hovedopgaven nu maatte være en Kamp mod Materialis-

men, og den inter-konfessionelle Debat er, slik mod hvad de anonyme Anglikanere siger, netop i de senere Aar præget af en Takt, som gør netop »Infallible Fallacies« til en ubehagelig Undtagelse fra Reglen.

Konversionerne i England er heller ikke fortrinsvis Konversioner fra Højkirken. Men det er rigtigt, at samme Højkirke har vist sin Svaghed til at sætte sig virkningsfuldt op mod den materialistiske Strømning, og en Del Konversioner fra Højkirken kan derfor noteres. Blot skyldes de i ringe Grad den katolske Polemik mod Højkirken og langt mere Synet af, hvad den katolske Kirke i England og andetsteds formaar at sætte op mod Tidens opløsende Kræfter.

Polemikken i den anglikanske Pjece virker mærkelig uaktuel. Man skulde tro, at den ældgamle Debat om Gyldigheden af de anglikanske Vielser var tilstrækkelig uddybet i Forvejen fra begge Sider, og at det overfor Tidens Opgaver ikke var aktuelt at tage Diskussionen op, naar man intet nyt havde at føje til. Helt sært og insulært tager det sig ud, naar de anglikanske Pjece-Forfattere benægter, at det var den anglikanske Kirke, der i det 16. Aarhundrede løsrev sig fra Rom, og rent ud siger, at da Pave Pius V ekskommunicerede Dronning Elisabeth I, var det Rom, der løsrev sig fra Englands gamle katolske Kirke. Man forstaar »The Tablet«, der i sit Svar mindede om den berømte Historie, som fortæller, at gamle »Times« en Dag, da der laa en usædvanlig tæt Taage over Kanalen beskrev det under Overskriften »Kontinentet isoleret«.

Hvor mange, der interesserer sig for Genoptagelsen af Diskussionen om Henrik VIII's Skilsmisse og dens Følger, kan næppe fastslaa, men Forfatterne er selv klare over, at der maa mere til for at forhindre de Konversioner, de frygter. Og derfor opremses

med forstemmende Usaglighed de gamle Historier: at Aflad paa de og de Dage betyder dette Dagets Afkortning af Skærsildsstraffen, at Katolikkerne ikke anser Ikke-Katolikkers Ægteskab for sakramentalt, at vilkaarlige teologiske Spekulationer lader sig opføre til Dogmer i den katolske Kirke o.s.v.

Denne Pjece vilde ikke være blevet omtalt noget Sted i mere end et Par Linier, hvis ikke der var sket det beklagelige, at selve Canterburys Ærkebiskop, Dr. Fisher, offentligt anbefalede den og gav den sin Velsignelse. Dette var saa meget mere ejendommeligt, som Ærkebiskoppen umiddelbart forinden paa den smukkeste Maade havde udtalt sin Sorg og Harme over den polske Kirkes Lidelser og forsikret Polakkerne om de anglikanske Kristnes Bønner. Det er vanskeligt at give nogen anden Forklaring end den, at Udtalelserne om Polen havde generet antikatske Kredse inden for Højkirken, og at Ærkebiskoppen vilde berolige disse Kredse ved at gøre sig til Medunderskriver paa Pjecen, der netop skyldes disse Kredse.

Paa sin Vis er den frikirkelige »The Pope's Men« et langt værdigere Arbejde. Dens Forfatter kender den katolske Kirke og undgaar de banale protestantiske Klicheer til en vis Grad. Men netop hans Protestantisme — hvorved vi mener hans Afstandtagen fra en kirkelig Autoritet — gør hans Angreb langt smerteligere for os end Anglikanernes Usaglighed. Han hører til dem, der ud fra sine protestantiske Forudsætninger erklærer, at Moskva og Rom er to Alen af et Stykke, Rom tilmed den værste, hvis der skal gøres Forskel, »I marxistiske Lande er der sandsynligvis mere religiøs Fromhed end i katolske med Undtagelse af Østrig og Irland«.

Her overfor nøjes vi med at lade Protestanterne overveje, at den mo-

derne Ateisme udtrykkeligt har sat sig til Maal at udrydde enhver kristen Tro, og at den undertrykker store kristne Flertal i en Række Stater ved Hjælp af den Røde Hær. Hvad der er i Vejen med Protestanternes Dømmekraft, naar nogle af dem finder dette mindre slemt end de Vanskeligheder, deres Mission møder i Spanien og i Columbia?

Vi har — begge Parter — adskilligt vigtigere Ting at tage os for end at skrive Pjecer imod hinanden. Hvad om vi gav os til at udføre disse vigtigere Ting. Saa vil der nok ske det, at der finder Konversioner Sted til den af os, der gør det aktuelt vigtigste i mest kristelig Aand. Den af os, der taber ved det, bør saa kunne tage Tabet som en Sportsmand. Det burde Englændere have Mulighed for.

26. Davidssalme

GUD, VOR TILFLUGT I AL VOR NØD

I. DEL

I. Salmisten stoler på Gud, livets sikre værn.

1. Af David. Herren er mit lys og min frelse, hvem skal jeg frygte? Herren er mit livs værn, for hvem skal jeg ræddes?
2. Når onde mennesker trænger ind på mig for at æde mit kød, så snubler og falder mine fjender og forfølgere.
3. Om end en hær lejrer sig imod mig, skal mit hjerte ikke være bange. Om end krig bryder løs mod mig, er jeg dog fortrøstningsfuld.

II. Trods fjender føler han sig sikker i Guds tempel.

4. Om een ting beder jeg Herren. Det attrår jeg: alle mine levedage at bo i Herrens hus for at nyde Herrens livsalighed og at skue hans tempel.
5. Thi han gemmer mig i sin hytte på ulykkens dag, han skjuler mig i sit tempels lønkammer og løfter mig op på en klippe.
6. Derfor løfter mit hoved sig over mine fjender, der står omkring mig. I hans telt vil jeg ofre jubelofre, med sang og spil prise Herren.

II. DEL

I. Ydmyg bøn om ikke at blive forladt af Herren.

7. Herre, hør min råbende stemme, forbarm dig over mig og bønør mig.
8. Mit hjerte taler til dig. Mit åsyn søger dig, Herre. Ja, dit åsyn søger jeg hen til.
9. Skjul ikke dit åsyn for mig, bortstød ikke i vrede din tjener, du er min hjælp. Forkast mig ikke, slip mig ikke, Gud, min frelser.
10. Selv om fader og moder forlader mig, så vil dog Herren tage sig af mig.

(Fortsættes Side 33)

KATOLSKE KIRKE-SILHUETTER

42.

VOR FRUE KAPEL i Prinsesse Margrethes Feriehus »Trørødhus«. Kapellet — der bl. a. rummer en al fresco Korsvej af Birgitte West — Indviedes i 1930.

Danmarks Helgenkonge

— et Offer for Investiturstriden

Langt de færreste tænker i al Almindelighed paa, at Danmarks Helgenkonge, Sankt Knud, har været en direkte Medspiller i en af Datidens største historiske Begivenheder. Det var bevægede Tider henimod Slutningen af 11. Aarhundrede. Kampen mellem det tyske Rige og Pavedømmet nærmede sig sin Kulmination. Den tyske Kong Heinrich IV var draget til Rom for at indsætte Ærkebiskop Wibert fra Ravenna som Modpave, og det lykkedes ham. Wibert tog Navnet Klemens III, satte Kejserkronen paa Heinrichs Hovede og trængte den retmæssige Pave Gregor VII tilbage til Engelsborg. Imidlertid kom Normannerfyrsten Robert Guiskard den betrængte Kristenhedens Fader til Undsætning og befriede ham fra Engelsborg. Og det føjede sig saa mærkeligt, at endnu en anden nordisk Fyrste, Kong Knud af Danmark, skulde blive et Led i Investiturstridens Udvikling og endda med det Resultat, at han skulde vinde Martyrpalmerne for Gregors Sag. Ærkebiskop Hartwig fra Magdeburg, der var den retmæssige Pave tro, havde søgt Beskyttelse og Hjælp

hos Danerkongen, og den fromme Kong Knud vilde hellere opgive det planlagte Englandstogt end lade Kirkefyrsten i Stikken — hvilket blev en af de væsentlige Grunde til den Opstand, som i 1086 kostede Kong Knud Livet. Det var derfor intet Under, at Paven senere føjede Martyrkongens Broder, Erik Ejegod, i dennes Bønner og optog en af Martyrerne for Investiturstriden i de helliges Rækker.

Og Odense blev den hellige Knuds By. Der rejste sig Kirke ved Kirke, Kloster ved Kloster, og Pilgrimmene fra nær og fjern søgte til Helgenkongens Grav. Over hans Grav rejstes den stolte St. Knuds Kirke, og ved Siden af Kirken opstod et stort Benediktinerkloster, hvor der ifølge et af de berømte »Bordesholmer Haandskrifter« herskede den skønneste Observans. Klosteret overlevede Reformationen, idet det først sækulariseredes i 1571.

*

Fagfolk mener, at St. Knuds Kirke i Odense idag i sit Ydre staar nogenlunde som den har set ud i den katolske Tid, og træder man ind i det store

herlige Kirkerum, føler man et Pust af Middelalderens Trosliv. Uvilkaarligt drages Blikket fremad og opad, frem mod Højalteret under den store Østrude. Med Rette er Kong Knuds Navn knyttet til Kirken: under Sideskibenes Gesimsers findes endnu den Dag idag hin mærkelige gamle Indskrift, der paa et vanskeligt forstaaeligt Latin forkynder, at hin Odensebisp Gissico rejste dette Værk, og at det Herrens Aar 1301 var henrundet, da han fik den vældige Bygning sat i brugelig Stand. Og under Højalteret i dette Gøttikkens anseeligste og skønneste Monument i vort Fædreland hviler Helgenkongen, hvis Fest Kirken fejrer hvert Aar i Januar Maaned.

Tyskland forbereder sig til at fejre den hellige Bonifatius Minde

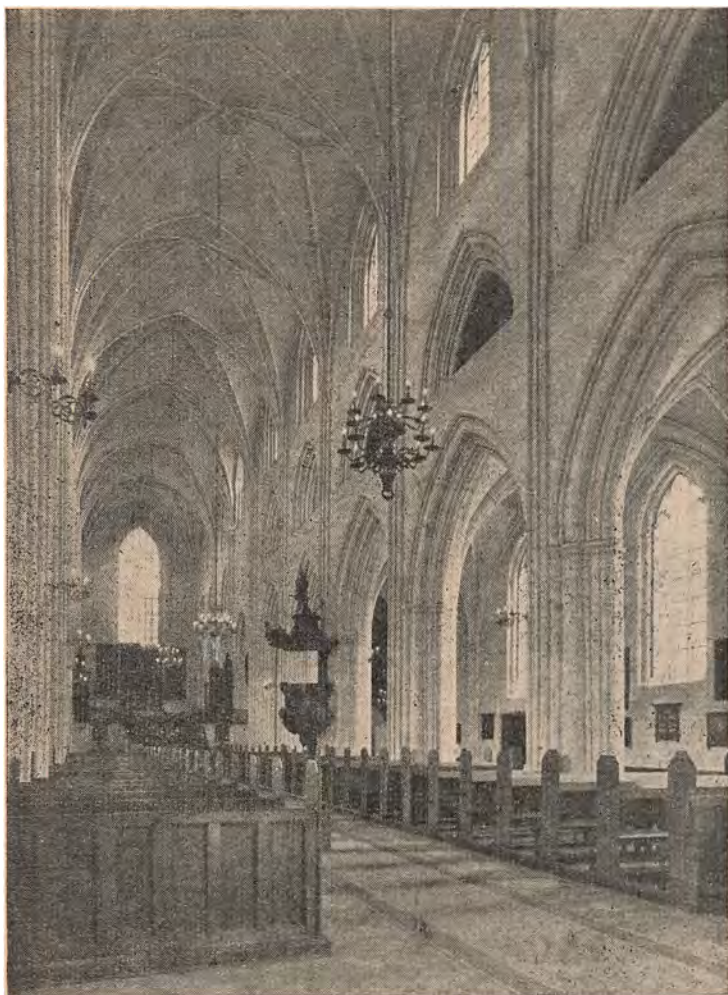
Det katolske Tyskland forbereder sig til at fejre 1200-Aarsdagen for den store hellige Bonifatius' Martyrdød. I et Hyrdebrev, der til Nytaar er blevet læst op i samtlige Kirker i Diocesen Fulda, har Fuldas Biskop, Dr. Johannes Dietz, præget Mindearets Devise: »Gaed Fulda, Plaud Germania,« Glæd Dig, Fulda, Jubler hele Tyskland!

Den hellige Bonifatius er nemlig ikke blot knyttet til Bispedømmet Fulda, men fejres af hele det katolske Tyskland. Ved hans Grav i Katedralen i Fulda samles hvert Aar hele det tyske Episkopat som Repræsentanter for alle de tyske Stammer, hvem Bonifatius i sin Tid bragte Kristendommen, hvis Kirke han reformerede, og som han for evigt forbandt med den hellige romerske Stol.

Navnet Bonifatius er imidlertid ogsaa kendt og æret langt udover Tysklands Grænser. — Hans Hjem var England, hvor han uddannede sig til Missionsgænger, i Nederlandene led han Martyrdøden, i Østrig grundede han Ærkebispedømmet Salzburg, i Frankrig og Belgien afholdt han Reformkoncilier, viede Bisper og drog Gejstlighed og Lægfolk tilbage til Kirken. Biskop Dietz har rettet en ganske særlig Indbydelse til de mange Katolikker, der bor i den østtyske Del af hans Diocese til Deltagelse i Festlighederne og slutter med at sige: »Jeg haaber inderligt, at den hellige Bonifatius, der i sin Tid forenede Hessen og Thüringen gennem den ene, sande Tro, i det kommende Aar vil være i Stand til paany at forene Katolikkerne fra Øst og Vest ved sin Grav.« (KNA)

*

Der vil i Løbet af 1954 ogsaa blive afholdt en Række Bonifatius-Festligheder i Holland og England. Allerede paa nuværende Tidspunkt er der planlagt Arrangementer i Utrecht samt i det engelske Benediktinerabbedi Buckfast, der ligger i Nærheden af den hellige Bonifatius' Fødested. (KNA)

Det indre af Sankt Knud i Odense — i al sin enkle, storslaaede Skønhed.

De sidste Præsteseminarier i Polen »nationaliseres« nu

Polens vordende Præster skal opdrages
»i Kærlighed til Fædrelandet«

I katolske Kredse i Polen regner man — efter hvad der forlyder i London — med at de faa tiloversblevne katolske Præsteseminarier i Polen inden længe vil blive »nationaliseret«. Den kommunistiske »Patriotiske Præstesammenslutnings« Organ »Kuznica Kaplanska« har allerede gjort et Fremstød for Sagen. De nyviede Præster — konstaterer Bladet — udviser tit og ofte en fjendtlig Holdning overfor »Folkerepublikken Polens opbyggende Kræfter«. Hovedskylden herfor tillægger man Præsteseminarierne. »Det er derfor paa højeste Tid — fortsætter Bladet — at vore fremtidige Præster i Folkerepublikken opdrages i Kærligheds Aand til den polske Stat og det polske Folk«. Det er ingen Hemmelighed, at »Kærlighed til Hjem og Folk« i kommunistisk Sprøgbog er ensbetydende med Kærlighed til det kommunistiske Parti og dets Program.

(KNA)

Selvmoordsforsøg i Notre Dame

En i Paris boende Italiener forsøgte i sidste Uge at begaa Selvmord foran den hellige Thereses Statue i Notre Dame. Pistolkuglen forfejlede imidlertid sit Maal, og den 23-aarige Italiener blev af tililende Troende bragt til nærmeste Sygehus med et dybt Saar i Skulderen. Tildragelsen fandt Sted ved Middagstid umiddelbart efter den sidste Messe. Katedralens Kapitel lod derefter omgaaende Kirken lukke, og to Timer senere foretog Notre Dames Ærkepræst den foreskrevne Rekonsekration af Kirken. Italieneren vægrer sig fortsat ved at udtale sig om Motiverne til sin Handling. — Det er flere Aarhundreder siden, at der har fundet en Profanering af Notre Dame Sted.

(KNA)

De tyske Biskopper maner til Forbøn for Udenrigsministermødet

I samtlige katolske Kirker i Vest-Tyskland samt i Vest-Berlin oplæstes sidste Søndag en Opfordring fra det tyske Episkopat om at bede for den forestaaende Udenrigsministerkonference i Berlin.

Episkopatets Bønopfordring har følgende Ordlyd:

»I den første Maaned af det nye Aar 1954 finder Udenrigsministermødet Sted i Berlin, hvor man først og fremmest skal drøfte vitale og alvorlige Sørgsmaal vort Folk vedrørende. Det drejer sig om vort Fædrelands Enhed, som vi nu har maattet savne i ni smertelige Aar.

I disse saa vigtige og afgørende Da-

Pave Pius X helgenkaares til Maj

Pave Pius X's Helgenkaaring er nu fastsat til 29. Maj og med samme Ceremoniel som ved Maria Gorettis Helgenkaaring. Dette er ensbetydende med, at Højtidelighederne grundet den forventede stærke Tilstrømning efter al Sandsynlighed ikke vil finde Sted i Peterskirken, men derimod paa *Peterspladsen*. Der har i Historiens Løb kun fundet i alt tre Helgenkaaringer Sted under aaben Himmel, nemlig Frans af Assisi, Antonius af Padua og Maria Goretti.

Den egentlige Helgenkaaring finder Sted om Aftenen 29. Maj, medens Pontifikalmessen til den ny Helgens Ære celebreres Dagen efter i Peterskirken. I Vatikanet anser man det ikke for udelukket, at det denne Gang bliver en Kardinal, der kommer til at celebrere Pontifikalmessen med den Hellige Faders Assistance. De øvrige Helgenkaaringer er berammet til 13. Juni. De sidste Helgenkaaringer fandt Sted i Oktober 1951.

(KNA)

Pave Pius XII har godkendt Statutterne for en »Pius XII's Stiftelse« for Lægapostolatet. Institutionen oprettedes som juridisk Person i Vatikanstaden og skal forvalte de Midler, der tjener til Fremme af det internationale, katolske Lægapostolat. (KIPA)

Papini's »Djævelen« paa Index?

Ved et Dekret fra det Hellige Officium er Professor *Camille Mullers* Bog om Encyklikaen *Humani Generis* blevet sat paa Index. I en Kommentar hertil skriver »Osservatore Romano«, at Forfatteren, der virker ved Universitetet i Louvain, i sit Værk har taget for lidet Hensyn til visse doktrinære Spørgsmaal i Encyklikaen.

Vikariatet Rom har forbudt de katolske Boghandlere i den evige Stad at forhandle *Giovanni Papinis* nyeste Bog »Djævelen«. Katolske Kredse i Rom betragter Vikariatets Cirkulære som en Forløber for en endelig For dømmelse af Bogen gennem det Hellige Officium.

(KNA)

ge sætter vi hele vor Lid til Ham, der styrer Nationernes Skæbne og leder de Mægtiges Hjerter som Vandbække.

Vi Biskopper opfordrer indtrængende vore Præster og Troende til at holde ud med os i Bøn om, at Guds Aand skænke de ansvarlige Mænd Indsigt og Naade, at deres Sind maa fylde med Retfærdigheds og Forsonligheds Tanker og lade dem fuldende et Værk, der tjener Freden og Enheden i vort Folk samt Afspænding og Fred mellem Nationerne.

Maatte Maria, vor himmelske Moder, til hvis Ære vi fejrer dette Maria-Aar, i sin Egenskab af Fredens Dronning være vor Forbederinde ved Guds Trone i dette vort store Anliggende.«

(KNA)

I korte Træk -

Vatikanet har hos den italienske Mønt bestilt Medailler til Maria-Aaret. Medaillerne bærer paa Forsiden et Billede af Immaculata og paa Bagsiden den Hellige Faders Portræt. Medaillerne præges i Guld, Sølv og Bronce.

(KNA)

Det forlyder, at Kabinettet Churchill agter at udnævne den ansete engelske Videnskabsmand Sir Edwin Noel Plowden, til Chef for den planlagte ny Atom-Energi-Kommission. Udnævnelsen vil blive effektueret, naar Parlamentet har godkendt Kommissionens Konstituering. Sir Edwin Noel Plowden, der er 46 Aar, er Katolik.

(KIPA)

Regeringen i Warszawa har i et Dekret forbudt Udsendelsen af det polske »Jesu Hjertes Budbringer«, der har eksisteret siden 1872. Tidsskriftet har ydermere i de seneste Aar været »oplagsbegrænset«, saaledes at det senest kun kunde udsendes i 25000 Eksemplarer, medens det havde været oppe paa et Oplag af 140.000. (KNA)

»I Overensstemmelse med den arbejdende Befolknings Ønsker« har den kommunistiske Regering i Bulgarien i Aar erklæret Juledag, som den østeuropæiske Kirke fejrer 6. Januar, for normal Arbejdsdag. — Meddelelsen herom udsendtes over Radio Sofia. 6. Januar har gennem Aarhundreder været Helligdag i Bulgarien. (KNA)

Dronning Elisabeth har under Besøget i Suwa paa Fidjierne tildelt den 88-aarige Maristbroder Alfons Archibald Ghibson »British Empire«-Ordenen. Broder Alfons var den første Missionær af australsk Herkomst her paa Øerne; han var Forstander for den Gruppe af Missionærer, der i 1888 paabegyndte Missionsarbejdet her paa Øerne.

(KIPA)

Den internationale katolske Presseunion har vedtaget at henlægge den katolske Presses IV. Verdenskongres til Paris, hvor man i Dagene 3.—6. Maj i Aar regner med at samle katolske Journalister fra hele Verden. Kongressens Tema bliver: »Den katolske Presse, dens Mission og Fremtid«.

(KNA)

Biskoppen af Toulon, Mgr. Auguste Gaudel, har offentliggjort et Dekret om en mirakuløs Helbredelse i Lourdes i Oktober 1950 af en fransk Oberst ved Navn Pellegrin. Efter et kirurgisk Indgreb i Benet var Oberstens Tilstand blevet forværret. Han blev bragt til Lourdes, og efter det andet Bad oplyste Betændelsen i Saaret pludselig. Den tilsynsførende Læge kunde konstatere en fuldstændig Forandring i Tilstanden og efter et Aars Forløb var Saaret fuldkommen helbredt.

(KNA)

I den til England hørende, overvejende protestantiske Landsdel Ulster i Nord-Irland, er der siden 1947 blevet oprettet 89 ny Skoler, deraf 25 katolske. Af 8500 Lærere er der 2886 Katolikker. (KIPA)

Hvem skal gøre ungdomsarbejdet, og for hvem?

Der er nu blevet udsendt indbydelser og instruks til alle sjællandske foreninger med indbydelse til den længe varslede og forhåbentlig længe savnede week-end, som nu ikke hedder noget, da vi ikke kan blive enige om, hvad den skal hedde.

Men week-enden afholdes lø.-sø. 23.—24. jan. på den franske skole, Østerbrogade 7 D., og begynder lø. kl. 16,30 prc., og den aften slutter med komplet ved 21—22-tiden. Sø. begynder vi med messe kl. 9,00 og fortsætter til 16—17-tiden. Deltagelse koster kr. 1,50, og heri er medregnet betaling for begge dage. Medbring madpakke til begge dage.

Alle unge katolikker er velkomne til at deltage og til at give udtryk for deres hjertes mening. Emnet er: *Hvem skal gøre ungdomsarbejdet, og for hvem?* Herunder vil man komme ind på nogle nyere tanker om ungdomsarbejdet vedrørende den praktiske udførelse af selve arbejdet.

Der bliver nok at tage fat på, og der må være mange, der gerne vil tage fat på det.

Krig og fred

Det er altid af stor værdi for os at lytte til, hvad paven siger i sine forskellige taler, fordi vi her får værdifuld vejledning. Men ikke nok med det. Rundt omkring samles katolikker for at drøfte tidens problemer i kristent lys, og også til dem er det godt at lytte.

I sommeren 1953 samlede en stor gruppe franske katolikker til den Sociale uge. Det var 40. år, man mødtes på denne måde for at drøfte tidens spørgsmål. Emnet var denne gang: »Krig og fred«. I det følgende bringer vi nogle citater fra talerne og nogle af resolutionens punkter, for at også vi, i den mærkeligt tid vi lever i, kan nyde godt af andres indsigt.

Msgr. Montini, den pavelige prosekretær, havde sendt et brev til kongressen, hvori han ridser nogle af problemerne op. Han understreger, at den nuværende spænding i verden fødes af den sociale uro og øger på sin side denne. Kilden til denne uenighed er både af ideologisk og økonomisk art, og den trænger ind over alt i livet og familierne. Montini fortsætter med at henvise til pavens gentagne opfordringer til samvittighedsrånsagelse. Folk indrømmer gerne i dag, at spaltningen i verden forplanter sig helt til den enkeltes hjerte, men, skriver han, hvorfor vægrer man sig så ved at begynde reformerne i sig selv, for derefter at gå videre. Ved at begynde i sig selv med at gøre plads

Hvordan læser vi »Stafetten«?

Den, der hver uge skal skrive en eller flere artikler til et blad som »Stafetten«, må hver gang spørge sig selv: »Hvad bør vi skrive om denne gang? Hvad er der fremme i tiden? Hvilke problemer bør vi gøre læserne opmærksom på, så at bladet dog kan opfylde en lille del af de opgaver, det har?«

Vel mødt I...

Århus: To. 21. kl. 19,30: Vi indvier det nye klublokale med en »Broget aften«. Entre 1 kr.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 16. kl. 20: Studiekredsmøde.

Lyngby: Hver fr. kl. 19,30: Bordtennis. Lø. 16. kl. 19,30: Foredrag og underholdning. Ma. 18. kl. 19,30: Stort møde.

Ordrup: Ti. 19. kl. 19,30: Vi diskuterer religion på grundlag af »Brev fra en frafalden«.

Østerbro: On. 28. kl. 20: Vi mødes hos Per Meyer, Stadsgraven 1, til »Fornøjelig aften«.

for Kristus og Hans kærlighed vil man også sikrere og roligere kunne erkende de fordringer, kærligheden stiller til ens egen livsførelse.

Mødets indleder, Charles Flory, understreger også stærkt, at menneskene selv har det største ansvar for en krig, men han betonede ligeledes, at visse forhold i verden havde større mulighed for at slippe de krigeriske lidenskaber løs end andre forhold. Som krigsfremmende omstændigheder nævnedes han bl. a. overbefolkning, vidtgående social nød og manglende balance mellem staterne.

I den endelige resolution blev det bl. a. udtalt:

»1. Den kristne fred hører til den åndelige verden. Som sådan stammer den ikke fra denne verden; skønt den hemmeligt er til stede nu som et kim fra evigheden. Den er fuldkommen rejsfærdighed og kærlighed og tager sigte på det hele menneske og på hele menneskeheden. Såvidt som dette ideal lever i de kristnes hjerte, i Kirken, udbreder det en ånd af fred i hele verden, men idealet kræver også visse bestemte handlinger af den kristne her i livet ...

2. Heraf følger, at det er nødvendigt at kende de samfundsmæssige forhold, der skaber truslen mod freden ...

3. I betragtning af de lo. blokke, der står overfor hinanden, fordømmer det kristne ideal verdenssplittelsen, opgivelsen over for undertrykkelse og de sociale uretfærdigheder; det benægter neutralitet for enhver pris ligeså meget, som det forkaster utålmodighed, som ville styrte sig ind i en forebyggende krigs eventyr og den fatalisme, som giver op over for krig, som om den var uundgåelig; det forlanger, at alt skal gøres for at støtte udviklingen mod en sand fred ... fremskynde de sociale fremskridt og understøtte de underudviklede lande.«

Med den indstilling sætter man sig til skrivemaskinen for at meddele, orientere, sætte en diskussion igang eller for at gøre opmærksom på opgaver, der bør tages op eller mennesker, der bør have vor assistance. Og når man så har fået skrevet bladet, så — sker der ingenting.

Måske lyder det meget nedslået, og måske er det uretfærdigt af os at skrive sådan, men fristelsen for at hævde det, er til stede, når man kender sig selv.

Og hermed er vi havnet et helt andet sted, men et sted hvor vi ville hen.

Hvordan læser vi »Stafetten«, Ugebladet, en bog, vor avis o.a.? Forsøger vi almindeligvis at tilegne os det, der står at læse? Lader vi os påvirke i vore meninger, når vi stifter bekendtskab med nye meninger? Eller læser vi ikke snarere med den bagtanke at få vore egne meninger om dette og hint bekræftet? Således, at vi nikker genkendende, når der står noget, vi synes om, men ellers lader vi det gå ud af hovedet igen lige så hurtigt, det kan.

Hvis det forholder sig således, vil det sige, at vi ikke læser for at komme i kontakt med vore omgivelser og deres problemer eller for at fordybe os i synspunkter om vort liv som kristne; synspunkter, som kunne komme til at forlange mere af os, end vi var vant til.

Selvfolgelig skal vi ikke tage kritisk stilling til *alt* det, vi læser, men vi skal virkelig sætte ind på, at blive modtagelige for det vi læser. Det er så let for os mennesker at anlage meninger, der passer i vort eget kram, men det kan være yderst farligt, fordi det får os til at lukke øjnene for spørgsmål, der i virkeligheden er af yderste vigtighed, men hvis løsning vil kræve, at vi må give afkald på et eller andet.

Og dette er ikke noget, der kun angår de ældre af os, det angår alle, så sandt som vi alle har med andre mennesker at gøre, med hvem vi har interesser fælles eller modstridende interesser med. Det vil også berøre alle sider af vort liv både de religiøse, åndelige og materielle. Det gælder for vort arbejde, det gælder for vor optræden i ungdomsforeningen.

**KØB
DERES BØGER**

i

VINGAARDEN | ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

A/S C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visslinggade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

26. DAVIDSSALME

(Fortsat fra Side 29)

II. Bon om at blive ført ad de rette veje, fri for fjenders efterstræbelser.

11. Vis mig, Herre, din vej, og led mig ad sikre stier for mine fjenders skyld.
12. Lad mig ikke blive et bytte for mine fjenders begær, thi falske vidner har rejst sig imod mig og fryser vold.
13. Jeg tror, at jeg skal skue Herrens godhed i de levendes land.
14. Bi på Herren, vær mandig, lad dit hjerte være stærkt og bi på Herren.

Kong David hører til de lykkelige sjæle, for hvem den åndelige forening med Gud er kilden til de reneste glæder. I sin fromhed ser han Gud som den sol, der med sit lys forgylder også trængseltiderne i det menneskelige liv. Han kan slet ikke leve uden Gud. Hele

hans indre higer efter vor tilværelses ophav og mål, og denne længsel bliver så meget desto større og stærkere, jo fattigere og mere hjælpeløs han forekommer sig selv, når han tænker på sine egne evner. Dette hans sindelag belønnes, som denne herlige salme viser, med tre store nådegaver: I hver en nød og fare er hans hjerte opfyldt af glad *tryghed*. Det går ham, som det gik Paulus, der i Romerbrevet udbrøder i de ord: »Hvis Gud er for os, hvem kan da være imod os?« (8, 31). For det andet bevirker den åndelige forening med Gud, at salmistens bønsliv er besjælet og båret frem af en uovervindelig *tillid* til Guds godhed, magt og troskab. Sjælen ligner den klare himmel, hvor ikke den mindste sky kan øjnes. For det tredje er David i kraft af sit samfund med Herren sikker på *Guds* ledelse, medens han vandrer i tårernes dal. »Jeg tror, d.v.s. jeg er vis på, at jeg skal skue Guds godhed i de levendes land«.

Intet under, at han i salmens sidste vers tilråber alle dem, der har læst hans hjertes udgydelser, de ord: »Bi på Herren, vær mandig, lad dit hjerte være stærkt og bi på Herren«. Ja, det er så sandt: at sætte sin lid til den Allerhøjeste, således som vor hellige tro lærer os det, er i virkeligheden

den nøgle, der lukker døren op til den dybeste hjertefred og lykke, som er os forundt i vort jordiske liv. En sol oplyser fra tid til anden vort indre med sin vidunderlige klarhed, og en livsalighed føles, der ikke kan beskrives, kun erfares. Selv der, hvor en fader og en moder, der dog elsker deres barn, ikke mere kan gøre noget, kan og vil Gud være vor hjælp og vor glæde. Hans kærlighed skuffer aldrig, hvis bare vi søger ham, adlyder ham og beder om hans nåde. Denne kendsgerning er en vidunderlig kilde til trøst, tryghed og tillid under alle fristelser, skuffelser og kampe, som vi skal igennem, så længe vi er i prøvetiden. *F.K.*

Gennemgang af Troslæren

ved sognepræst Knud Ballin og kapellan Bjørn Højbo genoptages tirsdag den 19. januar kl. 19.30. I årets første måneder vil sakramenterne og det religiøse liv blive gennemgået, desuden vil man fortsætte med bibellæsning i Pauli breve. Enhver, der kan tænke sig at deltage, er velkommen, selvom man ikke har deltaget i efterårets foredragsrækker. Nye deltagere bedes pr. telefon (Bella 1700) meddele navn og adresse a. h. t. evt. ændringer i arrangementet.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

17. S. 2. Søndag e. Hellig 3 Konger (grøn) (85—19); 2. Bøn: St. Antonius, Abbed (788); Præf. (521).
18. M. St. Petri Stol i Rom (788); (hvid) 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: St. Prisca; Præf. (524).
19. Ti. St. Knud, Konge af Danmark (rød) 2. Bøn: St. Marius og Lidelsesfæller (793); alm. Præf. (525).
20. O. St. Fabian og St. Sebastian (rød) (794); alm. Præf. (525).
21. T. St. Agnes (796); alm. Præf. (rød) (525).
22. F.† St. Vincens og St. Anastasius (rød) (797); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Secreta [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
23. L.† St. Raymund af Pennafort (hvid) (797); 2. Bøn: St. Emerentiana ([61]), 3. Bøn: Gudsmoder (som Fredag); alm. Præf. (525).
24. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger. (grøn)
NB. Paa de med † mærkede Dage kan der i St. for Dagens Messe læses Votiv- og Requiem-Messer.

Academicum Catholicum

Lørdag den 16. jan. kl. 19,30: Åbent hus hos civilingeniør Gotfred Wassum, Asmussens Allé 1, V. Pater Fr. Küpferle S.J. taler om »Statsmagtens grænser«.

St. Frans' 3. Orden

Møde Tirsd. 19. Jan. Kl. 20 hos Pater Zoetmulder, Præstegaarden, St. Josefs Hospital.

Kalenderen 1954

udgivet af Ansgariusforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne. Pris 60 øre (+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. HÆRG

Nørrebrogade 27 C, København, N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, dredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Kolding

Alex LEONHARD

All i friske Grøntsager, Frugt, Konserves, Blomster

Domhusgade . Telf. 2413

VARERNE BRINGES

Oscar Axel

GAS - VAND - SANITET

Centralvarme

Parmagade 11 . Telefon Sundby 5226

(Privat 5216)

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner.

Radio er en Tillidsag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederiksuundsvej 217 Bella 610

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

Violin-

og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

St. Elisabeths Kollekt Søndag d. 22. November indbragte følgende Beløb.

Set. Ansgars Kirke	Kr.	283,92
Set. Andreas Kirke	»	104,43
Set. Anna Kirke	»	81,00
Set. Antoni Kirke	»	65,00
Set. Augustin Kirke	»	120,00
Immaculata Kirke	»	30,67
Jesu Hjerter Kirke	»	261,61
Set. Joseph Kirke	»	41,19
Set. Knud Lavard Kirke	»	68,25
Set. Maria Kirke	»	55,02
Sakraments Kirke	»	116,07
Set. Therese Kirke	»	130,14
Den hl. Families kapel	»	47,50
	Kr.	1404,80
Gaver P.&E. Til Kollekten	»	200,00
Father John Madsen, Nebraska	»	32,48
	Kr.	1637,28

Alle Bidragyderne bringer vi vor allerhøjest Tak.

Styrelsen.

Gud, du som til din Kirkes Forherligelse har værdigedes at smykke den salige Kong Knud med Martyriets Palme og med herlige Undergerninger, giv os i Naade, at ligesom han fulgte Herren efter i hans Lidelse, saaledes ogsaa vi maa vandre i hans Fodspor og naa til de evige Glæder.

Kirkebøn paa Knud Konges Fest. 19. Januar.

VÆRELSE TIL LEJE

For et ungt menneske er et tomt tagværelse med kakkelovn (nær Grønningen) til leje for kr. 40,— mdl. Billet mrk. Nr. 33 til Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenosgade 7, København V.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven til Katolsk Ugeblad

<p>Aalborg</p>	<p>MAGASIN OLE. K. Telefon 9794</p> <p>Manufaktur Trikotage Borgergade 39</p>	<p>Elmer Verner sen 1. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillians Klinikken</p>
<p>N. Nielsen & A. Brostrøm Indh. A. Brostrøm Ing. M. af I. Aut. Vand-, Gas- og Blikkerlagermester Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681</p>	<p>Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillians Klinikken</p>	<p>K. Sørensen <i>Blomster og Kranse</i> Kastetvej 22 . Tlf. 3000 Leverandør til Kamillians Klinikken</p>
<p>A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Læge recept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.</p>	<p>Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Trikotage og Herrelingeri</p>	<p>Ferd. Færch & Co. Tømremester Strandvejen . Telefon 301</p>
<p>M. Thomsen Støtt & Søn Muremester- og Entreprenørlørr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg</p>	<p>Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2</p>	<p> Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONSGADE 14</p>
<p>Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillians klinikken i Aalborg</p>	<p>Oskar Nielsen 1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg Kastetvej 61 . Telefon 6282 Leverandør til de kat. Institutioner</p>	<p>P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udlærer Arb. v. Kamillians klinikken</p>
<p>Holbæk</p>	<p><i>Frukt- og Blomsterforretningen</i> »ROSEN« Andrea Nielsen Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe . Chocolate . Conserves køber De bedst hos Laur. Kristoffersen Smedelundsgade 42, Telf. 550</p>
<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p><i>All i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Stort Udvalg i Chocolate og Bolsjer Tico Børge Jørgensen Tidemansvej 26 Telefon 622</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>A. P. Pedersen Muremester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen Kolonial - Delikatesser Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Kirkefølgelserne paa Dagsordenen i Berlin?

I det britiske Underhus har der været Forslag fremme om at optage Kirkefølgelsen i Polen paa Dagsordenen for Udenrigsminister-Mødet i Berlin. Et Forslag om at overlade dette Spørgsmaal til UNO's Generalforsamling blev afvist med den Motivering, at de Forenede Nationer kun kan tage sig af almene Spørgsmaal om Menneskerettigheder. Internationale politiske Spørgsmaal, der vedrører et bestemt Land og et ganske bestemt Anliggende, falder udenfor UNO's Virkefelt. Man kan ej heller benytte sig af Menneskerettighedsklausulerne i de europæiske Fredsoverenskomster, idet disse kun har Gyldighed for Ungarn, Rumænien og Bulgarien, der er tidligere »fjendtlige Stater«, medens Polen hører til de Allierede. (KNA)

Kina løslader Nonne efter at have aftvunget hende Takkeskrivelse

Under Militærbevogtning blev den franske Franciskaner-Forstanderinde, Moder Agnese Gruson, kort for Aarskiftet bragt til Hongkong og udvist af Kina efter et 2½-Aars Fængselsophold. Moder Agnese blev arresteret 29. April 1951 og anklagedes for at have »myrdet« 300 Børn, der var betroet til det af hende ledede katolske Vajsenhus. En Folkedomstol idømte hende 8 Aars Tugthus. Før Udvisningen af Kina var hun blevet tvunget til skrive en Takkeskrivelse til den kinesiske Regering — fordi man havde eftergivet hende fem Aar af »Straffen«. (KNA)

Hyrdebrev om Rottebekæmpelse

Overhyrden for det fri Prælatur Davao paa Philippinerne, Mgr. Joseph Clavis Thibault, har udsendt et Hyrdebrev om Rottebekæmpelse. Hyrdebrevet tager Sigte paa Overtroen blandt den primitive indfødte Befolkning, der anser Rotterne for at være urørlige. Derved er der opstaaet en hærgende Rotteplage, som har anrettet uhyre Skader paa Ris- og Majsarealerne. Regeringen deltager i Bekæmpelsen af Plagen og har stillet Rottegift gratis til Raadighed. Men overall støder Bestræbelserne paa den overtroiske Landbefolknings Modstand, idet man betragter denne Plage som sendt fra Gud. En Tilintetgørelse af Rotterne menes at ville føre Himlens Vrede med sig. (KNA)

URBI ET ORBI

Tips-Gevinst skaffer tysk Kirke nyt Tag og Varme

Den katolske Kirke i Ulzen, i Nærheden af Hamburg, kunde byde det ny Aar velkommen med et nyt Varmeanlæg og et nyt, solidt Tag. Det var en af de utallige Østflygtninge, der muliggjorde denne store Restaurering og Modernisering af den ellers fattige Diaspora-Kirke paa Lüneburger Hede: han havde foræret sin Sognekirke Halvdelen af en Tipsgevinst paa 206000 D-Mark, medens han gav Resten af Beløbet til Opførelsen af et nyt Ungdomshjem. (KNA)

Cirkusfolk hos Paven

Den hellige Fader modtog lige efter Nytaar Artisterne og Personalet fra det berømte »Cirkus Kronex«, der for Tiden gæster den evige Stad. Audiensdeltagerne overbragte Paven en kunstfærdig Hyldestadresse, som han besvarede med mange gode Ønsker og den Apostoliske Velsignelse. En Del af Cirkusfolkenes Børn havde om Formiddagen modtaget deres første hellige Kommunion. Efter Audiensen begav alle sig i sluttet Trop til Sta. Maria Maggiore for der at vinde Maria-Arets Aflad. (KNA)

Østrig følger Kampen op mod Fosterfordrivelserne

Under Betegnelsen »SOS-Gemeinschaft« har østrigske Katolikker dannet en Organisation »til Beskyttelse af det ufødte Liv«. »Jeg er endnu ikke født, men jeg er to Maanedes gammel. Jeg er et helt og fuldt Menneske og alligevel vil min Moder ombringe mig. Jeg vil leve og komme til Verden! Hvem hjælper mig, hvem redder mit Liv?« Med dette Opraab paakalder Organisationen den østrigske Offentligheds Opmærksomhed. Den har sat sig til Opgave at overtage Fadderskabet for alle ufødte Børn, at yde Hjælp og Støtte til enhver vordende Moder, der er kommet i Nød, at formidle Pleje og Nødstationer samt tage sig af Mødre og Børn. Organisationen appellerer om Medvirken og Støtte hos enhver Læge samt hos alle, der hører og læser Appellen.

Wiens Viceborgmester Weinberger, meddelte for nylig under Budgetdebatten i Wiens Borgerrepræsentation, at der i Østrig idag imod ca. 100.000 Fødsler fandt henimod 400.000 Fosterfordrivelser Sted. (KNA)

Ny Taktik i den kommunistiske Kirkekamp

Moskva »forbereder« Fire-Magts-Mødet

Med Henblik paa den forestaaende Firemagts-Konference skal samtlige kommunistiske Centraler i Kominformlandene drage Omsorg for at undgaa alt, hvad der kan udlægges som Aggressivitet overfor kirkelige Institutioner, hedder det i en hemmelig Forordning, udstedt i Moskva. I Særdeleshed skal man have Opmærksomheden henledt paa, at der ikke foretages noget som helst, der vil kunne tjene »Imperialisterne og deres Forbundsfaller som Propagandamateriale mod Folkedemokratiene«.

Omtrent omgaaende har man i Landene hinsides Jerntæppet kunnet spore en Ændring i de offentlige Myndigheders Holdning overfor den katolske Kirke. Paa katolsk Hold betragter man dette som en ny Taktik i den kommunistiske Kirkekamp. »Den knyttede Næves Politik« overfor den Del af Geistligheden, der er Rom tro samt overfor de troende, synes i hvert Fald forbigaende at være lagt til Side. I Ungarn er en Række Koncentrationslejre blevet opløst, og en Del af de der indespærrede Verdens- og Ordenspræster sat paa fri Fod. 30 arresterede Jesuiterpatres er paa nær en tre fire Stykker, som er blevet overført til kommunistiske Fængsler, ligeledes blevet sat paa fri Fod. Mindre katolske Tryksager er endog blevet frigivet til Tryk og forhandles uhindret ved Kirkekedørene.

I Polen er ligeledes en Række Præster blevet løsladt fra Fængslerne i Henhold til et Amnesti. I Slovakiet har Myndighederne lige siden Urolighederne blandt Bønderne i Slutningen af sidste Aar, ikke længere blandet sig i kirkelige Anliggender.

I kirkelige Kredse udtaler man imidlertid, at denne Kursændring ikke maa betragtes som en »ny Kurs«. Der er ingen Forandring sket i Kommunisternes principielle Holdning over for Kirken — man er blot gaet over til en mere lempelig, velovervejet Taktik — paa Grund af de forestaaende politiske Begivenheder. (KNA)

Ny Testamente oversat til Eskimosproget

Ved den nylig tilendebragte Oversættelse af den Hellige Skrift til Eskimo-Sproget har Missionærerne erstattet Skriftens Ord om »det lille Lam« med »lille Sælhund«, idet Eskimoerne aldrig har set Lam og Faar og derfor i deres Sprog ikke ejer Udtryk til at betegne disse. Dette Eksempel giver et Indblik i de uhyre Vanskeligheder, der er i Forbindelse med at forkynde Troen for fremmede Folkeslag. (KNA)

Katolsk

Ugeblad

24. Januar 1954
102. Aargang
Nr. 4

Franskmænd og Religion

Aviserne paa Pavens Bord

Frans af Sales —
den katolske Presses
Værnehelgen

Lægmandsbøn
for Præsterne

Rumænsk Biskop død
i Fængsel

Det gaar nok an at referere en Bispæudtalelse, som ellers faldt i en snævrere Foreningskreds, til hvis Møde Pressen ikke var indbudt. I en spøgefuld Sammenhæng sagde vor Biskop med en Skælm i Øjet, at det var lidt beskæmmende for Landets Døtre, at Danmark ingen Helgeninder har. Det er vistnok enestaaende og uden Sammenhæng med vor geografiske Beliggenhed, naar baade Svenskere og Nordmænd kan glæde sig over hjemlige Kvinder med Helgenglorien.

Det fik os til at tænke brødebetyngtet efter. Hvad skal der til for at faa en Helgeninde? Det sagligt helt til-

fredsstillende Svar kan man finde i Pater Klars lille Bog om Helgenkaaringer. Her nøjes vi med ganske populært at fastslaa, at der kræves en Indsats fra tre Sider — fra et Menneske, fra dennes Efterslægt og fra Vorherre. Først skal et Menneske leve et Kristent liv af høj Karat. Derpaa — og dette

andet Punkt vil vi lægge særlig Eftertryk paa — skal en nærmere eller fjernere Efterslægt ved Betragtningen af dette fremragende Eksempel fyldes med Beundring, Trang til Efterlignelse og Taknemlighed. Den taknemlige Efterslægt tager dette Eksempel med i Bønnen — og om Gud ønsker det, bekræfter han saa Helligheden ved Undergerninger. Saa kan Kirken helgenkaare, hvilket i Virkeligheden blot er at drage Konklusionen af det skete.

Hvis vi saa spørger: Hvorfor har vi ingen Helgeninder, kan vi for det første frikende Vorherre for Skylden. Han vilde gerne gøre sin Del. Vi kan sikkert ogsaa se bort fra den Mulighed, at ingen danske Kvinder skulde have levet deres kristne Liv paa sand Helligheds Højder. Tilbage bliver at lægge Skylden paa Efterslægten. Adskillige Forklaringer frembyder sig her. Skulde der være noget om, at vi danske har en vis Lyst til at pille Glorien af? Det er meget godt, naar Glorien var uægte («Kejserens nye Klæder»), men man kan ogsaa fejle ved at tvivle paa det, der faktisk er godt nok. Har vi for lidt Sans for det virkeligt store? Er der lidt om, at vi hygger os i det middelmaadige og mest er tilbøjelige til at anse det store for overdrevent? Det var efter sidste Krig noget forstemmende, saa hurtigt mange af os fra Beundring over Frihedskampen slog over i Betragtninger om, at de, der tog Besættelsen paa den mindre heroiske Vis, nok bar sig rigtigst ad. Er der lidt om, at vi har behandlet vore Helgeninder paa samme Maade?

Lad os huske det i Fremtiden. Og imens kan vi passende, hvis vi endnu ikke er med blandt dem, der beder om Niels Stensens Helgenkaaring, bringe dette store kristne Eksempel noget nøjere end hidtil og se, om ikke det giver os bedre Forstaaelse for, hvad Hellighed er værd ogsaa for os Smaafolk.

En dansk Helgeninde?

ITALIEN FAAR
UNGDOMSARBEJDE AF
MICHELANGELO
TILBAGE

I Henhold til en Kultur-Udveksling mellem Belgien og Italien er Michelangelos berømte Ungdomsarbejde »Madonna med Barnet«, kendt af alle som »Brügge-Madonna'en« blevet givet tilbage til Italien.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

Tlf. 755 & 5102

HORSSENS

Tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONC-
RERNE

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Reserveret

Egen fabrik
for hospitalsenge
og hospitalsmøbler

Alt indenfor boligtex-
tiler, boligmontering
og blandet manufak-
tur. Forlang venligst
tilbud.

Rønne

Manufaktur, Herrelingeri
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigst

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til
Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

H. P. RØNNE

Guld - Sølv — Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kl. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Weath . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Franskmænd og Religionen

For almindelig dansk Bevidsthed er Frankrig Fritænkeriets og Antikerikalismens Land — i Pariserturisternes Øjne maaske allermest den glade Let-sindigheds Mekka. Opfattelsen er ikke speciel for os Danske. Forfatteren Daniel-Rops skrev i Fjor om, »hvor irriterende det er for en Franskmænd, som ofte færdes uden for Landets Grænser, at høre hvad Udlændinge mener om hans Land og bestandig høre gentaget, medlidende eller vredt, at vi tilhører en Nation, som er aldeles troles mod sine kristne Traditioner, og et Folk, som har fornægtet Kristus. Man kunde citere utallige Eksempler paa taabelige og saarende Bemærkninger. Det er, som om en systematisk, ondartet Propaganda sigtede mod at fæstne den internationale Opfattelse, at Frankrig, som er blevet hedensk, fortjener den Almägtiges værste Straf.«

Men hvordan forholder det sig da i Virkeligheden? Herpaa blev der i Fjor givet et Svar i Bladet »Réalités«, der under Titlen »Er Frankrig stadig katolsk?« offentliggjorte Resultaterne af en af de moderne Opinionsundersøgelser, der var foretaget af det franske Institut for Opinionsundersøgelser. Man havde i September 1952 udsendt et meget omfattende Spørgsmaal til et repræsentativt Udvalg af franske Mænd og Kvinder af alle forskellige Samfundslag og fordelt over hele Frankrig. Det var kun *døbte* Mennesker, man havde spurgt, men da man samtidig regnede med, at 80 pCt. af Befolkningen har modtaget den kristne Daab (et Tal, som forøvrigt af andre menes at være for lavt ansat), er det muligt at danne sig et talmæssigt Begreb om Forholdene, ogsaa i Fald de 20 pCt. udbøbte regnes med.

Paa Forhaand maa vi ganske vist tilstaa, at Undersøgelser af denne Art er vanskeligere og deres Resultater usikrere, end de opinionsundersøgende Institutter selv synes at tro. Men selv om man tager Tallene med et passende Maal af Skepsis, er de af en saadan Art, at de i hvert Fald meget tydeligt dementerer Udlandets Opfattelse af Franskmændenes Stilling til Landets gamle katolske Tro.

Et af Spørgsmaalene angik Messedeltagelse og Sakramentsmodtagelse. Her deles Svarene op i 8 Grupper. Der er de »meget fromme«, som gaar til Skrifte og Kommunion mindst en Gang om Maanedene; derpaa de »fromme«, som modtager Sakramenterne noget sjældnere, men dog hyppigere end en Gang om Aaret; den tredje Gruppe er »regelmæssigt praktiserende«, som passer Messen samt Paaskekommunionen; derefter er der nogle blot »praktiserende, hvis Messebesøg og Kommunioner begge er mere lejlighedsvis«, yderligere fortyndede er Forholdene for dem, der ikke søger Kirken, men af og til beder; syvende Gruppe beder ikke ret tit og ottende Gruppe praktiserer ingen Form for Religion.

Opstillet i Skema blev Resultatet:

1. Meget fromme	17 pCt.
2. Fromme	17 pCt.
3. Regelmæssig Praksis	4 pCt.
4. Praksis	14 pCt.
5. Uregelmæssig Praksis	10 pCt.
6. Af og til Bøn	7 pCt.
7. Sjælden Bøn	7 pCt.
8. Ingen Praksis	24 pCt.
	100 pCt.

Regner man med de fire første Grupper som Mennesker, der ønsker at leve efter Kirkens Bud, vil det sige, at 52 pCt. af døbte Franskmænd tager deres Religions Krav alvorligt — og det er over 40 pCt. af den samlede Befolkning.

Langfredagens Faste og Abstinens overholdes af 90 pCt., den ugentlige Abstinens »altid« af 42 pCt., »sommestider« af 37 pCt.

Spurgt direkte, om de betragtede sig som Katolikker, svarede 85 pCt. ja (11 pCt. nej og 4 pCt. svarede ikke). Maaske det var typisk for Frankrig, at 48 pCt. mente, man godt kunne være Katolik uden at praktisere sin Religion. 75 pCt. ønskede en Præst ved deres Dødsleje. Institutet mente heraf at kunne slutte, at selv om der er mange, som ikke gør noget videre ud af deres Religion, er de langt fleste dog »præget af kristen Tro«. Det maa dog tilføjes, at kun 51 pCt. svarede, at de ansaa den katolske Religion for den eneste sande, mens 31 pCt. mente, at ogsaa andre Religioner kunde være sande og 18 pCt. ikke besvarede Spørgsmaalet.

Interessant er Resultatet af den Afdeling Spørgsmaal, som beskæftigede sig med de gængse Indvendinger mod Kirken. De betyder aabenbart ikke saa meget som det af og til ser ud til. Her er nogle Stykker, og det vedføjede Tal angiver Procenttallet af dem, der ikke godkendte Sætningen.

3. Søndag efter Epiphani

24. Januar 1954

HERRE, JEG ER IKKE VÆRDIG...

Den hedenske officer vidste så godt, at jøderne ikke måtte betræde et hus, hvori der boede hedninger; han havde selv erfaret det. Til trods for, at han havde mange venner blandt jøderne og selv stod i høj kurs hos dem, fordi han var dem venligsindet, hvad synagogerne, som han havde bygget til dem, tydeligt beviste, var der aldrig nogen af dem, der kom under hans tag. Denne rabi fra Nazareth ville da heller ikke overtræde den strenge bestemmelse i Mose lov. Men dette var nok ikke den eneste grund, hvorfor officeren sendte nogle af sine venner til Jesus med den besked: »Herre, jeg er ikke værdig ...« Officeren havde desuden en meget stor ærbødighed for Jesu person. Var denne rabi fra Nazareth ikke i besiddelse af en kraft, som et almindeligt menneske ellers ikke har? Rådede han ikke over en hemmelighedsfuld, en guddommelig kraft? Grebet af en stor ærbødighed for denne mand med den guddommelige magt over naturen, følte han sig virkelig ikke værdig at modtage et saadant menneske i sit hjem. Derfor havde han heller ikke dristet sig til personlig at opsøge ham. Jesus kunne da heller ikke være bundet til tid eller sted. Kun et ord, en befaling fra ham, ville være nok ligesom et ord af officeren selv var nok til at lade soldaten eller slaven udføre befalingen.

Jesus blev grebet af beundring over officerens tankegang og roste hans tro, hvis mage han endnu aldrig havde fundet hos sit eget folk, jøderne.

»Herre, jeg er ikke værdig til, at du skal gå ind under mit tag, men sig blot et ord, så bliver min tjener rask.« Vi husker disse ord så godt, fordi præsten bruger disse samme ord før kommunionssuddelingen. Måtte også vor tro være så stor og fast som officerens. Når vi, mens vi gentager disse ord, slår os for brystet, må det ikke kun være en ceremoniel eller vanesag, men et ægte ment udtryk for vor faste og dybe tro. Vi må være gennemtrængt af en skælvende ærbødighed for den eukaristiske Kristus. Vi må være overbevist om, at vor syndighed gør os uværdig til på en sakramental måde at blive forenet med Kristus.

Men denne ærbødighedsfølelse, denne syndighedsfølelse må dog ikke kalde os bort fra Herrens bord. Jesus har givet os sakramentet af sit legeme og blod, netop fordi vi er så ynkeligt svage, syndige mennesker, der trænger til ikke blot en særlig nåde, men til nådens årsag, Jesus selv, for at kunne bevare sjælens overnaturlige liv. Jesus ønsker ikke alene, han forlanger, han påbyder os at modtage den hellige kommunion. Herom kan De læse i Johannes-evangeliet, 6. kapitel.

Vi modtager den hellige kommunion ikke som en belønning, fordi vi er så gode og fromme, men som en næring, hvorved vor sjæl skal styrkes, skal helbredes for at kunne blive bedre og mere fromme for hver dag, vi lever. Alterets helligste Sakramente er givet os for at »helliggøre os i vor jordiske livsvandel og føre os til de evige glæder.« »Herre, jeg er ikke værdig, at du kommer til mig,« »men lad modtagelsen af dit legeme tjene mig til sjæls og legemes styrkelse og lægedom« og »bevare mig til det evige liv.«

E. Bartel, O. P.

Religion er noget for Kvinder 76
 Religion er Overtro 60—70
 Gudstjenester er kedelige 60—70
 Kirken er for de rige 50—60
 Religion er for Børn 50—60

Enkelte Sætninger fandt flere Tilhængere end Modstandere. Det var »Kirken er for streng med Skilsmisse og Fødselsbegrænsning«, »Præsterne er ikke deres Opgave voksne«, »Det var bedst, om alle Præster var ligesom Arbejderpræsterne«. Paa den anden Side var det kun 5 pCt., der syntes, at »Kirken bruger for mange Penge«.

Blandt de yderligere Spørgsmaal noterer man, at et Flertal af Mænd saavel som af Kvinder foretrækker Højmessen for Stillehessen, at 35 pCt. af Mændene og 51 pCt. af Kvinderne gerne vilde have en Prædiken i Messen henh. 33 og 34 pCt. var helst fri for Prædikenen, Resten svarede ikke).

Hvad Fremtiden angaar vilde 88 pCt. blandt Mænd og 94 pCt. blandt Kvinder have deres Børn døbt (og 5 pCt. svarede ikke). De samme Tal

gælder for Første Kommunionen. Derimod var Ønsket om katolsk Skolegang for Børnene ikke saa stærkt (29 pCt. af Mænd og 43 pCt. af Kvinder vilde have Børnene i katolsk Skole, mens 54 og 38 pCt. ikke vilde). Det bør her lages i Betragtning, at de katolske Skoler kun er i Stand til at tage imod et Mindretal af Børnene.

Endnu en Række Tal udrages, men allerede de anførte Tal maa anses for tilstrækkelige til en Konklusion, der — med al fornøden Forsigtighed — kan lyde saaledes: Cirka Halvdelen af den døbte franske Befolkning lever et religiøst praktiserende Liv, mens endnu en Fjerdedel bevarer en vis Rest af Religion og endnu yderligere de fleste af den sidste Fjerdedel ønsker Daab og Førstekommunion bevaret som rene Traditions handlinger. Sammenlignet med Forholdene i en Række andre Lande er de franske Tilstande et Bevis for, hvor dybt forankret Troen trods alt er i franske Hjerter.

NOTER

Sct. Ansgars Fest fejres i Domkirken Søndag 31. Januar med Pontifikal-messe (med Prædiken af Biskoppen) Kl. 10. Om Eftermiddagen Kl. 17 er der Festandagt og Procession med den hellige Ansgars Relikvier.

26. Davidssalme

LØNNEN FOR GUDSFRYGT

I. Salmisten opfordrer til at lovprise Gud.

1. Af David, da han lod afsindig for Abimelek, og da han, bortvist, forlod ham.
2. Jeg vil lovsynge Herren til hver en tid, hans pris skal altid være i min mund.
3. Min sjæl skal rose sig af Herren, de ydmyge skal høre det og glæde sig.
4. Hyld Herren med mig, og lad os i fællesskab opløje hans navn.

II. Stol på Gud, thi han er god.

5. Jeg søgte Herren, og han hørte mig, han friede mig fra alle mine ængstelser.
6. Se hen til ham, for at I må blive glade og jeres ansigter ikke skal beskæmmes.
7. Her er en stakkel, der råbte, og Gud hørte ham og frelste ham fra alle hans trængsler.
8. Herrens engel slår lejr om dem, der frygter ham, og han udfrier dem.
9. Smag og se, hvor god Herren er. Salig den mand, der tager sin tilflugt til ham,
10. Frygt Herren, I hans hellige, thi de, der frygter ham, mangler intet.
11. Mægtige er blevet fattige og sultede, men de, som søger Herren, skal ikke mangle noget godt.

III. Lykke og et langt liv er lønnen for guds frygt og lydighed.

12. Kom hid, børn, og hør mig, jeg vil lære jer Herrens frygt.
13. Hvem er den mand, der elsker livet, og ønsker sig at nyde gode dage?
14. Var din lunge for ondt og dine læber fra at tale lumsk.
15. Hold dig borte fra ondt og gør det gode. Søg fred og jag efter den.
16. Herrens øjne er rettet mod de gode, og hans ører mod deres råk.
17. Mod dem, der gør ondt, er Herrens åsyn vendt for at slette deres minde af jorden.
18. De retfærdige råbte til ham, og Herren hørte dem og udfriede dem af alle deres trængsler.
19. Herren er nær hos dem, hvis hjerte er sønderknust, og han frelser dem, hvis ånd er sønderbrudt.
20. Mange er den retfærdiges lidelser, men Herren frier ham af dem alle.
21. Han vogter alle hans lemmer, ikke et eneste af dem brydes.

Lægmandsbøn for Præsterne

Først og fremmest takker vi dig, Herre, fordi disse Mænd har fundet sig i at blive vore Sognepræster og Kapellaner. Dersom de tilfældigvis havde foretrukket et Par Tøfler, en Kone og et Hjem, havde vi vel nok været godt snydt. Og at tænke sig, at det kunne have været Tilfældet allevegne.

Tak skal du ha', kære Gud, fordi du har givet dem den fornødne Offervilje; takket være dem kan vi ernære os ved Livets Brød, stifte sunde Familier, have Orden i vore Sjæle og dø i Fred.

Tak ogsaa for Præsternes Fejl. Folk, der er fuldkomne, har svært ved at bære over med andres Svagheder. Og de, der altid er ved godt Helbred, overser dem, der trænger til at blive skaanet. Det har du, Herre, vidst bedre end vi andre.

Og nu kommer vi, Herre, og gaar i Forbøn for vore Præster og deres Arbejde. Giv, at de la'r være at blive hovne, naar de har Held med sig, eller modløse, naar det slaar fejl for dem. For dit Rige hverken staa eller falder med deres Succes eller Mangel paa Resultater. Dit Rige er Kærlighed. Bevar vore Præster i din Kærlighed.

Vore Præster er jo de reneste Fænomener. De bør være Pædagoger for Børnene, Specialister i Familiespørgsmaal for de unge Hjem, Psykologer for Ungdommen, Mønstre paa Klogskab og Takt i Skriftestolen. I Mændenes Forsamlinger skal de som Professorer drøfte Problemet »Kirken«, i Kvindeklubber skal de som Eksegeter gøre Rede for Evangeliet. Under deres Husbesøg i dannede Hjem er de nødt til at diskutere den sidste Moderoman for ikke at blive holdt for Plebejer, og i Kontakt med omgængelige Kommuner skal de komme ind paa alle Finesser af Konflikt mellem Kapital og Arbejde.

Jeg glemte, at de paa Gaden skal gengælde enhver Hilsen, uden at være udstyret med Facetøjne, som ethvert anstændigt Insekt raader over. Jeg glemte ogsaa, at de skal smile, naar de tager imod os, om de er nok saa meget halvdøde af Træthed.

Herre, jeg beder dig om, at vi maa være besjælet af Næstekærlighed over for vore Præster, i Tanker, og endnu mere i Ord. Naar min Sognepræst træffer den rigtige Tone i Omgang med Børn, lad mig deraf ikke slutte, at Religion er et Anliggende for Børn.

Naar min Sognepræst er lidt lovlig omfangsrig, lad mig derfor ikke straks tænke, at han tager den med Ro, ej heller, naar han er mager, tro, at han fører et udsvævende Liv, er plaget af Samvittighedsnag eller trættes med sine Kapellaner.

Giv mig, Herre, at jeg tilgiver ham hans Nervøsitet og Fejltagelser. Lad mig indse, at jeg kun har at bære over med en eneste Sognepræst, mens han har alle Sognebørn paa Nækken.

Gør ogsaa, gode Gud, at han engang imellem ved min Opmærksomhed maa smage den Trøst, at han ikke er omgivet af bare Lige gyldighed eller Fjendskab.

Og til Slut: giv mig Udholdenhed i Bønnen for Præsterne; for det bliver nok det allerbedste ...

Oversat fra fransk. Forfatter anonym.

22. Ondskab fører den gudløse til døden, og de, som hader den retfærdige, kommer til at bøde for det.
23. Herren frelser sine tjeneres sjæle, og ingen, der tager sin tilflugt til ham, skal straffes.

Salmens første vers henviser til en begivenhed, som i I. Sam. 21, 10—15 fortælles således: »David flygtede for Saul og kom til Kong Akisj af Gat (i Filistrenes land). Men Akisj' folk sagde til ham: Er det ikke David, landets konge, er det ikke ham, om hvem man sang under dans: Saul slog tusinder, men David sine titusinder. Disse ord gav David agt på, og han grebes af frygt for kong Akisj af Gat, derfor lod han afsindig overfor dem og rasede imellem hænderne på dem, idet han trommede på portfløjene og lod sit spyt flyde ned i skægget. Da sagde Akisj til sine folk: I kan da se, at manden er gal; hvorfor bringer I ham til mig? Har jeg ikke gale mennesker nok, siden I bringer mig ham, til at plage mig med sin galskab? Skal han komme i mit hus? Derpå drog

David bort derfra og reddede sig ind i en hule.«

»Abimelek« er vistnok en fællesbetegnelse for alle kongerne hos Filistrene, ligesom Farao hos Ægypterne eller Cæsar hos Romerne. Salmen er alfabetsisk og har ikke nogen streng disposition. Så enkel og jævn (den end er, lige så smuk og hjertevarm er den. Den vil vise vejen til det sande liv og til varig lykke. Medens denne verdens børn søger deres tilfredsstillelse i rigdom, sport og fornøjelser, kender salmisten kun en kilde til sand lykke og fred, og det er guds frygten. Ganske vist skal også de fromme gennem man-

ge trængsler i deres jordiske periode, før de kan komme ind i Guds evige rige, som Paulus siger, Apg. 14, 22. Således kan det ske, at de lever et fattigt og lidet påagt liv. Men det nødvendige mangler dem ikke; det sørger Gud for. En engel står ved de frommes side og beskytter dem, og håbet på det evige liv og dets uforgængelige goder trøster dem under alle genvordigheder.

Det 9. vers har ved de ord: »Smag og se, hvor god Herren er«, givet anledning til, at denne salme i oldkirken blev benyttet som den daglige kommunionssang. F. K.

AVISERNE PAA PAVENS BORD

Lad det være sagt med det samme: disse Linier er ikke tænkt som en Redegørelse for den Hellige Faders *aandelige* Læsning, men derimod for hvad han læser for at holde sig underrettet i sin Egenskab af Kirkens Overhovede, og dertil hører bl. a. Aviser, Tidsskrifter og Bøger, nu og da ogsaa illustrerede Blade for saa vidt disse da kan have Betydning for ham.

Lige ved Porta Angelica, i højre Side af Berninus Kolonader, omtrent lige nedenfor Vatikanet, ligger der en Aviskiosk, den eneste i Vatikanstaden. Tusinder af Romafarere kender den og har her købt Postkort, Blade og Devotionalier. Her i denne Kiosk kan man faa Alverdens forskellige Blade, blot ikke anti-kristne og kommunistiske Aviser og illustrerede Blade. Indehaveren af denne Kiosk kan imidlertid betegnes som Vatikanets, ja, man kunde fristes til at sige »Pavens Avisleverandør«. Hver Morgen ved 7½-Tiden pakker Kioskens Indehaver to Pakker: udenpaa den ene skriver han et stort A og paa den anden et S. Omtrent samtidig arriverer den

jourhavende Vatikanergendarm og afhenter Pakkerne. Pakken med det store A bringer han til Anticameræ og den med S'et til Statssekretariatet. A-Pakken er den tyndeste, fordi den kun indeholder eet Eksempplar af hvert Blad. Den lægges af det tjenestegørende Personale paa Bordet i det pavelege Privatbibliotek, og den indeholder samtlige de romerske Blades Morgenudgaver.

Naar den Hellige Fader lidt over otte kommer ned i sit Privatbibliotek, saa finder han straks alle de seneste Meddelelser og Nyheder fra hele Verden. Pakken indeholder ogsaa de kommunistiske Roma-Dagblade, for Paven maa jo ogsaa være informeret om Modstandernes Verdensankuelser. Paa denne Maade er den Hellige Fader i Stand til straks om Morgen den foretagne »Informationsrejse« gennem hele Verden. Klokkeren 15 og Kl. 18 gentages denne Avis-Leverance fra Kiosken; om Eftermiddagen faar Paven de øvrige italienske Dagblade, fra Milano, Genova, Napoli o.s.v. og om Aftenen samtlige italienske Aftenaviser.

Pius XII læser meget hurtigt — han bruger ikke megen Tid til Aviserne; med en hurtig Gestus blader han de enkelte Aviser igennem, hver enkelt, og han har en ganske særlig Evne til med Blikket at indfange netop det, der har hans Interesse, og da især hvad der har Interesse for ham som Overhovede, f. Eks. Angreb paa Kirken og Vatikanet. De Journalister, der beskæftiger sig med Vatikanet ved dette. En Dag for nogen Tid siden stod der i et af de uafhængige romerske Dagblade en lille Notits med Overskriften: »Hemmelige Dokumenter stjaalet i Vatikanet«. Paven faldt straks over denne Meddelelse, og Dagen efter spurgte han Kardinal Canali, der er Chef for Kardinalkommissionen for Vatikanstatens Forvaltning, om hvorfor man ikke havde underrettet ham om det Tyveri af hemmelige Dokumenter fra Vatikanet, som Bladet havde bragt Meddelelse om. Kardinalen svarede Paven, at det ikke drejede sig om hemmelige Dokumenter, men om at en Arbejder var brudt ind i Radio Vaticanos Direktørs Embedsbolig og havde søgt efter Penge. Da han imidlertid ikke havde fundet nogen, havde

FRANS AF SALES

den katolske Pressees Værnehelgen

Hvert Aar i Slutningen af Januar — 29. Januar — fejrer katolsk Presse og katolske Journalister Verden over deres Værnehelgen, den hellige Frans af Sales' Fest. Frans af Sales blev født paa det fædrene Slot Sales ved Thorens i Savoyen i 1567 og studerede oprindeligt Jura i Paris og Padova, men naaede i 1593 sine Ønskers Maal: at blive Præst. Ved et utrætteligt og møjsommeligt Virke lykkedes det ham — som den ivrige Sjælehyrde han var — at føre Provinsen Chablais (ved Genfersøen), der var blevet helt kalvinistisk, tilbage til Kirken, og fra denne Periode stammer en Række af de »Flyveskrifter«, som han senere bearbejdede til større Værker. I 1602 blev han Biskop i Geneve. Sammen med den hellige Johanna Chantal grundlagde han et kvindeligt Ordenssamfund. Foruden at være en stor Teolog og religiøs Forfatter, var han en af Hovedkræfterne i den religiøse Reformbevægelse efter Religionskrigene og hans mest kendte Arbejde er Introduction à la vie dévote, den berømte »Philothæa«. Senere hen har Kirken kaaret ham til Kirkelærer og katolske Blade og katolske Forfattere til deres særlige Værnehelgen.

*

Maleri af Frans af Sales fra hans sidste Leveaar

han taget nogle Beklædningsgenstande med sig. Tyven var allerede fanget og vilde blive draget til Ansvar, og Paven svarede: »Det maa ikke være nogen særlig god Journalist, der saaledes laver Sensation af ingenting, selv om han maaske ikke har haft nogen daarlige Hensigter dermed«.

Den Hellige Fader faar selvfølgelig ogsaa hver Dag »Osservatore Romano«, Vatikanets Blad, som paa sin Forside altid bringer Meddelelse fra Vatikanet samt alle Pavens Taler og Dokumenter. Den Hellige Fader er yderst pertentlig med alt, hvad der angaar Publiceringen af hans Taler; han faar altid Aftryk af Sats forelagt umiddelbart inden det gaar i Trykken — der kunde jo have sneget sig en Fejl ind. Selv naar paalidelige Korrektører har gennemset det, faar han den Slags Ting forelagt, og med forbavsende Hurtighed slaar han nu og da ned paa et forkert Komma eller en anden ganske lille, overset Fejl. Paven læser nu og da ogsaa »Osservatore's andre Artikler med samme Omhu, og saa

faar den paagældende Fejl en rød Sreg under og Bladet returneres til Redaktion. Og i »Osservatore« Redaktion ved man godt, hvorfor disse Blade kommer, selvom Paven ikke har sat sit Bomærke under.

Statssekretariatet og Paven selv faar ogsaa et Utal udenlandske Blade. Enkelt af Pavens nærmeste Medarbejdere — der behersker de paagældende Sprog — ser disse Blade igennem og samler saa i en Mappe, hvad der maatte være af Interesse for Paven. Dette Materiale gennemses saa endnu engang af Pavens Bibliotekar, saaledes at kun det allervigtigste naar frem til den Hellige Fader.

Ved Siden af Dagspressen har Paven tre Biblioteker til Raadighed for sit Arbejde. Der er først hans helt personlige Bibliotek, som han begyndte at anlægge i sin tidligste Ungdom. Idag omfatter det ca. 50.000 Bind. Paven elsker dette Bibliotek — det er ham et levende Minde om hans Livs forskellige Stadier og samtidig er det

en Slags Tidsbeskrivelse paa alle Omraader indenfor Kunst og Kultur. Hans Bibliotekar varetager dette. Dernæst er der det pavelige Privatbibliotek, der ligger paa anden Etage i Vatikanet, hvor Paven ogsaa nu og da modtager ganske særlige Gæster. Og endelig er der saa det store Vatikaner-Bibliotek »Vaticana«. Finder Paven ikke det, han søger de to førstnævnte Steder, saa sender han ved Hjælp af en lille Seddel, skrevet med hans pertentlige, karakteristiske Haandskrift, Bud efter det fra »Vaticana«.

Mellem Aar og Dag faar den Hellige Fader et Utal af Bøger af enhver Art fra Forlag, Forfattere o.l., der ofte forærer Paven særligt indbundne Eksemplarer af deres Nyheder. Af disse Ting gør Paven som Regel et Udvalg; nogle Bøger placerer han i sit personlige Bibliotek, medens andre havner i det pavelige Privatbibliotek eller i »Vaticana«. Bøger, der har blivende Værdi som Opslagsværker, beholder Paven som Regel ikke selv, men de kommer et af de to andre Steder hen, ligesaa saadanne Bøger, som paa Grund af Giverens Person nødvendigvis maa opbevares. Og naar en Pave

Hvorfor Frans af Sales blev den katolske Presses Værnehelgen

Et halvt Hundrede Aar efter, at Luther og Calvin havde rejst Kampen mod Moderkirken, blev François de Sales født i Savoyen.

Protestantismen havde gjort stærke Fremskridt i Schweiz og Savoyen. Frans' Onkel, der var Biskop af Genève, havde maattet forlade sin Bispestol og søge Tilflugt hos sin Familie. Drengen voksede saaledes op lige midt i Kirkekampen og lærte den at kende paa nærmeste Hold.

Fjorten Aar gammel blev Frans sendt til Universitetet i Paris; men sine Studier afsluttede han i Padua, ved hvis Universitet han tog Doktorgraden, da han var 24 Aar gammel.

Hans Fader ønskede nu, at Sønnen skulde faa en straalende verdslig Løbebane, og havde allerede faaet et glimrende Parti i Stand for ham: men Frans' højeste Ønske var at blive Præst. Faderen vilde imidlertid skaffe ham ind i Hæren som Officer, og hans Vrede var stor, da Sønnen nægtede at indvillige i denne Plan. Da døde Dekanen for Domkapitlet i Genève, og Frans fik Pavens Udnævnelse til Dekan; men han maatte være præsteviet for at opnaa dette Embede, og saaledes naaede han sine Ønskens Maal.

Calvinismen havde sejret saa stærkt i Savoyen, at der i Byen Thonon f. Eks. kun var tyve Katolikker tilbage, og de turde ikke bekende deres Tro aabenlyst. Biskoppen af Genève sammenkaldte nu Kapitlet for at drøfte Sagen med det og finde en Mand, der frivilligt vilde være Missionær i Savoyen; han ønskede ikke at befale nogen at paatage sig denne Virksomhed, da det vel sagtens vilde være ensbetydende med at dømme vedkommende til Døden. François de Sales erklærede sig rede, og Biskoppen tog

imod hans Tilbud. Men da Sagen blev bekendt, kom den gamle Grev de Sales rasende til Biskoppen og erklærede, at han kunde finde sig i, at hans Søn var blevet Præst, men ikke i, at han blev Martyr. François de Sales levede saa at sige paa Savoyens Landeveje i to Aar, underviste og prædikede, men ofte kun med een Tilhører. Han blev overfaldet og forhaanet; Gang paa Gang blev hans Liv kun frelst ved et Mirakel. En Nat blev han angrebet af Ulve og maatte søge Tilflugt i et Træ; næste Morgen kom en calvinistisk Familie ham til Hjælp og indbød ham til at hvile ud i deres Hjem. Frygtløs tog han imod Indbydelsen, og alle Familiens Medlemmer blev saa grebne af hans dybe Fromhed, at de lod sig optage i Kirken. Dette var det første Resultat af hans Missionsvirksomhed.

Da Folk ikke vilde lytte til hans Prædikener, fik han den Tanke, at de maaske vilde læse, hvad han havde at sige dem, og han begyndte nu at forfatte en Række Smaaskrifter om Kirkens Lære som Modsætning til Calvinismens Vildfarelser. Disse Smaaskrifter udkom i stort Oplag og blev spredt vidt omkring af nogle faa af hans unge Venner, der paatog sig at uddele dem. Disse Smaaskrifter var den katolske Presses allerførste Sædekorn.

Og Folk i Savoyen begyndte at læse; Skrifterne interesserede dem, og de spurgte efter mere Oplysning. De begyndte at holde Udkig efter François de Sales og finde ud af, hvor han nu prædikede, og længe varede det ikke, før Kirker, hvor han talte, altid var overfyldte. Omvendelsernes Tid var inde, og da Savoyens Apostel døde, var der vokset en blomstrende Menighed op omkring Bispestolen i Genève.

Et Misforhold rettes

Større Statstilskud til katolske Skoler, der hidtil kun har faaet halvt normalt Tilskud

Fra Undervisningsminister *Julius Bomholt* har Finansudvalget — efter hvad »Berlingske Tidende« erfarer — modtaget Forslag om en væsentlig Forhøjelse af Statstilskudet til en Række katolske Eksamensskoler, *Niels Stensens Gymnasium, Sct. Josefsøstrenes Skole* paa Østerbro, *Vor Frue Skole* paa Amager, *Rygaards franske Skole* i Hellerup og *Sct. Josefsøstrenes Skole* i Roskilde.

Disse Skoler har hidtil kun modtaget halvt normalt Tilskud, en Ordning som efterhaanden økonomisk er blevet mere og mere utilfredsstillende.

Da de katolske Eksamensskoler imidlertid paa tilfredsstillende Maade har løst en Opgave til Aflastning af det offentlige Skolevæsen, foreslaar Undervisningsministeren, at der ved Udarbejdelsen af Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1953—54 knyttes en Tekstanmærkning, hvorefter der til disse Skoler med Virkning fra 1. April 1952 beregnes Tilskud paa samme Maade som til andre private Eksamens Skoler.

Der foreslaas dog den Indskrænkning, at Tilskudet til de gejstlige Læreres Løn nedsættes med en Trediedel, beregnet efter Gennemsnitslønnen for ugiftede Lærere i Københavns Kommune. Motiveringen herfor skal søges i det Forhold, at Medlemskabet af et katolsk Ordenssamfund giver disse Lærere en fra verdslige Kolleger afvigende Stilling i økonomisk Henseende, som begrunder en mindre Trang til offentlige Tilskud.

Efter Forslaget vil der herefter blive Tale om et Tilskud paa 445,844 Kr. i alt mod hidtil 254,772 Kr.

i Løbet af sit Liv har samlet en Række Bøger i sit personlige Bibliotek, saa ved man af Erfaring, at de har skænket alle disse Værker til et af de andre to Biblioteker — først derefter er der blevet et og andet tilbage til dennes eventuelle Arvinger.

De Bøger, som Paven faar forærende — det være sig af Forfattere eller Forlæggere — plejer han som Regel altid at se — han kan naturligvis ikke læse dem alle. Og saa faar Giveren som Regel en Takkeskrivelse, affattet af en af hans Medarbejdere i Statssekretariatet og i Pavens Navn underskrevet af den paagældende Afdelings Chef, de fleste imidlertid af Pro-Statssekretær Montini. Og der er jo en Masse Forfattere, der sender Eksemplarer af deres Bøger, blot for at faa denne Takkeskrivelse fra Vatikanet. — Tit og ofte udarbejdes der endog hele Værker direkte til Pavens Brug, eller han raadfører sig med Fagfolk indenfor det paagældende Omraade. Saaledes anvender Paven til sine Taler aldrig et Andenhaands-Citat; dets Oprindelse maa skaffes til Veje og Paven identificerer derpaa selv Citatet, og det kan som Kuriosum til Slut nævnes, at blandt de Blade, som Paven daglig ser, ogsaa er »Corriere della Sport«. Det blader han ogsaa igenem, og mange af de Udtryk og tekniske Vendinger, som han forbløffer med i sine Taler til Sportsfolk, har han fra denne Læsning. Den Hellige Fader har saaledes engang sagt til en Radio-Sportsreporter: »De har ikke nogen helt let Opgave; hvorledes bærer De Dem egentlig ad med at følge en Fodboldkamp og saa samtidig beskrive den i mindste Enkeltheder i Mikrofonen?«

Kardinal Liénart om Arbejderpræsterne

I en Nytaarstale til Gejstligheden i Dioceset Lille beskæftigede Kardinal Achilles Liénart sig med Problemet Arbejderpræsterne. Kardinalen erindrede om, at den for nylig publicerede romerske Bestemmelse vedrørende Arbejderpræsterne var et Resultat af vigtige Overvejelser og berører Spørgsmaal om katolsk Doktrin. Arbejderstanden er væsentlig forskellig fra Præstestanden, udtalte Kardinalen, og at forene begge disse Stænder i een Person er et saare vanskeligt realiserbart Foretagende. Den hidtidige Maa-de, hvorpaa dette Apostolat har været udøvet, kan ikke videreføres. Kardinalen omtalte derpaa de franske Kirkefyrsters Besøg for nylig hos den Hellige Fader, hvor hele Problemet om Arbejdersjælesorgen havde været indgaaende drøftet. Den Hellige Fader havde indtrængende betonet Vigtigheden af denne Gren af Sjælesorgen og henstillet til de tilstedeværende Kardinaler, at de fandt ny Veje for Arbejdet i Arbejdermilieuet. (KIPA)

KATOLSK UGEBLAD
i ethvert katolsk Hjem

Englands Protestanter i Protest mod katolsk Fjernsynsudsendelse

Den første katolske Fjernsynsudsendelse i England har fremkaldt en sand Bølge af Protester. Generaldirektøren for »Protestanternes nationale Union« kaldte Begivenheden »en alvorlig Krænkelser af Hds. Majestæt Dronningen af Englands loyale protestantiske Undersaatters Overbevisning«. Unionen tæller op mod 50.000 Medlemmer. Samfundet »Protestant Truth« erklærede, at Englands Størhed gik tilbage til Reformationens Udryddelse af Messeofferet, og at denne Fjernsynsudsendelse netop bragte de engelske Familier, hvad Reformationen havde udryddet. Begge de protestantiske Foreninger rettede skarpe Protesttelegrammer til BBC og krævede Udsendelsen strøget af Programmet. Udsendelsen gennemførtes imidlertid nøjagtigt efter Programmet. (KNA)

Josephsøstrene i Ordrup markerer »Maria-Aaret«

De søstre, som i de katolske skoler lærer og opdrager vore børn, vil engang få deres tak og løn i himlen, men nu og da får en far og mor lyst til at tage bladet fra munden og på forhånd sige lidt om alt det, de gør for vore børn. Der kunne jo være en eller anden, som ikke vidste, hvordan det er at gå i skole hos søstrene.

Som nu for eksempel når de laver julespil med børnene! Hvilke forældre har ikke oplevet, hvor svært det er at få børnene indstillede på de rigtige tanker i adventstiden; det er, som om alt preller af på de sind, der er så forvirrede af julepresset, at de ikke evner at samle sig om noget af den art. Ude i Ordrup arrangerede Sankt Josefs Skole i år et julespil, »Maria Bebudelse« i anledning af indgangen til Maria-året og indviede ved samme lejlighed scenen i gymnastiksalen i den nye, dejlige bygning. Det er noget, børn kan tage og føle på, sådan et julespil; her er en rolle, der simpelthen skal kunne, et par englevinger og en harpe, der skal bæres — og med et slag er de så inde i den verden, der før var for flygtig til at holde fast. Man mærkede betagelsen hos dem over selve arten af det stykke, de skulle spille.

Selve stykket var nydeligt sat op, dragterne virkede, men størst indtryk gjorde dekorationerne, som er udført og skænket af maleren Gunnar Larsen Myrge i anledning af Maria-året. (Den samme, som har skænket den smukke H. C. Andersen-frise i spisegangen.) Man troede, man skulle til en almindelig dilettantkomedie, og så gik tæppet op, og man følte sig hensat til det kgl. teater: Særlig smukke var dekorationerne til første akt: bebudelsen. Det var en hal i østerlandsk stil og (Sluttes Side 45)

I korte Træk -

Propagandakollegiet i Rom tæller i Øjeblikket 237 Alumner fra 40 forskellige Nationer, blandt hvilke Kina og Japan ligger i Spidsen med hver 35 Studenter. De øvrige Studenter kommer fra Japan, Korea, Vietnam, Australien, Ny-Zealand, Uganda, Kenya, Nigeria, Libanon, Irak, Syrien, Grækenland, USA, Kanada, Irland, England, Skotland, Martinique, Jamaica, Fernando Po. (KIPA)

I Japan præsteviedes for nylig en Efterkommer af den Slægt, der regerede Landet fra 1603 til 1868, og som forfulgte Katolikkerne saa blodigt. Den nyviede Præst har studeret i Universitetet i Keio og har været Pilot i det japanske Luftvaaben. (KNA)

Pave Pius XII har meddelt den alvorligt syge Prinsesse Maria d'Annunzio sin Apostoliske Velsignelse. Den 90-aarige Enke efter den italienske Digter Gabriele d'Annunzio havde selv anmodet den Hellige Fader derom, efter at hun var vendt tilbage til Kirken. Flertallet af hendes afløede Mands Arbejder er paa Index. (KNA)

De seneste Ugers store Pavetaler har givet Genlyd overalt i Verdenspressen. Pavens Juletale, hvori han krævede Europas Sammenslutning, har selvsagt vakt Opmærksomhed i Frankrig og Tyskland, hvor de fleste Blade har bragt Kommentarer og Uddrag. Den Hellige Faders Tale til Militærlægerne om ABC-krigen er bl. a. blevet omtalt i Decemberheftet af »Revue Internationale de la Croix-Rouge« og der betegnet som en »overordentlig betydningsfuld Tale« samt gengivet i Uddrag. (KNA)

Et Drengekor paa 5000 Sangere vil Hvide Søndag overvære Pavens Messe i Peterskirken og bagefter blive modtaget i Audiens. Disse Drengere er Medlemmer af det internationale Forbund af katolske Drengesangere, »Pueri Cantores«, som tæller ca. 100.000 Medlemmer over hele Kloden. De samles til en Verdenskongress i Rom i Tiden omkring Paaske. (KIPA)

En hollandsk Karmelitermunk, Frater Sixtus, arbejder i Øjeblikket med en Doktorafhandling om Karmeliterkloster og har i den Anledning optaget Forbindelse med Forstanderskabet for Karmeliter-Klosteret i Helsingør, der er Skandinaviens største endnu bevarede Karmeliterklosterbo.

I Kisubi (i Uganda) afholdtes i December den første Lægmandskongress i Afrika. 19 afrikanske Biskopper og førende Lægfolk fra hele Afrika deltog i Kongressen. (KIPA)

Blandt Navnene paa Æreslisten over de britiske Statsborgere, som ved Aarsskiftet er blevet tildelt høje Ordener, er der i Aar igen nogle Katolikker, deriblandt Chefen for BBC's Televisionsprogram, Cecil MacGivern samt en anset Advokat i Karachi (Indien) Edward S. Nelson. (KIPA)

Week-enden, som stadig intet navn har

Dette skal kun minde alle om, at det altså er denne lørdag-søndag, vi har det, vi før i tiden kaldte for en leder week-end. Vi håber, at alle har noteret sig det i forvejen, fordi vi gerne ser, at så mange som muligt møder op. *Det er af stor betydning, at alle kommer nu*, for at drøftelserne kan nå så mange som muligt. Ungdomsarbejdet kan ikke gøres for godt, så det er af betydning, at nye planer nyder godt af alles erfaringer, inden de bringes i anvendelse, ligesom det er meget vigtigt, at nye og gode forslag til arbejdet kommer hele landet til gode.

Også en week-end i Jylland

Vi håber derfor også at se mange ude fra foreningerne på Sjælland, og for ikke at indskrænke mulighederne for fynboer og jyder til at tage del i en sådan diskussion, så er det blevet besluttet, at der også skal afholdes en tilsvarende week-end i Jylland. Datoen er foreløbig fastsat til den 14. marts.

Vi begynder på mødestedet kl. 16,30 på Sct. Josefssøstrenes skole, Østerbrogade 7 D, og mødet fortsætter efter aftensmaden til ca. 21,30, hvor vi slutter med komplet. Søndag indledes dagen med messe kl. 9,00, og derefter spiser vi morgen-frokost og arbejder videre til kl. 16, hvor dagen afsluttes med andagt.

Deltagere vil blive afkrævet kr. 1,50, som også dækker for te til alle hoved- og mellemmåltider. Husk madpakke til begge dage. Endvidere medbringes salmebog og Det Nye Testamente.

Ugens historie

En rig dame døde og passerede igennem himmeriges port, da Sct. Peter viste hende ind for at anvise hende hendes rum. De gik gennem mange smukke boliger, som var vidunderlig indrettede. De gik op ad mange trapper og endte oppe i et lille, meget lille og næsten nøgent værelse.

»Jeg bryder mig ikke om dette,« sagde damen, »jeg ville absolut foretrække et af dem forneden af trapperne.« »Jeg er ked af det, frue,« sagde Sct. Peter, »men det er alle de materialer, De har overladt os.«

B. Bassel S. J.

Arbejdet

Det er ofte, man må undre sig over som tiden går hurtigt for én, — og nu er det 4. år, siden »Arbejdet«, de katolske arbejdergruppers blad, begyndte at udkomme.

Til overvejelse inden week-enden

Det kan ikke undgås, at vi ser hen til den forestående week-end med forventning. Igennem det sidste år har vi gang på gang bragt artikler om ungdomsarbejdets form og indhold, dels fordi det er vigtigt, at vi stadig giver hinanden friske impulser til arbejdet, dels fordi det længe har stået os klart, at vore arbejdsformer faktisk var forældede. Dette sidste er ikke noget, vi har gættet os til selv. Nej! det har vi kunnet mærke overalt, hvor vi mødte unge fra foreningerne.

De ting, vi fremfører i det følgende, er ment som en art orientering til møderne lørdag-søndag, og vil nok i det store hele komme til at danne grundtanken i drøftelserne. Der vil her kun være tale om de principielle tanker, da overvejelser om de mere konkrete ting bedre egner sig til en mundtlig diskussion.

Foreningsarbejdets formål er at føre alle katolikker nærmere til Gud. Men dette skal gøres på en måde, som svarer til vor natur. Det er hele vort liv,

der skal lægges ind under Gud, og derfor skal vi også så vidt det er muligt have lejlighed til at udfolde alle vore evner i foreningen, hvor vi kommer. Den skal være et sted, hvor vi har lyst til at komme, fordi det er et fristed for os.

Det er imidlertid ikke nok, at man blot sørger for, at der er noget at komme for. Da foreningerne er et middel i vort apostolat, er det nødvendigt, at livet i foreningen drager dem, der kommer der, nærmere til Gud. Dette skal under alle omstændigheder ikke ske alene ved tale, men først og fremmest ved, at vi drager omsorg for hinanden. Der er intet, der smitter, som virkelig omsorg, en omsorg, der er inspireret af Kristus. I samme grad som vi søger at give plads for Ham, så det er Ham, der giver os kraft til at gøre noget for andre, i samme grad kan vort apostolat lykkes.

»Jesu små søstre«

Sikre forlydere vil vide, at der er kommet to franske søstre til Danmark for at bo og virke her. De tilhører en ganske ny orden, som er grundlagt 18 år efter ordensstifterens død.

Ja! det lyder mærkeligt. I Frankrig levede der en ung adelsmand, Charles de Foucauld. Efter sin skolegang blev han kavaleriofficer, men han var en meget besværlig mand at have i hæren, da han absolut ikke følte trang til at indordne sig under nogen disciplin. Han blev derfor sendt til Algier, hvor man håbede, at hans tøjlesløse liv ville genere andre mindst. Charles de Foucauld var ret lad i det, men bumstærk, så hvis han havde sat sig noget i hovedet, så kunne han også gennemføre det. Endelig fik han en ide, som kunne fylde ham. Forklædt som jøde ville han rejse til det dengang lukkede land Marokko. Turen blev en personlig succes for ham, fordi han under sin rejse kunne opmåle og beskrive landet så godt, at hans ry som geograf var slået fast med det samme.

Rejsen havde dog også fået en anden virkning for ham. Han var begyndt at blive alvorligere under indtryk af naturen i de lande, han havde gennemrejst, og herfra går en lige linje til hans ejendommelige konversion. (fortsættes)

Vel mødt i...

Århus: On. 27. kl. 20: Seniorgruppe-møde hos Finn Sørensen, Ndr. Ringgade 134. To. 28. kl. 19,30: Årets første *pejsaften*, tilrettelagt af medlemmerne.

Frederiksberg: Lø.-sø. 23.—24.: DUK-weekend. Ti. 26. kl. 19: Vi skal se »Don Camillo vender tilbage«, Te-drikning hos Jørgen og Aase. Tilmelding til Henrik: Go. 7788 senest 24. Sø. 31.: efter 10-messen skovtur til Bøndernes Hegn. Billetten koster 1,90 kr.

K.U.K. Stenosgade: Fr. 22. kl. 20: Musikaften og underholdning. Medbring selv plader. Lø. 30. kl. 20: Studiekreds. Sø. 31. kl. 9,00: Messe, derefter søndagstur m. madpakke.

Lyngby: Hver Fr. kl. 19,30: Bordtennis.

Odense: Lø. 23.: Ordinær generalforsamling.

Ordrup: Ti. 26.: Pastor Ib Andersen fortæller om Schindlers oversættelse af Nye Testamente.

Randers: Sø. 31.: Tur efter 8-messen. Morgenmad på skolen. Men vi er hjemme til middag.

Østerbro: On. 27. kl. 20: Hos frk. Johanne Larsen, Holbergsgade 28 A, mødes vi til »Uhyggelig aften« med Jytte som giver løsningen på sine »spøgerier«.

Lige fra starten har det været en glæde at læse det, velskrevet som det er, men først og fremmest for de ting, der stod at læse i det. Altid har redaktionen forstået sin opgave, som bl. a. at være et middel for læserne til fornyelse og uddybning af det religiøse liv. Men bladet har naturligvis heller ikke forsømt sin opgave, at være katolske arbejderes blad.

Abonnement koster 3,00 kr. årlig og kan tegnes ved indsendelse af beløbet på giro nr. 86383, Ellen Nielsen, Nylandsvej 45, København F.

**KØB
DERES BØGER
i**

Katolske Begravølsøer

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Røllghedevej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Alleheigensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Odense

Marlo Joensen & Bent Ellekjær

Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443
Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Knud V. Mørk

Frisørmester
Jagtvej 29
Barber ved Sct. Josephs Hospital.

Kør med TAXA
TELEFON 4700

Gør Deres Indkøb af

Blomster og Kranse

i ROSENLUNDEN, Hjallesøvej 27

Chr. Ingemann Olesen

Gas- og Vandmester
Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561
Udlærer Arbejdet
ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Fredriksens Fiskesalg

Odense . Tlf. 8552
Alle Aarstidens Fløkesorter læres
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955
Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn

1. Kl. s Kød og Paalæg
Albanegade 29 . Telefon 4895
Lev. til Sct. Josephs Hospital

C. M. Rasmussens Eftf.

B. Rasmussen og L. Jensen, Olarmestre
Overgaden 29 . Telefon 1117
Lev. til Sct. Josephs Hospital og
Kirken

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen
Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Josephsøstrene i Ordrup

(sluttet fra Side 43)

med to søjlerækker ud mod en åben aftenhimmel, hvor man også skimtede det skumrende landskab. Jeg sad og bevægede hovedet og kunne ikke forstå, hvorfor søjlerne ikke flyttede sig perspektivisk i forhold til bagtæppet;

først efter at have undersøgt kulisserne bagefter blev jeg klar over, at de var malede på bagtæppet. Et overordentlig dygtigt dekorationsarbejde, som man vil glæde sig til at gense de kommende år.

Børnene klarede sig pænt. Skuespil-kunst er det ikke, men der er noget andet som bevæger en, når man sid-

der og ser på et børne-julespil, og det er uskylden og den rene, enkle måde, hvorpå børnene opfatter og gengiver handlingen. Den appellerer til barnesindet hos os, det sind, som er nødvendigt at have for at nærme sig Gud.

Derfor er julespillene et dobbelt apostolat, og hvem ved, hvor meget af troens lys de gennem tiderne har formidlet; de er blevet for os, hvad mysteriespillene i Oberammergau er for Tyrol, og vi skylder Sankt Josef Søstrene tak, som har sat dem igang.

Man kunne ønske, at alle børn i Danmark kunne få lov til at gå i en sådan skole, og i ens sind samler taknemmeligheden sig dag for dag til disse søstre, som giver deres jordiske liv hen i omsorgen for vore børns liv i evigheden.
En far.

Ugebladets Julekonkurrence

Løsningen var: 1) Den makkabæiske Moder formaner sin yngste Søn. 2) De tre Ynglinge i Ildovnen. 3) Noah i Arken. 4) Aarons blomstrende Stav. 5) Josef prøver sine Brødre anden Gang. 6) Herren aabenbarer sig for Abraham. 7) Haanden paa Væggen: Mene, Tekel, Fares. 8) Absalon gennembores af Spydet. 9) Elias ved Bækken Karit. 10) Moses slaar Vand af Klippen. 11) Lots Hustru forvandles til en Stenstøtte. 12) Samson bærer Byporten bort. 13) Tobias' Rejse til Medien. 14) Jakob velsigner sine Sønner.

Kalenderen 1954

udgivet af Ansgariusforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne. Pris 60 Øre (+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar:

24. S. 3. Søndag e. Hellig 3 Konger (grøn) (89—20); 2. Bøn: St. Timotheus (798); Præf. (521).
25. M. St. Pauli Omvendelse (799); (hvid) 2. Bøn: St. Petrus (789); Præf. (524).
26. Ti. St. Polycarp (804); alm. (rød) Præf. (525).
27. O. St. Johannes Chrysostomus (hvid) (805); alm. Præf. (525).
28. T. St. Petrus Nolasco (807); 2. (hvid) Bøn: St. Agnes (806); alm. Præf. (525).
29. F. St. Frans af Sales (807); alm. (hvid) Præf. (525).
30. L.† St. Martina (807); 2. Bøn: (rød) Gudsmoder (Kirkebøn 64, Secreta [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
31. S. 4. Søndag e. Hellig 3 Konger. — I Dag højtideligholdes Festen for:
(hvid) St. Ansgar, Bispedømmets og Domkirkenes Værnehelgen (821—87).

Mariakongregationernes Rom-Rejse

Efter at Forhandlingerne med Rejsebureauet er afsluttet, kan vi bringe følgende Oplysninger om Rejsen. Prisen København/Rom Tur/retur + Ophold med fuld Forplejning i Rom, Assisi og Firenze bliver 567 Kr. — Afrejse fra København Søndag 5.-9. 1954 om Morgenen via Padborg. Ankomst til Rom den 6.-9. om Aftenen. — 9 Fulde Døgn Ophold i Rom. Paa Tilbagereisen 1½ Døgn Ophold i Assisi, samt Overnatning i Firenze, hvor der vil blive læst Messe ved Niels Stensens Grav. Hjemkomsten 20.-9. Aften. Tilmelding sker til Jørgensens Rejsebureau, Jernbanegade 7, København V. snarest muligt og senest den 1. Marts 1954; ved Tilmeldingen erlægges Depositum 50 Kr.; Restbeløbet betales senest 1. 8. 1954.

Mariakongregationernes Arbejdsudvalg.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. PERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, dreggade 67,

København K. Tlf. Pol. 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpriser 4,50 Kr. Kvarialet. Norge

og Sverige 20 Kr., om Aaret, avrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

Academicum Catholicum

Onsdag 3. 2. afholdes ordinært møde i AC. Pastor Theeuwes, Malmø, taler om Sigrid Undset. Gæstebilletter à 1 kr.

Lørdag 6. 2. kl. 19.45 præcis kyndelmissefest i Sct. Knuds sal, Stenosgade 4. Pris 6.50 kr. pro persona, som bedes indbetalt på giro 20996. Postvæsenets kvittering gælder som adgangskort. Sidste frist for tilmelding: 1. februar. Påklædning: mørkt tøj.

Uddannet børnehavelærerinde

til 3—4 årige, helst med nogle års erfaringer, søges til 1. marts eller snarest derefter af Mariasøstrenes børnehavn i Vejle. Ansøgning og anbefalinger samt afskrift af eksamensbevis sendes til lederen af Mariasøstrenes børnehavn, Blegbanken 5, Vejle. Løn efter overinspektionens godkendelse.

»Søstrene på Sct. Maria Hospital«, Roskilde, anbefaler til de troendes forbøn

Sr. St. Mederic

som vel forberedt ved kirkens nådemidler er afgået ved døden i moderhuset St. Laurent s/Sevre den 11. januar 1954.

Visdømmens Døtre.

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital, Sct. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bilowavej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796

Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinnekød

Konserver

Leverandør til Sct. Hedvig Kilnink

Roskilde

Mønsterbageriet

Olsgade 17 Tlf. 136

anbefaler sig med 1. Kl.s

Bageri og Konditori

Allt i Isanretninger og Desserter

VÆRELSE TIL LEJE

For et ungt menneske er et tomt tagværelse med kakkellovn (nær Grønningen) til leje for kr. 40,— mdl. Billet mrk. Nr. 33 til Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenosgade 7, København V.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

<p>Svendborg</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Se med Briller</i> fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p> <p>W. Weide BAGERI & CONDITORI Søndertorv 2 . Aabenraa . Telefon 2125 Bankkonto: Den Nordslesvigske Folkebank Leverandør til de katolske Institutioner</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramshørrød 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Blomster & Kranse køber man bedst hos Else Jørgensen Blomsterforretningen POSSEKÆR Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Ejler Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Lighistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Rigmor Kert's Mode- og Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Henry Koefoed Herre- og Damefrisør Jernbanegade 5 Telf. 71</p>
<p>Nykøbing F.</p>		
<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER</p>	<p>ROHDAN URE OG BRILLER Telefon 491</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Tlf. 688 Stassaniseret Sædmælk Leverandør til Sct. Josepha Klinik</p>	<p>H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Plækebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gødsvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Pius X's Kanonisation i Television

Ifølge Meddelelse fra Rom har otte forskellige europæiske Lande hidindtil anmodet Vatikanet om at maatte televisere Højtidelighederne ved Pave Pius X's Kanonisation 29. og 30. Maj. (KNA)

Den Hellige Fader og Lavinekatastrofen

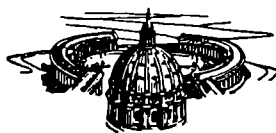
Den Hellige Fader har gennem den apostoliske Nuntius i Østrig overbragt den østrigske Udenrigsminister sin hjerteligste Deltagelse. Nuntius Dellepiane overrakte samtidig et større Pengebeløb som Pavens første Hjælp til den af Ulykkerne saa haardt ramte Bjergbefolkning. (KNA)

Hærværk mod katolsk Kirke i Sverige

Sognepræsten ved den katolske Krist Konges Kirke i Göteborg har set sig nødsaget til at anmode Politiet om Assistance i Anledning af Vandalisme mod Kirken, forårsaget — af Skolebørn. Det er gaaet saa vidt, at man har maattet lukke Kirken. Børnene spillede Fodbold med Salmebøgerne og kastede til Maals mod Julekrybben, løb paa Ski paa Kirkens Marmorgulv og ødelagde Skrifteklokkesystemet. En Henvendelse fra Kirkens Side til de paagældende Skolemyndigheder forblev resultatløs, hvorfor man til Slut maatte anmode Politiet om at sætte en Stopper for Drengestregerne.

Litauisk Biskop lever i Moskva-Fængsel

Tyskere, der er vendt hjem fra Sovjetunionen ved at berette, at Titular-Ærkebiskop Mieceslaus Reinys, der var Biskop i Wilna og Generalvikar for den litauiske Del af Dioceset Wilna, befinder sig i sovjetrussisk Fængenskab. Han blev i sin Tid idømt Fængselsstraf for paastaet Spionage. Den nu 70-aarige Biskop befinder sig i Militærfængslet Wladimir ved Moskva. Fra samme Kilde har man faaet Underretning om, at den italienske Præst, Pater Leoni, der i 1941 efter Ordre fra sine Foresatte var rejst til Odessa for at tage sig af derboende Katolikker, og som var forblevet der efter Tyskernes Bortmarch, nu er Straffearbejdsfange i en Arbejdslejr Workunta i den autonome Sovjetrepublik Komi. (KNA)

URBI ET ORBI

Kun 265 Missionærer tilbage i Kina

Det amerikanske Missionstidsskrift »China-Missions-Bulletin« meddeler, at 4735 af de 5000 udenlandske katolske Missionærer, der virkede i Kina før Kommunisternes Overtagelse af Magten, nu er blevet vist ud af landet. Af de tilbageblevne 265 udenlandske Missionærer befandt ca. en Trediedel sig nu ved Aarsskiftet i Fængsel, nemlig 8 Biskopper, 60 Præster og 3 Lægbrødre. Tallet paa arresterede indfødte Præster menes at ligge omkring 400. (KNA)

Kardinal Mindszentys Sekretær løsladt

Kardinal Mindszentys tidligere Sekretær, Mgr. Andreas Zakar, virker nu som Kapellan i Budapest. Dette fremgaar af en Meddelelse i »Magyar Kurir«, det katolske Hierarkis officielle Organ i Ungarn. Dr. Zakar blev sat paa fri Fod i Juni 1953. Det vil erindres, at han i November 1948 var blevet slaadet ned paa Vejen hjem over Bispetorvet efter at have læst Messen og overgivet til Statspolitiet. Kardinal Mindszenty traf ham igen faa Uger senere ved Processen som Medanklaget. Dr. Zachar blev idømt 6 Aars Tugthus ved samme Rettergang som Kardinalen. (KNA)

»Graa Søstre« virker overalt i hele Verden

Ved Udgangen af 1953 talte de »Graa Søstre«, Elisabethsøstre, der oprindeligt var Øst-Tysklands største kvindelige Ordenssamfund, ialt 430 Afdelinger i henholdsvis Tyskland, Polen, Danmark, Norge, Sverige, Italien, Tjsekoslovakiet, Amerika og Palæstina med henimod 4500 Søstre. Kongregationens Moderhus er nu i Reinbek ved Hamburg. Søstrenes Virke er fordelt paa Sygehuse, Skoler, Alderdomshjem, Børnehjem og Børnehaver, og ca. 90 % af de tyske Søstre er indsat i de nordiske Missioner.

Henimod 100 »Graa Søstre« fra Montreal arbejder i Øjeblikket sammen med Oblatfædrene i »Nordpolsmissionen«. I Chesterfield Inlet i Vikariatet Hudson har Søstre siden 1931 ledet et Hospital. Søstre har to »indfødte« Eskimomedsøstre, nemlig Søster Pelagia, der allerede har aflagt sine Klosterløfter og Søster Blandina Nennuat, der er i Noviciatet. (KNA)

Radio Bukarest melder Biskop død i Fængsel

Ifølge en Meddelelse i Radio Bukarest er Ærkebiskop Alexander Cisar, der var i kommunistisk Fangenskab, afgaaet ved Døden. Radio Bukarest meddelte imidlertid intet om, at Mgr. Cisar holdtes fængslet. Han var en af de første Biskopper, der blev »afsat«, efter at Kommunisterne havde overtaget Magten i Rumænien. (KNA)

Østtysk Presse raser mod Klostre ved Zonegrænsen

Pressen i den sovjetrussiske Zone i Tyskland har aabnet en Ophidselseskampagne i Anledning af, at det første af de syv Klostre, som ved hollandsk Hjælp er ved at blive indrettet i Nærheden af Zonegrænsen ved Belbra i Thüringen, nu er blevet indviet. Klostret betegnes som en »Filial for den vestlige hemmelige Tjeneste med Tilholdssted for Agenter«. Det synes ligeledes at være den sovjetzonale Presse ganske uforstaaeligt, at Præster ogsaa kan være motoriserede. En stor Garage foranlediger Bladene til at tillægge Kapucinermunke allehaande Spionagevirksomheder og grebet ud af Luften er tillige Bladens Meddelelse om, at Repræsentanter for »Kejserministeriet« deltog i Indvielsen.

I kirkelig Kredse erklærer man i Anledning af disse Angreb, at de formentlig er fremsat for at underbygge de Paastande om, at Vesteuropa er een eneste stor Spionagecentral, som Sovjet agter at fremkomme med paa det forestaaende Fire-Magts-Møde i Berlin. Klostrene ved Zonegrænsen — som ogsaa i Folkemunde bærer Navnet »Guds Fæstninger« — er oprettet som Sjælesorgsstationer, som skal tage sig af utallige spredtboende Katolikker, som lever i disse Egne af Tyskland. (KNA)

Fjernsyns-Messe opfylder ikke Søndagspligt

I en officiel Udtalelse fra Vatikanet — publiceret sidste Lørdag — hedder det, at hvor prisværdigt det end er at overvære en Messe foran et Fjernsynsapparat, saa er dette ikke en Opfyldelse af Kirkens Bud (Artikel 1248 og 1249 i Kanonisk Ret) om at overvære Søndagsgudstjenesten paa alle Søn- og Helligdage. Fra kompetent kirkelig Side bemærker man i denne Anledning, at en »Fjernsyns-Messe« har fuld Gyldighed for Syge, der er ude af Stand til at gaa i Kirke, og som har det indre Forsæt at ville overvære Messen. (KNA)

Katolsk

31. Januar 1954
102. Aargang
Nr. 5

Ugeblad

»Skilsmisser« i den katolske Kirke

Norsk Kampagne
mod Jesuiterne

Maria-Aarets Helligdomme

Mauriac
om Arbejderapostolatet

Holdes Kardinal Wyszinski
som Gidsel?

»Catholic Herald« har spurgt flere af de engelske Biskopper om deres Erfaringer angaaende de nye Direktiver om Aftenmesser og om Ændringer i de eukaristiske Fastebestemmelser. Besvarelserne gaar alle ud paa, at Antallet af Deltagere i Messerne og af Kommunikanter har vist en mærkbar Vækst.

Ogsaa her hos os synes Erfaringerne, efter Forespørgsler vi har stillet, udelukkende at være gode. Hvor der har været Aftenmesser, svarer Antallet af Deltagere i disse ikke til det langt ringere Antal, hvormed Morgenmessernes Deltagere er gaaet tilbage. Enkelte har nok ombyttet Morgenmesse med Aftenmesse, men til Aftenmessen kommer desuden endnu to Grupper, der talmæssigt vistnok betyder mest — for det første ikke faa, som f. Eks. paa Grund af deres Arbejde var

OM AFTENMESSER M. M.

forhindret i at gaa til Messe om Morgen, og som nu med Glæde har modtaget Muligheden for en Deltagelse i det hellige Offer, og for det andet heller ikke faa, der benytter Lejligheden til at gaa til baade Morgen- og Aftenmesse. Bemærkelsesværdigt er det, at de, der saaledes gaar to Gange i Kirke samme Dag, synes at være flere end dem, der gjorde det, naar den anden Gang ikke var til en Messe, men til en Andagt.

Kommunikanternes Antal er steget samtidig med, at der er flere, som

kommer til Messe. Derimod forekommer det i hvert Fald ikke overalt klart, om Lempelserne af Fastebestemmelserne har gjort Kommunionerne flere. Det er ogsaa nemt forstaaeligt, at det varer en Tid, før et mærkbart Antal ændrer deres Altergangs-Sædvaner. Men naar Præsterne endnu en Tid lang har gjort deres Menighed bekendt med de indførte Lempelser, som for mange betyder øgede Muligheder for hyppig at gaa til Herrens Bord, vil der næppe være Tvivl om, at Udviklingen her ogsaa vil gaa i den rigtige Retning.

Udenfor staaende vil antagelig føle sig skuffede ved dette Syn af, hvad der beskæftiger Katolikker i disse Aar, hvor der i den saakaldte store Verden staar saa forfærdelig meget paa Spil. Den Kirke, der i disse udenfor staaendes Øjne er den altid politiserende Kirke, er i disse Aar i mærkbar Grad ganske særligt optaget af at hjælpe de af dens Børn, der med helt eller halvt gyldig Grund ikke har passet deres Kirkegang saa godt som ønskeligt. Den for Stivhed og Traditionsbundethed mistænkte Kirke viser en Forstaaelse for og Hensyntagen til det moderne Livs Former, der let kan faa Iagttagere til at studse.

En Dag vil det gaa op for disse Iagttagere, at de Forhold, de undres over, er ganske nemme at forstaa. For Kirken og dens Børn er der under alle skabte Himle intet større og betydningsfuldere end Kristi hellige Offer i den hellige Messe. Lad Verden se hen til politiske Forhandlinger i Berlin, men Kirken ved, at det gode, der skal vederfares vor Verden, afgøres for et langt højere Forum, hvor Mennesker saa smaa og betydningsløse som De og os bøjer Knæ og hvisker: »Herre, vi er ikke værdige ... men sig blot et Ord, saa bliver vor Sjæl og alle Verdens Sorger og Bekymringer helbredt«.

STA. MARIA MAGGIORE — »Mariakirken« — i Rom
(Se Artikel om »Maria-Aarets Helligdomme« inde i Bladet)

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VETERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 92 70

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforet. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen
Leverandør til de katolske Institutioner

Th. P. Stillinge

tømrermester
Sejrsgade 15
Tlf. Ryvang 1225
Udfører arbejdet for de katolske Institutioner

Larabjærnsstræde 14
Til. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforetkr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørrør.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

**We-Pe
PRODUKTER**

Worning & Petersen
FLEX LABORATORIE

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damso 2043
Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo
La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

„Skilsmisser“ i den katolske Kirke

Den kirkelige Ægteskabsdomstols Virksomhed

I de senere Aar har man ofte set protestantiske Penne udtrykke sig omtrent saaledes: »Vi er ganske enige med Katolikkerne om det kristne Ægteskabs Hellighed. Men det lader sig nu engang ikke gøre at have ganske ubøjelige Regler paa et saadant Omraade, hvor Livet viser sig i al sin Mangfoldighed. Der kan foreligge saa tragiske Tilfælde, at Nægtelse af Ægteskabsopløsning vilde være umenneskelig haard. Og er i Virkeligheden Forskellen mellem os og Katolikkerne saa stor? Katolikkerne behandler bare Sagerne med en juridisk Spidsfindighed, vi ikke synes om at efterligne: De kalder det for at erklære Ægteskabet ugyldigt, men rent praktisk kommer det jo ud paa det samme. Ogsaa Katolikkerne har Brug for en Ventil, og de benytter den«. Hvis det er gammel-protestantisk Blæk, Pennen er dyppet i, føjes der saa yderligere til omtrent dette: »Hos Katolikkerne er Ugyldigheds-Erklæringen et Penge-spørgsmaal. Den Slags Sager afgøres af selve Rom og er saa kostbare, at det kun er Velhavere, der kan opnaa at faa deres Ægteskab erklæret ugyldigt«.

Vi har ret regelmæssigt Anledning til at kommentere denne Opfattelse, idet den romerske Domstol *Sacra Romana Rota*, der tager sig af Sager af denne Art, hvert Aar meddeler nogle Tal om Aarets Sager Men for vi meddeler Tallene for 1953, vil vi lige skaffe os et Sammenligningsgrundlag. Hvis vi tager runde Tal, indgaas der i Danmark ca. 9 Ægteskaber aarligt for hver 1000 Indbyggere. Hvis vi anslaaer den katolske Befolkning Verden over til 400 Millioner og regner med samme Ægteskabshyppighed som i Danmark, bliver det til 3½ Million Ægteskaber om Aaret. Lad os være yderst varsomme og nøjes med at regne med 3 Millioner.

Ser vi atter paa Danmark, opløses der hvert Aar i det mindste 1½ Ægteskab pr. 1000 Indbyggere. Sætter vi derfor, at den katolske Kirke i Praxis bar sig ad efter dansk Mønster — blot med den Forskel, at man kamouflerede Skilsmisserne ved at kalde dem Ugyldigheds-erklæringer, skulde der aarligt i den katolske Verden være en halv Million — 500.000 Ægteskaber, der saaledes eins, zwei, drei blev erklæret ugyldige af den katolske Ægteskabsrets Jurister.

Naturligvis sker det, at katolske Ægteskaber opløses af de borgerlige Myndigheder, og det sker, at de saaledes skilte indgaar nyt Ægteskab uden Kirkens Medvirkning. Men det er jo ikke disse, der her er Tale om. Her er Tale om, at Kirken ved en Ugyldigheds-erklæring udtaler, at det, man ansaa for et Ægteskab, ikke var det, og at de paagældende derfor meget vel kan indgaa Ægteskab med en anden Person og med Kirkens Velsignelse. Sker dette i et Omfang, som blot i fjerneste Maade tillader Udtalelse om, at Kirken ligesom de ikke-katolske Samfund tillader Skilsmisse, naar blot Ægte-

skabsopløsningen omdøbes til en Erklæring om, at Ægteskabet slet ikke har været gyldigt?

Idet man erindrer de 500.000 Skilsmisser, der vilde svare til en Skilsmisse-Hyppighed som den danske, tager man saa Statistikken frem fra *Sacra Romana Rota*. I Kalenderaaret 1953 har denne Kirkelige Domstol beskæftiget sig med ialt 177 Sager, som i Aarets Løb blev færdigbehandlede, og af disse drejede de 170 sig om Ansøgninger om Ugyldigheds-erklæringer. I knapt Halvdelen af Tilfældene (nemlig 76 eller 44,8 pCt.) kom Rotas Dommere til det Resultat, at Ægteskabet ikke havde været gyldigt. De 94 af Processerne (55,2 pCt.) sluttede med den Dom, at Ægteskabet var gyldigt indgaaet.

Tallene 76 og 500.000 ligger saa langt fra hinanden, at enhver Sidestilling burde være udelukket. Rotas Ugyldigheds-erklæringers Antal svarer til, om aarligt knapt nok 1 Ægtepar fik Ægteskabet opløst ved en Erklæ-

ring om, at der i Virkeligheden ikke forelaa et Ægteskab.

Ja, men hvad saa med denne Proces' Kostbarhed? Ja, indrømmes maa det jo, at Proces koster Penge, for den Slags er jo grundigt og omstændeligt Arbejde, der beskæftiger adskillige højt kvalificerede Personer. Men for det første kan vel enhver indse, at hvis Kirken saa mere paa Penge end paa Troskab mod Frelseren, var det ærlig talt en sløj Indtægtskilde for en Verdenskirke, naar det ikke engang kan blive til 200 Sager paa et helt Aar (danske Domstole behandler velsagtens i 1. Instans alene rundt regnet 60.000 borgerlige Sager om Aaret). Og for det andet viser Rotas Statistik, at 68 Sager blev behandlet gratis, saaledes at der kun i to Trediedele af Sagerne var Tale om Retsgebyr. Af de 68 gratis behandlede Sager sluttede 25 med Annullering af Ægteskabet, mens Ansøgningen blev afslaaet i de 43 Tilfælde. Og hvis nogen deraf vil slutte, at 25 af 68 er mindre end 51 af 102 (nemlig 51 Annulleringer i 102 Sager, for hvilke der blev erlagt Retsgebyr), er der ikke andet at sige end, at disse Tal er fra 1953, og at de ligger omvendt i andre Aar, idet de er ganske

4. Søndag efter Epiphani

31. Januar 1954

»Kærlighed er Lovens Opfyldelse«

(Romerbrevet 13, 8-10)

»Hvordan skal det forstaaes?« siger den lidettroende, saa saare han har hørt eller læst Overskriften. Og han er straks parat med en Masse Indvendinger — allerede inden han har forsøgt at gennemtænke Ordene. Han er af den Mening, at man ikke bør stille alt for store Krav til de stakkels smaa, svage Mennesker — at opfylde alle Guds Bud, det er dog alt for stort et Krav, og saa da især Budet om Kærlighed. Men den hellige Paulus bliver i sit Brev til Romerne ved sit, saa vi maa da ogsaa blive ved det.

Kærlighed er Lovens Opfyldelse, thi den gør nemlig Loven udholdelig. Kærligheden berøver Loven dens haarde, abstrakte Karakter. Virkelig Kærlighed formindsker ikke blot Lovens forpligtende Bogstav, men den fjerner dennes jernhaarde Mening, dens Stivhed og Fremmedartethed. Kærligheden giver Loven Hjerter og Varme, den henter den ned fra Princippernes Højder, som man hader og frygter — Kærlighed gør Loven menneskelig. Den, der elsker, gendriver Paastanden om, at Loven er Teori — den, der kun handler efter Lovens Bogstav og ikke efter dens Aand, den, der sætter det upersonlige, det saglige i Højsædet, og som udelukkende ser hen til, at det moralske Apparat fungerer, han har glemt, at »Kærlighed er Lovens Opfyldelse«.

Kærlighed gør Loven forslaaelig, thi den er runden af Guds Kærlighed og kan kun forstaaes ud fra denne. Loven er ikke blot et Gærde, men tillige et værnende Gærde mod Afgrunden. Den forbyder for at beskytte. »Du skal ... fordi jeg elsker Dig«, det er den inderste Mening i Guds Bud. Guds Bud dræber ikke Glæden, de er ikke tænkt for at pine Mennesket med deres »Du skal ... Du maa ikke ...« o.s.v. En Fader udsteder ikke et Forbud, fordi han ikke har Forstand og Forstaaelse, men fordi han vil Barnets Vel i kærlig Omsorg. Han vil spare Barnet den unyttige Løben ind i en lukket Gade, hvorfra det kan være saa svært at komme ud igen. Den, der elsker, har ogsaa Evne til at fornemme Lovens Hjerter-Tone — hvor en anden maaske kun opfatter de knastørre Paragraffer. Kærlighed overbeviser os om, at Gud kun har villet os Mennesker det bedste med sine Bud, og at vi bør være ham taknemmelige for dem.

Det er Kærlighed, der gør Loven mulig. Kærlighed giver os Kraft og Styrke til at opfylde den. Kærlighed giver os Mod til at antage Guds Krav. Hvad der var saa svært, ja umuligt, det gør Kærlighed let at mestre. Den giver vor Vilje Vinger og tager den med sig paa sin lette Flugt. Kærlighed viser os, at Mennesket faktisk kan mere, end det mente at kunne, saa at ingen Hindring bliver uoverkommelig. »Kærlighed til Næsten gør intet ondt. Derfor er Kærlighed Lovens Opfyldelse«.

Sognepræsten.

St. Ansgars Fest i København

Søndag den 31. Januar fejres St. Ansgars Fest, Bispedømmets og Domkirkens Værnehelgens Fest, med Pontifikalmesse i Domkirken Kl. 10 (med Prædiken af Biskoppen). Om Eftermiddagen Kl. 17 er der Festandagt og Procession med den hellige Ansgars Relikvier. Den københavnske Sognegeistlighed deltager som sædvanlig i Processionen.

Striden om Jesuiterparagraffen blusede heftigt op igen, da fil. dr. Olav Valen-Sendstad i en Række Artikler i det kristelige Dagblad Vaart Land gik meget aggressivt til Storm imod Forslaget om at ophæve Forbudet. Valen-Sendstad hører til de ultrakonservative Kredse indenfor den norske Kirke og har gjort sig bemærket ved forskellige Lejligheder, blandt andet ved haardnakket at vægre sig ved at vie fraskilte. I sin Artiklerserie trækker han den historiske Baggrund op for Jesuiterordenen, hvilken han hele Tiden omtaler som »Jesuit-Fascismen«. Forslaget rejstes af det afgaaede Storting, men skal imidlertid ifølge norsk parlamentarisk Praksis behandles af det nuværende Ting.

*

uafhængige af Gebyr eller Ikke-Gebyr. I og for sig er der ikke mere at sige om den Ting. Men maaske man ogsaa lige bør tilføje, at saadane Processer som sagt er grundigt — og langvarigt — Arbejde. Først maa Parterne, eller den ene af dem, henvende sig til deres lokale kirkelige Domstol, der afhører Vidner, indhenter Lægeerklæringer o.s.v., og efter pinlig nøjagtig Undersøgelse fælder sin Dom. Er denne et Afslag, kan Parterne appellere, i modsat Fald appellere »defensor vinculi« (d.v.s. Ægteskabsbaandets Forsvarer, et Embede, der svarer til en Statsadvokat). Saa gaar Akterne til Rom. Uanset Udfaldet af den første Proces, tager Rota Sagen op paany med Vidneafhøringer m. m. Hvis ikke den anden Dom er en Bekræftelse af første Domstols Annulleringsdom, følger der saa en tredje og endnu strengere Proces.

Dette er Sandheden om de Formodninger, der gaar ud paa, at den katolske Kirke vel hævder Ægteskabets Uopløselighed, men i Praksis bærer sig ad som andre og lempeligere Kirkesamfund.

Norsk Kampagne imod Forslag om at ophæve Jesuiterforbudet

Den norske Grundlov indeholdt som bekendt i sin oprindelige Skikkelse (i § 2) bl. a. følgende Bestemmelse: »Jesuiter og Munkeordener maa ikke taaes. Jøder ere fremdeles udelukkede

fra Adgang til Riget«. Ved »Dissenterloven« af 1845 opnaaede Katolikkerne imidlertid Ret til fri Religionsudøvelse, og i 1851 ophævedes Forbudet mod Jøders Adgang til Norge. Senere — i 1891 — fik katolske Præster endvidere Ret til at udføre kirkelige Embedshandlinger med borgerlig Retsvirkning, og i 1897 hævdedes ligeledes Forbudet mod Munkeordenerne. Forbudet mod Jesuiterens Adgang — der oprindeligt daterer sig fra 1624 — ophævedes imidlertid ikke og staar den Dag i Dag formelt i Kraft.

Efter den anden Verdenskrigs Afslutning rejstes Spørgsmaalet om Norges Undertegnelse af Konventionen om Menneskerettighederne og i Forbindelse hermed opstod der uvilkaarligt for Norge det Problem: kan man stadig nægte en Gren af Menneskeheden, nemlig Jesuiterne, Adgang til Landet, og disse Overvejelser resulterede i, at der foretoges Stortinget et Forslag om at ændre denne Bestemmelse. Forslaget har nu været fremme i Stortinget — med det Resultat, at en Del kristelige Organisationer i Norge — ifølge »Svenska Dagbladet« — har indledt en Kampagne mod Forslaget om at ændre denne Paragraf i Grundloven. Professorerne ved Oslo Universitets teologiske Fakultet har støttet Ændringsforslaget, medens derimod Professorerne ved det saakaldte norske »Menighedsfakultet« — en privat Institution, hvor henved Halvdelen af de norske Præster faar deres Uddannelse — energisk har modsat sig Forslaget, støttet af samtlige norske Biskopper med en enkelt Undtagelse.

ORIENTERING

Ihukom, o Menneske ...

Der hersker Sorg i Østrig. Andet Aar i Træk har den »hvide Død« krævet Ofre i Menneskeliv og Tallet er nært de to Hundrede. Hele Landsbyer er forsvundet under Stenmasserne, ødelagt og affolket, og Europas forskellige Nationer, der læser om disse Ulykker, mindes de Naturkatastrofer, der for ikke saa længe siden rystede dem: Stormfloden i Holland, de uhyre Oversvømmelser i Po-Området, Skybruddene i Kalabrien. Beretninger om den stør-

ste menneskelige Nød og Lidelse fylder Avisens Spalter, Beretninger om de haardtsaaede Indbyggere i den lille Bjergby Blons i Østrig, om de Mennesker, der netop var sluppet fra Ulykken med Livet og saa blev indhentet af den næste Lavine, Beretningerne om hele den Familie, der omkom i Ruinerne af deres Hjem, om den unge gravide Moder, der selv var blevet reddet ved Helikopter, medens Barnets Liv var udsøkket.

Og Side om Side med disse Beretninger staa der at læse andre, ligesaa skæbnelunge, lige saa »sensationelle« Beretninger om Vanskelighederne ved og det eventuelle Skibbrud for de Drøftelser, som Repræsentanterne for de »fire store« fører til Forberedelsen af Konferencen i Berlin. Man kunde ganske vist henfalde til at mene, at det er Teknikken i vort moderne Efterretningsvæsen, man kan takke for Parallelliseringen af disse Meddelelser.

Men man kan ogsaa se en anden Sammenhæng deri — saafremt man da ikke betragter Verdens og Menneskenes Skæbne som et rent og skært Spil af Tilfældigheder, men derimod tror paa en Mening med det hele.

I Berlin truer den Sætning at »Frænde er Frænde værst« endnu engang med at skulle blive bekræftet. I den afsides Store Walsertal i Østrig viser det sig imidlertid, hvor de virkelige Grænser, de Grænser, der ikke er sat af Mennesker, er draget. Mennesket, der elsker at betegne sig selv

som Naturens tekniske Behersker, har her — akkurat som Tilfældet var i Holland og Italien — faaet en Paamindelse om, at alle dets Kunster er forgæves, dersom Gud vil det anderledes. Og denne Paamindelse kunde ogsaa gøres gældende over for alt det smaa-lige Gnideri i Berlin.

Katastrofen i Østrig har — saaledes som det ogsaa var Tilfælde ved de andre store europæiske Katastrofer — kaldt paa store Dele af Verdens menneskelige og kristne Redebånd. I Holland, hvor man endnu slikker Saa-rene fra Oversvømmelsernes Skader, har man samlet ind til »den hvide Død« Ofre i Alperne, og fra alle Kanter af Europa kommer der Hjælp i Form af Mennesker, Materiel, Penge og Naturalier. Alt dette er et Tegn paa, at den hjælpende Del af Verden har forslaaet Guds Pegefinger, eller i hvert Fald saa smaa et begyndt at forstaa.

Hvor vigtig Europas Enhed paa økonomisk og politisk Omraade saa end maatte være — og er, saa er dette europæiske gensidige, hjælpende Samarbejde dog saa meget vigtigere, idet det gennem at vække uselvsk Næstekærlighed former Europas begyndende Enhed paa en bevidst (eller ubevidst) Kristendoms Grundlag. Et Blik paa Berlin beviser, hvor stort Behov der er for denne indre Enhed — og Formaningens herom er ogsaa i saa Henseende en Formaning i sidste Øjeblik, dersom den ikke skal blive en »drøbende Paamindelse«. C. D.

BØNNENS APOSTOLAT

Intentionerne for Februar 1954:

At syge og svage maa erkende Lidelsens helliggørende Kraft og apostoliske Betydning, samt at Afrikas Indbyggere maa faa Sind til at ordne deres Samfund politisk

og socialt efter Retfærdighedens og den kristne Kærligheds Grundsætninger.

MENNESKERS ONDSKAB OG GUDS GODHED

I. Menneskers ondskab.

1. Til sangmesteren. Af Herrens tjener David.
2. Ondskaben taler til den gudløse i hans hjerte; guds frygt har han ikke for øje.
3. Thi han smigrer sig selv i sit indre (og mener), at hans skyld ikke bliver opdaget og straffet.
4. Hans munds ord er uret og svig, han har holdt op med at være vis og handle godt.
5. Uret udtænker han på sit leje, han er stadig på en vej, som ikke er god, det onde afskyer han ikke.

II. Guds godhed.

6. Herre, din miskundhed rækker til himlen, din trofasthed til selve skyerne.
7. Din retfærd er høj som Guds bjerge, dine domme som det dybe hav. Mennesker og dyr tager du dig af, Herre.
8. Hvor dyrebar er dog din nåde, Gud, menneskebørnene skjuler sig i dine vingers skygge.
9. De kvæges ved dit huses fedme, du læsker dem af dine glæders strøm.
10. Thi hos dig er livets kilde, og i dit lys skuer vi lys.

III. Bøn om nåde og værn mod de onde.

11. Lad din nåde blive over dem, der tjener dig, og din retfærd over dem, som er retsindige.
12. Lad den hovmodiges fod ikke træde på mig, og synderens hånd ikke fordrive mig.
13. Se, udådsmændene er brudt sammen og slået ned, de kan ikke rejse sig mere.

*

De stærkeste modsætninger, syndens og nådens mysterium, sættes i denne salme op mod hinanden. Ligesom Herren i sin tid talte til profeterne, således taler ondskaben, eller den personificerede syndighed, til den gudløse hjerte. Han er helt bastet og bundet af det onde og fuldstændig blind. Guds uendelige godhed, hans forsøns styrelse og hans straffedomme bryder han sig ikke om, ja han ringeagter dem og bilder sig ind, at Gud ikke opdager og straffer hans forbrydelser.

Den fromme derimod nyder et hav af lys og lykke, omgivet som han er af Guds kærlighed, der gør ham rig på tryghed og glæde. »Alle mine kilder er i dig, o Gud«, kan den fromme sige. Ved hjælp af originelle billeder og med oplivende friskhed skildrer salmisten, hvad han har erfaret og følt ved synet af Guds fuldkommenheder. Men da han ved, at vi her på jorden, så længe vi er i prøvetiden, kan miste Guds nåde igen ved synd, beder han til slut om himlens beskyttelse mod fjenderne og om bevarelse af Guds nåde.

Når David i denne salme taler med så stor inderlighed om liv og lys, er det, fordi han vistnok havde en anelse om den åndelige rigdom, som Kristi nåde skulle forskaffe os i tidens fylde. Men det er næppe sandsynligt, at det også gik op for ham, hvorledes den treenige Gud en dag ville skænke os herlighedens lys i himlen, således at de fromme kan skue Gud ansigt til ansigt. Hele denne rigdom og skønhed har først vor Frelser åbenbaret os, han, som kunne sige: »Jeg er ver-

dens lys«. »Jeg er vejen, sandheden og livet«.

Hvad ordene liv og lys i Guds mund rummer og skal udtrykke, vil vi først kunne fatte til fuldkommenhed, når vi er kommet hjem til Herren. Her på jorden minder altrets højhellige sakramente til stadighed om Guds skjulte kærlighed og hans huses fylde og sødme. Af den grund kan versene 8 til 11 med rigt åndeligt udbytte bruges ved modtagelse af den hellige kommunion. F. K.

Af Rimbart „Ansgars Levned“

Ansgars Kaldelse

Derefter hændte det sig, at en Kong Harald, som herskede over en Del af Danmark, af andre Konger i samme Land blev forfulgt med Had og Fjendskab og udrevet af sit Rige.

Han søgte den berømmelige Kejser Ludvig paa Haand og bad ham hjælpe sig, at han kunde faa sit Rige igen.

Kejseren beholdt ham hos sig og manede ham baade selv og ved andre til at antage Kristendommen, for at der saaledes kunde være større Fortrolighed imellem dem; og det kristne Folk vilde da villigere komme ham og hans Undersaatter til Hjælp, naar man paa begge Sider dyrkede samme Gud.

Endelig fik han ham ved Guds naadige Hjælp omvendt til Troen. Han blev døbt, Kejseren selv stod Fadder til ham ved hans Daab og antog ham til Søn.

Da Kejseren nu vilde sende ham hjem igen, for at han, støttet ved Kejserens Hjælp, kunde genvinde sit Rige,

saa begyndte han med Flid at tænke paa, om han ikke kunde finde en hellig og from Mand, der kunde rejse med ham og stadig være hos ham, og som kunde undervise i den saliggørende Lære og derved styrke og tilskynde ham og hans Mænd i Troen paa Herren.

Fornævnte Kejser begyndte da ogsaa paa Rigsmødet at forhandle derom med Præsterne og sine øvrige tro Mænd og udsurgte alle nøje, om de ikke kunde tænke sig nogen, der var baade villig og værdig til at paatage sig en saadan Gerning.

Da de nu alle rystede paa Hovedet og sagde, at de slet ikke vidste nogen, der var saa from, at han for Kristi Skyld vilde paatage sig en saa farlig Udvandring, — saa rejste sig den ærværdige Vale, som dengang var Abbed i Eders Kloster, og sagde til Kejseren, at han vidste dog i sit Kloster én Munk, som brændte af stor Iver for den guddommelige Tro og gerne vilde lide meget for Guds Navns Skyld. Han roste baade hans Lære og Levned og sagde, at han var vel skikket til denne Gerning, men føjede dog til, at han ikke vidste, om han var villig til at underkaste sig de Besværligheder, der var forbundne med denne Udvandring.

Kort at fortælle —: paa Kejserens Befaling bliver han kaldt til Hove. Abbeden baade meddelte ham, hvad der var forhandlet og sagt, og forestillede ham, hvad det var, han kaldtes til. Han svarede, at han var beredt til at tjene Gud i alt, hvad der paalagdes ham som en Lydighedspligt.

Han blev saa fremstillet for Hans Majestæt, og da denne spurgte ham, om han for Guds Navns Skyld vilde følges med Harald for at prædike Evangeliet for de danske Folkefærd, svarede han med Fasthed: ja! det vilde han. Og da Abbeden ogsaa kom med den Bemærkning, at han paa ingen Maade vilde paalægge ham denne Byrde som en Befaling, men gjorde han det af frit Valg, var det ham kært, og saa vilde han i Kraft af sin Mynighed give ham Tilladelse dertil, saa svarede han, at han vilde alligevel, og at han skulde udføre det i alle Maader.

Da han nu sagde det aabenbarlig, og det var blevet vittterligt for alle, som hørte til Abbedens Omgangskreds, begyndte mange at undre sig over, at han vilde gøre et saa daarligt Bytte: at han nemlig vilde forlade sit Fædreland og sine Paarørende og de Brødre, med hvilke han var opdraget, og som

ANSGAR

Statue af Billedhuggeren Elo, udenfor St. Ansgars Kirke i København.

holdt saa inderlig af ham, og i det Sted søge hen til vilde Folkefærd og leve blandt fremmede og Barbarer. Det var der mange, som lastede ham for og bebrejdede ham, og nogle stræbte at kalde ham tilbage fra sit Forsæt; men den Guds Mand forblev urokkelig ved det, han én Gang havde besluttet. Og naar saa Abbeden Dag efter Dag gik til Kongsgaarden, sad han hjemme, omgikkes ikke med nogen og valgte sig et ensomt Sted i en Vingaard, som laa tæt ved, og anvendte Tiden til Bøn og Læsning.

Der var den Gang ogsaa hos Abbeden en Broder fra Eders Kloster ved Navn *Aulbert*. Da han saa, at Ansgar var meget bekymret og bedrøvet og dagligt sad dér i Enrum og ikke omgikkes eller talte med nogen, begyndte han at faa Medlidenhed med ham, og en Dag ilede han til det Sted, hvor han sad alene i ovennævnte Vingaard, og begyndte at spørge ham, om han da virkelig vilde paatage sig den Udvandring.

Han, som formodede, at han ikke spurgte saaledes af Deltagelse, men snarere som en Skælm, svarede: »Hvad kommer det Jer ved? forstyr ikke mit Sind ved en saadan Fritten!« Men han forsikrede, at der ingenlunde laa nogen Svig bagved, men at han kun vilde vide med Vished, om han havde i Sinde at blive ved sit Forsæt.

Da takkede han ham for hans Velvilje og svarede: »Man spurgte mig, om jeg for Guds Navns Skyld vilde drage til Hedningefolk for at prædike Kristi Evangelium. Dette Forslag vo-vede jeg ingenlunde at sige nej til, ja jeg ønsker af al Magt, at der maa gives

mig Kraft til denne Vandring, og at ingen maa kunne rokke mit Sind fra dette mit Forsæt!« Da svarede ovennævnte Broder ham: »Ja, saa kan jeg aldrig nænne, at du skal gaa alene; men jeg ønsker for Guds Kærligheds Skyld at drage med dig, — kun at du kan skaffe mig Abbedens Tilladelse.«

Saa sluttede de da denne hellige Pagt med hinanden, og da Abbeden vendte tilbage, gik han til ham og lod ham vide, at han havde fundet en Staldbroder, som af fri Vilje vilde være hans Ledsager paa denne Rejse.

Abbeden spurgte ham da, hvem det var, og da han nævnedes Broder *Aulbert*, studsede han derved som over et stort Under, da han aldrig havde troet, at han, som var af adelig Slægt i denne Verden og den Gang var hans fortrolige og efter ham selv havde mest at sige i hans Hus, kunde faa det i Sinde. Dog lod han ham kalde og spurgte ham ad; han svarede, at han ingenlunde kunde nænne, at Ansgar skulde gaa alene, men for Kristi Navns Skyld vilde han være ham til Trøst og Hjælp, naar det skete med hans og Brødrenes Minde. Hr. Abbeden svarede, at hans Tilladelse skulde han faa, naar denne Udvandring var efter hans eget fri Valg. Dog kunde han ikke anvise dem nogen af sit Tyende til at følge med for at opvarte og tjene dem, med mindre de kunde faa en eller anden til godvillig at gaa med dem.

Det gjorde den ærværdige Abbed ikke af Mangel paa Velvilje, men fordi det ogsaa paa den Tid blev anset for afskyeligt og uretfærdigt at tvinge nogen mod sin Vilje til at leve blandt Hedninger.

me Nat — mellem 4. og 5. August i Aaret 352 — skal have haft et Syn, hvor Gudsmoder aabenbarede sig for dem og bød dem rejse en Kirke til hendes Ære paa det Sted, hvor de næste Morgen vilde finde nyfalden Sne. Denne Scene, hvor Paven finder Sneen og angiver Omridset af den Kirke, som derpaa rejstes paa den romerske Adelsmands Bekostning, er adskillige Gange blevet benyttet af Kunstnere ned gennem Tiderne. Paa Pave Sixtus III's Foranledning rejstes der saa senere — umiddelbart efter at Konciliet i Ephesus havde hjulpet den romerske Opfattelse af Marias Gudsmoderværdighed til Sejr — en ny og imponerende Kirkebygning paa dette Sted. Kirken blev adskillige Gange bygget om, men bibeholdt hele Tiden Navnet *Sta. Maria ad nivem* (i Sneen), men efter at Pave Theodor I i 7. Aarhundrede havde ladet Resterne af Freiserens Krybbe bringe hertil, ændredes Navnet til *Sta. Maria ad præsepem* (ved Krybben). Sluttelig trængte imidlertid Betegnelsen *Sancta Maria Major* igennem, for dermed at betone netop denne Kirkes særlige Stilling fremfor alle de andre Maria-Kirker. Pave Sixtus V (1585—1590), hvis Yndlingskirke det var, ønskede at drage den ind i den størstiledede ny Byplan, som han med sin Arkitekt Domenico Fontana havde udkastet for den evige Stad, og ham maa dens nuværende Skikkelse tilskrives; det Indre med sine højtidelige Søjlerækker har samme Karakter — omend i mere pompøs Stil — som den oprindelige Kirke og minder derved om S. Paolo fuori le mura. Klokketaarnet rejstes i 1377 under Pave Gregor XI og er det højeste og samtidig det sidste i den middelalderlige Campanile-Stil i den evige Stad. Facaden, der ligger mod Nord-øst, har faaet sin endelige Skikkelse under den seneste Restaurering, der fandt Sted under Benedikt XIV 1741—1743.

Sta. Maria Maggiore har været Vidne til mange af det evige Roms store reli-

Maria-Aarets Helligdomme

Sta. Maria Maggiore

i Rom

Vi bringer nedenfor den første Artikel i en Serie: »Maria-Aarets Helligdomme«, hvor vi vil præsentere vore Læsere for de mest kendte Gudsmoders-Kirker over hele Jorden. Det er en Umulighed at nævne — endsige omtale alle, dertil er de for mange, men i Aarets Løb vil vi aflægge Besøg i adskillige Lande i og udenfor Europa, hvor Gudsmoder især bliver dyrket, og hvad er mere naturligt end at begynde med Vor Frues Helligdom i Rom, Sta. Maria Maggiore.

*

Henimod firs af den evige Stads fire hundrede Kirker er viet til Jom-

fru Maria. Den største og betydeligste af dem er imidlertid »*Basilica Liberiana*«, den fjerde af de saakaldte Patriarkalbasilikaer. Dens Oprindelse gaar tilbage til en Legende, ifølge hvilken Pave Liberius og en romersk Patricier ved Navn Giovanni i selvsam-

Den Hellige Fader Pave Pius XII holder sit Indtog i Sta. Maria Maggiore ved Aabningen af Maria-Aaret i December sidste Aar.

giøse Begivenheder, og vor nuværende Hellige Fader sætter meget stor Pris paa den. Her fejrede han sit første Messeoffer, og her aabnede han i December sidste Aar Maria-Aaret, der skal samle hele den katolske Verden om Gudsmoder. Act.

NOTER

Et af Maria-Aarets Højdepunkter bliver *Maria-Kongregationernes Verdenskongres*, der afholdes i Rom i Tiden 8.—12. September, og som bl. a. forudser Oprettelsen af et »Kongregationernes Verdensforbund«. Den Hellige Fader Pave Pius XII har i denne Anledning rettet en Skrivelse til Generalsekretæren for de marianske Kongregationer P. Paulussen S. J. Mariakongregationister fra henimod 30 forskellige Nationer har allerede paa nærværende Tidspunkt anmeldt deres Tilstedeværelse og Deltagelse i Kongressen og deriblandt Repræsentanter fra flere Exil-Kongregationer. Der er planlagt en stor kirkelig Højtidelighed i Sta. Maria Maggiore, og i Tilslutning hertil vil der blive foranstaltet en Procession til Colosseum, hvor Kongregationisterne vil bede for de forfulgte Katolikker. Kongressens Afslutning ventes henlagt til Piazza di Spagna foran Immaculata-Statuen. — Fra dansk Side er der arrangeret en Fællesrejse — hvori ogsaa Ikke-Kongregationister kan deltage. Henvendelse sker til Jørgensens Rejsbureau, Jernbanegade, København V.

*

Maria-Helligdommen *Lourdes* vil selvsagt ogsaa blive Skuepladsen for en Række store Maria-Festligheder i Aarets Løb. Paa Aarsdagen for den første Aabenbaring i Lourdes — 11. Februar — tager de store Valfarter deres Begyndelse, og i August afholder de spanske Katolikker deres nationale Valfart til Lourdes, medens den aarlige franske Rosenkrans-Pilgrimsfærd, der hvert Aar samler saa store Dele af Frankrigs Katolikker i Lourdes, og som i Aar finder Sted under den franske Primas, Kardinal M. Feltins Ledelse, finder Sted i Oktober. Der er — som allerede tidligere meddelt — arrangeret en fælles dansk Pilgrimsrejse 5.—17. Juli under Ledelse af Biskoppen. I Rejsen deltager endvidere en Del norske Katolikker med Hs. Excellence Biskop Mangers i Spidsen. Oplysninger om Rejsen faas ved Henvendelse til Vor Frues Sekretariat, Kastanievej 17, Holbæk.

*

Adskillige af vore Kirker herhjemme — deriblandt St. Annæ, St. Mariæ og Jesu Hjerte Kirke i København — ejer en Kopi af det ældgamle, ærværdige Maria-Naadebillede »Vor Frue af den stedsevarende Hjælp«, hvis Original findes i den hellige Alfons' Kirke i Rom, og som igennem flere Aarhundreder har »straalet i Vidundernes Glans«. Billedet er et af de mest afholdte og udbredte Madonna-Billeder i hele Verden.

Ved St. Annæ Kirke er der for nylig udkommet en lille Pjece om dette Billede. (Sluttes Side 58)

Ogsaa Maria-Aar i Ungarn

Hyrdebrev fra Ungarns Biskopper nævner ikke Kirkefølgelsen

De ungarske Biskopper har — efter hvad der nu erfares — til Nytaar udsendt et fælles Hyrdebrev i Anledning af Maria-Aaret. I Hyrdebrevet gøres Encyklikaen »Fulgens corona« til Genstand for indgaaende Behandling. Imidlertid er Pavens Opfordring til Forbøn for den forfulgte Kirke bag Jerntæppet blevet ændret. Det hedder i Hyrdebrevet ordret: »Endvidere bør Katolikkerne bede for de nødlidende, for Forstaaelse mellem Nationerne samt for Verdensfreden. De bør sluttelig ogsaa bede for den katolske Tro og for Moderkirkens Frihed, dens Udøvelse og Forherligelse«.

I Pius XII's Encyklika hedder det imidlertid bl. a.:

»Alle ved, hvilken betrængt Situation Guds Kirke er stedt i adskillige Steder, hvorledes den hjem søges af Bagvaskelse, Fjendskab og voldelige Overfald. Ligeledes ved alle, at de kirkelige Overhyrder i adskillige Lande enten er blevet fordrevet paa uværdig Vis eller uden nogen som helst retfærdig Aarsag kastet i Lænker«. Pius XII opfordrede alle Troende til at bede for at den katolske Kirke maa opnaa den Frihed, som tilkommer den, hos alle Nationer.

(KNA)

Skole-Grundstensnedlæggelse i Aarhus

Vor største Provinsmenighed, Aarhus, har i mange Aar haft et Skoleproblem. Den gamle Sogneskole var ikke lokalemæssigt paa Højde med de rimelige Krav, der maa stilles til en moderne Skole, og Præsterne i Jyllands Hovedstad har derfor i en Aarrække taalmodigt og maalbevidst arbejdet hen mod at skabe Mulighed for at rejse en ny Skole.

Det blev *P. Fr. Poppe S.J.*, beskaaret at føre Arbejdet til Ende. Her i denne Maaned er den nye Skoles Grundsten blevet nedlagt, og man haaber inden for en kortere Tid at faa Bygningen rejst, saa Børnene kan fortsætte deres Skolegang under helt betryggende ydre Forhold.

En Fader til nuværende Elever har bedt Ugebladet bringe Præsterne en hjertelig Tak for de Anstrengelser, der nu krones med Held. Den Løn, de bl. a. har fortjent, er Menighedens Samling om Sogneskolen, saa alle katolske Børn nu faar en Række gode Skoleaar i katolske Omgivelser, i hvert Fald indtil Overgang til højere Skoleform nødvendigvis en Flytning.

Det er en Glæde at se, saa flittigt der rundt om i Landet arbejdes af Præster og Menigheder for at holde en høj baade indre og ydre Standard for det katolske Skolevæsen. Aarhus vil utvivlsomt faa megen Velsignelse af de Ofre, der er nedlagt i Rejsningen af den nye Skole i Ryesgade.

I korte Træk -

Ærkebiskoppen af Paris, Kardinal Feltin, har for nylig inddelt Præstevielsen til den 68-aarige Seminarist Henrik Cronkowski, tidligere russisk General i Wrangels Armé. Cronkowski undslap paa et tidligere Tidspunkt fra en Fangelejr i Sibirien og gav sig efter sin Hustrus Død til at studere Teologi. (KNA)

Med det ny Skoleaars Begyndelse har kommunistisk skolede kvindelige Kateketer overtaget Religionsundervisningen i saa godt som alle Sogne i Slovakiet — officielt for at »aflaste« Gejstligheden. (KNA)

Bernhard Shaws Drama »St. Joan« og Filmen af samme Navn (med Ingrid Bergman) er blevet forbudt af den jordanske Regering, der har fundet saavel Drama som Film »anstødelende« overfor Islam og »Profeten«. (KNA)

Samtlige Medlemmer af Kanis'ernes Stamme i Sydindien er for kort Tid siden gaaet over til Catholicismen. (KIPA)

Den belgiske Primas, Kardinal van Roey i Malines, fyldte for nylig 80 Aar. Kardinalen har været Ærkebiskop af Malines siden 1926. (KIPA)

Der er idag 1478 protestantiske Præster i Finland. Omkring et hundrede Sognepræstekald staar vakant som Følge af Manglen paa Præster — medens til Gengæld Antallet af kvindelige teologistuderende stadig vokser. (KIPA)

Biskoppen af Rottenburg har ekskommuniceret en Kvinde, der trods gentagne Advarsler vedblivende arrangerede Valfarter til Heroldsbach, hvor der paastaas at have fundet Aabenbaringer Sted. Kirken afviser imidlertid alle Paastande i saa Henseende. (KIPA)

Katolikkerne i Schleswig-Holstein afholder Pinsedag en »Katholikentag« i Kiel. (KIPA)

Den Kirke, der hører til det i 1175 grundlagte Cistercienserkloster i Leubus ved Oder, er blevet omdannet til Pakhus. Klosteret var i sin Tid et af Schlesiens videnskabelige og kulturelle Centre; det ophævedes for ca. 300 Aar siden, men Kirken benyttedes endnu i 1945 til Gudstjeneste. (KNA)

Hvert sjette Medlem af Jesu Selskab virker idag i Missionerne. Alene i Indien virker 700 Patres og Lægbrødre. Jesu Selskab tæller idag næsten 32000 Medlemmer. (KNA)

I Bruges er der oprettet et internationalt Sekretariat for Sjaelesorg blandt Hotelpersonale. Organisationen virker i Belgien, Schweiz, Nederlandene, Tyskland og Frankrig. (KNA)

Den middelalderlige Kirke i Landsbyen Didam i Holland er blevet givet tilbage til Katolikkerne, efter at den lige siden Reformationen har været i protestantisk Eje. Kirken i Didam er et af de betydeligste Monumenter indenfor den rhinske Sengotik. (KNA)

»Jesu små søstre« (II)

Charles de Foucauld traf i Frankrig efter sin hjemkomst fra Afrika en meget kendt og betydelig præst, Huvelin. Efter nogen tids forløb gik han en dag til Huvelins kirke for at tale med ham i skriftestolen. Han knælede ned og sagde, at han gerne ville tale med præsten. Denne svarede, »Skrift«, men Foucauld sagde, »Jeg tror ikke«. Præsten gentog blot sit »Skrift«, og så skriftede pludselig en troende Charles de Foucauld.

Efter denne begivenhed førte Charles de Foucauld et tilsyneladende forvirret liv. Han drog på pilgrimsrejse til Jerusalem, blev trappist i forskellige klostre, trådte ud og tog igen på pilgrimsfærd til Rom og til Jerusalem. Foucauld var rådvild, Guds kalden drev ham fremad, stadig nøjsommere levede han, men stadig vidste han ikke, hvorhen han skulle vende sig. Endelig blev han tjener for Klarisserne i Nazareth og senere i Jerusalem, og her fik han lejlighed til at læse teologi, så han senere i Frankrig kunne blive viet. Men han var endnu ikke kommet »på sin rette plads«.

Han fik tilladelse til at slå sig ned som eneboer i den afrikanske ørken. Men han ønskede ikke at optræde som eneboer i den oldkirkelige forstand: et menneske, der har trukket sig bort fra verden for at hellige sig, nej! han ville

En week-end med store perspektiver

Så fik vi da den længe omtalte week-end til drøftelse af visse foræningsproblemer.

Vi begyndte lørdag, hvor pater Wolfisberg talte om de kendetegn, Herrens apostle havde og har. Selvfølgelig er der forskel på de første apostle og de senere, men lighedspunkterne er også mange. De, som vi, kommer ikke selvstaltede, men er kaldede og kommer med Hans ideer og tanker. Vi skal som de i Guds kraft vidne om Gud ved liv og død. Opfyldte af kærlighed skal også vi tale om Gud og vise i vort liv, at vi er Hans børn. Endelig skal vi vidne ved lidelsen. Det sidste overser vi ofte, men det er nødvendigt, at vi tager vort kors på:

ljene de allerfattigste. Efter nogen tids forløb drog han længere ind i ørkenen og slog sig ned i blandt en stamme tuaregere, som først lige var blevet undertrykt. Disse var muhammedanere og fjendtligsindede mod hvide, så derfor måtte han i lang tid skjule, at han var præst. Foucauld levede fuldstændig som de indfødte, han skrev om deres levevis, lavede en fransk tuaregisk ordbog og samlede deres digte. Selvom han kom godt ud af det med den stamme han boede ved, så havde han alligevel fjender, og en dag midt under verdenskrigen bliver han skudt af en stamme tuaregere, som kæmpede mod Frankrig.

Dette var en martyrs død, fordi han også blev skudt fordi han var kristen, og endelig havde han nået hvad Gud havde villet: *han havde helliget sig selv, idel han drog virkelig omsorg for sine tuaregere og døde som martyr.*

vor daglige svigten, thi igennem erkendelsen af egen magtesløshed, kan vi bedre give Gud råderum.

Derefter talte Jan. Vore Foreninger vil aldrig og skal heller ikke kunne konkurrere med forlystelseslivet, sagde han, det er noget helt andet, vi kan og skal bringe vore kammerater: Guds totale kaldelse til helliged. Det er et krav, unge kan respektere, fordi det er så stort, at der må ligge realiteter bag ved. D.U.K. er kun 5 år gammel, så ingen kan med rimelighed forlange store resultater, og dog har vi alligevel noget at vise: Øm, dets fremkomst og livet der. Det er en realitet. Hemmeligheden i arbejdet er, at vi, når vi begynder at ville gøre noget for de andre, bliver draget til Gud. Han begynder at arbejde med os og gennem os, og selvom vor egen menneskelige skrøbelighed er stor, skal Gud nok bevare det, Han vil have frem, selvom vor egen forfængelighed får sin dukkert.

JERIKOS MURE

som faldt ved den israelitiske invasion i året 1180 f. K., har man nu fundet under udgravningerne i byen. I forgrunden ses et hus fra ca. 700 f. K., men dele af de berømte bymure kan dateres til ca. 2000 f. K.

Læs bogen, hvor Gamle Testamentes store begivenheder er genfortalt og belyst af nutidsviden.

Daniel-Rops: Israels Historie, kr. 14,75

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALA 4777

Hallo, Hallo!!!

I det år, der er svundet, har jeg til min store forbavselse hørt, at mange klubber ikke fungerer mere, er det sandt?

Så spørger jeg, kan vi forsvare, at lade disse klubber og måske andre fremover sejle i deres egen sø —?, jeg mener absolut nej. Det var måske på sin plads i denne forbindelse, om formændene i de klubber, hvor aktiviteten kunne være bedre, skrev en kortfattet beretning til D.H.K. om de vanskeligheder, de kæmper med. D.U.K. vil altid være til tjeneste, når det gælder råd og vejledning, både i åndelige og praktiske ting i klubben.

Jeg går ud fra, at samtlige eksisterende klubber betaler deres årlige kontingent til D.U.K., hvis ikke, så burde de se at få det forhold bragt i orden. Derved styrker vi D.U.K.s arbejde, samtidig med, at vi bliver i stand til at hjælpe de klubber, der kører på pumperne, og dem der overhovedet ikke fungerer mere.

Men var det ikke en idé, om formændene i nabobyerne eller klubberne stiftede et lille samarbejde enten pr. korrespondance eller bedre ved personlig kontakt, sådan at de kunne drøfte de vanskeligheder, der mødte dem i klubberne.

Dette samarbejde kunne måske re-

Vel mødt i...

Frederiksberg: Sø. 31.: Efter 10-messen skovtur til Bøndernes Hegn. Billet til toget koster 1,90 kr.

Horsens: On. 3. kl. 20,15: Vi diskuterer teatergruppe.

K.U.K. Stenogade: Lø. 30. kl. 20: Studiekreds. Sø. 31.: Tur ud i det blå. Vi mødes efter 9-messen og tager toget til Holte. Lø. 6. kl. 20: Hobby-aften til udsmykning af lokalet og fremskaffelse af gevinster.

Ordrup: Ti. 2.: Pastor Gundry: Som missionær i Afrika.

Randers: Sø. 31.: Tur efter 8-messen. Morgenmad spises på skolen. Vi er hjemme til middag. Ti. 2. kl. 20,15: Studiekreds. Sø. 7. kl. 8: Messe og fælleskommunion.

Notér, Notér

Påskertræten varer fra to. 15. marts til sø. 18. om morgenen, pris 25 kr. Øm-skolerne 4.-10. juli og 11.-18. juli Skolen i Norge 1.-7. august.

sultere i, at de forsøgte at få liv i de klubber, som ikke fungerer mere.

Det må stå enhver katolsk leder klart, at ungdomsarbejdet er en uhyre vigtig ting, og vi altid må huske, at den tid kommer for vor generation, hvor den komm er til at stå for skud, og så gælder det nemlig om at være tilstrækkelig udrustet.

Erik Carlsen, Århus K.U.K.

50 Aars Ordensjubilæum hos Assumptionssøstrene

I Aaret 1908 kom Søster Bilhildis som en af de første Assumptionssøstre til Danmark. Den 2. Februar fejrer hun 50 Aars Jubilæum for Aflæggelsen af sine evige Løfter. Det, der især har kendetegnet hendes Gerning, er hendes Kærlighed til smaa Børn og til de gamle Elever, for hvem hun staar som Idealet af en Nonne. Søster Bilhildis har aldrig deltaget i Undervisningen; men i Køkken, Spisestue, Vaskeri og især i Haven har hun arbejdet med enestaaende Flid og Energi, og hvad

hun ikke ved om Grøntsager og Frugt, er ikke værd at vide. Hun virker ved sit Eksempel som en levende Prædiken, og i Modgang og Medgang er hun altid lige mild og kærlig. Vi vil gerne paa manges Vegne hylde en elskelig gammel Ordenssøster, idet vi mindes de mange Aar, hun har virket i Danmark, som hun betragter som sit andte Fædreland. Vi takker Søster Bilhildis for hendes travle Arbejdsdag i Assumptionssøstrenes og ønsker Guds Velsignelse over hende og hendes Gerning, og vi haaber, at hun endnu længe maa færdes blandt os.

*

Horsens

Menighedsforeningen afholder ordinær generalforsamling tirsdag den 2. februar 1954 kl. 20.00 i foredragssalen.

Dagsorden ifølge lovene.

Foreningen serverer gratis kaffe til medlemmerne. Vi opfordrer alle medlemmer til at møde, så forskellige synspunkter kan udveksles, og der kan komme endnu mere fart i vor forenings trivsel. Der er endnu plads til mange medlemmer, og vort mål er, at alle må og bør være med i foreningen. Hjertelig velkommen.

Bestyrelsen.

<p>Horsens</p>	<p>Flintenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Hara'd Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 818 Alt udføres i Installat oner Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Katteundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. C. Madsen Bageri & Konditor 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner</p>
<p>Vejle</p>		<p>Hjørnet SENQE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>
<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg 24 Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Muremestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glargmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Januar-Februar:

31. S.*) 4. Søndag e. Hellig 3 Konger.

— I Dag fejres:

(hvid) St. Ansgar, Bispedømmets og Domkirkeens Værnehelgen (821—87); 2. Bøn: Søndagen (93); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (94).

1. M. St. Ignatius af Antiochia (808); alm. Præf. (525).

2. Ti. Jomfru Mariæ Renselse (810—86); Jesu Fødsels Præf. (514).

3. O.***) ST. ANSGAR, Biskop og Beker, Danmarks, Apostel, Bispedømmets og Domkirkeens Værnehelgen (821—87); alm. Præf. (525).

4. T. St. Andreas Corsinus (825); (hvid) 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); alm. Præf. (525).

5. F. St. Agathe (826); 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); alm. Præf. (525).

6. L. St. Titus (828); 2. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); alm. Præf. (525).

7. S. I Højmessen: (hvid) Kyndelmisse (810—86). — I de øvrige Messer:

(grøn) 5. Søndag e. Hellig 3 Konger. *) Søndag den 31. Jan.: St. Ansgarius-Bonifacius-Kollekt.

**) Onsdag den 3. Febr. meddeles St. Blasius-Velsignelsen.

Kalenderen 1954

udgivet af Ansgariusforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne. Pris 60 Øre (+ Porto, hvis Kalenderen ønskes tilsendt).

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjem!

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor

c/o Sankt Ansgars Forlag, Øredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Ingen Ordre er for lille til at blive udført omhyggeligt!

Malermester W. Piichta

Jyllingenej 177, Vanløse

Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde ved katolske Institutioner

Uddannet børnehavelærerinde

til 3—4 årige, helst med nogle års erfaringer, søges til 1. marts eller snarest derefter af Mariasøstrenes børnehave i Vejle. Ansøgning og anbefalinger samt afskrift af eksamensbevis sendes til lederen af Mariasøstrenes børnehave, Blegbanken 5, Vejle. Løn efter overinspektionens godkendelse.

Academicum Catholicum

Onsdag den 3. februar kl. 19,30 ordinært møde i AC. Stenosgade 4. Pastor J. Theeuwes, Malmø, taler om Sigrid Undset. Gæstebilletter à 1 kr. kan købes ved indgangen.

Lørdag den 6. februar kl. 19,45 kyn-delmissefest i Sct. Knuds sal, Stenos-gade 4. Sidste frist for tilmelding 1. februar.

Søndag den 7. februar kl. 9 messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen travetur til Kirsten og Paul Reiter, Juelsmindevej 19.

*

Medlemmerne af KATOLSK RADIO-KLUB mindes om, at de har gratis adgang til radioens studier under optagelse eller udsendelse af forskellig underholdning, lørdagsmik, lykkeposen, 20 spørgsmål til professoren, søndag-aftenkoncerter o.s.v. Anmodning om billetter sendes til disponent Carl Petersen, Sortedam Dossing 25, 3., København N. — Adgang og garderobe, d.v.s. alt er gratis.

I tilfælde af, at modtagne billetter ikke kan udnyttes, bedes man straks returnere disse, for at de kan komme andre til gode. Nye medlemmer kan sikre sig billetter ved at indsende kr. 1,50 i frimærker til dækning af medlemskontingentet for 1954.

Såvidt muligt bedes samtidig opgi-vel licensnummeret, som findes på postkvitteringen for licensafgiften, umiddelbart under adressatens navn.

NOTER

(sluttet fra Side 55)

I dette Billede. Heftet bringer først en kort Beskrivelse af Naadebilledet og fortæller saa om Billedets Historie og Befolkningens Andagt til Gudsmoder under denne Titel. Vi faar at vide, hvorledes denne Andagt i Form af den saakaldte vedvarende Novene i vore Dage gaar sin Sejrs-gang gennem hele Verden, fra USA og Canada til Eng-land og Irland, Indien og Ceylon, til Filippinerne og Australien. Med Un-dren læser man om, hvorledes denne ugentlige Novene-Andagt overalt faar en saa enorm Tilslutning, at den paa samme Dag ved fyldte Kirker maa gentages fem, seks, ja indtil 11 Gange, saa at i alt tredive til fyrre Tusinde Mennesker paa een Dag tager Del i denne Andagt.

I sin Rundskrivelse om Maria-Aaret anbefaler vor Hellige Fader ind-trængende at besøge de hellige Steder, der er indviet til Gudsmoder, og der at bede for hans store Anliggender, for Kirken og Samfundet, samt særlig om Lørdagen at tage Del i Andagter til Ære for Gudsmoder. Den nævnte lille Pjece meddeler endvidere, at denne vedvarende Novene med dette Maria-Aars Begyndelse ogsaa er indført i Sankt Annæ Kirke og der holdes hver Lørdag Aften.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

Og min Tale og min Prædiken var ikke
i menneskelig Visdoms overtalende Ord,
men i Aands og Krafts Bevisning, for
at eders Tro ikke skal være i menneske-
lig Visdom men i Guds Kraft.

Epistel paa den hellige Ansgars Fest.

Hele Maria-Aaret igennem bliver
der hver Torsdag i Sta. Maria Mag-
giore læst en Messe for »Tavshedens
Kirke«. (KNA)

versitet i Louvain har midt i Januar
aabnet sine Porte i Kimuenz i belgisk
Kongo. (KNA)

En Aflægger af det katolske Uni-

*

Aarhus		I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Joseps Hospital
Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Schweigler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner	Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linjer)
AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88	 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Lad Deres Fodtøj repareres hos Anders Jensen Bülowsgade 60 Leverandør til Sct. Joseps Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Joseps Hospital	H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 - 19 . Aarhus
JUHLS Farvehandel REPARATIONSTILKØB Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner	H. Bang Hansen KOLONIAL - TOBAK Odensegade 27 . Telf. 8767 Leverandør til Sct. Joseps Hospital	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831
Næstved	U. Bærenholdt Papir- og Boghandel Jernbanegade 19 Telf. 983 SMUKT UDVALG I KRUGIFIKS	C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl. s. Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital
Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme	Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)
Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner	A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Ll. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner
C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 29 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663

1147 Biskopper regerer Kirken

1147 residerende Biskopper styrer i Dag Kirken medens Tallet sidste Aar var 1123. Dette fremgaar af den nyeste »pavelige Aarvog«, hvis første færdige Eksemplar i sidste Uge overrakte Paven. Antallet af Metropolitsæder er steget fra 282 til 293. Den katolske Kirke tæller endvidere ti Residens- og fem Titularpatriarkater samt 42 ærkebiskoppelige Residenser. Endvidere bestaar der 12 apostoliske Præfekturer 18 Prælaturer af orientalsk Ritus, 232 apostoliske Vikariater og 135 apostoliske Præfekturer samt 8 Missionsomraader »sui juris«. Antallet af Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper, som er sat fast for Troens Skyld og hindret i Udøvelsen af deres Hyrdeembede, er ligeledes steget i det sidste Aar. (KNA)

Atomværdien i Fredens Tjeneste

»Sovjet vil formentlig akceptere Eisenhovers Forslag til en international Atomkontrol«, erklærede Atomforskeren Dr. Milton Burton ved det katolske Notre Dame Universitet i Indiana for nylig i en Tale, hvori han samtidig udsendte en Appel til alle de Kredse i Amerika, som i Tillid til Troen paa Amerikas ubetingede Atomoverlegenhed mener, at Hemmeligholdelse er ensbetydende med Sikkerhed. Den amerikanske Forsker henviste til andre Landes Fremskridt med Henblik paa Udnyttelse af Atomvaaben i Fredens Tjeneste og udtalte, at Amerika forsøger at føre an i en Parade, der allerede er begyndt uden Amerika. Milton gik ind for en international Atomkontrol og understregede Nødvendigheden af et internationalt Samarbejde for en fredelig Udnyttelse af Atomværdien. (KNA)

Anti-religiøs Udstilling i gammel russisk Katedral

I det Museum for Historie og Religion, som er indrettet i den tidligere Kasan-Katedral i Moskva, er der aabnet en Udstilling med Tittlen »Papismens og Inkvisitionens Historie«. Udstillingen viser Billeder, Tegninger, Fotografier og Genstande, som — ifølge et Referat i »Prawda« — skal være egnet til at fremstille »Vatikanet som et af Centrene for international Reaktion og til Forberedelse af imperialistiske Krige«. Endvidere hedder det i »Prawda« ordret: »Udstillingen illustrerer Russernes og de øvrige slaviske Nationers evige Kamp mod de pavelige Agenters Intriger. Man ser ægte Torturinstrumenter fra Inkvisitionen samt forskellige Amuletter og andre Eksempler paa Overtro og religiøs Fanatisme, saaledes som det dyrkes af Vatikanet. (KNA)

URBI ET ORBI

Stadig ingen ny Form for Arbejderapostolatet

Mauriac maner til Lydighed over for den Hellige Stol

Den kendte franske Forfatter François Mauriac maner i en ledende Artikel i »Figaro« til Lydighed mod den Hellige Stols Direktiver i Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne. Mauriac er hele Tiden gaaet kraftigt ind for Arbejderpræsternes Apostolat og erklærer, at »Kirkens Standpunkt saaledes som Kardinal Liénart nylig har redegjort for det, er klart«. »Eksperimentet kan ikke fortsættes under dets nuværende Former«. Og Aarsagen til denne den Hellige Stols Afgørelse ser Mauriac i den Omstændighed, at Arbejderstandens Proletarisering vil gøre et hurtigt Fremskridt i de næste halvt hundrede Aar, medens Præstens Funktion vil forblive den samme til Tidernes Ende. »Præsten, som fra Gud har faaet Magt til at forlade Synder og som i hele Menneskehedens Navn konsekreer Kalken og løfter den op mod Himlen, vil aldrig nogensinde kunne være et Menneske som andre«, skriver Mauriac.

Efter hvad der forlyder i Vatikanerkredse, er der indtil nu ikke truffet nogen Afgørelse om Arbejderapostolatets fremtidige Form og Skæbne. (KNA)

Holdes Kardinal Wysinski som Gidsel?

De kommunistiske Magthavere i Warszawa ønsker at lade den polske Primas, Kardinal Wysinski's Martyrium gaa i Glemmebogen, hedder det for nylig i en Artikel i »Osservatore Romano«. I maanedsvis har man i officielle polske Regeringskredse bevidst undladt at omtale den fangne Kardinal. Den Formodning, at Kardinalen virkelig skulde være overført til en af de berygtede Koncentrationslejre, ligger nær — maaske for at virke som en Art Gidsel for andre og endnu alvorligere Afpresningsforsøg overfor den katolske Kirke i Polen. (KNA)

Amerikanske Kirkeledere gæster Europa

Et Antal ledende Repræsentanter for de katolske, protestantiske og jødiske Trossamfund i U.S.A. vil til Sommer foretage en Rejse til det Hellige Land og til flere europæiske Stater. Efter

Ikke alle polske Biskopper har aflagt Eden

Det var ikke samtlige de polske Biskopper, der deltog i Edsaflæggelsesceremonien til den kommunistiske Regering, beretter Radio Vaticana paa Grundlag af Meddelelser, der har naaet Schweiz. Ifølge en Meddelelse i det kommunistiske polske Nyhedsagentur »Radiopop« skulde »Biskopper, Kapitulærer og Hjælpebiskopper fra samtlige Diocæser« være blevet taget i Ed 17. December af en Repræsentant for den polske Regering.

Efter hvad Vatikanets Radio nu meddeler, blev Biskopperne og deres Generalvikarer tre Dage før Ceremonien opfordret til at deltage i en særlig Konferencé. Da samtlige Biskopper imidlertid paa Trods heraf ikke havde givet Møde til den berammede højtidelige Edsaflæggelse, blev det Films-Uge-Revuerne forbudt at optage Reportage, og ingen Pressefolk fik Adgang. Endvidere — beretter Radio Vaticana — var Ordlyden af de Taler, der skulde holdes ved Edsaflæggelsen, blevet distribueret til de forskellige diplomatiske Repræsentanter allerede inden Højtideligheden for at fremme den fornødne politiske Propaganda. (KNA)

England har sendt ny Gesandt til Vatikanet

I den forløbne Uge modtog Pave Pius XII Storbritanniens nye Gesandt ved den Hellige Stol, Sir Douglas Howards, der overrakte sine Akkreditiver. Ved denne Lejlighed erindrede den nye Gesandt om Dronning Elisabeths Besøg hos Paven i April 1951 og tilføjede, at han efter Evne vilde søge at befæste det bestaaende hjertelige Venskab mellem den Hellige Stol og den engelske Regering samt virke for Fremme af de fælles Fredens Idealer, Næstekærligheden, Aandsfriheden og Familiens Hellighed. Pave Pius XII erklærede sig i sit Svar lykkelig over at kunne tilsige Storbritanniens ny Gesandt sin hjerteligste Støtte og derved befæste de bestaaende hjertelige Relationer mellem den Hellige Stol og Storbritannien. Paven gav endvidere Udtryk for sine bedste og oprigtige Ønsker om alt godt for Imperiets Dronning og hele det britiske Folk. (KNA)

de hidtidige Planer vil de amerikanske Kirkeledere besøge i alt tolv europæiske Stater og her træffe sammen med Repræsentanter fra religiøse, politiske og økonomiske Kredse for at drøfte Spørgsmaal af fælles Interesse. Formaalet med Rejsen er — efter hvad Arrangørerne, det amerikanske Kristne-jødiske Forbund betoner — at fremme Forstaaelsen mellem Mennesker af alle Racer og Religioner. (KNA)

Katolsk

7. Februar 1954
102. Aargang
Nr. 6

Ugeblad

Ordenssamfundene i Tal

Foran en religiøs Tidsalder?

»Guds Fæstninger«
og de »fire store« i Berlin

Den Hellige Faders Sygdom

Med Glæde læste man i »Tidens Kvinder« en Stil, som en kvindelig Gymnasieelev fra Ribe har skrevet om Emnet »Den Verden, vi ønsker« og med hvilken hun har vundet den danske Førstepris i en international Konkurrence, hvis sidste Akt foregaar i New-York.

Hvad denne unge Pige bebrejder vor Verden er, »at Mennesket af i Dag har mistet sin enkle, frugtbart-fromme Tro. Selv om Troen paa Kristus ofte var forbundet med nok saa megen Naivitet, saa har den gennem Aarhundreder bevist sin Kraft til at gøre Stjerne jævne for Mennesker, stille oprørte Vande, lindre Lidelser, forøge menneskelig Lykke.«

Derfor siger hun til dem, der lærte hendes Generation at vende sig fra Kristendommen: »Jeg appellerer til hver eneste, der fik os unge til at bestrænge Kristendommen som noget

barnligt, noget haabløst gammeldags. I har Pligt til at give os noget bedre, men husk: noget, der kan bære os, som Troen paa Kristus har baaret vore Forfædre!« Øjensynligt venter hun ikke, at de vil kunne opfylde dette Krav, for hun fortsætter: »Men indtil da skal det være vor Lov, vor Vilje i Lyset af denne Tro (Kristendommen) at opbygge en omfattende mellemfolkelig Forstaaelse.«

Er denne unge Gymnasieelev typisk eller et Særstykke? Vi spørger Gymnasi-

ernes Lærere, der svarer: I een Forstand er hun ikke typisk. De fleste af vore Elever gør sig tilsyneladende ingen Tanker om Livets Mening og Opgaver. Den fladeste Materialisme, der alene ser paa Erhvervelsen af økonomiske Goder, kan næppe findes mere udbredt end blandt de unge, som søger en Eksamen og generelt set gør det med økonomisk Fordel for Øje. Men der er jo da heldigvis ogsaa et Mindretal, og vi er ikke utilbøjelige til at mene, at den unge Ripenser er typisk for dette. I et tidligere Slægtled var det ikke ualmindeligt, at de idealistisk indstillede i den læsende Ungdom vendte sig fra Kristendommen, fordi den forekom dem en Hindring for Opnaaelsen af en saadan menneskelig Lykke. Det er sjældnere nu til Dags og væsentligt karakteristisk for de faa, der er glødende Kommunistere og har de mest antikverede Skrækforestillinger om, hvad Kristendommen er. Hovedparten af de unge Idealister er enten Kristne eller de ville ønske, at de var det. Det er ikke ualmindeligt, at de udtrykker sig som den unge Pige: Kan I komme med noget bedre, saa gør det, men imens vil vi gaa ud fra Kristendommen i det mindste som en Arbejdshypotese, der har vist sig af større Værdi end de Hypoteser, man har villet sætte i dens Sted.

For Kristne af alle Afskygninger maa det være en Pligt — ogsaa af Hensyn til disse unge — ved at gøre Alvor af deres Kristendom, saa den ikke forekommer at være en privat Særmening af Snurrepiberiets Karakter, at vise Gudsraften i den kristne Tro, en Kraft for hvilken det jo er den smalleste Sag af Verden (om ikke vi selv forhindre det) at gøre samme Verden til et anstændigt Sted for Væbner, der er skabt i Guds Billede.

De Unge og Kristendommen

Den første af »Guds Fæstninger« ved Zonegrænsen i Tyskland — Maria-Klosteret i Bebra — indviedes for nylig. (Se Artikel om Emnet inde i Bladet)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Rital: Amagerbro 125 Telefon Amager 4016

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

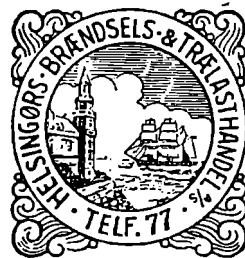
Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spia Rutana . lev rundt

Verdens Frelse

Aftenen sænker sig over Rom. Den blaa sorte Himmel hvælver sig som en mægtig Kuppel over den evige Stads Hav af Huse. Maanen staar som en smal Segl paa Himlen og kaster sit bløge, sølverne Lys ned over de hvidt og rødt glimtende Tage. Allerede paa Afstand kan man se Taarnene paa Sta. Maria Maggiore — de er omgivet af et straalende Skær af levende Lys af Fakler og minder en uvilkaarligt om store lysende Klokker, der ligesom søger at skærme en kostbar Skat under deres Kappe for det frembrydende Nattemørke. Lige siden den Hellige Fader i Begyndelsen af December Maaned aabnede Maria-Aaret her i Maria-Maggiore gaar der daglig en stadig Strøm af Mænd og Kvinder, af Børn og gamle Mennesker, af Ordensfolk, Præster og Lægfolk, der alle sætter Kursen imod dette Sted, hvor man endnu gemmer en Rest af den Krybbe, der tjente den Allerhøjestes Søn som hans første Leje her paa denne Jord. Her i den gamle Basilika findes ogsaa det ærværdige Billede af Jomfrumoderen — det Billede, som Legenden tilskriver den hellige Lukas.

Allerede ved Indgangen slaar der én en ganske ubeskrivelig Symfoni af Farver og Lys i Møde, der giver Gensker i de herlige Mosaikvægge. Højt oppe i Apsis straalers Billedet af Himlens og Jordens Herre, der med en enestaaende Gestus sætter Kronen paa Marias Hovede, som Fuldensen, »Kronen paa Værket«. Og denne Tanke slaar mig straks: »Ja, det var Afslutningen paa hendes jordiske Liv, men idag vil vi søge hen til det Sted, hvor dette begyndte — og jeg knæler ned i Nærheden af den lille Krypt, der gemmer Resterne af Krybben. Da falder mit Blik paa en gammel Mand, der knæler i Ly af en Søjle. Han har aabenbart med Forsæt placeret sig saaledes, at han paa een Gang kan naa saavel den kostbare Relikvie samt Gudsmoders Naadebillede, thi jeg har bemærket, at han ser snart til den ene Side og snart til den anden. Men han gør det ganske stille, uden nogen Form for Nysgerrighed. Hans gamle Ansigt er gennemtrasket af dybe Furer, hans Kappe mange Steder lappet. Snippen af et rødt Lommelærklæde stikker op af hans ene Lomme. Op ad en Søjle staar hans Stok, fra hvis Haandgreb en lille Medaillon hænger og dingler i en tynd Kæde. »Han er en af Roms Tiggere,« er min første Tanke. Men maaske jeg tager Fejl?

Han lader til ikke at bekymre sig det allerringeste om, hvad der foregaar omkring ham, og udover at han nu og da bevæger Hovedet en Smule, synes han ikke at forandre Stilling. Han bliver saa roligt siddende, at jeg til sidst slet ikke ænsrer ham mere. Pludselig paakalder han imidlertid min Opmærksomhed ved, at han siger nogle Stavelser. Det er stadig de samme Ord, han gentager, langsomt, sagte, som om han betragtede fremnumler dem for sig selv. Til at begynde med fanger jeg kun et Par enkelte Ord: »... il salute tuo ... din Frelse ... din Frelse ...« stammer han. Men saa gaar det med eet op for mig: han gentager de Ord, som den gamle Simeon sendte op til Gud som Tak, da han fra Gudsmoders Haand modtog »Verdens Frelse«. »... thi mine Øjne har skuet din Frelse,« hvisker den gamle Mand.

Og alt imedens han — næsten fraværende og afdød for denne Verden — stadig gentager disse Ord, begynder der at sænke sig et ganske ejendommeligt Lys over hans gamle Ansigt, et Lys, som paa een Gang giver ham et helt andet Udseende, som giver ham et Skær af en uforgængelig Ungdom, en kongelig Rigdom, en guddommelig Fred.

Og mens jeg forbløffet skuer ind i hans Ansigt, der ufravendt er rettet mod Billedet af Guds Moder med det guddommelige Barn paa Armen — godmodigt og samtidig strengt synes hun at skue paa den bedende Olding — begynder det at gaa op for mig, hvorfor vor hellige Kirke atter og atter sender sine Børn til Herrens Moder, hvorfor Kristenhedens Fader har stillet dette Aar under hendes Beskyttelse, for at vor forrevne og forvirrede Tid skal faa noget af den Fred, og vor Tids Mørke maa blive oplyst af en Straale af hendes Lys. Jeg fatter nu, hvorfor Kirken i sin Liturgi paa denne Dag netop jubler: »Sion, smyk dit Brudekammer og modtag Kristus, din Konge! Klyng dig fast til Maria, Himlens Port, thi hun bærer det ny Lyses Herligheds Konge. Jomfruen træder frem og bærer paa sine Hænder den Søn, der er født før Morgenstjernen.«

Og da maa jeg tænke: »Naar Tiggere kan blive som Konger, fordi de træder ind gennem denne Himlens Port, naar fattige kan blive overøst med himmelsk Lykkes Rigdom blot ved at skue op til hende, naar gamle Mennesker, der saa at sige staar paa Dødens Tærskel, kan faa Del i den guddommelige Ungdoms og den evige Freds Liv, blot ved at dvæle ved hendes Fødder — er det da ikke tilstrækkeligt Tegn paa hendes Magt?«

»Hvorfor søger vi Mennesker dog ikke langt hyppigere hen til dig, end Tilfældet er?« spørger jeg mig uvilkaarligt, da jeg lidt efter forlader den straalende Kirke og glider ud i den evige Stads Mørke. »Hvorfor forelægger vi dig dog ikke med endnu større Barnlighed vore Hjerters Nød og Bekymringer, de Sorger, der er rundne af dette Jordelivs Lidelser og Skyld? Har vi dog ikke indset, at du er Porten til vor Frelse, Du, »den guddommelige Naades Moder«, ved hvem Verden blev skænket Kristus, det evige Liv?« Og alt imedens jeg mindedes Lyset i den gamle Tiggers Aasyn, blev jeg klar over de Ord, som Kirken retter til Maria: »Den, der finder dig, finder Livet og øser Frelse af Herren, thi af dig fremstod Retfærdighedens Sol, Kristus, vor Gud.« Sognepræsten.

»Billedet af Himlens og Jordens Herre, der med en enestaaende Gestus sætter Kronen paa Marias Hovede

»Det er ikke nødvendigt at være fri for at føle sig sejrrig«

Italiensk Journalist hos Stepinac

Den italienske Journalist Franco Monticelli har med de kroatiske Myndigheders Tilladelse for ganske nylig besøgt Ærkebiskoppen af Zagreb, Kardinal Stepinac i dennes »Exil« i Krasic og belegner efter Mødet med Kardinalen denne som »den eneste Personlighed med oprigtig og ubøjelig Karakter i Jugoslavien idag«. I Præsteboligen i Krasic disponerer Kardinalen over fire smaa, meget beskedne Rum, der er ganske tarveligt udstyret, fortæller Journalisten. Her i disse Omgivelser arbejder han sammen med sin Sekretær Mgr. Ulije. Kardinal Stepinac, hvis Ansigt er præget af Lidelse, sagde ordret til sin italienske Gæst: »Jeg hverken kunde eller vilde tage til Rom for at modtage Purpuret af den Hellige Faders Haand, for jeg kan ikke forlade mit Folk, som i disse Nødens Tider har mig behov. Fremfor alt vilde jeg ikke anmode de jugoslaviske Myndigheder om at tilstaa mig Tilladelse. Og dersom jeg var taget til Rom, saa havde jeg ikke mere kunnet vende tilbage til mit Hjem. Hvis det er nødvendigt, saa bliver jeg her indtil min Død. Jeg har ikke noget at

frygte for og er heller ikke bange for Mennesker. Mit Folk er jeg kun indirekte i Stand til at hjælpe, og det sker allerede ved min Nærværelse. min Støtte og min Kraft hviler ene og alene i Gud.«

Paa Journalistens Bemærkning om, at den jugoslaviske Presse hævder, at der hersker Religionsfrihed idag i Jugoslavien, og at Staten — det havde Myndighederne i hvert Fald forsikret ham om — giver Millioner af Dinarer ud til Genopbygning af Kirker, svarede Kardinalen: »Det er overalt let at se, hvad det er for en Art religiøs Frihed, som Staten praktiserer. Og skulde Regeringen muligvis give Penge ud til Genopbygning af Kirker, saa er det ikke Kirker, som vi har Brug for. I Aarhundreder blev den hellige Messe læst under Jorden i Katakomberne. Hvad vi har Brug for er Frihed til at give vor opvoksende Ungdom en katolsk Opdragelse og Frihed til at overvære en Messe, hvor den saa end bliver læst.«

Med Henblik paa Regeringens Paastande om, at Kardinalen i sin Tid havde samarbejdet med Ustaciaføren Ante Pavelic, erklærede Mgr. Stepinac: »Min Indstilling overfor Pavelic var den samme som den, jeg idag indtager overfor Tito, og min fornemste Grundsætning var og er stadig at forsvare Kirken og varetage Agtelsen for dens Bud. Derfor er jeg blevet

NOTER

Katolsk Radiogudstjeneste

Den næste katolske Radiogudstjeneste finder Sted Søndag 21. Februar Kl. 14 og kommer denne Gang fra Jesu Hjerter Kirke i København. Andagten holdes af Sognepræsten ved Jesu Hjerter Kirke, Pater J. Coenen S.J., der lille holder Prædikenen.

Præst, og derfor er jeg her, og derfor vil jeg ogsaa vedblive at være her. Jeg kæmper for vor Sags Triumf indtil min Død.« Og Kardinalen pegede ud over den snedækte Landsby og fortsatte: »Her har jeg tilbragt min Barndom. Mit Folk er godt og gudsfrygtigt, og jeg kan ikke lade det i Stikken. Det har sat hele sin Lid til mig og min Tro. Vi bliver allesammen overvaaget af Politiet, men ingen opgiver Haabet eller tvivler paa Troens Retfærdigheds endelige Sejr.«

Til Slut gav Monticelli Udtryk for Haabet om at maatte gense Kardinalen fri og sejrrig i Rom. Og Kardinalen svarede ham: »Det er ikke nødvendigt at være fri, for at føle sig sejrrig.«

ORIENTERING

Afløses Materialismen af en religiøs Tidsalder?

Et Alvorsord fra tysk og fransk Side

Det er almindeligvis ikke Skik og Brug, at kirkelige Overhyrder henvender sig til deres Troende ved Nytaarskiftet — dette Tidspunkt overlader de til Statsmændene, som da ogsaa regelmæssigt benytter sig af Lejligheden. Det var ogsaa i Aar Tilfældet, og der blev ved denne Lejlighed sagt en hel Del pæne — ja, næsten fromme Ord i England, Tyskland, Amerika og Italien, saa at man næsten var fristet til at skimte en tiltagende Religiositet i Vesteuropa. Dette skal man dog ikke lade sig forlede af. Men hvorom alting er, saa gives der idag en Del kloge Mennesker, som mener, at Rationalismens, Teknikkens, Materialismens og Nihilismens Tidsalder vil blive afløst af en almindelig religiøs Opgangsperiode, og de støtter denne deres Paastand paa visse psykologiske Love, der har deres Rod i den evigt uforanderlige Menneskenatur, hvor »gødt og ondt saa sært er blandet sammen.«

Der var imidlertid i Aar to gejstlige blandt Nytaarstalerne, nemlig en sydfransk katolsk og en nordtysk evangelisk Biskop. Og disse to er faktisk værdt at hellige lidt Opmærksomhed, eftersom deres Ord kan tillægges en vis Betydning som Udtryk for den øjeblikkelige Situation. Den franske Biskop sammenlignede til Indledning Situationen i Frankrig idag med Situationen i Tyskland. Medens Tyskland efter sit totale Nederlag oplever

en forbavsende — af mange betegnet som mirakuløs — Opstigning, gaar det i Frankrig efter Sejren jævnt og støt nedad Bakke. Franc'en falder, medens Marken stiger. I Tyskland værdsætter man Arbejdet og hjælper Arbejderne. I Frankrig ringeagter man Arbejdet (bortset fra paa Landet og med en Del Undtagelser i Storbyerne) og søger i mange Tilfælde blot at udnytte Arbejderne. I Tyskland har Arbejderne et Hjem — i Frankrig ofte kun snavede Huller. Tyskland rejser sig af Ruinerne. Der bygges. Frankrig ejer »Selvtillintetgørelsens Geni« (Rob. d'Harcourt). Adenauer kom til Magten med en Stemmes Flertal, og idag fejrer han Triumfer. I Frankrig er der intet Haab paa Bedring at finde under et parlamentarisk System, der skifter Ministre, som man vælter Kegler. Tyskland afviser Kommunismen, medens Frankrig byder den Velkommen.

Denne almen kendte og for alle Franksmænd saa beskæmmende og smertelige Kendsgerning anfører Biskoppen »blot fordi, den giver den kristne Betragtning Lejlighed til at give denne en aandelig Udlægning — den eneste rigtige.«

Og hvori består saa denne »eneste rigtige« Fortolkning? Lad os sige det ganske kort: en Nations dybere sjælelige og moralske Indstilling viser sig efter Biskoppens Mening frem for alt i Opdragelsen af Børnene og de unge.

Alle unge Tyskere, Katolikker saavel som Protestanter, modtager i de offentlige Forberedelsesskoler alt efter Landsdelen mellem to og fem Timers Religionsundervisning om Ugen. Dette skaber en vis almen religiøs Atmosfære med det Resultat, at den religiøse »Praksis« faar et vist Format. »Gud bliver æret og til Gengæld rejser det ødelagte Tyskland sig og bliver en stor Nation.« Hvis man er fornødt i Tyskland, vil man derimod i Ydmyghed ikke glemme, at man blot for saa Aar siden var tilknyttet Nazismen og Hitlers Diktatur og alt, hvad hertil hørte. »Men lad os holde fast ved dette: Tyskland tror paa Gud og har fjernet sig fra Afgrundens Svælg.« Dette Afsnit bærer Tittlen »Tysklands religiøse Sjæl.«

Frankrigs Sjæl har derimod »skill sig fra Gud. Det officielle Frankrig har apostacieret. Og fordi det har taget Gud bort fra sit Liv og frem for alt fra sine Skoler, forfalder det til Anæmi og gaar en langsom Opløsning i Møde.« I Frankrigs Laicisme skimter Biskoppen Landets virkelige Onde. Laicismens Fædre var Guds Fjender. Idag har man mildnet det officielle Fjendskab mod Gud og er gaaet over til en neutral Stilling i Trosspørgsmaal. Biskoppen kender og anerkender »Paroisse Universitäreks Fortjenester, han anerkender de mange Grupper af den Katolske Aktion ved Skolerne, Stigningen i Paaskekommunionerne ved Universiteterne, Præstekaldene, der kommer fra Universiteterne, og Lægapostlene, der har faaet deres Uddannelse ved de offentlige Læreanstalter og Fakulteter. Han til-

slaar, at der paa visse Punkter er Fremgang at skue. Men paa det institutionelle Omraade er vort Land og vore Skoler officielt laiceret. Og det er en haardnakket Laicisme, der udviser alle Nuancer ligefra Velvilje til aabent Fjendskab. Det er da ogsaa Aarsagen til, at man intetsteds i hele Verden — naar maaske lige undtages i Rusland — finder en lignende stejl og stædig Sektaand paa Skolernes Omraade som Tilfældet netop er i Frankrig.»

Og Frugterne af denne franske Laicisme er bitre; stort set bliver Familierne, Fabrikkerne, Landet og Kulturerne mere og mere gudløse. Man bliver til Slaver af Pengene, af Fornøjelser, Ærgærrighed, Parti — og af de laveste Instinkter. Ægteskabets Baand løsnes mere og mere i det franske Samfund; Barndommen bliver mindre og mindre Uskyldighedens Alder, Ungdommen er mere og mere indstillet udelukkende paa Fornøjelser. Overalt hersker der Samvittighedskrise, Trosspaltning, forkerte Ideer vinder frem, Moralens gaar tilbage. »Og endelig — hvad der er det værste — Materialismen og det Godes Hedenskab. Det tynder ud i Præsternes Rækker, og Krisen giver et forfærdeligt Fremtidsbillede. Den religiøse Praksis gaar stadig tilbage ...«.

I dette Hyrdebrev maa skarpt skelnes mellem, hvad der siges om Frankrig, og hvad der siges om Tyskland. Lad os begynde med Frankrig. Det er en ubestridelig Kendsgerning, at den franske Laicisme netop paa Skolernes Omraade har slaaet dybere Vunder end noget andet Sted, og ligeledes at disse Vunder endnu ikke er helet. Frankrig efter 1945 har paa dette Punkt en meget tung Arv at løfte. At en fransk Biskop udtaler slikt ganske uforblømt, er meget modigt og ærligt og vil næppe indbringe ham megen Tak fra fransk Side, men kan maaske virke præventivt. Det kan næppe heller med Føje betvivles, at der er en vis Forbindelse mellem den religiøse Tilbagegang og Frankrigs politiske, økonomiske og finansielle Situation idag. Maaske er det endda den »eneste virkelige« Forklaring paa Krisen i Frankrig? Dog spiller der utvivlsomt en Række Faktorer ind som i første Omgang intet har med Religion at gøre. Og selvom Biskoppen her opregner Frankrigs Saar, kan han dog ikke komme udenom samtidig at tale om en virkelig »mirakuløs« Fornyelse af det religiøse Liv, hvilket han ikke viger for at kalde en synlig Indgriben fra den Helligaands Side. Den, der idag betragter Forholdene i Frankrig, maa holde sig begge disse Linier for Øje: Tilbagegangen og det religiøse Forfald — det er ikke af idag, omend det netop idag viser sig mest tydeligt. Og saa den religiøse Fornyelse, der næppe noget andet Sted paa Kloden viser en tilsvarende Vitalitet. Denne sidste er talmæssig langt svagere, men dog i stadig Vækst, og til og med er det ikke en blot naturlig religiøs Holdning, men en dyb, alvorlig og ærlig Søgen efter Gud og efter Livet i ham. Famlende nærmer denne Bevægelse sig Spørgs-

maalene om en »Ændring af Strukturerne«. Det er dette Problem, der idag er det mest brændende i alle katolske Ungdomskredse. Hvor langt kan og tør vi vove os frem i Strukturændringen med vort kristne Ansvar i Behold?« Det er hidintil kun lidet bemærket, men man tager næppe Fejl, naar man betragter Kriserne indenfor de franske Afstemninger idag som den første Banken paa Dørene til det offentlige Liv. Disse Kriser er paa en Gang Tegn paa Nedgang og det modsatte — de er ensbetydende med et Skæringspunkt, som ikke udelukkende behøver at fremkalde Beklagelse.

Men nu til Tyskland. Lad os sætte nogle Linier af den evangeliske Biskop, Dr. Otto Dibelius, op ved Siden af den franske Biskops Ord. De kunde for den Sags Skyld ligesaa godt være skrevet af en katolsk Overhvyrde. (Deutsches Pfarrblatt, 1. Januar 1954) og er taget fra et Ord »til det ny Aar«. Det hedder her: »Der findes intet vanskeligere end at danne sig et Skøn over, hvorledes det staar til med det religiøse Liv i ens eget Folk.« Det er en klog Sætning, der advarer os mod almene Følgeslutninger! Og videre hedder det: »Det, der gør Bedømmelsen saa vanskelig, er frem for alt, at politiske Interesser og politisk Vurdering trænger sig i Forgrunden. Beretninger om den »kirkelige Situation« bliver idag som oftest til politiske Betragtninger«. Vi skulde hellere have spurgit efter Kristus i det tyske Folks Liv. Og denne Advarsel mod at sammenblende Politik og Religion i Dagens Tyskland er af største Vigtighed. Et kristent Partis politiske Resultater er ikke ensbetydende med en tiltagende Kristentro. Biskoppen anerkender, at der eksisterer Interesser for Kirken idag. Man behøver ikke længere at kæmpe mod den religiøse Individualisme. Og han fortsætter: »Dette er imidlertid ikke ensbetydende med at den religiøse Substans i vort Folks Liv er i Vækst. Der er — saa vidt Menneskeøjne kan se — ikke tale om et Opsving i bevidst Tro. Ganske vist mangler det ikke paa Tegn, der glæder os meget. Det mangler hverken paa kristen Digtning eller paa musikalsk Skaben med religiøst Indhold, ej heller paa Tegn paa tiltagende evangelisk-etisk Besindelse indenfor de mest forskellige af Livets Omraader. Men det kommer for det meste fra Hovedet og ikke fra Hjertet. Der eksisterer ingen Bevægelse af fremadrivende Kraft ... Forlagenes Julekataloger er ligesaa jordbundne som før. Der spørges ikke efter religiøs Litteratur. Og Besøget ved Gudstjenesterne er ej heller steget føleligt, ej heller mere i Øst-Tyskland.«

»Glædelige Erfaringer indenfor Ungdomsarbejdet bortforklarer ikke, at det kun drejer sig om et Mindretal, som vi har for os, samt at den aggressive Kraft ligger hos vore Modstandere. Det er yderst sjældent, at man hos vore Studenter finder en ærlig, ungdommelig Begejstring for store Maal og Idealer; i religiøs Henseende er de fleste udrændte Kraterer ...«.

»De, der staar os fjernt, kan man idag ikke naa med evangeliske (paa

katolsk Side vilde vi sige apostoliske. Red.) Bestræbelser. Man har bebrejdet det kirkelige Ungdomsarbejde, at det ikke oplever nogen Vækkelser (vi vilde sige Konversioner Red.) fordi man ikke dyrker Vækkelsessange og -prædikener. Men maaske er det netop omvendt: der opstaar ingen Vækkelsessange, fordi Vækkelserne er blevet saa sjældne. Kun yderst sjældent hændes det, at en gør det store Spring og stiller sig selv og sit hele Liv i Kristi Tjeneste. Mangelen paa unge Teologer er stor. Mangelen paa unge Diakonisser og Diakoner er forfærdende. Og de, der kommer, er sjældent dem, som man kunde ønske sig«. Og derpaa følger en Opmuntring til trods dette sørgelige og deprimerende Billede ikke at blive træt og give op.

Sammenligner man nu disse to Bispædtalelser, er man vist nok tilbøjelig til at give Berlinerens Fortrinnet fremfor Franskmanden, især paa det Punkt, hvor han taler om den »evangeliske« Lammelse. Franskmanden kalder det »Missionsaanden«, og det er hos dem et af de mest fremtrædende Tegn i ivrige katolske Kredse; det er det, der giver dem det Sving og den Opdrift, som der netop er Tale om. I Tyskland savner man denne Aand saavel hos Katolikker som hos Protestanter. Ganske vist gives der en anselig Skare dygtige unge og ældre Mennesker, der ejer denne Aand, men det er ikke dem, der præger de kristne Organisationer eller i hvert Fald kun sporadisk. Paa den anden Side er det rigtigt, at Laicismens aldrig har været saa udbredt i Tyskland som i Frankrig. Den tyske Katolicismes Bestræbelser for Skole og Opdragelse er de mest opmuntrende Tegn. Men ogsaa i Tyskland staar Striden om Konfessions-skolen, og den er langt fra altid faldet ud til Fordel for Katolikkerne. En Adskillelse af Stat og Kirke interesserer ikke Tyskerne. Det er rigtigt, at Tyskerne har en »religiøs Sjæl«. Det har store Fordele — det skal indrømmes — men det har sandelig ogsaa Ulemper. Racevanviddet opstod som bekendt af Tyskernes »religiøse Sjæl«. Og det er vist lidt dristigt at paastaa, at den nuværende økonomiske og politiske Opgang i Tyskland ligefrem er Guds Belønning for Religionsundervisningen i Skolerne. Næppe een tysk Biskop — han være sig Protestant eller Katolik — vil skrive under paa det.

Men lad os vende tilbage til Udgangspunktet, og hvad er da Resultatet! Der er klare Tegn paa at Religionen i begge Lande er ved at vinde mere Agtelse end for tredive Aar siden. Man føler den idag mindre som noget, der staar i Modstrid med Tiden og Strømmen, end man gjorde før. Man holder ikke fast ved det Synspunkt, der betragter alt, hvad der har med Religion at gøre som noget primitivt og mindreværdigt, der tvinger til medlidende Følelser. Kirken anerkendes og tillægges Vægt og Betydning. Den er imidlertid en saa fin og tynd Streg i Helhedsbilledet i Tyskland saavel som i Frankrig — at man maa passe nøje paa ikke at overse

(Sluttes Side 69)

Ordenssamfund i Tal

I de senere Aar har de katolske Ordensers Tilstand og Fremtidsmuligheder ofte været Genstand for Overvejelser. De Ordenskongresser, der har været afholdt er et Vidnesbyrd om, hvilken Betydning Kirken tillægger sine Ordenssamfund og deres Arbejde. Men ofte har man hørt urimelige Formodninger fremsat, idet man fra nogle Sider har ment, at de aktuelle Ordensdrøftelser var et Vidnesbyrd om en haabløs Modstrid mellem Ordenslivets Idé og det moderne Menneske. Man har kunnet høre Formodninger om, at Ordenssamfundene er i rivende Tilbagegang, saa Kirken er nødt til at se sig om efter nye Arbejdsformer for alt det Arbejde, disse Ordener hidtil gennem Aarhundreder har udført.

I foreliggende Artikel har vi søgt at give et ganske objektivt Billede af Situationen. Vi begrænser os til de mandlige Ordenssamfund, idet vi en anden Gang vil prøve paa at belyse Situationen for de talrige Kvindeordner. Vi har dels taget de nyeste Tal fra »Anuario Pontificio« for 1953. De angiver Medlemstallene for

de forskellige Ordenssamfund ved Begyndelsen af 1952. Til Sammenligning har vi fra »Statistica degli Ordini e delle Congregazioni religiose di Diritto Pontificio 1942«. Denne Statistik angiver Tallene for Aaret 1940. Vi har saaledes et Materiale til Bedømmelse af Udviklingen gennem 12 Aar, en Periode, der bl. a. omfattede det meste af 2. Verdenskrig.

Her er Tale om Samfund, som efter kirkelig Ret er af forskellig Art og kan inddeles i tre Grupper: De egentlige Ordenssamfund, Kongregationerne og de religiøse Institutter (væsentligt omfattende Skolebrødre). For ikke at fortabe os i uoverskuelige Skemaer, har vi begrænset Oversigten til kun at omfatte de Samfund, der har flere end 1000 Medlemmer. Af disse er der 16 Ordenssamfund, 24 Kongregationer og 7 religiøse Institutter. Vi giver i nedenstaaende Tabel de samlede Tal for hver af de tre Grupper, og desuden Tallene for hvert af Ordenssamfundene samt for enkelte Kongregationer, nemlig saadanne, der er særlig kendt eller viser særligt interessante Tal.

Navn	Navneforkortelse	Stiftelsesaar	Medlemstal uden Novicer		Stign. i %	Over eller under Gennemsnitsstigningen	
			1940	1952		for Grupp.	Ialt
<i>Orden:</i>							
Jesuitter	S.J.	1540	24198	30014	24.1	+	+
Franciskanere	O.F.M.	1209	22788	24993	9.7	÷	÷
Kapucinere	O.F.M. Cap.	1525	12828	14185	10.6	÷	÷
Benediktinere	O.S.B.	529	9249	10500	13.6	÷	÷
Dominikanere	O.P.	1215	6074	8543	40.5	+	+
Mindrebrødre	O.F.M. Conv.	1209	2422	3650	51.2	+	+
Augustiner-Eremitter	O.E.S.A.	1256	2826	3565	26.4	+	+
Barfodede Karmelitter	O.C.D.	1562	2748	3433	25.4	+	+
Trappister	O.C.R.	1098	2877	3420	18.7	÷	÷
Piarister	S.P.	1617	1973	2300	16.3	÷	÷
Karmelitter	O.Carm.	1226	1710	2134	24.9	+	+
Barmhjertige Brødre	O.S.J.d.D.	1537	1950	2065	6.5	÷	÷
Cisterciensere	S.Ord. Cist.	1098	1311	1595	21.1	+	÷
Præmonstratensere	O.Præm.	1120	1487	1551	4.3	÷	÷
Servitter	O.S.M.	1233	903	1511	67.5	+	+
Kamillianere	M.I.	1582	777	1050	39.0	+	+
16 Ordener ialt			96121	114508	19.1		
<i>Kongregationer</i>							
Salesianere	S.S.	1841	10656	16910	58.7	+	+
Redemptorister	C.S.S.R.	1732	6277	7580	19.2	÷	÷
24 Kongregationer ialt			61975	81013	33.5		
<i>Religiøse Institutter</i>							
7 Rel. Institutter ialt			27639	31986	15.7		
Alle 47 større Samfund			185735	227507	22.5		

Det første, der maa bemærkes, er den samlede Procentstigning paa 22,5 pCt. Dette er et betydeligt Tal for en Periode paa 12 Aar, rundt regnet dobbelt saa stor Stigning, som Danmarks Folketal har haft i samme Periode. Nogen Frygt for, at Tiden er løbet fra Ordenssamfundene er umulig at aflæse af en aarlig Stigning paa næsten 2 pCt. af disse Medlemstal.

Man bemærker dernæst, at Ordenssamfundene — i Antal de færreste — alle er gamle, de yngste fra det 16. Aarhundrede. Nyere Grundlæggelser har haft Kongregationens eller Institutets Karakter. Disse nyere Samfund har opnaaet den største Tilvækst, tilsammen 23385 mod Ordnernes 18387, saaledes at deres Medlemstal nu nærmer sig Ordnernes. Disse er med 114508 Medlemmer dog endnu de største overfor de andres 112999.

I absolutte Tal er Tilvæksten størst for Salesianerne, der er vokset med 6254, derefter følger Jesuitterne med 5816, Dominikanerne med 2469 og Franciskanerne med 2205. I Sammenligning med Samfundets Størrelse er især Salesianernes og Dominikanernes Vækst bemærkelsesværdig. Det er de eneste blandt de 12 største Samfund, der ogsaa er med blandt de 12, der har den største procentvise Tilvækst.

Inden for de gamle Ordener er Jesuitterne saa mange, at hver fjerde Ordensmand er en Jesuit. I procentvis Stigning kommer de dog først midt i Rækken. Ejendommeligt nok er det Ordnerne fra det 13. Aarhundrede, som i vore Dage har forholdsvis stærkest Vækst. (Fire Ordener har bemærkelsesværdig stor Vækst, og de tre af disse er fra det 13. Aarhundrede).

Enkelte Tal er saa smaa, at man fæstner sig ved dem, blandt Ordnerne er det især Præmonstratensernes Procenttal, der er langt under de 10 pCt., som rundt regnet vil svare til, hvad der burde ventes af Befolkningsstilvæksten. Det er ogsaa beskedent, at de religiøse Institutters Skolebrødre kun har smaa 16 pCt.'s Vækst, hvilket næppe helt ud svarer til, hvad det katolske Skolevæsen har Behov med den Udvikling, det er i.

*

Det er ikke nødvendigt at presse Tallene i denne lille Opstilling for at faa dem til at sige noget. Stort set kan Resultatet resumeres saaledes:

Ordenslivets Tiltrækning paa unge katolske Mænd er ikke mærkbart forandret i Aarene siden 2. Verdenskrigs Udbrud. Man vil antagelig let kunne finde geografiske Omraader, hvor Antallet af Kald er gaaet betydeligt ned, saa der lokalt kan være opstaaet store Vanskeligheder. Men ser man paa Kirken som Helhed, er der ingen Grund til Frygt for Ordenernes Fremtid.

Vore Tal synes at vise en relativ Tilbagegang for de religiøse Institutter med læge Medlemmer. Vore Tal siger intet om Lægbrødrenes Antal inden for Samfund, der baade omfatter Præster og Lægbrødre, men andet Steds fra ved man, at der i det mindste er store Omraader, hvor Ordens-kaldene næsten alle er Præstekald.

(Sluttes Side 69)

„Guds Fæstninger“ og de „fire store“ i Berlin

Hele Verdens Blik er idag rettet mod Berlin. Overalt paa Kloden drøfter man Muligheden og Udsigterne for de »fire store«s Møde. De politiske Begivenheder i Italien og Frankrig, som ellers tiltrækker sig Opmærksomheden, er foreløbig trængt i Baggrunden. Og midt i al denne Forventning, der er sammensat af Haab og Ængstelse, vover den katolske Kirke i Tyskland at komme med en Meddelelse om, at man i Nærheden af Zonegrænsen, ved Behra har indviet den første af de for Aaret 1954 planlagte »Guds Fæstninger«, et Kloster her midt i Tysklands Diaspora.

Det er ganske vist to af hinanden helt uafhængige Begivenheder — som dog har en indre, meget nær Tilknnytning til hinanden. Paa et Tidspunkt, hvor hele Europa haaber paa Afspænding, paa en Afslutning paa Tysklands ulyksalige Tvedeling, opretter den katolske Kirke ny »Grænsbefæstninger«. Ligger der ikke en uhyggelig Modsætning heri?

Lad os engang prøve at overveje, hvad der vilde ske, dersom Jerntæppet vilde gaa f. Eks. imorgen. »Verdenskirkens Frontlinie gaar midt gennem Tyskland«, udtalte den hollandske Pater Werenfried van Straaten, der er den aandelige Fader til disse »Festungen Gottes«, og som iøvrigt har indlagt sig saa store Fortjenester i Efterkrigens Tyskland. Kristendommen maa gøre sig stærk og modstandsdygtig for at kunne tage Kampen op mod det Asien, der er marcheret op bag denne Frontlinie, Kampen mod den røde Dampmaskine, der stadig og ubønhørligt trænger sig længere og længere frem. En Ophævelse af Zonegrænsen gør jo nu engang ikke Kommunisterne til Kristne med eet Slag, og ej heller Afslutningen paa den kolde Krig og Indstillingen af Kirkekampen kan bevare os for en aandelig Dyst med Kommunismen. Tværtimod begynder denne Dyst først for Alvor, naar Jerntæppet løftes. P. van Straaten udtalte ligeledes engang, da Tanken om »Guds Fæstninger« for Alvor var ved at tage Form: »Det er ikke det kristne Europas Opgave at tilintetgøre Østens Folk, men derimod at døbe dem. Vi har Pligt til at videregive den os betroede Arv.«

Og hvor er saa idag den Guds Elite, der er i Stand til at tage den aandelige Kamp op med Asien? Er Europa af idag overhovedet i Stand til at slippe helskindet fra — endsige sejrrig ud af denne aandelige Afgørelse? Det er det store Spørgsmaal, som den første af »Guds Fæstninger« ved Zonegrænsen minder ikke blot Tyskland, men hele Europa om, samtidig med at Firemagtskonferencen finder Sted i Berlin, og det er et Spørgsmaal, der angaar enhver Tysker, enhver Europæer — men først og fremmest enhver Kristen! Er det maaske ikke skæbnesvangert, at rundt regnet 40 % af samtlige

europæiske Familier er barnløse, meddens Kina møder frem med to Trediedele af Jordens Befolkning? Er Guds Kirke i Europa stadig Midtpunktet i Menneskelivet, eller er dette Midtpunkt efterhaanden blevet afløst af Filmsteatrenes Drømmeverden og Fodboldparkernes Sensation? Har Europa overhovedet endnu Tid tilovers til Gud, eller er vi hensunkne til den »tekniske Verdensanskuelse«, som vor Hellige Fader Pave Pius XII saa tydeligt omtalte i sit seneste Julebudskab?

Det er imidlertid ingenlunde gode Forudsætninger at møde op med til den maaske umiddelbart forestaaende afgørende aandelige Kamp. Hele Europa venter med Længsel paa den Dag, da Lande i Østeuropa og i Baltikum paany bliver fri — og alle kristne Mennesker har Pligt til at forberede sig til denne »X-Dag«. Det er, hvad »Guds Fæstninger« ved Grænsen mellem Øst- og Vest-Tyskland bør minde det øvrige Europa om — netop nu.

C. D.

»Apostolatet blandt Arbejderne maa fortsætte for enhver Pris«

Erklæring fra de franske Biskopper

Arbejderpræsterne i Frankrig vil fremtidig blive benævnet som »Arbejdermissionens Præster«. De maa ikke længere være virksomme i Fagforeninger og kun for kortere Tid udføre manuelt Arbejde. Dette fremgaar af en netop publiceret Erklæring fra de franske Biskopper, i hvis Dioceses der virker Arbejderpræster. Biskopperne havde 12. Januar i Aar været samlet i Paris til Drøftelse af Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne. I Erklæringen hedder det: »Biskopperne takker paany de Præster, der helliger sig Om sorgen for Arbejderne i Sognejællesorgen samt Lægeapostlene. Men de ønsker det imidlertid for nødvendigt i hvert Fald i visse Egne at vie et Antal Præster til et særligt Apostolat, der kan gøre Evangeliet og Kirken tilgængelig for Arbejderne.«

Biskopperne har truffet den Beslutning at stille Præsterne frit, for derved at sikre et særligt Præsteapostolat blandt Arbejderne i Forbindelse med Sognejæstligheden og de aktive Lægefolk. Imidlertid maa Præsteapostolats Form nødvendigvis ændres, og dette maa ske i Overensstemmelse med de franske Kardinalers Erklæring, som er blevet billiget af Pave Pius XII. Kardinalerne har bl. a. erklæret, at Apostolatet blandt Arbejderne maa fortsætte for enhver Pris. Men Præsterne maa under ingen Omstændigheder bukke under i Arbejdermilieuet, da de i saa Fald ikke vil kunne opfylde deres Opgave som Præster.

(KNA)

J korte Træk -

Giovanni Papinis Bog »Il Diavolo« falder ind under Kanon 1399 i den kano-nisk Ret og er dermed automatisk forbudt af Kirken, hedder det i en netop publiceret Artikel i »Osservatore Romano«. Af samme Grund vil der derfor ikke kunne ventes yderligere udtrykkelig Fordømmelse af Bogen. I nævnte Kanon hedder det bl. a., at Bøger automatisk er forbudt, naar de forsvarer Hæresier, bekæmper Religionen eller en Læresætning eller er direkte usædelige. (KNA)

Den hellige Families Hospital i Karachi (Pakistan) husede i 1953 tre Gange saa mange Ikke-Katolikker. Af det forløbne Aars 1813 Patienter var 1263 Muhammedanere, 441 Katolikker, 20 Parsere, 19 Hinduer og 70 Medlemmer af andre Religions-samfund. (KNS)

10 Procent af 11000 ny Publikationer i de Forenede Stater i 1953 behandlede religiøse Emner. (KIPA)

I 1960 vil der efter Beregningerne virke henimod 1000 katolske Negerpræster i Sjælesorgen i de Forenede Stater. Dette Tal er opgjort paa Grundlag af de i Øjeblikket ved de teologiske Fakulteter indskrevne Negerstudenter. (KNA)

Restaureringen af den bombede St. Hedwigs Katedral i Berlin har maattet indstilles som Følge af Mangel paa økonomiske Midler. (KIPA)

Ifølge en Meddelelse fra NCWC i London er den »regimetro« Præst Philip Bednorz, der i sin Tid blev »indsat« som Kapitelvikar i Kattowitz efter at Stiftets relmæssige Overhyrde, Biskop Adamski, var blevet afsat, pludselig afgaaet ved Døden. Bednorz havde for ganske nylig sammen med en Del ligesindede Gejstlige udsendt et Manifest, hvori han overøste den arresterede polske Primas, Kardinal Wyszynski, med allehaande grove Beskyldninger. (KIPA)

En indisk Jesuit, Pater T. N. Si-queira, førte for nylig Foresædet ved den pan-indiske Opdragelseskongres i Kalkutta. (KIPA)

I den amerikanske Kongres er der fra katolsk Side anmeldt en Forespørgsel, der tager Sigte paa at rejse Krav til de Forenede Nationer om en Undersøgelse af, hvem der bærer Ansvaret for Kirkeforfølgelsen i Polen. (KIPA)

Det pavelige Akademi har udskrevet en Konkurrence om den bedste mariologiske Afhandling om den ubesmitte-de Undfangelse. (KNA)

I Hamburg paabegynder man inden længe Opførelsen af det første katolske Sømandshjem i Tyskland. Bygningen kommer til at ligge direkte ved Havnen og bliver paa syv Etager med Plads til 104 Senge, Forsamlingslokal-er samt et Kapel. (KNA)

Et nyt navn

Det var efter min mening en glimrende week-end, D.U.K. havde arrangeret, blot var det en stor skam, at den ikke var bedre besøgt af de unge aktive fra vore K.U.K.-foreninger, men ærlig talt savnede jeg også nogle af D.U.K.-lederne, hvilket jo ikke er bedre. — Med hensyn til et navn til week-enden vil jeg foreslå, at man kalder den »K.U.K. week-end« (udtales ikke kuk-week-end) da det jo er en week-end, som D.U.K. arrangerer for alle unge katolikker, så vil der heller ikke være nogle, som bagefter kan komme og sige, at de troede ... o.s.v., for så kan det da ikke være mere tydeligt.

I. G.

Alle, som var med, opfordres til at skrive og fortælle om deres egen mening om week-endens ideer og forslag, for at disse kan blive helt klare og anvendelige i arbejdet.

Iøvrigt gør vi opmærksom på, at den enkelte der var udeblevet af D.U.K.s ledere havde god grund dertil.

red.

Påskeretræten

Som tidligere meddelt finder påskeretræten sted fra torsdag d. 15. april til søndag morgen d. 18. Enhver, som ønsker at deltage, skal blive til søndag morgen, hvor retræten afsluttes.

Enhver over 17 år er velkommen. Prisen er sat til 25 kr., og så kan man blive til søndag aften. Deltager antallet er 30.

Retræten ledes af pater J. Wolfisberrg S. J.

I Århus

vil der lørdag og søndag d. 13—14. marts blive afholdt en week-end til drøftelse af foreningsproblemer. Alle fra Fyn og Jylland indbydes hjerteligt Week-enden begynder med det første foredrag kl. 20.

Vel mødt i ...

Horsens: On. 10. kl. 20,15: 20 spørgsmål til professoren.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 6. kl. 20: Hobby-aften. Materialer udleveres.

Lyngby: Lø. 13. kl. 20: Ekstraordinær generalforsamling. Fr.: Bordtennis.

Ordrup: Ti. 9.: Frk. E. Holst fortæller rejscopeleverser fra Holland.

Randers: Sø. 7. kl. 8: Messe og fælleskommunion.

Østerbro: Ti. 9. kl. 20: Den anden aften for ikke-katolikker. Pastor Andersen taler om Kristus. On. 10. kl. 20: Hos Bente Haugmark, Falkoner- gaardsvej 11. 20 spørgsmål til »professor« Bjørn Højbo.

- og hvordan!

Søndag d. 24. drøftedes efter den reciterede messe om morgenen hvordan foreningsarbejdet skulle gøres. Jørgen Nybo indledte med at fortælle om, i hvilken ånd det skulle gøres. Han gik i sin indledning ud fra forskellige situationer i en forenings tilværelse for at se på problemerne derud fra. En kammerat kommer første gang til et møde. De som føler et ansvar for dem, der kommer, ved godt, at de bør tage sig af den nye, men mere bliver det heller ikke til. Her havde det været rigtigt at bede Gud om hjælp, så at Han havde kunnet bruge dem som sine redskaber og gennem dem have knyttet den pågældende til fællesskabet og dermed indirekte til sig selv. Dette er ånden: at give plads til Gud i en for at Hans tilskyndelser må vejlede og Hans nåde styrke.

Derefter kom Oluf Bohn med en redegørelse for, hvilke nye veje vi

burde gå i det daglige foreningsarbejde. Det er klart, at vi ikke kan fortsætte med den gamle form, da den har udlevet sig selv. Da det er det hele menneske, der skal frelses, må vi henvende os til hele mennesket. Foreningen skal derfor være et sted, hvor de, der kommer, efter mulighederne får lejlighed til at udfolde sig helt, og her giver fritidsklubberne os et fingerpeg. Klubberne må under en eller anden facon blive noget i den retning. Men det er ikke nok, at foreningen blot er et sted, hvor der er plads til de unge; livet i dem skal drage de unge nærmere til Gud. Derfor skal det kristne fællesskabs ånd herske her. Guds kraft skal være til stede og smitte af på de andre. Dette sker vel bedst igennem vor aktive omsorg for vore kammerater, men et ord i ny og næ skal også til. Hvis vi kan finde frem til en arbejdsform, hvor alt lige fra foredrag til spil og hobby- dyrkning kan få plads i det kristne fællesskabs ånd, vil vi komme ud af problemet med at lokke med fornøjelserne. Thi så vil foreningsarbejdet være båret af den grundindstilling, at hvad der finder sted, enten er et udtryk for den kristnes glæde ved livet eller et udtryk for vort ønske om at tage os af andre.

Når så alle er blevet noget af en enhed, er det tid at gøre de nye til værter for dem, der endnu ikke kommer, ved at give dem til opgave at drage omsorg for dem.

Desværre

er Øm-borgen lukket for weekend-besøgene i de uger, der er skoler, men man kan jo tage med på en skole, så er man da sikker på at være der.

Generalforsamlingen

vil i år finde sted mellem de to ømskoler, altså søndag den 11. juli.

Katolsk Bognedsættelse

	før	nu
Chesterton: Mørk Middelalder	8,75	4,50
Lekeux: Maggy	5,75	2,00
Schindler: De apostoliske Fædre I—II	45,00	20,00
Reiter: Sikre og tvivlsomme Mirakler	4,50	2,50
<i>tidligere nedsettelse:</i>		
Hansen: Vore Helgener	3,00	1,00
Eliot: Familiens Genforening	24,50	3,50
Johs. Jørgensen: Hr. Johansen	3,50	1,00
— — Assisi — Salzburg	5,50	2,00
— — Mit Livs Legende I—II	24,00	15,00
— — Goethebogen	7,50	4,50
— — Fyen og andre Digte	5,50	2,00
Lewis: Den store Skilsmisse	7,50	2,50
Maritain: Kristendom og Demokrati	5,50	2,50
Marshall: Fryd og Herlighed	6,75	2,00
Meersch: Menneskefiskere	9,75	2,00
Papini: Breve til Menneskene	7,50	3,00
Ricciotti: Jesu Kristi Levned I—II	28,00	15,00
Schindler: Sankt Lioba den Angelsaxer	5,85	2,00
Sheed: Kommunismen og Mennesket	9,75	2,00
Stolpe: Fjern Melodi	9,75	2,50
Steidl: Legenderoser fra vor Frues Urtegård	3,25	1,00
Martindale: Pier Giorgio Frassati	6,75	3,50
Johs. Jørgensen: Fremmed Frugt	6,75	3,50
Newman: Apologia	4,00	2,00

Desuden nedsettes en række franske og tyske bøger.
Skriv efter katalog.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Ordenssamfundene i Tal

sluttes fra Side 66)

Der er større Stigning for Kongregationer end for Ordener. Man tør formode, at det hænger sammen med Ordensregler, der er udformet nærmere vor Tid, og med Ordensopgaver, der er stillet nærmere Nutiden. Dog er forskellen ikke saa betydelig, at ikke idskillige Ordener ligger med større Stigning end Kongregationernes Gennemsnit. Stort set er det de større Ordener, der opretholder, delvis end-

og forøger, deres Størrelse, i nogen Grad paa Bekostning af mindre Samfund. Dette tyder paa, at Frygten for Opsplittelse i mange Samfund er ubegrundet.

Der er ikke Træk i Tallenes Tale, som lyder paa hverken særlig stor eller ringe Vækst af de kontemplative Ordener. Der er Brug for disse og Tilgang til dem, men ikke en saadan, at man kan aflæse noget om et Tidehverv for Kontemplationen.

Derimod er det ret tydeligt, at det blandt de aktive Ordenssamfund specielt er dem, der virker i det sociale

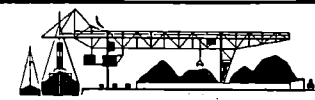
Arbejde, der samler Broderparten af Kaldene.

ORIENTERING

(sluttes fra Side 65)

den ved Siden af tykke Linie, der idag propaganderer for alt andet end religiøse Tanker og Følelser. Og Haabet maa ligge i, at denne tynde Streg — i hvert Fald i Frankrig — maa føre opad medens den tykke Linie i Øjeblikket synes at savne og tabe noget i Stødkraft.

Roskilde

<p>Roskilde Mejeri Borgerdiget Telefon 349 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Halvor Hansen Glarimester Algade 31 . Telefon 566 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Skolebøger - Skolerekvitter Læsekreds - Skonitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel Sct. Olsegade 24 . Tlf. 3131</p>
<p>C. J. Schledermann & Sønner MURERMESTRE . ENTREPRENØRER Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122 Jernbeton Murermester ved Sct. Maria Hospital</p>	<p>Chocolade . Is . Konfekturer . CORNER CHOCOLADE Specialitet: Anthon Bergs Chocolate Sct. Olsegade 6 . Tlf. Roskilde 4037 Leverandør til De katolske institutioner</p>	
<p>Edvard A. Petersen (A. P. Jensen) Malersfirma Telf. 1694 - 228 Udlærer arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<p>Kolonial og delikatesser K. A. Jørgensen Telefon 778 Vine, spirituosaa, tobak og cigarer Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Ols. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Olsegade 17 Tlf. 136 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbssted i Roskilde <i>Thomas Larsens</i> Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>
<p>A. Isaksen AUT. ELEKTROINSTALLATØR Algade 16 . Tlf. 448 Udf. Arb. ved de katolske inst.</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.</p>	
<p>Nakskov</p>	<p>L. C. Clasen v. Ole Clasen . Murermester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke</p>	<p>Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621</p>	<p>Reserveret H. J.</p>	 A/S Nakskov Kullimport Telefon Nr. 17
<p>Slagelse</p>	<p>FISK - VILDT - FJERKRÆ Gøtze's Fiskehus TELEFON 718 OG 2518 Det er friskt fra Gøtze!</p>	<p>STAHL & NYLANDER SLAGELSE</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Februar:

7. S. I Højmessen:
(hvid) **Kyndelmisse** (810—86); 2. Bøn: Søndagen (95), 3. Bøn: St. Romualdus (828); Præf. (514); sidste Ev.: Søndagens (95). — Ved Lysenes Indvielse og Processionen er Farven violet (uden Blomster paa Alteret), ved Messen derimod hvid (med Blomster).
I alle øvrige Messer:
(grøn) 5. **Søndag e. Hellig 3 Konger** (95—22); 2. Bøn: St. Romualdus (828), 3. Bøn: St. Ansgars Oktav (821); Præf. (521).
8. M. **St. Johannes af Matha** (829); (hvid) 2. Bøn: Oktaven (821); alm. Præf. (525).
9. Ti. **St. Cyrillus af Alexandria** (hvid) (829); 2. Bøn: Oktaven (821), 3. Bøn: St. Apollonia ([56]); alm. Præf. (525).
10. O. *) **Oktav af St. Ansgar** (821—87); 2. Bøn: St. Scholastica (830); alm. Præf. (525).
11. T. **Vor Frue af Lourdes** (831); (hvid) Præf. (522).
12. F. **Serviterordenens syv Grundlæggere** (834); alm. Præf. (525).
13. L. 6. **Søndag e. H. 3 Konger** (grøn) (anticiperet) (97—23); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).
14. S. **Septuagesima**.
(*) Den 10. Febr. er Aarsdagen for Pave Pius XI's Død.

Vor kære Moder

Isabel MacGregor Magnussen

døde Lørdag 30. Januar i Aarhus.
Børnene.

Begravelsen har fundet Sted i København.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, Øredgade 67,

København K. Tlf. Pø. 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüdgers Thomsen,

Stenogade 7, Kbvn. V. Tlf. Bva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Holrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Academicum Catholicum

Lørdag den 6. februar kl. 19.45:
Kyndelmissefest.

Søndag den 7. februar kl. 9: Messe
i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter
messen travetur til Kirsten og Paul
Reiter, Juelsmindevej 19.

Lørdag den 20. februar kl. 19.30:
Åbent hus hos landsretssagfører Garth-
Gruner, Sct. Kjeldsgade 14, Ø. Pastor
Ib Andersen fortæller om sin ameri-
katur.

St. Ansgars Kirke

Søndag 7. kl. 10: Kyndelmisse med
lysindvielse og procession.

Hertug Knuds Division

afholder lørd.—sønd. 13.—14. februar
sit årlige stævne for katolske spejder-
førere. Førere, som ikke i forvejen er
i forbindelse med Hertug Knuds divi-
sion, er velkomne og bedes snarest
sætte sig i forbindelse med divisions-
chef Henning V. Faushøll, Elmegade 3,
Nora 1879 x.

P. S. til Konvertit-Motiver

Vi har modtaget nedenstaaende Re-
plik til vor Forsides-Artikel »Konver-
tit-Motiver« (10. Januar 1954):

Det ansete tyske Tidsskrift »Hoch-
land«s 50 Aars Jubilæum blev fornylig
for den »Österreichische Furche« An-
ledning til at genoptrykke et aabent
Brev, der i sin Tid af *Getrud von le
Fort* blev sendt til »Hochland«s Grund-
lægger *Carl Muth*. I det Brev skildrer
Forfatterinden, hvordan hun engang
kort efter første Verdenskrig siddende
paa en Haandkuffert i et overfyldt Tog
stiftede Bøkenidskab med det hende —
hun var dengang endnu Protestant —
indtil da helt ukendte katolske Maa-
nedsblad. Derved kommer hun til at
blotte den første Spire til sin egen
Konversion — noget, der ogsaa bortset
fra aktuelle Problemer om Konvertit-
Motiver turde være af Interesse, naar
det drejer sig om en Forfatterinde af
saa udpræget klassisk Format som
Gertrud von le Fort er del.

Derfor skal her et Par Sætninger
udhæves, hvori Konversionspørgs-
maalet mere direkte tangeres.

»Denne Rejse paa Kufferten i Sel-
skabet af det ukendte Tidsskrift blev

Bogtrykkeriet Athene ^Å/₅

Svanemøllevej 4 • Tlf. C. 11.313

for mig en lykkebringende Oplevelse.
For med dette Tidsskrift befandt jeg
mig i en Verden, der hverken troede
paa Europas eller vort Folks Under-
gang, men tværtimod paa deres Op-
standelse og Fornyelse; jeg følte mig
hensat i en kristen Verden. Jeg befandt
mig — det var jeg selvfølgelig straks
klar over, — i et katolsk Tidsskrifts
aandelige Sfære, men dog samtidigt i
mit eget Hjemland, og det ikke blot
fordi ikke-katolske Gøder ogsaa blev
taget med og fandt Vurdering, men
endnu mere fordi dette Tidsskrifts he-
le Holdning ligesom syntes at indeslut-
te mine mest dyrebare Ejendele, det
vil sige mit fromme protestantiske
Hjems Arv. Ja, netop det Indtryk af
at indeslutte — jeg husker det gan-
ske nøje — var dette Mødes Kvintes-
sens. Paa det Tidspunkt blev jeg mig
for første Gang fuldt ud bevidst over,
at der trods alle pinlige Spændinger
og Spaltninger inden for Kristendom-
men dog stadig findes en kristen Kul-
turs Fælleseje. Jeg kom her et katolsk
Tidsskrifts aandelige Holdning ind paa
Livet og oplevede den som en univer-
sel og kristelig Aands- og Kærligheds-
holdning; jeg oplevede den katolske
Kirkes favnende og moderlige Gebær-
de — og dermed oplevede jeg dengang
det indre Væsen af det katolske i det
hele taget. Dette Møde bærer saaledes
Præget af min (senere) Oplevelse af
Kirken — paa det kulturelle Omraade.

For det afgørende ved Mødet med
Kirken for den, der kommer til den
udefra, er dog dette, at blive sig en
indesluttende, moderlig favnende Ge-

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

bærde bevidst. Konvertitten er jo ikke, som det tit paa misvisende Maade bliver tolket, nogen, der lægger Eftertryk paa den pinlige konfessionelle Spaltning, men tværtimod nogen, der har overvundet den; hans egentlige Oplevelse er ikke saa meget Oplevelse af en anden og ny Tro, til hvilken han »træder over«, hvad han oplever er snarere Troens Enhed, der overvælder ham. Det er et Barns Oplevelse, der blive sig sit eget religiøst Eje bevidst

— Protestantismens central — kristelige Goder, saaledes som de er gaaet frem af Moderkirkens Skød, ligesom de ogsaa bliver holdt i Live og hengemt i samme Moderkirkens Skød. Det drejer sig altsaa hos Konvertitten — for at sige det skarpt — om den lysende Erkendelse af, at Trosspaltningen i dybere religiøst Sigt i langt ringere Grad er en Troens frem for en Kærlighedens Spaltning, og at det aldrig vil lykkes at overvinde den første ad

teologisk Vej, dersom Overvindelse af den sidste ikke er gaaet forud.

Konvertitten, hedder det længere henne i samme Brev, repræsenterer Genforeningen af den spaltede Kærlighed; han er ligesom Broen, der forbinder begge Bredder.«

Lad mig saa kun tilføje, at denne fine Selvanalyse fuldt ud bekræfter hvad jeg selv i Omgang med ikke saa faa Konvertitter har bragt i Erfaring.
S. W.

Kolding

Alex LEONHARD

All i friske Grøntsager, Frugt, Konserver, Blomster

Domhusgade . Telf. 2413
VARERNE BRINGES

J. Krenk

CIVILINGENIØR

Fredericiagade 14 . Telf. 3343

Udført arbejdet ved den nye skole

Bech & Kildehøj

H. Kildehøj & J. Jeppesen

MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER

Udført arbejdet ved den nye skole

Tøndervej 93

Telefon 2402

Peter From

KOLONIAL og DELIKATESSE

Domhusgade 27 . Telefon 3210

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

M. P. T. Vistoft

Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester
Badeværelser . W.C.

Haderslevvej 57 . Telefon 442

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Møller & Sørensen

TØMRER- OG SNEDKERMESTRE

Clemensgade, Telefon 33

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Altid det bedste

Kolding Andelsmejeri

Telefon 153

Lev. til de katolske Institutioner

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Telefon 952

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre

»Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7

Telefon 1923, 1924

M. Lauridsen

Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til kat. Menighed

V. FALTHE

All i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer

Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698

Fa. Chr. Søndergaard's Eftf.

Smedemester

Vestergade 16 . Telefon 1317

Udført Arbejdet ved Den nye Skole

P. W. Christiansen

Aut. Installatør

Søndergade 26 . Kolding

Leverandør til den katolske Kirke

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Bogladen
med
de
mange
Bøger ...

Barkholts Boghandel

Brødrene Andersen

Tømrermestre
Munkedamsvej
Telf. 281

Udfører Arbejdet ved den nye Skole

Esbjerg

Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Viggo Christensen

Urmager, Optiker, Guldsmed

Kongensgade 64, Telefon 829

Lev. til Sct. Joseph Hospital

Chokolader . Konfekture . Bolscher

A. Ploug

Norregade 58, Esbjerg, Telf. 3541

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Vesterbyens Kødudsalg

Villy Hansen

Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade

Tlf. 1667

All i Kød, Flæsk og Paaflæg
Lev. til Sct. Josefs Hospital

Svend E. L. Truelsen

Rullegardiner . Tapeter

Oliefarver . Lakker

Torvegade 56 Telf. 1541

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Becks Møbelforretning

ved Knud Beck

GRUNDLAQT 1898

Telf. 735, Torvet, Esbjerg

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

K. J. Højland

aut. Vand- og Gasmester

Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708

Udf. Arbejdet for de katolske Inst.

E. Boysens Fiskehandel

Altid friske Varer

Telefon 2247

Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

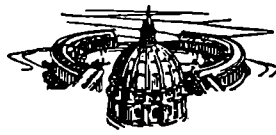

O. Frederiksen

Nørregade 65 . Tlf. 576

Kolonial . Mel

Lev. til Sct. Josefs Hospital

Den Hellige Fader i Bedring

Den Hellige Fader blev i forrige Uge angrebet af en lettere Forkølelse og en nervøs Mavelidelse. Efter hvad Vatikankens Pressebureau meddeler, er der ingen Grund til Ængstelse, og Pavens Befindende er i de seneste Dage bedret væsentligt. I Slutningen af den forløbne Uge betegnedes Pavens Sundhedstilstand som tilfredsstillende, omend der tilføjedes »endskønt Hs. Hellighed som Følge af den endnu ikke helt forsvundne Mavelidelse ikke har tilbragt en helt rolig Nat«.

Ved den nervøse Mavelidelse drejer det sig om en Form for Hikke, der nu har været en lille Uges Tid, og som hindrer Paven i at sove og samtidig har fremkaldt en i og for sig ubetydelig men dog smertelig Halsbetændelse. Den Hellige Fader er imidlertid atter feberfri og læser paany regelmæssigt Messe. Paven modtager ligeledes dagligt de to Pro-Statssekretærer, men det maa paaregnes, at den Hellige Fader ikke kan være til Stede ved forskellige nært forestaaende kirkelige Højtideligheder, ligesom han har maattet aflyse en Række Audienser.

Det er rørende at se, hvor megen Deltagelse, der er strømmet ind i Anledning af Pavens Sygdom. Daglig er der til Statssekretariatet kommet Sække af Post, indeholdende alle gode Ønsker og varm Deltagelse fra nær og fjern. (KNA)

Den ny Basilika i Lisieux indvies til Juli

Den ny Basilika i Lisieux til Ære for den hellige Therese af Jesusbarnet bliver indviet under stor Højtidelighed 11. Juli. Kardinaler og Ærkebiskopper fra forskellige Lande vil foretage Indvielsen af Basilikaens 16 Altare. Kirken bliver en af Frankrigs største. Det ventes, at Paven sender en speciel Legat til Invielsesfestlighederne. (KNA)

Russiske Præstespioner virksomme i Vesteuropa

Den russisk-ortodoxe Sjælesørger i Vest-Berlin, Ostislaw Wolonzewitch, er for kort Tid siden flygtet til den tyske Øst-zone og har der stillet sig under »Moskva-Patriarkens Jurisdiktion«. I denne Forbindelse meddeles det i velunderrettede Kredse i Berlin, at Wolonzewitch overhovedet ikke er ortodox Præst men derimod slet og ret russisk Spion med særlige Op-gaver. Fra Vest-Berlin, hvor han har nydt Myndighedernes Tillid, har han

URBI ET ORBI

Ingen katolsk Præst mere i Moskva

I en Prædiken i Kirken Saint-Louis-des-Francais i Moskva meddelte Præsten Boutorovitch for kort Tid siden, at han maatte forlade den russiske Hovedstad. Det var tidligere altid Præster af fransk Herkomst, som betjente Kirken St. Louis-des-Francais. Dette var ogsaa Tilfældet for nogle Aar siden, da en fransk Assumptionist, Pater M. de Matha Thoma, opholdt sig i Moskva som Sjælesørger for sine Landsmænd. Imidlertid nægtede Sovjetmyndighederne denne forlænget Opholdstilladelse, og han maatte derfor forlade Rusland og vende hjem til Frankrig. I Mellemtiden var der dukket en baltisk Gejstlig ved Navn Boutorovitch op, og denne nægtede Pater de Matha Thoma Adgang til den franske Nationalkirke samt foreviste en Anerkendelsesskrivelse fra Ærkebiskoppen af Riga. Nu forlader imidlertid ogsaa Boutorovitch Moskva. Han gav ingen Forklaring paa Aarsagen til Afrejsen, og man har strengt taget aldrig været helt klar over hans juridiktionale Stilling. (KIPA)

Biskop Baziak i Tarnow

Ifølge paalidelige Efterretninger, som er indgaaet til Schweiz, opholder den fangne Ærkebiskop Baziak af Lemberg sig i Øjeblikket i Tarnow. Personer, som ønsker at faa Biskoppen i Tale, har forinden maattet lade sig underkaste lange Forhør, og Navnene er kommet paa den »sorte Liste«. Ærkebiskop Baziak blev arresteret i December 1952, og Anklagematerialet mod ham leveredes af »Tilstaaelserne« i den berygtede Krakow-Proces. Ærkebiskoppens Arrestation gav, som det vil erindres, i sin Tid Anledning til stor Uro og Demonstrationer blandt den katolske Befolkning. (KNA)

kunnet formidle vigtige Informationer om Vest-Europa til Øst. Wolonzewitch er Medlem af en Organisation, der tæller ca. 3000 Agenter, spredt over hele Vesteuropa. Takket være sin Funktion som Sjælesørger har det været ham muligt at opnaa en hel del »good-will« i ikke-kommunistiske Kredse. (KNA)

KATOLSK UGEBLAD
i ethvert katolsk Hjem!

Tito indkalder Biskopper

To katolske Biskopper er blevet indkaldt til Militærtjeneste i den kommunistiske jugoslaviske Hær. Det drejer sig om Biskop Franziskus Francic i Spalato og Biskop Pavlisic i Segna. Begge Biskopperne maa aftjene almindelig Værnepligt i Nærheden af Sezana i Istrien. Sammen med Biskopperne er der indkaldt et større Antal yngre Gejstlige saa at adskillige Sogne enten staar vakant eller i Øjeblikket betjenes af ældre Præster, der oprindelig havde trukket sig tilbage. Biskop Francic blev Juli sidste Aar overfaldet i Spalato efter en Tale af Tito. (KNA)

Søstre uden Ordensdragt

Med Tilladelse fra Biskoppen af Roermond, Dr. J. Lemmens, har en Del spanske Ordenssøstre slaet sig ned i Byen Siltard. Søstre kommer fra et moderne og meget tidssvarende Kloster »Las Misionaras de Christo Jezus« i Javier i Pyrenæerne og Institutionen blev grundlagt for en halv Snes Aar siden. Søstre bærer kun Ordensdragt indenfor Klostermurene. De udøver Apostolat i almindelig verdslig Klædedragt. (KNA)

»Guds Fæstninger« ogsaa i Sovjetzonen?

Saafernt det skulle komme til en Genforening af Tyskland, vil den saakaldte Øst-Præstehjælp — en Foranstaltning, der tager Sigte paa at hjælpe Kirken i Østtyskland — straks paabegynde Opførelsen af Kirker i Mellemtyskland, erklærer Initiativtageren til »Guds Fæstninger«, P. Werenfried van Straten. Der har været megen Kritik af de »Fæstninger«, der opføres umiddelbart ved Zonegrænsen, idet de har vakt det Indtryk, at man fra katolsk Side ikke mere regner med en Genforening af Vest og Øst. I den Anledning konstaterer P. van Straten, at der allerede foreligger konkrete Planer til et større Sjælesørgerarbejde i Mellemtyskland for det Tilfælde, at Jerntæppet skulde blive løftet. Open-Fabrikkerne bygger for Tiden paa 15 mindre Kapelvoogne, og til Paaske vil Øst-Præstehjælpen overdrage den tyske Diasporasjælesorg ikke mindre end 30 ny Folkevoogne. Endvidere vil der i Sommerens Løb blive indsat 15 store »kørende Kirker«. P. van Straten meddeler yderligere, at der inden længe vil blive oprettet et polsk Præsteseminarium i Frankrig. (KNA)

Katolsk

Ugeblad

14. Februar 1954
102. Aargang
Nr. 7

Hvor katolsk er Rom?

Norge og Jesuitterne

Italiens Biskopper
om aktuelle Problemer

Ordenssamfundene
foran Udryddelse i Polen

Disse Linier skrives, mens Katolikker Verden over vender deres Tanker mod Pavens Sygeværrelse og beder Gud lade den Hellige Fader komme sig og endnu en Aarrække fortsætte den Pavegerning, hvis ansvarstunge Vægt han har baaret til saa stor Gavn for Kirken og dens Børn.

Vel ønsker vi til syvende og sidst intet bedre, end at Guds Vilje maa ske i dette som i alt. Og vel ved vi, at medens verdslige Troner kan vakle eller helt styrte i Grus ved en uerstattelig Konges Død, vil Petri Stol ikke staa tom, og den, der er Pave, er Kristi Stedfortræder, for hvis Gerning Kri-

sti Løfter gælder. Vi ved ogsaa vel, at Kardinalkollegiet tæller meget betydelige Personligheder, blandt hvilke en god Pave vil kunne vælges.

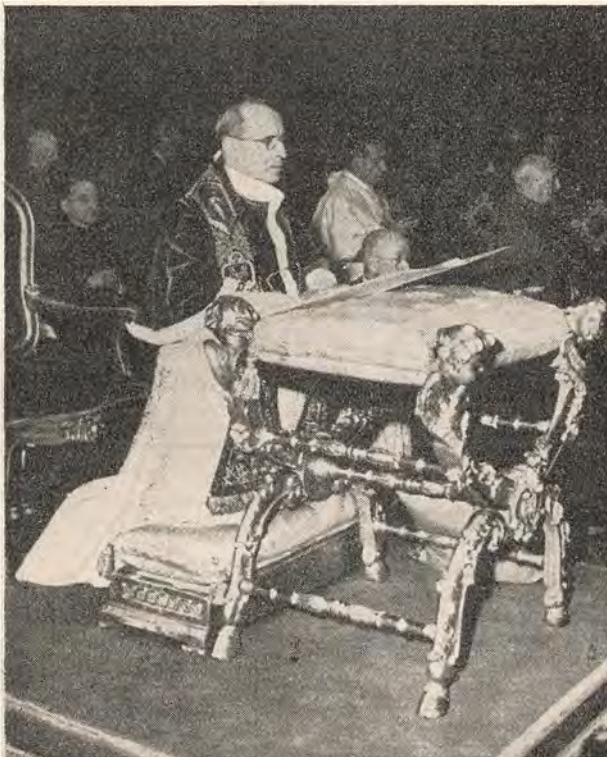
Og alligevel beder vi saa inderligt Gud give Pave Pius XII endnu en Tid at virke i. Vi vil sikkert bede en saa-

I Bøn ved Pavens Sygeleje

dan Bøn ved enhver Pavens alvorlige Sygeleje, men overfor Pave Pius XII er der noget særligt ved vor Bøn. Han har saa personlig en Plads i katolske Hjerter. Det skyldes til en vis Grad hans Pavegernings Resultater, alt det, som engang vil blive sagt i en Nekrolog, og som Historikerne siden vil skrive Værker om. Men det er endnu mere en blandt alle Katolikker i alle Klodens Egne udbredt Følelse af, at Pius XII er en Præst, som enhver af os angaar. Han elsker Kontakten med Mennesker, giver sig Tid til dem, vil være noget for dem. Fra de høje Stole er der nødvendigvis langt ned til den menneskelige Vrimmel. Pius XII har altid givet os Fornemmelsen af, at han evnede det sjældne at bygge Bro over denne Afstand.

De nyeste Telegrammer denne Mandag Aften, hvor disse Linier formes, giver et vist Haab om, at Krisen er overstaet og Pavens paa Bedringens Vej trods alt, hvad onde Tider har budt ham af tunge Sorger og Vanskeligheder og alt hvad hans Nidkærlighed i Herrens Tjeneste har budt hans fysiske og psykiske Kræfter.

Maatte det ikke vare længe, før vor Hellige Fader igen staar for Alteret over Apostelgraven og før han atter fra Peterskirkens Balkon lyser Velsignelsen over Staden og Verden med den Gestus, der for hele Verden er saa talende et Vidnesbyrd om hans Længsel efter at naa hver eneste Sjæl i den betroede Hjord.

Et af de seneste Billeder af Pavens: Den Hellige Fader beder den af ham selv forfattede Bøn ved Maria-Aarets Aabning i St. Maria Maggiore

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

Reserveret

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og lavrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

KAJ M. JENSEN
DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

WESTERBRO

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Til den katolske Menighed!

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner. Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **A/S I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Parten)

Hvor katolsk er Rom?

I en Serie Artikler om den katolske Praksis rundt om i Verden har »The Tablet« ogsaa bragt en Oversigt med denne Titel. Vi gengiver nogle af Hovedtankerne:

Naar Hundredtusinderne flokkes i og omkring Peterskirken gennem Via della Conciliazione og helt ned til Tiberen, er det svært at tro, at ikke hele Rom er begejstret i sin katolske Tro. Paa den anden Side hører vi ogsaa om Modsætningerne mellem Vatikanets Glans og Slumkvarterernes Uhygge saa tæt op mod Pavens Bolig, mellem Kirkens Hellighed og Vantroen hos Pavens nære Naboeer. Hvilket Billede er det rette?

For et Aar siden trykte Osservatore Romano et Brev til Præsteskabet i Rom. Her stod, at det var blevet sagt, det var meget faa, som overværede Messen om Søndagen. »Virkeligheden er, at i hvert Fald 40 pCt. deltager i Messen. Det ses af en Undersøgelse, begrænset til 20 af Byens Sogne«.

Tallet vækker Skepsis. Hvorfor kun 20 Sogne eller kun en Sjettedel af dem alle? Var det udvalgte Sogne? Paa den anden Side skrev kort efter den italienske Jesuit Pater Rotondi i Pariserbladet »La Croix«, at en Million Romere gaar til Messe hver Søndag, og det er mere end 40 pCt. De fleste Kendere vil mene, at Tallet ligger noget under dette Tal. I Kommunisternes »Unità« har den i 1952 frafaldne Jesuit, Pater Tondi paastaet, at Tallet er 15 pCt. Man kommer Sandheden nærmest ved at regne med en Trediedel af Roms Befolkning. Paaskepligten menes ret almindeligt at ligge noget under de to Trediedele, paa ca. 55—60 pCt.

Vanskeligheden ligger blandt andet i, at Byen er i saa rivende Vækst. I 1870 var der 200 Tusinde, i 1918 godt en halv Million, for tyve Aar siden over en Million, og i Dag nær ved de 2 Millioner — en Tidobling paa 85 Aar. Hver eneste Dag kommer 100 Mennesker med eller uden Familie ude fra ind til Rom uden at have Mulighed for at skaffe sig Husly. Disse Mennesker lever i Byens Udkant under frygtelige Forhold. Rom tæller antagelig i Dag 400 Tusinde egentlig hjemløse. Præstegerningen blandt disse Mennesker er forfærdelig svær.

Sognetallet har ikke holdt Trit med Befolkningens Vækst. Der var 54 Sogne, da Byen talte 200 Tusinde — eller 4000 Sjæle pr. Sogn. I Dag er der godt 120 Sogne, hvilket svarer til 16.000 Sjæle pr. Sogn. Enkelte Sogne er paa 30.000 Mennesker, ja, der er Sogne paa 50.000. I disse Tal er de hjemløse endda ikke medregnet. Inde i Centrum er der til Gengæld Sogne med under 1000 Menighedsmedlemmer (Laterankirkens Sogn tæller lidt under 400).

Det er Germanicum-Studenten, som har skaffet disse Tal. Det var sværere for dem at tælle Kirkerne. Ud over Sognekirkerne er der ca. 140 Kirker for mandlige Ordenssamfund og endnu flere for de kvindelige, desuden

28 nationale Kirker og Kollegie-Kapeller. Men der trænges til mange flere Sognekirker. I et af Omegns-Sognene er der 6 Præster til at betjene en Befolkning paa 40 Tusinde, men Kirken har kun Plads til 500.

Præsternes Antal i Rom er uhyre, men de fleste arbejder i Central-Administrationen og Undervisningen. Der er 440 Præster i Sognegerningen i Pavens Dioces, og heraf er over Halvdelen (240) Ordenspræster. Naturligvis hjælper mange andre af Præsterne med i Sognene, men det van-

skelligor Dannelsen af en virkelig Sognebevidsthed. Det er særlig besværligt i en By, hvor Folk ikke vanemæssigt holder sig til en bestemt Kirke, men besøger den eller den Kirke for en speciel Andagts eller Traditions Skyld. Man gaar til Sant' Agnese til den hellige Agnes' Fest, til Santa Cecilia eller San Clemente i November, til Gesù Nytaarsaften eller til selve Peterskirken, naar der sker noget særligt der.

En Præst i det allerfattigste Rom, Trastevere, sagde: »Disse Mennesker kommer aldrig i Kirke og praktiserer hele Livet igennem ikke deres Tro, men naar de skal dø, ønsker de alle at modtage Sakramenterne«. Det er

Septuagesima

14. Februar 1954

HVAD GØR GUD – OG HVAD GØR VI?

(1. Kor., 9. 24-27, 10, 1-5)

Vi Kristne af idag er tilbøjelige til at betragte det, der foregaar omkring os og vor Skæbne som noget saa ganske ekseptionelt, at vi let forfalder til at mene: Sligt er dog aldrig hændt nogensinde før. Men det er en stor Fejltagelse. Vi maa lære Kristi og hans samtidiges Liv, ja hele det jødiske Folks Skæbne som Forbillede, som Varsel for og Profeti om vort eget Liv. Vi hjemses af de selvsamme Fristelser som de, vi beskænkes imidlertid ogsaa med samme Naade. Vi ved endnu ikke, hvad der kommer ud af vort eget Liv, men vi kender den Afslutning, der blev vore Forfædre i Troen til Del (Den hellige Paulus kalder dem derfor vore Fædre!). Vort Liv formes og forløber efter de selvsamme Love — det ligger derfor i vore Hænder at opnaa en bedre Afslutning paa Grundlag af vore Erfaringer.

Det israelitiske Folk drog i sin Tid, ud af Slaveriet i Ægypten og maatte i samfulde 40 Aar vandre rundt i Ørkenen. Summen af deres Erfaringer tilhører os. Og Gud handler med os Kristne af 1954, som han i sin Tid handlede med sit udvalgte Folk. Israeliterne drog omkring under Beskyttelse af en stor Sky, som ydede dem Skygge ved Dag og Lys ved Nat. Paa denne Maade vaagede Guds Forsyn synligt over dem. Det samme Forsyn vaager idag over os og er vor afgørende Livsfaktor. Ved Dag og ved Nat, i alle Livets Forhold baader det for os. Alt, hvad vi har Behov, hvad der tjener til vor Frelse, skænker Gud os i sin Visdom og Kærlighed. Vi bliver ført og ledsaget gennem Livet — akkurat som Guds udvalgte Folk. Under den lange Ørkenvandring blev Israeliterne næret med Brød fra Himlen, med Manna. Herrens Legeme i Sakramentet, er det Brød, der falder ned fra Himlen, og den, der spiser af dette Brød, har det evige Liv. Paa denne Maade er ogsaa vi i Stand til at vandre gennem denne Ørken — den aandelige Føde holder os i Live. Jøder drak Vand, der paa vidunderlig Vis sprang af Klippen, og deres aandelige Tørst blev slukket af den aandelige Klippe, der fulgte dem, nemlig Kristus — hans Ord er som det livgivende Vand. Det væl-der af den hellige Skrift, der forekommer saa mangen tør og ufrugtbar. Man behøver imidlertid blot at slaa op i den, straks sprudler dens aandelige Kilder.

Saa rigeligt betænkte Gud sit Folk. Men alligevel »havde Gud ikke Velbehag i de fleste af dem«. Menneskene var ikke, som de burde være — og disse Ord har Bud til os. Æblet falder jo sjældent langt fra Stammen. Guds Dom over »vore Fædre« træffer ogsaa disses Efterkommere. Guds Naade gør det nemlig ikke alene. Vi maa ikke i vor Selvsikkerhed stole paa Guds Velgerninger, som om vi allerede havde vor Frelse i Lommen. Ubenyttet Naade bliver til Forbarmelse. Guds Velbehag eller Vrede, et tredje eksisterer ikke! Gud havde »ikke Velbehag«! Det er Fordømmelse, der ogsaa truer »de fleste« af os. Hvordan skal vi bære os ad med at undslippe denne Dom! Vi skal ikke blot sidde stille og tage imod Guds Gaver, endside blot beraabe os paa dem. Lad os takke Guds Forsyn uden at murre og uden »at vide bedre Besked«! Lad os tillidsfuldt og hengivent give os hen til ham! Ved Daaben er vi blevet bedre Mennesker. Kan man maaske se det paa os? Ved Daaben er vi blevet Guds Børn — han gør os saa sandelig ikke Uret, naar han regner med os. Bør vi ikke være mere ærefrygtige ved Modtagelsen af den hellige Kommunion? Og hvorledes vil vi kunne give Guds Spise Plads i et af Verden opfyldt Hjerte? Bør vi ikke rydde grundigt op og gøre Plads til Vor Herre — lad os benytte den forestaaende Fastetid til at arbejde paa, at Gud maa finde Velbehag i de fleste af os!

Sognepræsten.

kun sjældent, at selv de argeste Kommuniste eller Anti-Klerikale afslaar de sidste Sakramenter. Dette siger noget om, hvad der findes paa Bunden af Romernes Sind.

Men ingen Rundspørge kan i Virkeligheden besvare det Spørgsmaal, vi opstillede i Overskriften. Rom er først og fremmest Petri Stol og Pavernes By, en By, som i 1600 Aar har haft dette Præg, mens unaadelige Forandringer ellers er sket -- en By, der siden den verdslige Magt blev frataget Paverne for 80 Aar siden ikke har besiddet nogen Enhed i politisk For-

stand og heller ikke besidder den nu -- en By, hvor den eneste og overvældende Enhed ligger i Hengivenheden overfor den Hellige Faders, *de-jensor civitatis'* Person. Den har i en Menneskealder været Hovedstad for en Nation, men den har siden den Kristne Æras første Aar, ja endnu tidligere, været Verdens Midtpunkt. Den er en Kirkernes By, hvor der aldrig var Kirker nok -- hvor Victor Emmanuel-Monumentet i Dag staar som et Levn fra en allerede forsvunden Tid, men hvor PetersKirken forbliver og betyder, hvad den altid betød, *urbi et orbi*.

KIRKENS BØN FOR PAVEN

Gud, du som er alle troendes Hyrde og Styrer, se i Naade til din Tjener Pius, hvem du har sat til som Hyrde at forestaa din Kirke; vi beder dig, forund ham ved sit Ord og sit Eksempel at gavne dem, som han styrer for at han i Forening med den Hjord, som er betroet til hans Varetægt, maa naa til det evige Liv.

Norge lærer Jesuitter at kende

I Norge bestemmer Grundloven endnu, at Jesuitter ikke maa taales i Landet. I Praksis har man flere Gange lukket Øjnene og tilladt Jesuitter et Besøg i Norge, og der er en vis Rimelighed for, at denne anakronistiske Bestemmelse vil blive slettet. Som et af Tegnene herpaa kan notes, at »Arbejderbladet« i Oslo i to store Artikler d. 29. og 30. Januar som Forsidestof har bragt en lang Samtale, som en udsendt Medarbejder, Bjørn Gabrielsen, har haft med vor egen *Pater Heinrich Roos S. J.*

Vi citerer enkelte Afsnit af det lange Interview.

— Motstandere av jesuittene i Norge beskylder dere for å sympatisere med fascisme og nazisme. »Jesuittfascismen«, snakker man om.

Pater Roos: — Under krigen var det to kategorier av tyskere som Hitler fant uverdige til å bære tyske våpen. Det var jøder og jesuitter. Jesuittene er skarpe motstandere av all sneversynt nasjonalisme. Vi har medlemmer fra en lang rekke nasjoner og vårt virkefelt er verden. For min del har jeg nå fått dansk statsborgerskap. Men under krigen var jeg fremdeles tysk borger. Likevel var jeg og mine landsmenn i ordenen avgjorte anti-

nazister. Vi hadde til og med kontakt med motstandsbevegelsen i Danmark.

— Hvordan stiller jesuittene seg til politiske problemer?

— Vi deltar aldri i politikk. På den annen side mener vi at nesten all politikk har med moral å gjøre. Og den moralske grunnvullen for politikken, den kan vi undersøke og ta stilling til. Naturligvis har ikke spørsmålet om høyrekjøring eller venstre-

ORIENTERING

NAVNET MINDSZENTY

Den 8. Februar var det nøjagtigt fem Aar siden, at Kardinal Mindszenty blev idømt livsvarigt Fængsel. Navnet Mindszenty var udset til at gøre Europas Nationer opmærksom paa den Trusel mod Friheden, som lurte lige udenfor vore Grænser. For fem Aar siden opskrænte Retssceneriet i Budapest faktisk hele den civiliserede Verden, men næppe havde Fængselsporten lukket sig bag den paa Legeme og Sjæl martrede Martyrkardinal, førend man havde glemt, at Mindszenty var Billedet af Menneskeværdigheden af idag.

Med Domfældelsen af Kardinal Mindszenty naaede Forfølgelsen af den katolske Kirke i Ungarn et af sine bitreste Højdepunkter. I en fem-Dages Proces blev en Kardinal i den romerske Kirke for første Gang i Kirkeforfølgelsens Historie efter den anden Verdenskrig ført frem for en forvirret Offentlighed som en viljeløs og hypnotiseret Grammofon, og — skønt paa Forhaand afgjort — idømt den højeste Frihedsstraf. Processen var omhyggeligt forberedt; medens de medanklagede i uafbrudte Forhør og ved Hjælp af Droger, legemlige og sjælelige Pinsler blev aftvunget Tilstaalser, offentliggjorde Regeringen en »Guldbog«, indeholdende Dokumenter og Breve, som paastodes at være fundet i det ærkebiskoppelige Palæ samt Udsagn, som Kardinalen skulde have fremsat overfor Politiet.

Den oprindelige Anklage mod Kardinalen lød paa, at han havde forpurret Tilbageleveringen af Stephanskronen, at han havde opretholdt Forbindelse med Habsburgerne, samt at han havde vidst Besked med de Valutasvindlerier, som man paaduttede hans Undergivne. Det lykkedes Domstolene, som arbejdede med »overraskende Tilstaalser«, at udvide Anklagen til »Forsøg paa at styrte den folkedemokratiske Regering med amerikansk Støtte og genindsætte Habsburgerne efter en tredje Verdenskrig.«

Dommen faldt -- som forventet -- og de medanklagede, der var knækket og nedbrudt, fik ligesaa haarde Straffe. I Præmisserne til Dommen henvises der med Eftertryk til, at der hersker »fuld Religionsfrihed« i Ungarn, og at Kardinalen kun blev anklaget, fordi hans Virksomhed og Indflydelse havde været »farlig« for Ungarn.

Formuleringen af Domsmotiveringen -- saavel som Processens »Teknik« -- lader saa klart som ønskeligt skinne igennem, at det var Regeringens Hensigt ikke at forfølge Mindszenty som Repræsentant for den katolske Kirke, men som et individuelt »Tilfælde« som Følge af kriminelle Motiver og for det andet at stemple hans Person ikke blot for den ungarske Offentlighed men for hele Verden. Af den Grund blev Processen udbasuneret i Presse og Radio, -- deriblandt Partiorganet »Szabad Nep«, der 6. Februar 1949 beskrev Kardinalen som en »jannerlig Orm«, og

en »uforfærdet Skurk«. Alt dette formaaede dog ikke at tilsløre den klare Erkendelse, der hersker paa denne Side af Jerntæppet, og som gik ud paa, at der var passeret Kardinalen noget frygteligt: Efter igennem flere Aar at have været en glødende Forkæmper for den katolske Sag, var han efter et Par Maaneders Fængselsophold i den Grad demoraliseret, rede til allehaande Indrømmelser, til at fremsætte Udsagn, der klart modsagde alle uangribelige Dokumenter og endog tilbagekaldte sin allerede før Arrestationen forberedte Erklæring.

Men med Kardinalens Domfældelse var Kirkeforfølgelsen i Ungarn ikke forbi. I August 1950 blev Episkopatet tvunget til at acceptere en Overenskomst med Staten (som imidlertid blev brudt af Staten kun en lille Uges Tid efter Undertegnelsen ved Ophævelsen af saa godt som alle Ordenshuse i Landet), i Juni 1951 blev det ungarske Episkops stedfortrædende Primas, Ærkebiskop Grösz, idømt fem Aars Fængsel o.s.v.

Vi staar idag overfor den bitre Erkendelse: at den kristne og demokratiske Verden ikke har bestaaet sin Prøve. Der vil aldrig blive Fred og Sikkerhed i Verden, saalænge blot eet Menneske med Offentlighedens Viden uskyldigt holdes indespærret bag Laas og Slaa. Og Martyrkardinalen er ikke den eneste -- Millioner yder ham Følge. Mindszenty er Symbolet paa den krænkede Retfærdighed, og hver og en, der nu efter fem Aars Forløb har affundet sig med dette som en Kendsgerning, er medskyldig.

kjøring noe med moral å gjøre. Heller ikke problemet om Europa-hæren, om vi skal ha en slik hær eller ikke. Men en ting som fordelingene av samfunnsgodene er også et moralsk spørsmål. Likedan skattepolitikken. Hvis for eksempel en stat krever slike skatter at en familie ikke kan eksistere, da er det et moralsk spørsmål om staten kan gå så langt. Eller hvis en stat utøver sin makt slik at den tar all personlig frihet fra borgerne, da er også det et moralsk spørsmål. Likedan forsvarsspørsmålet. Kirken mener det er moralsk riktig å forsvare sitt land.

— Hvordan stiller jesuitterordenen seg til kulturelle spørsmål?

— Meget positivt. Det er karakteristisk for jesuittene at de interesserer seg sterkt for kulturlivet. Vi prøver å tilegne oss samtidens kunst og kultur og gjøre den til en vei til det religiøse liv. På dette område reagerer jesuittene stikk motsatt av pietistene. Vi leser meget og følger godt med i ny litteratur. Mange av oss gir ut bøker om vitenskapelige eller kulturelle emner. En av de beste avhandlingene om marxistisk filosofi er skrevet av en jesuitt.

Jesuittene og religionsfriheten

— En annen anklage mot jesuittene er at dere er intolerante. Dere er motstandere av religionsfriheten, og vil bare ha frihet for deres egen religion påstås det.

— Til det vil jeg for det første svare at det finnes over 30.000 jesuitter i verden. Dette er ingen ensartet masse. En spansk jesuitt dømmer anderledes enn en amerikansk jesuitt og en nordisk jesuitt. De amerikanske jesuitter går inn for absolutt religionsfrihet.

Hva toleranse angår, så er det en alminnelig oppfatning at man må skjelne mellom borgerlig og dogmatisk toleranse. Det er en selvfølge, at alle religioner må ha samme rettigheter i et land. Men — en religion som skader fellesvellet kan ikke tolereres av oss. Hvis for eksempel en sekt går inn for polygami eller for en ensidig kommunisme som er direkte samfunnsoppløsende, så kan den ikke tolereres. Det er et alminnelig katolsk prinsipp.

— Mener De at et menneske kan bli frelst også gjennom en annen religion enn den katolske?

— Det skal jeg svare på ved å fortelle om en affære, som vakte stor oppsikt for to-tre år siden. En amerikansk jesuitt doserte den lære at ingen kan frelses uten gjennom den katolske kirke. Han samlet en liten fanatisk menighet rundt seg, og det ble meget oppstyr. Det hele brøt sammen da paven grep inn og ga mannen en alvorlig irettesettelse.

— Hvis det skulle hende at en je-

suitt ble tatt i råd av et statsoverhode, og spurt om den protestantiske kirke burde forbyes i landet, — hva tror De jesuitten da ville svare?

— Hvis noe så utenkelig hendte, så ville jesuitten sikkert råde sterkt fra et slikt forbud. Rene nyttehensyn ville jo tale mot det.

Jesuittisk propaganda

— Hvordan driver dere propaganda her i Danmark?

— Propaganda er et ord jeg ikke liker. Vi jesuitter driver aldri direkte propaganda, vi propaganderer ved å være til og gjøre vår gjerning. Jeg vet ikke mange ting jeg liker mindre enn sektpropaganda. Min egen form for propaganda kan jeg gjerne fortelle om. Jeg driver en hel del vitenskapelig arbeid. Min kollega, pater Otto, legger i disse dager siste hånd på første bind av et stort verk om danske filosofer i middelalderen (Corpus Philo-
(Sluttes Side 81)

Af en Konvertits Optegnelser

Kirkebegrebet

Emnet er saa omfattende, at det vanskelig kan behandles i en Bladartikel; det er tillige saa ofte behandlet, at det er vanskelig at skrive noget, der ikke synes at være Banaliteter. Men da vore protestantiske Trosfæller ofte viser en vis Interesse for Konvertit Motiver, kunde det maaske ikke være helt uden Betydning at høre en Udtalelse fra en Lægmand.

Det synes at være en almindelig Opfattelse, at Konvertitter ikke kender Gud og derfor søger ham i den katolske Kirke og at de kunde have fundet det samme — som de her finder — i Folkekirken. Tillige mener man, at Motivet kan forklares psykologisk og ofte bunder i en Trang til Autoritet. Maaske kan det være rigtigt for nogle vedkommende, men efter de Erfaringer vi har, synes alle Typer at være ligeligt repræsenterede, mon det ikke snarere skyldes en dyb Sandhedstrang? Mærkeligt er det dog — i Parantes bemærket — at høre nogen i S. Kierkegaards Fædreland mene, at en høj etisk Stræben ikke kan være forenet med en dyb Skyldfølelse! Selv har jeg i mange Aar staaet som bekendende Kristen i Folkekirken. Fra Pietismen har jeg — gennem den religiøse Oplevelse, man kalder Omvendelse — over indre Mission — gennem Tivlens Stormveje fundet Vejen til Kirken.

I flere Aar klarede jeg mig mod Tivlen med det gamle Argument: »Jeg tror, fordi det er absurd.« Men efterhaanden blev Protestantismens Inkonsekvens mig saa indlysende, at jeg maatte igennem et de profundis og maatte indrømme for mig selv, at Moderkirken er den eneste, der kan føres tilbage til Stifteren vor Herre Jesus Kristus selv og derfor er den eneste, der i egentligste Forstand kan

gøre Krav paa at kaldes Kirken. Jeg føler mig dog stadig paa Bølgelængde med alvorlige Kristne af andre Trossamfund, men ser det selvfølgelig som en Ufuldkommenhed, at Kristenheden stadig skal være splittet, naar vor Herre dog saa tydeligt har tilkendegivet, at den skal være en Enhed. Kunde der ikke være nogen Grund til at give Helge Rohde ret, naar han siger: »Den protestantiske Kirke synes at være en Diskussionsklub«.

Protestantismen bygger som bekendt paa den frie Forsknings Princip og bærer i sig Spiren til Opløsning — er i sig selv dogmeopløsende. Prøv engang at føre dens Ide ud i sin yderste Konsekvens, hvad bliver der mon saa tilbage af det overnaturlige? Hvordan er det muligt at fastholde Troen paa det centrale i Kristendommen, hvis man forkaster de enkelte Dogmer efterhaanden, som de volder En Besvær? Hvordan kunde Kirken i Oldtiden være kompetent til at definere Dogmer, men ikke være det i Dag o.s.v.?

Luther afskaffede en Del vedrørende Gudsdyrkelsen, som senere Tider mere eller mindre har følt Savnet af. Men det mest katastrofale har dog været, at han forkastede den af Gud indstiftede guddommelige Læremyndighed — det sakramentale Præstedømme. Selvom Læren om det almindelige Præstedømme ogsaa er rigtig, kan det aldrig bortforklares, at Kirken er Guds Anordning. Han gav sine Apostle og deres retmæssige Efterfølgere Fuldmagt til at styre sin Kirke og forvalte dens Naademidler og lovede dem Helligaandens Vejledning til Tidernes Ende.

Trods Parolen: bort med al Autoritet, er der mange alvorlige Folkekirke-kristne, der ved visse givne Lejligheder (maaske har det igen været aktuelt i det forløbne Aar) venter, at »Biskopperne« skal optræde med en Myndighed, som de ikke mere har.

Mod den Indvending, at vi sætter Traditionen over eller regner den lige

»Arbejderbladet« bragte også et Billede af Jesu Hjerte Kirkes Ignatiusstatue, idet Bladet skrev om Ordensstifteren: »Gå ut, sier han til brødrene — og sett alt i fyr og flammell«

med ny Testamente, synes det stadig at være nødvendigt at gøre opmærksom paa, at Traditionen er ældre end ny Testamente. Ligesom Gud gennem Moses og Profeterne havde oplyst sit udvalgte Folk om den sande Gudsdyrkelse, har han gennem sine Apostle lært os, hvordan han vil dyrkes i den nye Pagt. De forskellige Skrifter, der udgør ny Testamente, er alle skrevet efter, at Kirken havde eksisteret i flere Aar og giver derfor ikke Oplysning om alt vedrørende Troen og Kirkens Styrelse — f. Eks. Barnedaaben, Søndagen o.s.v. — alt dette, som den unge Kirke var belært om gennem Apostlenes Katekese.

Det var det, som Grundtvig var paa Vej til at erkende, da han gjorde sin »mageløse Opdagelse« at »Trosbekendelsen var Ord af Herrens egen Mund«, hvad næppe andre end han selv nogensinde for Alvor har troet paa! At ny Testamente ikke giver absolutte dogmatiske Regler, er de snart utallige Trossamfund forøvrigt

et klart Udtryk for. Moderkirken har til alle Tider været en aandelig Enhed — en Helhed som de andre Trossamfund har bevaret en større eller mindre Del af; ingen af dem ejer en Tøddel af positiv Kristendom, som ikke stammer fra den.

I aandelige Spørgsmaal betyder Statistik maaske mindre end intet, men da der her i vort ellers saa oplyste Land stadig synes at være en Del, der regner den katolske Kirke for at være en Sekt, skal det en passant bemærkes, at den tæller henved dobbelt saa mange Medlemmer som de øvrige »Kirker« tilsammen. Katolsk betyder som bekendt paa dansk almindelig, at den bevarer dette Navn skyldes naturligtvis, at den er universel.

Kirken vil til alle Tider være Sandhedens Vogter; den er Guds egen Anordning, hans Bud og mystiske Legeme — et unam et sanctam et apostolicam ecclesiam.

S. S.

61. Davidssalme

GUD MIN TILFLUGT, MENNESKET EN SKUFFELSE

I. Gud, min hjælp, fjenders afmagt.

1. Til sangmesteren. Til Jeduthun. En salme af David.
2. I Gud alene finder min sjæl hvile, min hjælp kommer fra ham.
3. Han alene er min klippe og min frelse, mit værn, jeg skal ikke røkes.
4. Hvor længe stormer I løs på een mand, slår I alle ham ned, som var han en hældende væg og en faldefærdig mur.
5. Ja, sandelig, de lægger råd op om at styrte mig ned fra mit høje stæde, de, som elsker løgn; med munden velsigner de, men i deres hjerte forbander de.

II. Gud hjælper alle, der stoler på ham.

6. I Gud alene søg hvile, min sjæl, thi fra ham kommer mit håb.
7. Han alene er min glæde og min frelse, mit værn; jeg skal ikke røkes.
8. Hos Gud er min frelse og min ære, min stærke klippe, min tilflugt har jeg i Gud.
9. Håb på ham, mit folk, i al din tid, udøs for ham eders hjertes, Gud er vor tilflugt.

III. Fjenders afmagt, Guds gengældelse.

10. Kun et åndepust er menneskenes bønn, upålidelige er herresønnerne. På vægtskålen vipper de op, til hobe er de lettere end et åndepust.
11. Forlad jer ikke på voldsgerning, og pral ikke tåbeligt af ran; hvis rigdommen vokser, lad hjertet ikke hænge derved.
12. Een ting sagde Gud, og to ting hørte jeg: Magten er Guds, og nåden er også din, Herre. Thi en-

hver gengælder du efter hans gerning.

På flugten for sin søn Absalon synes David at have digtet denne salme. Tillid til Gud har gjort ham stærk og ganske rolig. Han opfordrer ven og fjende til ikke at lade sig narre af sønnens tilsyneladende held. På Guds vægtskål vejer han ikke mere end et åndepust.

Gang på gang har David i sit lange liv erfaret, hvad han udtrykker i omkvædet: I Gud har min sjæl sit hvilested. Fra Gud kommer der frelse, skønt situationen, set med menneskelige øjne, er håbløs. Mod ham, den ene mand, stormer fjenderne løs i hobetal. Han ligner en faldefærdig mur. En modbydelig forræder er også med i spillet. Men alligevel, til alle tider og på alle steder kan han og hele det trofaste folk stole på Gud, som ikke svigter og ikke skuffer.

Til mennesker skal man ikke sætte sin lid, ej heller frygte dem, ligemeget om det er almindelige mennesker eller mægtige herresønner. Alle til hobe betyder de ikke mere end et åndepust på en vægtskål. Endnu mere tåbeligt ville det være at stole på rov og অপresning eller voksende rigdom. Alt dette er jo kun forgængelige ting. Gud derimod er almægtig og uendelig god. Han gengælder enhver efter hans gerning. Disse sandheder holder modet oppe i hver en nød og fylder hjertet med fred og glæde.

Læg i øvrigt mærke til, at vor Frelser stadfæster Davids ord om gengældelse. I talen om Jesu efterfølgelse læser vi nemlig: »Menneskesønnen skal komme i sin faders herlighed med sine engle, og da skal han gengælde enhver efter hans gerninger« (Mt. 16, 27). En kommentar dertil står i Romerbrevet. På vredens dag, da Guds retfærdige dom skal åbenbares, skal han gengælde enhver efter hans gerninger: evigt liv til dem, der med udholdenhed i god gerning søger herlighed og ære og uforkrænkelighed; over dem derimod, der søger deres eget og

Italiensk Hyrdebrev om aktuelle Problemer

Italiens Biskopper maner til Enighed

Præsidenterne for de 19 regionale Bispekonferencer har for første Gang — velsagtens under Indtryk af den politiske Udvikling i Italien — udsendt et fælles Hyrdebrev, hvori de maner til Enighed mellem Katolikkerne, til en Tilbagevenden til et moralsk Liv og til Afskaffelse af Arbejdsløsheden. De italienske Biskopper mindes Ofrene i Tavshedens Kirke og betegner Forfølgelsen bag Jerntæppet som Tyranni. Hyrdebrevet, der er undertegnet af ni Kardinaler, udsendes 2. Februar.

Biskopperne formaner de troende til at leve i Maria-Aarets Aand og opfordrer til Enighed og Enhed paa alle det katolske Livs Omraader. I første Række — udtalte Biskopperne — staar Virkeliggørelsen af Kærligheden til Næsten, uden hvilken der aldrig vil kunne skabes Endrægtighed, eller gives Afkald paa den private og offentlige Egoisme. Jo højere Mennesket stiger op paa Ansvarlighedens Trin desto mere maa de kunne løsrive deres Hjerte fra enhver Stræben og Higen efter egen Berømmelse og personlig Gevinst, skriver Biskopperne.

Derefter beskæftiger Hyrdebrevet sig indgaaende med den offentlige Moral, der betegnes som vigtigere end alle Tidens sociale og økonomiske Problemer. »De almene Bestræbelser for en Fornylelse af Moralens maa uvægerlig ses i Forbindelse med de Problemer, der hedder Presse, Film, Radio og Fjernsyn. Ved Valg af Avis maa Katolikkerne ikke lade sig lede af irrationelle Sympatier, af Forlystelsessyge, af Nysgerrighed eller af Begærighed. De bør lade Kærlighed til Sandheden og Søgen efter Retfærdighed faa et afgørende Ord med. Med Eftertryk erklærer Episkopatet, at de nødlidende Befolkningsgrupper ligger Kirken særlig paa Hjerte. »Arbejdsløsheden er vor Tids mest paatrængende Problem.« Det maa først og fremmest løses. I denne Forbindelse understreger Hyrdebrevet den sociale Betydning af Privatejendommen og Nødvendigheden af, at det økonomiske Livs Love respekteres, naar der arbejdes for en Løsning af Arbejdsløsheden. (KNA)

er ulydige mod sandheden, men lydige mod uretfærdigheden, kommer vrede og harme. Trængsel og angst over hver menneskesjæl, som øver det onde, over Jøde først og så over Græker; men herlighed og ære og fred over hver den, som øver det gode, over Jøde først og så over Græker. Der er nemlig ikke personsanseelse hos Gud« (Rom. 2, 6—11).

Lad os derfor altid være klare over, hvad der venter os ved vor livsvejs ende, og i tillid til Guds nåde målbevidst arbejde os frem til den herlighed og ære og uforkrænkelighed, som tilfredsstillende vort hjertes dybeste længsler. F.K.

Polen oversvømmes af antikatolske Flyveblade

Voldsomme Angreb mod Kardinal Wyszinski

I Warszawa distribueres der for Øjeblikket to antikatolske Flyveblade. Bladene, der bærer Titlerne »I Kendsgerningernes Lys« og »Saadan kunde det ikke gaa videre«, er udsendt i Masseoplag, og indeholder voldsomme Angreb paa Vatikanet og Kardinal Wyszinski. Begge disse Pamfleter, der er holdt i radikal Tone, tilsigter ubetinget at bearbejde den offentlige Mening forud for en storstilet Proces imod det polske Episkopats Sekretær, Biskop Anton Baranik og muligvis ogsaa mod Kardinal Wyszinski. Imidlertid afviser de polske Katolikker Flyvebladene, der paa denne Maade opnaar den helt modsatte Virkning af, hvad Forfatterne til disse Makværker tilsigtede.

Forfatteren til den første Brochure, der skjuler sig under Pseudonymet »Civis«, forsøger ved Hjælp af Breve og Dagbogsoptegnelser at paavise Vatikanets paastaede pro-tyske og anti-poliske Holdning. — Kardinal Wyszinski er udelukkende kommet saa hurtigt frem indenfor det kirkelige Hierarki takket være sin antikommunistiske Holdning og sit Samarbejde med Kapitalismen og er i Spørgsmaalet om de polske Vestomraader stedse gaaet mere ind for det tyske end for det polske Standpunkt. I den anden Brochure, der er skrevet af Navnet Marcin Raczyński, bebrejdes det især Kardinal Wyszinski, at han skal have interverneret hos den polske Regering til Fordel for Løsladelsen af den tyske Danziger-Biskop, Mgr. Splitt. Det har han ikke gjort af humanitære og kristne Aarsager, men hans Optræden er langt snarere et Bevis paa hans pro-tyske Indstilling, hedder det i Brochuren. (KNA)

»Acta Apostolicae Sedis«

VATIKANETS OFFICIELLE RØST

»Acta Apostolicae Sedis«, hvis sidste Nr. fra 1953 netop er udsendt, bragte i det forløbne Aar ikke mindre end tre Encyklikaer, fire Dekreter, 45 Apostolske Konstitutioner, 39 pavelige Haandskrivelser, 31 Taler og 11 Radiobudskaber.

*

»Acta Apostolicae Sedis« er den Hellige Stols eneste officielle Publikation. Det var Pave Pius XI, der i 1908 gav den den officielle Karakter og bestemte, at de pavelige Anordninger skulde forkyndes ved Offentliggørelse af deres Ordlyd i »Acta Apostolicae Sedis«. I Øjeblikket faar slige Anordninger Retsgyldighed tre Maaneder efter Offentliggørelsen i Acta Apostolicae Sedis. I flere Aarhundreder fandtes der ingen faste Retningslinier for Forkyndelse af de pavelige Anordninger. Lige fra det 4. Aarhundrede har det været Skik og Brug at sende Teksten til saadanne Anordninger til Metropoliter og Biskopper og fra Aaret 1283 blev Bekendtgørelser om Kirkestraffe o.l. publiceret ved Opslag paa Husmurene i Pavernes Residensby, og denne sidste Bekendtgørelsesmetode blev derpaa Skik og Brug for alle pavelige Konstitutioner. De blev slaet op paa Portene til Basilikaerne St. Peter, St. Johannes i Lateranet, det apostolske Kancelli samt paa Torvet i Rom. Dernæst gik man over til at læse Pavens Anordninger højtideligt op i Basilikaerne og senere ved offentlige Opslag. Fra 1865 til 1908 blev der i Rom udgivet et Tidsskrift med Titlen »Acta Sanctae Sedis«, som bl. a. ogsaa bragte Ordlyden af de pavelige Dokumenter. Det er dette Tidsskrift, der ved en Forordning fra Propaganda Fide af 23. Maj 1904 fik officiel Karakter.

I korte Træk -

I den Hellige Faders Sted tog Prostatssekretær Montini paa Kyndelmissen imod de Kærter, som Patriarkalkapitlet, Ordnerne og Seminarierne efter Traditionen overrækker Pavnen.

Redemptoristerne har indledt deres Generalkapitel i Rom. Generalkapitlet skal vælge en Efterfølger for den ifjor afdøde General, Pater Leonhard Buys. 90 Kapiteldelegerede repræsenterer rundt regnet 8000 Redemptorister. (KNA)

Der ventes et betydeligt Antal amerikanske Pilgrimme til Rom i Anledning af Pave Pius X's Helgenkaaring. Amerikanerne vil samtidig aflægge Besøg ved en Række euroæiske Maria-Valfartssteder. (KNA)

En kinesisk Biskop i Lanchow (i det kommunistisk besatte Kina) har for nylig viet fire kinesiske Teologer. (KNA)

Paa den forestaaende Verdensudstilling 1958 i Bruxelles vil der blive arrangeret en særskilt katolsk Afdeling. Det er Hensigten at indrette forskellige Pavilloner, som skal vise Livet i den katolske Kirke. (KIPA)

Under Opholdet i den evige Stad for nylig aflagde Feltmarskal Montgomery ogsaa Besøg i Vatikanet, hvor han paa Grund af den Hellige Faders Sygdom i Stedet blev modtaget af Prostatssekretær Montini. (KIPA)

En kendt tysk Jesuit, P. Bernh. Arens S. J., er afgaaet ved Døden, 81 Aar gammel. P. Arens var i en lang Aarrække Chef for Missionstidsskriftet »Katholische Missionen« (Europas førende inden for sin Art) og havde endvidere udsendt en Række meget udbredte Ungdomsbøger med Emner fra Missionerne. (KNA)

I det afrikanske Trappistkloster i Minlaba har den første indfødte Trappist for nylig modtaget Præstevielsen Sakramente. (KNA)

Et italiensk Forlag har udsendt en »Billed-Bibel« for den opvoksende Ungdom. Værket agtes udsendt i en Række Lande Verden over og er derfor forsynet med ledsagende Tekster paa de vigtigste Verdenssprog. (KIPA)

Der sidder for Tiden 17 Kvinder i det belgiske Parlament, og af disse er ti Katolikker. (KIPA)

Den irske Missionær, Mgr. Thomas Quinlan, der har været holdt fangen af Kommunisterne i Korea i næsten tre Aar, og som først i Efteraaret blev løsladt og vendte hjem til Irland, har atter indskibet sig til Korea. (KNA)

Ifølge Radio Warszawa har Kapitellet i Kattowitz udnævnt en ny Generalvikar ved Navn Jan Piskorz. Radio Warszawa titulerer den nyudnævnte som »Hjælpebiskop«, men den pavelige Aarvog — »Annuario Pontificio« — kender ingen Prælæt af dette Navn. Den retmæssige Biskop i Kattowitz, Mgr. Adamski, sidder arresteret. (KIPA)

Pius X's Helgenkaaring i Fjernsyn

Fjernsynet vil give Millioner af Mennesker Lejlighed til at følge Pave Pius X's Helgenkaaring den 29. Maj. Dirketøren for den italienske Television, Sergio Pugliese, meddeler, at der i Henhold til hidtidige Forhandlinger vil være otte Lande, som overtager denne Udsendelse, nemlig Italien, Frankrig, Vesttyskland, Belgien, Holland, Danmark, Storbritannien og Schweiz. Der skulde ikke være nogen Vanskeligheder for denne Udsendelse, men der foreligger dog Forslag om at optage en Film af Kanonisationshøjtidelen og at udsende denne, i Fald en direkte Udsendelse af uforudsete Grunde skulde mislykkes. Alle, der er i Besiddelse af et Fjernsynsanlæg, vil faa Lejlighed til at overvære en gribende Oplevelse, der ikke er dagligdags. De vil faa Lejlighed til at se Paven og den uhyre Menneskemængde, som fylder Peterspladsen og Via

Mindszenty mindes

Over hele Verden mindedes Katolikkerne i den forløbne Uge Femaarsdagen for Domfældelsen af Kardinal Mindszenty. I adskillige Storbyer rundt om i Europa fandt der Mindehøjtidere Sted, saaledes f. Eks. i Köln, hvor Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings celebrerede en højtidelig Pontifikalmesse i denne Anledning og i Bruxelles, hvor der ligeledes afholdtes en stor Mindegudstjeneste. — Kardinal Mindszenty blev — som det vil erindres — 8. Februar 1949 af en kommunistisk Folkedemostol idømt livsvarigt Fængsel samt Tab af borgerlige Rettigheder. (KNA)

della Conciliazione og samtidig overvære en Paves Kanonisation — den første i de sidste to hundrede Aar. Ydermere finder denne Kanonisation Sted under aaben Himmel, hvad der yderst sjældent har været Tilfældet.

ØSTJYDEN SVARER I

Erik Carlsen skriver i nr. 5, at han har erfaret, at flere klubber under D.U.K. er ophørt med at eksistere, dette tror jeg nu ikke er tilfældet, fordi man ikke i lang tid har hørt fra en klub, behøver man ikke deraf at slutte, at den ikke er mere. Da han er jyd, formoder jeg, at han særlig tænker på klubberne i den sydlige del af hovedlandet, — her tror jeg netop, at der bliver gjort et stort arbejde fra såvel præsternes som ledernes side, hvormange møder ikke op, når vi kalder til Gudsmodervalfart i Øm, og også den forestående leder-week-end vil tælle mange deltagere fra de syd- og sønderjydske klubber.

Gunnar Næstholdt
Horsens K.U.F.

Vel mødt i...

Aarhus: To. 18. kl. 19,30: Danse- og underholdningsaften. Sø. 21.: Vintertur til Øm Vi tager toget efter 8-messen. Pris 4 kr. Kaffe, sukker og madpakke til hele dagen.

Horsens: On. 17. kl. 20,15: Foredrag om Canada.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 13. kl. 20: Studiekreds. Lø. 20. kl. 20: Fastelavnstest. Kostumefest.

Lyngby: Lø. 13. kl. 20: Ekstraordinær generalforsamling. Fr.: Bordtennis.

Aarhus K. U. K. har fået eget lokale

Da bestyrelsen skulle lægge programmet for januar måned, kunne den ikke finde på noget. — Da vi har småt med plads i øjeblikket, da gymnastiksalen måtte vige for den

nye skole, så blev man enige om, at spørge sognepræsten, om vi måtte få et ledigt kælderlokale. Det fik vi og gik i gang med det, den 7. De næste 14 dage blev der arbejdet med liv og lyst. Torsdag den 21. var det klart til indvielsen. — Indvielsesfesten indledtes med, at formanden bød velkom-

Jesu små søstre (III)

Det er rigtigt, at der er kommet en ny moderne kvindelig orden til Danmark, Jesu små søstre (mindresøstre burde de vel egentlig hedde, ligesom vi havde mindrebrødre i middelalderen). Foreløbig er der imidlertid kun tale om een, lille søster Noële. Indtil videre har Liobasøstrene gæstfrit huset hende, og hun går ud på husarbejde for at tjene til livets ophold. Så snart det er lykkedes hende at få tag over hovedet, kommer der en lille søster til. Men boligproblemet er som bekendt alvorligt i Danmark, og dertil kommer, at vi er langt strengere med boligtilladelser her end f. eks. i Frankrig og Italien, hvor der ikke er noget i vejen for, at enlige kan leje en lejlighed, hvis de ellers kan finde den og betale den. Søstrene må ikke eje hus, de skal bo til leje. Den ene skal være hjemme og passe huset, den anden går ud og tjener det, de skal leve af. Ganske som en normal arbejderfamilie. De har tilladelse til at opbevare sakramentet i deres lejlighed.

Kan nogen af Ugebladets læsere hjælpe dem med at finde en bolig? Det må gerne være et tagkammer, de er unge og ikke bange hverken for kulde eller fugtighed. Helst skal det være i Københavns forstæder, i et

Ordrup: Ti. 16.: Bordtennisturnering med Frederiksberg K.U.K.

Randers: Ti. 16. kl. 20,15: Studiekreds. **Østerbro:** Ti. 16. kl. 20: Tredie aften i Sct. Amagers kirke: Katolsk praksis. Sognepræsten fortæller. On. 17. kl. 20: Hos Stoltenberg, Amaliegade 35 C, Anker fortæller om alt muligt fra Rom, viser billeder, og vi drikker cafe-expresso.

men og gav et kort referat om, hvordan lokalet var blevet det, det er nu, hvorefter pater Laux foretog indvielsen. Der blev sunget »Store Gud«. Aftenen gik med film, sang, oplæs-

KL/BD, Aarhus.

fabrikskvarter, for de vil også gerne gå på fabrik.

Ligesom Charles de Foucauld, søger søstrene at leve et inderligt religiøst liv ude blandt arbejderne. Kærlighed til Eukaristien, kærlighed til (sluttes side 81)

Lav det selv

I et af de lokale foreningsblade stod der en opfordring til at skænke askebægere til foreningslokalet. Det er selvfølgelig en udmærket ide, at bede medlemmerne forære det til foreningen, for der er andet at bruge pengene til, men jeg synes, situationen opfordrer til noget helt andet: lav det selv. Jeg er ganske sikker på, at det virkelig vil mere medlemmerne at bruge fantasi og hænder en eller to aftener til at lave askebægrene selv. (Så længe forarbejdningen står på, kan man jo låne nogle).

Når jeg er så sikker på det, skyldes det, at jeg ofte har erfaret, at vi meget hellere vil være aktive selv end sidde og lade os fylde med et eller andet godt, som en indbudt gæst har at give. — Det vil vi af og til, men vi trænger til at gøre noget selv, så brug ideen til en hobby-aften, nu hvor vi alligevel er igang med at lade alle bidrage til de andre møder med, hvad de har lyst til.

Inden en sådan aften kan lade sig arrangere skal styrelsen eller nogle andre ved at se i en eller anden hobbybog blot undersøge, hvilken slags ler, der skal bruges, købe dette, få det brændt bagefter o.s.v. B

NYE KATOLSKE BØGER**Roger P. Buliard: Inuk**

15 år blandt ekimoer ved verdens ende. Med 47 fotografier af forfatteren. En katolsk missionær-præst fortæller om kirkens nordligste stationer. (Norsk) kr. 23,65.

Kristelig Mystik ved Åge Marcus

224 s., kr. 23,50.

En oversigt med kort levnedsskildring af de kristne mystikere samt uddrag af deres værker

Sigrud Undset: Den trofaste Hustru

271 s., kr. 12,75, helb. 17,50, vb. 25,00.

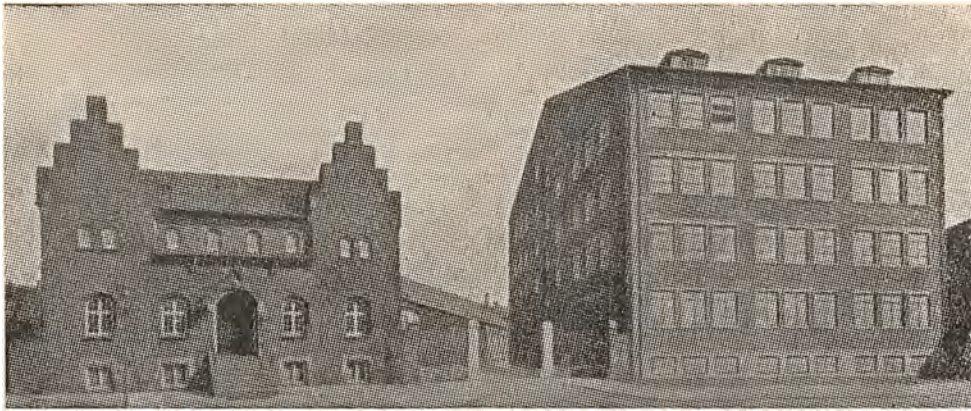
Bogen er den sidste af Sigrud Undsets moderne romaner og er en appel til fraskilte om ikke at slippe hinanden — trods alt.

Julien Green: I Skæbnens Tegn

185 s., kr. 12,75.

»Blandt de sidste års franske romaner rager denne op som et usædvanlig helstøbt kunstværk« (Carl Johan Elmquist). Bogen om det usunde og forkerte syn på kønslivet som noget i sig selv syndigt.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 KØBENHAVN PALÆ 4777

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langellnie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

Norge lærer Jesuitter at kende

(sluttet fra side 76)

sophorum Danicorum Medii Aevi). Verket, som er beregnet til 6 bind, utgis av Det Danske Sprog- og Litteraturselskab.

— Mine ordensbrødre og jeg legger megen vekt på å komme i kontakt med folk. Vi går i foreninger, i selskaper, deltar i diskusjoner og avis-polemikker, og blir ikke sjelden innbudt til å holde foredrag. I det hele tatt prøver vi å vise at man kan være katolikk og samtidig et fullt moderne menneske. Slik er det vi driver propaganda.

— Jesuittenes betydelige innsats for pedagogikkens utvikling, er anerkjent i norske lærebøker. Men det heter også at dere lærer opp elevene til å sladre på kammeratene sine. Den slags angiveri betrakter dere som en dyd —?

— Det er da ganske meningsløst! En slik lære ville jo være stikk i strid med alle sunne pedagogiske prinsipper, — og vi er da virkelig pedagoger. De fleste av elevene våre kommer fra protestantiske hjem, og det hender bare ytterst sjelden at våre protestantiske elever konverterer.

— Hvordan ser De på jesuittforbudet i Norge?

— Jeg synes naturligvis det er meget trist at det ennå finnes forbud mot vår orden i noe land. I Europa er det bare Norge og Sveits som har slike forbud, og i begge land er det, så vidt jeg skjønner, gode sjanser til å få det opphevet.

— Har dere planer om å opprette en stasjon i Norge om nå forbudet blir opphevet?

— Jeg tror ikke vi har krefter til det. Vi mistet mange brødre under krigen, noen ble henrettet i Tyskland, andre forsvant. Så vidt jeg forstår, er det ikke lagt noen konkrete planer med henblikk på Norge. Jeg har selv vært i Norge, og det har også andre jesuitter, så forbudet håndheves nok ikke særlig strengt.

mennesker er polerne i deres tilværelse. »Det er umulig at behage Gud, hvis man blot over for et eneste menneske mangler kærlighet«, skriver broder Charles i sine optegnelser. Men de prædiker ikke og driver ikke propaganda. Medlemmerne i samfundene skal være en levende prædiken. Hver af dem skal være et mønster på evangelisk livsførelse. Ved at se dem, skal man se, hvad det kristne liv er, hvad evangeliet er, hvad Jesus er ... de skal være et levende evangelium.«

Skulle vi ikke have brug for denne levende prædiken ude i det jævne folk her i Danmark? Hvis nogen mener at kunne skaffe søstrene bolig, bedes de henvende sig til søster Noëlle, Sct. Kjeldsgade 3, Ø. N.

* *

*

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Februar:

14. S. *Septuagesima* (101—24); 2. (violet) Bøn: St. Valentin (837), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521). — Fra i Dag siges *Tractus* i St. f. *Alleluja*-Verset efter Graduale, og alle *Alleluja* udelades indtil Paaske; *Gloria* bortfalder ligeledes, undtagen paa Fester.

15. M. † *St. Faustinus og St. Jovita* (rød) (838); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525).

16. Ti. † *Feria* (101—24), uden *Tractus* og *Credo*; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg, 5. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525).

17. O. † *Feria* (101—24), uden *Tractus* og *Credo*; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525).

18. T. † *St. Simeon* (838); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525).

19. F. † *Feria* (101—24); som Onsdag.

20. L. † *Gudsmoders Lørdagsmesse* (hvid) ([120]), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (522).

21. S. *Sexagesima*.

Paa de med † mærkede Dage kan der i St. f. Dagens Messe læses *Votiv* eller *Requiem-Messer*.

Oratio imperata

I Anledning af den Hellige Faders Sygdom bedes *Bønnen for Paven* indtil videre som *Oratio imperata pro re gravi*.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, dredgade 67,

København K. Tlf. Pø. 4777

Post-Giro Nr. 67042

Annonceafdeling: Fru P. Løders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Taga 573 . 574

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

St. Dominikus' 3. Orden

tirsdag den 16. kl. 20 møde hos pater Zoetmulder, præsteboligen, St. Josefs hospital.

Skt. Annæ Kirke

Hver Lørdag Aften Kl. 19,30 Novene-Andagt til Vor Frue af den stedsevarende Hjælp.

St. Frans' 3. Orden

Møde Søndag den 21. Februar Kl. 15 i Kapellet paa Sankt Elisabeths Hospital.

Academicum Catholicum

Lørdag 20. februar kl. 19,30: åbent hus hos landsretssagfører G. Garth-Grüner, Sct. Kjeldsgade 14, Ø. — Pastor Ib Andersen fortæller om sin amerikatur.

Jesu Hjerte Sogn, København

agter at afholde en menighedsbasar (til fordel for sognets feriehjem) søndag den 9. maj 1954 i Sct. Knuds skoles lokaler. Gaver til basaren modtages med tak på sognets kontor eller pr. Giro 94925, Niels Stensens ferie-hjem. J. Coenen, sognepræst.

Et polsk julespil

For nylig var alle »ikke-polsk-talende« i København indbudt til et polsk julespil. Det var kun få, som fandt vejen ud til Amager den søndag aften, hvor præsterne ved St. Annæ kirke havde gjort et stort arbejde for at vise en af de gode sider, vore polske troesfæller både kan være stolte af og kan give os andre noget at tænke på. Men de få, der kom, med vor biskop i spidsen, fik en oplevelse, som de sent vil glemme. Måske tolkede den polske sjælesørg, pater Szymaszek, bedst af alle aftenens oplevelse ved at indlede julesangene med »Laudate Dominum omnes gentes — alle folkeslag skal lovprise Herren« — det gik snart op for os, som ikke kan polsk, at der er et dybt fællesskab mellem os alle, og den samme kærlighed, iver, begejstring, som i føler ved vore gamle julesalmer, lå over de polske sangere, da de gav os nogle prøver på deres

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Veater Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

hjemlands skatte — vi fik både et par alvorlige og et par lystige sange, og som afslutning fik vi bønner for alle polakker i verden. Men det var julespillet, man først og fremmest havde indbudt os til. Det bestod af fire akter — teksten var skrevet af den polske sjælesørger, og skuespillerne var ganske jævne mennesker, som havde sat meget ind på, at denne opførelse, som først havde været midtpunktet ved den polske forenings julefest, nu skulle gentages for et større publikum og blive så smuk som muligt. Lyttede man til oversættelsen af julespillets tekst, var man ikke længe om at opdage, at det ikke var et lille sentimentalt julespil, men et julespil med dybe tanker og en stor kristen bekendelse. Der var intet sparet for at give den helt rigtige effekt, den dramatiske udvikling var så gripende, og den østeuropæiske glæde ved forver og optrin kom i høj grad til sin ret, at vi slet ikke følte os fremmede over for denne oplevelse. Den første akt gav en levende illustration til den elendighed, menneskeheden var kommet i ved djævelens regime. Lucifer modtog beretninger fra sine drabanter, begærets og hovmodets dæmoner og de fordømtes kor råbte i deres fortvivelse til Gud. Men i scenens sidste optrin forstår Lucifer, at hans sejr er forbi: »I nat stiger Gud fra himlen ned; vor magt vil han knuse og bringe os fred.« I næste akt er vi hos hyrderne på marken, hvor vi mødes med disse mænds tanker og daglige interesser og føres gennem en gammel

lyrde dybere ind til tilværelsens onde og al ulykkes oprindelse i menneskets nej til tjeneste for Gud. Og den gamle fortæller og bereder sine kammeraters sind, de står djæveln imod og får lov til at se himlen »som en brændende havn og høre englesang over Bethlehem.« »Messias er født — et barn til os smile — lad os alle skyndsomt til Bethlehem ile.« Dog inden vi i 4. akt når til stalden og barnet, har 3. akt givet en dramatisk skildring af et opgør med denne verdens fyrste. Herodes søger som den sidste at stå ham imod, at kvæle hans komme i børnenes blod. Vi ser hans kamp, hans afmagt og elendighed og djævlens forsøg på at holde sit bytte, til døden i egen person med leen i hånd kræver hans liv. »Lad mig kun leve og nyde livet«, men djævlens svar bliver: »Nej, du har alt, hvad du ejer, mig givet! Du var en trofast kæmper mod Gud«. Og endelig i 4. akt kommer den scene, som ingen kan blive træt af at se. Små søde engle, vejrbitte hyrder, en ansvarsfuld Josef og en kærlig Marie om barnets vugge, og der lyder sang og bøn, og der bringer de fattige deres hyldest og gaver: »Sign os, kære Jesulil, sign os og med den hele Jord.« — Jo, det var et julespil fremført med en levende tro og en bøn til Gud om, at julens evangelium må nå enhver og gøre mennesker gode. — Pater Szymaszek takkede dem, der var mødt frem. Mon det ikke var os, der skulle takke? Når der næste gang er lejlighed til at lytte til de østeuropæiske

landes høje kulturværdier og inderlige budskab om troen på Kristus og det godes sejr, så møder vi alle op ... for vi har alle meget at lære i den retning.
Knud Ballin.

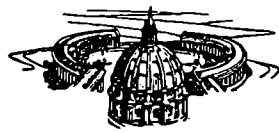
Forfølgelsestider er Heltetider

Kardinal Frings celebrerer Mindegudstjeneste i Kölner Dom

I Anledning af Femaarsdagen for den ungarske Primas, Kardinal Mindszentys Domfældelse celebrerede Kardinal Frings i Kölner Dom en Mindegudstjeneste, der samtidig formede sig som en Bøngudstjeneste for den Hellige Faders snarlige Helbredelse. Forfølgelsestider har altid været Heltetider for Kirken, udtalte Kardinalen, og for den øvrige kristne Verden er de kristnes Heltemod bag Jerntæppet et lysende Eksempel. Kardinalen sluttede med at opfordre de Troende til indtrængende at bede for, at Forfølgelserne snart må ophøre samt for den Hellige Faders snarlige Helbredelse.
 (KNA)

*

<p>Holbæk</p>	<p><i>Frukt- og Blomsterforretningen</i> »ROSEN« <i>Andrea Nielsen</i> Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe . Chocolate . Conserves <i>køber De bedst hos</i> Laur. Kristoffersen <i>Smedelundsgade 42, Telf. 550</i></p>
<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 <i>Leverandør til de katolske institutioner</i></p>	<p><i>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen <i>Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</i></p>	<p><i>Stort Udvalg i Chocolate og Bolsjer</i> Tico <i>Børge Jørgensen Tidemansvej 26</i> Telefon 622</p>
<p>Axel Smith <i>EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER</i> <i>Smedelundsgade 1 . Telf. 136</i> <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i></p>	<p>E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51 <i>Lev. til de kat. Institutioner</i></p>	<p>Kolonial - <i>billigst med det bedste</i> Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 <i>Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</i></p>
<p>A. P. Pedersen <i>Murermester</i> <i>Markedsplads 10 . Telefon 239</i></p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039</p>	<p>H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 <i>Leverandør til Hospitalet</i></p>
<p>Holbæk Mejeri A-s <i>Algade 54 - Telefon 65</i> <i>Leverandør til Hospitalet</i></p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> <i>Lev. til St. Elisabeth Hospital</i></p>	<p>Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 <i>Lev. til den katolske Menighed</i></p>

Bedring i Pavens Tilstand

Den truende Krise haabes overstaaet

Efter almen menneskelig Bedømmelse menes den Hellige Fader i den forløbne Uge at have overstaaet den Krise, der paa et Tidspunkt ansaas for meget alvorlig. I Begyndelsen af indeværende Uge udtaler Pavens Livlæge, Prof. Galeazzi-Lisi, at Pavens Almenbefindende stadig er karakteriseret af den herskende Svaghedstilstand, omend det i de sidste Par Dage har bedret sig.

»Osservatore Romano« meddeler officielt, at Bedringen i Pavens Tilstand vedvarer, og Bladet vender sig mod ensidige og ubegrundede Formodninger og Meddelelser om Tilstanden. Meddelelsen om at en engelsk Læge (der i sin Tid bl. a. behandlede Kong Georg VI) skulde være kaldt til Rom, savner ethvert Grundlag.

Det meddeles endvidere, at et nyt svensk Præparat, »Exylocan«, der er særlig beregnet paa Helbredelse af nervøse Sygdomme, som den Paven lider af, er ankommet til Rom og overgivet til Statssekretariatet. Det er det svenske Gesandtskab ved Quirinallet, som har anmodet Statssekretariatet om Tilladelse til at maatte stille dette ny Præparat til Pavens Disposition.

Den Omstændighed, at den Hellige Fader et Par Gange har taget Næring til sig, er kommet Pavens Sundhedstilstand overordentlig tilgode. Maven har taget imod Næringen uden Vanskeligheder, og Paven har endog kunnet forlade Sengen og en Times Tid underholde sig med Prostatssekretær Montini for Drøftelse af vigtige Anliggender. Man haaber — saafremt Paven forhaabentlig vedblivende vil kunne tage Næring til sig — inden længe at kunne foretage en Røntgenundersøgelse og saaledes konstatere den direkte Aarsag til Svagheden og derpaa fastslaa den rette medicinske Behandling.

Den Hellige Fader overværer hver Morgen den hellige Messe, der læses i hans Sygeværrelse henholdsvis af P. R. Leibner S.J. og Pater H. Hentrich S.J. (KNA)

»Osservatore« klarede Frisag i Sagen »Aarhundredets Fest«

En Anklage, som Arrangøren af de berygtede »Aarhundredets Fest« i Luxusklubben Chiberta i Biarritz, den spanske Milliardær Marquis de Cuevas, for nylig havde rejst imod »Osservatore Romano«, er blevet afvist af Vatikanstadens Undersøgelsesdomstol. I Motiveringen hedder det, at den angrebne Artikel i »Osservatore« ikke indeholdt noget fornærmeligt mod Marquis'en; Forfatteren til Artiklen havde saa aabenlyst tilsigtet at forsvare højere Principper af moralsk, social og religiøs Art.

»Osservatore« havde i sin Tid i Anledning af den skandaløse Fest bl. a.

URBI ET ORBI

Ordenssamfundene i Polen foran Udryddelse

De polske kommunistiske Magthaveres Kamp mod Kirken i de seneste tre Aar vil inden længe føre til en fuldstændig Lammelse af de religiøse Ordener og Kongregationer. Dette konstaterer »Osservatore Romano« og belyser Paastanden med udførligt statistisk Materiale. Ordenernes overordentlig store Tilgang i Aarene 1945—49 er næsten helt neutraliseret. Erfaringerne fra tidligere Tider har bevist, at Aktioner mod de religiøse Ordener og Kongregationer altid har været særlig haard og intensiv under en kongelig Absolutismes Magt. Man skal derfor ikke undre sig over, om Folkedemokratiernes gudsløse Absolutisme vil følge deres »illustrer« Herskeres Eksempel og revidere deres Metoder under Hensyn til den marxistiske Strategi og Taktik. (KNA)

Frankrigs Biskopper og Arbejderpræsterne

Resultatet af Drøftelserne vedrørende Spørgsmaalet *Arbejderpræsterne* er — som tidligere nævnt — blevet offentliggjort. Nu foreligger der yderligere en Skrivelse, som de franske Biskopper har tilstillet Arbejderpræsterne direkte. Det hedder i Skrivelserne bl. a.:

Efter Ugers Bøn og Overvejelse er Handlingens Time nu kommet. Vi er besluttet paa at fordoble vore Anstrengelser og at sende endnu flere Præster ud blandt Arbejderne. I forstaa sikkert godt, hvor meget det er os magtpaaliggende, at I er de første til at forkynde Evangeliet blandt Arbejderne under en *ny Form*. I kender dem jo saa godt og de kender og holder af jer. Det er muligt, at I i jeres nuværende Beskæftigelse ikke vil have nogen Mulighed for at arbejde paa indskrænket Tid. Vi ser os derfor forpligtet til at meddele jer, at man ifølge den Hellige Faders Vilje ved »*indskrænket Arbejdstid*« forstaaer en *daglig maximal Arbejdstid paa 3 Timer*. Skulde dette ikke være muligt paa jeres nuværende Arbejdsplads, da maa I efter Modtagelsen af denne Skrivelse og senest inden 1. Marts opgive jeres Plads. Indenfor samme Frist maa I *nedlægge alle Po-*

udtalt, at slige Fester var »en Udfordring til vor Tids Elendighed og Nød«, deres »hedenske Karakter« var en Fornærmelse af Kristendommen. (KNA)

»Diktatorenes Vasaller arbejder midt iblandt os«

Præsident Eisenhower overværer Aarets »røde Messe«

Præsident Eisenhower med Frue samt en Række ledende amerikanske Personligheder fra Regeringen, Domsolene — deriblandt den amerikanske Forbundsdommer Earl Warren — og Diplomatiets deltog Søndag 31. Januar i den Pontifikalmesse, som Ærkebiskoppen af Washington, Patrick O'Boyle, efter Traditionen læste i St. Matthæus-Kirken i Washington i Anledning af Aabningen af det ny Retsaar. Præsidentens religiøse Eksempel er det amerikanske Folk til stor Ansporing og Opmuntring, udtalte Mgr. John Cartwright i sin Prædiken under den saakaldte »røde Messe«. Det aandelige Fundament for de amerikanske Opfattelser af Ret og Retsfærdighed — udtalte Mgr. Cartwright — trues alvorligt af falske Begreber om den menneskelige Natur. Hidindtil er Amerika lykkeligt undgaaet Diktaturrets Farer. »Men Diktatorens Vasaller færdes imidlertid blandt os og smeder Komplotter, for at udnytte de forfatningsmæssige Garantier for Frihed til at ødelægge de amerikanske Friheder.« (KNA)

ster indenfor Grupper og Fagforeninger og andre Arbejderorganisationer, som I har faaet betroet. For at berolige jeres Samvittighed, vil man rykke frem med allehaande *Teorier*; maaske er I ogsaa selv kommet til samme Opfattelse.

Tro ikke dem, der siger, at det hele er et politisk Spørgsmaal. I vil ikke drage jeres Biskoppers Oprigtighed i Tvivl. Overfor Gud — hvem de til sin Tid skal staa til Regnskab — erklærer jeres Biskopper, at det her ikke er et Spørgsmaal om Politik, men derimod om Religion. Tro ej heller dem, der mener at foregive, at man kan forblive i Kirken og samtidig indtage en Slags »hengiven Modstand« eller en »indre Ulydighed«. Der er adskillige, som har talt om at »vende tilbage til Lægstanden«. Paa dette Punkt er vi tvunget til endnu større Aabenhjertighed: skulde en eller anden ulykkeligvis anmode om at blive laiceret, da vil man ikke tilstaa ham det. Kun een eneste Vej staa aaben, nemlig Hengivenheden. Da vil den Kirke, som er jer taknemmelig, ogsaa i Fremtiden gøre sit til at tilstaa jer de Lettelser, som I maatte bede om for at hjælpe jer i Udøvelsen af jeres Apostolat. Biskopperne henviser derpaa til, at Arbejderapostolatet fremtidig vil blive ordnet inden for de respektive Bispedømmers Rammer. Og de slutter med følgende Ord: Maatte Kristus staa jer bi i denne Prøvelse for at I derved maa være i Stand til at tjene ham saa meget des bedre. (KIPA)

Katolsk

21. Februar 1954

102. Aargang

Nr. 8

Ugeblad

Frygten for Jesuitterne

Lateranpagten 25 Aar

Paven i stadig Bedring

»Rejselandet« Jugoslavien

Fra Filmens Overdrev

To 50-Aars Fødselsdage

En Artikel i »Catholic Herald« sidste Uge rejste Spørgsmaalet »Hvem kan erstatte disse Kæmper?« — nemlig det berømte katolske Treklover Hilaire Belloc, G. K. Chesterton og den uforfligelige Dominikaner Vincent McNabb. Nu er den sidste af dem død, og der er tilsyneladende ingen til at træde i deres Sted. Hver for sig har de gennem en lang Aarrække formet katolsk Tankegang i England og udadtil var det dem, der langt mere end alle andre var Eksponenter for Katolicismen.

Det Resultat, Artikelforfatteren kommer til, er interessant og kan ogsaa sige os noget paa denne Side af Vesterhavet. McNabb, Chesterton og Belloc hørte en anden Tid til. Hvad vi skal ønske os er ikke nye Mænd af samme Type, for vore Opgaver er ikke de samme som dem, disse tre saa mesterligt bidrog til at løse. Deres Tid var en Periode, i hvilken den katolske Kirke stod i en Forsvarskamp, ikke mindst imod Angreb, der byggede paa

Skiftende Tider - skiftende Opgaver

Uvidenhed om, hvori Katolicisme i Virkeligheden bestaar. Takket være manges Indsats og i særlig Grad de tre nævntes, er der ikke længere en tilsvarende Uvidenhed til Stede. Men samtidig har Materialismen mere og mere præget Samfundet, og de andre Kirkesamfunds Tag i Englands Befolkning er svækket i foruroligende Grad. Vor Tids Opgave for engelsk Katolicisme er simpelthen at gaa i Spidsen for Kristendommens Generobring af England. Hvad vi trænger til, er Mænd, som løser denne Opgave paa samme mesterlige Vis, som Chesterton McNabb og Belloc løste deres.

Paa vort Ugeblads Bord ligger et

Brev fra en ung Protestant. Han har meget travlt med at forsikre, at han ved, han aldrig bliver Katolik. Men han siger, at han saa ofte trænger til at søge hen i en katolsk Kirke. Hvorfor? Jo, det er saa svært at være Kristen i et Kirkesamfund, hvor der ikke blot er delte Meninger om det ene eller andet Dogme, men de mest haabløst forskellige Opfattelser af, hvad det overhovedet vil sige at være en Kristen. Naar det bliver særlig svært, saa lyster han — og han fortæller, at der er mange andre, som gør det samme — saa lyster han hen i en katolsk Kirke og hører en maaske noget middelmaadig Prædiken, men alligevel er der i den og endnu mere i den Gudstjeneste, han samtidig er Tilskuer til, den Troens Sikkerhed, han har Trang til. Han gaar hjem til sin protestantiske Kristendom, siger han, og er blevet styrket i sin Tro.

Det er ikke Tidspunktet til at rejse Spørgsmaalet om Holdbarheden af denne unge Mands Stilling, endsige om dens indre Logik. Han er i Vorherres gode Hænder. Men han er for os et enkelt Eksempel blandt mange, der viser, at ogsaa hos os nærmer Tiden sig, hvor vi ikke er en lille Gruppe, der har til Opgave at diskutere Kaffessioner for at vise, hvad Danmark satte over Styr ved Reformationen, men omend stadig kun faa, saa betroede en helt anden Opgave, den nemlig at være Kraftcentret for dansk Kristendom.

Vi beder saa inderligt folkekirkelige Læsere om ikke at tage Anstød af denne Paastand. Vi ved bedre end de, hvor faa og menneskeligt ufuldkomne vi er. Men der er Tusinder og atter Tusinder, som ser hen til os, uden at drømme om at slutte sig til os, men i dyb Overbevisning om, at hos os kan de faa Inspiration til at leve kristent i en Verden, der ikke gør dem dette Ønske let.

Sidste Repetition inden Køreprøven. To østrigske Søstre, som skal ud og virke i Missionerne, har for nylig faaet Kørekort.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KSBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

Tlf. 755 & 5102

HORSENS

Tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Sct. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONCERNE

*

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3. Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Reserveret

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Alleheimgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Rønne

Manufaktur, Herrelingeri
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigst

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kræft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

H. P. RØNNE

Guld - Sølv — Ure & Brillor

Ll. Torv

Telf. 319

E. CARLSEN

1. Kl. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Frygten for Jesuitterne

Vi bragte forleden Uddrag af norsk »Arbejderbladet«s Interview med Pater Roos i Anledning af Diskussionen om den norske Grundlovs anti-jesuitiske § 2. En god Oversigt over Situationen omkring den famøse Paragraf fandtes sidste Uge i et Brev til »Svenska Dagbladet« fra dettes Korrespondent i Oslo. Han skrev:

Skall jesuitterna nu få komma in i Norge — detta är en av de frågor som stortinget i år kommer att ställas inför. Då grundlagen kom till 1814 innehöll paragraf 2 om religionsutövningen ett kategoriskt förbud mot Jesuitororden. Orden kunde icke missförstås: »Jesuiter må icke tålas«. Bestämmelsen är fortfarande i kraft och kan icke anses som någon död bokstav — tvärtom, när stortinget 1925 fick sig förelagt ett förslag om dess upphävande, så förkastades det med 99 röster mot 36.

När frågan nu åter blivit aktuell så beror det på Norges anslutning till konventionen om de mänskliga rättigheterna, som bl. a. omfattar oinskränkt andlig och religiös frihet. Justitiedepartementet tog upp saken 1951, och därefter har kyrkodepartementet inhämtat uttalanden från rikets biskopar, universitetets teologiska fakultet och den s. k. menighetsfakultetens professorsråd. Sju av biskoparna har tillrätt eller icke velat uttala sig mot upphävande av bestämmelsen. En biskop har sagt nej. Vid universitetet har professorerna Einar Mowinkel, Einar Molland och Astrup Dahl talat för ett upphävande, medan professor Ording framlagt en något avvikande mening. Han röstar för att jesuitterna bör släppas in som privatpersoner men vill bibehålla förbudet mot jesuitisk ordensverksamhet. Vid menighetsfakulteten har professorerna O. Hallesby och Ivar Seierstad talat för fortsatt förbud, medan professorerna Andreas Seierstad och Olaf Moe från något olikartade utgångspunkter talat för dess slopande.

*

Meningarna är som man ser fortfarande tämligen delade. De som är emot jesuitterna följer nog i stort sett samma tankebanor som professor Hallesby, som drivit en stark propaganda för att förbudet skall bestå. Grundlagens förbud mot jesuitterna utgör icke något brott mot religionsfriheten säger professor Hallesby. Jesuitternas religion är ju den katolska och den får fritt utövas i landet. Nej, förbudet som infördes i grundlagen gäller jesuitternas moral. Grundlagens stiftare insåg, säger Hallesby, att den jesuitiska moralen var en dödlig fara för staten, ja, för allt samliv mellan människor, framför allt på grund av dess tillståndande av det »inre förbehållet« (reservatio mentalis), som inte är någonting annat än ett totalt förkastande av det moraliska grundbudet att människan skall tala sanning.

Professor Hallesby har många meningsfränder, och det föreligger bl. a.

ett öppet brev till Stortinget med en enträgen maning till detta att icke se blåögt på jesuitfrågan. Från katolskt håll har professor Hallesby fått höra att han tillskrivit jesuitterna moralprinciper, som dessa absolut icke vill vidkännas.

*

Hos folk i gemen har ordet jesuit icke någon god klang, och den histori-

ska roll jesuitterna har spelat gör att de flesta i och för sig icke önskar att få in dem i landet. Å andra sidan är man knappast särskilt ängslig för den samhällsnedbrytande verksamhet som jesuitterna föreges utöva. Det anföres också att norsk lag tillåter andliga riktningar och politiska organisationer som är långt farligare än jesuitterna från samhällets synpunkt. Jesuitförbudet smakar av polisstat säger folk, därför bör det upphävas. Att man med jesuitterna skulle släppa in auktoriteter

Sexagesima

21. Februar 1954

NAADENS TRIUMF

(2. Korinterbrev, 11, 19-12, 9)

»Nu har jeg bedt saa indtrængende og alligevel har Vor Herre ikke bøn hørt mig! Er det virkelig ikke for meget forlangt, at jeg skal bære alt dette? Jeg har tjent ham tro — hvorfor vil han dog ikke høre paa mig? Nu kan jeg ikke mere — jeg ved hverken ud eller ind«.

Salige er de, der i saadanne Øjeblikke kan bede det Herrens Ord, som han selv i sin Tid lagde den bedende Apostel Paulus i Munden, og som vi læser i Dagens Epistel: »Min Naade er dig nok; thi Kraft fuldkomnes i Skrøbelighed«. Gud har altsaa noget for med det Menneske, hvis indtrængende Bøn han ikke hører. Thi det: ikke at blive bøn hørt, er ikke ensbetydende med at være blevet overhørt. Gud har bemærket vor Nød og Kummer, han har taget os »ind i sin Kærlighed«, han har andre Planer med os, han har besluttet en endnu bedre Udvej — Naadens Triumf.

Og hvor beskedent forkynder Gud sin Sejr: »Min Naade er dig nok«. Ja, den er ikke blot nok, ikke blot tilstrækkelig, den er mere end nok, den er overvældende. Den overvinder alt, enhver Modstand, enhver Tvivlen. Og netop fordi dens Magt er saa stille og selvfølgelig, siger Gud: »Min Naade er nok«. Og hvorledes skal det saa forstås? Naadens Triumf har to Sider: den skaaner for Lidelse og den overvinder Lidelse, den værner mod Fristelse og Synd, og den overvinder Synden. Mennesket maa ikke maale Guds Naade med egne Alen — det tilkommer Gud. Men hvad enten den nu viser sig paa den ene eller anden Maade, saa er og bliver den et Vidunder — hvad enten Gud ved et Magtbud standser Lidelsen eller Mennesket selv i Taalmodighed vinder Sejr over den. Og Gud alene kan udmaale hvilket, der er det største. Bag vor Skuffelse og Vrede over ikke at være blevet bøn hørt, staar imidlertid ikke blot den Smerte, der ikke vil betale Prisen for Guds Sejr, men tillige ogsaa en Slags hemmelig Mistro. Thi da vor egen Kraft ikke er tilstrækkelig, saa giver vi os ogsaa til at tvivle paa, om Guds Naade nu ogsaa er nok. Det forekommer os saa meningsløst og usandsynligt, at Mennesket skal kunne leve af andre Kræfter end dets egne. Og Troen er jo nu engang ikke et rent og skært Tankefoster, men derimod Indbegrebet af overmenneskelige Realiteter i hele vort Liv. Imidlertid forudsætter den Overbevisning: at ogsaa Lidelse er en Præstation, den guddommelige Naades Triumf i den menneskelige Svaghed. Hvor tit ønsker vi Mennesker os ikke Lidelse og Død langt borte. Men til syvende og sidst ønsker Gud selve Mennesket, ikke dets Gerninger. En vel gennemstaaet Lidelse er som en flammende Offergave. Og naar et Menneske ikke længere er i Stand til at præstere noget, saa kan det alligevel gøre det allerstørste, nemlig skænke sig selv til Gud. Thi Naadens Triumf er Livets Mening, ja, dets Fuldendelse — Fuldendelsen af mangt et ellers saa fragmentarisk Menneskeliv.

Det forekommer derfor ofte, at Hedninger og Vantro med Undren betragter de kristnes Holdning i Lidelser. De kunde faktisk raabe: At du holder det ud! At du dog endnu kan tro, kan haabe, kan elske! At du dog kan blive ved med at holde Livet ud. Det gaar jo ikke dig bedre, end det gaar os, du maa jo gennemgaa ligesaa meget som vi, og alligevel staar du det igennem! Hvor kan det dog være? Og mangen en Kristen undrer sig maaske ogsaa selv over det, naar han svarer: »Jeg formaar alt i ham, der styrker mig«.

Den Kristne gaar nemlig ud fra den Overbevisning, at Gud ikke lader noget umuligt overgaa ham, at mangen en Opgave vel overstiger menneskelig Magt og Evne. Men det er jo ikke ensbetydende med, at den er umulig. Det overmenneskelige præsteres ikke ved Hjælp af stærke Nerver eller et særligt Geni, men derimod ved Guds Naades Magt. Hvad denne Naade formaar at hente frem af svage Menneskesind, er forbøffende — og det er her, at vi ser den almægtige Guds ubegribelige Naades Triumf.

Sognepræsten.

på omoral tar de flesta icke så hårt. Omoralen frodas också utan auktoriteter och teorier. Mycket talar för att förbudet denna gång kommer att falla och att jesuiterna från Herrens år 1954 också kommer att bli tålda i Norge.

OSLO i februari.

*

Det ser alltså ut till, at Paragraf 2 bliver ophævet. Det vil næppe sige, at Norge foreløbig faar Lejlighed til at lære Jesuitter at kende paa nærmeste Hold. Saa ønskeligt det end var, om ikke for andet, saa for at bidrage til, at ogsaa Nordmænd fik en Anelse om, hvad Jesuitter i Virkeligheden er, lader det sig af praktiske Grunde næppe realisere. Resultatet vil formentlig være, at endnu nogle Slægtled Nordmænd i den bedste Tro vil opfatte Jesuitter saaledes, som Professor Hallsby gør det — og som den svenske Korrespondent, ja ogsaa mange norske Modstandere af Paragraf 2 opfatter dem. Det er forsvindende faa, der virkelig kender dem. De allerfleste er overbevist om, at Jesuitter er fanatiske Katolikker, der ikke under sig for at bruge selv de sletteste Midler for at fremme Kirkens Sag, og som bl. a. forsværer Brugen af vildledende Tale under Navn af det »indre Forbehold.«

Maatte vi Danske, som gennem el Par Generationer har haft Jesuitter iblandt os, bl. a. som Lærere for mange Børn fra ikke-katolske Hjem, benytte Diskussionen i Norge til at bringe lidt saglig Oplysning til vort Broderfolk. Der er saa megen Kontakt mellem Norske og Danske. Saa mange Danske besøger norske Venner, at vi maa kunne gøre en Indsats her sammen med de norske Katolikker.

Lad os, hvad det forskrækkelige »indre Forbehold« angaar, allerførst fortælle, at det for enhver Katolik er en syndig Handling at lyve. Hvad der end i en Situation maatte tale for at lyve, nægter den katolske Kirke, at Løgne kan være en tilladelig Udvej. Det er derfor ogsaa udelukket, at Jesuitter eller andre Katolikker skulle forfægte en Teori om Løgnens Berettigelse. De vilde, om de gjorde det, sætte sig uden for det katolske Fællesskab.

Men man maa paa den anden Side give de Mennesker Ret, der paapeger, at Sandheden sagt til hvem som helst kan være til megen Fortræd. Nordmænd og Danske har ikke glemt den tyske Besættelse og adskillige Eksempler paa, at Tyskere stillede Spørgsmaal, paa hvilke et sandfærdigt Svar ville have været ensbetydende med, at Landsmænd var blevet udleveret til Tortur og Død. Der er ogsaa under mere hverdagsagtige Forhold Lejligheder nok, hvor man ikke af sig selv vil sige Sandheden og vil være meget betænkelig ved et Krav om, at man skal sige den, hvis man bliver spurgt. Man behøver i saa Fald blot at stille sig i en Læges Sted f. Eks.

Derfor er der nogle Mennesker — Luther bl. a. — som har ment, at i saadanne Tilfælde skal man lyve og gøre det med god Samvittighed. De

fleste moderne Danske og Nordmænd vil antagelig være enige med ham om det. Filosofer og Kirkemænd, som lærer Løgnens Tilladelighed i de og de særlige Tilfælde er betydelig talrigere end Jesuitterne. Hvis man frygter for, at et Princip om at Løgn kan være en moralsk Handling, er samfundsnedbrydende, er det Luther og hans mange moderne Tilhængere, man bør udelukke fra Kongens Riger og Lande, ikke Jesuitterne, hvis Situation simpelthen er den, at de paa den ene Side som alle tænkende Mennesker er klare over, hvilken Fortræd Sandhedsmeddelelsen i givet Fald kan forvolde, og paa den anden Side af deres Respekt for Guds Bud mener sig uberettiget til under nogen som helst Omstændighed at erklære Løgnen for tilladt.

Det »indre Forbehold«, som vi ikke skal trætte med en længere Udredning af, er simpelthen Løsningen paa dette Dilemma. Vi siger til Gestapomanden et eller andet, der i bogstavelig Forstand er rigtig nok, men som vi haaber, han vil forstaa paa en Maade, der redder Livet for den, han er paa Jagt efter. Vi siger *noget*, der er rigtig nok, men ikke *det hele*, og leder faktisk paa Vildspor ved at tilbageholde en Del af vor Viden. Jesuitterne mener, at vi har Ret til det, naar den Spørgende ikke har Krav paa Sandheden i dens Helhed. Og vi har ikke løjet, idet *det*, vi sagde, var rigtigt, omend det let kunde, ja helst skulde misforstaas.

Er det kun Jesuitter, der er saa sne-dige og lumske? De allerfleste af os bærer os ganske saadan ad. Vi gør det blot i flere Tilfælde, hvor Jesuitterne næppe godkendte vor Ret til at tilbageholde den fulde Sandhed. Stiltiende Forbehold er f. Eks. yderst almindelige i Borgernes Svar til Skattemyndighederne, der vistnok ikke vil finde Godkendelse i Skriftestolen hos nogen Jesuit. Men i de alvorlige Tilfælde, hvor Sandheden vil være til

APROPOS

For 25 Aar siden afsluttedes Lateranpagten

Spørgsmaalet om den verdslige og materielle Sikring af Kirkens Magt i denne Verden, er et Problem, der til alle Tider har paakaldt Gemytternes Interesse — for slet ikke at sige Ophidselse — og som har ført til allehaande Løsningsforsøg og til adskillige Hæresier. Og selv om der indenfor Kirken til alle Tider har været Kræfter, der har villet bort fra en saadan Sikning, saa har Kirken til Gengæld ogsaa altid været udsat for Angreb udefra, fra Angribere, der stedse benyttede Argumentet om den evangeliske Fattigdom som Paaskud. Kirkens Historie er fyldt med Eksempler paa slige Forsøg lige fra det fjerde Aarhundrede og op til Napoleons Dage, hvor Kirkestaten blev delt mellem Kongeriget Italien og Frankrig. Og efterhaanden som Kirkens aandelige Magt øgedes, og det romerske Pavedømmes Opgaver voksede, gjordes

NOTER

2 X 50 Aar

Pastor Knud Ballin vilde utvivlsomt helst være fri for, at vi mindede om d. 21. februar, hvor han fylder 50 Aar. Men vi kan jo ikke gøre for, at han paa een Gang er Brønshøj Sogns afholdte Sognepræst og en langt ud over vore Grænser kendt Skikkelse i Arbejdet for Flygtningene, for Præstehjælpen bag Jerntæppet og for Udvandrerne. Er man en saa flittig Mand, der altid er paa Færde for at yde sin anonyme Næste sin præstelige og menneskelige Bistand i den mest forskellige Nød, maa man finde sig i, at ens Fødselsdag ikke kan blive respekteret som et rent privat Anliggende. Men vi skulde kende Pastor Ballin daarligt (og det gør vi heldigvis ikke), hvis ikke han var gladest for, om de, der vil mindes Dagen, gjorde det i Form af at tænke venligt paa et af de Caritas-Arbejder, der staar hans Hjerte saa nær.

Ogsaa i Jylland vil man i den kommende Uge kunne fejre en »rund« Fødselsdag, idet Pater Franz Josef Horn d. 26. Februar fylder 50 Aar. Pater Horn, som siden han kom til Danmark i 1939 har virket i det store Aalborg Sogn, har været særligt knyttet til Viborg lige siden St. Kjelds Kapel oprettedes i 1941 og vil paa Fødselsdagen sikkert først og fremmest blive fejret af den unge Menighed i hellig Kjelds By.

Skade, vil man faktisk kun have Luthers eller Jesuitternes Raad at rette sig efter. Nogle vil foretrække Luther, men de vil ikke kunne gøre det og samtidig sige, at de er mere ømme om Sandheden end Jesuitterne.

Kardinal-
Statssekretær
Gasparri og den
dåværende
italienske
Regeringschef
Mussolini
undertegner
Lateranpagten

som Maal — det var lige med Nød og næppe stærkt nok til at holde sig de røveriske Naboer fra Livet samt holde sammen paa de indbyrdes stridende romerske Adelsmænd.

Kirkestaten — saaledes som Wiener Kongressen lod den genopstaa efter Napoleon — bestod af Mellemitalien fra Kampagnen og over Patrimonium Petri indtil Po. Og selvom denne Stat var stor nok til at sikre Pavedømmets uafhængige Eksistens, saa stod den til Gengæld en anden Opgave i Vejen, nemlig Italiens nationale Enhed, der — da den ikke var mulig paa nogen anden Maade — nødvendigvis maatte ske paa national-liberalt Grundlag. Hvad der ikke lykkedes ved Hjælp af franske og østrigske Tropper, nemlig at forhindre Provinserne i at falde fra og i Hænderne paa de national-italienske Kræfter, det kunde denne kirkelige Stat ej heller selv klare, og i 1860 gik Romagna og Parma og Modena under Navnet »Emilia« til Sardinien medens Piemonteerne fuldenkte Værket med Besættelsen af Rom i September 1870. Dermed var det »romerske Spørgsmaal« rejst. Pavedømmet var ikke til Sinds godvilligt at give Afkald paa sine Besiddelser til Fordel for »Usurpatorerne«, som Pius IX kaldte dem i sin Encyklika »Rescriptes« i November 1870. Garantiloven af 1871, der skulde sikre Pavestolen fri Udøvelse af den kirkelig Magt og som tilstod den Hellige Stol en aarlig »Livrente«, blev pure afvist af Paven — Fangenskabet i Vatikanet var en Realitet. Ej heller for den ny italienske Stat var der nogen Vej tilbage. De nationale Gemytter havde Magten, og de liberale og Frimurerne saa nu endelig den Tid inde, da Vatikanets Magt vilde blive brudt. Men de forregnede sig alle. De undervurderede den moralske Magt, som Pavedømmet repræsenterede og — hvad der ikke var mindre — den katolske Verdens Indstilling, og jo længere »Fangenskabet i Vatikanet« trak ud, desto mere svækkedes Modstandernes Standpunkt.

11. Februar var der gaaet 25 Aar, siden dåværende Kardinalstatssekretær Gasparri og den dåværende italienske Regeringschef Benito Mussolini i Lateranpaladset i Rom undertegnede det saakaldte Lateranforlig,

hvorved der blev gjort Ende paa den Tilstand, der som Følge af Kirkestatens Ophævelse i 1870 havde gjort Paven til Italiens »Fange« i Vatikanet. Atter og atter havde Katolikkerne hele Verden over protesteret imod den Uretfærdighed, der var øvet mod Paven og Kirken, og nu bragtes denne Situation til Ophør ved en klog diplomatisk Akt.

Lateranforliget — der var et Resultat af fleraarige fortlroelige Forhandlinger — bestaar af en Statsoverenskomst i 27 Artikler samt et Konkordat i 45 Artikler. Ifølge Statsoverenskomsten erklærer Italien, at den katolske Religion er den eneste Statsreligion i Italien, og den anerkender ligeledes den Hellige Stols Souverænitet paa internationalt Omraade. Vatikanstaten — Città del Vaticano — oprettedes i Overensstemmelse med Folkeretten, dens Grænser fastlægges nøjagtig.

Den øjeblikkelige Situation vil ikke tage nogen Vending til det bedre, dersom ikke alle Nationer anerkender Menneskehedenes fælles aandelige og moralske Maal, dersom de ikke gensidig hjælper med til at realisere dem Alt dette kan gøres, ja det maa nødvendigvis virkeliggøres i Europa, ved en kontinental Enighed af Europas Folk, som ganske vist er forskellige indbyrdes, men dog hører sammen geografisk og historisk Og hvorfor dog tøve? Maalet er klart, Nationernes Nød er aabenlys Det er fremfor alt den faretruende Stund, som Europa netop befinder sig i, der tvinger til Handling: der gives ingen Sikkerhed for Europa uden dette Vovestykke. Den, der forlanger ubetinget Garanti, beviser ikke sin gode Vilje

Pius XII i sit Julebudskab 1953

ligt, og Eksterritorialiteten for en Række paa italiensk Statsomraade helligende Arealer og Bygninger (Castel Gandolfo, Lateranet, S. Paolo, S. Maria Maggiore m. fl.) bliver anerkendt. Pavens Person bliver betragtet som hellig og ukrænkelig, Normaliseringen af Forholdet garanteres ved en pavelig Nuntius i Italien og en italiensk Gesandt ved den Hellige Stol, ligesom der ydes Garanti for Konklavets Sikkerhed.

Konkordatet drager Følgerne af den katolske Religions Anerkendelse som Statsreligion: fri Udøvelse af den gejstlige Magt, fri og offentlige Kultus og Jurisdiktion i kirkelige Anliggender. Paven faar Frihed til selv at udnævne Biskopperne for de italienske Dioceses — deres Antal formindskes dog betydeligt og fastsættes til højst 92 — medens den italienske Stat til Gengæld beholder Mulighed for politiske Indvendinger. Kleriker med højere Vielser, Ordensfolk samt Sjælesørgere fritages for Militærtjeneste, og der oprettes Sjælesorg i Hæren. Faget Religion bliver Pligtfor i Folkeskolerne og de højere Skoler. Den Hellige Stol fornyer sit Forbud mod Gejstliges og Ordensfolks politiske Virksomhed, og i Artikel 34 tilkendes der den kirkelige Ægtevielse civilretslige Virkninger. Endvidere finder en Række andre Enkeltheder en definitiv Regulering saasom bl. a. Ungdommens Mulighed for Opfyldelse af Søndagspligten, kirkelige Udnævnelser ved det katolske Universitet i Milano, Anerkendelse af teologiske Grader og Diplomer, de katolske Organisationer, fri kirkelig Formueforvaltning, Dispositionsret over Katakomberne m. v.

I Juni samme Aar fulgte saa Ratificeringen og Publiceringen af Lateranforliget, og 7. Juni udstedte Pave Pius XI en Grundlov for den 44 Hektarer store Vatikanstat.

Den dåværende pavelige Nuntius i Berlin, Eugenio Pacelli, fremhævede Lateranforligets store Betydning og udtalte: Det danner det Grundlag, paa hvilket den katolske Kirkes øverste Ledelse under Anerkendelse af den fuldstændige Uafhængighed af hvilken som helst Magt udtalt vil kunne helles sig Verdenskirkens store Opgaver. Han skulde selv et Tiaar senere arbejde videre paa det Grundlag, som hans Forgængere havde skabt.

Med Overenskomsten ophørte imidlertid ikke Gnidningerne med Staten. Allerede i 1931 saa Paven sig foranlediget til i en skarp Rundskrivelse (»Non abbiamo bisogno«) at tage til Orde imod det fascistiske Statsvælde og Mistænkeliggørelsen af den katolske Aktion. Men Lateranforliget har overlevet Statsomvæltningen i Italien efter anden Verdenskrig og viser stadig sin sækulære Betydning. »Det kan være« — udtalte Pave Pius XII saa sent som 6. December 1953 — at Kirke og Stat giver Udtryk for deres fælles religiøse Overbevisning; men det kan ogsaa tænkes, at Konkordatet blandt andet ogsaa kunde tjene netop det Formaal, at komme verdensanskuelige Meningsforskelligheder i Forkøbet og dermed paa Forhaand udelukke eventuelt Konfliktstof.« C. D.

„Rejselandet“ Jugoslavien

Danskerne er et rejselystent Folkefærd, og medens Sneen i Øjeblikket dækker alt med sit hvide Tæppe, smedes der mange Steder om Aftenen ved Lampens Skær de første Planer til den kommende Ferie. Afvigte Sommer begyndte der ogsaa saa smaat herhjemme at dukke Reklamer op for »det billigste Rejseland i Europa, det solrige Dalmatien«, men de, der i Tillid til denne Propaganda valgte Jugoslavien som Maal for en Ferierejse og stode paa at kunne rekreere sig aandeligt og legemligt i »Eventyrlandet, der opfylder manges Længsel«,

STENONIANA

Skønt er
det, man
ser, skøn-
nere det,
man
erkender,

langt
det
skønneste,
dog det,
vi ikke
fatter

Den tyske Niels Stensen-Komite har været samlet til Møde i Osnabrück under Foresæde af Ærkebiskop, Dr. Wilhelm Berning. I Mødet deltog desuden Biskoppen af Hildesheim, Dr. Jos. Machens, Biskopperne Roleff (Münster), Rudloff (Osnabrück) samt fra Danmark Pater G. Scherz C.S.S.R. Komiteen henstillede til Biskoppen af Osnabrück — under hvem Stensens Dødssted (Schwerin) henhører — at man tog Skridt til Aabning af Diöcesanproces, der skal danne Optakten til den store helgenmæssige Biskop og Videnskabsmands Beatifikation.

Komiteen kunde paa nuværende Tidspunkt med største Tilfredshed konstatere, at Kendskabet til Niels Stensen havde vundet betydeligt Fodfæste i Tyskland takket være et Antal Publikationer samt at flere og flere Mennesker efterhaanden vendte sig til ham i deres legemlige og sjælelige Anliggender. Pater G. Scherz C.S.S.R. overbragte Hilsener fra Biskoppen af København samt fra den danske Stensenkomite. Formanden for den italienske Stensen-Komite, Provst Capretti ved San Lorenzo Basilikaen i Firenze, hvor Stensens jordiske Rester er stedet til Hvile, gav i en Skrivelse Udtryk for den italienske Komites Interesse for den forestaaende Saligkaaringsproces. Hvor stor den florentinske Befolknings Kærlighed og Beundring for Stensen er, fremgaar af den Omstændighed, at hans Grav lige siden den i Oktober sidste Aar blev flyttet op i selve Kirken, til Stadighed er smykket med Lys og Blomster, og der knæler saa at sige uafbrudt Mennesker ved hans Grav for at bede ham om hans Forbøn. Endvidere har Byen Firenze, hvor han — medens han stod paa Toppen af sit Ry som Anatom og Geolog — gik over til Katolicismen, vedtaget at opkalde en Gade efter ham.

kunde imidlertid blive udsat for en Del Skuffelser. I Efteraaret 1953 kom der en Dag en yngre Dame op paa »Katholische Nachrichten Agentur« — KNA's — Redaktion. Hun var netop vendt hjem fra en Tur til Jugoslavien, og hun afgav nedenstaaende Beretning om sine Oplevelser om Bord paa en Turistbaad og bilagde Forklaringen med nogle Fotos, af hvilke vi hosstaaende gengiver et enkelt.

»Skibet, som havde et anseligt Antal udenlandske Turister om Bord, er ved at lægge til i Korcula. I den jugoslaviske Fører staar der bl. a. »Midt i den stille By, med dens talrige, i Terrasser anlagte Gader, knejser den gamle Domkirke med dens rige Domskat ...« To katolske Præster, let kendelige paa deres Dragt, er netop paa Vej fra denne Domkirke og ned til Skibets Anløbsplads, hvor der har samlet sig en stor Menneskemængde. Ved første Øjekast frembyder dette Billede ikke noget usædvanligt, men pludselig kommer Mængden i Bevægelse. Under rasende Skrig og Skraal hagler den en Regn af raadne, stinkende Frugter og Æg ned over den ene af de to Præster, og Pøblen kaster sig over ham. Kun med Møje lykkes det ham at redde sig om Bord paa Skibet, hvor der bliver stor Ophidselse blandt de Rejsende. En Englænderinde spytter ned paa Mængden paa Kajen, hvorefter Menneskemasserne forsøger at entre Skibet for at gribe Englænderinden. Kun med Besvær lykkes det Skibsofficeren at holde den rasende Folkemængde tilbage. Talekor paa Kajen sætter i med Smædevers mod Vatikanet, Kirken og Paven, iblandet Hyldestraab til Tito. Endelig lykkes det »Dalmatia« at lægge fra. Det lykkes nogle faa af Banden paa Kajen at springe om Bord, medens de øvrige staar tilbage og skraaler i vilden Sky.

Og hvad var nu Anledningen til denne Episode? Vi rejsende erfarer, at Præsten hører til de saakaldte »romer-tro«, som bringer deres Standpunkt umiskendeligt til Udtryk, og derfor mistænkes han for Spionagevirksomhed. Man formoder, at hans Kuffert indeholder Spionagemateriale, men ved nærmere Eftersyn indeholder den kun to Par Strømper, noget Underløj, et Breviar samt en Daase med Hostier. Det flyver altsammen over Bord tillige med hans Jakke. I Mellemtiden har Damperen naaet Dubrovnik, der er de fleste Turisters Maal. Ogsaa her staar der en stor Menneskemængde paa Kajen. Og næppe har Præsten — der nu kun er iført en hvid Skjorte og sorte Benklæder — forladt Skibet, førend det paany regner ned over ham med raadden Frugt. Han bliver overfaldet med Næveslag og Stokkeslag, og Blodet løber ned over Ansigtet. Mængden raser og faar ham efterhaanden væltet ud over Kajen og ned i Vandet, hvor en opløben Knægt giver sig til at slaa videre paa den hjælpeløse. Og fra Kajen bombarderes han stadig. Man hiver

ham lidt efter om Bord i en Jolle for til syvende og sidst at kaste ham i bevistløs Tilstand om Bord paa »Dalmatia« igen. Vi ved ikke, hvordan hans videre Skæbne forløber — men disse Billeder taler for sig selv.«

Der udfoldes energiske Bestræbelser fra jugoslavisk Side for at formaa dollar-stærke Turister til at lægge Ferieen denne Vej. Paa denne Maade kan alle og enhver med Lethed faa Lejlighed til at danne sig et objektivt Billede af den religiøse Situation i dette Land, der paa den ene Side for nylig udstedte en Lov til Regulering af Religionsudøvelsen, men samtidig til Stadighed mishandler og indespærker baade Præster og Biskopper.

Den, der overskrider Grænsen mellem Østrig og Jugoslavien ved Loibeppet i de vilde, romantiske Karawanker, han bliver budt velkommen med Landets blaa-hvid-røde Fane, der bærer en knaldrød Sovjetstjerne, og et Billede af Tito (som har en forbløffende Lighed med Göring!) findes der saa at sige alle vegne, i Tolden, paa Postkontorerne og overalt, hvor der kommer Publikum. Og medens man i Kärnten overalt ved Vejkanten har mødt Vejkor og Helgenbilleder, der vidner om en rodfæstet katolsk Tro, saa bliver man her paa Sydskrænten af Karawankerne — i det næsten rent katolske Slovenien — Vidne til, at Vejkorsene er hærgede, og Figurerne slaaet itu, men disse »Ruiner« betyder stadig lige meget for den grænseløst forarmede Befolkning, der bestandig smykker Resterne af forudmens Herlighed med friske Blomster. Til Gengæld har Tito skænket saa godt som hver eneste Flække et Partisanmindesmærke i Gips og Cement, kronet med Sovjetstjernen.

Sloveniens Turist-Centrum er og bliver Bled med den vidunderlige,

mørkegrønne Sø, omgivet af de juliske Alpers skovklædte Bjerge, hvor Karawankernes Kæder tegner sig i Horisonten. Her i denne lille Kurby havde den jugoslaviske Kongefamilie i sin Tid sin Sommerresidens, og enhver, der har besøgt Bled, kender ogsaa den maleriske Ø med Valfartskirken St. Maria, en af de typiske Kirker med de ejendommelige Løgtaarne fra den østrigske Barok. Men hvor bliver de Besøgende skuffet idag! Foran Kirkens lukkede Hovedportal staar der en Figur af St. Johannes Nepomuk — et upaaagtet Symbol paa Troskaben mod Kirken i dette efterhaanden afkristnede Land. En gammel Kone lukker Turisterne ind i Valfartskirken, som nu er indrettet til »Museum for kristen Kunst«. Til dette Formaal har man plyndret en Række af Sloveniens Kirker for deres mest værdifulde Plaster, Glasmalerier og religiøse Kunstgenstande og hobet det hele sammen her i et gruopvækkende Sammensurium. Helgengrupper er blevet skilt ad, Alterkærter hængt op paa Væggen, som var det middelalderlige Vaaben, Paramenter arrangeret som Hestedækkener og Kalke og Monstranser grupperet som bedre Drikkeservice. Imidlertid forraader selve Kirkerummet — trods Omgrupperingen af Inventaret — sit oprindelige Formaal, og den gamle jugoslaviske Bonde, som træder ind i den tidligere Valfartskirke, griber ubevidst til det tomme Vievandskar, slaar Kors for sig, knæler ned og beder, som han har været vant til fra sin tidligste Ungdom — uforstyrret af den Larm, som de unge Kommuniste foraarsager, naar de støjende drager gennem Udstillingssalene.

Hele Turistsæsonen igennem ligger Øen og Valfartskirken hver Aften bade i flood-light. Fotografier og Turistplakater af dette Billede spredes over hele Vesteuropa og indbyder sensationslystne Rejsende til at komme til Bled. Men hvad siger egentlig de Turister, som kommer hertil væsentligst fra Holland, England og Tyskland? Beretter de hjemme om, hvorledes det i Virkeligheden er fat med den fri Religionsudøvelse i Jugoslavien? Maaske vil de — for saa vidt de er Katoliker — kun fæstne sig ved det romantiske og maleriske Billede samt at man i selve Byen Bled stadig uhindret kan komme til Messe i Sognekirken. K. A.

Fra Filmens Overdrev

Kardinal Gerlier i Lyon har for kort Tid siden udsendt et Hyrdebrev, der er blevet læst op i samtlige Ærkebispedømmets Kirker, og hvori han drager til Felts mod den stadig større og større Strøm af daarlige Film. Man maa — udtaler Kardinalen — desværre konstatere en stadig tiltagende og meget beklagelig nedadgaende Tendens i Filmsproduktionen. Paa truede Maade trædes Moralen under Fode. Alle disse Film betyder en Fare for dem, der ser dem, og ikke mindst for Ungdommen, »en Fare, der gøres

endnu større ved provokerende Filmplakater«, erklærer Kardinalen. »Jeg ser mig nødsaget til paany at minde de Kristne om den alvorlige Samvittighedspligt til at holde sig borte fra slige Film, idet de ved deres Besøg yder finansiel Støtte til de umoralske Film. Og netop Forældrenes Ansvær er i saa Henseende uhyre stort«.

*

Det er i denne Firbindelse værd at lægge Mærke til en Aarsoversigt, der netop er udsendt af de tyske Katolikkers Filmkommission. Det fremgaar heraf, at kun 29,7 % af de 535 Film, som tyske Katolikkers Filmkommission har omtalt i sin »Filmstjeneste« i 1953, har opnaaet Bedømmelsen »egnet for Voksne, ogsaa antagelig for unge over 16 Aar«. Ved 3,8 % af Filmene saa man sig nødsaget til at fraaade, idet disse havde farlige Tendenser, medens 0,3 % blev afvist, fordi de direkte imod Tro og Moral. 47 Film — d.v.s. 8,8 % — blev af den tyske Filmkommission betegnet som »seværdige«, og af disse var 16 af amerikansk Oprindelse, 13 af fransk, 6 af engelsk, 7 af tysk, 2 af italiensk Oprindelse, medens 3 var fra andre Lande. Af de Film, som man mente at maatte advare imod og direkte fraaade, var de otte tyske, de fem franske, de tre svenske, andre tre østrigske, to amerikanske og en italiensk.

*

Naar Kirkegængerne om Søndagen forlader Messen i Liege, faar de ved Kirkens Udgang overrakt en lille, farvelagt Tryksag, fremstillet af de katolske Organisationer og indeholdende en Liste over samt en katolsk Vurdering af de Film, der løber i Byens Biografer. Filmene er inddelt i de fire internationale Kategorier: For alle, for Voksne (evtl. »med Forbehold« eller »uden Forbehold«), fraaades og afvises.

»Pignone«-Strejken endt

Den langvarige Strid mellem Aktionærerne i »Pignone«-Værkerne — der har store Fabrikker i Firenze og Massa — og Arbejderne afsluttedes for nylig ved en fredelig Voldgiftskendelse fra det italienske Arbejdsministerium. Den kendte Overborgmester i Firenze, La Pira, havde — som det er fremgaaet af Pressen — offentlig stillet sig paa Arbejdernes Side. I Slutningen af November celebrerede en tidligere Arbejder ved »Pignone«-Værkerne en Messe i Fabriksanlægget i Firenze, hvor saa godt som samtlige Arbejdere deltog. La Pira overværede ogsaa denne Messe. En af Arbejderne spurgte ham ved denne Lejlighed: »Hvad nu, hvis Politiet kommer?« »Saa maa de arrestere os alle sammen, og blandt os er tillige Vor Herre.« Arbejdernes Antal udgjorde paa daværende Tidspunkt næsten 2000, og Ledelsen havde da netop paa een Dag afskediget 1700 Personer.

(sluttes paa Bagsiden)

J korte Træk -

Redemptoristernes Generalkapitel har valgt Pater Wilhelm Gaudrau CSSR fra Ordensprovinserne Baltimore (USA) til Generalforstander. Den ny Ordensgeneral er 56 Aar gammel.

(KNA)

I Anledning af 25-Aarsdagen for Lateranpagten har den Hellige Fader skænket Byen Rom et værdifuldt Fragment af Basrelieffet fra »Ara Pacis« (Augustus' Fredsalter paa Marsmarken). Kunstværket har været opbevaret i Vatikanermuseet siden 17. Aarhundrede.

(KIPA)

Saa vel Vatikanets Postforvaltning som det italienske Postvæsen udsender et Par nye Frimærker i Anledning af Lateranpagt-Jubilæet.

(KNA)

I Guelh, Ontario, fyldte en Jesuitterpater Joseph Richard for nylig 100 Aar. Den hundreedaarige har været Jesuit i over 75 Aar og har tilbragt 67 Aar i Indianermissionen.

(KNA)

En nederlandsk Præst, Pater Linus Grönd, er af UN's Højkommissær for Flygtningeanliggender blevet udnævnt til Konsulor i Spørgsmaal vedrørende DP's og Flygtninge i Østrig.

(KNA)

Den jødiske Organisation »B'Nai B'Rith« i USA har til »Aarets Præst« valgt den katolske Feltpræst fra den første amerikanske Kavalleridivision, Captain Emil J. Kapaun, der døde i rød-kinesisk Fangenskab i 1950. Betegnelsen »Aarets Præst« tildeles til Minde om de fire Præster, der i 1943 ofrede Livet paa den synkende amerikanske Toppettransporter Dorchester.

(KNA)

De katolske, evangeliske og maronitiske Organisationer i Nazareth har med Henblik paa det forestaaende Kommunevalg opstillet en fælles Liste, hvor hver af de nævnte tre Organisationer faar en Kandidat.

(KNA)

Det Hellige Officiums øverste Kongregation, der for nylig placerede Belgieren Camille Mullers Værk »L'Encyclique »Humani Generis« et les problèmes scientifiques« paa Index, har udstedt en Advarsel mod en Brochure: »Secreto della felicità«, som er udkommet paa en Række forskellige Sprog, og som indeholder 15 Andagter og de Aabenbaringer, som den hellige Birgitta skal have haft i Kirken St. Paul i Rom. Endvidere har Kongregationen yderligere placeret en Bog af Jacqueline Martin: »Plénitude — témoignage d'une femme sur l'amour« paa Listen over forbudte Bøger. Forbudet er ledsaget af en Kommentar, der beklager, at der ogsaa blandt Katoliker findes Talsmænd for Sexuallitteratur af denne Art.

(KIPA)

Hollandske Munke blandt Karteuserne i Pisa agter i nærmeste Fremtid at oprette det Karteuserkloster — det første — i Holland. Klosteret vil komme til at ligge i Tubbergen og vil blive opkaldt efter de 12 Karteusere, som i 1572 led Martyrdøden i Roermond.

Snak om en ting

'Kristent liv' er en mærkelig ting. Ja! det er der sikkert ikke een, der vil benægte, dertil er vore egne erfaringer altfor talrige. En af de ting, der gør ens kristne liv mest mærkværdigt og til tider farefuldt er, at en og samme handling kan være af højst forskellig værdi. At bede en rosenkrans, gå korsvejen eller blot at bede aftenbøn kan gøres vidt forskelligt. Gøres det helt mekanisk og maskinmæssigt, så har det næppe nogen værdi, men gøres den samme ting ud fra ønsket om at tale med Gud eller at tænke på Gud, ja, så er vejen åben, og Gud kan leve i os.

Sådan forholder det sig også med messe og kommunion. Det er en god og almindelig skik, at opfordre alle katolikker til at gå hyppigt til hverdagsmesse og kommunion og altid at kommunikere ved søndagsmessen. Derom er der ingen diskussion mulig, men ... for der er et men; dette kan gøres vidt forskelligt. Messen og kommunionen virker ikke som en mekanisme og det sidste heller ikke som en kemisk vædske. Det er ikke sådan, at vi, når vi nu har modtaget Kristi Legeme, kan sige til os selv, at nu er sagen i orden. Det virker ikke af sig selv. Det Gud har villet give os ved Kristus er *et Liv*, Hans Liv, og dette liv må vi åbne os for, vi må sige »Ja« til Gud, overgive os til Ham — og dette gælder også vort forhold til den hellige kommunion.

Under messen og ved kommunionen skal vi sige »Ja« til Gud og lade Ham komme til orde, det er Ham, der skal lede os og give os sine kræfter. Kommunionen er altså ikke noget selv-virkende, vi skal lade Gud virke, til-lade Ham at virke.

Gode råd er ikke dyre

Fornylig har vi igen haft lejlighed til at tale med flere katolikker fra foreningerne, og som naturligt var, faldt talen på mange foreningsproblemer. Dette og mange andre forhold har givet os den tanke, om det ikke var muligt at få læserne til overfor redaktionen ganske kort at redegøre for vanskelighederne eller spørgsmålene. Dernæst vil vi så prøve at få dem besvaret.

Sådan som forholdene er i øjeblikket, er det umuligt at komme rundt og besøge de forskellige foreninger regelmæssigt, men det betyder, at vi heller ikke kan vejlede tilstrækkeligt godt gennem f. eks. »Stafetten«, fordi vi ikke er inde i alle spørgsmålene.

Det har imidlertid længe været vor tanke at støtte arbejdet ved artikler her i bladet, så derfor griber vi nu til denne udvej for at skaffe os viden

Ikke krybe udenom!

Det nytter ikke noget, at vi forsøger at gøre »ditten og datten« for at vise mennesker vejen til Guds Kirke, hvis vi ikke også hjælper dem med at finde sig til rette i Kirken, når de først er blevet oplaget.

Hvad enten vi nu hører til de mennesker, Gud har udstyret med særlige evner til at få andre til at konversere, eller vi ikke gør, så har vi dog et ansvar for vor næste, og altså også for

den gruppe af »vore næster«, som er konvertitter.

Som regel vil opgaven gå ud på at hjælpe konvertitten til at vokse ind i det kristne liv. Men i hvert enkelt tilfælde skal det gøres på sin særlige måde, og hvad der nok er det vigtigste, det skal gøres i den rette kærlighedsånd. Det skal altså gøres sådan, at den eller de pågældende, man er kommet i kontakt med, virkelig føler, at man vil *dem* personlig noget godt, og ikke at det blot drejer sig om sagen: at hjælpe konvertitter. Nogle vil måske synes, at der ikke er nogen forskel på de to indstillinger, men det er der. I det sidste tilfælde vil man komme til konvertitten, idet man ser vedkommende som et nummer, et nyt tilfælde, der skal hjælpes, for at Kirken kan blive rigtig stor o. s. v. For at kunne gøre, som undertegnede mener, det bør gøres, må den, der vil hjælpe, være villig til at *ljene* sin næste. Det drejer sig ikke her om at gøre Kirken stærkere, men at drage omsorg for en sjæl, for at det nye Gudsliv må kunne få tid til at slå rod.

— Og opgaven må tages op overalt i landet for at hjælpe. Gå til sognepræsten og tal med ham, og gør selv arbejdet for ham. B.

Vel mødt I ...

Århus: Sø. 21.: Vintertur til Øm. Vi tager toget efter 8-messen. Pris 4 kr. Husk kaffe, sukker og madpakke. On. 24. kl. 20.: Seniorgruppen hos Børge Berg, Gyldenløvesgade 7. To. 25. kl. 19,30: Pejseaften.

Frederiksberg: Lø. 20.: Pastor Højbo taler om Grundtvig. Lø. 27.: Kostumebal. Pris 1 kr. og 2 stk. højt smørrebrød.

Horsens: On. 24. kl. 20,15: Fastelavnsfest.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 20. kl. 20: Fastelavnsfest. Kostumefest. Lø. 27. kl. 20: Studiekreds.

Ordrup: Ti. 23.: Pater Gregoire: Soldaterhistorier fra sidste krig.

Randers: To. 25.: Pejseaften på skolen. Vi underholder hinanden. Husk penge til boller.

Østerbro: Ti. 23. kl. 20: 4. aften i Sct. Ansgars kirke. Aftenmesse med orientering for vore gæster. On. 24. kl. 20. I salen Bredgade 67 A. Vi ser tonefilm om alt muligt.

Ugens historie

En moder irettesatte sin lille dreng, fordi han havde taget et æble fra bordet, mens hun var i et andet værelse. »Du troede, du var alene,« sagde hun, »men Gud så, du gjorde det.«

»Det ved jeg godt,« svarede han, »men jeg har ikke noget imod, at Gud ser det; det var *dig*, der ville blive sur.«

Påskeretræten

vil som tidligere nævnt blive afholdt i Øm i dagene fra den 15.—18. april. Retræten slutter altså søndag morgen, men alle som vil, kan blive det meste af søndagen på stedet. Retræten ledes af pater J. Wolfisberg S.J. Den koster 25 kr., og alle over 17 år er velkomne.

Week-end i Århus

Lørdag og søndag d. 13. og 14. marts vil der i Århus blive afholdt en week-end for alle de unge, der er optaget af ungdomsarbejdet i Jylland og på Fyn. Møderne begynder lørdag kl. 20.

om hvilke problemer, de forskellige foreninger slås med landet rundt. Derfor: Skriv ganske kort om tingene til redaktionen, *Oluf Bohn, Bistruplund 19, Birkerød.*

I min avis så jeg forleden et billede fra Paris, som viste, at dér også var koldt, og at boligforholdene tillige var så ringe, at folk døde af det. Det var meget uhyggeligt at tænke på, at der nu så længe efter krigen er lande, hvor den værste nød endnu ikke er afskaffet. Nå! men billedteksten fortalte også om en fransk præst, Pierre Groués, som arbejdede ihærdigt på at hjælpe de altfor mange ulykkelige, der led under den forfærdelige kulde.

Der har allerede stået en artikel om abbé Pierre i Ugebladet for ½ år siden, så de, der kan huske den, ved, at han er en mand, der længe har virket blandt de boligløse og mange andre ulykkelige mennesker.

Det er noget, der glæder én at læse om en sådan mand i en almindelig avis, for her er en mand, som taler til vor tid, ja, som tiltaler vor tid, fordi han gør noget, for de der trænger.

Og så var der endelig en ting til, der glædede, og det var, at det ikke først var nu, at abbé Pierre var begyndt at tale og arbejde, nu hvor det var forsent, men at han længe havde set, at der måtte gøres noget, Forfærdeligt, at man har siddet hans ord overhørig.

**KØB
DERES BØGER
i**

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDOADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

»Der grosse Herder«, Band 3

Det er i sig selv en Præstation at lade Bindene i den nye »store Herder« følge hverandre efter saa nøje overholdt en Arbejdsplan. Iøvrigt opfylder ogsaa dette Bind de store Forventninger, man stiller til dette Forlag, hvis Specialitet netop er de mange berømte Leksika.. Farvebilagene i 3. Bind er om muligt endnu bedre end i de foregaaende, f. Eks. Gengivelserne af

fransk og engelsk Malerkunst og Tavlerne om selve Emnet »Farver«. De store Artikler om England og Frankrig er Mønstre paa streng Saglighed ogsaa i politiske Spørgsmaal. Bemærkelsesværdig er ogsaa den Plads, som Naturvidenskaberne indtager i det ellers saa humanistisk orienterede Leksikon, og inden for de naturvidenskabelige Omraader glæder man sig særligt over Valget af Illustrationsmateriale, der oftest er Artiklernes Kærne og udmærker sig ved Overskuelighed.

Som sædvanlig er der ogsaa en Del Oplysninger om danske Steder og Per-

soner. F.Eks. omtales Johannes Ewald. De danske Konger af Navnet Frederik er alle nævnt, men med nogen Ensighed i Oplysningerne. F.Eks. siges der om Fr. VII blot, at han i 1848 »gav Anledning til Krig med Det tyske Forbund.« Ogsaa i de geografiske Artikler om Danmark savnes som før en dansk Medhjælp. Havde Forlaget haft en saadan, stod der ikke stadig om Fredericia, at det er en »Færgenhavn« eller om Fanø, at Øens Hovedby hedder »Odden«. (Herder, Freiburg Br.)

*

Odense		Marlo Joensen & Bent Ellekjær <i>Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443</i> Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem
Knud V. Mørk <i>Frisørmester</i> Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.	Kør med TAXA TELEFON 4700	<i>Gør Deres Indkøb af</i> Blomster og Kranse <i>i ROSENLUNDEN, Hjallesøvej 27</i>
Chr. Ingemann Olesen <i>Gas- og Vandmester</i> Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem	Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 8552</i> Alle Aarstidens Fiskearter læres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Varehuset Skjolden <i>Overgade 21 - Tlf. 955</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>
Sophus Larsen & Søn <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev til Sct. Josephs Hospital	C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarimestre <i>Overgaden 29 . Telefon 1117</i> Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	<i>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.</i> I LYON <i>v. E. Christensen</i> <i>Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</i>
Aalborg	MAGASIN OLE. K. Telefon 9794 Manufaktur Trikotage Borgergade 39	Elmer Vernersen <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillians Klinikken
N. Nielsen & A. Brostrøm <i>Indh. A. Brostrøm</i> Ing. M. af I. Aut. Vand-, Gas- og Blikkerlagmester Sanitet - Centralvarme Algade 5B . Aalborg . Telefon 681	Cykleforretningen Perfect <i>Kastetvej 43 . Tlf. 4251</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	K. Sørensen Blomster og Kranse <i>Kastetvej 22 . Telf. 3000</i> Leverandør til Kamillianer Klinikken
A. Hoffmann Urmager og Optiker <i>Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779</i> Briller efter Lægerecept Reparationer udi. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen <i>Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665</i> <i>Tricotage og Herrelingeri</i>	Ferd. Færch & Co. <i>Tømrermester</i> <i>Strandvejen . Telefon 301</i>
M. Thomsen Støtt & Søn <i>Murermester- og Entreprenørlørr.</i> <i>Kong Christians Allé 6</i> <i>Telefon 1992 & 4983</i> <i>Aalborg</i>	<i>Køb Hjemmets Udstyr</i> <i>hos</i> Thuen, Gravensgade 2	 Mathias Christensen TELF: 1556 ABSALONGADE 14
Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import <i>Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836</i> Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg	Oskar Nielsen <i>1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg</i> <i>Kastetvej 61 . Telefon 6282</i> Leverandør til de kat. Institutioner	P. Krebs Elektroinstallatør <i>Frederiksgade 6 . Tlf. 1786</i> Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Februar:

21. S. *Sexagesima* (106—25); 2. (violet) Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
22. M. *St. Petri Stol i Antiochia* (hvid) (838); 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (524).
23. Ti. *Vigilie til St. Matthias* ([1]); (violet) 2. Bøn: St. Petrus Damiani (839), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
— Eller:
St. Petrus Damiani (839); 2. Bøn: Vigilien ([2]), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525); sidste Evang.: Vigiliens ([3]).
24. O. *St. Matthias, Apostel* (839— (rød) 88); 2. Bøn: For Paven; Præf. (524).
25. T.† *Feria* (106—25); uden Tractus og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
26. F.† *Feria* (106—25); som Tors- (violet) dag.
27. L. *St. Gabriel af den smertefulde Jomfru* ([46]); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
28. S. *Quinquagesima* (violet)

*) Naar den 3. Bøn er »Efter frit Valg«, kan den foreskrevne Bøn for Paven bedes som 3. Bøn.

Min elskede Søster

Ellen Maria

døde den 12. februar

Bene Larsen.

Begravelsen har fundet Sted i Farum.

Bed for hendes Sjæl.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Augustin Forlag, dredgade 67,

København K. Tlf. Pø. 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Løders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhnv. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Det lyder herligt, at man i forbindelse med

DET NYE TESTAMENTE

kan tale om succes.

Værket i Peter Schindlers eminente fordanskning diskuterer, granskes — men fremfor alt læses det i alle kredse.

Forær Dem selv Det nye Testamente, mens tid er.

Den heftede udgave ... kr. 27,50
Indb. i pluviusin kr. 50,00

Særpris for medlemmer af den katolske menighed i Danmark.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Academicum Catholicum

Lørdag den 20. februar kl. 19,30:
Åbent hus hos landsretssagfører Garth-Grüner, Sct. Kjeldsgade 14, Ø. Pastor Ib Andersen fortæller om sin amerikatur.

Onsdag den 3. marts kl. 19,30: Ordinært møde i Røde sal, Stenosgade 4: Pastor Ib Andersen, pater Küpferle S.J., pater Raulin O.P. og pater H. Roos S.J. indleder en diskussion om professor Skydsgaard's bog JA OG NEJ. Kun adgang for medlemmer.

Katolske Menighedsplejer

Hver onsdag aften kl. 19—20 har Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69 A, åbent for juridisk vejledning for ubemidlede ved lrs. V. Høgsgaard. (Tlf. PALæ 2323).

R. I. P.

Vor kære Moder, Svigermoder, Farmor, Mormor og Oldemor

Sophie Jensen

Enke efter
Chauffør Harald Jensen

er stille hensovet 7. Februar 1954, velforberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Børn, Svigerbørn og Børnebørn.

Bed for hendes Sjæl.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig K'linik

Roskilde

Mønsterbageriet

Olsogade 17 Tlf. 136

anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

Alt i Isanretninger og Desserter

Mariakongregationernes Rom-Rejse

For at bringe Mariakongregationernes fællesrejse til Rom i erindring, er der blevet sendt en plakat til samtlige bispedømmets sognekirker samt kapeller m. m. Vi minder om, at tilmeldelse må ske snarest og senest 1. marts 1954 til Jørgensen Rejse-bureau, Jernbanegade 7, København V. Også ikke-kongreganister kan deltage i rejsen, der varer fra 5. til 20. september 1954.

Mariakongregationernes
arbejdsudvalg.

Retræte for Ikke-Katolikker

Sønd. 7. Marts Kl. 10 til Kl. ca. 18 Skt. Kjeldsgade 3, under Ledelse af Pater Coenen S.J. Nærmere Oplysninger Palæ 9393 (Kl. 14—15 og 18—19) og i næste Uges Blad.

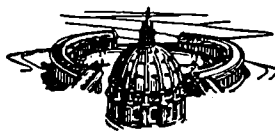
HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

<p>Svendborg</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Se med Brilller</i> fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAFFE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, TI. 264 . H. Nieleen Jun. pr.v. Tf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>	<p>W. Weide BAGERI & CONDITORI</p>	<p>Søndertorv 2 . Aabenraa . Telefon 2125 Bankkonto: Den Nordslesvigske Folkebank Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramshæred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Blomster & Kranse køber man bedst hos Else Jørgensen Blomsterforretningen POSSEKÆR Telf. 3844 Lev. til Sct. Ansgars Klinik</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Lighkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Henry Koefoed Herre- og Damefrisør Jernbanegade 5 Telf. 71</p>
<p>Nykøbing F.</p>		
<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER</p>	<p>ROHDAN URE OG BRILLER Telefon 491</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedservedj 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Ingen Grund til Ængstelse

URBI ET ORBI

Første Pavebudskab efter den langvarige Sygdom

Der er ikke længere Grund til at nære Ængstelse for den Hellige Faders Tilstand, udtaltes det i Vatikanet i Slutningen af sidste Uge. Af Forsigtighedshensyn opretholdes der dog til Stadighed en Lægevagt i Vatikanet, men Pavens Helbredstilstand bedres Dag for Dag og i Søndags overværede den Hellige Fader paany Messen i sit Privatkapel.

Søndag Aften rettede den Hellige Fader for første Gang efter sin langvarige Sygdom fra sit Sygeleje et Radiobudskab til alle Syge over hele Verden, og det sporedes tydeligere end i noget af Pavens tidligere Budskaber, at den Hellige Fader først og fremmest er Sjælesørgeren. Paven henvendte trøstende Ord til alle syge og anbefalede alle lidende til Gudsmoders Varetægt, til hende, »der tørrer de bedravedes Taarer«. Efter at Paven selv havde holdt første Del af sin Tale læste Speakeren Resten af Talen op, og til Slut meddelte den Hellige Fader selv alle troende og først og fremmest de syge den Apostoliske Velsignelse. »Hvor gerne vilde vi ikke være i jeres Midte, tørre jeres Taarer og give jer Kraft og Mod«, udtalte den Hellige Fader. »Vi giver hver enkelt af jer Vor Velsignelse og beder Gud den Almægtige, den kærlighedsfulde Fader om, at han vil skænke hver især, hvad han har behov. Maatte alle føle den aandelige og legemlige Virkning af den Velsignelse, som han meddelte hver og en. (KNA)

Henimod 11000 Katolikker deltog i 1953 i de tre-Dages Eksercitier, som har været afholdt i Aarets Løb i Bispedømmet Münster. (KNA)

»Pignone«-Strejken endt

(sluttet fra Side 65)

La Pira regnede med sine parlamentariske Forbindelsers Hjælp at kunne bringe Striden til en gunstig Løsning og henviste i Alvor til, at man ikke maatte overlade Varetagelsen af Arbejdernes Interesser til Kommunisterne. Paa denne Maade mislykkedes et Forsøg fra denne Side til at udnytte Situationen. Sluttelig opnaaede La Piras Bestræbelser Støtte fra Regeringen samt fra Vatikanet, hvis karitative Hjælpekommission understøttede Arbejderne med Fødemidler og Beklædningsgenstande. — Der krævedes megen Taalmodighed og Udholdenhed og Forhandlingsevne, som imidlertid efter ugelange Forhandlinger førte til et tilfredsstillende Resultat.

Ny finsk Gesandt ved Vatikanet

Finlands og San Domingos ny Gesandter ved Vatikanet vil saa snart Pavens Helbred atter tillader det, overrække den Hellige Fader deres Akkreditiver. En Kopi af deres Akkreditiver er blevet tilstillet det Pavelige Statssekretariat og dermed er begge de to ny Diplomater blevet bemyndiget til at tiltræde deres Poster og udøve de dermed forbundne Funktioner. (KNA)

»Symbolet paa Tro og Frihed«

Eisenhower om Kardinal Mindszenty

I Anledning af Femaarsdagen for Kardinal Mindszenty's Domfældelse har Præsident Eisenhower stilet et Brev til Formanden for »Unionen af katolske Organisationer til Kardinal Mindszenty's Befrielse«. Præsidenten betegnede saavel Kardinal Mindszenty's Eksempel som de talrige andre Ofre for den kommunistiske Forfølgelse som et »Symbol paa Tro og Frihed for vor Tid«. »Vi, der lever i den fri Verden,« skriver Eisenhower, »har ikke glemt den dømt Kardinal.« Det Slag, der er blevet rettet mod den ungarske Primas, er frem for alt rettet mod Religionsfriheden, men Kommunisternes Angreb har ikke naaet deres Maal. Aanden hos den fængslede Kardinal samt hos de mange andre arresterede gejstlige har overvundet det totalitære Styres Barriere. (KNA)

Nyt Ja til Fjernsynet

Paa Fjernsynskongressen i Paris fremsatte den internationale Radio- og Fjernsynsorganisation »UNDA« et fornyet Ja til Fjernsynet. Kongressen fandt Sted i Tiden 31. Januar—7. Februar, og der deltog Repræsentanter fra Vatikanet, fra UNESCO, Europa-raadet, det internationale katolske Filmbureau samt fra de Lande, der allerede har etableret Fjernsyn. Under Kongressen blev der sendt flere religiøse Udsendelser samt en Messe. Problemerne ved Udsendelse af Messen drøftedes indgaaende, og man enedes om, at Formen maatte afpasses til de enkelte Landes forskelligartede religiøse Indstilling og derfor nødvendigvis maatte være forskellig fra Land til Land. Det internationale Samarbejde og Udvekslingen af Erfaringer maatte styrkes, og Bestræbelserne koordineres, saaledes at man kunne udnytte Fjernsynet og da især Fjernsynsfilm til religiøs Undervisning saavel af Børn som af Voksne. (KNA)

Præstevielse med Sang og Dans

Konger og Høvdinge fra en Række indfødte Stammer i Nord-Tanganyika overværede for nylig sammen med tusinder af deres Stammefrænder Vielsen af den første indfødte Verdenspræst i det Apostoliske Præfektur Musoma. Biskop Laureanus Rugamba foretog Vielsen af den ny Præst Lawrence James Magessa, der tilhører Bukaway-Stammen. Efter Vielsesceremonierne hyldede Delegationer fra de forskellige Stammer den nyviede Præst og foranstaltede en stor Glædesfest med Dans og Sang. Efter god gammel Skik og Brug blev der tillige slagtet en Ko. (KNA)

Sjælelige Lidelser — en af Aarsagerne til Pavens Sygdom

Sjælelige Lidelser er en af Grundene til, at den Hellige Faders Sygdom trækker saa længe ud, erklærede Pavens personlige Pressereferent, Professor Cesidio Lolli, i sidste Uge. Alle de mange Sorger og Bekymringer, der vælder ind, tager paa den Hellige Faders ellers meget modstandsdygtige Organisme, hedder det i Professor Lollis Artikel, som er blevet publiceret i Ugebladet »Osservatore della Domenica«. Professor Lolli beklager, at der er saa ringe Slagkraft og Enighed blandt »Lysets Børn« saa lidet Sammenhold, Aktivitet og Offerberedvillighed. Katolikkerne er i Fare for at blive overvældet af Lunkenhed i Troen, faretruende Overfladiskhed og utrolig Træghed. Den Hellige Fader er sig udmærket den Forskel bevidst, der er mellem Evviva-Raabene paa Peterspladsen og deres praktiske Realisering i et Liv efter Pavens Anvisninger. (KNA)

Flokkføreren i 2. Absalon Trops Ulveflok i København, »Ulvemoder«, Frk. Ruth Olsen, har for sit store Arbejde blandt Ulvene for nylig faaet tilkendt Anerkendelsen »Pro Ecclesia et Pontifice«.

Paven hjælper Vinterens Ofre

Trods sin Sygdom har den Hellige Fader deltagende fulgt den Skæbne, der har ramt Indbyggerne i de mange indesnede Landsbyer i Abruzzerne, som har været totalt afskaaret fra Omverdenen under et seks Meter højt Snelag. Den Hellige Fader gav i sidste Uge personlig Anvisning paa hurtig Hjælp fra den pavelige Hjælpekomité. Det er lykkedes Enheder fra den italienske Hær at forcere Snemasserne og at bringe Befolkningen den første Hjælp. Den Hellige Faders Hjælpetog er naaet til de nødstedte og medbringer bl. a. Levnedsmidler, Sengetøj, Beklædningsgenstande samt frem for alt Medikamenter. (KNA)

Katolsk

Ugeblad

28. Februar 1954
102. Aargang
Nr. 9

Arbejderpræsterne

Efter Mødet i Berlin

Fastebestemmelserne 1954

50 Aar i Helsingør

Pavens Helbredstilstand

Radioen interesserede sig forleden for Spørgsmaalet om de tomme Kirker. I Forbindelse hermed talte man ogsaa med en Katolik, omend Interviewerne selv søgte at afsvække Svaarets Betydning ved at mene, at vi ikke rigtig tæller med, for vi »skal« jo gaa i Kirke, og vi maa »skrifte« det, hvis vi lader være.

Vi tror, at man lægger Betydningen af dette Kirkebud paa forkert Sted. Kirkebudenets Betydning ligger først og fremmest deri, at de vejleder vor Samvittighed, de skaber den ikke. Er det os om at gøre at leve som gode Katolikker, hjælper dette Bud os fra at falde for Fristelsen til at tro, hvad bl. a. vor Magelighed gerne vil docere om at dyrke Gud »i Naturen« eller »i Lønkammeret«. Intet ondt Ord om Naturen eller Lønkammeret, men Kirken har nu ogsaa sine og særlige Krav paa

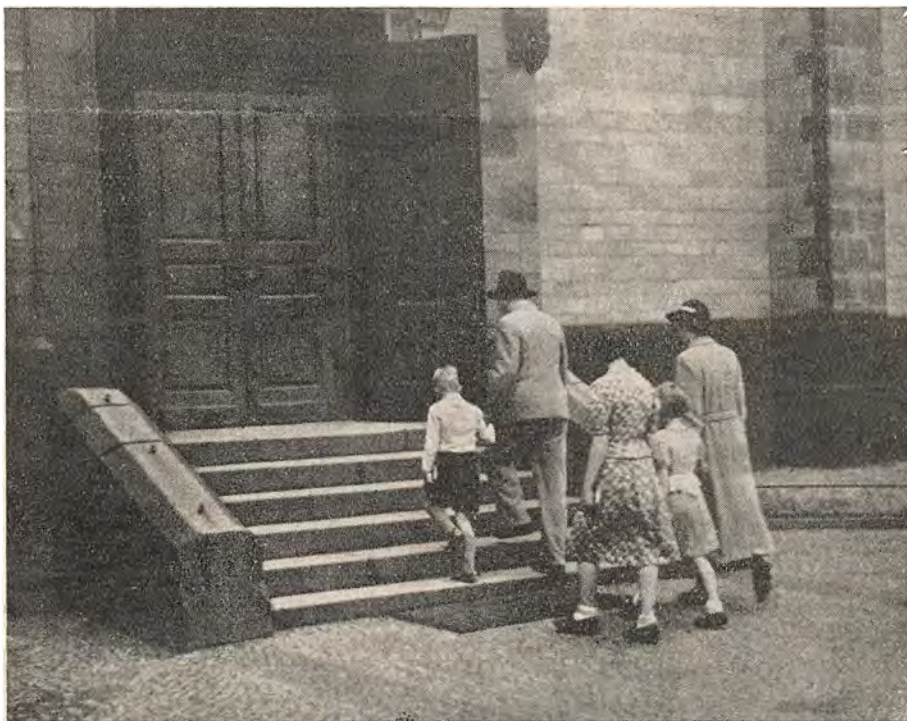
Hvorfor vi gaar i Kirke

os. Grunden til, at vi gaar i Kirke om Søndagen, ogsaa den Søndag, hvor vi har meget lidt Lyst til det, er i Almindelighed den simple, at vi gerne vil leve som gode Katolikker, og til at være god Katolik hører Søndagsmessen. Mangler nogen af os Ønsket om at være en god Katolik, bliver han velsagtens som andre Landsmænd hjemme de Søndage, Lysten til Guds-tjenesten mangler.

Hovedvægten ligger paa Ønsket om at leve som Katolik. Og hertil svarer en egen Indstilling overfor religiøse

Handlinger. Mangen Protestant vil hævde, at religiøse Handlinger er uægte, hvis de ikke udspringer af en aktuel religiøs Trang — man skal for Eksempel kun bede, naar Trangen føles til at tale med Gud, ikke bare for Eksempel fordi man plejer at bede paa det og det Tidspunkt. Disse Mennesker vil sjældent overføre samme Princip paa deres medmenneskelige Handlinger og kun besøge deres gamle Mor, naar de føler Trang, og ikke for Eksempel af den »uvedkommende« Grund, at det er Jul, eller at hun har Fødselsdag. Det skylder de hende for meget til, at de kan finde paa. Vi, der gerne vil være gode Katolikker, har det paa ganske lignende Vis overfor Gud. Vi synes, at vi skylder ham for meget til, at det i egentlig Forstand totalt uvedkommende, hvordan vort Humør har det, skal bestemme over, om vi vil gøre vor Skyldighed.

Interviewere vil ogsaa gerne have os til at sige, at vi gaar i Kirke, fordi Præsten taler eller synger godt, fordi Kirken er køn, Blomsterne smukt arrangeret, Koret velskolet eller Røgelsesduften stemningsvækkende. Og lad os bare tilstaa, at vi hellere hører gode Prædikener og gode Kor end daarlige, og at vi synes, at det, der foregaar i Kirken, har alle tænkelige Krav paa at indfattes i saa fuldent en Ramme, som vi kan byde det. Men hvis Intervieweren ikke falder for Gallup-Undersøgelsernes mest elementære Fejl, men sørger for at faa centrale Svar paa et for vor religiøse Livsførelse centralt Spørgsmaal, saa gaar vi altsaa i Kirke, fordi vor særlige katolske Opfattelse af Religion og religiøse Pligter netop ikke lægger nogen som helst afgørende Vægt paa vort Humør og vore Stemninger, bestemt heller ikke de æstetiske, men alene paa, hvilke Krav han har paa os, han der har skabt os, har forløst os, og som i sin Kirke lever iblandt os.

Paa Vej til Messe

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deras bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Th. P. Stillinge

tømrermester

Sejregade 15
Tlf. Ryvang 1225

Udfører arbejdet for de katolske Institutioner

Larsbjørnestræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforakr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og REHLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
KØBENHAVN

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damsø 2043

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538

Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Arbejderpræsterne

Den seneste Udvikling i Sagen om de franske Arbejderpræster har vakt betydelig Opmærksomhed og er nogle Steder i Pressen blevet Anledning til Angreb paa Kirkens Ledelse. Vi vil ganske kort resumere, hvad der foreligger i Sagen.

Det var allerede for nogle Maaneder siden ganske klart, at der var noget i Gære. Mange haabede, at der vilde blive gennemført Reformers, som til lod en Fortsættelse af Arbejderpræsternes Gerning inden for de hidtidige Rammer. De var bange for, at det vilde blive misforstaaet af Arbejderkredse, hvis Kirken traf en anden Beslutning.

Saa rejste de franske Kardinaler Liénart, Feltin og Gerlier til Rom, og der fulgte et Kommunique om, at Arbejderpræsterenes Apostolat ikke kunde fortsættes i »den nuværende Form«. Der omtaltes ogsaa de nye Betingelser for Missionens Fortsættelse: en grundigere Sortering af Arbejderpræsterne, nedsat Arbejdstid i Fabrikkerne for dem, Forbud mod Præsternes Overtagelse af Lederstillinger og særlige Forpligtelser indenfor Fagforeningerne, og endelig deres Samling i et vist religiøst Fællesskab.

Medens der herom førtes Forhandlinger med de paagældende, kom Meddelelsen om, at Jesuitterne havde trukket deres Arbejderpræster tilbage. Dette tydede paa, at Sagen yderligere vilde udvikle sig.

Den 19.—20. Januar holdt de franske Biskopper, i hvis Stifter der har virket Arbejderpræster, Møde i Paris, og en »Erklæring fra Hierarkiet« af tegnede Rammerne for det fremtidige Apostolat blandt Industriarbejderne. Her blev det igen fastslaaet, at den hidtidige Form ikke længere maatte benyttes. Videre blev det udtalt, at Præster er de guddommelige Naademysteriers Tjenere, og at en indskrænket Fabriks-Arbejdstid derfor er absolut nødvendig for dem. En ny Benævnelse af Apostolatet vilde være paakrævet for at undgaa Misforstaaelser. I Fremtiden skulde Navnet Arbejderpræster erstattes med »Præster i Industriarbejder Missionen«.

Et Brev fra Biskopperne til de hidtidige Arbejderpræster præciserede Erklæringens Ord. Den indskrænkede Arbejdstid skulde være maksimalt tre Timer daglig. Kunde Præsterne ikke opnaa saa kort en Arbejdstid, maatte de opgive deres Fabriksarbejde. Der blev endvidere givet Præsterne en kortere Frist til at frasige sig Organisationsstillinger indenfor Fagforeningerne. Biskopperne understregede kraftigt, at Forholdsreglerne ikke har nogen som helst politisk, men ene og alene religiøs Karakter. De paapegede, at der ikke findes anden Vej end Lydigheden overfor Kirkens Forskrifter, og at der ikke kan være Tale om, at Præsterne sættes tilbage i Lægmandsstanden.

De biskoppelige Krav lader intet tilbage at ønske i Retning af Klarhed, og de vil utvivlsomt betyde, at Arbejderpræsterenes særlige Virksomhed er

ophørt. Det vil næppe være muligt at fortsætte, allerede fordi Fabrikkerne næppe vil anlage præstelige Arbejdere med kun 3 Timers daglig Arbejdstid. Og hidtil ansaa man netop dette den kammeratlige Ligestilling med andre Arbejdere for det uundværlige Baand mellem Arbejdere og Præster. Man mente, at dette skulde nedbryde Forbundens psykologiske Skranker, og dette var vistnok ogsaa Hovedtanken for Arbejderpræsterenes Stifter, Kardinal Suhard.

Men nu begynder altsaa en ny Fase. Jesuitterne har allerede forladt den hidtidige Gerning. Den Meddelelse, vi andetsteds i Bladet bringer om nogle Forflyttelser indenfor Dominikanerordenen, som særlig virksomt har taget Del i Arbejderapostolatet, vil bringe denne Orden paa samme Linie. Ganske vist vil enkelte af Arbejderpræsterne maaske nægte at bøje sig, men den Udtalelse, som 73 af dem for faa Dage siden har udsendt, kan dog kun tages som en første Reaktion. De 73 udtrykker sig i skarp Form. De erklærer, at de som Arbejdere er forblevet tro mod Kirken og Religionen,

Quinquagesima

28. Februar 1954

»Men den største af disse er Kærlighed«

(1. Korintherbrev, 13, 1-13)

Kærligheden er det centrale i Menneskelivet. Den har til alle Tider været berømmet og besunget, men tillige ogsaa smædet og forbandet. Den virkelige Kærlighed bringer usigelig Lykke, en Lykke, der vilde være i Stand til at forvandle hele Menneskeheden, ja hele Verden, den fortryller og forgylder — men hvor kan den ogsaa pine og ødelægge. Amors Pile er ikke altid kun lutter Prydgenstande paa et Frakkeopslag, deres Skud i Hjertet kan virke dræbende og dødbringende. Kærligheden er paa een Gang baade stille Fred og vildt Oprør, den styrter Mennesket ud i farlige Eventyr og er paa samme Tid den hellige Orden. Hvor mange er der ikke, som taler om Kærlighed, alle raaber saa at sige derefter, og hvor vilde den dog kunne gøre dem alle godt — men hvor er der faa, som praktiserer den: de venter alle Kærlighed i Stedet for at give.

I Søndagens Epistel paastaar den hellige Paulus, at Kærlighed er den største af de Kristnes tre største Dyder, den er større end baade Tro og Haab.

Troen er stor. Den formaar at trænge gennem det synlige og ind i det usynlige. Den er i Stand til at skue Verden og Livet med Guds Øjne, ja den formaar endog at fatte Gud selv og hans hemmelighedsfulde Rige. Hvad er maaske et Elektronmikroskop, som sætter os i Stand til at se de allermindste Ting, imod Troen, der klart lader os erkende og fatte Guds store, ufattelige, allestedsnærværende Nærhed? Hvad er maaske en Kæmpekikkert, der indfanger de fjerneste Verdener og udspionerer Universet for os, imod den Tro, der giver os Vished for, at det er Gud den Almægtige, der holder Verdensaltet i sin hule Haand og samtidig tager sig af den allermindste, baade af dig og mig, i sin trofaste Kærlighed!

Troen er noget stort, men Kærligheden er langt større: den fuldender saa at sige Troen. Men den Tro, der kun beskæftiger Hjerner, er en død Ting, thi først i Hjertet bliver Troen levende. Troen er trods sin Storhed kun en Slags foreløbig Viden, en indirekte Viden, akkurat som et Billede i et Spejl. Vil vi se Gud i Øjnene, da maa vi lægge dette overflødige Spejl bort. Men Kærligheden bliver aldrig overflødig.

Ogsaa Haabet er noget virkelig stort. Det gyder Lys ind i Livets mørkeste Stunder og yder os Sikkerhed, det tager Kampen op mod Angst og Fortvivlelse og vinder Sejr over dem. Haabet giver os Mod i den Overbevisning, at det aldrig er forgæves, aldrig er for sent, saa være der sig nok saa mørkt omkring os. Haabet yder os den Taalmodighed, der sætter os i Stand til at antage, at Gud vil skænke os arme Syndere sin Naade og dem, der har fundet Naade for ham, den evige Salighed. Haabet lærer os simpelthen at betragte den usynlige Gud som det sikreste Eksistensgrundlag.

Haabet er stort, men Kærligheden er større, thi den begrunder Haabet. Kærlighed haaber alt — det er Haabets Kerne. Kun Kærligheden formaar at holde et tilsyneladende haabløst Haab — som den prøvede Apostel taler om — oppe. Kærligheden alene overvinder alt, ogsaa det, der synes aldeles haabløst, ja umuligt — hvor tit har Kærlighed ikke vundet Sejr over det tilsyneladende haabløse. Og saa ophører Kærligheden aldrig, den gaar aldrig op i noget højere, den er selv det allerhøjeste, den er ikke noget Trin paa Vejen opad, den er selve Tinden.

Men naar nu Kærlighed er større og højere end Tro og Haab, hvor meget større og højere er den saa ikke end Magt og Ære og Berømmelse og Nydelse? Den er simpelthen det altomfattende Hele — alt andet er kun Smaatterier, der alle hver især er afhængige af og til at bære i Kærlighed. Dersom jeg ikke har Kærlighed, er jeg intet og ejer intet, men har jeg Kærlighed, da har jeg alt!

Sognepræsten.

**Pater J. Quaadvliæg SMM
70 Aar**

I 40 Aar har Slagelses mangeaarige Sognepræst, Pastor Quaadvliæg af Montfortanernes Kongregation, virket i Danmark, siden han som 30 aarig kom til Roskilde i 1914. Den 2. Marts vil Menigheden i Roskilde og Ringsted og det store Slagelsesogn, der simpelthen er lig med hele Vestsjælland, fejre deres gamle Præst, hvis præstelige Iver Aarene ikke har faaet Bugt med, og hvis menneskelige Godhed og Forstaaelse har skænket ham saa mange Venner. I Slagelse, hvor han har været først fra 1920 til 1926 og siden uafbrudt fra 1935, er den meget smukke Kirke især hans Værk, og ligeledes er hans Navn knyttet til Kirken i Kalundborg. I 1942 blev den kloge Præst udnævnt til Superior for Montfortanerne i Danmark og har ogsaa som saadan med stiltfærdig Myndighed gjort meget for Kirken i Danmark. Maatte Ugebladet føje sine varme Lyknskninger til de mange andre, Dagen vil bringe. Ad multos annos tør vi ønske trods Støvet's Aar.

*

Opmærksomheden henledes paa Aarets Fastebestemmelser, der findes Side 103.

rakter. Thi den religiøse Tro, der er saa dybt rodfæstet i Menneskenaturen, kan kun bekæmpes med en anden Tro.

Men trods alt synes denne Kamp at være ulige, og det synes som om Kirken — Repræsentant for den religiøse Magt — er den underlegne. Udviklingen i Sovjetrusland synes at bevise dette — omend alle objektive Observatører i Sovjetunionen overensstemmende erklærer, at Kirkerne altid er overfyldte, at der baade ved Jule- og Paasketid strømmer uanede Menneskeskarer til Kirkerne, alle med brændende Kærter i Hænde, at de alle følger Gudstjenesten og lader Paaskærterne indvi. Nu gives der imidlertid en ganske nøgtern Forklaring paa disse Forhold: før den første Verdenskrig eksisterede der i hele Rusland rundt 54.000 ortodokskristne Kirker; i 1939 var Tallet 4225, medens det efter den anden Verdenskrig paany var steget til ca. 20.000. Aarsagen til denne Stigning maa søges i selve Verdenskrigen. Staten havde Brug for alle nationale Kræfter til Landets Forsvar og maatte gøre de Troende en hel Del Indrømmelser for at sikre sig deres Medvirken. Et andet Eksempel: Det »hellige Moskva« havde før første Verdenskrig en Befolkning paa 1,5 Millioner Mennesker og 450 Kirker og 25 Klostre. Idag ligger Indbyggertallet paa omkring 7 Millioner — og der er 48 Kirker og ikke et eneste Kloster.

Der er »tilstaaet« Samvittighedsfrihed, men Lejligheden til at udøve denne er katastrofalt indskrænket. Men der er imidlertid noget meget interessant ved disse Tal i Stigningen i Antallet af Kirker fra 4225 i Aaret

og kan, som de udtrykker sig, ikke se, hvordan man i Evangeliets Navn kan forbyde deres Indsats for Arbejderklassen. De kræver Ret til at staa solidarisk med denne Samfundsklasse.

Hvis man i denne Udtalelse vil se mere end en første Reaktion, kan man synes, at den giver Biskopperne Ret i deres Frygt for, at Sammenblandingen af præstelig Virke med Arbejderklassens Kamp har været til Skade for Præstegerningen, idet Udtalelsen siger inegat om Arbejdernes Frigørelseskamp og berettigede sociale Krav, men overhovedet ikke noget om Gud, om Kristus, om Kirken eller om det religiøse Liv. Det vil være en fuldstændig Fejlopfattelse af Kardinal Suhards oprindelige Ide, hvis man mener, at Arbejderpræsternes Opgave var at lade Kirken tage Del i Arbejdernes sociale og politiske Kamp. Det er i Dag lige saa ønskeligt som nogen Sinde, at Katolikker viser Forstaaelse for denne Kamp og bidrager aktivt til Fjernelse af uretfærdige økonomiske Forhold. Men dertil behøves ikke Præster som Industriarbejdere. Tanken med at lade Præster tage Del i Arbejdernes Kaar var den, at de skulle forkynde Gud for Mennesker, der levede i et Milieu, hvor Gud var glemt.

Kloge Ord er for en Uges Tid siden talt over Vatikanets Radio af Pater Jean Beslay, der leder dennes Udsendelser paa Fransk. Pater Beslay understregede, at han ikke talte paa Foranledning af nogen anden. Han henvendte sig direkte til Arbejderpræsterne og sagde bl. a.:

»Har man viet sit Liv til et Ideal som jeres — at slaa Bresche i Muren mellem Kirke og Arbejdere — er det et tungt Offer, man nu forlanger af jer, og man vilde være hjerteløs, hvis man ikke følte med jer. Vi forstaar jer godt, vi lider med jer, og vi føler Trang til at udtrykke vor Beundring

for alt, hvad I var og udrettede. Jeres Arbejdskammerater har ikke taget fejl af jer. Men udenfor staaende gjorde det meget ofte.«

Og saa fortsatte Pater Beslay med at nævne Grundene til, at Misforstaaelserne og Kritikken kom. Det skyldtes, at nogle af Præsterne lagde den præstelige Soutane for bestandig. Det skyldtes, at et Par andre »der var Ofre for et ædelt Sindelag, vel ikke antog den marxistiske Lære, men derimod nogle Metoder, som følger af den.« Og det skyldtes, at »et anseligt Antal af dem under Dagens Møje ikke mere fik den nødvendige Tid til Bøn.«

Pater Beslay forsikrede Præsterne, at Pavens Beslutning var truffet efter »lang, klog og moden Overvejelse« og bad dem til sidst »have Tillid til Kirken og Biskopperne og være disse behjælpelig med at finde Midler og Veje til under nye Former at videreføre det Apostolat, til hvilket I har viet jer, og som er jeres og hele det franske Præsteskabs Stolthed«.

*

Hele Sagen har vakt megen Opsigt, og er af Kirkens Modstandere blevet vurderet som Optræk til et større religiøst Skisma i Frankrig. Det er der i Virkeligheden ingen Fare for. Men der er Fare for, at Modstanderne kan hruge Sagen til at belære franske Arbejdere om Kirkens Partilagen for Kapitalen imod Arbejderne, skønt den intet Øjeblik har haft andet end religiøs Karakter.

Det er derfor at vente, at de stærke Kræfter i fransk Katolicisme, der let vil kunne forstaa Faren ved en Propaganda af denne Art, med forøget Iver vil søge efter nye Veje til at komme i Kontakt med Arbejderne og i Gerning vise dem, at de ikke bliver Forrædere mod deres Stands Interesser ved at blive Kristne.

ORIENTERING

Efter Mødet i Berlin —

Berlin-Mødet er afsluttet — med det forventede negative Resultat. Den saa attraaede Løsning af Problemerne Vest-Øst opnaaedes ikke, der skabtes hverken Enighed eller Fred. Omend alle havde haabet, saa havde kun de færreste Tro paa et Resultat, thi Problemet Vest-Øst er nemlig ikke blot et *Fredsproblem*, men til syvende og sidst først og fremmest et *religiøst Problem*. Afgørelser af militær, politisk og økonomisk Karakter kan vel føre til en Fredstilstand — men selve Freden hviler dog paa religiøse Fundamenter.

Ogsaa de, for hvem Religionen betyder »Opium for Folket«, ved eller aner denne Sandhed. Dersom dette ikke var Tilfældet, var det ej heller nødvendigt at vurdere alle Begreber paa religiøs Baggrund. Thi Troen — der er Forudsætningen for enhver Art af religiøs Følelse — hviler dybest inde i ethvert Menneske. Det maa tro paa et eller andet, der overstiger dets

egen Kraft, det være sig en Guddom, en Teori — hvis Rigtighed endnu aldrig er blevet bevist — et System, der gaar for at være bedre end et andet. Det er af den Grund, at Kommunisme, Nationalisme og »Racisme« blev til Begreber af religiøs Natur. Djævelen i sig selv er et religiøst Begreb — Faust og Mefistofeles er blot de kendteste Figurer i dette stadig foranderlige Drama.

Set ud fra disse Synspunkter har Sovjetrusland det klareste religiøse Program. Det hedder i USSR's Forfatning, Artikel 124: »For at tilsikre enhver Samvittighedsfrihed, er Kirke og Skole i Sovjetunionen adskilt fra Staten — Frihed til religiøs Kultus saavel som til antireligiøs Propaganda er tilsikret alle Borgere.« Begge Dele, det religiøse og det antireligiøse Princip, stilles altsaa lige. Det antireligiøse Moment — som især propaganderes af det kommunistiske Parti — faar netop i denne Kamp sin religiøse Ka-

1939 til ca. 20.000 viser, hvor dybt rodfæstet den religiøse, kristne Tro er selv efter alle Gudløshedsbevægelsens brutale Slag — end ikke det væsentligt større Antal Kirker dækker idag de troendes Behov. Dette det kommunistiske Magtvældes halve Nederlag bevirkede en anden og langt farligere Kampmetode: man har idag Magten over saa godt som alle Børn og Unge og præger dem til »gode Partifæller«.

Men naar Kommunisterne har haft saa godt Resultat i denne Henseende, saa ligger en ikke ringe Del af Skylden utvivlsomt ogsaa hos den russisk-ortodokse Kirke. Hvilken Lidelsesvej har den ikke gennemløbet siden den russiske Patriark Tychon ved den bolschevistiske Revolutions Begyndelse fremsatte sin Erklæring, hvori det hed: »Vi bønfalder jer, den ortodokse Kirkes dyrebare Børn, om at holde jer fra enhver Form for Forbindelse med disse Menneskeslægten's »Monstromer«; holdt jer fra den Onde.« Idag bliver der i alle russisk-ortodokse Kirker bedt for disse »Monstromer« og deres Regering, og Patriarken Alexis' underdanige Skrivelser til hans »store Ven« Stalin er i levende Erindring. Man kan nu engang ikke slutte Pagt med den Onde uden at det faar onde Følger. Naar den russisk-ortodokse Kirke saaledes — af hvilke Grunde det saa end var — svækkede sin egen religiøse Stilling, svækkedes den yderligere ved dens Kamp imod den katolske Kirke og imod Rom. Det eneste Publicationsorgan, det idag staar til Moskva-Patriarkens Raadighed — et Maa-nedsskrift — indeholder som Regel kun Artikler viet Omtalen af det religiøse Dogma samt Angreb paa Vatikanet. Endvidere fuldbyrdes der idag med Patriarkens stiltiende Billigelse den allerskarpeste, antireligiøse Kamp i de tidligere baltiske Stater og i Ukraine, hvor Flertallet af Indbyggerne er overvejende katolsk.

Kristne Kirker, der af tilsyneladende nok saa berettigede Grunde, bliver hidset op imod de andre kristne Kirker, svækker Virkningen af ham, der skulde være fælles for dem alle, nemlig Kristus. Der vilde ikke eksistere økumeniske Forsøg, ingen økumenisk Organisation, ingen fælles Bøn om Enighed indenfor alle de kristne Kirker, dersom denne Overbevisning ikke havde faaet stadig større Styrke. Enhver kristen Kirke røkkes i sin Grundvold, dersom den lader haant om den af alle Kristne krævede Næstekærlighed. Og i denne Henseende har den russiske Ortodoxi — i Modsætning til hvad Tilfældet har været i andre Lande — »syndet« i en saadan Grad, at den har personificeret sig med Kommunismens Klassehad og Klassekamp og dermed mistet en væsentlig Del af sin kristne Substans. En klog kommunistisk Regering vilde idag med Lethed udnævne den til »Hofkirke«.

Helt anderledes er Situationen — og Kampen — der, hvor Vestens kristne Kirker idag staar alene overfor Undertrykkeren, som f. Eks. i Vasalstaterne, der ifølge deres Væsen og Civilisation hører til Vesten, til Eu-

ropa, og det er kun naturligt, at den katolske Kirke staar i Forgrunden i denne Kamp, idet langt den overvejende Del af de paagældende Nationer bekender sig til den katolske Tro.

Den store Forskel ligger imidlertid deri, at den troende Befolkning ved sin Side har en Kirke, der ikke viger tilbage, som ikke blot med sin sidste Kraft er til Sinds at ville forsvare det religiøse Tros gode, men tillige ogsaa sine troendes aandelige og religiøse Rettigheder. De troendes forenede Kraft sammen med Kirken var saa stærk, at den kommunistiske Stat — og da først og fremmest i Polen — maatte bøje af. Ganske vist blev de af Krigen ødelagte Kirker genopført i første Linie med Statens moralsk af tvungne Hjælp, men det skete ikke uden de allerstørste, ja ofte mest umenneskelige Ofre. Kirken i Polen kan opregne de største Tab: 30 % af Kirkerne og Kapellerne blev ikke genopført, 40 % af de mandlige og 45 % af de kvindelige Klostre blev lukket, ligesaa 70 % af de katolske Skoler. Samtlige 3000 karitative Institutioner, over 150 Trykkerier, 77 % af den katolske Presse blev opløst, og 80 % af de kirkelige Grundbesiddelser konfiskeret. Af de 33 Ærkebiskopper og Biskopper lever idag højst 24, og det i mere eller mindre indskrænket Frihed, det samme gælder mellem 700 og 800 Munke. Men Kirken kæmper trods alt videre, og den gør det den Dag i Dag. Den har lært at forsvare sig under de mest forskelligartede Herredømmer, som Polen i Historiens Løb har været undergivet, og derfor kunde det polske Episkopat da ogsaa i 1949 med Rette konstatere: »Kirken har formet Nationen«.

Men denne Konstatation, som enhver, der blot kender lidt til det polske Folk, kan skrive under paa, har tillige en politisk Side, eftersom Præster af enhver Grad har bidraget til at holde Nationen og dens Stat oppe, eller — efter dennes Tredeling — at holde Haabet om Genforening oppe. Af denne Grund har Grænsespørgsmaalet for Polen altid været af største og mest vitale Betydning. Den jævne Mand har aldrig anset dette blot for et rent religiøst Anliggende, men ogsaa set det fra et religiøst Standpunkt, altsaa ogsaa for Kirken. Episkopatet selv gik i sin Overenskomst med Staten (af 14. April 1950) ud fra det Postulat, at »... Oder-Neisse Territorier-

ne saavel af økonomiske, historiske, kulturelle og religiøse Grunde stedse vil høre til Polen«. I sit Klage-Memorandum af 8. Maj 1953 erklærer Episkopatet paany, at med Henblik paa Oder-Neisse-Grænsen »enhver ved, at der ikke blandt Polakkerne hersker nogen Tvivl og Diskussion paa dette Punkt.« Det fremgaar herved ganske klart, at det religiøse og nationale Synspunkt falder helt sammen.

Almen kendt er den videre Udvikling, der er blevet mere og mere alvorlig siden den polske Primas, Kardinal Wysinski's »Forsvinden«. Og saa maa man samtidig erindre om, at to Millioner Polakker hver Aar — fra de mest afsides Egne af Polen — valfarter til den »sorte Madonna« i Czestochowa, hvor disse Menneskeskærer »ledsaget af deres Præster knæler grædende ned foran Guds Moder, og det til og med mellem to Rækker af Portrætter af Republikkens kommunistiske Præsidenter, Bierut, Marskal Rokossowski og Joliot-Curie«. Denne Sætning om »dette ejendommelige Skuespil« hidrører fra et fransk socialistisk Blad, hvis Korrespondent selv var Vidne til det og næppe kunde komme sig af sin Forbavselse. Og en anden fransk socialistisk Avis gav en tilsvarende Artikel om Emnet Over-skriften: »Pologne, Terre de Foi«.

Og saa er Polen blot det mest talende Eksempel, fordi det i Øjeblikket er det mest aktuelle. I de baltiske Stater, i Tjecoslovakiet og i Ungarn kan man møde akkurat de samme Kampe, det selvsamme uhyre Offermod, den samme Modstand — og den samme Tro.

Men derimod er det ingenlunde sagt, at disse nævnte Nationer er mere kristne eller religiøse end det russiske Folk. Uden at skele til konfessionelle Skranker kan man roligt sige, at der ogsaa i vore Dages Rusland flyder dybtreligiøse Strømme, som maaske i deres mystiske Natur er langt mere uberørt. Bag de vestlige Nationer staar der imidlertid paa den ene Side en Kirke, der ganske vist forstaar at tilpasse sig Omstændighederne, men som ikke lader sin Tros substantielle Indhold røkke af nogen, det være sig nok saa grusom Modstander, medens der paa den anden bag de troende staar en Civilisation med dennes Begreb om Frihed, som giver dem en betydelig stærkere Impuls i deres Kamp end det russiske Folk, der aldrig har kendt Friheden. Og saa maa man endelig ikke glemme, at den religiøse Undertrykkelse i Vasalstaterne endnu kun har været en Snes Aar, medens den derimod har staaet paa i snart fyrretyve Aar i Sovjetrusland.

Alle disse Emner var selvfølgelig ikke til Debat paa Mødet i Berlin — og vil heller aldrig komme det paa nogen anden politisk Konference. Statens »indre Anliggender« er og bliver nøjagtig lige saa Tabu som under Hitler. Og saa meget des mere naar det drejer sig om religiøse Spørgsmaal, der som bekendt er en »Privatsag«. Følgerne lader sig forudse. I Løbet af en eller to Generationer vil det være Ungdommen, der har Statens Magt-

Lad os oprette, hvad vi har syndet i Uvidenhed, at ikke Dødens Dag pludselig maa komme over os, og vi skal søge Tid til at omvende os, men ikke kunde finde den.

Af Askeonsdags Liturgi

midler i Hænde, en Ungdom, der ifølge sin statslige, religionsløse og materialistiske Opdragelse ikke ejer nogen somhelst Skrupler og ingen Modvægt for deres Instinkter. Uhindret af ukendt Samvittighedsnag og Skrupler vil deres Tro paa »det ny Menneske« forme Verden efter deres Opfattelse og omstyrte og ødelægge alt, hvad der staar dem i Vejen. Vi Vesteuropas Mennesker er desværre alt for tilbøjelige til at spekulere paa Morgendagen og at glemme alle »falske Kristus'er« som de apokalyptiske Tider og meget andet af det, der staar at læse i Evangelierne. Det østeuropæiske Menneske har imidlertid altid haft Tid nok, det har tænkt paa langt Sigt, medens

vi Vesteuropæere altid har travlt. Det østeuropæiske Menneske har altid været et Meditationens Menneske — i ondt saavel som i godt. Og sluttelig: den moderne Erobrer — som er sig Faren ved Atombomben bevidst, ogsaa for sit eget Skind — erobrer ikke længere Verden med ultimo ratio, men med ratio alene, dersom vi ikke har andet at sætte op mod ham end en Bkendelse af vor Tro med Munden alene!

Den europæiske militære Forsvarspagt er i alle Tilfælde en Nødvendighed — men en religiøst funderet og handlekraftig Forsvarspagt vilde ikke blot være mere beroligende men ogsaa langt mere sikker!
H. S.

flyttede Søstrene imidlertid til det nuværende Sted i Nygade, hvor der i Tidens Løb har rejst sig en helt lille katolsk Enklave: Søstrenes Bolig, Præstegaard og den statelige St. Vincents Kirke.

St. Vincentssøstrene har — i Samarbejde med Lazaristpatrene — i de forløbne halvtreds Aar udført et stort og uegennyttigt Arbejde blandt Sundbyens syge og trængende, og der er da ogsaa fra forskellig Side i Anledning af det forestaaende Jubilæum sagt en hel Del meget anerkendende og opmuntrende Ord om Søstrene og deres Virke i Helsingør. Fra »Nordsjællands Social-Demokrat« henter vi følgende:

Søstrenes klædedragt og deres færden i villa »Roman« i Marienlyst Allé var i den første tid noget af en sensation. Folk vendte sig om og så efter søstrene, når de færdedes ude, og ved villaens havegærde stod nysgerige og kiggede ind i haven, når søstrene i frikvarteret legede med den katolske menighedsskoles børn. En sådan opmærksomhed er søstrene ikke ude for i dag, hvor de på grund af deres arbejde er blevet almindelig afholdt af befolkningen Antallet af søstre har i tidens løb varieret, men det højeste har været otte, og nu er der syv, nemlig to franske og fem danske, hvoraf den ene er priorinden, søster Louise, der netop har fået dansk statsborgerskab. Hun er belgier af fødsel, men har virket i Danmark siden 1920.

Siden starten har der kun været to priorinder, Søster Louise blev priorinde i 1951, og fra ordenens start i Helsingør og indtil 1951 var søster Laennec priorinde. Den gamle priorinde lever endnu og fylder i juni måned 90 år.

Sygeplejergeneringen går søstrene meget stærkt op i, og de har i tidens løb behandlet tusinder i Helsingør. Tre af søstrene har sygeplejeuddannelse. Desuden passer og plejer søstrene 10 gamle damer, som nyder deres alderdom i Sct. Vincent-søstrenes stiftelse. Udover sygeplejergeneringen og arbejdet for disse gamle mennesker forestår søstrene religionsundervisning blandt katolikkerne i Nordsjælland samt foretager privatundervisning i fransk, tysk, engelsk og italiensk . . .

50 Aar i Helsingør

28. Februar 1904 kom de første St. Vincentssøstre til Helsingør

»Blandt de Tilstedeværende, som bivaanede Højmessene i St. Ansgars Kirke i Søndags, saas fire søstre af den h. Vincents af Pauls Orden — det ældste Samfund af barmhjertige Søstre og oprettet af den h. Vincents af Paul selv. De befinde sig paa Gennemrejse til Helsingør, hvor de ville beskæftige sig med ambulans Sygepleje i Hjemmene og med Omsorgen for fattige Smaa børn i et Slags Asyl. Der er i den Anledning lejet og indrettet en lille Villa til Opholdssted for Søstrene, hvor de tillige kunne samle Børnene om Dagen«.

Saaledes beretter Ugebladet for Søndagen den 28. Februar 1904 — og idag — et halvt Aarhundrede efter — er St. Vincentssøstrene et fast Led i Helsingørs Bybillede, hvor ingen mere vender sig om for at se efter Søstrene i den ejendommelige Dragt med det store, stivede Hovedslør — et Vidne om Kongregationens Hjemsted: Brestagne.

»Filles de la Charite de Saint Vincent de Paul« blev grundlagt i 1640 af Vincents af Paul og Louise af Marillac med det Formaal »at udføre gode gerninger blandt de fattigste«. I de første tre Aar efter Ankomsten til Helsingør boede Søstrene i en lille Villa i Marienlyst Allé, hvor der i en Sidebygning indrettedes et lille Kapel, der ikke blot afhjalp et stort Savn for de Katolikker, der boede rundt om i Nordsjælland, men som tillige søgtes af en Del Katolikker fra det nærliggende Sverige. Allerede i 1907

I den kommende Fastetid begrænses Fasten til Askeonsdag og Langfredag og Abstinensen til Askeonsdag saavel som samtlige Aarets Fredage, dog med Undtagelse af Fredagene 24. December (Juleaften) og 31. December (Nytårsaften).

I Fastetiden skal der i alle Sognekirker saa vidt muligt holdes særlige Fasteandagter med Prædiken over fundamentale Trossandheder, og Andagterne skal slutte med sakramental Velsignelse.

Alle bør i Fastetiden efter Evne yde en Skærv til kirkelige Formaal. Denne Gave nedlægges i Bøsser, som med Paaskriften Fastealmisse anbringes i alle Kirker og Kapeller. Beløbene indsendes til det biskoppelige Kancelli umiddelbart efter Fastetidens Ophør.

I den lukkede Tid fra Askeonsdag til Paaskedag samt i Adventstiden maa højtidelige Bryllupper (Messebryllupper) ikke finde Sted.

Modtagelsen af Paaskekommunionen finder Sted i Tidsrummet fra Passions søndag til Kristi Himmelfartsdag; for Katolikker, der bor særlig langt fra Kirke, forlænges Fristen til 2. Pinsedag. De Troende bør opfylde deres Paaskepligt i deres Sognekirke; hvis de modtager Paaskekommunionen i en anden Kirke, bør de give deres Sognepræst Underretning derom.

*

Centralkomiteen for det marianske Aar har fra Rom til alle Biskopper sendt en Opfordring til iaar paa særlig Maade at højtidelig holde Mariæ Bebudelsesdag, den 25. Marts.

Alle Præster anmodes om paa selve Dagen saavidt muligt at celebrere Messen i Pavens Intention. Endvidere bør Dagen fejres med Højmesse, Andagt eller Tilbedelse, alt efter Forholdene i de stedlige Kirker. Der bør holdes Prædiken over Dogmet om Marias uplettede Undfangelse.

Passions søndag fejres som særlig Bededag for Kirken bag Jerntæppet.

Sankt Ansgars Kirke, den 21. Februar 1954.

+ Thedor Suhn

Biskop.

Fortsat Bedring i den Hellige Faders Tilstand

Bedringen i den Hellige Faders Sundhedstilstand varer ved, erklærer Vatikanets Pressesekretariat i Slutningen af sidste Uge. Paven er nu i Stand til at være oven Senge længere og længere for hver Dag, der gaar, og Prostatssekretærernes Audiens finder nu atter regelmæssigt Sted hver Dag.

Den hellige Fader ernæres imidlertid stadig ad kunstig Vej, meddeles det videre. Man haaber imidlertid inden længe at kunne begynde med normal Føde. (KNA)

*

»Pavens Helbred interesserer ikke Arbejderklassen« erklærer ledende Kredse i Ungarn

Pavens Helbredstilstand interesserer ikke Arbejderklassen, erklærer ledende Kommunistler i Ungarn og Czekoslovakiet. Under Trusel om Bøde- og Fængselsstraffe har det i de kommunistisk styrede Lande bag Jerntæppet været forbudt at publicere Efterretninger om Pave Pius XII's Sygdom samt at foranstalte Bedetimer. Trods Forbudet er der dog blevet bedt i de katolske Kirker for Pavens Helbredelse. Adskillige Gejstlige er blevet arresteret, fordi de i deres Prædikener har omtalt Pavens Sygdom og opfordret til Bøn for den Hellige Fader.

I Polen, Ungarn og Czekoslovakiet er Biskoppernes Korrespondance til Gejstligheden underkastet regelmæssig Censur for derved at forhindre, at der ad denne Vej kommer Efterretninger fra Rom ud til Præsterne. Telegrammer til Paven afvises af Telegrafstationerne. Baade Kardinal Stepinac og Ærkebiskoppen af Belgrad har for-gæves forsøgt at afsende Telegrammer til Rom.

Hele den katolske Verden har iøvrigt været samlet i Bøn for Pave Pius XII's snarlige Helbredelse. Patriarken af Lissabon, Kardinal Cerejeira, har saaledes udsendt en Opfordring til Portugals Præster og Troende om at mindes den syge Pave. I samtlige katolske Kirker i England blev der forrige Søndag ligeledes bedt for en snarlig Helbredelse. Ogsaa i Frankrig har Episkopatet udsendt lignende Opfordringer til Gejstligheden og de Troende. Selvfølgelig har især Byen Roms Indbyggere tænkt paa deres store Bysbarn, og der har i saa godt som alle den evige Stads Kirker været afholdt Gudstjenester for den Hellige Fader. I Hovedstaden i Burma, Rangoon, samledes fire Tusinde Mennesker med den burmesiske Ministerpræsident i Spidsen i sidste Uge i Katedralen til en Sognegudstjeneste for Paven. Lignende Gudstjenester har ogsaa været afholdt i Mexiko og i Johannesburg i Sydafrika. (KNA)

I korte Træk -

Bombays Universitetsstadion — Byens mest moderne Sportsanlæg — er blevet opkaldt efter en Jesuit, P. Josef Fell, der i en Arrække var Leder af det derværende Frans Xavier Kollegiums Sportsafdeling og hedder nu »Fell-Stadion« (KIPA)

Den tidligere katolske Sognepræst i Warnemünde, Pastor Herman Jansen, befinder sig — ifølge Meddelelser, der er kommet det biskoppelige Ordinariat Osnabrück i Hænde — i en Overgangslejr, der er en Station paa Vejen til Sibirien. Pastor Jansen blev i 1949 arresteret og dømt til 25 Aars Tvangsarbejde. (KNA)

De katolske Skoler i USA under-viser idag 3.700.000 Elever. Af disse tager Folkeskolerne 3.100.000 og Mellem-skolerne (High Schools) 600.000. De katolske Skoler har været nødsaget til at planlægge et stort Udvidelsesprogram. (KNA)

Den kendte Abbe Pierre i Paris, som ved sine drastiske Aktioner til Fordel for de Husvilde formaaede de offentlige Myndigheder til at indrette en Række midlertidige Boliger, har nu dannet Skole. Biskoppen af Arras kalder nu ogsaa til en tilsvarende Aktion, idet der i Boulogne sur Mer hersker en ligesaa fortvivlet Boligsituation. (KNA)

De nordtyske Biskopper har i en Protestskrivelse gjort Indsigelse imod et af Niedersachsens Ministerpræsident fremsat Forslag om ny Skolelov, som — hævder Biskopperne — er i Strid med Rigskonkordatet og den vesttyske Republiks Grundlov samt i Modstrid med Katolikkernes Samvittighedsfrihed og fri Religionsudøvelse. (KNA)

Montgomery har under sin Vinterferie i Schweiz aflagt Besøg i Abbediet Saint-Maurice. (KIPA)

Lourdes vil i Aar uden Tvivl blive Vidne til en enorm Pilgrimstilstrømning. Allerede paa nærværende Tidspunkt foreligger der saa mange Anmeldelser, som ikke paa noget tidligere Tidspunkt i Lourdes Historie. (KIPA)

I den belgiske parlamentariske Kommission, som beskæftiger sig med Vedtagelsen af den mellem den Hel-lige Stol og Belgien indgaaede Konvention vedrørende Belgisk-Kongo, har Socialisterne indledt en stærk Opposition og endog stillet Forslag om at vælte Konventionen. Overenskomsten hævdes fra socialistisk Side at være en Billigelse af den katolske Ægteskabsform samt en Støtte til Opret-telsen af Hierarkiet i Belgisk-Kongo. (KNA)

Den kendte japanske Danserinde Jun Osawa er gaaet over til Katolicismen. (KIPA)

Af Australien og New Zealands godt og vel 11 Millioner Indbyggere er 1.784.707 Katolikker. Der virker idag 3386 Præster i Australien. (KIPA)

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjem

VANDRINGEN

Et barn var på vandring med sin far. Barnet havde hænderne fulde af legetøj, som faderen havde givet det. Efterhånden som de gik, blev barnet træt. »Giv mig legetøjet,« sagde faderen. Barnet gav ham det ene stykke legetøj efter det andet. Til sidst havde det kun to ting tilbage: en dolk og et kompas.

Da de havde gået nogen tid, sagde faderen: »Giv mig din dolk!« Modstræbende spændte barnet dolken af og rakte den til faderen. — »Den skulle jeg ellers bruge til at forsvare mig med.«

»Jeg forsvare dig,« sagde faderen.

De gik endnu en tid, så sagde faderen: »Giv mig så kompasset!«

»Nej,« sagde barnet, »det får du ikke. Hvis jeg ikke har det, kan jeg ikke finde vej.« — Uden et ord tog faderen kompasset ud af barnets hænder.

»Far,« udbød barnet med tårer i øjnene, »du har selv givet mig det!«
»Netop derfor. Skal jeg nu stå dig til regnskab? Desuden må du lære at finde vej efter solen alene.«

Det blev nat, før de nåede frem. En mørk nat uden stjerner.

»Far,« sagde barnet, »nu er solen borte. Hvad nu?«

»Nu har du kun mig,« sagde faderen, tog barnets hånd og førte det trygt til vandringens mål.

Snak om en ting

Det er meget almindeligt at læse i katolske blade om denne eller hin biskop, der har måttet gribe ind til fordel for arbejdere, der strejkede, og det er altid sket med den begrundelse, at arbejderne har en moralsk ret til at tiltvinge sig højere og mere retfærdig løn, hvis de ikke kan få det på anden måde.

I den senere tid er der dukket nye forhold op, som kræver et forsvar af arbejdernes rettigheder på en anden måde. Det er blevet almindeligt, at man lukker sin virksomhed, hvis man ikke synes, man tjener nok. En sådan indstilling er ikke ligefrem kristen, da det er en kristen pligt at hjælpe andre til at tjene til livets ophold, hvis man kan hjælpe, og denne pligt opfyldes ikke ved, at man afskediger arbejderne. I Belgien har en biskop vendt sig imod lukningen af nogle kulminer, en lukning, som ville medføre, at 5000 blev arbejdsløse.

I Italien har den meget omtalte borgmester i Firenze, La Pira, for anden gang måttet gribe ind til fordel for arbejdere, der blev truet med arbejdsløshed, fordi ejerne ville standse fabriken. I det sidste tilfælde blev La Piras hjælp påkaldt af en bys arbejdere med den kommunistiske borg-

FASTELAVN

Der er vist ingen af os, der ved, hvad ordet Fastelavn betyder, men vi ved alle, hvad det er. Det er en tid, vi morer os i, men selvom morskaben ikke er ringe her hjemme, så når den dog ikke de højder, der nås i Syd-europa. På dette sidste er det helt unødvendigt at gå ind, da vi alle er blevet præsenteret for et læs billeder dernede fra.

Tiden efter festen er fasten, og om den er der talt meget, men jeg tror, det var en ide at sætte de to begivenheder i den rækkefølge, de har i virkeligheden, for den kan sige os en hel del.

Jeg skulle tage meget fejl, hvis der ikke i en eller anden avis har stået

Vel mødt i...

Esbjerg: Sø. 28.: Fastelavnsfest.

Frederiksberg: Lø. 27.: Kostumebal.

Pris 1 kr. + 2 stk. »højt« smørrebrød. Ti. 3.: Generalforsamling.

Horsens: Onsdag 3. kl. 20,15: Fasteforedrag.

K.U.K. Stenogade: Lø. 6. kl. 20: »Litterær aften«, kom alle med et digt, en historie eller et afsnit af en bog, I kan lide. Mogens viser lysbilleder fra Schweiz.

Fynboer og jyder til Århus

Til week-enden lørdag-søndag 13.—14. håber vi at se alle de mange fra Fyn og Jylland, som på en eller anden måde arbejder i ungdomsforeningerne. Det skal slet ikke være det, man almindeligvis forstår ved ledere, men alle som på en eller anden måde har et arbejde i foreningen eller som føler et ansvar for de andre, der kommer der, *opfordres* indtrængende til at komme hele week-enden for at vi alle kan få drøftet disse meget vigtige problemer igennem, og for at vi alle kan lære hinanden godt at kende.

Emnet for dagenes samvær er »Hvem skal gøre arbejdet og for hvem?«, ligesom man vil få lejlighed til at drøfte nye forslag til en bedre foreningsform.

Week-enden i København var meget vellykket, og denne kan også blive det, om blot mange kommer til stede.

mester og sognepræsten i spidsen. Konflikten er desværre ikke løst endnu.

Her i dette tilfælde er konflikten endnu værre, idet den fra arbejdsgivernes side måske har til hensigt at genere den italienske regering, fordi den vil føre en politik, der tager større hensyn til arbejderne, end arbejdsgiverne synes om. Og det er virkeligt alvorligt at ville modarbejde en nødvendig politik, og det bliver ikke mindre alvorligt her, hvor den mindste arbejdsuro styrker kommunisterne.

eller vil stå en artikel, som fortæller, at den katolske kirke i middelalderen tillod fastelavnen, for at folk kunne få lov til at more sig inden fastetiden, *fordi det var nødvendigt med en sikkerhedsventil*. Jeg tror gerne, at kirkens mænd har villet anbringe festen inden fasten for at more, men ikke for at give en sikkerhedsventil, for et sådant standpunkt ville være helt ukatolsk. Der er nemlig intet, der forbyder en katolik at more sig, tværtimod. Har Gud ikke givet os livet og naturen, for at vi skulle glæde os over tilværelsen? Har Han ikke givet os latteren, for at vi skulle le?

Det hører altså med til katolsk liv at le og være glad, for livet er givet os af Gud og rummer trods synd mange glæder, *når det er henordnet livet i Gud*, d.v.s.: når det leves sådan, at vi er klare over, at det naturlige liv skal optages og helliges af Gud. Hvis vi ikke leve på denne måde, så er der ligefrem noget symbolsk over rækkefølgen: fest — faste.

Inden fasten kommer, hvor vi efter evne og mulighed giver afkald på behageligheder og på den gode mad, holder vi først en fest, hvor vi overfor Gud og overfor os selv viser, at vi ikke skal til at faste af foragt for livet, men fordi livet har værdi for os. Livet har så stor en værdi, at vi en gang om året i 40 dage må faste og derved styrke os selv, for bagefter at kunne bruge livet og glæde os over det på den rette måde.

Lad da fastelavnen blive en tak til Gud over livet, en fest hvori vi bekræfter, at livet, når det leves som et Guds barn, er godt — trods alt.

Bog om katolsk mission i Arktis

Roger P. Buliard: Inuk.

15 år blandt eskimoerne ved verdens ende. Med 47 fotografier. Kr. 23,65.

Pater Raulin skrev i *Den katolske Boganmelder*:

»Han fortæller om sine hunde, om det golde landskab — om snestorme og rejsestrabajser. Men han fortæller også om mennesker, disse hårdføre mennesker som hele deres liv slider for at friste en tung og stadig truet tilværelse. Der er ingen romantiske følelser hos P. Buliard. Han elsker disse mennesker og er villig til at ofre alt for dem, men han gør sig ingen illusioner; de har taget livet af to missionærer kort tid før hans ankomst, og han ved, at den samme skæbne lige så godt kan ramme ham. Men det er jo hans kald at leve blandt dem, og derfor gir han sig ikke, for han har nået deres aller nordligste lejr på tærskelen til det store ukendte, hvor intet menneske lever.«

Katolske Menighedsplejer

Kollekt 7. Marts

Katolske Menighedsplejers arbejde gælder for hele landet og udgør den katolske indsats på det sociale område. Da vi alle som kristne har pligt til at nære levende interesse for vore medmenneskers tarv (Elsk din næste som dig selv), må alle være med til at støtte denne virksomhed. Det bliver der lejlighed til søndag den 7. marts, da der i alle kirker landet over bliver afholdt en kollekt til fordel for Katolske Menighedsplejer. De bedes have en god skilling parat til det gode formål.

*

Blomsterdagen er i år den 3. marts (askeonsdag). Det er Danske Kvinders Nationalråd, som har oprettet denne dag. De forudgående år har en del katolikker solgt blomsten og har derved skaffet enten Katolske Menighedsplejer eller den lokale Menighedspleje en god indtægt. Vi får 80% af indtægten. Forhåbentlig vil i år endnu flere melde sig til dette arbejde. Det er i virkeligheden en temmelig let måde at gøre en social indsats på. Meld Dem enten til Deres sogn eller i København til Katolske Menighedsplejers Kontor, Bredgade 69, st. o. g. Tlf. Palæ 2323 og Byen 9133.

Lynghy-Basar

Her er en virkelig god Idé! Søndag den 28. Februar afholdes der i Skt. Knud Lavards Hus, Lynghygaardsvej 1, i Lynghy (fra Kl. 9—20) en Basar under festlige Former — og ved at tage derhen med Familie, Venner og Bekendte er man sikker paa en fornøjelig Søndag trods Sne og Kulde.

Ydermere faar man Lejlighed til at købe gode og nyttige Varer til meget fordelagtige Priser, og endvidere er der Tombolaer, Lykkeposer, Restaurant m. m. m.

Læg Søndagsturen om ad Lynghygaardsvej — det er en virkelig god Idé — for samtidig vil man kunne se den smukke nye Skole, der snart er færdig, og som skal tages i Brug ved det nye Skoleaars Begyndelse.

Pavelig udmærkelse til lærer Johan Johnsen

Lærer Johan Johnsen modtog fredag den 19. februar af biskop Th. Suhr den pavelige medalje »Pro Ecclesia et Pontifice« som tak for det store arbejde, han igennem mange år har udført som medlem af Sakramentssognets Forvaltningsråd, hvis regnskabsfører han har været. Med enestående omhu og flid har han røgtet denne opgave. Vi ønsker ham til lykke med den velfortjente udmærkelse. C. B.

Academicum Catholicum

Onsdag den 3. marts kl. 19,30: Ordinært møde i den Røde sal, Stenogade 4: Pastor Ib Andersen, pater F. Kùpferle SJ, pater A. Raulin OP og pater H. Roos SJ indleder en diskussion om professor K. E. Skydsgaards bog »JA OG NEJ«. Kun adgang for medlemmer.

Søndag den 7. marts kl. 9,00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Kl. 10,00: Fælles kombineret morgen- og frokostbord i skolens sal. Kl. 11,00: Ekstraordinær generalforsamling.

Lysprocession i Maribo på festen for »Vor Frue af Lourdes«

Den 11. februar blev der i Maribo holdt en lysprocession, hvor en lille del af menigheden deltog. Andagten tog sin begyndelse kl. 19,30, hvorefter vi gik i procession i kirke — alle med et tændt lys i hånden, medens vi sang Lourdes-sangen, ganske som i Lourdes. Da det Allerhelligste var udstillet, sang vi en sakramentsalme, hvorefter vi i fællesskab bad trosbekendelsen. Efter »Hil dig, o dronning«, modtog vi den sakramentale velsignelse, og da vi til slut havde sunget endnu en salme til ære for den hl. Jomfru gik vi igen ud i vinteraftenen, en skøn oplevelse rigere. »En pilgrim«.

Vejle

Hjørnet

SENGE-UDSTYR - METERVARER - TRICOTAGE

Paul Henriksen

Søndergade 1 . Telefon 684

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Vejle Optik

Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308

Leverandør til St. Mariæ Hospital

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg 24. Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205

Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- & Foderstofforretning

Mølleudsalg

J. Jensen . Søndergade 26

TELF. 1053

Leverandør til de katolske Institutioner

Katolske Begravelser

v/ Niels Boesen

Nørregade 9

Telefon 725

59 Aars Erfaring

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde

Tønnesgade 36 . Telefon 1438

Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner

Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360

... Bogladen med de mange Bøger

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab

Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597

Leverandør til St. Maria Hospital

Hansen Pærhøi & Søn

Glarmester . Kunsthandel

Søndergade 4 . Vejle

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester

Langelliale 53 . Telefon 2751

Lev. til de katolske Institutioner

Max Oxlund

ER ALTID DEN BEDSTE

TELEFON 176

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Februar—Marts:

28. S. *Quinquagesima* (112—26); 2. (violet) Bøn: Om de helliges Forbøn [(120)], 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).
1. M.† *Feria* (112—26); uden Tractus og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
2. Ti. *Den salige Karl den Gode* (842—89); 2. Bøn: For Paven ([122]) i Anledning af 15 Aars Dagen for Hs. Hellighed Pave PIUS XII's Valg; alm. Præf. (525).
3. O. ASKEONSDAG (117—27); 2. (violet) Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122); Fastens Præf. (516). — Faste- og Abstinensdag.
4. T. *Feria* (129); 2. Bøn: St. Casimir (845), 3. Bøn: St. Lucius I (846); Præf. (516). — Eller: *St. Casimir* (845); 2. Bøn: *Feria* (129), 3. Bøn: St. Lucius I (846); Præf. (516); sidste Evang.: *Feria* (130).
5. F. *Feria* (131); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag; Præf. (516).
6. L. *Feria* (136); 2. Bøn: St. Perpetua og St. Felicitas (846); Præf. (516). — Eller: *St. Perpetua og St. Felicitas* (846); 2. Bøn: *Feria* (136); Præf. (516); sidste Ev.: (138).
7. S. 1. SØNDAG I FASTEN. (violet) *Oratio imperata* bortfalder fra og med Søndag den 28. Februar.

KATOLSK UGEBLAD
i ethvert katolsk Hjeml

Katolsk i Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København. N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Pø. 4777
Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

St. Ansgars Kirke

Askeonsdag kl. 8: Askeindvielse og højmesse.

Hver fredag i fastetiden kl. 19,30: Korsvejsandagt og sakramental velsignelse.

Fredag 5. marts kl. 14: Udstilling af det Højhelige til tilbedelse indtil andagten kl. 19,30.

Retrætedag for Ikke-Katolikker

Søndag den 7. marts 1954 hos Lioba-Søstrene, Skt. Kjeldsgade 3. Retrætedag: Pater J. Coenen, S. J.

Dagens program: Kl. 10,00: Foredrag I. Kl. 11,30: Foredrag II. Kl. 12,45: Frokost. Kl. 13,45: Spørgetime. Kl. 14,30: Vesper og sakramental velsignelse. Kl. 15,30: The. Kl. 17,00: Aftenmesse.

Katolikker opfordres til at invitere ikke-katolske bekendte til denne retrætedag. Som ledsager til ikke-katolske venner er katolikker velkomne.

Frokost bedes medbragt. Deltagelse i retræten koster kr. 3,00, heri er iberegnet the efter frokost og eftermiddagsthe med kage. — Øl, mælk og sodavand til frokosten kan købes. Betaling erlægges ved indgangen til foredragssalen.

Indmeldelse sker til frk. Ellen Møller, Kronprinsessegade 59, København K., telefon: Palæ 9393 kl. 14—15 og kl. 18—19 senest torsdag den 4. marts.

Et Mindeord

To stille Mennesker

Med to dages mellemrum døde to fine, beskedne mennesker. De lignede hinanden i så meget. De var fromme protestanter, før de i en ret sen alder blev optaget i Kirken. De var betydelige på hver sit felt og levede deres sidste år et ægte katolsk liv af ypperste karat. Og Gud lutrede dem før døden gennem samme pinefulde, strenge sygdom, som de bar som sande disciple af den korsfæstede Frelser.

Det var bibliotekar Ellen Larsen, der døde på Hoffmanns Minde den 12/2, og kunstmaler Niels Holbæk, der gik bort den 14/2 i sit hjem i Esbjerg.

Ellen Larsen kom fra et grundtvigsk præstehjem med en fin kristen livstradition. Fra sin ungdom af følte hun sig draget mod katolicismen. Hendes bedstefar havde lært hende at bede for de døde. Sakramenterne var livets første og sidste i dette hjem. Ellen

Larsen blev cand. mag. med græsk som hovedfag. Og hendes far gav hende Nye Testamente på græsk, som livet igennem blev hendes daglige læsning.

Ellen Larsen tog ypperlige eksaminer og blev bibliotekar ved universitetsbiblioteket. Ved sin død var hun inspektør på læsesalen.

Under pseudonymet Marie Lange skrev hun først bogen *En pilgrim skriver på maskine*. Det er dels meget personlige, dels digtede dagbogsoptegnelser. Alle kristenlivets problemer er her berørt på en levende, klog og ofte lun måde. Der mærkes spor af oxford-gruppebevægelsens ideer; men i det hele og store er det meget katolske tanker. For Ellen Larsen var nærmest katolik længe før sin optagelse for få år siden. Denne bog har glædet og opbygget mange. Hendes senere bog *Trøstebrønden*, der tumler med krigstidens tunge problemer, druknede dengang i anden mindre opbyggelig krigslitteratur.

Ellen Larsens glade og stærke kristentro og hendes milde, kærlige væsen var resultat af kamp og troskab mod kaldet. Hun bar også sin sidste frygtelige sygdoms kors med mod og tapperhed. Når ikke denne utrættelige bogven læste, var rosenkransbønnen hendes tilflugt. Da hun følte, at døden var nær, var hendes sidste bevægelse et korstegn.

Ellen Larsen blev 62 år gammel. Fik hun end ikke, som hun drømte om, lejlighed til litterær gerning ellers for Kirkens sag, så virkede hun des mere ved sit eksempel. De to gode søstrehjem, Hoffmanns Minde og Farumgård, blev hendes sidste jordiske hjem.

Kunstmaler Holbæk døde lige efter sin 70 års fødselsdag. Han havde nu været katolik i ni år, »de ni lykkeligste år i mit liv,« sagde han. Også han var en from kristen, før han blev optaget i Kirken.

I sit liv som i sin kunst var han så ægte og stilfærdig som få. Han var helt igennem vestjyde. I en årrække var han tegnelærer ved Esbjerg tekniske skole og på statsskolen. Men han var især en fin, letfattet maler, charlottensborgudstillinger u. c. Holbæks mange billeder, landskaber, gadebilleder og portrætter, er een stor kærlighedserklæring til Vestjylland, som han lærte andre at se og holde af. Den kærlighed får også mæle i de bøger, han skrev, digte (til dels på jysk

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

mundart) og folkelivsskildringer med egne tegninger fra hjemegnen. Nu til fødselsdagen udsendte den store vennekare hans sidste digtsamling *Sownfolk*. Hans sidste billede fra Varde Aas udløb kommer snart på Charlottenborgs forårsudstilling.

For Esbjerg katolske menighed var han et lysende eksempel. Det var en opbyggelse at se den lille beskedne mand med det grå skæg knæle i kirken og tjene ved messen. Holbæk vidste længe, at det bar mod døden. Han

forberedte sig rolig og glad og døde, som han havde levet.

Hvad en præst sagde om Niels Holbæk, gælder også Ellen Larsen: De havde alle dyder, men vidste det ikke selv. Og dertil var de begge ægte men-

neskelige, også prægede af stille lune og fin humor.

Den slags konvertitter betyder mere for Kirkens stilling i Danmark end meget af vort ydre virke. *Gud give os mange sådanne katolikker!*

O. J. Ballin.

<h1>Aarhus</h1>		I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital
Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Schweigler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner	Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner	Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)
AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88		 Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)
Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bhlowsgade 60 Leverandør til Sct. Josefs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tjotgenspl. Lev. til Sct. Josefs Hospital	H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jørgaardsgade 17 - 19 . Aarhus
JUHLS Farvehandel Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner	H. Bang Hansen KOLONIAL - TOBAK Odensegade 27 . Telf. 8767 Leverandør til Sct. Josefs Hospital	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831
<h1>Næstved</h1>		C. Gørvin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvstræde 9 Leverandør til Sct. Ellabeth Hospital
Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme	Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)
Tapeter og Malerverer Claudi Hansens Eff. f. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner	A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør til de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Ellabeths Hospital
Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 859 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Ll. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner
C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420	V. Pinkerts Eff. f. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663

Næppe nogen Pavevelsignelse i Aar

Der forestaar den Hellige Fader
en længere Rekonvalescens

Det meddeles, at den Hellige Fader i Aar for første Gang i Løbet af sit Pontifikat velsagtens ikke meddeler Paaskevelsignelsen »Urbi et Orbi«. Efter hvad Deres Korrespondent erfarer i Rom, vil det efter al Sandsynlighed tage en rum Tid, inden den Hellige Fader er helt restitueret, omend det skrider støt og roligt fremad.

Pave Pius XII's seneste Radiobudskab viste med al ønskelig Klarhed, hvor afkræftet den Hellige Fader er. I Vatikanet peger man paa, at Pavens Sygdom selvfølgelig ogsaa hænger sammen med Pavens høje Alder. Man maa derfor ikke vente nogen Mirakler, men tværtimod være taknemmelig for, at Helbredelsen gaar støt og roligt fremad. Den Hellige Fader er nu atter i Stand til at indtage almindelig Næring. (KNA)

»I er ikke glemt«

Rumænsk Ærkebiskop formaner sine Landsmænd i sit efterladte Testamente

»Jeg er af den faste Overbevisning, at det kommunistiske Magherredømme vil bryde sammen og Rumænien faa sin Frihed igen.« Denne Erklæring efterlod den afdøde Ærkebiskop af Bukarest, Mgr. Alexander Cisar, de rumænske Katolikker i sit Testamente, meddeler det amerikanske katolske Nyhedsbureau NCWC. Ærkebiskoppen blev i 1948 afsat af Kommunisterne og døde i Januar i Aar. I sit Testamente opfordrer han alle de rumænske Troende til at bekæmpe den kommunistiske Terror med Aandens Vaaben. Rumæniens katolske Befolkning maa være rede til at bringe Ofre og lide Forfølgelse for at bevare Katolicismens historiske Arv. »I er ikke glemt,« hedder det videre i Testamentet, »og jeres Lidelser varer ikke evigt.«

Efter hvad NCWC meddeler videre, skal Ærkebiskop Cisar før sin Død have udnævnt sin Efterfølger paa Ærkebispesædet Bukarest. Navnet paa den ny Ærkebiskop vil dog ikke blive offentliggjort, idet den ny Overhyrde maa virke i det skjulte, idet samtlige katolske Biskopper i Rumænien er fordrevet fra deres respektive Bispedømmer. (KNA)

En Pilot fra Air France, Bernard Cordier, er indtraadt i Trappistklosteret i Cîteaux. Han er 38 Aar gammel og var Kommandant paa en »Constellation« paa Strækningen Paris—New York. (KIPA)

URBI ET ORBI

Arbejderpræsterne — et rent kirkeligt Anliggende

Omlægningen indenfor Dominikanerne

Dominikanernes Ordensgeneral, P. Emmanuel Suarez O.P., samkaldte i sidste Uge et Ordenskapitel i Paris og meddelte der forskellige vigtige Forandringer indenfor de franske Dominikanere. De tre Provincialer for de franske Ordensprovinser Paris, Lyon og Toulouse blev afløst og destineret til andre Poster. Ligeledes blev de kendte Dominikanerforfattere, Patrene Boisselot, Chenu, Congar og Féret forflyttet fra Paris og anvist ny Virkefelter. — Disse Dispositioner staar utvivlsomt i Forbindelse med de nyligt trufne Afgørelse vedrørende Arbejderpræsterne, blandt hvilke der ogsaa fandtes Dominikanere, som endnu ikke var trukket tilbage. De ovennævnte Patres havde i forskellige Tidsskrifter udtalt sig delvis kritisk til hele dette Spørgsmaal. (KIPA)

»La Croix« imod politisk Indblanding

Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne er et rent kirkeligt Anliggende; det drejer sig om Apostolats-Metoder og ikke om verdslige Ting. Dette fastslaar det katolske Pariserdagblad »La Croix« i sin Udgave af 18. Februar, hvor man iøvrigt beskæftiger sig med de seneste Nyheder i selve Spørgsmaalet. I »Figaro« for 16. Februar beskæftiger den katolske Forfatter François Mauriac sig med Spørgsmaalet om et Konkordat mellem den Hellige Stol og Frankrig, idet han gaar stærkt ind for dette. Det er — skriver »La Croix« — ikke Statens Op-gave at intervenere indenfor Kirkens fire Vægge — Kirken skal nok altid afpasse sig det levende Livs Situationer. Hele Problemet om Forholdet mellem Kirke og Stat, som Bladet ved denne Lejlighed ruller op, viser, at det her ikke drejer sig om »blandede Anliggender« eller om »rent verdslige Ting«, men om »specifik religiøse Anliggender«. Bladet kommer ind paa en Artikel af den socialistiske Deputerede Deixonne i »Journal Officiel« og skriver: »Der er visse Kredse, som arbejder paa at skabe Utilfredshed indenfor vore Rækker og derved saa Splittelse Katolikkerne imellem«. Ligeledes tilbageviser Bladet et Spørgsmaal, som et andet Medlem af Senatet, Edmond Michelet, havde rettet til den Apostoliske Nuntius. Den Apostoliske Nuntius havde ikke begivet sig udenfor sit religiøse Arbejdsfelt; han havde blot underrettet den Hellige Fader om Situationen omkring Arbejderpræsterne og paa sine Rejser meddelt Biskopperne Pavens Direktiver.

Østtysk Polemik under Berlin-Mødet

End ikke under Firemagtskonferencen i Berlin har Sovjetzonens Vice-ministerpræsident Ulbricht kunnet afholde sig fra at rette et offentligt Angreb paa Kirkerne. I Forbindelse med Kravet om »frie demokratiske Valg« betonedes Ulbricht i et Interview, at det i den østtyske Republik ikke længere var muligt for Godsejerne at »trykke« deres Landarbejdere til at stemme paa et bestemt Parti og ej heller de kirkelige Organer at øve Pres paa Vælgerne. Med denne Erklæring sigtede Ulbricht saa aabenlyst til de seneste Valg i Vesttyskland, som han ansaa for foretaget under Indflydelse fra Kirkernes og de kristelige Demokraters Side og derfor ikke kunde anses for »frie demokratiske Valg«. Katolske Kredse i Berlin understreger i den Anledning, at denne Paastand utvetydigt tilbagevises af de tyske Biskoppers Hyrdebrev umiddelbart inden Valgene. (KNA)

»Hele Verden raaber paa Præster«

Kardinal Frings udsender Fastehyrdebrev om Præstemangelen

Blandt de europæiske Kirkefyrsters Fastehyrdebrev, der igen i Aar saa godt som alle beskæftiger sig enten med aktuelle Problemer eller Maria-Aaret, indtager Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings' Henvendelse til sine Troende en særlig Stilling. Kardinalen beskæftiger sig med den katastrofale Præstemangel, der hersker overalt og ogsaa gør sig gældende i Ærkebispedømmet Köln. Før i Tiden — skriver Kardinalen — var Köln i Stand til storsindet at hjælpe, naar andre tyske Dioceses eller Udlandet bad om Præster, idag ser vi os nødsaget til at bede om Hjælp.

»Hele Verden raaber paa Præster!« Den Omstændighed, at den moderne Romanlitteratur vier Problemet »Præsten og Verden« en saa stor Plads er ogsaa et Tegn paa, hvor megen Opmærksomhed vor Tid helliger Præstestanden. I det ny Testamente findes der intet arveligt Præstedømme, ingen Præstesønner fører Faderens Embede videre. Præstestanden maa steds rekruteres nedefra, fra alle Stænder, og netop deri ligger Hemmeligheden ved dens evige Ungdom.« Sluttelig peger Kardinalen paa Betydningen af Ungdommens Opdragelse med Henblik paa Præstekaldene. (KNA)

Dette er nu engang en Nuntius' Op-gave. Hvad angaar Nyordningen indenfor Dominikanerordenen, saa foretrækker denne sikkert selv, at Emnet ikke bliver gjort til Genstand for yderligere Diskussion i Offentligheden. (KNA)

Katolsk

Ugeblad

2. Marts 1954
102. Aargang
Nr. 10

Det katolske Tyskland
i dag

Kirke og Stat i Frankrig

Pius XII – Pave i 15 Aar

Abbé Pierres ny Succes

Pressen kræver bedre
Underretning
om Pavens Sygdom

Fastebestemmelserne har i de senere Aar været lidet krævende. Fasten omfatter kun to Dage, og Abstinensen er i Fastetiden ikke strengere end det øvrige Aar. Men det er ikke dermed Kirkens Mening, at de næsten 7 Ugers Fastetid stort set skal ligne det øvrige Kirkeaar og ikke fremhæves som

Er Fasten blevet nem?

Pavealtret
i Peters-
kirken

en særlig Bodens og Offerets Tid. Hvad der er sket, er mere det, at Kirken viser os den Tillid at vente af os, at vi forstaar Fastetidens Aand og ved at handle derefter.

Vi er en nerveplaget Generation i hvis bekymrede Overvejelser Ernæringsproblemerne spiller en stor Rolle. Med sin Mildhed i Fastebestemmelserne er det, som om Kirken sagde til os: »Jeg véd, hvad I ængstes for, og de Par Ting, jeg nu har foreskrevet jer, ved jeg, at I maa kunne overkomme. Men jeg gaar ud fra, at I ogsaa forstaar, at disse bagatelagtige Afsavn slet ikke staar i Forhold til, hvad I selv føler, at Bodens og Offerets Aand kræver af jer. Derfor venter jeg, at I hver især løser jeres eget Fasteproblem. Det behøver ikke at dreje sig om Mad og Drikke. For mange af jer vil der være mere nærliggende Ting at ofre.

Der er f. Eks. Ting, som berører jeres Forhold til Næsten. Ofte smaa Ting, der har til Følge, at I ikke er eller ikke kan være det for jeres Næste, som I skulde være. En Smule Samvittighedsransagelse vil vise jer, at der er mange i jeres nærmere eller fjernere Omgangskreds, I kunde komme paa langt bedre Fod med, om blot I gjorde det første Skridt. Hvorfor det skal være jer og ikke de andre, der gør dette Skridt, vil jeg slet ikke svare paa, naar I dog kalder jer kristne Mennesker.

Og hvad er der af Hindringer mellem jer og Gud? For der er jo saadanne. Og det er kun jer selv, det kommer an paa, om de skal fjernes. Guds Redebonhed er der. Der er sikkert nok til flere Fastetider end den, der nu er begyndt, men ogsaa lidt har Ret og gør Resten meget lettere.«

Kirken ved, at om vi har Viljen til Bod og Offer, er der mere end nok at tage fat paa. Kom ikke og sig, at Fasten er for nem, for saa maa det være os selv, der tager os vor Kristendom for let.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva 408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

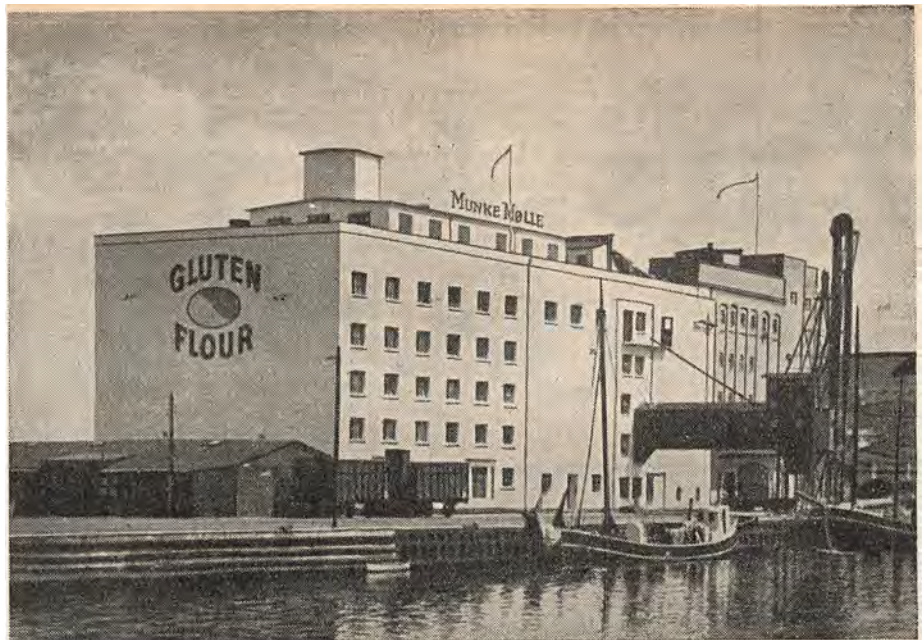
Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

- så rådfør Dem med os om anskaffelse af fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen
Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbro 125, Telefon Amager 4015

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Helsingør

Forlang hos Deres Kølmand **A. D. B. Bonevox** i røde Daaser
A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox
Danmarks førende Mærke! Resultatet af 91 Aars fagmæssig Erfaring

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Enefabrikanter: **A. D. BURCHARTH & SØN, Kolding**

Lak-, Fernis- & Farvefabriker

Grundlagt 1861

Hvor katolsk er Tyskland?

EN OVERSIGT

I Fortsættelse af Serien om de religiøse Tilstande rundt om i Europa, bringer vi i Dag — efter »The Tablet« — et Resumé af tre Artikler i det bekendte engelske Tidsskrift om Forholdene i Tyskland.

Den evangeliske Berlinerbiskop Dibelius skrev ved Nytaarstid i »Deutsches Pfarrerbblatt« bl.a., at der findes en voksende Interesse for Kirken, »men det betyder ikke, at vort Folks religiøse Kvalitet er i Stigning. Saa vidt menneskelige Øjne kan se, er der intel Tegn paa Vækst af den ægte Tro. Vel savner vi ikke glædelige Tegn. Der er ingen Mangel paa kristen Litteratur, musikalske Værker af tydelig kristeligt Indhold, og vi savner ikke en moralsk evangelisk Renaissance paa flere Omraader. Men det der altsammen Forstandens, ikke Hjertets Sag. Der forefindes ingen aandelig Rørelse af virkelig Betydning. Boghandlernes Julekataloger er lige saa verdslige som altid. Religiøs Litteratur er ikke efterspurgt. Kirkebesøget er ikke steget mærkbart, end ikke i Østtyskland.«

Ser man paa de tyske Katolikker, er der relative Forskelle, f. Eks. i Kirkebesøget, men stort set har Biskop Dibelius karakteriseret Forholdene indenfor begge Kirkesamfund. Der opstod i 1945 en religiøs Bølge, og Katolikdagen i 1948 og 1949 gav Vidnesbyrd om nyt religiøst Liv. Mange enkelte Katolikker er grebet af denne Glæde, men de fleste katolske Organisationer er ikke synligt blevet fornyet af den. Pavens Ord fornylig, da han talte om »de godes Træthed« — en Advarsel rettet til Katolikker overalt — har en særlig Adresse til Tyskland.

De materielle Forhold peger paa en af Aarsagerne hertil. Ved en gigantisk Kraftanstrengelse har Vesttyskland genvundet sin Velstand. Tysk Flid og Foretagsomhed er koncentreret om Genopbygningens paatrængende Krav, med den uundgaaelige Følge, at andre Formaal er stillet i Skyggen.

Medaljens anden Side er Flygtningenes og de hjemløses Nød. Over 5 Millioner lever under midlertidige Forhold, alene 370.000 har siden Krigen maattet bo i Lejre. Antallet af unge hjemløse i Vesttyskland anslaaes til omtrent 200.000. Omtrent 5 Millioner Børn og unge — de fleste østfra — har mistet deres Hjem paa Grund af Krigen — 1,4 Millioner er forældreløse, 1,5 Millioner er fra Skilsmissehjem, og yderligere 150.000 har mistet den ene af Forældrene. De illegitime Fødsler, der før Krigen var 6,5 %, er omtrent tredoblede. Hvad Skolerne angaar, mangler der 48.000 Klasseværelser, og til de 880.000 Børn, som aarligt forlader Skolerne, kan der kun skaffes 567.000 Pladser. Der er stadig over 1 Million arbejdsløse.

Størstedelen af Flygtningene er anbragt i ikke-katolske Egne, dels fordi Frankrig ikke havde underskrevet Potsdam-Aftalerne, dels fordi de engelsk-besatte katolske Egne var stærkt ødelagte under Krigen. Mange af Flygt-

ningene kommer fra stærkt katolske Egne og er — med Mgr. Kindermanns Ord — ikke »diaspora-modne«. De er afskaarne fra deres Hjem og deres Præst, og Kirken er langt borte. Troen

lider for disse Mennesker under saadanne Forhold.

I disse Diasporaeagne i Vesttyskland mangler ca. 2000 Kirker, og 252 Sogne har ingen Præst. Messen læses i 6243 Skolesale, Restauranter og udlaaente protestantiske Kirker. Men seks af hver ti Katolikker i Diasporaen dør uden Sakramenter, og Antallet af Børn, der ikke faar religiøs Undervisning, lø-

1. Søndag i Fasten

7. Marts

DE TO VEJE

(Math. 4, 1-11)

»Der gives to Veje: den ene Livets, den anden Dødens — men der er stor Forskel paa de to Veje.« Saaledes begynder et af de allerældste kristne Værker, De XII Apostles Lære, den saakaldte Didakæ. Dette var for saa vidt ingen ny eller opsigtsvækkende Tanke. Vi finder den allerede i de hedenske Religioner og i det gamle Testamente. Helten, Helgenen, Profeten staar ofte paa Skillevejen. De maa vælge mellem den lette Vej, der fører dem bort fra deres Kald, og den vanskelige, den tornefulde Vej, som fører dem — og sammen med dem store Skarer — frem til Livet. Tænk bare paa Abraham. Alt tyder paa, at han levede trygt i Kaldæa, et Land, som efter Udgravningerne at dømme har været i Besiddelse af en højt udviklet Kultur. Og saa siger Gud til ham: »Gaa, rejs bort, gaa ud og tag til det Land, som jeg vil vise dig.« Abraham staar paa Skillevejen. Hvis han blot vidste, hvor Gud vil føre ham hen, Saa kunde han drage Sammenligninger mellem de to Lande, veje Argumenterne for og imod. Men Nej! Gud tillader ikke en saadan Beregning. Han maa vælge i Troens Mørke, og det, han skal vælge, er det sværeste, Selvopofrelsens Vej.

To Gange i sit Liv stod ogsaa Jesus paa Skillevejen, den ene Gang i Ørkenen, da han blev fristet af Djævelen, den anden Gang i Oliehaven, da det blev forlangt af ham, at han skulde vælge Guds Vilje frem for sin egen. Og det er ikke nogen Tilfældighed, at Fastetiden af Kirkens Liturgi saa at sige »klemmes inde« mellem disse to Begivenheder i Kristi Liv. Idag hører vi om Jesu Fristelse, i den stille Uge om hans Dødskamp. Hele Fastetiden staar i Valgets Tegn. »Der gives to Veje: den ene Livets, den anden Dødens.«

I Ørkenen blev Jesus fristet. Djævelen mødte op med et tiltalende Forslag. Han forsøgte at spille paa Jesu Kongeværdighed. Det er ikke enhver, der er Guds Søn. Naar du er det, saa maa du ogsaa tage Konsekvensen af det, og har du ikke selv nogen Idé om, hvordan Sagen skal gribes an, saa skal jeg bistaa dig med Raad og Daad. Lad os begynde med at lave disse Sten om til Brød. Og maaske kan vi gøre det endnu bedre: hvad om du kastede dig ned fra Templets Tinder i alt Folkets Nærværelse; det vilde gøre et fantastisk Indtryk. Og saa vil vi skaffe dig Alverdens Riger og Rigdomme. Man kan ikke nægte, at Djævelen er konsekvent. Er Jesus Guds Søn, saa er det denne brede Vej, der er hans og ingen anden. Jesus staar paa Skillevejen. Men der kan ikke være nogen Tvivl om, hvad Vej han vælger. For han er Konge, men ikke af denne Verden. Han er Herren og Mesteren, og alligevel er han ikke kommet for at blive betjent, men for at tjene. Det Budskab, som han bringer Menneskene, kommer allerbedst til Udtryk i Saligprisningens Paradoks: Salige er de, som hungre, tørster, græder og lider Forfølgelse, salige er de Fattige. Og han er selv den første blandt de fattige. Det er hans Vej, og den fører til Korset.

I Lighed med Jesus staar vi, hans Disciple, paa Skillevejen. Thi der findes to Veje, og i Grunden kun to for enhver af os: den brede Vej, der fører til Fortabelsen, og den smalle Vej, som fører til Livet. Og hele Meningen med Fastetiden er netop at hjælpe os til at slaa ind paa den rigtige, den smalle Vej med en saadan Beslutningsomhed, at vi dermed bliver kompromitteret i Guds, i Verdens, i egne Øjne, i en saadan Grad, at der ikke kan være Tale om noget Tilbagetog.

Thi Fasten er nemlig andet og mere end en Tid, hvor vi dyrker Askesen lidt mere end sædvanligt. Den skal kompromittere os. Vi skal offentligt vise os som det, vi er: et Folk, der har valgt, der har valgt at vandre Korsets, Selvopofrelsens Vej. Derfor er Fastetiden ej heller et privat Angiggende, men en fælles Sag. Det er hele Guds Kirke, der fejrer Faste og dermed toner rent Flag. Den hører den korsfæstede til, og i Stedet for at skamme sig over Kristi Kors, synger den af fuld Overbevisning Apostelens Ord til Galaterne: »Det være langt fra mig at rose mig af noget andet end Vor Herres Jesu Kristi Kors, ved hvem Verden er korsfæstet for mig og jeg for Verden.«

Fr. A. Raulin, O. P.

ber op i Hundredtusinder. En Ulykke var det, at Flygtningene kun medbragte Halvdelen af de Præster, de havde haft i Hjemegnen.

Der er en alvorlig Mangel paa Præster. Der findes ca. 20.600 Verdenspræster og næsten 8000 Ordenspræster. Men i Kölner Dioceset mangler man 500 Præster og i München alene til Sognearbejdet ca. 700. Pater Pereira S. J. har i Fjor optalt seks Aarsager til Præstemanglen. 1° Forfølgelsen under Nazismen og Krigen. (2356 Præster faldt i Krigen eller døde i Koncentrationslejre og Fængsler). 2° Familielivets Forfald og den voksende Verdsliggørelse. Den moderne Familie er ikke indstillet paa de Ofre, et Præstekald kræver. Dette viser sig især paa Landet. 3° Den moderne Skole. Ni Tiendedele af Kaldene kom fra de højere Skoler, som er en stadig ringere Grobund for saadanne Kald. 4° Det moderne Livs Tempo med Eftertrykket paa Teknik, Materialisme og Sex, mens Præstekald kræver en Atmosfære af Ro. 5° Den nyere Generation, som er ængstelig for at binde sig for hele Livet, savner Interesser og er overfølsomme overfor alt, der kan mistænkes for Propaganda. 6° Det ofte daarlige Eksempel fra de ældre. Religiøs Belæring savner ofte et »indre Liv«.

Nogle yderligere Tal kan have Interesse. Det er ikke længere muligt at tale om katolske og evangeliske Egne af Tyskland. F. Eks. er der blandt de Flygtninge, som er havnet i Bayern 1,3 Millioner Katolikker og en halv Million Protestanter. I tidligere rent katolske Egne er der nu mange Protestanter — og omvendt. Af Vesttysklands 47,6 Millioner Mennesker er de 24 Millioner Protestanter og de 21,6 Millioner Katolikker. I Forhold til Tallene før Krigen er Katolikernes Antal vokset med 2,1 %, Protestanternes med 0,7 %, ingen stor Forskel.

Tabene under Nazismen er ikke genvundet. Der regnes med, at 600.000 Katolikker forlod Kirken i Aarene 1933—44. Det var kun et Par Procent af den katolske Befolkning og taler for saa vidt om Katolikernes Immunitet overfor den uhyre voldsomme nazistiske Propaganda. Paa den anden Side er der af disse frafaldne kun 47.000 som er vendt tilbage til Kirken, og Tallet paa dem, der forlader Kirken er i Vækst. I 1949 led Kirken saaledes et Tab paa 30 Tusinde, og Protestanterne et endnu større Tab.

Tallene paa Paaskekommunioner bevæger sig paa lignende Maade. I 1915 modtog 57,5 % af Katolikkerne deres Paaskekommunion. Tallet voksede og naaede i 1935 et Højdepunkt med 60,8 %. I 1948 var det nede paa 52,7 %. Samme Billede viser Kirkebesøget, der udregnes ved Stikprøve-Optællinger to af Aarets Søndage, i Fasten og i September. Kort efter Nazismens Magtovertagelse (i 1935) var Besøget 50,3 %. Det naaede lavest i 1942 med 44,3 %, og var efter Krigen (i 1948) kun rettet op til 47,3 %. Tallene varierer naturligvis efter de forskellige Egne og er lavest i Diasporaen.

Den bedste katolske Statistik i Tyskland udarbejdes i Köln, hvor det statistiske Kontor blev grundlagt i 1915 af Jesuitten Pater Krose og nu benyttes seks Fag-Statistikere, der bearbejder et omfattende Materiale, som sendes fra hele Landet. Ifølge dette Institut er Katolikernes Antal steget med en Million fra 1915 til 1948, mens Sognevejstlighedens Tal faldt fra 18417 til 16689, d. v. s. med 10,4 %. Der er nu 1500 troende pr. Sognepræst, men det er naturligvis et Gennemsnitstal, og der er Bysogne og Diasporasogne med over 14000 Sjæle pr. Sognepræst.

Vi har for kort Tid siden beskæftiget os her i Bladet med tysk Ordens-Statistik, hvad de mandlige Ordener angaar. Til de da anførte Tal kan føjes, at Lægbrødrene bliver færre og færre. I 1950 var der kun 3684 Lægbrødre i alt. (Tallet naede højest op i 1935). Ordenssøstrenes Tal var i 1950 oppe paa 88924, hvortil kommer yderligere 16646, der har deres Gerning i andre Lande. Antallet af Kald er meget for-

Hollandske Katolikker har skænket Vesttyskland et Antal »rullende Kirker« til Sjælesorgen blandt de mange Øst-Flygtninge, ovenfor foretager Hs. Eminence Kardinal Frings Indvielsen af disse Kirkebiler

skelligt for de forskellige Ordener, men der har været en bemærkelsesværdig Vækst af Kald til kvindelige kontemplative Ordener.

Af særlige »Bevægelser« i tysk Catholicisme nævner Artiklerne i »The Tablet« bl. a. Pax Christi-Bevægelsen, i hvilken den franciskanske Aand er særlig virksom. Dens Sekretær, Kapucineren Manfred Hörhammer, er en Repræsentant for det Slægtled af tyske Præster, som var Medlemmer af den katolske Ungdomsbevægelse i Tyverne og har været Soldater i sidste Krig. Disse Præster, som nu er midt i Fyrrerne, har bevaret Ungdomsbevægelsernes Idealitet.

Den samme Ungdomsbevægelse har ogsaa haft en god Indflydelse paa et helt Slægtled af katolske Akademikere, hvis intellektuelle Ledere var Romano

NOTER

Ugebladets Fasteprædikener

er i Aar skrevet af Fr. A. Raulin O.P., der virker som Kapellan ved Dominikanerpatrenes ny Arbejdsfelt, Jesuitternes gamle Sct. Andreas Sogn i Ordrup.

*

Guardini og »Hochland«s Grundlægger, Carl Muth. I Tyverne og Trediverne opstod en ny Form for katolsk Apologetik, der viste, at den tyske Kirke gjorde sig fri for den »defensive«

Tilbøjelighed, der var et Resultat af Kulturkampen i forrige Aarhundrede.

Af den største Betydning for nutidig tysk Catholicisme har ogsaa den liturgiske Bevægelse været. Den er blevet ligesom Centrum for de forskellige Former for Apostolat. Aftenmesser paabegyndtes først ved Krigens Slutning, men er siden blevet umaadelig populære. Det samme gælder Ritualerne paa Modersmaalet ved Daaben, Ægtevielsen og den Sidste Salvelse.

Summen af det alt sammen er den, at de der for Alvor praktiserer deres Tro, gør det med større Forstaaelse end i tidligere Tider, og at dette vil gøre dem bedre i Stand til at løse de Opgaver, der stilles, og overvinde Enkeltpersoners og Organisationers Svigten.

Kirke og Stat i Frankrig

I Frankrig diskuteres Emnet »Kirke og Stat« saa at sige i alle Lejre idag. Roms Afgørelse vedrørende Arbejderpræsterne og den i Forbindelse hermed foretagne Afsættelse af tre Dominikaner-Provicialer og Forflyttelsen af en Række Dominikanerpatres til andre Poster betragtes ikke af den franske Offentlighed som et indre-kirkeligt Anliggende. For langt de fleste udenforstaaende Observatorer af Situationen var Roms Afgørelse ventet — og hvor berettiget denne Afgørelse var, viser de 73' Reaktion i deres Manifest; men i deres eget Land begynder man nu at betragte Situationen gennem »nationale« Briller.

I en ledende Artikel i »Figaro« har François Mauriac rejst Spørgsmaalet om et Konkordat mellem den Hellige Stol og Frankrig, for at afgrænse og fæstne »Kirkens ufravigelige Rettigheder og Nationens ikke mindre ufravigelige Rettigheder: Vilde det ikke

være paa sin Plads om IV. Republik i Kirkens og Frankrigs Interesse genoprettede det Konkordat, som III. Republik sønder slog, og tilpassede det Nutidens Krav?« Det er endvidere blevet bekendt, at Senator Edmond Michelet, har fremsat en »question orale avec débat«, hvori han refter Forespørgsel til Udenrigsministeren, »om det ikke ligger indenfor hans Kompetence at henlede den Hellige Faders Opmærksomhed paa de uheldige Følger, som de seneste mod franske Gejstlige og Ordensfolk truffene Forholdsregler kan have for Landets Anseelse ude omkring i Verden.« Michelet ønsker endvidere at foranledige, at den franske Nuntius gøres opmærksom paa det derved opstaaede Røre. Den socialistiske Senator Deixome har i sit officielle Organ rejst en skriftlig Forespørgsel med samme Emne.

Det har ogsaa været paa Tale, at Pariser-Juristen, Professor Le Bras, som er Raadgiver i religiøse Anlig-

gender ved Quai d' Orsay, i denne Anledning vilde begive sig til Rom og optage Kontakt med respektive Myndigheder i Vatikanet. En Undersøgelse af disse Rygter viser, at Le Bras virkelig ogsaa rejser til den evige Stad, men for at holde en Række Foredrag, som har været berammet gennem længere Tid. »Messaggero« skriver, at der hersker en noget tung Atmosfære i Paris med Henblik paa Forholdet mellem Frankrig og Vatikanet. »Manchester Guardian« erklærer, at Ordet »Galikanisme« ikke er uddød, men at det dog er interessant, at en saa indflydelsesrig Lægmand som François Mauriac opmuntret Staten til at bekymre sig lidt mere om kirkelige Anliggender og endog slutte et Konkordat, for dermed at kunne sætte en vis Modvægt op mod Nuntius.

I Pariserbladet »La Croix« beskæftiger Chefredaktøren P. Gabel sig ogsaa med Sagen. Han søger at paavise, at Kirken er en overnational Institution, hvis Virke strækker sig til tre Omraader: de rent kirkelige Anliggender, blandede kirkelige-statslige Forhold og Problemer — rejst af Tiden — med moralsk Karakter. I Overensstemmelse hermed er ogsaa Forholdet mellem Kirke og Stat forskelligt: paa det første Omraade er Kirken suveræn. Kan Staten — eller maaske bedre sagt Nationen — føle sin Ære krænkede af visse af Kirken truffene Forholdsregler? Allerede dette Spørgsmaal viser, at den offentlige Mening er undergaaet en gennemgribende Forandring, den stiller sig solidarisk med visse Tendenser indenfor den franske Katolicisme, hvorved det naturligvis er mere end problematisk om Deixome og Michelet lader sig lede af de samme Bevæggrunde! Andre raaber efter Konkordat. Paa denne Maade vil Staten blive en Art Forsvarer for Mangfoldigheden i Kirkens Enhed. Kirken er i sig selv smidig nok til at tilpasse sig skiftende Situationer. Og kan det overhovedet være Statens Op-gave at skulle spille Vægterrolle! — Sluttelig maa ogsaa nævnes Jean Lacroix's Erklæring i »Esprit«, hvori han konstaterer, at Nuntius i Paris ved at beskæftige sig med Sagen om Arbejderpræsterne aldrig har forladt det rent religiøse Omraade.

Der findes i Dagens Frankrig en hel Del Mennesker, der falder for Fristelsen til hurtigt og gerne at ville gøre alt til et Prestigespørgsmaal og sætte sig paa den høje Hest. »Præsten er fremfor alt Formidler af de guddommelige Hemmeligheder, de troendes Repræsentant hos Gud,« erklærede Biskopperne paa deres Møde i Paris. Og de har Ret. Fordi de gjorde deres Pligt og ikke kunde gøre andet, vil man nu konstruere et Prestigespørgsmaal. De 73's Svar — den første Ophidselses formildende Omstændighed være uførtalt — talte ikke om Gud, Kristus og Kirken. Og det er jo det, som det slutteligt kommer an paa!

* *
*

PAVE PIUS XII - FREDENS UTRÆTTELIGE FORKÆMPER

Medens hele Verden i Ængstelse venter paa Bullelinerne fra den Hellige Faders Sygeleje i Vatikanet, kan man fejre to Mindedage: 15 Aarsdagen for den Hellige Faders Valg til Pave, 2. Marts — og 15 Aarsdagen for hans Kroning, 12. Marts.

Hele den Hellige Faders Pontifikat har været een stor Indsats for Verdensfredens Sag. Atter og atter har han — lige fra han besteg Petri Trone — manet til Fred og Fordragelighed, til en Tilbagevenden til Kristus, som den eneste Vej til Fred og Frelse. Pavens seneste Budskab til Verden — Juletaalen 1953 — gjaldt ogsaa Fredens Sag, Freden i den af den tekniske Udviklings Maskineri forvirrede, moderne Verden. Uafsladeligt har Paven talt Fredens Sag, med sin Personlighed, sin moralske Magtfulde og sit Helbred som Indsats — en levende Virkeliggørelse af hans »Opus Justitiae Pax«, »Relfærdighed skaber Freden.«

Abbé Pierre vækker Furore igen!

Det er ikke saa forfærdelig længe siden, at jeg i en Artikel i Ugebladet fortalte Læserne om *Abbé Pierre* — denne lille, usandsynlige Skikkelse, med de dybliggende, mørke Øjne og det lange, sorte Skæg — og om hans sociale Bedrifter. Nu har Abbé Pierre igen vakt Furore omkring sit Navn, en Opsigt, der er saa berettiget og enestaaende, at selv den ikke-katolske Verdenspresse ikke har kunnet nægte sig Fornøjelsen af at fortælle om ham og hans Bedrifter, der for en Tid langt har overskygget den Sensation, at en Række marxistisk-prægede Arbejderpræster har givet Pressen Stof til at rette Angreb paa Kirken.

Medens Champagnepropperne knalder i Forlystelseskvartererne omkring Pigalle, og de internationale Lediggængere svirer i Kabaretterne til Morgengry, fryser Verdensbyen Paris' allerfattigste ihjel paa Gaderne eller under Brobuerne over Seinen. Termometret har en Overgang været nede paa ÷ 15 ved Ellevetiden om Aftenen — hvor Natten endda ikke er begyndt.

Indledningen til Abbé Pierres Aktion er velkendt. En Dag møder han et ungt Ægtepar med et Spædbarn. De bor i Telt — Indkomsten er for lille til, at de har Raad til at leje Hotelværelse i Verdensbyen, hvor Boligmangelen er saa katastrofal. »Kom med,« siger Abbé Pierre, »jeg har Plads nok,« og dermed var Begyndelsen gjort. Inden længe er der imidlertid Trængsel hos ham, og han ser ikke nogen Udvej. Den haarde Vinter sætter ind. Et lille Barn blandt hans »Pensionærer« fryser ihjel i en af hans Barakker. Abbé Pierre skriver og indbyder Boligministeren til at overvære Begravelsen, for at han selv kan danne dig Syn for Sagen. Og han kommer virkelig. Det resulterer i en Hjælp i Form af Krediter til Afhjælpning af den allerværste Bolignød — men det er stadig ikke nok.

Det er Januar 1954. Hver Aften samler Abbé Pierre sine Hjælpere paa den hellige Genivieras Høj bag Pantheon, og herfra drager de ud gennem Storbyens Boulevarder og Gader for at opsøge de allermost nødstedte og bringe dem Hjælp. Abbé Pierre forsøger en Henvendelse til den franske Radio med det Resultat, at hans Raab om Hjælp daglig lyder over Paris' Sendere. »Vi maa indrette Nød-Herberger i alle Bydele i Paris. Vi har øjeblikkelig Brug for 4000 Tæpper, 300 store Telte, 500 Ovne og Masser af frivillig Hjælp. De finder mig hver Aften Klokken 11 ved Foden af Pantheon. Kom med Penge eller personlig Assistance.« Ogsaa Aviserne optager hans Henvendelse, og Aftenen efter er Pladsen foran Pantheon bogstavelig talt sort af Mennesker — med Levnedsmidler, Sengetøj, Ovne og Penge. Paris kommer i Bevægelse. Et Hotel stiller til Værelser til Disposition; hvad er der at gøre for de øvrige: Konkurrencen

er stor, ogsaa de maa gøre det samme. Der bliver lagt Halm i Justitspalæets Venteværelser. Biblioteker, Kaserner, Privatboliger og ikke-benyttede Undergrundsstationer indrettes til midlertidige Natlogi'er for Husvilde, af hvilke langt de færreste nemlig — som først formodet — er regulære Vagabonder. De fleste af dem er kun kommet til Paris i Haab om at finde Arbejde, og dermed er Elendigheden begyndt.

Indtil for ganske nylig saa Pariserne hen over Hovedet paa alle disse

elendige Stakler. Livet i en Storby er nu engang haardt for enhver. Men det er lykkedes Abbé Pierre at aabne Parisernes Øjne og gøre dem forstaaeligt, at hver og en er medansvarlig for sine Medmenneskers Lod. Og denne lille, uanselige Præsteskikkelses Raaben er ikke druknet i Ørkenen. Han er i Dag Dagens Helt i Paris — endog overbeviste Ateister rækker ham Haanden.

Og Abbé Pierre arbejder roligt videre. Han ved nu, at Spædbarnets Død i hans Barak ikke var forgæves. Det var Signalet til at vække Parisernes Samvittighed, og Abbé Pierre haaber inden længe at kunne rejse en ny »lille By« for de Hjemløse — ved Hjælp af de Pengegaver, som Januar og Februar 1954 har indbragt ham.

D. F.

111. Davidssalme

GUDSFRYGTENS VELSIGNELSER

I. Gudsfrygten.

1. Alleluja. Salig den mand, der frygter Herren, og hvis store glæde er Guds bud.
2. Hans æt skal være mægtig på jorden, de retskafnes slægt skal velsignes.
3. Velstand og rigdom skal bo i hans hus, hans gavmildhed varer evindeligt.
4. Som et lys oprinder han i mørket for de retskafne, mild og barmhjertig og retfærdig er han.

II. Næstekærligheden.

5. Den mand går det godt, der ynkes og låner ud, og som ordner sine sager med retfærdighed.
6. Aldrig i evighed skal han røkes; den retfærdige ihukømmes for evigt.
7. Han behøver ikke at frygte for onde tidender, hans hjerte er stærkt og stoler på Gud.
8. Standhaftig er hans hjerte og uden frygt, indtil han skuer sine fjender blive beskæmmet.
9. Til de fattige deler han rundhåndet ud, hans rundhåndethed varer evindeligt; hans horn løfter sig med ære.

III. Synderens skæbne.

10. Den gudløse ser det og bliver harmfuld, han skærer tænder, men går til grunde. De gudløses attra bliver til intet.

*

Ifølge den latinske og græske tekst er denne alfabetiske salme digtet af en ukendt digter ved hjemkomsten fra det babyloniske fangenskab. Alle jøder skulle dengang blive mindet om, at lydlighed mod Guds hellige lov bringer lykke og velsignelse i nutid og fremtid, og at dette gælder for hver enkelt.

Virkelig lykkelig er kun den gudfrygtige, men på betingelse af, at han overholder Guds bud og gør det med glæde. Hvor man kun modstræbende

opfylder Guds hellige vilje, råder trællesind og ikke Guds børns frihed. Lønnen for denne barnlige lydlighed blev i den gamle pagt et *lykkeligt familieliv med mange børn*, der gav løfte om, at familien gennem den engang måtte opleve og se den lovede Messias og få del i hans goder. En anden løn i gamle dage var *jordisk velstand og rigdom*, og en tredje *bevidstheden om at kunne være det gode eksempel* og derved et lys i en verden, der er mærket ved ugudelighedens mørke og sædernes forfald.

Næstekærligheden, lagt for dagen ikke blot ved ord, men også ved gerninger, tilsikrer den fromme en fire-dobbel løn: *lykke* for hele livet; *beskyttelse* mod bagvaskelse; *sejr* over fjender og voksende *velstand*.

Synderen derimod, d. v. s. et menneske uden gudsfrygt og næstekærlighed, bliver skinsyg og vred ved synet af den frommes lykke; men det nytter ham ikke noget, fordi alle hans planer og forhåbninger bliver til intet.

Således lovpriser denne salme den hellige gudsfrygt og næstekærlighedens dyd, de to åndelige kræfter, der forskaffer Guds velsignelse, stor lykke og uforlignelig herlighed. I den gamle pagt var de lovede goder i første række af materiel art, svarende til det israelitiske folks standpunkt i Guds riges udvikling. I den nye pagt træder de materielle goder mere i baggrunden for at gøre plads for de store åndelige og evige goder, som vi modtager i kraft af vort samfund med Jesus Kristus, som er den vinstok, der sender sit guddommelige liv ud i grenene, så de kan bære frugt for det evige liv.

V. 3. Rundhåndethed. Den fromme vil altid have tilstrækkeligt til at kunne være rundhåndet mod de trængende.

V. 4. Den fromme er som et lys i genvordighedernes og lidelsernes mørke.

V. 9. Hornet er symbolet på magt, værdighed og indflydelse.

V. 10. Den ugudelige fortæres af sin egen harme og skinsyge, men hans ønsker bliver aldrig til virkelighed.

F. K.

Ingen Besøgende hos Paven

Journalisterne ved Vatikanet kræver bedre
Kommuniquer om Pavens Sygdom

For første Gang siden sin Sygdoms Begyndelse har den Hellige Fader i den forløbne Uge maattet indstille den daglige Modtagelse af en af sine Prostatssekretærer, der møder op til Rapport. Pavens Sundhedstilstand var foruroligende efter Tilbagefaldet midt i sidste Uge, men betegnedes senere som stationær. Spørgsmaalet om Ernæringen er stadig Hovedproblemet, og det er kun naturligt, erklærer man i Vatikanet, at den manglende Næringstilførsel maa indvirke negativt paa Patientens Almenbefindende.

Den Hellige Faders Livlæge, Professor Galeazzi-Lisi, har stadig ikke været i Stand til at gennemføre den paa krævede Røntgenundersøgelse, idet Forudsætningen — Prøvemaaltid med Barium-sulfat — ikke kan gives Patienten. Den Hellige Fader har selv afvist Planen om Afholdelse af et større Lægekonsult, og Professor Galeazzi-Lise, er meget tilbageholdende med sin Diagnose.

Det romerske Dagblad »Il Tempo«s Vatikanerkorrespondent, Giuglio Bartolini, fremsatte i Slutningen af sidste Uge en stærk Kritik af ansvarlige Vatikanerkredsens Stilling i Spørgsmaalet om Efterretninger om Pavens Sygdom. De hidindtil i »Osservatore Romano« publicerede Meddelelser desangaaende er uklare — hævder han — og lader bekymrede Katolikker Verden over i Uro over Pavens virkelige Tilstand. Den katolske Verden — erklærer Bartolini — har et berettiget Krav paa klare og forstaaelige Communiquer om Pavens virkelige Tilstand. Den Hellige Faders Sundhed er for værdifuld til, at man kan tillade sig at byde de Troende tilfældige og ukontrollerede Efterretninger eller lade dem vente i Dagevis, indtil der fremkommer korrekte Bulletiner.

Den hellige Fader synes nu imidlertid at være overbevist om Nødvendigheden af at indstille enhver Form for Arbejde og unde sig absolut Ro. Et yderligere Bevis paa hans utrættelige Arbejdsindsats er, at han ogsaa i Aar personligt har udarbejdet den aarlige Tale til Roms Fastepredikanter. Men Paven maa give Afkald paa selv at holde den og i Stedet lade den publicere i »Osservatore Romano«. (KNA)

BØNNENS APOSTOLAT

I Marts Maaned
beder vi for den
Hellige Faders al-
mindelige og sær-
lige Anliggender,
samt om flere
Brødrekald til
Missionerne.

Nonne foretager borgerlig Ægtevielse

For første Gang i Historien har en katolsk Ordenssøster foretaget en borgerlig Ægtevielse. Denne ejendommelige Begivenhed fandt ifølge »Corrièrè della sera« fornylig Sted paa Raadhuset i den lille franske By St. Etienne i Nærheden af Nizza. Vielsen foretoges af Moder Emilia, der i 32 Aar har været Leder af et Søsterkonvent i Byen.

Forstanderinden havde af sine Ordensforesatte opnaaet Tilladelse til at lade sig opstille ved Kommunevalget. Hendes Parole var »Godhed«. Hun blev valgt og sidder nu i Byraadet. I denne Egenskab foretog Moder Emilia i Borgmesterens Fravær en Vielse af et ungt Par, hvis kvindelige Part havde været Vajsenhusbarn under Moder Emilias Omsorg. Efter Vielsen paa Raadhuset kørte alle de tilstedeværende til Sognekirken i St. Etienne, hvor den kirkelige Vielse fandt Sted. (KNA)

C. M. Hinné og Hustru Friedericke f. Noltes Mindelegat

Der vil være at uddele nogle Portioner af dette Legat. Efter Stifterens Bestemmelse skal Legatet tildeles ældre i København og tilgrænsende Kommuner bosiddende Mennesker, som hører til den katolske Kirke og sidder i smaa Forhold, navnlig saadanne som tidligere har været bedre stillede.

Skemaer til Ansøgning afhentes paa St. Ansgars Kirkes Regnskabskontor, Bredgade 69, St. o. G., aabent alle Hverdage, Lørdag undtagen, Kl. 15—17, og afleveres samme Sted senest 19. Marts.

Mariakongregationernes Fællesrejse til Rom

Da tilslutningen til rejsen har været særdeles god, men endnu mange flere har ønsket at deltage uden dog på nuværende tidspunkt at kunne sige med sikkerhed, hvorvidt de kan få sommerferie på det tidspunkt, har vi ved aftale med rejsebureauet kunnet forlænge tilmeldelsesfristen til 31. marts. Vi gør dog opmærksom på, at der tages forbehold for så vidt angår sovevognsbestilling, hvis denne bestilling ikke foretages omgående. —

Man er i færd med at tilrettelægge et arrangement for rundture o. l. i Rom, men nærmere herom kan dog først meddeles i slutningen af marts.

Iøvrigt vil der tilgås hver enkelt deltager alle oplysninger i form af en duplikeret skrivelse, så snart de sidste arrangementer er i orden. I København vil der desuden blive afholdt et møde, hvor en erfaren Rom-farar vil fortælle om rejsen og iøvrigt besvare spørgsmål.

Mariakongregationernes
arbejdsudvalg.

J korte Træk -

Med Te Deum ved Højmassen i alle Luxembourgs Sognekirker har det lille Lands Kirke fejret Prinsesse Marie-Astrids Fødsel d. 17. Februar.

I Castel Gandolfo er en JesuitLægbroder, Hubert Matthieu Timmers død. Han var bl. a. Elektromekaniker ved det pavelige Observatorium og opdagede i 1946 en ny Komet, som Astronomer Verden over siden da kaldte »Timmers«-Kometen.

Fra Wien meddeles, at hundrede Mænd og Kvinder er frosset ihjel i de kommunistiske Tvangsarbejdslejre i de strenge Frostdage. I Januar er alene i slovakiske Tvangslejre 39 Præster og Nonner døde af Kulde. Yderligere syv Præster døde ved Lavineskred under Arbejde i Tatrabjergene.

I Dagen 12.—15. Marts afholder 31 katolske Organisationer indenfor Katolsk Aktion, Presse, Film, Caritas og Skole Kongres i Paris. Den prisbelønnede Film »Guerra de Dios« (Guds Krig) vil blive spillet for Kongresdeltagerne, og fhv. Udenrigsminister Robert Schuman taler om Menneskene og den moderne Teknik.

Den syge Pave har fra sit eget Sygeleje sendt sin apostoliske Velsignelse til Ærkebiskoppen af Utrecht, Johannes Kardinal de Jong, der er angrebet af en alvorlig Lungebetændelse.

Radio-Canada har nu i 40 Aar haft et religiøst Søndagsprogram »Himlen over Tagene«, som fra 23 Sendere udsendes til 400.000 Lyttere.

Salesianeren Don Angelo Ciglia, der i 12 Aar har været delvis lammet og ikke kan gaa, er med Pave Pius XII's særlige Tilladelse blevet viet til Præst. Vielsen foregik i Internuntiatorens Kapel i Kairo, og da den nye Præst var blevet bragt hen til Alteret i en Bærestol, var det nødvendigt at ændre Præstevielseens forekrevne Ceremonier.

Den engelske Kronkoloni Gibraltar, som Spanierne krævede tilbagegivet, har i Øjeblikket 35 Tusind Indbyggere, deraf 16 Tusind Katolikker. De er fordelt paa 4 Sogne og har 11 Sogneskoler. Mgr. Richard Joseph Fitzgerald har i 27 Aar beklædt Bispesædet.

Belgiens Deltagelse i Missionsarbejdet er betydelig. 3440 Præster, 748 Brødre, 3884 Ordenssøstre og 112 Læg-mænd (ialt 8184 Belgiere) har deres Gerning i Missionerne.

I San Paulo deltog 150 Brudepar forud for deres Vielse i tre Dages Exercitier.

LIVETS ORD

»I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden.«

Før begyndelsen var Gud. Da sagde Han: »Jeg vil, at himlen og jorden skal være til.« Derfor blev himlen og jorden til, og derfor er de stadig til, derfor kan vi fra sekund til sekund i vort liv træde roligt på jorden, og se stjernehvælvingen så velkendt over vort hovede. Gud ville det, og Gud vil det stadig, at vi selv og hele vor omverden skal være til.

Når vi slår op i Den hellige Skrift, er dette det første, Gud lærer os. Det er, som om Han sætter alt på sin rette plads straks med det samme, Han tager ordet. Vi forstår, hvad Gud er: Skaber, der har gjort alt af intet. Herren over vort liv i den mest absolutte forstand. Og vi forstår dermed, hvad vi selv er og hele den vide verden med universets uhyre dybder: Hans hænder værk, indtil den mindste detalje afhængige af Hans vilje. Og så små vi er, begynder det også at gå op for os, hvor stort det er, der sker med os: at selve denne Gud, der i den grad har vor eksistens i sin hule hånd, Han taler til os: denne bog foran os er Hans Ord. Vi bøjer hovedet og lytter, fyldte af en ganske anden opmærksomhed og ydmyghed end overfor nogetsomhelst andet i verden.

Hør dog, hvad Han siger:

»Jeg er Gud. Jeg har skabt dig, menneske, og nu taler Jeg til dig, for at du skal lære Mig, din sande Herre, at kende, og for at du, Min skabning, skal lære dig selv at kende. Du skal lære, hvorledes du skal leve dit liv, som Jeg har givet dig, for at du må blive lykkelig, således som Jeg har skabt dig til at længes efter at blive. Derfor skal du fordybe dig i denne Kirkens hellige Bogs Ord og gøre efter dem. Thi disse Ord er livets Ord, fordi de er Mine Ord, Jeg, som er livets Herre!«
Nybo.

Ingen jydsk week-end

Nu havde vi alle glædet os til at skulle mødes til den jydsk week-end i Århus, og så må den *aflyses*.

Søstrene på hospitalet i Århus har altid været gæstfri overfor den katolske ungdom, og de havde glædet sig meget til, at vi kom fra fjern og nær, men som tiden nærmede sig, blev de klar over, at de ikke kunne magte den store opgave, det ville være, fordi der i den sidste tid var taget stærkt på deres i forvejen sparsomme kræfter. Søstrene har derfor meddelt os, at de altså er ude af stand til at modtage os, hvad de var meget kede af.

For os er der ikke andet at gøre, end at lade meddelelsen gå videre og samtidig meddele, at en jydsk week-end er udsat indtil videre. *sekr.*

Træng ind bag overfladen

Forleden stod der på bagsiden af ugebladet en meddelelse fra en af pavens nære medarbejdere om pavens sygdom. Det var bestemt ikke særlig lysteligt at læse denne meddelelse, fordi den lagde en stor del af skylden for pavens sygdom på vore skuldre. Vor overfladiskhed, træghed og lunkenhed i troen har voldt pavens utrolige bekymringer.

Overfladiskhed, træghed og lunkenhed i troen er meget alvorlige anklager mod katolikker, fordi disse tre åndelige sygdomme angriber os helt ved roten af det kristne liv, men så længe der er liv, er der også håb, og sygdommen er ikke værre, end at Gud kan kurere den, hvis vi vil lade Ham komme til.

Hver gang et nyt år begynder, plejer de fleste mennesker at beslutte sig til at forbedre sig på et eller flere punkter, men da beslutningerne skal føres ud i livet med det samme, da året begynder straks kl. 12, så holder forsætterne sjældent længe. Her har vi lidt af en fordel, fordi den tid, Kirken hvert år giver os til at tænke i, varer 40 dage, og tilmed ikke 40 almindelige hverdage, men 40 dage ladet med kraft: fasten.

Overfladiskhed kan kun helbredes ved, at vi trænger ind bag overfladen af vort kristne liv. Vi må gå i dybden. Træng ind bag den overflade, der omgiver det kristne liv, ved at være mere omhyggelig med dit bønsliv, — og flittigere. Få fat i en bog, der kan føre dig ind i troen: Thomas Mertons bøger, Marshalls »Fryd og herlighed«, Gråfs »Levende tro«, Elsebeth Kielers »Troens holdning«, Helbling »Fra Askeonsdag til Hvide Søndag«, eller hvad der er allerbedst,

men også kræver mest: Læs i Det nye Testamente, nu har vi alle muligheder for at læse det med udbytte.

Bøgerne er meget forskellige, men nu må der være noget for alle.

Vil vi virkelig tage fat her, så vil trægheden også fortage sig lidt efter lidt, og vi vil blive præget af iver for Guds sag.

Lunkenheden i troen er nok det værste at komme af med, og den overvindes ikke blot ved læsning eller ved at stampe imod.

Lunkenhed i troen skyldes sikkert for de fleste, at troens verden ikke rigtig er nogen virkelighed for en; vi vil såmænd gerne, men det bliver ikke til andet. Det, det gælder om, er at komme i levende kontakt med troens verden, og det kommer vi blandt andet ved at fordybe os i den *ved bøn og læsning*. Gjort i den rette ånd vil troen vokse i sjælen og blive til en realitet, ingen kan komme udenom. Den vil opføre sig med at være blotte trossætninger og i stedet føre os ind i gudslivet.

Dette var et fasteforsæt, som for tjener at blive realiseret. Det ville være et middel for os til at blive levende kristne, og dermed vil vi have gjort vort, for at pavens med mindre bekymring kan træde frem for Gud som vor hyrde, for byrden er blevet lidt lettere.

Bed og arbejd.

God læsning i fastetiden

Det er en god Skik at gennemføre noget åndelig læsning i fastetiden — et større værk, som man deler op i stykker til hver dag, eller flere mindre bøger. Vi kan til dette brug foreslå følgende:

Helbling: Fra Askeonsdag til Hvide-søndag, kr. 4,80, ib. 7,50.

Det Nye Testamente med Noter I-II, kr. 27,50, ib. kr. 50,00.

Daniel-Rops: Israels Historie, kr. 14,75, ib. 18,75.

Riciotti: Jesu Kristi Levned I-II, hft. 15,00, ib. 39,00.

Teresa af Avilas Liv, hft. kr. 13,75.

Katarina Emmerichs Visioner; Jesu Lidelse, hft. 6,50, ib. 17,50.

Merton: Stilhedens Forjættelse kr. 9,75, ib. 14,75.

Guardini: Vorherre og Frelasers Korsvej, kr. 1,50.

Jesu Korsvej. Den mystiske Kristus I, kr. 3,25.

Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse, kr. 6,00, 9,50 og 19,25.

Frans af Sales: Philothea, kr. 6,00, 9,50.

Vel mødt i...

Esbjerg: To. 11: Fransk aften med foredrag af Ester Hedegaard.

Horsens: On. 10. kl. 20,15: Møde.

KUK Stenosgade: Lø. 6. kl. 20: »Litterær aften«, kom alle med et digt, en historie el. lign. og læs det op for de andre. Lø. 13. kl. 20: Studiekreds.

Ugens historie

Præsten sagde en dag fra prædikestolen: »Da jeg har lagt mærke til, at de alle styrter mod udgangen, så snart messen er forbi, vil jeg bede alle om at blive siddende til kirken er tom.

Bøn for missionerne

Hvad enten vi direkte indvier hver dags bøn og handlinger til Jesu Hjerter for bønens intentionerne, eller vi ikke gør det, så må vi aldrig glemme at bede for Kirkens missions arbejde. Opgaverne er store og missionskalderne er ikke store nok, især er der for få kald til lægbrødrene, hvad der er meget uheldigt, da deres virke er af største værdi.

Horsens

Flintenberg's Eftf. C. Broe Rasmussen
Telefon 1068 . Graven 16
Specialitet: URE og BRILLER
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Linollum - Tapet - Maling

Holmboe

NØRREGADE 1 . TELEFON 2040

Edvard Petersen

Kul — Koks

HAVNEN 3 . TELEFON 72
Leverandør til de katolske Institutioner

Lad Deres Fodtøj reparere i

FIX

v/ R. MADSEN
Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner

Harald Bruun

KOLONIAL OG DELIKATESSE

Frederiksgade 74 . Telefon 2027
Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618

Alt udføres i Installationer
Alt have i Lamper og Lysekroner
Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt
Installatør for Sct. Joseph Søstre

S. Henningsen

Slagtermester

Kattesundet 22 . Telefon 1351
Lev. til Sct. Josephs Hospital

N. C. Madsen

Bageri & Konditori

1. Kl. Bestillingsforretning
Torvet 7, Tlf. 798
Lev. t. d. kat. Institutioner

Algades Farvehandel

ROGER G. PETERSEN
R. Guhle's Eftf.
ALGADE 17 - TELF. 822

Leverandør til de katolske Institutioner

Roskilde

Roskilde Skrivemaskine Service

Ringstedgade 23, Telf. 2266

Lev. til de katolske institutioner

Roskilde Mejeri

Borgerdiget Telefon 349

Leverandør til de katolske Institutioner

Halvor Hansen

Glarmester

Algade 31 . Telefon 588
Leverandør til de katolske Institutioner

Skolebøger - Skolerekvisitter
Læsekreds - Skønlitteratur
Papir - Fyldepenne - Foto
i stort Udvalg.

Roskilde Boghandel

Sct. Olagade 24 . Telf. 3131

P. J. KJELDEN - Urmager

Skomagergade 34
Telefon Roskilde 375

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Chocolade . Is . Konfektur . CORNER CHOCOLADE

Specialitet: Anthon Bergs Chocolate

Sct. Olagade 6 . Tlf. Roskilde 4037

Leverandør til De katolske institutioner

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malerrfirma

TELF. 1694 - 228

Udfører arbejdet ved de katolske Institutioner

Kolonial og delikateser

K. A. Jørgensen Telefon 778

Vine, spirituosa, tobak og cigarer

Lev. til De katolske institutioner

Ejøgød Jørgensen Slagtermester

Rød . Flæsk . Paalæg

Sct. Olag. 13, Tlf. 157. Leverandør

Mønsterbageriet Olagade 17 Tlf. 136

anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

Alt i Isanretninger og Desserter

Radio - Cykler

De kan faa en Konto hos

Freddy Hansen

Skomagergade 9 . Tlf. 1178

Bedste Indkøbssted i Roskilde

Thomas Larsens
Kontantforretning
CROME & GOLDSCHMIDT

H. V. Nordsteen's Eftf.

Blikkenslagermester

Algade 34 . Telefon 923

Leverandør til katolsk Menighed

H. Weber

Tømrermester

Maskinsnedkeri

Lev. til de katolske Inst.

Nakskov

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Murermester

Telefon 820

Leverandør til katolsk Kirke

Chr. Steffensen

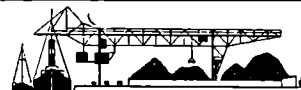
Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis. Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov Telefon 621

Reserveret **H. J.**

A/s Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetal i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts:

7. S. 1. SØNDAG I FASTEN (140—violet) 28); 2. Bøn: St. Thomas af Aquino (846); Præf. (516).
8. M. Feria (145); 2. Bøn: St. Johannes af Gud (848); Præf. (516). — Eller:
(hvid) St. Johannes af Gud (848); 2. Bøn: Feria (145); Præf. (516); sidste Evang.: (146).
9. Ti. Feria (149); 2. Bøn: St. Francisca (848); Præf. (516). — Eller:
(hvid) St. Francisca af Rom (848); 2. Bøn: Feria (150); Præf. (516); sidste Ev.: (151).
10. O. Tamperdag (153); 2. Bøn: 40 (violet) h. Martyrer i Sebaste (849), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (516). — Eller:
(rød) 40 hellige Martyrer i Sebaste (849); 2. Bøn: Tamperdagen (153), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn; Præf. (516); sidste Ev.: (156).
11. T. Feria (158); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
12. F. Tamperdag (162); 2. Bøn: St. (violet) Gregor den Store (850), 3. Bøn: For Paven ([122]) i Anledning af 15 Aars Dagen for Vor Hellige Fader, Pave PIUS XII's Kroning; Præf. (516). — Eller:
(hvid) St. Gregor den Store (850); 2. Bøn: Tamperdagen (162), 3. Bøn: For Paven ([122]); Apostlenes Præf. (524); sidste Ev.: (164).
13. L. Tamperdag (166); 2. og 3. (violet) Bøn som Askeonsdag (122); Præf. (516).
14. S. 2. SØNDAG I FASTEN. (violet)

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjem

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassekontor

c/o Sankt Augustins Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Pø. 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Pru F. Løders Thomsen,

Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58985

Abonnementspriser 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Ingen Ordre er for lille til at blive udført omhyggeligt!

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse

Telefon Radovre 1848

Udført Arbejde ved katolske Institutioner

Academicum Catholicum

Søndag den 7. marts kl. 9,00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Derefter ekstraordinær generalforsamling.

Lørdag den 20. marts kl. 19,30: Åbent hus hos frøken Millech, Amicisvej 11, V. Fru Dagny Arbman holder lysbilledforedrag om sin rejse til Indien.

Onsdag den 7. april kl. 19,30: Ordinært møde i Røde sal, Stenogade 4. Pater Johs. Samuelsen SJ: *Overbefolkningsproblemet og dets mulige løsning*. Professor, dr. phil. H. V. Brøndsted vil deltage i diskussionen.

Vor kære medsøster

Søster Maria Severine

er i dag afgået ved døden og anbefales til de troendes forbøn.

Maria Søstrene.

PILGRIMSMØDE

Onsdag den 10. marts afholdes møde for Lourdespilgrimme. Andagt i Jesu-Hjerte Kirke kl. 19,30 med prædiken af pastor Mesters, Holbæk. Derefter lysbilledforedrag i den store sal, Stenogade 4 A.

Billetter à kr. 2,00 (inkl. kaffebord) fås hos portneren i Stenogade 4 A.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven til Katolsk Ugeblad

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemøllevej 4 . Tlf. C. 11.313

Litteraturkredsen gennemgår i løbet af forårssemestret con amore og under ledelse af pater A. Raulin OP Sigrid Undsets *nulidsromaner*. Der begyndes med »Jenny« onsdag den 10. marts kl. 19,30 hos Grethe Sophie Nielsen, c/o Heils, Overgaden o. Vandet 50, 4., til hvem eventuelle deltagere bedes melde sig senest den 5. marts (AMager 6866).

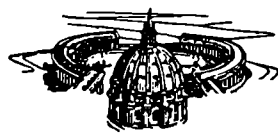
Lourdes

Onsdag d. 10. marts afholder Lourdespilgrimmene et møde i Stenogade. Kl. 19,30 andagt i Jesu Hjerte kirke med prædiken af pastor Mesters, Holbæk, hvorefter der er kaffebord i salen Stenogade 4.

Alle interesserede er velkomne. Billetter fås hos portneren eller ved henvendelse til fru Jul-Larsen, Absalonsgade 7, V, tlf. Ve 5687 y.

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem!

<p>Slagelse</p>	<p>FISK · VILDT · FJERKRÆ Gøtze's Fiskehus TELEFON 718 OG 2518 <i>Det er friskt fra Gøtze!</i></p>	<p>STAHL & NYLANDER SLAGELSE</p>
<p>Kolding</p>		<p>Alex LEONHARD Alt i friske Grøntsager, Frugt, Konserver, Blomster Domhusgade · Telf. 2413 VARERNE BRINGES</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR Fredericiagade 14 · Telf. 3343 Udlært arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE Domhusgade 27 · Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Kirke</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser · W.C. Haderslevvej 57 · Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Alltid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade · Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Søndervang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade · Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. Smedemester Vestergade 16 · Telefon 1317 Udlært Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 · Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 · Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>
<p>Esbjerg</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Chokolader · Konfekturner · Bolscher A. Ploug Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Haanegade og Niels Juelsgade Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josephs Hospital Tlf. 1667</p>	<p>Svend E. L. Truelsen Rullegardiner · Tapeter Oliefarver · Lakker Torvegade 56 · Telf. 1541 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAGT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 · Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Florian Sørensen</p>	<p>O. Frederiksen Nørregade 65 · Tlf. 576 Kolonial · Mel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>

Arbejderpræsternes Beslutning

Fire Dage før Skæringsdagen, d. 1. Marts, meddeles det fra Paris, at der hidtil kun er tre Arbejderpræster (to i Paris og en i Lille), som har erklæret ikke at ville rette sig efter Kirkens Krav. Derimod har samtlige Arbejderpræster i det stærkt kommunistiske Limoges meddelt deres Biskop, Mgr. Louis Rastouil, at de underkaster sig Kirkens Vilje, omend de gør det modstræbende, og vil ophøre med den hidtidige Form for deres Missionsgerning.

Faren for Infiltration

I Jesuitternes Tidsskrift »Civiltà Cattolica« har Pater Caprile skrevet om Baggrunden for de kirkelige Bestemmelser om Arbejderpræsterne. Han udtaler, at Farerne af baade praktisk og doktrinær Art ikke stod i rimeligt Forhold til dette Apostolats hidtidige Resultater. Mange af de paagældende Præster har i stigende Grad sat sig ud over Lydighedspligten mod Kirken og stillet deres Navn til Raadighed for de kommunistiske Fagforeninger. Ikke faa af dem er ikke mere i Stand til daglig at frembære det hellige Messcoffer. De har ikke set noget galt i, at de personlig satte sig ud over Kyskhedsløftet. Og de havde mere og mere udsat sig for en marxistisk Infiltrations Farer. Det er kommet saa vidt, at Arbejderpræster i Limoges og Paris i August i Fjor gik med til en Udtalelse til Fordel for de kommunistiske Fagforeninger. I Marseille har de samme Fagforeninger pralet med, at en enkelt Arbejderpræst har skaffet dem 300 nye Medlemmer. (KNA)

Vietmins Overfald paa den katolske Landsby

Enkeltheder om Bloddaaden i Than Thung er nu fremkommet. Det viser sig, at det er et længe forheredt Overfald. 200 Tilhængere af Vietmin havde forklædt sig som Bønder og Bondekoner og paa Markedsdagen blandet sig med Befolkningen i den 40 Mil sydøst for Hanoi beliggende Landsby. Skjult i Kurve medbragte de Haandgranater og Maskinpistoler. Efter at de havde fordelt sig over hele Byen, aabnede de paa et givet Tegn Ild mod Mænd, Kvinder og Børn. Sognepræsten, Pater Ahn, vilde forhandle med Bandedføreren, men blev øjeblikkelig skudt ned. Man regner med omtrent 2000 Ofre for Ugerningen. Kirken blev plyndret af Banderne og derpaa stukket i Brand. Ligeledes nedbrændte to katolske Skoler, Børnehjemmet og en Trediedel af hele Landsbyen. (KNA)

URBI ET ORBI

»En Genopstandelse af Frankrigs Sjæl«

Alene Søndag d. 21. Februar modtog Abbé Pierre, Lederen af »Emmaus Disciplene« over 800 Tølgaver til fattige og hjemløse Parisere. Hundreder af frivillige Hjælpere deltog i Indsamlingsarbejdet. Abbé Pierre har nu ogsaa paabegyndt en Aktion i Bordeaux, hvor han i en af Byens største Sale talte om Arbejdets Betydning. »Hvad der er sket siden 1. Februar er intet mindre end en Genopstandelse af Frankrigs Sjæl. Det er en Protest mod uskyldige Menneskers meningsløse Død i et Land, hvor der ikke er Mangel paa noget.« (KNA)

Kirken og Arbejderne

I en Tale til Katolsk Aktions Generalforsamling sagde Kardinal Gerlier fra Lyon d. 23. Februar: »Det er urigtigt og en svær Krænkelse af Kirken, naar man tillægger den en Hensigt om i et Øjeblik som det nuværende at ville opgave Arbejderklassen. Kirken vilde fornægte Evangeliet og Frelserens Aand, om den nærede en saadan Tanke. Det er ikke mindre usandfærdigt at paastaa, at nogen som helst sociale eller politiske Paavirkninger kan være bestemmende for de Retningslinier, den Hellige Fader for kort Tid siden har trukket op.« Kardinalen bad den Katolske Aktions Lægfolk om at overtage Arbejderpræsternes Opgaver og virksomt at hjælpe de i Arbejderapostolatet beskæftigede Præster. (KNA)

Kirkekampen skærpes?

Katolske Kredse i Tjsekkoslovakiet, Ungarn, Polen og Rumænien frygter, at den mislykkede Konference i Berlin vil give Anledning til Skærpelse af Kirkekampen i disse Lande. Den forholdsvis Ro i Øjeblikket udlægges som Stillehed før Stormen. Det meddeles, at der siden Nytaar er udarbejdet Planer til »Likvidering ar Arbejderklassens sidste Fjender.« Planerne skal angaa alle »reaktionære« Biskopper og Præster og de katolske Middelstands-Familier. (KNA)

KATOLSK UGEBLAD
i ethvert katolsk Hjeml

Ingen personlig Repræsentant for Eisenhower

I Anledning af den amerikanske Understatssekretær Bedell Smiths Udtalelser angaaende Genoptagelsen af Staternes diplomatiske Repræsentation ved Pavestolen, meddeler KNA's Romer-Redaktion, at Pavestolen altid er rede til at optage normale diplomatiske Forbindelser med U.S.A. Men efter lidligere afgivne Erklæringer fra officios Side maa det betragtes som udelukket, at Paven vil give sit Samtykke til Udnævnelsen af en personlig Repræsentant for Præsidenten. En Løsning af samme Art som ved Myron Taylors Udnævnelse, kunde træffes under Krigsforhold, men ikke under ordnede internationale Forhold. (KNA)

3 Millioner engelske Katolikker

Ifølge den nu offentliggjorte Statistik for 1953 er der 2.939.900 Katolikker i England. Heril kommer en Million i Skotland og en halv Million i Nordirland. Tallet er i Aarets Løb steget med 61.500. Konvertitternes Antal var 11.532. Storbritannien omfatter nu 26 Dioceses med 37 Biskopper og Ærkebiskopper. Præsternes Tal er 6800. Den katolske Kirke i England driver 2167 Skoler med 548.114 Elever. Kirker og Kapeller findes i et Antal af 3837. (KNA)

Kirkeægteskab uden borgerlig Gyldighed?

I Østrig gælder visse Regler om Ophør af statslige Rentudbetalinger i Tilfælde af nyt Ægteskab. Følgen er, at adskillige Mennesker lever sammen uden at være gift. Den ærkebiskoppelige Koadjutor, Dr. Jachym i Wien har i September i Fjor i en Skrivelse til Regeringspartiernes Medlemmer krævet Bestemmelserne ophævet, men uden at der er sket noget. Nu har han i et nyt offentligt Brev gentaget Kravene: Mens man ellers taler om Kvindens Ligeberettigelse, finder man det i sin Orden, at hun ved nyt Ægteskab mister en velerhvervet Rettighed. Ja, man raader allerede nu fra højeste Sted Folk til at »flytte sammen« for at omgaa Lovbestemmelserne og stiller derved Ægtehustruen ringere end »Samleversken«. Hvis ikke Staten vil rette Uretfærdigheden her, er der den Mulighed, at Biskopperne maa overveje Tanken om, efter Prøvelse af de enkelte Tilfælde, at skride til kirkelig Vielse af Mennesker, som af anførte Grunde ikke uden alvorlig økonomisk Skade for sig selv kan indgaa Ægteskab efter borgerlig Lov. (KNA)

Katolsk

Ugeblad

14. Marts 1954
102. Aargang
Nr. 11

Kirken i Amerika

Arbejderpræsterne
bøjer sig

Pater H. Roos SJ maa ikke
komme til Norge

Paveord
til Roms Fastepredikanter

En ledende Artikel i »Information« den 4. ds. var i sit Indhold saa repræsentativ for en almindelig Tankegang, at den fortjener en Smule Imødegaaelse. Den drejer sig om Spørgsmaalet: Har den katolske Kirke »en forkærlighed for forbundsfæller, som ejer meget gods og guld?«

»Information« ved, at det er noget, mange tror her i Landet, men vil neppe ikke uden videre skrive under paa det. Imidlertid naar Bladet til det Resultat, at der ikke er »megen plads til tvivl om, hvor Katolicismen politisk hører hjemme,« nemlig hos Godset og Guldet. Og det er to Begivenheder, der har overbevist Avisen: Arbejderpræsternes Skæbne og Konkordatet med Spanien.

Hvad de første angaar, citerer »Inf.« Kardinal Felts Ord, og Bladet indser tilsyneladende meget vel, at Sammenblandingen mellem verdsligt og

aandeligt kan være skadelig. Alligevel er Kirkens Motivering ganske usand i Bladets Øjne, fordi Kritikken af Sammenblandingen er noget, Kirken »kommer i tanker om« i det Øjeblik »sammenblandingen kan komme de fattige i Frankrig til gode«.

Hertil er der kun at svare, at den franske Kirkes Ledelse udfolder de mest energiske og veltalende Bestræbelser for, at Arbejderpræsternes Sag endelig ikke maa komme de fattige til Skade. Det Arbejde, der fra katolsk Side er gjort for disse fattige, maa

absolut ikke opgives. Det maa fortsættes af katolske Lægfolk, helst i et Omfang, som Arbejderpræsternes Bevægelse ikke kunde opnaa. Erfaringen har vist, at det ikke lod sig udføre af Præster, aldeles ikke, at det ikke burde udføres. Den franske Kirkes sociale Samvittighed er den samme som før. Er der sket noget, er det da kun, at den er rusket mere op.

Det andet, der overbeviste »Information«, var, at Pavestolen har sluttet Konkordat med Spanien. Det er ikke af Avisens Ord klart, hvorfor dette er saa forfærdeligt. Hvis Kirken har samme politiske Farve som de Samfund, med hvilke den slutter Konkordat, er der ingen politiske Kulører, den ikke er i Besiddelse af. Et Konkordat er en Overenskomst med en Statsledelse, hvorved der træffes Retningslinier for de Rammer, inden for hvilke Kirken i Fremtiden kan øve sin Virksomhed det paagældende Sted. Det indeholder ikke politiske Løfter, lige saa lidt som en dansk Handelsoverenskomst med f. Eks. Rusland med Rimelighed kan lade sig mistyde som en dansk Bekendelse til Kommunismen, eller bare som et Vidnesbyrd om, at der ikke længere er uløste Spørgsmaal de to Lande imellem paa andre Omraader end de af Overenskomsten omfattede.

Motiveringen for »Information«s Resultat er altsaa meget spinkel. Der er intet i Kirkens Stilling til Arbejderpræsterne eller til Spanien, der tillader Bladets Slutninger. Vil man vide Sandheden, den rigtige og den hele, saa er det den, at der blandt Katolikernes mange mange Millioner er Masser af haardkogte Konservative, som desværre for dem og for Samfundet, de lever i, ikke har virkelig social Forstaaelse og mener, at Verden er bedst tjent med, at de beholder, hvad de har, og de fattige nøjes med de Kaar, der bydes dem. Men der er og

(Sluttes Side 129)

Information til „Information“

I Anledning af 25-Aarsdagen for Lateranforligets Afslutning skænkede den Hellige Fader den italienske Stat en værdifuld Gave, et kostbart Fragment af Relieffet fra »Ara Pacis«, som i flere Aarhundreder har været opbevaret i Vatikanmuseet. Vort Billede viser Kardinal Micara — ved hans Side Udenrigsminister Piccioni — i det Øjeblik, da han læser Overdragelsesdokumentet op.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og lævrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

KAJ M. JENSEN
DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

HEJRIET Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Til den katolske Menighed!

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **A/S I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mez.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Gaar Amerikanerne i Kirke?

Det amerikanske »Catholic Digest« foranstaltede for nogen Tid siden et Rundspørge i samtlige amerikanske Stater og konstaterede derigennem, at 99 % af Staternes Indbyggere tror paa Gud. Dersom disse 99 % vilde bevise deres Tro ved regelmæssigt at gaa i Kirke, da vilde det staa vel til for Religionens Sag. Men hvor mange gaar virkelig i Kirke? For at faa Svar ogsaa paa dette Spørgsmaal, har »Catholic Digest« foranstaltet et nyt Rundspørge. Der blev forelagt følgende Spørgsmaal: »Har De i sidste Kvartal overværet Gudstjeneste om Søndagen eller paa Sabbaten? I bekræftende Fald da hvor mange Gange?»

Svarene paa disse Spørgsmaal opdeltte i det store og hele den amerikanske Befolkning i tre Grupper: Af de Voksne (Personer over 18 Aar) gaar 35 Millioner ikke i Kirke, 38 Millioner gaar nu og da, og 35 Millioner gaar hver Søndag i Kirke. Gradueringen indenfor den Kategori, der søger Kirke, er følgende: 11 % een Gang om Maaneden eller mindre, 12 % to Gange om Maaneden og 13 % tre Gange om Maaneden. Man kan altsaa konstatere, at i al Almindelighed gaar omkring 6 af 10 Amerikanere i Kirke om Maanedes. Overfor disse Svar maa man imidlertid fastslaa, at det at gaa i Kirke for Amerikanerne er ensbetydende med aktiv Deltagelse i Liturgi eller religiøse Ceremonier, hvormed de giver Udtryk for Gudsdyrkelse. Kirken er det Sted, hvor Menneskene samles til dette Formaal. At gaa i Kirke er derfor et Udtryk for deres Tro. Gudstjenestens Former har mange Navne, lige fra Katolikkernes »hellige Messeoffer« til andre Konfessioners »Bøn-Gudstjeneste«, »Nadver-gudstjeneste«, »Bedetimer« eller slet og ret »Gudstjeneste«.

Kirkerne i USA modtager ingen direkte Støtte fra Regeringen. De modtager kun en indirekte Hjælp forsaa vidt som Kirkerne er fritaget for Grundskat. De er fri Institutioner, der underholder sig selv. Hvad angaar Kirkebygningerne, saa er det snart Murstens- eller Betonbygninger, snart Trækirker eller for visse Trossamfunds Vedkommende — slet og ret Telte. En Statistik fra »De amerikanske Kirkers Aarbog« viser, at der i USA findes i alt 284592 Kirker, Synagoger og Missionsstationer. Men alle disse Kirker er langt fra overfyldte, adskillige af dem tværtimod. Ganske vist findes der en Masse Mennesker, der paa Grund af deres Tro egentlig burde gaa i Kirke, men den over hele Amerika saa udbredte Propaganda »Gaa i Kirke om Søndagen« eller »Tag din Ven med i Kirke« har — efter hvad de mange tomme Bænkerader viser — kun ført til meget smaa Resultater.

Sammenligner man de tre største religiøse Grupper, Protestanter, Katolikker og Jøder, viser der sig en bemærkelsesværdig Forskel i Kirkebesøgene: det viser sig, at af dem, der be-

tegrer sig selv som Katolikker, gaar 18 % overhovedet ikke i Kirke, medens 62 % gaar i Kirke hver Søndag. Da Katolikerne jo har Pligt til at gaa i Kirke om Søndagen, kan man heraf

drage den Slutning, at de 18 % væsentligt sammensættes af dem, der tidligere var aktive i Troen, men i Dag ikke længere er det omend de stadig betegner sig som Katolikker. Og blandt Katolikerne er Tallet paa dem, der regelmæssigt gaar i Kirke, ogsaa meget talende: 6 % kommer een Gang om Maanedes, 6 % to Gange om Maanedes og 8 % tre Gange om Maanedes.

2. Søndag i Fasten

14. Marts 1954

OM AT HUSKE

(Matt. 17, 1-9)

»Jesus tog Petrus, Jakob og hans Broder Johannes med sig og førte dem afsides op paa et højt Bjerg« (Matt. 17,1.) — De kom ud til en Landejendom, som hed Getsemani ... kun Petrus, Jakob og Johannes tog han med sig. Da begyndte han at ræddes og ængstes« (Mark. 14,33). — Der er en ganske tydelig Sammenhæng mellem disse to Begivenheder. De tre Apostle, som senere skulde blive Vidne til Jesu Dødskamp, er de samme, som er Vidner til hans Forklarelse paa Taborbjerget. Hvorfor viste Herren sig maaske for dem i sin Herlighed, hvis ikke det var for at sikre dem mod Fortvivlelse i de tunge Timer Natten til Langfredag? Da Stormen rasede haardest, maatte de have noget at holde sig til, et Minde, som kunde kaste Lys over hans tilsyneladende Nederlag.

Det var et kraftigt Middel, som Vor Herre gav Petrus, Jakob og Johannes ved Aabenbarelserne paa Tabor, men for at kunne bruge det, maatte de først lære at huske, at bevare det herlighedsfulde Syn i deres Hjerter. I hvilken Udstrækning de tre udvalgte Apostle i Virkeligheden forstod sig paa at øse af denne Kraftens Kilde, det tilkommer det ikke os at afgøre. Deres Opsørelse ved Mesterens Fængsling kunde tyde paa, at de ikke gjorde ret meget Brug af dem. Men lad os ikke sælde en for hastig Dom over dem. Det er ingenlunde let at huske noget, der gaar stik imod hele Sjælens Indstilling. Det er ikke let at huske Guds faderlige Godhed og de utallige Beviser, han har givet os paa dem, i det Øjeblik, hvor han prøver os haardest. Der skal Tro til og Ædelmodighed.

Derfor har denne Form for Evne til at huske altid haft en Æresplads i Guds Husholdning. Hele det Gamle Testamente er fuld af Behrejdelse imod Israel, som ikke vilde huske, som stadig glemmer det, som Gud har gjort for sine udvalgte. Gud kræver ikke det umulige, han frister os ikke over Evne. Før han prøver os, lader han os erfare sin Almagt og sin Kærlighed. Men Sagen er blot den, at vi aldrig vil huske det. Vi finder altid en Mængde Undskyldninger for at slippe fra Guds Krav. Vi klager ustandseligt over det Kors, som vi maa bære. Og i Virkeligheden har Gud gjort saa meget for os, at vi har mere end Grunde nok til at trodse den Forargelse, som Korset altid bringer med sig.

Jødernes Paaskefest var blevet indstiftet for at de aldrig mere skulde glemme Guds Velgerninger. Under Festnaaltidet rejste Husfaderen sig og fortalte paany paa den yngstes Opfordring om Ægyptens Trældom, om Moses' Kaldelse og den lykkelige Nat, da Hebræerne drog af Sted under Guds Førelse og blev ført gennem det røde Hav. Mod alle den Slags Prøvelser fandt Israel stedse et Værn i sin Historie, for den Gud, som har elsket sit Folk i saa høj Grad, han har sandelig Ret til at vente sig meget af det.

Paa dette Punkt — som iøvrigt paa saa mange andre — er det hellige Messeoffer en Fuldendelse af Jødernes Paaske. Naar Jesus siger: Gør dette til min Ihukommelse, saa mener han dermed, at vi ikke blot skal bevare Mindet om ham selv, fordi han har været sine Disciple en god Lærer. Nej, det er Guds Velgerninger, som vi skal huske, de Velgerninger, der skal være Midtpunktet i vor kristne Bevidsthed lige til Tidernes Ende. »Idet vi, dine Tjenere, Herre, men ogsaa dit hellige Folk, ihukommer Kristi, din Søn, vor Herres saa salige Lidelse og Opstandelse fra de døde, men ogsaa hans herlige Himmelfart, frembærer vi for din ophøjede Guddoms Herlighed af dine Gaver et rent Offer, et helligt Offer, et uplettet Offer, det evige Livs hellige Brød og den evige Frelses Kalk« (Messens Canon).

Og naar vi saa befinder os i Mørke og hverken ved ud eller ind, saa lad os tænke paa Kunsten at huske. Og der er nok at huske paa i Jesu Liv, i Kirkens langvarige Historie, og i vort eget personlige Liv, som kan tale til os om Guds urøkkelige Kærlighed om Velgerninger, som langt opvejer al Sorg og Prøvelse. Selv i Getsemani har vi Guds Herlighed at se tilbage paa.

Fr. A. Raulin O.P.

St. Knuds-Gilderne

har paany foretaget en Borllodning af et Par Rejser til pligtopfyldende Gildemedlemmer. Nærmere herom indeholder en Oversigt fra Gildernes Sekretariat, Side 128 her i Bladet.

»Civilta Cattolica«

— Jesuillernes ansele Tidsskrift — indeholdt i et af sine sidste Numre en Artikel af P. Dr. A. Otto S.J. om »Nor-ge og Rom i Tiden 1153—1953«.

Rundspørget viser tillige en opmuntrende Procentsats for de religiøst aktive blandt Ungdommen. Aldersgruppen fra 18—24 Aar udviser den største Procentsats Kirkegængere, nemlig 34 %. De ældste Alderstrin udviser kun smaa Afvigelser indtil 65 (Sluttes Side 128)

Man har Lov til at antage, at de, der kun kommer een eller to Gange om Maanedene, for det meste er undskyldte, eftersom der i mange Egne kun læses Messe en à to Gange om Maanedene. Sygdom, daarligt Vejr, smaa Børn og andre Aarsager er ogsaa Undskyldningsgrunde. Man kan derfor roligt regne med, at ca 82 % af Amerikas Katolikker opfylder deres Søndagspligt.

Hos Protestanter af alle Retninger, d. v. s. de øvrige Kristne, ikke-katolske Religionssamfund, konstaterer Rundspørget en langt større Uregelmæssighed i Kirkebesøgene. Her er Tallet paa dem, der ikke gaar i Kirke, langt større, nemlig 32 %, 25 % gaar i Kirke hver Søndag, 14 % een Gang om Maanedene, 13 % to Gange om Maanedene og 16 % tre Gange om Maanedene. Dette giver et samlet Tal paa 75 %, hvilket vil sige, at 6 af 8 Personer ikke praktiserer deres Tro. De 43 %, som kommer regelmæssigt, er naturligvis ofte forhindret i regel-

mæssigt Kirkebesøg af lignende Grunde som Katolikkerne. Her spiller imidlertid det Forhold ind, at Protestanterne ikke — saaledes som Tilfældet er med Katolikkerne — er forpligtet til at overvære Gudstjenesten om Søndagen.

De største Modsætninger konstateres hos Jøderne. Kun 12 % besøger de ugentlige Sabbatgudstjenester, og 56 % kommer overhovedet ikke. 11 % gaar een Gang om Maanedene, 17 % to Gange om Maanedene og 4 % rundt regnet tre Gange om Maanedene.

For Kønnenes Vedkommende viser der sig en klar Forskel i Kirkebesøgene. Det er almindelig kendt, at Kirkerne søges af flere Kvinder end Mænd. Det kommer særlig tydeligt frem i Tallene fra de ugentlige Gudstjenestebesøg: 9 % af Mændene, men 33 % af Kvinderne gaar hver Søndag til Gudstjeneste. Rundt regnet 5 af 10 Mænd gaar to Gange om Maanedene, medens det tilsvarende Tal for Kvindernes Vedkommende er 6 og 10.

New York - vor Tids Babylon?

Det er kun faa Byer i Verden, som er i Stand til at give Udtryk for saa mange Sider i vor Tidsalders Civilisation og dens Fremtidsperspektiver med en saadan Kraft og indtrængende Overbevisning som netop den gigantiske By ved Randen af det store Kontinent, hvor Samfærdselvejene fra Øst og Vest og fra det mest besejlede af alle Oceaner løber sammen som i et Brændpunkt.

En af de sidste Dage under mit Ophold i de forenede Stater tog jeg op i Toppen af Empire State Building i New York. Det er næsten 400 Meter over Jordens Overflade, midt i Byens Overflade, midt i Byens Centrum: mod nord ligger Rockefeller Center med sine 15 store Rygninger og det store, imponerende Radio City, der lægger sit Efterretnings- og Televisions-Net ud over dette vældige Land, bagved Central Park og Bronx' uoverskuelige Hushav, paa begge Sider den enorme Hudson-Flod og East River, der fører mod Havet, med Hundreder og atter Hundreder af Skibe, der lægger til langs de utallige Kajer og lossere deres Varer ud fra alle Verdenshjørner. Mod Syd, tre Kilometer borte, bag Chinatown, ligger Wallstreets Finansborge, og i det fjerne Frihedsgudinden og Havet. Rundt om et tilsyneladende uendeligt Hav af Huse, Paladser og Fabriker i Brooklyn, i Queens, i New Jersey, Arbejdspladser for omkring 15 Millioner Mennesker, der er trængt sammen her paa eet Sted — et overvældende Skue, som næsten kan tage Vejret fra en. Alt dette taler sit eget tydelige Sprog om vor Tids uhorste Vilje til Koncentration og Kraft.

Jeg kunde næsten ikke løsrive mig fra dette Syn. Først er man ganske overvældet af Synet, men lidt efter lidt vænner Blikket sig til Dimensionerne. Led og Konturer tegner sig i Helhedsbilledet, og det store Virvar

begynder lidt efter lidt at tage Form. Men saa melder Spørgsmaalet sig: *Hvad er egentlig Meningen med alt dette?*

Er det et babylonisk Taarn eller er det et Billede paa Fremtiden? Er det Udtryk for vor Civilisation, der er sunket helt ned i det materielle, eller er det et Udtryk for Viljen til at ville beherske Verden? Er det en meningsløs Umaadelighed, der har mistet Kontrollen med sig selv og en skønne Dag løber amok, eller er det Udtryk for en Verden, der evner at staa sammen, at finde frem til Enighed og Fordragelighed?

Denne By er af Naturen bestemt til at være et Verdens-Center, akkurat som Rom engang var Centrum i Middelhavet, Paris for Kontinentet og London for et verdensomspændende Imperium.

For smaa 300 Aar siden (1664) havde denne By — da den fik sit nuværende Navn — kun 4500 Indbyggere. Saa godt som Alverdens Nationer har givet deres Bidrag til dens Udvikling. Stedet »opdagedes« i 1524 af en Italiener, Giovanni de Verazzano, der stod i fransk Tjeneste. 1525 opdagedes Upper Bay af en Portugiser, Estevan Gornez, der var ude i Spaniernes Ærinde. 1609 opdagede den engelske Kaptajn Harry Hudson Floden, som fik Navn efter ham; han sejlede i hollandsk-ostindisk Tjeneste. 1624 kom de første Indvandrere hertil fra Holland; de var selv Belgiere og gav det nuværende Manhattan dets første Navn »Ny-Belgien«. 1626 landede hollandske Kolonister her med to Skibe og afkøbte Indianerne Øen Manhattan for den eventyrlige Sum af 24 Dollars og de døbte Øen New Amsterdam. Endnu den Dag i Dag bærer adskillige Bydele hollandske Navne og Karaktertræk, saasom Haarlem og Brooklyn. I 1644 anlagdes de første Befæst-

niger og Volde til Værn imod Indianernes Overfald — heraf fik det nu saa berømte Wallstreet sit Navn. 1664 kom den engelske Kommandant Niccolles som Repræsentant for Hertugen af York, den senere Kong Jakob II, og heraf fik Byen sit nuværende Navn. 1673 besætter en hollandsk Ekspedition forbigaaende den saa eftertragtede Plads, og 1689 gjorde en tysk Købmand, Jakob Leisler, Indhug her, men han maatte bøde for sit dristige Forsøg med Livet i Galgen. I Uafhængighedskrigen mellem Kolonisterne og det engelske Moderland var Byen Sejrsprisen, som skiftede Ejer flere Gange indtil den endelig i 1783 kom i General Washingtons Hænder og blev kaaret til det ny Lands første Hovedstad. 1789 aflagde George Washington — paa Hjørnet ved Wallstreet og Nassaustreet — Eden som De forenede nordamerikanske Staters første Præsident.

Byen talte da smaa 50.000 Indbyggere.

Idag tæller den henimod 15 Millioner, med sine Omgivelser, d. v. s. lige saa meget som Bruxelles, Paris, Madrid, Rom, Zürich, Wien, München og flere andre europæiske Storbyer tilsammen.

Og hvad er saa denne gigantiske By?

Først og fremmest det vældige *Sym- bol paa dette utrolige Lands økonomiske Styrke*. Det er den første helt store By, der ikke er en Residensstad, og som ikke har en Konge eller Kejser at takke for sin Betydning. Rom og Babylon, Solkongens Paris, Frederik den Stores Berlin, Philip II's Madrid, Habsburgernes Wien, St. Petersburg og Moskva har alle været Sæde for mægtige Herskere og er væsentlig blevet til det, de er, paa Grund af disse. London er vel nok en Slags Overgang mellem Residensby og Handelsmetro- pol — men kun New York alene kender ikke til nogen kongelig Afstamning. Den skylder sin Oprindelse ene og alene dette Lands økonomiske

Styrke og dets Magt og Stilling ud ad til, i hele Verden. Man ser det saa tydeligt: her er ingen Kongeslotte eller Kejserpaladser, ingen knejsende Katedraler, omkring hvilke Byen er groet op, men til Gengæld er her Banker, Handelshuse og Forvaltningsbygninger. De er denne Bys Residenser — en helt igennem demokratisk By, om man vil.

De er frem for alt *Symbolet paa den kapitalistiske Individualismes Styrke*: man ser det især paa dens skakbrædtagtige Anlægning med den ejendommelige Blanding af højeste Potens af Rationalitet og mest tossede Uorden. Der er absolut ingen Enhed — men kun ens afstukne Parceller mellem snorlige Gader: udenfor disse Grænser har Individet saa at holde sig, men inden for dette afstukne Omraade kan det saa til Gengæld ogsaa gøre, hvad det lyster. Paa denne Maade udfolder der sig her en uhyre Frihedens og Kappelstridens Kraft. Saaledes er Kapitalismen, for saa vidt den bliver overladt til sig selv: en

vældig Enkel-Præstation — og det vilde være urigtigt ikke at anerkende disse Præstationer — men i Grunden er det et kaotisk Billede. Den har, som det hedder i Quadragesimo Anno, i sig selv ikke tilstrækkelig, til det fælles Vel tjenende Kræfter, omend den — ledet i de rigtige Baner — er i Stand til at udfolde uhyre Kræfter.

En moderne By som New York er et mægtigt, imponerende Symbol paa sammenbidt menneskelig *Præstations-evne og Præstationsvilje*. Bymennesket lever her i en af ham selv opbygget Verden, ikke længere i den i Guds Billede skabte Verden. Og dermed staar man paa Tærskelen til en helt ny Tidsepoke, hvor Mennesket har vundet en hidtil ukendt Magt over Naturens Kræfter, taget disse i sin Tjeneste, ikke blot benyttet sig af disse, men ogsaa betvunget dem, omskabt dem. Dermed opstaar der til en Begyndelse selvfølgelig en hel Del Ejendommeligheder, kunstige Ting, Tomheder og tilsyneladende Meningsløsheder, som det imidlertid blot gælder om at blive Herrer over, omforme aandeligt og indblæse Liv. At Skridtet til Babylonisme ikke er stort, siger

sig selv. Hele denne Problematik omkring Atomkraften og Atomkontrollen har imidlertid faaet hele Verden og da ikke mindst Amerikanerne til at indse dette.

Den, som derimod betragter Menneskeheden og det Godes Kræfter mere optimistisk, han aner dog ved Synet af Verdensbyen New York — hvor forvirrende dette Billede end kan være — hvad der trods alt ligger skjult i Fremtidens Skød, dersom man sætter ind paa at ordne disse Kræfter. Han aner ogsaa hvilke Kæmpeopgaver, der stilles den kristne Tro, som ikke blot har til Opgave at bevare det gamle, det bestaaende, men tillige ogsaa at indfange og omforme det ny.

Her maa man da velsagtens ogsaa søge Svaret paa det gamle Spørgsmaal om hvorvidt en saadan By ikke er Overmod og satanisk Hovmod, et babylonisk Taarn af djævelsk Konstruktion? Om det maaske ikke var bedst at opløse en saadan By eller i hvert Fald i Fremtiden at forhindre slige Nyskabelser?

Eller kan det maaske lykkes at samle de *menneskelige* Kræfter i en saadan By? Meningen er delte. Der

127. Davidssalme

Gudsfrygt belønnes med velsignelse

I. Den frommes Arbejde velsignes.

1. Sang til festrejserne.

Hvem du end er, salig er du, hvis du frygter Herren og går på hans vej.

2. Thi frugten af dine hænders arbejde skal du nyde, salig er du, og det skal gå dig vel.

II. Den frommes hjem velsignes.

3. Som en frugtbar vinranke er din hustru inde i dit hus, som oliekviste er dine sønner rundt om dit bord.

4. Se, således velsignes den mand, der frygter Herren.

III. En velsignelse over by og land.

5. Herren velsigne dig fra Sion, så du må se Jerusalems lykke alle dit livs dage.

6. og du må se dine sønners sønner: fred over Israel.

Denne lille sang hører til de 14 salmer, som Israelitterne plejede at synge, når de tre gange om året vandrede op til Jerusalem for der i templet at tilbede og lovprise Gud. Derfor navnet sang til festrejserne eller valfarterne. En anden forklaring af den hebraiske overskrift går ud på, at det var levitterne, der sang disse salmer på de 15 trappetrin, der førte fra kvindernes tempelgård op til Israelitternes. På een nær stammer disse salmer alle fra en ukendt digter, der rimeligvis tilhørte tiden efter hjemkomsten fra det babyloniske fangenskab.

Går man Guds veje, og viser man Herren den skyldige ærefrygt, kommer himlens velsignelse over ens egen person og arbejde, over hjemmet og familien. Dette skal nu ikke forstås

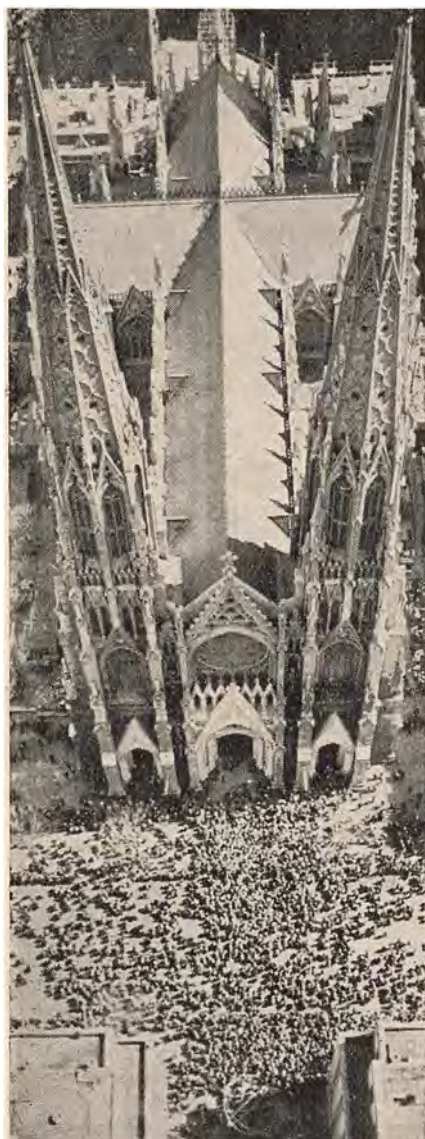
således, at den gudfrygtige bliver fritaget for hin straffedom i paradiset, der siger: »Med møje skal du skaffe dig føde af den (forbandede jord) alle dit livs dage«. Men Gud vil forskåne ham for misvækst og andre ulykker og belønne ham med fred og timelig velfærd. »Ora et labora«, bøn og arbejde er altså de to betingelser, der må være opfyldt. De er som to søskende, der altid skal følges ad.

En i al stilhed virksom hustru og mange børn omkring bordet var ideallet for en israelitisk familie, og vinranken og olietræet var symbolet på denne frugtbarhed og hjemmets hygge. Synet af et sådant familieliv var mandens store lykke, der fyldte hans hjerte med inderlig glæde og tak til Gud, fra hvem jo al god gave kommer.

Sans for flittigt arbejde, sans for ægte familielykke og sans for hele nationens trivsel og fred samt den hellige bys velfærd, er de tre stjerner, der lyser op i denne lille salme.

Løftet om timelige goder som løn for fromhed og gudfrygtig livsførelse står i det Gamle Testamente i forgrunden. I det Nye Testamente er det de evige, de himmelske goder, som Gud lægger mere vægt på. Men som den kommende sol bebudes af morgenrøden, således bebudes himlens lykke tit her i det jordiske liv ved en dyb sjælefred, ved følelige nådesbevisninger og ved den bevidsthed om en kristen livsførelse, der bandlyser frygtens ånd. De timelige goder mangler heller ikke, hvis bare de fremmer menneskets sande lykke, som er åndelig, eller hvis de i det mindste ikke bliver en hindring for denne.

Som man kan se, rummer den 127. Davidssalme vigtige tros lærdomme for alle dem, der gerne vil finde vejen til den lykke, der virkelig møtter sjælen. F. K.

Kirkegængere forlader St. Patricks Cathedral i New York efter Søndagsmessen

gives Mennesker af idag, som mener, at en saadan Sammenfatning slet ikke er nødvendig, den vilde tværtimod være farlig og ødelæggende. Hvorfor dog gøre dette? Hvorfor ikke lade den staa frit? Har vi ladet os blænde af det Kolossales Kultus? Stiler den rigtige, eneste menneskelige Opfattelse maaske ikke i Retning af, at Menneskene nok bør leve sammen og derfor bør have en fælles Samfundsorden, men at det til syvende og sidst dog kun kommer an paa, at den Enkelte lever rigtigt og kan udfolde sig. Enhver Ordning, som tager Sigte paa, at »sammenfatte« Menneskene, i Stedet for at give dem en fælles Orden, under hvilken de ganske vist kunde leve fredeligt og frugtbart Side om Side og hver for sig virke for deres Frelse, vilde være at afvise som dæmonisk.

Overfor denne Opfattelse, der netop er stærkt udbredt i katolske Kredse, staar der imidlertid en anden Opfattelse. Menneskene er ikke kaldet til alene at leve fredeligt Side om Side, de skal ogsaa lægge deres Kræfter sammen for at skabe Værker, der overstiger, hvad den enkelte Kræfter kan præstere. Menneskeheden, ja hver især kan aldrig give Afkald paa at skabe Bygninger, Lande, at producere Videnskab og Kunst, som ikke blot udelukkende tager Sigte paa den enkelte Ve og Vel, men som tværtimod har overindividuelle Præstationer som Maal.

Disse Præstationer behøver imidlertid ikke at staa i Modstrid med den enkelte Vel: de bør og skal tværtimod give ham Bevidsthed om Delagtighed i noget større, vække det overindividuelle, som munder ud i det guddommelige, nære og udforme dette. Midtaldernes hellige Katedraler, hvor netop en enkelt By eller Kultur kom til Udtryk, var ikke enkelte Individets Værk, men Fællesværk, til den Allerhøjstes Pris, til Stolthed for en By, til Ære og Glæde for Kristenheden.

Menneskeheden kan og vil aldrig give Afkald paa at skabe saadanne Gerninger. Der vil vel komme Tider, hvor Individualismen synes uddød — men saa opstaar der Førerskikkelser, Konger, Profeter eller Præster, der sammenfatter Masserne og disses Kræfter til en eller anden stor Præstation — hvad enten denne nu er af dæmonisk eller guddommelig Art, hvad enten det saa bliver en Pyramide eller en Basilika, et Versailles eller Chartres, et Vendertogt eller et Kors-tog, et Slaverige eller et ideelt Folkefællesskab — det er den Aand, i hvilken det opstaar, der er afgørende.

Op det tilkommer de Kristne at give denne Skaben dens ædlere Indhold. Ganske vist vilde det være lettere at bevare Ydmygheden under mindre Forhold, men Mennesket og Menneskeheden kan ikke undgaa at maatte aflægge sine Børnesko — om de saa er nok saa bløde og nydelige — og vokse og gøre Fremskridt. Og ej heller Kristenheden kan undslaa sig for det Ansvar, at skulle danne og begejstre voksne Mænd. Den maa ogsaa tage Opgaven med Storbyen, Verdensbyen op.

Arbejderpræsterne bøjer sig

Herstilling fra fransk Intellektualisme

50 franske Intellektuelle — deriblandt Bertrand d'Astorg, Albert Be-guin, Paul-André Lesort, Jacques Ma-daule, Pierre-Henri Simon, Jean Ba-boulene og Madame Emmanuel Mouni-er — rettede umiddelbart inden Ud-gangen af Februar en Appel til Frank-rigs Arbejderpræster, der som be-kendt skulde rette sig efter Vatikanets Anvisninger inden 1. Marts. Appellen indeholdt en Opfordring til at føje sig efter Kirkens Anordninger, og Arbej-derpræsterne henvistes til det Eksem-pel, som Dominikanerne havde vist, idet disse i Lydighedens Aand havde rettet sig efter Kirkens Afgørelser og Anordninger. Kun paa Baggrund af en saadan Lydighed havde deres Sakri-ficium en Mening. Samtidig henvis-tes til Nødvendigheden af stadig at bringe Evangeliet ud i Fabriker og Værksteder og overalt, hvor Menne-sker arbejder og virker.

Arbejderpræsterne havde — efter hvad der forlyder — besluttet, at en eventuel Lydighedsnægtelse overfor de kirkelige Direktiver kun skulde ske individuelt, d. v. s. uden Aftale mel-lem de enkelte. Efter hvad der op-lystes paa respektive kirkelige Hold, vilde den kirkelige Straf ikke blive effektueret overfor eventuelle Nølere lige pr. 1. Marts. Kirken vilde i sin moderlige Indstilling saa vidt muligt imødekomme sine Sønner for derved at drage dem ind paa den rette Vej. Førend en eventuel Straf vilde blive udtalt, vilde man endog give de en-kelte Lejlighed til overfor de kirkelige Myndigheder at redegøre for deres

Standpunkt. Drøftelsen mellem Bi-skopperne og Arbejderpræsterne vil ogsaa blive fortsat efter 1. Marts, for at man kan finde frem til en Løsning. (KNA)

»Kardinaler og Biskopper i Ildlinien«

Flertallet af de franske Arbejder-præster har bøjet sig for de kirkelige Direktiver, fremhæves det paa offici-elt kirkeligt Hold i aPris. Kun i Li-moges har fem Arbejderpræster be-stemt sig for at fortsætte deres Arbej-de 24 Timer efter Udløbet af den Frist, der var givet dem fra kirkelig Side. 26 af Paris' 30 Arbejderpræster i »Mission de Paris« har afgivet en Loyalitetserklæring over for Kardinal Feltin. De erklærede over for Pressen, at de haabede, at den Hellige Stol ved de franske Biskoppers Mellekomst vilde ændre sine Beslutninger vedrø-rende Arbejderpræstedømmets nuvæ-rende Form, der var et saa haardt Slag mod Frankrigs Sjæl.

Otte Millioner Franskmænd er idag faldet fra Kirken. I Departementet Creuse, hvor Situationen er alvorligst, findes der — hævder Arbejderpræ-sterne — Kirker, som nu har staaet tomme i 20 Aar, og hvor Sogneregis-trene i adskillige Aar hverken har kunnet notere Daab eller Vielser.

I en ledende Artikel om Arbejder-præste-Spørgsmaalet skriver Vatika-nets officielle Organ »Osservatore Ro-mano«, at der af Præsterne idag maa kræves virkelig og forstaaende og kær-^{te}lig Lydighed. Der havde været Tilfæl-de, skriver Bladet, hvor Personer, som mente at høre til Fortroppen, havde hævet deres Røst imod Hierarkiet, som efter deres Mening befandt sig i

Pierre l'Ermitte

Hendes Søn Præsten

Moderen var Enke efter en Tivler ... og hun var selv i Tidens Løb blevet en Tivler. Den Dag, da hendes ældste Søn Jacques meddelte hende sin Beslutning om at ville være Præst, da tabte hun helt Mælet.

»Du vil være Præst ...? Hvilken Ulykke ...! Hvis din Fader havde oplevet det ...!«

»Maaske ved han det ...«

Hun gennemrodede i sin Hjerne hele sin Omgangskreds — hvem kunde dog have indpodet ham den ulyksalige Mikrobe. Jacques havde en straalende Fremtid for sig — og nu vilde han slippe den.

Hvem kunde dog have spillet hende denne ulyksalige Streg ...?

Heldigvis havde denne Moder imid-lerlid endnu en Søn, der ogsaa læste, ogsaa Jura ligesom Broderen. Han bar det forjættelsesrige Navn Valentin.

»Jeg haaber, at du i det mindste ikke vil være Præst«, sukkede hun.

»Jeg ... Præst ...! Næ, dertil er mig min lille Lilian alt for dyrebar.«

»Saa kan jeg da trække Vejret lidt igen ...!«

Lilian var et bitte romantisk Pige-

barn, lyshaaret og med højrode Fin-gernegle ... Hun havde truffet Valen-tin ved Stranden. Den arme Fyr var straks faldet for hende. Og den lille, lokkede Pige kunde straks efter Mødet med ham skrive til en af sine Ven-inder ligesom Cæsar i sin Tid: »Jeg kom ... , saa ... og sejrede«.

Valentin havde forlovet sig — og lykkelig var Moderen.

Ham beholdt hun i hvert Fald. Ham kunde de Herrer Præster i hvert Fald ikke faa Fingre i.

Op det blev til et stort, flot Bryllup, med Blomster, Lys, Brudepiger og Annonceer i stedlige Blade ... og en fin Tale!

Messen — det var en ganske upaa-faldende stille Messe — blev læst af Broderen Jacques, der kom hjem blot for det samme, mager, klædt i en fat-tig Præstekjole. Han var nemlig Vikar i et Sogn længere borte. Midt i al den-ne Pragt og Herlighed, alle disse fine Rober, gjorde han nærmest Indtryk af at være en fattig Slægtning, som man ikke havde kunnet undgaa at ind-vitere med. Man vidste heller ikke rigtigt, hvor man skulde anbringe ham ved Bordet — men han forlod Selska-bet paa et ret tidligt Tidspunkt — og alle aandede lettet op.

Saa var der Spørgsmaalet om en Lejlighed.

Etappen, og følelsesløst og roligt saa paa Kirkens Drame — den moderne Verden. Det er vanskeligt at naa en højere Grad af Daarskab, skriver Bladet. Kardinalerne og Biskopperne staar idag i Ildlinien og sammen med dem staar den Hellige Fader. Nu er Timen inde til at lære af den Alvor og Forsigtighed, hvormed Kirken be-

handler alle Spørgsmaal. Man maa ikke gøre sig selv til Profet, men tværtimod begynde med at forbedre og forny sig selv. »Den, der vender sig mod Hierarkiet, medens han samtidig kniber Øjnene i over for Kommunisten, han viser ikke megen Tro og Troskab mod Kirken og ligesaa lidt Kærlighed. (KNA)

} korte Træk - }

En katolsk Ordenssøster i Østrig, Dr. Georgine Pieller, der er Rektor for et stort Gymnasium for Piger i Wien, har af den østrigske Forbundspræsident Dr. Körner faaet tildelt Titlen »Hofrat« for sine Fortjenester for det østrigske Skolevæsen. (KIPA)

Den indiske Kardinal Valerian Gracias har i Bombay i Nærværelse af Repræsentanter for den indiske Regering og det diplomatiske Korps foretaget Indvielsen af en Kirkegaard, hvor der hviler italienske Soldater, der er døde i Fangenskab i Indien og Pakistan. (KNA)

De hollandske Biskopper forbereder et fælles Hyrdebrev, hvori de agter at opstille udførlige Retningslinier for Katolikernes Opgaver i det moderne Samfund. Meddelelsen herom indeholdtes i Biskoppernes fælles aarlige Fastehyrdebrev, som understreger Betydningen af den personlige Helliggørelse som Grundlag for den sande Kristendom og samtidig indeholder en Advarsel mod enhver Form for Skin-Kristendom. (KNA)

De franske Krigsinvaliders Frontkæmperforbund har enstemmig vedtaget at ville stille sig til Raadighed for Abbé Pierres Mission til Fordel for hjemløse. Organisationen har tilbudt Abbé Pierre at kunne regne med det Arbejde, der udføres i Invalidernes forskellige Værksteder til Indretning af hans Boliger. (KNA)

Efter Ønske fra forskellig Side har Radio Vaticana indledt en daglig Serie Udsendelser med Transmission af kendte Prædikanters Fasteprædikener. I Stedet for den sædvanlige Søndagsprædiken vil Prædikanterne saa besvare Spørgsmaal og Henvendelser, som er indgaaet efter Prædikenerne. Den daglige Udsendelse finder Sted Kl. 20 paa Mellembølge i 196 og 384-Meter Baandet. (KNA)

Ved Udgravninger — foretaget af Universitetet Kiels Kunsthistoriske Institut — er man under Domkirken i Schleswig stødt paa Dele af en romansk Basilika. Det menes her at dreje sig om den Kirke, som den hellige Ansgar opførte, og hvorfra hans Missionsvirksomhed i Norden udgik. (KNA)

Der sidder i Øjeblikket 23 Katolikker i det engelske Underhus, nemlig 14 Labour-Medlemmer, 7 Konservative og 2 irske Nationalister. (KIPA)

Den fjerde internationale katolske Læggekongres afholdes nu til Sommer i Dublin. (KIPA)

Ifølge Meddelelser fra katolske Kredse i Schlesien agter Præsidenten for den polske Bispekonference, Mgr. Klepacz, inden længe at foretage en Visitationsrejse gennem de saakaldte tyske Østomraader. Man mener, at Mgr. Klepacz har været udsat for Pres fra Regeringens Side, og at hans Rejse vil blive udnyttet i propagandamæssige Øjemed. (KNA)

Pater H. Roos S. J. maa ikke komme til Norge

Som bekendt diskuteres for Tiden den famøse § 2 i Norges Grundlov, i Følge hvilken Jesuitter »ikke maa taales« i vort Naboland. Faktisk har flere Jesuitter i Aarenes Løb besøgt Norge og gjort det ganske aabenlyst, idet man simpelthen har lukket Øjnene for dette Grundlovsbrud.

Men da man fra indflydelsesrig politisk Side paatænker at faa Paragraffen ophævet, og en Del af de norske Protestanter har mødt Planerne med Indsigelse paa Grund af Jesuitternes i deres Øjne saa farlige moralnedbrydende Virksomhed, er man kommet i en for Norge højst pinlig Situation.

Pater, Dr. phil. H. Roos fra København var blevet indbudt af en teologisk Forening i Oslo til at holde et Foredrag om Jesuitterne. Men da man i den Anledning søgte om Dispensation fra Grundlovens Bestemmelse, maatte Justitsminister Kai Knudsen svare med et Afslag.

Over for sit eget Partis Hovedorgan, »Arbejderbladet« bekræftede Justitsministeren, at »det dessverre forholder seg slik. Justitsdepartementet har

ikke adgang til å gi dispensasjon fra en så kategorisk bestemmelse i Grunnloven.«

Hertil knyttede Partiorganet disse Kommentarer:

»For en alminnelig mann må det hele virke nokså meningsløst. Nettopp i disse dager har vi en heftig diskusjon gående om opphevelse af »Jesuitterparagraffen«. Da er det urimelig, at en jesuitt med den høyeste humanistiske utdannelse ikke kan få høve til å holde foredrag i Norge om jesuitternes lære og virksomhet. Enda urimeligere blir det hele, når en vet, at det var en norsk teologisk forening i Oslo som sendte søknaden om dispensasjon til justitsdepartementet. Det hele vil stille oss i et høyst eiendommeligt lys overfor utlandet, som står helt uforstående overfor et slikt standpunkt til annerledes tenkende.

Det foreligger et forslag om opphevelse av paragrafen. En får håpe at saka snart kan komme opp i Stortinget, slik at Norge i framtida kan slippe å treffe slike avgjørelser.«

* *
*

Det var umuligt at opdrive en. Men for Valentin og Valentine kunde Moder ofre alt — de fik Lov til at bo hos hende.

Og efter en henrivende Bryllupsrejse indrettede de to Turtelduer sig hos Svigermoder. Da det var rent midlertidigt, indrettede de sig først rent interimistisk, senere mere. Der kom en lille ... der kom en til. Svigermoder maatte blæse Retræte og lade de unge rykke ind i sit Soveværelse — hvor hun imidlertid meget nøje overvaagede, at 38. Breddegrad ikke blev overskredet.

Men saa begyndte ogsaa Gnidningerne ... over bare ingenting: Afbenyttelsen af Køkkenet, af Badeværelset. Svigermoder kunde ikke taale Træk og Lilian vilde have aabne Vinduer hele Tiden. ... Svigermoder hadede Tobakssos ... Lilian kunde ikke undvære Cigaretter. Og Svigermoder hylkede gammeldags Optræden naar man klædte sig af og paa. Lilian ikke ... og Valentin var som en Lus mellem to Negle. Til at begynde med slæbte det sig jo af ... Til sidst blev det til Mundhuggeri, en saltsur Stemning. Den blide Lilian var blevet til en Granat ... en Sprængladning.

Og Valentin ser til ... hvad andet er der at gøre. Han tør ikke sige et Kvidder. Der er næppe noget han ry-

ster for, som naar hans Fe ruller sig rigtigt ud, naar hun spiller den krænkede Ægtemage.

Valentin og hans Moder søger deres Tilflugt i Tavsheden. Men ogsaa der stikker det nu og da i Hjertet.

En Aften, da Lilian gaar i Biografen, lægger Bedstemoder Barnebarnet i Seng, og den lille klapper hende ømt paa Kinden og siger: »Hvor har du dog en blød Kind!«

»Hvorfor siger du det?«

»Fordi Moder altid — hver Gang hun taler om dig — siger: »Sikken et Skæg ...«

Og naar den gamle ikke kan mere, tager hun Bussen og kører ud til Endestationen uden for Byen. Hun gaar endnu gennem et Par Forstadsgader til Sønnen Jacques Præstegaard.

Der aander hun op ... Der kan hun tale ud om alt, hvad der trykker hende ... Der føler hun, at hun finder Forstaaelse — og Kærlighed. Vor Herre, som i sin Tid tog hendes Dreng fra hende, har givet hende ham igen, tusindfold mere, til Styrke og Opmuntning.

Og naar hun saa forlader den fattige Præstegaard for at vende hjem til det, som hun kaldte »sit Hjem«, saa tænker hun: »Min egen Dreng, og dig mente jeg at have mistet for stedse ...!

Gaar Amerikanerne i Kirke?

(sluttet fra Side 12/4)

Aar, hvor man faar et Tal — der selvfølgelig er betinget af Sygdom og legemlig Uegnethed — paa 42 %, som ikke længere kommer i Kirke.

Hvad Opdragelsen angaar, saa viser Undersøgelsen et interessant Forhold. I Modsætning til hvad man almindeligvis plejer at antage, saa er det Personer med højere Uddannelse, der har den højeste Procentsats med Hensyn til Kirkebesøg, nemlig 36 %, der ugentlig gaar til Gudstjeneste, og 25 %, som ikke kommer. Hvad angaar Arten af Profession er der ingen særlig Forskel. Akademikere og Embedsmænd udviser i Almindelighed en større Tilbøjelighed til at søge Kirke; de akademiske Professioner ligger imidlertid i Spidsen.

Det kan ikke bestrides, at i mange Egne af USA er Kirkerne mindre talrige end i andre. Men dette Forhold skønnes ikke at have nogen større Indflydelse, eftersom der i Almindelighed ikke er nogen større Forskel mellem By og Land. De bedre Samfærdselsforhold i den moderne Trafik muliggør naturligvis ogsaa større Kirkebesøg end før i Tiden. I Byer med over en Million Indbyggere gaar 36 % hver Søndag i Kirke, henholdsvis paa Sabbaten i Synagoga, medens Tallet paa Landet kun er 4 % mindre. I de store Byer er der en skarp Forskel mellem de to Yderpunkter for de ugentlige Kirkebesøg. Kun 29 % gaar uregelmæssigt i Kirke om Søndagen.

Sammenfatter man nu Resultaterne fra »Catholic Digest«s to Rundspørger, saa maa man sige følgende: de viser et langt mindre opmuntrende Billede, end man med den saa udbredte Tro paa Gud skulde have ment. Troen paa Gud kommer derved ikke saa intensivt til Udtryk, og en Pessimist vilde være tilbøjelig til at drage føl-

gende Slutning: 18 % af Katolikkerne, 32 % af Protestanterne og 56 % af Jøderne kommer aldrig til Gudstjeneste. Det staar altsaa sløjt til med Religionens Fremtid. Optimisten vil imidlertid bedømme Situationen paa følgende Maade: 82 % af Katolikkerne overholder deres Forpligtelser, det samme gælder 68 % af Protestanterne og 44 % af Jøderne. Og paa denne Baggrund staar det ikke saa sløjt til med Religionen.

Og saa ligger den rigtige Slutning sandsynligvis midt imellem disse to Synspunkter. C. D.

SANKT KNUDS-GILDERNES årlige overraskelse

Præmier i form af rejser til Lourdes og Rom for gildemedlemmerne

Det er os en glæde at kunne meddele, at vi atter i år har modtaget en gave fra en af gildesagens gode venner, og gaven, der i lighed med foregående år består af to rejser, er tiltænkt to gildemedlemmer, der rettidigt har betalt deres årsbidrag, idet det dog naturligvis tillige er en forudsætning, at regnskabet for det paa-gældende sogn ogsaa rettidigt er kommet hovedkomiteen i hænde.

Hovedkomiteen har derfor mellem disse medlemmer foretaget en lodtrækning, og de heldige vindere blev:

Medlem nr. 802, som har vundet en billet til deltagelse i den 2. nationale pilgrimsrejse til Lourdes i tiden 5.—17. juli i år; billetten omfatter rejsen, hotelophold, rundture etc., men ikke drikkevarer.

Medlem nr. 4379, som har vundet et gavekort til D.S.B. svarende til værdien af en billet 3. kl. til Rom og retur, hvortil gaven er tænkt anvendt, idet gavekortet dog ogsaa kan benyttes som hjælp til deltagelse i den af Mariakongregationerne arrangerede fællesrejse til Rom.

Medlemmer bedes undersøge, hvilket nummer, der står på deres gildemærke nr. 60, og dette nummer betegner deres medlemsnummer, som danner grundlaget for ovennævnte lodtrækning. Opmærksomheden henledes dog på, at den foretagne lodtrækning gælder for 1953 og gilde-medlemsnumrene for dette år.

Vinderne bedes inden den 15. april d. a. sætte sig i forbindelse med hovedkomiteens sekretær, H. Valeur Fausbøll, Elmegade 3, København N, Nora 1879 x, med hvem alle nærmere aftaler træffes og til hvem ovennævnte gildemærke nr. 60 med medlemsnummer bedes indsendt.

LÆSERNE skriver til REDAKTIONEN

Protestantisk-evangelisk

I årevis har det irriteret mange med mig, at K.U. ofte kalder protestanterne »de evangeliske« og deres samfund »evangelisk kirke«. — Det er Kirken, som Kristus byggede på Petrus og hans efterfølgere, der er evangelisk. På tysk er det vel blevet uomgængeligt sprogbrug, men ikke på dansk. Kald dem for min skyld *evangelisk lutherske* (d. c. evangeliet set gennem Luthers øjne). Det ejendommelige er, at de lutherske ofte selv kalder sig *protestanter*, hvad jeg mange gange har konstateret i *Kristeligt Dagblad*. Jeg ved godt, at flere af dem nu med flid undgår denne betegnelse og har indført ordet *evangelisk* for sig. De har efter 400 år indset, at det er et ejendommeligt navn at være dem, der protesterer. De samme folk undgår ofte at kalde os *katolikker* — de ser godt storheden i den betegnelse — og benævner os *romerske* ikke engang *romersk katolikker*.

Det er vel at gå for vidt som en af mine norske venner at kalde *Reformationen* for *Deformationen*, selv om den er det. Men lad os dog i K. U. slippe for at se ordet *evangelisk* om lutheranerne. I mange tilfælde var ordet *de folkekirkelige* vel en passabel mellemting.

Olaf Jan Ballin,
katolsk præst.

Katolikker er alle enige om, at evangelisk i sand Forstand er kun den ka-

Begynder De læsningen af en bog med det sidste kapitel?

Sikkert ikke.

Men hvorledes vil De forstå Nye Testamente, hvis De ikke har læst Gamle Testamente?

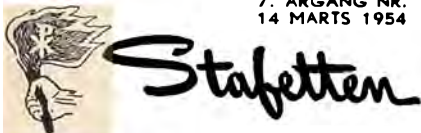
Kirken anbefaler læsning af den helige skrift — og ganske særligt i fasteliden. I messebogen læser vi hver dag i denne tid et nyt evangelie. Men for hvert stykke, der er hentet fra Nye Testamente, er der altid et læsestykke fra Gamle Testamente, som går forud, og som ligesom belyser og viser hen til evangeliet.

Forståelsen af Kristus forudsætter forståelsen af Israels forventning om Messias' komme, således som vi læser om det hos profeterne og i mosebøgerne.

Sæt Dem ind i Gamle Testamente ved at læse *Daniel-Rops: Israels Historie i det Gamle Testamente* (kr. 14,75 hft. og kr. 18,75 ib.), bogen er samtidig en spændende indførelse og en kommentar med register og henvisninger.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDOGADE 67 KØBENHAVN PALÆ 4777

7. ÅRGANG NR. 11
14 MARTS 1954

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

Vel mødt i ...

Aarhus: To. 18. kl. 19,30: »The united states of America«. Journalist J. Haaegerup, Aarhus Amtstidende.

Horsens: On. 17. kl. 20,15: Møde.

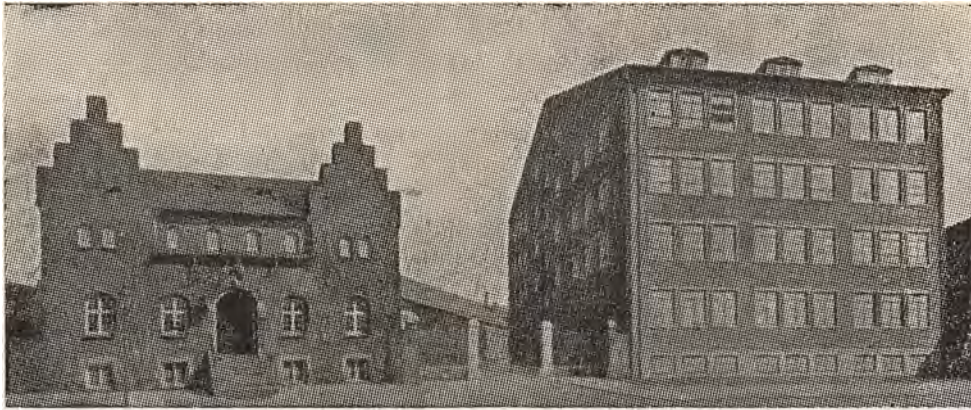
Ordrup: Ti. 16.: Pastor Jorna taler om behandling af ægteskabssager ved den kirkelige ret.

Stenosgade: Lø. 13. kl. 20: Studiekreds.

Østerbro: On. 17. kl. 20: mødes vi i Stenosgade 4 til film, som pater Eriksen sørger for.

Ingen week-end i Århus den 14.

Iøvrigt udkommer Stafetten ikke denne uge på grund af sygdom.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.
Grundlagt 1821
J. J. JACOBSENS EFTF.
Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE
Grundlagt 1882
A/S C. F. SCHALBURG
Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI
Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

C. V. Berg *Blikkenslagermester*

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

dere, om hvilke Historien lærer os Eksempler paa, at de ikke sjældent har taget Parti for de forkerte, men som i vore Slægtled i usædvanlig og overordentlig Grad har undgaaet Alliancer, der med *Rette* kunde mistydes, og alene har set paa Kirkens religiøse Opgave.

Immaculata-Kongregationen i Jesu Hjerter Kirke

Tirsdag 16. marts kl. 20 i Røde sal: Lysbilleder om præstevielsens sakramente.

St. Frans' 3. Orden

Møde Søndag den 21. Marts Kl. 15 i Kapellet paa Skt. Elisabeths Hospital.

tolste Kirke, og Præster og Biskopper har kun den, naar Ordene tages saaledes, som vi forstaar dem. Der er heller ikke flere kristne Kirker i ret Forstand, saa ogsaa Ordet Kirke kan egentlig kun bruges om vor. Naar Ordene bruges om protestantiske Forhold, er det i uegentlig Forstand, blot fordi Protestanterne anvender dem om sig selv. Man kunde anvende »Gaaseøjne« omkring Gloserne, men mange af dem ser grimt ud i en Tryksag. Det er Forklaringen. Kan Ordenes Anvendelse afstedkomme Misforstaaelser?
Red.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Elisabethforeningen

afholder Generalforsamling Mandag d. 22. Marts Kl. 15, Bredgade 64 St., Kirkens Kontor.
Styrelsen.

Skt. Annæ Kirke

Hver Fredag Kl. 19,30 Korsvejsandagt. — Hver Lørdag Kl. 19,30 Novene-Andagt til Vor Frue af den stedsevarende Hjælp. — Hver Søndag i Fastetiden Kl. 18 Fasteprædiken ved Sognepræst P. K. Harner.

GASTHOF og PENSION

— *det ideelle Feriested i Alperne for den, der søger Ro og Hvile. Mange Udflugtsmuligheder i den underskønne, alpine Bjergverden. Henvendelse til: Kloster Kronburg, Post Zams, Tirol, Østrig.*

Information til »Information«

(Fortsat fra Forsiden)

saa Masser, som gør et meget virksomt Arbejde for retfærdigere Samfundstilstande og saa givet ikke er anden-Klasses Katolikker for det, tværtimod. Og saa er der Kirkens Le-

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts:

14. S. 2. SØNDAG I FASTEN (173--(violet) 29); 2. og 3. Bøn som Askeonsdag (122); Fastens rPræf. (516).
15. M. Feria (177); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
16. Ti. Feria (181); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122); Præf. (516).
17. O. Feria (185) 2. Bøn; St. Patrick (852); Præf. (516). — Eller:
(hvid) St. Patrick (852); 2. Bøn: Feria (185); Præf. (516); sidste Evang.: (187).
18. T. Feria (189); 2. Bøn: St. Cyrillus af Jerusalem (852); Præf. (516). — Eller
(hvid) St. Cyrillus af Jerusalem (852); 2. Bøn: Feria (189); Præf. (516); sidste Ev.: (191).
19. F. ST. JOSEF, Jomfru Mariæ (hvid) Brudgom (853—90); 2. Bøn: Feria (194); St. Josefs Præf. (523); sidste Ev.: (197).
20. L. Feria (199); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
21. S. 3. SØNDAG I FASTEN.
(violet)

Retræte for Herrer paa Dalum Kloster

Af Hensyn til Ferie-Tilrettelæggelsen meddeles Tidspunktet allerede nu: Retræten finder Sted fra Mandag Aften den 23. August til Fredag Morgen den 27. August.

Takket være Sct. Hedvigssøstrenes Imødekommenhed, er Prisen for Deltagelse kun 25 Kroner, alt indbefattet. Retræten ledes af Pater A. Raulin, O. P. Tilmeldelse bedes venligst sendt til Direktør Henry Schultz, »Mariabo«, Tøndervej, Kolding.

Vel mødt paa Dalum!

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kasserkontor.

c/o Sankt Augustins Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Pø. 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,

Stenogade 7, Kbhnv. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Guldbryllup

Søndag 7. marts fejrede proprietær Henri Louis d'Auchamp og hustru deres guldbryllup. Festen holdtes hos guldbrudeparrets datter og svigersøn, godsejerparret Folsach.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsdag den 16. ds. Kl. 20 Møde hos Pater Zoetmulder O.P., St. Josephs Hospitals Præstebolig.

Elisabethforeningens Basar

aabner Palmesøndag d. 11. April Kl. 9, Bredgade 67, 2. o. G.

Vi vil være meget taknemlige og glade, hvis i den mellemliggende Tid hjælpsomme og flittige Hænder vil forarbejde nogle brugbare Ting til Boderne. Se godt efter i Skuffer og Gemmer, om der muligvis findes nogle Smaating, som egner sig til Tombola-gvinster.

Vi arbejder alle for en god Sag, hvis Formaal er at hjælpe til at forbedre Børnenes Kaar.

Paa Styrelsens Vegne

Angela Osterhammel,

Tlf. Valby 8576 y. Valby Langg. 117 B.

Radio er en Tillidsag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Taqn 573 . 574

KONTANT
JØRGENSEN

ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)

R. I. P.

Vor kære gode Mand, Far, Svigerfar og Morfar, fhv. Sekretær

Knud Rasmussen

er stille sovet hen den 21. Februar 1954.

Carola Rasmussen,
Mogens Rasmussen,
Bitten og Kaj Weber,
Bent.

Bed for hans Sjæl.

KØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Telefon Byen 7538

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven

til

Katolsk Ugeblad

Odense

Marlo Joensen & Bent Ellekjær

Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443
Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Knud V. Mørk <i>Frisørmester</i> Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.	Kør med TAXA TELEFON 4700	<i>Gør Deres Indkøb af</i> Blomster og Kranse <i>i ROSENLUNDEN, Hjallesøvej 27</i>
Chr. Ingemann Olesen <i>Gas- og Vandmester</i> Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561 Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem	Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 8552</i> Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Varehuset Skjolden <i>Overgade 21 - Tlf. 955</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>
Sophus Larsen & Søn <i>1. Kl.s Kød og Prætlæg</i> Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital	C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Olarmester Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	<i>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.</i> i LYON <i>v. E. Christensen</i> Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem!

Holbæk

MADS JENSEN <i>URMAGER - GULDSMED</i> Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner	<i>Frugt- og Blomsterforretningen</i> »ROSEN« Andrea Nielsen Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Clemen Jensen Algade 62, Tlf. 825 og 805 Stort Udvalg i Enkeltmøbler og hele Møblemøbler Alt vedrørende Begravelser ordnes
Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner	<i>Allt i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Kaffe . Chokolade . Conserver <i>køber De bedst hos</i> Laur. Kristoffersen Snedelundsgade 42, Telf. 550
Axel Smith <i>EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER</i> Smedelundgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner	E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	<i>Stort Udvalg i Chokolade og Bolsjer</i> Tico <i>Børge Jørgensen Tidemansvej 26</i> Telefon 622
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedaplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	Kolonial - <i>billigst med det bedste</i> Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital
Holbæk Mejeri A-S <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet	A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

Kristus — den eneste, der kan redde Samfundet

Den Hellige Faders aarlige Faste-henvendelse til Roms Sognepræster og Fasteprædikanter publiceredes som ventet var i »Osservatore Romano« og formede sig som en indtrængende Appel til alle ansvarsbevidste Mennesker i hele Verden. »Der er ingen anden Udvej at se for Menneskeheden, end at genopbygge Verden i Jesu Kristi Aand. Han alene er i Virkeligheden den eneste, der kan redde Samfundet,« skriver Paven. Alle ansvarlige Mennesker burde indse denne uomgængelige Sandhed! »thi dersom de gør Regnskab uden Gud eller maaske endog fornægter ham, saa vil de blot rejse ny Institutioner, der er mere faldefærdige end de allerede eksisterende.« Paven beskæftiger sig derpaa indgaaende med Begrebet Storstadssjælesorgen og opfordrer Lægfolket til stadig større Indsats.

»Herren kommer altid sin Kirke til Hjælp, naar den trænger, saaledes ogsaa idag,« udtaler Pius XII. »Og da der netop idag rejser sig sande Missionsomraader omkring vore Kirke-taarne, saa maa vi være Gud taknemmelig for, at der blandt Lægstanden findes saa mange, der yder en saa stor Indsats.« Gejstligheden maa ikke betragte Lægfolk som en Byrde eller en Konkurrence, men bør tværtimod drage Omsorg for at disse Kræfter udbygges og formeres. Det er f. Eks. idag ivangende nødvendigt, at man ogsaa forstaar sig paa at tale med i det offentlige Liv, for dermed at forsvare Kirken mod Angreb. Gejstligheden maa vel vogte sig for udelukkende at betragte Lægfolk, der yder en saa værdifuld Indsats, som Værktøj i deres Hænder. (KNA)

Kardinal Massimi død

I sidste Uge døde i Rom Kardinal Massimo Massimi, 76 Aar gammel. Kardinal Massimi var en af Vatikanets førende Ekspertter paa den kanoniske Rets Omraade og Præfekt for Kirkestatens højeste Domstol. Med Kardinal Massimis Død bliver der paany en Plads tom i Kardinalkollegiet efter at dette har været fuldtalligt i over et Aar. Kardinalkollegiet bestaar idag af 25 Italienerne og 44 Kardinaler fra ialt 28 andre Nationer. (KNA)

Verden i Bøn for Paven

Katolikker over hele Verden samles i denne Tid til Bøn for Paven. I Ugevis har der overalt i den katolske Verden været afholdt særskilte Gudstje-

URBI ET ORBI

Kardinal Feltin:

»Fransk Katolicisme i en Krise«

Den franske Katolicisme befinder sig i en alvorlig Krise, erklærer Ærkebiskoppen af Paris, Kardinal Feltin, med Henblik paa Problemet Arbejderpræsterne i et Hyrdebrev, der netop er blevet offentliggjort i Paris. De fleste Arbejderpræster findes i Kardinalens Ærkediece. Adskillige af dem befinder sig idag i en decideret »Tillidskrise«, erklærer Kardinalen, og han trækker derefter paany Linierne op for de Aarsager, der nødvendigvis gjorde en Reform af Arbejderpræstesjælesorgen. Kirken har ikke grebet ind af politiske Grunde, men ene og alene ud fra Overvejelser vedrørende Læreembedet og Sjælesorgen.

»De Forholdsregler, der er blevet truffet,« udtaler Kardinal Feltin, »er udelukkende blevet truffet for at bevare Arbejderpræstens Primat som Gejstlig,« og at sikre Arbejderne »virkelige Apostle uden Mangler.« Der er ikke og har aldrig været Tale om en Form for Undertrykkelse af en bestemt Art af Sjælesorg, men kun om en tidsmæssig Reform, der længe har været paakrævet. Tidens Løsen og Tidens Bud er tillidsfuld Forbundethed med Kirken, Underkastelse under dens Anvisninger og fælles Indsats i Bønnen. Ærkebiskoppen af Paris opfordrer derpaa de troende til at bede for de Præster, der staar i Arbejdermilieuet.

Biskoppen af Nancy og Toulon, Mgr. Marc Labier, samt Biskop Jean Weber i Strassbourg beskæftiger sig ogsaa med Arbejderpræsterne i deres Fastehyrdebrev. (KNA)

nester med Bøn for Kristenhedens Fader, og et stort Antal katolske Ærkebiskopper har foranlediget, at der i deres Bispedømmer daglig efter hver Messe bliver indføjet en Bøn for Paven. (KNA)

Genopføres Coventry ikke?

Der hersker i England i Øjeblikket heftig Diskussion om Genopførelsen af den under de tyske Luftangreb paa Storbritannien ødelagte Katedral i Coventry. Byraadet i Coventry, hvor Labour har Flertallet, har nægtet Tilladelse til Genopbygning. Det erklæres, at Boligbyggeri kommer i første Række og gaar forud for alt andet. Den kirkelige Genopbygningskommission indbringer nu Sagen for det engelske Arbejdsministerium. (KNA)

Den Hellige Faders Tilstand uforandret

Vatikanet dementerer allehaande Rygter

Den hellige Faders Sundhedstilstand var uforandret ved Slutningen af sidste Uge. I Vatikanet henviser man til, at man ikke maa regne med en hurtig Helbredelse af den nu 78-aarige Pave, men understreger samtidig, at der intet foreligger om, at Paven agter at trække sig tilbage, saaledes som der har været Meddelelser fremme om.

(KNA)

Vatikanets Radio vendte sig i sidste Uge i et Komunique paa italiensk og flere andre Sprog imod den uansvarlige Pessimisme — men tillige ogsaa imod den overdrevne Optimisme — der hersker med Henblik paa den Hellige Faders Sygdom. Det hedder heri, at Pavens Livlæge har konstateret en gunstig, omend meget langsom Udvikling i Pavens Helbredstilstand. Den Hellige Fader har paany modtaget Prostatssekretær Tardini for Drøftelse af særlige kirkelige Anliggender.

I en fra Vatikanet udsendt Bulletin hed det i Begyndelsen af sidste Uge, at man i Vatikanet betragter Pavens Tilstand med rolig Tillid. Man maa imidlertid gøre sig klart, at det vil være længe, inden den Hellige Fader atter har genvundet sin fulde legemlige Kraft. Man dementerer ligeledes paa ny de haardnakkede verserende Rygter om Sammenkaldelse af en Konference af de italienske Kardinaler. Officielle Kredse i Vatikanet betragter disse Rygter som en Art »Brøndforgiftning«, da man med denne Meddelelse lader skinne igennem, at der tilstræbes en Fastlæggelse af en bestemt Kurs fra de italienske Biskoppers Side med Henblik paa særlige Spørgsmaal vedrørende Kirkens Liv. Man tilføjer, at der som Undskyldning for Publiceringen af en saadan Meddelelse højest kan gøre sig en vis Naivitet gældende, idet en saadan Meddelelse i bedste Fald kun kunde udledes af den Indbydelse, der er udsendt til de italienske Kardinaler til Deltagelse i en Festlighed i Anledning af 15-Aarsdagen for Pavens Kroning — det var altsaa dette, der skulde være en »hemmelig Konference«.

Endvidere dementerer man eftertrykkeligt Meddelelsen om et paastaact Konsistorium i Pavens Sygeværrelse samt Udnævnelse af en Kardinalstatssekretær og to ny Kardinaler. Man tilføjer, at en saa vidtrækkende Afgørelse kun vilde kunne træffes af Paven selv, og hidindtil har den Hellige Fader ikke ladet sig forlyde med Planer af en saadan Art. Tværtimod har han ved den seneste Kardinalskrøring udtrykkelig erklæret, at han ikke vilde ændre paa den af Pave Sixtus i Aaret 1586 trufne Bestemmelse, ifølge hvilken det Hellige Kollegium kun skal have 70 Medlemmer.

(KNA)

Katolsk

Ugeblad

21. Marts 1954
102. Aargang
Nr. 12

Munkefaderen Benedikt, hans Regel og hans Orden

Besøg i et engelsk
Benediktinerkloster

Tyskland opretter diploma-
tisk Kontakt med Vatikanet

Den Hellige Faders
Helbredstilstand

I dette Maria-Aar er vi maaske nok endnu mere følsomme end ellers over for, hvad der siges og skrives om Guds hellige Moder af Mennesker, som udefra betragter katolsk Fromhed og mere af Uvidenhed end af ond Vilje misforstaar os. Vi vil dog ikke spille vor Tid og fordærve vor Glæde i Helligaaret ved at gøre Aaret til et polemisk Aar. Vi har bedre at tage os til. Men der var i Søndags i »Nationaltidendes« en Rejseartikel om en folkelig-religiøs Fest i Bolivia, hvor ifølge den rejsende Journalist den oprindelige Indianerbefolkning vedligeholder gamle hedske Skikke med Djævledanse og slikt og fører disse Ceremonier helt ind i deres katolske Kirke. Uden videre gaar Journalisten ud fra, at den

katolske Tro, som de saaledes ogsaa bekender, er hverken mere eller mindre end en Tro paa en guddommelig Jomfru Maria, en Moderguddom. Hertil vil vi med et Minimum af Polemik gerne føje et Par Ord.

Polemikken er blot denne nøgterne Bemærkning: Det er altid svært at granske andre Folks Hjerter og Nyrrer. Og hvor har dog i Tidens Løb rejsende Europæere, og da særligt ilfærdige Journalister uden etnologiske Forud-

sætninger, tillagt primitivere Mennesketyper de særeste Motiver. Den, der tager tungt paa saadanne Skriverier, gør for megen Stads af en Skribent, der ikke tæller med, hvor det virkelige gælder om den svære Kunst at forstaa fremmede Racer og Civilisationer.

Men een Ting kom vi til at tænke paa. Der var en Forfatter, som blev Katolik. Han sagde, at det, der først havde draget ham til vor Tro, var dens »rige Maal af kvindelig Natur«, sammenlignet med den Form for Kristendom, han hidtil havde kendt. Han vidste før Konversionen lige saa vel som efter, at Gud ikke er Hankøn, selv om Malerne maler ham saaledes og Tre-nighedsdoktrinen taler baade om en Fader og en Søn. Lægger vi i vor menneskelige Forstaaelse af Guddommens Magt og Godhed noget ind, som er laant fra Forestillinger om mandlig-menneskelig Magt og mandlig-menneskelig Godhed, forringer vi vort Guds-begreb. Det gør vi ganske vist altid, fordi vi altid maa hæve os fra det menneskelige til det guddommelige ved at abstrahere fra Ufuldkommenheder, men der kan blive en særlig og ucrkendt Forringelse af Begrebet derved, at vi udgaar fra Forestillinger, som ikke stammer fra det menneskelige i dets Helhed, men fra det mandligt-menneskelige.

Den Forfatter, vi taler om, var ikke ene om at gøre den Opdagelse, at Protestantismen, som han kendte den, var mere præget af mandlig Natur end den katolske, der netop betog ham, fordi dens Trosverden ogsaa syntes at rumme saa »rige Maal af kvindelig Natur«.

Der er ingen Tvivl om, at dette hænger sammen med vor Tro paa Jomfru Maria. Udefra set tager det sig for de overfladiske ud som en Guddommelig-gørelse af hende. Vi ved, at det slet ikke hænger saadan sammen. Vi forveksler ikke Gud og Mennesker. Men det er karakteristisk for Konfessionsforskellen, at man i nogle Kirker ved Reformationen paa Kalkmaleriet male-

(sluttes Side 142)

Tro og Køn

Simon Martini
og
Lippo Memmi:
MARIE
BEBUDELSE
(Uffizierne,
Firenze)

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Set. Mariæ Kirke Frederiksberg,
Immaculata Kirken, København,
Vor Frue Kirke, Silkeborg,
Set. Laurenti Kirke, Roskilde.

Set. Vincen's Kirke, Helsingør,
Set Mariæ Kirke, Aalborg,
Set. Annæ Kirke, København,
Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONCERERNE

KONGERIGET DANMÆRK 1/2

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

Brug Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateria'le.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Ingen Ordre
er for lille
til at blive udført
omhyggeligt!

Malermester

W. Plichta

Jyllingevej 177
Vanløse

Redovre 1848

Udført Arbejde
ved katolske
Institutioner

KONTANT JØRGENSEN

ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeløtgade 38 . Central 6854
vis a vis Set. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvvej 17 . Nora 5954

Rønne

Manufaktur, Hærelingeri
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigst

Tel. f. Ronne 275

Lev. til de katolske institutioner

Gaa til Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kræft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

H. P. RØNNE

Guld - Sølv — Ure & Brillor

Ll. Torv

Tel. f. 319

E. CARLSEN

1. Kls. Kød og Paalæg

H C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Den hellige Benedikts Testamente

Verden lider idag fordi den ikke vil lære af Historien

Jeg var knapt tyve Aar gammel, var lige blevet Student, da det med eet gik op for mig, at jeg i Virkeligheden ikke havde megen Anelse om Historie. Ganske vist vidste jeg Besked om Grækenland og Rom, og jeg kendte de seneste 400 Aar af Europas og Amerikas Historie, men min Uvidenhed om alt, hvad der laa imellem, og hvad der knyttede disse Perioder sammen, var mørkere end den saakaldte »mørke Middelalder«.

Jeg tog derfor den raske Beslutning at kaste mig over Studiet af Middelalderens Historie. Men jeg opdagede ret hurtigt, at end ikke de udmærkede Lærere, der skulde indføre mig i dette Punkt, var alt for sikre i deres Sag. Det kunde selv jeg i min Uvidenhed finde ud af. Den Maade, hvorpaa de f. Eks. behandlede et saa vigtigt Problem som Aarsagerne til det vestromerske Kejserriges Forfald, gav mig en Fornemmelse, som klatrede jeg op fra Natens Afgrund ad en Trappe uden Rækværk. Rom faldt — lærte jeg — paa Grund af barbariske Horders Indfald under en Række store Førere.

Det overraskede mig at læse en Mand som H. G. Wells' Bemærkninger om, at disse Horder kun var at sammenligne med en Haandfuld Mennesker i Forhold til de Folk, som de overvandt. Senere lærte jeg, at deres Førere næppe var mere barbariske end selve Romerne. Adskillige af dem var blot utilfredse og frafaldne romerske Statsembedsmænd, og deres Opførsel mindede mindre om vilde Erobrere end om saadanne Personer, som vi nutildags benævner som »femte Kolonne«.

Man lærte mig ogsaa, at Roms Fald til Dels var at føre tilbage til de berømte romerske Vejes Forfald. Og det hed videre, at de pontiske Sumpes Genopstaen og de høje Tal paa Malariaens Ofre i Rom havde været Aarsagen, eller Erobringerne i Øst havde ført saa mange fremmede Elementer til Rom, hvor de spredte Fordærvelse. Men selv for en historisk set saa uerfarene Sjæl som mig forekom det paa-faldende, at netop den fordærvede østlige Halvdel af det romerske Rige levede videre som politisk Enhed og i de næste 800 Aar dannede Vestens Bolværk mod det stærke Østen.

Jeg havde en Fornemmelse af, at der ved en saa kompliceret Foreteelse som en hel Kulturs Sammenbrud maatte være en betydelig finere Opløsningsfaktor med i Spillet. Jeg mente at have fundet en Henvisning til denne Aarsag, da jeg læste: »Det romerske Rige lever i Luksus, men fyldt med Elenighed. Det er ved at dø, men det smiler alligevel: »Moritur et ridet«. I sin Tid lo Menneskene over disse Ord af en Romer, og endnu idag, 1000 Aar senere, smiler man deraf. Men det manglede »noget«, som jeg søgte i Roms Krise, det lærte jeg ikke i Skolen.

Mere end Halvdelen af mit Liv var

gaaet, da jeg pludselig blev ramt af et haardt Slag af Skæbnen. Og for at trøste mig, var der nogen, der paany søgte at rette mine Øjne paa dette Punkt. Anne Ford, en trofast Veninde gennem mange Aar, sendte mig fra Gethsemane-Klosteret en lille Medaille, som Pater Louis, d.v.s. Thomas Mer-

ton, Forfatteren til den bekendte Bog »The seven storey mountain«, havde indviet til mit Navn. Paa denne Medaille var der et Billede af den hellige Benedikt.

Jeg spurgte mig først, hvem denne hellige Benedikt egentlig var. Jeg vidste, at han havde stiftet en Orden, der bar hans Navn, og at han havde skrevet en berømt Regel til denne Orden. Jeg vidste ogsaa, at han havde præget den berømte Devise »Ora et labora« (Bed og arbejd), der var blevet mit

3. Søndag i Fasten

21. Marts 1954

SALIGE ER DE, DER LEVER AF GUDS ORD

(Luc. 11, 14-28)

»Saligt det Moderskød, som bar dig, og de Bryster, som du diede!« Den Kvinde af Folket, som hyldede baade Jesus og Maria med disse Ord og hvis Navn evindeligt vil forblive ukendt, gav ved sit Raab Udtryk for en dyb Tro. Det indsaa Jesus selv, og derfor maa hans Svar ikke betragtes som en Tilrettevisning, ihvorvel han sagde: »Endnu mere salige er de, som hører Guds Ord og lever derefter« — og dermed giver os en alvorlig Advarsel.

Han nægter ikke, at hans Moder er salig, men han understreger, at hans glade Budskab ikke er forbeholdt en snæver Kreds af hans Slægtninge, af dem, der staar ham nær.

Dersom Jesu Hellighed blot var noget, der angik hans nærmeste, da maatte vi vise hans Familie en dyb Ærbødighed og dermed basta. En Hyldest vilde i og for sig være nok. Men angaar Jesu Person derimod enhver af os, saa kan vi ikke nøjes med Hurra-Raab! Vi maa omdanne vort Liv efter Guds Krav.

Det er nemt nok at raabe: Salige er de, som stod Herren nær, salige er Apostlene, som levede sammen med Guds Søn, delte deres Brød med ham, fik Del i hans Liv, baade i de sørgelige og glædelige Stunder. Salige var Maria og Martha, der var i Stand til at byde ham velkommen under deres Tag og nyde godt af hans Selskab, salige de spedalske, de vanføre, de blinde, de døve, de stumme fra Daltidens Gallilæa, som ikke behøvede mange Skridt for at møde ham og blive raske igen. Salige var Palæstinas Folkemasser, som i tre Aar i Træk fik Lov til at øse af hans Visdom. Saadanne Saligprisninger — hvor berettigede de saa end er — er og bliver letkøbte. De forpligter os ikke. Vi ved jo, at disses Tid er forbi, at Kristus i sin menneskelige Skikkelse ikke er at møde hverken i Jylland eller paa Øerne.

Det minder lidt for meget om de tapre Soldater, der gemt trygt bag Brystværnet raabte deres »Bravo, bravo« efter den Officer, som sprang frem med draget Sværd for at føre dem til Angreb. Det er nemt at hylde sin Førers Mod, men det er vigtigere at følge ham. Hvilken Glæde, hvilken Ære kan Jesus Kristus have af vore Ovationer, dersom vi samtidig svigter ham i vort Liv, i vore Gerninger! Det er derfor, at han ikke slaar sig til Taals med den Hyldest, som vi yder ham og hans Moder. Han er ikke tilfreds med, at vi siger: »Saligt det Moderskød, som bar dig, og de Bryster, som du diede.« Han erindrers os om sine egne Saligprisninger: Salige er de fattige, de sagsmodige, de, som sørger, de, som tørster efter Retfærdighed, de barmhjertige og de fredsommelige, de, som har et rent Hjerte og de, der lider Forfølgelse for Retfærdens Skyld. Den Slags Saligprisninger er betydeligt mere ubehagelige for os. For det er *dem*, der vedkommer os. Vi ved nok, at vi godt kan være mindre selvoptaget, mindre ligegyldige overfor vor Næstes Sorger og Lidelser, mere tørstige efter Retfærdighed og mere rene af Hjerte. Det drejer sig idag ikke om længst forsvundne Dage og en Haandfuld udvalgte — det drejer sig om dig og mig. Det kristne Budskab benytter ikke trejde, men anden Person. Det taler ikke blot om Jesu Nærmeste, men det taler *til* os for at føre os til Kristus.

Lad os derfor af alle vore Kræfter hylde Jesus Kristus som vor Konge midt i en Verden, der til Stadhed fornægter hans Herredømme. Lad os prise hans Moder og hans trofaste Disciple salige overfor en Verden, der har glemt, hvad Hellighed betyder, og som kun tror paa Pengenes Magt og den stærkeres Ret. Men lad os ikke give den samme Verden det sørgelige Indtryk af Kristne, der ikke engang tager Kristi Evangelium alvorligt. Ja, salige er de, der er med i Jesu Familie, som er Lemmer paa hans Legeme, men endnu saligere er de, der lever af hans Ord.

Fr. A. Rautin, O.P.

Valgsprog. Jeg havde ogsaa engang efter Krigen læst en Artikel om Planerne til Genopførelsen af det ødelagte Monte Cassino-Kloster — men trods halvtreds Aars Studier og allehaande Bestræbelser maatte jeg tilstaa, at jeg ellers kun kendte saa lidt til ham. Jeg raadførte mig med en Del Venner, der burde have vidst bedre Besked, men

Midt mellem Ruinerne af Monte Cassino stod — tilsyneladende uskadt efter Bomberegnet — den store hellige Munkefaders Statue — et Varsel om at hans Bud til Verden vil overleve selv den haardeste Strid.

ej heller de kunde sige mig stort mere om den hellige Benedikt. Den Omstændighed at denne Uvidenhed blev taget for selvfølgelig, var endnu mere

overraskende for mig end selve Uvidenheden.

Den, der blot forsøger paa at trænge lidt ind i Historien, for ham afslører denne Helgens Betydning sig snart. Den hellige Benedikt er en af de vældigste Skikkelser indenfor Skabelsen og Dannelsen af Vesterledet. Han rangerer sammen med den hellige Hieronymus, den hellige Ambrosius, den hellige Augustinus, Pave Leo den Store, Frans af Assisi og Pave Gregor VII.

Men det vidste den vestlige Verden aabenbart ikke. Og var denne Uvidenhed maaske netop Aarsagen til dens sjælelige Fortvivlelse, dens aandelige Forvirring og dens moralske Kaos?

Jeg kunde til at begynde med ikke gøre stort andet end grabe efter denne Helgens Haand og bede ham om at føre mig en Smule ud af min Uvidenhed. Hans Livs realia fandt jeg hovedsageligt i Pave Gregor den Stores Dialoger og spredt mellem Linierne i hans Regel.

Den hellige Benedikt var født henimod Slutningen af 5. Aarhundrede i Egnen ved Nursia udenfor Rom, og hans Omgivelser stod dengang endnu under Indtrykket af Rædslerne fra Vestgoteren Alaricks Plyndring i 410 (Byen Rom var dengang faldet i Fjendehænder for første Gang i 800 Aar!) og Vandalerne i 445. I dette af Ulykken hjemsogte Rom blev Benedikt sendt i Skole i en Alder af 14—15 Aar. Her var han — fortælles der — forfærdet over Klassekammeraternes Fordærvedhed. Men vi har ogsaa Lov til at formode, at han i Lighed med følsomme Aander i vor Tid led under Fornemmelsen af en Periode, der var ved at nærme sig, og hvis Omfang og Format man ikke kendte: den gamle Verdens forestaaende Sammenbrud, idet den »dunkle« Middelalder næppe endnu var begyndt.

Drengen flygtede fra Rom eller bed-

kommer i fremstillingen, desto inderligere blir tonen. Til slutt blir det en beveget fremstilling av lutherdommens budskap og dets religion bærekraft. Da kan jeg ikke la være å protestere. Var dette boken siket til, da må hele den første del av kapitlet fullstendig revideres, det går jo ikke an å sammenligne et system og en inspirasjon. Man sammenligner to bilder eller to levende mennesker, men ikke et bilde med et levende menneske?*

I samme Hæfte findes ogsaa en Artikel »Om nedstammingslærens sikkerhed« af to jesuitiske Penne, Poul Overhage og J. Wolfisberg. Emnet er Menneskets Placering som Led i Udviklingsrækken og Forfatterne fastslaar, at vor dyriske Afstamning ifølge Sagens Natur ikke kan være Genstand for direkte Bevisførelse. Kun et Indiciebevis, bygget paa Formligheder er mulig. Derefter gennemgaaes de mange Vanskeligheder, der svækker Indiciebevisets Sandsynlighedsværdi. Konklusionen er denne:

»Mysteriet om menneskets oprindelse lader sig ikke afsløre så enkelt, så

NOTER

København fejrer Mariae Bebudelse

For at fejre Mariaæret har den hellige fader bl. a. ønsket, at Mariae bebudelse højtideligholdes så festligt, som det lader sig gøre hvert sted i de lokale Mariahelligdomme. For Stor-Københavns vedkommende har biskoppen derfor bestemt, at der torsdag den 25. marts afholdes tre aftenmesser kl. 20: i Immaculatakirken på Strandvejen, i st. Mariæ kirke på Frederiksberg og i st. Annæ kirke på Amager, hvor kopi af et kendt nådebillede findes. Det er meningen, at katolikker fra de øvrige sogne finder hen til den kirke, der ligger mest bekvemt for dem. Messerne bliver levitmesser med prædiken over Mariae uplettede undfangelse, således som paven ønsker det. Det er ligeledes pavens håb, at messerne vil blive læst for de anliggende, der ligger ham særligt på sinde. Det ville være ønskeligt, om så mange som muligt ville kommunikere under disse messer; man skal i så fald være fastende fra kl. 18, men kan ifølge de nyeste abstinensbestemmelser drikke noget indtil en time før kommunionen, der uddelles kl. 21.

re sagt: stak af fra Skolen og slog sig ned i nogen Afstand fra Byen sammen med en Skare ligesindede. Der fuldførte han saa at sige sit første Under. Da Omgivelserne begyndte at lægge Mærke til ham, flygtede han paany, thi skønt han endnu kun var en Yngling, var han dog allerede gammel nok til at frygte Verden, især naar den uddeler Ros. Denne Gang begav han sig ud i Ensomheden ved Subiaco,

ORIENTERING

Om Professor Skydsgaard — og om Menneskets Afstamning

I »Catholica«s nye Nummer anmelder Pater Raulin, O.P. Professor Skydsgaards Bog »Ja og Nej«. Pateren anerkender Professorens Redelighed og Vilje til Forstaaelse. Men Bogen lider af følgende skæbnesvange Skævhed:

»Som katolikk leser jeg den første del av hver kapitel ... Den behandler det katolske syn på vedkommende emne, Jeg leser med interesse og stort sett anerkjennende. Jeg er nok klar over at fremstillingen er rent statisk, jeg savner dybden, inspirasjonen i den katolske tro og er ogsaa klar over at jeg ikke ville være katolikk om min tro ikke hadde helt andre dimensjoner, men jeg gleder mig over at fremstillingen stort sett er korrekt og skyldes førstehåndskjennskap til kildene. Så går jeg over til den andre del av kapitlet og venter å finne parallelen til den første. Den får jeg ogsaa som regel litt i begynnelsen, men jo lenger jeg

hurtigt og så nemt, som man før troede. Dette mysterium er netop ved de nye fund blevet dybere og mere uigennemtrængeligt. Indiciebevisets slagkraft er ikke blevet forøget. Hypotesen om en nedstamning af alle levende former inklusive menneskets legeme kan sikkert siges at være en storslået idé, som er den almægtige Skaber værdig. Men denne idé bringer ikke udelukkende glæde, da den ikke i et og alt tilfredsstillende søgen efter modsigelsesfri sikkerhed. Vi kan endnu ikke give en overbevist tilslutning til nogen almen udvikling. Vi må vogte os for en alt for rask og overilet tyding af de allerede kendte fund, især da deres tal for hvert år øges.«

*

Hæftet indeholder ligeledes læseværdige Artikler af Adjunkt Olaf Pedersen om Gibbons Konversion som ganske ung og den effektive Maade, hvorpaa Familien sørgede for at faa ham kereret for den ganske uakceptable katolske Tro — samt af Pater Rieber-Mohn O.P. om den lutherske Biskop Hans Liljes Lutherbog, der i Fjor kom i norsk Oversættelse.

hvor han levede tre Aar alene i en Hule. Og de Mennesker, som mødte ham der, fandt, at han snarere mindede om en Vild end om et Menneske.

Det var i disse Aar, at den hellige Benedikt overvandt sit Kød, det var Lutringens Aar, hvor han mødte sin Gud i Bønnen. Og det var sikkert ogsaa Aar, hvor han lærte alle det haarde, ensomme Livs Farer, Eneboertilværelsen at kende og forstaa ved selv at gennemleve det.

Til sidst forlod han saa igen Subiaco for at stifte et Munkesamfund. Det mislykkedes. Og han vendte tilbage og organiserede i Løbet af tolv Aar tolv benediktinske Samfund. Hans Dage var fyldt med Bøn og Arbejde og velsignet med Undere. Men atter truede et Fejlslag paa Grund af menneskelig Utilstrækkelighed.

Derpaa trak han sig med et Par Fæller tilbage til Montecassino ca. 120 km syd for Rom. Der styrtede han et gammelt Apolloalter i Grus — Hedenkabet havde endnu mange Tilhængere ude omkring i Landet — og rejste sit eget Alter. Paa dette Højdedrag organiserede han sit Munkesamfund, regerede sine Munke, virkede sine Undere og nedlagde sine Erfaringer i sin hellige Regel. Der døde han ogsaa paa et Tidspunkt, som man stadig er i Tvivl om, men sandsynligvis var det omkring 547, da det østromerske Riges Felttog lagde Halvøen øde i Kampen for at vinde Italien tilbage fra Østgoterne.

Og Benedikt skabte sin Regel i Kamp mod hin Tids Nattemørke og dets Hærgen — akkurat som en Mand, der taalmodigt tænder sin Kerste igen og igen, naar Stormen har slukket den. Der eksisterede allerede før ham Munkeregler, bl.a. skrevet af den hellige Pachonius og den hellige Basilius. Den hellige Benedikt kaldte sin Regel for »den hellige Regel« og byggede den anderledes op end Reglerne, der var skrevet før hans. Han formede dem med slig en Bevidsthed om deres Autoritet, at mangen en af hans senere Biografer har spurgt sig, om det maa ske var selve den Hellige Stol, der havde foranlediget ham til at skrive denne Regel.

Og hvad stod der saa i denne lille Bog, som skulde forandre Verdens Aasyn? Ved første Øjekast forekommer Indholdet af denne Regel en temmelig nøgtern, ja endog temmelig selvfølgelig. Men det er netop det væsentlige ved den. Paa Søjlehelgenernes og de øvrige indbyrdes konkurrerende Aandsatleters Tid, hvor Menneskene i Tusindvis i deres Higen efter Gud og Flugt fra deres Omgivelser søgte ud i Ørkenen, bragte den hellige Benedikts Regel sunde og skabende Tanker. Grundtonen i hans Regel var Maadehold overfor den religiøse Ivers Overdrivelser samt Understregning af nyttebringende Arbejde overfor Eneboertilværelsens Afsavn, der tit og ofte førte til Nytteløshed, klog Tugten overfor Sværmeri og Tilbageholdenhed overfor Tøjlesløshed.

Benedikts hellige Regel genoprettede det romerske Familielivs Kraft og Tugt blandt dem, der underkastede sig dens milde, men klare Krav, og

for alle dem, som adlød dens Røst, forsvandt de tre store Aandsforvirringer, der velsagtens har noget at gøre med det manglende Led, som mine Lærere ikke fandt blandt Aarsagerne til Roms Sammenbrud. Man kan ogsaa se den virksom i vor Tids Sammenbrud, og den er maaske ogsaa den mest oversete Grund til, hvorfor Menneskene vender sig til Kommunismen, nemlig: en Venden sig bort fra den oprindelige Autoritet og Ideen om den indsatte Autoritet samt den Forvirring, som Mennesket føler i det Øjeblik, det bliver sig bevidst, at Civilisationen har berøvet det Smagen for simpelt, skabende Arbejde.

Det var som Modvægt imod disse tre Forvirringer, at den hellige Benedikt skabte sin Regel, for paany at bringe Mennesket ind under den af Gud indførte Orden. Under denne Regels milde Førerskab fik dens Tjenere nyt Liv. De tog alt det op, som var værd at redde midt i Sammenbruddet, og som endnu havde Livskraft og Styrke i sig, de samlede og fik Energi til en ny Aandsrejsning i Middelalderen, en Genrejsning uden Lige. Hele Vesterledet dannede sig saa at sige omkring den hellige Benedikts Klosterbo — og reddede dermed sig selv fra Undergang.

Denne lille Oversigt kan kun tegne Omfanget af denne Mands Virke. Men den burde give Stødet til, at enhver beskæftigede sig nærmere med ham. Det har næppe nogensinde før været saa paakrævet som netop idag — thi vi føler, at vi i vor Tid staar Aar 410 betydeligt nærmere end noget andet Tidspunkt i de forløbne Aarhundreder. Den, der mener, at dette er overdrevet, ham vil 300 Millioner Russere,

Polakker, Czekoslovakere, Østtyskere, Ungarere og de kristne paa Balkan kunne sige, at det ikke er Tilfældet, vel at mærke vilde kunne sige ham det, dersom de var i Stand til at naa frem til os med deres Røst, frem af en ny, mørk Tidsalders Nat, som allerede er brudt frem over dem. Thi for dem er Aaret 410 nemlig allerede kommet igen i Historiens store Gentagelse.

(Efter W. Chambers:

»Saints for Now«)

Gyldent Jubilæum hos St. Josefsøstrene

Fredag d. 19. ds. kan flere ældre St. Josefsøstre fejre 50 Aarsdagen for deres Løfteafleggelse. Som altid foretrækker vore Søstre baade at udføre deres trofaste Arbejde og at fejre deres Jubilæer i Stillehed, men for en af Søstrene maa vi have Lov til at gøre en Undtagelse. Det er Søster Genovefa Drüding, der omkring Aarhundredskiftet indtraadte i Ordenen og dermed forlod sit oldenburgske Hjem for at udføre et langt Livs tro Gerning hos os. Søster Genovefas Ordensliv har næsten i sin Helhed været knyttet til Skolen paa Frederiksberg, hvis dygtige og elskede Overlærerinde for Underskolen hun var i mange Aar. Hundreder og atter Hundreder af gamle Elever kan have glemt meget af deres Skoletid, men de husker alle Søster Genovefa, som siden Katastrofen i 1945 har været knyttet til St. Josefs Hospital, hvor mange gamle Elever aflægger et Besøg blot for at hilse paa hende. De vil alle paa St. Josefs Fests i Aar have den gamle Søster i Tankerne og bede om rige og lykkelige Livets Aftenaar for hende.

Prinknash Abbey

Indtryk fra et Benediktinerkloster

»Jeg tror, jeg forstaaer, hvad Prinknash betyder for Dem!« Denne Bemærkning fik mig til at grunde over, om det skulde være muligt at opdage eller forklare, hvad Klostret betyder for dem, som Aar efter Aar vender tilbage for at tilbringe nogle faa Dage under deres Indflydelse. Prinknash, Farnborough. Pluscarden, Fort Augustus, Ampleforth, Downside, Quarr, hvad betyder de for dem, som har fornemmet deres magiske Kraft? Selv efter en Række Besøg spredt over det meste af et kvart Aarhundrede er det ikke let at opdage det hele af deres Hemmelighed, og sværere er det at formulere det i Ord. For en Del af deres Hemmelighed er deres Stillehed, og det er svært at overføre Stillehed til Ord. Den maa høres. Deres Sang er en anden Del af deres Hemmelighed, og denne maa ligeledes høres. Den er stille og aldrig paatrængende, dæmpet og aldrig skurrende, antydende og aldrig snakkesalig. Den er enestaaende og

sjældent hørt i sin Fuldkommenhed uden iblandt St. Benedikts Sønner. Mange vil ikke umiddelbart synes om den og værdsætte den, den er for mange af os en tilegnet Smag. Men langsomt fængsler den Sanserne og Hjertet paa en saadan Maade, indtil vi aldrig føler os helt hjemme udenfor Rækkevidden af disse dragende Melodier, som ved det første Indtryk er saa sorgmodige og ved længere Bekendtskab saa rørende, saa inspirende.

Beliggenheden er en andel Del af den klosterlige Hemmelighed. Prinknash skuer mod Nord, fra en bakket Skrænt af »the Costwolds« bratte vestlige Skraaning, ud over hele Severn Dalen saa langt som til Malvern, og paa en klar Dag endog til »the Wrekin«. Fort Augustus ligger lunt i »The Great Glen« Dal skuende nordøst til Lock Ness, med Bjerge til højre og venstre faldende brat ned til Søen, som er saa langstrakt, at dens sjerne-

ste Ende er usynlig under Horisonten. Ampleforth skuer sydligt tværs over brede Sportspladser og Bondegaarder imod lave Høje 2—3 km paa den anden Side af Dalen. Quarr, beliggende ved Havet, ser igennem Skove mod Portsmouths Havn, medens Downside, skønt beliggende paa Landet, har som Naboer en Landsby og en Kulmine, og Farnborough er omgivet af »brickish skirt«.

Og alligevel er man sig næppe Forskellighederne i Omgivelserne bevidst. Det er Klosteret, som er Aarsagen til Freden og ikke dets Beliggenhed. Mange af dem har Agerbrug og de fleste af dem har Træer. I dem alle har de Følelsen af, de lever nær til Naturen. De føler dem ikke, som i store Byer, afskaaret fra den. Et Besøg i et af disse Klostre betyder et Pusterum for Bekymringerne og Uroen, Feberen og Ærgrelserne af det daglige Liv. Men alt dette kunde ogsaa siges om et Ophold i et Hotel beliggende i Omgivelser maaske endnu mere henrivende end Prinknash's. Alligevel, God knows, at Hoteller, hvor hyggelige, gæstfrie og godt ledede de end er, fuldstændig mangler Fortryllesen og Freden i et Benediktinerkloster.

Sandheden er, at disse Ting er kun Overfladen af Hemmeligheden. Klostre er bygget af Munke, som til Gengæld er dannet af Klostre. Lad os et Øjeblik betragte de Mænd, som bebor disse Klostre. Munke er Mænd, som frivilligt har givet Afkald paa Penge, Ægteskab og Uafhængighed for at kunne staa op Klokkeren fire om Morgenen og tilbringe fra fire til seks af Dagens Timer i Koret med Sang og-eller Recitation. Det varierer betydeligt, hvad de foretager sig Resten af deres Tid. Nogle arbejder med Land- og Havebrug, nogle underviser Drengene, nogle skriver. Men hvad de saa end foretager sig, gør de det paa en andens Bud og ikke ifølge egne Ønsker. Munke er ikke sindssyge, skønt mange tror, de maa være det. De fleste af dem opnaar en Lykke og en Ro sjældent fundet blandt dem, som er optaget af Verdens business og Fornøjelser. De er en Gruppe af intelligente, humørfyldte, ligevægtige og helt igennem normale Mænd. I Mellemrummene fra deres Arbejde i Koret har de faaet Tid til visse bemærkelsesværdige Bedrifter. De har oparbejdet to af de førende »public« Skoler i Landet, og med egne Hænder bygget een af Nutidens bedst kendte Kirker. De har opnaaet virkelig betydelige Resultater paa Racekvæglens Omraade. De skriver Bøger, endog Bøger som sælges. De fremstiller Lervarer, de fabrikerer Silke, de har Biavl, de maler, de skærer i Træ og Sten, de prædiker, de har Sogne at tage vare paa. De har mangfoldige Beskæftigelser i deres knappe Fritid, nogle aabenbare, andre skjulte. Jeg føler mig fristet til at sige, at de foretager sig alt, hvad Resten af os kan foretage sig, med Undtagelse af, at de ikke tjener Penge til sig selv, ikke gifter sig og ej heller slaas.

De er ikke sindssyge. Det Liv, de lever, leves for et Formaal. I Virkeligheden er Forskellen mellem dem og

os, at de sætter det, som skulde være det første, paa Førstepladsen. Intet maa gribe forstyrrende ind i *Opus Dei*, den værdige og højtidelige Fejrelse af Kirkens officielle Lovprisning og Bøn. Ved Hjælp af dette beder de, og ved det lærer de at kende og elske Gud. For *Opus Dei* er i sig selv kun et Middel til en Ende. Formaålet, Hensigten med det Liv de lever, er Forening med Gud i Kristus. Dette Formaal har de fælles med alle Kristne. Men man føler, naar man bor hos dem, at de er mere enkle i den Maade, de prøver paa at opnaa det, end de fleste af os.

Det er Munkenes samlede Virksomhed, som bidrager mest til Atmosfæren i deres Klostre. Nogle af dem er virkelig forbavsende, naar De lærer dem at kende, men sædvanligvis ser De ikke tilstrækkeligt til dem til, at deres personlige Egenskaber faar Lov til at træde ret meget frem. Men deres fælles Karakter er en saadan, som er vanskelig at undfly, og denne bidrager meget til den Hemmelighed, som jeg prøver paa at forklare eller kaste Lys over.

Det første, der slaar Dem, er deres Tidløshed. I femten Aarhundreder er Mænd blevet draget af denne rolige, betragende Livsform. Og endnu viser den ingen Tegn paa at have udspillet sin Betydning. I vore Dage skares Mænd i større Antal end nogensinde for at leve under dens Regel. I Amerika er Cistercienserne næsten overvældet af nye Kald. I Storbritannien er der i Dag flere Munke end før Reformationen. Prinknash alene har i Løbet af de sidste fem Aar grundlagt to Datter-Klostre: Farnborough i England og Pluscarden i Skotland, og finder det nu nødvendigt at udvide Møderhuset med nye Bygninger. Mange dybtgaaende og voldsomme Forandringer er gaaet hen over Vest-Europa i de sidste femten Hundrede Aar. En Livsform, som har holdt Stand og overlevet dem alle, maa modsvare et dybt og haardnakket Behov i den menneskelige Natur.

Naar De lytter til den Strøm af Lovprisning og Bøn, som uafbrudt stiger op fra disse Klostre, lytter De til Historie, som er forblevet uforandret, næsten i alle Enkeltheder, i mere end Tusind Aar. Der er en organisk Sammenhæng med St. Benedikt og Monte Cassino i Italien, med St. Beda i det nordøstlige England, med St. Anselm og Munkene fra Cluny i Frankrig. Hine Mænd, som holdt Ordens- og Lærdomsaanden i Live i de mørke Tidsaldre, som lagde Fundamentet til den Opbrusning og Livsberigelse i Højmiddelalderen, hine Mænds Sang og Livsmaade, er næsten identisk med deres, som De hører og møder i Dag. Følelsen af Sammenhæng med Datidens Europa bliver meget stærk.

Hvad bestaar deres Liv af? Det ydre af det, det, som giver den Besøgende det første Indtryk, kan bedst beskrives ved et Eksempel af en almindelig Dags Timeplan. Kl. 3,45 vil Klokkerne for Matutin, og begynder Kl. 4, maaske vække Dem af Deres søde Søvn. En forsinket Munks Hastværk for i Tide at være paa sin Plads i Kirken er den eneste Antydning af Forhastethed Dagen igennem. Maaske falder De i Søvn igen, til De Kl. 6,30 bliver vækket af en tavs Munks Banken paa Deres Dør. Munkene har da allerede ved Daggy sunget Laudes og Prim Kl. 6. De af Munkene, som er Præster, læser stille Messe, ved hvilken som Regel en Lægbroder eller en Novice ministrerer. Denne tidlige Messe i dyb Stilhed, kun brudt af Præstens stille Hvisken og Sanctus Klokkeren ved Forvandlingen, giver Lejlighed til den dybeste personlige Andagt.

Efter Messen er der Morgenbord, et uformelt, men et Maaltid indtaget i Tavshed. Munkene indtager det staaende, skønt de allerede har været oppe adskillige Timer. Kl. 8,30 er der højtidelig Levitmesse i hvilken hele Kommunitetet af Kor-Munke tager Del, forud for og efter Messen henholdsvis, har Munkene sunget to smaa »Timebønner« Terts og Sext. Af Dagens

Prinknash Abbey, Gloucester

Gudstjenester er Højmessen den smukkeste og mest betagende, hvert Tonefald, hver Bevægelse saa fuld af Mening og Hensigt.

Munkene arbejder saa indtil Middag, medens Gæsterne er frie til at læse, skrive eller blot fundere over og for-døje Morgenens Indtryk. Naar Non, en anden lille »Timebøn«, der varer 7—8 Minutter, er sunget, følger Middagen, som er en højtidelig »exercice« for hele Kommunitetets mere end 50 Munk. Bordbøn er sunget som en Vekslebøn mellem Abbed og Kommunitet. Saa beder Oplæseren om en Velsignelse og begynder »I Vor Herre Jesu Christi Navn«; læser et Stykke af Biblen, alt imens to-tre Munk betjener deres Medbrødre og Gæsterne, som, i Følge St. Benedikts Regel, sidder ved Abbedens Bord. Det er i Begyndelsen lidt beklemmende maaske ved Middagen at blive betjent af de samme Hænder, som under Messen rakte Dem den hellige Kommunion, men der er en dyb Belæring i dette, et Ekko af Evangeliet. Snart efter lukker Oplæseren Biblen og begynder at læse »The Life of King George V« af Harold Nicholson eller en anden passende Bog. Af alle St. Benedikts vise Regler, er Reglen for Maaltider indtaget i Tavshed, men ledsaget af underholdende Læsning, een af de mest velsignede og velgørende for verdslige og trætte Sind. Oplæseren standser paa et Tegns af Abbeden, og Maaltidet slutter med en sunget Takkebøn, som først afsluttes i Kirken, hvortil Munkene begiver sig i Procession syngende en Salme; naar Bønnen er afsluttet, samles Gæsterne med Abbeden og Gæste-Pateren (Guest Master) til Kaffe og Cigaretter. Kl. 1,30 ringer en Klokke, og Munkene fortsætter deres Arbejde.

Vesper er sunget. Paa store eller større Fester er denne »Timebøn« ledsaget af højtidelige og smukke Cereemonier og efterfulgt af Sakramental Velsignelse. Efter denne Gudstjeneste følger en halv Times stille Meditation af hele Kommunitetet, hvilket foraar-sager en Intensitet af Bøn, som næsten er følelig. Aftensmad Kl. 6,30 er ligeledes en Kommunitets-»Øvelse«, indledet og sluttet med Bordbøn og ledsaget af Oplæsning, denne Gang begynder Oplæsningen med et Afsnit af St. Benedikts Regel, friskt og levende og praktisk anvendelig i Dag som paa Dagen, det blev affattet. Efter Aftensmad er der en kort Rekreation for Gæsterne og Munkene (hver for sig) indtil Komplet Kl. 7,35, den synges i en uoplyst Kirke med kun to Lys tændt foran Altret. Et af de mest gri-bende Indtryk af et Klosterbesøg er, at se Munk, som har været beskæftiget en 16 Timers Dag i Bøn og Arbejde, efter Komplet udvælge sig deres Yndlingsplads i Kirken og fordybe sig i Tilbedelse, en Tilbedelse som hverken er paabudt af Regel eller paa anden Maade. Man har det stærke Indtryk at for mange har den hele Dag blot været en Forberedelse til dette Øjeblik af personlig Samtale med Gud, og hvortil de iler i det Øjeblik, deres Dags Pligter er til Ende.

Den ganske Dag er saaledes gennem-trængt og omgivet af liturgisk Lovpris-

ning og Bøn. De, som kender og elsker Liturgien forstaar, hvilken Virkning dette maa forventes at have. Men for dem, som hverken forstaar eller elsker Liturgien er det vanskeligt at forklare. Liturgien bestaar af Davids Salmer — det højeste Udtryk for Menneskets Hunger efter Gud, Verden nogensinde har set — forbundet med Citater fra det gamle og nye Testamente og old-kirkelige (og nyere) Skrifter ogsaa omfattende Lovsange af stor Ælde. Tilsammen danner disse Dele en majestætisk og poetisk Kommentar til den Fest, som fejres ved Dagens Messe. Den har Rytme og den har Variation. Dens Rigdom af dristigt Billedsprog, den forbløffende Kraft af de klogt valgte Citater er igen mange Aar-hundreder blevet bæret med Titlen: *Officium Divina*. Dets Virkning er umaalelig paa Sind, som følger det omhyggeligt og eftertænksomt. Intet kan bedre indgive Sans for Guds Majestæt og Kærlighed til Menneskeheden. Paa en benediktinsk Dag er De aldrig langt borte fra dets Indflydelse. Det kan kun til Fulde blive forstaaet i Forbindelse med Messen, som er hele Dagens Midtpunkt. Messens Position og Mening kan udtrykkes med Ordene fra Slutningsevangeliet: »Et verbum caro factum est, et habitavit in nobis; et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis«.

Efter faa Dages Forløb begynder Virkningen af dette at nedfælde sig dybt i Sindet, for en benediktinsk Dag maa ikke betragtes som noget isoleret. Den er det smukkeste Udtryk, fordi den mest fuldendte, af noget, som kan findes i Slumkvartererne i Dublin og Liverpool, paa Landet i Yorkshire, i Hjertet af Londons East-end og West-end, i store Universitetsbyer og i hæs-lige smaa »redbricks« Forstæder. Den naar fra Filippinerne i det fjerne Østen til San Francisco i det fjerne Vest, fra Eskimoerne i Nord til Australierne i Syd. Den er i Sandhed universel, universel i kulturel saa vel som i racemæssig og geografisk Udstrækning. Den anerkender ingen Grænser og vender tilbage efter hver Forfølgelse. Vi har god Grund til at tro, at Helvedes Porte skal ikke faa Overhaand imod den.

Det, man lærer i et Benediktinerkloster, kan anvendes i Verdens Tum-mel, enten det saa er i Familiens Midte eller i en Læges Praksis, maaske ikke uden Vanskelighed, men det kan anvendes. Det kan bringe Glæde til en stor og urolig Families Bekymringer. Det kan trøste i Sorg, opmuntre i Mødgang og stille Tingene i det rette Forhold, naar alt gaar godt.

Dette Arbejde af St. Benedikts Søn-ner er et skjult Arbejde, ofte under-vurderet, sjældent forstaaet. Deres Skatte er skjulte, ignorerede, saa lidt anvendte, endda saa lidt hørt om. Men hvis de anvendes, er der bogstavelig talt ingen Ende paa den Naade, de bringer med sig, og med mindre de bortkastes med Overlæg forbliver de hos os til Døden og derefter.

R. E. Havard.

(Oversat fra Engelsk af en dansk Benediktiner).

I korte Træk -

Det amerikanske Senat har i en Reso-lution stillet Forslag om at der til Paaske i samtlige Kirker og Synagoger i USA afholdes en Bededag for Fri-hed i Landene bag Jerntæppet. Sena-tet minder om de Lidelser, som Kardinal Mindszenty og den lutherske Biskop Ordass har maattet gennemgaa samt om Kardinal Wyszynskis Arrestation, Kardinal Stepinaes Indespærring og Forfølgelsen af Katolikker, Protestan-ter og Jøder. (KNA)

Katolikkerne i Holland vil i Aar foranstalte Cykle-Valfarter til Lourdes. Den hollandske katolske Ungdomsher-bergscentral har inddelt Rejsevejen i Etaper paa 80 Kilometer; ved hver Etapes Ende er der sørget for billig Logis i et Ungdomsherberge. (KNA)

I Irland har man startet en Indsam-ling af Juveller til at smykke Kronen paa en Statue af Vor Frue af Fatima, som findes i et Kloster i Coimbra. I dette Kloster lever endnu det sidste af Vidnerne til Aabenbaringen i Fati-ma, Søster Lucia dos Santos. (KNA)

I Nærværelse af talrige indfødte Katolikker har den apostoliske Vikar for Salomonøerne meddelt Præsteviel-sens Sakramente til en ung Høvding af Hovedjægerens Stamme, P. Ludovicus Tamuca. Han er den første Præst, der udgaar fra Hovedjægerens. (KNA)

Det engelske katolske Ugeblad »Uni-verse« havde i December i 1953 et Op-lag paa 250.998 Eksemplarer. (KIPA)

Burmas Ministerpræsident, Thakid Nu, der er Buddhist, deltog for nylig sammen med Regeringens øvrige Med-lejner i en højtidelig Gudstjeneste i Katedralen i Rangoon. Gudstjenesten afholdtes for Pavens Helbredelse. (KNA)

I Slutningen af Marts aabnes et kat-olsk Udvandringsbureau i Hamburg oprettet af det amerikanske NCWC. Det ny Udvandringsbureau vil i Lø-bet af de kommende tre Aar hjælpe fra 10.000 til 12.000 Flygtninge og DP's til Udvandring. (KNA)

De katolske Biskopper i Korea har vedtaget af afholde en tre-Dages Maria-Kongres i Seoul i Oktober Maaned. (KIPA)

I England findes der for Øjeblik-ke 29 katolske Akademikerpræster. — I hele det forenede Kongerige beken-der ca. 10 % af Befolkningen sig til Katolicismen. Af henholdsvis 7000 og 8000 studerende ved Universiteterne i Oxford og Cambridge er rundt reg-net 700 Katolikker. (KIPA)

Ifølge den nyeste i Honkong ud-sendte Statistik var der i Slutningen af Februar i Aar kun 217 udenlandske Missionærer tilbage i det røde Kina. Ved Aarets Begyndelse var Tallet 265. Man maa regne med — hedder det i Statistikken — at der ved Aarets Ud-gang ikke er flere tilbage, dersom Ud-visningerne fortsætter i samme Tem-po. (KIPA)

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

LIVETS ORD

1. Mos. 1. kap. Gud skaber — ikke et kaos, men en verdensorden. Vi læser, hvorledes Gud gradvís former universet, skiller lys fra mørke, land fra vand og dernæst på den tørre jord lader planter, dyr og mennesker opstå. Og hvergang Gud har fuldendt en del af sit værk, betragter Han det og ser, »at det er meget godt«.

Astronomien og geologien beskriver også det samme store verdensur, der formodes af urlågerne for milliarder af år siden og ud af hvis hvirvler, jorden dukkede frem. Først var den en glødende ildkugle, så størknede dens skorpe, og efterhånden samlede verdenshavene og adskilte mellem fastlandene. Ved urhavets kyster blev livet til, først lavere, så højere organismer med mennesket som værkets slutningssten.

Bibelen modsiger intet af dette, omend dens sprogbrug er præget af de gamle hebræeres mangelfulde begrebsverden. Således fremgår det af selve teksten, at ordene »jord« og »himmel« ikke altid anvendes i samme betydning, og allerede kirkefædrene var klare over, at de syv skabelsesdage ikke kunne være dage, som vi til daglig mener med ordet. Vi ser jo nemlig, at dag og nat i vor betydning først blev til på den fjerde skabelses»dag«.

Men Bibelen siger mere end dette. Skønt dens tekniske betegnelser er uklare sammenlignet med vore moderne, så siger den langt væsentligere ting, end videnskaben nogensinde kan belære os om. For den åbenbarer, hvad meningen med alting er, hvorfor alt og vi selv med overhovedet eksisterer.

Først og fremmest siger den os, hvem der står bag ved verden: den ene, sande, almægtige Gud. Og dernæst fortæller den os, hvorfor Han skaber. Som vi hørte før, standsede Gud op, hvergang Han havde fuldendt et led af sit værk, og Han betragtede det og så, at det var meget godt. Da fyldes vi med glad ulynd over dette mysterium, at vi og hele verden er til, fordi Gud ville skabe noget, der var godt i Hans øjne, fordi Hans væsen er Kærlighed.

Nybo.

Vi ta'r til Østrig 16 dg.
350,00 kr. ialt

Hvert år een udenlandstur — hvem af os unge mennesker ønsker sig ikke det? Ferien må slå til, således at vi kan indfange et stykke af den store vide verden sammen med ligesindede danske og udlændinge og eet eller andet sted i verden lære andre mennesker at kende og vinde nye venner.

Vi har fået et særdeles godt tilbud fra »Ferien- und urlaubsdienst des Bundes der Deutschen Katholischen

For en god måned siden bragte vi et indlæg fra Erik Carlsen, Århus. Erik tog heri et meget værdifuldt forslag op, et forslag, som vi gerne vil støtte af al kraft.

I al for høj grad har ungdomsforeningerne arbejdet, som om hver enkelt forening var den eneste, der eksisterede her i kongeriget Danmark. — Uge efter uge har man kun haft kontakt med egne medlemmer, og en sjælden gang — meget sjælden — er der blevet gjort noget for at mødes med unge fra andre foreninger, og hvad enten resultatet var godt eller ej, blev det ikke gentaget.

Nå! ret skal være ret, der er i den sidste tid gjort en anelse mere fra enkelte foreningers side for, at man skulle mødes en gang imellem.

Et samarbejde mellem de forskellige foreninger kan ske på to planer.

For det første kan man gøre sig til vane at se en eller flere foreninger hos sig selv og dernæst besøge dem efter nogle ugers forløb. Noget sådant gøres jo lettest i København, men også uden for Storkøbenhavns område skulle det være muligt at samarbejde regelmæssigt på denne måde.

Det andet, der kan gøres, er, at foreningernes styrelser indbyrdes får kontakt med hinanden, så de virkelig kan drøfte de fælles spørgsmål med hinanden og give hinanden gode råd. Især vil det efter en sommerskole eller en K.U.K.-weekend have stor værdi, at foreningerne i fællesskab drøfter og prøver det, der kom frem.

Et sådant samarbejde vil ikke kunne undgå at få gode følger, men det skal

Jugend«. Vi kan for kun ca. 350,00 danske kroner komme på en dejlig tur til Østrig (bemærk rejse, fortæring og ophold er indbefattet i de 350 kr.), og det bliver sammen med unge katolikker fra forskellige steder i Europa.

Rejserute: København - Münster - München - Salzburg - Pichl - München - Münster - København. Ialt 16 dage.

1. tur 26/6— 9/7 1954.
2. tur 5/7—21/7 1954.
3. tur 17/7— 2/8 1954.
4. tur 29/7—14/8 1954.
5. tur 10/8—26/8 1954.
6. tur 22/8— 7/9 1954.
7. tur 3/9—19/9 1954.

Så mange muligheder er der for at komme på en billig turistrejse i Østrig. Skulle der blive under 10 deltagere til en tur, kommer den til at koste 400,00 kr., da DSB kun giver rabat til mindst 9 + 1 leder.

Begynd at spare sammen allerede nu!

Tilmeldelser må ske snarest og senest den 1. april 1954. Bor du i provinsen, kan du blot skrive til os, og så finder vi ud af, hvor du kan støde til os.

Alle oplysninger kan fås ved at skrive til »Katolsk Ungdomsklub«, Stenosgade 4, Kbhvn. V. Tilmeldelse sker samme sted.

bevidst lægges op til at være til gavn for ungdomsarbejdet; gøres det kun halvt, får det hele kun karakter af en »kaffeklub«.

Snak om en ting

Der er blevet anvendt meget papir på spørgsmålet om arbejderpræsterne. Samtlige aviser har bragt lange mere eller mindre korrekte artikler om sagen og mindst een har taget det som udgangspunkt for en vurdering af Kirken. Alt i alt må man vist sige, at debatten har vist, at sagen var »godt stof«, og at spørgsmålet faktisk var interessant.

Også fra katolsk side har diskussionen gået højt, og mange er de, der har udtalt deres mening om dette meget vanskelige spørgsmål. Det er nemlig et meget vanskeligt spørgsmål, så vanskeligt, at en løsning aldrig vil kunne tilfredsstille dem, der bliver berørt af sagen. Men når sagen forholder sig sådan, så skal man passe på, når man vil give udenforstående et indtryk af baggrunden for striden, for uden påpasselighed vil en redegørelse let få karakteren af karikatur.

Efter vor mening er dette tilfældet med den redegørelse, pater Caprile har givet italienske læsere (jvf. ugebladet nr. 10, bagsiden). Når man har læst den, vil man uvilkårligt spørge sig selv, om hvorfor der ikke er skrevet (stulles næste side)

Vel mødt i ...

Århus: On. 24.: Efter fastepredikenen mødes senior gruppen hos Hass, Thorvaldsensgade 17. To. 25. kl. 19,30: Pepeaften.

Esbjerg: To. 25.: Svend og Jansen holder jydsk aften.

Frederiksberg: Lø. 27. kl. 19,30: Overbetjent frk. L. Howitz fortæller om sit arbejde.

Horsens: On. 24. kl. 20,15: Møde. Ordrup: Ti. 23: Spøgekassen. Ti. 6.: Generalforsamling.

Østerbro: On. 24. kl. 20: Hos Mona Melchiorsen, Strandboulevarden 2. Pater Raulin fortæller om, hvad askese er.

ET MESTERVÆRK

Pastor Bjørn Højbo skrev i CATHOLICA:

Daniel-Rops har i sin bog (Israels Historie) skænket den kristne verden et arbejde af format. Daniel-Rops har sat sig ind i al den nyere, betydeligere faglitteratur om Israels Historie og har på dette solide grundlag komponeret sin bog.

Den er et mesterværk, aldrig er enheden i Israels Historie, linien i den, blevet trukket op som her.

Pris kr. 14.75, indb. kr. 18.75.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDOADE 67 KØBENHAVN PALÆ 4777

CATHOLICA

er nu gået ind i sin 11. årgang og hævder sig stadig som et af Danmarks mest interessante almene kulturelle tidsskrifter. Her tages tidens problemer op til overvejelse ud fra kristne forudsætninger, således at enhver katolik kan få en god og pålidelig orientering om øjeblikkets åndelige situation ude og hjemme.

CATHOLICA udkommer med 4 hefter årligt og koster i abonnement kr. 12,00.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

St. Vincent-Søstrenes Jubilæum i Helsingør

Festgudstjenesten i Sct. Vincents kirke søndag 28. februar i anledning af 50-års dagen for Sct. Vincent søstrenes ankomst til Helsingør blev en smuk oplevelse for deltagerne, der var så mange, som kirken kunne rumme.

Den franske ambassadør med frue, den franske konsul i København samt borgmester Schytz i spidsen for en række af byens autoriteter overværede gudstjenesten, der celebreredes af biskop Th. Suhr.

Biskoppen holdt prædikenen og gik

ud fra dagens evangelium om den blinde mand, der sad ved vejen og ventede på Jesus. Denne blinde mand er blevet symbolet på den lidende menneskehed, der længes efter Frelseren. Den hellige Vincent af Paul fremstod i Frankrig under en nødsituation; han samlede de omstøvede forældreløse børn på vejene, han skaffede mad til de fattige og ruskede op i sin samtids samvittighed. Vi ved, at da Sct. Vincent søstre kom her til Helsingør, fulgte de et kald, og de har prøvet efter bedste evne her i byen at være noget for syge og fattige og mange andre og søgt at bringe menneskene nærmere til Gud. Epistlen i dag: Pauli brev til Korintherne om kærligheden har været inspirationen til søstrenes arbejde her i Helsingør. De har holdt ud trods små kår. Det er let nok at starte noget nyt, men det er stort at kunne holde ud under små kår, og vi takker søstre for, hvad de har været her, og vi beder for, at de også fortsat må virke til velsignelse.

Om aftenen var der en festlighed i menighedssalen, hvor medlemmer af Helsingør byorkester spillede og Helsingør kammerkor sang under organist Rosenkilde Larsens ledelse. Der holdtes adskillige taler, vistest lysbilleder fra de 50 år og blev sunget to til lejligheden skrevne sange, en alvorlig og en munter. Et lille børnekor sang, ligesom nogle franskmænd, der for tiden er elever på den internationale højskole, sang nogle franske sange. Derpå holdt biskop Suhr en smuk tale, fuld af vid og lune, og den nuværende priorinde, søster Louise, sluttede sammenkomsten.

I anledning af jubilæet indløb der fra den hellige fader i Rom en hilsen med lykønskning til søstre og med en af ham personlig skrevet velsignelse.

H.

England mindes Ærkebiskop Beran

Katolikkerne i England mindedes 10. Marts Tre-Aarsdagen for Ærkebiskoppen af Prag, Mgr. Josef Berans Arrestation ved en Pontifikalmesse, celebreret af Kardinal Griffin i Westminster Cathedral i London. — Umidelbart efter Arrestationen blev Mgr. Beran anbragt i et Kloster, der af Kommunisterne var blevet omdannet til Interneringsanstalt for Præster, men senere har han skiftet Opholdssted, og man er idag uden Oplysninger om, hvor han befinder sig. (KIPA)

Snak om en ting (sluttet fra Stafetten)

det ind meget før, for efter artiklen er arbejderpræsterne ude af stand til at gøre noget rigtigt og fuldstændig uværdige til at være præster og forrette præstelige funktioner. En sådan opfattelse af sagen er heldigvis aldeles ubegrundet og må stå for forfatterens egen regning, men den skader alligevel, hvor den kommer hen, enten ved at give sine læsere et galt billede eller ved at skabe ophidselse blandt dem, der mener anderledes.

Den ideelle Sommerferie
holder De i Aar i

Gasthof-Pension »Klocker«

i Roppen (nær Innsbruck)
i Tyrols Hjerte

Pensionspris (incl. Service) 38.50 østr.
Sh. (c. 10 kr.) – Herlig Beliggenhed.

Garage. Skriv efter Prospekt til:

Geschwister Klocker

Roppen, Oberinntal, Tirol

Aalborg

N. Nielsen & A. Brostrøm

Inh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 5B . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udi. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tomrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF: 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import

Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastelvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts:

21. S. 3. SØNDAG I FASTEN (208 (violet) —30); 2. Bøn: St. Benedikt (854); Fastens Præf. (516).

22. M. FERIA (213); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).

23. Ti. FERIA (218); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).

24. O. FERIA (222); 2. Bøn: St. Gabriel (855); Præf. (516); sidste Evang.: Festens ([84]).

— Eller:

(hvid) Ærkeenglen St. Gabriel (855); 2. Bøn: FERIA (222); Præf. (516); sidste Ev.: (224).

25. T. JOMFRU MARIÆ BEBUDELSE (227); Præf. (522); sidste Ev.: (229).

26. F. FERIA (231); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).

27. L. FERIA (238); 2. Bøn: St. Johannes af Damaskus (860); Præf. (516). — Eller:

(hvid) St. Johannes af Damaskus (860); 2. Bøn: FERIA (238); Præf. (516); sidste Ev.: (245).

28. S. 4. SØNDAG I FASTEN. — (violet) Lætare. — el. rosa)

Retræte paa Rygaard f. Damer

Leder: Pater Pauli S.J. Fra tirsdag den 13. april kl. 19,30 til påskelørdag om morgenen. Pris: 25 kr. Medbring lagner og serviet. — Tlf. Hc. 3118. Bernstorffsvej 54, Hellerup.

Assumptionssøstrene.

Husholderske

til præstegaard i nærheden af København søges. Billet mrk. Husholderske modtages af Annonceekspeditionen, Stenogade 7.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Til Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Augustins Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüdgers Thomsen,

Stenogade 7, Kbhnv. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Holrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Skt. Knud Lavards Hus, Kgs. Lyngby

Følgende Numre er udtrykket:
3358 — 2249 — 1315 — 4003 — 7832
421 — 8896.

Amerikansk Lotteri: grøn 96, blaa 7,
gul 34, rød 67, orange 68.

Academicum Catholicum

Lordag den 20. marts kl. 19,30:
Åbent hus hos frøken Millech, Amicisvej 11, V. Fru Dagny Arbman holder lysbilledforedrag om sin rejse til Indien.

Onsdag den 7. april kl. 19,30: Ordinært møde, Stenogade 4. Pater Johs. Samuelsen S. J.: *Overbefolkningsproblemet og dets mulige løsning*. Professor, dr. phil. H. V. Brøndsted vil deltage i diskussionen. — Gæstekort à 1 kr. kan købes ved indgangen.

»Se, du skal undfange og føde en Søn, og du skal kalde hans Navn Jesus. Han skal være stor og kaldes den Højstes Søn; og Gud Herren skal give ham hans Fader Davids Trone, og han skal herske over Jakobs Hus evindeligt, og der skal ikke være Ende paa hans Rige.«

Evangelium paa Mariæ Bebudelses Fest

Tro og Køn

(sluttet fra Forsiden)

de Skæg paa Jomfru Maria for i Fremtiden at lade hende forestille en Apostel. Det er store religiøse Følelsesværdier, man overmalede ved den Lejlighed.

Ad disse Tankers Vej åbner meget i folkelig Religiositet her og andetsteds sig for vor Forstaaelse. Paa dette Sted har vi kun kunnet vise Retningen, i hvilken man skal søge.

LEJLIGHED SOGES

Jeg søger en mindst 2 1/2 værelses lejlighed. Husstand 3 personer. Dejlig stor 1 værelses lejlighed i bytte.

SVEN ERIK CHRISTENSEN Læge
Telefon Damsø 9566

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hiem

Nakskov

Chr. Steffensen

Hæreekviperings

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Iluderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Kønses væs
Leverandør til Sct. Hedvig K'Ink

Katolske Menighedsplejer

Hver onsdag aften kl. 19—20 har Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69 A, åbent for juridisk vejledning for ubemidlede ved Irs. V. Høgsgaard (Tlf. Palæ 2323).

Sommermarkedet i Bronshøj

finder sted i Aar Søndag 30. Maj.

Vor kære medsøster

Søster Maria Severine

er i dag afgået ved døden og anbefales til de troendes forbøn.

Vejle, 22. februar 1954

Maria Søstrene.

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Boger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAFFE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Son Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tl. 264 . H. Nielsen jun. pr.v. Tl. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brøgade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installator Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsheried 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludvig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2220 GRUNDLAGT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør til Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>		
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Rigmor Kert's Mode- & Trikolagrforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Nykøbing F.</p>		
<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1656 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Østerbro's Ure & Optik v/ Robert Hansen Østerbrogade 14, Telefon 1373 Lev. til De katolske institutioner</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Plåkebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Qedserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smiede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmesler, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

»Maadehold og Nøglernhed»
siger »Osservatore»

Langsom men fortsat Bedring i Pavens Befindende

I Vatikanet understreger man i den forløbne Uge, at Maadehold og Nøglernhed burde være de ledende Principper i Efterretningerne om den Hellige Faders Sygdom. Det er ganske rigtigt, at Karakteren af Pavens Sygdom endnu ikke har kunnet fastslås nøjagtigt, men det er imidlertid en Kendsgerning, at Helbredelsesprocessen stadig er fremadskridende, omend det gaar langsomt. Det vilde være ønskeligt, om Pressen vilde indse, at Pavens Sygdom ikke giver den ringeste Anledning til sensationelle Spekulationer, og man maa stadig erindre, at Paven er i Besiddelse af sine fulde aandelige Kræfter og daglig varetager sit høje Embede.

Den Hellige Faders Almenbefindende betegnes ved Ugens Slutning som relativt godt. Den Hellige Fader har været i Stand til at indtage et stadig større Kvantum naturlig Føde, og man haaber, at denne Omstændighed vil være i Stand til lidt efter lidt at faa Bugt med Pavens Svaghed. Faren for Komplikationer kan imidlertid stadig ikke helt udelukkes.

I Vatikanet udtaler man endvidere sin Beklagelse over, at Pressen i sin Higen efter saa sensationelle Meddelelser fra Pavens Sygeleje som vel muligt, ikke er tilbøjelig til at tage sig med samme Omhu af Dementier. Derksom man nedlader sig til at bringe usendte Dementier, saa sker det næsten altid ved, at man umiddelbart forinden endnu engang understreger Rygterne. Som Kvintessensen af den forløbne Ugens Meddelelser betegner man i Vatikanet Efterretningen om Indkaldelsen af et Konistorium i Pavens Sygeværrelse, Udnævnelsen af en Kardinalstatssekretær, en umiddelbart forestaaende Reform af Kurien samt at den Hellige Fader skulde have til Hensigt at trække sig tilbage — Rygter, der er grebet lige ud af Luften.

(KNA)

Italiensk Skoledreng lykønsker Paven

En Folkeskoledreng i Brescia (Nord-Italien), Franco Cotelli, har sendt den Hellige Fader en Lykønskning til 78-Aars Fødselsdagen og 15-Aarsdagen for Pavevalget. Drengen skrev paa en Side i sit Stillehefte og udtrykte Haabet om, at Paven snart maatte blive rask samt fortalte, at han havde Fødselsdag paa samme Dag som Paven. Prostatssekretær Montini har i Pavens Navn besvaret den lille Gratulant og meddelt, at den Hellige Fader var blevet meget glad for Lykønskningen.

(KNA)

URBI ET ORBI

Højtidelig Pontifikalmesse i det Sixtinske Kapel

i Anledning af Aarsdagen for Pavens Krøning

I Nærværelse af 13 Kardinaler celeberrerede Kardinal Masella i Anledning af 15-Aarsdagen for Pave Pius XII's Krøning en højtidelig Pontifikalmesse i det Sixtinske Kapel. Den Hellige Fader var ej heller i Aar i Stand til at deltage i Krøningsmessen, men da han en Del af Dagen var oven Senge modtog han sine allernærmeste Medarbejderes Lykønskninger i sit Studereværrelse. — Pontifikalmessen overværedes af det diplomatiske Korps ved den Hellige Stol. Vatikanets Bygninger var flagsmykkede i Dagens Anledning, og Medlemmer af det Hellige Kollegium, Statsmænd og utallige andre Personligheder indfandt sig i Dagens Løb i Vatikanet og satte deres Navne paa de fremlagte Gratulationslister.

(KNA)

»Fejl, der kan ende med Katastrofe»

Katolikkerne bør aldrig under nogen som helst Form samarbejde med Kommunisterne eller laane Øre til deres Opfordringer. Dette er Indholdet af en Artikel i det officielle Blad, som Generalvikariatet i Rom udsender til den romerske Gejstlighed. Artiklen bærer Overskriften »Fejl, der kan ende med en Katastrofe«. Bladet henvender sig især til den katolske Ungdom, som under ingensomhelst Omstændigheder bør indlade sig med Kommunisterne. Bladet konstaterer med Beklagelse, at unge Katolikker i saa mange Tilfælde har lyttet til »Kommunisternes Sirene-Klange« og bl. a. har der i Firenze i Anledning af de for nylig stedfundne Strejker været afholdt en fælles kommunistisk-katolsk Solidaritets-Matine. Lignende Foreteelser har fundet Sted i andre italienske Landsdele, konstaterer Bladet. Adskillige Katolikker, slutter Bladet, ser ikke Kommunismens Problem i det rigtige Lys og har derfor ladet sig vildlede af dets Kampmetoder.

(KNA)

Kampen fortsætter i Jugoslavien

Til Trods for, at den kommunistiske Presse i Jugoslavien samt Radio Belgrad atter og atter bedyrer, at der hersker almindelig Religionsfrihed i Jugoslavien, samt at Medlemmerne af de anerkendte Trossamfund har fuld

Tyskland sender Gesandt til Vatikanet

Skuffelse i tyske katolske Kredse over at den nyoprettede Post gik til en Ikke-Katolik

Den tyske Forbundsregering har udnævnt den hidtidige tyske Gesandt i Karachi, Dr. Wolfgang Jaenicke, til den vesttyske Forbundsstats første Gesandt ved Vatikanet efter Krigen.

Meddelelsen herom fremsattes af Forbundskansler Adenauer umiddelbart inden han afrejste til Paris og Athen. Forbundskansleren meddelte samtidig, at den Hellige Fader allerede havde meddelt Dr. Jaenicke Agrement som den tyske Forbundsrepublikks befuldmægtigede Gesandt ved den Hellige Stol. Vatikanet har imidlertid allerede oprettet diplomatisk Kontakt med Vesttyskland ved Ærkebiskop Dr. Aloysius Muench's Udnævnelse til Apostolisk Nuntius i April 1951.

Dr. Wolfgang Jaenicke er født 1881 og en ikke ukendt politisk Skikkelse fra Weimarrepublikkens Tid. Han er ikke Katolik, men anses for at være en dygtig og solid Embedsmand, der i Tidens Løb har udført et stort, anerkendt og fortjenstfuldt Arbejde, bl. a. som Statssekretær for Flygtningevæsenet i Bayern, i hvilken Egenskab han adskillige Gange har været i direkte Kontakt med den Hellige Stol. I Vatikanet hilser man Dr. Jaenicke's Udnævnelse med stor Tilfredshed i Betragtning af, at dette Skridt er ensbetydende med fuld diplomatisk Kontakt mellem Pavestolen og Vesttyskland.

I katolske Kredse i Tyskland har det vakt en betydelig Skuffelse, at det ikke blev en Katolik, der kom til Vatikanet, og — efter hvad der forlyder i velinformerede katolske Kredse — tager man med Beklagelse den skete Udnævnelse til Efterretning. Imidlertid henviser man til, at den nuværende tyske Ambassadør ved Kvirinalet, von Brentane, er Katolik, og det skyldes denne Aarsag, at man har bestemt sig for at sende en Protestant til Vatikanet. Det understreges imidlertid paa katolsk Hold, at Dr. Jaenicke uden Tvivl vil være den rette til at fylde Posten ud.

Frihed til Religionsdyrkelse, foreligger der nu fra paalidelig Kilde Meddelelser om ny Angreb paa Kirker og Præster. Fra Buje ved Pirano meddeles det f. Eks., at den hellige Martins Kirke har været Genstand for Vanhelligelse: Alteret er blevet skændet, Messeklæderne vanhelliget, Statuer ødelagt og samtlige Vinduer slaaet ind. Lignende Meddelelse foreligger fra Øen Lusin. Tre Præster, som har protesteret imod Ødelæggelse af Vekors i Slovenien, er blevet arresteret.

(KNA)

Katolsk

28. Marts 1954
102. Aargang
Nr. 13

Ugeblad

Svensk Syn paa Katholicismen

Sporvejsfolkenes Kardinal

Nazareth —
Bebudelsens Stad

Pius XI om Mussolini

Abbé Pierre's Succes

Der er ingen Tid paa Aaret, hvor vi er flittigere til at gaa til Skrifte, end i Fastetiden. Næppe heller nogen Tid, hvor vi bedre forstaar den vidunderlige Guds Gave, som Skriftemaalet er. Derfor gør det os netop i Fasten særlig ondt, naar vi hører de dumme, banale Bemærkninger, der i et ikke-katolsk Land som vort rent traditionelt siges om Katolikker og deres Skriftemaal. De sædvanlige, inderlig flove Bemærkninger om, at Katolikker ikke behøver at tage Synden saa tungt, for de kan bare skrifte, saa er den Potte ude. Eller i mere ond-artet Form: Kirken har sine høje moralske Krav som Vinduespynt — og saa har den Skriftestolen, bag hvis

Forhæng man ordner sig med Kirkens Repræsentant paa et langt mindre ideelt Niveau. Opfattelsen er den, at ligesom Folketingsmænd lufter deres Principper i Folketingssalens Offentlighed og slutter deres Kompromisser

paa Princippernes Bekostning i det lukkede Udvalgmøde, saaledes er Prædikestolen til Idealernes Forkyndelse og Skriftestolen til Kompromisset med den menneskelige Skrøbelighed.

Skriftemaalets Uvenner

Det er i det hele taget utroligt, saa god Besked nogle Mennesker ved om Skriftemaalet, alene ud fra den noget tvivlsomme Ekspertice, at de aldrig har skriftet selv. Sandheden, som vi skriftende kender ud og ind, er jo den, at Opholdet under Prædikestolen er en ren Hyggetime i Sammenligning med Skriftemaalet, hvor det saa ene og alene gælder os selv alene, og hvor enhver Udflugt og Undskyldning i en Grad som intet andet Sted afslører sig selv. Naturligvis er der Mennesker, som søger den nemme Udvej i deres Dilemmaer, men de har alle gjort den Erfaring, at Skriftestolen er det daarlige egnede Sted til at finde en saadan Udvej. Der møder man Guds Buds og sin egen bedste Samvittigheds to-tale Ubestikkelighed.

Ja, men hvorfor er Katolikker saa ikke bedre, end de faktisk er? Store Slubberter er der blandt dem, og ogsaa de forlader Skriftestolen andægtigt med foldede Hænder. Svaret burde være let. Vi kender jo dog alle den menneskelige Natur i dens Svaghed. Venter Skriftestolens Uvenner, at Kirken skal støde dem fra sig, der ikke pænt og punktligt retter sig efter Kirkens Formaninger i Skriftestolen. Han, der gav Apostlene den Befaling, som har rejst de Hundredtusinder af Skriftestole, kaldte sig og var den Gode Hyrde. I hans Sted sidder Præsten paa denne menneskelig set lidet misundelsesværdige Post, ikke for at gaa paa Akkord med Synden, men heller ikke for at slukke den rygende Tande eller knække det bøjede Rør.

Bebudelsens Stad

Nazareth

I Nazareth lever der idag henimod 9000 Kristne og Muhammedanere. Bebudelseskirken — Huset med Josefs Værksted — er den eneste Seværdighed i Byen, og det Nazareth, som Billedet viser er af nyere Dato — Jesu Barnhedsstad ligger begravet under den nuværende By. (Se iøvrigt Artikel inde i Bladet)

absolut

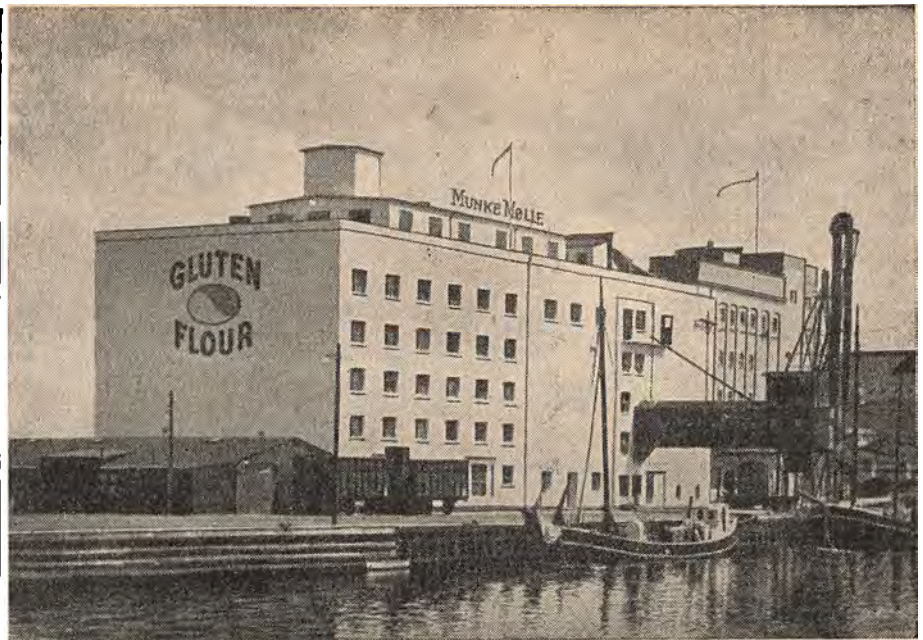
ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KBK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforetning A/S

Godthaabvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen
Leverandør til de katolske Institutioner

Th. P. Stillinge

Lømrermester
Sejregade 15
Tlf. Ryvang 1225
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

Edmund Sønchsen

Lærerbjærnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Glarmester
Bygningarbejde · Rammer · Spejle · Glasforakr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørforr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damms 2043
Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo
La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 856

TIL AL VASK og RENGIGED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TIL AL VASK og RENGIGED

Andr. Krøyer's Boghandel

d. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6638
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Fire Svenskere ser paa Katolicismen

Interessen i Norden for den katolske Kirke er overalt bemærkelsesværdig i disse Aar. Da Prof. Skydsgaard i Fjor i »Folkeuniversitetets« Forelæsningsrækker talte om Katolicisme og Protestantisme, var Tilstrømningen saa stor, at Serien maatte gentages.

Ogsaa i Lund har man et »Folkeuniversitet« og i Efteraaret havde man der en lignende Foredragsserie, blot med et Flertal af Talere. To Katolikker og to Ikke-Katolikker holdt hver et Foredrag under Fællestitlen »Vi ser paa Katolicismen«. Serien vakte en lignende Opmærksomhed som den danske, og det ansatte Gleerupske Forlag i Lund har nu med samme Titel udsendt en lille Bog med de fire Foredrag.

Den første Taler var Dominikaneren Michel de Paillerets, der stillede Spørgsmaalet: Hvad er Katolicismen? Ud fra katolsk Opfattelse af, hvad der sker i Daaben — at vi »bliver kaldt og er Guds Børn« — gav han et Rids af Kirken og dens Opgave. Vi citerer Skildringen af Kirkens Hellighed:

Kyrkan är den institution, som Kristus grundade för att meddela nåd, rättfärdighet och helgelse åt mänskorna. Kyrkan är helig, inte bara och inte heller framför allt på grund av den grad av helighet som finns hos hennes medlemmar. Ett slags kvantitativ helighet, summan av heligheter. Redan som institution äger kyrkan en primär helighet, som innehålls i hennes struktur, oberoende av hur de enskilda troende uppför sig. Hon är helig genom trosläran, vilken hon har fått i uppgift att bevara ren, hon är helig genom sakramenten, av vilka altarets sakrament är det allra heligaste, hon är helig genom sina bud, som avser att främja de kristnas helgelse.

Visserligen består kyrkan av syndare. En enda varelse har, som vi tror, varit alldeles syndfri, jungfru Maria. Alla de övriga är mer eller mindre belastade av synd. Men kyrkan som institution är inte bara de troendes samfund. Hon är i första hand moder till de troende. Hon äger alla de heliga medel, genom vilka hon föder dem till liv och helgelse.

Olov Hartmann var den første Ikke-Katolik. »Rom som Alternativ« hed hans Foredrag, som havde sin Styrke i at begrænse Diskussionen til visse Hovedpunkter. Et enkelt Citat herfra:

Fåfänglig är också diskussionen om var antlaktslivet är starkast och offerviljan störst och de kriftnas förträfflighet mest stötsäker. En stockholmsk s. k. världsmänniska som kommer till Paris kan gripas av bönestämningen i en kyrka vilken som helst där folk kommer in och ber i all självtfallenhet. Men något unikt är detta inte, alldeles bortsett från att man stundom ber på samma sätt i svenska kyrkor. Det är bara vanligare att stockholmaren i

fråga kommer till Paris än till en socken i Sydsmåland eller ett läsarhem i Västerbotten.

I den egentlige Debat er Hartman svagere, fordi han ikke har Skydsgaards Forstaaelse af Katolicismen, men delvis opererer med gamle protestantiske Begreber om den.

Anden Katolik var Sven Stolpe, der

gav en Skildring af »Tre katolske Digtere« og deres Vej til Troen, nemlig Jacques d'Arnoux, Charles Peguy og Paul Claudel. Sidstnævntes Plads i Foredraget er den vægtigste, og han introduceres saaledes:

Paul Claudel är den katolska samtidslitteraturens grand old man, i fråga om djup upplevelse och suverän konstnärlig kraft långt överlägsen de kristna diktare som annars dominerar ögonblicket: Bernanos, Mauriac, Greene, Eliot. På ett demonstrativt sätt avvisades han av en så framstående kändare av det moderna dramat som professor Martin Lamm och har förmodligen av detta skäl aldrig på allvar

4. Søndag i Fasten

28. Marts 1954

Da Jesus mistede sin Popularitet

(Johs. 6)

De Prædikener, der holdes i vore Kirker og den, der hver Uge trykkes her i Ugebladet, svarer til to forskellige Behov. De kan — og skal ej heller — erstatte hinanden. Enhver Katolik, som ikke er forhindret i at gaa i Kirke, gaar Glip af noget ganske væsentligt, dersom han søger for at komme efter Prædikenen eller gaar til en Messe uden Prædiken: han gør det, selv om han læser den egentlige Prædiken i Ugebladet, for Guds Ord skal nemlig høres: ingen Læsning kan erstatte det levende Ord, der rettes til den samlede Menighed i Kirken. En trykt Prædiken er og bliver en vag Erstatning for den liturgiske Forkyndelse.

Alle Fordele er imidlertid sjældent paa samme Side, og enhver Medaille har som bekendt sin Bagside. Den, der sidder i Kirken, hører blot Dagens korte Tekst og dens Fortolkning. Han har ikke Anledning til paa samme Tid at slaa op i det Ny Testamente for at læse Teksten i Sammenhæng. Ofte søger Præsten for at afhjælpe denne Mangel fra Prædikestolen. Det maa nødvendigvis blive i al Korthed. Den, som sidder hjemme med sit Ugeblad, har imidlertid den store Fordel at kunne læse hele Kapitlet, som Dagens Evangelium er taget fra. Og han bør faktisk gøre det: den trykte Prædiken er saa kort og knap!

Disse Betragtninger er ingenlunde Dagens Tekst uvedkommende. Alle fire Evangelier beretter nemlig om den Gang, da Jesus bespiste de 5000 Mennesker i Ørkenen, men Johannes — den Evangelist, som vi lytter til idag — er den eneste, der viser os Sammenhængen. Vi maa læse hele 6. Kapitel: Johannes-Evangeliet for at forstaa, at denne Dag har været af afgørende Betydning for Jesu Forhold til sit Folk.

Indtil da havde Kristus nemlig opnaaet, hvad vi kunde kalde en vældig Folkeyndest. Han stod faktisk i Spidsen for en virkelig Folkebevægelse i Galilæa. Det store Bespisningsmirakel betegner Højdepunktet i Jesu Popularitet: Folket vilde paa Stedet gøre ham til Konge. Men allerede Dagen efter er det forbi med Jesu Popularitet. Og det er en lidt vemodig Stemning, som Johannes' 6. Kapitel slutter med. Folket vender Jesus Ryggen, alle forlader ham, Apostlene vakler, og selv om Petrus redder Situationen ved at forsikre Jesus om sin Troskab, saa maa de selv dog af Mesterens Mund høre de Ord, at een af dem er en Forrædder.

Hvordan hele Situationen blev fuldstændig vendt om, det skal vi ikke komme ind paa her. Det staar tydeligt nok skrevet hos Johannes, 6. Kapitlets Dramatik er saa intens, at den kun kan blive afsvækket ved at blive udlagt. Men Hovedaarsagen skal dog lige nævnes.

I sin lange Tale i Kapernaum Dagen efter Bespisningen konstaterer Jesus, at han er kommet fra Gud (Inkarnationen), og at hans Kød er virkelig Spise (Alterets Sakramente). Jøderne nægter at gaa med til nogen af Delene. Denne Tale er for stærk, siger de. Og Jesus har god Grund til at berolige dem med at udlægge sine Ord som rene Symboler. Han kunne redde sin Popularitet i et afgørende Øjeblik og beholde Folkets Gunst — dersom han blot vilde give Afkald paa sin Guddom og paa Alterets Sakramente. Det er det modsatte, han gør.

Deraf skal vi lære, at disse to Dogmer om Kristi Menneskevordelse og hans virkelige Nærværelse under Brødets og Vinens Skikkelse er de to Nøglestillinger, som den sande Kirke aldrig vil svigte, selv om den derved maatte gøre sig aldrig saa upopulær. Det er ogsaa de to Prøvestene, som vor egen Kristendom skal prøves paa. Lad os ikke lade den hellige Fastetid løbe fra os, uden at enhver af os har besindet sig paa disse Troens to Hovedhjørneste.

Fr. A. Raulin, O. P.

Passions søndag

Opmærksomheden henledes paa, at den forestaaende Passions søndag — 4. Marts — herhjemme i Lighed med hvad Tilfældet er i andre Dele af Kirken, fejres som særlig Bededag for Kirken bag Jerntæppet.

132. Davidssalme

**HELLIGT
BØNSFÆLLESSKAB**

- 1. Sang til festrejserne. Af David.*
1. Se, hvor godt og lifligt det er, når brødre bor sammen.
 2. Som den fineste olie, der hældes ud over hovedet og flyder ned over skægget, Arons skæg, og som flyder ned lige til kjortelens søm.
 3. Som Hermons dug, der falder på Sions bjerg. Thi det er dér, at Herren lyser sin velsignelse og giver liv til evig tid.

Denne salme er kun lille af omfang, men rører til gengæld ved en dyb hemmelighed. De store højtider, der førte Israelitterne fra de fjerneste egne til templet i Jerusalem, havde en vidunderlig magt over hjerterne og vakte den broderlige samhørighedsfølelse i dem til live og bevidstheden om, at de dannede Guds ejendomsfolk og var børn af en uendelig ophøjet og god Fader i himlens højder. Salmisten føler sig overvældet af glæde ved synet af de store folkeskarer, der er kommet sammen til festen og bor nu i den hellige stad for der at tilbede den Allerhøjeste.

Med to billeder, som alle Israelitter er fortrolige med, vil han anskueliggøre den fylde af velsignelse, der følger med dette fællesskab og med denne enhed i tro og kærlighed. For hans øje står først og fremmest den mand, der efter Guds befaling leder den hellige forsamling, ypperstepræsten, hvis store skæg ifølge Moselov ikke måtte klippes. Det var jo mandens pryd og ære. Dette syn minder ham om Arons præstevielse, da Moses hældte den hellige salveolie så rigeligt over sin broders hoved, at den helligede hele hans person ved langsomt at brede sig over alle legemsdelene. For salmisten er nu dette et billede på den velsignelse fra Gud, som det hellige fællesskab og det forsamlende folks bøn nedkalder over Israelitternes bedende skarer.

Som olien er et sindbillede på Guds nådes stilfærdige og blide gerning i sjælene, således bliver dug i det følgende symbolet på den kraft og frugtbarhed, den samme guddommelige nåde giver. I Palæstina kan det ske, at der i den varme tid ikke falder en eneste dråbe regn i flere måneder. Da vederkvæger rigelig dug den af solens stråler udpinte jord ved natte-tid. I nærheden af det sneklædte Her-

varit på tal som nobelpristagare. I denna kortfattade artikel bör hans namn vara med — av ett speciellt skäl. Det finns ett tema, som är centralt och dominerande i all katolsk litteratur, men som i regel avvisas av såväl den icke-kristna humanismen — vars kärna är naturalism — som av protestantismen. Jag tänker på lidandets, offrets tema. Om man vill ha ett konkret intryck av var gränsen går mellan katolsk människo- och livsvärdering å ena sidan, humanistisk och protestantisk å den andra, bör man studera, hur respektive sidors diktare ställer sig till offret och lidandet.

Og endelig talte Gunnar Rosendal om »Rom set fra et katolsk Standpunkt, som ikke er romersk«. For Rosendal er den store Ulykke Vatikanerkonciliet og Pavens Ufejlbarehed. Hvor lidt han forstaar denne Lære ses af en Passus som denne:

Det förefaller absolut orimligt, att man vid en viss datum kan vara god katolik och vil komma till himmelen, allt medan man förnekar den heliga Jungfruns kroppsliga himmelsfärd, under det att man nästa dag kan utslutas ur Kyrkans gemenskap och går evigt förlorad, om man ej omfattar denna nya lära.

Og dog er der for denne skarpe og ofte uforstaaende Kritiker saa meget at takke den »romerske Kirke for.

Jag tackar i hela mitt liv Romerska Kyrkan för den dominikanska, teologiska och filosofiska traditionen, för dess klarhet, logik, sanningslidelse, för konkretism och spekulatio i egen-domlig och fängslande förening. Jag tackar jesuiterna för underbar vägledning i själens labyrinter, för övning i meditation och inre bön, för vägvisning till betraktande av Guds Ord, för människokänedom och människokärlek. Jag tackar kanske allra varmast hela den underbara benedik-tinska traditionen, för dess liturgiska mystik, för dess objektiva och dock innerligt varma skönhet i gudstjänst-livet, för dess lugna värdighet och himmelska harmoni och jämnvikt, för dess djupa frid i all livets oro. Vad jag fått, nej vad hela vår samtid fått från Maria Laach och Beuron, från Solesmes och Chevetogne, från den helgonlike Abbé Couturier, skaparen av böneveckan för Kyrkans enhet i dess nya form, från franska akademiker och missionspräster, från Pius Parsch och hela Volkliturgische Bewegung i Wien — hur skulle jag kunna uttrycka det!

Af en Konvertits Overvejelser

**Udenfor Kirken
ingen Frelse**

Det er en udbredt Opfattelse, at vi Katolikker ikke anerkender Medlemmer af andre Trossamfund som sande Kristne; det er imidlertid en stor Misforstaaelse. Vi inener tværtimod, at der findes Tusinder og atter Tusinder af alvorlige Folkekirkekristne, der i Hjertet er Katolikker, at de vilde efter en objektiv Oplysning sige ja til alt, hvad Kirken lærer. Men som Protestant er man oplært i flere-hundredaarige Fordomme, der gør det vanskeligt at finde frem til et klart Kirkebegreb.

Paa Spørgsmaalet om, hvem der da i aandelig Forstand tilhører Kirken, svarer vi: alle der i Tro har taget imod det Liv, som vor Herre Jesus Kristus kom til Verden for at give os Del i, og som lever deres Liv i Samfund med Ham, og saa naturligtvis alle Børn (særlig alle døbte Børn, ingen er Gud saa nær som dem). Men videre ud gælder det alle, der lever efter deres bedste Overbevisning og er ærlige sandhedssøgende Mennesker, uden Hensyn til Konfession eller Mangel paa Konfession, blot »Magnetaalen er vendt mod Kristus«. Evangeliet er en Guds Kraft til Frelse for hver den, der tror. Alle vegne, hvor Evangeliet forkyndes, virker Helligaanden.

Hermed indrømmer vi ingenlunde, at det ene Samfund saa kan være lige saa rigtigt som det andet. Det kan aldrig bortforklares, at vor Herre gav Peter en Førerstilling; skulde han for Ingenting have sagt: »paa denne Klippe vil jeg bygge min Kirke. Hvad

Mening vilde der være i at give ham Himmeriges Nøgler, hvis det var Meningen, han skulde tage dem med sig i Graven? Luther mente, at de var blevet borte, i Dag mener Protestanterne vel nærmest, at alle Kristne har Nøglen. Den Myndighed, vor Herre gav sine Apostle, og som de saa gav videre til deres retmæssige Efterfølgere ved Haandpaalæggelse — en Myndighed, som ingen kan tage af sig selv — bortforklarer eller ignorerer man.

Det gamle Ord: »udenfor Kirken ingen Frelse« gælder ret forstaaet stadig. Det vil sige: Alle, der har erkendt, at Moderkirken er den Kirke, vor Herre selv har stiftet, og som i sin Samvittighed føler sig forpligtet til at gaa ind i den, men af en eller anden Grund ikke vil, han udelukker sig selv fra at faa Del i Frelsen. Det er vor Pligt og Ansvar at være sandhedssøgende, og der er flere Maader at søge paa. De fleste læser for at faa bekræftet, hvad de i Forvejen tror paa, men vi skal under Bøn om Helligaandens Vejledning søge fordomsfrit.

Hvormange af vore protestantiske Trossfæller er ikke aandelig underernærede, fordi de maa leve paa en vitalinfaltig Kost. Vor Herre har nu engang indrettet det saadant, at det er igennem Sakramenterne, han giver os Del i det overnaturlige Liv. Hvor taabelig var ikke den Opfattelse, jeg ogsaa engang havde, at Katolikkerne er stivnet i deres Kirkebegreb, og at Præsteskabet og Helgenerne o. s. v. staar som Mellemlid mellem Gud og den enkelte Sjæl! Hele Præstens Liv og Stræben gælder dette ene: at hjælpe os frem til at lære at kende Ham, der har ofret alt for os, saa Kristus paa

(fortsættes Side 153)

monsbjerg falder den i så store kvantiteter, at den vist er næsten lige så befrugtende som regn. Salmisten vil altså sige: Er de bedende folkeskarer samlet til festerne på Sions bjerg, så falder Guds nådes dug så rigeligt på dette sted som Hermondsdug i den nordligste del af landet, og giver livskraft og frugtbarhed.

Når nu den gamle pagts gudsyrelse i fællesskab og dens åndelige glæder og rigdomme kunne virke så overvældende og begejstrende på salmisten, hvor meget mere bør så ikke vi, den nye pagts børn, være opfyldt af taknemmelig glæde over, at vi i langt højere grad ved vor fælles gudsyrelse modtager nåde over nå-

de af vor Frelzers fylde. Han siger jo selv, at hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, der er jeg midt iblandt dem.« Når han som vor ypperstepræst står i vor midte og frembærer i den hellige messe sit ublodige offer, indfrier han, hvad han har lovet i den 21. Davidssalme, som han bad på korset under frembærelsen af det blodige forløsningsoffer. »Jeg vil synges din pris (o min Fader) i en stor forsamling, jeg vil indfri mine løfter iblandt de fromme. De ydmyge skal spise og mættes (med hans legeme og blod). De, som søger Herren, skal prise ham, deres hjerter skal leve for evigt«. Ja, vi har en vidunderlig skat i vor hellige liturgi. F. K.

vor Tid Bebudelseskirken. Under Højalteret fører en Marmortrappe ned til den tvøvede Krypt, hvis forreste Del — Englekapellet — er det Sted, der var Indgangen til Marias Bolig. En gotisk Rundbue danner Indgangen til den egentlige Bebudelseskirke, der er hugget ud i Klippen, medens Væggene nu er dækket af Marmor. Midt i Rummet staar der et Alter, og Ordene *Verbum caro hic factum est* — i indgravede Marmorbogstaver — forkynder den store Hemmelighed, at her paa dette Sted er Ordet blevet Kød.

Og Pilgrimmene synker uvægerligt i Knæ, medens Fantasien genkalder den Begivenhed, der har givet Nazareth Ry og Navn: en Engel, sendt af Gud, stiger ned til en Jomfru i Nazareth. Endnu den Dag i Dag gives der her saadanne to-etages Bygninger, der gaar over i en Grotte, som er hugget ind i Bjergsiden.

Og hvad bestilte saa Maria egentlig i det Øjeblik, da Englen traadte ind til hende? Maaske var hun netop i Færd med sin daglige, huslige Gerning; maaske var hun netop ved at male Korn i den lille Mølle, med de to runde Sten, som man endnu den Dag idag kan se i Palæstina, og som dengang var almindelig anvendt. Eller kom hun maaske netop hjem fra Kilden — som idag hedder Maria-kilden — med Vandkrukken balancerende paa Hovedet. Nazareths Døtre af idag har stadig Tid til en ivrig Passiar, naar de mødes med deres Vandkrukker ved Kilden — Billedet er det samme som for to Tusind Aar siden.

Den kristne Kunst har imidlertid skabt et helt andet Billede af Bebudelsen, og Kunstnere ned gennem Tiderne har i lalløse Fremstillinger skabt et Billede, der er blevet Tradition: en Engel viser sig for Maria, omgivet af himmelsk Lys og Pragt. Jomfruen er en Dronning i et Palads, og hendes eneste Arbejde synes at være Bøn og Betragtning. Bogen, som hun holder i Haanden, kan kun være den Hellige Skrift, og hendes Finger holder netop Bogen aaben paa et af de Steder, hvor det gamle Testamente taler om den kommende Messias.

Kunstneren har sikkert Ret. Den Oliegren, som Englen altid er afbildet med, er blot et Udtryk for det overordentlig vigtige Budskab, som skal bringe Menneskene: Freden. Og er det maaske ikke meget lettere at give Udtryk netop for dette ved at fremstille Jomfru Maria ved Bøn og Betragtning — lettere end ved at lade hende være beskæftiget med et eller andet husligt Arbejde? Og dog har Maria næppe uadtill adskilt sig væsentligt fra Nazareths andre Kvinder, hverken i sin Holdning eller Beskæftigelse. Men hendes kongelige Rigdom, hendes Pragt var Sjælens Klædebon. *Gratia plena* — Herren er med dig, fuld af Naade.

Og ligesom Nazareth idag vokser op ad Bjergskraaningen, op mod den blaa Himmel, saaledes er Jomfruen fra Nazareth ogsaa udset til at føre de Mennesker, der har den gode Vilje, ud fra Dagliglivets Færden og opad mod den evig-blaa Himmel — at forbinde Himmel og Jord. D. O.

Bebudelsens Stad

NAZARETH

(Til Billedet paa Forsiden)

Nazareth ligger i en frugtbar Dal midt imellem Judæas Bjerge og minder en uvægerligt om et Smykke i et Silkeueti. Imidlertid holder Byen sig ikke nede i Dalbunden, den kravler opad Bjergskraaningen, Hus for Hus, som om den vilde vokse ind i den blaa Himmel — men saa danner et mørkt Bælte af Cypresser pludselig Grænsen for dens Vovemod.

Og dog var Nazareth netop udset til at skulle forbinde Himmel og Jord, og dette synes at give den lille By et Særpræg, idet den som ingen anden By her under Orientens blaalige, flimrende Himmel drejer ens Blik opad, op mod den evige, blaa Himmel.

Nazareth har ikke altid været en berømt By. Evangeliet fortæller os, at Borgerne i Nabobyerne — f. Eks. Ka-

na — beundrede Landskabets Ynde — men selve Indbyggerne tiltroede de ikke særlige Egenskaber: »Hvad godt kan der vel komme fra Nazareth?«

Og Nazareth har ej heller altid været en himmelstræbende By. Oprindeligt bestod den lille galilæiske Flække kun af en Haandfuld Huse omkring en Kilde, der vældede frem af Dalbunden. Saadan har Nazareth set ud, da Himlen i Form af en Engel steg ned for at genoprette den Forbindelse mellem Himmel og Jord, som Synden havde afbrudt. Og da er det store Under, at denne Engel — stik imod hvad Menneskene mente — betragtede den lille, ukendte Landsby med største Ærefrygt og Ærbødighed.

Paa det Sted, hvor Byen begynder at vokse op ad Bjergsiden, ligger i

KATOLSKE KIRKE-SILHOUETTER 43.

SANKT PAULS KIRKE i Taastrup (opført efter Tegning af Prof. Nyrop), indv. 1933

„Giacomo Cementutto“ - Fredsstifteren

**Kardinal Giacomo Lercaro,
„the coming man“?**

Overalt i Italien gøres der idag en stor social Indsats fra Kirkens Side. I Efteraaret bragte vi her i Bladet et Interview med Hs. Eminence Kardinal Siri fra Genova (Nr. 48, 1953) om de italienske Arbejderpræster, og idag fortæller vor Medarbejder om »Sporvejsfolkenes Kardinal« Mgr. Giacomo Lercaro, i det »røde« Bologna i Anledning af den Aktion, som Kardinalen har indledt under Mottoet »Det katolske Bologna rejser sig«.

Hvorfor er de italienske Sporvognsfolk Kommuniste? Det kan ikke ene og alene skyldes deres daarlige Af-lønning. Der er nemlig andre Arbejdere og Funktionærer, som lønnes ligesaa daarlige i Italien — uden at de derfor føler sig særlig forbundet med Signor Togliatti. Er det maaske Tilværelsen paa Skinnerne, der medfører en vis Trang til »Kominformitet«? Der hersker som bekendt ogsaa blandt de italienske Jernbanefolk en udpræget Sympatiseren med Moskva — om end den seneste italienske Jernbanestrejke var langt fra total. Imidlertid vakte det en enorm Opsigt — saa stor, at Bladene havde det paa Forsiden — da en Vognstyrer og hans Konduktør under den kommunistiske Een-Dags-Strejke sidste Aar i Anledning af Ændringer i Valgloven kørte muldersalene gennem det røde Bologna. »De har Hjertet paa rette Sted,« sagde Byens Borgere ...

Hvorom alting er, saa er det imidlertid et af de Problemer, som Bolognas Ærkebiskop, Kardinal Lercaro, søger at løse. Og det kan siges, at det ikke blot var Bolognas Sporvejsfolk, der var en Kende overraskede, da Rygtet sidste Aar gik, at Kardinalen vilde indbyde dem til en Paaskefest. Men Kardinalen havde faktisk overvejet Situationen og prøvet at se den fra begge Sider. Paa et af de mest befærdede Gadehjørner var der klæbet en Plakat op: »Bolognesere! I har alle Hjertet paa rette Plads! Tænk paa den brave Mand, der i den trafiktravle Tid ustandseligt siger sit monotone: Vær venlig at gaa længere frem i vognen, der er Plads længere fremme« — selv om I derved er udsat for den Risiko, at blive trampet grundigt over Tæerne. Giv jeres Skærv til den Paaskefest, som jeres Kardinal vil arrangere for Sporvognsfolken«. Og der blev et Par Steder i Byen stillet en tom Sporvogn op, og inden Paaske havde forsonligt stemte Borgere fyldt disse Vogne med Vin, Paaskeæg, Paaskebagværk, Pølser, Legetøj, Beklædningsgenstande (og der var for den

Sags Skyld ogsaa Ting imellem, som ellers kun med Vanskelighed lader sig anbringe i en Sporvogn, som f.Eks. en Cykel, en Barnevogn o.l.).

Der mødte henvend femten Hundrede Sporvognsfolk med Børn op til Kardinalens Paaskefest, og selv om hver især fik en Gave med hjem, saa var der alligevel en hel Del Ting til overs, som blev foræret til et Børnehjem i Bologna. Og Kardinalen var selv med til Festen, som varede en hel Dag. Det var jo nok en lidt streng Dag for ham. Programmet saa saadan ud: Kl. 7: Messe i Medicina, et Sogn 25 Km Vest for Bologna (med 75% Kommuniste), Kl. 9: Assistance ved Messe i Sala Bolognese, 17 Km øst for Bologna (med 75% Kommuniste). Kl. 11: Sporvognsfest, Kl. 12: Foredrag i Corticello, en af Bolognas mest »røde« Forstæder, Kl. 15,30: Konfirmation i Gaggio Montano, syd for Bologna, Kl. 17,30: Grundstensnedlæggelse til Genopførelse af krigsødelagt Kirke i Vergato, mellem Gaggio Montano og Bologna, og saa Kl. 20,30 igen: Sporvognsfest.

Det er nu til April 10 Aar siden, at Mgr. Giacomo Lercaro omhyttede Ærkebispesædet i Ravenna med Posten i Bologna, og i disse knapt 10 Aar er han naaet at blive en næsten legendær Person i Byen. Set paa Afstand kunde han minde om en Slag Don Camillo i større Format, der tager Dysten op med den mægtigste af samtlige Italiens kommunistiske Borgmestre, Giuseppe Dozza, en snild og løveagtig Peppone. Paa nærmere Hold er han imidlertid »Børnernes Kardinal«, der til Fastelavn og St. Josef samler Bolognas Børn til Fest — hvad der iøvrigt foranlediger en Del fromme Folk til at forarges lidt, fordi St. Josefs Fest falder i Fasten. Men Kardinalen svarer: »Børn skal ikke holde op med at lege i Fastetiden.« Og han lærer atter og atter sine Præster, at den eneste Chance for at forvandle Verden er at begynde med Børnene, thi den Generation, der idag er Børn og Unge, de er i mange Tilfælde blevet præget, for ikke at sige ødelagt af Krigen og de usikre Efterkrigsforhold, og de kan simpelthen slet ikke frigøre sig tilstrækkeligt fra en angstbesat Omverden til at begynde forfra igen.

Man har givet ham Kælenavnet »Giacomo Cementutto«, Giacomo, Fredsstifteren. Et af hans første Besøg efter Embedstiltrædelsen i Bologna gjaldt en Radiofabrik, der havde et ganske særlig haardkogt Kommunismery. Bortset fra en Del helt pletfri Parti-Aktiver kom imidlertid Størsteparten af Arbejderne Kardinalens Venskabsgestus i Møde paa Halvvejen, gav ham Haanden og hørte paa, hvad han havde at sige dem. Og Skærtorsdag rakte han Arbejderne i en Likør-

fabrik Paaskekommunionen. Under den sidste Valgkampagne rettede han en Henvendelse til samtlige politiske Partier og opfordrede dem til at indskrænke Plakatkrigen og give de derved sparede Penge til de Fattige. Det siger sig selv, at han for Kommunisterne er Fjende Nr. 1. Dette Tilnavn fik han paa et ekstraordinært Partimøde i November forrige Aar — det blev afholdt i en Uge, der af Kardinal Lercaro var proklameret som »Næstekærlighedens Uge«. Hertil kommer, at han yderligere har en Egenskab, der siger noget i Italien, der som bekendt er Lotteriernes og Væddemaalenes Land uden Lige: han er papa-

Hs. Eminence Giacomo Kardinal Lercaro

bilis — d.v.s. en af dem, som man tipper har størst Chance for at blive den kommende Pave.

Kardinal Lercaro er født i Quinto al Mare (i Nærheden af Genua) i 1891 og Faderen var Sømand. Indtil han i 1947 blev Ærkebiskop i Ravenna var han Sognepræst i Genua. Han oplevede, at se en af sine unge Præster, den nuværende Kardinal Siri, blive Ærkebiskop af Genua. Umiddelbart forinden han selv fik Kardinalshatten afbrød han sit travle Virke for en Dag for at fejre sin Moders 101-aarige Fødselsdag i al Stilhed. Han er mager af Skikkelse, har en blid, tiltalende Stemme, elskværdigt, vindende Væsen — og en enorm Energi. Og naar han slaar paa Prædikestolen eller taler til en eller anden Forsamling, saa er det ikke ved Retorik eller dybsindige Talemaader, at han virker, men derimod ved jævn og hjertegribende Tale. Han er aldrig ude paa at »sværte« Kommunismen, men hans Hensigt er udelukkende at søge at paavise den kristne Læres Overlegenhed. Ingen af hans Modstandere kan fange ham med en

eneste fjendtlig Udtalelse, men det er aabenlyst, at de føler sig foruroliget ved den Sympati, som han har vundet omkring sin Person. Utrætte- ligt og rastløst forkynder han Budskabet om Guds Kærlighed og Broder- sind mellem Menneskene for Indbyg- gerne i hans Ærkebispedømme. En Dag var han til Stede i Bolognas Fæng- sel ved en af Fangerne foranstaltet Underholdning. En af Fangerne bød ham velkommen og sagde: »Vi er her afskaaret fra Omverdenen — men De har ikke glemt os. Naar De har forladt os, og vi atter er ene i vore Celler, da ved vi, at De husker os.«

Paaskemandag er det Skik og Brug at fejre Foraarets Komme. Indbygger- ne plejer da at drage ud til en Høj syd for Byen, i hvis Nærhed der lig- ger en Kirke, indviet til St. Lucas. Kirken rummer et Gudsmoedersbillede som i Folkemunde siges at være malet af Kirkens Skytshelgen. Sidste Aar drog Kardinalen ogsaa med. Og for at give Dagen et særlig festligt Præg havde han foranlediget Bolognas ka- tolske Organisationer til at arrangere forskellige Former for Underholdning — der var ca. 30.000 Bolognesere, som valfartede til San Luca!

Paa Kardinalens Foranledning er der ogsaa i alle Sogne i hele Ærke- diøceset blevet startet en ny Bevægelse: FAC, Fraterno Ajuto Cristiano — kristelig-brøderlig Hjælpeaktion med det Formaal at yde hinanden gensidig Hjælp. Det hedder i Organisationens

Statuter: »Vi ønsker, at Sognet skal blive een stor Familie, for at alle, der lider Nød, maa have den Trøst, at der er Brødre, som kan hjælpe. Vil I, at Verden skal blive bedre? Kun med Kærlighed kan det lade sig gøre. Hjælp din Broder, som er i Nød. Giv ham, hvad du kan undvære. Og hvad er det? Tænk et Øjeblik over, hvad du selv vilde have Brug for, hvis du led Nød eller var fattig og syg. De, der er i Nød, skal skrive til os og fortælle, hvad de mangler hedder det i et Brev, som kommer ind ad hver Brevkasse i hvert Sogn. Giv os en Gave efter Evne, og kan du ikke give os materiel Støtte, saa giv os din Bøn for vort Arbejde.«

Da Mgr. Lercaro i 1952 holdt sit Indtog i Bologna havde Indbyggerne pyntet Balkonerne med rødt Damask. Unge Mænd med Faner og Velkomst- plakater ledsagede ham paa Motorcy- kler og Vespaer. En uhyre Menneske- mængde ventede ham paa Bolognas største Plads, de hilste ham paa ægte italiensk Vis velkommen og modtog hans Velsignelse. Borgmesteren man- gelede imidlertid, og Raadhuset var ej heller pyntet. Men han lagde imidler- tid Vægt paa — som den første blandt Byens Autoriteter — allerede næste Morgen at aflægge Ærkebiskoppen en formel Visit — et Møde, ved hvilket begge de to Mænd gjorde et gensidig bemærkelsesværdigt Indtryk paa hin- anden.

C. D.

Pius XI om Mussolini

Den tidligere italienske Gesandt i Schweiz, Altילו Tamaro, har udsendt sine Erindringer under Titlen »Tyve Aars Historie 1922—1943« og giver heri bl.a. en interessant Beretning om Pius XI og Mussolini. Han fortæller:

Der var i Italien kun een eneste Mand, som vovede at bebrejde Musso- lini hans grænseløse Stolthed, nemlig Pave Pius XI. En Dag underholdt Pa- ven sig med den første italienske Ge- sandt ved Vatikanet efter Lateran- forliget, De Vecchi, hvem han nærede en ganske særlig Velvilje for. Pludselig i Samtalens Løb holdt han inde og spurgte med et De Vecchi, om han var rede til at overbringe Mus- solini et personligt Budskab, selvom dette krævede et vist personligt Mod. De Vecchi svarede ja, og Pius XI sagde derpaa: »Sig til Hr. Mussolini, at jeg ikke synes om den Forgudelse, som han er Genstand for, og at den vil være ham selv til Skade i det lange Løb. Han har ikke Lov til saadan at stille sig selv op midt mellem Himmel og Jord, at han knapt nok har Benene paa Jorden. Sig til ham fra mig, at der kun findes een Gud. Hr. Mussolini ønsker tilsyneladende at være en Slags falsk Gud, en Afgud eller en falsk Pro- fet. Prøv at formaa ham til — i mit Navn — at tænke paa, at en Nation altid til syvende og sidst brænder sine egne Afgudsbilleder. Og hvis han ikke passer paa, saa vil det ogsaa gaa ham ilde.«

De Vecchi opsøgte Mussolini og blev modtaget af ham. Diktatoren hørte paa Gesandten's Beretning og spurgte ham til sidst, om han nu refererede Pavens Udtalelser helt nøjagtigt og ikke selv lagde noget til. Og saa svarede han: »Meget vel. De kan med det samme faa mit Svar med. Gaa til Pa- ven og sig, at han har Ret.« Og saa aftegnede der sig et lille ironisk Smil paa Mussolinis Læber. (KIPA)

»Det katolske Bologna rejser sig«

Italienske Arbejderpræster i Aktivitet

Under Mottoet »Bologna cattolica risorge« (det katolske Bologna rejser sig igen) har den 63-årige Ærke- biskop i det røde Bologna, Kardinal Lercaro, taget Kampen om mod Kom- munisterne. Efter en nøje fastlagt Plan vil han indsætte Arbejderpræster i de italienske Fabriker, hvor de skal arbej- de under Ærkebiskoppens person- lige Ledelse ved Bønapostolat, apolo- getiske og sociale Foredrag, Retræte- dage samt ved paa alle dertil givne Lejligheder at læse Messe rundt om paa Fabrikerne. De skal endvidere gøre en forøget Indsats for at skabe Kontakt med Arbejderfamilierne. Præ- sterne skal imidlertid ikke arbejde i Fabrikerne, men virke som en Art »flyvende Patrouillere«. (KNA)

I korte Træk -

Efter Udnævnelsen af den ny tyske Gesandt ved Vatikanet udgør Antallet af diplomatiske Repræsentanter ved den Hellige Stol 23 Ambassadører, 18 Gesandter og 1 charge d'affaires. (KNA)

Der er fundet Uran indenfor det Omraade, der tilhører Trappistkloste- ret i Oka, et halvt hundrede Kilometer fra Montreal i Canada. (KNA)

En boliviansk 4-motors Passager- maskine med 51 Passagerer om Bord fik for nylig Maskinstop umiddel- bart over Lufthavnen i Bogota. Yder- mere svigtede de automatiske Lan- dingshjul. En Præst blandt Passage- rerne meddelte de tilsteværende den sidste Absolution og under fælles Bøn forsøgte Piloten en yderst farlig Mave- landing. Maskinen blev svært beska- diget, men samtlige Passagerer blev reddet. (KNA)

I Ærke-diøceset Melbourne har man opført den første Kirke af Aluminium. Kirken er blevet indviet til den hel- lige Cæcilia, og Klokkerne er — i Overensstemmelse med kirkelig Tradi- tion — af Bronze. (KNA)

Den kendte spanske Fodboldspiller Calvino fra Torrelavega spillede sin sidste Kamp midt i Februar. Umiddel- bart efter blev han oplaget i Domini- kanerordenen i dennes Kloster i Pa- lencia. (KNA)

52 Biskopper og 40 Abbeder — for- trinsvis Benediktinerabbeder — har anmeldt deres Deltagelse i de fore- staaende Bonifatius-Festligheder i Fulda i Anledning af 1200-Aars Min- det for Helgenens Martyrium. Bene- diktinerordenens Abbed-Primas, P. Bernard Kaelin, der residerer i Rom, har ogsaa tilsagt sin Nærværelse. (KNA)

De barfodede Karmeliter Ordens- general, P. Silverio, er afgaaet ved Døden under en Visitatsrejse i Mexi- co. Ordenen tæller idag ca. 3500 Med- lemmer, fordelt paa 28 Provinser over hele Kloden. (KNA)

Den apostoliske Vikar for Macken- zie og Ykon, Ærkebiskop Gabriele Breynant var den første kirkelige Overhyrde, der paa sine Rejser gen- nem sit vidtstrakte Omraade benytte- de sig af Flyvemaskinen. (KNA)

En af Maria-Aarets mest farvepræg- tige Valfarter bliver utvivlsomt de ka- tolske kanadiske Indianeres Valfart til St. Anne-de-Beaupre, Nordamerikas ældste Valfartssted. Over tredive for- skellige Stammer — deriblandt Re- præsentanter fra Sioux, Irokesere, Al- gouquins og Sortfødterne — vil del- tage. (KNA)

I Dominikanerkirken i Louvain meddelte den apostoliske Vikar af Niangara (Belgisk Kongo) for nylig Præstevielsen til den første kongo- lesiske Dominikaner, P. Dominikus Sukala.

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

LIVETS ORD

1. Mos. 1. kap. 26. vers.

Gud skabte til slut, som kronen på sit værk, mennesket. Vi blev skabte til at beherske skabningen, fordi vi blev skabte i Guds billede. Gud er jo den øverste herre over alt, hvad der er til, men når mennesket skabes i Hans billede, får det del i dette herredømme, det får så at sige sin lille del af Guds store ejendom at bestyre for Ham. Vi skulle i Hans navn regere over fisk, fugle, dyr og kryb, ja, over hele jorden.

I vor nuværende tilstand, hvor alt er forgiftet af vor faldne natur, forstår vi ved herredømme et egoistisk diktatur, der bare er ude på at skaffe sig selv de størst mulige fordele, og som ingen interesse har i sine undersåtter for deres egen skyld. Sådan er vort forhold også i vid udstrækning blevet overført naturen, det er noget, vi ved hjælp af tekniken udnytter, for at vi kan få det så let og rart som muligt.

Men det er jo ikke Guds oprindelige mening med vor magt over naturen, den skulle være som en afspejling af Guds egen magt, som jo regerer alt med stor indsigt, visdom og kærlighed. Jeg tror, at når netop det moderne,

Snak om en ting

Det er vist efterhånden blevet almindeligt kendt, at senator McCarthy er katolik. Mærkelig nok er dette ikke blevet benyttet i anti-katolsk propaganda af de mennesker, som heller ikke kan lide McCarthy, hvad så grunden end kan være. Når jeg alligevel synes, det er værdt af ofre spalteplass på ham, skyldes det, at vi lige så godt først som sidst kan tage stilling til ham som katolik.

McCarthy har sat sig det mål at fjerne enhver, der kan have eller har haft det mindste med kommunismen at gøre fra USA's regeringskontorer, ja, fra alt, hvad der på nogen måde repræsenterer USA. Dertil anvender han som bekendt forhør af alle mulige personer og retter anklager mod så mange mennesker som overhovedet muligt, — for at sige det hårdt.

Det kunne være fristende her at drøfte, om han anvender ærlige metoder, eller om det hele er gået sådan over gevind, at udrensningen også anvendes til at ramme personlige fjender. Men dette hører nok ikke så meget hjemme i et katolsk blad. Der er dog også nok at sige om ham alligevel.

Det mål, han har sat sig, kan vi ikke have så meget imod, men er midlet det rigtige? Og her har vi efter min mening lov til at sige »nej«. Det er absolut forkasteligt at anvende terror, udbredelse af frygt og mistanke for

Hver eneste gang jeg har deltaget i en retræte har jeg gjort den samme erfaring: jeg var ikke blevet ked af det. De tre dage, man får lov til at være i fuldkommen ro, er herlige. Man er der kun med den ene opgave at tænke på alt det gode, Gud har givet en, og alt det, Han lover en, og så at hede Ham om at Han vil give os del i disse gaver.

Retrætedagene er meget nødvendige for alle katolikker, men af særlig

tekniske menneske i dag i sin fritid er så stærkt optaget af naturen: studerer den, laver lejre og udflugter og gerne færdes ved skov og strand, så skyldes det, at vi som en reaktion mod den ensidige og kolde tekniske udnyttelse af naturen alligevel længes tilbage til det gode forhold, vi havde til den før syndefaldet. Vi føler instinktivt, at vi har mistet noget væsentligt og søger tilbage til det tabte land.

Men vi finder ikke tilbage. Vi er som grusomme tyranner, der har mistet deres folks kærlighed, og som nu føler os ensomme og på magtens ensomme tinde længes efter en snule varme og sympati fra dem, hvis tillid vi ved egen skyld har mistet.

Kun Gud, den øverste konge, hvis love vi krænkede, kan give os den rette orden i hele vort liv tilbage, for det var Ham, vi krænkede ved at misbruge naturen, ved at spise af kundskabens træ, til trods for, at Han havde forbudt det.

Vel mødt i...

Frederiksberg: Lø. 27. kl. 19,30: Overbetjent Lilly Howitz fortæller træk af civilpolitiets arbejde. Ti. 30.: Åbent hus.

Horsens: On. 31. kl. 20,15: Møde.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 27.: kl. 19,15 pr. samles vi i Stenosgade og tager denfra til Brønshøj K.U.K., hvor pastor K. Ballin fortæller om de flygtninge, han arbejder blandt i Europa. Ti. 30. kl. 20: Hobbyaften. Lø. 3. kl. 20: Pater Samuelsen afslutter studiekredsen om dogmerne.

Ørdrup: Ti. 30.: Telegrammester Blaksten fortæller om sit ophold i Østen. *Østerbro:* On. 31. kl. 20: hos John Schmidt, Hesseløgade 3, Ø. MÅNEDENS INTERVIEW med hr. Enoch Hjorth.

at nå noget som helst mål, og det, som er sket, er jo faktisk, at han er blevet smittet af det, han vil bekæmpe: Kommunismens metoder.

Skal vi virkelig bekæmpe kommunismen, sker det ikke ad den vej, men ved, at vi fjerner de sociale anisforhold, der giver grobund for kommunismen og ved, at vi stræber efter at lade kristendommen vokse i kraft, så at landene får styrke ad denne vej. At udrydde kommunismen ved McCarthy's metoder fører i den stik modsatte retning.

værdi for dem, der føler et ansvar for ungdomsforeningerne: her er lejligheden til at lære Gud bedre at kende og til at vokse i kærlighed til Ham og til de kammerater, man skal tjene.

Påskeretræten afholdes fra to. 15.—so. 18. om morgenen. Pris 25 kr., alle over 17 år er velkomne, man kan blive til og med søndag aften for samme pris. Tilmelding: Sekretariatet, Venne-mindevej 51, København Ø.

Troens styrke

Kaptajn John Flynn styrtede ned med sin maskine i Nordkorea, og dermed blev der indledt et helt nyt kapitel for ham, et kapitel som han selv har kunnet berette om.

Fangevogterne fandt ud af, at han havde en rosenkrans, som han bad flere gange daglig. Det synes de var et nummer for meget, og de forlangte, at han skulle ødelægge den, kaste den på jorden og trampe og spytte på den. Han afslog. De førte ham nu til skaffotet, men da han stadig ikke ville give op, undlod de at slå ham ihjel. Men de skulle bare have vidst, hvilken fristelse John Flynn havde svævet i, for han var ved tanken på sin familie lige ved at give op for at kunne mødes med den igen, men tanken om forræderiet mod Gud holdt ham tilbage.

Kommunisterne ville så under tortur tvinge ham til at indrømme, at han havde kastet bakterie-bomber ned; men han holdt stand imod deres trusler og under pinslerne, og ved fangeudvekslingen vendte han tilbage og kunne nu fortælle om det.

GRAMMOPONPLADER

Et parti grammofonplader med kirkesang og orgel er hjemkommet fra Frankrig. Indspilningerne er fra:

La Cathedrale de Dijon
direktion Joseph Samson.

La Cathedrale d'Angers
direktion M. le Chanoine Poirier.

La Cathedrale de Monaco
direktion Abbé Henri Carol.

Choeur de moines Trappistes
(Maurice Le Roux).

Choeur des moines de l'abbaye Benedictine d'En-Calcat avec les enfants de l'alumnat

Endvidere long-playing plader:

NOEL a la cathedrale de Versailles
direktion M. l'Abbe G. Roussel.

VEPRES SOLENNELLES DE LA TOUSSAINT
direktion M. le Chanoine Poirier.

Priser: alm. størrelse kr. 11,00, store kr. 13,00, long-playing kr. 42,00.

Skriv og forlang katalog.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Af en Konvertits Overvejelse

(fortsat fra Side 148)

aandelig Vis kan fødes i vore Hjerter og leve i os. At naa til at elske Gud, er det højeste, vi Mennesker kan komme, og her er det ingenlunde udelukket, at den jævne Mand eller Lægbroder kan gaa foran Paven. »Herren tænder i os sin Kærligheds Ild og den evige Kærligheds Lue« er en af de Bønner, som Kirken Verden over uden Ophør beder.

Dogmatiske Stridigheder hører maa-ske nok mere en svunden Tid til, men en objektiv og fordomsfri Drøftelse

vil altid være frugtbar blandt sandhedssøgende Sjæle. En Konversion er dog til syvende og sidst — ligesom den levende Tro — ene og alene Helligaandens Værk. Der har fra Oldtiden været Stridigheder og været Trossamfund udenfor Kirken; de har levet en kortere eller længere Tid og er saa uddøet igen. Skal Verden bestaa i Aartusinder, vil det gaa ligesaa med dem, vi kender nu — undskyld jeg skriver det — ogsaa med Folkekirken. Men Moderkirken vil bestaa, indtil vor Herre kommer igen. Det ved vi, fordi han har lovet den Helligaandens Vejledning til Tidernes Ende og sagt, at

Mørkets Magter aldrig skal faa Overhaand over den. Han er her under Brødets Skikkelse ligesaa virkelig tilstede, som da han som Menneske gik her paa Jorden.

Naar Gud har tilkendegivet, hvordan vi skal ære og dyrke Ham, kan det ikke være Lydighed mod ham at indføre en ny Gudstjeneste; man har beholdt Altrene, men afskaffet Offeret — et synligt Udtryk for Protestantismens Inkonsekvens! Hvis Ansgar kom til Danmark i Dag, vilde han vist næppe føle sig hjemme i Folkekirken. Det skal villigt indrømmes, at Kirken
(sluttes Side 154)

Horsens	Flintenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Linollum - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner

Vejle		Hjørnet SENØE-UDSTYR - METERVARER - TRICOTAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital
Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring	J. ANCKER & SØN Muremestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-3 Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Marts-April:

28. S. 4. SØNDAG I FASTEN —
(violet) »Løtare.« — (247—31); 2. el. rosa) Bøn: St. Johannes af Capistrano (863), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (516).
29. M. Feria (252); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122); Præf. (516).
30. Ti. Feria (257); 2. og 3. Bøn som (violet) Askeonsdag (122); Præf. (516).
31. O. Feria (262); 2. og 3. Bøn: (violet) (122); Præf. (516).
1. T. Feria (270); 2. og 3. Bøn: (violet) (122); Præf. (516).
2. F. Feria (274); 2. Bøn: St. Frans (violet) af Paula (871); Præf. (516). — Eller:
(hvid) St. Frans af Paula (871); 2. Bøn: Feria (274); Præf. (516); sidste Evang. (276).
3. L. Feria (281); 2. og 3. Bøn: (violet) (122); Præf. (516).
4. S. PASSIONSSØNDAG.
(violet)

Academicum Catholicum

Onsdag den 7. april, kl. 19,30, ordi-nært møde i Stenogade 4. Pater Johs. Samuelsen S.J.: Overbefolkningsproblemet og dets mulige løsning. Professor Dr. phil. H. V. Brøndsted vil del-tage i diskussionen. Gæstekort à 1 kr. kan købes ved indgangen.

Søndag den 11. april kl. 9,00, messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen travetur til Solveig Post, Frederiksdalsvej 10 F, Virum.

Retræte paa Rygaard f. Damer

Leder: Pater K. Pauli S.J. Fra tirsdag d. 13. april kl. 19,30 til påske-lørdag om morgenen. Pris: 25 kr. Med-bring lagener og serviet. — Tlf. He. 3118. Bernstorfsvej 54. Hellerup.
Assumptionssøstrene.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kasserkontor.

c/o Sankt Pnsgars Forlap, dredgade 67,

København K Tlf. Pø. 4777

Post-Giro Nr. 57042

annonceafdeling. Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenogade 7. Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 68965

Abonnementpriser 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Hvem kan undvære?

Til et par familier trænger vi meget til et spisebord plus 8—10 stole, et garderobeskab, et mindre bord plus nogle stole m.m. Ring eller skriv snarest til Katolske Menighedsplejer, Bredgade 69 A, palæ 2323 eller byen 9133.

Rom - Assisi

Som sidste Aar arrangeres ogsaa i Aar en Romafærd for Nykøbing F.'s Menigheds yngre Medlemmer. Turen udgaar fra Nykøbing den 29. August; vi tager direkte til Rom med Alp-Expressen, derfra til Assisi med lejet Bus den 7. September. Den 10. Sep-tember støder vi igen til Expressen i Florens og er tilbage Lørdag Eftermiddag den 11. Prisen for Rejse, Kost og Logi bliver efter nugældende Pri-ser under Kr. 450,—.

Yngre udenbys Deltagere, som har Lyst til at tage med os, bedes venligst snarest melde sig til underlegnede.

Paul d'Auchamp,
Katholsk Pastorat,
Nykøbing, Falster.

Elisabethforeningens Basar

Husk at aflægge Basaren et lille Be-søg Palmesøndag d. 11. April, aaben fra kl. 9—18. Mandag fra 10—15. Drik Deres Morgenkaffe, spis Frokost eller drik Eftermiddagsthe Bredgade 67, 2. o. G.

Der findes gode, nyttige Ting i Bo-derne til rimelige Priser. Pæne Lotte-rier og mange Tombolgevinster.

Gaver modtages med Tak i Basar-lokalet, Fredag d. 9. April mellem 14—16, Lørdag mellem 10—18, Bred-gade 67, 2. o. G.

Endvidere kan Gaver afleveres hos Møller-Nielsen, Bredgade 69, 4. o. G.

Kager til Restauranten er vi ogsaa glade for at modtage.

Angela Osterhammel, Valby Lang-gade 117 B. Annie Scavenius, Steens-ballegaard, Horsens. Elisabeth Vald.

Hansen, Margrethevej 4, 2. Hell. Har-riet Zimmermann, Valby Langgade 117 B. Elisabeth Millech, Amicisvej 11 V. Henny Scavenius, Sortedams-dlossering 23, 4.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Af en Konvertits Overvejelser

(sluttes fra Side 153)

i den saakaldte Reformationstid var i en dyb Forfaldsperiode og trængte til en Reformation, det vil den for-øvrigt i en vis Forstand alle Dage mere eller mindre gøre, fordi den ogsaa har en menneskelig Side.

Kirken kan ikke undgaa at virke intolerant. Den er Sandhedens Vog-ter, dens »Sigte og Grundvold« og kan ikke fire af paa de Sandheder, som Gud har aabenbaret og betroet den. Ogsaa for Millioner af Mennesker, der aldrig har tænkt paa at gaa ind i den, er den Klippen i Brændingen — den Klippe bag hvilke hele Kristenheden ligger i Læ, og det er et stort Privile-gium at tilhøre den.

Vor Herre Kristus har tydeligt til-kendegivet, at Kristenheden skal være en Enhed — »for at Verden maa tro, at du har udsendt mig«. Derfor bør vi alle efter Evne — som ogsaa mange af de største og bedste Verden over gør — arbejde for og bede om, at den igen kan blive en Enhed — et unam sanctam catholicam et apostolicam Ecclesiam. S. S.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Klicheer i fineste Udførelse

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Aarhus

STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke
vi fører kun det bedste

TELEFON 24387

Leverandør til de katolske institutioner

I. P. Sørensen

KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER

Telefon 2085

HANS BROGESGADE 15

Lev. til Sct. Josefs Hospital

Schweigler Bageri & Condtori

v/ Palle Schweigler

Odensgade 25, Telefon 1461 - 1961

1. Klasses Brød

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres Indkøb hos

J. Hass

FRUGT - GRØNT - BLOMSTER

THORVALDSENSGADE 17

Telefon 5716

Leverandør til de katolske Institutioner

Andelselskabet

DE FORENEDE MEJERIER

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

**AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG
HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS**

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Lad Deres Fodtøj reparere hos

Anders Jensen

Bilowsgade 60

Leverandør til Sct Josefs Hospital

V. Svenstrup . Telefon 1557

Aut. Elektro-Installatør . Ladestation

Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl.

Lev. til Sct. Josefs Hospital

Katolske Begravelser - Ring til 22866

H. J. Madsens Begravelsesforretning

Jærgaardsgade 17-19 - Aarhus

JUHLS Farvehandel
FARVEVÆRKTILBEHØR

Malervarer - Tapet - Linoleum

Leverandør til de katolske Institutioner

Fajance-Varehuset A/S

Rymsgade 23 . Telefon 21924

Leverandør til de katolske institutioner

Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummi-
bukser, Gummiunderlag,
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45. Tlf. 1347 og 11831

Næstved

Kolonial, Kaffe, Delikatesser
Cigarer og Tobakker

Svend Nielsen

Præstøvej 50 . Telefon 935

Leverandør til de katolske institutioner

BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE

R. SØRENSEN Østergade 7 .
Telf. 130

Leveres over hele landet

U. Bærenholdt

Papir- og Boghandel

Jernbanegade 19 Telf. 983

SMUKT UDVALG I KRUGIFIKS

C. Gervin Viktualiehandler

1. Kl.s Flæsk -

Paalæg - Smørrebød

Torvesiræde 9

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Wilh. Krüger

aut. Elektro-Installatør

Kildemarksvej 36 . Telefon 2117

Lys - Kraft - Varme

Arndt Nielsen Ure og Optik

Jernbanegade 2 . Telf. 543

Lev. til de kat. Institutioner

K. Blum Hansen

Boghandel

Telefon 2525

(2 Ledninger)

Tapeter og Malervarer

Claudi Hansens Eftf.

Jernbanegade 3 . Tlf. 60

Leverandør til de katolske Institutioner

A. & P. G. Vintersborg

Snedker & Tømrermester

Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818

Leverandør t. de kat. Institutioner

N. Juel Pedersen Glarmester

Ramsherred 13 . Tlf. 158

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Ewald Nielsen Malermester

Ng Østergade 11 . Tlf. 659

Leverandør til katolsk Menighed

Herlufholm Dampmølle

og Brødfabrik A-S

Telefon Næstved 31

Lev. til de katolske Institutioner

LI. Næstved Andelsmejeri

Telefon 569 og 770

Leverandør til de katolske Institutioner

C. Mortensen Murermester

Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349

Lev. til kat. Menighed

Næstved

Kul- og Koks Kompagni

Aktieselskab

Ny Havn . Telefon 1420

V. Pinkerts Eftf.

Peter Mortensen

statsaut. Installatør

Riddergade, Telf. 663

Pius XII viser sig atter i Vinduet i Vatikanet

Den tusindtallige Skare, der paa St. Josefs Fest — som i Italien er baade kirkelig og verdslig Helligdag — havde samlet sig paa Peterspladsen, blev Vidne til en glædelig Overraskelse: for første Gang i Løbet af sin lange Sygdomsperiode viste den Hellige Fader sig ved Middagstid i Vinduet i sit Studereværelse. Da Peterskirkens Klokker havde ringet tolv aabnedes et Vindue paa tredje Sal i den pavelige Residens, og i Vinduet kom den Hellige Faders hvidklædte Skikkelse til Sync. Folkeskarerne nede paa Pladsen tiljublede begejstret den Hellige Fader, som synlig bevæget over den uventede Hyldest gav Folkeskarerne sin Velsignelse.

Efter hvad Deres Korrespondent har erfaret, havde det netop været Pavens Ønske at kunne vise sig for sine kære Romere paa den hellige Josefs Fest. Den hellige Faders Bevægelser forekom sikre og rolige, og endnu om Aftenen var denne uventede Begivenhed Hovedsamtaleemnet i den evige Stad. (KNA)

Officielt Kommuniqué om Pavens Helbredstilstand

»Osservatore Romano« offentliggjorde i Slutningen af sidste Uge følgende officielle Meddelelse om Pave Pius XII's Helbredstilstand: »I de seneste Dage har den saa ønskede Bedring i den Hellige Faders Sundhedstilstand gjort konkrete omend langsomme Fremskridt. De foruroligende akutte Sygdomssymptomer er forsvundet, og der viser sig beroligende Tegn paa en almen Bedring, som ganske vist kun gør meget langsomme Fremskridt, idet den Hellige Fader ikke ønsker og ej heller kan afbryde sin for en syg så trættende Virksomhed«. Man nævner ligeledes en relativ helbredende Søvn og samtidig haaber man, at Næringstilførslen efterhaanden igen kan blive helt normal saasnart Fordøjelsesbesværlighederne og de nervøse Mavebesværligheder er overstaet. De kliniske Undersøgelser, som man hidindtil har kunnet gennemføre og periodisk gentager, berettiger til gunstige Udsigter. Den særlige Diæt kur varer ved, og man nærer Tillid til, at denne Kur vil danne Indledning til den afgørende, men efter al Sandsynlighed lange Rekonvalescensperiode. (KNA)

Amerikansk Vatikanrepræsentation inopportun?

De amerikanske Baptister har paa ny givet Udtryk for den skarpeste Opposition overfor en eventuel Udnævnelse af en amerikansk Diplomat

URBI ET ORBI

Falske Hyrdebreve i Omløb i Østeuropa

Efter hvad Dublin-Bladet »The Standard« erfarer, har Kominforms Hovedkvarter i Bukarest paalagt de underordnede Partiorganisationer i Vasalstaterne i Østeuropa at udøve et vist Pres paa det katolske Episkopat, for at formaa dette til at udsende regeringsvenlige Hyrdebreve.

I Overensstemmelse hermed har det czechoslovakiske Kirkeministerium tilstillet Sognegejstligheden et Udkast til et Hyrdebrev med Opfordring til at oplæse dette fra Prædikestolene. I Øst-Polen cirkulerer der i Øjeblikket i tre Bispedømmer forskellige Versioner af Hyrdebreve: een Skrivelse, som uden Tvivl stammer fra det katolske Hierarki, en anden, der efter alt at dømme kommer fra Regeringsafdeling for kirkelige Anliggender, men som bærer forfalskede Underskrifter fra Biskopperne.

Med Henblik herpaa har forskellige polske Biskopper paalagt Gejstligheden at gentage Fasteskrivelser fra Aarene 1950 og 1951 for derved at undgaa Misforstaelser. (KIPA)

Skærpet Kurs mod Kirkerne i Østtyskland?

Kirkelige Kredse i den tyske Østzone regner med en skærpet Kurs mod Katolikkerne fra Regeringens Side. De forstærkede Forholdsregler mod religiøs Virksomhed er imidlertid ikke rettet mod een bestemt Konfession, og Biskop D. Dibelius, erklærede sidste Søndag paa en Synode i Berlin-Spandau, at Kontrollen med de evangeliske Præster og den evangeliske Gudstjeneste i den senere Tid er blevet betydelig skærpet. Det var i den senere Tid blevet meget vanskeligere at opnaa Passersedler og Opholdstilladelser til Arrangement af kirkelige Foranstaltninger. (KNA)

ved Vatikanet efter at den katolske Understatssekretær Bedell-Smith i Kongressen havde trukket Linierne op for de Fordele, der vilde være ved en saadan Repræsentation. Meddelelser om, at Præsident Eisenhower skulde omgaaes med Planer om at foretage en saadan Udnævnelse, er grebet ud af Luften. I politiske Kredse i Washington betvivler man Opportuniteten af et saadant Skridt netop nu forud for de kommende Kongresvalg og i Betragtning af de uundgaelige konfessionelle Kontroverser, som et saadant Skridt vilde fremkalde. (KNA)

Abbé Pierre fik 400 Mill. Franc

Den Landsindsamling, som Abbé Pierre startede under den haarde Kuldeperiode i Februar i Paris til Fordel for de Hjemløse har givet et storlaaet Resultat. 400 Millioner Franc er indgaaet i Kontanter, heraf Hovedparten i Smaabeløb. Gaverne i Form af Naturalier vurderes til henimod 600 Millioner Franc. (KIPA)

*

Abbé Pierre har iøvrigt været i Audienz hos den franske Præsident, M. René Coty, og har indgaaende berettet om sit Arbejde og om, hvad han hidindtil har opnaaet. — Abbé Pierre understregede ved denne Lejlighed, at den samlede Forvaltning for det Arbejde med at skaffe Boliger, der i Øjeblikket er ved at skabes, udelukkende vil blive overladt til en Komité af Fagfolk, der ikke skal staa under nogensomhelst Statskontrol. Præsident Coty takkede Abbé Pierre paa Frankrigs Vegne for den Indsats, som han har gjort. (KNA)

Frankrigs Kardinaler:

Kirken er ikke til Sinds at ville »afskrive« Arbejderne

»Man holder sig ikke til Sandheden, naar man hævder, at Kirken nu er til Sinds at ville afskrive Arbejderne,« hedder det i en Erklæring, som de franske Kardinaler og Ærkebiskopper har udsendt fra deres Konference i Anledning af Diskussionen om Arbejderpræsterne. »Hierarkiet har i Aarevis været beskæftiget med Problemet Massernes aandelige Nødstilstand, medens man samtidig har udpeget den sociale Uretfærdighed som den egentlige Aarsag til den materielle Elendighed.« Kardinalerne og Ærkebiskopperne fastslaar endvidere, at det ikke er sandt, naar det paastaas, at Grunden til Forandringen i Arbejderapostolatet er foranlediget af politiske Bevæggrunde eller endog Pres udefra. Ligesaa usandfærdigt er det, at Hierarkiet ikke har haft Kontakt med dets Præster og undladt at advare dem i Tide.

Hierarkiet ønsker ikke at give Arbejderne Forkæmpere for en eller anden fagmæssig eller politisk Retning, men derimod Præster, som er Præster helt og fuldt. Hierarkiet staar i Spørgsmaalet om Arbejderpræstedømmets Form helt paa egen Grund, og det tilkommer ene og alene Hierarkiet at fastlægge de Betingelser, under hvilke der kan udfole sig et frugtbart, overnaturligt Liv. Konferencen fordømmer skarpt den Løgnkampagne, der er iværksat af en bestemt tendensløs Presse. Kardinalerne opfordrer indtrængende alle Katolikker, der holder af deres Kirke, til i Fremtiden mere og mere at samles omkring det Missionsarbejde, der iværksættes for Arbejdet blandt de fattigste. (KNA)

Katolsk

Ugeblad

4. April 1954
102. Aargang
Nr. 14

PASSIONSSØNDAG

Kirken mindes sine Børn
hinsides Jerntæppet

En Lektor venter Kirkens
Endeligt

Ny dansk Præst

»Tilfældet Wyszinski« —
en Skuffelse for Russerne

4500 Præster Ofre
for Terror i Polen

Mange kender Historien om, at Stalin overfor en Bemærkning om den katolske Kirkes Indflydelse skal være kommet med et ironisk Spørgsmaal om Antallet af de Divisioner, Paven var i Stand til at opstille. Historien er muligvis sand og muligvis ikke. Sandt er i hvert Fald to Ting — at Kirken ikke raader over nogen Divisioner, og at dens Indflydelse er meget betydelig — man maa selv bestemme, om man vil sige »alligevel meget betydelig« eller »netop derfor«.

Bag Jerntæppet foregaar der en Forfølgelse af Kirken, som i Omfang, Maalbevidsthed og Lidelsernes Sum er uden historisk Sideestykke. Forfølgerne paastaar, at det ikke er Religionen, de vil til Livs, men at de Katolikker, som de er ude efter, straffes for Forbrydelser mod Staten, Deltaelse i Undergrundsbevægelse og landsforræderisk Kontakt med udenlandske Agenter. Var Forfølgerne overhovedet til at diskutere med, bur-

de en hæderlig Drøftelse kunne feje alle disse Omsvøb og Tilrettelæggelser til Side og føre til Enighed om, hvad Striden i Virkeligheden gælder. I Virkeligheden drejer det sig om, at Magthaverne bag Jerntæppet hylder en Filosofi, der er i uhjælpelig Modstrid med Kristendommen. Lige saa uakceptabel den kommunistiske Opfattelse af Mennesket og dets Opgave er for de Kristne, nøjagtig lige saa umulig er Kristendommen at akceptere for den overbeviste Marxist. Det er ørkesløst at ville tilsløre dette Forhold ved at finde paa konkrete Særgrunde til Overgreb mod den eller den Katolik.

Bøn - eller Divisioner

Til syvende og sidst er Grunden alene den, at Kommunismen og Kristendommen ikke lader sig forene eller forsones.

Saa er der bare den Forskel mellem de to, at for Marxismens Moralbegreber, som den selv fremstiller dem, er der intet forkert i at behandle Modstandere som de farligste Forbrydere og føre en skaanselsløs Udryddelseskrig imod dem og deres Overbevisninger. Kristendommen er anderledes stillet. Om end de enkelte Kristne overfor Forfølgelsernes Gru kan ønske at reagere efter primitive Gengældelsesprincipper, kan Kirken det ikke, og de Kristne er den taknemlig for, at den altid viser dem tilbage til den autentiske kristne Vej, Kristi Efterfølgelse ogsaa i Forholdet til dem, der forfølger os.

Naar Verden i disse Aar staar ved Frygtens Afgrund, ængsteligt opbygger Militærstyrker af krigsmæssigt Omfang og nervøst opsamler Lagre af de mest djævelske Udryddelsesmidler, er der dem (og vel de fleste), som daarligt skjuler deres spotske Smil ved at høre, hvad den katolske Kirke gennem sin øverste Leder har at sige Angstens Slægtled. Han raader os altid til det samme — at bede en Bøn til Gud. Meget ofte er det Rosenkransen, han raader os til at tage i Hænderne, men altid er det Bøn, Bøn og alter Bøn, som skal redde vor Slægt og vor Verden.

De Divisioner, som beder, og de, som hader og forfølger, staar overfor hinanden. Hver af dem tror, at deres Midler er de stærkeste. Den totale Modsætning mellem Kristendommen og Kommunismen ses ikke bedre end under denne Synsvinkel. For os er der ingen Tvivl. Gud er den stærkeste, og Bønnen til ham har han lovet at høre.

Lad os i Bønnen for vore Brødre bag Jerntæppet vise, at vor Tro er den kristne Tro paa Guds almægtige Viljes endelige Sejrr.

ROMS GENSYN MED DEN HELLIGE FADER

Paa den hellige Josefs Fest viste Paven sig for første Gang igen efter sit lange Sygeleje for Romerne: i det skønne romerske Foraarsvejr vinkede han til Skarerne paa Peterspladsen fra Vinduet i sit Studereværelse.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryegade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's

maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spie Rutana . lev sundt

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 91 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter:

A. D. BURCHARTH & SØN, Kolding

Lak- Fernis & Farvefabriker

Grundlagt 1861

En Lektor venter Kirkens Endeligt

»Politiken« har i sin Kronik i de senere Uger bragt forskellige Artikler om Kirke og Religion. Den 26. Marts var det Lektor Peter P. Rohdes Tur. Hovedindholdet i hans Artikel dækkes af dens Overskrift »Det irrationelle i dig« og gaar ud paa, at vor Tids unge Digtere, for hvem »poesi og religion (er) det samme«, er Luthers ægte Børn. Gud er bare et Navn, der er sat paa »det irrationelle i dig, som er poesien«. Den lutherske Appel til den enkeltes Samvittighed er »i sandhed en forkyndelse, der har slået an, så voldsomt, at den har sprængt den Kristendom, som Luther troede, han tjente«. Nu er »grænsen mellem de mennesker ... der står inden for, og dem, der står uden for kirken (den lutherske), ganske flydende«. Og saaledes kan det siges ud fra Rohdes Opfattelse, at den protestantiske Kirke »har sejret i sin undergang«.

Saa meget om Lektor Rohdes Ligprædiken over den protestantiske Kirke. Med al Respekt for de unge Digteres Syner og Anelser og den Betydning, de kan faa for Aandslivet i Danmark, forekommer det os, som i Lighed med Lektoren betragter Folkekirken udefra, aldeles urealistisk at overse de mange (Hundredtusinder maa de vel tælles i), for hvem Kirken som Kirke spiller en betydelig Rolle, og for hvem Kirkens Lære er et Sandhedsbudskab fra Gud. Alene Lægfolksreaktionen paa Aarhusprofessorens Udtalelser om »det evige Liv« burde kunne overbevise Lektoren om, at Kirke og Dogmer levende beskæftiger sikkert et adskilligt større Antal Danske end f. Eks. de unge Digteres Søgen.

Forhastede Ligprædikener er altid pinlige og flove, mest for Prædikanlen.

*

Men ikke nok hermed. Det forholder sig ifølge Lektor Rohde ikke bedre med den katolske Kirke. Hans Artikel begyndte saaledes:

»For en tre, fire år siden udsendte pave Pius XII en rundskrivelse, som gerne går under betegnelsen *Humani generis* — om menneskeheden, efter skrivelsens første ord. Den former sig som en gennemgang af alle de kætteri-er, der lurar i kirkens eget skød. Paven advarer mod sådanne vildfarelser som dialektisk materialisme, eksistentia- lisme, irenæisme, der søger en let- købt harmoni ved at ignorere uenig- hederne, historicisme, der er skeptisk overfor den absolutte sandhed, og en liberalisme der forkaster dogmerne.

Den pavelige rundskrivelse er et helt katalog over de vanskeligheder, det moderne menneske kommer i, når han står inden for et dogmatisk kirkesamfund og skal prøve at for- sone de anskuelser, han får ind med skolelærdom, læsning og privat efter- tanke med kirkens læresætninger. Rundskrivelsen er et nødskrig, kir- ken er ved at revne, det bliver svæ- rere år for år at holde sammen på fåreflokken, og hyrden ser rådvild til, han råber og skælder, men fårene galoperer længere og længere væk.«

»Og til Slut, efter at have skildret sit ovenfor citerede Syn paa den prote- stantiske Kirkens Opløsningsproces, slutter Lektoren, idet han atter vender tilbage til Romerkirken:

»Inden for den katolske kirke er forholdet et ganske andet. For mens den protestantiske verdens digtere glød væk fra kirken og læren i kraft af den selvsamme kirkes egen lære,

må romerkirken fordømme enhver af- vigelse fra kætteri. Den er autoritetens legemliggørelse. Derfor bliver skellet knivskarpt her. Enten hører man til kirken med hud og hår, eller man bliver hugget af som et råddent lem. Som en Sartre, en Camus, en Céline, en Malraux.

Så er det naturligvis en anden sag, om det kan blive ved på den måde. For det knager og brager i det gamle hus, som pavens rundskrivelse vidner om og aktionen mod arbejderpræster-

Passionssøndag

4. April 1954

KRISTUS LIDER I SINE LEMMER

I de kommende to Uger betragter Kirken atter og atter de sidste Begivenheder i Jesu Liv. I Dagens Evangelium ser vi, hvordan Dramaets Traade knyttes: »De tog Sten og ville kaste paa ham«. I næste Uge skal vi følge Jesus paa Lidelsens Vej: hele fire Gange læser Præsten i Messen Lidelseshistorien, for at vi ikke skal gaa Glip af nogen af de Detailler, som hver af de fire Evangelister har skrevet ned. Prædikerne maa nødvendigvis følge det samme Emne, og hver af os vil gentage de samme Begivenheder for sig selv ved sin Rosenkrans- eller Korsvejsandagt. Opmærksomheden bliver med andre Ord rettet saa stærkt mod denne enes Smerte og Død, at alle andre Menneskers Lidelser og Kvaler bliver skudt til Side: hvem tænker vel paa dem, medens alles Øjne synes rettet mod Golgata?

Er det nu ogsaa rigtigt, at vi i disse to Uger skal blive saa opslugt af Kristi smertefulde Vej, at vi helt overser andres Lidelser? Nej, det er ej heller Kirkens Mening. Men hvilke andre kan der da blive tale om?

Mener vi, de som lider og dør for at opnaa et eller andet rent jordisk Maal, uden nogensomhelst Kærlighed til Gud? Selv overfor dem har vi et Ansvar, for ve os, dersom vi direkte eller indirekte er skyldige i Uret- færdighed! Selv Mennesker, som kæmper for en jordisk Retfærdighed, har Krav paa at blive hørt, og det vilde være skandaløst, om kristne Mennesker vendte det døve Øre til disses Jammerklage for at fordybe sig i Religion. Netop nu i Passionstiden skal vi ransage vor Samvittighed og overveje med os selv, om vi nu ogsaa gør tilstrækkeligt for at lindre vore Medmenneskers Nød.

Mener vi dem, som lider og dør med Guds Kærlighed i deres Hjerte? I saa Fald bliver Spørgsmaalet meningsløst. Vi kan ikke fordybe os i Jesu Lidelse og glemme dem, for Jesus er eet med dem. I Kirkens Øjne er Kristus ikke blot Jesu Person, Marias kødelige Søn, men ogsaa alle Kristi Lemmer, Marias aandelige Børn. Kristus er baade Hovedet og Legemet, Vint træet og Legemet, Guds Søn og os. Kristus blev pint under Pontius Pilatus, men han lider i sine Lemmer til Verdens Ende. Hver Kristen udfylder sit eget Kød, det som mangler i Kristi Lidelse. Derfor er det i Virkeligheden hele Kirkens Lidelseshistorie ned gennem Tiderne, som vi skal mindes i de kommende Uger. Det er ikke Passionstiden ivedkommende, dersom vi ogsaa betragter den Pris, som Guds Børn har maattet betale for i Forening med Kristus at have baaret Verdens Synd.

Og her har vi Forklaringen paa, hvorfor Kirken netop idag anmoder os om at bede for de Menigheder, som lider hinsides Jerntæppet. Vi bliver slet ikke bragt i den pinlige Situation at skulle skele til to forskellige Retninger: det er selveste Kristi Lidelse, som vi holder os levende for Øje, naar vi tænker paa vore forfulgte Brødre. Og vi ser dem i en bedre og mere ægte Sammenhæng, naar vi netop mindes dem nu i Pas- sionstiden. For det er rigtigt nok, at vi skal arbejde paa at skaffe dem den Frihed, som enhver menneskelig Person har Krav paa — akkurat ligesom vi erkender vor Pligt til at skaffe ethvert Menneske paa Jorden den samme Frihed, som vi gør Krav paa for vore Brødre. Men vi trænger dybere ind i Martyrernes Skæbne. Det er ikke blot Menneskerettigheder, det kommer an paa. Det er stadig Jesu Lidelse, som forløser Verden. Derfor bør vi gøre Jesu Ord til vort: Fader er det muligt, saa lad denne Kalk gaa os forbi. Dog ikke som vi vil, men som du vil. Og vi beder ej heller Faderen om, at han skal tage sine Børn bort fra denne Verden — vi ved nemlig, at Korset skal have sine Vidner lige til den yderste Dag — men at han skal bevare dem for det onde. Og vi beder om, at de, som bliver sat paa Prøve, skal holde ud og dermed sætte ny og rig Vækst i vor gamle, men dog stadig lige unge Kirke.

Fr. A. Raulin, O. P.

ne beviser. Og hvis det synker i grus, bliver det med et drøn, som man endnu aldrig har hørt magen til i den protestantiske kirke, en åndelig brintbombeeksplosion af uhyre rækkevidde.

For den livsmulighed som ligger under al europæisk kultur, det eventyr der bryder frem, netop hvor svagheden er størst, det irrationelle i dig, den religiøse følelse, poesien — nægter i vor tid i stigende grad at lade sig spærre inde i dogmer og inden for kirkemure, der drypper af værdighed og ælde og fugt og årtusinders skimmel.«

*

Enhver Katolik, der har læst disse Linier, vil udbryde: »Skaan os for Kommentarer. Dette er saa uhyrligt, at det ikke maa spoleres. En god Vittighed bliver fordærvet, hvis den kommenteres.«

Stands derfor Læsningen her. Men vi synes, at vi skylder Lektoren det Hensyn at gøre ham opmærksom paa hans Fejl. Det maa da have været flovt for Profeten Mikkelsen, da Verdens Undergang ikke kom til Aalborg til del af ham beregnede Klokkeslet. Det vil være lige saa pinligt for Profeten Rohde, naar det viser sig, at hans Forudsigelser beror paa, at han ganske har misforstaaet en pavelig Rundskrivelse, som ifølge Kronikken er hans Hovedvidne.

Vi ser ganske bort fra, at Lektor Rohde ønsker Kirkens dødelige Afgang. Han kan ikke lide den og nærer store Forhaabninger til alt det herlige, han tror, der vil komme, naar bare den er borte. Men en Litteratur-Lektor bør ikke i sit eget Fag være Eskapist og lukke Øjnene for Virkeligheden, mens Dagdrømmes Sødme opfylder ham.

Og hvad er Virkeligheden? Det er den, at langt over de 99 pCt. af Kirkens Millioner af troende end ikke havde hørt om de Vildfarelser, som Paven advarede inod i »Humani generis«. Skrivelsen var ikke rettet mod, hvad man kunde kalde »populære Vildfarelser«. Saadanne kan ogsaa opstaa, og Kirkehistorien fortæller om dem og deres Skæbne. Men her drejede det sig om Vildfarelser, man kan kalde »Fagfolks Vildfarelser«, nogle Meninger, der havde fundet *et vis* Tilhold hos *et Faatal* af Teologer, Litterater og deslige, men helst maatte bremses i Starten, fordi det drejede sig om skrivende Mennesker, og Paven ikke ønskede, at disse Meninger skulle opnaa blot en beskeden Udbredelse.

Da Lektoren er Dansk lærer og netop beskæftiger sig fagligt med at læse og forstaa Tekster, vil vi gerne dække hans Tilbagetog fra de profetiske Højder ved at gøre ham en Indrømmelse. De pavelige Rundskrivelser har deres egen Stil, som for dem, der ikke kender den, kan virke vildledende. De kan være noget pompøse, saa den intetanende udenforstaaende faar den behandlende Sags Dimensioner galt i Halsen.

Stil betyder meget. Hilaire Belloc sammenlignede engang engelsk og fransk parlamentarisk Stil. Naar den

franske Parlamentariker ordret sagde: »Min bestukne Modstander har i forbryderisk Hensigt stillet sit for alt ordnet Samfundsliv nedbrydende Forslag«, betød det hverken mere eller mindre, naar det engelske Underhus-medlem sagde: »Det er muligt, at det højagtede Medlem og jeg ikke paa alle Punkter ser ens paa denne Sag«.

Nær saa megen Stilfølelse skal der ikke til for at forstaa Rundskrivelser rigtigt. Saa nu haaber vi, at vi har gjort Lektor Rohde en Tjeneste, selv om vi har maattet skuffe ham i hans lyse Forhaabninger. Kirken vil i bedste Velgaaende overleve baade ham og os.

NOTER

Konfirmation

Biskoppen meddeler Konfirmationens Sakramente i Nykjøbing Falster Søndag 4. April.

*

Paa Aarsdagen for Provikar, Pastor F. Flynns Død — 9. April — celebreres der i St. Vincents Kirke i Helsingør en Requimmesse.

Kristenforfølgelse

Ordet »Kristenforfølgelse« leder ganske vilkaarligt Tanken hen paa et ganske bestemt Tidsafsnit af Verdenshistorien, nemlig da Nero brændte de kristne som levende Fakler. Det var Kristenforfølgelse. Men tænker vi paa, at hundreder af Nero'er idag er sluppet løs hinsides Jern- og Bambustæppet, hvor de huserer, raser, piner, myrder eller paa anden Maade udrydder levende Mennesker af 1954 — kan man fatte det? Ældgamle katolske Lande som Ungarn, Czekoslovakiet og Polen rystes idag i Feber af en intens indre og ydre Forfølgelse — det staar at læse i Aviserne. Blomstrende Missionsomraader i Kina lægges øde. I Østtyskland praktiseres de mest raffinerede Metoder for at hindre Kirkernes Liv og Vækst — alt sammen med eet Ord: Kristenforfølgelse, der siger Spar to til, hvad Nero præsterede. Tre Kardinaler, omtrent 200 Biskopper og Ærkebiskopper fra den katolske Verdenskirke er siden Verdenskrigens Afslutning enten blevet myrdet, henrettet, fængslet, fordrevet eller paa anden Maade »isoleret« i Landene mod Øst. Millioner af Katolikker — Præster og Lægfolk i Flæng — er skaanselsløst udsat for den mest rasende Forfølgelse. Tallet paa Martyrerne — Kristi Blodvidner — gaar i vorl oplyste 20. Aarhundrede op i Titusinder — og hele den civiliserede Verden tier samtykkende. Nu og da hæver der sig en enkelt parlamentarisk Røst, som dog hver Gang synes at løbe mod en uigennemtrængelig Lydmur, der koldt isolerer mod ethvert Initiativ.

Det er rigtigt, at Jesu Kristi Kirke lige siden vor Frelsens Offerdød paa een Gang har været en Lidelsens og Dødens men samtidig ogsaa en Opstandelsens Kirke, der var sig sin Sejr over Døden bevidst. Og ligesom de japanske Kristne levede i flere Aarhundreder uden Præster og Undervisning og alligevel bevarede Troen, saaledes vil ogsaa den forpinte og forfulgte Kirke i Kina, i Syd- og Østeuropa vide at bevise Kristi Ord om, at Helvedes Porte ikke skal overvælde dem.

Men kan vi — Verden paa denne Side af Jerntæppet — end ikke løfte en Finger for at lindre de lidendes Lod, saa har vi en moralsk Pligt til at bede — bede for »Tavsheds Kirke«, bede — og dermed styrke den, der lider for Kristi Skyld. Det har fra de allerførste kristne Tider været de kristne en kær Pligt at bede for deres nødstedte Brødre. Bede til Gud, ikke blot for dem, der lider Nød og Forfølgelse for hans Navns Skyld — men ogsaa for dem, der forfølges. Og det er Kirkens Tanke med Bønnen paa Passions-søndag.

GUDS SEJRSTOG

(1. DEL)

- I. Guds nærværelse fjendernes skræk, de godes fryd.*
1. Til sangmesteren. Af David. En salme. En sang.
 2. Gud rejser sig, hans fjender splittes og hans avindsmænd flyr for hans åsyn.
 3. Som røg henvejres, henvejres de; som voks smelter for ild, går gudløse til grunde for Guds åsyn.
 4. Men de retfærdige fryder sig og jubler for Guds åsyn, og er lykkelige i deres fryd.
- II. Gud, folkets fader, beskytter og befrier, på vej gennem ørkenen.*
5. Syng for Herren, lovpris hans navn, ban vej for ham, der drager gennem ørkenen. Herren er hans navn. Jubl for hans åsyn.
 6. Faderløses fader og enkers værge er Gud i sin hellige bolig.
 7. Gud bereder forladte et hjem, fører fanger ud til velstand. Kun genstridige må bo i tørre egne.
- III. Guds magt og godhed ved Sinai-bjerget.*
8. Da du drog ud, o Gud, i spidsen for dit folk, skred frem gennem ørkenen,
 9. da skjalv jorden, også himlen dryppede for dit åsyn, og Sinai rystede for Guds åsyn, for Israels Gud.
 10. Rigelig regn sendte du ned på din arvelod, og var den træt, gav du den nye kræfter.
 11. Din flok fik et hjem, i din godhed tilberedte du det, Gud, for den fattige.

PAA HIN TID begyndte Herodes at mishandle nogle af Menigheden. Han lod Jakob, Johannes' Broder, henrette ved Sværdet. Da han mærkede, at det behagede Jøderne, lod han ogsaa Petrus anholde. Det var i de usyrede Brøds Dage. Han lod ham altsaa paagrube, sætte i Fængsel og bevogte af fire Vagtskifter, hvert paa fire Soldater. Efter Paaske vilde han saa fremstille ham for Folket. Saaledes blev Petrus da holdt fængslet. MEN KIRKEN BAD UOPHØRLIGT FOR HAM TIL GUD.

Natten før Herodes vilde fremstille ham, sov Petrus, lænket med to Kæder, mellem to Soldater. Vagtmandskabet ved Porten bevogtede Fængslet. Da kom der pludselig en Engel fra Herren til Stede, og et Lys straaled i Kammeret. Han stødte Petrus i Siden, vækkede ham og sagde: »Rejs dig hurtigt!« OG LÆNKERNE FALDT AF HANS HÆNDER. Saa sagde Englen til ham: »Tag dit Bælte paa og dine Sko!« Han gjorde det. »Kast din Kappe om dig«, fortsatte han, »og følg mig!« Han fulgte ham og gik ud, men vidste ikke, at det var Virkelighed, hvad Engelen gjorde; han troede kun, han saa' et Syn. De gik forbi den første og anden Vagtpost og kom til Jernporten, som fører ud til Byen. DEN SPRANG OP AF SIG SELV. De traadte ud og gik op ad en Gade. Med eet forlod Engelen ham. Da kom Petrus til sig selv og sagde: »NU VED JEG I SANDHED! AT HERREN HAR SENDT SIN ENGEL OG REVET MIG UD AF HERODES' MAGT OG AF ALT DET, SOM JØDEFOLKET VENTEDE SIG.«

- IV. Kampene i Kanaan.*
12. Et budskab sendes ud af Herren; stor er den skare af glædens budbringere:
 13. »Hærkongerne flyr, de flyr, husets

14. beboere deler alt nu deres bytte. Medens I lå lejrende mellem fårefoldene, (var andre som) en due, hvis vinger glinser af sølv og fjer af gulgrønt guld.
 15. Da den almægtige splittede kongerne dér, (var det, som om der faldt sne på Salmonbjerget.«
- V. Sten vælges til Guds bolig.*
16. Basans bjerge er mægtige bjerge, Basans bjerge er bjerge med stejle tinder.
 17. Hvorfor skæver I bjerge med de spidse tinder til det bjerg, som Gud har valgt til bolig, ja, hvor Herren vil bo for evigt?
 18. Guds vogne er titusinde, og tusinde og atter tusinde; således drog Herren fra Sinai til sin helligdom.
 19. Du steg op til det høje, du medførte fanger, du tog imod mennesker som gave, endog dem, som ikke ville bo hos Gud Herren.

← Crucifixus
fra 17. Aarh.

*

Ovenstående Tekst
er taget fra
Apostelgæmninger
12. Kap.

I dag begynder vi med en række Davidssalmer, som handler om det israeltiske folks historie, ikke således at forstå, som om de bare skulle fortælle, hvad der var sket i tidens løb. Deres formål er et andet. De skal til stadighed minde Guds folk om Herrens magt, der triumferer over alle fjender, om hans godhed og nåde, men desværre også om Israelitternes utaknemlighed og synder samt den efterfølgende straf. Den slags historiske eksempler kan også være til stor gavn for os kristne. For de love, hvorefter Gud dengang styrede verden og sit folk, er stadig de samme.

Vi begynder med 67. Davidssalme, som vor hellige Kirke bruger på pinsefesten for at illustrere Helligåndens sejrsgang gennem verden fra den dag, da han i ildtunger skikkelse kom ned over apostlene, indtil nu, da Kristi Kirke tæller over 400 millioner medlemmer. Denne salme hører til de sværeste af alle og har lidt megen skade ned gennem tiderne, så teksten mange steder er ret usikker. Derfor er den også blevet fortolket på ret forskellig måde. Den bedste forklaring er vistnok den, at David vil synges om det triumftog, på hvilket pagtens ark nåede gennem ørkenen lige til Sions bjerg. Når Israellitterne senere skulle ledsage denne deres helligdom, plejede de, så vidt vi ved, at benytte denne salme som processionshymne. Endnu den dag i dag gør den et mægtigt indtryk på sindene på grund af indholdets storhed og de brugte billeders poetiske kraft.

Så snart vi næste gang har set anden halvdel af salmen, forsøger vi en samlet vurdering af hele digtet. I dag nøjes vi ined små bemærkninger til enkelte vanskelige vers.

Vers 6. Hvad der her siges ganske i almindelighed, gælder også om den omsorg, Gud har for sit folk, da det vendte hjem fra Ægypten til det Hellige Land.

(sluttes Side 165)

De glømte Baltere

Kirkens Lidelsesvej i Litauen

I de tre baltiske Stater -- Estland, Letland og Litauen -- har Kirken været udsat for Forfølgelse lige siden Russerne overtog Magten i disse Omraader. Undertrykkelserne begyndte med det samme af den simpe Aarsag, at ca. 80% af Indbyggerne i Baltikum var Katolikker, og Russerne derfor frygdede Modstand fra Befolkningens Side.

Af de rundt regnet 1400 katolske Præster, som enten er blevet arresteret, myrdet eller fordrevet under den russiske Okkupation, er Størstedelen *Litauere*. Tilbage er idag et Par Hundrede, der udøver Sjælesorg under Betingelser, som man knapt kan gøre sig nogen Forestilling om: de overvaages til Stadighed af det hemmelige Politi, de har ingen Forbindelse med Rom, og de har deres Troende spredt over uhyre Omraader. Underviser de i Religion, risikerer de f. Eks. at blive anklaget for Dannelse af hemmelige Organisationer. I hele Omraadet er der idag kun en Biskop, Mgr. Paltarokas, som dog ikke har fuld Frihed til at udøve sine Funktioner. Oprindeligt var der i Litauen

henimod 2000 Kirker, tilhørende de forskellige Trossamfund, men af disse er idag kun 700 i Brug. Præstese-minarierne i Kowno tjener idag til Kaserne for sovjetrussiske Flyvere. Den protestantiske Kirkegaard i Panevezys er omdannet til Sportsplads. Kirkelige Vielser og Jordfæstelser er paalagt uhyre »Forlystelsesskatter«: 600 Rubler for en kirkelig Vielse — borgerlig Vielse koster kun 6 Rubler og 500 Rubler for en kirkelig Begravelse. Den forholdsvis ny og store Opstandelseskirke paa »Det grønne Bjerg« i Kowno tjener idag til Pakhus, og adskillige andre Kirker er omdannet til Lagerbygninger, Garager eller Klublokaler for Militæret. Og trods de allehaande hykleriske Paastande om Tolerance, der cirkulerer i Udlandet, fortsætter Kampen mod Religionen med uformindsket Styrke. Partiet og dets Ungdomsorganisationer søger at udrydde enhver Form for religiøs Bevidsthed, som endnu maatte være i Live i den litauiske Folkesjæl — et Faktum, som bevidnes af hundredevis af Vidner, og som iøvrigt træder tydeligt frem mellem Linierne i den sovjetrussiske Presse. Naar og hvor der byder sig en Lejlighed til at komme i Kirke, saa strømmer Befolkningen imidlertid til og fylder Kirkerne: Forfølgelsen af Gejstligheden har nemlig haft den helt modsatte Virkning af den tilsigtede,

Midtvejs mellem Rom og Napoli, i Nærheden af Frosinone, bor der i et beskedent Hus en lille Pige sammen med sine Forældre og Brødre og Søstre. Den lille Pige er ikke just smuk, men ej heller direkte grim. For fire Aar siden var det imidlertid anderledes — da var den lille Piges Ansigt i den Grad uhyggeligt, at det ikke havde megen Lighed med et Menneksensansigt.

Den lille Pige hedder Rosa. Hun er nu 15 Aar gammel, og for kort Tid siden blev hun modtaget i Audiens af den Hellige Fader.

Da Rosa blev født, var hun — som de fleste Italienerbørn — en henrivende lille Ung. Vor Herre havde givet hendes Øjne Sydens Himmels straalende blaa Farve og det lille Ansigt de kæreste Træk, som tænkes kunde hos et lille Barn. Men da Rosa var godt et Aar gammel, hændte der hende en frygtelig Ulykke. Rosas Moder, som havde nok at bestille, og som havde otte andre Børn at sørge for, havde ladet hende være alene uden for Huset et Øjeblik, og da skete det, at en stor Vildsvineørne overfaldt Barnet og skambed delte i Ansigtet indtil Ukendelighed. Adskillige Uger igennem kæmpede Barnet med Døden paa Hospitalet, og da det endelig langt om længe blev rask igen, var den kønne, lille Pige blevet til en hæsleg, vanskabt Skifting. Og jo ældre Rosa blev, desto grimmere blev hun. Ingen Læber skjulte Tænderne, og hun havde ingen Næse. Hendes daglige Legekammerater holdt af hende, men nu og da undslap der dog ogsaa Legekammeraterne en saarende Bemærk-

Det genvundne Smil

ning eller Hentydning til hendes hæslege Udseende — saadan er Børn jo nu engang, uden at det egentlig er deres Hensigt at være onde. Og hver Gang skar det Rosa dybt i Hjertet. Hun led usigeligt, og hendes Mor forstod det kun alt for godt. Ofte græd de to i flere Nætter — det var virkelig en Ulykke. Og Resultatet var, at Rosa lidt efter lidt trak sig tilbage fra al Legen og tilbragte sin Barndom i af-sides Ensomhed som en udstødt af Samfundet.

Saa kom Krigen. Brændende og hærgende drog den hen over Italien, og Rosa haabede, at den vilde bringe hende Døden, men Vor Herre havde en anden Mening. Rosas Forældre bragte i Erfaring, at der inde i Rom fandtes Læger, der gav sig af med at forskønne og udbedre den Slags vansirede Ansigter. Og en Morgenstund tog da Faderen Rosa ved Haanden og begav sig med hende til Rom.

I Toget maatte Rosa skjule sit Ansigt bag et Slør for ikke at de øvrige Rejsende skulde stirre paa hende og dermed saare hende yderligere. Inde i Rom opsøgte Faderen forskellige Læger for at søge Raad og Daad, men hver Gang fik de det samme Svar: Tja, man kunde selvfølgelig gøre et Forsøg, men det vilde være forfærdelig længe — og frem for alt vilde det koste eventyrligt mange Penge.

Saa skjulte Rosa atter sit Ansigt bag Sløret, og Faderen trykkede sin store

Beretningen om en lille Pige, der takket være Pavens Hjælp, genvandt sit Udseende

Pige ind til sit sorgfulde Hjerte — det var haabløst, det havde de ikke Raad til. Da de kom hjem til Moderen blev de enige om, at kun et Mirakel kunde hjælpe dem.

*

Imidlertid var en af Rosas Søstre nu blevet saa stor, at hun maatte hjælpe med til at tjene til Livets Op-hold, og hun fik en Plads i Huset i Rom hos en Oberst i den italienske Hær. Hun artede sig vel, blev hurtigt afholdt af Familien, der behandlede hende som et Barn af Huset. Det gik derfor helt af sig selv, at Rosa's Søster kom til at fortælle om sin lille Søsters grusomme Skæbne, og hun viste ogsaa Obersten et Billede, som rystede ham dybt. Han fattede straks den Beslutning, at her maatte gøres noget. Men hvordan? Imidlertid fik han en Ide. Han talte med Forældrene og hjalp dem saa med at sætte et Brev sammen til den Hellige Fader, et Brev om Hjælp. Og Miraklet skete. Allerede et Par Dage efter, at Brevet var sendt af, kom der Svar tilbage fra Vatikanets Statssekretariat: »Barnet vil for den Hellige Stols Regning være at indlægges paa »Jesusbarnets Sygehus«. Paa nævnte Hospital findes der

og alle Forsøg paa at ensrette Kirken i Litauen er slaaet fejl. En Tildragelse — refereret fra det partipolitiske Blad »Tiesa« i Vilna, viser bedre end noget andet, hvor dybe Rødder den katolske Tradition har i Litauen. Bladet skriver: En kommunistisk Gruppeløber Kone i Provinsen Vaskau havde paa Foranledning af Naboersken opsøgt den stedlige Præst og anmodet ham om at indvie deres Hus — Præsten opfyldte Konens Ønske. Dette kom den øverste Partiledelse for Øre, og man tildelte de paagældende Kommunistførere en »Næse«, fordi de ikke havde været opmærksom paa den paagældende Gruppeløbers »religiøse Udskjelser«.

Tre af Litauens tidligere Biskopper lever idag i Landflygtighed. Ærkebiskop Skvireckas lever siden 1944 i Tyrol, hvor han nylig fyldte 80 Aar. Der foreligger kun sparsomme Efterretninger om de andre litauiske Biskopper. I Januar i Aar fik man noget at vide om den Skæbne, der er blevet den tidligere Ærkebiskop i Vilna, Mgr. Reinys, til Del. Krigsfanger, der er vendt hjem fra USSR, beretter, at Mgr. Reinys er blevet idømt 10 Aars Fængsel for paastaet Spionage til Gunst for fremmed Magt. Han opholder sig i et halv-militært Fængsel i Vladimir i Nærheden af Moskva. I en Lejr i Vorhuta lever der ligeledes et stort Antal litauiske Præster. (KIPA)

I korte Træk -

»Catholic Press Inc.« i Chicago forbereder Udsendelsen af den hidtil største katolske Bibeludgave. Værket vil indeholde over 500 Farvetavler med Gengivelser af europæiske Mesterværker fra de berømteste Museer i hele Verden. (KNA)

Den Hellige Fader har stillet et større Pengebeløb til Raadighed for det saakaldte »Nattens Apostolat« i Rom. Apostolatet, der ledes af Mario Tirabassi — som gaar under Navnet »Uomo del sacco«, Manden med Sækken — virker Nat efter Nat blandt de allerfattigste, der lever i Verdensbyen, i Roms Omegn under umenneskelige Forhold i Jordhuler og ubenyttede Vandlejninger. (KIPA)

I Anledning af 500-Aarsdagen for Florentiner-Søfareren Amerigo Vespucci's Fødsel — efter hvem den ny Verden har faaet sit Navn — er der blevet afholdt en højtidelig Mindegudstjeneste i Allehelgskirken i Firenze. Efter Gudstjenesten afslørede Firences Borgmester La Pira i Nærværelse af adskillige Diplomater en Mindetavle ved Arnofloden. (KNA)

Over 30.000 tyske unge Piger — hovedsageligt Flygtninge fra Østtyskland — arbejder idag i England. Fem tyske Præster varetager Sjølesorgen for disse. (KNA)

En engelsk Oberst, Rudolph Elwes, der er 62 Aar, Enkemand og har fem voksne Børn, er indtraadt i Beda-College i Rom for at studere til Præst. Under første Verdenskrig var han Captain ved »The Goldstream Guards«, under anden Verdenskrig Oberst og efter Krigen knyttet til den engelske Militærregering i Tyskland. (KNA)

Tilstrømningen til det Kapel (indviet til den hellige Antonius), som er indrettet i Sydbanegaarden i Bruxelles, har i den senere Tid været saa stor, at der hver Søndag maa læses flere Messer. I det forløbne Aar er der blevet uddelt over 12.000 Kommunioner. Om Hverdagen besøges Kapellet af gennemsnitlig 300 Rejsende. (KNA)

Den apostoliske Vikar i Finland, Hs. Excellence Biskop G. Cobben, fejrede 30-Aarsdagen for sin Præstevielse og samtidig 20-Aarsdagen for sin Bispevielse. (KNA)

I Anledning af Maria-Aaret kommer der for første Gang i Historien et indonesisk Pilgrimstog til den evige Stad. (KIPA)

en Specialafdeling for Ansigtsskulptur, ledet af Professor Serafini. Professor Serafini er en af de mest fremragende Specialister netop paa de plastiske Operationers Omraade.

*

Da Rosa mødte op paa Hospitalet, betragtede Dr. Serafini længe og eftertænksomt hendes lille Ansigt, eller bedre sagt, det Materiale, som han skulde forsøge at gøre til et lille menneskeligt Ansigt. Og langt om længe sagde han saa: »Godt. Vi vil forsøge. Vi maa forsøge, men det vil vare mindst et Aar, snarere længere. Og vi skal nok faa Held med os, men det vil koste dig mange Smerter.«

Et Aar slog ikke til. Det varede fire Aar. Og der skulde over tredive forskellige Operationer til, men saa havde Lægen ogsaa vundet Sejrr. I Tidens Løb havde han behandlet mange skrækkelige Ansigter og gjort dem menneskelige igen, men dette var dog det allerværste og mest komplicerede Tilfælde. Materialet til Opbygningen af det ny Ansigt maatte han tage af Rosas Skuldermuskler. Men det maatte jo ske stykkevis, og hver Gang maatte man vente igen, til det var vokset til, og Blodkredsløbet i Orden. Rosa maatte ligge med Armene i Gips, indtil Musklerne var vokset ud igen, og man atter kunde skære, man maatte forme og tilpasse det ny Ansigt Stykke for Stykke — først Overlæben, saa Kinderne, derpaa Næsen og sluttelig Underlæben. Og saa, efter alle disse Bestræbelser fra Lægenes Side og Lidelser fra Barnets Side maatte man i

Spænding vente omtrent et halvt Aar, inden man var sikker paa, om de nye Ansigtsdele nu ogsaa var i Stand til at udføre de medfødte Følelsesfunktioner.

Og endelig var man saa ved Maalet. For første Gang i sit Liv kunde Rosa nu smile bevidst. Og dette hendes første Smil til alle dem, der havde hjulpet hende. Professor Serafini græd, da han i dette Smil læste et Udtryk for Barnets Lykke — han havde sejrrikt fuldstændt et Mesterværk.

*

I de forløbne fire Aar var Hospitalet blevet som et Hjem for Rosa. Og

NY DANSK PRÆST

Lørdag 3. April præstevies i Benediktinerklostret Prinknash i Gloucestershire en ung, dansk Munk, Dom Anscar Nielsen, O.S.B. Dom Nielsen er Jyd og Konvertit, og medens han ventede paa Mulighed for at indtræde hos Benediktinerne, var han et Par Aar Regnskabsfører paa Vikariatets Kontor. Mange gode Ønsker vil sendes til Prinknash paa Lørdag og følge den unge, danske Munk i hans Præstegering.

dog talte hun nu Timerne, til hun atter kunde vende tilbage til sit Hjem. Men inden hun vendte hjem, gik hendes første Tur selvfølgelig til hendes Velgører, den Hellige Fader, for at sige ham Tak.

Paven lagde Haanden paa hendes Hovede og sagde: »Naa, Rosa, saadan ser du altsaa ud. Nu kan du igen lade dig se overalt.« Og efter at den Hellige Fader havde rettet en Tak til Professor Serafini og hele Sygehuspersonalet, gav han dem alle sin særlige Velsignelse.

Og paa denne Maade havde Viden-skaben og den Hellige Fader i Samarbejde givet en lille Pige sin Lykke og sit Smil tilbage. Ganske vist bærer Rosas Ansigt mange Spor af de forløbne fire Aars Lidelser, men det er et rigtigt Menneskeansigt, som hun vender hjem med — et Ansigt, saaledes som Vor Herre har villet, at det skal se ud ...

LIVETS ORD

Gud skabte mennesket i sit billede ved at give det en åndelig sjæl: vi kan erkende, og vi kan elske. Vi kan tænke over og forstå verden, livet, os selv og Gud. Men netop derved, at vi virkelig erkender, vender vi os ud af os selv og begynder at få et fællesskab med Guds store virkelighed omkring os. Dette fællesskab vokser, når det, vi lærer at kende, er noget godt, så glæder vi os over det, ikke fordi det er til fordel for os, eller fordi vi kan have nogen selvisk nytte af det, men blot fordi det er til. Dette er en jævn måde at forklare, hvad det er at elske. Hører kærligheden med til gudsbilledet i mennesket, må vi ikke i forståelsen af den lægge den karikatur af sanseløshed og fantasirigdom, som den afkristnede verden lægger i ordet. Vi må rense det og kun forstå det som den ophøjede uselviske glæde over, at noget godt og skønt er til.

At kærligheden til Gud er det største af alt betyder derfor ikke, at rusen eller begejstringen over Gud nødvendigvis er særlig stor i os. Den er det største, fordi dens genstand er det største, der er til. Kærligheden måles ikke i den, der elsker, men i den, der elskes.

Da er dette at kunne erkende og elske Gud, menneskets sande adelsmærke, det er heri gudsbilledet i os består, det der hæver os over den øvrige umælende og ubevidste skabning.

Dette gudsbillede i os er uudsletteligt, altid ligner vi Ham virkelig, måske kun lidt — men altid ganske vir-

Fra min bogreol

Det, der gør den hellige Frans af Assisi til en så betydningsfuld helgen, er vist, at han på en ganske naturlig og til tider meget munter måde blev en levende prædiken over Kristi ord: »Søg først Guds rige og Hans retfærdighed, så skal alt andet gives dig i tilgift.« Han bekymrede sig kun om Gud, og så fik han og alle Hans brødre alt det, de havde brug for.

Herhjemme har Johannes Jørgensens Frans-bog været udsolgt, og det er derfor godt at kunne gøre opmærksom på, at der findes en anden bog at ty til: *Frans af Assisi. Legende og skrifter. Det danske forlag, 1946.*

Bogen består af to dele. Først en af de mange levnedstegninger, som blev skrevet om Frans, dernæst har man samlet og oversat størstedelen af de skrifter, man med sikkerhed kan sige, at Frans har skrevet. Bogen giver da — trods sin lidenhed — et godt billede af den hellige Frans og hans orden.

Passions søndag

Passions søndag vil også i år få et særligt præg, fordi det skal være en bededag for alle de, der forfølges for troens skyld.

keligt. Vi kan ikke synde så meget, at dette præg af lighed med Den Højeste helt udslettes, og vi kan aldrig fornægte for os selv, at det er vor dybeste længsel, at dette billede genvinder sin tabte klarhed i os, for det er vort samvittigheds stadige og ustandselige formanig. Lytter vi til denne Guds røst i vort indre og bryder op for at finde Ham, da vil det lyse stadig klarere for os: bedre og bedre vil vi lære Gud at kende, og mere og mere vil den glæde tage overhånd: at Gud er den, Han er, og da begynder vi i sandhed at elske Ham.

Nybo.

Vel mødt i...

Frederiksberg: Ti. 6.: Passionsaften.

Horsens: On. 7. kl. 20,15: Møde. Sø. 11. kl. 13.: Travetur ud i det blå.

K.U.K. Stenogade: Ti. 6. kl. 20: Hobbyaften. Lø. 10. kl. 20: Ivar Klim Larsen fortæller om »Kampen om Atlanterhavets blå bånd«. Forvalg til generalforsamling og diskussion.

Ørdrup: Ti. 6.: Generalforsamling.

Mariaåret

Vi løber altid en risiko for at miste en god lejlighed. Vi mennesker lider af en sådan træghed, at vi ofte venter med at handle, til forholdene er helt forandret.

Det ser måske mærkværdigt ud at komme med sådanne bemærkninger som indledning til en artikel om Mariaåret, men sagen er den, at nu er det et nådensår, og dette skal bruges i overensstemmelse med Kirkens ønsker. At handle i pagt med Kirkens tanker er altid et meget stort gode, og dette gælder altså også nu.

Guds moder er ikke en helgen på linie med Kirkens mange andre helgener. Som moder til Guds søn indtager hun en nøglesilling, og det er derfor af stor betydning, at vi fordyber os i denne tanke, og at vi beder om at måtte kunne forstå og leve efter den og i den.

Ved sit »Ja« til Gud gav hun helt til kende, at hun ikke alene ved at føde Kristus, men også ved at leve for Ham fuldtud ville gøre sit til, at Guds rige kunne oprettes på jorden ved Kristi virke.

Ved hendes »Ja« fik vi mulighed for at blive »kristne«, kun ved hendes »Ja« kunne Kirken dannes og vi leve som Guds børn.

Dette rummer uendelig meget, men vi må i det mindste holde fast ved, at Maria så at sige fødte Kirken og nu også i kraft af denne stilling nærer en brændende kærlighed til os og virkelig ønsker at kunne hjælpe os til at få større andel i Guds liv.

Dagen kan ikke være bedre valgt. I evangeliets på denne dag læses, at jøderne her vender sig mod Jesus, de vender sig fra Hans budskab, og dermed begynder lidelserne for alvor. Kristus skal nu opleve en stadig voksende modstand, men Han giver ikke op. Hans kærlighed til os er så rig, at Han vil bære al håb og lidelse for at kunne forsones os med Gud. Vi er kaldede til medforløsning af verden, også vi har en lille opgave her. De der forfølges bærer deres tunge kors sammen med Kristus, men også vi har vor opgave. Den består i her og nu at bære de forfulgte kors sammen med dem ved at bede og ofre for dem, at de må holde ud i striden, og for at også vi må kunne holde ud, hvis forfølgelserne skulle komme over os.

Nye ansigter

LYNGBY

Formand: John Holbek.

Næstformand: Hannes Wolffbrandt.

Sekretær: Jørgen Dahlerup.

Suppleant til sekretæren: Knut Wolffbrandt.

Kasserer: Ann Karin Bertelsen.

Praktisk leder: Betsy Holbek.

Suppleant: Kurt Willems.

Påskeretræten

Fra to. 15.—sø. 18. april. Retræten varer til søndag morgen. Alle over 17 år er velkomne. Pris 25 kr. gælder også for alle måltider hele søndagen. Tilmelding til formanden eller til sekretariatet: c/o Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, København Ø.

Religiøse telegrammer

SMUKKE TELEGRAMMER

til konfirmation og andre festdage.

Reproducerede efter de originale kirkeruder i NOTRE DAME i Paris, SAINTE-CHAPELLE Paris og domkirken i Chartres. Gennemsigtige og beregnede til ophængning i vinduet.

Størrelse 16×20 cm, kr. 3,50 pr. stk.:

Verrière de l'Enfance du Christ.

(Chartres)

Notre Dame de la Belle-Verrière

(Chartres)

Rose Nord Notre-Dame de Paris)

Størrelse 10×14 cm, kr. 1,50 pr. stk.:

Korsfæstelsen (Sainte-Chapelle de

Paris)

Kristi Døb (Sainte-Chapelle de Paris)

Den hellige Nadver (Sainte Chapelle de Paris)

Kristus og disciplene (Domkirken i Chartres)

Fodtvættelsen (Domkirken i Chartres)

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

67. Davidssalme

(sluttes fra Side 162)

7. »Genstridige«. Der menes de Israelitter, der i ørkenen ikke ville adlyde Herren. »4. Mos. 16.

8. Næmlig i ild- og skystøtten. 2. Mos. 13, 21f. 4. Mos. 14, 14.

9. 2. Mos. 19, 16—19. Dom. 5, 4f.

10—11. Her drejer det sig om mannaen og vagtlerne, eller også om forsynets styrelse, der beredte folket et bosted i Kana'an.

12—15. Her er der tale om kampene med de konger, som ville gøre Israelitterne besiddelsen af landet stridig.

12. »Et budskab sendes ud«. Sejren afhænger af Gud; hans ord afgør slagets udfald.

13. De stridsmænd, som kommer tilbage fra kampene, bringer et stort bytte med, som deles hjemme.

14. Et meget dunkelt vers. I henhold til Dom. 5, 15—17 synes der at være tale om de stammer, som ikke tog del i kampen og sad roligt hjemme og passede deres hjoeder, medens de kæmpende stammer (= duen) kan fremvise et glinsende sølv og guld, som de ved deres sejr havde erobret fra fjenderne.

15. Fjendernes stridsmænd faldt i et så stort antal, at de lignede sne-

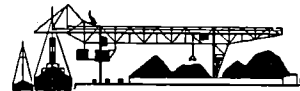
fnuggene. Salmon betegner de høje bjerge i Hauran og Basan et stykke øst for Genesaret sø.

17. Gud udvalgte ikke Basans høje bjerge (ca. 1800 m) til sin bolig, men det mindre bjerg Sion (773 m).

18—19. Efter sejren bliver pagtens ark, som har ledsaget Israelitterne til slagmarken, sammen med fangerne ført op til Sions bjerg.

19. Måske tænker salmisten på Jebusiterne, der ikke ville være Davids undersåtter. 2. Sam. 5, 6—8.

* *
*

Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eftf. ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner		<h1>Roskilde</h1>	
Roskilde Mejeri Borgerdiget Telefon 349 Leverandør til de katolske Institutioner	Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044 Udfører arbejdet hos de katolske institutioner	Skolebøger - Skolerekvitter Læsekreda - Skønlitteratur Papir - Fyldepennne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel Sct. Olgade 24 . Telf. 3131	
P. J. KJELDEN - Urmager Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 Leverandør til Sct. Maria Hospital		Chocolade . Is . Konfekturer . CORNER CHOCOLADE Specialitet: Anthon Bergs Chocolate Sct. Olgade 6 . Tlf. Roskilde 4037 Leverandør til De katolske institutioner	
Edvard A. Petersen (A. P. Jensen) Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner	Roskilde Skrivemaskine Service Ringsledgade 23, Telf. 2266 Lev. til de katolske institutioner	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør	
Mønsterbageriet Olgade 17 Tlf. 136 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Bedste Indkøbsted i Roskilde <i>Thomas Larsens</i> Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT	
H. V. Nordsteen's Eftf. Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.		
<h1>Nakskov</h1>			
Nye Tempus Ure - med Garanti mod Tyveri og Skade H. N. LARSEN Tilegade 34 Tlf. 1084	Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen Farve- og Tapelhandel Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske Institutioner	Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621	KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner	 A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

4. S. PASSIONSSØNDAG (286—
(violet) 32); 2. Bøn: St. Isidor (872);
Hellig Korsens Præfation
(517).
5. M. Feria (291); 2. Bøn: St. Vincens Ferrer (873); Præf. (517). — Eller:
(hvid) St. Vincens Ferrer (873); 2. Bøn: Feria (291); Præf. (517); sidste Ev.: (293).
6. Ti. Feria (295); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (517).
7. O. Feria (300); som Tirsdag.
8. T. Feria (305); som Tirsdag.
9. F. Jomfru Mariæ syv Smertes (hvid) (866); 2. Bøn: Feria (311); Præf. (522); sidste Ev.: (312). — Eller:
(violet) Feria (310); 2. Bøn: Jomfru Mariæ syv Smertes (867); Præf. (517); sidste Ev.: Festens ([89]).
10. L. Feria (314); som Tirsdag.
11. S. PALMESØNDAG.
(violet)

NB. Passionssøndag begynder Tiden for Modtagelsen af Paaskekommunionen.

Ung katolsk lærer

eller lærerinde, gerne dimittent fra 1954, søges til 15. august 1954. Løn som ved købstadsskoler. Skriftlig ansøgning med anbefalinger, helst også fra sognepræsten og oplysning om eventuelle ønskefag sendes til

Sct. Hedvigssøstrene,
Sct. Michaels Skole,
Kolding.

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørebrogade 27 C, København N

Torisdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Pngars Forlag, dredgade 67,

København K Tlf. Pele 4777

Post-Giro Nr. 57042

annonceafdeling. Fru P. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Büløvej 5 D 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

VI-TO

og en
Skurebørste
gør
Underværker.

KAALUNDS SÆBEFABRIKER - KOLDING

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Lærer-(inde) stillinger ledige

Ved Sct. Knud Lavards skole vil to lærer-(inde) stillinger være at besætte fra 1. august 1954. Ansøgningerne stiles til skolens bestyrelse og sendes til Johan Jensen, Bredevej 45 D, Virum, inden 13. april 1954.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardvej 4 · Tlf. C. 11.313

Academicum Catholicum

Onsdag den 7. april kl. 19,30: Ordinnært møde, Stenosgade 4. Pater Johs. Samuelson S.J.: Overbefolkningsproblemet og dets mulige løsning. Professor, dr. phil. H. V. Brøndsted vil deltage i diskussionen. — Gæstekort à 1 kr. kan købes ved indgangen.

Søndag den 11. april kl. 9,00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen travetur til Solveig Post, Frederiksdalsvej 10 F, Virum.

Møbleret værelse

søges til ung katolsk mand (udlænding) pr. 1. april eller snarest. Henvendelse til Johann Cerny, Stengade 51, København N.

Slagelse

FISK · VILDT · FJERKRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 00 2518

Det er friskt fra Gøtze!

STAHL & NYLANDER

SLAGELSE

Kolding

Tricotage, Garn, Smaating, køber De med fordel i

MACO TELEFON 3226Hjørnet af Teglgårdsvej,
og Domhusgade**Berring & Larsen A/S***Kul, Cinders, Brændselssolier*

Lev. til de katolske Institutioner

*Det bedste Brød faar De hos
Rydberg*

Domhusgade 27 . Telefon 588

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

J. Krenk

CIVILINGENIØR

Fredericiagade 14 . Telf. 3343

Udlært arbejdet ved den nye skole

Bech & KildehøjH. Kildehøj & J. Jeppesen
MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER
Udført arbejdet ved den nye skole

Tøndervej 93

Telefon 2402

Peter From

KOLONIAL og DELIKATESSE

Domhusgade 27 . Telefon 3210

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

M. P. T. VistoftCentralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester
Badeværelser . W.C.

Haderslevvej 57 . Telefon 442

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Møller & Sørensen

TØMRER- OG SNEDKERMESTRE

Clemensgade, Telefon 33

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

*Altid det bedste***Kolding Andelsmejeri**

Telefon 153

Lev. til de katolske Institutioner

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Telefon 952

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre

»Solvang« Søndervang, Dreyersvej 7
Telefon 1923, 1924**M. Lauridsen**

Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til kat. Menighed

V. FALThERAlt i Kolonial, Vin, Delika-
tesser, Tobakker og CigarerHj. af Hollændervej og
Kongebrogade . Telefon 698**Fa. Chr. Søndergaard's Eftf.**

Smedemester

Vestergade 16 . Telefon 1317

Udført Arbejdet ved Den nye Skole

P. W. Christiansen

Aut. Installatør

Søndergade 26 . Kolding

Leverandør til den katolske Kirke

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig KlinikBogladen
med
de
mange
Bøger ...**Barkholts Boghandel****Brødrene Andersen**Tømrermestre
Munkedamsvej
Telf. 281

Udfører Arbejdet ved den nye Skole

Esbjerg

Sv. Villemoes

KAFFE- OG THEHANDEL

Kongensgade 45

Leverandør til de katolske Institutioner

**Vestjysk Rør- &
Sanitetslager A/S**

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Viggo Christensen

Urmager, Optiker, Guldsmed

Kongensgade 64, Telefon 829

Lev. til Sct. Joseph Hospital

Chokolader . Konfekturner . Bolscher

A. Ploug

Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Vesterbyens Kødudsalg

Villy Hansen

Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade

Tlf. 1667

Alt i Kød, Flæsk og Paalæg
Lev. til Sct. Josels Hospital

SKOTØJET REPARERES HOS

H. SCHOU Nørregade 47

Udfører arbejdet for De katolske inst.

Becks Møbelforretning

ved Knud Beck

GRUNDLAAGT 1898

Telf. 735, Torvet, Esbjerg

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

K. J. Højland

aut. Vand- og Gasmester

Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708

Udf. Arbejdet for de katolske Inst.

E. Boysens Fiskehandel

Altid friske Varer

Telefon 2247

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg**Florian**
sørensen**N. A. Frederiksen**

Nørregade 65 . Tlf. 576

Kolonial . Mel

Lev. til Sct. Josels Hospital

Paven paa Spadseretur i Vatikanets Have

I den forløbne Uge forlod den Hellige Fader for første Gang i Løbet af to Maaneder sin Residens i Vatikanet. Pavens Livlæge havde tilraadet den Hellige Fader at foretage en lille Spadseretur i det varme Foraarsvejr, der i Øjeblikket hviler over Rom. Ved 15-Tiden i Onsdags kørte Paven med Elevatoren ned til Damasusgaarden, hvor hans sorte Cadillac ventede ham, og langsomt rullede den saa ud i Vatikanets Have, op til den leoniske Mur i Nærheden af Radiostationen. Efter en lille Spadseretur vendte den Hellige Fader henimod Kl. 16 tilbage til sit Sygeværrelse. (KNA)

*

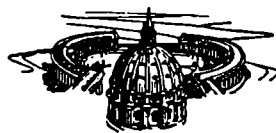
Pavens Helbredstilstand bedres Dag for Dag, hedder det i et officielt Communiqué, der offentliggjordes i »Osservatore Romano« i Slutningen af sidste Uge. Man nærer Haab om, »at den Hellige Fader, som i Onsdags for første Gang paany kunde foretage en Spadseretur i Vatikanets Have, vil være i Stand til at fortsætte denne nu i et Par Maaneder afbrudte Sædvane takket være det gunstige Foraarsvejr.« (KNA)

»Tilfældet Wyszynski« — en Skuffelse for Russerne?

Efter hvad Dubliner-Bladet »Standard« erfarer fra Polen hersker der i politiske Kredse i Warszawa stor Skuffelse over, at det sovjetrussiske hemmelige Politi tilsyneladende har svigtet i Tilfældet Wyszynski: mod Forventning er det ikke lykkedes de russiske Specialagenter at aftvinge den indespærrede Kardinal nogen-sonhelst »Tilstaelse« af Betydning.

Kardinal Wyszynski — betoner det irske Blad — er stadig ikke knækket og bærer sin tunge Skæbne med største Fatning. De af Moskva-Specialisterne anvendte psykologiske Torturmetoder har tilsyneladende vist sig virkningsløse overfor ham.

Det vil erindres, at det politiske Propagandabureau i Polen i Februar Maaned lod sig forlyde med, at man paa en forestaaende Partikongres vilde fremkomme med en Erklæring af usædvanligt Omfang og Betydning. Denne Meddelelse skulde have bestaaet i Efterretningen om, at man nu havde formaaet den polske Primas til at »tale«, og at man nu vilde indlede en Proces imod ham. Man imødesaa derfor med allerstørste Spænding Præsident Bieruts Tale paa Partikongressen. Præsidenten kom imidlertid slet ikke ind paa »Tilfældet Wyszynski« — hvad der har vakt megen Utilfredshed i politiske Kredse. (KIPA)

URBI ET ORBI

Jugoslavien indrømmer Arrestation af Præster

Paa officielt Sted i Jugoslavien har man for første Gang indrømmet Arrestation af Præster. Præsidenten for den titoistiske jugoslaviske Kommission for Forholdet mellem Stat og Kirke, Radisavljevic, har officielt meddelt, at der i Øjeblikket befinder sig 158 Præster i de jugoslaviske Fængsler. Af disse tilhører 124 den romersk-katolske Kirke, 32 den ortodokse og 2 den protestantiske Kirke. Samtlige er blevet dømt for »statsfjendtlige Handlinger«, en Del tillige for »Kollaboration« under Krigen. I Løbet af det sidste Aar er 124 Præster blevet løsladt fra Fængslerne, deraf 84 ved Benaadning. I Løbet af de første tre Maaneder af indeværende Aar er fire ortodokse og to romersk-katolske Præster blevet dømt for »statsfjendtlige Handlinger«. (KNA)

Øst-tysk Leksikon uden Begrebet »Gud«

Et saakaldt »Folke-Forlag« i Leipzig har udsendt Østtysklands første Leksikon efter sovjetrussisk Mønster, hvor Læseren forgæves søger efter Begrebet »Gud«. Det Bibliografiske Institut i Leipzig har med sit »A—Z in cinem Band« udsendt et Leksikon, der ifølge Forordet »udelukkende er baseret paa den i den Tyske Demokratiske Republik repræsenterede økonomiske og politiske Indstilling og er bestræbt paa at anvende den dialektisk-historiske Materialisme i Praksis«.

Konversationsleksikonet, der paa- staaes at være udsendt i et Oplag paa 100.000 Eksemplarer, indeholder en hel Ordliste over kommunistiske Begreber. Der er ofret hele 54 Linier paa Kristendommen, medens en Om- tale af den sovjetrussiske Kunst fylder 302 Linier. Pave Pius XII forekommer kun Udgifterne 2 Linier værd, medens der er ydet Wilhelm Pieck 32 Linier.

Ordet »Gud« forekommer kun i Sammensætninger som f. Eks. »Guds- bevis«, hvorved Kant bliver trukket frem med sin paastaede Benægtelse af Gud. Derimod nævnes det ikke, at Kant ogsaa har fremsat et Gudsbevis, nemlig det moralske.

Ogsaa paa andre Omraader er der andre forfalskede Udlægninger at finde. Det tyske Schlesien og Østprøjsens Industri mangler simpelthen, og de mange Tusinde Østtyskeres Fordrivelse fra deres fædrene Jord betegnes som en »Befolkningsudveksling paa Basis af mellemstatslige Afgørelser. (KNA)

Radio Vaticana foran den store Udvidelse

Vatikanets Radio vil nu blive udbygget til at blive en af Europas kraftigste Sendere. Efter hvad Deres Korrespondent erfarer paa velunderrettet Sted i Vatikanet, har 15 Kardinaler for nylig drøftet og anbefalet den saa længe paatænkte Udvidelse af Vatikan- senderens Anlæg.

Den ny Station, der kommer til at ligge udenfor Vatikanstaten, vil komme til at omfatte baade en Sender og en Modtagerstation. Dermed vil Radio Vaticana komme op paa Højde med de øvrige europæiske Sendere og vil kunne høres godt i alle Egne af Verden. Den nuværende Sender stammer fra 1931 og indrettedes af Marconi, den italienske Banebryder for den moderne Radiofoni. Trods alle i Aarenes Løb gennemførte Forbedringer er Stationen ikke mere paa Højde med de moderne Krav. Den ny Station vil faa i alt 29 Antenner, 19 til Brug for oversøiske Udsendelser og 10 til det europæiske Program. (KNA)

Ny Testamente reddede hans Liv

En i Wiesbaden (Tyskland) stationeret amerikansk Luftværnssoldat James J. Chonko, kan takke et Eksemplar af Ny Testamente for, at han er i Live idag. Han havde letsindigt kastet en gammel Granat i Ilden, og en dræbende Splint borede sig ved Eksplosionen ind i hans højre Brystlom- me, hvor han netop bar et Eksemplar af Biblen. Han mistede iøvrigt to Fingre ved sin Letsindighed. (KNA)

30 Biskopper og 4500 Præster Ofre for Terror i Polen siden 1945

30 polske Biskopper og 4500 Præster er siden Krigens Ophør blevet Ofre for det kommunistiske Tvangs- herredømme i Polen. Disse Tal er nylig blevet publiceret af den polske Exilregering i London i en »Hvidbog for den katolske Kirkes Stilling i Polen«. Den byzantinske Ritus har ifølge Hvidbogen mistet 15 Biskopper, over 3500 Præster og over 5000 Kirker og Kapeller. Adskillige Kirker er blevet beslaglagt af Sovjetmyndighederne og tildels overladt den skismatisk-ortho- doxe Kirke. Over 1000 Præster, 15 Biskopper og Apostoliske Administratorer af den latinske Ritus er blevet arresteret af Kommunisterne, 50 Præster idømt Fængselsstraffe. Over 100 Præster er spørøst forsvundet. (KNA)

Katolsk

11. April 1954
102. Aargang
Nr. 15

Ugeblad

Kirken i Østrig idag

Brintbomben og Genesis

Foraarsbrev fra Rom

Vore egne Maria-Valfarter

Den Hellige Fader
helt restitueret

Avisernes Fasteprædiken var i Aar næsten udelukkende helliget Brintbomben. Et Publikum, der har yderst faa Forudsætninger for at forstaa, hvad det hele i Virkeligheden kommer ud paa, synes efter Bladenes Formening helst at ville tro paa det værste, og Aviserne har kappedes om at imødekomme denne makabre

Den stille Uge og Brintbomben

Trang. De har allesammen prædikeret om Dommedag.

Det vigtigste ved det hele har de

dog alle systematisk udeladt. Dommedag er den Dag, hvor der fældes Dom over Menneskeslægten og de enkelte Mennesker. Det vigtigste ved Dommedag er Dommerens Person. Uden den er

Dommedagsprædiken kun Ophidselse til sanseløs Skræk, og netop i sin Sanseløshed er saadan Rædsel ingen Verdens Gavn til. Men Dommeren er Jesus Kristus, Guds Søn, Menneskesønnen, vor Frelser.

Og hvem er denne Frelser? I den Uge, vi nu gaar ind i, følger vi ham Skridt for Skridt paa Lidel-

sernes Vej. Hvad enten vi ser hans blodige Sved i Oliehaven, Tornekronen om hans Pande, Svøbeslagene paa hans Ryg, eller vi ser ham vakle sig frem under Korsets Vægt ad Vejen til Golgatha, ser ham spigret gennem Hænder og Fødder til Korset — altid tænker vi paa, hvem det var, der led alt dette — og Grunden til, at han gjorde det. For os, for os Syndere til alle Tider, os hvis Dommer han bliver paa den store sidste Dag.

Ingen skyldte os mindre, ingen gav os mere. Om det stod til os selv at vælge vor Dommer, var der da i Himmel og paa Jord nogen anden at vælge for en brødefuld Slægt? Han er vort Haab.

Hvad enten Dommedagen er nær eller fjern, er vort Slægtled syg af Angst og bange Forventninger. Saa syg, at den borer sig ned i sin Frygt, hæger om den, dvæler ved den. Og det eneste, der kunne stille Tingene i de rette Dimensioner og Perspektiver, Tanken om Frelseren og Dommeren, hvor mange vil lytte til den?

Der er aandelig Sundhed i Gennemlevelsen sammen med Kirken af den stille Uges Mysterier. Lad os bede for en syg Verden, at den vil lære at forstaa det.

PALMESØNDAG
PAA PETERSPLADSEN

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

M. Thomsen Støtt & Søn

Muremester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej

København F

Tlf. Godthåb 656

Mosaik

og Terrazzo

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

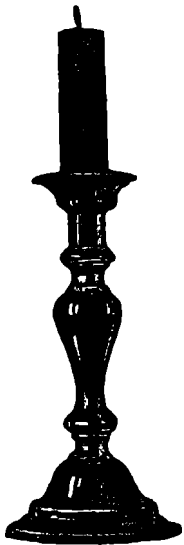
RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K

TELEFON BYEN 6200

Aarhus

**MEJERIE
Vesterbro**

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

A/S

(VELKLÆDT)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen A/S **I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Kirkelige Tilstande i Østrig

I Østrig har man forsøgt at drage praktiske Følgeslutninger af de bitre Erfaringer fra baade den første demokratiske Periode, under hvilken Kirken politisk blev repræsenteret af det Kristelig-socialt Parti, saavel som fra den saakaldte Systemtid, hvori det var moderne at kalde sig Katolik, og fra Nazismens ikke mindre triste Periode. Man vil finde Retningslinierne for den Position, Kirken bør stræbe efter i det offentlige Liv, og nyorganisere Sjælesorg og Religionsundervisning.

Først besluttedes en total Tilbage-trækning fra direkte politisk Virksomhed. Et Forbud mod Gejstlighedens politiske Virksomhed og Opgivelsen af et kristeligt Parti gjorde det klart for enhver, at Kirken trak sig tilbage fra Politik. Tre Punkter gjorde især Udslaget: For det første Manglen paa tilstrækkelig mange dygtige, erfarne og paalidelige katolske Politikere. For det andet den Skade, Kirkens Anseelse havde lidt blandt de brede Masser paa Grund af den Politik og de Korruptionsaffærer, Medlemmer af det kristelige Parti havde været indblandet i. Og for det tredje den næsten uundgaaelige Forveksling af Begreberne »Religion« og »Politik«, der automatisk fjerner alle de Vælgere fra Kirken, der paa Grund af deres sociale Stilling og Standsinteresser ikke mener at kunne stemme paa det kristelig-socialt Parti.

Hvor vigtigt dette tredje Punkt er, ses bl. a. deraf, at selv om den østrigske Kirke nu i 15 Aar ikke har arbejdet politisk, kan en stor Del af Befolkningen af alle Stænder ikke skelne rigtigt mellem politisk og religiøs Virksomhed. Saa rigtigt det er, at det nuværende østrigske Folkeparti ikke er Afløser af det kristelig-socialt Parti og i det hele taget ikke specielt kristelig betonet, har det dog de fleste praktiserende Katolikker som Vælgere — og det er meget svært at gøre den østrigske Arbejder forstaaeligt, at Messe og Sakramenter staar ham aabne, selv om han er Medlem af en socialistisk Fagforening og stemmer socialistisk ved Valgene.

Resultatet af Tilbagetrækningen fra Politik har været en mærkbar Afspænding i Forholdet mellem Kirken og det socialistiske Parti. Paa den anden Side er der nu ingen i Rigsdagen, der officielt føler sig forpligtet til at støtte Kirkens Interesser. Kirken maa fremføre sine Krav paa Møder, i aabne Breve fra Biskopperne eller i den katolske Presse — og hvad der opnaas, staar naturligvis i Forhold til, hvor længe der er til næste Valg.

Den katolske Dagspresse er ikke af større Omfang. »Kleine Zeitung« (Graz) har siden 1950 det største Oplag af alle østrigske Dagblade, men ellers har katolske Aviser ikke naaet betydelige Oplag. To Ugeblade i Avisformat har derimod stor Indflydelse, »Volksbote« og »österreichischen Furche«. Paa højt kulturelt Niveau ligger Maanedstidsskriftet »Wort und Wahrheit«, men alt i alt kan det ikke hævdes, at det er lykkedes den katolske Presse

at opnaa virkelig Indflydelse paa Opinionsdannelsen i Landet.

I 1946 begyndte man en stort anlagt Gennemmissionering af Landet.

Den maa nu betragtes som ført til Ende, og alt i alt kan man ikke betragte den som en Skuffelse. Man regner nu med, at ca. 70 pCt. af Landet og 30—40 pCt. af Bybefolkningen modtager Sakramenterne. I Byerne maldt man ikke for Fristelsen til at afholde

Palmesøndag

11. April 1954

QUO VADIS!

I hine Dage, da Jesus vandrede i Palæstina, var der ganske særlig mange Mennesker paa Vejene i Dagene før Paaske. Og den, som blindt fulgte med Strømmen, vilde før eller senere ende i Jerusalem.

I vore Dage er der ogsaa megen Trafik paa Vejene umiddelbart inden Paaske, men den som idag lader sig lede med Strømmen, han bliver ikke ført til, men derimod fra Byen. I Folks Bevidsthed er Storbyen idag blevet eet med Dagliglivets graa Farve, med Slid og Slæb, med Ensformighed og Livslede. Og de fleste glemmer saa tillige ogsaa, at den By, som de vender Ryggen, ogsaa rummer deres Sognekirke.

Hvem af os kender ikke den gamle Legende om Sankt Peter, der i Forfølgelsens Stund vendte sit Bispesæde Rom Ryggen for at komme i Sikkerhed? Paa Vejen bort fra Byen mødte han sin Herre og Mester, som gik den modsatte Vej. Og Peter spurgte: »Quo vadis«, d. v. s.; hvor gaar du hen, Herre? Og Jesus sagde til ham: Til Rom for at blive korsfæstet paany. Petrus forstod den Behjælpelse, der laa i Kristi Svar, og han vendte tilbage til Byen. Tænk om Kristus mødte os paa Vejen i disse Dage før Paaske! Og spurgte vi ham: Herre, hvor skal du hen?, da vilde han svare: Ved du da ikke, at jeg har sat dig Stævne i den Kirke, hvor du hører hjemme for at fejre Paaske sammen med dig, blive korsfæstet for dine Øjne i Langfredagens Liturgi og lade min Herlighed lyse over dig i den salige Nat, hvor mine Brødre Verden over med Lys i Hænde bekræfter deres Tro paa mig. Nej, det er ikke os, som skal spørge Kristus om, hvor han skal hen — han skal derimod se paa os og spørge: Og du, hvor skal du hen?

Og hvad skal vi saa svare? Der er maaske nogen, der kan svare: Herre, jeg forlader Storbyens Larm for at søge dig i et ensomt Kloster og fejre Paaske med dig i Eksercitiernes Stilhed. Jeg har lært af dig, at du ikke er bundet til bestemte Steder, at du er at finde overalt, hvor to eller tre er forsamlet i det Navn, at der kun findes eet Brød, som dine Præster over hele Jorden bryder for dem, som tror paa dig. Og Jesus vil da svare: Drag i Fred, der vil du ogsaa finde mig.

Men der er andre, som vil sige: Jeg trænger til at komme ud af den sædvanlige Trædemølle. Jeg maa ud af Dagliglivets Trummerum, ud i det fri, vi trænger alle saa haardt til Ferie, ikke mindst Børnene. Men vi skal ogsaa op til Jerusalem, thi der, hvor vi tager hen, er der ogsaa en Kirke, hvor vi kan finde dig. Og Kristus vil da svare: Drag af Sted i Fred, thi ogsaa der finder I mig.

Men der er ogsaa andre, som vil sige: Vi tager paa Landet, men desværre er der saa langt til den nærmeste Kirke, at vi ikke kan fejre Paaske med vore Trosfæller. Det er dog ikke vor Skyld, at der er saa faa Katolikker i Danmark, saa at vi altid har saa langt til Kirke, saa snart vi rejser hjemmefra. Og Kristus vil da svare: Nej, det er sandelig ikke jeres Skyld, og jeg forstaaer saa godt, at det ikke er let at være Katolik nogen Steder idag, hverken i Danmark eller andre Steder paa Kloden. Men var det nu virkelig ogsaa saa strengt nødvendigt at tage saa langt bort fra Kirke i disse Dage, hvor jeg netop længes saa ganske særlig efter at spise Paaskelammet sammen med alle mine Disciple? Mere vil han ikke sige, men paa hans Blik vil alle og enhver ganske tydeligt kunne se, om vi nu ogsaa har taget den rigtige Beslutning, eller vi blot har givet efter for vor egen Lyst.

Og saa er der nogle, som trækker paa Skuldrene og svarer Kristus: Hvad kommer det os ved, hvor du skal hen? Vi har ikke Tid til at følge dig. Gaa du hen, hvor du har Lyst til, saa gaar vi hen, hvor vi vil. Og da vil Jesus se paa dem paa samme Maade som den Far i Lignelsen, som giver sin yngste Søn Part af Arven. Han tvinger ingen til at følge ham, men han vil hver Dag spejle ud paa Vejen, om den fortabte Søn nu ikke er paa Vej hjem.

Jerusalem, det ny Jerusalem, er overalt, hvor Paasken bliver fejret sammen med Jesus Kristus, og hvad vilde det nytte, at vi blev hjemme, dersom vi lod Kristus fejre Paaske uden os? Det afgørende er ikke, hvor vi er henne, men om vi er villige til at sætte os ved Jesu Bord, dele hans Brød, vaage sammen med ham og blive delagtige i hans Død for at opstaa sammen med ham i den salige Paaskenat.

Fr. A. Raulin, O.P.

Maria-Aarets Valfarter

De to store nationale Pilgrimsrejser: Færden til Lourdes i Juli — hvori deltagere saavel vor egen Biskop som Biskop Mangers fra Oslo — samt Maria-Kongregationernes Roma-Færd i September tegner til at skulle blive de hell store Oplevelser.

Men af den Grund maa vi ikke glemme vore hjemlige Maria-Valfarter nu til Maj, som efter Biskoppens Udtalelse maa blive Maria-Aarets naturlige Højdepunkter her i Landet. Valfarten til Aasebakken er fastsat til d. 23. Maj og Valfarten til Øm til 30. Maj.

67. Davidssalme

GUDS SEJRSTOG

(2. DEL)

- VI. *Guds herredømme på Sion.*
20. Lovet være Herren fra dag til dag. Gud, vor frelser, bærer vore byrder.
 21. Vor Gud er en frelsende Gud. Ja, Herren vor Gud, frier fra dødens favn.
 22. I sandhed, Gud knuser sine fjenders hoveder, den forpjuskede isse på den, der vandrer i sine synder.
 23. Herren har sagt: jeg henter dem hjem fra Basan, henter dem hjem fra havets dyb,
 24. så du kan dyppe din fod i blod og dine hundes tunger få del i fjenderne.
- VII. *Folkets takkefest.*
25. Man ser dit festtog, o Gud, min Guds og konges indtog i sin helighedom.
 26. Sangerne går først, sidst er de, som spiller; i midten slår unge piger på pauker.
 27. »Lovpris i kor, I Israels børn, Gud Herren.«
 28. Her er Benjamin, den yngste, deres fører; så kommer Judas fyrster med deres skarer; så Zabulons fyrster og Nephtalis fyrster.
- VIII. *Guds herredømme over hele verden.*
29. Opbyd, o Gud, din magt, ja, din magt, o Gud, den som du lader være virksom for os.
 30. For dit tempels skyld, som er i Jerusalem, skal konger bringe dig gaver.
 31. Tru ad dyret i sivet og tyreflokken med folkeslagenes kalve. De skal hylde dig med deres sølvbarrer. Adsplit folkeslag, der har lyst til krig.
 32. Ægyptens stormænd skal komme, og Ætiopien skal løfte sine hænder til Gud.
- IX. *Alle nationens hyldest til Gud.*
33. I, jordens riger, syng for Gud, hyld Herren med strengeleg,
 34. ham, som farer frem på himlen, den ældgamle himmel; hør, hvor han løfter sin røst, sin vældige røst:
 35. »Anerkend Guds magt«. Over Is-

Missionen til forskellige Tidspunkter i de enkelte Sogne, saa fromme Sjæle kunne have været til Mission det ene Sted efter det andet, men den gennemførtes samtidig i alle Sogne og under mønstergyldig Organisation af det pastorale Pionerarbejde. Et af de bedste Steder var Innsbruck. Her arbejdedes med uddannede Karréhjælpere, Lister over Katolikker, der skulde besøges, Husbesøg flere Uger igennem før Prædiken-Missionen. Spørgeskemaer, Plakater, Annoncekampagne i Pressen, Forhaandsarbejde i Radio og i Biografer m. m. Her i Innsbruck, der har været et Centrum for den kirkefjendske Liberalisme, naaede man 35 pCt.'s Modtagelse af Sakramenterne.

Et særligt og værdifuldt Arbejde paa tværs af Sognegrænserne er gjort ved de højere Lærestalter. Ved Universiteterne i Wien, Graz og Innsbruck er dannet Universitetsmenigheder med egen Præst. Man kan dog trodt det ivrigt gennemførte Arbejde næppe regne med, at flere end 20 pCt. af Studenterne har Tilknytning til de katolske Grupper.

Ringest staaer det dog til blandt Industriarbejderne. De Præster, som arbejder her, maa fysisk og aandeligt være af høj Kvalitet, og de maa have Tid og atter Tid. Bortset fra en lille Procentdel af mere radikal indstillede er der blandt Arbejderne ikke saa meget Tale om Antipati mod Kirken som om Frygt for Kammeraterne. Det sker ikke sjældent, at Præsten koldt afvises ved et Besøg hos en Arbejder, men faa Timer efter gennem et Bud faar Besked om, at han ende-

ikke har kunnet overvinde den gamle Mistro helt. Det Arbejde, der er gjort med Oprettelsen af Grupper af katolske Mænd, som er samlet i deres egne Foreninger og til egne Retrætedage og Eksercitier, har dog haft meget heldige Resultater, ikke mindst fordi man i disse Grupper uden noget Forbehold helt aabent har drøftet Lægefolkets Stilling til Kirken.

Resumerer man Stillingen, kan man sige, at man højst tør sætte Antallet af regelmæssigt eller lejlighedsvis praktiserende Katolikker til 15 pCt. i Wien, 35 pCt. i Proviensbyerne og 70 pCt. paa Landet. Trækker man Antallet af Protestanter og Religionsløse fra det samlede Befolkningstal, bliver Facit, at 45 pCt. af Katolikkerne praktiserer mere eller mindre. Det »katolske Øst-rig« er altsaa ingen Realitet.

Bekymring vækker Præstemanglen og det utilstrækkelige Antal præstestuderende samt Landbefolkningens Svigten (der begyndte allerede omkring 1910). Men ogsaa Lyspunkter findes. Retrætedage og Eksercitier samler flere end før. Der er bedre Sammenhold mellem de katolske Mænd, specielt gennem den katolske Aktion. Kirken træder mere offentligt frem i velorganiseret Form, saaledes i Storstadsmissioner, Katolikdage, offentlige Foredrag og Diskussioner. Og i Sammenligning med adskillige andre Lande har de østrigske Katolikker gennem Skolens Religionsundervisning en betydelig Fordel.

De praktiserende Katolikkers Antal vil hurtigt stige væsentligt, naar Tryk- ket fra Fagforeningerne mindskes, og naar det økonomisk-socialt Tryk, der

Procession
i Tyrols Bjerge

lig maa komme igen, men efter Mørkets Frembrud, saa Naboerne ikke faar det at vide. Der er ogsaa mange, der ikke tør gaa i Kirke endside til Kommunion, eftersom de ved, at der bl. a. fra kommunistisk Side føres Kontrol med, hvilke Arbejdere der er »sorte«. Systematiske Præstebesøg er flere Steder blevet mødt med Strejketrusler.

Det er dog rigtigt, at der ikke agiteres saa fjendsk mod Kirken som i Aarene fra 1900 til »Systemtiden«, men de kristeligt borgerlige Politikere i tidligere Tid har i Arbejdernes Øjne kompromitteret Kirken saa meget, at de fælles Lidelser under Nazitiden

i Øjeblikket vanskeliggør Ægteskab og endnu mere et naturligt Børneantal i Familierne, bliver hævet.

(Paa Grundlag af Pater Welsers-
heims Artikel i »Stimmen der Zeit«).

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

rael er hans højhed, hans væld i skyerne.

36. Frygtindgydende er Gud i sin hel-
ligdom, Israels Gud. Det er ham,
der giver sit folk magt og styrke.
Lovet være Gud.

Vers 22. »Den forpjuskede isse«. Her-
med menes fjender, der ved deres
barbariske vildskab og deres grimme
udseende indgyder skræk.

23. »Fra Basan«, d.v.s. fra de høje
bjerge, der danner en modsætning
til havets dyb.

24. »Dypte foden i blod«. Snl. 57,
Hundene fik deres del ved Jeza-
bels død. 2. Kong. 9, 36.

31. »Dyret i sivet«. Det er Ægypten,
hvis symbol er krokodillen. Ez.
29, 3.

»Tyreflokken«. Det er førerne
med deres skarer, der følger dem
som kalve. Jer. 46, 20.

Til trods for mangt et dunkelt sted
i denne salme er den dog et storslået
digt. I højpoetisk form skildrer den
Guds triumf i Israels historie og giver
et glimt af den lovede Messias's ver-
densherredømme i den kommende tid.
Samtidig er den en takopfyldt frem-
stilling af den velsignelse, der til sta-
dighed udgik fra pagtens ark, og som
blev Guds folks rigdom og lykke. Så-
ledes var det på vandringen gennem
ørkenen, og således var det også, efter
at pagtens ark havde fået sit bosted
på Sion. Men for os kristne må det
være af særlig interesse at forstå,
hvorfor vor hellige Kirke benytter
denne salme hver eneste dag i pinse-

oktaven for at illustrere festens ind-
hold og betydning.

Da det gamle gudsfolk havde mod-
taget Herrens lov på Sinaibjerg og
skulle bryde op og drage videre til
det forjættede land, da trådte Moses
hen til pagtens ark og sagde: »Rejs
dig Herre«. Og se, skystøtten, som
indtil da havde hvilet over det hellige
telt, løftede sig og svævede hen over
folket, stillede sig i spidsen for det
og drog forud. Gud selv ville være
sit folks fører gennem ørkenen, til det
næde ind i det land, der flød med
mælk og honning.

Da herrens folk i den nye pagt hav-
de modtaget sin lov af Jesu mund og
efter hans himmelfart skulle bryde
op, gik den lille flok op på Sions
bjerg og bad i ni dage: »Udsend din
Ånd og alt vil blive nyskabt«, og pin-
sedag ved nitiden rejste Gud Hellig-
ånd sig fra evighedens trone, og der
lød pludselig en brusen fra himlen
og fyldte hele huset, og tunger af ild
svævede ned over alle, og de begynd-
te at tale i forskellige tungemål. Da
trådte Petrus med de elleve frem og
med Helligånden som fører og ledsa-
ger drog Kirken hen over landene og
ned gennem tiderne. Hvor står den

nu? Over 1900 år er gået, lid nok til at
kunne se klare resultater, skønt det
endelige mål endnu ikke er nået.

Svaret på spørgsmålet kan kun være
dette: Ligesom Israelitterne bør også
vi synge for Gud Helligånd, lovprise
hans navn, hylde ham, der for gen-
nem lande og tider; vi bør juble for
hans åsyn, for han har vist, at han
med rette fører navnet: »Herren«.
Fjenderne henvejredes som røg, de
gudløse smeltede som voks for ilden.
Vi har spist brød fra himlen, eukari-
stiens manna. Vi blev læsket med
vand fra klippen i dåbens sakramente.
Et helligt sted, et fast midtpunkt som
pant på enhed og styrke, blev opret-
tet der, hvor Petrus, Klippen, og hans
efterfølgere var og er. Rom virker som
en magnet på hjerterne, folk strømmer
til fra alle verdenshjørner.

Med ordene: »Lovet være Gud«, slut-
ter salmisten sin gennemgang af Isra-
els historie. Vi kristne kan ikke gøre
andet, når vi ser tilbage på de over
1900 år, der er gået. Også vi bør folde
hænderne, løfte øjnene og hjerterne
mod himlen og juble for Gud og takke
og hylde Helligånden, den stærke
og usynlige Herre og Fører. Også vi bør
slutte med ordene: »Lovet være Gud«.

F. K.

APROPOS

Brintbomben og Genesis

For blot een Generation siden var
der mange Mennesker, der fuldt og

fast troede paa, at Videnskaben sad in-
de med Svaret paa Hemmeligheden
om Verdens Oprindelse. Man mente,
at Verdensaltet var noget materielt og
mekanisk. Man glemte helt — bevidst
eller ubevidst — at tage Religionen
med i denne Sag, blot fordi den be-
skæftiger sig med ikke-materielle Ting.
Religionen gjaldt som ikke-videnska-
belig. Dersom disse Mennesker blot
havde været i Besiddelse af en Smule
humoristisk Sans, saa vilde de have
kunnet more sig over deres egne An-
skuelser.

En af de Forklaringer paa Verdens
Oprindelse, som de afgav i Videnska-
bens Navn, var den, at Himmellege-
merne, Stjernerne og Planeterne var
opstaaet ved Afkøling af store Mæng-
der Gas. Nuvel, men hvorfra kom saa
de store Mængder Gas? Ved Sammen-
stød mellem Himmellegerne!

I de senere Aar har man opstillet
en anden Hypotese: Verdensrummet
har været fyldt med kosmisk Støv.
Dette Støv hvirvlede gennem Verdens-
rummet, og derved opstod der faste
Masser. Det er imidlertid slet ingen
Forklaring paa Gaaden om vor Ver-
dens Oprindelse. Thi selv om det vir-
kelig var Tilfældet, saa vilde det
Spørgsmaal til Stadighed staa aabent:
hvorfra kom saa dette Himmelstøv?
Hvorfra det Verdensrum, i hvilket det-
te Støv hvirvlede rundt? Hvorfra de
Naturlove ifølge hvilke dette Støv paa
sin Hvirvlen gennem Rummet blev
til en fast Masse?

Det Himmelstøv, som forefindes i
det uendelige Rum, er lige saa ufor-
klarligt som Stjernerne og Planeterne.
De mindste Tings Eksistens er akku-
rat en lige saa stor Gaade som de
største Tings Eksistens. Thi selv om
man begynder med det tomme Ver-
densrum, saa staa vi dog stadig foran

Den smertefulde Moder
(Detail af Michelangelos
vidunderskønne Pietà i
St. Peter i Rom — et af
Verdenskunstens herlig-
ste Madonna-Billeder)

den store uløselige Gaade: hvorledes dette tomme Rum blev til.

Vore naive saakaldte videnskabelige Forklaringer burde fylde os med Sympati for de primitive Mennesker og deres Afguder. Thi vi forsøger akkurat ligesom det primitive Menneske, at drage en evig Hemmelighed ned i et Plan, hvor vi kan fatte det. Og vi maa føle med Fortidens Mennesker, der forklarede Verdensaltet ved at antage, at det var udklækket af et Æg.

Men hvorledes staa det saa egentlig til med vore egne Forsøg paa at forklare dette Spørgsmaal? Er det ikke altsammen Bestræbelser paa at forklare noget, som vi overhovedet ikke kan rumme i vore Udtryk? Vanskeligheden ved alle disse Forklaringer ligger stadig i de to Ord, som Biblen begynder med, nemlig »I Begyndelsen«. Videnskaben begynder nemlig altid med »noget« men undlader at forklare, hvorledes dette »noget« blev til. Den lader altsaa Problemet staa aabent, det Problem, der hedder hvor det, der var, egentlig er kommet fra. Og det er der mange Videnskabsmænd, der stadig føler.

Den samme naive Fremgangsmaade finder man ogsaa naar det gælder at komme med en Forklaring paa Livets Oprindelse. Man antog engang, at Mennesket havde udviklet sig af en eller anden højerestaaende Abeart. Denne skulde saa igen have udviklet sig af en lavere Form for Liv, indtil vi til syvende og sidst kom til en teoretisk Sump, langt tilbage i en ukendt Fortid, da Jorden endnu var uden Liv. Og her i denne Sump skulde Livets Oprindelse saa have været til Stede ved en simpel cencellet Form. Bachs Musik, Einsteins Tanker og alle Livets fremtidige vidunderlige Forekomster skulde have været til Stede i denne ene Celle og dertil nogle blinde Naturkræfter, som derpaa skulde have foranlediget den hele Udvikling. Det skulde have været Begyndelsen.

Er det virkelig Tilfældet? Det kunde have været den første Form for Liv, men det forklarer imidlertid ikke Oprindelsen. Hvor kom denne Celle saa fra? Ved en Spontanfrembringelse maaske? Men hvorfra kom saa det Princip, som man betegner med Spontanfrembringelse? Og Sumpen? Og Jorden, hvorpaa denne Sump fandtes? Og Naturkræfterne, som forårsagede Udviklingen? Heraf følger, at selv om vi antager, at alt højere Liv er opstaaet ved Forædling af lavere Liv, saa kommer vi ikke Spørgsmaalet om Begyndelsen et Skridt nærmere. Det er og bliver en Hemmelighed. Udviklingen kan meget vel være en Realitet, men den er ingen Forklaring.

Videnskaben har — i Stedet for at løse Gaaden om Eksistensen — kun uddybet og gjort dette Problem mere forvirret. Vi hvirvler med forrygende Hastighed gennem Verdensrummet paa en uhyre Kugle. Ikke saa forfærdelig fjernt fra os begynder det grænseløse Verdensrum og det tomme Verdensrums absolutte Kulde. I dette Tomrum ruller vor Klode med en frygtelig Fart i en kæmpemæssig Kreds omkring Solen, medens hele

Solsystemet saa igen raser gennem det uendelig mørke Verdensrum.

Verden er i sig selv noget ganske forfærdeligt med dens frygtelige Kræfter. Vi ved idag, at det er muligt at fremstille en eneste Bombe, der er kraftig nok til at lægge umaadelige Omraader øde. Men den samme hængende Atomenergi forefindes i hver eneste Genstand rundt omkring os. Den Sten, som vi sidder paa, indeholder saa megen Energi, at baade vi og Verden om os — dersom denne Energi pludselig blev sluppet løs — vilde blive lagt øde. Brintindholdet i en Spand Vand vilde kunne udløse en Atomekspllosion, der var i Stand til at udslutte en Millionby. Og hvor vanskeligt er det ikke blot at danne sig en Forestilling om den virkelige store Atomekspllosion, der kunne ødelægge alt Liv, dersom hele Atomenergien i en blot middelstor Sø pludselig blev sluppet løs. Og Atomenergien i selve Jorden, i den Kugle, paa hvilken vi hvirvler rundt i Verdensrummet, overgaa langt vore Forestillinger.

Og dertil kommer, at Jorden og hele Solsystemet er forholdsvis lille i det Mælkevejssystem, som selv igen er en uendelig lille Del af et grænseløst Verdensalt. Der findes Personer, som nærer Frygt for, at vi ved vore Forsøg med Atomenergien ved et Til-

fælde kunde komme til at udløse en Kædereaktion, der kunde foranledige Jordens Atomer til Frigørelse af deres Energi, saa at hele Jorden vilde gaa op i Atomflammer. Man gyser alene ved Tanken derom. Men selv om en saa frygtelig Begivenhed skulde indtræffe, vilde det formentlig kun være en ubetydelig Tilfældighed, der var uden Betydning for Verdensaltets fortsatte Bestaaen. Der findes idag allerede Myriader af Atombrande paa Himlen; en enkelt af disse er vor Sol.

Hvor stor er da Verdensaltet? Med det blotte Øje ser vi en uendelig Skare af Stjerner, der er skilt fra hverandre ved Afstande, som ikke lader sig maale i Kilometer, men kun i Lysaar. Og et Lysaar er den Afstand, som Lyset tilbagelægger i et Aar med en Gennemsnitshastighed af 300.000 Kilometer i Sekundet. Det betyder, at en Stjerne der eksploderede og forsvandt i en Afstand af 1000 Lysaar paa det Tidspunkt, da Kolumbus opdagede Amerika, til Stadighed vil skinne paa Firmamentet endnu i 500 Aar. Naar en Stjerne er 100 Lysaar borte, saa opfatter vi nu det Lys, som den udsendte for 100 Aar siden. Saa stort er Verdensrummet.

Og hvor langt strækker Universet sig saa? Dette Spørgsmaal stiller Mennesket overfor en ny Gaade. Vi kan

Foraarsbrev fra

den evige Stad

I flere Uger har der nu hvælvnet sig den skønneste, foraarsklare Himmel over den evige Stad. Den italienske Radio forkynder ustandseligt sit »temperatura primaverile« i sine Vejrberetninger, og man fryder sig faktisk hver Gang, man hører disse to Ord, og man benytter enhver omhelst Lejlighed til at kige ud i den fri Natur, hvadenten det nu er Morgen eller Aften: der er virkelig noget ganske eventyrligt ved at lade den lette, friske Foraarsvind stryge hen over ens vintertrælle Ansigt og opleve den rød-hvide Solopgang, at føle Dagene længes, indtil Sydens Aften sætter ind og lægger sig med mild Klarhed over Byen og Campagna'en og den nedgaaende Sol strejfer Antikens, Middelalderens, Renæssancens og den moderne Tids Bygninger og skænker dem hver især efter deres Alder en egen Glød og Farve.

Jeg retter mine Skridt mod Peterspladsen og lader mig fange ind af Berninis monumentale Kolonnader. Og medens Basilikaens Klokker sender deres Toner ud over Verdensbyen Rom, overskrider jeg Grænsen til Citta del'Vaticano og er atter i en anden Verden. Faa Skridt længere fremme passerer jeg den lille Kirke Santo Stefano degli Abessini — der stammer fra 10. Aarhundrede, og som Pave Pius XI lod restaurere — og Øjet gribes nu af en virkelig fortryllende Blomsterpragt. Men endnu engang vender mit Blik dog tilbage til denne lille, tre-

skibede Kirke, der ligger saa tæt op ad Kæmpekirken St. Peter, som om den søgte Beskyttelse der. Santo Stefano er kun aaben et Par Gange om Aaret, i hvert Fald ved Paasketid. Der bliver da afholdt en Slags Paaskekommunikons-Forberedelse her for Vatikanstadens Arbejdere. I tidligere Tider laa der ved Siden af den lille Kirke et Kloster, hvor der boede abessinske Munke, som her uddannede deres Præster. Den byggelystne Pave Pius XI rejste dette lille Kloster i helt ny Skikkelse — et Led i den omfattende Nyskabelse af Vatikanstaden og Vatikanets Haver, som det faldt i hans Lod at foretage. Men den gamle Kirke blev staaende paa sit oprindelige Sted. Den staaer som Vagtpost ved Peterskirkens Apsis og vidner gribende og hemmelighedsfuldt om Kirkens Universalitet.

Men jeg vandrer videre. Paa min højre Haand har jeg Vatikanets Mosaikfabrik, hvor der atter arbejdes flittigt, efter at Bygningen blev ramt af en Bombe 5. November 1943. Til venstre rejser sig det tidligere Palazzo Tribunale (Retsbygningen), der imidlertid forlængst tjener andre Formaal. Under Krigen havde de allierede Diplomater ved den Hellige Stad deres Bolig her — og efter at de allierede havde indtaget Rom, holdt Aksemagternes Vatikander-Diplomater deres Indtog her. Idag huser Bygningen il Penibenzieri, Skriftefædrene ved St. Peter. Overfor Paladset ligger Vatikanets Banegaard, der ligeledes rejstes af PIUS XI. Relieffer med Motiver fra Biblen — »Elias' Himmelfart« og »Stormen paa Genesareth Sø« — pryder Bygningen. Og saa mangler her selvfølgelig ikke en dekorativ Brønd.

med vor Aand begribe en Million, ja, endda en Billion Lysaar, omend vi dermed sandsynligvis snarere fatter Tallene end Virkeligheden. Og der findes Videnskabsmand, som mener, at Verdensaltet er buet, og at vi kommer tilbage til vort Udgangspunkt, naar vi blot kommer tilstrækkeligt langt tilbage i Kurven. Det er muligvis rigtigt, men det gør jo da kun Gaaden endnu større — det løser den i hvert Fald ikke. Og hvilke andre Verdenser ligger der saa hinsides vor egen Kurve, skjult for os, fordi vort Blik, der som vi gik langt nok, stadig kun vil kunne kredse om vort eget Verdensalt? Det Ufattelige bliver større og større, jo større vor Viden bliver derom. Og til syvende og sidst dæmper saa den Sandhed for os: ingen Aand kan fatte det uendelige. Det er noget, der ligger udenfor Menneskets Fattsevne.

Hvornaar begyndte alt dette? Menneskaanden søger efter Tidens Grænser men kommer derved blot ud i en Gaade, der er lig Rummets Grænse. I Aanden gaar vi tilbage gennem alle Tids- og Verdensaldre. Paa et eller andet Punkt gør vi holdt, en Billion eller måske tusind Billioner Aar tilbage og spørger saa: Begyndte alt dette dengang? Men saa spørger vi (sluttes Side 177)

Her paa denne Banegaard er der aldrig nogen Persontrafik, men kun Godstransport. Og saa er der endda ikke Tale om Export fra Vatikanstaten — naar maaske lige undtages Mosaikkerne — men kun om en Slags indirekte Export: Caritasforsendelserne, der tog deres Begyndelse under Krigen, og som efter Krigen er gaaet til alle de nødlidende Lande.

Bag den store Banegaardsplads er der frit Udsyn til begge Sider. Til højre ligger »Governatorato«, Vatikanstatens Forvaltningscentrum, hvorfra den lille Stats interne Anliggender varetages, og som iøvrigt jo ikke har noget direkte med Kirkens Styrelse at gøre. I dette Palads' øverste Etage findes der en meget smuk Suite Værelser, beregnet paa kongelige og andre høje Gæster, der besøger Vatikanstaten, og hvem den lille Stats Guvernør vil vise særlige Æresbevisninger. Til venstre rejser Vatikanerradioens Antenne sig — og saa Minutter Vej længere fremme har man naaet Vatikanstatens højeste Punkt — 75 Meter over Havoverfladen. Man har herfra en virkelig dejlig Udsigt over hele Città del Vaticano, og da især over mod Peterskirken, der her — set bagfra — synes at dominere alt.

Og under de blomstrende Træer fører Vejen videre hen imod Radio Vaticanas Station: først forbi selve Maskinhallen, hvor de syv Sendere, som Radio Vaticana i Øjeblikket disponerer over, er opstillet. Denne enkle, lille Bygning — midt i Foraarets Blomsterpragt, i Nærheden af Peterskirken og den evige Stad med dens antike og kristne Minder — rummede en Koncentration af vor Tids mest moderne Teknik og er som et levende

Bevis paa Kirkens enorme, aandelige Spændvidde: Kirken, der favner Aarhundrederne i sit Skød, afviser intet Fremskridt, den indbygger det tværtimod i sit Arbejde for Troens Udbredelse.

Paa det Stykke Vej, der løber nedenfor Antennerne, er det, at den Hellige Fader gaar sine Spadsereture. Det vakte almindelig Glæde i hele den katolske Verden, da den Hellige Fader i forrige Uge var i Stand til paany at gaa sine vante Smaature her. Ganske vist sad han det meste af Tiden paa den lille Glasveranda, som sidste Aar blev lavet til ham efter Sygdommen, og hvor han kan sidde i Læ og nyde den romerske »Primavera«s varme Foraarsluft. Vejen stiger næsten umærkeligt op mod Vatikanerradioens ny Studier, der har til Huse i det gamle Taarn, som er den sidste Rest af den saakaldte Leoniske Mur. Her fra har man den herligste Udsigt udover Rom. Taarnet er over Tusind Aar gammelt og har i Tidens Løb tjent mange forskellige Formaal og er atter og atter blevet udbedret snart her, snart der. Idag er det indvendig gennemgribende moderniseret og huser Radio, Telegraf samt et fint, moderne indrettet Kapel, hvorfra Stationens Gudstjeneste i al Almindelighed rundkastes. Taarnet krones idag af en høj, teknisk Overbygning: den rummer den Ultrakortbølgesender, som senere skal danne Forbindelsen med den ny Station i Santa Maria di Galeria — 18 Kilometer i Luftlinie herfra. Fra Sendelokalerne i 2. Etage er der en vidunderlig Udsigt ned over Vatikanstaten og ud over Rom; ikke mindst i disse foraarsklare Aftentimer er det en ganske særlig Nydelse. Det var Leo IV, der byggede dette stolte Taarn, som idag er Centrum for Vatikanets Radiovirksomhed. En anden Leo, nemlig Leo XIII, boede her, naar Sommervarmen blev for trykkelige i Vatikanet i den Periode, da Petri Efterfølger paa Grund af det uløste »Romerske Spørgsmaal« ikke kunne forlade Vatikanstatens Territorium. Det var ogsaa ham, der lod de herlige Haveanlæg anlægge paa Skrænten ned mod Peterskirken Apisis, med de mange Brønde og Springvand — de vidunderlige, smaa Pladser, smykket med Statuer og andre Minder af antik Oprindelse. Og paa Hjemvejen heroppe fra passerer jeg en Bygning, som Pave Pius IV — paa Renæssancetiden — lod opføre, og som atter en anden Pius, nemlig Pius XI lod udvide og indrette til Sæde for det Pavelige Videnskabernes Akademi. Og staaende her lader jeg endnu engang Blikket strejfe Radio Vaticanas store Antenner, som idag, i 20. Aarhundredet, vidner om Kirkens Universalitet — paa selvsamme Maade som Renæssancebygningerne fra 15. Aarhundrede gjorde det, og som en Leo IV i 952 gjorde det med sit trodsige Taarn — det Taarn, der idag ikke blot trodsrer Tidernes Uro og Umulighed og netop giver Husly til en af den moderne Tids største Opfindelser: Radioen og Televisionen. Ja, man kan i Sandhed sige, at Kirken følger med Tiden.

I korte Træk -

»Catholic Messenger of Colombo« mener at det var en ceylonesisk Konge, som var blandt de Vise, der mødte op ved Kristi Fødsel i Bethlehem. Historiske Kendsgerninger taler for, at det drejer sig om Kong Kaspar Prial Perumal af Jaffna. (KIPA)

Overrabbiner Rosenthal i Cleveland (Ohio/USA) har sendt Pave Pius XII en Hilsen med Ønsket om snarlig Helbredelse. Hilsenen var ledsaget af en Check med et Beløb til Raadighed for Pavens caritative Arbejde. (KIPA)

Geopbygningen af den krigsødelagte St. Hedvigs Katedral i Berlin skrider langsomt fremad. For nylig har man kunnet tage den genopførte Krypt i Brug. (KIPA)

Maj Maaned indledes i Aar i Paderborn (i Tyskland) med en offentlig Majandagt ved en Maria-Søjle midt i Byen. Denne Mariasøjle rejstes i sin Tid til Minde om Forkyndelsen af Dogmet om Marias ubesmittede Udfangelse, og den staa ubeskadiget midt i den ellers af Bomberegnet i 1945 ødelagte gamle Bydel. (KNA)

Byraadet i den hollandske By Wychen — som bestaar af 100 % Katolikker — har enstemmigt vedtaget en økonomisk Støtte til Byens reformerte Kirke, dermed at det kan blive Byens reformerte Borgere muligt at ansætte en egen Sognepræst. (KNA)

I det indiske Filmsselskab »United Indian Artists« drejes der for Tiden en Film om den hellige Frans Xaver's Liv og Levned. Filmen vil blive synkroniseret i alle indiske Dialekter. (KNA)

Holland yder Gejstlige af alle kristne Konfessioner gratis Rejse, hvis de udvandrere til oversøiske Lande. Den hollandske Regering har besluttet dette som Støtte til de Udvandrere, der i Efterkrigsaaarene er udvandret til U.S.A., Kanada, Brasilien, Australien og New Zealand. Det forventes, at de paagældende Præster tager sig af deres Landsmænd med Raad og Daad. Protestantiske Præster, der ønsker at emigrere paa denne Maade, faar ogsaa gratis Rejse til Hustru og Børn. (KNA)

En kommunistisk Deputeret i det sicilianske Kammer, Gina Mare, er blevet idømt et Aars Fængsel for at have fremsat Fornærmelse af Paven. (KNA)

I Sta. Maria Maggiore i Rom er der blevet indrettet en Skriftestol for Tunghøre, den første af sin Art i Verden. Ved et særligt Apparat er det muligt for Skriftefaderen at forstærke eller nedsætte Anlægget alt efter det paagældende Skriftebarns mere eller mindre Høreevne. (KNA)

Alexiander-Brødrene i England har faaet en ny Provincial. Han er kun 29 Aar, hvilket er enestaaende inden for Kirken. (KNA)

B. A.

Mariaåret

Gennem Det Nye Testamente får vi et godt indtryk af Maria. Et af de steder, jeg finder dybest, er hendes lovsang til Gud, da hun møder Johannes Døberens mor Elisabeth.

»Min sjæl priser Herren, så herlig Han er,

ja, mit hjerte jubler over Gud, som er min Frelser,

for Han har i sin godhed set ned til sin slavinde, så ringe jeg er ...«

Her er vi ved noget centralt i Marias Guds-forhold, fordi det er noget centralt i Kristendommen: Gud ser i godhed til sin slave og slavinde, så ringe de er. Vi møder samme tanke i bjergprædikens saligprisninger: salige er de, der ikke påberåber sig noget overfor Gud.

Maria tager med kærlighed og lak imod Guds kaldelse, og deri skal vi ligne hende. Vi kan naturligvis ikke ligne hende i hendes gerning: at være mor til Kristus, men i hendes holdning over for Gud.

Vi har intet at påberåbe os overfor Gud, *intel*. Som Paulus skriver til Titus: »Kristus frelste os, og det ikke takket være noget, vi selv havde udrettet for at blive frelst, men ud fra sin egen barmhjertighed.« Derfor skal vi følge Gud i kærlighed og med tak og tage den gave i besiddelse, Gud har lovet os: at leve et Gudsliv, og nu har vi noget at påberåbe os, men det kommer ikke fra os selv men fra Gud; så mærkeligt det end lyder, så er det ved Kristi liv i os, at vore gerninger har mulighed for at blive til glæde for Gud.

»Min sjæl priser Herren, så herlig Han er, ...

for Han har i sin godhed set ned til sin slavinde, så ringe hun er ...«

Jo mere vi erkender, at vi selv intet er, jo nærmere kan Gud drage os til sig.

Snak om en ting

Jeg tror, det er meget vigtigt og gavnligt, at vi ser at få et samarbejde igang klubberne imellem. Vi har selvfølgelig et vist samarbejde igennem DUK, men det er så at sige kun toppen af foreningerne, der nyder godt af det, og det er ikke noget samarbejde imellem foreningerne, men et samarbejde med DUK.

Lad os få det samarbejde igang. Lad foreninger regelmæssigt komme hos hinanden, og lad styrelserne mødes til drøftelse af de problemer, der dukker op.

Fra »Stafetten«s side vil vi gøre det, at vi igennem nogen tid vil bringe artikler med de tanker, som kom frem på DUK-week-enden i januar. Disse artikler skal så gennemlæses godt og

Det er ikke nogen overdrivelse, at mine tanker ganske af sig selv gik fra palmesøndagens palmeprocession til palmerne ved Bikinierne, de palmer, som nu atter er blevet ødelagt ved brintbombeeksplosionen.

Det er ikke særlig originalt at skrive om denne bombe og de forsøg, der har været med den, for snart sagt alle aviser er fyldt med artikler om den, men den er ikke til at komme uden om.

Når vi nu fejrer palmesøndag og med palmegrene i hånden hylde verdens herre Kristus, så er det for at vise, at vi vil hylde Ham med ånd og legeme. Vor hele person vil hylde Ham, for Han er verdens frelser. Han er den, der har gjort det muligt for os at leve som Guds børn, og ved Ham og Hans hjælp kan vi blive befriet for den evige kredsen om os selv. Han er vort centrum, vort livs kraftcentrum.

Men hvad har alt det med Bikinis palmer at gøre? Ikke andet end at disse palmer kunne være blevet brugt i en palmesøndagsprocession, men er nu blevet ødelagt af et våben, som er en trusel mod verden ... og det er dog en ikke ubetydelig forbindelse.

Der er ingen tvivl om, at den sidste tids bombeforsøg har gjort et stort indtryk på alle mennesker, og jeg tror, man uden tvivl kan hævde, at bomben let kan få ukontrollable virkninger, selvom alle ledende nu forsøger at gøre faren mindre, end det først blev hævdet, at den var.

Fra alle ledende kredse og fra alle menneskers sind lyder der udtalte og ikke udtalte ønsker om, at verdens ledende politikere nu får talt ud med hinanden, så den forfærdelige trusel kan blive fjernet fra denne jord. Og ønsket er lige så forståeligt, som det er retfærdigt. En udbredt følelse af magtesløshed overfor truslen truer med at gribe os alle, og kun menneskers ufattelige og til tider gode evne til at »spænde fra« gør, at de ikke tænker på det hvert sekund af dagen.

Vel mødt i ...

Frederiksberg: Lø. 10: Passionsaften for menigheden. To. 15.: Tilbedelse.

Horsens: Sø. 10. kl. 13: Travetur »ud i det blå«. On. 14. kl. 20,15: Møde.

Ma. 19. kl. 9,30: Travetur til Bjerre.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 10. kl. 20: Ivar Kliem Larsen: »Kampen om Atlanterhavets blå bånd«. Forvalg til generalforsamling. Lø. 24. kl. 20: Generalforsamling.

Ørdrup: Ti. 13.: Påskeliturgen.

Østerbro: On. 14. kl. 20: Hos Carlson, Australiensvej 32, fortæller pastor Ib Andersen om påskeliturgen.

Sidste frist for tilmelding til østrigsrejserne er 15. april. Størst tilslutning til tur nr. 3.

bagefter drøftes af styrelserne fra flere foreninger. Det vil blive af værdi, og er der uenighed med det i artiklen hævdede, er I velkomne til at indsende kritik om modforslag.

Kom så igang.

Der er ikke nogen tvivl om, at der bør gøres noget, men er forslaget om en stormagtskonference realistisk nok, med andre ord kan problemet løses ad den vej? Ved første betragtning vil alle nok svare »Ja«, for truslen er verdensomspændende og må kunne få alle til at se bort fra deres egne snævre interesser for at hjælpe helheden, men der er grund til for os kristne at være skeptiske.

Vi har af Gud fået betroet sandheden om os mennesker: *Af jer selv kan I intel gøre, siger Kristus*, og dette gælder frem for alt for problemer af den størrelsesorden, vi her har med at gøre. Efter min mening er der tre mulige veje.

Den ene er den, at de ledende politikere mødes, men ikke når mere end det sædvanlige: løsningen udskydes til senere.

Den anden mulighed er den, som allerede Robert Hugh Benzon antydede i sin bog »Verdens Herre«. I denne bog er der nemlig også tale om, at verden er opdelt i store fjendtlige lejre, men under en storkonflikt optræder der pludselig en hidtil upåagtet politiker, som løser krisen, og ikke nok med det, han får skabt en enhed i verden. Denne mand tilbjudes som »Verdens frelser«, men kun de Kristne ved, at freden er bragt til veje ved Satans hjælp. Det er det, vi også må frygte det langsomt vil kunne ende med: Satan vil, fordi ingen eller kun få regner med ham, kunne få mennesker i sin magt, så de nok får fred og gode tider, *men det er ham, der har skabt det.*

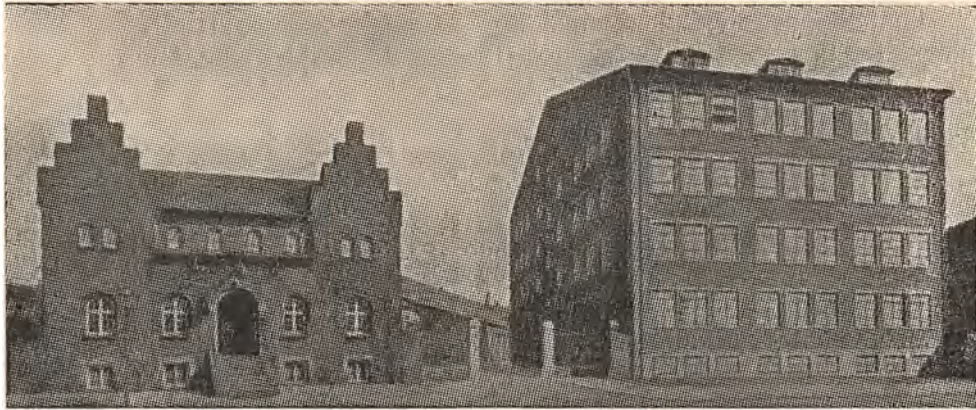
Den sidste af de mulige løsninger går i den retning, at vi Kristne ved vor bøn og kærlighed til Gud og mennesker får Gud til at forbarme sig over verden, *så han lægger sin vel-signelse til de menneskelige fredsbestræbelser.* Så vil det være ham, der skaber freden for os, der intet forniår af os selv.

På palmesøndag og i påskedagene vil vi anrøbe Gud om barmhjertighed og samtidig hylde og tilbede verdens eneste frelser. B.

Gaver til Førstekommunion

Messebogen, skind og guldsnit	kr. 25.00
Salme- og bønnebog, skind og guldsnit	kr. 25.00
Oremus, skind og guldræg	kr. 10.50
Rosenkrans, elfenben og sølv	kr. 30.00
Rosenkrans, ben-perler, hvid	kr. 5.75
Rosenkrans, glasperler, rød, hvid, blå	kr. 2.00
Rosenkranspung	kr. 2.00
Endvidere:	
Krucifixer i alle størrelser. Sølvmedaljer. Madonna-statuetter i udskåret træ. Små trefløjede alterbilleder. Vievandskar.	

Aflæg vor forretning et besøg.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
1 ev. til de katolske Institutioner

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

der gives Realiteter som Uendelighed og Evighed, der er saa virkelige som Stol og Bord, men som ligger udenfor vor Fattcevne. De første to Ord i Biblens første Bog, Genesis, lyder saaledes: »I Begyndelsen«. Og først naar vi ærligt indrømmer Uendeligheden og Evigheden, er vi skikkede til det fjerde Ord i Biblen, nemlig »Gud«.

kr. 5,— pr. dag. Medbring: Messebog, sovepose eller tæpper, lagener, viskestykke, forklæde. Tilmeldelse senest 10. maj til Kirsten Wilhelm Jørgensen, Ådalsvej 59, 2. tv., Kbhvn. F — tlf. Damsø 3524 u.

APROPOS

(sluttes fra Side 175)

samtlig straks efter det, der laa forud. Og overfor denne Gaade maa vi indrømme vor svigtende Evne til at give en Forklaring og komme til den Slutning, at det ligger en Evighed saavel bag os som foran os.

Begyndelsen til alt ligger altsaa udenfor vor Fattcevne. Sandheden er større end Menneskets Mulighed for at udmaale den. Ordene »I Begyndelsen« lyder ganske jævne, og Meningen med dem synes ganske ligetil, men Virkeligheden kan man ligesaa lidt fatte som Skønheden i en Spand eller Uselviskheden i et Reagensglas. Dette er altsaa den store, grundlæggende Kendsgerning, som Religionen starter med: der eksisterer Virkeligheder rundt omkring os, som gaar langt ud over den menneskelige Aands Fattcevne og -mulighed.

Det er saa afgørende, at vi ser denne Kendsgerning ærligt i Øjnene, at

Academicum Catholicum

Søndag den 11. april kl. 9,00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7D. Efter messen travetur til Solveig Post, Frederiksdalsvej 10 F, Virum.

Lørdag den 24. april kl. 19,30: Åbent hus hos civilingeniør Godfred Wissum, Asmussens Allé 1, F. Pastor Knud Ballin taler om *Strandede flygninges problemer*.

Søndag den 2. maj kl. 9,00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7D. Efter messen travetur til Ågot og Oluf Bohn, Birkerød.

Onsdag den 5. maj kl. 20,00: Ordinær generalforsamling, Stenogade 4. Dagsorden: Se Litterae.

Torsdag den 13.—søndag den 16. maj: Forårslejr i Asserbo. Pris ca.

St. Frans' 3. Orden

Søndag den 11. April Kl. 15 Møde i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital (Generalabsolution).

Elisabethforeningen

Husk Elisabethforeningens Basar Palmesøndag 11. April, aaben fra Kl. 9 til 18 og Mandag aaben fra Kl. 10 til 15. Bredgade 67, 2. o. G.

R. I. P.

Min kære Mand, vor kære Broder og Svoger, Malermester

Anton Siegler

er afgaaet ved Døden den 28. Marts 1954.

Paa Familiens Vegne

Elisabeth Siegler.

Bed for hans Sjæl.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

11. S. PALMESØNDAG (319—33); (violet) Hellig Korsens Præf. (517).
 12. M. FERIA (354); 2. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (517).
 13. Ti. FERIA (358); 2. Bøn: St. Hermenegild (873); Præf. (517).
 14. O. FERIA (373); 2. Bøn: St. Justinus (874), 3. Bøn: St. Tiburtius, St. Valerian og St. Maximus (875); Præf. (517).
 (violet) SKÆRTORSDAG (392—34); Præf. (517).
 15. T. (hvid) Præf. (517).
 16. F.* LANGFREDAG (404—35). — (sort) Faste- og Abstinensdag.
 17. L.** PAASKELØRDAG (433—36); (violet) Paaskens Præf. (518).
 og hvid)
 18. S. 1. PAASKEDAG (546—37). (hvid)

*) Langfredag afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Den hellige Grav og andre Steder i Det hellige Land.

**) Hvor Paaskelørdags Liturgi holdes om Natten, maa der benyttes et særligt Hæfte med den ændrede og forkortede Liturgi.

PAASKENS GUDSTJENESTELISTE

PS = Palmesøndag PL = Paaskelørdag
 ST = Skærtorsdag 1. P = 1. Paaskedag
 LF = Langfredag 2. P. = 2. Paaskedag

St. Ansgar. PS Procession og Højmesse: 10. St. Messer: 7; 8; 11,30. ST Pontifikalmesse m. Oliernes Indvielse: 10. Fodtvætning: 15. Vaage-time: 20. Tilbedelse hele Natten. LF Liturgi: 10. Andagt: 17. PL Ildens og Paaskelysets Indvielse og Levitmesse: 22,30. 1. P. Pontifikalmesse: 10. St. Messer: 7; 8; 11,30. 2. P. Højmesse: 10. St. Messe: 8.

St. Andreas: PS Palmevielse, Procession og Højmesse: 10. ST Højmesse: 8. Vesper: 16,30. Andagt: 17—18. Komplet og Tenebræ: 19,30. LF Liturgi: 10. PL Tenebræ: 7. Paaskelyset

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Radio eren Tillidsag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Tirsd. 27. April Kl. 20 hos Pater Zoetmulder, Præstegaarden, St. Josephs Hospital.

Ung katolsk lærer

eller lærerinde, gerne dimittent fra 1954, søges til 15. august 1954. Løn som ved købstadsskoler. Skriftlig ansøgning med anbefalinger, helst også fra sognepræsten og oplysning om eventuelle ønskefag sendes til

Sci. Hedvigstrene,

Sci. Michaels Skole,
Kolding.

PAYING GUEST

modtages i smukt gammelt Patricierhus med moderne Bekvemmeligheder i Helsingør. Et møbleret Enkelt- og et møbleret Dobbeltværelse udlejes med fuld Pension (mod. Badeværelse, Telefon). 5 Minutter til katolsk Kirke, 5 Minutter til Strand, 10 Minutter til Skov, 20 Minutter til Sverige. Naturskøn Omegn. O. Rørdam Bonnevie, cand. theol. Stengade 56, Helsingør.

DYGTIG UNG PIGE

kan faa Plads 1. Maj paa Proprietærgaard nær Køge (4 km). Nyt Køkken med alle tekniske Hjælpemidler. God Løn, ordnet Frihed. Nærmere ved Henvendelse til Fru Lise Jørgensen, Essetofte, Ølby pr. Køge. Tlf. Skens-ved 130.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor

c/o Sankt Ansgars Forlag, dredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,

Stenogade 7, Kbhm. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
 LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
 til
 Katolsk Ugeblad

Odense

Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber
Vin og Spirituosa

Knud Rasmussen
Hjallesvej 6, Telf. 6184

ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN

Vagn Jørgensen
Hjallesvej 6, Telf. 15571
Leverandør til De katolske institutioner

GØR DERES INDKØB AF:

Frugt - Grønt - Blomster i Kultur

A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859

Marlo Joensen & Bent Ellekjær

Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443
Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

N. O. NIELSEN Skomagermester
1. Kl.s Reparationer
Hjallesvej 12

Leverandør til De katolske institutioner

Kør med TAXA
TELEFON 4700

GØR DERES INDKØB I

Blomsterforretningen »SARA«
Hjallesvej 10, Telefon 5154

Chr. Ingemann Olesen

Gas- og Vandmester
Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561
Udfører Arbejdet
ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Frøderiksens Fiskesalg

Odense . Tlf. 8552
Alle Aarstidens Fiskesorter løres
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955
Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg
Albanigade 39 . Telefon 4895
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Axel Emil Hansen

TØMRERMESTER
Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534
Udfører Arbejdet ved
Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON
v. E. Christensen
Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Holbæk

MADS JENSEN

URMAGER - GULDSEMED
Ahlgade 17, Tlf. 102
Leverandør til De katolske institutioner

Frugt- og Blomsterforretningen

»ROSEN«
Andrea Nielsen
Rosen 1 Tlf. 476
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Clemen Jensen

Algade 62, Tlf. 825 og 805
Stort Udvalg i Enkeltmøbler
og hele Møblemøbler
Alt vedrørende Begravelser ordnes

Kaffe saa

Rs. Petersen
Guldborghus . Tlf. 1081

Leverandør til de katolske institutioner

Alt i Bandager & Sygeplejeartikler
Holbæk Materialhandel

Telefon 32
Kaj Andersen
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Kaffe . Chokolade . Conserves
køber De bedst hos

Laur. Kristoffersen
Smedelundsgade 42, Telf. 550

Axel Smith

EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER
Smedelundsgade 1 . Telf. 136
Leverandør til de katolske Institutioner

E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51

Lev. til de kat. Institutioner

Stort Udvalg i Chokolade og Bolsjer

Tico

Børge Jørgensen Tidemansvej 26
Telefon 622

A. P. Pedersen

Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen
Telefon 1039

Kolonial - billigst med det bedste
Viktualie
Manufaktur
Isenkram
Holbæk Brugsforening
Telefon 10
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Holbæk Mejeri A-S

Algade 54 - Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-s Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Lev. til den katolske Menighed

URBI ET ORBI

Paven har nu helt overvundet sin Sygdom

Paaskedag atter i Peterskirken!

Den Hellige Faders Sygdom maa nu betragtes som helt overvundet. Den raske Helbredelse — udtaler man i Vatikanerkredse — har næsten et Skær af noget mirakuløst over sig. I den forløbne Uge opholdt den Hellige Fader sig i en hel Time i Vatikanets Haver, hvor han hele Tiden gik frem og tilbage ad sin vante Spadscresti og akkurat ligesom før Sygdommen studerede talrige Dokumenter og Breve. Desuden gør den Hellige Fader et bemærkelsesværdigt frisk Indtryk.

Der hersker derfor nu ikke længer nogen Tvivl om, at Paven til Paaske, iført sin Hermelinscape og den kostbare røde Stola, vil meddele Paaskevelsignelsen »urbi et orbi« fra Peterskirkens Balkon. Den paatænkte Helgenkaaring af Pave Pius X vil sandsynligvis ogsaa blive gennemført til det fastsatte Tidspunkt, dersom Pavens Rekonvalescens gør videre gunstige Fremskridt.

I romerske Kredse nævner man endvidere, at den Hellige Fader allerede har afgivet Løfte om ikke blot at modtage Medlemmerne af den italienske Radiologkongres, som samles i Rom nu i April, i Audiens, men tillige ogsaa ved denne Lejlighed at ville fremsætte en betydningsfuld Udtalelse.

(KNA)

Paaskens Gudstjenesteliste

(fortsat fra Side 178)

bræ: 6. Paaskeceremonier 22,30. Vigilmesse: 24. 1. P. Højmesse: 10. Vesper: 14,30. 2. P. Højmesse 8. Vesper: 14,30.

St. Antoni. PS Palmevielse: 10. ST Levitmesse: 8. Tilbedelse hele Dagen og Natten. Fælles Vaagetime 20—21. LF Liturgi: 10. Korsvejsandagt: 15. PL Ildens og Daabsvandets Indvielse: 21,30, derefter Midnatsmesse. 1. P. Levitmesse: 10. St. Messe: 8. 2. P. Højmesse: 9.

St. Therese. PS Palmevielse før Højmessens Kl. 9. Sidste Messe: 11,30. ST Højmesse: 8. Tilbedelse hele Dagen. LF Liturgi: 8. Korsvejsandagt: 15. PL Paaskelørdagsliturgi: 22,30, derefter Højmesse. 1. P. Højmesse: 9. St. Messe: 11. 2. P. St. Messe: 8.

St. Annæ Kirke. PS Sangmesse: 8,30. Palmevielse, Procession og Højmesse: 9,30. Fasteprædiken: 18. ST Højmesse: 8. Andagt: 18. LF Lit. Gudstj.: 10. Fasteprædiken og Korsvejsandagt: 18. PL Paaskens Gudstj.: 22,30. 1. P. Korssets Optagelse og Sangmesse: 8. Højmesse: 10. Polsk Gudstj.: 11,30. Festandagt: 18. 2. P. Sangmesse: 8,30. Højmesse: 10.

St. Knud Lavards Kirke. PS Stille Messe: 8; 9; 11,30. Palmevielse og Pro-

Kardinal Griffin opfordrer til Proces mod Ærkebiskop Beran

Kardinal Griffin, Ærkebiskoppen af Westminster, har opfordret den kommunistiske tjekoslovakiske Regering til at stille Ærkebiskoppen af Prag, Mgr. Josef Beran, for en offentlig Domstol. »Hans kommunistiske Fangvogtere — siger Kardinalen — har endnu ikke været til arrangere en saadan Retshandling«. De kan let nok skælde ham ud for en »fascistisk Reaktionsaktionær« og en »Folkefiende«, men de tør ikke komme ind paa Sandheden. Ingen Kommunist kan nemlig bestride, at Ærkebiskop Beran blev arresteret af Gestapo i Juni 1942, fordi han vægrede sig ved at give efter for Gestapos Tryk. Intet Menneske kan bestride, at Ærkebiskop Beran har tilbragt tre Aar i Dachau og andre Koncentrationslejre. Det er meget vanskeligt at stemple ham som en »fascistisk Reaktionsaktionær«, ham, hvem Præsident Benesch tildelte den højeste militære Udmærkelse for hans patriotiske Indstilling. Naar Biskoppen idag smægter i et kommunistisk Fængsel, saa skyldes det udelukkende, at han vægrede sig ved at give Staten, hvad der alene tilkommer Gud, siger Kardinal Griffin. Udtalelserne blev fremsat i Anledning af Sonegudstjenesten i Westminster Cathedral for de forfulgte Katolikker bag Jerntæppet.

Ærkebiskop Beran blev som bekendt 19. Juni 1949 hentet ned fra Prædikestolen og sat under Husarrest. I 1951 blev han forvist fra sit Diocese. Han befinder sig stadig i Arrest.

(KNA)

Fransk Diplomat præsteviet i Rom

I Kirken San Giovanni a Porta Latina i Rom fejrede den tidligere franske Diplomat Don Jean Charles-Roux for nylig sin første hellige Messe. Den smukke Højtidelighed overværedes af en Række af de i Rom bosatte Diplomater, deriblandt de franske Ambassadører ved henholdsvis Vatikanet og Quirinalet, den hollandske Gesandt ved den hellige Stol, den svenske Gesandt og den græske Gesandt ved Quirinalet. Den nyviede Præst havde senest gjort Tjeneste ved det franske Gesandtskab i Athen. (KNA)

cession: 10. ST Højmesse: 9. LF Gudstjeneste: 10. Korsvejsandagt: 15. PL Indvielser: 22,30; Højmesse: 24. 1. P. Messer: 8; 10; 11,30. 2. P. Stille Messe: 8. Højmesse: 10.

Ingen virkelige Konversioner til Protestantismen i USA

»Christian Herald's« Paastande tilbagevises

I katolske Kredse i Washington betegner man den Paastand, der har været fremsat af det protestantiske Tidsskrift »Christian Herald« og ifølge hvilken mindst fire Millioner amerikanske Katolikker i Løbet af de sidste ti Aar er gaaet over til Protestantismen, som hverken statistisk rigtig eller i Overensstemmelse med Kendsgerningerne. Gennemsnitlig 100.000 Protestanter konverterer hvert Aar til Katolicismen, hedder det i en Meddelelse fra det amerikanske katolske Nyhedsbureau NCWC. Den katolske Kirkes virkelige Tab hidrører i Realiteten fra usanktionerede blandede Ægteskaber samt fra Frafald, som skyldes de Krav, som Kirken oprettholder for en moralsk Standard. Det er derfor yderst tvivlsomt, skriver NCWC, om den protestantiske Kirke i disse Tilfælde ønsker at tale om virkelige Konversioner. (KNA)

70.000 ugifte Mødre i Brasilien

Der lever idag over 70.000 ugifte Mødre med Børn i Brasilien, konstaterer et af Rio de Janeiro's største Dagblade »Correio da Manhã«. Disse Kvinder faar ingen offentlig Hjælp og ingen lovmæssig Støtte. Den eneste Hjælp, der ydes dem, er fra den katolske Kirke, idet en Række katolske Institutioner i næsten alle større Byer søger at skaffe disse Kvinder Arbejde og Børnene Opdragelse. 60 % af disse Kvinder kommer fra det indre af Brasilien, hvor de er blevet udstødt af deres patriarkalske Familier. De patriarkalske Skikke besværliggør yderligere enhver praktisk Hjælp. (KNA)

Fjernsynsudsendelse fra Vatikanet Pinsedag over alle europæiske Sendere

Paa den internationale Fjernsynskongres i Cannes har man drøftet den planlagte Fjernsynsudsendelse fra Vatikanet Pinsedag. Pave Pius XII har erklæret sig indforstået med, at der foruden Optagelserne fra Peterspladsen og Peterskirken endvidere foretages Optagelser i hans Studereværelse. Dersom Pavens Sundhedstilstand tillader det, vil Paven selv medvirke og holde en Tale til Europas Nationer. Udsendelsen fra Rom bliver et af Fjernsynets hidtil største vesteuropæiske Eksperimenter. (KNA)

Katolsk

18. April 1954
102. Aargang
Nr. 16

Ugeblad

PAASKE

Striden om Paaskedatoen

Glimt fra Norge

Missionær
og Museføldesælger

Alverdens Radiostationer
transmitterer
»Urbi et Orbi«

Hvis nogen vil benægte Kristi Opstandelse, maa de benægte hele Historien, eftersom ingen anden Begivenhed er bevidnet saa omhyggeligt og af saa paalidelige Vidner, saa mange i Antal og saa nøjagtige i Detaljer. I gamle Dage skete det, at man benægtede Jesu Død, fordi Beviserne for hans Opstandelse var saa stærke. Apostlene lagde saa stor Vægt paa Opstandelsen som historisk Begivenhed. De havde set den. Hvilket andet Bevis kunde der tænkes? De appellerede overalt til den historiske Kendsgerning. St. Paulus første Prædiken og alle St. Pauli' Prædikener byggede paa Kristi Opstandelse.

Hvis Opstandelsen ikke er Historie,

er min Prædiken forgæves og forgæves eders Tro. Er den ikke sand, saa er der ingen Opstandelse. Det eneste gyldige Argument mod Kristi Opstandelse vilde være, at der slet ingen Opstandelse er. Men intet Dogme kunde være større. Om nogen vil hævde dette, maa der afkræves ham et Bevis saa fuldendt som Beviset for det modsatte. Men ingen tilbyder at levere et saadant Bevis, hvorimod vi har Beviser

Opstandelsen

for Kristi Opstandelse, der er uadskillelige fra den ganske Verdens hele Historie.

Havde Verden ikke længtes efter denne Sandhed, som Jorden længes, naar Sommerregnen lader vente paa sig, vilde den aldrig været blevet akcepteret. Den vilde aldrig være blevet Del af din Sjæl og af min, noget der ændrer Alverdens Udseende. At I kommer i Kirken beror paa, at denne Sandhed er blevet prædikeret for jer. Eders Haab farves, eders Haab udspringer og eders Kærlighed fødes af denne store Sandhed. Er der nogen Tro, noget Haab eller nogen Kærlighed i Verden, har det sit Udspring i den tomme Grav.

Slukkes den Sandhed, saa slukkes alle Himlens Lys — eders Tro, der er Lampen, som skal lede jer ad Vejen, eders Haab, der er som Maanen lysende om Natten, og eders Kærlighed, der er som Solglansen, i hvilken alle Ting bades. Da er alle Lys slukket, og Mørke fylder Sjælen.

Men bliver den store Sandhed Del af jeres og min Sjæl, og forstaar vi, at Han, der døde for alle, døde for mig, og ikke blot døde og udgød sit Blod for mig, men opstod igen fra de døde i Herlighed og Udødelighed for mig, da vil hele den øvrige Verden blive en tom Grav, og jeg vil længes efter og bede om den Time, da ogsaa jeg skal befries for denne Kødets Grav og skal genopstaa og se, at min Forløser lever.

Vincent McNabb O.P.

FORAAR I DEN EVIGE STAD

Grønby's Bogbinderi*Alt i Bogindbinding udføres*

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
 Immaculata Kirken, København, Sct Mariæ Kirke, Aalborg,
 Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
 Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONCERNE
*

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS

Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basmøvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne**Manufaktur, Herrelinger!**
Det bedste Sengeudstyr**Aage Jørgensen** sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

*Gaa til***Rønne Boghandel***alt i religiøs litteratur*

ST. TORV 13 . TELF. 453

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

ALT i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister**H. C. RIDDERSBORG***1. Kls. Kød og Paalæg*

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

*Gaa til Urmagerforretningen***BALANCEN****H. P. Westh . Stumpegade 1****Akts. Bornholms****Kul-Import**

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

VEJEN TIL PAASKEMORGEN

Da Sabbaten var ovre, købte Maria Magdalene, Jakobs Moder Maria og Salome vellugtende Salver for at gaa hen og salve Jesus. Paa den første Ugedag kom de til Graven ganske tidligt, lige som Solen var staaet op. »Hvem skal vælte os Stenen fra Indgangen?«, spurgte de hinanden. Men da de saa' derhen, opdagede de, at Stenen var væltet fra. Den var nemlig meget stor. De gik ind i Gravhulen og saa' der en ung Mand siddende til højre. Han havde en hvid Dragt paa. De blev forskrækkede. Men han sagde til dem: »Bliv ikke forfærdede! I søger den korsfæstede Jesus af Nazareth. Han er opstanden, han er ikke her. Se, her er Stedet, hvor de havde lagt ham. Gaa hen og sig til hans Disciple og Petrus, at han gaar forud for jer til Galilæa. Der skal I se ham, som han har sagt jer«.

Markus 16, 1—7.

Vi har saa let ved at komme over Langfredag, fordi vi ved, at Kristus er opstanden. Den fjortende Korsvejsstation er for os ikke Afslutningen — fra Golgathas Høj skimter vi allerede Opstandelsens Morgenrøde forud! Midt under Langfredags smertefulde Sorg lytler vi i al Hemmelighed efter, at Paaskenats Klokker paany skal tone, at Kirken skal istemme sit Alleluja og Orgelet med brusende Akkorder intonere den første, frydefulde Paaskesalme: »Den Grav er tom, hvor Herren laa...«

Der er intet, som for os er saa let forstaaeligt og selvfølgelig, som det, at der kommer en Paaskedag efter Langfredag. Og maaske er det netop derfor, at vi ofte saa tankeløs gaar Vejen fremad mod Paaskemorgen, at vi gør den alt for meget til Hverdag og kun er opsat paa at gøre Indkøb til Paaskebordet. Kirkens Alleluja bliver da kun til et stemningsfuldt Supplement til vore Jeslilige Følelser. Hvor vidt forskelligt fra de tre fromme Kvinder, som oplevede den første Paaskemorgen! Alle deres Drømme om et jordisk Herligheds Rige, som de trods Omgangen med Vor Herre alligevel havde næret, var bristet. For dem var Herrens Død Afslutningen paa alt Haab — de var som smittel af den samme Stemning, som Herrens Disciple: Altopgivelse, Modløshed, Forsagthed, Nedslaaethed. Fra Golgatha havde de set Natten sænke sig over Jerusaleem, og de havde taget Afsked med deres Herre og

Mester — for stedse. Derfor havde de købt Balsam og Salver — de vilde nu vise deres elskede Rabbi den sidste Tjeneste og nu give hans Legeme, der i Huj og Hast var blevet lagt i Graven, den sidste Ære. Undervejs var de optaget af den ene store Bekymring: om de overhovedet kunde komme ind i Graven, den var jo lukket med en meget stor Sten. Hvis ikke netop de traf nogen, der var i Stand til at vælte den Sten fra Indgangen, saa var deres Tur i den aarle Morgen forgæves. De regnede bestemt med denne Mulighed. Efter deres menneskelige Evne regnede de med alt muligt — blot ikke med Guds Muligheder.

Op var det netop i den Stund, at de skulde erfare, hvad Gud formaar. Han, der døde under de mest ulykkelige Omstændigheder, han var i Stand til at besejre Døden. Han, som de havde sel afmægtig og martret, han var mægtig og i forklaret Herlighed gaaet frem af Graven. Han, der havde smagt de dødeliges, sørgelige forladte Skæbne, han var i Stand til at give alle dem, der tror paa ham, Opstandelsens Haab og Pantet paa det evige Liv.

Opstandelsens Begivenhed har i Sandhed forvandelt Verden. Ikke saadan at forstaa, at vi har faaet Paradiset tilbage, ej heller, at der ikke længere er nogen Plads til Synden her i denne Verden. Men den Opstandne har i sin Triumf skubbet den Dør op, som fører fra

Syndens Nat til Livets Lys. Han har banet Vej for os til den fremtidige Verdens Herlighed, Vejen til den evige Paaskemorgen.

Tilbage er der blot blevet os Jordens Børn Lidelse og Smertes, Forsagthed og Taarer, Døden og Forgængeligheden. Vi kan ikke vandre vor Vej gennem Livet uden at smage disse. Men det er ikke nogen Haabløshedens og Fortvivlensens Vej, vi har at vandre, ej heller en Vej, som vi skal lade os føre ad af en, der kun daarligt ved at yde Menneskehjertet en pauver Trøst. Kristus, den opstandne, har beredt os den Vej, hvor det ikke er Døden, der staar ved Vejens Ende, men hvor vi forude stedse kan skue Porten til det evige Liv, Haabets Vej, Vejen til hin Paaskemorgen, hvor Solen ikke mere skal gaa ned.

Og naar vi saa fejrer Paaske, saa lad os fejre det som vor Forløsningens Fest! Lad Glæden over Dagen, hvis Aarsag er selve Kristus, være Vidne om vor Trol Verden venter paa det forløste Menneske, thi kun det Menneske, der ejer Forløsningens Vished, har den Nøgle, der kan aabne Fortvivlensens Fængsel. Kun den, der selv sætter sin Lid til Herren, er i Stand til at føre dem, der sidder fangne i Haabløshedens Mørke ud af deres Fangenskab og ud i Paaskemorgens foraar klare Lys — det nye Livs Foraar, hvorover den opstandnes Paaskesol straalere med sine varme, livgivende Straaler...

Sognepræsten.

»Folkernes Forbund« tog i Mellenkrigsaaene Spørgsmaalet op om Fastlæggelse af Paasken til samme Dato hvert Aar. Som bekendt falder Paasken nu — som den har gjort det hele Kirkens Historie igennem — paa den første Søndag efter Foraarets første Fuldmaane, tidligst 22. Marts og senest 25. April. Denne Variation giver de enkelte Aar deres Særpræg. Paaskedatoen er bestemmende for Fastetidens Placering i Kalenderen og for Antallet af Søndage efter Pinse. Men den er ogsaa afgørende for, om vi vil kunne fejre Paasken som en Foraarsfest med grønne Marker og udsprungne Blomster, eller om Vinteren endnu har Landet og Menneskene i sin Vold.

Folketorbandets Planer om Fastlæggelse

»Folkernes Forbund« henvendte sig i 1923 til de forskellige Kirkesamfund for at høre deres Mening om en Fastlæggelse af Paasken. Paa Vatikanets Vegne udtalte Pater Gianfranceschi S. I., at der ikke fandtes dogmatiske Hindringer for en Ændring af Paaskens Dato, men at en saadan Ændring maatte begrundes med meget betydelige og sikre samfundsmæssige Fordele. Den ortodokse Patriark i Konstantinopel satte sig ikke imod en Reform, men ønskede ikke ene at træffe Beslutning paa sit Kirkesamfunds Vegne. Anglikanerne havde intet at indvende. Rabbinerne gik imod det.

Der rundsendtes nu fra Folketorbandet to Forslag til samtlige Regeringer. I begge Forslag gik man bort fra at knytte Paasken til Maanens Bevægelse, og man tilføjede Skuddage udenfor den gamle Syv-Dages-Uge. Der skete imidlertid det, at der blandt de mange Regeringer ingen var, der udtalte egentligt Ønske om at faa Ændringen gennemført; de fleste stillede sig interesseret afventende, og enkelte var afvisende. Saa faldt Ideen.

Saaledes gik det altsaa for 30 Aar siden. Nye internationale Forsamlinger arbejder imidlertid med samme Tanke, maaske i det svage Haab om at opnaa noget godt ved at bibringe Enighed om politisk ufarlige Ting, naar den politiske Enighed er saa fjern en Utopi.

Paaske og Pascha

Hvordan gik det til, at Paasken kom til at ligge paa en Dato, der er saa svær at udregne, at det har beskæftiget fine Matematikere at opstille en nogenlunde tilgængelig Formel til Beregningen? Ja, Paasken er som bekendt sammen med Pinsen den eneste af Kristenhedens Fester, som ogsaa Jøderne forud fejrede. De tænkte paa, at Hævnengle gik forbi deres Døre, som de havde mærket med Lammets Blod, mens Ægypternes, deres Plageaanders, Førstefødte omkom. De kaldte Festen »Pascha«, d.v.s. Forbigang, og spiste et Lam til Minde om Dagen. Det gjorde Kristus ogsaa. Saa sent som Skærtorsdag Aften (Aftenen før

Pascha) opfyldte han denne Forskrift i Løven.

De Kristne fejrede Festen til Minde om Kristi Opstandelse. Ifølge samtlige Evangelister opstod Kristus paa den første Dag i Ugen og derfor blev den Kristne Paaske holdt paa 1. Søndag efter den jødiske Fest. Efter ældgamme jødisk Skik faldt Paschadagen imidlertid den 14. Nisan, d. v. s. den fjortende Dag i Aarets første Maaned, saaledes som den jødiske Kalender var. Jødernes Maaneder var Maane-Maaneder, der gik fra en Nymaane til den næste, og Aarets første Maaned (hvis oprindelige gammelsemitiske Navn Abib efter Eksiltiden afløstes af det babyloniske Navn Nisan) begyndte ved Foraars-Nymaane, saaledes at den 14. Nisan faldt ved første Fuldmaane efter Foraarets Jævndøgn.

De Kristne overtog den jødiske Placering af Paasken. De fleste Steder blev Dagen holdt Søndagen efter den jødiske Pascha. En enkelt Afvigelse gav Anledning til en berømt kirkehistorisk Strid.

Kristi, den herligt opstandnes Lys sprede Mørke i Hjerte og Sind

Paaskelysets Indvielse

50 Aar

Endnu en af vore kendte Præster fylder d. 22. ds. 50 Aar. Det er Roskildes afholdte Sognepræst, der i mange Aar var Sjælen i Arbejdet i den lille, voksende Menighed i Taastrup, Pastor Henry Martin Braun af Monfortanernes Kongregation. Pastor Braun, der er født i Maastricht og præsteviet i 1932 i s'Hertogenbosch, arbejdede først en Tid i Italien, men har siden da været hos os og passer saa godt ind i baade Landskab og Befolkning. Hans Præstegerning bærer stærke Vidnesbyrd om den Inspiration fransk Katolicisme har været for ham, og han vil paa Fødselsdagen opdage, at hans laknemlige Vennekreds er meget stor. Ad multos annos!

Striden om Paaskedatoen

I Provinsen Asia (i Lilleasien med Hovedbyen Ephesos) var der en lille Gruppe Kristne, der i Modsætning til andre fejrede Dagen sammen med Jøderne. De holdt Nadver den Dag som Afslutning paa Fastetiden, og Trediedagen derefter (altsaa ikke altid paa en Søndag) fejrede de Herrens Opstandelse. Til en Begyndelse var der ingen, som tog Anstød af det. Den hellige Polycarp fra Smyrna tog til Rom og forhandlede med Pave Anicet om Sagen, uden at der blev truffet en Afgørelse, og ingen af Parterne lagde større Vægt paa Afgørelsen. Først lidt over Midten af 2. Aarhundrede blussede en virkelig Strid op, fordi nogle Menigheder i Asia fejrede Dagen paa helt jødisk Vis og søgte at vinde Prosclytter andre Steder, endogsaa i Rom. Pave Viktor I lod da i Aarene efter 168 flere Synoder afholde for at gennemføre den romerske Paaskeberegning. Paven truede med at sætte Asiatkerne i Band, og hvis ikke den lærde og kloge St. Irenæus fra Lyon var gaaet i Forbøn for dem under Henvi-ning til, at det jo dog kun drejede sig om en rituel Forskel, ikke om en Trosafvigelse, vilde det være kommet til et aabent Brud.

Den endelige Fastlæggelse

Da endelig Forfølgelsestiden var til Ende, og det store Koncil afholdtes (325) ansaa man Spørgsmaalet om Paaskedatoen for at være vigtig nok til at blive sat paa Dagsordenen. Det blev enstemmigt besluttet, at den høje Fest burde afholdes paa samme Dag alle Steder efter en fast Orden og nøje Beregning. Man sluttede sig til den romerske Skik, og da Byen Alexandria raadede over Tidens bedste Matematikere, blev det dem betroet at sørge for Udregningerne og meddele deres Resultat til Paven.

Disse Beregninger fik dog først deres endelige Form ved Dionysius Exiguus (525), hvis Udregninger siden det 8. Aarhundrede anvendes overalt i Kirken.

Smaa-Glimt fra Norge — af O. J. Ballin o. Praem.

På en af højderne, der omgiver Oslo kærne som et amfiteater, har Josefs søstrenes Vår Frue Hospital en specialafdeling. Stedet hedder *Grefsen* — det ligger 180 m over Oslofjordens vandlinje — jeg har netop været der et par måneder som huspræst på rekreation.

Når ikke snestorm eller tåge dækker udsigten, har man et pragtfuldt udsyn over hovedstaden og en del af den indre fjord med sine øer. Større bygninger og tårne rager op af husmylderet. Om aftenen og natten blinker de tusinder af lys dernede.

pianist *pater O. Norheim* fornem orgelmusik.

St. Dominikus kirken var fyldt til trængsel. Her sås videnskabsmænd, studerende og alle slags mennesker. Kendte kritikere sad på kirkegulvet og grifled. Og det i en tid, som er led og ked af foredrag. Med rette kalder bladet *St. Olav* dette Forum »et fyrtårn«.

Dominikanerne har også haft flere større artikler i Oslos forskellige aviser. Der er megen interesse for den katolske tanke i Norge for tiden. Statskirken har vist sig splittet, især i striden om helvede mellem biskop

prise Jesu Selskab, men behandler modsætningen mellem imperialistisk magtkrav og human retfærdighed, mellem lydighed og samvittighed. Det havde upremiere i Schweiz i 1942, har gået mere end 400 gange i Paris og er ellers spillet i New York, Wien, Stockholm og Helsinki.

I 200 år skabte og ledede jesuiterne en kristen kommunistisk *indianerstát i Paraguay* (1545 til 1767). For at kristne de vilde indianere, primitive naturbørn, jægere og menneskeædere, gjorde missionærerne dem til mennesker på europæisk kristen vis.

Den spanske konge, der havde landet som koloni, gav jesuiterne frie hænder. De stod kun under kronen og paven. Fædrene dannede reduktioner (kommuner) med hver ca. 5000 indianere. I 1766, året før opløsningen, hørte to trediedele af Paraguay til jesuitstaten i 50 reduktioner med over 200.000 indianere.

Hver familie havde lidt jord, men ellers var skov, agre og kreaturer fæleseje. Alle havde seks timers daglig arbejdspligt og modtog mad og alle fornødenheder. Penge fandtes ikke. Reduktionerne producerede til eget brug, og overskuddet gik til de nødvendige indkøb og skat. To jesuiterpatre i hver reduktion havde både den kirkelige tjeneste og den verdslige administration. Til værn havde de en indfødt, veltrænet hær på 30.000 indianere med ildvåben.

Det var som en Edens have, hvor alle levede i fred, og ingen manglede noget. Men det var som en stat i staten. Den spanske konge frygtede, at de kunne rive sig løs, og de spanske kolonister var rasende over konkurrencen. De intrigerede med falske anklager mod jesuiterne ved hove og i Rom. Og så kom ordren fra kongen og ordensgeneralen om at opløse reduktionerne og forvise jesuiterne. Indianerne var endnu som umyndige børn ikke modne til at klare sig selv. De gik til grunde i det spanske kolonirige eller rømte tilbage til urskoven.

Stykkets fem akter spiller på een dag, dagen hvor udsendingen fra kongen og jesuitergeneralens sendebud befalede opløsningen. Jesuiterne gør først oprør. Men ordensgeneralens legat nøjes ikke med at bringe ordren, han giver også grunde. Det er præstens opgave at forkynde evangeliet. Her er evangeliet for indianerne blevet til et spørgsmål om bolig, mad og klæder. De lader sig døbe af materielle grunde ikke af virkelig tro. Dette overbeviser provinsialen, og han adlyder. Det er ikke »kadaverlydighed«.

St. Olavs anmelder, pastor Harold Taxt (Oslo bispedømmes flygtningepærest), svarer, at til præstens opgave hører også det sociale og karitative. Kristus selv lærte sine at være barmhjertige samaritaner. Manges vej til Gud er vist dem ved de kristnes varme hjerte og omsorg.

Hochwälders stykke er en stor digtning om væsentlige menneskelige problemer.

Vi katolikker følte os hjemme ved denne forestilling. Både spil og udstyr var ypperligt og sandsynligt. Her var stof til eftertanke. Ligesom i Paris

Fra »Norsk Teater«s Opførelse af »Det hellige Eksperiment«

Disse tårne og lys er for mig et billede på det, jeg særlig bemærkede og husker af alt, hvad jeg så og oplevede af katolsk liv i Oslo i disse vintermåneder.

Dominikanernes virksomhed dominerer billedet. I St. Dominikus' Kirke har patrene startet et *Katolsk Forum*, en slags intellektuel højskole. De er nu ved tredje serie. Hver serie byder på fire foredragsaftener, en hver uge. Den første ved den norskfødte pater *Finn Thorn* var ren religiøs. Ved den tredje talte pater *Thorn* om Kristus.

Den anden serie har den ligeledes norskfødte pater *Halvard Rieber-Mohn*. Den vakte meget stor opsigt. Emnerne var: »*Katolicismen i samtidig litteratur* I: *Graham Greene* og *Evelyn Waugh*, II: *François Mauriac* og *Georges Bernanos*, III: *Den katolske diktningen og nordiske kritikere*, IV skulle handle om *Einar Mollands* »*Konfessionskunnskap*« og *K. E. Skydgårds* »*Ja og Nej*«. Dette program blev dog udsat til fordel for en aften om *Fritz Hochwälders* teaterstykke »*Det hellige eksperiment*«. Her talte instruktøren *Bjarne Andersen*, Pater *Rieber Mohn* og Pater *Thorn*. Efter foredragene spiller den udmærkede

Schjellerup og professor *Hallesbye*. De kirkeligt indstillede protestanter er oftest kulturfjendtlige. Den grundtvigske menneskelige interesse har ikke været stærk som her, men er svækket ved sprogstriden, da folkehøjskolen har været stærkt landsmålpræget. Dette og den almene usikkerhed fører mange unge til at lytte til katolske tanker.

Samtidig har *jesuiterproblemet* været i forgrunden. Snart skal Stortinget tage stilling til den famøse § 2 i grundloven, som forbyder jesuitter at være og virke i Norge. Efter *Arbejderbladets* store interviews med *Pater Roos*, inviterede *Teologisk Forening* ham som bekendt til at tale om Jesu Selskab. Men på foreningens henvendelse til justitsministeren blev der nægtet pateren adgang til Norge.

Meget aktuelt var derfor *Norsk Teaters* opførelse af den østrigske jøde *Fritz Hochwälders* stykke om ophævelsen af jesuiterstaten i Paraguay »*Das heilige Experiment*«.

Stykket blev opført på nynorsk (landsmål) under titlen »*Det heilage eksperimentet*«.

Hochwälder er ikke selv katolik. Hans stykke er ikke digtet for at lov-

holdt Norske Teater en diskussionsaften i teateret efter en af forestillingerne. Her repræsenterede *Docent Hågensen* og *Pater Rieber Mohn* blændende det katolske standpunkt især vedrørende lydigheds værdi og grænser.

De norske katolikker har ikke kunnet opnå nogen radiotransmission af gudstjenester. Men 5. februar indledede Pater Thorn i *Kringkastingen* en serie om kirkesamfund med tyve minutter om »Hva den romersk-katolske kirke tror«. Og fjorten dage efter havde pateren atter tyve minutter til at besvare indsendte spørgsmål. Det var kort tid til mange spørgende, men den blev vel udnyttet.

I de aktive dominikanerinders ungepigeheim, *St. Katarina*, opførte de unge piger på fransk et stykke af Gehon og på norsk R. H. Bensons: *Nadver-salen*.

Og ude i Oslos forstad, »Lunden«, beder og ofrer de nyankomne kontem-

plative dominikanerinder for Norges omvendelse. Jo, der sker noget deroppe i broderlandet. Meget er endnu

små, men der er rige livstegn. Lysene blinker gennem snestormen og tågen.
Olaf Jan Ballin.

»Sensation«
fra Norge:
Fire Jesuitter foran
Oslo's Universitet!
De fire Præster
var indbudt til Del-
tagelse i en viden-
skabelig Kongres

Musefældesælger og Missionær

*Det er i Aar 300 Aar siden, at Pater Heinrich Schacht S. J. døde. Han var en fremragende Personlighed, som helt og holdent ofrede sig for den nordiske Diaspora, en af de bedste Kenderere af nordisk Kirkehistorie, Dr. H. Holzapfel i Würzburg, har skrevet følgende Skildring af P. Schachts Liv efter delvis aldrig offentliggjorte Haandskrifter i Jesuiterordenens Arkiver, og Ugebladet er Forfatteren Tak skyldig, fordi han velvilligt har givet sit Tilsagn til den in-teressante Artikels Offentlig-gørelse. **

Heinrich Schacht blev født 1583 i Slesvig, hvor hans Fader var en anset Borger. I det fromme lutherske Hjem blev den begavede Drengs Tanker tidligt draget mod Teologien, og da den gamle Katedralskole og det nye »Pædagogicum« i Slesvig var i stærkt Forfald, blev han sendt til Hamburg for at blive uddannet og fik, skønt han kun var 16 Aar, Lov til at hjælpe de lutherske Præster ved Gudstjenesten i det nærliggende Ottensen. Som Tidens Skik var, vilde Schacht have sin Uddannelse i forskellige Skoler og tog derfor fra Hamburg til Lübeck. Det var sandsynligvis her, han traf en fem Aar ældre Student, Martin Stricker, hvis Venskab blev af afgørende Betydning for Schachts Liv. Stricker havde nemlig siden 1597 læst ved det pavelige Gymnasium i Braunsberg og skaffede sin Ven Optagelse dér.

Braunsberg var dengang vidt be-rømt i hele Europa. Fra Skotland og Holland, Estland og Pommern, Un-garn og Rumænien og fra de tre nor-diske Lande søgte unge Mænd dertil

for at studere ved Jesuiternes Læranstalt, hvis mønsterværdige Ledelse, moderne Undervisning og solide Ind-øvelse i Filosofien lokkede navnlig Ungdommen fra de protestantiske Lande, hvis Skoler og Akademier ikke var fulgt med Tiden. Foruden Kund-skaber i de forskellige Fag fik Stu-denterne Kendskab til katolsk Tro og Gudsdyrkelse. Mange Fordomme for-svandt, og uden at der var blevet lagt noget som helst Pres paa dem, fandt mange unge Mænd her Vejen tilbage til Moderkirken.

Saledes gik det ogsaa den unge Schacht. Hans Ven Martin gav ham den første Konvertitundervisning; et Par Maaneder efter bestemte han, at han vilde være Katolik, og da det nye Aarhundrede begyndte, begyndte ogsaa et helt nyt Liv for ham.

Ved sin Konversion brød han alle Broer til Hjemmet af. Sikkert har det været meget svært for den kun 17-aarige unge Mand at bringe saa stort et Offer for Sandhedens Skyld. Nu kastede han sig med stor Iver over Studierne. Fra Braunsberg tog han til Vilna og afsluttede sine humanistiske Studier i Jesuiterkollegiet dér, hvor-paa han rejste til Prag; her log han efter nogle Aars Forløb den filosofiske Doktorgrad, og vendte derefter tilbage til Hamburg.

Schacht havde stadig følt sig mere og mere tiltrukket af Jesuiterne, hos hvem han havde nydt saa meget godt og havde fundet den sande Tro. Lige fra sin allertidligste Ungdom havde han længtes efter at vie sit Liv helt til Gud, og nu betroede han sig til Patrene i Altona; disse øvede i al Hemmelighed Sjælesorg blandt de faa Katolikker i Hamburg, hvor det lige-som i Danmark var forbudt under

streng Straf at blive Katolik. Jesuiter-ne i Altona sendte Schacht til Rom, og efter den lange og besværlige Van-dring til Kirkens Hovedstad begyndte han den 10. Februar 1610 sit Noviciat i Ordenshuset ved Kirken St. Andrea. Allerede dengang lærte Ordenens Ge-neral, Aquaviva, den unge Holstener at kende og satte stor Pris paa ham.

Efter to Aars Noviciat kom Schacht til Jesuitergymnasiet i Heidelberg, hvor han i fem Aar underviste i klas-siske Sprog. Saa først fuldførte han sine teologiske Studier i Speyer, Würz-burg og Bamberg og blev endelig, 33 Aar gammel, viet til Præst.

Sine første Præsteaar tilbragte P. Schacht i Düsseldorf som Præfekt i Jesuiterkollegiet dér og som Sjælesør-ger. Men snart blev der Brug for ham andetsteds. I 1622 var den romerske Propaganda-Kongregation blevet op-rettet, og dens Opmærksomhed var ogsaa henledt paa de nordiske Lande. Den ønskede nu at sende nogle Do-minikanere og Jesuiter dertil for at opsøge skjulte Katolikker og under-søge Mulighederne for Missionsarbej-de. Desuden havde en fornem svensk Herre, Georg Ursinus, som havde stu-deret hos Jesuiterne i Ingolstadt, gen-tagne Gange bedt Ordensgeneralen om at sende to Patres til Sverrig. Pro-vincialens Valg faldt paa P. Theophil Olaus, der var Dansker, og P. Hein-rich Schacht, som begge var fortro-lige med nordiske Forhold.

I Begyndelsen af 1623 rejste saa de to Jesuiter til Holland, hvor det var lettest at faa Skibslejlighed til Sver-rig. Men i Arnheim faldt de i Hæn-derne paa Calvinisterne, blev fængs-let og slap først ud efter tre Maaneders Forløb mod at betale Løsepenge. Kort efter døde P. Olaus, og P. Schacht tog til Egnen omkring Hamburg og Lü-beck for at opsøge de spredte Kato-likker. I Lübeck traf han en Skare Musefældesælgere, som vilde til Sver-rig, og sluttede sig til dem. Men de led Skibbrud og landede paa Falster i Stedet for i Sverrig. Herfra drog Schacht sammen med Musefældesæl-

PAASKEN I RADIO

Alverdens Stationer transmitterer Paaskedag
»Urbi et Orbi« Velsignelsen

Radiofonistationer over hele Verden vil i Aar paa Paaskedag Kl. 12.00 transmittere Paaskevelsignelsen »Urbi et Orbi«, som den Hellige Fader meddeler fra Loggiaen over Indgangen til Peterskirken. Det ventes endvidere, at

Biskop Mangers til Aasebakken

Mariakongregationernes Arbejdsudvalg bringer den glædelige Meddelelse, at det er lykkedes at formaa Hs. Excellence Biskop Mangers fra Oslo til at læse Valfartsmessen paa Aasebakken Søndag 23. Maj og samtidig holde Prædiken. Ved Eftermiddagsandagten taler som sædvanligt vor egen Biskop.

gerne til Vordingborg, Køge og København. Alle Vegne prøvede han at finde Folk, der i Hemmelighed var Katolikker. I Nykøbing Falster mødte han en dansk Franciskaner, som med sine overordnede Tilladelse havde besøgt sit Hjem for at faa sin Fædre-nearv, og i Vordingborg fandt han en Kirurg, som stod den katolske Religion nær. Fra København gjorde han en Afstikker til Malmø, hvor han besøgte den katolske Købmand Arnold Weisweiler, der i 1624 blev henrettet for sin Tros Skyld, og her traf han sin Ordensbroder P. Matthæus Colen og Dominikaneren Dominikus Jansen. Over Hålsingborg naaede P. Schacht til Sverrig og vandrede nu, forklædt som Musefældesælger, fra Landsby til Landsby og falbød sine Varer. Over Jönköping og Linköping kom han til Nyköping, hvor hans Rejse var lige ved at faa en brat Ende, idet han blev arresteret som mistænkelig Udlænding. Han naaede at faa kastet Bibel, Breviar og Signetring i Ilden, før han blev undersøgt, men skønt man ikke fandt noget, der kunde bekræfte Mistanken, blev han alligevel næste Morgen ført til Gripsholm Slot, hvor Kong Gustaf Adolf netop opholdt sig, og her forhørt af den kalvinistiske Overhofmester Falkenberg. Det lykkedes ham virkelig at overbevise denne om sin Uskyldighed, saa at han blev løsladt.

I Nyköping skulde P. Schacht have truffet den Katolik, som havde kaldt ham til Landet, men denne havde ikke vist sig. Nu traf han ham efter sin Løsladelse en Dag i Gripsholm. Georg Ursinus, som var Kongens Sekretær og stod i høj Gunst hos ham, boede paa Slottet. P. Schacht havde faaet at vide, at han var en trediveaarig sortskægget Mand, og da han saa en Person, der svarede til Beskrivelsen, gik han hen til ham og spurgte, om han havde været i Belgien og bedt Pater Malapertius om »Corpus Juris«, Lovbogen. Aaret før var Ursinus nemlig kommet igennem Douai og havde dér aftalt med Pater Malapertius, at »Corpus Juris« skulde være Løsenet. Lyk-

den Hellige Fader — saafremt hans Helbredstilstand tillader det — ved denne Lejlighed for første Gang efter sin lange Sygdomsperiode vil holde en kort Tale til den katolske Verden. Ogsaa denne Tale transmitteres.

Paaskedag udsender Radio Vaticana endvidere Festpontifikalmessen fra St. Peter. Messen celebreres af Basilikaens Ærkepræst, Federico Kardinal Tedeschini. Paaskevigilen transmitteres i Aar fra Benediktinerabbediet San Anselmo paa Aventin. Udsendelsen begynder Kl. 23.00. (KNA)

Menneskene bliver ikke til Brødre, fordi de deler et Æble, som de har stjaalet fra Kapitalistens Have. Men naar Menneskene er Brødre, saa bliver Æblet delt, uden at det er blevet stjålet. <

Biskop Fulton Sheen.

kelig svarede han ja paa Schachts Spørgsmaal. Endelig var hans Ønske gaaet i Opfyldelse: en katolsk Præst var kommet til Sverrig.

Ursinus førte nu Pater Schacht til sin Ven Zacharias Anthelius, der havde studeret hos Jesuiterne og ogsaa hemmeligt var Katolik; han var Borgmester i Södertälje og Medlem af den svenske Rigsdag. Han forestillede Præsten for sin Hustru som en fjern tysk Slægning, der var Vinhandler. En Maaned blev han paa Øen Ramsjö, hvor Anthelius havde en Ejendom; derpaa tog han til Södertälje, hvor han paa forskellig Maade arbejdede i Borgmesterens Hus og tog sig af Børnene.

Selv om ingen syntes at have Mistanke til Schacht, maatte han gaa frem med stor Forsigtighed. Egentlig Missionsvirksomhed var udelukket i Sverrig. Først søgte han at vinde Anthelius' Families Fortrolighed. Han underholdt sig med Borgmesterens Broder, som var Provst i Gävle og ofte kom paa Besøg; han stod ikke stejlt imod den katolske Lære. Fru Anthelius' unge Broder, der studerede i Uppsala, satte han visse Forhaabninger til og prøvede paa at faa ham til at søge en tysk Skole, hvorfra Vejen maaske, ligesom hans egen, ikke vilde være saa lang til et Jesuiterkollegium.

Den 6. Marts 1624 rejste P. Schacht med Anthelius til Stockholm. Her hørte han, at den kongelige Citarspiller, Gianbattista Veraldi, som var Romer og altsaa født Katolik, var syg af Pest. Schacht gik til ham og gav sig til Kende som katolsk Præst, og Italieneren lovede at skrifte for ham, naar han besøgte ham næste Gang. Men han forraaede ham og hans Venner til Myndighederne og fik 200 Daler derfor. Det var Tirsdag i Den stille Uge. Anthelius blev straks fængslet i Stockholm, og P. Schacht, som var taget tilbage til Södertälje for at holde Paaske, blev arresteret dér og ført til Hovedstaden. Ursinus prøvede at flygte, men blev indhentet og ligeledes fængslet. (Fortsættes i næste Uge)

J korte Træk -

Dronningemoderen i England har modtaget Ærkebiskoppen af Liverpool, Wilhelm Geoffrey, i privat Audiens, og ved denne Lejlighed givet Udtryk for Haabet om, at den Hellige Fader snart maa have overvundet sin Sygdom helt og fuldt. (KNA)

De tyske Rigsbaners Hovedsæde har truffet Bestemmelse om, at der ved Togulykker altid skal tilkaldes en Præst, saafremt der maatte være livsfarligt kvæstede. De forskellige Bane-gaarde har modtaget Anvisninger i saa Henseende. (KNA)

Man kan nu faa Religionsundervisning paa Grammofonplader i USA. Det katolske Grammofonplade-Gilde har udsendt en Serie long-playing Plader, paa hvilke ansete amerikanske Katolikker behandler aktuelle Problemer. Serien har faaet Titlen »Levende Katholicisme« og behandler bl. a. sociale Spørgsmaal. Ægteskabsproblemer m.v. (KIPA)

Den engelske Regering har tildelt den katolske Ordenssøster Moder Maria Krause fra Breslau den gyldne Medaille. Moder Maria har virket en Aarrække som Sygeplejerske i England. (KNA)

Kurforvaltningen paa den tyske Vesterhavso Baltrum har vedtaget at yde en katolsk Præst gratis Ophold paa Øen i Badesæsonen, saafremt denne vil varetage Sjelesorg og paatage sig at holde Søndagsgudstjeneste for Badegæsterne. (KNA)

Det italienske Krigsministerium har efter en Række Henvendelser vedtaget med øjeblikkelig Virkning at indstille Arbejdet med Opførelsen af en Militærlufthavn, der var under Opførelse i Ravenna. Henvendelserne pegede paa, at Lufthavnen vilde komme til at ligge i umiddelbar Nærhed af den historiske Appollinaris-Basilika og dermed udsætte Bygningsværket for stor Fare. (KNA)

Kejseren af Æthiopien, Haile Selassie, har under et Besøg i den tidligere italienske Koloni Erytrea, for første Gang aflagt Besøg i forskellige katolske Missionsstationer og har især vist Interesse for Kapucinernes Seminarium for indfødte Præster i Embatkal-la. (KIPA)

Det meddeles i Rom, at Pave Pius X's Helgenkaaring vil finde Sted som oprindelig bestemt 29. Maj. Det var en Overgang paa Tale at udsætte Højtideligheden paa Grund af den Hellige Faders Sygdom. (KNA)

Paa den berygtede Grosshesselohe-Bro over Isarfloden udenfor München, der lige siden sin Opførelse har været Vidne til flere Selvmord end nogen anden Bro i Verden, er der nu blevet rejst et Krucifiks, der skal virke som en sidste Formaning til de fortvivlede Mennesker, der søger at berøve sig Livet ved at springe ud fra den høje Bro. (KNA)

LAD DET ALDRIG SKE, ALMÆGTIGE GUD, AT KRISTUS EFTER SIN OPSTANDELSE FRA DE DØDE IGEN DØR I OS... HVAD GAVNER DET MIG, HVIS HAN IKKE LEVER I MIT HJERTE OG HVIS HAN IKKE I MIG UDFØRER LIVETS GERINGER?

Origenes.

Er det muligt klarere og tydeligere at sige, at Påsken med Kristi opstandelse før nu og i fremtiden angår livets store forhold og har betydning til den mindste detalje? Dette nummer af »Stafetten« vil i al beskedenhed søge at vise dette med større enkeltheder, men meningen er den samme: Kristus kan efter sin opstandelse leve i mit hjerte, og der længes Han efter at befrugte min gerning i stort og i småt, så selv den ganske almindelige hverdag bliver til Guds gerning.

Mariaåret

Alt hvad Maria, Guds moder, er for os katolikker, er hun i kraft af Kristi opstandelse fra de døde påskemorgen, *alt...* men det er vi også selv, så det er ikke derved, at vi adskiller os fra hende.

Forskellen ligger i, at Gud kaldte hende til noget ganske overordentlig stort, nemlig til at rumme i sit liv den, hele verden ikke kan rumme: Kristus. Af den grund skænkede Han hende store gaver, *men forlangte også* et klart og fuldtoneende »Ja« ikke blot i ord, men i liv.

Det er ved det sidste, at Jomfru Maria er vort forbillede. Hun gav plads for Kristus i sit liv ikke blot legemligt, men især åndeligt. Hun har levet det liv, apostlen Paulus ustandselig taler om i sine breve, dette Kristus-liv, som gives os i dåben, og som alle de andre sakramenter på hver sin måde giver os del i.

Kristus-livet er et liv, der næres af Kristus selv, og som tager sigte på, at vi føres bort fra os selv for at leve for Gud og dermed også for næsten og os selv. Dets kilde er påskemysteriet, og det er dette mysterium, vi selv må leve af. Vi oplever påskemysteriet højtideligt påskedag, men hver dag genfremstilles det.

Maria oplevede det, da det skete i historien så at sige, men når vi tager del i det nu, er det ikke for at mindes en længst passeret begivenhed. Det, vi tager del i, er en genfremstilling af Kristi offer. Hans offer til Gud, hvorved Han kunne opnå tilgivelse og liv for os, frembæres nu igen, men den negning som vort offer, vi selv frembærer som sonoffer og for at få del i Kristi liv.

LIVETS KILDE

»Vi søger at gøre godt mod vore medmennesker i samfundet, ikke for at slå en modstander (kommunismen), men simpelthen fordi det at gøre godt ikke kan trækkes i langdrag længere«, med disse ord karakteriserede den kendte præst abbé Pierre sin og sine fællers opgave i dag.

Der sker mange ting i den katolske verden rundt om os, ting, som kun kan gøre os glade. Der brænder en stærk optimisme i mange sind, — ikke en optimisme, der er flammert op, fordi det hele ser lyst ud, men en optimisme, der næres af Tro, Håb og Kærlighed og i visheden om, at Gud er den stærkeste.

Vi møder denne ånd hos de brødre og søstre, som følger Charles de Foucauld, vi møder den hos abbé Pierre, og mange vil sikkert kunne nævne mange andre.

Når man har hørt eller læst om disse nye bevægelser og deres ledere, ser det hele ofte så let ud, det koster tilsyneladende ingen anstrengelser, og vi føler, at sådan burde vi og alle andre i grunden også gøre.

Men her tager vi galt bestik. For det første er der spørgsmålet om kald til et sådant liv, for det andet er der tale om at dele det daglige liv med

alle disse trængende mennesker, som skal hjælpes. »Vi må dele lidelserne med de mennesker, vi vil hjælpe, og i sidste instans vil gøre kristne...« »Men det er ikke særlig originalt tænkt eller gjort, for dels er det gjort før, dels begyndte det med Kristus,« det er også abbé Pierre, der siger dette. Han har i det hele taget en fremragende måde at sige tingene på, sådan at ingen kan være i tvivl. Disse menneskers kald er ikke let, de er kaldet til lidelse, dels for som mennesker at forstå og hjælpe de, der trænger, dels for, ja især for at tage del i Kristi lidelser — på en speciel måde, ja! men ikke mindre virksomhedsfuld, for den skænker dem liv og giver liv til hver del af deres gerning.

Også de lever af det liv, der er blevet os til del ved Kristi opstandelse.

GRAMMOPONPLADER

Følgende long-playing plader m. bl. a. påske-liturgi haves på lager og kan leveres omgående:

Gregoriansk kirkesang.
La schola des Pères du Saint-Esprit du Grand Scolastic de Chevilly.
Kr. 46,00.

1. *Fra påskeliturgien*
INTROIT RESURREXI (IV Mode)
KYRIE (VIII Mode)
GRADUEL: Haec dies (Psaume 117) (11 Mode)
ALLELUIA (VII Mode)
SEQUENCE: Victimæ pascale laude (L Mode)
OFFERTOIRE: Terra tremuit (IV Mode)
SANCTUS (IV Mode)
COMMUNION: Pascha nostrum (VI Mode)
ITE MISSA EST (VIII Mode)
2. *Fra juleliturgien*
AVE MARIA (VIII MODE)
INTROIT: Puer natus est (VII Mode)
COMMUNION: In splendoribus (VI Mode)
ANTIENNE: Quem vidistis (II Mode)
HYMNE: Jesu Redemptor omnium (L Mode)
INTROIT: Ecce advenit (II Mode)
GRADUEL: Omnes de Saba (V Mode)
INTROIT: Viri Galilaei (VII Mode)
JUBILATE (I Mode)

Det russiske Kirkekor fra Metropolitan-kirken i Paris. Dirigeret af N. P. Afonsky. Pris kr. 7,50.

1. CREDO (Gretchaninoff)
Solo ved G. Pavlenko
2. HERRE, HØR MIN BØN (Archangelsky)
Solo ved A. Grigorowitch

P.S. Grammofonplader kan kun forsendes for købers regning og risiko.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 KØBENHAVN · PALÆ 4777

Vel mødt i...

Århus: To. 22. kl. 19,30: Første pepe-aften i »Smilehullet«.

Esbjerg: To. 22.: B. M. Nielsen planlægger aften.

Frederiksberg: Lø. 24.: Foredrag.

Horsens: Ma. 19. kl. 9,30: Vi starter på travetur til Bjerre. On. 21. kl. 20,15: Ordinær generalforsamling.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 24. kl. 20: Generalforsamling.

Ordrup: Ti. 20.: Jytte Weis: Spøgelser og deres historie.

Østerbro: On. 21. kl. 20: Hos Niels Hjorth, Soldalen 9. Månedens interview: Socialrådgiver Aage Netteberg fra Koføeds skole »Forbindelsen mellem narkotikamisbrug og den stigende læsning af kulørt, underlødigt litteratur«.

Angående os selv!

»Gud! Ved Herrens opstandelses herlighed skænker du denne højhelige nat dit lys' klarhed! Bevar i din nye børneflokk den sønlige udkårelsens ånd, som du har givet den, for at den, fornyet på legeme og sjæl, må yde dig en tjeneste i renhed.« Sådan beder Kirken påskelørdag nat for os alle. Det, vi fejrer, angår alle, og det angår os i det liv, vi lever. Der er ingen, der er for stor og ingen, der er for lille til at leve i og af denne hemmelighed. Som den havde betydning i Marias liv og har betydning for de, der har fået opgaver betroet som abbe Pierre, sådan har den også afgørende betydning for os. Vort liv vil ganske simpelt ikke lykkes, hvis vi ikke »øser af den kilde«, fordi vort kald er det samme: at lade vort liv i alle enkeltheder, i arbejde og i hvile være en tjeneste for Gud i renhed.

Nyt Maria-Alter i Sakramentskirken

Sakramentskirken på Nørrebrogade i København får her i Mariaåret endelig det Guds Moders alter, den altid har savnet. En statue højt oppe på en piedestal er nu ikke helt det samme. At det også har været menighedens tanke, viste sig ved, at næppe var planen fremsat fra prædikestolen, før bidragene strømmede ind, selv børnene kom med deres 5 og 10 ører, for at det kunne være en gave fra hele sognet til Guds Moder. I løbet af en måned var målet nået, uden at sognets kasse havde været nødt til at spæde en øre til.

Mariabilledet, et marmorrelief, en gave fra afd. direktør Helge Jacobsen, har i årvis haft sin plads i kirken indmuret i væggen mellem skriftestolene, et mørkt sted, hvor ingen rigtig kunne se det, og derfor efterhånden fuldkommen glemt og upåagtet. Først efter at det blev taget ned og rensat, er dets særprægede skønhed omsider kommet til sin fulde ret. Alt tyder på, at det er et florentinsk renaissanceværk fra midten af det 15. årh., og omend det ikke stammer fra en af tidens største mestre, så dog fra en kunstner, der forstod sit fag og kendte og elskede de store forbilleder.

Ligesom vor Frue af Åsebakken er også Guds Moders billede i Sakramentskirken fra tiden før den ulyksalige trosspaltning, der skilte vort folk fra moderkirken. Også det er draget frem fra glemselen, ikke bare for at stå som et minde fra en svunden tid, men for at udfylde en opgave og være et bånd, der påny knytter vort

Katolsk Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtegade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

folk til den Kirke, hvor alle slægter priser Maria salig, og derfor bliver Sakramentssoignets gave til Guds Moder i virkeligheden hendes gave til os i det år, der er indviet til mindet om hendes uplettede undfangelse.

Paaskens Gudstjenester

Sakramentskirken

ST. 8 Levitm., 17 Andagt. LF. Lit. Gudstj., 17 Præd. og Korsvej. PL. 22½ Ceremonier, 24 Levitm. 1P. 9 stille M., 10 Levitm., 17 rec. Messe. 2P. 8 stille M., 10 Højm.

Statsradiofonien

Paaskedag Kl. 15,20 synger Schola Gregoriana (Dir.: B. Lenkowitz) gregorianske Paasketekster.

Den ideelle Sommerferie
holder De i Aar i

Gasthof-Pension »Klocker«

i Roppen (nær Innsbruck)
i Tyrols Hjerter

Pensionspris (incl. Service) 38.50 østr.
Sh. (c. 10 kr.) – Herlig Beliggenhed.
Garage. Skriv efter Prospekt til:

Geschwister Klocker

Roppen, Oberinntal, Tirol

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«
E. Møller
Borgergade 34 - Telefon 1406
Stort Udvalg
i Chocolade og Bolcher

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.
Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251
Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660
Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricolage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømremester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfør.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastetvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

18. S. 1. PAASKEDAG (546—37); (hvid) Paaskens Præfation (518).
19. M. 2. PAASKEDAG (550—38); (hvid) Præf. (518).
20. Ti. 3. PAASKEDAG (555—39); (hvid) Præf. (518).
21. O. i Oktaven (559); 2. Bøn: St. (hvid) Anselm (879); Præf. (518).
22. T. i Oktaven (563); 2. Bøn: St. (hvid) Soler og St. Cajus (879); Præf. (518).
23. F. i Oktaven (568); 2. Bøn: St. (hvid) Georg, Riddernes og Spejder- nes Værnehelgen (880); Præf. (518).
24. L. Hvide Lørdag (572); 2. Bøn: (hvid) St. Fidelis af Sigmaringen (881); Præf. (518).
25. S. HVIDE SØNDAG (575—40). (hvid) Den større Bededag (594—44); denne Bededags-Messe (violet) kan kun læses i Forbindelse med Bededags-Processionen.

Katolske Menighedsplejer

Hver onsdag aften kl. 19—20 har Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69 A, åbent for juridisk vejledning for ubemidlede ved lrs. V. Høgsgaard (Tlf. PALæ 2323).

Nye Tempus Uro -
med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilgade 34
v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Augustins Forlag, dredgade 67,

København K. Tlf. PøLæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Fru P. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 D 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y.

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse

Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

Academicum Catholicum

Lørdag den 24. april kl. 19,30: Åbent
hus hos civilingeniør Gotfred Wissum,
Asmussens Allé 1, F. Pastor Knud Bal-
lin taler om *Strandede flygtninges
problemer.*

St. Dominikus' 3. Orden

Møde Tirsd. 27. April Kl. 20 hos
Pater Zoetmulder, Præstegaarden, St.
Josephs Hospital.

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. An. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

For Børnenes Skyld

Hvem vil i Tiden 23. 4.—12. 5. ofre
en Time eller to til at forhandle Børne-
hjælpsdagens Lødsedler i Kiosken paa
Hans Knudsensplads? Tilmeldelse til
Katolske Menighedsplejer, Bredg. 69 A.

PAYING GUEST

modtages i smukt gammelt Patricierhus med moderne Bekvemmeligheder
i Helsingør. Et møbleret Enkelt- og et møbleret Dobbeltværelse udlejes
med fuld Pension (mod. Badeværelse, Telefon). 5 Minutter til katolsk
Kirke, 5 Minutter til Strand, 10 Minutter til Skov, 20 Minutter til Sverige.
Naturskøn Omegn. O. Rørdam Bonnevie, cand. theol. Stengade 56, Hel-
singør.

DYGTIG UNG PIGE

kan faa Plads 1. Maj paa Proprietærgaard nær Køge (4 km). Nyt Køkken
med alle tekniske Hjælpemidler. God Løn, ordnet Frihed. Nærmere ved
Henvendelse til Fru Lise Jørgensen, Essetofte, Ølby pr. Køge. Tlf. Skens-
ved 130.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Se med Briller</i> fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVES Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Liggistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begraveleer Fruestr. 10, Tl. 264 . H. Nielsen jun .priv. Tf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherrød 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p><i>Riedels Blomster</i> TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smødegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Henry Koefoed Herre- og Damefrisør Jernbanegade 5 Telf. 71</p>
<p>Nykøbing F.</p>		
<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stansiseret Sødsmilk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Østerbro's Ure & Optik v/ Robert Hansen Østerbrogade 14, Telefon 1373 Lev. til De katolske institutioner</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedsøvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Pavetale til Radiologer

Pavens første store Tale efter Sygdommen

Den Hellige Fader har i sidste Uge for første Gang efter sin Sygdom rettet en Tale paa et specielt videnskabeligt Omraade til Deltagerne i en international Kongres. Talen, som grundet paa Pavens svagelige Helbredstilstand blev publiceret skriftligt, var rettet til 1500 Faglæger, der deltog i den 3. internationale Radiologkongres i Rom. Den Hellige Fader advarede imod at stille »overdrevene Forhaabninger« til Radiologien, som har givet Lægerne et Instrument i Hænde, der endnu kun lader ane Mulighederne for sin fremtidige Anvendelse. Paven opfordrede imidlertid Radiologerne til ikke at trættes i deres Bestræbelser: Gennem stadig Forskning og i enigt Samarbejde vilde det maaske med Tiden lykkes dem at »triumfere over Sygdomme, som man hidindtil har betragtet som uhelebredelige.« (KNA)

Terrorister myrder katolsk Præst

Sognepræsten i Kairouan, Abbe Costa, er blevet myrdet ved Revolver-skud, da han var paa Hjemvejen fra et natligt Sygebesøg. Det er lykkedes Politiet at paagribe Gerningsmændene, som imidlertid ikke er til at formaa til at udtale sig om Grundene til deres Udaad. Det staar dog fast, at Mordet er en Sammensværgelse af en arabisk Terroristbande. (KNA)

Med barnlig Glæde ynder Italienerne det overdimensionerede — ogsaa paa Paaskeæggenes omraade! Ovenfor et Kæmpe-Paaskeæg — med Peterskirken i Sukker — i en Chokoladeforretning i Roms Centrum.

URBI ET ORBI

Ærkebiskop Beran i

»Special-Fængsel« for Præster

Ærkebiskop Josef Beran — om hvis Skæbne der har hersket Uvished i de tre Aar, som nu er gaaet efter hans Arrestation — befinder sig ifølge en Meddelelse, som er afgivet af et Øjenvidne nu for faa Dage siden, for Øjeblikket i Kolin, en Flække 30 km øst for Prag. Biskoppen opholder sig her sammen med en Snes andre Gejstlige i et særligt Fængsel, som er indrettet i et større Landsæde, der er blevet beslaglagt af Kommunisterne. Samtlige Fanger overvaages meget stærkt. Een Gang om Ugen er det dem tilladt at skrive til deres nærmeste. Til Hovedbygningen hører et større Haveanlæg, som holdes i Stand af de internerede Gejstlige. (KNA)

»Vi prædiker ikke om Politik«

Kardinal Spellman om Mc Carthy

Det bedste Svar til Kommunismen er en ægte samfundsgavnlig Indstilling, og den bedste Rygrad i denne Indstilling er Religionen, erklærede New Yorks Ærkebiskop Kardinal Spellman i sidste Uge som Svar paa et Spørgsmaal om, hvorfor den katolske Kirke ikke har afgivet en officiel Erklæring vedrørende Senator McCarthys Virksomhed. »Vi prædiker ikke Politik; der er nok af andre Problemer, som det er vor Opgave at behandle«. Den katolske Kirkes Tavshed overfor McCarthy var blevet offentlig kritiseret af to evangeliske Ministre. (KNA)

Indonesien nægter udenlandske Præster Indrejse

I katolske Kredse i Djakarta peger man med Bekymring paa den Kendtgøring, at den indonesiske Regering nu lige siden September 1951 haardt nakked har vægret sig ved at udstede Indrejsevisum til udenlandske Missionærer. I Øjeblikket venter 140 katolske Præster — deraf 135 Hollændere — paa Indrejsetilladelse.

Det indonesiske Kabinets Holdning maa føres tilbage til det spændte Forhold som for Øjeblikket bestaar mellem Djakarta og Den Haag. Vægningen ved at tillade Missionærer at komme ind i Landet, maa først og fremmest søges i den hollandsk-fjendtlige Kampagne, der for Tiden føres af Indonesien imod det tidligere Moderland.

Der lever idag henimod en Million Katolikker i Indonesien. Tallet paa indfødte Præster beløber sig til ca. 200, men for at kunne gennemføre en blot nogenlunde forsvarlig Sjøesorg, vil der være Brug for 2000 Præster. (KIPA)

»Børnenes Verdens-Bededag«

— et Bevis paa Kirkens Fredsvilje

Pave Pius XII har i en Skrivelse til Præsidenten for den internationale Pax Christi-Bevægelse, Kardinal Feltrin i Paris, givet Udtryk for sin store Glæde og Tilfredshed over Bevægelsens Initiativ til 23. Maj at arrangere en »Børnenes Verdens-Bededag«. Paven understreger i denne Forbindelse den store Betydning, der maa tillægges den Bøn, som Børnene opofrer for Fredens Bevarelse.

I en Henvendelse, som Kardinal Feltrin har rettet til samtlige Pax Christi-Organisationer i hele Verden, hedder det: 23. Maj vil alle Børn i hele den katolske Verden samles til fælles Bøn og fælles Offer paa det, at den sociale og internationale Fred i Verden maa vedvare.« Dette kollektive Offer skal være et offentligt Bevis paa Kirkens Fredsvilje. (KNA)

Første Pilgrimstog til Det Hellige Land

Aarets første Pilgrimstog er ankommet til det hellige Land. Hoteller og Pensioner har allerede indstillet sig paa en vældig Tilstrømning i det forestaaende Maria-Aar, og mangt og meget tyder paa, at der vil blive Brug for alle Hotelpladser. Det første Pilgrimstog bestod af 400 amerikanske Katolikker, og til Paaske ventes to store Pilgrimsskibe med franske Katolikker, som vil overvære Paaskehøjtidelighederne i Jerusalem. (KNA)

Myrdet Biskop maa ikke nævnes

Haarde Straffe, Fængsel og Deportation er Prisen for i Ungarn blot at nævne den første Biskop, som de russiske »Befriere« myrdede. Ungarske Myndigheder og russiske Organisationer søger idag efter bedste Evne gennem en Arrestationsbølge at udslutte Mindet over hele Landet om den heltemodige Biskop Wilmos Apor i Győr, der blev skudt i 1945 af russiske Soldater, da han forsøgte at værne en hel Del ungarske Kvinder imod at blive voldtaget af Soldaterne. Episoden indtraf ved indgangen til det biskoppelige Palæ. Da Biskop Apor, som da var 53 Aar, stillede sig i Vejen for de russiske Soldater, der søgte at tiltvinge sig Adgang til Palæet, hvor en Del af Landsbyens Befolkning havde søgt Tilflugt, affyrede Soldaterne tre Skud imod ham, og haardt saaret blev han bragt til Hospitalet, hvor han døde to Dage senere, Paaskedag 1945.

Det ungarske Politi foranstaltede umiddelbart efter Mordet Husundersøgelse hos alle kendte katolske Familier i Bispedømmet Győr og beslaglagde samtlige Portrætter af den myrdede Biskop. (KIPA)

Katolsk

25. April 1954
102. Aargang
Nr. 17

Ugeblad

HVIDE SØNDAG

Statistik og Svindel

Foraar indenfor
den religiøse Kunst

»La Santa Casa«
i Loreto

Pius XII's Paasketale

I Aar finder Pave Pius X's Helgenkaaring Sted. Det bliver en stor Glædesdag for den hele Kristenhed. Men Festen vil ogsaa i Forvejen gøre sig bemærket nu paa Søndag, Hvide Søndag.

Hvide Søndag, den Dag vi som Børn modtog Frelseren for første Gang i Alterets helligste Sakramente. De fleste af os er blevet gamle siden da. Men har et langt Kristenliv i Sejre og Nederlag lært os noget, saa er det først og fremmest, hvad den hellige Kommunion betyder for den, der gerne vil

følge Kristus efter. Og vi har Erfaringens Vished for, hvor godt det var for os, at vi allerede som smaa Børn fik lært at søge Kristenlivets Føde ved Kommunionsskranken.

Derfor er vi, næst Gud, den gamle hellige Pave taknemlige. Det var Pius X, som trodsede Aarhundreders daar-

Pius X og Hvide Søndag

lige Kirkevaner og kaldte de smaa Børn til Kommunionen. Der var Hundreder tusinder, paa hvem det virkede med et ligefrem Forargelsens Chok. Hvad tænkte Paven dog paa? Det forekom dem næsten som en Krænkelser af Gud at lade Børn omkring Skolealderens Begyndelse modtage Frelseren. Hvad vidste saa smaa Børn om Sakramentet? Ja, og hvad ved I? Kunde Paven svare. Overfor Guds Mysterier er vi alle uvidende Børn. Vi ved kun om det, hvad Frelseren selv har sagt os, og forstaa det med vor Menneskeforstand kan ingen af os. Ved Barnet, at Hostien ikke længere er det Brød, den for Sanserne synes at være, men Frelseren selv — og at den er det, fordi Frelseren har sagt det, og saa er det rigtigt paa Trods af Sansernes Vidnesbyrd — ja, da ved ingen Teolog bedre Besked.

Naturligvis havde Pius X Ret. Ikke blot deri, at det var forsvarligt at lade Børnene modtage Kommunionen saa snart deres barnlige Tro kunde skelne den fra almindeligt Brød, men ogsaa deri, at det var uforsvarligt ikke at lade dem modtage Sakramentet. Uforsvarligt, fordi det Kristenliv, som opbygges af Brødet fra Himlen, aldrig kan komme for tidligt i Gang. Enhver Venten, naar først de enkle Betingelser for Modtagelsen var til Stede, maatte være ensbetydende med et Tab.

Det halve Aarhundrede, der er gaaet, har givet flere Slægtled Erfaringens Vished for, at Pave Pius X havde Ret. Og naar vi Hvide Søndag modtager den hellige Kommunion, vil det i Aar ikke blot være med Tak for Livsbrødets Gave og med Bøn for de Børn, som i Aar slutter op i Kommunikantrens Broderskabskæde, men ogsaa med Tak til Gud for den gamle Pave og hans Værk, der betegner en af de største Tinder i den lange Kirkehistorie. Faa kirkehistoriske Beslutninger har baaret saa rig en Frugt som Pius X's Beslutning om at lade de smaa Børn komme til ham, vi altid kaldte Børnenes Ven.

HVIDE SØNDAG

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/s

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefy**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/s
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforet. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen
Leverandør til de katolske Institutioner

Th. P. Stillinge

tømrermester
Sejrsøgade 15
Tlf. Ryvang 1225
Udfører arbejdet for de katolske institutioner

Larsbjørnstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforskr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørforr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
KØBENHAVN

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damse 2043

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 856

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fydepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Naar Statistik er lig med Svindel

For et Par Uger siden bragte nogle danske Aviser med et amerikansk Pressebureau som Kilde en temmelig opsigtsvækkende Meddelelse. Der stod, hvad man vidste i Forvejen, at 1 Million Mennesker i Løbet af de sidste 10 Aar er konverteret til den katolske Kirke i U.S.A. Men dertil føjedes, og det var Sensationen, en Oplysning om, at ikke færre end 4 Millioner U.S.A.-Borgere i Løbet af det samme Tidsrum var konverteret fra Katolicisme til Protestantisme.

Vi er nu i Stand til at fortælle, hvordan Sensationen er opstaaet, og det kan være nyttigt at ofre lidt Plads paa den, fordi det maaske kan lære os nyttig Skepsis overfor talmæssige Oplysninger. Alt for ofte laves der saakaldt Statistik paa lignende Maade som den, vi her skal beskrive. Det er vel for meget at vente, at Dagspressen gider dementere det blanke Nonsens, som Meddelelsen faktisk var. Aviserne stoler paa, at Læserne forlængst har glemt den forkerte Nyhed. Men skulde enkelte kirkelige Blade have citeret den daarlige Kilde, tør man vel vente, at de for Sandhedens og Saglighedens Skyld fortæller Læserne, hvordan de faa mere 4 Millioner blev til.

Historien er denne:

Katolikkerne i U.S.A. offentliggør hvert Aar en kirkelig Statistik. Det var i Aar lige blevet publiceret, at der i de sidste ti Aar ialt havde været 1.071.897 Konvertitter. Det protestantiske Blad »Christian Herald« (Redaktør: Pastor A. Poling) vilde gerne her overfor bringe et Tal paa, hvor mange Katolikker, der i de samme Aar havde forladt deres Kirke for at træde over i et protestantisk Samfund. Mr. Will Oursler, som tilhører den episkopale Kirke (forøvrigt er han Søn af Forfatteren Fulton Oursler, som selv gik over til Katolicismen), paa-tog sig Arbejdet. Da han offentliggjorde Resultatet, var det yderst præcist, nemlig 4.155.366.

Mr. Oursler benyttede følgende Fremgangsmaade. Han skrev til 25.000 protestantiske Præster og bad dem oplyse, hvor mange Katolikker de i Løbet af sidste Tiaar havde optaget i deres Kirke. Hvordan de 25.000 blev udvalgt, siges der intet om. De fleste svarede ikke. Ialt svarede 2219 (altsaa mindre end 10 pCt.) Almindelig sund Fornuft siger, at det antagelig var dem, der havde noget at svare, som ogsaa svarede. Ikke desto mindre regnede Mr. Oursler med, at Svarene gav Udtryk for Gennemsnitstallet af Konvertitter pr. Præst og gangede derpaa sit Gennemsnitstal med Antallet af protestantiske Præster.

Og som om Fremgangsmaaden ikke i sig selv var taabelig nok, benyttede Mr. Oursler Tallet 181.000 som Antal-le af protestantiske Præster. Han maa have dette Tal fra »Statistical Abstract of the United States«, hvori der optælles 181.123 gejstlige i U.S.A. — men det er notabene gejstlige fra de 70 største Kirkesamfund i Staterne, ogsaa Kirkesamfund, som aldeles ikke vil kaldes Kristne (de jødiske Rabinere

er med i Tallet), og bl. a. ogsaa de ortodokse Kirkers Præster samt hele det store katolske Præsteskab i Staterne!

Dette er Statistik paa slap Line, om ellers noget er det.

Rent nøgternt og faktisk: Der var 2219 protestantiske Præster, som gennem ti Aar noterede at have haft 51.361 Konvertitter fra Katolicismen. (Resten er Vidnesbyrd om slette Regneevner). En Trediedel af de svarende Præster havde ikke givet disse Konvertitter nogen Form for Undervisning. Hvorfor konverterede de?

Jo, »Christian Herald« oplyser, at »Hovedgrunden til Konversion til Protestantismen« er de blandede Ægteskaber. »Tværtimod hvad man almin-

deligvis tror, er det oftere Katolikken end Protestanten, der antager Ægteskabet. Et blandet Ægteskab er nu efter vor Terminologi et Ægteskab, hvor hver Part har sin Tro. Hvis Protestanten bliver Katolik, er Ægteskabet ikke blandet. Hvis Katolikken lader sig vie i den protestantiske Kirke, træder han udenfor den katolske Kirke, men det er religiøst set dristigt at kalde det en Konversion til Protestantismen. Og er Vielser i protestantisk Kirke en betragtelig stor Del af de 51.361 »Konversioner«, maa det være en yderlig nøjsom Form for protestantisk Tro, som kan finde nogen Aarsag til Glæde heri.

En anden Konversions-Aarsag er Kirkens »Jerndisciplin«, siger det protestantiske Blad. Ja, der er jo faktisk en Del Punkter, paa hvilke det er nemmere at være Protestant end Katolik.

Hvide Søndag

25. April 1954

DA FREDEN KOM

(Sct. Johs. Evg. 20, 19-31)

Intet higer Mennesket ud af en naturlig Trang mere efter, og intet er der i Verden mindre af end *Fred!* Vi ønsker Fred i det ydre og Fred i vort Indre. »Lad mig have Fred!« er vist for de fleste Mennesker Dagliglivets stadig tilbagevendende Ønske. Saa flygter vi fra alt det, der skabte Ufreden og Konflikterne, men Freden fandt vi alligevel ikke!

Det gjorde Apostlene heller ikke, da de flydede Skærtorsdag Nat! De gentte sig i »Nadversalen« og laasede Dørene, men Fred fandt de ikke, og de var stadig bange. De unddrog sig Langfredagens larmende Scener i Byen, ved Domhuset og paa Golgatha, men der blev alligevel mørkt ogsaa inde i deres Stue i de forfærdelige Timer, og i ubeskrivelig Gru har de mærket, da Jorden skjælv og Klipperne revnede. Der blev endda, hvad der var langt værre, helt mørkt inde i deres Sjæle, for de fik »Samvittighedens Ufred!« Paaske-søndag kom, men den gav heller ingen Fred, for »Tvivlens Ufred« fyldte nu deres Tanker. De diskuterede Sagen forfra og bagfra, overvejede alle Muligheder for en Forklaring, og det gav endnu mindre Fred!

Men det blev Aften paa den første Dag i Ugen, og saa kom *Freden!* Den kom med Jesus Kristus, den Opstandne selv! »Fred være med Eder!« var hans Ord, og han viste dem Hænderne og Siden, og saa var der Fred og Glæde! Det maa have været en Fred over al Forstand, dén som Jesu Ord og Nærvar skabte. Det var *Freden ved Troen*, og den drev baade Frygten og Tvivlen ud! Mon Apostlene derefter har tænkt ret meget mere over, om Dørene var laasede eller aabne, og har det mon interesseret dem at fortsætte med Diskussion af den tomme Grav? Nej, der har i Sandhed været Fred i Stuen og Fred i Hjerterne, for *Jesus var der, og de troede!*

Lukker vi saa Frygt og Tvivl ude, naar vi søger Troens Fred? Desværre ikke! Vi siger vist akkurat ligesom den ene af de Tolv, som Hvide-Søndags Evangelium fortæller om. Han vilde ikke tro, i hvert Fald ikke uden først at have set, og det gav en hel Uges Forlængelse af Ufreden. Men saa kom *Jesus* atter, og »den vantro fandt *Freden ved Troen* og fik fremstammet sit »Min Herre og min Gud!«

... Endnu er det *Paaske*, og det vil sige, at den *Opstandne* staar iblandt os som den levende, der tilbyder os *Fred, hvis vi vil tro*, tro dybt og inderligt! Som Katolikker er vi overbevist om den historiske Virkelighed af Jesu Kristi Opstandelse, men det er ikke nok med »en historisk Tro«. Vi maa ned for den Opstandnes Fødder og med Apostlen Thomas sige: »Min Herre og min Gud!« Saa kommer den Troens Fred, som driver baade Frygten og Tvivlen ud, og ved at tro finder vi »*Livet i hans Navn!*«

Paa Hvide-Søndag fejrer vi i Danmark *TROSBEKRÆFTELSES-FESTEN* for de 14-aarige. Lad os paa denne Søndag alle bede inderligt for disse Børn, som nu træder over i »de unges« Rækker, at de i Ungdommens Aar, som de skal opleve i en Verden uden Tro, uden Fred og uden Glæde, maa befæstes i den Sejr, som overvinder Verden, og som Sct. Johannes siger er: *vor Tro!*

Amen.

N. R. M. Oppermann.

50 Aars Jubilæum i Vejle

Søndag 2. Maj fejrer den katolske Menighed i Vejle sit 50-Aars Jubilæum. Jubilæumsdagen faar sil ganske særlig festlige Præg derved, at Vejles første Sognepræst, Hs. Excellence Biskop Jos. Brems, har lovet at komme til Vejle og celebrere Pontifikalmessen samt holde Festprædikenen. Blandt de øvrige prominente Gæster, der vil være til Stede ved Jubilæumsfesten, kan foruden vor egen Biskop nævnes Averbode-Klosterets nuværende Abbed, Mgr. E. Gisquière.

*

Ugebladets Søndagsprædikener

i Paaskeliden skrives af Sognepræsten i Nykøbing Falster, Pastor N. R. M. Oppermann.

HVIDE-SØNDAGS TANKER

— til Overvejelse

Man burde kunne mærke paa en Familie, at den har en Førstekommunikant i sin Midte — ikke blot naar det drejer sig om Forberedelsen til den store Fest.

Hvor ofte er der ikke en skæbnesvanger Afgrund mellem det, som Barnet hører om i Kommuniionsundervisningen og det, som det hører og ser hjemme. Fremfor alt maa Forældrene vise Interesse for Barnets Kommuniionsundervisning, forsøge at leve lidt med — gør de ikke det, da mister Barnet ofte selv Glæden og Interessen, og der, hvor Tøj og Gaver spiller Hovedrollen, der trænges den virkelige Forberedelse desværre hyppigt i Baggrunden.

De Forældre, hvem deres Børns aandelige Vel ligger paa Sinde netop paa dette vigtige Tidspunkt, bør netop paa dette Tidspunkt mere end ellers se lidt efter, hvad det er, Børnene læser — tænkt blot paa de saakaldte kulørte Hefter!

Børn, som kun sjældent — for stiel ikke at sige aldrig — ser Forældrene gaa til Sakramenterne, hvorledes skal de kunne lære at værdsætte det, at gaa til Herrens Bord?

Op mod Hvide Søndag bør Du endnu mindre end ellers sige: »Aa, det lægger de saamænd ikke Mærke til!« Du aner ikke, hvor meget Børn ser og hører --- og desværre ofte ogsaa forstaar! Lad være med at

B. R.

Men igen en Gang: Er det noget for en virkelig Protestant at glædes over? Kan man i Alvor tænke sig en Protestant udbryde: »Halleluja, endnu en Katolik har forladt sin Kirke, fordi det er nemmere at være Kristen paa vor Maner.« Selvfølgelig kan man ikke det.

De 1.071.897 Konvertitter til Katolicismen kan anføres hver eneste med Navn og Adresse. De er ikke ble-

vet Katolikker, fordi det bød Nemhedens Fordele, tværtimod. De er ikke blevet talt med, fordi de uden at være eller blive Katolikker har ladet sig vie i katolsk Kirke. De er blevet undervist allesammen og har bedt om Optagelse, fordi de mente, at den katolske Kirke er Jesu Kristi Kirke.

Om lignende Tilfælde med omvendt Fortegn er Mr. Ourslers Undersøgelse mærkelig tavs.

Brev fra Paris

*Forår indenfor
den religiøse
kunst*

Indehaversken af en af Paris' talrige katolske boghandler, Madame Capek, foranstaltede for kort tid siden i sit vindue en udstilling af de værste af de mange fæle, maskinfremstillede, såkaldt religiøse figurer, der i Frankrig går under navnet *saintsulpiceries*, fordi flertallet af fabrikanterne og forhandlerne bor i kvarteret omkring St. Sulpice. Skønt Madame Capek bor i den skinbarlige rue St. Sulpice, hvor denne form for simoni hidtil har haft sin højborg, vakte hendes udstilling megen opmærksomhed. Man forfærdedes. Man vidste, at det havde været galt fat. Men var ikke helt klar over, hvor slemt det var.

Man har lov at sige var. For da Pater Couturier, O.P., for kort tid siden døde, var hans livsgerning lykkedes. Gennem sit tidsskrift *l'Art sacré* — der videreføres af Pater Régamey — og gennem sit personlige bekendtskab med tidens største kunstnere, lykkedes det ham at påbegynde den nødvendige fornyelse af den religiøse kunst, eller rettere at genskabe forbindelsen mellem Kirken og kunsten. Vi har ikke blot vor store Georges Rouault; som man ved, har også *Matisse* stillet sit geni i Kirkens tjeneste.

Denne virksomhed i det høje plan har også kastet sit lys over den mere beskedne del af den religiøse kunst: mange af de figurer og billeder, der i dag sælges omkring St. Sulpice, er af en sådan art, at de både kan skænke den jævne mand og den kræsnede kender en religiøs oplevelse.

Men det er ikke blot Frankrig, der genskaber forbindelsen mellem Kirken og kunsten. I det lille Porto Rico, der er spansk af kultur, men som hører under U.S.A., har en hollandsk dominikaner, Pater *Marcolino Maas*, de sidste år gjort en indsats, der er blevet omtalt i Tidsskrifter verden over. *l'Actualité religieuse dans le Monde* fortæller, at munken Marcolino Maas i 1936 sendtes til Porto Rico som missionær. Han var selv maler, og til trods for sit meget omfattende missionsarbejde, fortsatte han sin kunstneriske virksomhed. Ved krigens afslutning gav hans overordnede ham

ordre til udelukkende at hellige sig den kunstneriske apostelgerning. Han var klar over, at for at få bygget en helt rigtig Kirke, måtte man henvende sig til en dygtig arkitekt, som man gav fuldkommen frihed, blot han — naturligvis — respekterede de rammer, der sættes af liturgien. Han henvendte sig til en arkitekt, der ikke hidtil havde arbejdet med kirkelige opgaver, *Henry Klumb*, og resultatet af deres samarbejde blev en af de smukkeste og mest ægte højtidelige af verdens moderne kirkebygninger.

Selv fortsatte den hollandske dominikaner som maler. Og sammen med en amerikansk kunstner af hollandsk oprindelse, *Joep Nicolas*, opfandt han en ny teknik til vægdekoration: *vermurail*, glas, der er hærdet i ild. Hans arbejder med denne teknik, især i kapellet til guvernørens palæ i St. Juan, studeres af teknikere og kunstkere fra alverdens lande. De værker de kyndiges begejstring, og de stemmer den almindelige beskuer til andagt. Modstanden mod hans virke kommer ikke fra jævne folk. Han mener, som så mange kunstnere, at menigmand har større kunstfornemmelse end det i almindelighed tros; modstanden kommer altid fra de halvdannede.

Denne munk, hvis apostelgerning helt er af kunstnerisk art, siger således om sit virke:

»Det eneste, der optager mig, er at skabe noget rigtigt, i harmoni med mine synspunkter, idet jeg samtidigt søger at respektere de almindelige regler for religiøs kunst, de romerske dekretter angiver ... Det er en meget sørgelig ting, at man bygger disse uhyrlige kirker og forsyner dem med gyselige statuer, der er lavet på fabrik, og det tiltrods for, at det er i absolut modstrid med Roms dekretter. Hvis der tilfældigvis laves noget godt, som for eksempel den kirke, arkitekt *Krumb* har bygget, så bliver der protesteret, men ikke af jævne folk, for jeg tror, at de er bedre istand til at forstå noget smukt, selvom det går imod det, de er vant til ... den eneste vej, vi kan gå for at begrave det, der er virkelig dødt, det er at handle.«

*

Der var en tid, da Kirken og den store kunst arbejdede hånd i hånd. I Frankrig er det ved atter at blive tilfældet. Og den bevægelse, der er udgået fra Frankrig, sætter nu frugt i mange lande, naturligvis især de latinske.

slutte efter Erindringen fra Din egen Ungdomstid! Og Forældrene bør ikke blot læse sig lidt af, hvad Børnene læser — men ogsaa hvem de omgaas!

Og saa Biografen! Selvfølgelig bør en lille Førstekommunikant ikke rende i Biografen paa sin Højtidsdag. Men det turde dog være overflødig at gøre opmærksom paa.

Børn aner aldeles ikke, hvad Sakramenterne kan komme til at betyde for dem senere hen i Livet — jo andægtigere de gaar til den første hellige Kommunion, desto bedre husker de denne Dag hele Livet igennem.

Og jo mere Moderen — især Moderen — gør for at fejre denne store Dag, desto bedre præger den sig i Barnets Erindring. Hvor er det Synd for det Barn, der ikke har den Lykke, at kunne følges med Mor i Haanden paa denne store Dag.

Der kan senere hen i Livet komme Stunder, hvor Dit Barn maaske vender Troen Ryggen — men der kan ogsaa komme den Stund, da Erindringen om den første hellige Kommunion giver den tabte Tro tilbage og dermed den tabte Sjælfred.
J. A.

76. Davidssalme

DEN TRISTE NUTID, DEN LYSE FORTID

I. Min Gud, hvorfor har du forladt mig?

1. Til sangmesteren. Til Idutun. Af Asaf. En salme.

2. Min stemme stiger op til Gud, og jeg skrider; min stemme stiger op til Gud, for at han må høre mig.
3. På min nøds dag søger jeg Herren; hvileløst er min hånd udstrakt om natten; min sjæl vil ikke lade sig trøste.
4. Medens jeg ihukommer Gud, stønner jeg; medens jeg tænker efter, vansmægter min ånd.
5. Du holder mine øjne vågne; jeg er forvirret og kan ikke bede.
6. Jeg tænker på gamle dage og ihukommer længst henrundne år.
7. Jeg gransker om natten i mit hjerte, grunder frem og tilbage, og min ånd grubler:
8. »Vil Herren bortstøde for evigt og aldrig mere være nådig?
9. Er det slut med hans nåde for stedse, gælder hans løfter da ikke for alle slægtled?
10. Har Gud glemt at ynkes, eller har han i vrede lukket for sin barmhjertighed?»
11. Derfor siger jeg: »Dette er min smerte, at den Højestes højre ikke er mere som før.«
12. Jeg kommer Herrens gerninger ihu, ja, jeg kommer dine undergøinger i fordums dage ihu.
13. Jeg tænker på alle dine værker, jeg grunder over alle dine gerninger.

II. Forfædrene forlod sig på Gud og blev ikke til skamme.

14. O Gud, hellig er din vej, hvor er en Gud, så stor som vor Gud?
15. Du er en Gud, som gør undere, du gjorde din væld kendt blandt folkene.
16. Med din arm udløste du dit folk, Jakobs og Josefs sønner.
17. Vandene så dig, o Gud, vandene

- så dig og begyndte at skælve, og bølgerne kom i oprør.
18. Skyerne udløste vandstrømme, skyerne udsendte deres brølende røl, lynets pile fløj hid og did.
19. I stormvejret buldrede din torden, lynene oplyste jordkredsen, jorden blev rystet og skjælv.
20. Din vej gik midt gennem vande, din sti gennem store vande, dog dine fodspor kendtes ikke.
21. Du førte dit folk som en hjord ved Moses' og Arons hånd.

V. 5. Din vej er hellig = dit forsyns styrelse har altid været hellig og er det stadig endnu, d.v.s. er i overensstemmelse med din uendelige store hellighed.

V. 16. Jakobs sønner, som udvandrede til Ægypten og Josefs sønner, som er født der. I. Mos. 46, 26 f.

V. 17—20. Guds hjælp ved Israeliternes marsch gennem det Røde Hav skildres her som en storslået tilsynkomst af Herren selv, ledsaget af mægtige naturfænomener.

V. 20. Den almægtige Gud var ganske vist usynlig, men hans vældes åbenbaring aldeles håndgribelig. Således styrer han også nu sit folk på en usynlig og hemmelighedsfuld måde.

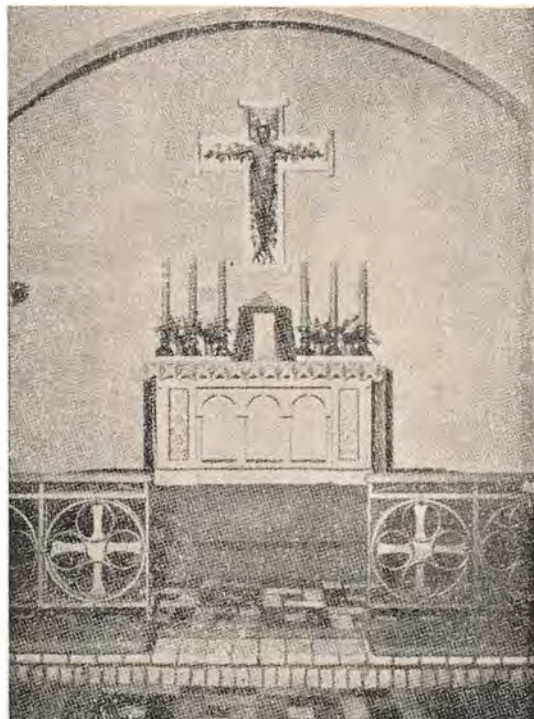
Det var sandsynligvis i den baby-loniske landflygtigheds tid, at salmisten ligesom knust af folkets mange lidelser og genvordigheder, henvendte sig gang på gang til Gud og tryglede om, at Herren dog måtte lette det tunge kors, men hans bøn blev ikke bøn hørt. Erindringen om, hvordan det var i gamle dage, gjorde hans hjerte endnu mere tungt og usikkert. Han forstod ikke mere meningen med den forandring i forsynets styrelse, der var indtrådt, og spurgte, om Gud da fuldstændigt havde forstødt sit folk og nægtede barmhjertighed for evigt og altid. Vi ser, der er en slags langfredagsstemning over denne salme.

For at finde lidt lindring og trøst i sin dybe sorg og smerte, søger salmisten tilbage til beviserne for Guds storhed i fortiden. Han hylder Guds op-højede majestæt og skildrer alle de undergerninger, hvormed Gud fordum havde været folkets værn og hjælp i nødens stund, og hvorledes han i rolige tider havde ført det ved Moses' og Arons hyrdeomsorg.

Mindet om disse velgerninger bliver en trøst i den øjeblikkelige ulykke og en garanti for, at den skjulte Gud også nu er og vil være Israels gode hyrde.

Hvad denne salme skildrer, er som et skyggebillede af det, der skete i Olichaven og på korset, da vor Frelser i sin sjæls kvide bredte sine arme ud og råbte til Gud om forbarmelse. Det kan også ske i vore dage, at en sjælesørg, der føler sig ansvarlig for det kristne folks sjælenød, med dyb smerte konstaterer, at til trods for alle anstrengelser, trods undervisning i skolen og på prædikestolen, trods hjemmebesøg og arbejde i foreninger sygner troens liv hen, de havarerede ægteskaber tager stadig til, og familie-

(sluttes Side 198)

KATOLSKE KIRKE- SILHOUET- TER

44.

HELLIG KORS KIRKE
i Nykøbing F., opført 1916.
Alterkors af Birgitte West.

„La Santa Casa“ i Loreto

I den italienske Provins Ancona ligger — faa Kilometer fra det blaa Adriaterhav — Valfartsstedet Loreto, som ikke blot er den italienske Families Valfartssted, men tillige søges af Pilgrimme fra den ganske Verden. Basilikaen, der er rejst i 15. Aarhundrede, og som senere atter er blevet bygget om, gemmer den Bygning, som ifølge Legenden siges at være den hellige Families Hus fra Nazareth. Den fromme Legende beretter, at Engle i Aaret 1291 — da de vantro invaderede Palæstina — skal have bragt Huset først til Tersatto ved Fiume, derpaa til Recanate og endelig i 1295 til Loreto. Legenden er opstaaet i 14. Aarhundrede, men lader sig føre tilbage til et i 1194 fundamentløst Mariakapel, i hvilket man placerede et Mariabillede fra Tersatto, som saa senere blev opstillet i det saakaldte »hellige Hus«.

▲ Alteret
i »La Santa Casa«

◀ En prægtig Marmorbygning omgiver det enkle Kapel

samme Trylleri som enhver anden italiensk Piazza, der faar sin endnu større Charme, naar den er fyldt af en tusindtallig Pilgrimsskare. »La Santa Casa« — det »Hellige Hus« i Domkirkens Indre er en enkel Bygning af raat tilhugne Kvadersten, saaledes som Husene er i Palæstina. Over Alteret troner en Gudsmoderstatur af sort Ibenholt, en Rekonstruktion af den oprindelige Statue, der ødelagdes under en stor Brand i 1921. Uvendig er det »hellige Hus« omgivet af en prægtig Marmorbygning med herlige Basrelieffer (efter Bramante).

Den imponerende Domkirke knejser majestætisk paa et Højdedrag midt i det flade Landskab, og fra Kuplen straal'er en forgyldt Statue af Gudsmoder. Pladsen foran Domkirken aander det selv-

MARIA-AARET I NOTER

Efter hvad der meddeles fra Rom er den Internationale Marianske Kongres nu definitivt fastsat til Dagene 24. Oktober til 1. November og vil

76. Davidssalme

(sluttet fra side 197)

livet verdsliggøres. En sådan præst kan let blive pessimistisk, fordi han ikke ser nogen udvej. Han råber til Gud om (dagen og i sine søvnløse timer om natten, men forholdene bliver ikke bedre. — Det er rigtigt nok, en sådan bøn opnår ikke nogen pludselig forandring fra i dag til i morgen. Men bliver man ved at bede, kommer bøn-hørelsen alligevel, og Guds store gerninger og forløsningens under gentager sig stadig på ny i Kirkens historie.

F. K.

Musefældesælger og Missionær

(Fortsat fra sidste Uge)

Allerede den 1. April blev Schacht stillet for Retten. Ved 3 af Forhørene var Kongen selv til Stede, saa vigtig blev Sagen anset for at være. Schacht tilstod, at han tilhørte Jesuiterordenen og var kommet til Sverige for at meddele Sakramenterne til de Katholiker, som boede spredt om i Landet. Men Kongen erklærede: »Du lyver, du er kommet hertil for at dræbe mig!« Og saa foreholdt han ham en lang Række af de uhyggelige Historier, som man i protestantiske Lande fortalte om Jesuiterne. Han kunde ikke fatte, at Præsten havde foretaget en saa lang og farlig Rejse udelukkende af religiøse Grunde, — selv om Schacht forsikrede, at en Katholik vilde vandre hundrede Mil for at frelse een Sjæl.

Den 20. April blev Pater Schacht saa forhørt i 5 Timer under Tortur. Hans Fødder blev skruet ind i »spanske Støvler« og hans Legeme strakt paa Pindebænken; men trods alle Lidelser holdt han fast ved, hvad han havde sagt. Alligevel blev han dømt til Døden for »Højforræderi«.

Nogle Dage før var hans to Lidelsesfæller, Ursinus og Anthelius blevet grusomt pint og derpaa dømt til Døden; men der gik flere Maaneder, før Dommen blev fuldbyrdet. I den svære Tid var en af Kongens Sølvarbejdere, som hed Blasius, dem til megen Hjælp. Han havde tabt et Sølvbæger og var derfor blevet fængslet og paa den Maade holdt Forbindelsen mellem de tre Martyrer vedlige.

I det samme Fængsel sad ogsaa en sekstenaarig Dreng, Arnold Mesaenius. Ogsaa han havde studeret hos Jesuiterne i Braunsberg og var blevet arresteret, da han kom hjem til Sverige. Da han bekendte, at han var Katholik og holdt fast ved sin Tro, blev han ligeledes dømt til Døden. Flere Gange lykkedes det Pater Schacht at liste sig hen til hans Celle, tale med ham

blive afholdt i det pavelige Lateran-Universitet. Førende Videnskabsmænd fra forskellige Lande vil behandle Kongressens Emne: Dogmet om den ubesmittede Undfangelse, fra kirkehistorisk, religionsfilosofisk og pastoralteologisk Synspunkt. Der vil i Forbindelse med Kongressen blive arrangeret en Udstilling af marianske Kunstværker. (KNA)

*

Valfarten til Aasebakken falder i Aar sammen med en Bededag, som efter Pavens Ønske samler alle katolske Børn fra hele Verden i en fælles Bønaktion for Freden. Det er derfor en Selvfølge, at saa mange katolske Børn fra Hovedstaden som vel muligt i Aar deltager i Valfarten og dermed gør fælles Sag med Millioner af andre katolske Børn over hele Kloden: i Bøn for Freden.

Vore Feriebørn

Om et Par Uger begynder Skolernes Eksaminer, om to Maanedes er vi begyndt paa Børnenes Sommerferie. En Række Aar igennem har dette Blads Læsere muliggjort en herlig Sommerferie for katolske Børn fra Storbyen. Vi tror, at de vil gøre det igen i Aar. De vil ogsaa vide, at Brød og mange andre af Dagliglivets Bestanddele er steget i Pris siden i Fjor, saa der skal flere Penge til end før for at faa samme Antal Børn bispist i Ferien. Vi maa derfor sætte alle Sejl til i Indsamlingen i Aar. Støt os ved at give os Deres Gave særlig tidligt.

*

Alle Gaver modtages med Taknemlighed af *Katolsk Centralskoles Kassererkontor, Amaliegade 31 A, København K.*

geennem en Sprække i Døren og høre hans Skriftemaal.

Endelig blev Henrettelsen af Ursinus og Anthelius fastsat til den 11. September, og de gik standhaftigt i Døden for den katholske Tro. P. Schacht ventede nu hver Dag, at hans Time skulde sla. Men det trak ud, og imens led han meget under den isnende Kulde i Fængselet, da man havde taget de fleste af hans Klæder fra ham. Imidlertid fik han d. 11. December 1623 Meddelelse om, at Kongen havde benaadet ham, fordi han var Udlænding, og at han ufortøvet maatte forlade Landet.

Feltpræst hos Tilly.

Efter en svær Sørejse naaede P. Schacht til Lübeck og tog til Ingolstadt for at overbringe den henrettede Ursinus' Hilsener til hans tidligere Lærere og selv komme til Kræfter efter Torturen og Fængselsoopholdet. Men allerede saa Maanedes efter virkede han som Præst i Osnabrück, og her oplevede han at faa et Resultat af sin Missionsrejse til Sverige. Blasius, Sølvarbejder, som havde hjulpet ham i Fængselet, havde begravet de svenske Martyrers sidste Breve i en Sandbunke nær dette. Man fik Mistanke til ham, og han flygtede derfor med Brevene til Tyskland og opsøgte P. Schacht. Martyrernes Heltemod havde ført ham til den katolske Tro, og i Osnabrück optog Schacht ham i Kirken.

Efter sin højtidelige Profes d. 1ste Marts 1626 var Schacht i to Aar Præst i Siegen; men det var jo i Trediveaarskrigens Tid, og i 1628 blev han Feltpræst i Tillys Hær. Han fulgte med de sejrrie Tropper ind i de crobrede protestantiske Landomraader, først og fremmest Hertugdømmet Bremen. Overalt holdt han Gudstjeneste for Soldaterne og prøvede ogsaa at grundlægge et Missionsarbejde. Men da Freden blev sluttet i 1629, skete en ny Forandring i Schachts Liv.

Hamburgs Apostel.

Efter Krigen traadte de katolske Stater i diplomatisk Forbindelse med

den protestantiske Hansestad Hamburg, og den første kejserlige Resident her blev Dr. Michael v. Menzel, som var Konvertit og tidligere havde været i den danske Konges Tjeneste. P. Schacht blev nu Huskapellan hos ham.

Hamburg stod lige saa stejlt overfor den katolske Kirke som de nordiske Lande. De knap 200 Katholiker, som boede i Byen, var fremmede Købmænd og Haandværkere, og man prøvede at forhindre dem i at holde Gudstjeneste privat, mens Anglikanerne havde offentlig Gudstjeneste, og Jøderne fik Tilladelse til at bygge en Synagoge. Hvis det blev opdaget, at Ikke-Katholiker havde deltaget i en katolsk Gudstjeneste, blev de straffet strengt; saaledes blev nogle Drenge, som havde hørt en katolsk Prædiken offentlig pisket. Under disse Omstændigheder var der meget snævre Grænser for P. Schachts Virksomhed. Han kunde i al Stilhed læse den hellige Messe i Residentens Huskapel; men Raadet nægtede haardnakket de øvrige Katholiker i Byen Tilladelse til at overvære Messen dér. I 1637 blev Dominikaneren Dominikus Jansen, som i en Aarrække havde virket i Hamburg, udstvist, og saa var Schacht den eneste katolske Præst i Hansestaden indtil 2 Aar før sin Død i 1654. Flere Gange foretog han en Rejse til Wien for at tale de hamburgske Katholikers Sag ved Kejsers hoffet. Ved et af disse Besøg gjorde han det hamburgske Borgerskab en Tjeneste. Raadet bad ham nemlig om at udvirke, at en vis generende Skat blev ophævet, og stillede ham til Gengæld i Udsigt, at Katholikerne skulle faa fri Religionsøvelse. P. Schacht opnaaede ogsaa, at Skatten blev ophævet, men Raadet holdt ikke sit Løfte. Det gav Hamburgs Katholiker Lov til i al Stilhed at deltage i Gudstjenesten i Residentens Huskapel, men trak kort efter Tilladelsen tilbage; og Stemningen i Byen var saadan, at da engang nogle kejserlige Officerer, som besøgte Hamburg, havde overværet Messen, bombarderede den ophidsede Mængde dem med raadne Æbler, da de kom ud af Kapellet.

(sluttes Side 201)

J korte Træk -

Den Hellige Fader har givet den Apostoliske Delekat i Bagdad Anvisning paa i hans Navn at interessere sig for Katastrofeofrene ved Tigris' Oversvømmelser og har stillet et større Pengebeløb til Raadighed for de ramte Familier. (KNA)

Garnisonerne i den franske Fremmedlegion har samlet godt og vel to Millioner Frances ind til Abbé Pierre's Arbejde. Et Schweizer-Dagblad har ligeledes indsamlet ca. 1 Million Fres. (KIPA)

I Nærværelse af talrige Mennesker foretog Londons Ærkebiskop, Kardinal Griffin, umiddelbart inden Paaske Indvielsen af Gudsmøderstatuen fra Walsingham — Englands Skytshelgeninde — som skal ledsage det engelske nationale Pilgrimstog paa Valfarten til St. Jakob i Compostela. I sin Tale opfordrede Kardinalen de engelske Katolikker til at deltage i Valfarten og indtrængende at bede for Storbritanniens Omvendelse. (KNA)

Sognekirken i Middenmeer — »Kirken paa Havbunden« — er for nylig efter endt Istandsætning blevet genindviet af Biskoppen af Haarlem, Mgr. Huibers. Kirken var for ni Aar siden sunket i Zuydersøen, da de tyske Tropper paa deres Tilbagetog gennem Holland gennembrød Digerne. Kirken er Midtpunktet i det første Afsnit af den nu atter tørlagte Del af Zuydersøen. (KNA)

Den østtyske Politiker Otto Nuschke har sendt den Hellige Fader et Telegram, hvori han gør sig til Talsmand for den sovjetrussiske Propaganda, der tilstræber et Forbud mod Brint- og Bomben. Nuschke opfordrer Paven til at gøre »sin moralske Autoritet gældende og at gaa ind for en øjeblikkelig Standsning af alle Eksperimenter med H-Bomben samt for en omgaaende Indkaldelse til et Møde mellem Stormagterne med det Formaal at udnytte Atomenergien til fredelige Formaal.« (KNA)

Ti sudetertyske »Søstre af det Hellige Kors« er ankommet til Schweiz med Flyvemaskine som de første af 365 Ordenssøstre, som efter aarelange Forhandlinger gennem det Internationale Røde Kors har opnaaet den czechoslovakiske Regerings Tilladelse til at forlade Landet. (KIPA)

De ny Pengesedler, som den græske Regering udsender nu til Juni, vil blive prydet med bibelske Motiver. Saaledes vil 500- og 500.000-Drachmerne bære Billedet af Apostlen Paulus, der taler til Athenienserne paa Areopagos. (KIPA)

De østrigske Jernbaner har fra 1. April indført den Bestemmelse, at Børn under Ledsagelse af Voksne kan køre for halv Pris indtil det fyldte 14. Aar. Forslaget herom var blevet fremsat af de (katolske) østrigske Familieorganisationer og er nu altsaa blevet vedtaget. (KNA)

Arbejderpræsterne

Når vi i »Stafetten« har afholdt os fra nævneværdig kommentering af spørgsmålet om arbejderpræsterne, skyldes det helt enkelt, at dette ganske umuligt lader sig overskue her fra Danmark.

Det følgende er da heller ikke nogen stillingtagen, men blot en offentliggørelse af de sidste kendsgerninger.

I »Catholic Herald« skriver Douglas Hyde, der selv ligesom bladet har vist sagen den største forståelse, at sagen har udviklet sig på bedste måde takket være en meget velvillig og kærlig indstilling fra de franske biskoppers side.

50 % af samtlige arbejderpræster har nu underkastet sig biskoppernes afgørelse og opgivet deres heldagsarbejde i fabrikkerne og fagforeningerne, og de andre 50 % står alle i di-

rette kontakt med deres respektive biskopper. Disse har som sagt den aller største forståelse af præsternes vanskeligheder, og alt tyder på, at problemet vil løse sig så godt som overhovedet muligt.

O. B.

AT LEVE TROEN

I »Catholic Herald« har der været en lille diskussion om, hvordan man kan hjælpe mennesker til at leve troen og ikke blot overholde visse religiøse forskrifter.

Svaret er ganske kort, men til gengæld klart og godt. Brevskriveren foreslår ganske kort, at vi skal indleve os i »Fader vor«s ånd og som følge af dette atter leve i denne ånd og ud af den. Hvis vi virkelig gav os tid til at overveje »Fader vor« mening for mening ville vi hurtigt opdage en rigdom af åndelig visdom, vi nu savner.

Alt kan bruges for at påkalde opmærksomhed

I England har en gruppe præster og lægmænd i længere tid arbejdet på at skaffe så megen kapital til veje, at man kunne avertere i aviser og tidskrifter for ad denne vej at få ikke-katolikker i tale.

Kampagnen startede for 6 uger siden, og folk har henvendt sig til centret i hundredevis for at få mere at vide.

Planen går ud på ved hjælp af annoncer, som ganske kort gør rede for et eller andet centralt punkt i Kirkens tro f. eks. livet efter døden, eller katolsk opfattelse af ægteskabet, at skaffe interesse hos læserne efter mere viden. Interesserede kan så henvende sig og få små piccer tilsendt som gennemgår troen mere systematisk, og

man håber så, at de til sidst vil tage undervisning og lade sig optage.

Det hele foregår under dybeste diskretion, og dette har tiltalt mange af dem, der har henvendt sig. Men iøvrigt er det de mest forskellige, der er kommet. Der er mennesker fra alle dele af riget, søgende og nysgerrige, protestanter og nogle få katolikker, som vil have genopfrisket deres tro.

Fra min bogreol

Det er nok længe siden, at sidste nummer af »Catholica« udkom, men det er bedre sent end aldrig at få omtalt det i »Stafetten«. »Catholica« hører nemlig til de blade, vi gerne slår på tromme for at folk læser, hvis de overhovedet har glæde af netop den slags artikler, som bringes der.

Hver gang tiden nærmer sig for »Catholica«s udsendelse, så glæder jeg mig på forhånd, — og jeg er endnu ikke blevet skuffet, selvom det selvfølgelig ikke er hver artikel, der interesserer lige stærkt.

Det sidste nummer rummede foruden de sædvanlige gode boganmeldelser og filmkronikken en lang og fyldig artikel om en tysk lutheraners syn på Luther. Artiklen kommer både ind på spørgsmålet om hvordan man skal betragte Luther, og på det ikke mindre vigtige: hvordan en ledende lutheraner ser på de kirkelige enhedsbestræbelser.

Den anden store artikel handler om nedstammingslæren og belyser instruktivt alt det, der taler for og taler imod læren om menneskers nedstamning fra dyrene.

De to sidste artikler drejer sig om Skydsgaards bog »Ja og Nej« og om en engelsk families vellykkede forsøg på at tvinge sønnen bort fra katolicismen, et forsøg, der dog ikke fik det ønskede resultat, da den unge mand helt mistede sin tro på Gud.

Enhver kan se, at det er et afvekslende stof, der bringes; — her er noget for de fleste.

Vel mødt i ...

Aarhus: To. 29. kl. 19,30: »Alle mand på dæk«. Dans på M/S »Amanda«. Medbring plader, »troppehjul« og hyrebog«. Seniorgruppen får nærmere besked om mødet.

Frederiksberg: Lø. 24.: Foredrag.

Horsens: On. 28. kl. 20,15: Møde.

Ordrup: Ti. 27.: Møde.

Randers: Ti. 27. kl. 20: Møde på skolen, hvor præsten holder et foredrag. Medbring brød.

Stenosgade: Lø. 24. kl. 20: Generalforsamling. Lø. 1. kl. 20—24: Stor forårsfest m. bal. Underholdning af kgl. skuespillere Palle Huld og Søren Weis. Sketch, solistoptræden, ballondans. Festtegn a kr. 2,00 kan også reserveres hos portneren, Vc. 2628.

Østerbro: On. 28. kl. 20 hos Søren og Jytte Weis Abildholt, Vester Voldgade 131: Generalforsamling, valg af bestyrelse. — Bagefter opføres Drachmanns epos »Der var engang«.

Ugens historie

En lille pige havde siddet hele tiden og snøftet, fordi hun var forkølet. Til sidst kunne lærerinden ikke holde ud at høre på det og kaldte hende op til sig. »Har du et lommetørklæde«, spurgte hun. »Ja, frøken,« var svaret, »men min mor har forbudt mig at låne det ud til nogen som helst.«

KATOLSK UNGDOMSKLUB
STENOSGADE

STOR FORÅRSFEST

med bal

afholdes i Skt. Knuds skoles
festsal lørdag den
1. maj 1954 kl. 20—24.

Underholdn. af kgl. skuespillere
PALLE HULD
og SØREN WEIS

Sketch — Solistoptræden
— Ballondans.

Øl, sodavand ogølser kan købes i baren.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Gaver til Førstekommunion

Messebogen, skind og guldsnit	kr. 25.00
Salme- og bønnebog, skind og guldsnit	kr. 25.00
Oremus, skind og guldpræg	kr. 10.50
Rosenkrans, elfenben og sølv	kr. 30.00
Rosenkrans, ben-perler, hvid	kr. 5.75
Rosenkrans, glasperler, rød, hvid, blå	kr. 2.00
Rosenkranspung	kr. 2.00

Endvidere:

Kruefixer i alle størrelser. Sølvmedaljer. Madonna-statuetter i udskåret træ. Små trefløjede alterbilleder. Vievandskar.

Aflæg vor forretning et besøg.

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 KØBENHAVN · PALÆ 4777

Museføldesælger og Missionær (sluttes fra Side 199)

Trods alle Ubehageligheder holdt P. Schacht ud i Hamburg, og hvert Aar kunde han føre en lille Flok Konvertiter tilbage til Moderkirken. Een Gang om Aaret kom en Række Katholiker fra Danmark og Sverige for at skrifte hos ham, saa det var ikke forgæves, at han holdt ud paa denne Kirkens Forpost i Norden. Det skyldes ham, at den katolske Religion ikke blev fortrængt fra Hamburg. I 1652 fik Schacht en anden Missionær til Hjælp, Petrus Wermich, der stammede fra Lübeck og ogsaa var Konvertit. Men

Schachts Kræfter var næsten udtømte; og d. 12. Januar 1654 døde han (for Resten var det i Hamburg kun den 2. Januar, for Protestanterne regnede endnu stadig efter den julianske Kalender).

Allerede Dagen efter fandt Bisættelsen Sted. Efter den højtidelige Rekviemmesse i Residentens Kapel førtes Kisten til Domkirken, fulgt af en stor Sørgekare. Efter Ligvognen kørte den kejserlige og den franske Resident, og alle Byens Katholiker viste deres kære Sjælesorger den sidste Ære. For en Sikkerheds Skyld havde den franske Resident sendt en Afdeling Soldater,

som skulde forhindre mulige Uroligheder; men der skete intet. Pater Schacht blev saa stedet til Hvile i den gamle Domkirke, som siden Reformationen var protestantisk. I 1806 blev Kirken revet ned, og med den forsvandt Pater Schachts Grav. Men hans Navn bør ikke glemmes. Ligesom St. Ansgar drog han fuld af Trosiver til Sverige og led der for Kirkens Sag, men Hamburg ofrede han sine bedste Kræfter, og det var ikke hans Skyld, at Resultatet tilsyneladende var ringe. I Guds Øjne har det været stort, thi for ham er det Kærligheden og Viljen, der betyder alt.

Horsens	Flintenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	Lad Deres Fodtøj repareres i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt have i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner

Vejle	Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital	
Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring	J. ANCKER & SØN Muremestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøi & Søn Gfarmester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

April:

25. S.*) HVIDE SØNDAG (575—40);
(hvid) 2. Bøn: Bededagen (595);
Paaskens Præf. (518). —

Hvor der i Dag — den større
Bededag — holdes Proce-
sion, læses efter denne:

(violet) *Bededagens Messe* (594—44);
uden Gloria og Credo; 2. Bøn:
Søndagen (576); Præf. (518);
sidste Evang.: Søndagens
(577).

26. M. *St. Markus, Evangelist* (882
(rød) —92); 2. Bøn: *St. Cletus* og
St. Marcellinus (885); Præf.
(524).

27. Ti. *St. Petrus Canisius* ([158]);
(hvid) Præf. (524).

28. O. *St. Paulus af Korset* (885);
(hvid) 2. Bøn: *St. Vitalis* ([12]);
Præf. (518).

29. T. *St. Petrus Martyr* (889);
(rød) Præf. (518).

30. F. *St. Katharina af Siena* (890);
(hvid) Præf. (518).

1. L. *St. Filip og St. Jakob, Apostle*
(rød) (894—94); Præf. (524).

2. S. 2. Søndag e. Paaske.
(hvid)

*) Hvis baade Søndagens og Bededagens Messe synges, bortfalder i Søndagens Messe Ihukommelsen af Bededagen, og i Bededagens Messe læses som 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); som sidste Evang. læses det sædvanlige (543). — Paaske-lyset tændes ikke i Bededagens Messe.

Obs.!

Sognepræsten paa Bornholm, Pater E. Bartel O. P., gør paa givne Foranledning opmærksom paa, at hans Bopæl er i Rønne (Østergade 59, Tlf. Rønne 814) og ikke i Aakirkeby.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

LÆRER SØGES

Lærer, med lyst til gymnastikundervisning, søges pr. 1. august til den katolske skole i Roskilde. Andre fag efter aftale. Løn som ved de kommunale skoler. — Ansøgning helst inden 1. maj.

Skt. Josefs Skole, mellem- og realskole, Roskilde.

D. K. K. F.

Retræte paa Trørød finder Sted fra Mandag den 15. August til den 21., Leder Hr. Pastor Knud Ballin og fra den 22. August til den 28., Leder Hr. Pastor King. Prisen er 45 Kr. for Ene-stuer og 40 Kr. for de øvrige. Senge-linned og Haandklæder bedes med-bragt. Tilmeldelse helst skriftligt til Formanden Fru Kerckhoffs, St. Ibsvej 7, Roskilde. Styrelsen.

Academicum Catholicum

Søndag den 2. maj kl. 9,00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7D. Efter mes-sen travetur til Ågot og Oluf Bohn, Birkerød.

Onsdag den 5. maj kl. 20,00: Ordinær generalforsamling, Stenosgade 4. Dagsorden: Se Litterae.

Torsdag den 13.—søndag den 16. maj: Forårslejr i Asserbo. Pris ca. kr. 5,— pr. dag. Medbring: Messebog, sovepose eller tæpper, lagener, viske-stykke, forklæde. Tilmeldelse senest 10. maj til Kirsten Wilhelm Jørgen-sen, Adalsvej 59, 2. tv., Kbhvn. F. — tlf. Damsø 3524 u.

To flinke og dygtige unge Piger

gerne Søstre eller Veninder, kan 1. Maj faa Plads i Huset paa Refsnæsgaard pr. Kalundborg. Den ene skal være Barne-Stue-pige, den anden hjælpe til ved Madlavning og Rengøring. Her er 3 Børn i Alderen 1—7 Aar. Huset er helt nyt med Central-varme og alle elektriske Hjælpe-midler. Her er ingen Folkehus-holdning. Gaarden ligger ualmindelig smukt nær Stranden og omgivet af en stor Have.

Henvendelse med Afskrift af Anbefalinger til Fru Inge La-wætz, Refsnæsgaard pr. Kalund-borg.

Aftenunderholdning med Bal

i Restaurant »Karnappen« Selskabslokaler, Niels Hemmingsensgade 8—10

Lørdag 24. April Kl. 19,30

til Fordel for Feriebørnene i Asserbo.

Af Programmet fremhæves:

Tryllekunstneren »Den nye Kjeldsen«; Hypnotisøren Mr. X; Central-skolens Sangkor.

Billetter (incl. Baltegn) Kr. 2,50 for voksne, Kr. 1,50 for Børn faas hos de katolske Boghandlere.

PAALIDELIG DAME SØGES

Til at passe min 87 aarige Mor, medens jeg er bortrejst i Skoleferien, søges en proper, paalidelig Dame. Central 8146. Svendsen. Ndr. Frihavns-gade 13. København Ø.

DYGTIG UNG PIGE

kan faa Plads 1. Maj paa Proprietærgaard nær Køge (4 km). Nyt Køkken med alle tekniske Hjælpemidler. God Løn, ordnet Frihed. Nærmere ved Henvendelse til Fru Lise Jørgensen, Essetofte, Ølby pr. Køge. Tlf. Skens-ved 130.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, Københav. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, dredgade 67,

København K. Tlf. Pø. 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

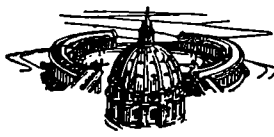
Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

<p style="text-align: center;">Aarhus</p>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		<p style="text-align: center;"> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bülowsgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Instaljør . Lædestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jægergaardsgade 17 - 19 - Aarhus</p>
<p> JUHL'S Farvehandel FR. ALLE 99 TELF. 2071 Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegsgade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>

<p>Næstved</p>		<p>Kolonial, Kaffe, Delikatesser Cigarer og Tobakker Svend Nielsen Præstøvej 50 . Telefon 935 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>U. Bærenholdt Papir- og Boghandel Jernbanegade 19 Telf. 983 SMUKT UDVALG I KRUGIPIKS</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Fløsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Instaljør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eff. f. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juul Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eff. f. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Pavens Paaskebudskab — en indtrængende Advarsel imod Atom-Krigen

200.000 Mennesker paa Peterspladsen

Fra sit Studereværelse i Vatikanet rellede den Hellige Fader Paaskedag over Vatikanets Radio og en Række tilsluttede Stationer i og udenfor Europa et Budskab til hele Verden. Pavnen talte i otte Minutter, og til Trods for at han stadig er Rekonvalescent efter en langvarig Sygdom, lød hans Stemme kraftig og klar. Den Hellige Faders Tale formede sig som en indtrængende Advarsel mod de ny Ødelæggelsesvaaben og en Appel om Stop for Krigsføring med Atomvaaben samt biologiske og kemiske Vaaben.

I Stedet for at nyde den Fred og Glæde, som Kristus skænkede Verden ved sin herlighedsfulde Opstandelse, rystes Jorden idag af Uro og Frygt for en tredje Verdenskrig, udtalte den Hellige Fader. Hele Verden ængstes for paa Naade og Unaade at skulle udleveres til ny Ødelæggelsesvaaben af uanet Voldsomhed, Ødelæggelsesmidler, som vil kunne afstedkomme en frygtelig Katastrofe for hele vor Klode og forårsage en total Udryddelse af alt Liv. Gennem internationale Overenskomster maa man — respekterende Principperne om legitimt Selvforsvar — naa frem til et effektivt Forbud mod Atomkrig samt bakteriologisk og kemisk Krigsførelse.

Den tusindtallige Menneskeskare — man regner med henimod 200.000 Mennesker, deriblandt Pilgrimme fra alle Verdenshjørner — paahørte den Hellige Faders Budskab i aandeløs Stilhed. Umiddelbart efter Talen begav den Hellige Fader sig til Loggiaen over Indgangen til Peterskirken og meddelte hermed Paaskeveilsignelsen »Urbi et Orbi«.

HVIDE SØNDAG i København

St. Ansgar: St. Messe 7, 11,30. Messe med Børnenes Førstekommunion 8. Højmesse 10. Børneandagt 17.

St. Mariæ: St. Messe 8, 11,30. Messe med Børnenes Førstekommunion 9.

Sakraments: St. Messe 8, 10. Messe med Børnenes Førstekommunion 9. Recit. Messe 17.

St. Andreas: St. Messe 7, 8, 11,15. Højmesse med Børnenes Førstekommunion 9,15.

St. Therese: St. Messe 7,30, 11. Messe med Børnenes Førstekommunion 9.

St. Antoni: St. Messe 7, 11. Messe med Børnenes Førstekommunion 9.

Jesu Hjerte: I Messen Kl. 9 Børnenes Førstekommunion.

St. Annæ: St. Messe 7, 8 og 11. Kl. 9 Biskoppens Messe og Konfirmation. 16 Andagt.

St. Knud Lavard: St. Messe 8, 9 og 11,30. Højmesse 10.

URBI ET ORBI

»De tre helt Store«

Liverpools ny Ærkebiskop om de »tre Store«s Fallit

I sin Tiltrædelsesprædiken som Ærkebiskop i Liverpool erklærede den hittidige Apostoliske Delegat for Storbritannien, Mgr. William Godfrey, at man med Henblik paa H-Bombens morderiske Styrke ikke længere kunde fæste Lid til de »tre Store« men derimod kun kunde stole paa de »tre helt Store«, nemlig den allerhelligste Trefoldighed. Mennesket mister efterhaanden som dets videnskabelige Landvindinger udvides, helt og holdent Kontrollen over disse. »I Stedet for at gøre disse Kræfter tjenlige til konstruktive Formaal, arbejder man efterhaanden kun paa at ødelægge sine Medmennesker og all, hvad Generationer har opbygget i Tidens Løb. Statsmændenes Erklæringer om at ville opbygge en ny og bedre Verden betegnede Godfrey som »ærekært Bondefangeri«. »Hvis den guddommelige Bygmester ikke bygger med — udtalte han — saa bygger vi forgæves.« (KNA)

I Nærværelse af Repræsentanter for Stat og Kirke indviede Biskoppen af Orleans, Mgr. Picard de la Vacquerie, for nylig Frankrigs mest moderne Kirke i Gien. Kendte franske Kunstnere har i Aarevis arbejdet paa denne Bygning, som skal træde i Stedet for den i 1940 paa Stedet af Bomber ødelagte Kirke. (KNA)

Frankrigs Episkopat samlet til Drøftelser i Paris

For anden Gang i Løbet af 47 Aar samles det franske Episkopat i sin Helhed i Dagene 27. til 30. April til en Konference i Institut Catholique i Paris. I de aarlige Bispekonferencer deltagere almindeligvis kun Kardinalerne og Ærkebiskopperne. Medens der ved det foregaaende Møde (i 1951) væsentligst stod Spørgsmaal af social Art samt Reorganisationen af den katolske Aktion i Frankrig paa Dagsordenen, kan man regne med, at der i Aar er ulige vigtigere Ting til Drøftelse, fremfor alt Spørgsmaalet om Nyordningen af Arbejderpræsternes Virke. Mgr. Richaud, der gennem længere Tid har arbejdet med at sammenstille Retningslinier for Sjælesorgen, har nylig forelagt de af ham udarbejdede Forslag for respektive Myndigheder i Rom. Denne Statut vil nu blive forelagt Episkopatet. (KNA)

Spellman vil være Pave

— hævder østtysk Presse

Meddelelser, der udsendes af den officielle sovjet-tyske Efterretningstjeneste — ADN — og som tager Sigte paa at underbygge den sovjetrussiske Paastand om, at »den amerikanske Monopolkapitalisme« og Vatikanet arbejder Haand i Haand, betegner man i katolske Kredse i Berlin som aldeles fri Fantasi. Under Overskriften »Spellman griber efter Tiaraen« paastaas det, at der i New York verserer »haardnakkede Rygter« om, at Kardinal Spellman »arbejder paa at blive den katolske Kirkes Overhoved«. USA's Udenrigsministerium skal endvidere have udset General Mark Clark til Gesandt ved Vatikanet, hævdes der. Hans Hovedopgave skal bestaa i »at føre indledende Forhandlinger med det Formaal at en Amerikaner kan overtage den pavelige Stol«.

Kardinal Spellman selv udfolder — paastaas der endvidere — for Øjeblikket en »aktiv Virksomhed«. Han har udtalt, at Dollars og hans egne Forbindelser med Vatikanet nok skal gøre deres. Hans »Konkurrent«, Kardinal Micara, vil »lide et ubetinget Nederlag« ved Pavevalget. Om sin fremtidige Virksomhed som Pave skal Kardinal Spellman have »bemærket«, at han tilstræber at »nærme Kirken mere til Politik«. Han har i dette Anliggende gentagne Gange forhandlet med Senator McCarthy, og han »bryster sig« stadig med sit personlige Bekendtskab med denne, slutter den virkelige underholdende Samling Vrøvl. (KNA)

Kirken i Bulgarien underlægges særligt Departement

Der er i det kommunistiske Bulgarien oprettet en ny »Komité for religiøse Anliggender«. Denne nyoprettede Komité's Opgave er — ifølge det kommunistiske Blad »Zemedolski Zname« — at hidføre et nærmere Samarbejde mellem Kirken og Regeringen. Dette betyder efter kommunistisk Terminologi en forstærket Overvaagen af og Kontrol med alt kirkeligt Arbejde. Hidindtil har man i Bulgarien haft et Bureau for kirkelige Anliggender, som var tilknyttet Udenrigsministeriet. Den ny Komité sorterer direkte under det kommunistiske Partis Centralkomité.

*

Der er idag ca. 57.000 Katolikker i Bulgarien. To af Bulgariens tre katolske Biskopper er arresteret, og samtlige katolske Skoler og andre kirkelige Institutioner er lukket. Ifølge hidindtil ukontrollerede Meddelelser skal kun en halv Snes af de bulgarske Præster være paa fri Fod. (KNA)

Katolsk

2. Maj 1954
102. Aargang
Nr. 18

Ugeblad

PAVENS PAASKEBUDSKAB

Omkring Geneve

Jubilæet i Vejle

Danske Mariabilleder

Valfarterne til Øm
og Aasebakken

Man kan godt have lidt ondt af de Aargange, som i disse Dage fejrer Trosbekræftelsens Fest. Disse »Overgangsaaer« bliver ikke taget alvorligt. De, der endnu er rene Børn, finder de halvvoxne kedelige og nærmest lidt komiske. Og de voksne har saa svært ved at gaa med til, at de halvvoxne ikke længere er Børn. Disse halvvoxnes Tanker og Drømme affærdiges som »umodne« (og er det tit, bevares vel, men det er voksne Tanker sandelig ogsaa), og hvad der rører sig i halvvoxne Hjerter betragtes rent ud som Pjat, hvorfor de unge reagerer med at forstille sig.

Disse Linier kan ikke lave om paa dette Forhold. Voksnes Hukommelse er nu engang ikke saa stærk, naar det drejer sig om deres egne Ungdomsaar. Naar de erindrer deres Barneaar, tænker de sig som Børn, men naar de

Min Ungdoms Glæde

mindes Ungdomsaarene, er de sjældent i Stand til at opleve disse Aars Særpræg, men omtyder dem til voksen Tænke- og Følemaade Deraf Misceren. Men disse Linier, der er skrevet for de unge og næppe heller kan forstaaes af andre, vil give de unge en Trøst.

Der er nemlig een, som tager jer alvorligt. Det gør Kirken. Og det har I Beviset for i selve disse Dages Trosbekræftelsesfest. Den siger ikke, at det er nogle »tossede Aar«, som man bare skal ønske hurtigt overstaaet, saa der bliver »fornuftige« Væsnere ud af jer. Mente den det, vilde den da vente med jeres Trosbekræftelse til I havde erhvervet denne voksne Selvglæde.

Nej, Kirken vil jer noget netop nu, midt i Fregnealderen. Det er nu, just nu, hvor I tænker anderledes end Børn og anderledes end voksne, hvor jeres Hjerter oplever Ting, I ikke kendte som Børn og desværre for en stor Del vil have glemt, naar I bliver voksne — netop nu vil den jer noget. Og det, den vil, er, at I »bekræfter jeres Tro«, d.v.s. tager Stilling til den med den Slags Tanker, som I netop har opdaget, at I har faaet, og med de Hjerter, der slaar i saa ny en Takt, at det beruser og ængster paa een Gang.

De Aar kommer ikke igen. Det betyder Alverden for jeres Fremtids Lykke, om den nye Sjælens Rigdom, I har i disse korte Aar, bruges rigtigt. Lykkelig den, der i de rige »tossede Aar« følte Glæden ved sin Tro og knyttede sit Hjerte til den.

Kirken ved nok, hvad den gør. Den ved, at Vorherre selv har ordnet det saadan, at der kommer nogle Ungdomsaar, der er forskellige fra alle de 70—80 andre. Det har han haft sin ganske bestemte og meget betænksomme Hensigt med. Og derfor tager Kirken jer i Dag alvorligt — den tager jer som Mennesker, der i Dag kan give Gud noget meget fint og stort, som ikke maa opsættes, for Ungdommen er det flygtigste i vort Liv.

Ved Jubilæet i Vejle: Hs. Excellence Biskop Brems, Vejles Grundlægger og Sognepræst 1904 — 1922 (se inde i Bladet)

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofieavej 17

København F

Telefon Fasan 4262

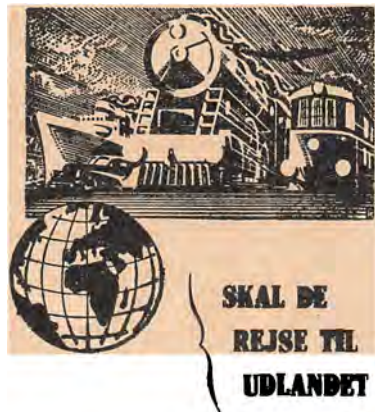

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4016

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-
og Tapetsørerarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Oaard

Schulstad's malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koke, Brænde og Briketter

Spie Rutana . lev sundt

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 91 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter:

A. D. BURCHARTH & SØN, Kolding

Lak- Fernis & Farvefabriker

Grundlagt 1861

Pavens Paaskebudskab

Nedenstaaende er en Gengivelse af Pavens Budskab den 18. April, efter tysk Oversættelse, foretaget i Vatikanets Presseafdeling

Elskede Sønner og Døtre, oplad eders Hjerter for denne Festsdags Glæde, paa samme Maade som Disciplene tiljublede Jesus, da de om Aftenen paa den første Paaske dag saa den opstandne Mester, og hør tillidsfuldt den Fredshilsen, som Vi, den guddommelige Forløseres Stedfortræder her paa Jorden, i hans Navn paa ny retter til Kirken og den ganske Menneskehed. »Gavisi sunt discipuli, viso Domino. Dixit ergo eis iterum: Pax vobis« (Joh. 20, 20—21). Disciplene blev glade, da de saa Herren. Han sagde endnu en Gang til dem: »Fred være med jer!«

Fuld af Ydmyghed takker Vi den guddommelige Barmhjertighed, fordi den har tilstaaet Os den ufattelige Naade at kunne fejre denne hellige Fest sammen med jer, og Vi vil i den Forbindelse ikke undlade at udtale overfor jer Vor faaderlige Tak for den barnlige Kærlighed og de fromme Bøner, med hvilke I har trøstet Os i de Lidelser, som nu ligger bag Os.

Hvor vilde Vi dog ønske, at den kristne Paaskefests Glæde maatte brede sig til alle Mennesker, saa at Kirken i Ordets egentlige Forstand kunde synges: »In resurrectione tua, Christe, coeli et terra laetenlur« (Brev. Rom. Dom. in Albis, ad Laudes). Ved din Opstandelse glæder Himlen og Jorden sig, Kristus! Men hersker der end idel Fred og Glæde i Himlen — hvor ser dog Virkeligheden paa Jorden anderledes ud. I Stedet for den rene Glæde, hvis Hemmelighed Kristus i sin Tid aabenbarede, vokser Nationernes Bekymring og Forsagthed fra Aar til Aar af Frygt for en tredje Verdenskrig og en frygtelig Fremtid, foraarsaget af de ny Ødelæggelsesvaaben og uhorste Magtmidler. Vaaben, som — saaledes som Vi allerede i Februar 1943 havde Lejlighed til forfærdet at udtale — er skicket til »at blive til en farlig Katastrofe for hele vor Klode« [smlg. Acta Ap. Sedis, 1943, S. 75]; Vaaben, der er i Stand til at hidføre den totale Ødelæggelse af enhver Form for animalsk og vegetabilsk Liv, ethvert menneskeligt Værk i stadig større og større Omraader. Disse Vaaben er nu i Stand til med kunstige radioaktive Isotoper, som har lang Halveringslid, at forpuste Atmosfæren, Landet, selv Oceanerne, tilmed vidt fjernet fra de Zoner, der rammes umiddelbart ved Atomeksplosionen. Saaledes staar der da for Øjnene af den opskræmte Verden et Billede af uhyre Ødelæggelser, et Billede af hele Lande, der blev ubeboelige og ubrugelige for Menneskene, til og med ogsaa paa Grund af de biologiske Konsekvenser, der vil kunne indtræde, enten paa Grund af Mutationer i Kimene og Mikroorganismene eller ved den uberegnelige Virkning, som en vedvarende radioaktiv Indflydelse kan foraarsage paa større Organismer, Menneskene indbefattet, og paa deres

Afkom. I dette Spørgsmaal vil Vi ikke undlade at pege paa den Fare, som en Forandring i Arvemassen udgør for de kommende Slægtled. Thi det kan nemt ske med de ny Midler, og er maaske allerede sket, at den naturlige Udvikling af de menneskelige Arvelighedsfaktorerers Sum forandres. De patogene Mutationer, som er Aarsag til arvelige Sygdomme og Misdannelser, maa sikkert medregnes her.

Hvad Os angaar, saa vil Vi imidler-

tid ikke trætles i vore Bestræbelser for — stadig respekterende Gyldigheden af Principperne for et retfærdigt Forsvar — at Atomkrigen, den biologiske og kemiske Krig forhindres og holdes borte gennem internationale Overenskomster. Vi spørger: hvor længe vil Menneskene endnu unddrage sig Opstandelsens Frelse for i Stedet at vente sig en falsk Sikkerhed ved Hjælp af de ny dræbende Krigsvaaben? Hvornaar vil deres Planer om Had og Død blive erstattet af Budet om Kærlighed og Forjættelsen om Livet, som den guddommelige Forløser har bragt? Hvornaar vil det gaa op for Nationernes Mægtige, at Freden ikke bestaar af en gensidig, skærpet og bekostelig Frygt, men derimod fremfor alt i

2. Søndag efter Paaske

2. Maj 1954

Et mildt Budskab med et stort Krav

(Sct. Johs. Evg. 10, 11-16)

I vort Barndomshjems Tryghed glemte vi at undre os, skønt der var al mulig Grund dertil. Vi blev mindet om at være taknemmelige, men vi tog det dog som en Selvfølge, at Fader og Moder var gode ved os, sørgede for os baade timeligt og aandeligt og omgav os med kærlig Omsorg tidlig og sent. Naar Barndomshjemmet er blevet kun et Minde, ønsker vi, at vi havde taget det hele mindre selvfølgelig. Hvor vilde hver eneste Dag have været en Rigdom, om vi havde undret os over al den Kærlighed, som ufortjent blev os til Del!

Paa lignende Maade gaar det vist ofte i det større Hjem, hvori vi lever, og som er Guds Rige paa Jorden. Vi tager Guds Omsorg og Kærlighed som en Selvfølge, fordi vi er blevet vant til den, og derved gør vi Livet fattigere for os selv. Behøvede Skaberen at være vor kærlige Fader? Ingenlunde! Behøvede han at komme til os som den gode Hyrde, der hengiver sit Liv for sine Faar? Endnu mindre! Og dog gjorde han det! Hvis vi hver Dag betragter denne Side af Guds Væsen og dermed hans Forhold til os med Undren, i Stedet for blot at tage den som Selvfølge og fastslaaet Kendsgerning, vil vi faa dén Rigdom, som er Bevidstheden om at omfattes af saa stor en Kærlighed.

*

Gud er den gode Hyrde! Det er noget mildt og skønt at blive mindet om, men det er samtidig en Sandhed, som stiller Krav til os, for Kristus har efterladt os et Eksempel, for at vi skal følge i hans Fodspor, som det hed i Søndagens Epistel (1. Petr. 2, 21—25). Den Side af Sagen er vi vist ikke mindre tilbøjelige til at glemme. Vi kan, Gud ske Lov, henvise til, at der altid var gode Hyrder, som fulgte i Kristi Spor, lige fra Apostlenes Dage og til i Dag, hvor Præster og Biskopper sidder i Fængsel eller lider Døden, netop fordi de var gode Hyrder og ikke vilde være flygtende Lejesvende. Det er Paaskens haandgribelige Fortsættelse i Kristi mystiske Legeme: Lidelsen og Døden, Sejren, Opstandelsen og Livet. Men Sagen er ikke klaret med at kunne henvise til dem, der var gode Hyrder i deres hellige Embeder. Til hver eneste kristen kommer Kravet om at have den gode Hyrdes Kærlighed og at være med til at søge og frelse de vildfarende Faar fra Tjørn og fra Ulvens Tand. Tænk paa det, kære kristen, netop i denne Tid! Maaske er det dig, der kan sige det hjælpende Ord til den ene eller den anden af dine Venner eller Kammerater, som endnu mangler ved Paaskens Nadverbord. Maaske er det dig, der ved dit Venskab kan frelse en Sjæl, der lever, hvor Gud ikke er. Sig ikke, at det er Præsternes Sag, eller at det ikke vedkommer dig, for saa er Du ikke den gode Hyrde! Vil Du kun glæde dig over selv at være favnet af Frelserens Kærlighed, eller vil Du have den Ære og Lykke at lede den videre til saarede og lidende Sjæle?

*

Vi kender alle Oldkirkens Kristus-Billede: Hyrden med Lammet paa sine Skuldre. Det er mildt og skønt at betragte, naar vi betænker, at det er et Billede af Gud; men det er strengt og krævende, naar vi husker, at det ogsaa skal være et Billede af os!

»Herren er min Hyrde, mig skal intet fattes!« Den Tanke giver os Tryghed. Maatte den ogsaa opflamme vor Kærlighed! — A m e n.

N. R. M. Oppermann.

Forflyttelser hos Jesuitterne

Jesuitternes Ledelse har udnævnt R.P. K. Pauli SJ, København til Sognepræst ved Vor Frue Kirke i Aarhus. Den ny Sognepræst indsættes Søndag 2. Maj af sin Forgænger i Embedet, R.P. Fr. Poppe SJ.

en almen kristen Kærlighed og især da i den frivilligt ydede Retfærdighed, langt snarere end i en fremtvunget, og snarere i en aaben end i en paatvunget Tillid? Hvornaar vil det dog ske, at Verdens Vise stiller de beundringsværdige Opdagelser, der er os skænket af Materiens hemmelige Kræfter, alene i Fredens Tjeneste, for derved at skænke Menneskene Kraftkilder til rimelig Pris og derved formindske Nøden og udjævne den ulige geografiske Fordeling af Raastofferne og Arbejdsmulighederne her paa Jorden, og saaledes aabne nye Muligheder for Medicinen, Landbruget og for de unge Nationer, saa de kan rejse sig til Sundhed og Velstand.

Men alt imedens Angsten synes at blive stedse mere og mere trykkende, lyser Jesu Moder og vor Moders blide Smil op i Paaskefestens milde Skær, der i Aar netop staar under Marias jomfruelige Sol — herligt troner hun ved sin Søns Side. Maatte den kærlige Moder idag udbrede sin beskyttende Kappe især over alle dem, der lever i Mørke og Lidelse.

Maria, du som paa denne Paaskedag lyser i saa klar en Glans, vær du Tegn og Aarsagen til Menneskers indbyrdes Forsoning og deres Forsoning med vor Herre og Frelser Jesus Kristus. Lad dem, som paakalder dig, styrkes i Troen. Oplad for deres Blik Haabet paa de uforgængelige Goder,

paa hin Legemets og Sjælens Forløsning, hvis Førstefrugt de ser i Jesus og i dig. Hjælp dem til at bære den trættende Hverdags ofte saa lunge Byrde og styrk dem med Tilliden til den hele Menneskeslægts evige og fuldkomne Paaske i Faderhusets himmelske Glans. Amen.

*

Paaskedag
paa Peters-
pladsen

Omkring Geneve

Sydøst-Asiens Religioner

Geneve-Konferencen drager Verdens Opmærksomhed mod Sydøst-Asien. Som Katolikker har vi ogsaa særlige Grunde til at tænke paa Forholdene saa langt borte. Næsten daglig modtager vi Jobsbudskaber om Kinamissionærernes Arbejde og personlige Skæbne. Men lad Dagspressen om at skildre Situationens militære, politiske og økonomiske Baggrund. Vi vil blot med et Par Linier skildre den religiøse Situation.

Ved Sydøst Asien forstaar man i Almindelighed Omraadet Kina-Vietnam-Korea sammen med de japanske Øer, som kulturelt er forbundet med Kontinentet, Burma, Thailand og især Kambodsja og Laos kan ogsaa tages med paa Grund af deres lange politiske Tilknytning til Vietnam, skønt de kulturelt staar den indiske Verden nær.

Sydøst Asiens Centrum er Kina, Tchong-Kuo (Riget i Midten). Det er et ældgammelt Kulturcentrum. Fem Aarhundreder før Kristus fandtes allerede *Konfucianismen* og *Taoismen*, hvortil senere kom *Buddhismen*. Disse tre udgør tilsammen San K'iao (den tredobbelte Religion).

Konfucianismen er i Virkeligheden ingen Religion, end ikke i vor Forstand en Filosofi. Den er Kiun-tseu's Livskunst, en Slags Levelære for »gode Borgere«, hvortil der er føjet et vist Ritual, understøttet af Poesi og Musik. I sine tre Hovedbud nærmer Konfucia-

nismen sig kristen Moral: Personlighedens Fuldkommengørelse, Næstekærlighed og Ærefrygt for Skaberen.

Taoismen bygger paa et meget subtilt og spidsfindigt ontologisk Element, Tao, der baade betyder Væren, Væsen og Aktivitet. Dette uævnelige og uerkendelige Tao eksisterer altid og overalt, det er paa een Gang Universets Stof og dets Sjæl, det skaber Væsnerne og leder dem efter sin egen Lov. Den vise Mand lader derfor i Ro Tingene gaa deres Gang.

Det fjerne Østens aandelige Holdning var for optimistisk for den indiske *hinayanistiske Buddhismen*, i hvis Nirvana Skaber og Skabning gaar op i eet. Derfor var det den *mahayanistiske Buddhismen* med dens Panteon af Buddhaer og Bodhisattvaer, som holdt sit Indtog hinsides Himalaya. Konfucianismens og Taoismens Tilhængere satte sig længe imod denne »uhyrlige Overtro«, men til slut besejredes Mæsterne af de jordnære buddhistiske Guder og deres meget lovende Paradis, mens de Intellektuelle, Kejseren m. fl. vendte sig til Mahayanas forfinede Metafysik.

Trods de betydelige indbyrdes Forskelligheder paavirkede de tre Livsopfattelser hinanden og endte med helt at gennemtrænge hinanden. I Kina, Korea og Vietnam ærer Folket alle tre Skabere af den »*tredobbelte Religion*«. I mange Templer og Pagoder staar deres Statuer Side om Side paa samme Alter, og ingen af de troende rejser Spørgsmaal om, hvem af de tre han skal vende sig til i Bøn. En Europæer undres over denne dogmatiske Uklarhed, men hvad der mistes i dogmatisk Renhed, erstattes af Tolerance.

De fjernøstlige Folkeslag har aldrig kendt til »Religionskrige« i vor Forstand.

Paa Kontinentet er den »tredobbelte Religion« forblevet i sin traditionelle Form i en Tilstand af Stagnation eller siden Middelalderen ligefrem i Tilbagegang; men i Japan har den udviklet sig under Indflydelse af Japannerne dynamiske Natur. Ved Bæring med Landets nationale *Shintoisme* opstod der af Buddhismen den kraftfulde *Zennisme* og Samurajerne (et Slags Ridderskabs) *Busido*, medens Konfucianismen udviklede sig til en ren filosofisk Nyttelære.

Kristendommen naaede i det 17. Aarhundrede til det fjerne Østen. I Almindelighed mødtes den med den fjernøstlige Tolerance. I Vietnam naaede de Kristne at blive 10 % af Befolkningen, i Kina kun 1 % og i Japan endnu færre trods alle Missionærernes Anstrengelser. I Aarhundredernes Løb har Kirken i Sydøst Asien gennemlevet heroiske Tider, lige til vore Dage, hvor den bag »Bambustæppet« lider Nød og Forfølgelse.

Oversigten vil være ufuldstændig, hvis man ikke nævner *Caodaismen*, som for ca. 30 Aar siden opstod i Syd-Vietnam, og som er det fjerne Østens yngste Religion. I den er Tolerancen og Religionsssammenblandingen drevet til det yderste. Alle store Religioners Guder dyrkes for at give de troende et praktisk Eksempel paa deres Enhed: Jesus Kristus, Cakayamoni, Lao-Tseu, Konfucius, Muhammed o.s.v. Alle staar de paa Cao-Dai's Alter. Denne Religion har en buddhistisk Askese, en kristen Liturgi og i sin Stridsaand minder den mest om Islam.

Et halvt Aarhundrede i Vejle

✱

- Blegbanken omkring 1910:
Skolen, Kapellet, Søstrenes Bolig og Præstegaarden
- Skt. Norberts Kirke
- Pastor L. Brems

Da Biskop Johannes von Euch omkring Aarhundredskiftet rettede sit søgende Blik ud over Europa for at skaffe flere Ordensfolk til Sjælesorgen i Danmark, standsede han ogsaa op ved Præmonstratenserkløstret i Averbode i Belgien. Hans første Henvendelse gav imidlertid intet Resultat, men et nyt Forsøg resulterede i, at den daværende Averbode-Abbed, Dr. Crets, i 1903 kom til København sammen med en af sine Præster, L. Brems, for at se paa Missionsopgaven, som Biskop von Euch søgte Støtte til. Det blev et Ja, og samme Aar i Juli ankom de to første Præmonstratensere, Patrene L. Brems og S. Eykens, til Danmark, hvor de først tog Ophold i Randers for hos Pastor Osterhammel at sætte sig lidt ind i Sproget. Oprindeligt havde det været Biskop von Euchs Plan at Præmonstratenserne skulde paabegynde et Arbejde i Thisted — i Nærheden af det gamle Præmonstratenserstift Børglum, men Planerne ændredes, og i 1904 rejste de to belgiske Patres til Vejle for at indlede det Arbejde, som i Aar har bestaaet i et halvt Aarhundrede.

Ved Jubilæumsfesten i Vejle nu paa Søndag vil Interessen ganske naturligt samle sig omkring Hs. Excellence Biskop Brems, Manden, der lagde Grunden til Vejle-Menigheden og under

hvis Hænder, der rejste sig en hel lille katolsk Bydel paa Blegbanken midt i Vejle By: af ingenting opstod der under Pastor L. Brems' Virke Kirke, Skole og Hospital, omend Biskoppen — hvad der imidlertid ikke gør hverken Sagen eller hans Indsats mindre — maa dele Æren for, hvad der staar idag i Vejle, med de flamske Mariasøstre fra Berlaar, der siden 1911 har præsteret et Arbejde saa godt som uden Sidestykke i Vejle. Støt og roligt — trods den første Verdenskrigs vanskelige Tider — voksede Menighedslivet i Vejle frem under Pastor L. Brems' gunstige Greb om Tingene, og med hans Udnævnelse til Biskop for det danske Vikariat i 1923 afsluttedes det første store Kapitel i Menighedens Historie. Hans Medbrødre fortsatte Arbejdet i samme Spor og Aand, og det har sikkert været en lykkelig Dag for Biskop Brems, da han i Juli 1924 kunde foretage sin første Kirkekonssekration — den første af saa lang en Række — og det oven i Købet i hans »eget« Vejle. Og et Varsel om Vækst og Grøde tør man se i den

1.

Af Mariabilledets Historie i Danmark

De allerældste Billeder af Jomfru Maria menes at være malet af Evangelisten Lukas og kaldes derfor ogsaa Lukabillederne. Legenden dukker først frem i det 6. Aarhundrede og har vidst at forplante sig gennem Tiderne ned til vore Dage. De fleste Lukabilleder tilhører den byzantinske Kunst og spiller i det 8. Aarhundredes Billedstrid en stor Rolle. De mest kendte Lukabilleder er de, der pryder »Scala santa« og Maria Maggione i Rom.

De ældste Madonnabilleder stammer imidlertid fra Katakomberne i Rom, der har bevaret og overleveret saa

store og glædelige Begivenhed, at vor nuværende Biskop sidste Aar — det halvtredsindstyvende i Vejle Menigheds Historie — i Skt. Norberts Kirke kunde meddele Præstevielsens Sakramente til en ung Vejlenser.

Og naar Biskop Brems paa Søndag celebrerer Pontifikalmessen i Nærværelse af vor nuværende Biskop, Th. Suhr, Abbeden fra Averbode, Dr. Giquiere samt Repræsentanter for Vejle Bys Styre, kan han se ud over et Dagværk af det helt store Format: En Mands Livsgerning til Guds og Kirkens Ære og Sjælenes Frelse i Danmark.

*

Skt. Norberts Kirke i Vejle har i Anledning af Jubilæet ladet fremstille et nydeligt, rigt illustreret Festskrift, hvorfra foranstaaende Oplysninger er sammendraget, og som sikkert vil have Interesse langt ud over Vejle-Menighedens Kredse, idet Heftet tegner ikke blot et Afsnit af Kirkens Historie men ogsaa af Præmonstratensernes Virke i Danmark i det seneste halve Aarhundrede.

mange rige og værdifulde Mindesmærker om den kristne Kirkes Fødsels- og Barndomstid. Og hvad der var begyndt som svage, famlende Forsøg i Katakombekirken, fortsattes gennem de følgende Aarhundreder. Den skabende Billedkunst vandt ikke noget fast Præg før Epheserkonciliet Dage i Aaret 431. Forkyndelsen af Theotokosdogmet har uden Tvivl givet Kunsten et mægtigt Fremstød. Fra denne Tid stammer ogsaa det eneste oldkristelige Mindesmærke, som udtrykkelig fremstiller Maria som den mæglende eller den, der gaar i Forbøn; det er Sarkofagrelieffet fra St. Giovanni Katakombe ved Syracus. Fra Pave Sixtus den III.s Tid findes i Santa Maria Maggiore i Rom en Mosaik, der fremstiller Bebudelsen, Oftringen i Templet, de vises Tilbedelse og Genfindelsen af den tolvaarige Jesus i Templet.

Det er intet Under, at den hellige Jomfrus Billede blev et svagere og mere kvindeligt Genskin af Frelserens eget, da man almindeligvis antog, at

der har hersket den største Lighed mellem dem. Nikeforus Kallista skiller Maria saaledes, idet han støtter sig til de ældre Kilder:

»Hun var af Middelhøjde, hendes Ansigtsform var smuk oval, Øjnene var store og straalende, overskyggede af de finttegnede sorte Øjenbryn, hendes Haar var blondt og Ansigtet smukt som fuldmoden Hvede. Hendes Dragt var enkel og ren, og i hendes Optræden var intet svagt eller letfærdigt.«

De byzantinske Mariabilleder, der næsten udelukkende fandtes i Kirken til det 12. Aarhundrede, udmærker sig særlig ved den stive Ro og Majestæt, der ligesom hæver Skikkelsen op over alt jordisk Liv, og den rige Farvelød og ødsle Pragt, der dog altid er anvendt inden for den rette Grænse. Disse Mosaikker har alle en gylden Baggrund; Jesusbarnet, der aldrig fremstilledes nøgent, træder ogsaa mere i Forgrunden. Saadanne Billeder er f. Eks. Apollinare nuovo i Ravenna fra det 7. Aarhundrede og en Mosaik i Capua fra det 8. Aarhundrede. Fra en senere Tid stammer et stort Mosaikbillede i Baptistერიets Apsis i Firenze, der ifølge Inskriptionen er udført af Franciscaneren Frater Jacopo i Aaret 1225.

Den byzantinske Kunst anvender Madonnabilledet, der i Orienten snart antager det matroneagtige Præg, som en Hovedpryd paa Mariakirkernes Korhvælving. I Santa Maria Trastevere troner Jomfruen saaledes ved Siden af Verdens Frelser. Hovedet er i Reglen dækket af en blaa Kappe, medens Kjortlen er rød. Hun holder som oftest Jesusbarnet, der velsignende løf-

ter Haanden, ved sit Bryst eller paa sit Skød.

De byzantinske Billeder viser en paafaldende Overensstemmelse i den Maade, hvorpaa de fremstiller Himmeldronningens Hænder.

Hyppigt lægger Maria sin Haand paa Skulderen af det i hendes Favn siddende Barn. Saaledes ses hun endnu paa Athosklostrets senbyzantinske Vægmalier, og i Mellemeuropa finder vi dette Motiv saa sent som i det 12. Aarhundrede.

Paa andre Billeder holder Maria Barnets Fod eller berører den i det mindste med Fingerspidserne; denne Gestus efterlignes i 300 Aar i Kunsten Syd og Nord for Alperne, den dukker ogsaa frem hos Rubens, Tizian og Rembrandt. Den anvendes særlig i den sienesiske Skole og ses saaledes i Duccio di Buoninsegna's Madonna »Rucellai« og i hans Madonna i Domkirken i Siena »Majestas Beatae Mariae Virginis«. Dette Kunstværk blev den 9. Juni 1310 under Klokketklang og Basuners Lyd ført til Katedralen og opstillet dér, og den er blevet Modellen til de fleste italienske Madonnaer gennem flere Aarhundreder. Fem Aar senere skabtes til Siena et lignende Værk af Simone Martini. Florentinerne Cimabue (1240—1302) og Giotto (1266—1336) ynder ligeledes denne Gestus.

Et tredje karakteristisk Motiv for den byzantinske Madonna er, at Moderen ofte med højre Haand peger mod Barnets Bryst (»Hodogetria«); denne Gestus dukker atter senere frem i den italienske Kunst i Fra Angelico da Fiesoles Billeder (1387—1455).

Den byzantinske Kunststart hævdede

sin Stilling og sin Indflydelse paa Målerkunsten gennem næsten hele Midtalderen. Og den skabte tre Hovedtyper for Madonnabilledet:

1) Den *tronende Madonna* med det velsignende Jesusbarn paa Skødet; det er den saakaldte »Panagia«, Regina Coeli-Typen, som findes i S. Apollinare nuovo's Mosaikker fra det 7. Aarhundrede, og i en hel Række andre Mindesmærker som Mosaikker, Kalkmalier, Marmor-, Metal- og Elfenbensrelieffer og paa Mønter og Sigiller.

2) Den *staaende Madonna* med Jesusbarnet paa venstre Arm. Det var denne Mater-Dei-Type, der senere bejestrerede de store af Gotikkens og Renaissancens Mestre; den findes anvendt første Gang i den vesteuropæiske Kunst i St. Annastatuen paa Kate-

Himmeriges to Nøgler

Efter »Our Sunday's Visitor«

Han var den kæreste gamle Mand, som tænkes kunde og alle, han kom i Berøring med, kunde slet ikke undgaa at komme til at lide ham. Man tænkte egentlig slet ikke paa, at han var gammel, fordi han altid var smilende, i godt Humør og venlig overfor alle og enhver. Han var altid rede til at gøre andre en Tjeneste — under Krigen delte han saamænd ud af de tilmaalte Rationer, som han og hans Morlille fik. Og traadte man ind i hans Hjem, saa havde han altid et hjerteligt »Velkommen« paa Læberne.

Han levede sammen med sin gamle Hustru, der nu var over de firs, og som var saa hjemstøgt af Rheumatisme og Knogleforkalkning, at hun kun kunde rokke af Sted ved to Stokke. Jeg forsøgte engang at skaffe de to gamle en Menighedssygeplejerske, men hun var der ikke ret længe — den gamle Kone var nemlig kun tilfreds med »saadan som Far gør det«, og han bar hende bogstavelig talt paa Hænderne. Han klædte hende paa om

Morgenen, og naar han havde bragt hende i Armstolen ved Vinduet, saa tog han fat paa Huset, købte ind — og lavede Mad. Han havde lært at lave Mad under Krigen og var efterhaanden helt trænet i Kunsten. Det laa mindre for ham at varte op — af og til gik der Skaar i Porcellænet.

De to gamle Mennesker var alt for hinanden. Ingen af dem kunde lide Uoverensstemmelser, og de lod aldrig Solen gaa ned over deres smaa Meningsforskelligheder. Husarbejdet og Opvasken gik altid for den gamle Mand med Sang paa Læben.

Hans andet Hjem var den lille Kirke lidt længere henne ad Gaden, hvor han boede. Det gamle Ægtepar var flyttet hen i den Lejlighed, hvor de nu boede, kort før Krigen, fordi deres Søn, som var Præst, om Søndagen gjorde Tjeneste i denne Kirke. Da Sønnen blev Sekretær hos Biskoppen, kunde han ikke længere passe den lille Kirke, men den gamle Mand tog sig saa meget des mere af den. Han lukkede den op om Morgenen og lukkede den om Aftenen. I sin høje Alder lærte han endog at ministrere, og saa saare en Præst læste Messe i »deres« Kirke, var han til Stede og modtog den hellige Kommunion.

En regnfuld Novemberaften sagde han til sin Kone: »Jeg gaar lige hen og lukker Kirken,« tog sin Regnfrak-

ke paa og forlod Huset. Men ude paa Fortovet sank han død om. Nogle Forbipasserende tilkaldte en Ambulance, og han blev bragt til Hospital. Man sendte Bud efter mig. Da jeg kom til Hospitalet, blev jeg ført ind i Ligkapellet, og da jeg traadte ind, rakte den tjenestegørende Portør mig to Nøgler og sagde: »Det var alt, hvad han havde i Lommerne. Ingen Papirer, ingen Penge. Vi aner ikke, hvem han er.«

»Det gør jeg,« var mit Svar. »Det er min Far.«

Han var død, akkurat som han havde levet. Og han havde hverken Brug for Pas eller Penge til den sidste Rejse, som vor Herre sendte ham ud paa. De to Nøgler var alt nok — en til sit Hjem og en til Kirken, Nøglerne til hans to Kongeriger her paa Jorden. Og han vidste, at de samme to Nøgler ogsaa passede til Himlens Kongerige.

Jeg læste Rekviemsmessen over ham i den lille Kirke, som han havde holdt saa meget af. Den var fyldt til Trængsel af Mennesker, som han havde vundet sig til Venner ved sin Godhed og Beredvillighed. Henimod 40 Præster var til Stede, og efter Messen sagde en af dem til mig: »Egentlig burde han have været Præst!«

Jeg forstod, hvordan det var ment — og jeg var stolt over det.

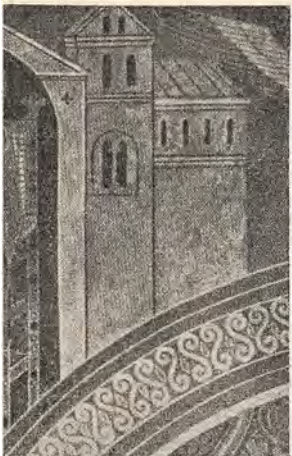
dralen i Chartres fra det 13. Aarhundrede.

3) *Maria, den drømmende, sorgtyngede Moder*, »Panagia Glykofylusa«; denne Type dukker frem i Billedstridens Dage og findes i utallige byzantinske Billeder, hvoraf det mest kendte er »Maria de perpetuo succursu«.

Et sikkert Kendetegn paa, om et Billede er af byzantinsk Oprindelse, er de 3 (undertiden kun 1) Stjerner, der smykker Jomfruens Kaabe, og den gyldne Straalekrans om hendes Hoved.

Den Bro, der forbinder Middelalderens Kunst med Rom og Grækenland, fører over Ravenna og Byzanz.

Vesterlandenes Kunst var indtil det 10. Aarhundrede temmelig skarpt adskilt fra denne Kunst. Libri Carolini fordømmer endog paa to Steder

Byzantinsk præget Helligtre Kongers Fremstilling fra Fjenneslev Kirke (omkr. 1100)

den nævnte Fremstilling af den hellige Jomfru. Først i det 10. Aarhundrede sejrer den helt udviklede byzantinske Madonna fuldstændigt og kopieredes i Vesterlandene. Vel er Typen omstillet i vesterlandsk Manér; dog — den laante byzantinske Madonna er umiskendeligt til Stede.

Den byzantinske Madonna er den hieratiske livløse; det er først den romanske, der ejer Liv og Bevægelse. Den byzantinske Madonna kan følges dybt ind i Middelalderen som den eneherkende. Vel sidder Madonna til Slut ikke mere paa den byzantinske Trone; Guldglorien om sit Hoved har hun lagt fra sig; men det er dog alligevel den byzantinske Madonna, der sammen med Barnet stiv og stirrende skuer Betragteren i Møde, medens Barnet løfter sin Haand til Velsignelse.

Det ældste Vor Frue Billede i Danmark ses paa *Dagmarkorset*, der 1695 fandtes i Ringsted Kirkes Kor. Paa den ene Side er Kristus paa Korset, paa den anden ses Brystbilleder af Kristus, Maria som Panagia Glykofylusa paa højre og Johannes Evangelista paa venstre Side. Medaillonene forestiller foroven Basilus og forneden Johannes Chrysostomus. Om Korsets byzantinske Oprindelse er der ingen Tvivl; det stammer fra det 9. eller 10. Aarhundrede.

Den byzantinske Madonnatypens hele Udvikling kan studeres paa de Fresco-

Dagmarkorset

malerier fra det 12. Aarhundrede, der findes i en Snes danske Kirker. Alle disse Billeder er i Modsætning til de senere Kalkmalerier udført paa glittet Puds, d. v. s. medens Pudsen endnu til Dels var vaad.

Al-Fresco-Madonnaen udtrykker Fromhed og Renhed ved sit lange Ansigt og den høje, smalle Skikkelse, der er indhyllet i en antik Klædedragt med stive Folder.

Den ældste Fremstilling stammer fra Jellinge (1100); Billedets stive Figurer svarer til det strenge Ceremoniel fra Kejserhoffet i Byzanz; det er byzantinske Embedsmænd, til hvilke Johannes Døberen taler, og i dyb Ærbødighed lytter de til hans Ord, som Ceremoniellet kræver det. Madonna-billedet i Jellinge er et byzantinsk Motiv, vel kendt fra Elfenbenskunsten: Maria ligger paa sit Leje med det tilhyllede Jesusbarn ved sin Side og modtager de hellige tre Kongers Besøg.

Byzantinske Madonnabilleder finder vi ogsaa i Fjenneslev, Hjølunde, Tveje Merløse, Solbjerg, Spentrup ved Randers, Aal, Bindslev, I Alsted ved Sorø (1170) staar Maria med foldede Hænder og bag hende en Ærkeengel i en pragtfuld Klædning. I Slaglille, Hagested og Sæby optræder hun som Orant med udstrakte Hænder.

(Efter P. D. Steidl: »Vor Frues Billedbog«)

MARIA-VALFARTERNE I MAJ

ØM

Igen i år indbydes til Guds Moder valfart i Øm. Der er jo noget særligt ved dette stævne i Jyllands hjerte, hvor vi drager med vor moders billede fra klosterruinerne gennem markerne til Ømborgen. Siger vi »moder«, så siger vi også »ungdom«, og her flokkes vi om den Moder, Kristus har givet os under korset.

Vi indbyder alle katolikker fra Fyn og Jylland til at deltage i valfarten. Vi ved, hvor vanskeligt det kan være at

(fortsættes Side 213)

I korte Træk -

Blandt Forsvarerne i Fæstningen Dien Bien Phu befinder der sig ogsaa to Præster fra Pariser-Missionen. Da Belejringen af Fæstningen indledtes, afslog de to Præster et Tilbud om at blive bragt i Sikkerhed, og nu fortsætter de deres Sjælesørgearbejde blandt Tropperne og plejer syge og saarede. (KNA)

Det spanske Forsvarsministerium i Madrid har indført Foredrag over Morallemner for Personalet. Foredragene holdes af en Jesuit. (KNA)

Det kommunistiske Partis officielle Organ i Italien »Unita« har gjort sig til Talsmand for en »Overenskomst mellem den katolske og kommunistiske Verden for at redde den truede Kultur fra Brint-Bomben«. Initiativet er sket, efter at Vatikanets officielle Organ »Osservatore Romano« i en Artikel med Titlen »Frygtens Kultur« havde advaret mod B-Bomben. (KNA)

I Buhonga (Afrika) præsteviedes umiddelbart inden Paaske fem indfødte. Helle Viakriatet Kitega har idag 31 indfødte Præster. (KIPA)

I en Alder af 96 Aar døde for nylig i Mexiko den ældste katolske Biskop i Verden, Mgr. Joseph Echavarría. Han var blevet udnævnt til Biskop af Pave Pius X i 1904. (KNA)

Den officielle czechiske Handelsdelegation har udbudt til Salg betydelige Bogsamlinger, i alt 300,000 Bind, som stammer fra de beslaglagte Klosterbiblioteker. Salg finder kun Sted til Rejsende fra Vesteuropa eller Firmaer, der betaler i »haard« Valuta. Det erklæres paa officiel czechisk Side, at de paagældende Værker hverken har Interesse eller Værdi for Tjekoslovakien. (KNA)

Jubilæumsfestlighederne i England i Anledning af 1200-Aaret for den hellige Bonifatius' Martyrium, aabnes i Benediktinerabbediet Buckfast 19. Juni ved en Højtidelighed, hvor Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings, fører Foresædet. (KNA)

Biskop Duc fra Bispedømmet Saint-Jean-deMaurienne, der har maattet trække sig tilbage af Helbredshensyn, er blevet Sognepræst i Tournon i Savoyen. Ærkebiskoppen af Chambéry foretog Indsættelsen af den ikke helt dagligdags Sognepræst. (KNA)

Adskillige Steder i Italien har Oversvømmelser i de seneste Dage forvoldt betydelig Skade. Den Hellige Fader har instrueret den pavelige Hjælpekommision om at bringe hurtig Hjælp til de nødlidende i de katastroferamte Omraader. (KIPA)

I det romerske Beda-Kolleg — der især søges af Personer, som først paa et senere Tidspunkt i deres Liv har begyndt Studiet til Præst, præsteviedes for nylig et Antal Teologer, som har beklædt de mest forskellige verdslige Stillinger inden Studiet, f. Eks. en forhenværende Historieprofessor fra Oxford, en tidligere Safariforsker, en kendt Romanforfatter m. m. (KIPA)

JERES OPGAVER!

Samlede med sognepræsten om døbefonten vil unge landet over bekræfte deres tro på den Treenige Gud og Hans Kirke, og så vil de samtidig have fået den sidste undervisning i deres tro. Nu bliver det en opgave for alle Jer, der allerede er i ungdomsforeningen i sognet at tage vel imod de nye. Tag imod dem sådan, at disse føler sig hjemme. Tag imod dem sådan som I selv ville ønske, man tog imod jer. Det er et apostolat.

Snak om en ting

Efterhånden som årene går, er det uundgåeligt, at de, der nu kommer i ungdomsforeningerne, vil føle sig lidt for gamle. Det vil blive lidt af en byrde for dem, men på den anden side vil de forhåbentlig også synes, at de vil gå glip af en mængde goder, hvis de holder op med at komme, og så vil de fortsætte lidt endnu. Trods alle anstrengelser vil det ikke være muligt at blive ved på den måde, og en skønne dag holder de op, — de gifter sig, og familielivet lægger mere og mere beslag på tiden, og det er problemerne derfra, der optager sindene.

Der er imidlertid heller ingen grund til for alle de gifte at fortsætte i ungdomsforeningerne, og der findes tilmed en god løsning på ønsket om fortsat at træffe jævnaldrende, med hvem man kan komme sammen. Man kan danne en familiegruppe. Det er der efterhånden mange, der har gjort, og hvergang viser det sig, at de, der beslutter sig til at danne den, bliver gladere og gladere, jo mere tiden går.

Tal om det indbyrdes i sognene, køb og læs »Familia«, som giver god inspiration, og tal med nogle af de »gamle grupper« om, hvordan man kommer igang.

Generalforsamling

afholdes søndag den 11. juli.

Øm-lejrene

Den første Øm-lejr afholdes i dagene mellem d. 4. og d. 10. juli. Til denne lejr indbyrdes først og fremmest alle, der ikke har været med før til nogen lejr i Øm og alle, der er under 18 år.

Lejrens præst bliver sognepræsten i Køge: pastor P. van der Stok.

Den anden lejr afholdes i dagene mellem d. 11. og 18. juli. Til denne lejr indbyrdes alle tidligere deltagere i Øm-lejre, der er over 18 år.

Lejrens præst bliver sognepræsten i Brønshøj: pastor K. Ballin.

Seks år er ingen tid!

Nu nærmer tiden sig igen for »Øm-sæsonen«, og for den, der nu i 6 år har haft lejlighed til enten at deltage, lilrettelægge eller på anden måde at følge lejrene, påtvinger sammenligninger sig uvilkårlig, ligesom spørgsmålet om skolerne og lejrenes værdi melder sig af sig selv.

Ved en første sammenligning adskiller de første skoler (og især den første fra 1948) sig tilsyneladende stærkt fra de senere. Den som ville gøre sig den ulejlighed at læse i første årgang af »Stafetten«, vil også kunne mærke det. Der var over arbejdet i det første år en fart og en begejstring som slet ikke findes mere, og denne begejstringens ånd mødte en stærkest på den første Dalum lejr i 1948. Den var simpelthen fantastisk, og jeg tror, mange af os rejste derfra ganske sikre på, at arbejdet støttet af en sådan årlig lejr ville have en enorm fremgang i Norden. Men det gik anderledes.

Allerede næste år var begejstringens flamme afløst af den stille lysende flamme. Lejren var naturligvis også vellykket, men stemningen var ikke så hidsig. Og endelig viste det sig ved den 3. store skole i 1950, at lejren blev præget af »det sure slid«.

Det, som gav den 3. lejr dette præg af »surt slid«, var, at det på eengang blev ganske klart, at katolsk ungdomsarbejde måtte begynde med, at den enkelte, som ville tage arbejdet op, først måtte gøre sig evangeliets krav helt klart: *Gud kræver dig helt*, i dette dit liv, det er Hans liv, du skal leve, for at dit slid kan lykkes; Kristus skal leve i dig. Men et sådant krav vækker modstand i sjælen, og kampen med Gud og kampen med skolens »stof« gav anledning til »det sure slid«.

Men det er nu kun tilsyneladende, at der var sket en forandring. Grundtonen havde altid været den samme, blot var den nu blevet alle mere bevidst.

Og dermed har vi også besvaret en del af det andet spørgsmål om skolerne værdi. Arbejdet på Øm-skolerne anklages af og til, fordi det ikke tænder »begejstringens ild« i deltagernes hjertes. De kommer ikke hjem i fyr og flamme for straks at styrte sig på hovedet i alt muligt arbejde, sådan som det skete efter den første lejr. Men det skal heller ikke og kan heller ikke være det første mål. Når det skete i så stor udstrækning efter den første lejr, skyldtes det efter min mening først dette, at det var første gang efter krigen, at unge katolikker i så stort et tal (ca. 100) kom sammen fra alle de nordiske lande. Endvidere skyldtes det, at grundtonen nok havde været der, sådan som den er der nu,

Vel mødt i...

Frederiksberg: Sø. 2.: Teateraften.
Randers: To. 6. kl. 20: Generalforsamling. Medbring brød. Mødepligt.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 1.: Stor forårsfest. Lø. 8. kl. 20: Møde med pastor Bjørn Højbo. Sø. 9.: Sognebasar.

men at den ikke var os bevidst, hvorfor vi lod os opildne af en hel masse mindre værdifulde ting til at tage fat med det resultat, at det hele blev afkølet ganske overordentlig hurtigt, så hurtigt at DUK's daværende formand, Sven Damsholt, ved Krist Konges Fest samme år kunne sige, at det kun er gløden, der brænder, men det er den glød, Gud havde tændt.

Skolernes værdi kan næppe på nogen måde måles direkte i det arbejde, der gøres for Kirken, deres værdi ligger først og fremmest i dette, om de atter og atter på en sand måde stiller os over for Guds kald til os og støtter os i at følge dette kald.

Det er også for tidligt at bedømme arbejdet så hårdt, det er *kun seks år siden, det rigtig begyndte* med skoler og lejre, og seks år er ingen tid til så stort et arbejde, og så er der dog sket en hel masse i sognenes liv alligevel.

Det er den 7. sæson, der begynder, og vi kan — heldigvis — endnu ikke sige, at vi gør det fuldkomment, — og det håber vi heller aldrig, at vi kan, for så er det hele stivnet.

Men ønsket om at gøre det bedre, er der, og i tillid til Guds aldrig svigtende bistand indbyrdes vi alle, der kan, til at komme med og opleve en lejr i Øm.

Pladenyt

Cherubini: Requiem Messe i C-Mol.
Orchestra Stabile a Coro dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Dir. Carlo Maria Giulini.

Long-playing kr. 46,00
Bach: Messe i H-Mol.

Kyrie, Gloria, Hosanna
Benedictus, Agnus Dei
Elisabeth Schwarzkopf, Marga Höffgen, Nicolai Gedda, Heinz Rehfuss m. kor og Orchestra of the Society of the Friends of Music. Dir. Herbert von Karajan.

3 long-playing plader kr. 138.00

Ny folder

Ceremonier, processioner, valfarter

De »udvendige ting« er ofte noget, der vækker forargelse hos anderledes troende og giver dem næring i deres egen fordømmelse af katolsk kristendom som noget blot udvendigt og tomt.

Maria Kredens lille folder nr. 3 viser, hvorledes det hører med til menneskets natur, at vi giver vore tanker og følelser udtryk i noget synligt og håndgribeligt. Hvis vi ikke gjorde det, var vi ikke mennesker. Alle gode og ædle følelser udtrykker sig i handlinger og symboler, vor ærefrygt for Gud og vor kærlighed til ham og hans hellige må også gøre det.

Folderen forklarer jævnt og forståeligt for enhver, hvad der er meningen med »ceremonierne, processionerne og valfarterne«. Pris kr. 0,15.

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

MARIA-VALFARTERNE

(fortsat fra Side 211)

samle en stor skare, men lad os trodse alle vanskeligheder og mødes i et katolsk fællesskab den 30. maj. Sidste år var vi langt over 1000 — vi er så ubeskudne at drømme om mange flere i år, trods lange afstande og dyre rejser. Der vil blive sendt indbydelser ud til alle i menighederne. — Reserver søndag den 30. maj. — Forespørgsler bedes rettet til Karlo Hammann, Jens Baggesensvej 22, Aarhus. Tlf. 66745 (om dagen 27011).

Med venlig hilsen og på gensyn i Øm.
VALFARTSKOMITEEN.

STØT VALFARTENS FORMÅL
køb et støvnemærke à 50 øre

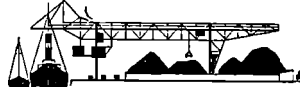
VORE FERIEBØRN

Vi minder om, at Indsamlingen er begyndt og haaber inderligt, at vi næste Uge kan notere de første Bidrag. Det er ikke bare noget, der skal siges, men den rene Sandhed, at vi er ængstelige for Resultatet i Aar, saa smaat med Penge, der er blandt Folk. Lad det ikke gaa ud over Feriebørnene. Alle Bidrag modtages med Tak af Katolsk Centralskoles Kassererkontor, Amaliegade 31 A, København K.

AASEBAKKEN

Valfarten til Aasebakken vil — som meddelt her i Bladet i sidste Uge — i Aar faa sit ganske særlige Præg ved Børnenes Bededag for Freden, der afholdes netop Søndag 23. Maj. Katolske Børn over hele Verden vil paa denne Dag bede en Bøn, som den Hellige Fader selv har forfattet, og som vi haaber snarest at kunne bringe her i Bladet. Det maa være Forældre og Opdragere en Hjertesag at sørge for, at saa mange Børn fra Hovedstad og Provins som overhovedet muligt i Aar deltager i Valfarten.

*

<p>Algades Farvøhandel ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eftf. ALGADB 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<h1>Roskilde</h1>	
<p>Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044 Udfører arbejdet hos de katolske institutioner</p>	<p>Skolebøger - Skolerekvisitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel Sct. Olgade 24 . Telf. 3131</p>
<p>P. J. KJELDEN - Urmager Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Chocolade . Is . Konfektur . CORNER CHOCOLADE Specialitet: Anthon Bergs Chocolate Sct. Olgade 6 . Tlf. Roskilde 4037 Leverandør til De katolske institutioner</p>	
<p>Edvard A. Petersen (A. P. Jensen) Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<p>Roskilde Skrivemaskine Service Ringstedgade 23, Telf. 2266 Lev. til de katolske institutioner</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Olgade 17 Tlf. 136 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbested i Roskilde</p> <p><i>Thomas Larsens</i> Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>
<p>H. V. Nordsteen's Eftf. Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.</p>	
<h1>Nakskov</h1>		<p>Reserveret H. J.</p>
<p>Nye Tempus Ure - med Garanti mod Tveri og Skade H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084</p>	<p>Hansen & Nielsen Indch. Chr. Hansen Farve- og Tapethandel Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621</p>	<p>KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p> A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj:

2. S. 2. Søndag e. Paaske (580—41); 2. Bøn: St. Athanasius (897); Paaskens Præf. (518).
3. M. Det h. Korsens Genfindelse (900—95); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Alexander I, St. Eventius, St. Theodulus og St. Juvenal (900); Præf. (517).
4. Ti. St. Monica (904); Præf. (518).
5. O. ST. JOSEF, hele Kirkens Værnehelgen (890—93); 2. Bøn (kun i st. Messer): Ct. Pius V (905); St. Josefs Præf. (523).
6. T. St. Johannes foran den latinske Port (905); 2. Bøn: St. Josefs Oktav (891); Præf. (524).
7. F. St. Stanislaus Martyr (907); 2. Bøn: Oktaven (891); Præf. (523).
8. L. Ærkeengelen St. Michaels Aabenbarelse (907); 2. Bøn: Oktaven (891); Præf. (523).
9. S.* 3. Søndag e. Paaske. — I Dag højtideligholdes:
St. Josef hele Kirkens Værnehelgen (890—93).

*) Søndag den 9. Maj afholdes Kollektion for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen.

KONTANT JØRGENSEN

ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)

Optiker og Urmager

VICTOR KREDS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Til Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, dredgade 67,

København K. Til. På!æ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüdere Thomsen,

Stenogade 7, Kbhvn. V. Til. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Røluwvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

VI-TO

og en
Skurebørste
gør
Underværker.

1/2 KAALUNDS SÆBEFABRIKER - KOLDING

Elisabethforeningens Basar Palmesøndag den 11. April 1954 indbragte 3590 Kr. 27 Øre.

Vi bringer Elisabethforeningens mange Venner, som med Gaver, Besøg og virksom Hjælp har støttet det gode Formaal, vor allerhøjest Tak.

Styrelsen.

Følgende Numre blev udtrykket: — Dug 74 — Dukke 91 — Kuffert 97 — Maleri 8 — Sølvtræv 19 — Thebord 34 — Rødvind 135.

Amerikansk Lotteri: Mindre Kuffert Nr. 27.

Gevinsterne kan afhentes hos Fru Møller-Nielsen, Bredgade 69, 4. og helst efter Kl. 16.

St. Ansgars Kirke

Lørdag 1. maj kl. 19,30: Festandagt med procession til Mariaaltret, prædiken og sakramental velsignelse. På alle hverdage holdes majandagt kl. 19,30. Der er ikke majandagt om søndagen.

Søndag 9. Maj kl. 8: Prælatmesse og derefter konfirmation af voksne og børn. Tilmelding forud er nødvendig. Forberedelse af voksne konfirmander og af faddere sker ved et foredrag i kirken, fredag d. 7. kl. 20.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene ^A/_S

Svanemosegaardvej 4 · Tlf. C. 11.313

Academicum Catholicum

Søndag den 2. maj kl. 9,00: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Traveturen aflyses.

Søndag den 2. maj kl. 14,00: Ekstraordinær generalforsamling, Østerbrogade 7 D, Kbhvn. Ø. Dagsorden: Ændring af lovene.

Onsdag den 5. maj kl. 20,00: Ordinær generalforsamling, Stenogade 4. Dagsorden: Se Litterae.

Torsdag den 13.—søndag den 16. maj: Forårslejr i Asserbo. Pris ca. kr. 5,— pr. dag. Medbring: Messebog, sovepose eller tæpper, lagener, viskestykke, forklæde. Tilmeldelse senest 10. maj til Kirsten Wilhelm Jørgensen, Adalsvej 59, 2. tv., Kbhvn. F. — tlf. Damsø 3524 u.

BØNNENS APOSTOLAT

Intentionerne for
Maj Maaned:

At Guds Moder
maa befri Rus-
lands Folk for
Ateismens Ræd-
selsherredømme.

At Muhammeda-
nerne maa erken-
de Guds Kærlig-
hed i hele dens
Fylde.

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Slagelse

FISK · VILDT · FJERKÆR

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

STAHL & NYLANDER
SLAGELSE

Kolding

Tricotage, Garn, Smaating, køber De med fordel i

MACO

TELEFON 3226

Hjørnet af Teglgårdsvej,
og Domhusgade

Berring & Larsen A/s

Kul, Cinders, Brændselsolier

Lev. til de katolske Institutioner

Det bedste Brød faar De hos
Rydberg

Domhusgade 27 · Telefon 588

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

J. Krenk

CIVILINGENIØR

Fredericiagade 14 · Telf. 3343

Udført arbejdet ved den nye skole

Bech & Kildehøj

H. Kildehøj & J. Jeppesen

MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER

Udført arbejdet ved den nye skole

Tøndervej 93

Telefon 2402

Peter From

KOLONIAL og DELIKATÆSSE

Domhusgade 27 · Telefon 3210

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

M. P. T. Vistoft

Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester
Badeværelser · W.C.

Haderslevvej 57 · Telefon 442

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Møller & Sørensen

TØMRER- OG SNEDKERMESTRE

Clemensgade, Telefon 33

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Altid det bedste

Kolding Andelsmejeri

Telefon 153

Lev. til de katolske Institutioner

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade · Tlf. 3555 fl. lin.

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre

»Sølvang« Sønders Vang, Dreyersvej 7

Telefon 1923, 1924

M. Lauridsen

Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til kat. Menighed

V. FALTHE

Alt i Kolonial, Vin, Delika-
tesser, Tobakker og Cigarer

Hj. af Hollændervej og
Kongebrogade · Telefon 698

Fa. Chr. Søndergaard's Eftf.

Smedemester

Vestergade 16 · Telefon 1317

Udført Arbejdet ved Den nye Skole

P. W. Christiansen

Aut. Installatør

Søndergade 26 · Kolding

Leverandør til den katolske Kirke

Slakteriudsalget

Haderslevvej 7 · Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Bogladen
med
de
mange
Bøger ...

Barkholts Boghandel

Brødrene Andersen

Tømrermestre
Munkedamavej
Telf. 281

Udfører Arbejdet ved den nye Skole

Esbjerg

Sv. Villemoes

KAFFE- OG THEHANDEL

Kongensgade 45

Leverandør til de katolske Institutioner

Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Viggo Christensen

Urmager, Optiker, Guldmed

Kongensgade 64, Telefon 829

Lev. til Sct. Joseph Hospital

Chokolader · Konfekturner · Bolcher

A. Ploug

Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Vesterbyens Kødudsalg

Villy Hansen

Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade

Tlf. 1667

Alt i Kød, Flæsk og Paalæg
Lev. til Sct. Josefs Hospital

SKOTOJET REPARERES HOS

H. SCHOU

Nørregade 47

Udfører arbejdet for De katolske inst.

Becks Møbelforretning

ved Knud Beck

GRUNDLAQT 1898

Telf. 735, Torvet, Esbjerg

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

K. J. Højland

aut. Vand- og Gasmester

Kronprinsengade 82 · Tlf. 2708

Udf. Arbejdet for de katolske Inst.

E. Boysens Fiskehandel

Altid friske Varer

Telefon 2247

Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg

Florian
sørensen

N. A. Frederiksen

Nørregade 65 · Tlf. 576

Kolonial · Mel

Lev. til Sct. Josefs Hospital

Den Hellige Fader læser nu atter Messe

Første Audiens efter Sygdommen

Det meddeltes for nogen Tid siden, at Den Hellige Fader atter læste sin daglige Messe. Denne Meddelelse dementeredes imidlertid umiddelbart efter, at den var kommet frem. Den Hellige Fader viste før Paaske den allerstørste Forsigtighed for at kunne holde sit Paaskebudskab. Imidlertid er Paven nu begyndt at læse Messe; han sidder dog ned under det meste af Messen for at skaane sig saa meget som muligt. *

Den første Audiens efter sit lange Sygeleje ventes den Hellige Fader 2. Maj at ville tilstaa en Skare Skolebørn fra den evige Stad. (KIPA)

Kardinal Spellman om »McCarthyismen«

Det amerikanske Tidsskrift »Readers Digest« offentliggør i sit April-Nummer Uddrag af en Tale af Kardinal Spellman, hvori denne under sit seneste Besøg i Bruxelles tog Stilling til »McCarthyismen«. »Der er ingen Amerikaner, som er uberørt af Kommunismen, der har sat sit gode Navn overstyr i Forbindelse med de Forholdsregler, der er truffet af Kongresudvalget for uamerikansk Optræden«, hedder det i Kardinalens Tale. Den amerikanske Regering maatte være »mere end naiv«, dersom den ikke vilde gribe til de fornødne Skridt til Sikring af sin Eksistens. Regeringen har Ret til at vide, hvem den ansætter og Krav paa Borgernes udelte Loyalitet. »Det er mig simpelt hen umuligt at fatte, hvorfor en Amerikaner skulde vægre sig ved at oplyse, at han ikke staar under kommunistisk Indflydelse, dersom han da ikke har noget at skjule.« Kongressens Undersøgelser vedrørende kommunistiske Bevægelser i de Forenede Stater »er ikke Fostre af et forrykt parlamentarisk Lune. Der eksisterer virkelig alvorlig Baggrund for disse Undersøgelser, og vi takker Gud for, at man begyndte dermed, medens det endnu var Tid. Kun alt for hyppigt er man for sent kommet efter de kommunistiske Intriger ... Veklagerne og Protesterne over »McCarthyismen« vil ikke afholde Amerikanerne fra at fjerne og afvise Kommunisten fra Positioner, hvor de vilde være i Stand til at omsætte deres rænkefulde Planer til Virkelighed.« (KNA)

Biskop Weskamm meddelte for nylig i St. Johannes-Basilikaen i Berlin Præstevielsens Sakramente til 20 Diaconer — det største Antal Ny-Præster, der hidindtil er blevet viet paa een Gang i Berlin. (KNA)

URBI ET ORBI

Geneves Biskop maner til Bøn for Freden

Pontifikalmesse under Konferencen

»Vi gennemlever idag forfærdelig alvorlige og skæbnetunge Timer« erklærer Biskoppen af Lausanne, Geneve og Fribourg, Mgr. Charriere, i en Henvendelse til Geneve-Konferencen. Biskoppen opfordrer Katolikkerne til ikke at holde op med at bede for Freden, men tværtimod at bede endnu mere. »Geneve Konferencen — udtalte Mgr. Charriere — har sat sig til Maal, at genoprette Freden, ikke blot i det fjerne Østen men i hele Verden. Og vi maa anlægge den rigtige Maalestok for helt at kunne fatte Betydningen af denne Kongres.«

Under Geneve Konferencen vil Biskop Charriere 2. Maj om Aftenen celebrere en højtidelig Pontifikalmesse i Notre-Dame-Kirken i Geneve, hvor der sammen med de deltagende Kongresmedlemmer vil blive bedt for et godt Resultat af Forhandlingerne. (KNA)

Politisk Enighed blandt Hollands Katolikker

De hollandske Katolikker har taget Episkopatets Henstilling om politisk Borgfred til Efterretning og om ikke at bekymre sig om indbyrdes organisatoriske Problemer, som til Stadighed volder deres politiske Førere Hovedpine. Takket være denne udtalte Tendens til Enighed, har det nederlandske katolske Folkeparti vundet en absolut Sejr og er gaaet ud af Valgkampen som det største Parti, idet de med 186 Pladser har taget 31,5 % af samtlige afgivne Stemmer. Resultatet af Valget har den største Betydning, idet de nu valgte Valgmænd fra de enkelte Provinser ved de næste Parlamentsvalg i 1956 skal vælge Valgmænd til Senatet.

Englands Katolikker forsømmer deres Søndagspligt

Den kendte engelske Prædikant Father Agnellus Andrew O.F.M. fremstillede fornylig i en Prædiken i St. Marys Church i Manchester en Udtalelse, som har vakt megen Opmærksomhed i England, og som gik ud paa, at kun ca. 30—40 % af den katolske Befolkning i Storbritannien opfylder deres Søndagspligt. P. Andrew skildrede til Sammenligning Situationen i den øvrige angelsaksiske Verden — f. Eks. Irland og USA — hvor Billedet tegnede betydeligt bedre. (KIPA)

For og imod Mc Carthy

Meningforskelligheder
omkring den omstridte Politiker

Der gaar i Øjeblikket høje Bølger i katolske Kredse i Amerika i Anledning af forskellige Udtalelser, som Hjelpebiskoppen i Chicago, Mgr. Bernhard J. Sheil, for ganske nylig har fremsat mod Senator McCarthys Metoder. Udtalelserne er imidlertid ikke Udtryk for Kirkens Standpunkt, understreger Mgr. Sheil udtrykkeligt, men repræsenterer kun hans egen personlige Mening. I slige politiske Spørgsmaal har en Katoliks Standpunkt — hvad enten han er Gejstlig eller Lægmand — ikke mere Vægt, end der tilkommer ham i Kraft af hans Stilling som Borger i Samfundet, erklærer han. »Jeg er klar over, at der er mange, som er uenige med mig. Tiden vil imidlertid afgøre, hvem af os der har Ret. Kirken tager aldrig Standpunkt i den Slags offentlige Diskussioner, men den har Ret til at lade sin Stemme høre, naar der er Tale om Løgn, Bagvaskelser, Mangel paa Kærlighed eller oplagt Bedrageri. Slige Metoder maa man fordomme, ogsaa naar de falskeligt bliver anset som Midler til et bedre Formaal. Ej heller Kampen mod Kommunismen retfærdiggør sliq Optræden — »Langt hellere burde vi samles i Enighed i disse alvorlige Tider.«

Formanden for International Catholic Truth Society, Pastor Edward Lodge Curran, Brooklyn, drager alvorligt til Felts mod Biskop Sheils Udtalelser og hævder, at han har skadet den antikommunistiske Bevægelse betydelig mere, end han har gavnet den, og det er betegnende, siger Pastor Curran, at intet andet Medlem af det katolske Hierarki i Amerika har gjort Biskop Sheils Eksempel Følge. (KNA)

Propaganda med Pavens Paaskebudskab

Præsidenten for den sovjetzoneale Folkeforsamling, Johs. Dieckmann, rettede i sidste Uge en Serie alvorlige Behrejdelse mod den østtyske Forbundsdays katolske og evangeliske Medlemmer. Han beskyldte de vesttyske Politikere for ikke at gaa energisk nok ind for Forbudet mod Atomvaaben og Standsning af U.S.A.s Brintbombeeksperiment. Dieckmann citerede i denne Forbindelse ogsaa Pave Pius XII's seneste Paaskebudskab og opfordrede den vesttyske Forbundsdays katolske Delegerede til at søge Forbindelse med Østtyskland. Dieckmann gik saa vidt, at han lod foretage en Afstemning for derved at bekræfte, at hans Initiativ især havde vundet Genklang hos de af Folkeforsamlingens Medlemmer, der er indvalgt af de religiøse Sammenslutninger. (KNA)

Katolsk

9. Maj 1954
102. Aargang
Nr. 19

Ugeblad

NY ENCYKLIKA

Valfarterne til Øm
og Aasebakken

Om ugyldige Ægteskaber

Mau-Mau-Bevægelsen

Kardinal Wyszinski
forvist til Hvide-Havet

Mange Artikler om Mariaaaret, deriblandt ogsaa nogle af katolske Skribenter, kan give Læserne det Indtryk, at den katolske Mariadyrkelse er kommet i Vanskeligheder, ligesom om man var kommet for langt ud og var nødt til at se sig om efter en Tilbage-togsline. Man kan læse om visse fromme Kredses Overdrivelser og om det pinlige Indtryk, saadanne Overdrivelser gør paa Mennesker uden for Kirken o.s.v. Naturligvis maa vi indrømme, at der gives et Yderfelt af tvivl-

somt Indhold. Allerede St. Grignon de Montfort († 1716) kendte til dette Forhold og skrev i sin »Fuldkomne Andagt« om Vrangbilleder af den sande Mariadyrkelse. Men findes der no-

GUDS MODER I MAJ

get nok saa højt og helligt Gode, der aldrig er blevet misbrugt eller forvrænget af Mennesker?

Der er andre, som føler Teologernes Arbejde som en Kilde til Uro. De mener, at man burde lade Troen være, hvad den er. Men Trosskatten hviler jo ikke som en død Stendynge i Kirken Muldjord. Man maa snarere sammenligne den med en Sædemark eller med et Frø. Den lever og vokser under Guds skabende Aande. Vi bekender os i god og sund Betydning af Ordet til Dogmeudviklingen. Hvilket ikke vil sige, at det »Troens Arvegods«, der er kommet ned til os gennem Tiderne fra Apostlene, maa forfalskes eller ændres. Men den Troens Rigdom, som er indesluttet i den, udfolder sig i Aarhundredernes Løb. Det er sikkert, at vi lever i en Tid, hvor det behager Forsynet at rykke Gudsmoders frelses-historiske Betydning frem i nyt Lys. Hendes Stilling i Naadens Formidling og hendes Medvirken ved Sønnens Forløsningsoffer beskæftiger Teologerne, og i Pavernes Rundskrivelser henvises der til disse Teologer. Hvorfor skulde vi blive nervøse over det? Den, der har Tillid til Kirken og elsker Maria, kan vente med Sindsro, indtil Kirkens Lærerebede taler.

De Spørgsmaal, som lader sig diskutere, maa dog ikke faa os til at overse, hvor meget der staar fast, klart og op-højet som vor sikre Tro. Den ganske Kirke tror og lærer: Maria er Herrens jomfruelige Moder. Hun er den uplettede. Hun har aldrig syndet. Fra sin Tilværelses Begyndelse staar hun i Naadens Lys. Hun har elsket Jesus uendelig højt, og er blevet elsket uendelig højt af ham. Hun har været hans

DEN
HELLIGE
FADER
VELSIGNER
MENNESKE-
SKARERNE
PAA
PETERS-
PLADSEN
FRA
VINDUET
I SIT
STUDERE-
VÆRELSE

(fortsættes Side 219)

G. Garth-Grüner

Landretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej

København F

Tlf. Godthåb 656

Mosaik

og Terrazzo

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og lævrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

KAJ M. JENSEN
DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **A/S I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparakassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

første og mest trofaste Discipel. Som intet andet Menneske blev hun indviet i hans gudmenneskelige Hjertes Mysterier. Hun har fulgt ham lige til Korset. Paa Golgatha har hun hengivet sin Søn for os. Og da hun stod under Korset, blev hun Moder ogsaa til alle Kristi Lemmer, d.v.s. til Kirken. Hun er Moder til os alle. Efter at hun ogsaa legemligt er blevet ophøjet til sin Søns Herlighed, træder hun frem for hans Trone som Midlerinde og Forbederinde for os hos Midleren Kristus. De profetiske Ord, som Helligaanden indgav hende, at fra nu af skulde alle Slægter prise hende salig (Luk. 1,48), er i hele den katolske Verdens Mariadyrkelse gennem Aarhundreder blevet opfyldt paa ligefrem overvældende Maade; fra Santa Maria Maggiore til Lourdes, fra Guadeloupe til Fatima, fra Kevelaer til Aasebakken drager Processioner i uoverskuelige Antal, mens det »Hil dig, hil dig, Maria« genlyder, hvormed Mennesker hilser Jomfruen, Moderen, Dronningen.

Og dette er Vished Nummer to: Den katolske Mariadyrkelse svarer i Størhed til Troens Rigdom. Den er ingenlunde noget i Udkanten af Troen, en Indrømmelse til jævne Menneskers religiøse Behov. Hos de store Teologer og Helgener er den aldeles ikke noget andenrangs eller noget lidet kendt. Man maa tværtimod sige og kan bevidne med en Overflod af Eksempler, at ægte katolsk Liv ikke er tænkeligt uden en stor, klar og dyb Kærlighed til Maria og Andagt til hende. Hvad der i de dogmatiske Lærebøger staar i Videnskabens kølige Sprog, bliver i Helgenernes Hjerter og i Kirkens Bøn, i den højtidelige, officielle Liturgi saavel som i den folkelige Andagt, til den reneste Jubel og den klareste Flamme. Der er slet ingen Tvivl mulig: Kirken bærer en næsten uendelig stor Kærlighed til Herrens Moder i sit Hjerte. Denne Kærlighed er et Værk af Guds Aand. Alle Racer og Folkeslag, alle Ordenssamfund og alle Stænder kappes i Kirken om denne fælles Kærlighed. Den katolske Mariadyrkelses Udtryksformer kan ændre sig fra det ene Land til det andet og fra Aarhundrede til Aarhundrede (hvert Folk og hvert enkelt Menneske har her Ret til den Form, der passer for det), men overalt, hvor ægte katolsk Liv rører sig, ser vi ogsaa en glad og stor Kærlighed til Maria blomstre frem.

Maj Maaned er et af de Tidspunkter, hvor vor Kærlighed til Maria kan udfolde sig frit og ubemmet. Majandagten er vokset frem af det katolske Folks Hjerte. Midt i Mariaaaret er det en kærkommen Lejlighed for os til med fornyet Iver at følge den Impuls til begejstret Mariadyrkelse, som den Hellige Fader gav os den 8. December

1953. Den ydre Praksis kan for mange Katolikker ikke forøges. Den, som daglig er med til at fejre det hellige Offer, og som tager Del i Majandagten, har gjort, hvad han kan. Men disse ydre Tegn kan komme af en ny Troens Klarhed og Dybde, de kan være Udtryk for en stedse større Kærlighed. Frem for alt kan de bevidne deres religiøse Ægthed i en Livsvandel ud fra Troen. Den ægte Mariadyrkelses Aand

er Jesu Aand, Offervillighedens og Broderkærlighedens Aand, Taalmodighedens og Glædens Aand. Dette er Blomster, som i Sandhed er til Ære for vor himmelske Moder, og som glæder Guds Hjerte. Maatte Gud velsigne vort Hjerte, saa der i Maj Maaned frembryder en sand Hellighedens Vaar i dette Hjerte — efter hendes Eksempel, i hvem han, som er mægtig, har øvet Størværk.

3. Søndag efter Paaske

9. Maj 1954

TID og EVIGHED

(Sct. Johs. Evg. 16, 16-22)

Mon vi ikke efter dette Evangelium stiller akkurat det samme Spørgsmaal som Disciplene: Hvad er det, han siger os om »en liden Stund«? Vi ser imidlertid Sagen i Fortid og forstaar, at Jesus overfor Disciplene tænkte paa »den liden Stund« i flere Betydninger, som snart skulde blive klare: den liden Stund fra Skærtorsdag Nat til Paaskedags Aften, og den liden Stund fra Himmelfarten og til Gensynet med de enkelte i Faderens Herlighed.

Er Jesu Ord om »den liden Stund« saa kun Fortid, eller indeholder de et Budskab til os i Dag? Det sidste er altid Tilfældet, saa sandt som det netop er det evige Livets Ord, der lyder. Og bliver mon ikke den nutidige Betydning af disse Ord om »en liden Stund« og om en »Glæde, som ingen skal tage fra os« først og fremmest en Paamindelse om, at den kristne maa se alt paa en ganske bestemt, dobbelt Baggrund, nemlig den, at Livet her kun varer en liden Stund, og at der siden kommer en Evighed! Gør vi saa det? Enhver maa i Dag rette Spørgsmaalet til sig selv . . . og det kunde være, at grundlæggende Principper maatte ændres!

I.

En liden Stund er Livet her, hvilket Aaremaal, der saa end bliver os beskaaret. »Aarene de rulle og skiftes om paa Jord, og vore Navne glemmes som Sne, der faldt i Fjor!« Jo længere vi naar frem paa Livets Bane, des hurtigere svinder Uger, Maaneder, Aar. Hvad der i Barndom og Ungdom syntes os uoverskuelige Aaremaal, bliver som korte Oplevelsers Glimt. Men hvor vilde meget se anderledes ud i vort Liv, om vi altid huskede: det varer kun kort, saa falder det hele, svinder hen »som en Taage, der i Sol forgaar!« Dine Evner og din Livskraft, din Ejendom, maaske Rigdom, hvad Du end regner for din »Lykke«, det hører op alt sammen. Byg derfor ikke paa noget af det! Og Sorgerne og Lidelserne, hvor vilde de blive langt lettere at komme igennem, om vi altid sagde: kun en liden Stund, saa hører det op! Tænk, om de, der søger at lægge Grundvold for Samfundets orden og Nationernes Liv, havde det i Tanken: vi bygger kun for en liden Stund, vi lægger kun Grundlag for noget, der skal fuldendes i en tilkommende Verden! Mon saa ikke »Lov og Ret« vilde faa en lidt anden Iklædning, end den, vi kender i Dag?

II.

Glæden, som ingen kan tage fra os, Glæden, som skal vare evigt, den venter os i en Evighedens højlyse, klare Dag! Det er den Tro og det vidunderlige, usvigelige Haab, som han, der talte om »den liden Stund«, har givet os. Vi tror paa Kødets Opstandelse og det evige Liv! Men nu kommer hér atter et Spørgsmaal, som enhver maa rette til sig selv: Ser jeg fremad mod det tilkommende Liv som en Erstatning og en Trøst for alt det, der skal fratages mig; eller fatter jeg, at det egentlige, som jeg er skabt for at opnaa, er *Livet hos Gud*, og at nærværende kun er Forberedelse, Prøvetid og Indledning? Er det sidste Tilfældet, saa ændres det nærværende for mig saadan, at det eneste, der faar Værdi, bliver det Strejf af Evighedens Sol, som falder over min jordiske Vej!

*

Det var Paamindelserne. Men Evangeliet, det glade Budskab, i Forbindelse med Sagen, er det, at *Evigheden* allerede møder os hér, for den har lyslevende, haandgribeligt faaet Fodfæste i det tinelige, da den kom til os, iklædt menneskeligt Kød og Blod, i Guds Søn og vor Frelser, Jesus Kristus! Derfor siger han selv: *Dette er det evige Liv, at kende dig, den ene sande Gud, og den, som Du har udsendt, Jesus Kristus!* (S. Jhs. Ev. 17,3)

Gid vi maa se alt *i ham*, saa vil han altid minde os baade om »den liden Stund« og om den kommende evige Glæde! Amen.

N. R. M. Oppermann.

DEN HELLIGE FADERS BØN

VED BØRNENES INTER-
NATIONALE BEDEDAG
FOR FREDEN

23. MAJ 1954

Med den kirkelige Øvrigheds Tilladelse

FORBEDER: *Kære Jesus, du har vort barn ligesom vi. Du ville, at de små børn skulle komme til dig. Vi børn fra alle verdens lande kommer nu til dig for at sige dig tak.*

ALLE: *Vi beder dig, hør vor bøn om fred.*

FORBEDER: *Du ønsker altid og overalt at være hos os.*

ALLE: *Lad da vort hjerte være din bolig, dit alter og din kongetrone.*

FORBEDER: *Gør os alle til een stor familie under din beskyttelse og i din kærlighed.*

ALLE: *Kære Jesus, fri os alle, store og små, for ukærlige tanker.*

FORBEDER: *Vi vil leve som den himmelske Faders børn, der elsker hinanden og er tro imod dig. Lad din nåde som et stærkt skjold skærme os mod dine og din Faders fjender.*

ALLE: *Herre, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.*

FORBEDER: *Hvis menneskene med din hjælp får lært at elske hinanden, vil der blive fred i verden, og vi børn behøver ikke at være bange for en ny krig. —*

Kære, uplelede Gudsmoder, du er også vor mor. Frembær vor bøn om fred til Jesus.

ALLE: *Så vil han sikkert bønhøre os.*

FORBEDER: *Tak, kære Jesus. Amen.*

NOTER

Forflyttelse hos Jesuitterne

R. P. K. Pauli SJ, der af Biskoppen er udnævnt til Sognepræst i Aarhus, indsættes i Embedet Søndag den 2. Maj. Indsættelsen foretoges af Sognets hidtidige Sognepræst, R. P. Fr. Poppé SJ, der paa St. Josefs Værnefest har afløst R. P. Jos. Wolfsberg SJ som Rektor for St. Knuds Stiftelse i København.

Forberedelse til Aasebakken

Som Forberedelse til Aasebakke Valfarten afholdes for samtlige københavnske Sogne en Række Prædikener i Sakramentskirken. Prædikenerne holdes af Pater A. Raulin O.P. Den første Søndag den 16. Maj under Messen Kl. 17, de øvrige de følgende seks Hverdage Kl. 19,30.

En Valfartsdeltager har Ordet

Som jeg ser, er indbydelserne igen i år gået ud, for at så mange som muligt kan komme med til at hylde vor himmelske dronning og Moder.

Hånden på hjertet, hvor mange af os kan komme til Rom eller Lourdes? Sikkert ikke mange, måske nogle hundreder? Og skulle der ikke her i vort fædreland findes flere tusinde trosfæller, som af ganske hjerte brænder efter at bringe vor hellige Moder deres hyldest og tak for hendes hjælp i mange, mange anliggender? Jo, sikkert.

Derfor skal der her siges tak til dem, som sætter disse valfarter igang. Sig ikke, at det ikke er mere, end hvad Guds Moder venter af os. Det er rigtig nok, men det viser jo netop jeres kærlighed til vor Frue.

Trosfæller landet over, skal vi ikke være enige om, at Mariaårets festlige kulmination i Danmark bliver Aasebakken og Øm, og at vi ikke vil stå tilbage i kærlighed til vor Moder, men rigtigt glæde hende ved at få så mange af hendes børn med. Jo større anstrengelse for den enkelte, des større glæde hos Maria.

På gensyn!

»deltager«.

Kære trosfæller på Fyn og i Jylland!

Nu er vi så langt fremme med forberedelserne til valfarten, at vi kan give Dem programmet for dagen. Ligesom tidligere år vil vi indbyde de unge, der kan, til at komme til Øm allerede lørdag aften. Programmet for lørdag: Lejrbål og majandagt med fakkelp procession til klosterruinerne.

Program for valfarten søndag:

kl. 10,30 pontifikalmesse i klosterruinerne. Derefter procession til Ømborgen.

kl. 12,45 middag og hvil.

kl. 14,30 møde ved søen med talere m. m.

kl. 15,30 andagt med sakramental velsignelse. Derefter frit samvær efter behag.

Der vil i næste nummer af ugebladet komme flere oplysninger med hensyn til programmet. Løvrigt vil der i den kommende uge blive sendt indbydelser ud til alle menigheder på Fyn og i Jylland med alle oplysninger vedrørende valfarten. — Forespørgsler bedes rettet til: Karlo Hammann, Jens Baggesensvej 22, Aarhus. Telf. 66745 (om dagen 27011).

Med venlig hilsen og på gensyn i Øm, den 30. maj.

VALFARTSKOMITEEN.

GUDSMODER VALFARTERNE TIL ØM OG AASEBAKKEN

VOR FRUE
KLOSTER
PAA AASE-
BAKKEN.
Indfældet
foroven:
VOR FRUE
AF AASE-
BAKKEN.

AASEBAKKEN

Søndag den 23. maj mødes vi så atter senest kl. 8,30 på Holte stationsplads for at drage ud i den smukke natur omkring Holte og Høsterkøb til Aasebakken. I år må ingen blive hjemme. Vi kan jo desværre ikke alle tage til Rom og Lourdes i Maria-året, men vi kan alle tage på valfart til Aasebakken for dermed at vise, at vi deltager i Kirkens almindelige hyldest verden over til Guds Moder — mere i år end ellers.

Der går som sædvanlig S-tog fra Kbh. H. kl. 7,50, og der er bestilt ekstra vogne, så vi alle skulle kunne få plads.

De nærmere oplysninger skal komme i det følgende nummer, især tiderne for busserne.

Følgende kan dog allerede meddeles nu:

Opstillingen på stationspladsen bliver som tidligere år under de bydelskille, hvor hvert sogn hører hjemme. Sognepræsten eller dennes stedfortræ-

der leder sit sogn og beder for under valfarten. Valfarten starter præcis kl. 8,30.

Ankomst til Aasebakken finder sted ca. kl. 10,30 — hvorefter der læses prælatmesse af biskop J. Mangers af Oslo.

De, der vil kommunikere, bedes række hånden i vejret under passagen gennem porten til Aasebakken.

Den nye valfartssangbog bedes medbragt — ellers kan den også købes på Holte Stationsplads.

Der vil være lejlighed til for en ringe betaling at få sin bagage kørt fra Holte stationsplads direkte til Aasebakken. Man bedes blot se efter skiltet »BAGAGEVOGN«.

På Aasebakken vil der efter messen være lejlighed til at købe kaffe, wienerbrød, sodavand, is o.l.

Kl. 14 holder biskop Th. Suhr af København andagten, som afsluttes med sakramental velsignelse og »Salve Regina«.

Fra kl. 16 kører der busser (De blå Busser) direkte fra Aasebakken til

Holte st. Busserne kører, så længe der er passagerer til dem.

Til slut vil vi erindre om, at det den 23. maj også er børnenes internationale bededag, hvorfor det ville være særlig smukt, hvis så mange børn som muligt gik med på valfarten, der jo ikke er længere, end at børnene kan deltage.

MARIAKONGREGATIONERNES
ARBEJDSUDVALG

Ugyldige Ægteskaber

I lange tider har vi katolikker måttet høre på anderledestroendes eller ikke-troendes ironiske bemærkninger over, at kirken ganske vist ikke tillod skilsmisse, men nok anerkendte begrebet ugyldige ægteskaber. Det var jo ikke andet end spilfægteri og omgåelse af loven.

Nu er der imidlertid sket det, at i årenes løb er der forefaldet en del tilfælde herhjemme, hvor selv de borgerlige myndigheder har været nødsaget til at anerkende begrebet ugyldige ægteskaber og handle i overensstemmelse dermed. Kort efter genforeningen var der en række katolske ægteskaber i Sønderjylland, som var indgaaet i overensstemmelse med den i kongeriget gældende lovgivning, men ikke efter den endnu på det tidspunkt gældende særlovgivning i Sønderjylland. Staten erklærede dem for ugyldige og måtte ved en ny lov legalisere dem med tilbagevirkende kraft. En fremgangsnåde den katolske kirke også kender og har anvendt i mange hundrede år. Og nu i disse dage oplever vi, at det offentlige vil gribe ind overfor nogle tjenestemænd, som af løntekniske grunde vil indgå rent proforma ægteskaber, idet det hævdes, at ægteskaber, der indgås under forudsætninger, der ikke stemmer med ægteskabets formål og væsen, må anses for at være ugyldige og uden retskraft. Altså netop det princip, der hyppigt danner grundlaget for kirkens invalidering af ægteskaber.

Det er i og for sig kun glædeligt, at myndighederne er kommen til den erkendelse, at et ægteskab for at være et ægteskab må være indgået under de rigtige forudsætninger, og når det ikke er det, heller ikke falder ind under skilsmisselovgivningen, men simpelt hen erklæres for nul og nix, for ikke eksisterende. Men må så vi andre i fremtiden være fri for at kaldes hylklere og luskepetere, fordi vi hævder det samme princip inden for kirken.

Peregrinus.

Sct. Josef - hele Kirkens Værnehelgen

Sct. Josef med Sct. Bendts Kirke i Rudkøbing. (Fresko af Birgitte West over indgangen til Sct. Bendts Kirke)

Den inderste Hemmelighed om Guds Rige paa Jorden, er den, at i Kirken, dér er selve Livet, ja, Kirken er Jesus Kristus selv! Det er ham, der lever videre iblandt os i sit »mystiske Legeme«, og saa skulde man ikke mene, at Kirken behøvede nogen »Værnehelgen«. Skulde han, hvem al Magt er givet i Himlen og paa Jorden, ikke kunne værne sig selv?

Jo... og dog! Her staar vi overfor Mysteriet! Skulde Livet ikke kunne vogte sig selv? Og dog var der et Menneske, der engang tog »Livet« paa sine Arme og blev dets Værner, da det, menneskeligt set, truedes med

Død, og som blev dets »Fader« i et Hjem paa Jorden.

Sanct Josef, den hellige Families Overhoved og Værn, er nu hele Kirkens, hele Guds hellige Families himmelske Beskytter!

Vi beder ham udstrække sin værnende Haand over Kirken paa Klippen, og om at lære os Lydighed, Tavshed, Handlekraft og Mod, naar vi, hver paa den Plads, der blev os givet i Gudsriget paa Jorden, med all, hvad vi er, skal staa til Tjeneste for LIVETS GUD!

Lad det være vore Tanker, naar vi paa Søndag fejrer »Sct. Josefs Værnefest«.

Ingen „Modreformation“ i Slesvig-Holsten

En protestantisk Røst om den kirkelige Situation syd for Grænsen

Der er ikke Tale om nogen som helst Form for »Re-Katolisering« eller »Modreformation« i Slesvig-Holsten idag, udtaler Kieler-Kirkehistorikeren, Professor Dr. Peter Meinhold i et net-

op publiceret Skrift »Katholicismen i Slesvig-Holsten i de seneste hundrede Aar« (udgivet af Verein für Schleswig-Holsteinische Kirchengeschichte).

Professor Meinhold undersøger i nævnte Publikation den katolske Kirkes Udvikling i Slesvig-Holsten paa Baggrund af den politiske og retslige Situation og skildrer indgaaende Bestræbelserne fra katolsk Side for at opnaa en Ligestilling, hvorved han fremdrager et hidtil ukendt historisk Materiale. Han fremhæver, at den egentlige Aarsag til at se Fremtiden i Møde med visse bange Anelser, maa ses i Fritænkernes og de saakaldte »Frireligiøse« Vækst. Denne Nyhedenskabets Tilvækst maa nødvendigvis »fylde Protestantismen med langt større Uro end den katolske Tilvækst, der er foranlediget af Forøgelsen af Befolkningen« (som Følge af de mange Øst-Flygtninge. *Red.*). Antallet af Fritænkere i Slesvig-Holsten er nøjagtigt lige saa stort som Antallet af Katolikker, nemlig 6%. Medens Antallet af Katolikker — der næsten udelukkende skyldes de mange Flygtninge — er steget fra 3,5% i 1923 til 6% i 1950, formerede Fritænkterne sig i samme Tidsrum fra 1% til 6%.

Den kraftige antikatske Propaganda, der har været udfoldet netop i den sidste Tid med Henblik paa de forestaaende Landagsvalg, har tilsigtet at vække Indtryk af, at Slesvig-Holsten systematisk blev undermineret af Katholicismen, men dette er — hævder den ansete evangeliske Kirkehistoriker — en plump Bondefangermanøvre. »Det er simpelthen noget Vrøvl at ville paastaa, at Slesvig-Holsten staar over-

for en Art ny Modreformation eller en paa Vej til at blive katolsk; understreges det i Afhandlingen. Naar den katolske Kirke i Slesvig-Holsten har kunnet udvikles til en for det kulturelle og offentlige Liv saa betydelig Faktor,« saa mener Forfatteren at kunne finde Aarsagen hertil i et maalt bevidst kirkeligt Arbejde igennem en Aarrække. Forfatteren tilskriver Biskopperne af Osnabrück en udpræget Evne til at have varetaget deres Overhyrdeembede i Sjælesorgens Interesser paa en virkelig klog og maalt bevidst Maade. Ophbygningen og Udbredelsen af de voksende katolske Menigheder er dog ikke Resultatet af »overvejede Metoder og raffineret Taktik, der tilsigter at løbe Landskirken over Ende«, skriver Professor Meinhold og rammer dermed en Pæl gennem de saa udbredte falske Forestillinger om den katolske Kirkes Aktivitet. Ved Ophbygningen af Menighederne gaar man fra katolsk Side ud fra den helt rigtige Tanke, at alt Menighedsliv er uløseligt forbundet med den Naadefyldte, der strømmer ud fra Kristi Legeme og samt den Enhed, som Eukaristien skaber mellem Kristus og hans Kirke og de Troende.

Med Henblik paa den stedse tiltagende Konfessionsløshed, Kirkeudmeldelserne og den voksende kirkelige Ligegyldighed gaar Professor Meinhold ind for et Samarbejde mellem de to Kirker i al Offentlighed »for at træde effektivt op imod alle de Kræfter, der virker for at afkristne vort Folk, idet de stille eller aabenlyst trækker Folk bort fra Kirken.«

stammer fra Kikuyu-Sproget og betyder saa meget som »Gør det straks«. Og hvad der til at begynde med var en lille Uroshorde, er nu vokset til en stor Bevægelse. Massebevægelser rummer altid en vis Fare hos Naturfolken, idet disse er meget tilgængelige for Massepsykose og meget lettere ligger under herfor end Europæerne. Desuden arbejder Mau-Mau-Bevægelsen med en uhyre Terror, som iøvrigt er karakteristisk for Afrika, idet Negeren saa al sige lever i en Art Fængsel af Frygt for Anerne, Frygt for Stammefrænderne, Frygt for Gift, for Forhækselse. Det har derfor været en meget let Sag for Mau-Mau'erne at slutte Negrene ind i et Komplex af Frygt, og ved den Ed, som bliver dem paatvunget, føler de sig virkelig bundet, og de er det i Realiteten ogsaa ved den Gengældelse, som de trues af og med. I Bekæmpelsen af Urolighederne har Regeringen derfor klogeligt nok Side om Side med Politiets Forholdsregler bragt et homøopatisk Middel til Anvendelse; man kalder indfødte Troldmænd og Medicinmænd til Assistance, for at de skal »løse« de terroriserede Negre fra deres Ed og dennes skæbnsvangre Følger. Det er ej heller nogen daarlig Ide, thi kender man de indfødtes Sjæl, saa ved man, at en Forbandelse kun kan ophæves af en endnu stærkere Forbandelse.

Det lader sig idag ikke sige, om denne Bevægelse — saaledes som adskillige mener — er iværksat af Kommunisterne. Det er imidlertid en Kendsgerning, at Jommo Kenyata, der formentlig var Sjælen i denne hemmelige Organisation, flere Gange har opholdt sig i England og der været organiseret Kommunist. Ifølge Negley Farson's »Last Chance in Afrika« har Kenyata endvidere været længere Tid i Moskva, hvor han opholdt sig i »Lux«, der som bekendt var forbeholdt Kominterns internationale Medlemmer og Studenter. Men hvorom alting er, udnytter Kommunisterne i Afrika imidlertid Mau-Mau-Bevægelsen til deres Formaal. Den vigende Holdning, som Regeringen under Krigen indtog overfor Urolighederne, har vel sagtens ogsaa givet visse Personer Mod til at gøre Forsøget i større Stil. I hvert fald burde Regeringen uden Tvivl have forhindret alskens Pak at søge ind til Nairobi og Nauyuki og bopsætte sig der. Udvidelsen af Bysamfundene ved »Indvandring« af Indfødte er nemlig betydelig mere usund i Afrika end Europa, idet det her er ensbetydende med Opløsning af enhver Form for Stammefællesskabets ofte meget gunstige moralske Brænne.

Og hermed er vi naaet til den vel sagtens dybeste Aarsag til Mau-Mau-Bevægelsen. Den er simpelthen et Folks elementære Værn mod Omstyrelsen af en gammel social Orden, som den moderne Udvikling har medført. Negeren kan nemlig tilsyneladende ikke holde Trit med Udviklingen. Hele hans Livsform og Tradition er blevet væltet, uden at der til Gengæld er blevet budt ham noget bedre eller blot noget tilsvarende. Han har ikke gennemlevet en organisk Udvikling, saa-

En Afrikamissionær fortæller om

Mau-Mau-Bevægelsen - og Baggrunden herfor

Aller og aller dukker der i Dagspressen Beretninger op om Mau-Mau-Bevægelsen i Kenya og om de Voldshandlinger, som denne Bevægelse foraarsager. Nedenfor beretter en Afrika-Missionær — iøvrigt fra Kenya — der for Øjeblikket opholder sig i sit Hjemland Schweiz om, hvad der egentlig ligger bag denne Bevægelse samt om den Fare, som Bevægelsen betyder for Missionerne i Tanganyika-Området.

Allerede før Krigen var der Tilløb til Opstande og Uroligheder i Kenya. Under den sidste Krig voksede Hovedstaden Nairobi kolossalt, idet en utrolig Mængde hjemløse Negre søgte ind til den store By og her søgte at hulle sig gennem Tilværelsen paa den lettest mulige Maade. Tyveri, Indbrud og Røverioverfald kom efterhaanden til at høre til Dagsordenen, og Politiet stod faktisk afmægtigt, og adskillige Gange er det i Aarenes Løb kommet til Demonstrationer foran den britiske Guvernørs Residens. Allerede for Aar tilbage hørte man om en Art hemmelig Religion eller et hemmeligt Forbund,

om Mord og Blodhævn. Politiet foranstaltede en Række Razziaer, men det syntes faktisk ikke, som om man kunde faa fat om Roden til disse Foreteelser. Paa denne Maade opstod den saa udbredte Bevægelse, der idag hviler som en Forbandelse over store Egne af Kenya's Højland. Bevægelsen siges at være baade anti-engelsk, anti-indisk og anti-kristen, men i Realiteten ved man saare lidt om selve Bevægelsen, men saa meget des mere om dens Rædselsgerninger. Den viger ikke tilbage for Brandskatninger og Mord paa Europæere, paa de Hvides trofaste sorte Tjenestefolk samt paa Regeringens indfødte Tjenestemænd, og den udøver en enorm Terror i hele Kenya. Den Omstændighed, at den engelske Koloniminister paa et vist Tidspunkt fløj til Kenya for paa Stedet at orientere sig om Situationen, viser bedst hvilken Alvor man betragter Sagen med i London. En Overgang for nylig saa det ud, som om man var ved at faa Bugt med Organisationen, men det lykkedes ikke.

Og Mau-Mau'erne er virkelig en Trusel mod Kenya. Selve Ordet Mau-Mau

ledes som Tilfældet har været i Europa, men er saa at sige blevet revet ud af Jernalderen og plantet lige ind i den moderne, tekniske Tidsalder. Han, der har været vokset sammen med sin Jord, han er pludselig revet bort fra denne. Gennem en mager Skoleuddannelse, som ikke har været i Stand til at danne Karakteren, er han blevet plantet i en Tilstand, der lader ham betragte f. Eks. Landarbejdet, som noget ganske nedværdigende. Regeringens Skoleplan er neutral, hvilket vil sige religionsløs, og den kan derfor ikke byde Negeren nogensomhelst moralsk Ansvarsfølelse, ikke danne hans Samvittighed, som han i givet Fald kunde sætte i Stedet for Ansvar for Stammen. Han har ikke været i Stand til at tilegne sig Europærens og Inderens Samfundsøkonomi — den er kun blevet til en Kilde til Oplivelsen af hans Begærlighed og materialistiske Sanser. Han har ikke været moden for den moderne Velfærdsstat, og jo mere der er blevet tilbudt ham, desto større har hans Krav været — uden at han har villet yde nogen Gengældelsesindsats. »Det er Regeringen, der skal give os.«

Den ydre Anledning til Mau-Mau-Urolighederne var Tildelingen af Land til Europæerne i Kenyas frugtbare Højland. Kikuyu'erne beklagede sig over, at der indenfor deres Reservater var for lidet Land til deres voksende Befolkning, idet alle de frugtbare Landomraader blev overtaget af de europæiske Familier. Ganske vist sagde Lyttleton i Parlamentet, at der var Land nok til Kikuyuerne — de skulde blot udnytte det rigtigt. Han tænkte selvfølgelig paa europæiske Metoder og Maskiner. Men bortset fra, at Negrene ikke kan anskaffe Traktorer og Selvbindere, saa kræver disse ny Metoder en aarelang Omskoling, som den primitive Neger selvfølgelig staaer betydelig mere skeptisk overfor end en Bonde hos os — ikke mindst naar han med egne Øjne har Lejlighed til at se visse europæiske Bedrifter fuldstændig mislykkes i Afrika.

Tilbage er saa Spørgsmaalet — betyder Mau-Mau'erne en reel Fare for

Missionsarbejdet? I Kenya uden Tvivl, idet Missionerne brandskattes og Medlemmerne gennem Mau-Mau-Eden forbydes at besøge Missionsskoler og Gudstjenester. Terroren retter sig ogsaa først og fremmest mod de indfødte Kristne. Biskopperne i Sansibar-Nairobi og Nyeri, i hvis Omraade Mau-Mau'erne synes at have deres Hoved-Virkefelt, har derfor ogsaa i en fælles Henvendelse advaret de troende imod at gøre fælles Sag med Mau-Mau'erne samt mindet dem om, at det ifølge Kirken Bud er forbudt at staa som Medlem af et hemmeligt Selskab, idet sligt uvægerligt medfører Ekskommunikation. Et anseligt Antal Kristne har derfor ogsaa vægret sig ved at lade sig terrorisere af Bevægelsen og holder sig derfor trofast til Kirken og Missionærerne. Ganske vist er Situationen ikke ens over hele Kenya. I Tanganyika-Omraadet eksisterer f. Eks. ikke de store Raceskranker, som Tilfældet er i Sydafrika. Ej heller er Storbyens Vækst saa stor her — omend der stadig lurer en meget stor Fare paa dette Punkt ogsaa her. Og heller ikke Landproblemet er saa akut her, i det kun ganske faa Landstrækninger er optaget af europæiske Plan-tager.

Det store Spørgsmaal er — med Henblik paa Urolighederne — om Missionerne vil kunne vinde Væddeløbet med den moderne Civilisation, som strømmer ind fra Europa i større og større Bølger. Vil det være muligt at gøre Negrene modne til de moderne Omvæltninger, der ikke lader sig bremse, om man — Missionærerne — vil være i Stand til at give dem en gedigen Opdragelse og Karakterdannelse, kort sagt om Kristendommen vil kunne vinde over den moderne Civilisations tvivlsomme Trolddom. Missionerne i Kenya maa derfor idag sætte alt ind paa at bibringe Negrene en ægte, kristen Samfundsindstilling, saa at de ikke bliver overvældet af en Civilisation, som de ikke er i Stand til at fordøje. Det drejer sig altsaa simpelthen om de sortes jordiske og evige Frelse.

I taleværelserne ser man billeder og sager fra søstrenes missioner i Kongo, Brasilien og Danmark. Ude i klosterets store have ligger en lille villa. Der boede institutionens præst og gejstlige vejleder *Mijnheer de directeur Alois Lambo*. Her blev den danske besøgende modtaget med særlig glæde og hjærlighed og tiltalt på dansk. Medet med pastor Lambo var højdepunktet af et Berlaar-besøg.

Men skærtorsdag i år døde den 83-årige gamle gudsmand. Det dødsfald må ikke forbigås i Ugebladet, idet pastor Lambo var en stor ven af Danmark og den katolske kirke heroppe.

Da den danske redemptorist i Odense, pater Pio, i 1909 bad kardinal Mercier om nogle søstre til et påtænkt rekonvalescenthjem i Nyborg, henvendte kardinalen sig til Berlaar. Mariasøstrenes ledelse sendte sin huspræst, pastor Lambo, herop for at undersøge for-

(sluttes Side 225)

J korte Træk -

Den italienske Trafikminister Matarella aabnede i sidste Uge den ny Banegaard i Venezia i Nærværelse af Kardinal Roncalli og et stort Antal Biskopper. Efter en Pontifikalmesse i den ny Banegaardshal indviede Kardinalen Banegaarden og stillede den under den hellige Markus' Beskyttelse. (KNA)

Pater Bonaventura Dlamini, Umzinkulu i Zululand, er som den første indfødte Zuluneger blevet bispeviet. Hans Diøcese omfatter c. 30.000 Katolikker. (KIPA)

Et fransk Filmselskab har planlagt en Film om Abbe Pierre, de hjemløse Pariseres Apostel. Abbe Pierre har erklæret sig indforstaaet med Planen paa Betingelse af, at Overskuddet ubeskaaret gaar til hans Hjemløse. (KIPA)

Ærkebiskoppen af Freiburg (Tyskland), Mgr. Wendelin Rauch, er afgaaet ved Døden, 69 Aar gammel. (KNA)

Den engelske Arbejdsminister, Sir David Eccles, har udstedt Tilladelse til Genopførelse af Katedralen i Coventry og har dermed omstødt det af (det overvejende socialistiske) Byraad i Coventry givne Afslag, der var motiveret med, at Opførelsen af Skoler, Boliger o. l. var mere paakrævet. (KNA)

Aarets Caritas-Indsamling i Canada har indbragt 1.507.018 Dollar samt et betydeligt Kvantum Levnedsmidler og Klædningsstykker. (KNA)

I Oratorianernes Hus i Birmingham eksisterer der — efter hvad der for nylig er blevet meddelt — ca. 250 hidindtil ikke offentliggjorte Manuskrifter af Kardinal Newman, hovedsagelig Prædikener. Manuskrifterne stammer fra Tiden før hans Konversion (medens han var anglikansk Præst, 1824—1840). (KNA)

Det belgiske Episkopat meddeler i et fælles Hyrdebrev, at der i Anledning af Maria-Aaret vil blive afholdt en mariansk Landskongres i Bruxelles 2.—5. September (KIPA)

VORE FERIEBØRN

Det er kun begyndt saa smaat, at vi hellere maa vente endnu en Uge, før vi offentliggør Listen over de første Bidrag. Maatte vi indstændigt bede alle, der med et Bidrag — stort eller lille — vil hjælpe denne meget gode Sag, om snarest muligt at sende deres Gave til Katolsk Centralskoles Kasserekontor, Amaliegade 31 A, København K. Paa Forhaand hjertelig Tak!

En god Ven
af Danmark
gaaet bort

Pastor Alois
Lambo

Mange danske har gennem mere end 40 år besøgt de Vejle-, Svendborg- og Nyborg Mariasøstres moderhus i Berlaar i Flandern, hvor man altid blev hjærteligt modtaget. De danske gæster beundrede den store kostskole, seminariet for landbrugslærere med sin komplette bondegård, huskapellet, der er stort som en kirke og ofte fuldt af adskillige hundrede søstre og elever.

Fra min bogreol

Det er første gang, »Stafetten« anmelder en nylig udkommen digtsamling. Det drejer sig om *Otto Hansens »Natten før høst«*, *Arne Frost-Hansens Forlag*. Pris kr. 6,00.

Otto Hansen, som flere vil kende fra Øm, har allerede udgivet tre digtsamlinger, og gør man sig den ulejlighed at læse i dem alle tre efter tur, vil det let kunne ses, at der er foregået en stor udvikling. Grundtonen er på mange måder den samme: Glæden ved Guds verden, sorg over menneskets færd og en desperat trang til at trænge dybere ind i Guds visdom, for at finde nøglen til det helt sande liv, men formen er klarere og stærkere i den sidste samling.

Digtene er dybe, men, det må jeg indrømme straks, ikke lette. Den lille bog er bygget sådan op, at prosastykker afveksler med digte. Det er vel nok digtene, der søger at give udtryk

Sommerskoler og lejre

Sekretariatet meddeler:

Så nærmer tiden for sommerskolenes afholdelse sig atter stærkt. Der arbejdes på fuld kraft med at få skolenes sammensætning af lærere og fag fastlagt i store linier, og så snart det er sket, vil foreningerne modtage meddelelse herom, ligesom STAFETTEN vil holde læserne orienterede. Til den tid vil indmeldelsesblanketter til de 3 skoler kunne fås hos jeres foreningsformand eller hos sognepræsten i sogne, hvor der i øjeblikket ikke er nogen fast forening.

Een ting kan vi imidlertid godt begynde at slå fast med syvtommersøm, og det er *datoerne*: Der bliver som meddelt tre skoler: to på Ømborgen og een i Norge. Skolerne i Øm falder således:

Øm I — for elever mellem 16 og 18 år samt for første-gangs-elever under 20 år. 4.—10. juli.

Øm II — for elever over 18 år samt for første-gangs-elever over 20 år. 11.—18. juli.

Skolen i Norge 1.—8. august er den såkaldte NORDISK LEDERSKOLE, idet den arrangeres af Norge, Sverrig og Danmark i forening og særlig tager sigte på at uddanne ledere i ungdomsapostolatet. Det ligger heri, at skolen henvender sig til en ældre og modnere kreds og især til de unge, som enten arbejder i, eller som er indstillet på at yde en indsats inden for de katolske ungdomsforeninger. — Skolerne i Øm tager ikke et så specielt sigte og er åbne for alle. Skulle nogen være i tvivl om, hvilken skole han eller hun bør tilmelde sig, kan man trygt henvende sig til Sekretariatet,

Troen giver sig synlige tegn

Det er nu virkelig mærkeligt, men menneskers evne til at tænke logisk bliver ikke altid brugt lige godt. Det

for de dybeste tanker, mens prosastykkerne har til opgave at forberede læserens tanke på det, der skal komme. Det betyder imidlertid ikke, at prosaen er ringe, tværtimod synes jeg, at Otto Hansen oftere får de dybeste tanker i den bedste form frem der.

At skulle give udtryk i en sætning for det, forfatteren vil med en hel digtsamling, er umuligt. Digtene drejer sig om det tilsyneladende banale, men i virkeligheden dybt alvorlige: har vi mennesker ikke sat fællesskabet med hinanden over styr, fordi vi har glemt både Gud og netop den verden, Han har skabt. OB.

Vennemindevej 51, Ø, som vil give gode råd i det stykke.

Priserne for deltagelse er som følger: de to danske skoler 45.— (for deltagelse i dem begge ydes ingen rabat); den nordiske lederskole 55.— d.kr. For alle tre skolars vedkommende råder D.U.K. over en mindre sum penge, som vil blive fordelt på et begrænset antal halve og nogle få hele fripladser. *Ingen bør afholde sig fra at tage med af økonomiske grunde: der kan altid findes en udvej!*

Sørg for at få aftalt ferie i tide og indsend jeres tilmeldinger, så snart blanketterne kan fås. De senere års skoler har haft stadig større fremgang, og den dag kan hurtigt komme, da vi må sige stop for flere tilmeldinger til en skole. E. T.

Vel mødt i...

Århus: On. 12: Efter maj-andagten cykler vi til 6. Frederiks kro. Mini-golf-konkurrence. Pris 75 øre.

Esbjerg: Fr. 14.: Afslutningsfest. Vi opfører »Den skæve linie« af Thomas Olesen Løkken.

Frederiksberg: Ti. 11. kl. 20: Pejse-aften (husk pude).

K.U.K. Stenosgade: Lø. 8.: Foredrag af pastor Højbo i Lyngby K.U.K. Vi tager derud med toget 19,31 fra Vesterport Sø. 9.: Sognebasar.

Lyngby: Lø. 8. kl. 19,30: Pastor Højbo taler om Det gamle Testamente. Hver fr. bordtennis og billard.

Nyborg: To. 13.: Efter majandagten cykeltur, vi slutter af med kaffe på »Stella Maris«.

Valfarterne til Åsebakken og Øm

Valfarternes grundtone skulle i år blive endnu tydeligere på grund af Mariaåret, og valfarten til Åsebakken får sit særlige præg af, at den netop falder på den søndag, pave Pius har gjort til børnenes særlige bededag for freden.

Ugens historie

En lille dreng var ved at tegne et billede, som så meget mystisk ud. »Hvad tegner du,« spurgte hans moder ham. »Gud,« svarede han. »Men der er ingen, der ved, hvordan Gud ser ud,« sagde moderen. »Nu vil de komme til det,« svarede han.

kniber især for dem, der skal fortælle eller skrive om så sammensatte fænomener som Kirken.

Det eksempel, jeg er kommet i tanke om, er kun det sidste blandt de mange, jeg er stødt på i tidens løb. Journalisten fortæller om, at fremmedføreren i Helligkors kirken i Firenze, når han har fortalt turistene om Dan-tes mindesmærke o. lign, også må fortælle, hvorfor det mest besøgte alter er et, der er bygget over en glaskiste med en træfigur af Kristus som død. Jo, siger han, dette alter taler mere til de fattige mennesker, der bor rundt omkring denne kirke, og hertil kommer de med billeder af personer, som Kristus skal hjælpe. Journalisten skriver videre, at Kirken indgår i befolkningens daglige liv på denne måde.

Indtil nu vil vi vel næppe have anet, at journalisten var imod alt dette, men det er han. Efter hans mening er det for at holde fast på de kristne, at Kirken har sådanne ting som dette alter, og vi gætter nok rigtigt, hvis vi gætter på, at det er lige så galt med valfarter, processioner og indvielser.

Det er i grunden fantastisk, at folk kan tænke så aldeles omvendt, men det skyldes vel utvivlsomt, at sådanne menneskers forståelse af religiøst liv er helt eller delvis borte.

Sagen er jo den, at den kirkebygning, journalisten har været på besøg i og beundret, og det alter han har set og er blevet forarget over, er udtryk for den samme ting: Kristnes trang til at give synlige tegn på deres tro og have synlige tegn på deres tro omkring sig. I virkeligheden er en kirke og et alter jo kun meget store tegn, men et krucifix på væggen hjemme er et mindre tegn, men tanken er hele tiden den samme.

KATOLSK BOGNYT

A. Den Doolaard: *Små mennesker i den store verden* 563 s., hft. kr. 26,25, ib. kr. 31,50 (norsk).

Forfatteren har skrevet sin bog om den frygt, der har grebet hele menneskeheden, frygten for fremtiden. Han forsøger at analysere vor situation og gør det i tre fortællinger. Den første handler om arbejderpræsterne i Paris, hvorledes de virker og arbejder, om en strejke og kristendommens styrke overfor det kommunistiske menneske. Anden fortælling er fra det ruinlignende Tyskland efter kapitulationen, og tredje foregår i atomfrygtens Amerika. En strålende bog med et budskab til menneskeheden.

Finn Jor: *Bernhard av Clairveaux*

190 s., kr. 12,80 (norsk).

Også fra Norden kom der en bog om denne helgen på 800 års jubilæet. Det er en protestant med sans for det hellige, og som dybt beklager, at den protestantiske verden ikke har hellige mænd — ikke tror på helgener.

Den er værd at læse.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

C. V. Berg Blikkenslagermester

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langellnie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

En god Ven af Danmark -
(sluttet fra side 223)

holdene, og efter hans råd begyndte søstrene i *Stella Maris* i Nyborg i juni 1911. Snart fulgte også stiftelserne i Vejle og Svendborg. Det kan ikke måles, hvor meget godt arbejde, søstrene siden har udført for syge, rekonvalcenter, skolebørn, i børnehaver og menighedsliv i de tre byer.

Pastor Lambo var i moderhuset og på talrige Danmarksrejser sjælen i denne søstrenes missions- og kærlighedsgerning. Han rådslog med ordensledelsen. Han lærte sig dansk for at kunne bistå de danske søstre i noviciatet, hvor han blev et bindeled mellem hjemlandet og søstrene i Danmark. *Mijnher de directeur* redigerede søstrenes levende, lille missionsblad *Missegalm*. I hvert nummer har der været udmærkede artikler om og billeder fra danske forhold, og blandt hans skrifter er også et lille hæfte om *Lad-*

by-skibet, vort eneste bevarede vikin-
geskib.

Før sin gerning i Berlaar var pastor Lambo lærer ved et drengeseminarium. Han var så helt igennem præst, men han fik ikke sin livsgerning i et sogn ude blandt folket. Men hvad har han ikke betydet for mange sogne ved sin gerning som skriftefar og sjælesørger for tusinder af søstre og unge piger! Gennem de mange år prædikede han og underviste i religion for sin specielle menighed.

Alois Lambo var en dybt og barnlig from præst og urokkelig præcis i sit store embedes mange pligter. Han var levende interesseret i alt, der angik Guds rige hjemme i Belgien, hvor søstrene har en stor virksomhed i skoler og sygehuse, og ude i deres missioner. Han havde et ligevægtigt og glad sind med megen lun humor.

Alle søstrene, der kom hjem på orlov herfra til moderhuset, besøgte den gamle præst. Til den sidste, der kom kort før hans død, sagde han, at han så gerne ville være med ved Vejle menigheds 50 års jubilæum nu den 2. maj, men kræfterne tillod det ikke. Da han mærkede, at døden var nær kaldte han søstrene og sin assistent og efterfølger, skoleinspektør pastor Frateur, og sagde roligt: Nu er det tid

til at bede bønnerne for de døde. En halv time efter døde den gamle præst.

Over 800 mariasøstre sørger i disse dage over pastor Lambos død og med dem søstre, lægfolk og præster i Vejle, Svendborg og Nyborg.

Olaf Jan Ballin,
»Stella Maris«, Nyborg.

Mariaansk kirkemusikanten

Fredag den 14. maj (Store Bededag) kl. 19,30, vil der — i stedet for majandagten — blive afholdt en kirkemusikanten i Jesu Hjerter kirke, hvortil alle interesserede venligst indbydes. Da denne kirkekoncert vil byde på et usædvanligt program, nemlig orgelmusik, der bærer Guds Moders navn, og sange fra Danmarks middelalder, håber vi at få kirken fyldt.

Medvirkende er: Organist Mogens Bang og koncertsangerinde Johanne Brandt-Nielsen.

Adgang gratis. Programmer med tekst kan købes ved indgangen. Efter koncerten vil der være lejlighed til at give et bidrag til mindrebedlede ferieophold på Jesu Hjerter Sogns ferie-hjem i Fredensborg.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj:

9. S.* 3. Søndag e. Paaske. —
(hvid) St. Josef, hele Kirkens Værnehelgen (890—93); 2. Bøn: Søndagen (583); Præf. (523); sidste Ev.: Søndagens (585).
10. M. St. Antonius (908); 2. Bøn: (hvid) Oktaven (891), 3. Bøn: St. Gordian og St. Epimachus (908); Præf. (523).
11. Ti.† 7. Dag i Oktaven (891—93); (hvid) 2. Bøn: Gudsmoder ([90], 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (523).
12. O. Oktav af St. Josef (891—93); (hvid) 2. Bøn: St. Nereus, St. Achilleus, St. Domitilla og St. Pancratius (910); Præf. (523).
13. T. St. Robert Bellarmino ([41]); (hvid) Paaskens Præf. (518).
14. F.† St. Bonifacius (911); 2. Bøn: (rød) Gudsmoder ([90], 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Præf. (518).
15. L. St. Johannes Baptist de la (hvid) Salle (911); Præf. (518).
16. S. 4. Søndag e. Paaske. (hvid)

*) Søndag den 9. Maj afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen — den danske katolske Kirkesag.

Jesu Hjerte Sogns basar

Søndag den 9. maj kl. 8—22.

De vil finde en masse dejligt ferietøj til Dem selv og til børnene — mange fiske plastikvarer — masser af dukker i alle størrelser — sjældne kager og lækkerier, bl. a. udenlandske specialiteter — håndarbejde — tømbole for voksne og børn — utallige ting, som De selv må se!

Restaurationen er åben hele dagen! Kom og spis Deres morgenmad, drik eftermiddagskaffen hos os.

Kl. 20,30 stor lodtrækning!

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, dredgade 67,

København K. Tlf. Pele 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

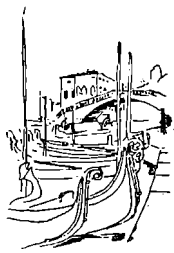
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

I år er det Deres tur til at sejle i gondol på Venedigs kanaler! Husk at Jørgensens Rejsebureau er specialist i Italiensrejser. Det store

»røde rejseprogram« sendes gratis, foruden mange herlige rejser til Italien er der rejser til Tyskland, Østrig, Schweiz, Frankrig, Spanien, Jugoslavien m. m.

IKKE DE DYRESTE — IKKE DE BILLIGSTE
MEN DE BEDSTE

Jørgensens Rejsebureau

Jernbanegade 7. Kbhvn. V, Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Katolske Radioklubber

København afdelingens årlige generalforsamling fandt sted i Sct. Mariæ kirkes menighedssal den 8. april. Mødet var godt besøgt og fik et vellykket forløb. I sin beretning omtalte formanden de fremskridt, som var gjort i det sidste par år, og hvoraf det vigtigste består deri, at radioklubberne er blevet anerkendt af undervisningsministeriet som selvstændig lytterorganisation og har opnået ret til at sende repræsentanter til de konferencer, på hvilke radioprogrammerne bli-

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundavej 217

Bella 610

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tage 573 . 574

ver fastlagt. De indvundne resultater skyldes ikke mindst den glædelige fremgang i medlemstallet, som har kunnet konstateres, takket være trofast hjælp fra både gejstlighed og lægfolk. Det var karakteristisk, at fremgangen havde været særlig betydelig i de sogne, hvor sognepræsten havde støttet arbejdet. Formanden opfordrede til fortsat at hjælpe med i arbejdet for at udbygge radioklubbernes position og påpegede, at disses opgave dybest set er apostolisk og derfor har krav på forståelse og støtte fra alle sider.

Ved det påfølgende kaffebord talte Hs. Excellence biskoppen, først livligt causerende om dagliglivets vilkår, derefter om de alvorlige problemer, som optager verden idag. Hs. Excellence omtalte den særlige interesse, som den hellige Fader, Pave Pius viser radiospredningen, og fremhævede, at naturens kræfter alle er bestemt til at tjene Gud. Vi kristne må derfor virke med til, at alle tekniske fremskridt og opfindelser bliver brugt i det godes tjeneste.

Carl Petersen.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

Giro

82718

Jubilæums-gaven
til
Katolsk Ugeblad

Holbæk

Hus med Have

i Aalgaard udtages, 50 kr. pr. md. Der ydes 100 Kr. som Hjælp til Flytning. Henvendelse til Gartner Anton Nalkjær, Oremandsgaard (H.b.), Mern Station, Tlf. Inghave 100.

Academicum Catholicum

Torsdag d. 13.—søndag d. 16. maj: Forårslejr i Asserbo. Pris ca. kr. 5,— pr. dag. Medbring: Messebog, sovepose eller tæpper, lagener, viskestykke, forklæde. Tilmeldelse senest 10. maj til Kirsten Wilhjelm Jørgensen, Ådalsvej 59, 2. tv., Kbhvn, F, tlf. Damsø 3524 u.

MADS JENSEN

URMAGER - GULDSMED

Ahlgade 17, Tlf. 102

Leverandør til De katolske institutioner

Frugt- og Blomsterforretningen

»ROSEN«

Andrea Nielsen

Rosen 1

Tlf. 476

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Clemen Jensen

Algade 62, Tlf. 825 og 805

Stort Udvalg i Enkeltmøbler

og hele Møblementet

Alt vedrørende Begravelser ordnes

Kaffe saa

Rs. Petersen

Guldborghus . Tlf. 1081

Leverandør til de katolske institutioner

Alt i Bandager & Sygeplejeartikler

Holbæk Materialhandel

Telefon 82

Kaj Andersen

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Kaffe . Chocolate . Conservee

køber De bedst hos

Laur. Kristoffersen

Smedlundsgade 42, Telf. 550

Axel Smith

EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER

Smedlundsgade 1 . Telf. 136

Leverandør til de katolske Institutioner

E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51

Lev. til de kat. Institutioner

Stort Udvalg i Chocolate og Bolsjer

Tico

Børge Jørgensen Tidemansvej 26

Telefon 622

A. P. Pedersen

Murermester

Markedsplass 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen

Telefon 1039

Kolonial

Viktualie

Manufaktur

Isenkram

- billigst med det bedste

Holbæk Brugstovning

Telefon 10

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Holbæk Mejeri A-S

Algade 54 - Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning

Elektrisk Lys og Kraft

Algade . Telefon 365

Lev. til den katolske Menighed

Odense

Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber
Vin og Spirituosa

Knud Rasmussen

Hjallevej 6, Telf. 6184

ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN

Vagn Jørgensen

Hjallevej 6, Telf. 15571

Leverandør til De katolske institutioner

GØR DERES INDKØB AF:

Frugt - Grønt - Blomster i Kultur

A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859

Marlo Joensen & Bent Ellekjær

Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443

Udfører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

N. O. NIELSEN Skomagermester

1. Kl.s Reparationer

Hjallevej 12

Leverandør til De katolske institutioner

Kør med TAXA

TELEFON 4700

GØR DERES INDKØB I

Blomsterforretningen »SARA«

Hjallevej 10, Telefon 5154

Chr. Ingemann Olesen

Gas- og Vandmester

Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561

Udfører Arbejdet

ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Frederiksens Fiskesalg

Odense . Tlf. 8552

Alle Aarstidene Fiskearter læres

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanigade 49 . Telefon 4895

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Axel Emil Hansen

TØMRERMESTER

Tyge Rothsvej 21, Telf. 12534

Udfører Arbejdet ved

Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

»Sacra Virginitatis«

URBI ET ORBI

Den Hellige Fader udsender

NY ENCYKLIKA OM CØLIBATET OG KYSKHEDSLØFTET

I en ny Encyklika med Tittlen »Sacra Virginitas« (Hellig Jomfruelighed) — dateret 25. Marts og offentliggjort 30. April — beskæftiger den Hellige Fader sig med Spørgsmaalet om Præstecølibatet og Ordensfolkernes Kyskhedsløfte.

Paa Baggrund af de talrige Vildfarelser, der i nogle Aar har været udbredt med Hensyn til dette Spørgsmaal, erindrer den Hellige Fader i dette højtidelige Dokument om Kirkens Lære. I Encyklikaen benyttes Ordet »Jomfruelighed« i overleveret Betydning og betegner ikke blot den legemlige Überørthed men tillige ogsaa den Tilstand af Kyskhed, som paahviler Ordensfolkene, Verdenspræsterne samt de Personer, der trods det at de lever i Verden, har viet sig Næstekærlighedens Værk. Den Hellige Fader tilbageviser forskellige Vildfarelser med Hensyn til Værdsættelsen af Ægteskabet og den jomfruelige Stand. Ifølge Kirkens Lære bør man ikke give Afkald paa Ægteskabet af selviske Grunde, af Frygt eller af fari-sæisk Hovmod, men derimod for helt og uhindret at kunne vie sig Guds og Næstens Tjeneste. Det, at give Afkald paa den ægteskabelige Kærligheds retmæssige Nydelse og Glæden ved Familielivet, retfærdiggøres i Kirkens Øjne kun ud fra en Stræben efter et højere Maal. Uden at ville benægte de Goder, der er blevet ydet af gifte Lægsfolk i Apostolatets Tjeneste, konstaterer Paven, at langt de fleste af Kir-

kens store Gerninger er blevet udført af Præster og Ordensfolk. Deres Præstationer i Sygehuse, Skoler og i Apostolatet og da fremfor alt i Missionerne vilde praktisk talt have været umulige, dersom disse Mennesker havde haft Forpligtelser overfor Hjem og Familie.

Pius XII nægter at anerkende Overvurderingen af den Rolle, der i vore Dage tillægges Kønslivet for Menneskets sjælelige Ligevægt, og han forkaster ligeledes en bestemt Ægteskabsmystik, der mener at maatte se Ægtefolks aandelige og legemlige Forening som et næsten uundværligt Middel til kristen Fuldkommenhed. Den Hellige Fader minder sluttelig om Kirkens gennem Aarhundreder prøvede Retningslinier for Kyskhedens Pleje og advarer fremfor alt de Personer, hvem Præstekaldenes Fremme paahviler, mod nymodens forkerte Opfattelser af den præstelige Uddannelse. (KNA)

5000 smaa Sangere fra hele Verden i Peterskirken

5000 Sangerdrengene fra 13 forskellige Lande i Europa, Amerika og Afrika sang forrige Søndag liturgiske Sange og Værker af italienske, franske og tyske Mestre ved en højtidelig Guds-tjeneste, som Kardinal Eugen Tisserant i sin Egenskab af særlig pavelig Legat fejrede med den Hellige Faders specielle Tilladelse ved Pavealteret i Peterskirken som Afslutning paa Sangernes Aarsmøde. I sin Tale opfordrede Kardinalen de smaa Sangere til at bede om Sejr for »Tavshedens Kirke«.

Efter Messens Afslutning strømmede Sangerne ud paa Peterspladsen, hvor andre Pilgrimsskarer blandede sig med dem og stillede sig afventende op nedenfor den Hellige Faders Vinduer. Lidt over Middag aabnedes da ogsaa Vinduet til Pavens Studereværelse, og ombrust af Hundrede tusinders stormende Jubel kom den Hellige Fader til Syne og meddelte Skarerne sin Velsignelse.

Lørdag Eftermiddag viste Paven sig ligeledes i sit Vindue, efter at han var vendt tilbage fra sin Spadsretur i Vatikanets Haver for Tusinder Maria-kongreganister, der havde samlet sig paa Peterspladsen og dannet et kæmpemæssigt »M«. Paven blev staaende længe i Vinduet og betragtede det sjældne Skuespil. (KNA)

Kardinal Wyszinski i Forvisning paa Ø i Hvide-Havet

Den polske Primas, Kardinal Wyszinski, befinder sig nu ifølge de seneste Meldinger i Forvisning paa Øen Solowjezk i Hvide-Havet. Meddelelsen er blevet givet af en finsk Sømand, Karl Erik Bruhn, der er vendt hjem fra en Fart med Damperen »Heros« gennem det Hvide Hav. Paa den russiske Ø, der ligger i Onega-Bugten, opholder der sig desuden et Par Hundrede Verdens- og Ordenspræster samt en Del tyske Krigsfanger. De Gejstlige er sysselsat med at forfærdige Fiskenet.

Bruhn erfarede disse Enkeltheder gennem tre finske Fanger, der var beskæftiget med Lossearbejde, da Skibet laa for Anker ved Øen i Dagene 29. Marts til 2. April.

Kardinal Wyszinski blev — som det vil erindres — arresteret 26. September 1953 og afsat fra sit Embede paa Grund af paastaat »statsjendtlig Virksomhed«. Trods gentagne Efterforskninger har det hidindtil været umuligt at konstatere, hvor Kardinalen opholdt sig. De seneste og sidste Spor førte til det berygtede Ljubljanka-Fængsel i Moskva, hvor Kardinalen skal have været holdt fangen i længere Tid. Øen Solowjezk, paa hvilken der ligger et gammelt Kloster, tjener idag Sovjetunionen som Straffekoloni. (KNA)

Første Pave-Audiens i tre Mdr.

Sidste Søndag gav den Hellige Fader — for første Gang efter tre Maaneders Forløb — den første Audiens efter sin lange Sygdomsperiode. Over 35.000 Troende, deriblandt 20.000 italienske Skolebørn, fyldte Peterskirken, da Paven henimod Middag under stormende Jubel holdt sit Indtog.

»Kirken har idag alle Kræfter behov«, erklærede den Hellige Fader i sin Tale, »for at kunne gaa sejrrig ud af den Kamp, der føres mod den fra alle Sider«. Han regnede ogsaa med Børnenes Hjælp, med deres Bøn og deres barnlige Ofre og Gerninger. Hvor let kan det ikke ske, udtalte Paven, at »truende Skyer vil skjule Solen over jeres Ungdomstid«. Paven formandede de unge til Agtpaagivenhed »paa Gaden, under Leg, ved Læsning af Blade og Bøger samt i alle de Forhold, som takket være den moderne Teknik kommer lige ind ad Døren«.

Efter Talen henvendte Paven sig til de enkelte Pilgrimsgrupper og meddelte de tilstedeværende den apostoliske Velsignelse. Efter Audiensen viste den Hellige Fader sig paany i Vinduet til sit Arbejdsværelse og modtog Hyldesten fra de Menneskemasser, der var forsamlet paa Peterspladsen, og som ikke havde kunnet faa Plads ved selve Audiensen inde i Peterskirken. (KNA)

Pavens Paaskebudskab:

En Advarsel til Amerika?

»Vi maa være rede til at bringe Ofre«

Pave Pius XII's Paaskebudskab var uden Tvivl direkte møntet paa Amerika, erklærer det officielle katolske Ugeblad »The Pilot« i Boston. Budskabet er en Advarsel til Amerika om endnu alvorligere end hidindtil at søge at skabe en international Kontrol med Atomvaabnene. Amerika maa have Forstaaelse for den Frygt, som næres af de Folk, der under den sidste Verdenskrig har følt Bombekrigens nærgående Virkninger, erklærer Bladet. Netop paa Baggrund af den gennemskuelige kommunistiske Agitation for en Kontrol med Atombomben maa Amerika vise sig rede til at bringe Ofre. »Dersom vi i Fortiden har gjort Fejl af astronomisk Format i Nagasaki og Hiroshima, saa har vi nu Lejlighed til at give Verden et Eksempel af heroisk Format«. Det eneste Alternativ, der giver sig af Pavens Paaskebudskab, er en hurtig gennemført international Kontrol med Atomkrigen. (KNA)

Katolsk

16. Maj 1954
102. Aargang
Nr. 20

Ugeblad

GUDSMODER- VALFARTERNE

Jubilæet i Vejle

Danske Mariabilleder

Vatikanets Diplomater

Paven indkalder til
Konsistorium

Martyrer i det røde Kina

Naar vor Valfart om en Uge begiver sig gennem den nyudsprungne sjællandske Skov paa Vej til Aasebakken for at hylde Guds Moder, er Børnene ikke de mindst velkomne Deltagere. Hvad vor Herre mente om Børn, er saa kendt, at Citat er overflødigt. Hans Stedfortræder iblandt os, den hellige Fader i Rom, har ønsket paa denne Dag at samle Alverdens katolske Børn i Bøn til Gud og deres Moder i Himlen. Og selv har vi oprigtig talt næppe noget mere brændende Ønske end det, at vore Børn maa bevare deres katolske Tro og øve denne Tros Geringer bedre, end det lykkedes os.

Er vi ærlige, maa vi tilstaa, at dette brændende Ønske er iblandet Frygt. Verden, i hvilken vore Børn om faa Aar lades alene tilbage for selv at klare

Med Børnene til Aasebakken

sig bedst muligt, er ikke noget hyggeligt Sted. Vi tænker ikke først og fremmest paa Krig og Ødelæggelse. Vi tænker paa den aandløse, selvglade, sejrssikre Materialisme, der allerede har frataget Kirken saa mange af selv de bedste katolske Familiers Børn. Og vi husker paa, hvor lidt Hjemmene betyder og formaar i Sammenligning med, hvad de var og evnede i tidligere Slægtled. Det er paa en vis Maade latterligt nemt at sikre sine Børn en god

økonomisk Start i Livet, og det lader sig sige, at det ogsaa er relativt let at beskytte dem mod Krig og Lemlæstelse — let i hvert Fald i Sammenligning med det virkelig svære at sikre deres livslange Troskab mod den Kirke, som saa langt er den bedste Arv, vi efterlader dem.

Erfaringen viser, at om dette svære skal lykkes, er der intet bedre for os at gøre end at betro vore Børns Sjæle i den saligste Jomfrus moderlige Hænder. Teologerne kan bevise os det, men hvem spørger efter teologisk Bevis, naar Millionernes daglige Erfaring bevidner dette med Utrættelighed?

Med hvilken slet Samvittighed vil vi ikke se paa vore Børn, om vi paa Søndag undlader at tage dem med paa Valfarten til Guds Moder. Her i Helligaarets Hjerter har vi en enestaaende Chance for at knytte Baandet endnu fastere mellem vore Børn og hende, i hvis Forbøns Hænder, der er den Tryghed, som er vor dybeste Længsel for Børnene. Men vi maa tage dem med, ikke sende dem af Sted og selv blive hjemme. Den Tro, som vi bruger pædagogisk og ikke praktiserer, kan selv det naiveste Barn gennemskue som en Løgn.

Men ogsaa for vore egne trætte Sjæle vil Børnenes Deltagelse i den store Valfart være en Vederkvælgelse. Sandt at sige er vi lidet troende. Vi er bekymrede, kritiske, vankelmødige i vort Arbejde for Kirken, skønt vi saa godt ved, at intet i Verden kan maale sig med de Troens og Naadens Kræfter, der strider paa vor Side, om blot vi gør Alvor af vor Tro. Synet af vore Børn og deres umiddelbare Tillid til de kristne Mysteriers Magt, vil kunne foryngre os — vil paa en enkelt Foraarsdag kunne vække vor Ungdoms Trosmod til Live igen, saa vi, maaske for lange Tider fremover, kan leve og arbejde ud fra en Tro, for hvilken Bjerge er Smaating og intet i vor Mørketid værd at frygte.

ABBÉ PIERRE —
»GUDS KLUDE-
SAMLER«, de fattige
og hjemløse
Pariseres Fader, er
efterhaanden blevet
en kendt Person i
Europa, hvor han
overalt har talt sine
trængende Med-
menneskers Sag og
samlet Midler til
at lindre Nøden
blandt dem.
Ovenfor vender
han hjem fra
London.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

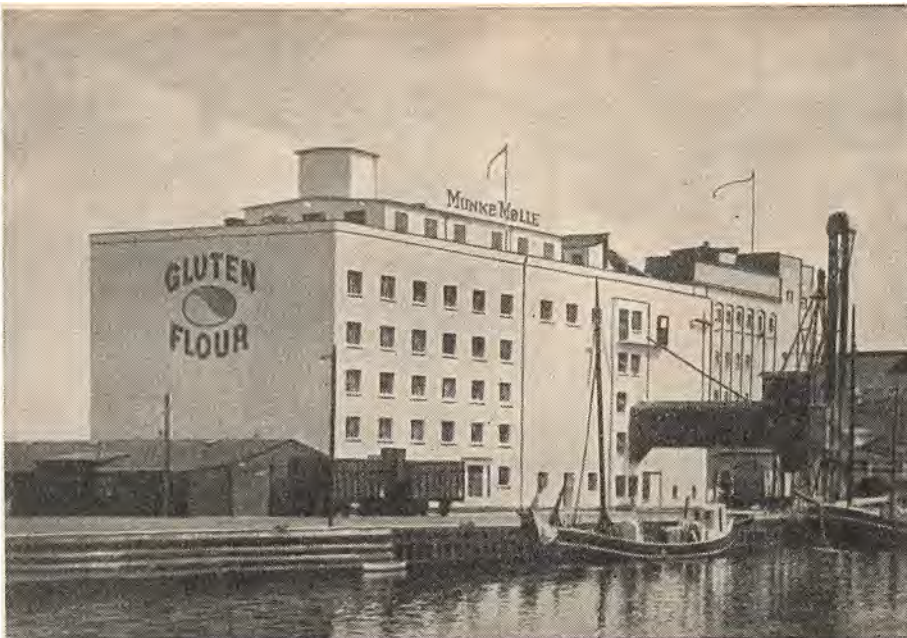
KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONCERNE

*

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnæsvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Manufaktur, Herrerlinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til
Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDERSBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

GUDSMODER-VALFARTERNE TIL AASEBAKKEN OG ØM

Hvorfor drager vi paa Valfart?

Man kan ikke gå på valfart til kirken nede om hjørnet. Der skal en »færd« til, en vis afstand, som må overvindes. Et vist mål af besværlighed hører også med, selv om afstandens størrelse gør benyttelsen af tog eller bil påkrævet. (En annonce her i bladet, som var formuleret: »Luksus-Valfart til Lourdes«, måtte vi anstændigvis nægte optagelse). Ved vejs ende finder visse gudstjenester sted, men de er kun valfartens afslutning — selve farten er »færden«.

Men en færd med det ene for øje at nå dette mål. På andre rejser er endemålet og rejseruten to ting, der kan nydes uafhængigt af hinanden. En valfart derimod, som var en skovtur, der sluttede med messe et sted, ville ingen valfart være. Gudstjenesten ved målet begynder allerede ved valfartens start, og hele færdens er en gudstjeneste.

Men netop som gudstjeneste undervejs er valfarten noget for sig og meget værd. Hvis mennesker ikke af sig selv havde fundet på denne form for gudstjeneste, ville en dag en genial menneskekender opfinde den og bevise, hvor nøje den passer til menneskenaturen. På valfarten er legemet ikke passivt, mens ånden dyrker Gud. Det er i sjælden grad det hele menneskes gudsdyrkelse. Legemets bevægelser og vandringens skiftende scenerier er ikke kilder til distraktion fra bøn og lovsang — tværtimod er den ydre enhed og den legemlige ubevægelighed farligere for tankernes samling. Og melder trætheden sig føles den heller ikke som noget, der er i modstrid med valfartens idé, men netop som noget, der hører med.

Vel mødt på Valfartsvejene i Guds Moders måned, den unge maj.

AASEBAKKEN

Søndag den 23. Maj

Nu er der så kun en uge til den efterhånden traditionsrige valfart til Vor Frue af Aasebakken. I år skulle det jo ikke være nødvendigt med større opfordringer, for det første, fordi der efterhånden er mange, der har været med, og har man een gang været med, vil man ikke undvære det. For det andet, fordi det i år er Maria-året, og hvem vil da ikke benytte den særlige anledning til at kunne lægge alle sine bønner for Marias fod, bringe Guds og vor Moder deres hyldest ved en valfart gennem den friske, forårsgrønne skov til klostret i de skønne omgivelser, hvor statuen af Vor Frue af Aasebakken så godt kommer fuldt til sin ret.

Børnene er i de senere år også blevet en talstærk faktor i valfarten til Aasebakken, måske fordi forældrene har opdaget, at de her har en lejlig-

hed til gennem en storslået oplevelse at indprente børnene den kærlighed til Vor Frue, som betyder så meget for vort rigtige katolske standpunkt.— Og så er afstanden fra Holte til Høsterkøb jo heller ikke længere, end at selv små børn kan overkomme den (kun små 7 km). Men i år skal der være særlig mange børn med, fordi

det er børnenes internationale bededag, og vi skulle da gøre os en særlig anstrengelse for at samle så mange børn som muligt.

Vi meddeler her køreplanen for busserne fra København direkte til Høsterkøb, således at også de, der af en eller anden grund ikke kan gå med i selve valfarten, dog har mulighed for at forene sig med os andre i messen i Vor Frue Kloster's skønne park. *Busser (de gule busser) Linie 184.*

Af Lyngbyvej (linie 6 og 15) Hans Knudsens plads: 7,40 — 8,20 — 8,40 — 9,20 — 9,40 — 10,20 — 10,40.

4. Søndag efter Paaske

16. Maj 1954

DEN NYE MAALESTOK

(Sct. Johs. Evng. 16, 5-14)

Det er kun kort Tid siden, vi glædede os over de første Paaskeliljer og lod dem tale til os om Livets Opstandelse. Nu er Bøgen ved at folde sine Blade ud i Danmarks Skove. Pinsens Træ staar skønt og taler om den kommende større Fest og Glæde, at Herrens Aand skal udgydes over alt Kød.

Paa samme Maade er det vist gaelt, om vi har fulgt med i Søndagens Tale til os. Vi har næppe sluppet Paasken, vi knæler, billedligt talt, endnu ved den Opstandnes Fødder, og saa taler Kristus allerede om Pinsen, om Helligaandens Komme, som skal have en saadan Vidundervirkning, at hans egen Bortgang kun vil være gavnlig for hans Disciple.

I.

Naar Helligaanden kommer, skal han overbevise Verden om *Synd* og om *Relfærdighed* og om *Dom*! De tre Begreber har vel altid hørt til Menneskets naturlige Erkendelse, men det nye i denne Forbindelse er, at der nævnes en Maalestok for alle tre Dele, som hedder: *JESUS KRISTUS*! Man hører ofte Mennesker sige, at de tror paa Gud og prøver paa at leve et pænt Liv, hvor de giver enhver sit, og mener, at de vel saa maa blive dømt i Forhold dertil, hvorfor de hell er paa den rigtige Side og intet har at frygte! Og saa er det dog slet ikke Tilfældet! Man kan ikke længere nøjes med blot at tro paa en Gud og saa iøvrigt at »være et pænt Menneske«. Troen maa rette sig mod ham, som Gud har udsendt, Jesus Kristus, og »relfærdig Gerning« er kun, hvad der er Fortsættelse af *hans* Gerning. Med vort Forhold til *ham* staar og falder hele vort Liv! Alene dér ligger Muligheden for Synd og Dom saavel som Muligheden for Naade og Frelse.

II.

Naar Helligaanden kommer, skal han *herliggøre Jesus Kristus* for os! Maaske spørger vi om, hvad det vil sige, til Trods for, at det i Virkeligheden allerede, i det mindste til Dels, er sket. Naar vi som kristne siger, at vi *tror* paa Jesus Kristus, saa indeholder det mere end blot en Overbevisning om, at han som historisk Person har eksisteret. Han staar for os i en Herligheds Glans og med Guddoms Glorie, og vi vil som den store Virkelighed i vort Liv hævde, at han lever og endnu er med os. Det kan ikke forklares naturligt. Det er Helligaandens Virksomhed i vore Sjæle, og det er samme Helligaands Virken, der gør, at hvor Jesu Ord tales, hvadenten det er af Præsten fra Prædikestolen eller af Forældre til deres Børn, dér bliver det et *levende* Ord, Guds Ord til alle Slægter indtil Tidernes Ende!

*

Fra Paasken gaar vi fremad mod Pinsen. Lad os ogsaa gøre det i vor Tanke og Bøn i disse Dage. Vi beder om mere af Helligaandens Virken i os, saa vi bedre fatter, at *Synd, Relfærdighed og Dom* er Spørgsmaal om vort Forhold til Jesus Kristus. Han er *den nye Maalestok* for vore Handlinger og for vor Frentids Skæbne. Gid han stadig klarere maa staa for os i sin Herlighed:

»Herren, vi tilbede,
han, den elskelige,
som os vil indlede
i Gud Faders Rige!
Hør vort Hjertes Bøn!«
Amen.

N. R. M. Oppermann.

Af. Lyngby St.:
7,54 — 8,34 — 8,54 — 9,34 —
9,54 — 10,34 — 10,54.

Af. Holte St.:
8,06 — 8,46 — 9,06 — 9,46 —
10,06 — 10,46 — 11,06.

Ank. Høsterkøvej:
8,18 — 8,58 — 9,18 — 9,58 —
10,18 — 10,58 — 11,18.

— og hjem fra Høsterkøb om eftermiddagen:

Afg. Høsterkøvej:
16,11 — 16,31 — 17,11 — 17,31
— 18,31 — 19,31 — 19,51.

Desuden afgår der som tidligere år direkte bus fra Vor Frue kloster til Holte st. Pris kr. 1,25 pr. pers.

Vi benytter lejligheden til atter at henstille, at man holder sig lidt tilbage med de direkte busser, således

Kære Irosfæller på Fyn og i Jylland!

Nu er vi så langt fremme med forberedelserne til valfarten, at vi kan give Dem programmet for dagen. Ligesom tidligere år vil vi indbyde de unge, der kan, til at komme til Øm allerede lørdag aften. Programmet for lørdag: Lejrhal og majandagt med fakkelp procession til klosterruinerne.

Program for valfarten søndag:

kl. 10,30 pontifikalmesse i kloster-ruinerne. Derefter proces- sion til Ømborgen.

kl. 12,45 middag og hvil.

kl. 14,30 møde ved søen med talere m. m.

kl. 15,30 andagt med sakramental velsignelse. Derefter frit samvær efter behag.

Forespørgsler hedes rettet til: Karlo Hammann, Jens Baggesensvej 22, Aarhus. Telf. 66745 (om dagen 27011).

Med venlig hilsen og på gensyn i Øm, den 30. maj.

VALFARTSKOMITEEN

at ældre og de, der er dårligt til bens får første kørelejlighed. Der køres med 3 busser i pendulfart, indtil der ikke er flere passagerer at medtage.

Vi slutter med at erindre om, at toget afgår fra Kbh. H. kl. 7,50, at valfarten starter fra Holte st. kl. 8,30 pr., at man bør have valfartssangbog og rosenkrans med.

Iøvrigt er der en tilføjelse til programmet: Kl. 14,00 taler pater H. Roos, S.J. om Pius X som forberedelse til Pius X's helgenkåring i ugen efter valfarten. Umiddelbart derefter følger andagten.

Som forberedelse til valfarten holdes der i Sakramentskirken 7 prædikener i ugen fra 16.—22. maj, søndage kl. 17 og hverdage kl. 19,30.

MARIAKONGREGATIONERNES
ARBEJDSUDVALG.

Jubilæet i Vejle

Festlighederne i Vejle i Anledning af Sct. Norberts Menigheds 40 Aarsdag blev en Mærkedag i Sognets Historie. Festen fik sit ganske særlige Præg derved, at man havde den store Glæde blandt de mange Festsdeltagere at kunne tælle Hs. Excellence Biskop Brems, Vejle Sogns Grundlægger. Vi gengiver nedenfor et Uddrag af det Referat, som »Vejle Amts Folkeblad« bragte af Festlighederne. Bladet skrev:

Sct. Norberts Kirke var fyldt, og mange maatte staa op til Messen Søndag Formiddag. Menighedens Ungdomsorganisationer havde med Faner dannet Spalier ved Indgangen, og den højtidelige Handling indledtes, da en lang Række katolske Præster fra hele Landet samt fra Holland og Belgien med Biskop Josef Brems og Danmarks nuværende katolske Biskop Th. Suhr i Spidsen gik op gennem Kirken.

Messen blev celebreret af den katolske Biskop i Danmark fra 1922 til 1939, Josef Brems, der var Vejle-Menighedens første Sognepræst fra 1904 til Udnævnelsen til Biskop i 1922. Den 84-aarige Biskop, der var kommet hertil fra sit Hjemland Belgien, hvortil han er vendt tilbage for at deltage i

NOTER

Radiogudstjeneste

Søndag 16. ds. Kl. 1/4 transmitterer Statsradiofonien en Andagt fra Immaculatakirken paa Strandvejen i København. Celebrant og Prædikant er Generalvikaren, Pastor C. Flandrup, og Sangen udføres af St. Joseph Søstrenes Kor.

Konfirmationerne i København

I København har der allerede været afholdt Konfirmation i St. Annæ, St. Ansgars, Sct. Mariæ og St. Andreas's Kirke. Søndag 16. Maj meddeler Biskoppen Konfirmationens Sakramente i Jesu Hjerle Kirke Kl. 9 og i Sakramentskirken Kl. 11.

Jubilæet, holdt en kort Festprædiken, hvori han mindedes Menighedens første Aar.

— Der var ikke mange, men de faa, der var, var meget trofaste, det var mig en stor Trøst, sagde Biskoppen. Men vi blev flere efterhaanden, og vort store Ønske blev en Kirke. Mange Aar gik, og først efter 20 Aars Ventetid stod mit store Ønske for sin Opfyldelse — og saa blev jeg kaldt bort fra den for at blive Biskop, ganske pludseligt. Men om min Tid i Vejle kan jeg sige, at det var et Arbejde, der kunde være fyldt med Skuffelser, men med mange flere Glæder. Jeg er lykkelig over at kunne være med til dette Jubilæum og over, at vi kan være sammen i Dag. Mit inderligste Ønske er, at I altid maa være trofaste mod denne Kirke; her vil I kunne finde Trøst og Glæde.

Efter Messen var der Lejlighed for Menigheden til at hilse paa Bisperne og de øvrige Gæster i Skolens Gymnastiksal. Menigheden havde i Anledning af Dagen skænket en Løber til Kirken, og Kvindeforeningen havde givet to smukke, broderede Puder til Alterskranken.

Senere paa Dagen holdtes i Præstegaarden Middag arrangeret af Sct. Maria-Søstre, hvori foruden Menighedens Gæster deltog Amtmand Wamberg og Borgmester Willy Sørensen.

Under Middagen udtalte Amtmand Wamberg, at han som Repræsentant for Staten paa dennes Vegne vilde sige Tak for det Arbejde, der er gjort i Vejle, specielt i Skolen og paa Hospitalet. Det var ham en Glæde at være sammen med Menighedens Gæster, Bisperne og andre Byers Præster, ligesom han udtrykte sin store Respekt for den Indsats, den katolske Kirke over paa Kulturlivets Omraader.

Borgmester Willy Sørensen havde bl. a. gennem Skolekommissionen haft Kontakt med Arbejdet i Skolen, og han udtalte sig anerkendende om det Arbejde, der i det hele er gjort til Gavn for Byen. Borgmesteren tilsagde Byens Velvilje, specielt med Henblik paa Hospitalet og lykønskede med Dagen.

Mgr. Olrik, Horsens, bragte en Hyldest til Biskop Brems, og endvidere blev der talt af Biskop Brems og Bi-

Fra Jubilæumsdagen i Vejle. Fra venstre til højre ses: Abbed Gisquiere fra Averbode, Pater O. J. Ballin, Nyborg, Biskop Th. Suhr, Pastor Gunnar Martin Nielsen, Lyngby, Biskop Jos. Brems og Pastor N. R. M. Oppermann, Nykøbing F.

skop Th. Suhr samt af Sognepræsten, Pastor Vervoort, der takkede Sct. Maria-Søstrene.

Ved Aftenfesten paa Teaterhotellet, der havde samlet godt 300 Mennesker, gav Biskop Josef Brems Udtryk for sin Glæde over at være med. Jeg mente ellers, jeg var blevet for gammel, sagde han, men jeg tror, denne Tur til Vejle forlænger mit Liv, og jeg er glad for at se jer sunde og raske. Biskoppen fremdrog Minder fra den første Tid. Vi skulde jo have været til Thisted, men der var kun een Katolik, og det blev tilmed sagt, at han var rejst til København! I Stedet kom vi til Vejle, hvor vi fik mange dejlige Aar. En af de største Glæder var den smukke Kirke, vi fik rejst, og det ser endda glædeligvis ud til, at den er ved at blive for lille.

Biskop Suhr tolkede ogsaa sin Glæde over at være med. I Thisted er der stadig kun een Katolik -- hvis han da ikke ogsaa er rejst til København, sagde Biskoppen lunt -- men i Vejle er det gaet fremad, og Vejle er blevet et godt Eksempel. Tak for en straalende Dag.

Tidligere Præst i Vejle Op de Coul var glad for at være kommet herop fra Belgien, ved Gensynet med de mange kendte Ansigter kommer Minderne frem, og jeg tænker med stor Taknemmelighed paa Aarene her. Han bemærkede, at Broder Nicolaus ogsaa i Aar har Jubilæum, idet han nu har været i Vejle i 25 Aar, han har været en god Støtte i Ungdomsarbejdet. Han ønskede til Slut Menigheden en god Tid fremover.

Biskop Th. Suhr oplæste et Telegram fra Rom, underskrevet af Statssekretær Montini, hvori Pave Pius den 12. sendte sin Lykønskning og Vel-

signelse til alle i Anledning af 50 Aars Jubilæet. Mens Forsamlingen rejste sig, udtalte Biskoppen: Det er en stor Ære for os at modtage denne Hilsen. Vi ved alle, at Paven ikke har det for godt, den kritiske Situation i Verden har taget meget paa ham.

Pastor Vervoort takkede alle, som havde været med til at gøre Festen vellykket og for Gaverne til Kirken, ligesom han takkede alle i det daglige Arbejde. Med Guds Hjælp vil vi arbejde sammen og lade Menighedslivet blomstre endnu mere.

Mellem Talerne var blevet sunget en fornøjelig Sang om Menighedens Dagligliv. Festen sluttede med »Altid frejdig«.

Den straalende Dag sluttede med, at vor Biskop lyste sin Velsignelse over Forsamlingen.

113. B. Davidssalme

DEN SANDE GUDS STORHED og GODHED

I. Ene den almægtige Gud i himlen fortjener lovprisning.

1. Ikke os, Herre, ikke os, men kun dit navn giv du æren for din miskundhed og troskabs skyld!
2. Hvorfor skal hedningerne sige: »Hvor er dog deres Gud?»

II. Hedningernes afguder er intet og magtløse.

4. Deres gudsbilleder er sølv og guld, menneskehænders værk.
5. De har en mund, men kan ikke tale, de har øjne, men kan ikke se.
6. De har ører, men kan ikke høre, de har fødder, men kan ikke gå.
8. Med deres strube frembringer de ikke en eneste lyd.

III. Hele Israel stoler på Herren, som velsigner sit folk.

10. Israels hus stoler på Herren, han er dets hjælp og skjold.
11. Arons hus stoler på Herren, han er dets hjælp og skjold.
12. De, som frygter Herren (proselytterne) stoler på Herren, han er deres hjælp og skjold.
13. Herren kommer os i hu og vil velsigne Israels hus og Arons hus.

14. Han vil velsigne dem, der frygter Herren, både små og store.
15. Herren vil gøre jer talrige, jer og jeres børn.
16. Velsignet er I af Herren, der skabte himmel og jord.
17. Himlen er Herrens himmel, men jorden gav han til menneskenes børn.
18. Døde priser ikke Herren, ej heller nogen, der stiger ned til underverdenen.
19. Men vi, vi lover Herren, både nu og til evig tid.

Denne salme må være blevet til i landflygtighedens tid, da hedningerne, fulde af skadefryd, hånede jøderne for deres nationale ulykkes skyld. Med spørgsmålet: »Hvor var han da henne, jeres Jahve?» ville de åbenlyst tilkendegive, at israelitternes Gud var blevet overvundet af deres guder. Et folks nederlag og tunge skæbne betragtedes nemlig som tegn på de guders evneløshed, som et ulykkeligt folk dyrkede.

I denne smertelige situation gør salmisten to ting. For det første beder han Gud om hjælp til, at hans hellige navn ikke længere må blive spottet af hedningers mund. For det andet giver han de hånede fjender svar, idet han beskriver, hvordan Israels Gud er, og hvordan hedningernes afguder tager sig ud i forhold til ham. Derved bliver det indlysende, hvordan virkeligheden er, og hvor selvbedraget findes. Israelitterne kan rolig stole på den almægtige Guds beskyttelse og velsignelse, medens hedningerne ikke har andet at holde sig til end tomhed og afmagt.

Vi ser, her står to verdensanskuelser overfor hinanden. Sådant var det dengang, sådan er det endnu den dag i dag. Mod kristendommen løfter kommunismen hadefuldt sit hoved. For en del år siden læste jeg i en københavns avis, at den katolske Kirke, Kristi Kirke, var en fordummelsesanstalt. Artikelskriveren følte sig højt ophøjet over den. Så gik der nogle år, og krigen kom og besættelsen kom, og på een gang var den stortalende skribent en af de ynkeligste figurer i landskabet, jeg har set, medens den hånede Kirke roligt gik fremad. Når man hører kommunisterne tale om vor hellige religion, så er den det rene mørke i forhold til den dialektiske materialismes store lys. Nu lader vi bare tiden gå fremad og afgøre spørgsmålet. Sandheden marcherer sammen med den og får altid det sidste ord i de menneskelige diskussioner. Sådant har det været hidtil, således bliver det også denne gang. Det kan vi stole på: den Gud, som vi kristne tilbeder, er og forbliver i al evighed den almægtige og alvise skaber af himmel og jord. Tilhængerne af den materialistiske filosofi derimod vil blive afsløret som blinde, der nok har øjne, men som de ikke kan se med. Deres mund gør mørke til lys og lys til mørke, fordi sprogets ord er så tålmodige. De kan bruges til at udtale den højeste visdom, men også det værste vås.

F. K.

KATOLSKE KIRKE- SILHOUETTER

45.

SKT. NIKOLAJ KIRKE i ESBJERG, indviet 1924. Sognekirke for det store Esbjerg-Sogn, der oprettedes i 1904.

2. Af Mariabilledets Historie i Danmark

Den romanske Madonna førte kun et kort selvstændigt Liv; saasnart Gotikken vaagnede, vandt den gotiske Madonna Encret hos Billedhuggerne; i Malerkunsten var derimod den byzantinske Madonna endnu længe den toneangivende.

Den romanske Madonna har en vis Majestæt over sig. Den strenge hieratiske Opfattelse, som kendtetegner de fleste romanske Fremstillinger, spores endnu hos Cimabue. Det er ikke en

hel Del romanske Træmadonnaer, f. Eks. i Louvremuseet i Paris, i det historiske Museum i Helsingfors o. s. v. Som romansk Madonna regnes ogsaa Madonnaen i Nordløgum og i Hyrup.

Til den romanske Periode maa ogsaa den gyldne Madonna regnes.

Allerede i det gamle Testamente høres der Tale om, at de forskellige dér nævnte Folkeslag har anvendt Guldet til Udsmykning af deres Boliger; de beklædte saaledes Vægge og Dørfløje dermed. De hedenske Folkeslags Gudebilleder var i Almindelighed udført i Træsnit og belagt med Guldblik. Og i rigt Maal blev Guldet ogsaa anvendt til at smykke den Allerhøjstes hellige Bolig.

I Kristendommens Barndomstid er det ogsaa her den byzantinske Kunst, der behersker Smagen, og fra den Tid ejes endnu enkelte herlige gyldne Minder, f. Eks. Konstantin den Stores juvelbesatte Kors. I vore Dage er flere værdifulde Relieffer fra hin Tid kommet for Dagens Lys, saaledes en St. Jørgen fra Grusien.

Vore gyldne Antimensaler er af Egtræ, beklædt med Reliefplader af forgyldt Kobber. Saadanne Antimensaler fandtes i Lisbjerg, Odder (Tvenstrup), Sindbjerg, Tamdrup, Ølst, Sal og Staddil. Hertil maa ogsaa regnes Antimensalerne fra Kværn i Angel og Broddetorp i Sverrig, Relikvieskrinene fra Eriksberg og Jäla (Sverrig) samt Krucifiksene fra Aaby og Ørting ved Aarhus, Tistrup paa Djursland, Lund og et Par andre Krucifikser.

Tilblivelsestiden lader sig ikke helt nøjagtig bestemme, men man anser det ikke for udelukket, at Antimensalernes Mestre har været Udlændinge, der har bosat sig i Norden, vel nærmest paa dansk Grund.

Man kunde tænke sig Muligheden, at Ærkebiskop Eskild havde indkaldt en Kunstner fra den af ham saa godt kendte By Hildesheim. Men allerede Kunsthistorikeren Kornerup har hen-

← Madonna fra Lisbjerg-
Alteret, nu i Nationalmu-
seet i København.

▼ Danmarks ældste Ma-
donnafigur - fundet i
Randers Fjord.

verdslig Kvinde, der tegnes, men selve Himmeldronningen, den enbaarne Guds hellige Moder. Jesubarnet er stadig endnu paaklædt. Men Barn og Moder begynder at leve, først Barnet saa Moderen. Den selvstændige romanske Madonna har ikke mere det stive, stirrende Blik, der er det byzantinske Særmærke. Det er Guido af Siena, som i Malerkunsten gav det døde Billede Liv. Hos ham ser Barnet første Gang paa Moderen og ikke mere stift ud mod Beskueren; Moderens Hoved er bøjet til Side. Hans Madonna af San Domenico i Aret 1221 er en Grænsepæl mellem nyt og gammelt, mellem Byzanz og Italien.

I Skulpturen kan man allerede før denne Tid spore Liv og Følelse i Madonnafigurerne, og derfor kan der med større Ret tales om en romansk Stil; den romanske Stil maa i Skulpturen regnes fra Gregor VII til Innocents III. I Europas Museer findes en

Er der Stil over Vatikanets Diplomat?

En kendt Diplomat, der i Løbet af sin lange Karriere er kommet vidt omkring i Verden og har lært Diplomatiet at kende grundigt i alle dets mangartede Former, betroede mig for nylig i en kollegial Samtale, at det var hans Erfaring, at de mest utvungne, de høfligste og de ædlestes Repræsentanter for den diplomatiske Verden samt de, der gør den bedste Figur ved Receptioner og tillige nyder den største Anseelse hos de Regeringer, som de er akkrediteret, saa ganske afgjort er Vatikanets Diplomat. Man kan tydeligt se paa dem — betroede han mig — at de alle kommer fra een Skole, at deres Uddannelse bygger paa den allerbedste Tradition, og at de har deres egen, umiskendelige Stil.

Det var derfor rimeligt, at jeg benyttede Lejligheden til at fortælle min ærede Kollega lidt om Vatikanerdiplomatiets gamle »Skole« og straks understrege overfor ham, at Vatikanerdiplomaternes »Stil«, som han kaldte det, ikke var nogen decideret Kuriestil. Omend man hele Tiden maa erindre, at Vatikanets Diplomat jo alle først og fremmest er Præster, saa omgiver disse Gesandter, eller nøjere sagt den Hellige Stols Nuntier sig ikke med Atmosfæren fra Sakristiet. Deres Art og Maade, hvorpaa de behandler og drøfter den højere Politik's Spørgsmaal og Problemer, er som han ogsaa understreger — udpræget høflig og elegant.

Det pavelige Diplomat's højere Skole — man kunde fristes til at sige »Fabriken, hvori de pavelige Nuntier fremstilles«, ligger paa Piazza della Minerva, midt i Roms Hjerte. Hver

vist til den *engelske Guldsmed Anketil*, der i 7 Aar havde opholdt sig i Danmark.

Matthæus Parisiensis, som fortæller dette, var selv en fremragende lærd, Diplomat og Kunstner og havde Interesse for den skandinaviske Kunst, da han havde været den franske Konges Udsending til Haakon Haakonson i Norge. Han kender ogsaa til danske Forhold og beskriver udførligt Relikvierne i Odense. Naar nu denne store Kunstner fremhæver, at en engelsk Munk, som han navngiver, havde opholdt sig i 7 Aar i Danmark og arbejdede for Kongen, saa er en Forbindelse mellem England og de gyldne Antimensaler givet. Antimensalernes Mester var af engelsk Oprindelse, da Danmark i hin Tid hentede sine Guldsmede deraf.

Hertil kommer endnu en negativ Grund. De gyldne Antimensaler er en Sjældenhed og en Skat, der uden for Danmark kun træffes sjældent. Hvis Antimensalerne stammede fra Tyskland, saa maatte der vel findes flere saadanne Arbejder dér; Tyskland har ellers Mindesmærker nok fra hin Tid; i England derimod ødelagde man saa at sige alt, hvad der mindede om den katolske Religion; der findes næppe

engang noget Krucifiks fra gamle Dage.

Til samme Resultat naar Albert Mathæi med Hensyn til Kværnantimensalet; han siger, det er meget usandsynligt, at det er blevet importeret fra Tyskland.

Hvad der skulde fremstilles paa disse Altre, siger Indskriften fra Sal: »*Majestas digna dulcis veneranda*«. Det er det samme Kristus-Pantokrator-Billede, vi kender fra Frescomalerierne, blot mere udviklet. Kristus er nu ikke blot omgivet af Jomfru Maria, Apostlene og Engle, nu møder vi ogsaa Kosmas og Damian, Brigida og Thekla og andre hellige.

Det er ogsaa de samme Madonna-fremstillinger, kun er der kommet nye til.

Jesu Fødsel ses saa at sige paa alle Antimensaler. Fremstillingen i Templet møder vi ligeledes paa de fleste. Barnemordet i Betlehem ser vi her første Gang. Og de hellige tre Konger optræder her til Hest.

Paa de gyldne Altre finder vi vore første *støble* Figurer af Maria med Barnet En malmstøbt Figur af Guds Moder fra det 11. Aarhundrede blev ligeledes fundet i Randers Fjord.

(Efter P. D. Steidl: Vor Frues Billedbog)

Sommer aflægger som Regel fem Kandidater deres afsluttende Eksamen. Efter femten Aars Tjeneste paa det første Trin af den diplomatiske Løbebane bliver de »Sekretær af 2. Klasse«, »Sekretær af 1. Klasse«, »Referendar af 2. Klasse«, »Referendar af 1. Klasse«, »Legationsraad« og slutte- lig — maaske — Nuntius.

Det aarlige Antal af »Elever« paa »Pontificia Accademia Ecclesiastica di diplomazia« (Pavelig-kirkelige Akademi for Diplomati) er fastsat til højest femten — hvilket bevirker, at der hvert Aar afvises en hel Del Ansøgere. En heraf følgende Kendsgerning er den, at dette Akademi i Løbet af sin 250-aarige Levetid kun har dimittet mellem 1200 og 1300 »Studerenter«, altsaa gennemsnitlig fem pr. Aar, omend Undervisningen har løbet uafbrudt siden 1701. Der anmeldes hvert Aar Præster fra hele Jorden. Blandt Betjellerne for Optagelse paa Akademiets kan nævnes Alderen: ikke over 30 Aar, absolut Beherskelse af Latin og mindst to levende Sprog samt legemlig Sundhed. Studiet er ingenlunde let, og de obligatoriske Prøver i kirkelig Diplomati, Historie, Jura og Socialvidenskab, Statslære, tre moderne Sprog m. m. er meget vanskelig. I Tidens Løb har de fleste »Studerenter« været Italienerne, men ogsaa fra hele den øvrige Verden er de kommet, selv fra Afrika, og Adgangs- betingelserne og de Krav, der stilles, giver Studenterne et klart Billede af, hvad der kræves og ventes af dem. Hvert Aar forespørger Akademiets studerende, om de ønsker at fortsætte eller at springe fra.

En af de Ting, der adskiller en Nuntius fra hans øvrige Diplomatkolleger er den Omstændighed, at han ikke repræsenterer en Stat, der udelukkende forfølger politiske og ma-

terielle Interesser. Han har ikke Brug for at intrigere eller holde sig til en moderne Machiavellismes politiske Lære. Medens de øvrige Diplomater ellers ofte for enhver Pris (og med allehaande Midler) maa søge at skaffe sig Succes, har Kirkens Repræsentant kun til Opgave at arbejde for at opretholde den naturlige Orden og virke for Verdensfreden mellem Nationerne. Netop i vor Tid paahviler der den pavelige Nuntius — der som bekendt altid er Døyn for corps diplomatique — en meget ansvarsfuld Opgave, der kræver baade apostolisk Indsigt, urokkelig Tro og uselvsk Hengivenhed. Oprindeligt var det kun Sønner af adelige Familier, der kunde komme ind ved Akademiet, et Privilegium, der dog faldt med Tiden. En lang Række af Kirkens store Diplomater er udgaaet herfra i den senere Tid, saaledes f. Eks. Paverne Clemens XIII, Leo XII og Leo XIII samt Benedict XV, en Række Statssekretærer (f. Eks. Rampolla og Merry del Val). Ogsaa vor nuværende Pave, Pius XII var i flere Aar Lærer i diplomatisk Stil ved Akademiet.

Idag er det imidlertid ikke alle Vatikans Diplomater, der kommer fra dette Akademi. Tværtimod. I det sidste halve Aarhundrede er det hyppigere og hyppigere forekommet, at Paverne til deres diplomatiske Repræsentanter har hentet Folk, der var uden specielle Forudsætninger. Det mest eklatante Eksempel i saa Henseende var Præfekten for Vatikansbiblioteket, Achille Ratti, hvem Pave Benedikt XV ved Slutningen af første Verdenskrig sendte som sin Repræsentant til det nyopstandne Polen — en Mand, hvem man allermindst havde tiltænkt en saadan Udnævnelse, og som først skulde »lære af Erfaring«. Ogsaa vor nuværende Pave har flere

I korte Træk -

En Langvejsomnibus med Pilgrimme, der var paa Vej hjem fra en Maria-Valfart, er styrtet i en Afgrund i Nærheden af Mendoza ved Foden af Kordillererne. Ti Pilgrimme dræbtes paa Stedet. (KNA)

Kardinal Frings celebrerede i sidste Uge i Kölner Dom en Pontifikalmesse for Syge. Flere hundrede syge var kommet i Rullestore og endnu flere i Automobiler, der frivilligt var stillet til Disposition af deres Ejere. (KNA)

I Marts blev der udvist yderligere 10 katolske Missionærer fra Rød-Kina. Dermed er der i alt 207 udenlandske Missionærer tilbage bag »Bambusforhængen«. Blandt de tilbageblevne Missionærer er der syv Biskopper og fem apostoliske Vikarer. Tallet paa udenlandske Ordenssøstre i det kommunistiske Kina er dalet til 65. (KNA)

I Berekum paa Guldkysten er der blevet indviet et katolsk Hospital. Det er det første katolske Hospital i dette Omraade og tillige det mest moderne. Hospitalet er især indrettet paa Bekæmpelse af Tropesygdomme. (KNA)

I den vesttyske Forbundsstat lever der idag ca. 550.000 Mennesker i Lejre, konstaterer Centralraadet for det tyske Caritasforbund. Det drejer sig væsentligt om børnerige Familier. (KNA)

Byens Orleans fejrer i Maj 525-Aarsdagen for Jeanne d'Arc's Befrielse af Byen. Et Antal Biskopper med Ærkebiskoppen af Paris, Kardinal Feltrin i Spidsen, deltager i Festlighederne. (KNA)

De italienske Statsbaner har indført Rabat paa alle Rejser, som i indværende Aar (indtil 8. December) foretages til Gudsmodervalfartsstederne i Italien, Assisi, Bologna, Firenze, Genova, Livorno, Loreto, Milano, Pompeji, Roma, Syracusa, Torino og Venezia. Reduktionerne gælder saavel Italienere som Udlændinge. (KNA)

Ærkebiskop Brejenat, der var kendt blandt Eskimoerne som den »flyvende Biskop«, er afgaaet ved Døden, 86 Aar gammel. Han havde virket i 60 Aar i den arktiske Sneørken; til Fods, med Hundeslæder eller Kano eller Fly, som han selv styrede, har han gennempløjet Kanadas Ødemarker. (KIPA)

Præsidiets for den evangeliske Kirke i Tyskland har udnævnt en Delegat til den forestaaende tyske Katolikkongres i Fulda. (KNA)

Gange placeret Personer i diplomatisk Tjeneste, om hvem man vidste, at de ingen særlige Erfaringer har haft i Statskunst.

Men saa er det jo, at Spørgsmaalet melder sig: hvori bestaar da den Evne, som disse Mænd saa godt som alle har haft til at beklæde disse Poster? Hvad er Hemmeligheden ved deres (sluttes Side 237)

Snak om en ting

Vi mødtes på et lærerværelse og faldt i samtale om mangt og meget. I samtalens løb kom vi til at drøfte, hvorfor mange intellektuelle blev kommunister. Der var jo mange ting at nævne, og da jeg nævnedes, at jeg for den gruppe mennesker anså manglen på en mening med livet for det afgørende, gav han mig ganske ret, — hvad jeg ikke havde ventet. Og så kom det meste overraskende: »og det gør vi jo alle«. Han føjede det til, som om det var noget, der undslap ham mod hans vilje, fordi han var bange for at indrømme det over for sig selv og andre.

Det var et lille kig ind i et menneske, som søgte. Han var ikke selv kommunist, dertil var det ham for meget imod, men han misundte dem tilsyneladende, for det de havde, og som han var på jagt efter.

Pinsestævne i Helsingborg

I pinsen afholdes ungdomsstævne i Helsingborg. Deltagerne mødes lørdag aften, hvor pater Wolfisberg taler. Søndag indleder pastor Müller, Göteborg, og mandag taler pater Schmidt, Stockholm.

Nærmere senere.

Tillykke

Therese Bølling og Anker Tiedemann, tidligere medarbejder ved »Stafetten« er blevet gift.

Hjertelig tillykke.

Den muntre Karet

kører i år over hele Zuiderzee digen til Haag, Amsterdam, Rotterdam o.s.v. Det bliver fjerde gang, vi drager af sted, og de gamle karetister kan fortælle, at I får valuta for pengene. På turen er sammenhold og kristen livsglæde det dominerende. Fra 1.—8. august. Pris 250 kr. (entrebilletter incl.) fra hovedvej 10. Denne gang sover vi på hotel i Hamburg, så vi undgår de sorte plader. Skriv nu omgående et ord til mig, så jeg kan vide, hvor mange flotte busser jeg skal reservere.

Pastor E. Boekenoogen,
Thorsgade 22, Randers.

STORKØBENHAVNS KLUBBER

afholder

FÆLLESMØDE

Onsdag d. 19. maj kl. 19.30

St. Josefs skole, Østerbrog. 7 D. Søster Francisca fortæller om katolsk, socialt arbejde i storbyen.

Majandagt kl. 19.30. Derefter foredrag, te og film. Pris 1 kr.

Filmen »Slum« vises.

Frihed og autoritet

Et meget almindeligt angreb på katholicismen er, at den overhovedet ikke levner folk nogen plads til selvstændig tænkning, og at der ingen frihed findes i den katolske kirke. Af denne grund kan det vist være godt at tage begreberne frihed og autoritet op til nærmere eftertanke.

Først må man gøre sig det klart, at der gives autoriteter af helt forskellig art. Intet kan være mere forkert end at sidestille et politisk diktatur, der øver vold på friheden og samvittigheden, og en autoritet af åndelig og moralsk art, der netop appellerer til samvittigheden og vil følges i frihed. Den sidste art af autoriteter har ingen anden magt end den at overbevise samvittigheden og vinde menneskets frie tilslutning. Her følger vi ikke af tvang eller frygt, men fordi denne autoritet har indre magt over os. Det er Guds ord til os, der alene er den absolutte autoritet, og som ikke betyder noget fremmedherredømme, idet den får genklang fra det dybeste i os selv. Vi føler, at under denne autoritets sandhed og ledelse bliver vi netop os selv, efter vor sande bestemmelse. Det er, fordi Guds autoritet over samvittighederne er blevet skudt til side, at menneskene i vor tid er kommet i pseudo-autoriteters magt. Man taler ofte på en urealistisk måde om det

Vel mødt i...

Århus: On. 19: Efter majandagten cykler vi til Åhuset i Viby, hvor vi lejer både. 75 øre + sodavand og brød medbringes.

Esbjerg: Fr. 14: Afslutningsfest. Vi opfører »Den skæve linie« af Thomas Olesen Løkken.

Frederiksberg: Lø. 22. kl. 20: Åbent hus.

Horsens: Fr. 14. kl. 9: Retræte for mænd. Sø. 16. kl. 9: Retræte for kvinder. O. 19. kl. 20: Foredrag i præstegården.

K.U.K. Stenosgade: Fr. 14. kl. 10: St. Bededagstur. Madpakke medbringes. On. 19. kl. 19.30: se rammeannonce. Lø. 22. kl. 20: »K.U.K.-cocktail«.

Lyngby: Hver fr. bordtennis og billard.

Nyborg: To. 20: Ungdomsmøde i præstegården.

Ordrup: Fr. 14.: efter messen kl. 8 cykler vi til Tuborg havn og sejler til Sverige. Madpakke. Ti. 18.: »Dansk militærtjeneste/moralen i hæren«.

Østerbro: On. 19. kl. 19.30 på Sct. Josefs skole, Østerbrogade 7 D: Søster Francisca fortæller om det sociale arbejde i storbyen. Vi begynder med majandagt. Derefter foredrag, te og film. Pris 1 kr.

Ømskolerne obs!

Desværre er der indløbet en fejl i vore oplysninger, idet præsternes navne er blevet ombyttet. Pastor Ballin bliver lejrpræst på den første Ømskole 3.—10. juli, og pastor P. van der Stok bliver lejrpræst på den anden 11.—18. juli.

frie menneske, der alene beror på sin egen fornuft. Man overser bare, at mennesker altid er under indflydelse af et eller andet. Intet menneske ser tingene, som de virkelig er, der er altid noget, der virker som autoritet — noget, der leder og bevæger os i vore afgørelser. Man har rig lejlighed til at lægge mærke til, hvordan mennesker kaster sig i armene på alle mulige små autoriteter: politiske førere, dagspressen og moden, samtidig gør de sig løs af den guddommelige autoritet. Hvis det er de førstnævnte autoriteter, der bestemmer, så er i alt fald ens egne lidenskaber, luner og tilbøjeligheder i virksomhed for at bringe en til at træffe bestemte afgørelser.

Det er en illusion, at vi er frie, blot fordi vi er frie af ydre tvang. Til sand frihed hører også at være frie i forhold til døgnautoriteterne og til de lavere påvirkninger og tilbøjeligheder. Og det er vi kun, når der er en højere sandhed og myndighed, der har magt over vor samvittighed.

Vi har i virkeligheden slet ikke valget mellem autoritet og frihed, men kun valget mellem den sande autoritet, der skaber den dybeste genklang i os og gør os frie til at virkeliggøre vor sande bestemmelse, og de autoriteter og magter, der binder os i falsk afhængighed enten af mennesker eller af vore drifter og tilbøjeligheder.

E. F. (Ordrup K.U.K.-blad).

KATOLSK BOGNYT

Boris Simon: *Les Chiffoniers d'Emmaüs*. 252 s. kr. 11,25 (bogen om abbé Pierre).

»Denne historie er... så fuld af åndelig rigdom, at det kristne ikke kan ignorere den. »Emmaüs« er en mands troshandling, som kæmper med krigens følger og de sociale uretfærdigheder.

(M. Drouzy O.P.)

i Den katolske Boganmelder)

A. M. Carré: *Esperance et désespoir*. 203 s., kr. 6,50.

En betydelig fransk teolog, som er lige så fortrolig med den gamle kristne visdom som med den moderne litteratur, svarer på eksistentialismens udfordring til vor tid. »... Denne bog er sund kost for ethvert moderne tænkende menneske, på den betingelse at han ikke lukker sin tanke inde i en verden uden ånd.«

(J. A. Raulin O.P.)

i Den katolske Boganmelder)

L'attente du Messie

ved L. Cerfaux, J. Coppens o. a.

»Messias-tanken er nøglen til forståelse af såvel Gamle som Nye Testamente... Nærværende række af studier vil kunne hjælpe os til bedre at forstå, hvad det betyder, når vi kalder Jesus: Kristus.«

(J. A. Raulin O.P.)

i Den katolske Boganmelder)

VORE FERIEBØRN

De første Bidrag er ankommet. Det var: Overlærer Ertners Mindelegat 60 kr.; Otto Barfod 100; P. og E. 100; E. Dybdal 50; Ellen Møller 20 og A. K. Jensen 10 Kr. Ialt 340 Kr. Hjertelig Tak!

Men skal vore Feriebørn kunne komme af Sted, er der endnu meget lang Vej tilbage. For det Antal Børn, Ugebladets Læsere plejer at tage sig af, er der endnu kun Penge til et Par Feriedage, og de skulle meget gerne paa Landet omtrent en Maaned. Der plejer da ogsaa at være mange Læsere, som er med til at sikre Ferien for Børnene. Lad os høre fra Dem snarest muligt, saa vort Feriehjem ikke skal staa tomt som paa Billedet her. Alle

Bidrag modtages med Tak af Katolsk Centralskoles Kassererkontor, Amaliegade 31 A, København K. Vi glæder os til en lang Liste i næste Uge.

Noter

Den ny Sognepræst i Aarhus beder om Optagelse for følgende: Da det har været mig umuligt inden min Afrejse til Aarhus at tage Afsked med hver enkelt af mine mange gode Venner i København, beder jeg dem alle paa denne Maade modtage mine hjerteligste Hilsener. *K. Pauli SJ.*

Vatikanets Diplomater

(stettes fra Side 235)

saa ofte berømmede Optræden og Evner? Sandheden er den, at Talen om deres »sagnagtige« Egnethed ikke har mere Berettigelse end i saa mange andre Forhold. Deres Ry som første Klasses Diplomater er ene og alene at forklare dermed, at Folk i Almindelighed ikke erkender Kirkens Anseelse og Magt. Personligt kan en pave-lig Diplomat være en mere end beskeden Mand. Men i sin Egenskab af Præst er han Herold for en Mission, der gaar ud over Menneskelivets Grænser, der giver sin Mand en Uafhængighed og Sikkerhed i sin Handlen og Væren, som andre ikke har. Han ved, at hans Slag aldrig er tabt, omend han — menneskelig set — lider et ubestrideligt Nederlag. Det Rige, han repræsenterer, er ikke af denne Verden, og han kan derfor lidenskabsløst betragte Tingenes Udvikling og udelukkende varetage Menneskets sande Vel. Hans Kodex er i Virkeligheden ikke Romerretten men den kanoniske Ret, som enhver Præst har paa Fornemmelsen. Men selvfølgelig gives der ogsaa idag store Politikere i Præstekjole — det vil der altid findes. *C. D.*

Den ideelle Sommerferie
holder De i Aar i

Gasthof-Pension »Klocker«

i Roppen (nær Innsbruck)
i Tyrols Hjerter

Pensionspris (incl. Service) 38.50 østr.
Sh. (c. 10 kr.) — Herlig Beliggenhed.
Garage. Skriv efter Prospekt til:

Geschwister Klocker

Roppen, Oberinntal, Tirol

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtegade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedvej 17 . Nora 5954

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«

E. Møller
Borgergade 34 - Telefon 1406

Stort Udvalg
i Chocolate og Bolcher

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indt. A. Brostrøm
Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslægermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 5B . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Verner sen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udi. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELEF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import

Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamilliansklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastetvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udlærer Arb. v. Kamilliansklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj:

16. S. 4. Søndag e. Paaske (587—42); 2. Bøn: St. Ubaldus (912), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Paaskens Præf. (518).

17. M. St. Erik, Konge af Sverige (912—96); 2. Bøn: St. Pachelis Baylon (913); Præf. (518).

18. Ti. St. Venantius (914); Præf. (518).

19. O. St. Petrus Cælestin (915); 2. Bøn: St. Pudentiana; Apostlenes Præf. (524).

20. T.† St. Bernardino af Siena (916); (hvid) 2. Bøn: Gudsmoder ([90]). 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (518).

21. F.† FERIA (587—42); uden Credo; (hvid) 2. Bøn: Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (518).

22. L.† Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([89]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; Præf. (522).

23. S. 5. Søndag e. Paaske. (hvid)

Academicum Catholicum

På den ordinære generalforsamling d. 5. 5. valgte som administrators: Civiling. Gotfred Wissum, formand; cand. jur. Poul Høyer, kasserer; stud. jur. Frans Larsen; bankassistent Jørgen Barfred-Petersen samt fru Bodil Plate Petersen, sekretær, Rødkildevej 36, Kbh. F. Tlf. Fasan 2718.

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital, Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, dredgade 67,

København K. Tlf. Pælæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Løders Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Melrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Ingen Ordre er for lille til at blive udført omhyggeligt!

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse

Telefon Rødovre 1848

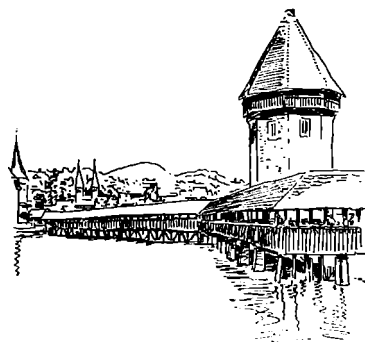
Udført Arbejde ved katolske Institutioner

St. Frans' 3. Orden

Møde Søndag den 16. April Kl. 15 i Kapellet paa Skt. Elisabeths Hospital.

Skt. Annæ Kirke

Den vedvarende Novene til Vor Frue af den stedsevarende Hjælp holdes hver Lørdag i Forbindelse med Majandagten Kl. 19,30.

I år er det Deres tur til at gå på den gamle, historiske Kapellenbrücke i Luzern.

Men husk, De skal rejse på kvalitetsrejse med Jørgensens Rejsebureau. Forlang det store „røde rejseprogram“ med herlige rejser til alle europæiske turistlande forår, sommer, efterår. Sendes gratis.

Jørgensens Rejsebureau

Jernbanegade 7. Kbhvn. V. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796

Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød

Konserver

Leverandør til Sct. Hedvig K'lnik

KONTANT JØRGENSEN

ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)

Markedsnyt

Der er hverken røde eller brogede køer på sommermarkedet ved Sct. Antoni i Brønshøj den 30. maj. De eneste køer bliver de forhaabentlig lange Rækker, der danner sig foran boderne med alle de rare sager.

Folk kan lide at komme til det årlige sommermarked ved den lille kirke i Brønshøj — det er blevet en tradition. Der er stemning til stede — meget at købe og meget at se på. Om ikke andet, så kan De jo prøve, hvor dygtig De er til at slå søm i, og ovenpå anstrengelserne kan De indtage en lille forfriskning i markeds-kroen.

Tænk så samtidig på, hvad De udretter. Det lille sogn i Københavns udkant vokser stadig, og hvis en ny og større kirke skal blive en realitet, behøver vi også Deres hjælp — stor eller lille. Kan De hjælpe os med en ting til vore boder, siger vi hjertelig tak, og vi beder Dem venligst ringe til Bella 1700. *Markedskomiteen.*

Katolske Menighedsplejer

Hver onsdag aften kl. 19—20 har Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69 A, åbent for juridisk vejledning for ubemidlede ved lrs. Viggo Høgsgaard (Tlf. PA 2323).

R.P. Heinr. Roos SJ har nedlagt Hvervet som aandelig Vejleder for A.C.

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Se med Briller</i> fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS <i>Møllergade 71 . Telefon 1044</i> Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. pr.v. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn <i>Malermestre</i> Brogade 10 Telefon 1016 Udlærer Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kls KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen <i>Frederiksgade 2</i> Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen <i>aut. elektr. Installatør</i> Telefon 746 Udlærer Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen <i>1. Kls KØD & PAALÆG</i> Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Lighistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel <i>Storegade 5 . Telefon 37</i> Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb i Rigmor Kert's <i>Mode- & Trikotageforretning</i> Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Nykøbing F.</p>		
<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« <i>Stansatiseret Sædmælk</i> Tlf. 688 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Reserveret</p>	<p>Gør Deres indkøb i Østerbro's Ure & Optik v/ Robert Hansen <i>Østerbrogade 14, Telefon 1373</i> Lev. til De katolske institutioner</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gædservvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasværk, Specialitet: Centralvarme <i>Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</i></p>

Pius XII indkalder til Konsistorium

Den Hellige Fader ventes en af de nærmeste Dage at ville indkalde til de endnu nødvendige Konsistorier i Anledning af Pave Pius X's Helgenkaaring. Disse vil efter al Sandsynlighed blive afholdt 17. og 18. Maj, idet de romerske Kardinaler og Biskopper fra Omraadet i en Omkreds af 150 Kilometer fra Rom skal afgive deres formelle Billigelse af Helgenkaaringen. 29. Maj bliver Konsistorium indkaldt endnu engang i Forbindelse med fem yderligere Helgenkaaringer, der vil blive proklameret 13. Juni. (KNA)

Polakkerne flokkes om Kirken trods Forfølgelse og Modgang

»I en Stat, der gennemlever en samfundsmæssig Omvæltning, og som naar frem til helt ny Ting og helt ny Former, vil der uvægerligt opstaa Vanskeligheder mellem Stat og Kirke,« erklærer en tysk Overborgmester, Elfes, paa det »tyske Fredsraads« Møde i Øst-Berlin efter at være vendt tilbage fra en Tur gennem Polen. Hovedskylden for Udviklingen i Polen ligger imidlertid hos de kirkelige Myndigheder, idet saa mange Gejstlige stadig »føler sig knyttet til det gamle« og modsætter sig alt det nye. Overborgmester Elfes kunde imidlertid ikke undgaa at nævne, at den polske Befolknings Fromhed er meget aabenlyst. Han udtalte: »Kirkerne var i Dage før Paaske belejret af vældige Køer af Mennesker, der taltes i Tusindvis, og som taalmodigt ventede paa at kunne komme ind, efterhaanden som de foregaaende forlod Kirken. Til Trods for hvad han havde sagt til at begynde med: at Situationen for Kirken i Polen er yderst vanskelig, maatte han senere indrømme, at »det religiøse Liv ikke synes at være hæmmet paa nogensomhelst Maade.« (KNA)

Slovakisk Martyr

20.000 Mennesker — saa godt som samtlige Indbyggere i den lille slovakiske By Tyrnava — deltog i Begravelsen af Prælat Raska, der var død i Fængsel. Prælat Raska er blevet »forhørt« af Kommunisterne i ti Aar, og hver Gang kom han saaret og forslaaet hjem fra »Forhørerne«. I Januar i Aar havde han under et »Forhør« faaet slaaet højre Øje ud. Under den sidste »Arrestation« døde han imidlertid i Fængslet, men Befolkningen krævede hans Lig udleveret og fulgte ham i sluttet Trop til Graven. (KNA)

URBI ET ORBI

De Kristne skal forstaa og tjene den moderne Verden

Fælles Hyrdebrev fra det franske Episkopat

Den franske Bispekonference, der i Dagen 26.—28. April havde samlet samtlige franske Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper til Møde i Paris, har udsendt en fælles Hyrdeskrivelse, der beskæftiger sig med Kirkens Stilling i den moderne Verden og dens Forhold til den moderne Kultur. Alle Kristne — siger det franske Episkopat — maa stræbe efter at forstaa den moderne Verden og tjene den, søge at vurdere den med klart Blik og — uden unødigt at beklage Fortiden — erkende de Muligheder og Forhaabninger, som den indebærer. (KNA)

(Ugebladet skal i den kommende Uge bringe et yderligere Referat af den værdifulde Henvendelse, der har Bud til Katolikker ogsaa udenfor Frankrigs Grænser).

Store Opgaver for den katolske Aktion

Det er den katolske Aktions Opgave at beskæftige sig med de moralske Forhold der opstaa i Forbindelse med Familie- Arbejds- og Forsørgsproblemerne og opmærksom tager vare derpaa, udtalte den Hellige Fader i sidste Uge en Skrivelse, der var rettet til Præsidenten for Bispekommissionen for den katolske Aktion i Italien, Kardinal Adeodato Piazza i Anledning af den store Organisations Generalforsamling i Assisi. Den katolske Aktion — hedder det videre i Skrivelsen — hverken kan eller skal imidlertid blande sig i de offentlige Myndigheders Ansvars- og Arbejdsomraade, men det er Organisationens Pligt, omhyggeligt at følge med i disse Problemer og viderebringe de Erfaringer, som man maatte gøre, til de offentlige Myndigheder. (KNA)

Katolske Journalister i Rom

»Kristus lever — vi er hans Stridsmænd,« erklærede »Osservatore Romano's« Udgiver, Grev Dalla Torre — der tillige er Præsident for den katolske Presses Internationale Union — ved Aabningen af 4. Internationale katolske Presse Kongres i Paris, hvor 250 katolske Skribenter fra 30 europæiske og oversøiske Lande havde givet Møde.

»Den katolske Presse staar idag over hele Verden i Ildlinien i Kampen for Nationernes Aand og Hjerter,« er-

»Weltbühne« retter ny Angreb paa Vatikanet og Lægapostolatet

Bladet »Weltbühne«, der er Tidsskrift for »Politik, Kunst og Økonomi« og som udkommer i Øst-Berlin, har paany rettet en Serie heftige Angreb paa Vatikanet og Lægmandsapostolatet. »Mændene i Vatikanet foretrækker deres egen uhyre maalbevidste, stramme og energiske Organisation frem for den guddommelige Almagts Manifestationer,« skriver Bladet, »Pave Pius XII har forstaaet at lede Vatikanet, »som stedse lever i den feudale Midlalders,« ind paa »den kapitalistisk-borgerlige ny Tids« Vej. Endvidere hedder det i »Weltbühne« at Vatikanets Stilling i Verdenspolitikken er saa stærk idag, fordi »Vatikanet har et passende Laag rede til enhver Gryde.«

Bladet retter endvidere en Del heftige Angreb paa Lægmandsapostolatet. Det er Forfatterens Mening, at Medlemmerne af 3. Ordens »Hovedvaaben« er »deres Ofres Uvidenhed«. Lægmandsapostolatet er sammensat af »tilsyneladende fredelige og ganske almindelige Statsborgere«, der imidlertid »paa et eller andet Tidspunkt i al Stilhed har modtaget den franciskanske 3. Ordens Vielse.« (KNA)

Martyrer i det røde Kina

Ved Begyndelsen af indeværende Aar sad der endnu 400 kinesiske Præster i de kommunistiske Fængsler i Kina, erklærer den erfarne amerikanske Kinamissionær Thomas Bauer. En af ham forfattet Brochure »Den systematiske Tilintetgørelse af den katolske Kirke i Kina« opfører med Navns Nævnelse 166 Præster, Lægbrødre og Ordensøstre, som er blevet myrdet af Kommunisterne.

P. Bauer meddeler, at af disse Ofre døde 70 som Følge af Mishandlinger i Fængslerne, 13 blev pryglet ihjel, 3 blev stenet, tre dolket ned, tre hals-hugget, en levende begravet og en levende brændt.

Brochuren nævner endvidere Navnene paa 346 udenlandske Missionærer, der er blevet arresteret af Kommunisterne, og af hvilke Størstedelen endnu sidder bag Laas og Slaa. (KNA)

klærede Udgiveren af det kanadiske Ugeblad »The Ensign«, Keyserlink, i et Overblik over den katolske Presses Stand idag.

Paa den Hellige Faders Vegne var der til Kongressen indløbet et Telegram fra Prostatsssekretær Montini, hvori denne opmuntrede Journalisterne til at »demaskere Vildfarelser samt at oplyse Offentligheden om den Kamp, der føres mod Kirken i bestemte Lande. (KNA)

Katolsk

23. Maj 1954
102. Aargang
Nr. 21

Ugeblad

Birgitta-Relikvierne
i Vadstena

Valfarterne staar
for Døren

Vor Frue af Lourdes

Inden Pius X's
Kanonisation

Det burde kun være glædeligt, at saa mange Mennesker benytter Ferien, der nu staar for Døren, til at se sig om i Udlandet. Det kan friske overordentligt op, og mange af os trænger til den Udvidelse af Horisonten, som burde være en saadan Rejses Resultat. Naar det ikke altid er de rette glædelige Følger, der indfinder sig, er der maaske Grund til at sige et Par Ord, inden Toget sætter sig i Bevægelse.

Ikke-Katolikker kommer alt for ofte hjem fra et Besøg i det katolske Udland og siger med Kaj Munk i hans Rejsebog »Vedersø, Jerusalem og retur«, at de er blevet protestantiske af det. Men hvad enten man er det ene eller det andet, bør en Udvidelse af Horisonten ikke have til Resultat, at man forstaar det fremmedartede daarligere, end man gjorde forinden. Saa

rejser man forkert eller egner sig slet ikke til at rejse.

Nogle Katolikker har det paa en Maade omvendt. De bliver saa begejstrede for alt, hvad de oplever af kirkeligt i det katolske Udland, at alt det hjemlige blegner i Sammenligning. Hvor er det nu smaatskaaret altsammen i det lille katolske Dannevang! Disse Mennesker rynker skrækkeligt paa Næsen ad deres lille hjemlige Menighed med de faa alt for kendte Ansigter. Nogle af dem siger ligeud, at rigtig Glæde ved at være Katolikker

har de kun i Peterskirken eller i Lourdes eller i den og den store Klosterkirke, de har kastet deres Kærlighed paa.

Ogsaa den Slags Mennesker gjorde vel i at blive hjemme og spare de dyre Rejsepenge til noget fornuftigere, for Eksempel til Gavn for det lille fattige Kirkerum, som de nu er kommet til at se saa kritisk paa. De egner sig nemlig heller ikke til at rejse.

Glæden ved at se Kirken udfolde sig i det store Format, er da en sær katolsk Glæde, hvis det kun er Glæde over Formatet. Det, der virkelig samler de mange Tusinder, det, der bygger Klostrene, det, der betager ved Valfartstederne — det er jo da hverken mindre eller mere end, hvad enhver katolsk Kirke og enhver katolsk Menighed ejer. Følte man sin katolske Jubel som noget, der næsten sprængte Brystet, da man var i Lourdes, saa maa det være den samme Jubel, som nu faar en til at ile til Majandagten i den lille danske Kirke, for Jomfru Maria er ikke to, men een. Og kan man ikke tænke sig at holde Paaske, hvis det ikke er i Rom, mon saa ikke man skulde sige sig selv et Alvorsord om, hvori Paasken da egentlig bestaar?

Ja, siger nogle, men vi er saa sløje herhjemme, kun lunkne Katolikker. Man maa til det store Udland for virkelig at opleve, hvad ægte katolsk Tro vil sige. Hertil er kun to Ting at svara: At de, der virkelig kender de fremmede Forhold, ofte paaviser, at vi i mangt og meget, f. Eks. i Modtagelsen af Sakramenterne, taaler Sammenligning med de andre. Og det andet, at hvis den, der lige kommer fra f. Eks. Jubelen omkring Paven i Peterskirken, ikke bringer andet med hjem end Kritik af sin egen Præst og hans Bestræbelser, saa er der i hvert Fald een sløj Katolik i hans Menighed.

Til alle andre: God Rejse — og kom hjem som et Eksempel og en smittende Glæde ved at være Katolik i X-købing.

Fra Rom til X-købing

Konfirmationerne i Hovedstaden er nu forbi. Ovenfor et Glimt fra Aarets Konfirmation i St. Mariæ Kirke.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

K&K

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforet. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
NYLON VASKEMIDDEL

Larabjærnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen *Glarimester*
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforelkr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
Muremester- og Entreprenørforr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damse 2043

Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

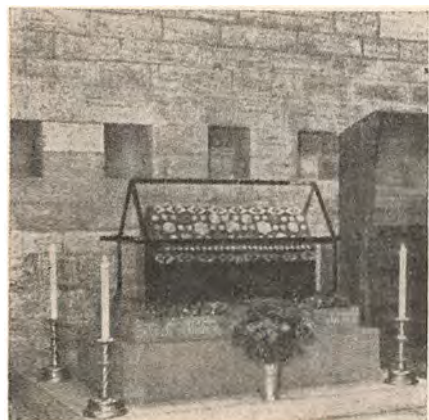
Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Den Hellige Birgittas Relikvier

Den katolske Kirkes Relikviedyrkelse har i Tidens Løb været Genstand for mangt et Stormløb fra ikke-katolsk Side — nu og da ikke helt uberettiget. Relikviedyrkelsen har sin Rod i den almen menneskelige Pietet, i Helgen dyrkelsen og i Overbevisningen om Menneskelegemets Værdighed. Den har været kendt og praktiseret i Kirken lige siden de første kristne Tider og naaede sit Højdepunkt i Middelalderen. Indenfor Kirken har man stedse gjort Front imod enhver Form for Misbrug og Salg af Relikvier og fordomsfrit søgt at komme til Bunds i den Slags Sager.

Bortset fra de Relikvier, der idag endnu maatte henligge som Altersten i gamle katolske Kirker, er det kun meget lidt, der er tilbage herhjemme og i det øvrige Skandinavien. Reformationen fejede Relikvierne bort, og en Del havnede i vore Musæer. Endnu idag kan vi imidlertid i Skt. Knuds

Birgitta-Skrinet i Vadstena Klosterkirke.

Kirke i Odense se »Knud den Helliges Ben«, der her opbevares under værdige Former, men vort Kendskab til danske Relikvier i Middelalderen er idag ikke stort.

Vort Broderland Sverige ejede i Middelalderen store Relikviesamlinger, men ogsaa der fejede Reformationen »Uvæsenet« bort. Een Relikviesamling vovede man dog ikke at gøre Vold paa, nemlig Helgenkongen Eriks Skrin i Uppsala, og omend selve Skrinet i Tidens Løb er blevet tilintetgjort og erstattet med andre, bevaredes dog dets Indhold, og Fagfolk hævder idag med Sikkerhed, at Indholdet stadig er autentisk.

Den største svenske endnu bevarede Relikviesamling — næst Hellig Eriks — er den, der idag henligger i den hellige Birgittas Skrin i Vadstenas Klosterkirke. Skrinet med den hellige Birgittas »kvarlevor« fik imidlertid ogsaa efter Reformationen en ublid Medfart og havnede paa 1600-Tallet i den svenske Stats Antiksamling for derefter i 1766 at blive udleveret til Vadstena Klosterkirke, hvor man med æg-

te svensk Pietetsfølelse mente, at de rettelig hørte hjemme.

Da der var rig Mulighed for, at Birgittas virkelige jordiske Rester paa deres omtumlede Færden gennem Tiderne enten skulde være gaaet til eller være blevet sammenblandet med andre (mere eller mindre ægte) Relikvier — Skrinet i Vadstena indeholder idag et ikke ringe Antal Knogler —

har svenske Videnskabsmænd foranlediget en Række Undersøgelser for at konstatere Relikviernes Identitet. Resultatet af disse Undersøgelser foreligger idag i Form af en ikke blot interessant men tillige ogsaa meget fængslende Publikation, der ogsaa kan læses med Udbytte af almindelige dødelige Væsener (hvorved forstaas ikke-Videnskabsmænd), idet den fremstaar som en forkortet og populariseret Udgave af en afhandling paa Fransk, publiceret i Kungl. Humanistiska Vetenskapssamfundets i Lund Årsberetelse 1953—54.

Tre ansete svenske Videnskabs-

5. Søndag efter Paaske

23. Maj 1954

EEN SYNSVINKEL OG EEN TONEART

(Sct. Johs. Evg. 16, 23-30)

Naar det lille Barn er blevet et Aars Tid gammelt og har gjort sine første vakkende Skridt, ser Forældrene fremad mod den Dag, da det første Gang siger *Far* eller *Mor*, og naar den kommer, fyldes deres Hjerter af Stolthed og Glæde. Mon det ikke — meget menneskeligt talt — er paa samme Maade i Himlen, hvor Gud den Almægtige sikkert venter paa den Dag, da Barnet herved paa Jorden begynder at paakalde hans Navn, men endnu mere paa, at det faar lært at bede i Jesu Navn?

Om Bønnen i Jesu Navn handler Søndagens Evangelium, samtidig med, at det forkynder noget, der i Sandhed er et glædeligt Budskab, nemlig at Faderen selv elsker os!

I.

Hvis vi har en nogenlunde objektiv og ærlig Selverkendelse, saa finder vi, at det egentlig er en mærkelig Kærlighed, Faderen nærer, naar dens Genstand er det syndige Menneske, ja altsaa hver enkelt af os med alle vore Svagheder og Fejl! Men ikke desto mindre forholder det sig saaledes, og dermed mindes vi om, at den kristne maa se *alt* under én bestemt Synsvinkel, nemlig den, der hedder *JESUS KRISTUS*, hvis vi skal have nogen som helst Mulighed for at forklare eller bedømme, hvilken Sag af overnaturlig Art det saa end drejer sig om. Faderen elsker sin Søn med en evig og uendelig Kærlighed, det forstaar vi alle; men Sønnen har saa fuldstændig gjort sig til ét med os, at Faderens Kærlighed i samme Grad rammer os som ham. Vi har faaet Andel i hans eget evige Liv, det er netop Paaskens Budskab, saa Faderen fra Himlen ser os alle som ét, og som var vi hans Søn, den elskede, i hvem han har sit velbehag!

Er der noget Ord, der mere kan »lune om Hjertet« end dette om Faderens mærkelige Kærlighed? Der er sikkert altid Mennesker, der ikke synes om os. Skal vi være kedede af det? Nej, det er ganske ligegyldigt, for Faderen selv elsker os! Saa gør det ikke det fjerneste, hvis der er Mennesker, der ikke elsker os!

II.

Hvor der er Tro paa Gud, maa denne give sig Udslag i Bøn. Hvis Mennesket *ikke* beder, er det en Naturens inderste Trang, det gaar imod. Men det er ikke nok blot at bede. Skal Bønnen høres i Himlen, maa den lyde i en ganske bestemt Toneart, den skal være *Bønnen i Jesu Navn!* I den hedder det »Fader«, om den Eviges Øre skal aabnes, men det er ikke gjort blot med en bestemt Tiltaleform. Bønnen i Jesu Navn vil sige Bønnen saadan, som *han* vilde have fremført den, Bønnen som er bedt ud af hans Sind og Vilje, bedt med hans Kærlighed til Faderen, bedt med hans Hensigter og Maal! Den Bøn skal man *lære* at bede, og Vejen dertil er Enheden med ham, som vilde være ét med os, og i hvem Faderen ser og elsker os alle. Hvor den udspringer af et Hjertes dybe Grund, der svares der ikke fra »det fjerne«, men Faderens Kærlighed sænker sig over Sjælen i det lave og løfter den op til det Rige, hvor der hverken er Tid eller Sted.

*

Faderens Kærlighed! Gid vi maa være overbevist om den, for saa har vi egentlig paa alle Omraader nok!

Bønnen i Jesu Navn! Gid vi maa lære at bede den, for saa vil vi faa og vor Glæde blive fuldkommen!

Efter denne Søndag følger de tre »små Bededage«. Lad os bruge dem til at overveje dette. Saa gives der os, omend i det jordiske, een Andel i det himmelske, som overgaar al Forstand! *Amen.*

N. R. M. Oppermann.

mænd, Professor, Dr. med. C. H. Hjortsö fra Lunds Universitet, Osteologen, Dr. phil. N. G. Gejvall, Stockholm, og Dr. phil. A. Bygden, Stockholm, har underkastet alle de Knogler, der ligger i Birgitta-Skrinet, en Række Undersøgelser, og det Resultat, som de svenske Videnskabsmænd er kommet til, har Krav paa en ligesaa stor Interesse fra katolsk Side, som der maa tillægges Undersøgelserne videnskabelig Værdi. Man har søgt at blive klar over, hvilke Helgener der muligvis er repræsenteret blandt Relikvierne i Vadstena-Skrinet. Videnskabsmændene har haft Held med sig til at identificere en Del af Knoglerne — deriblandt Kraniet — som tilhørende Birgitta, og andre — deriblandt ligeledes et Kranium — tilhørende hendes Datter, den hellige Katharina. Et Bævis i videnskabelig Forstand for Identificeringen kan man selvsagt ikke fremskaffe, men man er dog naaet et væsentligt Skridt videre, idet man har sammenholdt de Knogler, som man anser for den hellige Birgittas med de Relikvier af Helgeninden, der forefindes i Kirken San Lorenzo in Panisperna i Rom og konstateret, at de forskellige Relikvier henholdsvis i Vadstena og i Rom supplerer hverandre. Og den interessante Beretning slutter saaledes: »Det var med største spænding som vi tidigt på morgenen 14 november i klostret San Lorenzo och i närvaro av den gamle munken packade upp kirirpostpaketet, innehållande det ben — om det nu verkligen tillhört Birgitta — efter nära 600 år på nytt anlant till Rom. Vi förde fram det till jämförelse med benpiporna i silverarmen och blev för några ögonblick forstummande. Ej ändast till färg, storlek, benstruktur och allmän utformning var de båda benen exakt överensstämmande med varandra, utan även i varje enskild anatomisk detalj visade sig Vadstenabenet vara en exakt

vänstersidig motsvarighet til det högersidiga Rombenet. Utan varje tvivel hade de båda benen tillhört en och samma kvinnliga individ.

I klostrets fridfulla stillhet glömda man tid och rum. Här forenades nord och syd, och här mötte det nyktert vetenskapliga det mänskligt känslomässiga. I den gamle munkens fårade ansikte spred sig ett leende och han böjde ödmjukt sitt huvud och kysste varsamt benet från Norden, det ben som i förening med benet i Rom kunde omvittna: detta är verkligen de jordiska kvarlevorna av den Heliga Birgitta av Sverige.«
B.

»Heliga Birgittas Relikier av A. Bygden, N. G. Gejvall och C. H. Hjortsö, Gleerups Förlag, Lund 1951.

NOTER

Radiogudstjenesten

Gudstjenesten Søndag 16. ds. Kl. 14 fra Immaculata-Kirken paa Strandvejen i København var en første Udsendelse fra en Klosterkirke og ifølge samstemmige Vidnesbyrd fra Katolikker saavel som Ikke-Katolikker meget vellykket. St. Joseph Søstrenes Kor, som i Hovedsagen var Koret fra St. Josephs Hospitalskirke, sang en Række, delvis særdeles krævende kirkelige Kompositioner med en Sikkerhed, en musikalsk Fornemmelse og en kirkelig Sans, som man sjældent har Lejlighed til at høre. Det var en fortræffelig Idé, der maa kunne gentages.

TIL AASEBAKKEN NU PAA SØNDAG

Så er valfartsdagen kommet! Vi venter at se en meget stor skare i dag, og vi håber i særlig grad, at provinsen ogsaa er repræsenteret. Vi skal lige benytte lejligheden til at erindre om forskellige ting, nemlig:

- at man medbringer valfartssangbog og rosenkrans,
- at man stiller op under det bydelskilt, hvori ens sognekirke ligger,
- at man rækker hånden op under passage gennem klosterporten, hvis man vil kommunikere,
- at man beder om godt vejr for valfarten,
- at valfarten begynder kl. 8,30 pr. fra Holte st. (seneste tog fra Kbh. H. kl. 7,50) linie B,
- og så glædeligt og talrigt gensyn!

Mariakongregationernes
arbejdsudvalg.

ORIENTERING

Verdensreligionerne

Det ansete »Encyclopedia Britannica«, der er kendt for sine maadeholdne og forsigtige Oplysninger, bringer i sin nyeste Udgave en Statistik over Verdensreligionerne (efter Status i 1951). Nedenstaaende Skema er fremstillet paa Grundlag af »E. B.«s Oplysninger:

Katolikker	425.508.220
Ortodoxe	128.280.414
Protestanter	196.503.520
Jøder	11.532.500
Muhammedanere	315.699.603
Zoroastertilhængere	124.890
Shintoister	25.000.000
Taoister	50.053.200
Konfuzeanere	300.290.500
Buddhister	150.300.000
Hinduer	255.715.000
Naturreligioner	121.150.000
Andre samt religionsløse	387.579.154
Ialt	2.367.737.000

En Sammenligning med Religionsstatistikken fra 1907 viser, at Kristendommen (Katolikker, Ortodoxe og Protestanter) trods al Indsats ikke er i Stand til at holde Trit med Befolkningsstilvæksten i de ikke-kristne Lande, endskønt Antallet af Kristne i det nævnte Tidsrum er steget fra 16,55 Millioner til 57,93 Millioner alene i

Asien og Afrika. Fordelt paa Jordens samlede Befolkning ser Tallene for de Kristne saaledes ud:

1907	1951	Tilvækst
34,3 %	31,5 %	÷ 2,8 %

Blandt de Kristne var det kun Katolikkerne, der har kunnet holde deres procentuelle Stand:

Konfession	1907	1951	Tilvækst
Katolikker	16,8 %	17,9 %	+ 1,1 %
Ortodoxe	7,3 %	5,4 %	÷ 1,9 %
Protestanter	10,2 %	8,2 %	÷ 2,0 %

Blandt de ikke-kristne Religions-samfund holdt Muhammedanerne Stand, og de under Rubriken »Andre

og religionsløse« er steget kolossalt, medens alle andre Grupper viser Tilbagegang.

Religion	1907	1951	Tilvækst
Muhammedanere	13,3 %	13,4 %	+ 0,1 %
Hinduer	12,9 %	10,8 %	÷ 1,1 %
Buddhister	8,5 %	6,3 %	÷ 2,2 %

VALFARTS-NOTER

Busser (de gule busser) Linie 184.
Af. Lyngbyvej (linie 6 og 15) Hans Knudsens plads: 7,40 — 8,20 — 8,40 — 9,20 — 9,40 — 10,20 — 10,40.
Af. Lyngby St.: 7,54 — 8,34 — 8,54 — 9,34 — 9,54 — 10,34 — 10,54.
Af. Holte St.: 8,06 — 8,46 — 9,06 — 9,46 — 10,06 — 10,46 — 11,06.
Ank. Høsterkøbvej: 8,18 — 8,58 — 9,18 — 9,58 — 10,18 — 10,58 — 11,18.
— og hjem fra Høsterkøb om eftermiddagen:
Afg. Høsterkøbvej: 16,11 — 16,31 — 17,11 — 17,31 — 18,31 — 19,31 — 19,51.
Desuden afgår der som tidligere år direkte bus fra Vor Frue kloster til Holte st. Pris kr. 1,25 pr. pers.

*

Opmærksomheden henledes på, at de, der evt. ønsker at deltage i valfarten fra »Bethlehem« (ca. 40 minutter), kan nå processionen med bus-sen fra Hans Knudsens Plads 8,20 eller 8,40.

*

For at imødekomme et almindeligt ønske vil man i år forsøgsvis prøve at lade samtlige valfartsdeltagere ledsage Vor Frue-statuen tilbage til kapellet efter eftermiddagsmødet. Processionen sammensættes således: søstre, statuen, gejstligheden og valfartsdeltagerne.

*

Sluttelig skal man anbefale valfartskollekten, der går til dækning af de med valfartsarrangementet uvægerligt og uundgåeligt forbundne udgifter.

*

VOR FRUE AF AASEBAKKEN

I forbindelse med valfarten til statuen af Vor Frue af Aasebakken var det ønskeligt at udrede, hvor denne skønne træskulptur stammer fra. I mangfoldige år havde den hængt i Sct. Ansgars kirke, men ingen vidste, hvor den kom fra. Man vidste, at biskop von Euch i sine yngre dage kørte rundt og så på gamle landsbykirker i Jylland, og havde lejlighed til at erhverve sig en del skulpturer, som ingen på det tidspunkt interesserede sig for, og som nu findes i Sct. Ansgars sakristi; nogle skal dog være erhvervet hos kunsthandlere. Da Vor Frue kloster i Høsterkøb var oprettet, bragte biskop Suhr personlig mariastatuen ud til klostret.

Dr. phil. i kunsthistorie Otto Norn, der er ansat på Nationalmuseet, har set nøjere på statuen. — Resultatet, han er kommet til, er følgende:

Statuen stammer fra ca. år 1500 og er et nordtysk, lybsk arbejde. Man må huske, at det nordligste Tyskland sammen med Skandinavien udgjorde en, nordisk kulturkreds. Statuen er meget velbevaret som skulptur, men der er kun meget svage rester af den midaldertlige staffering (bemaling). In-

tel væsentligt mangler på statuen, hvad der er ret sjældent. Såvidt man kan se, er de eneste fornyelser det lille kors på »æblet« og perlerne på Guds moders krone; oprindeligt har der været slanke, gotiske spir, men dem havde det været vanskeligt at rekonstruere, så perlerne er en god løsning. Mangelen på staffering er nærmest en fordel, da statuen er et meget ædelt arbejde. Alting tyder på, at den stammer fra en mester, hvis navn man ikke kender, men som går under betegnelsen »Bergensfarer-mesteren«. Dette navn stammer fra et alter i Lübeck, som en bergensfarer stiftede. Vi kender en halv snes værker fra denne mesters hånd, og de findes alle i de tre oprindelige, jyske stifter. Det betydeligste er en større altertafle, der nu står i Hald kirke ved Randers; det blev år 1500 stiftet af Jens Mathiesen, prior for Helligåndsklostret i Randers, hvor det oprindeligt stod.

Når dr. Norn henfører statuen af Vor Frue af Aasebakken til bergensfarer-mesteren, skyldes det dens lighedspunkter med hans andre værker: Mesteren foretrækker at give sine kvindeskikkelser en spæd overkrop, mens legemet fra midjen og til fødderne dækkes af en brusende kåbe. Han ynder også et fyldigt ansigt med høj, hvælvet pande, lidt hævede øjenbryn og en meget lille mund, i reglen lidt sammenkneben. Hvis man med dette in mente betragter Vor Frue af Aasebakken, vil man se, at alle disse karakteristika passer på hende. Vi sagde før, at Norden og Nordtyskland siden Valdemarernes dage udgjorde en kulturkreds, derfor var kunstneren nok tysk, men hans inspiration nordisk. I alle tilfælde passer en kunsthistorikers definition af hans kvindeskikkelser så udmærket på statuen af Vor Frue af Aasebakken: »det er et anskueligt karakterbillede af en nordisk patricierinde«.

Maria-Arets Helligdomme Lourdes

Naar Talen er om Lourdes, saa ser den, der har besøgt den hellige Bernadettes By, altid for sit indre Øje den mørke Grotte, hvor der Dag og Nat brænder et Utal af Kærter, og hvor en endelos Menneskeskare uafbrudt passerer forbi. Uafledeligt hører han for sit indre Øre Maria-Salmer paa alle Jordens Tungemaal, og de overdøver Kildens Rislen der inde i Grotten.

Endnu den Dag idag staar det lille Hus ved Boly-Møllen, hvor Bernadette saa Verdens Lys hin 7. Februar 1844. Ogsaa dette Sted plejer Pilgrimmene at aflægge en Visit, og tavse staar de foran Vuggen, hvor engang det lille Barn laa, der paa mindre end 100 Aar skulde gøre denne ukendte Flække i Pyrenæerne til en verdensberømt By.

Fra Torsdag 11. Februar og indtil

Befordringsmuligheder til Øm.

Togforbindelser til og fra Ry station:

Aarhus af.: 14,30 — 16,45 — 8,02 — 9,00
Skanderborg af.: 15,56 — 17,20 — 8,23 — 9,40
Ry af.: 16,09 — 17,38 — 8,35 — 9,59
Silkeborg af.: 15,04 — 17,12 — 7,28 — 9,33
Ry an.: 15,30 — 17,39 — 19,11 — 7,53
10,01

*

Der vil være buslejlighed ved hovedlogene i Ry om morgenen.

An. Ry: 9,59 og 10,01 (Opmærksomheden henledes på, at der udkommer ny køreplan midt i maj).

*

Øm-klosterruin ligger ca. 7 km fra Ry st. Ømborgen ca. 1,5 km fra ruinen. Det anbefales at leje rutebiler i de enkelte menigheder.

*

Forplejning. Tørkost til hele dagen medbringes. Ved Ømborgen kan der købes: kaffe, sodavand, øl, kager m. m.

*

Kommunion. De, der ønsker at kommunikere under messen, opgiver dette ved indgangen til ruinerne. — Skriftemål. Der vil i begrænset omfang være lejlighed til skriftemål i portnerhuset ved ruinen (»sakristiet«).

Fredag 16. Juli 1858 viste den hellige Jomfru sig i alt 18 Gange for Bernadette i Grotten ved Massabielle, det Sted, der idag er Maalet for de internationale Pilgrimsskarer. Gudsmoder saa ud som en 17-aarig Pige med en blid Stemme og blaa Øjne. Hver Gang hun viste sig, talte hun i Egnens egen Dialekt, som indeholder saa mange spanske Vendinger og Talemaader.

Til at begynde med bliver Bernadette angrebet voldsomt fra alle Sider. Alle er imod hende. Og de ængstelige Forældre klager bekymret: »Barnet gør os de største Sorger og Bekymringer og forvolder os allehaande Ubehageligheder«. Aviserne falder over Bernadette og i Byraadet skriger man: »Den Nar, hun gør Grin med os«. — Endog hendes Bysbørn, der ellers er troende, føler sig pinlig berørt og siger: »Hun skader Troen og Religionen med sine vanvittige Ideer«. Og det samme siger Sognepræsten i Lourdes.

Aabenbaringerne varer imidlertid ved, og den Skare, der følger Bernadette til Grotten, bliver stadig større og talrigere. Saa griber Politiet ind

— alle, lige fra Borgmesteren til Departementspræsidenten og Politikommissæren og Ministeren gør, hvad de kan, for at standse Bevægelsen, men Myndighederne, som lader Grotten afspærre, staar simpelthen magtesløse overfor Pigen. Og efter de strengeste Undersøgelser, efter at have fjernet alle Votivgaverne i Grotten og udstedt de skrækkeligste Trusler for det Tilfælde at nogen paany vilde begive sig til Grotten, ser man sig dog omsider tvunget til at give efter for Folkeskaren, der talrigere og talrigere følger Bernadette. Til sidst maa endog Kejser Napoleon III personlig gribe ind. 5. September paalægger han Indenrigsministeren at ophæve alle Forbud og at give det troende Folk Tilladelse til at ledsage Bernadette til Grotten ved Massabielle.

Fire Aar senere, 18. Januar 1862, tager Biskoppen af Tarbes, Monsignore Laurent, under hvem Sognet Lourdes henhører, højtideligt til Orde og anbefaler de troende at ære Vor Frue af Lourdes.

Bernadette har vundet. Og Pilgrims-

skarer fra hele Verden begynder at strømme til Lourdes for at efterkomme Bernadettes Indbydelse til at ære Gudsmoder.

1864 indvies Grotten i Nærværelse af henimod 20.000 Troende i den Skikkelse, som den nu har, og i 1871 finder Indvielsen af den store Katedral Sted.

Lourdes har ogsaa Bernadette at takke for, at der rejste sig en helt ny By med Hoteller og Hospitaler og religiøse Institutioner, der i Valfartstiden huser Titusinder af Pilgrimme og Syge. For knapt hundrede Aar siden var der her ikke andet end Skov og Enge.

Det er umuligt at fortælle nøjagtigt hvor mange Pilgrimme, der hvert Aar retter Kursen mod Lourdes, de kommer fra alle Verdenhjørner — tag blot et enkelt meget talende Tal: de franske Jernbaner transporterede i 1949 godt og vel 2.350.000 Mennesker til Lourdes i 320 Særtog. Og for hvert Aar stiger Tallene.

I Nærheden af Katedralen ligger ogsaa »Konstateringsbureauet«, hvor

de syge henvender sig. Endnu for faa Aar siden havde dette Bureau til Huse under meget primitive Forhold, men umiddelbart efter Krigen, da Mgr. Theas — der netop var vendt hjem fra en tysk Koncentrationslejr — blev udnævnt til Biskop i Lourdes, gik man i Gang med at udvide og indrette den meget vigtige Institution.

Chefen for Bureauet er Professor Lauret, en Læge af Verdensry. Han er en ualmindelig rolig Mand, og det er værd at lægge Mærke til en Udtalelse, som han for et Aarstid siden fremsatte overfor en Gruppe Læger: »Ved vore Undersøgelser og videnskabelige Kontrolleringer er vi ledet af to Grundsætninger, der staar som en ufravigelig Norm for hele vor Virksomhed her paa Stedet: først og fremmest lader vi os i vore Undersøgelser ikke influere af nogensomhelst Form for religiøse Forestillinger. Vi føler os her helt og holdent som Videnskabsmænd, og vore Undersøgelsesmetoder er nøjagtig de samme, som enhver anden Læge anvender, naar han opsoøger af en syg. Og tro ikke, at vore Under-

Barmhjertighedens Moder

Mariabilledet

I en Menneskealder havde han været Lærer i Matematik ved en højere Skole, og nu levede han som Pensionist i sit »Ungkarlehjem«, tilbagetrukket og ensom, ikke saa lidt af en Særling. Venner og Bekendte beklagede det meget, for han var i Virkeligheden en berejst Mand, velbegavet og underholdende.

Mit første Forsøg paa at komme ham nærmere paa Klingen, var en total Fiasko. Jeg mødte ham paa en Kunststudstilling, hvor han stod og var helt fortabt i en Pennetegning.

»Vær venlig ikke at forstyrre mig,« var hans første Ord til mig. »Ser De ikke, at jeg er optaget.«

Men han blev dog ret hurtigt »tilgængelig«. Og da jeg ved vor Afsked tog Mod til mig og spurgte ham, om jeg ved Lejlighed maatte have Lov til at se hans Bibliotek — et Ønske, som jeg havde næret længe — saa brummede han et eller andet uforstaaeligt i sit store Skæg. Jeg tog det imidlertid som et godt Varsel om Tilladelse, og en skønne Dag tog jeg ligeledes Mod til mig og bankede paa hans Dør.

Han bød mig velkommen paa sin egen tørre Maade, gjorde en talende Haandbevægelse henimod sine vældige Reoler og fordybede sig derpaa tilsyneladende uforstyrret i et omfangsrigt Svinelædersbind, uden at værdige mig nogensomhelst Opmærksomhed.

Jeg gav mig i Lag med at se paa Bøgerne, men det var mig faktisk ikke muligt at koncentrere mig om dem. Jeg havde nemlig paa hans Skrivebord faaet Øje paa et Gudsmodersbillede, som helt og holdent optog min Opmærksomhed. I sin Omgangskreds gik han for at være et fuldstændig irreligiøs Menneske, denne inkarnerede Matematiker. Personlig kendte jeg ikke

noget til det, udover at han ved religiøse Drøftelser altid sagdes at vise den yderste Tilbageholdenhed. Dette var da ogsaa Aarsagen til, at jeg ved mine senere Besøg aldrig fik Mod til at spørge ham om Gudsmodersbilledet — ej heller efterhaanden som vi kom hinanden nærmere paa Klingen. Min Nysgerrighed var forsvundet — det var blevet til en Slags Ærbødighed, der greb mig, hver Gang jeg paaany stod overfor Billedet. Tidens Tand havde sat sit Præg paa Billedet, og foran det stod der altid i en slank Vase — tavs som min gamle Ven — en Blomst alt efter Aarstiden: en Vintergæk, en Forglemmigej eller en mørkerød Rose.

Først langt senere, da han for Alvor begyndte at ældes, erfarede jeg noget om dette Billede af denne ordknappe Mands egen Mund. Han sad i sin Lænestol, indhyllet i Tæpper og svagt rystende, og hans Øjne syntes at skue langt ud i det fjerne. Billedet havde han købt umiddelbart efter sin Eksamen, og siden da havde han haft det staaende.

En skønne Dag talte han pludselig nogle uforstaaelige Ord, der forekom mig, som om han talte om en længst forsvunden Tid. »Selv om jeg aldrig mere bad, saa beholdt jeg dog dette Billede, det forblev i mit Eje som et Stykke af mig selv.« Han havde haft det med sig i Beskyttelsesrum under Krigen — det havde været som en Slags Naadebillede, ikke for ham selv, men for alle de andre, der havde søgt Ly dernede sammen med ham.

Men hvad Herrens Moder i Virkeligheden havde betydet for ham, det fik jeg først at vide, da han en skønne Dag sendte Bud efter mig. Jeg var flyttet til en anden By, ikke saa langt fra, hvor han boede, og ventede faktisk at skulle finde ham døende. Hvor forbavset var jeg da ikke, da jeg fandt ham siddende op i Sengen. Han forekom mig betydelig mere rask, end da jeg sidst havde besøgt ham. Guds-

modersbilledet var nu anbragt i hans Sygeværelse — paa en saadan Maade, at han let kunde have det for Øje. Han berettede for mig, hvor taknemmelig han var Beboerne i Huset for den Venlighed, som de viste ham i hans Sygdom. Medens vi talte sammen, blev han træt, og han lænede sig tilbage i Puderne. Med eet sagde han ganske alvorligt: »Jeg har altid betragtet det som en Art Tillidsbrud, dersom man prisgiver en Hemmelighed mellem Gud og det enkelte Menneske. Man skal ikke tale om sligt, end ikke med en Skriftefader. Det vilde være ensbetydende med en Svækkelse af det religiøse Liv og kunde let fremkalde farisæiske Tanker. Men nu, hvor jeg skal stedes for min Dommer...« Han holdt pludselig inde og vendte sit Blik mod Billedet. »Kender De det smukkeste Navn for Vor Herres Moder?«

»Majdronningen« fo'r det ud af mig uden Tøven, thi Majsolen kastede netop sine varmende Straaler ind gennem Vinduet til den ensomme Mands Leje.

»Det siger De saadan lige uden at tøve,« sagde han. »Ja, det er smukt, dette Navn, i det genspejler Foraarets Himmel sig i al sin Herlighed og Skønhed og bærer Vidne om et jomfruagtigt Hjertes blide Længsel og Renhed. Det forekommer ogsaa mig at være et skønt Navn. Men nu, da jeg er blevet gammel, og hvor der ligger saa meget mellem før og nu...«

»Dengang da jeg var Student,« afbrød han sig selv, »og mente, at jeg ved epokegørende videnskabelige Opdagelser kunde løfte Verden ud af sit Leje, da bad jeg gerne til Forkærlighed til »Visdommens Sæde« — »sedes sapientiae«. Det forekom mig at være den eneste værdige Bøn, ikke blot til Gudsmoder men ogsaa for mig selv.«

»Og senere«, fortsatte han, »talte jeg og tænkte jeg kun paa det »Elfenbens Taarn«, der som lysende Elfen-

(sluttes Side 249)

Basilikaen i Lourdes.

søgelse har til Formaal at bevise, at der foreligger et Mirakel. Det er udelukkende Kirkens Sag.

Et Utal af Læger af de mest forskellige Verdensanskuelser og fra alle Kanter af Verden har i de forløbne Aar arbejdet sammen med Professor Laurent. Og ikke mindst fra et videnskabeligt Synspunkt er Konstateringsbureauet i Lourdes af største Interesse, idet Lægerne her i Løbet af faa Dage kan opnaa at blive præsenteret for Tilfælde, som de selv efter aarelang Virksomhed paa et Storstadshospital maaske ikke har haft Lejlighed til at se.

Og for at antyde med hvor stor Forsigtighed man gaar til Værks i Lourdes, er det maaske nok at nævne, at man f. Eks. i 1949 kun konstaterede 14 Helbredelser iblandt 20.000 Tilfælde. Og af disse Helbredelsestilfælde var kun 7 absolut uafviselige — kun disse 7 maatte melde sig til Kontrol efter et Aars Forløb, og af dem blev saa tre med Sikkerhed anset for helbredet efter Besøget i Lourdes.

Endnu et maa nævnes i denne Forbindelse: alle de syge, der valfarter til Lourdes, vender trøstede og glade hjem, hvad enten de er blevet helbredt eller ej. Thi Lourdes er nemlig et Troens og Haabets Sted. Her føler man det sande Kristensind. Her findes hverken Sprog- eller Race- eller Konfessionsskranker. Her føler alle sig som Brødre, og i et Tungemaal samles de i Hyldesten til Gudsmoder. M.

I korte Træk -

Den Hellige Fader har udnævnt Exilpolakkernes Biskop, Josef Gawlina, til Præsident for Mariakongregationernes Verdensforbund. (KNA)

Vatikanstadens Postforvaltning har atter udsendt en ny Serie Frimærker, denne Gang i seks Værdier med Pavemagtens Symbol, de korslagte Nøgler. (KIPA)

I et italiensk Kloster har man fundet en hidtil ukendt Van Dyck, forestillende Gudsmoder, Maria Magdalene samt et Par andre Personer med Kristi korsfæstede Legeme. Billedet hævdes af Fagfolk at være malet omkring 1630. (KNA)

Det amerikanske Senat har antaget et Lovforslag ifølge hvilket det er blevet besluttet at indrette et lille Kapel for Kongresmedlemmerne i umiddelbar Nærhed af Kapitol i Washington. (KIPA)

I de forenede Stater findes der ialt 36 Katedraler og 3.278 Kirker, som er indviet til Gudsmoder. (KIPA)

Den ny tyske Gesandt ved Vatikanet, Dr. Wolfgang Jänicke, er ankommet til Rom og ventes inden længe at ville faa Lejlighed til at overrække den Hellige Fader sine Akkreditiver. (KIPA)

Det katolske Australien har faaet sit første teologiske Fakultet, idet den romerske Kongregation for Seminarier og Universiteter har givet sin Billigelse til, at der oprettes et teologisk Fakultet ved Ærke-dioceseset Sidney's Seminarium. (KIPA)

I forrige Uge afholdt Pariser-Studenterne deres traditionelle aarlige Valfart til Chartres. Der deltog i Aar ca. 13.000 Studenter i den 40 Kilometer lange Valfart, som tilbagelægges til Fods. (KIPA)

Der er idag ifølge den seneste kirkelige Statistik 112.251 Katolikker i Hamburg, hvilket svarer til ca. 6,8 % af det samlede Indbyggertal. (KNA)

Den kommunistiske ungarske Regering har »foræret« Lenin-Centralbiblioteket i Moskva en Boggave, bestaaende af nogle tusinde Bind sjældne teologiske Værker. Boggaven stammer fra beslaglagte katolske Præsteseminarier i Ungarn. (KNA)

De katolske Biskopper i England og Wales meddeler paa deres aarlige Biskopkonference, at England siden Krigens Afslutning har modtaget henimod 200.000 katolske Flygtninge. Af disse er omtrent 100.000 Polakker og 25.000 Ukrainere. De øvrige kommer fra Ungarn, Jugoslavien, Rumænien, Tyskland og Østrig. Den engelske »Catholic Committee for European Volunteer Workers« har overdraget 30 Præster af forskellig Nationalitet Sjælesorgen blandt disse. (KNA)

Tilbage til Herligheden -

»Opfaret til Himlen —« *Dét Led i Trosbekendelsen skaber næppe for et eneste Menneske nogen Trosvanskelighed, naar man har accepteret det forudgaaende, at han »opstod paa den tredje Dag fra de døde!« Han, som er steget ned fra Himmelen, maa vende tilbage til Faderens Herlighed, og derfra venter vi ham som Dommer over levende og døde!*

Scit. Lucas siger, at »han førte dem ud til Bethanien, og han opløftede sine Hænder og velsignede dem. Og det skete: idet han velsignede dem, skiltes han fra dem og opfo'r til Himlen. Og de tilbad ham og vendte tilbage til Jerusalem med stor Glæde. Og de var stedse i Templet og lovede og prisede Gud!« (24, 50—53).

Hvor maa det have været en mærkelig Vandring for Apostlene, da de gik tilbage til Jerusalem, og vi er ude af Stand til at sætte os ind i deres Stemning. Vi kender til at have taget Afsked paa en Kirkegaard og med Sorg at vende tilbage, medens en Grav lukker sig; men disse gaar tilbage efter at have oplevet baade en tom Grav, og at et Menneske, som de elskede, hævdede sig op fra Jorden med velsignende Hænder over dem, indtil den hvide Sky tog ham bort fra deres Øjne!

De glædede sig, og de tilbad ham! Det samme gør vi paa Kristi Himmelfarts Dag i Overbevisning om, at hans Hænder endnu er løftet velsignende ogsaa over os, og vor Bøn er Kirkens fra den hellige Messe:

Forund os, beder vi dig, almægtige Gud, at vi som tror, at din enbaarne Søn, vor Forløser, i Dag er opfaret til Himlen, ogsaa selv i Aanden maa have Bolig i Himlen! Amen.

SUK, som i dette tilfælde må læses »Skånske Unge Katolikker«, indbyder katolske unge fra Danmark til

Ungdommens Pinsestævne i Helsingborg

Program:

Lørdag den 5. juni kl. 18: Middag, derefter kompletorium og fornøjelig samvær og underholdning.

Pinse søndag kl. 8: Messe med prædiken.

Kl. 11: Foredrag af P. Wolfisberg S.J. om lægmands apostolatet.

Kl. 13: Middag og spadseretur i omegnen.

Kl. 18,30: Pastor Müller fra Gøteborg taler om »Unge og gamle«: Diskussion.

2. pinsedag kl. 8: Messe.

Kl. 11: P. Paul Schmidt S.J. Stockholm taler til de unge.

Kl. 17: Afsluttende andagt.

Nye ansigter

K. U. K. Stenosgade

Formand: K. M. Poulsen. Næstformand: Else Sobota. Kasserer: Jørgen Fog. Kassererass.: Tove Jørgensen. Sekretær: I. Gregersen. Sekretærass.: Ruth Hansen. Gildeskasserer: Else Sobota. Gildesekretær: Tove Jørgensen.

En oplevelse for alle

I disse dage er der tilgået alle foreninger indbydelser til årets lejre og skoler, og de steder, hvor der ingen forening er, har sognepræsten modtaget indbydelserne til viderebefordring.

Det er ganske overflødigt at anbefale skolerne for en mængde af »Stafetten« læsere, for de har selv været der og ved selv, hvilken oplevelse en uge på Øm er. Det er heller ikke dem, vi skriver til, men til dem, der endnu ikke har været der. Det kræver overvindelse at beslutte sig til at tage med, men dermed behøves der ikke flere overvindelser i den retning.

Otte dage i Øm står for alle dem, der har været med, som noget man gerne vil ofre meget for at kunne få lov at opleve igen. Otte dage på Øm-borgen med Vorherre selv i centrum og hele det liv, der leves der, betyder indgangen til ny og rigere forståelse af det liv, Gud har givet os, og det giver fornyet glæde ved at leve det.

År efter år har Øm-skolerne hjulpet os til bedre og bedre at forstå, at det at være Kristen ikke blot er noget, man er om søndagen eller engang imellem, men at det er man altid, og at Gud i sin kærlighed til os elsker os så højt og gerne vil, at vi lever det kristne liv, så vidunderligt det er, i hele sin fylde. Og sammen med det kommer vi til endnu bedre at forstå, at det liv vi lever til daglig på arbejde eller i skole, det er Gud dybt interes-

Valfarterne i år får deres ganske særlige præg ved, at de falder i det store Maria-år, men ikke nok med det. Paven har gjort den ene af dagene til en særlig bededag for freden, og han har særlig bedt børnene verden over om at bede for freden, uden at vi andre derfor behøver at holde os tilbage.

Imidlertid får mariavalfarterne også deres særlige præg derved, at bøn-sintentionen i maj måned er for, at Rusland må opnå frihed for gudløshedens terror.

Dette må også være i vor tanke, når vi drager af sted på valfart i år, men tankerne skal være formet i Kirkens ånd. Vi skal ikke bede for Ruslands befrielse for det kommunistiske regi-

Vel mødt i . . .

Århus: On. 26. kl. 19: Vi starter på en ekstraordinær cykeltur til Øm. Lejr-bål. Næste dag gør vi klar til valfarten. Mad og sovepose medbringes. Lø.-Sø. 29.—30.: Vi starter kl. 15,30 med madpakke til weekenden og sovepose.

Frederiksborg: Lø. 22. kl. 20: Åbent hus. Ti. 25. kl. 20: Pater Groteclaes fortæller om sine oplevelser som fængselspræst. Sø. 30.: Efter 8-messen er der skovtur. Madpakke og cykle.

Horsens: On.—To. 26.—27.: Tur til Øm med Århus KUK. Afg. 18,30 fra kirken på cykle. Medbring sovepose. Lø. 29. kl. ca. 15: Vi cykler til Øm i anledning af valfarten.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 22. kl. 20: »K.U.K.-cocktail«. Broget underholdning. Lø. 29. kl. 20: Musik- og hyggeaften, medbring jeres bedste plader.

Lyngby: Lø. 22. kl. 19,30: Ordinær generalforsamling. Hver fr.: Bordtennis og billard.

Nyborg: To. 27. kl. 14: Travetur. Kaffe ved Teglværksskoven. Sø. 30.: Valfart til Øm.

Østerbro: On. 26. kl. 20: Fornøjelig aften hos Niels Hjorth, Soldalen 9. Lø. 29. kl. 20: Afslutningsfest (Brodgade 69 A., over gården, pris 1 kr.

seret i. Vi kan tjene Ham direkte ved at gøre det godt, og vi kan glæde Ham med det, fordi vi ved den lille del, vi har at udrette, hjælper vore medmennesker og gør jorden bedre at leve på. Og så lærer vi til sidst, at Gud har givet os livet, for at vi skal glæde os over det helt og fuldt, fordi det er Hans gave til os.

Det lyder måske meget voldsomt, men det er det ikke, — det hele går ganske af sig selv, for Gud er midt i blandt os, midt i vor dag.

Tilmelding

til ømskolerne eller til den nordiske lederhøjskole skal ske på de indmeldelsesblanketter, foreningerne har fået tilsendt. I de sogne, hvor der ingen forening er, kan blanket fås hos sognepræsten.

Ingen skal holde sig tilbage på grund af vanskeligheder med at skaffe pengene, der findes altid en udvej.

me, for en sådan bøn ville uværgerlig føre til tanke om krig. Det er overhovedet ikke meningen, at bøn-sintentionen skal vække politiske tanker til live, *den vil vække vor tro til større liv*, så at vor tro bliver en tro, der kan flytte bjerge og udrette det utænkelige.

Der er visse tanker, man hurtigt bliver færdig med, men man kan have andre summende i hovedet i lang tid, og bøn-sintentionen er en sådan. Hvis vi lader den leve i vor bevidsthed, vil vi nemlig kunne forstå, at bøn-sintentionen også angår os.

Det drejer sig ikke om nogen fjende, vi skal bekæmpe med våbenmagt, det er en gudsfjendtlig magt, og derfor må vi aldrig lade os friste til at uddrive »djevle med Belschub«, bekæmpe det onde med et andet onde. Alt for mange af de kræfter, der i dag er imod Rusland har ikke den rigtige karakter. Endelig må vi også huske på, at den åndelige kamp, de kristne i Rusland fører mod gudløsheden, også er vor kamp, de lidelser, de bærer, må vi bære med på. I tro, håb og kærlighed må vi træde frem for Gud og tilbyde os selv som medforløbere og både bære vore lidelser for dem og for at Gud må kunne herske i vore hjerter.

Ugens historie

Husholdersken i en præstegård ringede til slagteren for at bestille bæk-kød. I telefonen hørte hun kasserer-sken råbe til en ekspedient: »Bønnehuset vil have bæk-kød«.

Generalforsamling

Der indkaldes til generalforsamling i D.U.K. søndag d. 11. juli 1954 på Ømborgen.

Dagen begynder med messe kl. 9.

Dagsorden ifølge vedtægterne.

SOMMERENS STORE KATOLSKE ROMAN

Bogen om arbejderpræsterne, menneskeskæbner i efterkrigstidens Europa og frygten for en fremtidig krig.

Det katolsk kristne svar på foragten for det enkelte menneske, der synes at forsvinde i det store opgør, er:

Den forskelsløse kærlighed til hvert enkelt menneske, *blot fordi det er menneske og genstand for Guds kærlighed*.

Det er en omfangsrig bog og derfor også mere bekostelig, men den må ikke overses. Det er en af de betydeligste katolske bøger, vi har af denne art, og den har et livsvigtigt budskab til vor tid.

Den Doolaard: Små mennesker i den store verden (norsk).

563 s. kr. 26,25, indb. kr. 31,50.

Barmhjertighedens Moder

(sluttet fra side 246)

ben tegnede sig op mod en formørket Himmel. Det maatte blive mit Forbillede i mine Manddomsaar, mente jeg. Men idag...«

Jeg var ikke rigtig klar over, om hans Spørgsmaal var rettet til mig, men jeg gennemgik i Hast det lauretanske Litani og søgte efter et Navn, der kunde forekomme min gamle Ven som det skønneste Navn for Gudsmoder: »Gyldne Hus?« spurgte jeg.

Det varede noget, inden jeg fik Svar, og da det endelig kom, var det i Forin

af et »Bed for os« og det med en Stemme, der som med eet Slag var fuldstændig forandret. Overrasket saa jeg over paa den syge, der sad med Blikket stift heftet paa Gudsmodersbilledet. Forskrækket rejste jeg mig, gik hen til ham og lænede mig hen over ham. Han syntes ikke længere at tage Nolits af mig, omend jeg kaldte paa ham. Jeg blev forvirret over denne pludselige Forandring i hans Tilstand og tænkte i et Nu paa at hidkalde Hjælp, men jeg vovede ikke at forlade min Ven og vidste virkelig ikke anden Udvej end at bede videre med ham.

»Du Pagtens Ark.«

»Bed for mig,« lød det næsten uhorligt fra hans Læber.

»Du Himlens Port.«

Hans Mund fortrak sig i et stille Smil, og jeg fik intet Svar. Han var død, men endnu i Døden hvilede hans brustne Blik paa Gudsmoders Billede. Forsigtig tog jeg det væk fra Bordet, hvor det stod, men da jeg vilde lægge det i hans Hænder, fik jeg Øje paa en lille Lap Papir, der var klæbet bag paa Billedet. Og derpaa stod skrevet med hans egen sirlige Haandskrift: »Barmhjertighedens Moder«.

(Efter det tyske. Paa dansk ved N. G.)

Horsens	Flintenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt have i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	S. Henningsen Slagtermester Katteundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner

Vejle		Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital
Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj:

23. S. 5. Søndag e. Paaske (590-43); (hvid) 2. Bøn: Gudsmoder ([90]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (518).

24. M. Bededag (594-44); 2. og 3. (violet) Bøn som Søndag; Præf. (518).

25. Ti. St. Gregor VII (916); 2. Bøn: St. Urban I (917), 3. Bøn: Bededagen (595); Apostlenes Præf. (518). — Hvor der holdes Procession, synges efter denne:

(violet) Bededagens Messe (594-44); 2. Bøn: St. Gregor (916), 3. Bøn: St. Urban (917); Præf. (518).

26. O. Vigilie til Kristi Himmelfarts Dag (598); 2. Bøn: St. Filip Neri (917), 3. Bøn: St. Eleutherius (918), 4. Bøn: Bededagen (595); Præf. (518). — Eller:

(hvid) St. Filip Neri (917); 2. Bøn: Vigilien (591), 3. Bøn: St. Eleutherius (918), 4. Bøn: Bededagen (595); Præf. (518); sidste Ev.: (598). — Hvor der holdes Procession, synges efter denne:

(violet) Bededagens Messe (594-44); 2. Bøn: St. Filip Neri (917), 3. Bøn: Vigilien (591), 4. Bøn: St. Eleutherius (918); Præf. (518); sidste Ev.: (598).

27. T.* KRISTI HIMMELFARTS DAG (hvid) (600-45); Præf. (519). — Paabudt Helligdag.

28. F. St. Augustin af Canterbury (hvid) (920); 2. Bøn: Oktaven (600); Præf. (519).

29. L. St. Maria Magdalene af Pazzi (hvid) (922); 2. Bøn: Oktaven (600), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (519).

30. S. Søndag i Kristi Himmelfarts (hvid) Oktav (604-46).

*) Kristi Himmelfarts Dag slutter Tiden for Modtagelsen af Paaskekommunionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Portner søges

Ugift mand, helst Katolik, søges som Portner samt til det almindelige Husarbejde i katolsk Præstegaard i København. Ansøgning, Anbefalinger og eventuelle Lonkrav sendes til Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenogade 7, København V, under Mærke »Janitor«.

Allerslev Kloster

pr. Lejre modtager Feriedrenge i Alderen fra 6-12 Aar til en Pris af 5 Kr. pr. Dag.

Jesu Hjerter Sogns basar

Stor todseddelt:

88 — 5911 — 8581 — 4310 — 7724 — 9660 — 1875 — 946 — 3868 — 2530 — 9406 — 1555 — 2421 — 4051 — 3841 — 2282 — 6516 — 9278 — 8771.

Dukkehusene:

186 — 885 — 1691 — 533 — 399 — 572 — 1147 — 1067 — 2926 — 2038 — 929 — 584 — 2315 — 2943 — 2171.

Tvillingedukkerne:

455.

Amerikanske lotterier:

Gul 96 — hvid 72 — rød 0 18 — blå E 79 — grøn 39.

1. August

Efter endt Skolegang (Realeksamen) søger vi Plads i Huset til vor Datter, 17½ Aar, hvor hun under Husmoderens Vejledning kan deltage i Madlavning.

Fru D. Hansen, Chr. Sonnesvej 42, Odense.

Portner og varmemester

Ikke for ungt ægtepar antages til alt forefaldende arbejde ved Sanct Knud Lavards Kirke og Skole.

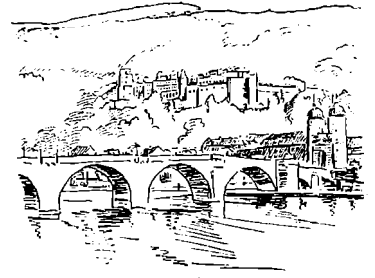
Skriftlig ansøgning bedes senest 5. juni tilsendt bankfuldmægtig Carl Daving, Peter Rørdamsvej 40, Kongens Lyngby.

Søndag 23. Maj

er Gudstjenestetiderne i St. Therese Kirke (Hellerup) ændret til Kl. 7, 9 og 11, og i St. Mariæ Kirke (Frederiksberg) til Kl. 6½, 8 og 10 af Hensyn til Valfarten til Aasebakken.

Kristi Legems Processionen i Horsens

bliver i Aar den 13. Juni. I næste Nummer bringer vi nærmere om denne Procession, der gennem mange Aar har samlet saa stor Deltagelse.

10 dages rejse til Rhinen, Heidelberg og Mosel, hele Rhinen med skib, 7 dages oph. i Rudesheim, hvorfra alle udflugter udgår. Sovevogn, 1. kl. Hotel, ALT inkl. 645,- kr.

Den og mange andre kvalitetsrejser finder De i det store »røde rejseprogram«, som sendes gratis.

Jørgensens Rejsebureau

Jernbanegade 7. Kbhvn. V, Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Stilling tilbydes

en ung ugift Mand som Maskinpasser og Fyrbøder.

Ansøgeren maa have Kendskab til Pasning af Oliefyv og være villig til alt forefaldende Arbejde (ikke Havearbejde) samt have Anlæg for Orden. Tiltrædelse maa ske snarest. Kost og Logi paa Hospitalet.

Set. Elizabeths Hospital, Hans Bogbinders Allé, Kbhvn. S.

VORE FERIEBØRN

Der er nu mindre end en Maaned til Feriens Begyndelse og Feriebørnernes Afrejse. Skal det kun blive ganske faa Børn, der i Aar kommer paa Ferie takket være Ugebladets Læsere? Vi kan ikke tro det, fordi det altid for har vist sig at gaa trods alle Vanskeligheder. Men hjælp os med at sende Deres Gave saa snart som muligt. Der er saa mange, som spørger, og som vi endnu ikke tør svare. Alle Gaver bedes sendt til Katolsk Centralskoles Kassererkontor, Amaliegade 31 A, København K. Hjertelig Tak!

P.S. 5, G. Scavenius 5, Nyborg 10, St. Mariæ Kirke 50, G. H. 10, J. Laurson, Århus, 25. — Hjertelig Tak.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Pelæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

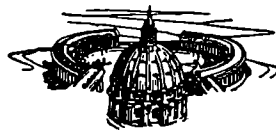
Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

<h1 style="text-align: center;">Aarhus</h1>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste</p> <p style="text-align: center;">TELEFON 24387</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17</p> <p>Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelselskabet</i></p> <p>DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS</p> <p>Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		 <p style="text-align: right;">Byens førende . Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bøllowsgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation</p> <p style="text-align: right;">Hans Brogesg. 4 . Tietgenapl. Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 <i>H. J. Madsens Begravelsesforretning</i></p> <p style="text-align: right;">Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel <small>FOR ALLE 98 TELEF 4011</small></p> <p>Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegsgade 23 . Telefon 21924</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder</p> <p>HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>

<h1 style="text-align: center;">Næstved</h1>		<p><i>Kolonial, Kaffe, Delikatesser Cigarer og Tobakker</i></p> <p style="text-align: right;">Svend Nielsen Præstøvej 50 . Telefon 935</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE</p> <p>R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130</p> <p style="text-align: right;">Leveres over hele landet</p>	<p>U. Bærenholdt</p> <p style="text-align: center;"><i>Papir- og Boghandel</i></p> <p style="text-align: center;">Jernbanegade 19 Telf. 983</p> <p>SMUKT UDVALG I KRUGIFIKS</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler</p> <p style="text-align: center;"><i>1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød</i></p> <p style="text-align: center;">Torvestræde 9</p> <p>Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117</p> <p style="text-align: center;">Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543</p> <p style="text-align: right;">Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i></p> <p style="text-align: right;">Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hanaens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker & Tømrermester</i></p> <p style="text-align: center;">Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158</p> <p style="text-align: right;">Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ng Østergade 11 . Tlf. 659</p> <p style="text-align: center;">Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S</p> <p style="text-align: center;">Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri</p> <p style="text-align: right;">Telefon 569 og 770</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</p> <p style="text-align: right;">Lev. til kat. Menighed</p>	<p style="text-align: center;"><i>Næstved</i></p> <p>Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i></p> <p style="text-align: center;">Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i></p> <p style="text-align: right;">statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

1000 Biskopper til Pius X's Kanonisation

Rom forbereder sig til den store Højtid

Allerede paa indeværende Tidspunkt begynder det i Rom at strømme ind med Pilgrimme, der ønsker at overvære Pave Pius X's Helgenkaaring. Blandt Pilgrimmene er der talrige Biskper fra hele Verden.

Til den egentlige Kanonisationshøjtidelighed, der finder Sted 29. Maj paa Peterspladsen, regner man med henimod et Tusind Biskopper og ca. 65 Kardinaler. Adskillige af disse Kirkefyrster har personligt kendt den nye Helgen. Alle Tegn tyder paa, at Pius X's Helgenkaaring vil blive et af Mariaaarets Højdepunkter. Deltagerantallet vil efter al Sandsynlighed langt overstige Tallet fra Dogmeforkyndelsen i 1950. (KIPA)

*

Det meddeles i Vatikanet, at samtlige Adgangskort til Peterskirken til Helgenkaaringshøjtidelighederne 29. og 30. Maj allerede nu er uddelt. Peterskirken kan som bekendt rumme ca. 80.000 Mennesker. (KNA)

Nuschke indrømmer Kirkefølgelserne i Østtyskland

Sovjetzonens Viceministerpræsident Otto Nuschke, der tillige beklæder Posten som ansvarlig Minister i kirkelige Anliggender, indrømmer for første Gang officielt, at der hersker »Meningsforskelligheder« mellem den kommunistiske Regering og Kirken. I et Interview med en Journalist fra det italienske Kommunistblad »Unita« erklærede han for nylig ordret: »Det er rigtigt, at der i de forløbne Aar har været Stridsspørgsmaal, som dog alle i deres Oprindelse kan føres tilbage til bestemte Kredse og af disse er blevet pakket ind i en religiøs Embalage«. Under Paaberaabelse af sit Embede som »ansvarlig Minister for kirkelige Anliggender i den tyske demokratiske Republik«, tilføjede han, at Kirkerne i den tyske demokratiske Republik nød »alle et Religionssamfund tilkommende Friheder«. Enhver Borger havde ikke blot Frihed til at tro og deltage i alle religiøse Handlinger, men tillige ogsaa Mulighed for at realisere den kristne Tros Principper. (KNA)

De kirkelige Myndigheder i Ærke-dioceseset Paris foranstaltede for kort Tid siden en statistisk Undersøgelse af Besøgene ved Søndagsgudstjensten i hele Ærke-dioceseset. Resultatet af Rundspørget viser, at gennemsnitlig 650.000 Troende i Kirkeprovinsen Paris opfylder deres Søndagspligt. I den ærkebiskoppelige Kurie er man glædeligt overrasket over dette Resultat, idet man hidindtil ved de mest dristige Vurderinger har sat Tallet til maksimalt 500.000. (KIPA)

URBI ET ORBI

Frankrigs Biskopper:

De Kristne maa forstaa og tjene den moderne Verden

Fordømmelse af Kapitalismens Misdannelser og den »progressive Kristendom«

Det franske Episkopat, der har været samlet i sin Helhed i Dagene 26.—28. April, har udsendt et fælles Hyrdebrev, hvori Kirkefyrsterne beskæftiger sig med Spørgsmaalet om Kirkens Stilling i Verden af idag og dens Forhold til den moderne Kultur. Episkopatet kræver, at alle Kristne skal forstaa og tjene den moderne Verden, vurdere den klart og nøgternt, ikke synke hen i unødigt Beklagelse af Fortiden, men søge at erkende de Muligheder, som Verden af idag frembyder.

Det franske Episkopat fordømmer kraftigt den liberale Kapitalismes Misdannelser i den Form, de har idag. Den ubegrænsede Magt, dette System giver Enkeltpersoner, takket være Penge, den uretfærdige Fordeling af Goderne og Undertrykkelse af Enkeltpersoner gennem det økonomiske System, staar aldeles ikke i Overensstemmelse med Guds Lov. Det er enhver Katoliks Pligt at bekæmpe disse Misbrug. Arbejdsgiverne af idag bør stræbe efter at udarbejde og gennemføre Reforme, der svarer til den aandelige Udvikling og Produktionens Krav, for at Arbejderne gennem forøget menneskelig Indstilling kan føle sig knyttet til deres Arbejde. Kristne Arbejdsgivere er yderligere forpligtet til at sørge for en retfærdig Aflønning af Arbejderen og at sikre hans Sundhed og aandelige Vel; at svigte eller forsømme denne Pligt er en alvorlig Krænkelse af Retfærdigheden og Næstekærligheden. Ganske vist findes der idag — understreger Episkopatet — adskillige Arbejdsgivere, der takket være den katolske Aktions Indsats er blevet sig deres kristne Ansvar bevidst, men der er alt for mange, som endnu ikke har indset den Indflydelse, som den proletariske Masseskat udøver paa det menneskelige, det moralske, det familiære og det religiøse Omraade. Blandt de Fejl, som den liberale Kapitalisme især har paa Samvittigheden, fordømmer Kirken især de Misdannelser, der afslører sig i det offentlige og private Liv, og som er foranlediget af en tojlesløs Pengebegærlighed.

»Een af vor Tids største Mangler er den, at Kirkens sociale Lære er gaaet i Glemme. Den er Handelens og Industriens Folk praktisk talt ukendt, de tager ingensomhelst Notiis deraf,« fortsætter Biskopperne. »Denne Lære trædes endvidere systematisk under Fode af de saakaldt progressive Kristne,« som ikke ser Forbindelsen mellem Materialismens Teori og Praxis.

1,6 Mill. Kristne i Fare i Vietnam

»Dersom Vietminh-Kommunisterne skulde erobre hele Indokina, vilde Kirkens Tab blive uoverskuelige« erklærer Jesuitternes Missionstidsskrift »Katholische Missionen« i Bonn. Man regner med, at der idag er ca. 1,6 Millioner Katolikker og ca. 10.000 Protestanter i Vietnam blandt en Befolkning paa 20 Millioner. »Katholische Missionen« udtaler endvidere, at Risikoen for Katolikkerne i Vietnam er meget stor, idet Katolicismen der betragtes som »Franskmændenes Religion«, og de, der er gaaet over til Katolicismen anses derfor af Nationalisterne som Landsforrædere. »Hvis dette Omraade falder i de rødes Hænder, er det sket med Missionen i Indokina«, skriver »Katholische Missionen« til Slut. (KNA)

1. Maj om Morgenen samledes Delegationer af unge Katolikker fra hele Verden i Basilikaen i Lourdes for af Biskoppen af Lourdes' Haand at modtage den »Freds-Kærte«, som unge Stafetter i denne Tid bringer ud over Kontinentet. 600.000 unge Mænd fra 20 forskellige Nationer deltager i denne vældige Lysstafet, og i Løbet af Maj Maaned vil de have tilbagelagt rundt regnet 45.000 Kilometer. Maalet er at bringe Lyset fra Lourdes, Marias' Lys, til alle Mennesker. Fra Lourdes gik Turen først til Schweiz, og herfra — fra »Europas' Drejekive« — spredes de unge Lysbærere til Belgien og til Tyskland, via Nederlandene til England og Irland og via Danmark til Stockholm og Oslo, via Italien og over Sicilien til Malta og over Bari-Athen-Istanbul til Ephesus og videre til Jerusalem. (KNA)

De forkaster maaske den filosofiske Del af Kommunismen, men de følger dens sociale og politiske Lære.« Imidlertid konstaterer Hyrdebrevet udtrykkeligt: »Kirken har stedse vægret sig ved at indgaa Forbindelse med en politisk Antikommunisme, der nægter den sociale Uretfærdighed, fordi den sociale Uretfærdighed er den egentlige Aarsag til Kommunismen.« Forbedring af Arbejderklassens Livsbetingelser, Afskaffelsen af de virkelige Misbrug i det økonomiske Liv, en retfærdig Fordeling af Goderne, det er de retfærdige Maal, der maa stræbes efter. Det, som Kirken fordømmer ved Kommunismen, det tager ogsaa Sigte mod de Kristne, der har ladet sig indfange af disse Kommunismens umiddelbare Maal. Af disse kræver Episkopatet, at de kommer til Erkendelse af den virkelige Sammenhæng. Kirken fordømmer den marxistiske Kommunisme, fordi den er en ateistisk Materialisme. Og denne Materialisme gennemsyner ikke blot Kommunismens Lære, men tillige ogsaa dens økonomiske og sociale Principper. Og endvidere fordømmer Kirken Kommunismen paa Grund af dens Religionsfølgelse. (KNA)

Katolsk

Ugeblad

30. Maj 1954
102. Aargang
Nr. 22

PIUS X's Kanonisation

Om et par uger forlader et nyt kuld af vore unge de katolske skoler, hvad enten skolegangen er afsluttet med en studenter-, en real-, en mellemskoleeksamen, eller de unge simpelthen er ude over skolepligtens år og gerne vil ombytte skolebordet med andre arbejdssteder.

Et af de glædeligste træk i dansk katolicismes status i disse år er vore skolers høje elevantal, ganske specielt det høje antal af katolske elever i dem. Selv om det samlede katolske befolkningstal ikke er i opsigtsvækkende stigning, er tallet på katolske børn i katolske skoler så stort som ikke før.

Og det betyder meget. Det betyder, at så mange som ikke før får en grundig katolsk oplæring ud over, hvad hjemmene i forvejen giver. Det betyder ganske væsentlig forbedrede chancer for det ungdomsarbejde, der skal fortsætte, hvor skolerne hører op. Og deraf burde følge meget, som lover godt for fremtiden.

Skolen - og så

Men vi må være ærlige mod os selv og se i øjnene, at det store børnetal og det store tal af katolske elever i katolske skoler, som ikke er af i dag, men allerede har kunnet glæde os i flere år, endnu ikke har ført til en påviselig tilsvarende fremgang for vore ungdomsforeninger, hvad enten det er studenter eller almindelige dødelige, de samler. Forklaringer på dette misforhold er ikke vanskelige at give. De er mange, men kan samles i det ene, at sådan som de unge er netop nu i disse år, er de former, under hvilke man tidligere med held samlede de unge, ikke uden videre brugbare i dag. Men selvfølgelig kan opgaven at samle dem lykkes også nu. Hvad det gælder om er, at man ikke hænger sig i traditionelle former, hvor tjenlige de end før har været, men med et friskt og fordomsfrit syn på tingene tager opgaverne op til løsning. Det er praktiske spørgsmål, som har deres løsning, men måske løsningen vil kræve et meget stort mål af dristighed og frihed for principrytteri.

Som nævnt er det mange, der i år forlader skolerne, og spørgsmålet har derfor påtrængende aktualitet. Alle gode ting har deres bagside. Til de betydelige goder, den katolske skolegang medfører, svarer den fare, at om de unge fra det så stærkt katolske milieu, lukkes ud i en verden, hvor de kun har et minimum af katolsk støtte, kan overgangen være farligere end for dem, der ikke gik i vore skoler. Hvis der derfor ikke på passende måde sørges for et effektivt ungdomsarbejde, som virkelig samler et stort flertal af vore skolers tidligere elever, er disse skoler ikke det ubetingede gode, de ellers ville være.

DEN HELLIGE
PAVE PIUS X
(Marmorbuste
i Appartamento
Pontificio,
Vatikanet).

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Faasan 4262

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 1955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbroen 125 Telefon Amager 4016

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Schulstads

maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spia Rutana . lev sundt

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 91 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter:

A. D. BURCHARTH & SØN, Kolding

Lak- Fernis & Farvefabriker

Grundlagt 1861

Luende ild

Ved valfarten til Aasebakken tegnede Pater, Dr. H. Roos S.J. i en tale om eftermiddagen nedenstående billede af den hellige Pave Pius X og hans betydning.

*

Pius X's helgenkåring, som finder sted nu på lørdag, vil uden tvivl vise sig at blive det marianske års strålende højdepunkt. Selv verdens største kirkerum er for lille til denne begivenhed. Derfor skal den foregå på Peterspladsen. Den mægtige plads vil være sort af mennesker, som er stømmet til fra alle verdens hjørner. Og pludselig vil der falde stilhed over dette syden- de hav af mennesker. Fra en af Valikanets fløje sætter sig en procession i bevægelse. 1000 mitralklædte biskopper går forrest, og så følger på bærestolen den slanke, hvide skikkelse, paven. Og når han har taget plads på tronen foran Peterskirken vil den umådelige folkemængde gennem højtlæren høre hans klare røst: »Til ære for den hellige og udelelige treenighed, til ophøjelse af den katolske tro og forøgelse af den kristne religion forkynder og erklærer vi ved Vor Herre Jesu Kristi, de salige apostle Peters og Pauls og Vor egen autoritet, at pave Pius X er hellig.« Den utallige mængde har lyttet til disse ord i åndeløs tavshed. Men næppe har paven fuldendt sine ord, før folkeskarerne bryder ud i en jubel, som vi nordboer slet ikke kan forestille os, og man kommer psalmistens ord i hu, som bogstaveligt synes at være gået i opfyldelse: »Alle folkeslag, klap i hænderne, bryd ud i jublende lovsang for Gud.« (46,2).

*

Hvem er den mand, som i denne time vil få den højeste ære, som Gud selv kan give en jordisk skabning? Josef Melkior Sarto, den senere pave Pius X, stammer fra almuen. Han er født den 2. juni 1835 i Riëse, en lille landsby i det Venetianske. Hans forældre var meget fattige. Faderen var postbud. Familien havde svært ved at klare sig, især da Josef, den ældste, endnu havde syv søskende. Aldrig har Pius X senere glemt, at han kom fra folket. Han elskede de fattige og var sig bevidst, at han hørte til dem. Han havde gode, fromme og karakterfaste forældre og har hele livet igennem bevaret en barnlig kærlighed til dem, især til sin moder. Gode mennesker hjalp ham til at få opfyldt sit livs drøm, at blive præst. Kun 23 år gammel blev han med pavelig dispens præsteviet. Fra nu af tilhørte hans liv udelukkende Gud og sjælene. Efter præstevielsen virkede han i næsten 20 år i den praktiske sjælesorg, først som kapellan, senere som sognepræst. Disse rige år gjorde ham rig på erfaring. Han lærte det jævne folk at kende. Han blev fortrolig med dets vanskeligheder, modgang, sygdom, økonomi-

VED PAVE PIUS X'S KANONISATION

ske bekymringer, dets fattigdom, men også dets dybe tro og troskab mod Kirken. 1884 blev den fromme, kloge og ivrige sognepræst udnævnt til biskop af Mantua. I denne tid hellige han sig

især præsteuddannelsen og det sociale arbejde. Omtrent 10 år senere, i maj 1893 ophøjede Leo XIII biskoppen af Mantua til Patriark af Venezia med rang af Kardinal. Man var spændt på, hvordan den jævne folkebiskop ville klare den vanskelige politiske opgave, da spændingen mellem Stat og Kirke var stor i disse år i Italien. Men hans hjertes medfødte takt, hans stærke karakter og hans fromhed klarede alle vanskeligheder. Der fortælles, at Kardinal Sarto dagen efter sin ankomst til Venezia iklædte sig sin skarlagensrøde Cappa Magna og begav sig — det var tidlig om morgenen — til sin

Søndag i Kristi Himmelfarts Oktav.

30. Maj 1954

VIDNESBYRDET OM JESUS

(Sct. Johs. Evg. 15, 26-16, 4)

For et Par Søndage siden hørte vi Jesus tale om det kommende Helligaandens Vidnesbyrd: Han skal herliggøre mig; thi han skal tage af mit og forkynde Eder! Vor Herre gentager i Dag denne Forjættelse, og giver den en Tilføjelse: Og i skal vidne, fordi I var med mig fra Begyndelsen!

*

Vidnesbyrdet om Jesus! Man hørte ofte Tale om det paa Steder, hvor det i Virkeligheden slet ikke er noget Vidnesbyrd om Jesus, der bringes, men et Menneskets Vidnesbyrd om sig selv, om egne Synder og om opnaaet egen Frelse. Det var imidlertid ikke Frelserens Befaling, at hans Disciple skulde vidne om sig selv, men om ham og hans Gerning! Det Vidnesbyrd er altid blevet givet i Guds hellige Kirke gennem alle Tider lige fra Peters Vidnesbyrd paa den første Pinsedag og til denne Søndags Tusinder af Prædikener paa alle Verdens Tungemaal.

En protestantisk Professor hævdede nylig, at katolsk Prædiken ikke i væsentlig Grad var en Videregivelse af det glade Budskab om Jesus og Syndernes Forladelse. Vi kan svare derpaa ved at spørge om, hvorledes dette glade Budskab mon saa naaede halvandet Aartusind frem og kom til Pseudo-Reformatorerne? At Gud for Menneskenes Skyld blev Menneske og hengav sig til Korsets Død for at stifte Fred mellem Himmel og Jord, det er Summen af al katolsk Prædiken, det er Ordet, som aldrig skal dø, og i Sandhed Vidnesbyrdet om Jesus! Gud være takket i Dag og hver Herrens Dag i hans Hus for dette »det evige Livs Ord«!

*

Men *Vidnesbyrdet om Jesus* skal ikke være begrænset til at lyde fra Apostles, Biskoppers og Præsters Mund. Det skal lyde fra hver eneste Tunge, som bekender, at den Herre Jesus er i Gud Faders Herlighed! Mon det var de tolv Apostle, der personligt fik prædiket overall, saa Kirken snart talte Millioner, eller var det ikke snarere deres Ord, der *genlød* fra Tusinder og alter Tusinder af Tunger? Vi skal alle være med i dette Troens Vidnesbyrd om Livet og Naaden, som blev os givet! Det er hver Far og Mor, som skal bringe Vidnesbyrdet om Jesus til deres Børn, saadan at det for Barnet er det levende, uomstødelige Ord om ham, som *lever!* Det er hver eneste kristen, som ved hele sit Liv, sine Ord, sine Handlinger og al sin Færd skal være et levende Vidnesbyrd om, at *han lever!*

Er det saa atter et svært Krav, der møder os? Maaske, men dog vilde det modsatte være langt sværere: Tænk om vi, selv gennemtrængt af Lykken over at have fundet *den levende, ikke maatte* tale om ham og vor Lykke til andre? Det Krav vilde være endnu sværere! Den kristne Tro kan aldrig gemmes i et Hjertes Lønkammer. Den rummer i sig den mest ukuelige Ekspansionstrang, som noget Steds er konstateret! Gud være takket for den Andel, vi paa dette Omraade fik i det almindelige Præstedømme, fordi vi alle blev »et kongeligt Folk af Præster«!

*

Hvad er saa Lønnen for *Vidnesbyrdet om Jesus*? Den taler Frelseren ganske klart om. Lønnen vil være: *Forfølgelse!* Det er den eneste Løn, som loves udbetalt i det nærværende Liv. Det er den blevet gennem alle Tider, og det bliver den i Dag i rigeligt Maal! Det aabner vore Øjne, saa vi i Troens glade Overbevisning siger: Ja, sandelig det er *HAM, som lever og er iblandt os endnu!*

Amen.

N. R. M. Oppermann.

mors fattige stue i Riëse. Stående ved siden af hendes seng viste han sig for hende i det hellige Purpurs fulde glans. Den gamle mor græd af glæde. Men før aftenen kom, græd hun af smerte. Det var Guiseppes sidste dag i Riëse, og skønt ingen af dem vidste det, skulle afskedskyssene også blive det sidste på denne side af graven. Ømt omfavnede den gamle mor sin søn, da han til afsked tog hendes spinkle skikkelse i sine arme. Hun var 80 år gammel, og i denne alder er enhver afsked svær. Nogle måneder senere nåede efterretningen om hendes død kardinalen. Den 20. juli 1903 døde Leo XIII. I konklavet var den lærde og dygtige diplomat, kardinal Rampolla først favorit. Men den østrigske regerings veto gjorde hans valg umuligt. Den 4. august blev til alles forbavselse kardinalen af Venezia valgt til pave. Medens de øvrige kardinalers baldakiner sænkedes sig, spurgte kardinalkollegiets dekan den blege kardinal Sarto, hvilket navn han ville antage. Han valgte navnet Pius.

„Pius“ – den fromme

Pius betyder den fromme. Sjældent har et navn i den grad udtrykt et program, som det skete ved denne overgang fra Sarto til Pius. Han var ikke fortrolig med den europæiske kultur som Leo XIII, han var ikke en lærd som Pius XI, ikke diplomat og sproggeni som Pius XII, det dybeste i ham var hans fromhed. Leo XIII kendte menneskeheden, Pius den X kendte mennesket. Leo XIII var kongen på Petri stol, Pius X var fader. Da han lige havde fået den højeste krone, som vor jord ejer, sagde den senere tyske rigskansler von Hertling om ham: Hvis ikke alle tegn skuffer, betyder hans tronbestigelse begyndelsen til et nyt afsnit i kirkehistorien. Og da han i hine skæbnsvangre augustdage i 1914 (20. 8.) var gået bort, sagde man om hans regeringstid, at den hørte til »det sidste årtusinds største pontifikater«.

Men bag alt det, han har præsteret i de 11 år, hans pontifikat varede, stod hans personlighed, hans rene, gode, fromme personlighed: fattig og dog rig, mild og ydmyg af hjerte, den katolske tros uovervindelige forsvarer, nidkær for at forny alt i Kristus.

Hvis Kirken gennem sin ufejlbare læremyndighed helgenkærer et menneske, betyder det først og fremmest, at den sætter sit segl under dette menneskes religiøse liv. Den siger, dette menneske har så vidt det er muligt for os virkeliggjort den plan, Gud havde med det, da Han skabte det. Et menneske, som lever i tro, håb og kærlighed og er blevet eet med Kristus. Men foruden denne personlige betydning, som enhver katolsk helgens liv har, foruden det forbillede, han giver, findes der visse helgener, hvis hele liv var et program. Deres liv legemliggør en eller anden ide, som har virket inspirerende på samtiden og langt ud over deres levetid. Den hellige Augustinus liv er legemliggørelsen af nådens idé, den hellige Thomas af Aquin viser os foreningen af tro og

viden, den store hellige Therese vidner om det indre, mystiske liv, Frans Xavers liv er en eneste prædiken om et virksomt liv i apostolatets tjeneste. Og hvem kan sige, hvilken betydning for utallige mennesker den lille, hellige Therese har haft med sin lære om den lille vej til Gud? Pius X er det religiøse livs forkynder. Det er, som om han ville sige til os alle i dag: Kirkens hovedopgave er ikke en kulturel indsats, hvor vigtig den er, ikke en social indsats, skønt vi alle er overbevist om dens endog meget store betydning, Kirkens hovedopgave er ikke en politisk indsats, skønt Pius XII har kaldt Kirken det menneskelige samfunds livsprincip. Kirkens hovedopgave ligger først og fremmest på det religiøse område.

„Omnia instaurare in Christo“

Hvis vi for alvor overvejer, hvad Gud kræver af os i dag, midt i denne verden, som for os er korsfæstet, og for hvem vi er korsfæstede, hvad Gud kræver af heroisme af den enkelte jævne kristne og katolik, f. eks. på ægteskabets område eller i vort ansvar for næsten, så kan man engang imellem blive bange. Kan vi virkelig honorere disse krav? Og der er tusinde stemmer omkring os, som hvisker til os med forførende og indsmigrende magt: kan du ikke se, det er jo umuligt, det går jo ikke, det er jo det glade vanvid at kræve det af nutidsmennesker. Og da er det en skikkelse som Pius X, der med sin rolige og milde stemme siger til os, menneskeligt set er det også umuligt, men hvis du lever et liv med Gud, hvis du styrker dig med livets brød, hvis du virkelig lever et overnaturligt liv, så kan du klare det. Gud kræver ikke det umulige af os, men giver os kraft til at gøre det, som er umuligt for det jordiske menneske, muligt for os i Kristus. Pius X's valg-sprog var »at forny alt i Kristus«. Dette ord kan tolkes i sin bogstavelige betydning. At sætte alle ting på plads, at bringe orden i vor forvirrede tilværelse ud fra det eneste midtpunkt, som findes, Kristus. Han ville føre vort konkrete, jordiske liv med al sin banalitet, sine genvordigheder, men også sine glæder tilbage til dets oprindelse, til de skjulte religiøse kræfter, til sakramenterne, til Kristus. Han siger til os mennesker, der lever i en katolsk verden, som uden at vi aner det, bliver smittet af vore omgivelser, som ikke har tid til overs for det religiøse, som er så fortravlede, han siger, ganske roligt og stille: »Søg først og fremmest Guds rige, så vil du få alt andet i tilgift.«

Men hans valg-sprog har også en dybere betydning. Det er taget fra brevet til Efeserne, og dens kontekst lyder i pastor Schindlers oversættelse: Det var Gud Faders frelsesplan »i historiens midtpunkt at genoprette Altets harmoni ved at samle det ganske univers i Kristus som dets centrum.« Det var det, som Pius X dybest set ville, og det er hans budskab til os, at vi i vort personlige liv genopretter altets harmoni ved at samle det ganske univers i Kristus som dets midtpunkt.

Valfarten til Aasebakken

i Søndags var begunstiget af det helt rigtige Valfartsvejr. Henimod 1500 Mennesker samlede paa Holte Bane-gaardsplads og drog i sluttet Skare ad Vejen til Høsterkøb, hvor yderligere ca. 500 Mennesker ventede paa Valfartsskarens Ankomst. Et betydeligt Antal Kommunioner uddeltes under Messen, hvor Hs. Excellence Biskop Mangers prædikede. Om Eftermiddagen talte Biskop Suhr og Pater Dr. H. Roos om Pius X. Vi bringer Pater Roos' Tale her i Bladet i denne Uge. — I næste Uge bringer vi et fyldigere Referat af Valfarten.

Og denne opgave har i vore dage fået endnu større dimensioner end den havde i hine fredelige dage før den første verdenskrig. Verden er blevet mindre, og de nyeste opfindelser åbner pludselig blikket for andre planeter. Vi forstår en lille smule bedre, hvad »det ganske univers« vil sige. Men dette ganske univers, menneskets verden i os, den vi selv frembringer, og den planetariske verden, som vi måske kommer i forbindelse med, skal samles i Kristus som dets centrum.

Pius X's budskab til verden af idag

Pius X's budskab til os er tredobbelte:

Han har med en klassisk forenklingskraft atter sat det, som burde være det centrale i hele vort liv, midtpunktet: Kristus. Kristendommen, det er Kristus eller det er ikke noget som helst. Og Kristus er ikke blot en historisk personlighed, ikke blot mesteren fra Nazareth med de blide træk, Kristus er hele verdens, ja, hele universets midtpunkt. De senere paver har givet vigtige bidrag til dette fornyelsesprogram, på det sociale, det pædagogiske, det samfundsmæssige, det ægteskabelige område. Men Pius X har med en helgens geniale kraft vist den inderste kerne i alt dette: Kristus, Gud, mennesket, begyndelsen og enden, han, som holder livets og dødens nøgler i sine hænder. Han har sagt: I må vende tilbage til kilderne. Men kilden over alle kilder er for ham Kristus.

Pius X har ført os tilbage til hovedhjørnestenen i vort liv, til det religiøse liv. Han har åbnet os vejen til sakramenterne, først og fremmest til den hellige Eukaristi med sine dekretter om den hyppige hellige kommunion. Han har lært os, at det overnaturlige liv er det centrale. Han har lært os, at vi ikke må adskille religion og liv. Han har lært os, at der ikke findes et neutralt område, som så at sige er kemisk fri for religion. Han har lært os, at kærligheden til Gud må gennemtrænge alle andre livsytringer. Han har ført os hen til de gamle kilder, som stadig er friske og stadig

livgivende: den hellige Liturgi. Pius X er frem for nogen anden den liturgiske fornyelses pave. Den stærke og ligefrem revolutionerende kærlighed til liturgien, som vi har oplevet i de sidste 40 år, går tilbage til ham. Kristi liv er ikke langt bort fra os, i en fjern himmel, det er os nær, det vælder

frem som en rig strøm i liturgien, i sakramenterne og først og fremmest i den hellige messe.

Og Pius X har givet os en ny kærlighed til Kirken. Kirken var for mange inden hans pontifikat et rent og skært samfund, noget ligesom en stat, med en øvrighed, med love, med straf-

fe. Men Pius har atter åbnet vore øjne for den gamle kristne ide, at Kirken, det er Kristi mystiske legeme. Kirken, det er vor Moder, Kirken, det er os alle sammen. Kirken, det er Kristi fylde. Kirken, det er Kristi liv iblandt os. Og ud fra dette synspunkt blomstrede der en ny og stærk kærlighed til Kirken op. Nu så man i den ikke først og fremmest retskirken, men kærlighedskirken. Og Pius X's person var selv en repræsentant for denne idé: ydmyghed, mildhed, kærlighed var de mest fremtrædende træk i hans karakter.

Han kunne være mild som en moder, men også hård som en diamant, når det drejede sig om spørgsmål angående tro eller moral. Både overfor den liberale stat, som ville indskrænke Kirkens retssfære, og overfor den moderne videnskab, som ville opløse troens hemmeligheder, kæmpede han som en løve, uforstået af mange, men fremtiden har givet ham ret. Han var ubøjelig som en klippe, konservativ som nogen, når det drejede sig om et princip. Når det gjaldt en dogmatisk eller moralsk sandhed, kendte han ingen pardon. Vi kunne lære meget af ham også i vort land.

Når man taler om Pius X, er der eet ord, som idelig vender tilbage: ordet »fornyelse«. Han var den store fornyer på det religiøse område. Vi vil håbe, at hans helgenkåring også vil betyde en fornyelse for hele Kirken. Vi vil bede for det. Vi vil håbe, at hans helgenkåring vil betyde en fornyelse for vort bispedømme. Vi trænger til den.. En fornyelse i kærlighed til Kristus, en fornyelse i vort syn på det religiøse liv, en fornyelse i vor aktive deltagelse i Kirkens gudstjeneste, en fornyelse i vor kærlighed til Kirken, Herrens Brud og vor Moder. At vore hjerter slår i samme takt som Kirken.

Og vi vil håbe, at Pius X's helgenkåring må betyde en fornyelse i vort personlige liv. At vi som han bliver »fattige og dog rige, milde og ydmyge af hjerte, uovervindelige forsvarere af den katolske tro, nidkære for at fornye alt i Kristus.«

*

Pius X døde den 20. august 1914. Han har endnu oplevet den første verdenskrigs udbrud. Da han, som elskede freden over alt, oplevede brodertvisten, brast hans hjerte. Der er mange, som mener, at det, som skete i hine skæbnesvangre augustdage, var mere end begyndelsen til en krig. Det var faktisk begyndelsen til en hel ny periode i verdens historie. Borgerlighedens århundrede blev båret til graven. En ny tid fødtes, den tid, vi lever i, en tid, som endnu ikke har fået noget navn, men det er en kaotisk tid med gigantiske omvæltninger og uanede muligheder både til det gode og til det onde. Ved indgangen til denne tid står Pius X's milde og ydmyge skikkelse. Han løfter velsignende sine hænder, hans gode øjne lyser, og hans læber mumler: »Vend tilbage til Kristus, vend tilbage til Kristus, til den hvide Krist. Dette alene er løsningen på alle vanskeligheder.«

H. Roos, S.J.

Kære trosfæller.

Nu da Gudsmoder-valfarten i Øm, den 30. maj nærmer sig, vil vi give Dem de sidste oplysninger for dagen. Det fastlagte program er:

kl. 10,30: Pontifikalmesse i Øm-kloster-ruin. Celebrant: generalabbed for Belgien, Albercius Steiger, S.O. Cist. Derefter procession med Gudsmoderstatuen til Ømborgen.

kl. 12,45: Middag og hvil.

kl. 14,30: Møde ved Ømborgen. Talere: pastor J. Mesters S.M.M., Holbæk og trafikkontrollør Simonsen Randers.

kl. 15,30: Andagt med sakramental velsignelse. Derefter samvær efter behag.

Det forudses, at de fleste kører i bus til Øm, men for dem, der kommer med hovedtogene til Ry st. om morgenen kl. 9,59 og 10,01 vil der være buslejlighed til ruinerne.

Mariaårets aflad kan også vindes ved Ømvalfarten. Betingelserne er:

1. Skriftemål og kommunion — som skriftemål regnes ikke det årlige skriftemål, og som kommunion ikke påske-kommunionen. Selv om skriftemål kan aflægges og kommunion modtages både før og efter valfarten indtil 8. december, ville det være smukt, om så mange som muligt ville modtage den hellige kommunion under pontifikal-messen i ruinen. Lejlighed til skriftemål vil der i begrænset omfang være i

Valfartsskaren til Øm.

sakristiet ved ruinen for dem, der ikke nåede at skrifte før.

2. Besøg ved et Mariaalter. — Som besøg gælder processjonen til Ømborgen, hvis kapel er indviet til Marias uplettede Hjerte.

3. Bøn i den Hellige Faders mening. — Bedes i fællesskab ved afslutningen af processjonen.

Det skal bemærkes, at parkeringsplads findes ved Ømborgen, så derfor beder vi indtrængende dem, der kommer i egen vogn, om at køre ud og parkere vognen inden messen, da der ellers vil blive trafikkaos i Emborg.

Alt på gensyn i Øm søndag, den 30. maj.

Venligste hilsener

Valfartskomiteen.

Forespørgsler bedes rettet til: Karlo Hammann, Jens Baggesensvej 22, Aarhus. Tlf. 66745. (Om dagen 27011).

Messe i Øm.

PIUS X

*Et Par Træk af hans Karakter —
fortalt af en italiensk Videnskabs-
mand, der har staaet ham nær.*

Det var i Oktober 1908, at jeg for første Gang havde den Lykke at se Pius X. Jeg var dengang lige blevet Student og var paa Pilgrimsfærd til Rom. Vi blev modtaget i Privataudiens i Pavens Bibliotek. Audiensen var fastsat til Kl. 18, og jeg mindes endnu ganske tydeligt den Tid, vi maatte vente forinden i en lille Sal. Vi saa os nysgerrige om, lyttede til hver eneste Lyd, forsøgte at aflede vor Opmærksomhed og at bliver Herre over vor Forventning — Hjertet sad os helt oppe i Halsen af Spænding. Udenfor sænkede Aftenen sig over den evige Stad, og Rom straaled i Skæret af tusind Lys. Endelig slog Befrielsens Øjeblik, og den Hellige Fader indbød os til at tage Plads i en Halvkreds omkring hans Skrivebord. Han underholdt sig med os unge om vore Studier og spøjte med mine Planer om at blive Sagfører.

Da vi til sidst tog Afsked med Paven, var vi forbavsede, ja, faktisk overraskede over den Hellige Faders Friskhed og Ungdommelighed, men jeg følte pludselig, at jeg ikke var i Stand til at erindre mig hans Udseende — og det til Trods for, at jeg havde betragtet ham uafbrudt i godt og ved en Snes Minutter. Hans Skikkelse huskede jeg selvfølgelig, ligesaa hans Stemme og hans smukke, smalle Hænder. Den følgende Dag overværede vi imidlertid en offentlig Audiens, og her havde vi Lejlighed til i Ro og Mag at betragte ham. Jeg havde netop forestillet mig ham saadan, som de første Biografier tegnede Billedet af ham. I Biografierne var mangt og meget dog trukket op i romantiske Linier og pyntet med allehaande Anekdoter, af hvilke en Del var rigtige, medens andre — ihvorvel de sikkert var velmente — saa oplagt var fri Fantasi. Billedet af Paven tegnede en Mand af ganske jævn Herkomst, paa hvis Skuldre, der var lagt en uhyre Byrde, som han forgæves havde søgt at undgaa, og som nærrede en vedvarende Hjemve efter det rolige Liv i sin Fødeby Riëse samt Fortryllesen i Lagunestaden, hvis Ærkebiskop han havde været i en Aarrække, en Mand, der saa oplagt var hemmet af Vatikanets Cereemoniel, og hvem alle de ydre Former, der er forbundet med det højeste Embede her paa Jorden, saa afgjort var imod.

Jeg saa nu overfor mig en kraftig Personlighed, saa aabenlyst fuld af Energi og Viljestyrke. Med en uendelig Mildhed og næsten faderlig Godhed vendte han sig til alle de Mennesker, der kom for at besøge ham. To store, blaa Øjne lyste spørgende og kærligt ud af hans Ansigt, der var omgivet af et tykt, hvidt Haar. Han vekslede venlige Ord med dem, der kom ham nærmest, nu og da med synlig

Glæde i sin hjemlige Dialekt. Men selv om Ordene var muntre, saa forblev hans Ansigt dog alvorligt. Kun Øjnene smilede og syntes nu og da at more sig lidt over de besøgendes aabnbare Forlegenhed. Naar Samtalen gik dybere og rørte ved alvorligere Ting, da blev man klar over, at man stod overfor en Mand, der vidste, hvad han vilde, og hvorledes han skulde naa det, der nøje kendte sin Opgave og de Midler, der stod til hans Raadighed. Talte han til en større Forsamling, saa lød hans dybe, vellydende Stemme overbevisende og behersket. Han gestikulerede ikke stort, men meget behersket.

Jeg dvæler meget gerne ved disse Indtryk fra dengang — de blev suppleret og bekræftet ved senere Møder med den helgenagtige Pave. Alt, hvad der fortælles om ham, svarer gennemgaaende til Virkeligheden. Alle de Beretninger, Fortællinger, Anekdoter og Legender, der eksisterer om »Papa Sarto«, har medvirket til at øge hans Popularitet over hele Jorden. Poesien har flettet gyldne Ranker om hans Person, der udstraalede en Art menneskelig Herlighed. Man kan dog ikke tegne hans moralske og historiske Betydning, ligesaa lidt som man kan paavise, i hvor høj Grad han var de Begivenheder voksen, som Forsynet placerede ham i, dersom man ikke har Øje for den Kraft, der besjælede den Herrens Mand og gjorde ham skikket til at tilpasse sig alle Situationer, mestre dem og udføre dem i Overensstemmelse med Guds Planer. Jeg skal her blot lige nævne et Par enkelte Begivenheder.

Denne Pave, der afskaffede saa mange indgroede Led i det pavelige Hofceremoniel, havde ogsaa indskrænket sin egen Stab. Naar han blev baaret gennem Peterskirken paa *sedia gestatoria*, saa bad han, eller rettere han forordnede, at der ikke maatte finde nogen Applaus Sted. Ja, lit og ofte lagde han endda Pegefingeren paa Læben for at tilkendegive de mest støjende, at de skulde være stille. Han tøvede ikke med højtideligt og ubøjeligt at tage Stilling imod de separatistiske Løve, der fuldbredede det officielle Frankrigs Frafald fra Kirken. Og i Modsætning til de mange sendrægtige og ængstelige Sortseere, hvem Angrebene paa Biskopper og Præster, Undertrykkelsen af de religiøse Ordre samt Inddragelsen af Kirkens Ejendele i Frankrig forekom en Ulykke, som man under alle Omstændigheder maatte søge at forhindre, rejste han sig sammenbiddt omend med taarefyldt Blik og fordømte og tilbageviste de ubyggeelige Kulturlove. Man oplevede her den uforknytte, ubestikkelige Talsmand for det franske

Episkopat og den franske Gejstlighed, som foretrak Nød og Ulykke fremfor at anerkende Forræderi og Aandsfor nægtelse. Han valgte Armod og Forfølgelse for sine franske Biskopper og Præster. Og de regerende, der mente at have slukket Stjernerne paa Himlen, dem svarede han ved med hele den pavelige Liturgis Prag i St. Peter at kreere fjorten ny Biskopper til fjorten ny Diocæser i Frankrig, endskønt han ikke havde saa meget som Tag over Hovedet til dem. »Vi mister Kirkerne, men vi bevarer Kirken!«, var hans Svar — og det generøse franske Folk gav ham et enestaaende Svar. Den Aften, da den ærværdige Kardinal Richard, Paris' daværende Ærkebiskop, maatte forlade sit Bispe-sæde som en Skyldner og en Forbryder, da ledsagede en uoverskuelig Menneskemængde den bortdragende Kirkefyrstes Vogn, alt imens Folkemængden klagende sang deres Miserere. Og Pius X, der selv i sin Tid som Biskop af Mantova havde givet Afkald paa at kræve Retfærdighed og Oprensning af en, der paa uædel Vis havde denuncieret ham, han sendte ham Hjælp — skjulende sig bag den strengeste Anonymitet — da han erfarede, at denne var kommet i Nød og ikke vidste, hvordan han skulde frelse sig og sine fra Sult — og det til og med paa et Tidspunkt da Modernismen truede Kirkens Bestaaen og Enhed. Paa denne Maade beviste han hin urokkelige Fasthed, der efter hans Død foranledigede Kardinal Mercier til at sige, at det næppe vilde være lykkedes Luther at løsrive en Trediedel af Europa fra Rom, dersom den katolske Kirke paa det Tidspunkt havde haft en Pave som Pius X.

Det fortælles endvidere, at Kardinal Sarto under Konklavet paa Latin svarede en fransk Kollega, der tiltalte ham paa Fransk, og sagde at han desværre ikke kunde tale Fransk, hvorpaa den anden — nu ogsaa paa Latin — svarede: Ja, saa kan *De* jo ihvertfald ikke blive Pave!« Og Frankmanden fik det kostelige Svar af Sarto: »Nej, det kan jeg ikke, Gud være lovet!« Og man fortæller ligeledes, at Kardinal Sarto skul have kastet sig paa Knæ foran Kardinalerne og bedt dem skaane ham, da det efterhaanden som Konklavet skred fremad blev klart, hvor det bar hen. Det er højest sandsynligt, at denne Historie er rigtig, og det vilde ganske udmærket have passet med denne Mands hele, jævne og ægte Væsen. Men endnu mere betydningsfuld er den Omstændighed, at han, da han saa, at hans Valg var uundgaaeligt, saa kastede sig paa Knæ og bøjede sig for Guds Vilje, der talte ud fra denne Verdens mest ophøjede Forsamlings Afgørelse og derpaa sammenfattede sit Pontifikats Program i Valgsproget: »Instaurare omnia in Christo — alt skal fornyes i Kristus — Alt! Altsaa en gennemgribende Fornyeelse fra A til Z. Dermed beviste den nye Pave, hvorledes han havde underkastet sig Forsynets Vilje. Han havde en nøje Forestilling om den uhyre Opgave, der ventede ham, og hvis Maal og Grænser det var overladt til ham at bestemme. Han,

Bondemandens Søn fra Riëse, Skole-drengen, der havde maatte gaa bar-fodet fra Hjemmet og til Castelfranco far at spare paa Fodtøjet, den senere Kapellan i Tombolo, der elskede at male Solure, og som delte sine Majs med de fattige, Sognepræsten i Salza-no, der uden Frygt og Tøven passede de Koleraramte og egenhændig begrave-de Pestofrene, Biskoppen, der ved sin Kærlighed og Godhed vandt en hel By tilbage for Kirken, Kardinalen og Patriarken, der ved sin Afsked til Konklavet tog Afsked med Venezianer-ne og lovede snart at komme tilbage igen — denne Mand erkendte, at han var kaldet til den uhyre Opgave at

forny Kirken, og at han var i Stand til at gennemføre denne Fornyelse.

• Og han gennemførte sin Opgave. • Paven med det sølverne Haar foranle-digede en Reform af Kirkemusikken • og Oprettelse af Præsteseminarium, • han skabte det pavelige Bibelinstitut • og foranledigede en Nyordning af den • romerske Kurie. Han indledte Kodi- • ficeringen af den kanoniske Ret, tog • Kampen op mod Modernismen — men • først og fremmest var han Hyrden, • der kaldte sine Børn til Herrens Bord, • hvorfra alene Trøst og Styrke kan • hentes til at mestre denne Verdens • Problemer.

(Efter det italienske)

I korte Træk -

Biskop Th. Suhr, København, er rejst til Rom og deltager i Helgen-kaaringshøjtidelighederne 29. og 30. Maj. Efter Opholdet i Rom rejser vor Biskop bl.a. til Fulda for at være til Stede ved Bonifatius-Jubilæet.

Den franske Højesteret har frikendt den i sin Tid i Forbindelse med »Fina-ly-Sagen« anklagede Frk. Antoinette Brun. Hun havde taget sig af de to jødiske Krigsforældre og ladet dem døbe. Senere havde hun for-anlediget Børnene bragt til Spanien for derved at forhindre, at de blev ud-leveret til fjernere jødiske Slægtninge. Børnene opholder sig imidlertid nu hos en Tante i Israel. (CND)

Leonardo da Vinci's berømte Fres-co »Den sidste Nadver« i Kirken S. Maria delle Grazie i Milano, der blev beskadiget under Krigen, er nu færdig-restaureret og blev ved en Højtidelig-hed i sidste Uge — hvori foruden Mi-lanos Kardinal Schuster ogsaa den ita-lienske Undervisningsminister deltog — paany tilgængelig for Offentlig-heden. (CND)

Den store katolske Encykloædi, der paabegyndtes for seks Aar siden i Rom, er nu tilendebragt, idet 12. og sidste Bind udkom i Begyndelsen af Maj. De enkelte Artikler er blevet be-arbejdet af Kardinaler, Biskopper og Medlemmer af de romerske Kongrega-tioner. I tolv Bind indeholder Værket rundt regnet 24.000 Stikord, 10.600 Illustrationer, deriblandt 2000 Farve-tryk og 160 Landkort. (KNA)

De kanadiske Ordensfolks første Kongres afholdes i Ville-Saint-Laurent nu til Juli. Der ventes ca. 1700 Ordens-folk til Møderne, som afholdes under Foresæde af Præfekten for Ordens-kongregationen i Rom, Kardinal Va-leri. (KNA)

VORE FERIEBØRN

Intet Aar har det været saa smaat med Indsamlingsbidragene som i Aar. Har Børnenes Venner færre Penge i Aar, eller har de svigtet Børnene for andre gode FormaaIs Skyld? I hvert Fald maa vi allerede om en Uge give de ventende Børn Besked, om der i Aar kun bliver Ferie for et Mindretal af dem, eller om det nu i sidste Øjeblik retter sig med Indsamlingen. Alle Gaver modtages med Taknemlighed af Katolsk Centralskoles Kassererkontor, Amaliegade 31 A, København K. Husk det i denne Uge!

(de-Australiensvej). Opførelsen af Byg-ningerne haabes gennemført som Vin-terbyggeri.

Dermed skulde der være skabt Mu-lighed for en støt og rolig Udvikling for Gymnasiet, der nu under gunstige Betingelser vil kunne opfylde sin Op-gave: ikke blot at uddanne gode, dan-ske Samfundsborgere men ogsaa — og i første Række — danske katolske Akademikere.

Næstekærligheden overvinder alt!

I en skotsk Kirke hænger der paa et af Sideskibenes Vægge et lille søl-verne Krucifiks — og nedenunder dette et Billede af en tysk Soldat. His-torien er følgende: Krucifikset har tilhørt en engelsk Major, der blev al-vorligt saaret ved Dunkerque og uda-aandede i Armenen paa en tysk Soldat. Umiddelbart inden Majoren døde, bad han den tyske Soldat om at tage Krucifikset og sørge for, at det kom hjem til hans Forældre i England. Ved sin næste Orlov overdrog den tyske Sol-dat Krucifikset til sine Forældre til Opbevaring; han selv kom til Østfron-

ten og vendte ikke hjem igen. Først efter Krigen var det Faderen muligt at aflevere Krucifikset til de rette Modtagere, og det skete gennem den britiske Kommandant i Nordtyskland. Heldigvis lykkedes det at identificere den faldne britiske Majors Familie gennem et Vaaben, der var indgra-veret i Krucifikset. Og nu hænger Krucifikset sammen med Billedet af den tyske Soldat i den skotske Kirke og vidner om den Kærlighed, som over-vinder alt Had, og som forenede to Mennesker, hvem Krigen havde gjort til Fjender. »May their souls rest in peace«, staar der at læse under Krucifikset og Billedet.

Niels Stensens Gymnasium

flytter til Sct. Kjeldsgade

Den forløbne Uge har bragt den en-delige Løsning paa et af vore mest paatrængende Skoleproblemer: — *Niels Stensens Gymnasium flytter efter Sommerferien til Klosteret paa Jagt-vejen*, hvor senest St. Lioba-Søstrene og »Mariahjemmet« har haft til Huse.

Allerede ved Gymnasi-ets Oprettelse i 1950 stod det klart, at Ordningen, hvorved St. Knuds Skole og det nyoprettede Gym-nasium delte Lokaler i Stenosgade, kun kunde være af midlertidig Karakter, men en Række forskellige Projekter til Løsning af den trykkende Lokalesitu-ation løb ud i Sandet. Med Biskoppens Billigelse over-lager Jesuitterne nu de hidtidige Klosterbygninger i St. Kjeldsgade, medens St. Liobasøstrene forlæg-ger Residensen til »Hoff-manns Minde« i Valby. I Løbet af Sommeren vil der i Bygningerne i St. Kjelds-gade blive indrettet mid-lertidige Skolelokaler samt Bolig for et Antal Patres, men samtidig paabegyndes Opførelsen af en ny, moder-ne Skolebygning paa Aarealet, som ligger bag de nuværende Klosterbygning-er (ud mod St. Kjeldsga-

Klosterets Midterfløj set fra Haven.

Er Helligånden glemt?

Det lyder måske meget voldsomt, men forstået som vi mener det, er det ikke meget forkert. Selvfølgelig ved vi alle, at den tredie Person i Tre-enheden er Gud Helligånd, men så er det også sagt, — i vores bevidste religiøse liv spiller Han ingen rolle.

Det er imidlertid en meget sorgelig situation, for når Gud i sin uendelige visdom har besluttet, at vi i dåb og konfirmation modtager Gud Helligånd, så er det fordi, der er en ganske bestemt mening med det: Gud Helligånd gør os til levende kristne, Han forner os med Kristus og er selv den kærlighedsånd, vi skal leve i.

Vel mødt i ...

Frederiksberg: Sø. 30. kl. 20: Efter 8-messen skovtur (husk madpakke og cykle).

Horsens: Lø. 29.: I anledning af valfarten cykler vi til Øm kl. ca. 15 fra kirken, Ma. 7. kl. 9,30: Travetur til Egebjerg Pavillon begynder.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 29. kl. 20: Musik- og hyggeaften. Medbring jeres bedste plader. Lø.-Sø. 5.-6.: Pinsetur til Bastrup med tog eller cykle. Pris 10 kr. Aftensmad medbringes. Tilmelding senest 2/6 til K. M. Poulsen, Tria 35128.

Nyborg: Sø. 30: Vi valfarter til Øm. To. 3. kl. 19,30: Vi cykler til Bøgenes kro, går tur og drikker kaffe. 2 kr.

Ordrup: Ti. 1.: »Af en fængselspræsts oplevelser«, Pater Groteclæes fortæller.

Østerbro: Lø. 29. kl. 20: Bredgade 69A. Afslutningsfest. Pris 1 kr.

Ugens historie

Det var i regnetimen, og læreren stillede denne opgave til lille Per:

»Lad os sige, at du har 5 kr. og 10 øre i den ene lomme og 4 kr. 50 øre i den anden. Hvad vil du så have?«

»En andens bukser, hr. lærer.«

SUK, som i dette tilfælde må læses »Skånske Unge Katolikker«, indbyder katolske unge fra Danmark til

Ungdommens Pinsesævn i Helsingborg**Program:**

Lørdag den 5. juni kl. 18: Middag, derefter kompletorium og fornøjeligt samvær og underholdning.

Pinsesøndag kl. 8: Messe med prædiken.

Kl. 11: Foredrag af P. Wolfsberg S.J. om lægmandsapostolatet.

Kl. 13: Middag og spadseretur i omegnen.

Kl. 18,30: Pastor Müller fra Göteborg taler om »Unge og gamle«: Diskussion.

2. pinsedag kl. 8: Messe.

Kl. 11: P. Paul Schmidt S.J. Stockholm taler til de unge.

Kl. 17: Afsluttende andagt.

D. U. K. i socialt arbejde?

Den 19. maj samledes et halvt hundrede af Storkøbenhavns unge katolikker, repræsenterende de fleste af K.U.K.erne, i Sct. Josef Søstrenes skole på Østerbro. Anledningen var, at vi har til hensigt at starte et samarbejde mellem D.U.K. og søster Franciskas sociale arbejde. Vi begyndte med majandagt i skolens kapel. Derefter talte søster Franciska til os. Det var både en gribende, berigende og opflammende oplevelse at høre hende. På sin livlige, stærke måde fortalte hun os om alle de vanskeligheder, unge katolikker hver dag kommer ud for, når de på en eller anden vis kastes ud af deres normale tilværelse, hvad enten dette nu skyldes miljøvanskeligheder, aldersskel eller er selvforskyldt. Søster Franciska indledede med at betone, at hendes arbejde udspringer af kærlighed til de unge, børnene og de svage i samfundet, og det tør antydes, at de skæbner, hun ridsede ud for os, var svage menneskers. Det er ikke alene os selv, der skal nå himmelen, det skal hele menneskeheden, og de, der ikke selv kan, skal hjælpes dertil. Vi har alle som en del i Kristi forløsning. Bliver en af os lunken, lider vi alle skade, tænk blot på, hvad vor hellige fader siger i sin rundskrivelse om Kristi Mystiske Legeme! Vi skal hjælpes ad, både i det materielle og det åndelige liv. Det er ikke nok, men meget vigtigt, at tage del i det sakramentale liv, vi skal føle omsorg for hinanden, for de, der sidder i fængsler, på optagelseshjem, opdragelseshjem, børnehjem, pige hjem, lærlingehjem, skolehjem, sinke- og åndssvagehjem, sindssygehospitaler og alle de institutioner, der er til for at hjælpe og opdrage de unge til normale samfundsborgere. Enhver af os, der har blot en smule kendskab til livet indenfor disse vægge, ved, hvad det betyder for de mennesker, der lever der, at have kontakt med andre, at føle sig »i familie med« andre, kort sagt at høre med til den øvrige menneskehed. Søster Franciska nævnte mange eksempler på, hvorledes børn og unge gennem forældrenes skilsmisse og dødsfald stod alene og ikke alene ikke havde noget menneske at holde sig til, men åndeligt såvel som geografisk blev revet bort fra Kirken.

At det ikke alene var de ydre omstændigheder, der gjorde livet så trist for disse mennesker, gjordes klart for os. *Det var os selv, der havde svigtet.* Måske er det hidtil uforskyldt, men nu har vi fået et indblik i disse ting, og nu er det op til os at hjælpe. Forrige år havde Katolske Menighedsplejer startet en rundspørge til alle landets forskellige hjem og institutioner, og resultatet viste, at der er 31 glemte børn rundt om. Det var endda kun første rundspørge. At de var glemte, betød at end ikke den katolske stedlige præst anede deres eksistens. Disse unge og børn er uden egen skyld på grund af manglende katolsk miljø glemte bort fra Kirken.

I alt er 161 katolikker spredt rundt om i landet på denne måde. Hvad vi

her har at gøre, er klart: Vi skal sætte os i forbindelse med dem, vi skal have Kristi sindelag, have barmhjertighed, kærlighed og langmodighed ikke slippe dem, hverken i bøn eller på anden måde. Søster Franciska fortalte, hvorledes flere var blevet reddet, fordi et privat katolsk hjem havde åbnet sine døre for dem. Hun opfordrede os til at skrive til disse mennesker, enten de bor i provinsen eller i hovedstaden, er det inuligt rent geografisk at besøge dem, tage dem med på tur, i kirke, tale med dem om deres problemer, diskutere med dem, give dem katolsk litteratur. At de venter på os nu, det kan søster Franciska overbevise os om. Enhver af os bør overveje i bøn, hvad vi kan gøre, og blive os Kristi kald om vort medansvar for hinanden klart. For uden Gud kan vi intet gøre, sluttede hun.

Da vi havde hørt alt dette, var vist enhver af os besjælet af en stor trang til at hjælpe, og det var jo netop, hvad søster Franciska gerne ville opnå. Det er meget enkelt at komme igang: vi skal blot henvende os til hende. Søster Franciskas adresse er »Katolske Menighedsplejer, Bredgade 69 A, København K.«

Det er en smuk og selvfølgelig opgave for enhver af os at forsøge at hjælpe et sådant menneske tilbage til Gud og samfundet.

Sidst på aftenen vistes den efterhånden berømte »slumfilm«, der gav os et realistisk og meget tragisk indblik i den forfærdende bolig mangels følger. Vi så billeder fra provinsens og Københavns slumkvarterer, og der var næppe en af os, som ikke følte både sorg og harme over, at så mange mennesker, og vel især børnene, må leve under så usle nedbrydende omstændigheder, bunket sammen til det utrolige og simpelthen kastet i armene på prostitution og dårlige interesser.

Det var en aften, hvor vi lærte meget og blev stillet overfor gode opgaver.

Jørgen Nybo Rasmussen nævnte kort, at spørgsmålet om samarbejde mellem D.U.K. og Katolske Menighedsplejer vil blive taget op til videre behandling på Øm 2.

Deltager.

**KØB
DERES
BØGER**

i

Christi Legomsfestprocessionen i Horsens

Det bliver i år første søndag efter pinse d. v. s. søndag den 13. juni. Det ville blive for sent med 3. søndag.

Sidste år fik processionen et strålende forløb, ligesom eftermiddagsmødet, og vi håber, det må blive endnu bedre i år. Højmassen begynder kl. 10 og højærværdige pater Laux fra Aarhus prædiker, og det bliver også ham, der bærer det allerhelligste sakramente under processionen. Denne begynder kl. 11¼ — elleve en kvart — og går den sædvanlige vej op til Skt. Josefs hospitals have og efter en kort

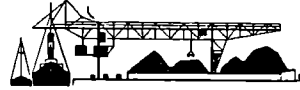
andagt dér tilbage til kirken, hvor der sluttet af med sakramental velsignelse. Der er spisning i salen kl. 13, og kl. 14 går jeg med dem, der ikke kender vejen, ud til Bygholm park til samme sted som sidste år. Det var en dejlig plads. Eftermiddagsmødet begynder kl. 14,30, og først taler tidligere præst i folkekirken, nu realskolelærer Olav Rørdam Bonnevie fra Helsingør. Anden taler bliver en lokal mand, nemlig politifuldmægtig Albert Per Nielsen her fra Horsens.

Under processionen er der som sædvanligt 6 mands hornorkester. Vi har denne gang et meget smukt nyt pluviale til præsten, der bærer sakramen-

tel. Det blev lavet i Brüssel sidste år. At vi denne gang som taler har en tidligere folkekirke præst, der er blevet katolik, kan påregne en usædvanlig interesse. Politifuldmægtigen er også konvertit og tager sig meget af de unge mænd her i sognet.

Det er som sædvanligt restauratør Sørensen fra middagssalen, der leverer maden, og den har altid været både rigelig og udmærket god. Den koster 3 Kr. 50 Øre pro persona, men den må bestilles i forvejen ved at sende pengene til katolsk sognepræst I. Olrik, Horsens, postgirokonto 7964. Pengene må være mig ihænde allersænest fredag den 11. juni *I. Olrik.*

Roskilde

<p>Roskilde Mejeri <i>Borgerdigtet Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør <i>Sci. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udfører arbejdet hos de katolske institutioner</p>	<p>Skolebøger - Skolerekvitter Læsekredse - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel <i>Sci. Olgade 24 . Telf. 3131</i></p>
<p>P. J. KJELDEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 <i>Leverandør til Sci. Maria Hospital</i></p>	<p>Algades Farvehandel <i>ROGER G. PETERSEN</i> <i>R. Guhle's Eftf.</i> ALGADE 17 - TELP. 822 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chocolade . Is . Konfektur CORNER CHOCOLADE <i>Specialitet: Anthon Bergs Chocolade</i> <i>Sci. Olgade 6 . Tlf. Roskilde 4037</i> Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 226 Udfører arbejdet ved de katolske Institutioner</p>	<p>Roskilde Skrivemaskine Service <i>Ringsstedgade 23, Telf. 2266</i> Lev. til de katolske institutioner</p>	<p>Ejgod Jørgensen Stagermester <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> <i>Sci. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør</i></p>
<p>Mønsterbageriet Olgade 17 Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbssted i Roskilde</p> <p><i>Thomas Larsens</i> Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>
<p>H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blitkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester</i> Maskinsnedkeri Lev. til de katolske Inst.</p>	
<p>Nakskov</p>		<p>Reserveret H. J.</p>
<p>Nye Tempus Ure - <i>med Garanti mod Tyveri og Skade</i> H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084</p>	<p>Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen <i>Farve- og Tapethandel</i> <i>Søndergade 4, Telefon 58</i> Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621</p>	<p>KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p> A/S Nakskov Kullimport Telefon Nr. 17</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Maj-juni:

30. S. Søndag i Kristi Himmelfarts Oklav (604—46); 2. Bøn: Oklav (600), 3. Bøn: St. Felix I (922); Præf. (519).

31. M. St. Angela Mericia (923); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (600), 3. Bøn: St. Petronilla ([67]); Præf. (519).

1. Ti. i Oklav (600—45); 2. Bøn: (hvid) Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (519).

2. O.* i Oklav (600—45); 2. Bøn: (hvid) St. Marcellinus, St. Petrus og St. Erasmus (927), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); Præf. (519).

3. T. Oklav af Kristi Himmelfart (hvid) (600—45); Præf. (519).

4. F. St. Frans Caracciolo (928); 2. (hvid) Bøn: Feria (= Søndag i Oklav, 604); Præf. (519).

5. L. VIGILIE TIL PINSE (607—(rød) 47); Helligaandens Præf. (520).

6. S.** 1. PINSEDAG (616—48).

*) Onsdag den 2. Juni, St. Eugenius I's Dag, er vor Hellige Fader PIUS XII's Navnedag. -- St. Eugenius I var Pave fra 10. August 654 til 2. Juni 657.

***) 1. Pinsedag afholdes den aarlige Pressekollekt.

St. Ansgars Kirke

Fredag 4. juni kl. 14: Udstilling af det højhellige sakramente til tilbedelse indtil andagten kl. 19,30.

Pinsedag kl. 7, 8 og 11,30: Stille messe. Kl. 10: Levitmesse.

2. pinsedag kl. 8: Stille messe. Kl. 10: Højmesse (Ingen 7-messe).

Sakramentskirken

I Juni, Juli og August holdes på alle søndage en aftenmesse kl. 19,30 (stille messe) i stedet for 17-messen. På Kristi Legemsfest: kl. 19,30: Højmesse.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København. K. Tlf. Pelæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annoncesafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,

Stenoegade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpriser 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

En bog, der virkelig er
noget for sig selv...

Hver side i DEN STORE STILHED, hvis forfatter nu er præst i Tjappistklostret St. Getsemani i Kentucky, er en bog, hvis visdom ikke vil være skjult for nogen læser.

Her berettes fortroligt, ærligt og ligetil om det moderne fredløse menneskes famlen blandt snævset i vor tids civilisation.

Tag bogen med i Deres feriekuffert.

363 sider — 18.75

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

VI-TO

og en
Skurebørste
gør
Underværker.

*/5 KAALUNDS SÆBEFABRIKER • KOLDING.

Retræte for Herrer paa Dalum Kloster

fra Mandag Aften den 23. August til Fredag Morgen den 27. August.

Retræten ledes af Pater A. Raulin, O.P.

Prisen for Deltagelse er 25 Kr., alt indbefattet.

Tilmeldelse bedes venligst sendt til Direktør Henry Schultz, »Mariabo«, Tøndervej, Kolding.

D. K. K. F.

Der afholdes Retræte for Damer paa Dalum Kloster fra Søndag Aften den 29. August til Fredag Morgen den 3. Sept.

Retræteleder: Pastor Th. King.

For Eneværelser (kun enkelte) betales Kr. 40,00 ellers Kr. 35,00. Senge-

BROCHURER
PRISLISTER
KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardvej 4 • Tlf. C. 11.313

linned, Haandklæder samt Serviet bedes medbragt.

Tilmeldelse, der er bindende, modtages af Fru Anna C. Rasmussen, J. L. Heibergsvej, 59, Odense.

50 Aar

I Anledning af Kontorchef Valeur Fausbølls forestaaende 50 Aars Fødselsdag har en Kreds af Venner samlet ind til en Gave, som vil blive overrakt Hr. Fausbøll ved en tvangfri Festlighed hos Josty i Frederiksberg Have Fred. 11. Juni Kl. 20,30. Venner af Hr. Fausbøll, som maatte ønske at tage Del i Festen, bedes henvende sig til Hr. Alf Simonsen, H. C. Ørstedesvej 16, Tlf. Eva 7905 (efter Kl. 18).

Ferie for enlige og ældre

I år bliver der på »Klitborg« ved Rørvig to feriehølder for enlige og ældre; mennesker, der som regel ikke er i stand til at betale for opholdet. For at Katolske Menighedsplejer kan gennemføre disse to feriehølder, må der gøres regning på, at en del mennesker med hjertet på det rette sted, støtter sagen økonomisk. Det er vigtigt, at børn kommer på landet i ferien; men det er ikke mindre vigtigt, at enlige og ældre, aldersrentenydere, invalider, rentenydere, folk, der lever under triste kår, bliver friskede op, får nye fysiske kræfter og nyt mod på livet.

Bidrag til ferie for enlige og ældre modtages med tak af Katolske Menighedsplejer, Bredgade 69 A, København K., Postkonto 66397.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Slagelse

FISK - VILDT - FJERRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OO 2518

Det er friskt fra Gøtze!

STAHL & NYLANDER
SLAGELSE

Kolding

Tricotage, Garn, Smaaling, køber De med fordel i

MACO TELEFON 3226Hjørnet af Teglgårdsvej,
og Domhusgade**Berring & Larsen A/S****Kul, Cinders, Brændselsoller**

Lev. til de katolske Institutioner

Det bedste Brød faar De hos
Rydberg

Domhusgade 27 . Telefon 588

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

J. Krenk

CIVILINGENIØR

Fredericiagade 14 . Telf. 3343

Udlært arbejdet ved den nye skole

Bech & Kildehøj

H Kildehøj & J Jeppesen

MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER

Udlært arbejdet ved den nye skole

Tøndervej 93

Telefon 2402

Peter From

KOLONIAL og DELIKATESSE

Domhusgade 27 . Telefon 3210

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

M. P. T. Vistoft

Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester

Badeværelser . W.C.

Haderslevvej 57 . Telefon 442

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Møller & Sørensen

TØMRER- OG SNEDKERMESTRE

Clemensgade, Telefon 33

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Allid det bedste

Kolding Andelsmejeri

Telefon 183

Lev. til de katolske Institutioner

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin.

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre

»Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7

Telefon 1923, 1924

M. Lauridsen

Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til kat. Menighed

V. FALThERAlt i Kolonial, Vin, Delika-
tesser, Tobakker og CigarerHj. af Hollændervej og
Kongebrogade . Telefon 698**Fa. Chr. Søndergaard's Eftf.**

Smedemester

Vestergade 16 . Telefon 1317

Udlært Arbejdet ved Den nye Skole

P. W. Christiansen

Aut. Installatør

Søndergade 26 . Kolding

Leverandør til den katolske Kirke

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952

1 Kl Okse, Kalve- og Svinekød

Konserves

Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Bogladen

med

de

mange

Bøger ...

Barkholts Boghandel**Brødrene Andersen**

Tømrermestre

Munkedamsvej

Telf. 281

Udfører Arbejdet ved den nye Skole

Esbjerg

Sv. Villemoes

KAFFE- OG THEHANDEL

Kongensgade 45

Leverandør til de katolske Institutioner

**Vestjydsk Rør- &
Sanitetslager A/S**

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Ulgo Christensen

Urmager, Optiker, Guldmed

Kongensgade 64, Telefon 829

Lev. til Sct. Joseph Hospital

Chokolader . Konfekturner . Bolscher

A. Ploug

Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Vesterbyens Kødudsalg

Villy Hansen

Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade

Tlf. 1667

Alt i Kød, Flæsk og Paalæg
Lev. til Sct. Josephs Hospital

SKOTØJET REPARERES HOS

H. SCHOU Nørregade 47

Udfører arbejdet for De katolske inst.

Becks Møbelforretning

ved Knud Beck

GRUNDLAQT 1898

Telf. 736, Torvet, Esbjerg

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

K. J. Højland

aut. Vand- og Gasmester

Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708

Udf. Arbejdet for de katolske Inst.

E. Boysens Fiskehandel

Allid friske Varer

Telefon 2247

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144

Esbjerg

Florian
*Sørensen***N. A. Frederiksen**

Nørregade 65 . Tlf. 576

Kolonial . Mel

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Før Pave Pius X's Helgenkaaring

Det meddeltes i Vatikanet i den forløbne Uge, at yderligere Henvendelser om Adgangskort til Højtidelighederne i Anledning af Pave Pius X's Kanonisation 29. og 30. Maj var formaalsløse, idet samtlige Pladser saavel i det Fri som i Peterskirken allerede var belagt.

— I Kanonisationshøjtidelighederne deltager ogsaa begge de Personer, for hvem Pius X har virket de Undere, der er blevet accepteret for Helgenkaaringen. Endvidere deltager en hel Del af den ny Helgens Paarørende, deriblandt Medlemmer af Familien Sarto, som senere er udvandret til Brasilien. En af disse, Guiseppa Sarto, assisterer ved Højtidelighederne den Hellige Fader som Kammerherre.

(KIPA)

Engelsk Deltagelse i Kanonisationen

Paa samme Dag som Helgenkaaringen finder Sted, indvies i Wootton i England (i Nærheden af Oxford) den første Kirke til den hellige Pius X.

Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, samt Abbeden fra Prinknash-Abbediet i Gloucester, Wilfrid Upson OSB, deltager i Helgenkaaringshøjtidelighederne i Rom. Prinknash-Munkene var tidligere anglikanske Benediktinere. Det var Pius X, der tillod Munkene, som dengang boede paa Øen Caldey, fortsat at bære deres anglikanske Dragt, ogsaa efter at de i deres Helhed var gaaet over til Katolicismen.

(CND)

Dronning Elisabeths Rejse styrker Enheden i Commonwealth

Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, celebrerede i Søndags i Westminster Cathedral i London en højtidelig Højmesse i Anledning af Dronning Elisabeths Hjemkomst fra sin Verdensomrejse. »Den kongelige Rejse har ikke blot styrket Baandene mellem Kronen og »Commonwealth-Landene«, men den har desuden været af stor Betydning for Styrkelsen af det indbyrdes Forhold mellem dem, der er Dronningens Undersaatter. Aldrig før har Baandene været saa stærke, som de er idag.

Sidste Lørdag ringede alle Storbritanniens Kirkeklokker under Modtagelsen. Paa de sidste Stationer under Dronningens Rejse gav saavel Malta som Gibraltar Bevis paa Katolikkernes Loyalitet over for det engelske Kongehus. Paa Malta aahned Dronningens et Seminarium, der ledes af Ordenssøstre.

(KNA)

URBI ET ORBI

Det katolske Universitet i Lublin »ensrettes«

Polske Emigranter, der er kommet til Wien, udtaler, at det katolske Universitet i Lublin, den eneste endnu eksisterende kristent baserede Højskole i Østeuropa, staar umiddelbart foran Sammenbrud. For nylig blev et Antal Professorer afskediget paa graat Papir uden nogensomhelst Motivering. Derpaa blev det juridiske og økonomisk-videnskabelige Fakultet lukket samt truffet Foranstaltninger til at »tilpasse« det filosofiske Fakultets Læreplan den marxistiske Lære. Da Staten støtter sit Modstykke, Marie-Curie-Skoldowska-Universitetet med alle tænkelige Midler, forudser man en snarlig Lukning af det katolske Universitet. — Det katolske Universitet har iøvrigt i den seneste Tid publiceret et Antal værdifulde videnskabelige Arbejder. (KNA)

8. December atter Helligdag i Østrig?

• Et Krav om, at 8. December — Mariæ ubesmittede Undfangelse — paany bliver officiel Helligdag i Østrig, har vundet Genklang i videre Kredse i Landet efter at Spørgsmaalet var blevet rejst paa »Tyrols Maria-Fest«. Præsidenten for det Østrigske Nationalraad, Dr. Hurdes, erklærede sig indforstaaet med Kravet og pegede paa Nødvendigheden af, at der straks indledes Forhandlinger, saaledes at allerede 8. December nu i Maria-Aaret kan blive fejret som Stats-Helligdag. Den østrigske Forbundskansler, Raab, er efter hvad der forlyder i hans Sekretariat, opmærksom paa og velvillig overfor Spørgsmaalet. (KNA)

Mikrofon i Pavens Vindue

Hidindtil har den Hellige Faders Helbred ikke tilladt Genoptagelse af de regelmæssige Audienser. Imidlertid er det i den senere Tid blevet Skik og Brug i Rom, at Pilgrimme af alle Nationer samles paa Peterspladsen og derfra bringer den Hellige Fader deres Hyldest. For at gøre det muligt for Paven at tale til Pilgrimme, er der nu blevet anbragt en Mikrofon ved Vinduet i Pavens Arbejdsværelse samt Højtalere paa Peterspladsen, saaledes at Paven nu kan tale direkte fra sit Værelse til Folket i nede paa Pladsen. Endvidere er der blevet installeret Belysning, som kan anvendes, naar Pius XII viser sig i Vinduet om Aftenen. (CND)

Pave Pius XII hædrer Franciskanerordenen

I Anledning af, at det er 200 Aar siden, at den hellige Frans' Kirke i Assisi blev ophøjet til Basilika, samt 700 Aar siden, at den berømte Kirke blev rejst, har den Hellige Fader stillet en Skrivelse til Franciskanerkonventualernes Generalminister, Pater Vittorio M. Costantino. Den Hellige Fader fremhæver Ordenens store Fortjenester og skriver: »Da vi ved, at Patriarken fra Assisi af det guddommelige Forsyn er blevet udset til ikke blot at reformere den daværende urolige Tids Kristendom, men alle Tidens Kristendom, saa haaber vi, at alle de mange, som i Anledning af Jubilæet søger til den hellige Frans' Grav, der maa øse Kraft til at hidføre en Fornyelse af Moralens, saa at den kun tragter efter det rette.« (KNA)

»Santa Maria Goretti« redder Flygtninge fra Jugoslavien

Fem katolske og tre ortodokse Jugoslavere, der ved Nattetid var flygtet fra Titos Politi med en Sejlbaad fra Byen Zara paa Adriaterhavskysten, kom for nylig i Havsnød ca. 15 Sømil fra Ancona (i Italien). En italiensk Fiskerkutter »Santa Maria Goretti«, tog de Skibbrudne ombord og bragte dem velbeholdne til Ancona.

Ugen forud havde yderligere 14 katolske Kroatere fra Triests B-Zone anmodet de italienske Grænsemyndigheder om Asyl, idet de angav i maanedsvis at have været udsat for Chikanerier fra Tito-Politiet Side paa Grund af deres religiøse Overbevisning. (KNA)

Katolikkongres i Schweiz

Under Mottoet »Til os komme dit Rige« samledes i sidste Uge henvendt 80.000 schweiziske Katolikker til X. schweiziske Katolikkongres, som denne Gang var henlagt til Fribourg. Præsidenten for den schweiziske katolske Landsforening, Nationalraad Studer, tog Ordet som Indleder. Efter ham fulgte en Dame — det var første Gang, at de schweiziske Kvinder var repræsenteret blandt Talerne paa en Katolikkongres — og derpaa Nationalraad Cottier. Efter Talerne celebrerede Biskoppen af Geneve-Fribourg, Mgr. Charriere, Pontifikalmessen, og efter Evangeliet lød den Hellige Faders Stemme over Radio Vaticana. Den Hellige Fader talte paa fransk, tysk og italiensk. Paven opfordrede bl. a. til Styrkelse af de religiøse og moralske Kræfter paa Baggrund af Materialismens og Laiceringens Fremtrængning — det er idag ikke Tidspunktet til at vise Forsagthed, men derimod til dristigt at tage Kampen op for Ret, Økonomi og bedre sociale Forhold. (KIPA)

Katolsk

Ugeblad

6. Juni 1954
102. Aargang
Nr. 23

PINSE

2000 Pilgrimme paa
Aasebakken

Biskop Mangers Tale

Katolikkerne i Vietnam

Kardinal Stepinac
overvaages nøje

»Moskva-Paris via Peking«

PRESSESØNDAG

Det er naturligt i disse Dage at mindes det store Pinsesævn i Fjor. Vi trængte til det den Gang, og ved Siden af alle de andre Værdier, det gav os, maa vi ikke undervurdere Værdien af, at det lykkedes. Der skulde fra mange Sider en Kraftanstrengelse til, om ikke noget, som var lagt op i saa stort et Plan, ynkeligt skulde falde sammen til noget ganske dagligdags. Vi kunde mere, end vi egentlig turde have haabet.

I Dag har vi ogsaa Lov til at mindes

den Andel, dette vort Ugeblad havde i, at Pinsesævnet lykkedes saa godt. Takket være vort Blad kunde en ikke ubetydelig Del af Forarbejderne ske gennem vore Spalter. I en væsentlig Del af den nødvendige Agitation, der bar saa god Frugt, var Ugebladet det

Redskab, Stævnekomiteen med Held benyttede — ligesom det var Bladet, der fik til Opgave at referere og samle de enkelte Resultater til en Helhed.

I Dag mindes vi det, fordi det er »Pressesøndag«, hvor der i alle Kirker og Kapeller optages Kollekt til Støtte for den katolske Presse. Med forrige Pinse i Tankerne er det klart for enhver, hvor uundværligt som vort indbyrdes Meddelelsesmiddel, Ugebladet er. Uden et saadant Blad er vort Fællesvirke dømt til at forkrøbles. Og omvendt er Ugebladet i Stand til at muliggøre en Samling, saa tit en stor Fællesopgave kalder. Naar der i saa Henseende desværre er Grænser for, hvad Bladet formaar, skyldes det, at en Del Katolikker endnu ikke har forstaaet, at et katolsk Blad af orienterende Art som en Selvfølge bør holdes og læses i hvert eneste katolsk Hjem — hvad alle vor Tids Paver og Biskopper saa udtrykkeligt har udtalt utallige Gange.

Det katolske Blad har adskilligt flere Opgaver end den ene, vi ovenfor har nævnt. Om dem alle gælder det, at vi faar langt bedre Mulighed for at løse dem helt tilfredsstillende, hvis det efterhaanden bliver et Særsyn, at et katolsk Hjem ikke holder »Katolsk Ugeblad«.

Naar man Pinsedag giver sin nyttige og velkomne Skærv til Pressekollektten, bør man ikke glemme, at nyttigere og endnu mere velkommen vil en ny Abonnent være. Og De kender sikkert én, der burde og kunde holde Bladet.

TRE BISPER FORAN VOR FRUES BILLLEDE VED AASEBAKKE-VALFARTEN
(Se iøvrigt inde i Bladet).

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermeester- og Entreprenørførr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

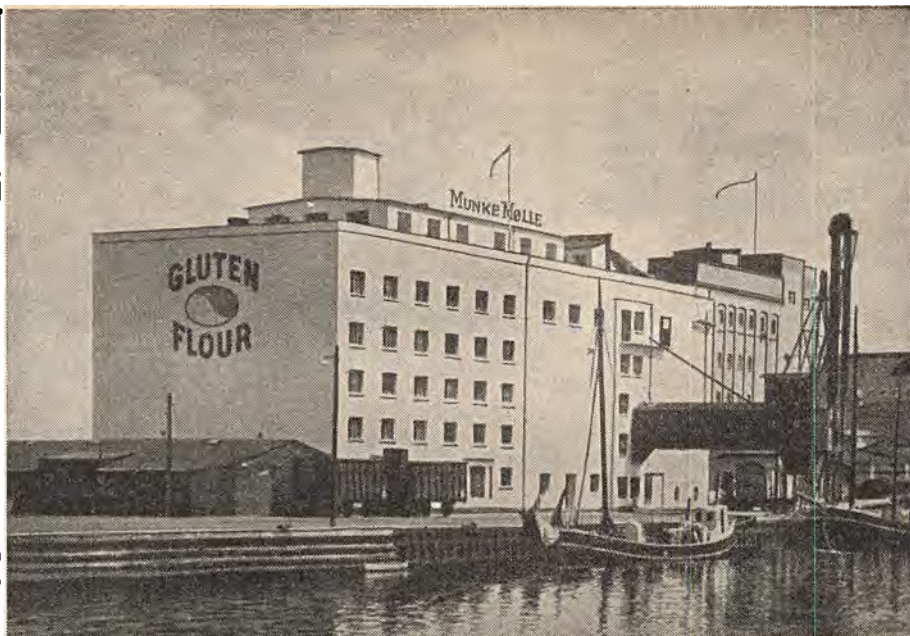
Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej
København F

Tlf. Godthåb 656

Mosaik
og Terrazzo

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearnllys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

KAJ M. JENSEN
DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

MEJERIET Vesterbro

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Måned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **A/S I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Pinse i Danmark og Pinse i Guds Rige

Birgitte West:
HELLIGAANDENS
KOMME. (Sct. Bendt,
Rudkøbing).

Vi elsker alle den nordiske Jul, hvor vi møder Engle »paa Sne ved Midnatstide«; men alligevel vilde vi hellere, om vi kunde fejre Jul i Bethlehem og knæle i Fødselsgrøtten paa det Sted, hvor Jesus blev født af Jomfru Maria. Paa samme Maade holder vi i Norden af Paasken som den Foraarets Fest, hvor Livets Genfødselse i Naturen taler til os om Dødens Overmand; men dog var der andre Steder, hvor vi, om det var muligt, hellere vilde fejre Paasken. Tænk, om vi kunde fejre den i Jerusalem og staa ved den tomme Grav, eller om vi kunde være i Rom og knæle paa Peterspladsen blandt Hundredtusinderne, medens Kristenhedens Overhyrde velsigner Byen og Alverden, og alle Roms Klokker med Jubel forkynder, at »han er opstanden!«

Men nu er det *Pinsen*, det drejer sig om, og om den Fest gælder det vist, at den har vi slet ikke noget Ønske om at fejre andre Steder end netop i Danmark! »Nu kom vor Pinseliljetid, nu har vi Sommer skær og blid!« Aldrig er vort Fædreland skønnere end ved Pinsen, og Sommervindens sagte Sus i Bøgenes lysgrønne Løv taler til os om *Aandens Sus* fra det Høje!

Er det saa blot Naturens Stemning, der er afgørende for os, naar vi tænker over, hvor vi helst vil holde Pinse? Det er det sikkert for de mange, for hvem Pinsen er blevet en Sommerens, Fædrelandets og Bøgetræets Fest, men *ikke* for os! Naar vi ikke faar den Tanke, at vi vil til Jerusalem for at holde Pinse, skønt det var dér »de alle var samlet, da Pinsefestens Dag kom«, saa hænger det sikkert sammen med vor vidunderlige Tro paa, at Pinsen i Virkeligheden hverken er knyttet til Tid eller Sted, men at det i Guds Rige er Pinse *altid og overalt!* Og derfor bliver Pinsen, udfra sit Indhold betragtet, Aarets største Fest, for var det ikke blevet Pinse, saa havde vi hverken fejret Jul eller Paaske eller nogen anden Herrens Fest! Med *GUD HELLIGAANDS* Komme blev det nye Gudsrige skabt paa Jorden, dér hvor Guds Naades Sol altid straalere i al sin Glans, og det er mere end Sommersol over Hav og Bøgeskove!

*

Hvad skete der egentlig paa den første Pinsedag i Jerusalem? Vi tror, at det var Guds Aand, der blev udgydt fra det Høje, men vi glemmer at tænke over, at dette manifesteredes ved en Begivenhed, som samlede Tusinder af Vidner. I Stalden i Bethlehem var der kun

ganske faa, der anede et Under, og Opstandelsen var til at begynde med kun aabenbar for »de forud beskikkede Vidner«, men Pinsens Under kom med et saadant Himlens Brus, at hele Byen blev grebet deraf, og Mennesker af alle Verdens Folkeslag strømmede sammen i Tusindtal og lod sig omvende ved Peters store Pinseprædiken og døbe samme Dag. Det var Riget, som Jesus Kristus havde stiftet, og som gjorde det udødeligt og uovervindeligt, ufejlbarligt og evigt, den Sjæl, som var selve Evighedens Aand: *GUD HELLIGAAND!* Og Ilden fra Himlen fik Tongerne til at gløde, saa Vidnesbyrdet om Jesus og alle Guds store Gerninger genlød paa alle Tungemaal!

*

Hvad sker der saa i denne Pinse, som vi nu med Glæde skal fejre! Akkurat det samme som paa den første Pinsedag, og netop derfor er Pinsens Fest og Glæde saa stor! I Guds hellige Kirke er det altid Pinse, for Gudsriget er ikke noget færdigt men det, som stadig skabes ved *HELLIGAANDENS* Udgydelse fra det Høje, og samme Aand bliver ved med at genføde og levendegøre Sjælene i dette Aandens Rige. Og Vidnesbyrdet om Jesus og Guds store Gerninger genlyder fra Tusinder af Tonger paa alle Verdens Modersmaal for Mennesker af alle Racer og Nationer! Det giver os et vældigt Udsyn at betragte den stedsevarende Pinse!

*

Nu er det Pinse i Kirkens Liturgi og paa Folkets Kalender. For de mange er det blot »Pinse i Danmark«, men for os er det *Pinse i Guds Rige*, og derfor er vor Jubel større end deres, der blot ser Skaberaanden i Naturens Verden. Vi *aner* et større, pinseligt Skaberværk, som ikke er afsluttet, før Gudsriget omfatter alt og alle, og hver eneste Sjæl er helliggjort ved Aandens Virken. Men Riget er *født*, og vi takker Gud for Naades Sol og Sommer! Vor Pinsehøje er, at baade Riget og Rigets Børn maa vokse i Tal og i Aandens Styrke:

»Pinsevind fra Gud,
bær dit blide Bud
som et sagte Sus i Lunde!
Kald i Jesu Navn
ind i Kirkens Favn
Sjæle, som mod Lyset stunde!«

N. R. M. Oppermann.

En mariansk Ungdom vil redde Folk og Land

2000 Pilgrimme hos „Vor Frue af Aasebakken“

Allerede om Morgenens tydede alle Tegn paa, at Valfarten skulde faa en større Deltagelse end tidligere Aar: Vejret var fint, og STogene bragte stadig flere og flere Valfarisdeltagere til Holte: da Processionen satte sig igang var det henimod halvandet Tusind Mennesker — og endnu et halvt Tusind sluttede sig til Skaren, da den naade frem til Høsterkøb. Allet var rejst paa den store Plæne, vendt mod Menigheden, og Prælatmessen tog sin Begyndelse. Biskop Mangers celebrende, og Biskopperne Suhr og Nelson overværede Messen. Under Messen talte Biskop Mangers paa sin vanlige indtrængende og opildnende Maade, selv saa aabenlyst glad og opmuntret over den store Skare, der var samlet her for at hylde Vor Frue.

Biskop Mangers Prædiken

I enhver sann katolikks hjerte brenner en dyp og inderlig kjærlighet til Maria, vår guddommelige Frelseres hellige mor. Hverken angrep eller hån eller misforståelse fra anderledes troende kan minske ennsi slukke denne kjærlighet. Den er så fast inngrodd i vår sjel og så levende i vår religiøse bevissthet at vi uten den ikke kan tenke oss å kunne leve som sanne kristne.

Når Gud vilde bruke Maria for å

gi oss Kristus og når han selv vilde at hun skulde være vår mor idet han gjorde oss til Kristi brødre, hvorledes er det da mulig at noen kan si: »Vi har nok med Kristus.«? Det er nok så at Kristus er vor eneste frelser, men alle trenger vi en mor, fordi vi alle kommer fra en mors liv og er vokset opp på en mors fang. Det er noe av det dypeste i hvert menneskebryst at det i nøden skriker etter hjelp fra moren.

Der har vi, menneskelig talt, den dypeste grunn til menneskehetens evige »Ave Maria«, til menneskehetens evige bønn om hennes hjelp, til de utallige nådebilder, vallfartssteder, prosesjoner og manifestasjoner til hennes ære og om hennes forbøn. De er som gjenlyden av tonen fra himmelen som aldri forstummer i sjelens pilgrimssang, den sang som vel kan lyde glad, men oftere vemodig og bønnfallende, som pilgrimsgangen selv ikke bare er skjønn, men oftest tung og tornefull. Da har menneskene ropt om morens hjelp og fått den:

Høyt mot himlens hvelv det gjalder:
Når Maria man påkaller,
Aldri noen ubønnhørt på jord ble sett
(St. Bernard).

Som apostlene i nattverdsalen har menneskeheten flokket seg omkring

ORIENTERING

Kirken i Vietnam foran Vietminh's ny Offensiv

Av Vietnams omtrent halvanden Million Katolikker (1.480.200) befinner de 690 Tusinde eller rettere sagt omtrent Halvdelen sig idag med samt 800 Præster og 1.000 Ordenssøstre i Vietminh-Omradaet. I Nord-Vietnams Diocesser er 42% under kommunistisk Kontrol, i Central-Vietnams apostoliske Vikariater 58% og i de kirkelige Omraader i Syd-Vietnam 5%. Laos har ingen, Kambodseha ca. 40.000 eller ca. 33% af de 120.000 Katolikker i den kommunistiske Zone.

Det er imidlertid ikke i alle af Vietminh besatte Omraader, at Kampen mod Kirken føres lige intensivt. Præsterne er dog allevegne for det meste under skarp Kontrol og saa godt som allevegne er de katolske Skoler lukkede og religiøse Foreninger opløst. Konvertiterne er udsat for allehaande Repressalier og i enkelte Zoner har Kommunisterne oprettet »Folkedoinstole« efter kinesisk Forbillede. Adskillige Steder har der endog været gennemført »pligtmæssige Omskingskursus«.

Til at begynde med var der en Del Katolikker, der i Uvidenhed om denne rette Sammenhæng kritikløst sluttede sig til Kommunisterne, idet de mente, at de paa denne Maade vilde være i Stand til at redde deres Lands

Uafhængighed. Men efter at Biskopperne i Vietnam for to Aar siden afslørede de kommunistiske Organisationer og forbød Katolikkerne enhver Form for Samarbejde med disse Organisationer, har der kun været faa Tilhængere at hente inden for Katolikernes Rækker, til og med da Vietminh ret hurtigt lod sin katolikvenlige Maske falde.

Den vietnamesiske Kirkes vigtigste Omraade er de apostoliske Vikariater i Hanoi-Deltaet. Her lever der ca. 822.000 Katolikker, d.v.s. 55,5% af alle Vietnam's Troende. I dette Omraade har ogsaa fem af de syv indfødte Biskopper deres Sæde, hvilket endvidere er ensbetydende med, at den vietnamesiske Klerus, der udgør mere end 80% af den samlede Gejstlighed, netop er stærkest her. Det kirkelige Liv staar i fuld Blomst i Hanoi-Deltaet, og ifølge Udtalelser af forviste Missionærer har der her i de seneste Aar været særlig mange Konversioner.

For Øjeblikket er imidlertid 335.000 eller 40% af de 822.000 Katolikker i Hanoi-Omradaet under kommunistisk Kontrol. De resterende 487.000 Troende i Hanoi-Omradaet udgør dog stadig 60% af de Katolikker, der endnu lever uden for Kommunisternes Omraade. Hele Omraadets Erobring eller en almindelig politisk Deling af Landet mellem 16, og 20. Breddegrad vilde allsaa betyde intet mindre end en Katastrofe for Kirken. KM.

NOTER

Sommertidens Søndags-Gudstjenester

I Lighed med tidligere Aar vil Ugebladet i sit sidste Nummer i Juni og Juli Maaned offentliggøre en Fortegnelse over Messetiderne om Søndagen i samtlige Kirker og Kapeller Landet over i Sommermaanederne. De Herrens Sognepræster og Rektorer anmodes derfor indtrængende om snarest belejligt — og senest 16. Juni — at meddele Ugebladets Redaktion Søndagsmessetiderne i Juli og August.

henne, for sammen med henne og gennem henne å be om opplysning, trøst og hjelp fra Ham som holder verden og menneskenes skjebne i sin hånd:

Bær du frem på de blide leber
bønn for alle kristensjeler.

(Lilja).

Hva Maria har betydd og betyr for familien og familielivet, for kvinnens ære og verdighet, for barnens og ungdommens renhet og idealisme, kan bare den forstå som grundig studerer Kristi Kirkes historie og lærer å kjenne de helteskikkelser kristendommen har fostret, all det skjønne og edle den har frembragt i menneskesjelene fra de aller første kristne tider av helt til idag.

Familiens nød er vår tids største nød. Mange ytre forhold kan spille inn her, så som holignøden, de økonomiske kår og de ulykker krigen har bragt over verden. Men mon ikke hovedgrunnen er at den er veket bort fra det familieideal som Maria er det herligste forbilde på, og gitt innpass for den antikristne ånd som bare vil nyte livet og ikke påta seg noen plikter. Alle begrep om kjærlighet og ekte-skap blir innholdsløse når de ikke ses i et høyere lys. Se opp til Maria: I kjærlighets full hengivenhet tar hun moderskapet på seg og blir i sannhet hjertet for den hellige familie i Nasaret. Bare etterligningen av Maria, så fylt av kjærlighet og renhet i sitt familieliv, kan læge den moderne familie og gi den tilbake den levende og lykkegjørende kraft, som skaper lyddighet mot Guds lov, aktelse for den annen parts samvillighet og hjelp til gjensidig forståelse.

Før Maria — »kvinnen klædt i solen og med krans av tolv stjerner på sitt hode« (Joh. Åp. 12,1) — trådte fram på arenaen, var kvinnen ikke annet enn manns slave eller gjensland for hans lyster. Men i lyset av Maria fikk hun et nytt ansikt som gjenspeilte Den hellige jomfrus trekk, fulle av kjærlighet og renhet, ydmykhet og verdighet. I den kristne middelalder så mannen Guds mor i hver kvinne. Kvinneære var hellig og måtte ikke trækkes på, for det var Marias ære og verdighet. Den moderne tidsånd har emansippet kvinnen og gitt henne større selvstendighet, men samtidig har den gjort henne til slave av tidens slagord og tatt fra henne forståelsen for den dype, gudgitte bestemmelse: i kjærlighet og renhet,

Prælatmessen paa Aasebakken.

hengivenhet og tjenersinn å forme Kristus i seg selv, i familien og i samfunnet. Bare ved atter å prege Marias bilde og Marias trekk i seg, kan kvinnen finne tilbake til sitt sanne vesen og den oppgave Gud har gitt henne, til den verdighet og bevissthet om sitt høye kall, som har preget alle edle kvinner.

Og kan det finnes noe skjønnere og høyere ideal til å løfte barnene og ungdommen enn Marias bilde og eksempel? Virkelig kristne foreldre som tenker på sine barns evige vel, planter samtidig med sin kærlighet til Gud også kjærligheten til den rene jomfru i deres hjerte. Det er den skjønneste opplysning om livets hemmelighet de kan gi dem. Det gis ikke noe effektivere middel til å oppgløde ungdommen for det store, edle og skjønne enn bevisstheten om at en ren og syndefri mor våker over dem og følger dem på hvert skritt gjennom livet. Er det vel mulig at unge mennesker som har en brennende kjærlighet til den himmelske mor i sitt hjerte, gir etter for det onde, det lave, det syndige som lokker dem? En ungdom som er fylt av kjærlighet til Maria, vil kjempe mot alle fristelser og seire. Før den kan falle, må den først ha revet kjærligheten til den himmelske mor ut av sitt hjerte. Jo dypere, renere og helligere Marias bilde er preget inn i barnens, i den unge kvinnes og den unge manns sjel, dess mer er de verget mot alt det onde. Vår ungdom må derfor — til tross for det moralske forfall og omvurderingen av de sanne verdier på næsten alle områder — gjenspeile Marias bilde for ikke å bli revet med ned i avgrunnen, men for å kunne bygge opp en sunn og sterk slekt. For det må vi vite at når et folk mister respekten og ærbødigheten for det hellige, det rene, da har det også mistet sin eksistensberettigelse og vil dø. En mariansk ungdom vil redde land og folk.

Det var derfor en mørk og skjebnesvanger dag, ikke bare for Kristi Kirke, men for hele det menneskelige samfunn, da reformatorene kastet Ma-

riar bilde ut av kirkene og lot hennes lovsang forstumme. Den dag døde uendelig meget skjønt og edelt i menneskeheten: Forståelsen for det rene og jomfrulige svant og med det også respekten for familiens enhet og hellighet. Ja, mer enn det: synet på Kristus, troen på Kristi guddom ble formørket i mange sjeler. Er det overhodet muligt å bekjenne seg til Kristus, den levende Guds sønn, og samtidig å avvise den mor Gud har valgt både til ham og til oss? Når kristendommen har til oppgave å gi oss barneskår hos Gud, er det da ikke en selvfølge at også moren må ha sin plass, nettopp *hans* mor som vi er brødre til? »Sønn, se din mor« (Joh. 19,26).

Kristendommen idag er splittet og står avmektig overfor den bølge av materialisme og gudløshet som truer

»Vi Katolikker synes at have affundet os med at det vigtigste Middel, hvormed man kan øve Indflydelse paa Masserne, er vore Modstanderes og de indifferentes Privilegium.«

»Det er forgæves at bygge Kirker og Skoler — dersom I ikke har en katolsk Presse, da er alt tabt!« (Pave Pius XI)

»Den, der indtager en ligegyldig Stilling til den katolske Presse, har ingen Ret til at kalde sig en tro Søn af den katolske Kirke.« (Biskop Kettleer)

med å føre hele det menneskelige samfunn i avgrunnen. For en slagkraft vilde den ikke få om alle kristne i likhet med apostlene og de første kristne vilde samle seg om Maria i bønn om Guds hellige ånd for vår arme, splittede og famlende verden. Det er Maria, Kristi og de kristnes mor, som igjen må skape enhet mellom alle sine barn og føre dem sammen i troen på den ene Frelser som Faderen har sendt til verden, nettopp for at alle skal være ett i én hjord under én hyrde. Kom derfor tilbake til moren for å knele sammen med henne ved krybben, slå sammen med henne ved korsel, be sammen med henne om verdens fred og verdens redning. Det er den eneste ekumeniske veg til gjenforening av alle kristne i tro på og i kjærlighet til den ene Frelser, Jesus Kristus.

Høytelskede i Herren, jeg ber dere alle og særlig dere, kjære barn og kjære ungdom: preg Marias bilde dypt inn i deres hjerte, bildet av den rene, ydmyke, lydige Herrens tjenerinne, så dypt at det alltid må stå levende for deres sjels øyne og lyse for dere i alle kamper og stormer. Husk at det er morens bilde, en mor som har følt og lidet det samme som vi alle føler og lider, men som med sin mektige forbønn formår alt hos sin guddommelige sønn, og derfor er vår sterkeste verge. La aldri lovsangen til henne forstumme i deres hjerte. Den vil lette den tunge pilegrimsgang og trygt føre oss fram til målet.

Amen. *

Om Eftermiddagen talte vor egen Biskop og tolkede sin meget store Glæde over at se saa mange paa Aasebakken. Men selv om der var mange, saa kunde der dog komme endnu flere — vi burde gøre det til en god Vane at besøge Vor Frue af Aasebakken ogsaa paa andre Tider i Aarets Løb. Biskoppen erindrede om Pinsestævnet for et Aar siden, det stortilrede Møde, som udenlandske Deltagere havde udlagt som et Bevis paa Kirkens Livskraft herhjemme. Det var da sikkert ogsaa en Frugt af Pinsestævnet 1953, at der i Aar var mødt saa mange her paa Aasebakken. Det er først i de senere Aar, at vi har faaet en hel Del unge katolske Familier med flere Børn — og disse Familier indebærer Kirkens Haab om Fremtiden. Naar Børnene idag, udtalte Biskoppen, over hele Jorden samles i Bøn for Freden, vil vi forene os med dem. Vi ved, hvor truende Verdenssituationen tegner sig netop i vor Tid — maatte Vor Frue hjælpe os med sin mægtige Forbøn hos Gud, han som ene kan skænke Verden den sande Fred. Derefter talte Pater Dr. H. Roos S.J. om den ny Helgen, Pave Pius X. (Talen var gengivet her i Bladet sidste Uge).

Og saa fulgte den afsluttende Procession: tre Bisper, en lang Række Præster og Ordensøstre samt hele den store Valfartsskare ledsagede Vor Frues Billede tilbage til Klosterkapellet — en Dag, med gode Løfter om Kirkens Fremtid herhjemme var til Ende.

Katolsk Aftenskole og dens Resultater

Katolsk Aftenskole har nu gennemført sin undervisning i 2 vintre og med så gode resultater, at det berettiger til en omtale.

Det kursus, der begge år så langt samlede de fleste deltagere, var religionskursus'et. Sidste efterår ledede pater Raulin af Dominikanerordenen timerne — man bør netop sige »ledede«, for aftenskolen nøjes ikke med passive tilhørere; der er tale om reel undervisning, overhøring og skriftlige opgaver. Pater Raulin arbejdede først med emnet »Den naturlige Gudserkendelse« for senere at tage det endnu større emne op »Treenigheden«. Efter nytår fortsatte pastor Ib Andersen med at gennemgå læren om Kristi Guddom og menneskevordelsen. Selv om ikke alle de tilstedeværende ønskede at være egentlige elever, men snarere tilhørere, krævedes der også meget af dem, for kursus'et ligger på et sådant niveau, at en stor indsats forlanges af tilhørerne, og den var så mange villige til at yde, at dette kursus gennem begge år måtte deles i 2 parallelle klasser. Den store tilslut-

ning til dette kursus er så meget mere bemærkelsesværdig, som 4 sogne i København giver en offentlig gennemgang af katolsk tros-lære; ganske vist er der i disse tilfælde tale om en gennemgang af mere kateketisk art.

Af praktiske kursus har *Katolsk Aftenskole* også i år prøvet et kursus i børneopdragelse. Selv om kursus'et lå i hænderne på de allerbedste fagfolk, må det indrømmes, at tilslutningen var ringe, men det skyldes måske, at katolske forældre ikke er slet så tvivlrådige på dette punkt, som andre forældre tilsyneladende er det.

Derimod samlede husholdningskursus'et altid elever; første år under søster Rose's ledelse, andet år under husholdningslærerinde, fru Kirsten Bjørnild's ledelse. Selvfølgelig lærte eleverne at lave både faste- og abstinensmad, og da man tit får det indtryk, at mange danske husmødre giver blankt op, når et måltid skal være kød-løst, må det siges at være både nyttigt og fornøjeligt at lære gode ideer. Deltagerne var også glade for den atmosfære, der herskede, og som den fælles bordbøn var med til at skabe. Det vil derfor være fuldtud berettiget til efteråret at fortsætte med et katolsk husholdningskursus, fordi der gerne skulle skabes tradition for, at årets vordende husmødre modtager en del af deres praktiske uddannelse netop

dér, hvor den åndelige baggrund også er i orden.

At religionskursus'et fortsætter, siger sig selv, både for katolikernes egen skyld, men også under hensyntagen til den stadig levende debat katolicisme/protestantisme må det siges at være en absolut nødvendighed. Det er muligt, at *Katolsk Aftenskole* vil søge også at tilrettelægge en mere kateketisk gennemgang af katolsk tros-lære under særlig hensyntagen til ikke-katolikkers deltagelse, men formen herfor er endnu ikke afklaret.

Inden længe vil *Katolsk Ugeblad* give nærmere meddelelse om aftenskolens planer for efterårssemestret, så alle interesserede i tide kan tage en beslutning om deltagelse.

Kjeld Geertz-Hansen.

Fulda fejrer Mindet om Tysklands Apostel

1200-Aaret for Bonifatius' Martyrdød

Bonifatius-Staden Fulda — midt i Tysklands Hjerte — fejrer i Aar i Dagene 30. Maj til 13. Juni 1200-Aarsdagen for Tysklands Apostel, den helige Bonifatius' Martyrdød. Ved de

Kardinalen med Returbilletten

For Guiseppe Sarto, Venezias Patriark, fulgte der nu en forfærdelig Nat. Han kunde ikke faa en Bid Mad ned ved Aftensbordet, til trods for, at hans tro Kammertjener flere Gange nødede ham og sagde: »Eminence, hvadenten De nu bliver Pave eller ej, De maa da i hvert Fald spise lidt.«

Lidt efter bad Sarto imidlertid baade Bressan og Giovanni om at forlade Værelset. Han vilde være alene, helt alene med Vor Herre i denne forfærdelige Nat, der skulde blive den mest afgørende i hans Liv.

Han knælede ned paa sin Bedeskammel, begravede Ansigtet i sine Hænder og bad længe og inderligt. Og alt imedens han bad, saa passerede hele hans hittidige Tilværelse Revue for hans indre Øje. Han genoplevede sin fattige Barndom, de af-savnslige Studieaar, den overmaade lykkelige Tid som Kapellan i Tombo-lo, den elskede Præstegaard i Salzano. Og videre: Treviso, Mantua, Venezia, alle Stationerne paa hans Livs Vej. Stadig var Byrden paa hans Skuldre blevet tungere og tungere, og nu skulde han maaske bestige den sidste Top, skulde faa hele Verdens Byrde lagt paa sine Skuldre, skulde blive Kristi Stedfortræder her paa Jorden?

»Nej, nej, jeg kan ikke. Jeg er ikke værdig, Herre, Du ved det dog.« Og ligesom den udvalgte Discipel i sin Tid paa Genesareth Sø, saaledes bad nu ogsaa Sarto til sin Herre og Me-ster: »Herre, gaa bort fra mig, jeg er et syndigt Menneske.«

Træt rejste han sig fra Bedeskam-

Forfatteren Wilhelm Hü-nermann — der ogsaa er kendt herhjemme bl. a. gennem Oversættelser, udgivet af »Pauluskredsen« — har under Tittlen »Brennendes Feuer« i Anledning af Pius X's Kanonisation udsendt en Levnedsskildring af den ny Helgen, hvorfra vi nedenfor gengiver et Udsnit.

len og vandrede frem og tilbage i sit Værelse, fuld af Ængstelse og Fortviv-else.

Og hvad vilde der ske, dersom han afviste Valget? De fleste Kardinalers Modstand imod Rampolla var for stærk til, at den kunne brydes, og de andre havde i sidste Valgømgang kun opnaaet ganske faa Stemmer. Aa, Gud, hvad vilde der dog ske? Kirken skulde have en Hyrde, og hvis de andre Kardinaler nu valgte ham, havde han saa Lov, havde han Ret, til at afslaa?

»Herre, hjælp mig!« bønfaldt Sarto, med begge Hænder løftet op mod Krucifikset. »Sig mig, hvad jeg skal gøre?«

Hvad havde Han svaret Petrus, da denne vægrede sig? Et eller andet Sted i hans Hjerte lød Vor Herres Røst: »Vogt mine Lam, vogt mine Faar!« »Herre, Byrden er for stor, den tynger mig til Jorden,« stammede han i Ængstelse.

»Mit Aag er mildt og min Byrde er let.«

»Herre, jeg er bange, bange for Værdigheden, som jeg ikke ved, hvordan jeg skal bære, jeg er bange for mig selv!«

»Vær ikke bange, jeg er hos dig alle Dage . . .«

Da bankede det pludselig paa Døren. Sarto for sammen, han blev re- vet ud af sine egne Tanker. Det var Kardinal Gibbons, Baltimores store, gamle Kardinal.

»Jeg hører, at De stadig er oppe, Eminence!«, sagde han paa daarligt Italiensk. »Kære Ven, gør Dem nu ikke saa mange Bekymringer. Hvis Gud nu vil have Dem, og det vil Kardinalernes Afgørelse vise, saa maa De ikke sige Nej.«

»Mener De . . .?« stammede Sarto med træt Stemme.

»Nej, De maa ikke, Eminence,« sagde den godmodige Amerikaner.

»Men jeg er dog ganske uskikket. Jeg kender ikke noget til den store Verden, og jeg forstaaer mig slet ikke paa storpoltiske Anliggender. Husk dog paa, at jeg er vokset op paa Landet, og min Far var en gammel jævn Bondemand.

»Jamen, saa respekterer jeg Dem da endnu mere, og saa ved De da, hvad det er, Menigmand har behov. Nu skal De lade være med at gaa rundt her, gaa nu i Seng og overlad Resten til Forsynet!«

»Jamen, jeg har jo min Returbillet i Lommen,« sagde Patriarken fra Venezia med et lille Smil paa Læben.

»All right, hvis det kun er det, der trykker Dem, saa vil jeg minsandten holde Dem skadesløs,« smilte Amerikaneren. »Nu god Nat!«

Men selv om Sarto fulgte Gibbons Raad, saa fik han dog ikke megen

Bonifatius-Domen i Fulda

sidste store Bonifatius-Festligheder i 1905 bragte 97 Særtog ialt over 60.000 Katolikker til Fulda, og denne Gang regner man med endnu større Tilstrømning omend man maa se bort fra Deltagere fra Øst-Zonen.

Jubilæumsfestlighederne tog deres Begyndelse sidste Lørdag den 29. Maj, hvor alle de tyske Bispedømmer var repræsenteret ved deres Overhoveder, talrige Bisper og Abbeder fra Ind- og Udland samt Pilgrimme fra alle europæiske Lande fyldte Pladsen foran Bonifatius-Domen, hvor det tyske Episkopat hvert Aar samles ved Helgenens Grav. Jubilæumsfestlighederne naar deres Højdepunkt 13. Juni, hvor samtlige tyske Biskopper paany samles til deres aarlige Møde og ved denne Lejlighed deltager i en højtidelig Procession gennem Byen med den hellige Bonifatius' Relikvier.

Hen paa Efteraaret samles tyske Katolikker til 76. tyske »Katholikentag« ligeledes i Fulda, og man regner med en Deltagelse paa henvend 200.000 Katolikker.

tog i Tavshed sin Plads. Valget fandt Sted i aandeløs Tavshed — alle ventede nu Helligaandens Svar. Man hørte kun Pennenes Kradsen paa Papiret, Lysenes svage Knitren, naar Flammerne varmede Lakken op. Og saa faldt Stemmesedlerne i den gyldne Kalk.

En af Kardinalerne foldede Stemmesedlerne ud og læste Navnene op. Da Patriarkens Navn lød for fireogfyrretyvende Gang vendte alle deres Blik mod Patriarken, der stod med bøjet Hoved og støttede sig til Rygstødet paa sin Stol. Valget var truffet. Med overvejende Flertal havde Konklavet stemt paa Patriarken fra Venezia.

Kardinal Richard, Paris' fireogfirsindstyve-aarige Ærkebiskop forkyndte højtideligt, at Guiseppes Sarto, Patriarken fra Venezia, var valgt til Pave.

»Tager Du mod Valget, som efter kanonisk Ret har gjort Dig til Pave?« spurgte Kardinaldekanen paa Kirkens gamle Sprog.

»Havde Gud dog blot ladet denne Kalk gaa mig forbi,« lød Sartos Svar med sitrende Stemme, »men hans Vilje ske!«

»Du tager altsaa imod,« gentog Oraglia, en Smule utaalmodigt, som om han ventede et tydeligere Svar.

»Ja, jeg lager imod Valget!« erklærede Sarto. »Accepto in cruce!«

»Hvilket Navn beslutter Du dig til at vælge?« I aandeløs Tavshed ventede Kollegiet nu paa Svaret. Han kunde nok have ønsket at vælge Navnet Leo, da det jo var Leo XIII, der havde ophøjet ham til Biskop og Kardinal, men han svarede: »Pius X. Jeg vælger dette Navn, fordi de Paver, der har baaret Navnet Pius i de forløbne Aarhundreder, er dem, der har lidt mest for Kirken.«

Og saa sænkedes alle Kardinalernes Baldakiner. Kun den nyvalgte Paves forblev udspændt. Konklavets Sekretær brændte Stemmesedlerne, og over det Sixtinske Kapels Tag steg den hvide *Sfumata* op mod den blaa Him-

I korte Træk -

I Anledning af Helgenkaaringen har Vatikanets Postforvaltning udsendt tre Serier Minde-Mærker om Pius X i Værdierne 10, 25 og 35 Lire. Endvidere har der under selve Helgenkaaringshøjtidelighederne været benyttet Frankaturværdier, der viser Pius X i Pluviale og med Tiara.

(KIPA)

2000 syge hollandske Børn har været paa en Børnevalfart til Lourdes.

(KIPA)

»Libreria Editrice Vaticana« meddeler, at den Hellige Faders Bøn i Anledning af Maria-Aaret nu er udsendt paa ialt 20 europæiske og asiatiske Sprog. (KIPA)

Den Hellige Fader har i Konsistoriet 20. Maj udnævnt Kardinal Alfredo Ottaviani til det Hellige Kollegiums Camerlengo. (KIPA)

Ifølge en i Wien offentliggjort Beretning har 20 private katolske Skoler med Eksamensret i det forløbne Aar maattet indstille deres Virke til Trods for, at Interessen for Skolerne er meget stor, og samtlige Klasser var fyldt. Aarsagen hertil er at den østrigske Stat ikke yder Støtte af nogen Art til disse Institutioner. (KIPA)

Efter Indbydelse fra Lederen af det pavelige Institut for Kirkemusik i Rom har Regensburger Dom-Koret, de berømte 'Regensburger Domspatzen' — deltaget i Kanonisationen i Rom. Koret vil inden Afrejsen fra den evige Stad afholde en Koncert til Ære for den Hellige Fader, Pave Pius XII.

(KNA)

Kardinalkollegiets Benjamin, Ærkebiskop Guiseppe Siri i Genua, fyldte i sidste Uge 48 Aar. (KNA)

Baade Holland og Tyskland udsender et Bonifatius-Frimærke i Anledning af 1200-Aaret for den store Apostels Martyrød. (KNA)

Den ene af de kanadiske Femlinger, Marie Dionne, er indtraadt som Novice i et Kloster i Quebec. Klosteret er af fransk Oprindelse, og Marie Dionne har opholdt sig i Klosteret paa Prove i seks Maaneder. (KIPA)

Den kendte engelske Skribent (og tidligere Kommunist) Douglas Hyde, hvis Konversion for et Par Aar siden vakte saa megen Opmærksomhed, er i Øjeblikket paa Vej til Korea, hvor han skal virke som Korrespondent for Londonbladene »Observer« og »Catholic Herald«. (KNA)

I NÆSTE UGE

bringer Ugebladet bl. a. en Artikel om »McCarthy — højre og venstre i Amerika« samt et udførligt Referat af Helgenkaaringen i Rom i Søndags.

Søvn i Øjnene den Nat. Han laa og stirrede ud i Mørket, og i sin Nød paakaldte han sin gode Moders Hjælp og Støtte. Hvad vilde hun dog sige, dersom hun kunde raade ham?

»Du maa tage Opgaven paa dig, Beppo,« havde hun saa ofte før sagt til ham, naar han mente ikke at kunne klare et eller andet. »Gør det nu, Vor Herre vil nok hjælpe dig. Han har jo selv maattet bære det tungeste Kors for os.«

»Gør det nu. Gør det til Vor Herres Ære!« Det var ham, som om han med eet hørte sin Moders Stemme i sit Ære. Og Sarto kom til at tænke paa, hvordan han som stor Dreng en Vinteraften fulgtes hjem fra Cendrole sammen med hende. Det var helt mørkt. Der var ikke en Stjerne paa Himmelen og ikke et Lys at skimte i Mørket. Vinden hylede uhyggeligt i Træerne og sled i hans fattige Klæder. Han havde grebet efter Moderens Haand, og hun havde med sin lille Haand grebet om hans store Haand og ledet ham sikkert, indtil de stod hjemme i den lune Stue.

»Mor, din Haand,« bønfaaldt Guiseppes Sarto nu i den mørke Nat, hvor han ikke syntes at kunne finde et trøstende Lyspunkt, og det var ham med eet, som om han paany følte hendes Haand om sin. »Fat Mod, min Dreng, snart er vi hjemme!« hørte han hendes blide Stemme, akkurat som han havde hørt den hin Vinteraften.

Og Sarto foldede sine Hænder og bad, som Frelseren havde bedt om Aftenen i Oliehaven: »Herre, hvis det er muligt ..., dog ikke min, men din Vilje ske!«

Den følgende Morgen mødte han op i Konklavet, bleg og overtræt, og ind-

Et alvorligt problem

I sit sidste nummer af ugebladet gjorde redaktionen opmærksom på et alvorligt og stort problem, hvis løsning nødvendiggør manges hjælp. Bladet skrev, at vore ungdomsforeninger ikke længere var i stand til at samle alle de unge, der forlod de katolske skoler, og at mange af dem derfor stod uden et katolsk miljø af jævnaldrende. Foreningernes svigten her skyldtes ikke medlemmerne, men at den nuværende foreningsform ikke var tilstrækkelig idag.

Problemet er rigtigt set, og vi er glade for den interesse, ugebladet viser vore problemer, og håber, at det vil stå os bi på en sådan måde, at vore anstrengelser kommer til at ligge i forlængelse af hinanden.

Netop de allersidste år har vi inden for foreningerne ikke blot kunnet se, at formen var utilstrækkelig, men også skimtet konturerne af den fremtidige form. Det er derfor vort håb, at så mange unge som muligt kan komme til Øm, for der religiøst såvel som teknisk at få de rette forudsætninger for arbejdet.

Vi håber, ugebladet vil støtte os her.

MERE OM SOMMERSKOLERNE

Vi er nu kommet så vidt, at der kan gives oplysninger om, hvilke lærere der kommer på de forskellige skoler.

På Øm I kommer der kun to, nemlig *Elsebet Kieler* og *Preben Frandsen*, som ikke før har undervist på Øm. Elsebet fortæller som sædvanlig om *trosliv* og *Preben* om — om — ja, *er det ikke spændende?! Som led i undervisningen bliver der desuden et par foredrag af forskellige gæster. Skolens præst er pastor Knud Ballin, der er sognepræst ved Sankt Antoni kirke i Brønshøj i København.*

Skolen varer fra 4.—10. juli, og det koster 45 kr. at deltage. Vi søger at skaffe midler til veje således, at vi kan yde en del halve og nogle hele fripladser på skolerne. Hvis du har behov derfor, kan du bare skrive det på tilmeldingen; du kan også spørge din foreningsformand eller din sognepræst; måske kender de også en udvej. — Man skal være 16 år for at kunne deltage, og kun i særlige tilfælde vil der kunne åbnes adgang for unge under denne alder. Hvis du ikke er gammel nok, men mener, at du er »et særligt tilfælde«, kan du bare sende din tilmelding ind, selvom sekretariatet må forbeholde sig eventuelt at sende den tilbage igen. — Iøvrigt er skolen altså for de yngre af os: 16—18

KOM HELLIGÅND!

»Udsend Din Ånd, og alt vil blive nyskabt, og Du vil forny jordens skikkelse.« Sådan lyder Kirkens bøn pinsedag. Påske og pinse er de to ældste »store« fester i Kirken. Ved dem minder Kirken os om store tilgrundliggende hemmeligheder i vort liv som kristne: Kristi død og opstandelse og Helligåndens udsendelse, hvorved vi kunne blive Guds børn, fordi denne sendelse betød Kirkens skabelse.

I den forløbne tid har pinsen mistet sin betydning for os, vi forstår ikke tilfulde det indhold, der ligger i dens budskab.

I den store trosbekendelse siger vi, at »Vi tror på den Helligånd, Herren og Levendegøeren«, og heri er hele mysteriet indeholdt. Ved dåben modtager vi et nyt liv, »det guddommelige liv«, som skænkes os, fordi Gud Helligånd tager bolig i sjælen, den er nu Hans, så længe vi vil det, og det er Hans opgave at vejlede og helliggøre dig og mig.

Imidlertid sker ingen ting mekanisk i Guds rige, for at Guds liv kan vokse i os, kræves det, at vi overgiver os til Gud. Vi må om og om igen gøre os klart, at Gud selv i den tredje person bor i vor sjæl, det er en person, vi skal overgive os til, ikke til noget koldt og upersonligt.

Nu må vi ikke blive forskrækkede og mene, at det kan da aldrig blive godt nu, da vi ikke før har tænkt over, at det var Helligånden, der skulle vejlede og hellige os. Selvfølgelig elsker Gud os lige meget af den grund,

men Han har engang givet os sine sandheder, for at vi ved at efterleve dem skal nå til alt det, Gud har tænkt, at vi skulle nå, og derfor må vi nu, ud af den indsigt vi har nået, bede til Gud Helligånd, at Han vil vejlede os hen mod Guds livets fuldendelse.

»Herre lad den Helligåndens indgydelse rense vore hjerter ... og gøre dem frugtbare.«

Vel mødt i ...

K.E.K. Stenosgade: Lo. 5.: Pinseturten begynder.

Horsens: Ma. 7. kl. 9,35: Travetur til Egebjerg Pavillon.

Nyborg: To. 10. kl. 19,30: Travetur til Kuren. Konkurrence i minigolf 50 øre.

Ordrup: Ti. 8.: Hyggemøde i haven.

TILLYKKE

To mangeårige ungdomsledere — Finn Sørensen og Lizzie Nielsen, begge Århus — blev gift Kristi Himmelfartsdag.

Vore bedste lykønskninger.

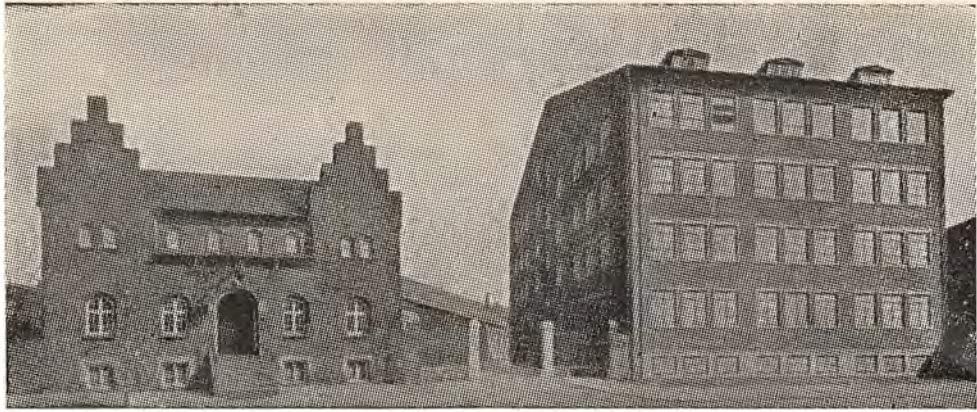
Den nordiske lederskole

ligger i ugen 1.—8. august og holdes på *Uløya* i *Tyrrifjorden* ved *Oslo*. Skolens undervisning og program tager direkte sigte på en lederuddannelse — både åndeligt og praktisk. Derfor er skolens vigtigste fag også *trosliv* ved *Elsebet Kieler* og *foreningsliv* ved *Øivin Olafson*, som sikkert af en del er kendt fra *Dalum 1949*, *Øm 1950* og *Marielund 1951*. Øivin var i flere år formand for Norges katolske ungdomsforbund. — Desuden bliver der undervisning i *litteratur* og i *ægteskab* ved *Flemming Kieler*. For at kunne deltage på denne skole skal man være fyldt 18 år, men forinden man tilmelder sig, bør man tale med foreningsformanden om, hvorvidt denne skole er noget for én selv. — Prisen er 55 d. kr.

Tilmeldinger til de danske skoler skal være sendt til D.U.K.s sekretariat, Vennemindevej 51, Kbhvn. Ø. inden den 25. juni. Tilmeldinger til den nordiske lederskole allerede senest den 15. juli. Det betaler sig dog vist ikke at vente til sidste dag, hvis man vil sikre sin deltagelse: Skolerne får i år af forskellige grunde et lavere deltagerantal end tidligere, og vi kan hurtigt nå det fastsatte tal. Skriv derfor idag, ikke imorgen — blanketten kan du få hos foreningsformanden eller sognepræsten. *Skr.*

KØB DERES
BØGER i

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67, KØBENHAVN, PALÆ 4777

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Henning Fausbøll 50 år

Lørdag den 12. ds. fylder kontorchef Henning Valeur Fausbøll 50 år. Da der næppe er nogen katolsk lægmand herhjemme, der er så godt kendt i alle egne af landet, er enhver præsentation overflødig. Så længe St. Knuds Gilderne har arbejdet, har hr. Fausbøll trukket det store læs ved gang på gang at besøge alle menigheder og få sagt de rette ord, der på een gang løste alle praktiske problemer og smittede med den energi, det gode humør og den glæde ved at virke i kirkens tjeneste, som har dem.

Men længe før St. Knuds Gildernes start var Fausbøll i fuldt sving. Som dreng var han med blandt de første, der blev katolske spejdere, og den kærlighed er usvækket den dag idag, hvor han både har en masse tropsførerår og over 15 divisionschefår bag sig.

Og så er det hele dog endnu ikke sagt. Ved praktiske arrangementer er der altid brug for spejdernes håndsrækning, og det viste sig hurtigt, at når spejderne var ledede af hr. Fausbøll, kunne man stole på, at deres indsats var helt i orden, så alt klappede til mindste detalje. Derved er hr. Fausbøll blevet organisatoren, der er blevet tilkaldt ved utallige lejligheder, basarer, ungdomstævner og meget mere. En særlig glans stod der gennem mange år om hans tilrettelæggelse af den praktiske side ved den eukaristiske Kongres i 1932, da han endnu kun var i tyverne selv. Men da der i fjor ved pinsestævnet stilledes endnu større krav til de samme evner og den samme katolske tjenstiver, og det var givet, at hr. Fausbøll og ingen

anden var manden, som kunne holde de mange tråde sammen, påtog han sig atter det slidsomme hverv, og med et resultat så overbevisende sikkert, at det slog alle hans egne rekorder.

For en mand som hr. Fausbøll er 50 år ingen alder. Når vi alle ønsker ham hjertelig til lykke, er det også med glad forvisning om, at han i mange år vil være fuldt beskæftiget i Kirkens tjeneste, ikke mindst i ungdomsarbejdet, som han gør så godt.

VORE FERIEBØRN

I de sidste fjorten Dage er endnu modtaget: Fru M. 20; E. Arenkiel 5; Aage Hee 25; F. S. 30; Oskosh 69,20; Pilgrim 10; N. N. 10; Anon. 10; Henry Schulz 10; St. Michaels stiftelse 50; Fire piger 20; E. F. 10; E. W. 25; B. Fog 25; Dz. Rudkøbing 100; C. L. 10; Konvertit 10; Fru L. 10; Anonym 500; J. B. P. 25; M. J. 20; J. D. 5. Hjertelig Tak!

Hermed har vi i alt nået 1404,20 Kr. eller omtrent Halvdelen af, hvad vi plejer at skulle bruge til Ferien for de Børn, Ugebladets Læsere hjælper til Ferie. Vi er meget taknemlige, men haaber, at der endnu er en Del, som har en Skærv tilovers til den gode Sag. Alle Bidrag modtages af Katolsk Centralskoles Kassererkontor, Amaliegade 31 A, København K. Paa Forhaand Tak!

Valfarten til Aasebakken

For al den uvurderlige hjælp vi har fået fra så mange sider i år, vil vi gerne udtale vor inderligste tak. Vi skal forsøge at takke hver enkelt, men er bange for at glemme nogle, hvorfor vi her udtaler denne tak til alle, der har hjulpet os med at gøre valfarten 1954 til et festligt og uforglemmeligt minde. *Mariakongregationernes arbejdsudvalg.*

Fundet efter valfarten til Aasebakken

- 1 brun dametaske, indeholdende bl. a. en gummiregnfrakke og en blå trøje.
- 1 lille rød pung med muslingeskaller i snore.
- 1 grøn kuglepen.
- 1 sæt nøgler i nøglering (1 Ruko, 1 Yale og 1 Københavner-nøgle).
- 1 sæt nøgler i nøglering (1 Ruko, 2 urnøgler og 1 mindre nøgle).
- 1 pencil (Mac Adam) med terninger i hylstret).
- 1 smykke, formet som en gylden sko.
- 1 fingerring af snoet metal.
- 1 spejderrosenkrans.
- 2 hvide rosenkranse.
- 1 blå rosenkrans.
- 1 sort rosenkrans.
- 1 lille krucifiks med vedhæftet medaille, formentlig fra en rosenkrans.
- 1 lille krucifiks med 3 perler af en rosenkrans (mrk. Roma).
- 1 sort uldent halstørklæde.
- 1 par sorte skindhandsker (glemt alerede om lørdagen).

Henvendelse bedes rettet til: Guldager, Porsevænget 2, Lyngby. Telf. Bagsværd 1452.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Juni:**
6. S.* 1. PINSEDAG (616—48); Hel-
ligaandens Præfation (520).
7. M. 2. PINSEDAG (621—49);
(rød) Præf. (520).
8. Ti. 3. PINSEDAG (624—50);
(rød) Præf. (520).
9. O. *Tamperdag* (627); 2. Bøn: St. Primus og St. Felician (934); Præf. (520).
10. T. *i Oktaven* (632); 2. Bøn: St. Margrethe, Dronning af Skotland (936); Præf. (520).
11. F. *Tamperdag* (633); 2. Bøn: St. Barnabas, Apostel (936); Præf. (520).
12. L. *Tamperdag* (637); 2. Bøn: St. Johannes af St. Facundo (940), 3. Bøn: St. Basilides, St. Cyrinus, St. Nabor og St. Nazarius (940); Præf. (520). — Med denne Dags Messe slutter Paasketiden.
13. S. HELLIG TREFOLDIGHEDS (hvid) FEST (644—51).
*) 1. Pinsedag afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt til Fordel for den katolske Presse i Danmark.

90 år

St. Vincent Søstrenes første priorinde, Sr. Lænnec fylder 90 år den 4. juni 1954. Vi har al grund til at lakke hende for et helt livs arbejde og bøn i Danmark.

En beboer af Nygade 6—8, Helsingør.

R. I. P.

Vor kære Mor, Svigermor og Bedstemor

Elga Stenderup

døde den 25. Maj 1954.

Ib og Grit Stenderup
Bent og Inger Stenderup
Bent, Lars, Ole, Michael.
Bed for hendes Sjæl.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, Københav. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, Istedgade 67,

København K. Tlf. Pele 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 68966

Abonnementprisen 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

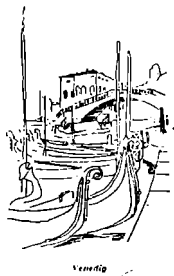
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

I år er det Deres tur til at sejle i gondol på Venedigs kanaler! Husk at Jørgensens Rejsebureau er specialist i Italiensrejser. Det store

»røde rejseprogram« sendes gratis, foruden mange herlige rejser til Italien er der rejser til Tyskland, Østrig, Schweiz, Frankrig, Spanien, Jugoslavien m. m.

IKKE DE DYRESTE — IKKE DE BILLIGSTE
MEN DE BEDSTE

Jørgensens Rejsebureau

Jernbanegade 7. Kbhvn. V. Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Kapellet paa

»Hoffmanns Minde«

i Valby vil være lukket for Offentligheden i den kommende Maaned paa Grund af omfattende Istandsættelsesarbejder.

Messe på Klitborg

På »Klitborg« (nær Lyngkroen, midtvejs mellem Nykøbing S. og Rørvig), vil der som regel være daglig messe i tiden 15. juni—19. august. Tidspunktet kan ikke fastlægges forud, hvorfor interesserede bedes om selv at skaffe sig oplysning herom på stedet.

Skt. Annæ Kirke

Fred. 4. juni kl. 20: Aftenmesse (fra nu af vil der hver første fredag i måneden være aftenmesse).

Sommermarkedet i Brønshøj

Følgende lodsedler blev udtrukket: lyseblå: 71 — grå: 72 — mørkegul I: 48 — mørkegul II: 91 — brun: 45 — lysegul: 2.

Store lotteri: Nr. 8355 — 5468 — 1391 — 4916 — 2471 — 1268 — 702 — 5742 — 9312 — 3486 — 9336 — 6996 — 7529 — 550.

Alle, der har sendt gaver eller på anden måde bidraget til sommermarkedet, takkes hjerteligst.

Knud Ballin.

Benediktinerinderne paa Aasebakken vilde være meget glade for nogle Fotografier fra Valfarten 1954 til deres Arkiv.
Paa Forhaand Tak!

Portner og varmemester

Ikke for ungt ægtepar antages til alt forefaldende arbejde ved Sanct Knud Lavards Kirke og Skole.

Skriftlig ansøgning bedes senest 9. juni tilsendt bankfuldmægtig Carl Darling, Peter Rørdamsvej 40, Kongens Lyngby.

Academicum Catholicum

Lørdag den 26. juni—mandag den 5. juli: Sommerlejr på Klitborg. Man bedes medbringe messebog, sovepose el. tæpper, lagener, toiletsager, håndklæde, viskestykke. Pris kr. 5,50 pr. dag. Tilmeldelse inden 15. juni til stud. mag. Carla Bennati, Vodroffs Tværgade 4, V. Tlf. Ev. 1577 efter kl. 18.

Tirsdag den 3. august—onsdag den 11. august. Møde i Vadstena for Nordens katolske akademikere. Hovedtema: *Katolsk insats i nordisk yrkesmiljø*. Deltagere betaler 15 sv. kr. pr. dag. Indtegning sker ved indsendelse af 15 d. kr. til postkonto nr. 209 96, Academicum Catholicum, København (opgiv event. ferieadresse) inden d. 20. juni.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Holbæk

<p>MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p><i>Frugt- og Blomsterforretningen</i> »ROSEN« Andrea Nielsen Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p><i>Clemen Jensen</i> Algade 62, Tlf. 825 og 805 Stort Udvalg i Enkeltmøbler og hele Møblemøbler Alt vedrørende Begravelser ordnes</p>
<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p><i>All i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe . Chocolate . Conserves køber De bedst hos Laur. Kristoffersen Smedlundsgade 42, Telf. 550</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedlundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Stort Udvalg i Chocolate og Bolsjer Tico Børge Jørgensen Tidemansvej 26 Telefon 622</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplass 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Odense

<p>Knud V. Mørk Frisørmeester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p><i>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa</i> Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p><i>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN</i> Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>GØR DERES INDKØB AF: <i>Frugt - Grønt - Blomster i Kultur</i> A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859</p>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>GØR DERES INDKØB I <i>Blomsterforretningen »SARA«</i> Hjallesvej 10, Telefon 5154</p>
<p>Chr. Ingemann Olesen Gas- og Vandmester Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg Odense . Tlf. 8552 Alle Aarstidens Fiskesorter læres Lev til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paulæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

600.000 Mennesker paa Peterspladsen

PIUS X HELGENKAARET

Pius XII fremsætter Appel til hele Verden

I en af Kirkens mest straalende Cereemonier erklærede Pave Pius XII i Lørdags en af sine Forgængere på Petri Stol, Pave Pius X, for Helgen i Nærværelse af over 500.000 Mennesker fra den ganske Verden. Peterspladsens mægtige Ellipse var fyldt til sidste Plads, og langt ned ad Via della Conciliazione stod Mennesker i tætte Skarer. 45 Kardinaler og over 450 Biskopper fra hele Verden deltog i Helgenkaaringshøjtideligheden.

I en betydningsfuld Tale fremhævede den Hellige Fader den ny Helgen som en, der var sendt vor Tid af Forsynet — Pius X, det indre Livs Apostel havde netop sin Plads paa vore Altre nu i Maskinernes og Teknikens Tidsalder. Paven sluttede med en indtrængende Bøn for Freden og vendte sig til den ny Helgen med Bøn om hans Forbøn om, at Freden maa vinde frem, at der maa blive Forstaaelse mellem Nationerne, broderlig Endrægtighed og ærligt Samarbejde mellem de forskellige sociale Grupper i vor Tid. (KNA)

Exil-Polakkerne mindes Kampen om Monte Cassino

Exilpolakkerne i England, Frankrig og Tyskland mindedes i sidste Uge 10-Aarsdagen for Slaget om Monte Cassino ved i det genopførte Ærkeabbedi at afholde en Feltgudstjeneste for de Faldne samt for Polens Befrielse. General Anders mindedes i sin Tale den indespærrede polske Primas, Kardinal Wyszinski og betegnede ham som »et lysende Forbillede for alle frihedelskende Polakker«. Det polske Folk tager i sin Trængsel Tilflugten til Vor Frue af Czenstochowa for at bede om det saa haardt betrængte Fædrelands Befrielse. (KNA)

Bedrager i Præstekjole

I Rhinlandet optraadte der for nogen Tid siden en Bedrager i Præstekjole. Han udgav sig for Teologistuderende og bad den stedlige Sognepræst om Tilladelse til at samle ind til sit Studium. Præsten tegnede sig som den første øverst paa Listen med et Beløb paa 1 D-Mark. Men inden Bedrageren gik videre med sin Indsamlingsliste, satte han et Nul bag 1-Tallet, for at det skulde se ud, som om Præsten havde givet ham 10 D-Mark. Da han derpaa det næste Sted fik 5 D-Mark, satte han et 1-Tal foran 5-Tallet og fik forskellige Steder af denne Grund enkelte Beløb paa indtil 30 D-Mark. Da han havde samlet et større Beløb ind, gjorde han sig usynlig, og det har ikke været muligt at finde ham igen (KNA)

URBI ET ORBI

Det var for anden Gang i vor Tid, at der fandt en Helgenkaaring Sted under aaben Himmel — det var nødvendigt, da Peterskirken — trods sit enorme Omfang — ikke tilnærmelsesvis var i Stand til at rumme de mange Tusinder, som ønskede at deltage i Højtidelighederne. Vi bringer i næste Uge et udførligt Referat af Højtidelighederne samt af Pavens Tale.

TASS' Korrespondent i Rom til Helgenkaaring i Vatikanet!

Ved Pave Pius X's Kanonisation havde det sovjetrussiske Nyhedsbureau TASS' Romer-korrespondent for første Gang officielt Lejlighed til at deltage i en pavelig Cereemoni i Vatikanet. — Paa officielt Sted i Vatikanet havde man erklæret sig indforstået med, at der stillede en Plads paa Pressetribunen til Raadighed for TASS' Romer-Korrespondent. (KNA)

Kun 60 Ordenssøstre tilbage i Kina

Der er nu kun 60 Ordenssøstre tilbage i det kommunistisk besatte Kina, erklæres det paa officielt Sted i Vatikanet. 30. Juni 1947 var Tallet 2.036. Blandt de senest udviste var en Søster ved Navn Berenice Galbiati, der har tilbragt over to Aar i en Celle, der kun var to Kvadratmeter stor. Anklagen mod hende lød paa, at hun havde blindet 20 Vajsenhusbørn og sendt deres Øjne til Italien. Desuden skulde hun have begravet talrige Børn levende. (KNA)

England fejrer Bonifatius

20 engelske Ærkebiskopper vil deltage i de forestaaende Bonifatiusfestligheder i Plymouth. Desuden har en Del Kirkefyrster fra Kontinentet til sagt deres Nærværelse, deriblandt Kardinal Frings, Köln, Kardinal Wendel, München, Ærkebiskop Jaeger, Paderborn, Biskop Calevaert, Gent, og Biskop Suhr, København. Forberedelserne til Festlighederne ledes af Ærkebiskop Grimshaw, Birmingham.

Lørdag den 19. Juni celebrerer Kardinal Frings en Pontifikalmesse i Benediktiner Abbediet Buckfast, og samme Aften meddeler samtlige tilstedeværende Biskopper Pontifikalvelevsninger i forskellige Kirker i Diøceset Plymouth, hvorunder ogsaa den hellige Bonifatius' Fødested, Crediton, hører. Festlighederne afsluttes med et Festspil paa Argyle Stadion i Plymouth. (KNA)

Stepinac overvaages Dag og Nat

Kardinal Stepinac, som efter 'Løsladelse' i December 1951 befinder sig i en Art Husarrest i Landsbyen Krasic, 30 Kilometer fra Zagreb, overvaages Dag og Nat af kommunistiske Politispioner. Statssekretæren i det (kommunistiske) jugoslaviske Indenrigsministerium, Stefanovic, har forordnet, at Kardinalen ikke maa overskride Krasic's Kommunegrænser. Anmodninger om Tilladelse til at besøge Kardinalen afvises principielt, og som Grund hertil angives, at Stepinac har fremsat misvisende Erklæringer, som er egnet til at skade Jugoslaviens Omdømme i Udlandet. (KNA)

Moskva-Paris via Peking

»Vejen fra Moskva til Paris gaar for Kommunisterne over Peking og Delhi, har Lenin engang sagt,« udtalte Kardinal Spellman i en Tale til de amerikanske Katolikker i Paris, hvor han har gjort Ophold paa Vejen til Kanonisationen i Rom. »Ingen har Lov at vise sig ligegyldig overfor, hvad der idag foregaar i det fjerne Østen. Før eller senere vil Kommunismen ogsaa gøre Forsøg paa at knuse de vestlige Lande under de kommunistiske Hjul. »Fjenden mistyder Pavens Paaskebudskaab, naar han hævder, at Kommunisme og Kristendom kan forenes,« udtalte Kardinalen og fortsatte med at skildre »de egoistiske Kristnes frygtelige Forræderi« dersom de »forfølger en Politik, der sætter de enkelte sociale Klasser, Nationerne og Racerne op imod hverandre. (KNA)

Kvindelig Ordenskongres i Paris

I Dagene fra 5. til 7. Juni afholder de franske kvindelige Ordenssamfund deres første Generalkongres i Paris under Foresæde af Præfekten for Ordenskongregationen, Kardinal Valerio Valeri og Paris' Ærkebiskop, Kardinal Feltin. Det bliver den første Kongres af sin Art i Frankrigs Historie, og der forventes Deltagelse af henimod tre tusinde Ordenssøstre fra alle mulige forskellige Ordener og Kongregationer. (KIPA)

Det gaar for langsomt!

Sekretæren for det kommunistiske Parti i Ostrau i Czekoslovakiet, Vaclav Colar, beklager, at der kun er ringe Resultater af fremvise i »Kampen mod den religiøse Ideologi«. Han udtaler, at Partiet ikke er naaet ud til Masserne med »Opklaring i religiøse Spørgsmaal«. Manglen paa kamplysten Fremfærd mod Religionen betegnedes han som »socialdemokratisk Forsonlighed overfor fremmede Ideologier.« (KNA)

Katolsk

13. Juni 1954
102. Aargang
Nr. 24

Ugeblad

PIUS X-Forsynets Gave

til vor Tid

Ny Statut for
Arbejderpræsterne

McCarthy - »selvfølgelig
en Katolik«

»Euro-visionen«s Premiere

Pavetale om Kirkens
Læreembede

Mystiske Klosterbrande
i Holland

Det fortælles om Thomas Aquin, at da han laa paa sit Dødsleje i det fremmede Kloster, hvor han var bragt hen, da han under en Rejse blev alvorligt syg, kom Munkene med Vanddringsbrødet til hans Celle. Med sine sidste Kræfter rejste han sig fra Lejet, knælede ned paa det haarde Gulv og udbød i denne Hilsen: »Vær hilset, du Løsepenge for min Sjæl. For din Skyld har jeg levet og virket, studeret og undervist ...« Vestertidens store Theolog afsluttede sit Livs Undervisning med disse sidste Ord, hvori han pegede paa Centret for sit Liv og sin Lære. Kristus i Altrets Sakramente var dette Midtpunkt. For Kristus i Sakramentet var han blevet Munk, blevet Præst, blevet Theolog og Prædikant. I hele hans Bønsliv havde Kristus i Alterets Sakramente været det samlende Midtpunkt.

Saa stor en Forskel der end er mellem en af Kirkens store Helgener og os smaa almindelige Katolikker, kan enhver af os dog sige noget af det samme. For enhver af os er Alterets Sakramente centralt i vort Kristenliv. Maaske dette kun er svagt og skrøbeligt, men i det, der er af Kristendom i os, er Tanken om Kristus i Sakramentet det samlende Midtpunkt. Skal man give en Fremstilling af katolsk Kristendom, kan man tage sit Udgangspunkt i f. Eks. i Naadelæren eller helt tilbage i Menneskevordelsen, men Forskellen mellem Katolicismen og andre er i Praksis mere end af noget andel bestemt af Altersakramentets Plads i katolsk Praksis.

Og vil vi karakterisere Nutidens Katolicisme, er det altid Alterets Sakramente, vi maa betragte. Alle andre Træk er mindre væsentlige til Forstaaelse af, hvad der er Styrken i vor Tids Kirke og Kraften bag vor Tids

KRISTI LEGEMS FEST

Martyrer. Ingen enkelt Person har i saa Henseende betydet mere for Kirken i Dag end St. Pius X. Denne den sidste Pave, før Verdenskrigene saa grundigt ændrede Vilkaarene for menneskelig Tilværelse, skæbte ved sin Fornylse af det eukaristiske Liv selve Muligheden for at mestre de onde Tider og at opdrage en Martyrskare, der i Tal og i Lidelser skulle blive større

end Kirkehistorien nogensinde før havde kendt.

Vi fejrer nu atter Kristi Legems Fest og beder paa den de selvsamme Bøner, som Thomas Aquin forfattede for over 700 Aar siden. Det er Festen for Gudmennesket iblandt os, for Pilgrimsvejens daglige Brød, for det som er Forsmagen paa den evige Salighed.

Højt idag det Brød vi hylde,
som i sig har Livets Fylde
og for os er Livsens Brød,
det, som vi med Tro bekender,
at de tolv af Jesu Hænder
ved den sidste Nadver nød.

Lauda Sion af Thomas Aquin, † 1274
Gendigtet af H. Kejser

Grønby's Bogbinderi*Alt i Bogindbinding udføres*

Kronprinsesse Sofievej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva 408

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

Tlf. 755 & 5102

HORSENS

Tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Marlø Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
 Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
 Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
 Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONCÉ-
RERNE
*

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS

Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnævej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne**Manufaktur, Herrelingeri
Det bedste Sengeudstyr****Aage Jørgensen** sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

*Gaa til***Rønne Boghandel***alt i religiøs litteratur*

ST. TORV 13 . TELF. 453

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDERSBORG*1. Kls. Kød og Paalæg*

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

*Gaa til Urmagerforretningen***BALANCEN****H. P. Westh . Stumpegade 1****Akts. Bornholms****Kul-Import**

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Ny Statut for „Mission de France“

Paa Vej mod en endelig Regulering af Spørgsmaalet

om Arbejderpræsterne

Forhandlingerne mellem Repræsentanterne for det franske Episkopat og Vatikanet er naaet et vigtigt Skridt fremad paa Vejen til en Nyordning af Spørgsmaalet om Arbejderpræsternes Virke i Frankrig. Kardinalerne Liénart, Gerlier og Feltrin, et betydeligt Antal franske Ærkebiskopper og Biskopper samt en Repræsentation for Præsterne fra »Mission de France« og »Mission ouvriere« — den ny Sammenslutning af de hidtidige Arbejderpræster — har været i Rom for at deltage i Helgenkaaringshøjtidelighederne. Ved denne Lejlighed afsluttedes den ny Statut for »Mission de France«, for saa vidt at den nu kun venter paa en snarlig Approbation og Underlegnelse fra den Hellige Fader, hvilket ventes at ville ske med Datoen for Pius X' Helgenkaaring, Paven, der var det store Forbillede paa et ægte præstelig Virke.

Den ny Statut forudsiger — efter hvad der forlyder paa velinformeret Hold — Oprettelsen af et uafhængigt kirkeligt Omraade i Retning af et Abbedi »nullius in orbe« med et Missionshus i Santeny i Nærheden af Paris (Seine-et-Oise), som skal staa direkte under den biskoppelege Kommission for »Mission de France« og den Hellige Stol. Her skal de fremtidige Arbejderpræster have deres Uddannelse, som bliver tilrettelagt ud fra dette moderne Apostolats Krav og Former. Statuten fastlægger endvidere Reglerne for disse Præsters Indkorporering »ad servitium missionis Gallicae« — i Missionens Tjeneste i Frankrig — i de enkelte Diocæser.

Denne endelige Regulering af »Mission de France«s Arbejde og Indsats turde betyde en Lettelse af det saa forviklede og vanskelige Arbejdsfelt indenfor »Mission ouvriere«. Et Antal Arbejderpræster — deriblandt Abbederne Depierre og Briffaut samt P. Robert blev ved samme Lejlighed foreslået for Prostatsekretær Montini.

»Mission de France« og »Mission ouvriere« er strengt taget to forskellige Organisationer. De er dog imidlertid opstaaet ud fra de samme Sjælesorgsanklagende og det meget krævende Missionsarbejde blandt de afkristnede Befolkningsgrupper i Frankrig. Begge er dog Resultater af afdøde Kardinal Suhards Aktioner. »Mission de France« der oprindeligt knyttedes til Carmel i Lisieux, havde til Opgave at stille Præster til Raadighed for de Diocæser, der manglede Præster, hovedsageligt paa Landet. Disse Præster skulde være i Stand til Side om Side med Præstegerningen at udrette legemligt Arbejde — adskillige tjente som Daglejere. I Løbet af det første Aarti siden Institutionens Oprettelse overtog »Mission de France« Sjælesorgen i en Række Sogne i tyve forskellige Diocæser. Deres Præsteseminarium flyttede i 1952 til Limoges, men

blev sidste Efteraar efter Forhandlingerne med den Hellige Stol lukket indtil de ny Statuter var udarbejdet. Seminaristerne — henimod tre hundrede — fortsatte imidlertid i andre Seminarier. Det franske Episkopat sørgede i det mellemliggende Tidsrum for Udarbejdelsen af de ny Statuter, og Kardinal Liénart tog sig personligt af Opgaven.

I katolske Kredse i Frankrig venter

man nu efter Forhandlingerne med Rom paa nærmere Enkeltheder om, hvorledes Spørgsmaalet om disse Missionspræsters legemlige Arbejde vil blive reguleret. Iøvrigt synes Episkopatet paa Grundlag af de seneste Drøftelser ved de franske Biskoppers Plenarforsamling at være inde paa ikke blot at lade Præsterne fra »Mission de France« men ogsaa Provinspræsterne fra den Katolske Aktion samt overhovedet alle Præster, der har faaet betroet Apostolatsopgaver deltage i særlige Kurser. Under alle Omstændigheder synes Situationen omkring »Arbejderpræsterne« idag at skulle glide ind i et roligt Leje gennem de i Løbet af de seneste Maaneder truffne Foranstaltninger. (KNA's Pariskorr.).

Hellig Trefoldigheds Fæst

13. juni 1954

I DEN TREENIGE GUDS NAVN

»O rigdoms dyb på Guds visdom og kundskab. Hvor uransagelige er hans domme, og hans veje usporlige«. Med denne lovprisning af Guds evige visdom slutter apostlen Paulus sin meditation over synd og retfærdiggørelse i Romerbrevet 11,33. Med de samme ord lovpriser kirken idag den treenige Gud. Hvad gør du, kære læser? Også din sjæl skal med glæde istemme denne lovprisning, en lovprisning som aldrig får ende.

»Mig er givet al magt

i Himlen og på jorden«, således siger Kristus i dagens evangelium. Og hvorfor? Fordi Han har kunnet bevise, at Han er det menneskevordende Guds ord, det ord, der var i begyndelsen hos Gud, og »Ordet var Gud«. Kristus har bevist, at Han er den anden person i den hellige Trefoldighed. Faderen har sendt Ham, fordi Han elskede verden. Men Sønnen siger: »Jeg og Faderen er et« og »hvem der ser mig, ser Faderen«. Og »når Trøsteren kommer, som jeg vil sende eder fra Faderen, Sandhedens Ånd, som udgår fra Faderen, så vil Han vidne om mig«. Pinsedag har vi både set og hørt Hans vidnesbyrd. Og som Faderens og Helligåndens magt er ubeskåret og umistelig, således er også Sønnens — trods helvedes angreb, vantroens og hadets raseri. Faderen sendte os sin Søn, for at Han skulle vidne om sandheden. Og som Faderen sendte Sønnen, således sendte Han sine apostle ud i verden for at forkynde og vidne om den treenige Gud. »Gå derfor hen og

lær alle folkeslag og døb dem

i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og lær dem at holde *alt*, hvad jeg har befalet eder«. Jødedommen kendte og tjente den ene sande Gud, og selv hedningen kan ifølge Pauli ord komme til erkendelse af Ham. Men rigdommens umådelige dyb på Guds visdom og kundskab åbenbares *kun på den kristne*. Kendskabet til og troen på den treenige Gud er kristendommens særlige kendetegn. *Kun en kristen* er døbt i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. *Kun en kristen* bærer Guds segl på sin pande og i sin sjæl. Dåben indtrykker et »uudsletteligt kendemærke« på sjælen, et tegn, der skiller den døbte fra den, der ikke er døbt. Et tegn, som engang vil lyse med særlig glans i Himlens evige lys, eller som vil — og måtte Gud forhindre det — brænde i usigelig smerte i helvedes mørke. *Udvælgelsens hellige tegn!* Men tegnet alene er ikke nok, thi — »og lær dem at holde alt, hvad jeg har befalet eder«. Og dog! Foran dette tegn standser helvedes magt, hvis den, som bærer tegnet, ikke frivilligt giver mørkets fyrste adgang til helligdommen. På dette tegn kender Gud sine udvalgte børn, Kristi brødre. Helligåndens levende tempel. Og Gud, som tilkommer

al magt, ære og herlighed i al evighed,

vil stå sit barn bi i kampen mod mørkets magter.

H. Doods.

EN NY BOG

99 % af vor tids forfattere flygter fra virkeligheden i hobby- og underholdningslitteratur, kun en lille del har mod til at tale om det, der optager alle menneskers sind: Den Doolard hører til disse få, han har grebet om nælden og skrevet bogen om menneskets frygt for fremtiden.

Den er bygget op af tre fortællinger, der som tre love snor sig sammen til en stærk ankerkæftning, fastgjort i det fundament, hvori den kristne er forankret: troen på menneskets værdi i Guds øjne, det lille menneske, der er i færd med at drukne i den store verden.

Første fortælling skildrer spændingen mellem kommunismen og katolicismen i Paris — eller rettere: mellem kommunismen og en katolicisme, der er sunket hen i borgerlighed og mangel på forståelse for næstens nød. Hvis dette er kristendom, så er kristendommen svindel, erklærer arbejderen, og det er stort set det indtryk, han har fået af kristendommen. Kun den parisiske arbejderpræst Gabriel kan genoprette tilliden til kristendommen på den fabrik, hvor han arbejder. Hans flammande beretning om arbejderen fra Nazareth — født i en garage, svøbt i tvist og lagt i en tom værktøjskasse af mangel på vugge — som gav sit liv for kammeraterne, gør indtryk på de mænd, hvis sjæle ikke er dræbt af kommunismens hjernevask. Ja, de oplever i præsten selve denne Jesus, som lever videre i sin kirke og bagtales og forfølges af sine egne, fordi han »oprører folket og angriber det bestående«. Og under en strejke, hvor maskingeværet fra fabrikslaget brøler død ud over gaden, udgydes Kristi blod påny til frelse for de uheldige.

Denne historie har en langt alvorligere baggrund, end man i første øjeblik tænker på, for den blotter den alvorligste årsag til, at vor verden styrter tilbage i hedenskabet kaos: at det kristne budskab så ofte er blevet udhulet og brugt som camouflage, bag hvilken det gamle menneske fortsætter at udnytte sine medskabninger.

Det er en kendt sag, at den sociale uretfærdighed, der førte til dannelsen af de store totalitære stater, var en af hovedårsagerne til den 2. verdenskrig. Det er derfor ganske logisk, når forfatteren lader næste fortælling foregå i Tyskland i årene umiddelbart efter kapitulationen og viser os krigshandlingernes tragiske bagside: det knuste menneske, mennesket der har mistet alt — endog troen på en mening med livet, »ruinmennesket«. Anne-Marie, flygtningepigen fra Østzonen, som har efterladt sit faderløse barn på den anden side af grænsen, forsøger at slå sig igennem og bygge en tilværelse op. Et menneske blandt mange andre, som længes efter at blive elsket og elsket igen. Hun kan ikke tåle at se noget svagt gå til grunde og indretter sig til sidst — efter at have forsøgt på alle andre måder — i kælderen af et sam-

menstyrtet hus et hjem for de børn, hun har samlet op i ruinbyen, bl. a. en dværgagtig rotte af en ondskabsfuld dreng og en lille pige, der mangler begge ben. Hun giver dem en mors kærlighed og opretholder livet for dem alle — ved at lade sig prostituere af amerikanske soldater. Den barmhjertige skøge — denne selvmodsigelse er monumentet over menneskesindet, hvor forvirring hersker.

Mens skyggen fra sidste krig endnu når os, træder vi ind i skyggen fra den radio-aktive sky, der i en kommende skal lægge kontinenter øde. For i denne skygge lever det stærke, velhavende, »lykkelige« Amerika, hvor den tredje fortælling foregår — i angsten for det, som skal ske. Og det har ikke andet at sætte op mod denne rædsel end en tilsvarende rædsel.

Det er kampens tragedie. Hvis en gentleman-fighter står overfor en Nyhavns-bisse, der ikke overholder spillets regler, er han henvist til at tabe eller til at anvende samme metoder som modstanderen, og så er han selv bisse. Hvis Rusland skulle bruge en atombombe en dag, må U.S.A. kunne bruge to. Når Rusland sætter hele Asien ind i et krigsmaskineri, må U.S.A. sætte både Amerika og Europa ind. Når Rusland påfører sine indbyggere åndelig tvang for at ensrette dem mod sit mål, og kaster alle ikke-kommunistiske elementer i fængsel, må U.S.A. udrydde al u-amerikansk virksomhed, og dermed forråder frihedens land sit eget væsen.

Er der da ingen vej ud af dette? Nej, ikke så længe det er verden, der kæmper mod verden, da river parterne hinanden med sig i afgrunden, og så har denne verdens fyrste, d.v.s. underverdensens fyrste, vundet.

Kemikeren Robert Cohen siger sin stilling op i plastic-koncernen, da han forstår, at alt i det firma, han arbejder i, er indstillet på dette ene: at herske over andre, økonomisk så vel som materielt. Selv hans familieliv, hans hjem, hans tanker skal sættes ind i koncernens tjeneste. Og da han som en desperat kører med sin bil gennem stat på stat, er han mistænkt, fordi han ikke accepterer nationens måde at leve på, og forfulgt fordi han anses at ville sabotere de store kraftværker, der leverer strøm til atomfabrikken. Han ender for McCarthys domstol, men forinden ...

Gud lader ham bo i to dage hos den gamle præst i indianer-reservatet, som lever sit liv her fjernt fra al civilisation i barmhjertighedens tjeneste. Den gamle viser ham det eneste middel og våben mod atombomben: han beder ham hjælpe et barn til verden, som fødes af en snavset indianerkvinde i en bølgeblikshytte!

Forfatterens mening er klar nok. Alle tre tråde ender i eet: den treenige Guds kærlighedsliv, hvori mennesket er inddraget. Det er ikke de to modstandere, hvis krigsforberedelser paralyserer os, det drejer sig om. Det er blændværk. De to virkelige modstandere er den Ånd, der vil tjene mennesket om os, og den anden, som vil bruge mennesket til at tjene sine interesser. Gud og Satan. Men i denne

NOTER

»Euro-visionen«s Premiere

Europa-Fjernsynet — »Euro-Visio-nen« — som havde Premiere Pinsedag, blev tilsyneladende en stor Succes. Af de to Udsendelser var saa ganske givet Besøget i Vatikanet den store Begivenhed. Pastor Peter Schindler optraadte som den danske Kommentator, og han gjorde det — som man kunde vente — godt. Man følte det, som var man i Rom. Til Indledning saa man den Hellige Fader i Vinduet i Vatikanet, og til sidst — efter en Rundgang i Vatikanet, Haverne og Samlingerne drog man saa ind hos den Hellige Fader privat. Paven talte til »Seerne« paa Italiensk, Fransk, Tysk, og Engelsk om Fjernsynets Vidunder og gav Udtryk for sin Glæde over det Gode, som Fjernsynet betylder, vel at mærke naar det benyttes rigtigt. — Udsendelsen sluttede med, at den Hellige Fader meddelte den Apostoliske Velsignelse.

Ugebladets Søndags-tekster

skrives de kommende tre Søndage af Sognepræsten for det store vestjydske Esbjerg Sogn, Pastor H. Doods.

kamp er det af livsvigtig interesse, at camouflagen rives af Guds modstander, ellers vil mange forvirres og gå vill. Intet er derfor vigtigere for vor tid end at Guds folk også bruger Guds våben. Og at de, som blot optræder som Guds folk men tjener selvskhedens ånd, demaskeres. Man vender derfor tilbage til den første historie som den mest betydningsfulde, fordi den under problemet med arbejderpræsten og hans forhold til den borgerlige opinion i kirken bringer et spørgsmål under debat, som må løses, dersom ikke den kilde, der bringer verden lægedom skal forplumres. Man ønsker, at enhver katolik i Danmark kom til at læse samtalen mellem de to katolske præster, hvor den ene gør Kristi bud om at gå ud blandt de nødlidende og øve kærlighed til det væsentlige, og den anden tror sig på sikker grund i den materielle omsorg for kirkens økonomiske, politiske, æstetiske vel. Denne bog rager som en bjergtinde op over det meste af den litteratur, der præsenteres for verden idag, fordi den har et dødsensvigtigt budskab. Det må høres. Det kan ikke råbes højt nok.

Sv. Damsholt.

*

A. Den Doolard: Små mennesker i den store verden.

(Tanum)

STENONIANA

Skønt er det, man ser, skønnere det, man erkender,

langt det skønneste, dog det, vi ikkefatter

det samme tidehverv syslet med samme emne.

Gravflytningen i San Lorenzo-kirken i Firenze med dens på en gang pompøse og inderlige hyldelse til Stensens minde blev rapporteret og kommenteret i hele den civiliserede verden. Radio, presse og billedtjeneste sørgede derfor. Men mere bemærkelsesværdigt og af en hel anden betydning er det, at der i de følgende måneder har vist sig en stadig voksende andagt fra menigmands side overfor Steno. Jævne folk besøger i store skarer Stensen-kapellet i San Lorenzo's kor, knæler ved sarkofagen og smykker dens omgivelser med lys og blomster. Dette finder stadig sted. Mgr. Caprelli ved San Lorenzo beretter derom, og i »Osservatore Romano« for den 22. 4. 1954 fortælles om den eneste folkevandring til Niccolo Stenones kapel i San Lorenzo.

Fra forskellig side foreligger vidnesbyrd om, at denne andagt til Niels Stensen har håret brugt i form af bønnehørelser. Mange troende, som har henvendt sig til ham og bedt om hans forbøn, har fået hjælp.

Et par tilfælde skal nævnes her. Det første gengives med den pågældendes egne ord:

»På grund af overhængende fare for, at et ungt par — katolik og protestant — skulle lade sig vie udenfor vor hellige kirke, holdt jeg en novene til Niels Stensen og opnåede ved hans forbøn, at de unge opgav deres forsat og lod sig vie af en katolsk præst.

Jeg bringer derfor Niels Stensen min inderligste tak og ønsker, at dette må blive bekendt i vide kredse, så andre også vil tage deres tilflugt til ham, når de trænger til hjælp.

En mor.

Det andet tilfælde drejer sig om en dødsygs helbredelse. En katolsk læge, som kendte den syges tilstand, lovede på en forestående italiensrejse at besøge Stensens grav og ved den lejlighed anbefale den lidende, en nonne, til hans forbøn. Kort derefter besluttede lægen sig efter store betænkkeligheder til at foretage en yderst risikabel operation på den syge, som i virkeligheden betragtedes som dødsdømt. Operationen forløb godt, og patienten kom sig. Denne tilskriver Niels Stensens forbøn resultatet.

At der har fundet utallige bønnehørelser sted på lignende grundlag, er hævet over enhver tvivl. Det er en styrkelse i troen på vore helliges fornåen hos Gud at konstatere det, hver gang det times os.

For Niels Stensens vedkommende er disse bønnehørelser trin på vejen mod hans helgenkåring, den, der med inderlighed ønskes fra så mange hold, og som — efter de stærke kræfter at dømme, som bærer »Stensen-bevægelsen« — antagelig indenfor overskuelig tid vil være i sigte.

For alle Stensen-interessererede vil det være en glæde at se konstateret, hvorledes kendskabet til hans historie og hans personlighed i løbet af det sidste års tid i stadig stigende grad er øget.

Ikke mindre end to biografier, begge ført *up to date*, har siden oktober 1953 set lyset, nemlig den italienske Raffaello Cionis »Niccolo Stenone« og Karen Plovgaards danske »Niels Stensen«.

Et væld af oplysende og dybt anerkendende artikler i blade og tidsskrifter verden over omhandler ham, der i følge Pius XII's ord »var stor som naturforsker og stor ved sin uforbeholdne hengivelse for Kristi sag indenfor de nordiske missioner«.

I flæng kan nævnes R. M. Brackett, S.J.s lange udførlige artikel i det amerikanske ugeblad »The Pilot« om den »lærde danske konvertit Niels Stensen, som hidrod til at lægge fundamentet for den moderne videnskab«, den hollandske medicinalhistoriker, dr. Schlichtings, oversigt over Stensens videnskabelige betydning i et nederlandsk lægeblad for oktober 1953, hvis slutning lyder som følger: »Vi håber at opleve, at denne enestående skikkelse, som på sin videnskabelige løbebanes højde brød af for udelukkende at virke som Kristi apostel, vil blive optaget i helgenernes kreds, og i det engelske »The Tablet« for september 1953 Gustav Scherz's »Niels Stensen of Denmark, Scientist and Servant of God«. Også i Italien og i Tyskland har talrige fremragende skribenter i

72-aarig Ordensbroder død efter Hedeslag

Br. Josef Fix

Fra Aalborg kommer Meddelelsen om, at Broder Josef Fix ikke er mere. Lørdag i sidste Uge havde han netop startet sin Knallert, men næppe havde han sat sig op for at køre, før han blev ramt af et Ildebeholdende — sandsynligvis bevirket af Varmen — sank sammen paa Kørebanen og døde kort efter.

Broder Fix var født i Alsace og havde været knyttet til Kamilianer-kliniken i Aalborg siden 1907. I den lange Aarrække, hvor han fik Lov at virke i Aalborg, blev han en kendt Skikkelse i Limfjordsbyen. Gennem sin Gerning som Sygeplejer paa Kliniken var han i Tidens Løb kommet i Berøring med et Utal Aalborgensere, der lærte at værdsætte hans Indsats i den Gerning, der var hele hans Liv. Katolikkerne i Aalborg har med den 72-aarige Kamilianerbroders Bortgang lidt et føleligt Tab, og han vil blive savnet af unge og gamle. Han hvile i Fred. L.

113. Davidssalme A.

GUD UDFRIER SIT EJENDOMSFOK

I. Israel bliver Guds ejendomsfolk.

1. Alleluja. Da Israel drog fra Ægypten, Jakobs hus fra det fremmede folk,
2. da blev Juda hans helligdom, Israel blev hans kongerige
- III. *Naturens skræk.*
3. Havet så det og flyede, Jordan vendte om og veg tilbage.
4. Bjergene sprang som vædre, højerne hoppede som lam.

III. Hvorfor disse undergerninger?

5. Hvad går der af dig, hav, at du flyr, Jordan, hvorfor viger du tilbage?
6. I hjerger, hvorfor springer I som vædre, I høje, hvorfor hopper I som lam?

IV. Salmistens svar på spørgsmålet.

7. Ja, skælv kun, jord, for Herrens åsyn, som Jakobs Guds åsyn,
8. Han, som gør en klippe til et vandløb og en hård sten til et kildevæld.

Vers 1. I den hebraiske tekst kaldes Ægypterne her et folk, der i sit frem-

mede lungemål ligesom stammer.

V. 3—4. I højdratiske vendinger skildres de undergerninger, Gud gjorde ved det Røde Hav, ved Jordanfloden og Sinaibjergtet.

V. 8. Salmisten minder om det mirakel i ørkenen, hvorved Gud gav sit folk vand at drikke for at vise, at ingenting kan modstå hans magt. 2. Mos. 17, 6 og 4. Mos. 20, 11.

Når Israelitterne påskedag sang denne salme i templet, må begejstringen have været så stor, at man kunne høre dem nede i byen. Der er jo en mægtig dramatisk kraft i denne salme, og dristigere kan billederne næppe være, end de er her. Endnu den dag idag står denne salme for os som en perle i bibelsk lyrik.

Udvandringen fra Ægypten blev i virkeligheden en genfødsel af det israelitiske folk. I over 200 år havde det levet i Ægypten. Til trods for landets høje kultur følte det sig som fremmed i det fremmede både på grund af Ægypternes afgudsdyrkelse og tilbedelse af dyr. Dertil kom, at Israelitterne planmæssigt skulle udryddes og samtidig gøre slavers arbejde i teglstensværkerne. Så blev udvandringen en oplevelse, der fornyede nationalfølelsen i Jakobs hus og styrkede troen på den ene sande Gud.

På vejen til det forjættede land over-

raskede Gud sit udvalgte folk med store velgerninger. Det blev gjort til en Guds stat, et præsteligt kongedømme, da pagten ved Sinai blev sluttet. Som folkets konge ordnede Gud selv ved sin lov alle religiøse og borgerlige forhold.

Samtidig skulle naturen ledsage de store begivenheder ved uforglemmelige beviser på Guds magt. Ved vandringsens begyndelse delte det Røde Hav sine vande for at åbne en vej, og ved dens afslutning gjorde Jordanfloden det samme. Når vandene flygtede og bjergene hoppede og klipperne ligesom blev til vand, så betød dette ikke en omstyrtning af naturlovene, men var bare en hyldest til hele verdens skaber, der drog forbi og ville åbenbare sin magt for alles øjne.

Når vi kristne synger eller beder denne salme, skulle vi altid huske, at nu er det os, der skal være Guds helligdom ved Kristi nåde og vort samfund med ham. Vi er Guds kongedømme ved at tilhøre hans hellige Kirke. Ved dåben, der af kirkefædrene sammenlignedes med det Røde Hav, som Israelitterne drog igennem, er vi blevet udfriet af syndens volds-

herredømme og ophøjet til Guds børns værdighed. Og er der hjerter, der ligner de hårde klipper i orkenen, som på Guds ord blev til vandkilder, så skal angertårer og gudskærlighed gøre dem bløde i kraft af det Guds ord, der lyder i syndernes ører.

På denne måde bliver den 113. Davidsalme til et ganske vist hemmelighedsfuldt, men også trøstefuld billede på de store goder, som vor Frelser Jesus Kristus ved sin lidelse og død på korsét ville forskaffe os. Gud være lovet for al sin godhed! F. K.

FORSYNETS GAVE TIL VOR TID

Over 500.000 oplevede Pave Pius X's Helgenkaaring paa Peterspladsen

Under Udfoldelse af en af den katolske Kirkes mest storslaede Cereionier erklærede Pave Pius XII forrige Lørdag Aften fra sin Trone foran Peterskirken Pave Pius X for hellig i Nærværelse af en jublende Folkeskare paa over 500.000 Troende fra den gamle Verden. Peterspladsens enorme Ellipse var fyldt til Trængsel, og langt ned ad Via della Conciliazione stod de troende Hoved ved Hoved, medens de hyldede den Hellige Fader med ubeskrivelig Jubel og paa alle tænkelige Sprog. 45 Kardinaler og 450 Biskopper var til Stede, da den Hel-

lige Fader paa Latin forkyndte: »Til Ære for den hellige og udelelige Trefoldighed, til Ophøjelse af den katolske Tro og Forøgelse af den kristne Religion forkynder og erklærer og definerer Vi ved Vor Herre Jesu Kristi, de salige Apostle Petrus' og Paulus' og Vor egen Autoritet, at den salige Josef Sarto, Pave Pius X, er hellig og indfører ham i Helgenernes Bog.«

I en bemærkelsesværdig Tale fremhævede Pave Pius XII derpaa den ny Helgen og udtalte at han netop var skænket vor Tid af Forsynet. Maatte

APROPOS

Mc Carthy - højre og venstre i Amerika

» - selvfølgelig en Katolik«

Det er ikke saa lige til for en Europæer at blive klog paa Fænomenet McCarthy. Skal man betragte denne Senator — om hvem der har staaet og stadig staa saa megen Storm — som en Enspænder-Gestapo-Natur eller maaske som en Helt, iklædt en usynlig Rustning, der søger at tage Kampen op mod den kommunistiske Hydra i Haab om at kunne frelse Amerika? For at kunne besvare dette Spørgsmaal er det uomgængeligt nødvendigt at sætte sig ind i et Par principielle Ting vedrørende Amerika — et Par Ting, som man tit og ofte helt overser.

Man maa for det første erindre, at Amerika er blevet skabt af Flugten fra Europa, at Amerika's »Synsretning« gaar fra Øst mod Vest samt at Gennemsniitsamerikaneren i sit Hjerets Dyb hylder Isolationismen omend han i adskillige Tilfælde er overbevist om, at Isolationismen hører Fortiden til. For det andet maa man gøre sig klart, at Størsteparten af de amerikanske »Højre«, Amerikas Konservative, sidder i det mellemste Vesten, hvor iøvrigt ogsaa Senator McCarthy hører hjemme (Wisconsin), og at retlinet politisk Tænken og Isolationisme forenes i amerikansk Konservatisme. Senator Taft kommer ogsaa fra denne Egn. Med andre Ord, alt det, der vender Blikket mod Europa, er ofte (men dog ikke altid) »venstre«-farvet, alt hvad der ser bort fra Europa, staa »til højre«.

Venstre-Begejstringen for Europa og de konservatives Afsky for den

gamle Verden har sine egne ideologiske Grunde. Europa staa for Gennemsniitsamerikaneren, for »Manden fra Gaden«, som et Kontinent, hvor der enten kun findes degenererede Aristokrater, ondskafulde Konger, blodsugende Godsbesiddere eller forrykte surrealistiske Malere, obskure Psykoanalytikere, marxistiske Intellektuelle og G.-P.-U.-Agenter. Det amerikanske Højre kan ikke stille noget op med dette »Billede« af det konservative Europa — der eksisterer derfor saa godt som ingen konservative Broer mellem Amerika og Europa. Rent følelsesmæssigt forhindres en Forstaaelse mellem de to Kontinenter af Erindringen om den »skrækelige Tyrann« Georg III af England, der lagde en blodig Skat paa Te og Stempelpapir og dermed fremkaldte den amerikanske Revolution. I Modsætning hertil nærer Amerikas Venstre Begejstring for Europa, hvorfra man har hentet faktisk alle Ideer. I Vestres Væld af Blade og Tidsskrifter finder man hyppigt langt mere Stof, langt flere Artikler og Efterretninger fra Europa end fra Amerika. Det har derfor ogsaa hyppigt været Repræsentanter for Amerikas Venstre, der rejste til Europa og der tiljublede den gamle Verdens Daarskaber. Det var Repræsentanter for Venstre, der lærte fremmede Sprog, det var ogsaa Venstrelementerne, der trængtes baade i State-Department og i Besættelsesmyndighedernes Forvaltninger.

Mange Amerikanere har af disse Grunde betragtet Venstre-Begejstrin-

gen for Europa som højst »upatriotiske«. De skumlede over saa godt som alle Europas Konservative. Konservative Amerikanere, der skuede mod Europa — som f. Eks. Dewey, Dulles og Eisenhower — er Undtagelser. Det er derfor ej heller noget Under, at de amerikanske Udlandsorganer snart blev et Venstre-Monopol, som stedse var stærkt repræsenteret i det demokratiske Parti, og derfor ej heller noget Under, at Venstre i de kritiske Aar 1941—46 var rede til enhver som helst Koncession med Sovjetunionen. Og det var derfor heller ikke noget Under, maa man tilføje, at der med Pro-Sovjetismens Bankerot, med den stadig stigende Erkendelse af, at Teheran, Jalta og Potsdam var selvmorderiske Misgreb, og den Omstændighed at en Del af Forvaltningsapparatet var besat med Kommunist og sovjetvenligt indstillede Personer, lidt efter lidt skabtes en Art Panik, og at der ligeledes rejstes Spørgsmaal om, hvem der egentlig var ansvarlig for disse katastrofale Fejlgreb. Roosevelt hviler under de kølige Plæner i Hyde Park, og Truman overtog en bundet Arv. Og derfor rettedes den almene Opmærksomhed mod Venstre-Kamarilla, der ogsaa havde haft virkelige Højforrædere, som f. Eks. Alger Hiss.

Der manglede faktisk kun en »Sagfører« til at formulere den virkelige store Anklage, og denne fandt man i Senator Joe (Joseph) McCarthy, som var valgt i Staten Wisconsin (nordlige mellemste Vesten med dets forholdsvis store Procentsats af Borgere og Emigranter af tysk og polsk Afstamning!).

McCarthy er Katolik. Han begyndte sin praktiske Løbebane som Dommer (der i Amerika nomineres af de politiske Partier), tjente under Krigen ved Marinen og sluttede sig efter Krigen

den Retfærdighedens og Rettens Aand, der besjælede Pius X, holde sit Indtog i Parlaterne, hvor Menneskeheden alvorligste Problemer idag bliver drøftet, og da frem for alt Spørgsmaalene om, hvordan man fjerner Frygten for nye og forfærdelige Katastrofer og sikrer Nationerne en lang Periode af Ro og Fred. »Kun hvor Gud er, er der Orden, Retfærdighed og Ret.« Pius X' konstaterede, at Tro og Viden maa føje sig efter hinanden og er alene i Stand til at give det kristne Menneske Enighed og Fred, der er de uundværlige Livsbetingelser. Pius X havde netop i Kraft af, at han var det indre Livs Apostel sin rette Plads i Maskinernes, Teknikkens og Organisationens Tidsalder som Helgen og Fører for Menneskene af idag.

Efter Højtideligheden meddelte Pave Pius XII Menneskemængderne foran St. Peter samt hele den katolske Verden den Apostoliske Velsignelse, medens Størpenitentiaren, Kardinal Canali, forinden havde bedt Confiteor, hvori den ny Helgen for første Gang blev nævnt umiddelbart efter Apostlene Petrus og Paulus.

Højtidelighederne paa Petersplad-

paany til det republikanske Parti. Han er født i Appleton, ikke langt fra Michigansøen, og stadig Ungkarl.

Det er hævet over enhver Tvivl, at der var en Augiasstald at muge ud i — ikke en eneste Ikke-Kommunist vil bestride dette. Spørgsmaalet er blot, om denne Senators aggressive Metoder er de rette. Det er ganske uvæsentlig, om han nu spiser Kød om Fredagen eller ej, om han betaler sin Skat uden at kny, eller om han bliver skældt ud for »Fascist«.

McCarthys Fjender paastaar, at han hellere anklager ni uskyldige, end han lader en skyldig slippe. Slik en Adfærd vilde være uforenelig med kristen Etik. Men hvor lamdende, hvor truende, hvor frygtindgydende i Ordets egentlige Forstand hans Truseltaler, hans Liste-publikationer og Undersøgelser saa end kan være, saa lader de sig kun forstaa, dersom man har helt og fuldt Kendskab til den intellektuelle Situation i Amerika.

Dertil kommer yderligere den Omstændighed, at de amerikanske Kommuniste aldrig har teet sig »proletarisk«. Man læser ikke Sentensen »Proletarer i alle Lande forener eder« i New Yorks kommunistiske Dagblad, »Daily Worker« (Bladet finansieres forøvrigt af tre velhavende ældre Damer af det bedre Selskab; Amerikas Kommuniste er jo ikke en Arbejderbevægelse, men derimod slet og ret den sidste logiske Konsekvens af en materialistisk Kapitalisme, der finder sine Tilhængere blandt rodløse Intellektuelle, overbetalte Filmstars, Snobber og irreligiøse Efterkommere af gamle Familier).

Man behøver blot at tage New Yorks Telefonbog for en halv Snes Aar siden og slaa op under »D« og se de forskellige Foreninger under »democratic« efter — saa har man en fuld-

sen blev udsendt i Fjernsyn og Radio i saa godt som hele den frie Verden, og Filmsrevuernes Kameraer filmede den storslaaede Begivenhed, der kun har faa Sidestykker endog i Kirkens Historie.

Allerede fra først paa Eftermiddagen var Strømmen mod St. Peter begyndt. Den kørende Trafik i Peterskirkenes Nærhed blev standset, og henimod Kl. 17,30 naaede Spændingen paa Peterspladsen sit Højdepunkt. Da Pius XII kom til Syne i Bronzeporten, brød Jubelstormen løs. Hundreetusinder af Lommetørklæder viftede ham i Møde, og fra over 600.000 Strubber lød der et endeløst »Evviva il Papa«. Da den Hellige Fader havde taget Plads paa sin Trone, indtraadte der en aandeløs Stilhed. Gennem Højtalere bragtes Pavens Ord ud over Menneskehavet og gav Genlyd helt ned til Englsborg og over Tiberen, medens Millioner af Katolikker Verden over fulgte Begivenhederne i deres Radio.

Endnu sent paa Aftenen var der Tusinder af Pilgrimme paa Peterspladsen og flere Gange i Aftensens Løb maatte Paven vise sig i sit Vindue i Vatikanet. (PRIVAT)

stændig Fortegnelse over kommunistiske »Frontorganisationer« (hvorved forstaaer en Sammenslutning, der følger kommunistiske Maal bag en neutral Facade). Her paraderede Kommunismen som »ultramoderne Demokrati«, som »20. Aarhundredes Amerikanisme«. Derfor skal man ikke heller lade sig forbyse over, at adskillige enfoldige liberale Foreninger sluttede sig til Foreninger, der ønskede og tilstræbte en »demokratisk Fornyelse«. Disse Foreningers — eller Klubbers — Apparat blev imidlertid paa kommunistiske Hænder. (Blot et Eksempel: det berømmelige og beryggede Institut for »Relationer i Stille Havet« var et yderst farligt Forehavende, der faktisk har Kinas sørgelige Skæbne idag paa Samvitigheden). Idag ryster og bæver bogstavelig talt alle de Mennesker, der i god Tro tiltraadte disse — og da specielt nævnte Organisation. Hvem kan idag skelne mellem de egentlige Ansvarlige og dem, der løb med tildels af Vanvare. Det er et saare vanskeligt Problem.

Som det fremgaar af det allerede sagte, er der en virkelig Fare ved Udrensningen, en Fare for at man hælder Barnet ud sammen med Badevandet. Hertil kommer endvidere hele McCarthys-Organisationens isolationistiske Karakter, der aldeles ikke maa undervurderes. Komiteen har især et godt Øje til de Organer, der har Forbindelser med Udlandet. Det er hævet over enhver Tvivl, at den amerikanske Propaganda har gjort grove Fejl i Europa og stadig gør det, men man spørger sig idag, om ikke »McCarthy«smens Effekt konkurrerer alvorligt med denne Propagandas virkelige Gevinster. En kommunistisk Hviskekampagne er allerede godt i Gang med at lancere Forestillingen om et »fascistisk Amerika« — endskønt en Mand

I korte Træk -

Paa Ti-Aarsdagen for Roms Befrielse rettede den evige Stads Overborgmester en Taksigelses- og Hyldelsesadresse til Pave Pius XII. I Taknemmelighed — udtalte Overborgmesteren — tænker den romerske Befolkning paa den Hellige Faders utrættelige Bestræbelser for at forhindre Roms Ødelæggelse. (KNA)

300 Indianere fra Kanada og USA deltager i de forestaaende Mariafestligheder ved Valfartsstedet Cap-de-la-Madelaide. Indianerne bor under Besøget ved Valfartsstedet lidt udenfor Byen i en Lejr paa et hundrede Telte. (KNA)

En 73-aarig tysk Romer-Pilgrim er styrtet af Toget mellem Rom og Terni og dræbtes øjeblikkelig. (KIPA)

Den ny tyske Gesandt ved Vatikanet, Wolfgang Jaenicke, har indledt sine Funktioner. Gesandten blev syg paa Vejen til den evige Stad og maatte gennemgaa et Hospitalsophold i Milano. (KNA)

De jugoslaviske Myndigheder nægtede Pas til samtlige jugoslaviske Biskopper, der ønskede at deltage i Pave Pius X's Helgenkaaring i Rom. (KIPA)

Erkebiskoppen af Sevilla, Kardinal Segura, har i et Hyrdebrev fordømt et teologisk Værk som Hæresi. Det drejer sig om en Publikation af den kendte spanske Teologiprofessor Jose Maria Garcia Rodriguez med Titlen: »Politikens Teologi«. (KIPA)

som Senator McCarthy i sin Egenskab af Katolik ikke har de ringeste Chancer for at blive Præsident i de Forenede Stater.

Adskillige amerikanske Katolikker er imidlertid ogsaa nervøse for Eftervirkningerne af »McCarthy«smen. Vil man ikke stadigvæk fremefter hænge sin Hat paa, at denne »witch-hunt« blev startet og iscenesat af en Katolik (»selvfølgelig af en Katolik!«). Man mener ogsaa i Amerika at skulle se Sandheden i den gamle Sentens om, at man helst skal slaa en Streg gennem en kedelig Fortid.

Men Spørgsmaalet er stadig aabent — i hvert Fald i Amerika —. Det er fuldstændig ørkesløst at strides om, hvorvidt Senator McCarthy er en Helgen eller en Djævel, en Idealist eller en Karriererytter. Frygt, Fortvivlelse, Had og indre Splittelse er aldrig til Gavn for en Nation — og allermindst paa et Tidspunkt, naar den staar umiddelbart overfor en Verden af Fjender. C. D.

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

Tag ikke til Øm -

Hvis du har besluttet udelukkende at anvende din sommerferie til at ligge i liggestol eller spille badminton — for ØMBORGEN råder hverken over et bellevue-arsenal af liggestole eller over en KB-hal til badmintonspil! Har du derimod besluttet, at du en uge af din sommerferie vil give afkald på bekvemmeligheder (og kolde øller i varmen), for at du kan komme Vorherre nærmere og gøre hans vilje og mening med livet til din vilje og mening, så skal du tage til ØM. Der er ingen komfort — du skal selv vaske op — og midt i sommervarmen bliver du anbragt på skolebænken igen; det lyder hårdt, ikke? Og alligevel tør jeg love dig, at en uge på Øm er den pris værd! Meld dig til en skole, inden det er for sent!

Ugens sørgelige historie

Den muntre karet

er virkelig helt berømt, sagde en provinsboer til mig ved valfarten i Øm.

»Ja tak,« svarede jeg, »så kommer der nok mange blomster til dens begravelse, for jeg har hvert år et frygteligt mas med at få den fyldt.«

»Ja, men De må også regne med, at der bare er få, der holder Ugebladet...«

Og så forsvandt

Kusken.

Skoleelevers helgen

For første gang i Kirkens historie vil skoleelever få deres egen helt rigtige helgen. Og det sker d. 12. juni. Det drejer sig om en italiensk dreng, Dominic, som gik i den skole, Don Bosco ledede. Denne dreng var en rigtig dreng og en rigtig helgen, men han blev jo også opdraget af vel nok alle tiders skoleledere, Don Bosco.

Ved en bestemt lejlighed hørte en skoleelev på, at der blev fortalt om Dominic. Han lyttede undrende, men da præsten, som talte, opdagede eleven, ville han benytte lejligheden til at sige noget direkte til denne, og han fortalte så, at Dominic blev helgen på den måde, som alle andre skoleelever også kan blive det, nemlig ved at adlyde sine lærere, bevare et glad sind og være flittig.

Bemærkningen må nu ikke være faldet i god jord, for da præsten havde endt sin tale, så eleven hen på en kammerat, som ville han sige: »Det var netop, hvad man kunne vente af en skolelærer.«

Nå, hvorom alting er, så er Dominic en helgen, og hans vej til Gud var netop en, som alle andre kan følge med på: At gøre sin pligt af kærlighed og leve som en rigtig dreng med et kærligt hjerte. Men der skal altså også kærlighed til.

»Tro er først og fremmest at sige ja med din tanke. Troen fuldkommengør forstanden, den ødelægger den ikke. Den bringer din tanke i besiddelse af sandheden, som den ved fornuften alene ikke kan fatte. Den giver os visshed om Gud, som Han er i sig selv: troen er livsforbindelsens vej til en levende Gud, ikke til en abstrakt første årsag, som er dannet ved slutninger fra de skabte tings vidnesbyrd.

Trosakten er ikke bygget på en klar indsigt i en synlig genstands indre struktur. Den forener to led i en logisk sætning, som ikke har nogen

Landsdelsrepræsentanter

Når man lige er blevet valgt til landsdelsrepræsentant, tænker mange ved sig selv, at det skal nok gå, og det bliver nok også let at besøge de forskellige foreninger, men for os at se er virkeligheden en ganske anden. Det tager tid, og det volder visse vanskeligheder at få sat sig i direkte forbindelse med de enkelte foreninger,

Generalforsamlingen

Der er allerede for længe siden tilgået foreningerne meddelelse om generalforsamlingen, men vi benytter lejligheden til at orientere alle lidt om,

Vel mødt i...

Århus: To. 17. kl. 20: Orienterende møde med vor delegerede til DUK's generalforsamling.

Frederiksberg: Lø., Sø. 12.—13.: Week-end tur til Asserbo. Ti. 15.: Pater Groteclaus holder sit længe ventede foredrag om »En fængselspræst oplevelser«.

Horsens: On. 16. kl. 20: Møde. Hvis vejret er godt, cykler vi en tur.

Nyborg: To. 17.: Efter andagten cykler vi en tur i teglværksskoven. Medbring sodavand og brød.

Ørdrup: Lø. 12. Komplet slutter ca. 20, og kl. 20,30 begynder festen i præstegårdshaven. Ti. 15.: Hyggemøde, såvidt muligt udendørs.

Øm-lejrene obs!

Da vi har set, at der i et af de lokale blade har stået en forkert angivelse af lejrenes art, skynder vi os at udråbe for alverden: *den første lejr (4.—10.) er for alle dem under 20 år, der ikke har været med før, samt for alle mellem 16 og 18. Den anden lejr er for alle over 20 samt for dem over 18, der har været med før.*

NYE ANSIGTER

Lyngby

Formand: John Holbek.

Næstformand: Jørgen Dahlerup.

Sekretær: Hannes Wolffbrandt.

Kasserer: Ann Karin Bertelsen.

Kvindelig leder: Betzy Holbek.

Praktisk leder: Kurt Willems.

forbindelse i vor naturlige erfaring. Men der er heller ikke nogensomhelst fornuftgrund, som kan bevise, at de ikke har nogen forbindelse. De grunde, som får os til at give vor tilslutning til en bestemt trossandhed, forholder sig ganske simpelthen neutrale overfor fornuften. Vi har ingen naturlig indsigt i, om de er sande eller falske, vi siger ja til dem af grunde, som ligger udenfor denne indsigt. Vi modtager deres sandhed som åbenbaret, og grunden til, at vi siger ja til dem, er den Guds autoritet, som har åbenbaret dem.

I sin yderste konsekvens er troen den eneste nøgle til universet. Og den endelige mening med al menneskelig tilværelse, svaret på alle de spørgsmål, hvoraf vor lykke afhænger, kan ikke findes på anden måde.«

(Thomas Merton:

Stilhedens forjættelse)

og derfor sker der oftest ikke ret meget året igennem, — og det er en stor skam. Meningen med embedet er ikke blot den, at man skal repræsentere sin landsdel overfor DUK, der er også opgaver i selve landsdelen. Efter som tid og kræfter haves, skal man besøge foreningerne og give dem råd, og endelig, hvad der nok er lige så vigtigt, man skal søge at få foreningerne til at arbejde i fællesskab.

hvem der foreløbig er opstillet til de forskellige poster.

Formanden, Jan Locher, har nægtet at lade sig genopstille og har som sin efterfølger opstillet Jørgen Nybo Rasmussen, som mange af jer vil huske fra forskellige Øm-lejre.

Der er opstillet to emner til posten som næstformand. Den ene er Erik Zieler, Horsens, og den anden er Elbbe Binger Sørensen, København.

Sekretæren udnævnes af formanden og de fem landsdelsrepræsentanter i fællesskab, og det vil blive foreslået, at Erling Tiedemann fortsætter.

NB! Husk at bemyndigelsesblanketterne for foreningernes delegerede skal være sekretariatet i hænde senest d. 25. juni, for at man kan regne med at få dagsordenen tilsendt inden generalforsamlingen. Endelig er der kun stemmeret for de foreninger, der har betalt kontingent.

Bøger om den hellige

PIUS X

tysk		
<i>Dal Gal: Pius X</i> , indb. (illustreret)	kr. 33,25	
fransk		
<i>Dal Gal: Pie X</i> , hft. (illustreret)	kr. 23,75	
<i>René Bazin: Pie X</i> , hft.	kr. 9,30	
engelsk		
<i>Dal Gal: Pius X</i> , hft.	kr. 17,25	

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Retræte i Horsens

Vil man have en ting gjort godt, skal man gå til en travl mand. Dette vidste åbenbart Maria-legionen i Horsens, da den anmodede pastor Geertz-Hansen om at komme over og holde retræte! Trods travlhed kom pastor Geertz-Hansen — og vi siger ham tak for, hvad han som retræteleder kom til at betyde herovre, både for katolikker og ikke-katolikker.

Om fredagen (St. Bededag) var der retræte for mænd; om søndagen for kvinder. Begge dage indledtes med stille messe og prædiken. Og efter morgenkaffe hos søstrene (som skal have tak for gæstfrihed og udmærket bistand) påbegyndte retrætelederen en foredragsrække, der sent vil blive glemmt. Hvilken tale til forstand og hjerte! — og hvilken veltalenhed!

Om aftenen — forbindelse med majandagen — talte pastor Geertz-Hansen for et stort antal tilhørere: Fredag aften om kirkens autoritet; søndag aften om jomfru Maria. Det første af emnerne var formuleret: Hvorfra har kirken sin autoritet? og Hvad skal vi med den? At disse spørgsmål virkelig er aktuelle i dag, røbede det imponerende antal af ikke-katolikker, der denne aften havde lagt imod de udsendte indbydelse.

Fullen.

Katolske Radioklubber

har afholdt Repræsentantskabsmøde. Et længere Referat maa paa Grund af Pladsmangel udgaa til næste Uge.

Den ideelle Sommerferie
holder De i Aar i

Gasthof-Pension »Klocker«

i Roppen (nær Innsbruck)
i Tyrols Hjerte

Pensionspris (incl. Service) 38.50 østr.
Sh. (c. 10 kr.) — Herlig Beliggenhed.
Garage. Skriv efter Prospekt til:

Geschwister Klocker

Roppen, Oberinntal, Tirol

Katolsk
Ugeblad

i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis St. Josephs Hospital
Filial: Rolighedvej 17 . Nora 5954

D. K. K. F.

Retræte paa Trørød finder Sted fra Mandag den 15. August til den 21., Leder Hr. Pastor Knud Ballin og fra den 22. August til den 28., Leder Hr. Pastor King. Prisen er 45 Kr. for Ene-stuer og 40 Kr. for de øvrige. Senge-linned og Haandklæder bedes med-bragt. Tilmeldelse helst skriftligt til Formanden Fru Kerckhoffs, St. Ibsvej 7, Roskilde. *Styrelsen.*

P.S. Efter 25. Juni bedes man henvende sig til Trørød, Telefon Trørød 71.

Husgerning

Paa Pr. Margrethes Feriehjem i Trørød søges en Hjælp til Husgerning i 6 Uger. Løn efter Aftale. Man bedes henvende sig til Fru Schmidt, Telefon Eva 9628 melem Kl. 12—13.

Styrelsen.

Vejele

Vejele ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visslinggade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejele Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejele . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejele Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«

E. Møller
Borgergade 34 - Telefon 1406
Stort Udvalg
i Chocolate og Bolcher

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 5B . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660

Leverandør til Kamillans Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastelvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricolage og Herrelingereri

Ferd. Færch & Co.

Tømremester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF: 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillanerklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastelvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs

Elektroninstallatør
Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udfører Arb. v. Kamillanerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juni:

13. S. HELLIG TREFOLDIGHEDS
(hvid) FEST (644—51); 2. Bøn: Søndagen (645); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (648).

14. M. St. Basilius den Store (942);
(hvid) alm. Præf. (525).

15. Ti.† St. Vitus, St. Modestus og St.
(rød) Crescentia (943); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

16. O. FERIA (649); uden Gloria og
(grøn) Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

17. T. KRISTI LEGEMS FEST (652
(hvid) —52); Præf. (514). — Paa-
budt Helligdag.

18. F. 2. Dag i Oktaven (652—52);
(hvid) 2. Bøn: St. Efræm Syrer (945), 3. Bøn: St. Markus og St. Marcellianus (946); Præf. (514).

19. L. 3. Dag i Oktaven (652—52);
(hvid) 2. Bøn: St. Juliane af Falconeri (947), 3. Bøn: St. Gervasius og St. Protasius ([31]); Præf. (514).

20. S. Søndag i Kristi Legems Oktav
(hvid) (658—53).

Katolske Menighedsplejer

Hver onsdag aften kl. 19—20 har Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69 A, åbent for juridisk vejledning for ubemidlede ved lrs. Viggo Høgsgaard (Tlf. PA 2323).

St. Andreas Kirke, Ordrup

Kristi Legemsfest Kl. 6,30, 7,15 og 8.
— Aftenhøjmesse Kl. 20.

Nye Tempus Ure -

med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilegade 34
v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, Iredgade 67,
København K. Tlf. Pælz 4777

Post-Giro Nr. 67042

Annoncesektion: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenogade 7, Kbhnv. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 68965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Sct. Annæ Kirke paa Amager

Søndag den 20. Juni holdes der *Kristi Legems Procession* i Sct. Elisabeth Hospitalets Have efter Højmessens i Kirken Kl. 10.

Festen for Vor Frue af den stedse-varende Hjælp, som i Aar falder paa samme Søndag, fejres Aftenen i Forvejen ved *Lørdags-Novenen* Kl. 19,30. — Pave Pius X har under 2. Marts 1905 bevilget en Fuldkommen Aflad for alle dem, der paa denne Fest værdigt modtager Bodens og Altrets Sakramente i Sct. Annæ Kirke og beder i Pavens Intention. — Under samme Dato har Pius X bevilget en ufuldkommen Aflad paa 300 Dage for alle dem, der paa hvilkensomhelst Dag i Aaret (f. Eks. ogsaa Novene-Aftenen) besøger Sct. Annæ Kirke og Vor Fruens Naadebillede og dér beder for Vor Hellige Faders Anliggender.

Academicum Catholicum

Lørdag den 26. juni—mandag den 5. juli: Sommerlejr på Klitborg. Man bedes medbringe messebog, sovepose el. tæpper, lagener, toiletsager, håndklæde, viskestykke. Pris kr. 5,50 pr. dag. Tilmeldelse inden 15. juni til stud. mag. *Carla Bennati*, Vodroffs Tværgade 4, V. Tlf. Ev. 1577 efter kl. 18. Enkelte kan få moderation.

Tirsdag 3. august—onsdag 11. august: Møde i Vadstena for Nordens katolske akademikere.

Torsdag 22. juli—søndag 25. juli: International kongres for katolske ingeniører i Holland.

Søndag 8. august—lørdag 17. august: Internationalt studentermøde i Tyskland.

Nærmere om de tre sidstnævnte foranstaltninger i næste Uge.

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital,
Sct. Annæ Kirke, Skole og Hjem

R. I. P.

Vor elskede Mor, Svigermor,
Mormor, Farmor og Oldemor

Hermine Mariboe

f. Günther

er stille sovet ind den 2. Juni 1954.

Børn, Svigerbørn, Børnebørn
og Oldebørn.

Bed for hendes Sjæl.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

Nakskov

Chr. Stoffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

KONTANT
JØRGENSEN

ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)

Radio eren Tillidsag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217 Bella 610

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tage 573 . 574

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

R. I. P.

Min elskede Søn

Knud-Erik Munk

døde den 31. Maj 1954.

Johanne Munk.

Bed for hans Sjæl.

Immaculata- Kirken

Kristi Legems
Fest (17. juni):
7. st. Messe, 9.
Højmesse, 16:
Procession i Ha-
ven.

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Liggistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen Jun . prv. Tf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udlærer Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramshered 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>		<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legeløj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Nykøbing F.</p>		
<p>Middelbo Outzen NYKØBING - FALSTER</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 688 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Reserveret</p>	<p>Gør Deres indkøb i Østerbro's Ure & Optik v/ Robert Hansen Østerbrogade 14, Telefon 1373 Lev. til De katolske institutioner</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedservej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maalkværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Pavetale til Kirkefyrsterne

KIRKENS LÆREEMBEDE

MODERNISMEN - OG DEN SAAKALDTE »LÆG-TEOLOGI«

Efter Helgenkaaringen fremsatte Pave Pius XII en indtrængende Appel til Kirkens Kardinaler og Biskopper om i begejstrede Ord og Hengivenhed »at forkynde Religionens op-højede Sandheder [for Nationerne], som idag er truet af alvorlige Farer og i deres Tænken og Følen er ind-hyllet i Skuffelsernes Mørke, saaledes at Menneskeheden aller maa finde tilbage til Gud ved heldbringende Bod og lutret Kærlighed«.

Den Hellige Fader modtog i Benediktionsaulaen de 45 Kardinaler og ca. 450 Biskopper, der fra alle Verdenshjørner var kommet til Rom for at overvære Pius X's Kanonisation. Pave Pius XII pegede med Alvor og Eftertryk paa Biskoppernes Ansvar for og Forpligtelse til at bevare Kirkens Lære ren og uforfalsket og sagde: »Der gives i Kristi Kirke efter guddommeligt Ret ikke andre Lærere end Apostlenes retmæssige Efterfølgere, den romerske Overhyrde for hele Kirken«. Paven roste derpaa i høje Toner de Tusinder af Lægfolk, der paa Biskoppernes Vegne virker som Religionslærere eller paa anden Maade arbejder for Troens Udbredelse. »Alt dette maa med Iver fremmes,« sagde Paven. »Men alle disse Lægfolk maa blive staaende under de Menneskers Autoritet, Ledelse og Opsyn, hvem det guddommelige Forsyn har indsat som Lærere i Kristi Kirke.

Kirken fremmer Studiet af de profane Videnskaber samt disses Fremskridt og nærer en ganske særlig Højagtelse for Videnskabsmændene,« udtalte Paven videre. »Men det, der vedrører Religionen og det moralske Liv, de Sandheder, der ligger hinsides den synlige Verden, det hører udelukkende hjemme i Kirkens Felt.« Paven gik derpaa over til indgaaende at forklare, at enhver Læregerning i Kirken kun kan udgaa fra Kirkens Læreemбеде. Naar dette retmæssige Læreemбеде, Biskopperne og den Hellige Stol, overvaager, hvad der doceres under dennes Autoritet i Seminarier, Kollegier og paa Universiteter, saa sker det ud fra den Bevidsthed om Kristi Bud og de af Gud paalagte Forpligtelser til at værne om den sunde Lære og bevare den uforfalsket. Det er meget beklageligt, udtalte Paven, at visse Lærere viser Forbindelsen med Kirkens levende Læreemбеде for liden Opmærksomhed, medens de samtidig tillægger deres egen Tænkeevne, Nymodens Aandsretninger og andre Videnskabers Metoder alt for stor Betydning. Det er aldeles ikke Hensigten at udvide Retningsnormerne for en Bogcensur over alt,

URBI ET ORBI

hvad der publiceres i Forelæsninger, eller præsenteres for Tilhørere i visse Bøger, Kommentarer eller Skrifter. Der er saa mange andre Metoder til at informere om Sandheden.

Paven vendte sig derpaa med Eftertryk mod den saakaldte Lægteologi og de selvglade Lægteologer, der er opstaaet i de seneste Aar, og som sætter deres Lærervirksomhed i et Modsætningsforhold til Kirkens officielle Læreemбеде. »Der har i Kirken aldrig eksisteret, der eksisterer ikke, og der vil aldrig nogensinde komme til at eksistere et retmæssigt Læreemбеде, bestaaende af Lægfolk, der adskiller sig fra det ved Guds Autoritet og Ledelse indsatte kirkelige Læreemбеде. Tværtimod giver Nægtelse af Underkastelse et ganske ubestrideligt Bevis paa, at de Lægfolk, der taler og handler saaledes, ikke er ledet af Guds og Kristi Aand.« (KNA)

Mystiske Klosterbrande i Holland

En Storbrand ødelagde umiddelbart inden Pinsen en Del af Jesuitternes kendte Canisius-Kollegium i Nymwegen. Branden, der har vakt stor Opsigt i hele Holland, er den fjerde Brand i et hollandsk Kloster i Løbet af faa Uger.

Natten til 15. Marts nedbrændte Morderhuset til Missionærerne for de afrikanske Missioner i Cadier en Keer ved Maastricht til Grunden. Der opstod Skade for et Beløb af over en Million hollandske Gylden. 200 unge teologistuderende reddede Livet med Nød og næppe. Faa Uger senere opstod der en stor Brand i Dominikanernes Kloster i Neerbosch ved Nymwegen, og for kort Tid siden nedbrændte Korseherrernes Klosterskole i Uden ved Herzogenbusch. Det er hidindtil ikke lykkedes at opklare Aarsagerne til disse Brande. (KNA)

Det Apostoliske Vikariat i Montagnosa paa Filippinerne beretter om store Resultater af Missionsarbejdet blandt Hovedjægerne. Af Stammens ca. 320.000 Medlemmer regner man med at have døbt godt og vel et Hundrede Tusinde. Den Apostoliske Vikar, Biskop Brasseur, har oprettet et Ordenssamfund, som kun tæller Søstre af Hovedjægerne's Stamme. Missionsomraadet tæller 90 Kirkebygninger og 29 Sogne. (KIPA)

Den evige Stad hyldede 20. Aarhundredes Helgen-Pave

Søndagen efter Helgenkaaringen afholdtes til Ære for den ny Helgen en festlig Pontifikalmesse i Peterskirken, celebreret af det Hellige Kollegiums Dekan, Kardinal Tisserant under Assistanse af den Hellige Fader. Peterskirken var igen fyldt til sidste Plads, og da den Hellige Fader holdt sit Indtog i Kirken, vilde Evviva-Raabene tilsyneladende ingen Ende tage. Efter Messen meddelte Paven den Apostoliske Velsignelse *urbi et orbi* fra Loggiaen over Indgangen til Kirken.

Om Eftermiddagen bragtes Pave Pius X's jordiske Rester i højtidelig Procession gennem Roms Gader til Sta. Maria Maggiore. Hele Vejen gennem Byen dannede italienske Soldater Spalier og en tusindtallig Menneskeskare kantede Togets Vej gennem den evige Stad. (KIPA)

Pius X bisættes ikke i Venezia

Presse- og Radiomeddelelser om, at Pave Pius vil blive definitivt bisat i Markuskirken i Venezia betegnes i Vatikanet som i Modstrid med saavel den Hellige Faders Hensigt som hidtidige Afgørelser. Man overvejer i Øjeblikket Mulighederne for forbigaaende at lade den hellige Paves Sarkofag bringe til Venezia, hvor Pius X virkede som Biskop, men der foreligger aldeles intet konkret om Sagen. (KNA)

86 Koncentrationslejre i Polen

I det kommunistiske Polen henslæber idag ca. 175.000 Mennesker Tilværelsen som Tvangsarbejdere i 86 Koncentrationslejre, beretter den polske Exil-General Wladyslaw Anders. Blandt Straffefangerne er der rundt regnet 1000 Gejstlige. Alene i det forløbne Aar er der blevet oprettet 11 ny Arbejdslejre. 15.000 Kvinder og omkring 150.000 Mænd er uden Dom eller Ret blevet anbragt i Koncentrationslejre. (KNA)

VORE FERIEBØRN

Om en Uge begynder Skoleferien. Maatte det minde de Læsere, der endnu ikke har bidraget med en Gave til Feriebørnenes Landophold om at gøre Alvor af deres gode Forsæt nu. Der er i Aar saa haardt Brug for Pengene som ikke før, og Bidragydernes Antal har foreløbig været en Del mindre end ellers.

Send Deres Gave til Katolsk Centralskoles Kassererkontor, Amaliegade 31 A, København K. Paa Forhaand hjertelig Tak.

Katolsk

20. Juni 1954
102. Aargang
Nr. 25

Ugeblad

TOLERANCE

Nogle Spørgsmaal
og et Svar

Sexualklinikerne

Kommunismen truer Østen

Fem ny Helgener

95 Aar Hedvigssøstre

Jesu Hjerte!

»Ekstrabladet«s hverken sarte eller katolskvenlige første Redaktør, Freilif Olsen, skrev engang om Kirken i Stenosgade med det *blide Navn*. Han syntes, det var et godt Navn til en Kirke, og at det sagde noget.

I et Land som vort, hvor man rynker paa Næsen ad al Dogmatik og mener, at Kristendom alene er noget, som har at gøre med Kristi Sindelag, skulde det være nemt at faa samme Opfattelse som Freilif Olsen af Jesu Hjerte Andagten som en Fordybelse i Vorherres kærlige Sindelag og en Stræben efter at efterligne det saa

godt, som det nu maatte være Mennesker muligt.

Alligevel ser vi, at denne Andagt virker stødende paa mange. De kalder den haanende »anatomisk« og vil formentlig dermed sige, at de er hævet

over saa barnlige Ting som at tænke sig Følelseslivet knyttet til Hjerteorganismen. De husker ikke, at de i mangfoldige andre Sammenhæng bruger tilsvarende Udtryk, saa ofte, at det vilde være det totale Pedanteri at søge dem afskaffet.

Er den dybere Grund til Aversionen den, at Jesu Hjerte Billeder og -Statuer er meget naive og lidet skønne, tager de atter Fejl. Hvad det kommer an paa, er alene de Tanker, som fylder Beskueren af disse mere eller mindre vellykkede Kunstværker. Heller et Menneske, som betragter en naiv, kulørt Rædsel af Jesu Hjertebilleder og fatter lidt af Jesu Kærlighed, end et andet Menneske, som med Kendermine nyder et langt smukkere Billede og ikke skænker Jesu Sind ret megen Opmærksomhed i Betragtningen.

Iøvrigt er det ikke gjort med blot at mindes Jesu milde Sind. Det er centralt i denne Andagt at mindes hans Kærlighed som sonende Kærlighed og selv se sin Opgave i at sone for den Synd. Verden er saa rig paa Jesu Kærlighed er en Kærlighed, der førte ham til Korset for vore Synders Skyld. Engang vil han komme som Dommer, men det er ikke heri, at vi er kaldet til hans Efterfølgelse. Vi er kaldet til at følge ham efter i den Kærlighed, som laa bag Menneskevordelsen og kendte Golgatha som Vejs Ende. Det vil sige, at Synden i Verden angaar os, ikke som Kilde til Forargelse, som Stof til Fordømmelse, men som Kaldelse til vor egen Korsvandring i samme Kærlighedens Aand som Mesterens Korsvej.

Jesu Hjerte Festen viser, saa direkte som nogen Fest kan det, hen til vor jordiske Pilgrimsfærds Maal. I Jesu Aand en sonende Gerning for vort menneskelige Fællesskabs Fejl og Mangler. Det er Fællesskabets Fest — en for alle og alle for en.

JESU HJERTE ANDAGTEN

DEN HELLIGE PAVES TRIUMFTOG GENNEM ROM

Fem Skimler trak Vognen med Pius X's Glaskiste gennem den evige Stad fra St. Peter til Sta. Maria Maggiore. Adskillige Tusinder ledsagede Kisten og over en Million Mennesker dannede Spalier i den evige Stads Gader.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforetning A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larsbjørnsstræde 14
Til. Byen 8009

Edmund Sønchsen *Glarimester*

Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforakr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
KØBENHAVN

L. F. Nielsen

**SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damse 2043**

Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538

Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

TOLERANCE

Nogle Spørgsmaal og et Svar

I »Nationaltidende« d. 30. Maj skrev Pastor Jens Mikkelsen, København, en Artikel om »Katolikernes Stilling i Danmark og i Spanien«, som sluttede med følgende Spørgsmaal:

»Katolikkerne her i Landet er jævnlig blevet gjort opmærksom paa de spanske Protestanters ulykkelige Kaar. Derfor vil jeg slutte med at spørge:

1) Har den ansvarlige Ledelse af den katolske Kirke i Danmark gjort Forestillinger over for højeste katolske Instanser, dvs. Rom, i Anledning af de ofte gentagne Protester fra dansk folkekirkelig Side mod Katolikernes Forfølgelser af Protestanterne i Spanien og andre Steder?

2) I bekræftende Fald, hvad har man da foretaget sig?

3) Hvilket Svar har man fået, såfremt der er foretaget Henvendelse til Rom?

4) Er »Katolisches Sonntagsblatt« Paastand om Norden som Missionsomraade i Overensstemmelse med Moderkirkens Syn, hvad er saa Begrundelsen for dette?»

*

I samme Blad fandtes 13. juni nedenslaaende Svar fra Generalvikar, Pastor C. Flandrup:

»I Anledning af Pastor Jens Mikkelsens Artikel »Katolikernes Stilling i Danmark og Spanien« paa Nationaltidendes Kirkeside »Dagen og Kirken« for Søndag den 30. Maj, og de deri fremsatte Spørgsmaal til »den ansvarlige Ledelse af den katolske Kirke i Danmark«, vil jeg i Biskop Th. Suhrs Fravær som dennes Stedfortræder tillade mig at anføre følgende:

Til Spørgsmaal 1:

Om den katolske Kirkes ansvarlige Ledelse har gjort Forestillinger i Rom paa Linie med Protester fra folkekirkelig Side mod Forfølgelser af Protestanter i Spanien?

Mig bekendt er ingen saadan officiel Forestilling foretaget fra dansk katolsk Side til Rom. For det første er det nemlig ikke katolsk Coutume at foretage Henvendelser i den Form. For det andet burde Adressen være Madrid og ikke Rom, naar Talen er om specielt spanske Lovgivnings-spørgsmaal eller spanske Overgreb, og ikke om almenkatolske Anliggender. For det tredje har Paven allerede i sin Tale af 6. December 1953 udtalt en klar Fordømmelse af Intolerance i religiøse Spørgsmaal og betonet, at Intolerance ikke er begrundet i eller kan forsvares ud fra selve Kirkens Tro og Etik.

Med dette Svar mener jeg, at Svarene paa Spørgsmaal 2 og 3 falder bort.

Til Spørgsmaal 4:

Om hvad der skal forstås ved »Missionsland«, skal jeg anføre følgende:

Missionsland er i katolsk kirkelig Sprogbrug og i den givne Sammen-

hæng et formelt Begreb, som betyder, at der ikke i det paagældende Land er en saa stor katolsk Befolkning, at Kirkens Hovedopgave er at forvalte det bestaaende Kirkeliv, men at Katolikkerne er saa faatalige, at en Hovedopgave er at vinde nye Sjæle for Kirken ved Siden af at befæste og forvalte det, der allerede er vundet.

Og mon ikke Protestanter ser paa Sagen paa samme Maade? Man har Indre Mission og Ydre Mission. Og i protestantiske Øjne betragtes vel baa- de Spanien, Colombia og mange andre fortrinsvis katolske Lande som »Missionslande«, da der i de Lande

bor et Faatal Protestanter mellem et stort katolsk Flertal.

Er det forøvrigt ikke vanskeligt at sammenligne spanske, colombianske og danske Forhold? De nævnte Landes Forudsætninger, Traditioner og Oplevelser er saa forskellige. I Danmark er der ikke i Aarhundreder myr- det en Præst af religiøse Grunde. I Spanien ligger Tallet paa myrdede Præster, Munke og Nonner i Løbet af de sidste 20 Aar over 10.000, og i Colombia i alt Fald mange. Det giver en anden Baggrund end den danske.

Men De kan være forvissat om, at hvor der øves Uret i Lovgivning eller i spontan Handling, dér tager danske Katolikker lige saa skarpt Afstand fra det og beklager det lige saa oprigtigt som De og danske Protestan- ter. Og deri er De og vi helt enige med Pave Pius XII, som om Toleran-

2. Søndag efter Pinse

20. juni 1954

DEN STORE NADVER

Den himmelske Fader har i sin uendelige godhed beredt en stor nadver for alle mennesker. Alle er indbudte, og ingen er udelukket. Hans godhed og kærlighed vil favne alle mennesker. Det er Hans store glæde, at alle møder. Det er Hans ønskers opfyldelse at mætte alle og at gøre alle rige og lykkelige. Derfor siger allerede salmisten i Den Gamle Pagt: »Stor og højlovet er vor Gud. Som dit navn, så lyder din pris til jordens grænser. Meddel det til slægten, der kommer: Sådan er Gud, vor Gud for evigt og altid. Han skal lede os«. Ps. 47.

Husherren sender sine tjenere ud for at bede og kalde de budne til nadver: »fordi alt er nu færdigt«. Andre lader han simpelthen føre ind fra gader og stræder, og atter andre nøder han til at gå ind fra veje og gærder. Guds nåde kommer til alle mennesker. Han beder og kalder, Han nøder og tvinger nøjagtigt således, som det svarer til hver enkelt. Men ikke alle erkender og forstår den lykke og ære, som denne invitation er, ikke alle erkender dens nødvendighed. Og derfor prøver mange på at undskylde sig. »Jeg har købt en gård«, siger den ene, »jeg har købt fem par okser«, siger den anden og »jeg har taget mig en hustru«, siger den tredje. De bruger deres jordiske bekymringer og sorger, ja selv deres sanselighed som undskyldning.

Mon vi kender dette: »Jeg kan ikke komme lige nu, jeg må ordne forskellige ting først, jeg kommer senere? Men senere, er det så ikke forsent? Thi ... »alt er nu færdigt«. En sådan undskyldning krænker husherren, den krænker ham dybt, selv om den er ment og holdt i en høflig tone. Virkningen af den slags undskyldninger ser vi i dagens lignelse: »Ingen af de mænd, som var budne, skal smage min nadver«. De skal ikke engang smage den, for slet ikke at tale om, at de skal mætte.

Hvis vor sag med Vorherre forholder sig sådan, hvem vil da vove at afvise Hans invitation, ja blot at undskylde sig? Hvem vil vove at gøre en sådan Herre vred? Hvem vil risikere at blive forstødt af Ham for altid? Det er nu, Han kalder, fører og tvinger, »fordi alt er nu færdigt«. Senere er det forsent, nu er det lejlighed. Konger kalder kun een gang.

Den nadver, som den himmelske husherre inviterer til, er troen, den sande tro på Gud og på den guddommelige orden i verden. Nadveren er trofællesskabet, kirken, bygget på Petri klippe, som Gud kalder og fører til ved sine tjenere: apostlene og deres efterfølgere. Nadveren er altret, på hvilket ofret og offermålet beredes. Og til dette måltid er alle de inviteret, som oprigtigt og ærligt søger og vil finde Gud. Nadveren er endvidere trosfuldendelsen i Himlen, hvor ingen skal sulte og tørste.

Vi vil være overbevist om, at det er Guds førelse og kærlighed, der kalder os til sin nadver. Og derfor beder vi idag sammen med kirken:

»Giv os, Herre, at vi altid både frygter og elsker dit hellige navn, eftersom din beskyttelse aldrig faltes dem, som du har grundfæstet i din kærlighed«. Amen.

H. Doods.

cen har sagt smukkere og bedre Ord, end jeg formaar det — Ord, som jeg haaber man vil efterleve overalt i den katolske Kirke — ogsaa i Spanien og Colombia.«

*

Da der i Generalvikarens Svar er Tale om Pavens Tale d. 6. December i Fjor, er det paa sin Plads her at citere enkelte Uddrag fra denne Tale. Et Dagblad med dels brede Læserkreds var ikke Stedet til det. Men først en Indledning:

At forstaa, hvorfor danske Protestanter og spanske Katolikker har saa svært ved at betragte Sagerne ens, burde ikke være svært. Begge Parter maa nødvendigvis handle ud fra deres Grundopfattelse. For Protestanter er det fundamentalt at man, hvor fast man end er overbevist om sin religiøse Opfattelses Rigtighed, dog principielt mener, at ingen enkelt Opfattelse kan fastslaa som den eneste rigtige. Gud garanterer, efter protestantisk Mening, ikke for Rigtigheden af et vist Sæt religiøse Læresætninger.

Derfor maa Protestanter principielt fastholde enhver Opfattelses Ligeret med enhver anden. Er der her i Landet endnu Omraader, hvor fuld Trosfrihed ikke er gennemført (f. Eks. Grundlovskravet om, at Kongen skal tilhøre Folkekirken, eller det ministerielle Paabud om, at Katolikker, ene af alle Landets Borgere, ikke maa undervise i Faget Historie i den offentlige Skole), saa er det strengt taget Vidnesbyrd om, at Protestanterne ikke helt efterlever deres egne Principper.

Efter katolsk Opfattelse derimod har Gud indstiftet en bestemt Kirke, og vi har hans Garanti for, at hvad den Kirke lærer, er sandt, og altsaa,

at all, hvad der læres i Strid med denne Kirkes Lære, er usandt — strider mod Guds Ønske om, hvad Mennesker skal vide om de evige Ting

(Vi beder Protestanterne standse et Øjeblik og gøre sig følgende klart: De kan synes, at vi er dumme, naar vi har en saadan Tro. De kan paa enhver Maade foretrække deres egen Opfattelse. Hvad de derimod ikke kan, er at forlange af os, at vi skal handle ud fra anden Opfattelse end den, vi nu engang har. Ofte tager det sig ud, som om de sagde til os: »I maa for vor Skyld gerne tro, at jeres Kirke ejer Guds Garanti for at være den eneste sande, hvis blot I samtidig i Forholdet til os handler, som om I mente, at ingen kan sige, hvilken Religion, der er den rette«. Det er dog vist et ubilligt Krav.)

Ud fra vor Opfattelse er enhver Afgivelse fra katolsk Lære en Afgivelse fra den af Gud selv garanterede Sandhed. Og hvad Gud aabenbarer, skal Mennesker ikke pille ved. Hvad han aabenbarer, er i strengeste Forstand livsvigtigt at kende. Den Tanke, at Gud skulle have aabenbaret noget, som det nærmest var ligegyldigt, om vi vidste, eller om vi forstod rigtigt, er paa Forhaand taabelig.

Spanierne siger dette, og de siger det med Fynd og Klem. De siger, at de ved (nemlig fra Gud selv), hvad der er Sandhed — og Usandheden er ikke noget, man tolererer. Man kan tolerere, at Mennesker, som ikke ved bedre, holder sig til deres urigtige Tro, men derimod ikke, at de driver en Mission, hvis Maal — objektivt set — er at tage Sandheden fra andre Mennesker og give dem Vildfarelser i Stedet.

Saa enkelt ligger Sagen for mange Spaniere. Og hvad er det saa, Paven

NOTER

Universitetspost til Pater Roos

Undervisningsministeriet har i den forløbne Uge beskikket Pater, Dr. phil. H. Roos S. J. som Lektor i tysk Litteratur ved Københavns Universitet for en Periode af tre Aar fra 1. September d. A. at regne.

Statsanerkendt Kapellan i Næstved

Ved kongelig Resolution er der meddelt Pater K. Marischka C.C.S.R. Anerkendelse som Andenpræst i Næstved.

siger med tydelig Adresse i sin bemærkelsesværdige Tale af 6. December i Fjor?

Først taler Paven om Statens Stilling og siger, at der maa stilles et »dobbelt Spørgsmaal«, naar Talen er om Statslovgivning paa religiøst og moralsk Omraade. Det ene gælder den objektive Sandhed og dens Krav, det andet Forholdet paa dette Omraade Staterne imellem.

Og saa citerer vi:

»Først maa det fastslaaes, at ingen menneskelig Autoritet, ingen Enkeltstat og intet Folketslagens Fællesskab, hvilket religiøst Præg de end maatte have, er berettiget til at give et positivt Paabud om eller en positiv Tilladelse til at lære eller gøre noget, der strider mod den objektive religiøse Sandhed og den moralske Godhed. Et Paabud eller en Tilladelse af denne Art ville være uden forpligtende Kraft. Der kan ikke foreligge nogen Autoritet til at give saadanne Paabud og Tilladelser, da det er naturstridigt at for-

ORIENTERING

I Marginen til en Kommissions-Betænkning

Dagspressen har ret udførligt fortalt om de Resultater, som den nye Svangerskabs-Kommission er kommet til. Der er paa dette Sted ikke Anledning til i Einzelheder at gentage Betænkningens Indhold. Kommissionsflertallet ønsker ikke den »sociale Indikation« anerkendt, men udvider paa den anden Side den lægelige Indikation til at omfatte en Del Tilfælde i Grænselandet mellem Medicin og sociale Hensyn. Der ønskes gjort en yderligere Indsats for at oplære Befolkningen i svangerskabsforebyggende »Teknik«.

Naar man bemærker den Modtagelse, Betænkningen har faaet i Dagspressen, synes der næppe at være Tvivl om, at Folketinget til sin Tid vil forme Loven i alt væsentligt efter Kommissionsflertallets Ønske.

Fra katolsk Side har vi ofte nok og klart nok sagt, hvad vi mener. Vi har ogsaa gjort opmærksom paa, at vi ikke staar ene med vor Opfattelse. Ret betydelige Kredse inden for Folkekirken mener som vi, og det er hel-

ler ikke kun ganske enkelte blandt den Del af Befolkningen, som ikke anlægger religiøse Synspunkter, der nærer samme Betæneligheder. Men hverken vore Meningsfæller eller vi har Røst til at raabe højt nok, saa der regnes praktisk talt ikke med os.

Hvilket dog ikke skal hindre os i at gentage, hvad der er vort Standpunkt. Det bliver af og til fordrejet. At anse en Handling for umoralsk behøver ikke at betyde, at man ønsker den straffet saa haardt som muligt. Der er umoralske Handlinger, som ligger helt uden for Straffelovens Omraade, og andre, hvor Straffetruslen ikke skal ses som Maal for Handlingens objektive Slethed, fordi saa mange andre Hensyn ogsaa maa lages i Betragtning ved Straffudmaalingen. Vor Stilling til Fosterdrabet er en Stillingtagen til Handlingens umoralske Kvalitet, ikke et Ønske om strengere Straf.

Men vi protesterer mod, at staten i Svangerskabslovgivningen tiltager sig Ret til at afgøre, om og naar et spi-

rende Menneskeliv skal dræbes. En Lov af en saadan Art er et klart Statsovergreb. Staten kan, om den mener det nødvendigt, paalægge Dødsstraf for de og de Lovovertrædelser. Men tror Statsmyndighederne, at de har Ret til at dræbe uskyldige, spiller det ingen Rolle, om disse uskyldige er født til Verden eller kun paa Vej til det. Og Følgerne af Stats-Magtmissbrug af denne Art vil ikke udeblive og blive bitre for Samfundet.

En umoralsk Lov har ingen forpligtende Kraft. Det er vor korte Mening om den Ting.

Lige saa uheldig er Statens Optræden som Befolkningens Lærer i Umoralsk gennem den organiserede Oplæring i Brugen af svangerskabsforebyggende Midler uden Hensyn til disses moralske Utilladelighed. Hvis Staten i et tilsvarende Vanvidsanfald fandt paa at beordre Kommunerne til med Statsstøtte at oprette Aftenkursus for Ungdommen i almindelig Forbryder-teknik, vilde ingen være i Tvivl om Resultaterne. Maaske man skal den bitre Omvej, at man gennem dyrekøbte Erfaringer skal faa Øjnene op for, hvor vanvittigt man bærer sig ad ved Oprettelsen af Kursus i Naturstridighed.

pligte Menneskeand og Menneskevilje til det falske og det onde eller anse disse for ligegyldige. Selv Gud kunde ikke give et saadant positivt Paabud eller en saadan positiv Tilladelse, da det ville være i Modstrid med hans absolutte Sanddruhed og Hellighed.»

Man genkender her, hvad vi ovenfor har beskrevet. Men Paven fortsætter:

»Et væsentligt andet Spørgsmaal er det, om der i et Statsfællesskab, i hvert Fald under visse Forhold, kan gælde den Handlungsregel, at den frie Udøvelse af en vis religiøs Tro og en vis religiøs og moralsk Praksis, som har Gyldighed i en af Medlemsstaterne, ikke gennem Love eller statslige Tvangsforholdsregler undertrykkes noget Sted indenfor Statsfællesskabets Omraade. Udtrykt med andre Ord lyder Spørgsmaalet, om en »Ikke-Forhindren« eller en Tolereren under disse Omstændigheder er tilladt, saa at den positive Forhindren ikke altid er en Pligt.

Vi har lige nævnt Guds Autoritet. Kan Gud, for hvem det vilde være muligt og let at undertrykke Vildfarelsen og den moralske Fejl, i nogle Tilfælde vælge »ikke at forhindre« uden derved at komme i Modstrid med sin uendelige Fuldkommenhed? Er det muligt, at han under visse Forudsætninger ikke paalægger Mennesker en Pligt til, ja endog ikke giver dem nogen Ret til at forhindre og undertrykke det, som er forkert og galt? Et Blik paa Virkeligheden giver os et bekræftende Svar. Det viser os, at Vildfarelse og Synd i vidt Maal findes i Verden. Gud forkaster Vildfarelsen og Synden, og dog lader han dem bestaa. Sætningen: »En religiøs eller moralsk Forvildelse maa forhindres, hvor som helst den kan forhindres, da det at taale den i sig selv er umoralsk« kan derfor ikke gælde ubetinget. Gud har heller ikke givet den menneskelige Autoritet et saadant uidskrænket og alment Paabud om at undertrykke den religiøse Vildfarelse. Hverken Menneskenes fælles Bevidsthed eller den kristne Samvittighed, hverken Troskilderne eller Kirkens Praksis kender til et saadant Paabud. Kristus giver i Lignelsen om Ukrudtet denne Anvisning: Lad paa Verdensageren for Hvedens Skyld Ukrudtet vokse op sammen med den gode Sæd! (sml. Matth. 13, 24—30). Pligten til at undertrykke den religiøse eller moralske Forvildelse kan altsaa ikke være nogen ubetinget Handlungsnorm. Den maa være underordnet under højere og mere almene Normer, som under visse Omstændigheder tillader, ja betragter det som det bedste, ikke at forhindre det forkerte, for ved denne »Ikke Hindren« at fremme det større Gode.»

Det er ikke et bredere Publikum, Paven rettede disse Ord til, men til en juridisk Kreds. Dog turde baade Principperne og deres Adresse være lette at forstaa. I det følgende resumerede Paven Principperne saaledes: »For det første: Det, der ikke svarer til Sandheden og den moralske Norm, har objektivt set ingen Ret, hverken til at eksistere, til at propageres eller til at udfolde sig. For

det andet: Ikke at hindre det ved Hjælp af statslige Love og Tvangsmidler kan imidlertid være berettiget i et højere og mere omfattende Godes Interesse.»

I de eiterede Afsnit af Talen beskæftigede Paven sig med Statens Stilling. Men han fortsatte med at tale om Kirken. Her sagde han:

»Vi kommer nu tilbage til de to Sætninger. Først den om den ubetingede Fornægtelse af alt, der er religiøst usandt og moralstridigt. Her kendte og kender Kirken intet Kompromis, hverken i Lære eller Praksis. Dens Holdning har her ikke ændret sig i Historiens Løb og kan ikke ændres, hvor og naar den under de forskellige Former stilles over for Valget: enten at ofre Røgelse for Afguderne eller Blodet for Kristus...

Hvad den anden Sætning angaar — om Tolerancen under visse Omstændigheder, Taalsomhed ogsaa i Fald Undertrykkelse var mulig — har Kirken (allerede med Hensyntagen til anderledes tænkendes gode om end fejlende, men uovervindeligt fejlede Samvittighed) altid set sig foranlediget til at handle og har ogsaa handlet i Overensstemmelse med den af Hen-

syn til højere, overordnede Synspunkter, lige siden den under Konstantin den Store og de andre kristne Kejsere blev Statskirke. Den gør det samme i Dag og vil ogsaa i Fremtiden staa overfor dette Imperativ.»

Idet vi efter disse Citater genoptager Tankegangen fra de Overvejelser, hvormed vi indledte dem, kan vi slutte:

Protestanter og Katolikker maa hver for sig handle ud fra deres Forudsætninger. Protestanterne maa handle ud fra deres fundamentale Overbevisning om de religiøse Opfattelsers Ligeret. Katolikker maa lige saa nødvendigt handle ud fra den fundamentale katolske Tro paa den af Gud selv garanterede ufejlbare Kirkelære. Men det er fejlagtigt, hvis dette af Katolikker opfattes, som om Tolerance ikke er forenelig med katolsk Tro. Det bliver i hvert enkelt konkret Tilfælde Kirkens Sag at afgøre, hvad de overordnede Synspunkter berettiger til i det givne Fald.

Man vil vanskeligt kunne undgaa af Paveordenes Indhold og Tidspunktet for dem at slutte sig til, hvad Paven mener om det konkrete Tilfælde, som hedder Spanien i Dag.

Den katolske Kirke i Island idag

Vi bringer nedenfor den første af fire smaa Artikler om den katolske Kirke idag i vore skandinaviske Broderlande. I al deres Korthed kan Artiklerne selvsagt ikke give et fuldstændigt Billede af Situationen, men blot et Rids af henholdsvis Kirkens Stilling og de Forhold under hvilke den katolske Kirke arbejder i Skandinavien idag.

I Maj 1944 erklærede det islandske »Althing« — det ældste eksisterende Parlament i Verden — Unionen med Danmark for ophævet, og Island blev en Republik, hvor den evangelisk-lutherske Kirke formelt blev Statskirke. Ganske vist er den katolske Kirke officielt anerkendt som Religionssamfund, men Kirken har ingen officiel Rang, omend Regeringen i det store og hele er venlig stemt over for den.

Det var Biskop Friederich af Sachsen, som sammen med en Del Missionærer bragte den katolske Tro til Island omkring Aar 931. Allerede i Aaret 1000 erklæredes Katolicismen for Statsreligion, og fra Aar efter var Landet allerede opdelt i to Bispedømmer, Skalholt og Holar, og flere Steder paa Øen skød der ansete og betydelige Klostre og Abbedier frem. Efter en lang Blomstringsperiode naaede Reformationen derop, og den trehundred-aarige Forfølgelse udslettede alle Spor af Kirken. Først i 1874 fik Island atter fuld Religionsfrihed.

Af Islands ca. 146.000 Indbyggere er idag kun knapt 500 Katolikker. Det Apostoliske Vikariat Island har idag Missionsstationer og Kirker i Reykjavik, i Akureyri, i Hafnarfjörður og i Stykkisholmur. Den store, smukke Krist-Konges-Kirke i Reykjavik præger Billedet af den islandske Hovedstad. I Hafnarfjörður og Stykkishol-

mur tjener de katolske Hospitalskapeller som Sognekirker.

Det Apostoliske Vikariat Island forvaltes af 6 Montfortanerpatres under Ledelse af en egen Biskop, Hs. Excellence Mgr. Johannes Gunnarson, der er en Ætling af en gammel islandsk Slægt. Foruden Biskoppen er der to islandske Verdenspræster af islandsk Herkomst. 25 St. Josephssøstre (fra Chambéry) leder Hospital og Skole i Reykjavik, medens 12 St. Josephssøstre arbejder sammen med 16 Karmeliterinder i Hafnarfjörður. I Stykkisholmur leder 10 Franciskanerinder et Hospital samt et Arbejde i den katolske Presses Tjeneste ved Udsendelsen af smaa katolske Publikationer og et Kvartalsskrift »Merko-Krossins«.

Pastor Th. King, 50 År

Sognepræst Thomas King, Lyngby, fyldte d. 17. ds. 50 år. Pastor King er født i Skotland. Efter sin præstevieelse var han med til at grundlægge den katolske menighed i Thorshavn. Biskop Brems kaldte ham til København, hvor han virkede som kapellan ved Sankt Ansgars Kirke og senere blev rektor for Skt. Josephs Hospital. Da det nye Sankt Knud Lavards Sogn i Lyngby for syv år siden af jesuitterne blev overgivet til Sækulargejstligheden, valgte Biskop Suhr pastor King som sognepræst for den stadig voksende menighed. Under hans auspicer er menighedsarbejdet vokset fra dag til dag. Det nye kapel på Lyngbygårdsvej er forlængst blevet for lille, og i nogen tid har en gymnastiskal måttet fungere som kirkerum. Pastor King frabad sig alle gaver til sin fødselsdag og anmoder om, at man i stedet gav et bidrag til den planlagte nye kirke. Indsamlingen til dette formål er endnu ikke afsluttet.

Asien kommunistisk allerede om et Aar?

Amerikansk Missionær-Biskop om Situationen i det fjerne Østen

Generalen for det amerikanske *Maryknoll* Missionselskab, som leder Missioner i samtlige asiatiske Lande, Biskop Raymond A. Lane, har i en Tale til 400 Medlemmer af det katolske amerikanske Presseinstitut i New York erklæret, at *dersom der ikke sættes en Stopper for de kommunistiske Erobringers »Kædeaktion«, vil Resultatet formentlig være, at den fri Verden i Løbet af et Aarstil indskrænkes til kun at omfatte Vesteuropa og den vestlige Halvkugle*

»Det er ikke usandsynligt, at yderligere 500 Millioner Mennesker i Asien i Løbet af ganske kort Tid — maaske kun alt for hurtigt — forsvinder ind bag Jerntæppet. Det er den logiske Konsekvens af Geneve-Konferencen, hvor Fjenden løb af med to Trumfer: et spaltet Vesten og Kommunist-Kinas Tilstedeværelse. Er Indo-Kina først faldet, saa kommer Turen umiddelbart til Burma, Siam og Ceylon. Samme Skæbne vil indhente Indien, som allerede er godt paa Vej, idet adskillige ledende Personligheder i Indien længe har arbejdet bevidst henimod en Tilslutning til den kommunistiske Verden, omend Overgangen kun er planlagt Skridt for Skridt.«

Mgr. Lane, der har været i japansk Fangenskab i flere Aar under anden Verdenskrig, udtaler videre, at Forvirringen idag i alt væsentligt skyldes den Omstændighed, at Kina er gaet tabt for den frie Verden: »Naar Fremtidens Historie engang skal skrives, vil man uden Tvivl konstatere, at det afgørende Faktum for vort Nederlag var, at Storbritannien og Amerikas andre allierede i 1950 nægtede deres Tilslutning til General MacArthurs Plan, som forudsaa en Ødelæggelse af de fjendtlige Forstærkningscentre i Mandschuriet og i Kina.« Sluttelig rettede Mgr. Lane en skarp Kritik mod England, som »tilsyneladende ikke er til Sinds at ville understøtte en afgørende og enig Fremfærd mod Kommunisterne i Asien.« (KIPA)

FEM NY HELGENER

Maria-Aarets anden store Kanonisationshøjtidelighed

I den forløbne Uge — Lørdag og Søndag — fandt Maria-Aarets anden store Kanonisationshøjtidelighed Sted i Rom, hvor Pave Pius XII helgenkaarede yderligere fem Salige, nemlig *Dominico Savio, Maria Crocifissa di Roma, Gaspar del Buffalo, Giuseppe Maria Pignatelli og Pierre Chanel. Ogsaa denne Højtidelighed afholdtes paa Peterspladsen af Hensyn til de mange Tusinde Pilgrimme, der ønskede at overvære Begivenheden, og Søndag Morgen afholdtes derpaa den første Pontifikalmesse til Ære for de ny Helgener i Peterskirken.*

*

Samtlige de fem ny Helgener levede og døde i 19. Aarhundrede. Den yngste af dem, den salige *Dominico Savio*, er velsagtens den mest kendte. Han var Elev hos Don Bosco og udmærkede sig ved stor Fromhed. Han døde i 1851 i Turin, 15 Aar gammel. *Maria Crocifissa di Roma* (1813—1855) var født i Brescia som Datter af en velhavende Familie. Ganske ung overtog hun det fædrene Silkespinderi og udmærkede sig her især ved sin Indsats for Arbejderne. Under den store Ko-

lera-Epidemi i 1836 helligede hun sig Plejen af de Pestramte, og faa Aar senere stiftede hun »Den guddommelige Barmhertigheds Kongregation«. Den salige *Pierre Chanel*, der var jævnaldrene med Sognepræsten fra Ars og Præst i samme Bispedømme som denne, indtraadte efter nogle Aars Virken som Verdenspræst i Mariapatrenes Kongregation og blev sendt som Missionær til Fortuna-Øen (i Oceanien), hvor han 1841 blev dræbt af de indfødte. Kort efter den helgenagtige Præsts Død gik hele Øen over til Katolicismen. *Giuseppe Maria Pignatelli* (1737—1811) betegnes som Jesuittordenens egentlige Fornyer i Italien. Han nedstammede fra en gammel italiensk Adelslægt, indtraadte i Jesu Selskab i Tarragona i 1753 og medoplevede derefter de Storme, som Ordenen paa daværende Tidspunkt var ude for. I 1767 blev han fordrevet fra Saragossa og tilbragte de følgende Aar i Bologna, Genova og i Hvide-Rusland. Efter Ordenens Genoprettelse blev Pignatelli den første Chef for den nyoprettede italienske Jesuittprovinc. Den salige *Gaspar del Buffalo*, Stifter af »Missionærerne af det kostbare Blod«, var født i Rom i 1786 og døde samme Sted i 1837. Han afslog som ung Præst at aflægge den af Napoleon forlangte Ed og maatte derfor drage i Landflygtighed. Senere blev han benaadet af Murat og vendte tilbage til den evige Stad, hvor han udfoldede et velsignelsesrigt Virke som Folkemissionær. Han døde som Kanonikus i Rom.

95 Aar Hedvigssøstre

I sidste Uge var det 95 Aar siden, at Hedvigssøstrenes Kongregation blev oprettet: 14. Juni 1859 foretog den daværende Kuratus, Robert Spiske, ved »St. Maria auf dem Sande« Iklædningen af de fire første Hedvigssøstre. Spiske havde paa en Romerfærd forelagt Pave Pius IX Planen til Oprettelsen af Kongregationen, og Paven havde givet sit Minde dertil og sin særlige Velsignelse med de Ord: »Gud velsigne dette lille Sennepskorn«. saa

det maa vokse og blive et stort Træ.« — Og dette Sennepskorn voksede! I Løbet af 95 Aar har dette Træ bredt sine Grene ud over hele Tyskland, over Østrig, Danmark, Tjekkiet og Polen. Kongregationens Hovedopgave var og er den Dag i Dag at tage sig af forældreløse Børn, men i Tidens Løb har Søstrene ogsaa taget en Række andre karitative Opgaver op. De første Hedvigssøstre kom til Danmark allerede i 1906 og slog sig ned i Odense, hvor de oprettede en Vuggestue og samtidig — for Livets Underhold — gav Undervisning i Musik og Haandarbejde. Aaret efter Ankomsten erhvervede Søstrene det gamle historiske Sted »Kristiansdal«, det nuværende »Dalum Kloster«, og i 1929 — paa Kongregationens 80-Aarsdag — blev Danmark en selvstændig Ordensprovins med eget Noviciat. Idag virker Hedvigssøstrene saavel i København som i en Række danske Provinshyer med Skoler, Kliniker og Børnehjem. — Kongregationen har lige siden sin Oprettelse været nært knyttet til Redemptoristerne, og Hedvigssøstrenes Historieskriver, P. Josef Schweter, CSSR, skriver bl. a.: Hedvigssøstrenes Historie bevidner Guds ofte vidunderlige Omsorg til Værn og Vækst for et Ordenssamfund, der udfører en Aktivitet i Næstekærlighedens Tjeneste. Her forenes Apostolisk Caritas og religiøs Pædagogik i den Hensigt at opdrage et gudsfrygtigt og moralsk kraftigt Slægted til Gavn for Kirke og Fædreland.«

Dalum Kloster

For huís Skyld?

Efter det franske ved T. Fd.

hun gjorde Tagkammeret rent og hyggeligt, fejede og vaskede, pulsede den gamle, rustne Kakkellovn, lagde rene Lagener paa Sengen og anbragte oven i Købet en Vase med Blomster paa Kaminhylden. Og saa passede hun naturligvis først og fremmest Fatter Polyte.

Han var for Resten ikke altid lige behagelig at have med at gøre, for syg var han jo, og saa var Nonner — ikke ligefrem hans Sværmeri, naturligvis. Han havde endda været rigtig grov flere Gange, væmmelig grov.

Naar han nu havde været saadan, grov altsaa, var han ganske vis paa, at nu kom hun ikke mere. Men hun kom saamænd alligevel, lige paa Slaget — og smilede som altid.

En Dag, da Havresuppen stod over Ilden, og Søsteren bad sin Rosenkrans, mens hun ventede, sagde han pludselig:

»Beder De for mig, Søster?»

»Ja, det gør jeg.«

»Maa jeg faa at vide, hvad De beder om?»

»Ja — at De maa blive lidt — lidt mindre —«

»— lidt mindre tølperagtig overfor Dem, ikke?»

Hun svarede ikke men hendes Smil sagde en hel Del.

Nu har han det bedre, meget bedre, det gaar snart helt godt; men Søsteren kommer stadig for at sørge for hans Mad, tænde op i Kakkellovnen, give ham Medicin.

Hun vil saa gerne efterlade nogle Tanker om Kærlighed — om Haab — om noget guddommeligt, naar hun nu snart skal forlade den gamle Mand, og en Dag siger hun:

»Fa'r Polyte, jeg vilde ønske, jeg kunde have sørget endnu bedre for Dem, end jeg har gjort; men mest vilde jeg ønske, at jeg havde kunnet lære Dem lidt Mildhed og — og lidt Kærlighed til Gud.«

Hun har sagt det hurtigt, og nu afventer hun Virkningen.

»Naa — ja — ser De, Søster, man er jo ikke saa slem, som man ser ud — altsaa. Og Gud — ja, ham maa man alligevel tro paa — og be' til — naar man ikke — saadan — kan klare sig selv: Holde af Gud — det har De da lært mig, for naar De passede mig, som om jeg var et Spædbarn, saa sagde jeg til mig selv: »Polyte,« sagde jeg, »bild dig bare ikke ind, at det kun er for din Skyld, hun gør alt det!« Og saa sagde jeg Tak til ham, for det er vel for hans Skyld, at De gør det, ikke?»

Vær derfor saa venlig, hvis De har lidt tilovers til Børnene, meget hurtigt at sende Beløbet til Katolsk Centralskoles Kassererkontor, Amaliegade 31 A, København K.

Paa Forhaand hjertelig Tak!

J korte Træk -

Pinsemandag besøgte en Delegation fra Statspræsident Einaudi det pavelege Statssekretariat og overrakte en Erindring i Anledning af 25-Aaret for Ratifikationen af Lateranforliget. (KIPA)

Kardinal Gilroy, Sidney, foretog for nylig en Visitationsrejse til Missionsomraaderne i Ny Guinea, Ny Britannien og Salomon-Øerne pr. Fly. Maskinen førtes af Biskoppen af Wewak, Ny Guinea — velsagtens den eneste katolske Overhyrde, der selv fører sin Maskine. (KIPA)

Det kommunistiske Regime i Polen forsøger med alle mulige Midler at inddrage de »patriotiske Præster« i den politiske Propagandas Tjeneste. De Gejstlige presses til at udstede Erklæringer med det Formaal udadtil at give Indtryk af, at disse Præster er Talsmænd for den samlede katolske Befolkning. (KIPA)

Den Hellige Fader har udnævnt den hidtidige Apostoliske Nuntius i Irland, Mgr. Patrick O'Hara, til Apostolisk Delegat i England. — Det var Ærkebiskop O'Hara, der — som det vil erindres — for et Par Aar siden af Kommunisterne blev udvist af Rumænien, hvor han fungerede som Nuntius. Mgr. O'Hara er Amerikaner af Fødsel. (KNA)

Klosterbrandvæsenet fra »Det guddommelige Ord«s Kloster i Steyl optraadte for kort Tid siden som »frelsende Engel« ved en større Brand. De tililende Brandkorps fra Nabobyen Tegelen var ikke i Stand til at magte Opgaven. Først da Patrenes Privatbrandvæsen arriverede, lykkedes det at faa Ilden under Kontrol. (KNA)

I Innsbruck er der indført Reduktion i Elektricitetsprisen for mindre-bemidlede, børnerige Familier. Ved denne Reduktion — understreges det — gives der Mødrene Mulighed for at anskaffe elektriske Apparater, hvorved den daglige Husholdning lettes dem. (KNA)

Mundurucu-Indianernes Høvding, P. Placidus Tölle, opholder sig i Øjeblikket sammen med en Del andre tyske Brasilien-Missionærer paa Ferie i Tyskland. Dette lyder som et Paradox, men det forholder sig imidlertid saaledes: P. Placidus er Med-Grundlægger af Missionen blandt Mundurucuindianerne ved Tapajos-Floden. For 14 Aar siden blev han optaget i Mundurucuernes Stamme, hvor han nu beklæder Posten som Høvding. P. Placidus har under sit 36-aarige Virkevundet stor Anseelse blandt de halv-vilde Indianere, der stadig strejfer om med Buer og Flintepile. Over 2000 Medlemmer af Stammen er idag uddergivet regelmæssig Sjælesorg. (KNA)

Han havde holdt ud alt for længe, den gamle Murer. I lang Tid havde han været rigtig sløj, og en grim Hoste blev mere og mere pinagtig og rev og sled i hans Bryst. Ved den mindste Anstrengelse — — bare han rørte lidt hurtigt rundt i Mortelen, løb Sveden ham ned ad Ansigtet, og Benene ryttede under ham. Og saa blev han tyndere fra Dag til Dag, saa Bukserne hang og slaskede om ham.

Men han havde jo Arbejde, og det var der mange, der ikke havde; og han var ikke doven — han holdt af sit Arbejde — — og derfor varede det for længe, før han gav op.

Men give op maatte han; og nu laa han i sit Tagkammer, ganske alene, for Konen var død, og Datteren gift langt borte. Der var ingen Ild i Kakkellovnen, og ingen sørgede for ham, med mindre man vilde kalde det »sørge for«, at Portnerkonen hver Morgen kom op med en Kop Kaffe og om Aftenen med en Kop tynd Suppe.

Det gik daarligere og daarligere med ham, og det saa snart ud til, at han skulle ligge og dø, uden at nogen tog sig af ham eller trøstede ham, dø — som en Hund.

»Dette her kan ikke blive ved med at gaa, Fatter Polyte,« sagde Portnerkonen, »De maa have en, der kan passe Dem.«

»Passe mig — ja, det lyder meget yndigt — men hvem tror De vil komme og passe mig?»

Portnerkonen svarede ikke; hun havde en Idé, som hun ganske vist ikke var rigtig rolig ved, men Dagen efter mødte hun alligevel op med — en barmhjertig Søster!

»En Nonne! Hvad i — —!»

»Ja, en »Blaa Søster.«

»Men jeg har ingen Penge.«

»Det er der heller ingen, der forlanger.«

»Og saa hører jeg ikke til — til Partiet!«

»Jaja — men nu sørger jeg lidt for Dem, saa De faar det bedre.«

»Men — —«

»Det skal nok gaa altsammen.« Den unge Søster saa saa bestemt ud, at Polyte blev imponeret — og for Resten — de rene af de rene, de socialistiske Ministre, lod sig jo ogsaa passe og pleje af saadanne Væsener Nonner!

Men han kunde nu alligevel ikke begribe det — han — den »røde« Fatter Polyte; og han spekulerede og spekulerede derpaa mellem Søsterens Besøg.

For hun kom igen — mange Gange,

VORE FERIEBØRN

Nu er det ved at være Slut med vor Indsamling til Feriebørnene. Ferien begynder i disse Dage, og de sidste Ferieplads-Ansøgere skal have den længe ventede Besked — om at komme ud eller maaske om at blive hjemme. De Bidrag, der endnu maatte komme i de allernærmeste Dage, kan blive bestemmende for Afgørelsen, som et Storby-Barn spændt venter paa.

Prøv at tage til Øm

— en gang skal jo være den første, så hvorfor ikke i år?! Øm I — skolen for dig, som ikke før har været med — er i ugen 4.—10. juli. Her skal du høre: som skolens præst kommer pastor Ballin fra København (CARITAS DANMARK — flygtningehjælp — du har hørt om det). Skolens leder bliver Axel Tesch, og han er jo en gammel kending på Øm. — Nu er det, som skrevet i STAFETTEN for et par numre siden, ikke bare ferie at være på Øm: der drives også undervisning, og for den står på denne skole hele tre lærere: Axel, som foruden at være leder også underviser i Kirkehistorie (ikke som det lyder: folianter, kirkelatin og Philip af Hensen's dobbeltægteskab, men noget levende om vor egen tid og dens religiøse Forudsætninger her i Danmark) — Preben Frandsen (udgiver FAMILIA, som er et blad for ægtefolk), som fortæller om, hvordan man i sit miljø: skole, kontor, arbejdsplads osv. skal klare at være katolik — uden at løbe fra at være rigtig ung: altså det gamle ord om at være i verden, men ikke være af verden; endelig Elsebet Kieleser, som fortæller om Vorherre og om os: TROSLIV kaldes faget på skolen.

Den kulinariske side af sagen (og den er jo meget vigtig!) ordnes af Bitten Frandsen (du har gættet det, ikke? ja, hun er gift med Preben ...).

Det bliver som alle de andre: alle tiders skole, som vil overgå alle forventninger og slå alle rekorder — om ikke af andre grunde, så fordi DU kommer med, — hvis du da melder dig! Du kan nå det endnu: der er foreløbig plads nok, men det bliver forhåbentlig ikke ved! Send idag din tilmelding til DUK's sekretariat, Vennemindevej 51., København Ø.

E. T.

Dødvande —

Hver gang talen falder på »Stafetten«, har de fleste noget at indvende; der er altid noget, de synes, skal være anderledes. Og det har de naturligvis også lov til at synes. Men det er nu alligevel kedeligt for redaktøren, når han samtidig aldrig får den hjælp, han har brug for.

Ingen ved bedre end dette blads redaktør, hvor meget der kunne gøres bedre, og gang på gang har han bedt andre om at give et ordentligt nap med, men hver eneste gang er det kun blevet til lyse løfter, som aldrig er blevet indfriet.

Hvis I ønsker et ordentligt blad, så skriv! Send møde-referater, skriv artikler om de spørgsmål, der optager jer (for der må da være nogle?) — de må gerne være formet som et stort spørgsmålstegn — lad os i bladet fort-

JESU HJERTE FEST

Jeg tror, man uden at gøre meget galt kan sige, at katolikker kan deles i to store grupper, de som godtager *Jesu Hjerter fest* uden at spekulere nærmere over den, idet de blot gør, som de har hørt andre gøre, og de, som næsten ikke kan holde den ud, men kun går med af ærbødighed over for en gammel kirkefest.

Begge dele er en skam, fordi begge parter ville opnå meget, hvis de fordybede sig mere i festens indhold. Den første gruppe ville få en klarere fornemmelse af, hvad det er, de fejrer og dyrker, og den anden ville opdage, at der under meget, de ikke forstår, gemmer sig meget godt.

Desværre tillader pladsen os kun at nævne en enkelt ting blandt de mange, der kunne drages frem, men den er til gengæld betydelig!

KRISTUS er vort livs centrum, Han er den, der skal leve i os, og den, der

fører os til Gud. Vi er Hans, og vi lever i Ham, for at Han kan opfylde os helt og føre os hjem til Gud. Han er det GUDS ORD (= Kristus), som bevæger os. Vi lærer og lærte alle en masse om vor tro i katekismustimerne, det var ord, som vi skulle gemme på og huske på, for at vort tankeliv og trosliv kunne få den rette vejledning, men det er ikke de ord alene, der driver os fremad, ikke de ord alene, der levendegør. Nej, det der levendegør, er GUDS ORD, KRISTUS.

Der er nemlig det tilsyneladende mærkelige, at Kristus på en gang er det ORD, der gør os til Kristne og som samtidig i menneskelige ord lærer os en masse om Guds rige. Men det er ikke to forskellige ting, idet Kristus både oplyser og levendegør os i en og samme person.

Af dette følger, at det ikke er nok at kunne sin katekismus godt, vi må virkelig blive forenet med Gud. Gud søger vort hjerte og vort sind, og her er det, at vi møder Jesu Hjerter. Kristi hjerte, Gud-menneskets kærlighed drager os syndere til sig, nu som førhen i Palæstina. Han alene kan redde os og give os liv.

Jesu Hjerter er et symbol på den kærlighed, der levede og lever i Kristus.

Vel mødt I ...

Århus: On. 23. kl. 19: St. Hans fest, vi cykler til Erik Carlsens sommerhus ved Fløjstrup. Medbring selv en kop til kaffe + cykellygte, 75 øre og eventuelt badetøj.

Frederiksberg: Sø. 20.: Vi starter fra kirken kl. 14 på cykler og med lygter og madpakker. Lø. 26. kl. 19,30: Havefest. Lyngby KUK opfører deres særlige opfattelse af »Hamlet« m. m. Pris 1,50 kr.

Horsens: On. 23.: St. Hans fest. Sø. 27.: Efter messen kl. 7,00 er der sommerudflugt til Mols, Ebeltoft og Grenå. Pris 7,50 kr.

K.U.K. Stenosgade: On. 23. kl. 20: St. Hans fest ved Tårbæk havn. Mødested Vesterport kl. 20. Der medbringes 1,70 eller cykler.

Nyborg: To. 17.: Efter andagten cykler vi til teglværksskoven. Medbring sodavand og brød.

Ordrup: Ti. 22.: Hyggemøde, så vidt muligt udendørs.

Sommerskolerne

Nu nærmer tiden sig for sidste rettidige tilmelding til skolerne i Øm eller Norge sig. Og det betaler sig ikke at vente til sidste dag, da det så kunne være, at der var optaget.

Skolerne i Øm er fra d. 4.—10. juli og fra 11.—18., og den i Norge er fra 1.—8. august.

Hvis du vil med, så henvend dig til foreningens formand eller til sognepræsten, der hvor der ingen forening er, så vil du få udleveret tilmeldingsblanketter.

sætte diskussioner fra foreningernes møder.

Især henvender jeg mig af praktiske grunde til unge i og omkring København for at bede dem om direkte at indtræde som medhjælpere. Skriv til redaktionen: Oluf Bohn, Bistruplund 19, Birkerød.

Tag så fat!

GREGORIANSK SANG

Grammofonplader

fra

BENEDIKTINERKLOSTRET
SAINT-PIERRE DE SOLESMES
9 longplaying-plader à kr. 46.25

BENEDIKTINERKLOSTRET
SANKT MARTIN I BEURON
2 longplaying-plader à kr. 46.25
Uddrag heraf:

3 alm. 30 cm plader à kr. 16.20

forlang vort katalog.

Academicum Catholicum

Tirsdag den 3. august—onsdag den 11. august. Møde i Vadstena for Nordens katolske akademikere. Hovedtema: *Katolsk insats i nordisk yrkesmiljø*. Deltagere betaler 95 sv. kr., gæster 15 sv. kr. pr. dag. Indtegning sker ved indsendelse af 15 d. kr. til postkonto nr. 209 96, Academicum Catholicum, København (opgiv event. ferieadresse) inden d. 20. juni.

Torsdag den 22. juli—søndag den 25. juli: International kongres for katolske ingeniører i Delft, Holland. Emne: *Den katolske ingeniør og for-*

holdet til mennesker i virksomhederne. Program fås hos: G. Wissum, 1 Asmussens Alle, Kbh. V.

Søndag den 8. august—lørdag den 17. august: Internationalt studentermøde i Gemen, Tyskland. Emne: *Kirkens ansvar overfor staten, Europa og Verden idag*. Deltagelse 35 DM! På jernbanerejsen i Tyskland fås 50% rabat. Henvendelse til Sv. Aa. Jørgensen, Studentergården, 16 Tagensvej (NO 9493 y) snarest muligt.

Retræte for Herrer paa Dalum Kloster

fra Mandag Aften den 23. August til Fredag Morgen den 27. August.

Retræten ledes af Pater A. Raulin, O. P.

Prisen for Deltagelse er 25 Kr., alt indbefattet.

Tilmeldelse bedes venligst sendt til Direktør Henry Schultz, »Mariabo«, Tøndervej, Kolding.

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem!

Horsens	Flintenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Linollum - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	Lad Deres Fødtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt have i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner

Vejle

	Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERER - TRICOTAAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital	
Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Fløsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Mel- & Foderstofforretning Mølleudalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Bøglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bøgladen med de mange Bøger	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langellmie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juni.

20. S. Søndag i Kristi Legems Oktav (hvid) (658—53); 2. Bøn: Oktaven (652); 3. Bøn: St. Silverius (947); Præf. (514).

21. M. 5. Dag i Oktaven (652—52); (hvid) 2. Bøn: St. Aloysius af Gonzaga (948); Præf. (514).

22. Ti. 6. Dag i Oktaven (652—52); (hvid) 2. Bøn: St. Paulinus (951); Præf. (514).

23. O. 7. Dag i Oktaven (652—52); (hvid) 2. Bøn: Vigilien til St. Johannes Døbers Fødsel (954), 3. Bøn: Gudsmøder ([90]); Præf. (514); sidste Ev.: Vigiliens (955).

24. T. ST. JOHANNES DØBERS FØDSEL (957—97); 2. Bøn: Oktav af Kristi Legems Fest (652); Præf. (514).

25. F. JESU HJERTES FEST (Søndagsmessebog Nr. 54); (Særtryk); Jesu Hjertes Præfation. St. Johannes og St. Paulus (961); 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk), 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Jesu Hjertes Præf. (Særtryk).

27. S.*) Søndag i Jesu Hjertes Oktav (3. e. Pinsen). — I Dag højtideligholdes Festen for Apostlene St. Petrus og St. Paulus.

*) Søndag den 27. Juni afholdes Kollekt af Peterspenge.

D. K. K. F.

Der afholdes Retræte for Damer paa Dalum Kloster fra Søndag Aften den 29. August til Fredag Morgen den 3. Sept.

Retræteleder: Pastor Th. King.

For Eneværelser (kun enkelte) betales Kr. 40,00 ellers Kr. 35,00. Senge-linned, Haandklæder samt Serviet bedes medbragt.

Tilmeldelse, der er bindende, modtages af Fru Anna C. Rasmussen, J. L. Heibergsvej 59, Odense.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Katolske Radioklubber

Det årlige repræsentantskabsmøde afholdtes i Odense 22.—23. maj, med deltagelse af repræsentanter fra radioklubberne i hele landet. Formanden, hr. A. Thomsen, redegjorde for arbejdet i det forløbne år og fremhævede betydningen af, at de katolske radioklubber nu har opnået indflydelse på radioprogrammerne. De fremskridt, som er sket i det sidste par år, skyldes ikke mindst den meget væsentlige stigning i medlemstallet, hvorigennem det har været muligt at knytte værdifulde kontakter inden for Radiofonisens ledelse, og formanden rettede en varm tak til både sognepræster og tillidsmænd, som har ydet en værdifuld indsats for at fremme den katolske sags interesser i radioudsendelserne.

Årsherbetningen og regnskabet godkendtes, og de fratrædende medlemmer af hovedbestyrelsen genvalgte, hvorefter denne fortsat består af: Formand: A. Thomsen, Sejrogade 3, 1., Aarhus.

Næstformand: Carl Pedersen, Sortedam Dossering 35, 3., Kbhvn. N.
Kasserer: C. G. Simonsen, Søren Møllersgade 20 B, Randers.

Sekretær: B. Noetzell, Havnegade 24—26, Aarhus.

Redaktør: H. D. T. Kiærulff, Nørrebrogade 27, København N.

Herr Olaf Schmitt, Rodegaardsvej 7, Odense.

* C. P.

Således som verden har udviklet sig i vor tidsalder, er radioudsendelserne blevet en betydelig faktor i samfundet. Derfor må der også lyde katolske tanker og toner i radioens udsendelser. Gennem radioen kan den katolske stemme nå ud til hver krog i landet, særlig til dem, der har langt til kirke og præst.

Igennem en årrække har den danske radio bragt katolske udsendelser, og der er al grund til at ønske, at disse udsendelser må kunne bibeholdes og om muligt udvides i fremtiden. Skal dette opnås, er det imidlertid nødvendigt, at Danmarks katolske Radioklubber får et medlemstal, som nogenlunde svarer til katolikernes antal i Danmark.

For nogle år siden opfordrede vi Danmarks katolikker til at slutte op om radioklubberne, og resultatet blev en glædelig fremgang i klubbernes medlemstal.

10 dages rejse til Rhinen, Heidelberg og Mosel, hele Rhinen med skib, 7 dages oph. i Rüdesheim, hvorfra alle udflugter udgår. Sovevogn, 1. kl. Hotel, ALT inkl. 645,— kr.

Den og mange andre kvalitetsrejser finder De i det store »røde rejseprogram«, som sendes gratis.

Jørgensens Rejsebureau

Jernbanegade 7. Kbhvn. V., Central *251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

For at Kirken fortsat kan opnå en tilfredsstillende plads i de danske radioudsendelser, opfordres enhver katolsk radiolytter, som endnu ikke er medlem af Danmarks katolske Radioklubber, til straks at indmelde sig i disse og derved yde en betydningsfuld støtte til den katolske sag i vort land.

+ THEODOR SUHR

Biskop.

København, den 23. maj 1954.

Aasebakken

Billeder fra valfarten sælges. Ring til Ryvang 2941 v., og billederne vil blive fremvist.

Kursussøgende Sygeplejerske

søger Værelse fra 15/8-54 til 1/6-55, helst Centralvarme. Møbleret eller tomt helst nær Kommunehospitalet i Aarhus. Frk. Helena Burzynska, Tordenskjoldsgade 23, Kbh. K., c/o Gnalt.

St. Andreas Kirke, Ordrup

Søndag 20. Juni: St. Messe 7, 8. Højmesse 9 på Grund af Sakramentsprocessionen.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Augustins Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,

Stenogade 7, Kbhvn. V. Tlf. Bva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

<h1>Aarhus</h1>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		 <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bilowsgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josepha Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 <i>H. J. Madsens Begravelsesforretning</i> Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel FD. ALLE 98 TELE 4012 Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>

<h1>Næstved</h1>		<p><i>Kolonial, Kaffe, Delikatesser</i> <i>Cigarer og Tobakker</i> Svend Nielsen Præstøvej 50 . Telefon 935 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>U. Bærenholdt <i>Papir- og Boghandel</i> Jernbanegade 19 Telf. 983 SMUKT UDVALG I KRUCIFIKS</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kræft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør til de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 14 20</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Pius XII sender Encyklika til Tyskland

i Anledning af Bonifatius-Jubilæet

I Anledning af 1200-Aarsdagen for Tysklands Apostel's Død rettede Pave Pius XII paa den hellige Bonifatius' Fest en Encyklika til Episkopatet i Tyskland, Frankrig, Belgien, England, Østrig og Holland. For Tyskland, der betragter den hellige Bonifatius som sin Fader — hedder det i Encyklikken, der indledes med Ordene »Ecclesiae Fastos« — begyndte der med Bonifatius en helt ny Tid. Pave Pius XII citerede derpaa Ordene paa Soklen til Bonifatius-Mindesmærket i Fulda: »Herrns Ord er evindeligt« og understregede, at Nationer, Krige, Hæresier, Skismaer, Kejserriger og filosofiske Systemer var opstaaet og forsvundet igen, men det Ord, som den hellige Bonifatius prædikede, var vedblevet at bestaa og gjaldt i Dag som for tolv Aarhundreder siden. For dem, der følger det, betyder det Vejen, Sandheden og Livet.

Pius XII mindede derpaa om den hellige Bonifatius' Troskab mod Petri Stol i Rom og henviste til, at han ikke blot havde arbejdet for Tyskland men ogsaa med Kirken i Frankrig, som det efter fem Aars nidkært Virke lykkedes ham at føre tilbage til sin gamle Herlighed. (KNA)

Linedansernes Ægtevielse erklæret for ugyldig

Under stor Opmærksomhed fra den mere sensationelle Del af Verdenspressen foretog en fransk Præst fornylig en Ægtevielse af to franske Artistter, Roger og Berty, medens disse balancerede paa Line og Præsten stod paa en Brandstige. Kardinal Saliège i Toulouse har imidlertid set sig foranlediget til at offentliggøre et Kommuniqué om, at den foretagne Vielse er ugyldig. Artisterne har siddet Ærkebiskoppens Raad om at blive paa Jorden under Vielsen og kun indtage Bryllupsmiddagen paa »slap Line« overhørig. Det understreges paa kirkeligt Hold, at Præsten ikke har haft nogen som helst Beføjelse til at foretage Vielsen under de skete Former, og Artisternes Ægteskab kan derfor ikke betragtes som retmæssigt indgaaet. (KNA)

Vigtig Erklæring om »Mission de France« ventes

Samtidig med Offentliggørelsen af »Mission de France«s ny Statut forventes en vigtig Erklæring fra det franske Episkopat vedrørende Apostolatets fremtidige Form og Nødvendighed. Under Forhandlingerne mel-

URBI ET ORBI

Østrigsk Præst domfældt efter Nazi-Paragraf

Kapellanen i Oeblarn i Steiermark, P. Giselbert Freitag, er ved Amdomsstolen i Loeben blevet idømt en Bøde paa 200 Shilling eller en Uges Fængsel, fordi han har viet et Par forinden den borgerlige Vielse havde fundet Sted. Det er det første Tilfælde i en Sag, hvor en østrigsk Gejstlig er blevet dømt efter den berøgtede § 67 i den saakaldte tyske Civilregisterlov, som Nazisterne indførte ogsaa i Østrig, hvor den stadig staar ved Magt.

P. Giselbert Freitag havde sidste Aar i Oktober viet en slovenisk Landarbejder, hvem det trods allehaande Bestræbelser stadig ikke var lykkedes at opnaa de til borgerlig Vielse fornødne Papirer, til en østrigsk Pige, som Sloveneren havde levet sammen med i længere Tid, og som nu ventede sit andet Barn. Den Apostoliske Administrator for Burgenland, Dr. Stefan Lászlo, har officielt billiget Præstens Adfærd og i en Erklæring udtalt, at P. Giselbert i Udøvelsen af sit Embede har adlydt Gud mere end Menneskene. Han har ikke afvist to Menneskers retfærdige Begæring om Ægteskabets Sakramente og dermed bragt disse Menneskers Samvittighed i Orden til Trods for, at der efter Statsmagtens Lov ventede ham Straf. (KNA)

Beatificeres Ofrene for Boxeropstanden?

Vatikanets Rituskongregation har taget de første Skridt til at forberede en Beatifikation af Jesuiterpætrene Leo Mangin og Paul Deun samt de kristne Peter Tchou og Anna Wang samt de øvrige Præster og Lægfolk, der fandt Døden sammen med dem i Kina i Aaret 1900. Et Antal Præster og Lægfolk blandt de Tusinder, der led Martyrdøden under Boxeropstanden i Kina, blev som bekendt beatificeret i 1946, og nu forbereder Rituskongregationen Saligkaaringen af yderligere 56 kinesiske Martyrer. (KNA)

lem det franske Episkopats Ledelse og Vatikanet naaede man for saa vidt til Enighed om den ny Statut, at Approbationen og Undertegnelsen fra den Hellige Fader kan ventes inden længe. De franske Biskoppers Erklæring, der er udarbejdet af Ærkebiskop-Koadjutor Garrone (Toulouse) vil formentlig bringe Afslutningen paa Debatten om de franske »Arbejderpræster«. (KNA)

Pius X atter i St. Peter

Den hellige Pave Pius X's Glassarkofag blev umiddelbart efter Pinse bragt tilbage til Peterskirken fra Sta. Maria Maggiore. Motoriseret Politi, Repræsentanter fra Roms Bystyre og den katolske Aktion i Italien samt 2000 Fakkeltædere fra den katolske Aktion i Rom ledsagede Vognen gennem den indre By. Foran Peterskirken modtoges Kisten af Basilikaens Domkapitel in pleno, som ledsagede den hellige Paves jordiske Restler til deres hidtidige Hvilested. (KNA)

Franciskanerordenen tæller idag 25.000 Medlemmer

Af en netop udsendt Statistik talte Franciskanerordenen ved Aarsskiftet ialt 25.848 Medlemmer fordelt over hele Ordenen. Af disse var 14.987 Præster, 3.394 teologistuderende, 5.065 Lægbrødre, 1.025 Novicer og 9.999 Gymnasiaster i de egentlige Ordenskonvikler. Ordenen raadede over 2.411 Huse (Klostre og andre Institutioner) i 94 Provinser, Franciskanernes Tredie Orden talte 1.321.360 Medlemmer.

Indenfor det kirkelige Hierarki fungerer — ligeledes ved Aarsskiftet — en Patriark, 13 Ærkebisper, 61 Biskopper og 38 Apostoliske Administratorer og Præfekter, der tilhører Franciskanerordenen. (KNA)

Jesuiter-Sociolog forudsiger - og anbefaler - »40-Timers Ugen«

Den kendte tyske Sociolog, Professor Oswald von Nell-Breuning S.J. har for nylig gjort sig til Talsmand for en snarlig Indførelse af 40-Timers-Ugen. »40-Timers-Ugen vil komme, ligesaa sikkert som 8-Timers-Dagen er kommet,« skriver han i Juni-Nummeret af det katolske Tidsskrift »Mann in der Zeit«.

40-Timers-Ugen maa fremmes og formes fornuftigt, erklærer Nell-Breuning. Frem for alt maa der træffes Foranstaltninger til at forberede en rigtig Udnyttelse af den forøgede Fritid, især for de mange, der ikke er i Stand til uden Hjælp at udnytte deres Fritid og ikke paa egen Haand kan tage sig noget fornuftigt for, og som dermed maaske kommer endnu mere paa Afstand af Gud i Stedet for at komme ham nærmere.

Naar 40-Timers-Ugen bringer en yderligere ugentlig Fridag til den fri Søndag, vil denne kunne tjene til Hvile og til Fornøjelse, erklærer Nell-Breuning. Søndagen vil derefter kunne blive til en virkelig Herrns Dag, der kan tjene Familielivet og den religiøse Samling. (KNA)

Katolsk Ugeblad

27. Juni 1954

102. Aargang

Nr. 26

PAVETALE

om Tidsstrømninger

Peter og Paul

Kristendommen i Israel

Valfarten til Øm

Bonifatiusjubilæet i Fulda

Ferietidens

Gudstjenestetider

Ved Sommerferiens Begyndelse vil vi meget gerne paa danske Katolikkers Vegne sigt vore Skoler og deres trofaste Arbejdere en hjertelig Tak. Betydningen af det Arbejde, der udføres, kan man faa at vide af enhver Katolik, som har prøvet at leve baaede i en Menighed med katolsk Skole og i en Menighed uden saadan Skole. Af og til

TAK FOR ET SKOLEAAR

PETRUS-STATUEN
PAA
PETERSPLADSEN
I ROM

er det jo desværre hændt, at man af en paatrængende nødvendig Grund har maattet opgive Driften af den katolske Skole i en eller anden By. Ingen kan bedre end en saadan Bys Menighed vurdere Skolens Betydning.

Vi har ikke Plads til at forklare alt, hvad Skolen er godt for. Tænk det selv igennem. Vi vil blot pege paa, at der naturligvis kan være enkelte Steder, hvor man med tilsyneladende god Grund kan kritisere vor stedlige Skole. Dens Resultater er ikke, hvad de burde være, Klientellet er et saadant, at »pæne« Folk ikke kan lide at sende deres Børn til Skolen — eller en lignende Grund. I saa godt som alle Tilfælde af denne Art viser det sig ved en Smule nærmere Eftersyn, at Fejlen i hvert Fald for en Del er selve den kritiserende Menigheds. Sluttede den virkelig op om Skolen, var der da »pæne« Børn nok til at præge den — og stod den ganske Menighed bag Skolen, var der Raad til de Forbedringer, som Kvalitetsstigningen kræver.

Det er ikke altid let at holde en lille Menighedsskole i Live i disse Tider, hvor der kræves saa meget af den moderne Skole. Hvis vi ikke sætter vore allerbedste Kræfter ind for vore Skoler, kan de ikke følge Trop med Udviklingen — og en skønne Dag kommer vi saa og siger med det mest fari-sæiske Udtryk i Ansigtet: »Nej, jeg kan skam ikke forsvare at sætte mine Børn i saa ringe en Skole.« Sligt sker, men heldigvis er det langt fra at være Reglen.

Naar vi ved Feriens Begyndelse ser tilbage paa endnu et Arbejdsaar i vore Skoler, bør vi opfyldes af saa megen Taknemlighed, at vi — hvad enten vi selv har skolesøgende Børn eller ej — beslutter os til, at vi vil vise Taknemligheden i Gerning.

En lang Række af vore Skoler har lange Ønskesedler, som burde være Menighedens kæreste Læsning. Saa vilde vi faa et Skolevæsen af en Kvalitet, som er det katolske Navn værdigt.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Set. Michaels Gaard

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4018

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88. Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Set. Elizabeths Hospital

Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevox i røde Dasser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 91 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter:

A. D. BURCHARTH & SØN, Kolding

Lak- Fernis & Farvefabriker

Grundlagt 1861

PAVETALE

om Læreembedet og dets Overdragelse

I sin Tale d. 31. Maj til de Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper, som var i Rom til St. Pius X's Helgenkaaring, sagde Paven, at der i vor Tid var visse »andelige Strømninger, Opfattelser og Livsformer«, som tydede paa en andelig Smitte, og som han ville henlede Opmærksomheden paa, for at fælles Bestræbelser saa hurtigt som muligt kunne føre til at afhjælpe de Farer, der truede herfra.

Paven havde i den Forbindelse noget at sige, der angik hvert af de tre »Embeder«, baade noget om Læreembedet, Hyrdeembedet og Præsteembedet, men ville ved denne Lejlighed indskrænke sig til at tale om det første. Og han fortsatte:

»Kristus vor Herre har betroet den himmelske Sandhed, han kom med, til Apostlene og gennem dem til deres Efterfølgere. Ligesom han selv var sendt af Faderen, har han udsendt Apostlene for at lære alle Folkeslag det, de selv havde hørt af Herren. Det er derfor med guddommelig Ret, at Apostlene er indsat som sande Lærere i Kirken. Ud over Apostlenes retmæssige Efterfølgere — den romerske Overhyrde for den hele Kirke og Biskopperne for de troende, som er betroet til deres Omsorg — er der med guddommelig Ret ingen andre Lærere i Kirken.

Dog kan Biskopperne og frem for alt den, der er Kirkens øverste Lærer og Kristi Stedfortræder paa Jorden, til Raad og Hjælp i Læreembedet hidkalde andre, som de overdrager Lærefuldmagten. De, der saaledes modtager Læremyndighed, faar vel at mærke ikke denne Myndighed som Lærere i deres eget Navn eller i Kraft af deres teologiske Videnskab, men de faar den i Kraft af den Sendelse, de har modtaget fra det retmæssige Læreembede. Deres Myndighed er stædse underordnet dette retmæssige Læreembede og bliver aldrig deres egen Ret uden Ansvar overfor en overordnet Myndighed. Ved Overdragelsen af en saadan Fuldmagt mister Biskopperne heller aldrig Retten til selv at lære, og de slipper ikke for det alvorlige Ansvar omhyggeligt at vaage over Renheden og Paalideligheden af den Lære, som forkyndes af dem, der er kaldet til Hjælp.

Det retmæssige Læreembede kan derfor ikke krænke eller saare nogen af dem, der har faaet en kanonisk Sendelse betroet, ved at dette Læreembede ønsker at være nøje bekendt med, hvad de, der har faaet et Læreembede betroet, lærer og forsvaret mundtligt i Forelæsninger saavel som i de for Tilhørerne bestemte Bøger, Kommentarer og Blade samt i offentliggjorte Bøger og andre Skrifter.

Det er ikke vor Agt i denne Hensigt at udvide Retsnormerne for Bogcensuren til at gælde alt dette; der er jo mange andre Muligheder for at skaffe sig paalidelig Oplysning om den Doktrin, der forkyndes af de undervisen-

de. I denne omsorgsfulde Forsigtighed fra det retmæssige Læreembedes Side ligger der ingen Mistro eller Mistanke, — lige saa lidt som i den Trosbekendelse, Kirken forlanger aflagt af dem, der skal lære i dens Navn, og af mange andre. Overdragelsen af Læremyn-

digheden udtrykker tværtimod Tillid til, Værdsættelse af og Ærbødighed for dem, den skænkes til. Naar den Hellige Stol af og til anstiller Undersøgelser og vil vide, hvad der læres ved visse Seminarier, Kollegier, Højskoler og Universiteter i Fag, som falder ind under dens Autoritet, ledes den deri heller ikke af andet end af Bevidstheden om Kristi Sendelse og den af Forpligtelsen overfor Gud til at beskytte den rette Lære og bevare den ren og ufordærvet. En saadan vaagen

Peter og Paul

27. Juni 1954

»For at gøre Bekendtskab med Kefas«

(Gall. 1, 18)

Havde vor Frelser taget os med på råd, havde Han spurgt os, om vel Simon, Jonas' søn, som Herren kaldte Kefas = Peter, ville være den rette mand til at bygge sin kirke på, så ville vi højst sandsynligt have haft vore betænkeligheder. Hvorfor netop denne fisker? Kunne der ikke findes en mand, der var bedre egnet til formålet, f. eks. en mand af fornem byrd med en fin uddannelse? Eller en mand, der, skønt from og lovkyndig, alligevel kendte verden og evnede at forhandle med denne verdens mægtige? Således ville vi måske have svaret og eventuelt have tilføjet: Hvad kan man vente af Simon? Hvad har han set og lært? Han er nok en erfaren fisker, måske også hjælpsom, from og trofast. Men han har dog ikke været på den højere skole og taler sit modersmål i dialekt. Hvorledes vil han kunne bringe Guds ord til menneskene, til fremmede riger og lande og være den unge kirkes overhoved?

Kristus ville sikkert have smilt af os, som en en fader smiler, når han ser børnenes blinde iver. Måske ville Frelseren også have løftet sløret for udvælgelsens mysterium en lille smule, blot et øjeblik.

GUD VÆLGER, HVEM HAN VIL. Han valgte også Levi, tolderen, og de andre apostle, hvoraf dog — menneskeligt set — ingen var en fremtrædende personlighed. Han valgte også Judas, manden fra Kariot. »Ikke I har udvalgt mig, men jeg har udvalgt eder.« »Hans vej er usportlige,« således hørte vi endnu på Trefoldigheds Fest. Således vælger Han Saulus, den dannede jødiske theolog, ivreren for Den Gl. Pagts religion, den ihærdige forfølger af den unge kirke. Hans nåde gør ham i løbet af et øjeblik til »et udvalgt redskab«, til den største forkynder af Kristus, korsfæstet. Senere drager Saulus til Jerusalem »for at gøre bekendtskab med Kefas« og bliver hos ham i fjorten dage. Det var det første møde mellem de to mænd, som senere tider har givet hædersnavnet: apostelfyrster.

De blev begge vidnere for Kristi liv og lære, vidnere for al Hans nådes kraft, der førte dem fra skyldens dyb som fornægter og forfølger ind på helligedens vej. De blev vidnere for Helligåndens virke, der gav dem indsigt i store hemmeligheder, og som gjorde deres hjerte stærkt og deres tunge veltalende, så de forkyndte disse hemmeligheder uforfærdet og klogt. Roms jord drak deres blod. Derfor er den ved deres og andres martyrium blevet kostbar. »For at gøre bekendtskab med Kefas« kom Paulus til Jerusalem, for at dø der samme dag som Petrus, førte Gud ham til Rom, hvor Petrus var den romerske menigheds biskop og den unge kristenheds første pave.

Simon, Jonas' søn, hvilken vej har Gud ikke ført dig? Fra Genesareth søens stille bred til romerrigets storbyer og den larmende verdens- og millionby Rom, som du selv ved tanken om alt det forfærdelige, der skete indenfor dens mure, kaldte »Babylon«. Fra at være en ukendt fisker i Galilæa blev du den første styrmand for Guds kirke på jorden. Og hvilken forvandling skete der med dig? Fra at være en uforstandig, ærgerrig discipel blev du den åndrige, lidelsesprøvede og milde kristenhedens »papa« — fader. Dybt under Peterskirkens mægtige kuppel findes din grav. Vi hilser denne grav i ærbødighed her fra det høje Nord. Vi hilser i ægte katolsk kærlighed din efterfølger, pave Pius XII. Og som de første kristne samledes omkring Petrus, således samles vi nu om Pius. Vi vil tage del i hans sorger, vi vil hjælpe ham ved vore bønner og ærbødig og lydigt lytte til hans ord. Thi Kristus taler gennem hans mund, som Han forud talte gennem Petrus. Vi tror klippefast på Kristi ord til Kefas:

»DU ER PETER (KLIPPEN), OG PÅ DENNE KLIPPE VIL JEG BYGGE MIN KIRKE, OG HELVEDES PORTE SKAL IKKE OVERVÆLDE DEN.«
Math. 16, 18.

H. Doods.

Omhu sigter desuden ogsaa til at forsvare og værne Eders Ret og Kaldelse til at nære den Hjord, I har faaet betroet, med Kristi uforfalskede Ord og Sandhed.

Erværdige Brødre! Vi vilde ikke betone alt dette i Eders Nærværelse, hvis ikke der forelaa tungtvejende Grunde dertil, men desværre søger visse Mennesker, der underviser i Kirken, for lidt Forbindelse med Kirkens levende Læreembede og giver for ringe Agt paa dens almenyldige Lære, som klart er fremlagt paa den ene eller anden Maade. Samtidig lægger de alt for megen Betydning ind i deres egen Tænkning og ligeledes i den moderne Aandsretning og i andre Videnskabers Metoder, som de paastaar og tror er ene om at svare til Kundskabens rette Grundsætninger og Krav. Selvfølgelig værdsætter og fremmer Kirken i høj Grad Studiet af og Fremskridtene i de profane Videnskaber, og den nærer en ganske særlig Højagtelse for de Lærde, hvis Livsopgave det er at dyrke Videnskaben. Men det, der angaar Religionen og det moralske Liv — Sandheder, som ligger hinsides det sanselige Plan — tilhører ene Kirkens Embeds- og Højhedsomraader.

I vor Encyklika »Humani generis« har vi skildret de ovenfor nævnte Menneskers Indstilling og Holdning, og vi har ligeledes gjort opmærksom paa, at nogle af de i Rundskrivelsen fordømte Vildfarelser har deres Udspring just deri, at der ikke blev givet Agt paa Forbindelse med Kirkens levende Læreembede. Netop den hellige Pius X fremhævede atter og atter med alvorlige Ord i betydningsfulde Dokumenter, som er Eder alle velkendte, Nødvendigheden af Forbindelsen med Kirkens Tænkning og Lære.

Det samme gentoges af hans Efterfølger paa Petri Stol, Benedikt XV, der i sin første Encyklika højtideligt fornyede sin Forgængers Fordømmelse af Modernismen og derpaa skildrede Indstillingen hos dette Systems Tilhængere paa følgende Maade: »Den, der er besjælet af denne Aand, tilbageviser hovmodigt alt, hvad der forekommer gammelt og søger derimod overalt med Begærlighed efter nyt — i Maaden at tale om aandelige Ting paa, i Højtideligholdelsen af Gudstjenesten, i de katolske Livsformer, ja endog i det private Fromhedsliv.« Naar nu til Dags mange Lærere og Professorer gør sig al tænkelig Umage for at fremføre og forelægge Nyheder, og ikke gentage, hvad der »er overleveret« — naar de altid kun vil byde paa noget nyt, saa skulde de engang roligt overveje, hvad Benedikt XV siger til dem i nævnte Encyklika: »Vi ønsker de gamles Lov betragtet som hellig, der skal ikke indføres noget nyt ud over, hvad der er overleveret. Selv om det er i Troens Sager, at denne Lov ubrødeligt skal holdes, skal dens Maalestok dog ogsaa tilpasses til de Ting, der kan undergaa Forandringer, om end det ogsaa der for det meste gælder: ikke nyt Indhold, men ny Form.«

Hvad Lægfolket angaar, ved man, at de rette Indehavere af Læreembedet ogsaa kan tilkalde og autorisere dem

som Hjælpere ved Forsvaret af Troen. Vi behøver blot at minde om den Religionsundervisning, der gives af Tusinder af Mænd og Kvinder, saavel som om andre Former for Lægapostolat. Alt dette fortjener høj Anerkendelse. Det kan, ja bør fremmes med største Iver. Men alle disse Lægfolk skal forblive staaende under Ledelse af dem, som ved guddommelig Indstiftelse er kaldede til Lærere i Kristi Kirke. Der gives nu engang ikke i Sjeløfrelsens Anliggender nogen Læremyndighed i Kirken, som er unddraget denne Myndighed og dette Tilsyn.

I nyere Tid er man imidlertid hist og her begyndt paa at opstille og udbrede en Teologi, man kalder Lægteologi. Der er ogsaa opstaaet en særlig Slags Lægteologer, der udgiver sig for selvtilstrækkelige. Denne Teologi har Forelæsninger, trykte Skrifter, Kredse, Lærestole og Professorer. De skelner mellem deres Læreembede og Kirkens offentlige Læreembede og stiller disse to i Modsætning til hinanden. For at retfærdiggøre deres Fremgangsmaade heraa berber de sig af og til paa, at de lærer og udlægger de Charismer, som der ofte er Tale om i det Ny Testamente, specielt i St. Pauli Breve (f. Eks. Rom. 12, 6—7; 1. Kor. 28—30). De paaberaaber sig Historien, der fra Kristendommens Begyndelse til nu opregner Navne paa saa mange Lægfolk, der til Sjælens Frelse i Tale og Skrift forkyndte Kristi Sandhed uden at være kaldede dertil af Biskopperne og uden at have ansøgt om eller modtaget Fuldmagt til kirkelig Læregerning, men kun ledede af deres indre Trang og apostoliske Iver.

Over for dette maa det imidlertid fastholdes: I Kirken har der aldrig været, er der ikke og vil der aldrig komme et retmæssigt Lægfolkets Læreembede, som Gud har undraget fra det kirkelige Læreembedes Autoritet, Ledelse og Tilsyn. Tværtimod er netop Fornægtelsen af Underordning et talende Bevis for, at de Lægfolk, der taler og handler saaledes, ikke er ledede af Guds og Kristi Aand. Desuden kan enhver se, hvor stor Faren i denne »Lægteologi« er for Forvirring og Vildfarelse — ogsaa Faren for, at Mennesker, som er ganske uegnede, ja endogsaa bedragerisk sindede, beskæftiger sig med at belære andre, saaledes som St. Paulus beskriver det: »Der kommer jo den Tid, da ... man af Begær efter det, som kildrer ens Øren, egenraadigt søger bestandig nye Lærere; Sandheden bortvender man sig Øre fra og vender sig til Eventyr« (sml. Tim. 4, 3—4).

Det ligger os fjært med disse Ord at ville afholde Mennesker af de forskellige Stænder og Klasser fra dybere at trænge ind i Troslæren og at tage Del i dens Udbredelse, som de nærer en saa hellig Iver efter.«

Med nogle Slutningsord til Biskopperne om deres Opgaver i denne Sag sluttede Paven sin vægtige Tale.

* *

*

NOTER

Sommerens Gudstjenestetider

Den aarlige Liste over Søndagsmeselider i Ferietiden findes andetsteds i Bladet. — Listen gentages endnu engang sidste Søndag i Juli.

Ugebladets Redaktion

er lukket i Tiden 1.—15. Juli. Meddelelser til Nr. 28 og 29, maa være Redaktionens i Hænde inden Udgangen af Juni Maaned.

»Niels Stensens Gymnasium«

dimitterer sine første kvindelige Studenter

I den forløbne Uge dimitterede NSG sit andet Hold Studenter, deriblandt fem Piger. Det er første Gang, at Jesuitterne dimitterer kvindelige Studenter, og det er sidste Gang, at der udgaar Studenter fra den gamle Skole i Stenosgade. Efter Sommerferien lager Gymnastiet de ombyggede Lokaler i St. Kjeldsgade i Brug. Haandværkerne er i Gang, og man haaber, at Ombygningsarbejderne maa være saa vidt fremskredne, at man kan begynde Skoleaaret planmæssigt. Det er ligeledes Gymnasiets Haab, at man allerede i 1955 kan etablere ogsaa en matematisk-naturvidenskabelig Linie.

MEDDELELSE fra ADMINISTRATIONEN

Ganske lille Prisstigning paa Ugebladet som Følge af den almene Prisstigning

Det har de senere år været administrationens håb, at nedadgående priser ville modvirke den tilbageholdenhed, vi har vist m. h. t. at lade abonnementsprisen følge prissvingningerne, men efter de seneste stigninger i såvel tryk- som papirpriser, vil dette ikke længere være forsvarligt for Katolsk Ugeblads økonomi.

Med beklagelse ser administrationen sig derfor nødsaget til pr. 1ste juli d. å. — altså fra næste kvartal — at forhøje abonnementsprisen fra kr. 4,50 til kr. 5,00 pr. kvartal og løssalgprisen pr. eksemplar fra 35 til 40 øre.

Vi beder bladets abonnenter og købere søge at tage denne forhøjelse med god humor og håber, at deres trofasthed og offervilje overfor det fælles ugeblad må bevirke, at den tilsigtede stabilisering af økonomien ikke udebliver.

Også Ugebladets annoncører, som allerede nogen tid har måttet mærke en vis prisstramning, beder vi om ikke at unddrage Katolsk Ugeblad noget af den støtte, som betyder så meget for vort blad.

Administrationen
v/ G. Garth-Grüner.

Kristendommen i Staten Israel

Spørgsmaalet om, hvordan Fremtiden skal blive m.H.t. de hellige Steder i Palæstina, er af allerstørste Interesse for hele den ikke-kristne Verden. Denne Kendsgerning tog U.N. Hensyn til paa Generalforsamlingen i 1949, som foreslog Internationalisering af Byen Jerusalem og dens Omegn og international Beskyttelse af de rundt i Landet liggende hellige Steder. Ved Afstemningen den 9. December 1949 stemte 38 Nationer for dette, 14 imod, og 7 stemte ikke. Ved Afgørelsen henholdt man sig udtrykkelig til den allerede den 29. November 1947 truffne Bestemmelse om at konstituere Jerusalem og dens Omegn som et fra det øvrige Palæstina løsgjort Omraade, direkte under De forenede

Nationers Beskyttelse. Nu blev dette Omraades Grænser fastlagt, og man begyndte paa at tilrettelægge de særlige Statuter for Jerusalem. Alle Kristnes berettigede Forventninger syntes altsaa at skulle gaa i Opfyldelse. Men Israels Optagelse i U.N. og Anerkendelsen af den nye Stat lagde sig snart i Vejen for denne Opfyldelse. Det viste sig, at U.N.s vigtigste Medlemmer, U.S.A. og Storbritannien, stod afvisende overfor Tanken om Internationalisering, og ved Afstemningen om Statuterne, 4. April 1950, afholdt de sig fra at stemme. Modstand fra baade Israels og Jordaniens Side hindrede Udførelsen af De forenede Nationers Beslutning. Israels Svar paa denne var Anbringelsen af nogle Ministerier i

det jødiske Kvarter i Jerusalem og Proklamering af Byen som den nye Stats Hovedstad, og Jordanien afviste kort og godt U.N.'s Afgørelse. Alle disse Vanskeligheder syntes saa uovervindelige, at Spørgsmaalet om Jerusalems Internationalisering blev vist tilbage til U.N.'s Generalforsamling.

Situationen er altsaa højst utilfredsstillende i Øjeblikket. U.N. anvender ikke den nødvendige Energi paa, trods Israels og Jordaniens Modstand, at gennemføre Beslutningen af 8. December 1949. Israel paabaaber sig Demokratiets Grundsætninger og erklærer, at Befolkningen ikke ønsker Nationalisering, men glemmer, at de demokratiske Grundsætninger kræver, at Israel retter sig efter Flertalsbeslutningerne i U.N., som Landet selv tilhører.

Internationaliseringen af Jerusalem er af allerstørste Betydning, ikke blot for Bevarelsen af de hellige Steder, men ogsaa for Kristendommens Fremtid i Det hellige Land. Hvis den ikke bliver gennemført, maa man frygte, at de Kristne i Jerusalem vil blive stillet over for Valget at udvandre eller gaa til Grunde.

Kristendommens Stilling i Kristi Land var heller ikke før de sidste Aars Begivenheder særlig stærk. Efter den britiske Mandatregerings sidste Folketælling, der fandt Sted i 47, var kun 7,4 Procent af hele Befolkningen kristen: 140.000 Kristne af 1.925.000. Desuden er Kristendommen i Palæstina stærkt spaltet. Den katolske Kirke tæller kun ca. 45.000 troende og bliver svækket af den Rivaliseren, der finder Sted mellem latinske og orientalske Kristne. Det talræmst mest betydelige Kirkesamfund er det græsk-ortodokse, som dog lider meget under Modsætningsforholdet mellem de arabiske troende og den græske Kirkeledelse. Krigen har udsat Kristendommen for svære Rystelser. I Kampen mellem Arabere og Jøder stod de Kristne helt og holdent paa Arabernes Side. De føler sig som Arabere og mener sig derfor truede af den jødiske Indvandring. Trods alt har Muhammedanerne i 1300 Aar stort set levet fredeligt Side om Side med de Kristne; for dem er Kristus en Profet, som de nærer Ærbødighed for, mens Jøderne instinktmæssig er fjendtligt indstillede til Kristendommen.

Da Ulykken ramte Araberne under Krigen, blev de Kristne revet med, og blandt de omtrent 800.000 arabiske Flygtninge, som forlod Palæstina i Angst for den jødiske Terror, var 70—80.000 Kristne, deraf 20—30.000 Katolikker. Her var Tale om en sand Folkevandring inden for snævre Grænser. Hele den kirkelige Organisation blev oprevet under denne Befolkningsforskydning. I det israelske Gebet havde der før været ca. 80.000 Kristne; nu er der kun 36.000 tilbage. I det græsk-katolske Bispedømme Haifa har man maattet lukke 13 Kirker, fordi der ikke er flere troende tilbage.

Hvordan staar det nu til med Kristendommen i den nye Stat Israel? Mange troede i Begyndelsen, at en ny

GUDSMODERVALFARTEN I ØM

I løbet af lørdag eftermiddag 30. maj begyndte tilstrømningen af unge til Ømborgen, hvor de skulle deltage i valfarten om søndagen. Da lejrbalet begyndte ved 21-tiden var der kommet ca. 150 unge, som havde et fornøjeligt lejrbalet, hvor de lærte hinanden at kende samtidig med, at de var forenet i det katolske fællesskab som hersker på Ømborgen. Bagefter gik de i fakkelparade med Gudsmoderstatuen til klosterruinerne, hvor messen skulle være næste dag. Det var en meget smuk og stemningsfuld procession, hvor bøn og sang lød i den stille sommeraften ud over »Cara Insula«, akkurat som dengang munkene var der.

Så oprandt den store dag med strålende solskin fra morgenstunden. Kl. 7 var der messe i kapellet på Ømborgen, hvor pater Laux forklarede os i korte træk, hvilken betydning denne dag havde for Danmarks katolikker. — Nu var alt klart til at modtage de mange, som ville komme, og kl. godt 9 rullede de første busser ind i Ømborg, og tilstrømningen voksede hastigt, så der var af og til store trafikstandsninger i byen. Da messen skulle begynde kl. 10,30, var der kommet ca. 50 rutebiler foruden de mange privatvogne,

motorcykler, knallerter og cykler, nogle havde endda gjort noget mere ud af valfarten, de havde taget den til føds. I pontifikalmessen, som blev celebreret af generalabbeden for Belgien, Albercius Steiger, S.O.Cist., deltog over 1500 mennesker. Efter messen startede den store procession mod Ømborgen, hvor den ca. 1 time efter sluttede foran det smukt pyntede Guds moder alter på glasverandaen med »Den hellige Faders bøn i Mariaåret«. Efter middagen og et hårdt tiltrængt hvil var der møde foran Ømborgen, hvor pastor J. Mesters, S.M.M., Holbæk, og trafikkontrollør Simonsen fra Randers talte. Mødet sluttede med andagt og sakramental velsignelse, hvorefter selve stævnet var slut. Man hyggede sig derefter med venner og bekendte inden hjemturen og fik samtidig lejlighed til at lære andre trosfæller at kende. Ved 19-tiden rullede de sidste busser hjem med deltagere, som havde haft en storartet dag med mange uforglemmelige minder, og hvor de forskellige har vist deres tilid til Guds moder ved at deltage i valfarten, forenet med de mange i troen og kærligheden til Gud og Guds moder...

KH/-

Valfarten til Øm.

Magt i Orienten vilde betyde en Fordel for Kristendommen, og de haa-bede i Zionisterne at finde Forbunds-fæller mod Islam, under hvis Herre-dømme de kristne Menigheder havde ført en ret trykket Tilværelse. Men de blev dybt skuffet. Jødedommens Indstilling til alt kristent er som sagt fjendtlig, og de zionistiske Jøder er for det meste Materialister; hvorimod 70 Procent af Israels Befolkning er praktisk talt gudløs.

De Kristnes Stilling i Staten Israel er altsaa alt andet end tilfredsstillende. Hermed skal ikke siges, at Regeringen nægter dem Religionsfrihed eller forfølger dem; men man graver Grunden bort under de kirkelige Institutioner, saa de til sidst maa synke sammen. Talrige udenlandske Præster og Ordensfolk arbejder i Palæstina, da det er udelukket i selve Landet at faa tilstrækkelig Tilgang, saa de mange Skoler og karitative Virksomheder kan føres videre. Man er altsaa hen-vist til Hjælp fra Europa, men Rege-ringen forhindrer saadan Hjælp i at komme ind i Landet.

De katolske Skoler vil kun kunne bestaa, hvis de ogsaa besøges af jødiske Børn. Den konservative jødiske Blok lægger stærkt Pres paa Regeringen for at faa den til at forbyde Jøder at sende deres Børn i disse Skoler, og saa snart Regeringen selv har frem-skaffet et tilstrækkeligt Antal Skoler, maa man frygte, at de katolske Sko-

lers Eksistens bliver truet. Ogsaa Vel-gørehedsinstitutionernes Eksistens trues, efterhaanden som al Understøttelse kommer til at udgaa fra Staten selv.

*

Men det mest brændende Spørgsmaal er dog, om de Kristne overhovedet vil kunne blive i Israel. Krigen og den arabiske Masseflugt har stærkt formindsket deres Tal. Hidtil har kun forholdsvis faa været i Stand til at komme tilbage, og der er kun ringe Udsigt til en større Tilbagevenden, selv om U.N. d. 11. December 1948 besluttede, at de arabiske Flygtninge skulde kunne drage hjem. Indvandringen af Jøder fortsættes med uformindsket Styrke. Israels Parlament har enstemmigt vedtaget, at enhver Jøde i Verden skal have Ret til at vende hjem til sine Forfædres forjættede Land. Der er allerede 1.200.000 Jøder i Israel, og hver Maaned kommer ca. 16.000 nye jødiske Indvandrere. Der bliver ikke længere Plads til Araberne, og desuden ville en større Tilbagevenden af arabiske Flygtninge naturligvis blive opfattet som en politisk Trusel.

Regeringens venlige Holdning over for Kirken kan ikke skjule den Fare, som truer Kristendommens Eksistens i det jødiske Palæstina. Og de hellige Steder paa israelitisk Jord vil gaa til Grunde, naar der ikke længere findes Kristne dér. Internationalisering af

Jerusalem og international Garanti for de øvrige hellige Steder er og bliver derfor en tvingende Nødvendighed. Paven er gentagne Gange traadt i Skranken herfor og har i sine Encyklikaer opildnet den katolske Verden til at gaa ind for Kristendommens og de hellige Steders Sikkerhed i Palæstina. Og ingen Katolik kan være lige-gyldig overfor den Skæbne, som Kirken vil faa i det Land, hvori Kristus levede, underviste og led, og hvori han stiftede sin Kirke.

➤ Æresgæsterne ved Modtagelsen paa Slottet i Fulda: (fra højre mod venstre) Forbundsminister Storch, Nuntius Muench, Overborgmesteren i Fulda, Dr. Raabe, Biskop Dietz, Fulda, Biskop Suhr, København.

Y Pontifikalmessen foran »Bonifatius-Dom«.

Bonifatius-Jubilæet i Fulda

Trefoldighedssøndag vendte hele det katolske Europa nord for Alperne saa at sige Blikket mod Fulda, hvor Festlighederne i Anledning af 1200-Aarsdagen for den hellige Bonifatius naaede deres Højdepunkt og samtidig Afslutning: 65000 Katolikker med den Apostoliske Nuntius i Tyskland, Ærkebiskop Muench, Kardinalerne Innitzer (Wien), Frings (Köln) og Wendel (München), over 100 Ærkebiskopper,

Biskopper og Abbeder fra forskellige Egne af Europa samt et betydeligt Antal ledende tyske Personligheder i Spidsen overværede Pontifikalmessen paa Domkirkepladsen foran »Bonifatius-Dom«.

I sin Prædiken understregede Kardinal Wendel, at Bonifatius-Jubilæet og Bonifatius' Gerning ikke blot burde være en Erindring, et Minde, men langt snarere en Formaning til vor Tid om at være tro imod Troen — man maa idag gribe sig i Barmen og spørge om ikke Kristentroen idag for mange Mennesker er blevet til en Slags Vane-Kristendom. Hvor smertelig end Tros spaltningen føles idag af alle, saa vilde det dog være en Fejltagelse at ville »handle« om Troens Sandheder. »Den, der vil forkynde Jesu Kristi Vidnesbyrd for Verden, han kan ikke forholde Verden det Vidnesbyrd, som Jesus Kristus har givet sin Kirke.«

Lørdag Eftermiddag havde der fundet en officiel Modtagelse Sted i Fyrstesalen i Slottet i Fulda, hvori deltog et stort Antal af de udenlandske Gæster.

Op med en storstilet RelikvieproceSSION gennem den gamle Bispestad, med Te Deum og sakramental Velsignelse — som Køln-Ærkebispem, Kardinal Frings, meddelte de Hundre tusinder, der var til Stede, sluttede saa Bonifatius-Festlighederne i Fulda.

(KNA)

I korte Træk -

Pave Pius XII vil efter al Sandsynlighed tage paa sit vanlige Sommerophold i Castel Gandolfo i Slutningen af Juni. Ubekræftede Meddelelser gaar ud paa, at Afreisen finder Sted 30. Juni. I Castel Gandolfo træffer man i Øjeblikket de sædvanlige aarlige Forberedelser til den høje Sommergæstes Ankomst. (KIPA)

I den forløbne Uge overrasktes der den amerikanske Regering et Memorandum om Religionsforfølgelserne i Kroatien. Delegationen, der overrakte Memorandum'et paa samtlige kroatiske Katolikkers Vegne, bestod bl. a. af tre kroatiske Prælater. Et ligelydende Memorandum blev samtidig tilstillet UNO. (KNA)

Kardinal Mindszentys Skæbne er Emnet for et Stykke af Bridget Boland, som netop har haft Urpremiere paa Globe Theatre i London. Det engelske Publikums Interesse har været saa stor, at der har været udsolgt forud i ca. seks Uger. (KIPA)

Ærkebiskoppen af Milano, Kardinal Schuster har meddelt den tidligere Finansminister paa Malta, A. Colombo, Præstevielsens Sakramente. Den tidligere Politiker, som tilhørte Labour-Partiet, har studeret Medicin i Oxford. Han var Medlem af den første Efterkrigsregering paa Malta. P. Colombo er indtraadt i Kapucinerordenen. (KNA)

I Altenburg (i Nærheden af Köln) afholdes i Dagene 11.—13. Juni den IX internationale Lederkonference for de katolske Spejderorganisationer i Vest-Europa, hvori bl. a. ogsaa Danmark var repræsenteret. Hovedemnet for Drøftelserne var Spørgsmaalet om »Trosforkyndelsen blandt Spejdere«. Paa Konferencens sidste Dag celebredede Kardinal Frings en reciteret Messe i Altenburger-Dom og rettede — paa tre Sprog — nogle Ord til de forsamlede Delegationer. (KIPA)

VORE FERIEBØRN

Vi har yderligere modtaget i de sidste tre uger: E. M. Odense 25; A. Kvinta 10; S.C. 20; F.I.P.A. 5; H.M. 20; I.M.M. 10; Egehuset, Vedbæk 50; Anon. 5; Lyngby v. Th. King 25; P. Heggum 3; K. Jensen 50; E. Jensen 5; K. og J. 30; K. Th. J. 5; Odense 25; M.S.K. 10; K. Simonsen 10; K. Mannow 20; N.N. 20; C. og H. 15; Anon. 10; G. og H. Melskens 20; Bitten 100; Kristina Andersen 10; P.A.A. 50; P. Homaa 50; Hilsen fra Aalborg 5; Merete 25; S. 25; K.O.B. 15; K.P.H. 20; R.C.E.C. 10; H.O. 10; A. Bløndal 100; Angela 10; Alice 15; St. E. 100; X 10; Nyborg 15; A.A. 10; J. M. Adelsten 5; J. Nielsen 10; Jan, Sys og Keld 10; E. og P.G. 25; Torup 50; Damgaard 10; L.G. 5. Med det tidligere indkomne ialt 2512,20 Kr. Hjertelig Tak! Gaver modtages fortsat af Katolsk Centralskoles Kassererkontor, Amaliegade 31 A, København K.

BONIFATIUS FRA CREDITON

Det katolske England fejrede 19. og 20. Juni 1200-Aaret for den hellige Bonifatius Martyrdød ved en Række Festligheder, hvori deltog et stort Antal Kirkefyrster fra hele Europa, deriblandt ogsaa vor Biskop.

Winfriid-Bonifatius blev født i Crediton i Vest-England — Navnet Bonifatius fik han først senere af Paven ved Begyndelsen af sin Gerning i Tyskland. Som Barn indtraadte han som Oblat i Benediktinerabbediet Exeter.

Idag — 12 Aarhundreder senere — eksisterer der hverken Benediktinerabbedi eller en katolsk Biskop i Exeter. Reformationen ændrede totalt det religiøse Billede af Vest-England, men efter tre hundrede Aars Forfølgelser lever den katolske Tro atter op i denne Egn, og Bonifatiusfestlighederne, der er foranstaltet af det i forrige Aarhundrede oprettede katolske Bispedømme Plymouth, er velegnede til at genoprette den afbrudte Forbindelse med Englands katolske Fortid. Dioceset Plymouth paa Englands Vestkyst, der idag tæller c. 34.000 Katolikker, af hvilket Størsteparten lever i selve Plymouth, har ifølge seneste Statistik 200 Præster, 80 Kirker og 63 Kapeller. Da Katolikkerne udenfor Storbyen lever meget spredt, er Præsterne om Søndagen tvunget til at læse Messe paa en Række forskellige Steder, bl. a. i Kroer, paa Skoler og i private Hjem. Landsbyen Crediton —

en idyllisk Flække med et lille Tusind Indbyggere — ejer idag ikke anden Erindring om sin store Søn end et lille Kapel, der bærer hans Navn. Landsbyens gamle Kirke fra Reformationstiden er paa anglikanske Hænder, og Katedralen i Exeter, der stammer fra 14. Aarhundrede, staar — hvad de nyeste Udgravninger beviser — paa det Sted, hvor det gamle Benediktinerabbedi laa. Der er imidlertid idag paany Benediktinere i denne Egn af England, nemlig i Buckfast. Den nuværende Abbedikirke blev aabnet i 1920; paa dette Sted stod der imidlertid allerede i Middelalderen et Benediktinerkloster, som Legenden vil vide at den hellige Petroc har stiftet.

Faa Englændere — skrev Christopher Dawson et Sted — har øvet en større Indflydelse paa Europas Historie og i det hele taget paa Vesterledens Udvikling end Bonifatius, og faa er af Historien blevet negligeret som han. Romerske og irske Missionærer fra Canterbury og Lindisfarne skabte en ny kristen Kultur i det 7. Aarhundredes angelsaksiske England, og denne Kultur var ubesværet af den komplicerede Indflydelse fra den frankisk-romerske Verden. De byggede op paa det sjette Aarhundredes endnu hedenske, barbariske og udannede Folkeslag i hint England, som i Tiden mellem 650 og 750 frembragte et ikke ubetydeligt Antal Helgener og Lærde.

(fortsættes Side 309)

Snak om en ting

For et par uger siden kunne vi i aviserne læse om, hvordan en kommission havde tænkt sig, at man for fremtiden skulle ordne spørgsmålet med svangerskabsafbrydelser.

Det er synd at sige, at vi kan være glade for redegørelsen, da den stadig går ind for svangerskabsafbrydelser, men var der andet at vente?

På trods af de fleste lægers klare og tydelige indrømmelse af, at der ikke er nogen væsentlig forskel på et foster i befrugtningsejeblikket og det nyfødte barn, de er begge børn og altså mennesker med samme rettigheder, så

Min gnavne ven

THE END tonede frem på lærredet, lyset blændedes op (hvis man da kan blænde lys op), dramaet var udspejlet. De sentimentalt anlagte naturer tørrede øjenkrogen en sidste gang; de mere hårdhjertede sprang over stolene for at komme først ud — og jeg, jeg fik øje på min gnavne ven, der stod et par rækker længere tilbage og hev og sled i klapsædet, som af en eller anden grund ikke passede hans velnærthed.

»Sikke noget møg, hva'?' «Nå, var det så slemt, forsøgte jeg at forsvare instruktøren og heltinden ... »ja, og så er der ingen ordentlig plads til benene, foruden at der sad to damer, damer siger jeg, nej to hobbenobber og snakkede og raslede og tudede ...»

Han fortsatte uafbrudt, lige til vi stod på linie 5's bagperron og lod sporvejene om at modvirke den følge af den faldne natur, at vi ikke uden videre kan bevæge os gennem rummet; ikke for det, min gnavne ven var allerede på åndens vinger nået ud over endestationen: han var ved at meddele konduktøren, manden med sixpencen, hende med barnet dér — og så mig — sin uforgribelige og endelige mening om Øm og om det, som foregår dér.

»Ja, og når så sådan en samling unge katolikker kommer sammen, hvad snakker de så om? foreningsteknik, foreningsteknik, foreningsteknik — som om livet kun bestod af foreninger og så teknik! Næ, hvis de så endda gjorde bare et forsøg på at hjælpe hinanden til at blive sande katolikker, så ville jeg høje min hat ...»

»Jo, og så er der selvfølgelig en masse med fodbold og gymnastik og sådan noget — jeg kender godt dette solbrændte, katolske ungdomsideal med bare knæ og rosenkrans, men det siger jeg dig ...»

»Tror du ikke, jeg kender den slags? Ensretning over hele linien, det er altid parolen på den slags lejre —

Kirkebøn (3. søndag e. Pinse)

»Gud, deres beskytter, der håber på dig, og uden hvem intet har kraft, og intet er helligt, udgyd mangfoldig din barmhjertighed over os, at vi under din ledelse og din førelse således må

ser det tilsyneladende ud til, at kommissionen ikke har gjort sig det klart, i det mindste er de gået uden om denne vigtige kendsgerning.

Dette er noget meget farligt. I de tilfælde, hvor videnskabsmænd finder ud af et eller andet — eller mener at have fundet frem til noget, som passer til det, mennesker gerne vil, så følger mennesker glade videnskabens sidste skrig. Men det modsatte sker aldrig. Her som i andre tilfælde følger man sine egne ønsker på trods af klare udtalelser, — et sørgeligt udslag af menneskehedens ringe evne til at følge sandheden.

alle skal gøre det samme — ingen må gøre det på en anden måde, og når Jens Adolf slår korstegn ved Pax Domini sit semper vobiscum, så skal alle også slå korstegn ved Pax Domini sit semper vobiscum, for det er så fromt og godt — og den salige Pius X sagde også engang til nogle nonner og så videre og så videre — ja — religiøs miljøtvang — det er, hvad det er, ja det er, og det skal du ikke få mig med på ...»

»Jamen, jamen — jamen,« stammede jeg helt ulykkelig, fordi konduktøren grinte, mens jeg betalte for os begge (min gnavne ven nedlod sig overhovedet ikke til at se konduktøren) — »jamen, du ved jo slet ikke noget, du har jo aldrig været der —!«

»Ganske vist, unge mand, men jeg kan da selv tænke!«

»Ja, du kan tænke en god støvle, sagde jeg, mens jeg kunne mærke, at Helligånden veg for den af Kirken anerkendte hellige vrede: »Havde du bare tænkt lidt mindre og hørt lidt mere efter, så ville du have vidst, at der er anden undervisning på Øm end foreningsteknik — foreningsteknik er jo bare dunken, som vi skal hælde alt det andet på — og fordi du er fregnet, behøver du da ikke få kompleks af, at andre har fundet fidusen ved at blive solbrændte som kun Guds børn kan blive det — og du kan være sikker på, at du nok skal få lov at sove med nathue og stå op under PATER NOSTER, uden at nogen vil bryde sig om det og om nogen af dine andre særheder iøvrigt!«

Nu var det hans tur til at sige »jamen« og »du må da indrømme«, men da jeg ikke ville indrømme noget som helst, så længe han aldrig havde sat sine ben på Øm, så endte det med — ja, nu kommer skandalen: så endte det med, at han meldte sig til Øm — min gnavne ven — med galosker og andre skøre ideer — til den første skole derovre! Der kommer han — har du ikke lyst til at se ham og hans nathue? Meld dig til skolen Øm I, 4.—10. juli!

vandre gennem de timelige goder, at vi ikke mister de evige. Ved Vor Herre Jesus Kristus. Amen.

Arbejdslejr

Foruden de almindelige skoler på Øm afholdes der også en arbejdslejr i dagene fra 9.—11. aug. Denne lejr er på sin vis lige så vigtig som sommer-skolerne, fordi denne lejrs indsats består i, at mange unge ofrer deres tid og kræfter på ganske gratis at arbejde på det, der nu skal bygges eller repareres på vores fælles Øm-borg. — Det er ikke små summer, der er blevet sparet hidtil ved denne frivillige arbejdsindsats hvert år.

De, der har lyst til at være med i år, skal snarest henvende sig til Aage Christoffersen, Jens Baggesensvej 44, Århus.

Vel mødt i ...

Frederiksberg: Lø. 26. kl. 19,30: Sommerfest. Pris 1,50 kr.

Horsens: Sø. 27.: Sommerudflugt til Mols Bjerger, Ebeltoft og Grenaa. — Afg. 7,30 fra kirken efter messen. Pris 7,50 kr. On. 30. kl. 20: Møde.

Ordrup: Hver tirsdag hyggemøde, så vidt muligt udendørs.

Ugens historie

»Den præst holder virkelig gode prædikener,« sagde millionæren til sin kone, da de forlod kirken. »Når alt kommer til alt, så er det faktisk svært for manden ikke at støde folk som os.«

Carlo Dolci's „Magdalena“ i København

Formodes at være kopieret af hans datter efter originalen i Uffizierne.

En fornem kopi af Carlo Dolci's »Magdalena« et af hovedværkerne i hans klassiske produktion og et af klemodierne i Uffizierne, sandsynligvis udført af hans datter, er dukket op i København. Det har ganske vist været her en snes år, men skjult i en privat kunstsamling og kun kendt af en snæver kreds. Omstændighederne har nu bragt det frem i lyset; samlere og sagkyndige er enige om at anerkende dets lodighed.

Ved en sammenligning med reproduktioner af Uffizierne's eksemplar finder man selv de mindste enkelt-heder gentaget med en enestående præcision. Begge lærreder har endog samme abnormitet: en mærkelig svulmen i andet led af venstre hånds halv skjulte pegefingre. Så det må være hævet over enhver tvivl, at det er udført af Carlo Dolci's datter, hvis mesterlige kopier af faderens religiøse hovedværker regnes i rang med originalerne.

Udstillet til salg i disse dage i Sankt Ansgars Boghandel, Bredgade 65.

BONIFATIUS FRA CREDITON

(fortsat fra Side 307)

Dawson pegede endvidere paa, at denne Udvikling skyldtes ganske særlige gunstige Forhold. Det daværende Englands mange smaa Kongeriger var for svage til at paatvinge Kirken deres Vilje, og Manglen paa enhver Form for bymæssig Kultur — saaledes som den havde udviklet sig paa Kontinentet under romersk Indflydelse — gjorde sit til, at de engelske Klostre blev Sæde for den højeste Dannelse og Kultur. Og endelig manglede i England enhver Form for national kristen Tradition; de angelsaksiske Kristne blev derfor fra Begyndelsen af vænnet til at betragte Rom som det aandelige Centrum og som Norm for det religiøse

se Liv. Denne Romertro var deres Styrke, og den kom Bonifatius og hans Fæller til Gode.

Disse engelske Munke og Ordenssøstres Indflydelse paa det opdragelsesmæssige, det kulturelle og det liturgiske Omraade blev derfor kolossal, lige fra Bonifatius til Alcuin, og man kunde faktisk — med vor egen Tid in mente — fristes til at tale om en »aandelig Europaunion«. De engelske Katolikker i Plymouth har Ret til at være stolt over denne Fortid — men den indebærer tillige en Forpligtelse, idet vor Tid befinder sig i en ikke mindre Nødsituation, end da Bonifatius maatte tage Kampen op paa Kontinentet med Islam og de nordiske Barbarer.

R. H.

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

København

St. Ansgar (Bredgade 64): 7; 8; 10; 11,30.
 Jesu Hjerter (Stenosgade 4): 6; 7; 8; 10; 11,30.
 Sakraments (Nørrebrogade 27): 8; 10.
 St. Mariæ (Jens Jessensvej 7): 8; 10; 11,30.
 St. Andreas (Ordrup): 7; 8; 10.
 St. Therese (Bernstorffsvej 54): 7,30; 9; 11.
 Immaculata (Strandvej 91): 7; 10.
 St. Joseph (Griffenfeldtsgade 44): 6; 9.
 St. Augustin (Jagtvej 183): 8.
 (fortsættes næste Side)

Roskilde

<p>Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør <i>Sci. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udfører arbejdet hos de katolske institutioner</p>	<p>Skolebøger - Skolerekvissitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepennne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel <i>Sci. Ologade 24 . Telf. 3131</i></p>	
<p>P. J. KJELDEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 <i>Leverandør til Sci. Maria Hospital</i></p>	<p>Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN <i>R. Guhle's Eftf.</i> ALGADE 17 - TELP. 822 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chocolade . Is . Konfekturer CORNER CHOCOLADE <i>Specialitet: Anthon Bergs Chocolade</i> Sci. Ologade 6 . Tlf. Roskilde 4037 Leverandør til De katolske institutioner</p>	
<p>Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 226 Udfører arbejdet ved de katolske Institutioner</p>	<p>Roskilde Skrivemaskine Service <i>Ringsstedgade 23, Telf. 2266</i> Lev. til de katolske institutioner</p>	<p>Ejegod Jørgensen Støttermester <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sci. Olog. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>	
<p>Mønsterbageriet Ologade 17 Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkebested i Roskilde Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>	
<p>H. V. Nordsteen's Eftf. Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri Lev. til de katolske Inst.</p>	<p>Reserveret H. J.</p>	
<p>Nakskov</p>			<p>Reserveret H. J.</p>
<p>Nye Tempus Ure - med Garanti mod Tyveri og Skade H. N. LARSEN Tillegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084</p>	<p>Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen Farve- og Tapethandel Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Chr. Steffensen Herreekviperer Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>	
<p>Spis Arbejdernes Pællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621</p>	<p>KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p> A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17</p>	

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juni—Juli:

27. S.* Søndag i Jesu Hjertes Oktav.

— I Dag højtidelig holdes Festen for:

(rød) *Apostlene St. Petrus og St. Paulus* (971—98); 2. Bøn: Søndagen (3. e. Pinse, 662), 3. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk); Præf. (524); sidste Ev.: Søndagens (664).

28. M. *Vigilie* (968); 2. Bøn: St. Irenæus (964), 3. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk), 4. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Jesu Hjertes Præf. (Særtryk). — Eller: *St. Irenæus* (964); 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav, 3. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957), 4. Bøn: Vigilien (968); Jesu Hjertes Præf.; sidste Evang.: Vigiliens (970).

29. Ti. ST. PETRUS OG ST. PAULUS (rød) (971—98); 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk); Præf. (524).

30. O. *St. Pauli Ihukommelse* (976); (rød) 2. Bøn: St. Petrus (789), 3. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk), 4. Bøn: St. Johannes Døbers Oktav (957); Præf. (524).

1. T. VOR HERRER JESU KRISTI (rød) DYREBARE BLOD (978—99); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Johannes Døbers Oktav (957); Præf. (517).

2. F. *Jomfru Mariæ Besøgelse* (980 (hvid) —100); 2. Bøn: Jesu Hjertes Oktav (Særtryk), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Processus og St. Martinian (982); Præf. (522).

Optiker og Urmager

VICTOR KREDS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Pølse 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 68965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

St. Annæ (Sundby): 8,30; 10.
St. Antoni (Brønshøj): 8; 10.
Hvidovre (Strøbyvej 2—4): 8; 9,30.

Nordsjælland

Dragør (Øresundsalle 48): 10.
Lyngby (Lyngbygaardsvej 1): 8; 9;
10; 11,30.
Farum (Gl. Farumgaard): 7; 9,30.
Hørsholm (Skt. Hans Kapel): 8,30.
Hillerød (Godthaabsvej 24): 10.
Helsingør (Nygade 8): 8; 10.
Fredensborg (Bournonvillesvej 2)
Aasebakken (pr. Birkerød).
Asserbo (Skovbovej).
Trørød (Vor Frue Kapel).

Øvrige Sjælland

Roskilde (Frederiksborgvej 11):
Taastrup (Køgevej).
Glostrup (Mellemvej 4).
Køge (Bjerggade 22).
Ringsted (St. Knudsgade 19).
Hølbæk (Kastanievej 17).
Kalundborg (Lundemarken 15).
Nykjøbing Sj. (»Klitborg«, Klitborg-
vej).
Slagelse (Frederiksgade 7).
Næstved (Præstøvej 29): 8; 10.
Vordingborg (Christian Winthersvej):
8; 10 (dog kun 1. og 3. Sønd. i Md.).
Møen (Liselund): 8. August: 10.
Holmegaard (Glasværket): 29. Au-
gust: 9.
Ledreborg (Slotskirken).
Allerslev Kloster (pr. Lejre).

Lolland-Falster

Nykøbing F. (Bispegade 12): 7; 9,45.
Stubbekøbing (Vestergade 5): 16 (sid-
ste Sønd. i Md.).
Maribo (Ny Østergade 4): 9; 10,30.
Nakskov (Bredgade 47).

3. L.† St. Leo II (983); 2. Bøn: St.
(hvid) Pauli Oktav (972), 3. Bøn:
Gudsmoder ([90]); Præf.
(524); sidste Ev.: Oktavens
([54]).

4. S. 4. Søndag e. Pinse.
(grøn)

* Søndag den 27. Juni afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt af St. Peterspenge.

Fyn

Odense (Albanitorv): 8; 10.
Odense (Hospitalet, Hjallesøvej): 6.
Dalum (Kloster): 6,30.
Assens (Nørregade 3): 10 (dog kun
25/7, 1/8 og 15/8).
Svendborg (Havnegade 1).
Nyborg (Vindingevej: 7,30; 10:

Jylland

Aarhus (Ryesgade 26): 8; 10.
Aarhus (Hospitalet, Bülowsgade): 6.
Odder (Holsteinsgade 25): 10 (dog
kun 4/7, 18/7, 1/8, 15/8).
Pindstrup (Ringsø): 11/7: 9,30; 25/7:
16; 8/8: 9,30; 22/8: 16.
Grenaa (Afholdshotellet): 15/8: 10.
Ulstrup Mark (pr. Stenvad): 29/8: 10.
Fredericia (Sjællandsgade 50): 7;
9,30.
Randers (Thorsgade 22): 7; 10 (11/7
og 8/8 dog: 8; 11).
Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10.
Silkeborg (Hostrupsgade 16): 8; 10.
Aalborg (Kastetvej).
Viborg (St. Leonisgade 12).
Horsens (Nørregade 19).
Vejele (Blegbanken): 7,30; 10.
Kolding (Kralundsgade).
Haderslev (Mariegade 8).
Sønderborg (Ringriddervej 35).
Øm (»Ømborgen«, Emborg pr. Alken).

Bornholm

Rønne (Østergade 59).
Aakirkeby (Gregersgade 20).

Søndagsmesser i Spøderleje

Søndag den 4. Juli:

Kl. 8,30 ved Rosenvold, Vejle fjord
(Skt. Ansgars og Skt. Bendts
Trop)

Kl. 8,15 ved Vejele; Tlf. Ødsted 18 gi-
ver nærmere Oplysninger
(Knud Lavard og Sankt Mi-
kaels Trop)

Søndag den 11. Juli:

Kl. 8,15 ved Lindersvold, Fakse Lade-
plads (Sankt Pauls Trop)

Søndag den 1. August:

Kl. 7,45 Vaalse Vesterskov, Falster
(I Absalon Trop)

Kl. 8,10 ved Teglgaarden, Rugaard
Strand, Grenaa (II Absalon
Trop) (Fortsættes på Bagsiden)

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Klicheer i fineste Udførelse

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 27 18

Jubilæums-
gaven
til
Katolsk Ugeblad

Slagelse

FISK - VILDT - FJERKRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

STAHL & NYLANDER
SLAGELSE

Kolding

Tricolage, Garn, Smaating, køber De med fordel i

MACO

TELEFON 3226

Hjørnet af Teglgårdsvej,
og Domhusgade

Berring & Larsen A/s

Kul, Cinders, Brændselsøller

Lev. til de katolske Institutioner

Det bedste Brød faar De hos
Rydberg

Domhusgade 27 . Telefon 588

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

J. Krenk

CIVILINGENIØR

Fredericlagade 14 . Telf. 3343

Udlært arbejdet ved den nye skole

Bech & Kildehøj

H. Kildehøj & J. Jeppesen

MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER

Udført arbejdet ved den nye skole

Tøndervej 93

Telefon 2402

Peter From

KOLONIAL og DELIKATESSE

Domhusgade 27 . Telefon 3210

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

M P. T. Vistoft

Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester
Badeværelser . W.C.

Haderslevvej 57 - Telefon 442

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Møller & Sørensen

TØMRER- OG SNEDKERMESTRE

Clemensgade, Telefon 33

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Altid det bedste

Kolding Andelsmejeri

Telefon 153

Lev. til de katolske Institutioner

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin.

Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre

»Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7

Telefon 1923, 1924

M. Lauridsen

Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til kat. Menighed

V. FALTHER

Alt i Kolonial, Vin, Delika-
tesser, Tobakker og Cigarer

Hj. af Hollændervej og

Kongebrogade . Telefon 608

Fa. Chr. Søndergaard's Eftf.

Smedemester

Vestergade 16 . Telefon 1317

Udført Arbejdet ved Den nye Skole

P. W. Christiansen Aut. Installatør

Søndergade 26 . Kolding

Leverandør til den katolske Kirke

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951 - 1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød

Konserves

Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Bogladen

med

de

mange

Bøger ...

Barkholts Boghandel

Brødrene Andersen

Tømrermestre

Munkedamsvej

Telf. 281

Udfører Arbejdet ved den nye Skole

Esbjerg

Sv. Villemoes

KAFFE- OG THEHANDEL

Kongensgade 45

Leverandør til de katolske Institutioner

**Vestjydsk Rør- &
Sanitetslager A/s**

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Viggo Christensen

Urmager, Optiker, Guldsmed

Kongensgade 64, Telefon 829

Lev. til Sct. Joseph Hospital

Chokolader . Konfekturner . Bolscher

A. Ploug

Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Vesterbyens Kødudsalg

Villy Hansen

Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade

Tlf. 1667

Alt i Kød, Flæsk og Paalæg

Lev. til Sct. Josephs Hospital

SKOTØJET REPARERES HOS

H. SCHOU Nørregade 47

Udfører arbejdet for De katolske inst.

Becks Møbelforretning

ved Knud Beck

GRUNDLAQT 1898

Telf. 735, Torvet, Esbjerg

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

K. J. Højland

aut. Vand- og Gasmester

Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708

Udf. Arbejdet for de katolske Inst.

E. Boysens Fiskehandel

Altid friske Varer

Telefon 2247

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144

Esbjerg

Florian
Sørensen

N. A. Frederiksen

Nørregade 65 . Tlf. 576

Kolonial . Mel

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Pavelig Anerkendelse til de to Pro-Statssekretærer

Den Hellige Fader har tildelt de to Prostatssekretærer Montini og Tardini særlige Privilegier, som sædvanligvis ellers kun tildeles Kardinaler. Det drejer sig om Særrettigheder af ceremoniel og liturgisk Karakter. De to Monsignores faar deres fremtidige Plads ved officielle Lejligheder umiddelbart efter Kardinalerne og foran samtlige Ærkebiskopper og Biskopper. Endvidere har Paven tildelt dem samtlige de i kanonisk Ret for Kardinaler forudsatte Forrettigheder.

Den Hellige Fader gav i Konsistoriet 12. Januar 1953 Meddelelse om, at det oprindelig havde været hans Hensigt at ophøje begge Cheferne for det pavelige Statssekretariat til Kardinaler, men at de begge havde anmodet om at maatte blive fritaget. De havde derpaa begge som en Anerkendelse af deres Arbejde faaet tildelt Titlen Prostatssekretær. (KNA)

Ordenssøstre leder Modeskole

I Herzogenbusch aabnedes for nylig Hollands første katolske Modefagskole. Den ny Skole ledes af Ordenssøstre, som iøvrigt leder ca. 700 katolske Husholdnings og Industriskoler i Holland, Belgien og Indonesien. (KNA)

„Osservatore Romano“ om

Togliattis Fredsskalmeje

»Osservatore Romano« har i den forløbne Uge i en redaktionel Artikel taget til Orde imod en Appel, som Sekretæren for det kommunistiske Parti i Italien, Togliatti, har rettet til Katolikkerne for at faa dem til at »enes om Menneskehedens Fred og Fremskridt«. Bladet fastslaaer, at der er en principiel Forskel mellem den katolske og den kommunistiske Opfattelse af Fred og Fremskridt, og understreger, at det netop er i Vasalstaterne i Østeuropa — som Togliatti fremhæver som Forbilleder paa Fred og Fremskridt — at Katolicismen er udsat for Forfølgelse. Togliatti skrev, at Katolicismen stod den Politik, som bekæmper Privilegier og Monopoler og tilstræber en international Afspænding, nærmere end den Politik, der støtter disse Privilegier og lader Faren for en tredje Verdenskrig hvile trykkende paa hele Verden. »Osservatore Romano« replicerer herpaa saaledes: — »Hvoraf kommer det, at det, som Kommunismen ellers slet og ret benævner som »Opium for Folket«, nu paa een Gang er blevet til en kraftig Elixir for Retfærdighed og Fred og dette til og med netop paa nuværende politiske Tidspunkt og netop her ... medens man paa den anden Side af Jerntæppet fortsat betragter det som noget forbryderisk?« (KIPA)

URBI ET ORBI

Den katolske Kirkes Stilling i Guatemala

Den katolske Kirke i Guatemala har under de senere Aars Militærdiktatur ikke nydt alt for mange Friheder og er derfor ikke heller blevet saa særlig haardt ramt af de seneste Indskrænkninger i de borgerlige Friheder, der netop er blevet indført af den derværende kommunistisk-kontrollerede Regering. Imidlertid tyder alt dog paa en tiltagende Forværring af Situationen for Kirken, som ikke nyder nogen lovfæstet Stilling og ikke maa besidde Ejendom i Guatemala. Præstemanglen forværres ved, at der tildels er Forbud mod Indrejse i Landet for udenlandske Præster, og det er iøvrigt gejstlige forbudt at virke paa en Række Omraader, bl. a. paa det sociale. Det kommunistiske Parti er forfatningsmæssigt forbudt, men det er dog aabenlyst, at Guatemala betragtes som Moskvas Springbrædt i Sydamerika, ligesom adskillige Poster indenfor Regeringen idag er besat med Kommuniste. (KIPA)

»Tro ikke Moskva!«

Exil-baltisk Konference i Bonn

Paa en Pressekonference, der blev afholdt i Bonn af den »Internationale Komité til Forsvar for den kristne Kultur«, berettede den tidligere Finansminister i Litauen, Dr. Petras Karvelis samt den tidligere Finansminister i Letland, Robert Liepsius, der i en Periode var lettisk Gesandt i Moskva, om Kommunismens Udryddelse af de baltiske Nationer. Begge de Herrer hilste med Glæde Oprettelsen af en »Sammenslutning af de baltiske Staters Venner« og advarede kraftigt mod at underkende Moskvas Politik. »Tro ikke paa Moskva«, erklærede Karvelis og fremhævede, at Bolshevikerne aldrig overholder nogen Overenskomst. Begge Ministrene mindede om, at Regeringen i Moskva havde accepteret Konventionen imod Nationernes Udryddelse endskønt de efter at have udryddet 1,5 Millioner Baltere selv hørte hjemme for en international Domstol. Idag kan Lov og Ret kun sikres ved at ruske op i Verdenssamvittigheden og indtage et fast Standpunkt overfor alle Toner fra Moskva. De indfødte, der endnu er tilbage i Baltikum, er alle Modstandere af Kommunismen, men de er ikke i Stand til at yde aaben Modstand. (KNA)

Delte Meninger om McCarthy

Forskellige Forsøg fra McCarthy's ikke-katolske Modstandere paa at beskyldte ham for en »Spaltning i den katolske Lejr« samt antisemitiske Tendenser, maa — ifølge Udtalelser fra objektive Observatører i Washington — betragtes som Manøvrer for at tilsløre de egentlige Problemer ved »Tilfældet McCarthy«. Den katolske Presse i USA har i sidste Uge i mange Tilfælde taget indgaaende Stilling til Tilfældet McCarthy. Der blev ved denne Lejlighed atter engang ydet Bevis paa de amerikanske Katolikkers fuldstændige Frihed i Bedømmelsen af Situationen i den katolske Presses Kommentarer. Rækker lige fra den allerskarpeste Fordømmelse af den katolske Senator til det mest lidenskabelige Forsvar for ham. De amerikanske Katolikkers Mening om McCarthy er ligesom delte som de øvrige amerikanske Borgeres Meninger, og Kirken afholder sig fra enhver Stillingtagen til Spørgsmaalet.

Katolske Skoler modarbejdes i Israel

De katolske Skoler i Israel har idag tilsammen rundt regnet 6500 Elever. En særlig Aktionskomité udfolder for Øjeblikket ihærdige Bestræbelser for at udøve et Pres paa israelitiske Forældre, saa at disse ikke mere sender deres Børn i disse Skoler. Ifølge Bladet Hobober gør denne Komité opmærksom paa, at Antallet af Elever i Missionskolerne hidindtil har været i Opgang; man bør derfor anvende enhver tænkelig Indflydelse for at formaa Forældrene til at tage deres Børn ud af disse Skoler. Komiteen anmoder endvidere om at faa opgivet Navnene paa de Forældre, der sender deres Børn i katolske Skoler. (KIPA)

SØNDAGSMESSER

(fortsat fra Side 310)

Sydsverige

- Malmö (Kanalgatan 2): 8; 10.
- Lund (Råbygatan 9 A): 8; 10.
- Landskrona (Stora Strandgatan 12): 18.
- Helsingborg (Munkavången): 9; 11.

Da der en Del af ovennævnte Steder mangler Oplysninger om Tidspunkter for Søndagsmesserne, bedes man søge Oplysning ved Henvendelse paa Stedet.

Husk!

Du har ogsaa Pligt til at gaa til Messe i Feritiden.

Katolsk

4. Juli 1954
102. Aargang
Nr. 27

Ugeblad

VILLEHAD —

den sidste danske Helgen

Den katolske Kirke
i Sverige

Ordenssøstres Alsidighed

Socialister og Katolikker
i Holland

Ny fortsat Roman

Som historiker stiller man sig ofte spørgsmålet: Hvorledes har de store talere i verdenshistorien kunnet få deres ord til at have afgørende indflydelse på mennesker? Hvordan har en Demosthenes, en Cicero, en Johannes Chrysostomos, en Bernhard af Clairvaux, en Bossuet kunnet få menneskemasser til at føje sig efter deres vilje? Et er at læse deres taler, noget helt andet er førstehåndsoplevelsen, som man af naturlige grunde ikke kan have.

Denne interesse får en til at spørge: Hvorledes kan en mand aften efter aften fylde kæmpesale og offentlige pladser såvel i Amerika som i Europa, og hvorledes kan han få en stor del af tilhørerne til at træffe det, han kalder den store afgørelse her i livet?

Allerede ½ time før mødet i K.B.-hallen skulle tage sin begyndelse, var alle siddepladser optaget, og mange mennesker stod op. Hvem var der? Man bemærkede en hel del flere kvinder end mænd (hvad ikke er overraskende, da det ofte er tilfældet i religiøse forsamlinger) — mange unge — ret få ældre, så vidt man kunne se. Forbavsende, at saa mange kunne samles om et religiøst emne. Var det

Billy Graham og hans budskab

da tilhængere af folkekirken? Man lagde i hvert fald mærke til, at de salmer, som de fleste sang med på, var salmer, der både med hensyn til tekst og melodi var ukendt for folk, der møder kristendommen gennem folkekirken.

Dette møde (som man misvisende efter danske forhold to gange kaldte en gudstjeneste) havde en ramme, der må have virket meget fremmedartet på en dansk forsamling; melodierne — ganske uden for den store europæiske religiøse tradition, salmeteksterne — temmelig mærkelige for et folk, der er opdraget med Kingos, Brorsons og Grundtvigs salmer, og det ledsagende musikinstrument, Hammondorglet — chokerende.

Man må beundre det tekniske apparat, Billy Graham råder over — alle dens moderne tids midler sat i evangeliets tjeneste: avis, radio, fjernsyn,

moderne kontor teknik o.s.v. — intet lades uprøvet. Det forekommer nyt, men det er i det væsentlige ikke forskellig fra apostlenes forkyndelsesmaade: de brugte *deres* tids teknik (Paulus havde f. eks. en velorganiseret nyhedstjeneste mellem sine kirker).

Hvordan talte han så? Det var ikke Demosthenes' skønformede sprog; det var ikke Ciceros afbalancerede perioder, det var ikke Johannes Chrysostomos' aristokratiske form; ej heller var det Bernhards storladne udtryksmåde, og heller ikke var det Bossuets pompøse vendinger — men det var små, korte, fyldige sætninger, der klart udtrykte hans mening — alt i alt en talefacon, som med sine anekdotiske islæt var lagt i det plan, der er forståeligt for folk, hvis mentale alder er den, han selv tillægger danskerne, nemlig 13 år. Og helt smagløst virkede opfordringen til at manifestere sin vilje til frelse ved at rejse sig og gå ind i et tilstødende lokale, og dette endda samtidig med, at det at blive siddende blev fortolket som værende ensbetydende med at sige nej til Gud. Der må være en grænse for religiøs ublufærdighed.

Hvad sagde han så? Det var en pauver kristendom. Hvis kristendom kun var dette, var det til at fortvivle over. »Vi er ulykkelige, fordi vi er syndere. Vi må komme til Jesus, for at vi kan blive lykkelige,« var det, Graham sagde; Gud er altså blevet trukket ned for at blive sat i menneskets tjeneste for menneskets egen skyld. Egoisme er blevet flyttet fra det umoralske til det moralske. Er det de eneste strenge i hans instrument —?

Og iøvrigt kan man med rette sætte spørgsmålstegn ved hele den udlægning, Billy Graham gav af teksten om den rige yngling hos Markus (10, 17). Det var denne tekst, der fik munkefaderen Antonius til som ung mand, da han søndag morgen i sin sognekirke hørte den, at forlade alt og dra-

(fortsættes Side 316)

Ungdom i den danske Sommer

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej
København F

Tlf. Godthåb 656

Mosaik
og Terrazzo

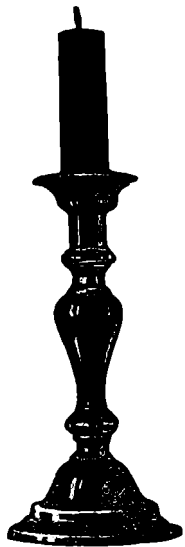
Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 18 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og lævrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

KAJ M. JENSEN
DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Måned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen A/S **I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Villehad fra Gorkum

Den 9. Juli fejres hvert Aar den festlige Mindedag for Martyrerne fra Gorkum. Den hellige Villehad var en af disse, og det er næsten umuligt at fortælle noget om ham, før man har gjort Rede for, hvem Martyrerne fra Gorkum var.

I Slutningen af det sekstende Aarhundrede havde Calvinismen bredt sig stærkt i Holland, som den Gang stod under Spanierne. I de lavere Befolkningslag havde Bevægelsen en meget voldsom Karakter, og Borgerne stormede mange Steder ind i Kirkerne, hvor de plyndrede og ødelagde, hvad de kunde faa fat paa, og mange Kostbarheder og herlige Kunstværker gik til Grunde.

Et af de voldsomste Udslag af Raahed og Fanatisme var dog den Begivenhed, der fandt Sted 1572 i Byen Gorkum. I Juni Maaned dette Aar erobrede Søgeuserne — saaledes kaldte de mod det spanske Voldsherredømme i Holland kæmpende Protestanter sig — Byen og og fængslede elleve Franciskanere, som havde boet i det der-værende Kloster. Senere fængslede Calvinisterne otte andre katolske Præster og Ordensfolk, saa de i alt havde sytten gejstlige og to Lægbrødre, i alt nitten værgeløse Mænd i deres Vold.

To og to blev de lænket sammen og først ført til Byen Dortrecht og siden til Byen Brielle. Overalt, hvor de kom frem, blev de Genstand for næsten utrolig Spot og Haan, endog fra Kvindernes Side. Man kastede dem i et kulsort, modbydeligt Fængsel, hvor Smuds og Affald ovenfra stadig væk dryppede ned. Man søgte baade med det gode og det onde at lokke dem til Frafald; især krævede man af dem, at de skulde fornægte deres Tro paa Allerets helligste Sakramente og Pavens som Kirkens Overhoved; men hverken Løfter eller Trusler fik dem til at vakle. Der kom et Brev fra Prins Wilhelm den Tavs af Oranien, hvori det blev paalagt alle Øvrighedspersoner at lade Præster og Ordensfolk være i Fred. Men heller ikke dette virkede; Ophidselsen var for stor, og Geusernes Førere for stolte til at ville lytte til nogens Raad og Formaning. De nitten Mænd, hvis Tro og Glæde i Gud ikke havde svigtet, blev pisket og hængt den 9. Juli. Pøbelen, som stadig havde øget de ulykkelige Lidelser ved hjerteløs og næsten enestaaende Spot, mishandlede efter Døden Martyrernes Legemer, afskar de forskellige Legemsdele og bar dem under Spot rundt i Byen.

Deres Lidelsesplads i Brielle har siden været Skuepladsen for talrige Pilgrimstog og Processioner. Størstedelen af Martyrernes Levninger er nu bisat i Franciskanerkirken i Bryssel. 1675 blev Martyrerne fra Gorkum erklæret for »salige« og 29. Juni 1867 indskrevet blandt Kirkens Helgener.

Enhver, som har læst Skildringen af disse Martyrers Lidelser, kan ikke andet end have følt Medynk med og Beundring for de benaadede Mænd. Men

Den sidste Dansker, som blev Helgen

Efter Niels Hansen:
»VORE HELGENER«

Martyrerne fra Gorkum
(Vatikanet, den moderne
Malerisamling)

4. Søndag efter Pinse

4. Juli 1954

KIRKEN

Kirken er det synlige Udtryk for Guds Rige her paa Jorden — Frelsens Hjemsted. Den er det Skib, hvori de Fiskere befinder sig, som kaster deres Garn ud i Verdenshavet og faar saa rig en Fangst. Resultatet af Kirkens frelsende Gerning afhænger ikke af de Betingelser, som kan fattes paa naturlig Maade — det ligger ene og alene i det overnaturlige, i Naadens Kræfter, i den fuldstændige Hengivelse under Kristi Vilje. Den præstelige-sakramentale Virken er uafhængig af de personlige og moralske Egenskaber hos den, som forvalter og meddeler Sakramenterne, men den er for vedkommende en uophørlig, indtrængende Formaning til at bringe det personlige Liv i Samklang med det præstelige Embede. I Skæret af sin hellige Gerning erkender Præsten saa meget des tydeligere sin personlige Afmagt.

*

Vel er Kirken Guds Rige, men den har endnu ikke naaet Fuldkommenheden — den bærer endnu det jordiske Præg, den maa stadig slæbe rundt med jordisk Ballast. Dens Børn sukker stadig under alle mulige Former for menneskelig Nød og Elendighed. Hvor gerne vilde de ikke sprænge deres Lænker, men de formaar det ikke, thi de besidder jo endnu kun »Aandens Førstegrøde« — dens Fylde skænkes dem først i det Øjeblik, hvor det omtumlede Skib naar gennem det oprørte Hav til Vejs Ende, til den frelsende Havn. Det er vor Bøn, at denne Farl over det oprørte Verdens Hav ikke bliver alt for urolig, at det fremfærende Uvejr, der atter og atter kræver sine Ofre blandt Skibets Besætning, snart maa trække over og den hellige Kirke derefter maa kunne arbejde i Fred. Men selv om Stormen raser rundt om, saa er Kirken sig dog stadig bevidst, at den har Herrens Ord at bygge paa, og at den ikke skal gaa til Grunde. Der ligger imidlertid ingen Selvsikkerhed heri — ydmygt beder dens Børn om Guds Beskyttelse og Hjælp. Maatte Gud i den Triumf, som han skænker sin Kirke, vise sin herlige Almagt for Alverden. Kirken som saadan kan nemlig ikke forgaa, selvom et af dens Lemmer nu og da bliver Dødens Bytte. Det hellige Offer skal være vort samlende Fællesskab, det skal knytte de enkelte Lemmer stadig fastere og fastere til Kirken og dermed til Gud — det eukaristiske Kærlighedsmaaltid styrker Troen paa Guds Beskyttelse og hans Naadehjælp i vore Sjæle. Der er det, vor Frelse skal findes.

Kapellanen.

der er endnu en Ting, som i væsentlig Grad forøger vor Interesse for disse Martyrer: en af dem var nemlig fra Danmark, den gamle Franciskanerpræst Villehad. Desværre ved man kun saare lidet om Villehad. Han var ved sin Død næsten 90 Aar gammel og maa altsaa være født i Aaret 1482. Hvor i Danmark denne Villehad eller Villads er født, ved man slet ikke; da den h. Villehad af Bremens Fest fejredes i November, tør man maaske slutte, at han er født i denne Maaned, da det var og til Dels endnu er almindeligt at opkalde Børnene efter den Helgen, paa hvis Fest eller i Nærheden af hvis Feste de er født.

Villehad skal af Lutheranerne være bleven fordrevet fra Holsten, hvorfra han først flygtede til England og derfra til Skotland; begge Steder var der Forfølgelser, hvorfor han for tredje Gang maatte flygte for i Franciskanerklostret Gorkum i Holland at finde et gæstfrit Ophold for Resten af sit Liv. Villehad var høj af Skikkelse, men saa mager, at han kun syntes at bestaa af Skind og Ben. Han udmærkede sig ved stor Jævnhed, Tavshed og Renheds Dyder, der gjorde ham kær for Gud og Mennesker. Han lærte hurtigt det hollandske Sprog, der tidligere havde været ham ganske fremmed, og virkede utrættelig og med stor Iver i Skriftestolen, hvor han havde stor Tilstømning af Skriftebørn paa Grund af dydig Levned. Efter Kristi og Apostlenes Formaning bad han stadig. Da Forfølgelsen nærmede sig, og man bad ham, at han dog maatte bede til Gud om Fred for Kirken, svarede han, at det gjorde han Nat og Dag; og ingen, der kendte ham, tvivlede om, at det forholdt sig saaledes.

I Fængslet fortsatte han det Bønnens Liv, der havde været hans Hovedejendommelighed. Han og en Klosterbønder, Nicasius, laa næsten bestandig paa deres Knæ, hensunkne i Bønnen. De var begge fyldt af en saadan Fred og Tilfredshed, at man skulde tro, de ingen Nød eller Pine led i det frygtelige Fængsel, men kunde vederkvæge sig ved rigelig Føde.

I saadan Sindsstemning gik Villehad til sin forsmædelige Martyrdom. Det var to dyrebare Perler i den kristne Tro, han ikke vilde fornægte: Kristi sande Nærværelse i Alterets Sakramente og Paven som Kirkens øverste Hylde og Lærer, og for hvis Sandhed han hengav sit Liv. Den smukke Kirke paa Nørrebrogade i København, hvori der findes en Statue af den hellige Villehad, bærer netop ogsaa Navn efter det helligste Sakramente.

Den største Del af sit Liv tilbragte Villehad i fremmed Land, fjernet fra Danmark, og om hans Virksomhed i hans Fædreland ved vi intet. Men han var alligevel en trofast dansk Mand, hvem intet rokkede fra hans Fædres Tro, og han er den sidste Dansker, som er bleven hædret med Helgen-navnet.

* *
* *

Billy Graham ... forslat fra Forsiden

ge ud i ørkenen. Kristus opfordrede den unge mand til konkret at sælge alt — men Graham opfordrede kun til at sætte Gud først, det, som den unge mand gjorde, allerede inden han kom til Kristus. Den problemløsning, som Kristus altsaa rettede til denne bestemte unge mand, prøvede Billy Graham at gøre almengyldig, men tog dermed brodden af Kristi svar ved at lægge en helt anden mening i svaret, end den Kristus gav udtryk for. Hele historien blev derved meningsløs. At gøre Kristi råd til den unge mand almengyldigt er nemlig umuligt. Det er et specielt råd til den, der hænger ved verdens goder på en sådan måde, at det er uforenligt med menneskets egentlige mål: Gud. Dette menneske står i åndelig dødsfare og kan kun gøre sig fri ved at opgive verdens goder.

Der var intet i det, Graham sagde, om at elske Gud for Guds egen skyld, der var intet om lidelsen som middel til at udtrykke denne kærlighed, der var intet af alt dette, der gør Therese af Lisieux så stor. — For så slet ikke at tale om det væsentlige i kristendommen, som var totalt udeladt: Guds store frelses plan gennem kirke og sakramenter.

Man forbløffes over, at en kulturkreds med 2.000 års kristen tradition bag sig, som har fostret mænd som Origines, Basilios den Store, de to Gregorer, fra Nazians og Nyssa, Chrysostomos, Augustin, Benedikt af Nursia, Bernhard af Clairvaux, Thomas af Aquin, og at et land, der har talt religiøse genier som Grundtvig og Kirkegaard, kan finde religiøs næring i Billy Grahams budskab.

Walter Dalland.

FRA ANDRE BLADE

Som Kuriosum et Par Røster fra »Brevkassen« i to danske Ugeblade.

Spørgsmål: — Min Mand holder paa, at vi skal i Kirke hver Juleaften, men i Aar har jeg nægtet at gaa ned, for jeg har gennem Aarene været saa irriteret, fordi jeg finder det fjollet at gaa i Kirke denne ene Gang om Aaret, naar man ellers aldrig kommer der. Min Mand hævder, at det hører Julen til at gaa i Kirke, ligesom Risengrød og Juletræ hører til Juleaften, men jeg synes, at der er lidt Blasfemi i det. Giver De mig ikke Ret? Børnene har ogsaa svært ved at sidde stille, naar de ikke er vant til at gaa i Kirke. »Zenta«

Svar: — Jeg kan ikke rigtig se det fjollede i at gaa i Kirke Juleaften. Jeg kan snarere se det ulogiske i ikke at gaa der oftere Resten af Aaret. Det er en god Vane at gaa i Kirke, ogsaa for Børnene, der jo eventuelt kan begynde med Børnegudstjenesterne, saa de

NOTER

Redaktionelt. I første Halvdel af Juli Maaned er Redaktionen lukket paa Grund af Ferie. Post kan dog uændret sendes til Redaktionsadressen. Torsdag den 22. Juli er Kontoret alter aabent.

væanner sig til hele Sceneriet i en Kirke. I mange andre Lande er det en naturlig Ting, mens man her i Landet nærmest bliver forbavset, naar man træffer Mennesker, der synes, at det er en Selvfølge, at man jævnligen gaar i Kirke. (»Alt for Damerne«).

Fare for religiøs påvirkning?

Vi er utilfredse med tonen i den kommuneskole, hvor vores datter går. Derfor har vi nu ladet vores søn begynde i en katolsk skole, der er gratis. Men vi har fået betænkeligheder. Tror De, at drengen kan undgå at blive

(Fortælltes Side 321)

Omkring

Ordenssøstres Alsidighed

Ordenskongressen i Rom i efteråret 1950 er ved flere lejligheder ogsaa blevet kommenteret i den ikke-katolske presse. Man troede at stå foran en udvikling, der var dikteret af pave-stolen og — naturligvis — loyalt gennemført af de forskellige ordensledelser. I virkeligheden forholder det sig lige omvendt. Ordensledelsen, ogsaa indenfor de gamle munke- og mendikantordener, har allerede længe selv taget initiativet til nydannelser; og de »læge institutter« er ligeledes opstået spontant i Kirken i løbet af den sidste menneskealder. Rom giver sig nu, sin opgave tro, til at lovgive og vejlede en bevægelse, der allerede har vokset sig stærk.

Typiske eksempler på spontane nyere ordensdannelser kommenteredes for kort tid siden i det katolske schweiziske dagblad »Vaterland« (Luzern).

Sagførerkontor, Sr. Anna Joachim O. P. — I telefonbogen 1951 for New York står denne dominikanersøster blandt de autoriserede sagførere. Foruden at være sagfører er denne nonne ogsaa professor i historie, statsvidenskab og parlamentarisk ret. Hun siges at have været sportslærerinde og tennis-mester og at eje et førenbevis for en flyvemaskine.

I Philadelphia har der nu i 25 år bestået en nonneorden, der specialiserer sig i uddannelsen af kvindelige missionslæger. Pius XI ligefrem anbefalede andre ordener denne gerning

til efterlignelse. Dens 300 medlemmer leder allerede seks hospitaler i Pakistan, hvor det jo aldrig ville blive tilladt en kvinde at blive behandlet af en mandlig læge.

Også i Frankrig er man inde på en lignende udvikling, navnlig indenfor dominikanerordenens kvindelige grene. Et lukket kloster »*Monastere de la Croix et de la Compassion*« i Etiolles ved Paris har af pavestolen fået tilladelse til såkaldte »eksterne« søstre, der fra tid til anden i nogle måneder udøver en virksomhed i verden for så igen at vende tilbage til det strengt kontemplative liv indenfor klostrets mure.

Endnu grundigere går dominikanerinderne fra *Maria Magdaleneklostret i Montpellier* (»*Les Tourelles*«) til værks. De har fundet ud af, hvordan de kan forene hele det monastiske liv — altså hele det store officium inklusive ottesang om natten, stadig vegetarisk kost og lang faste med den største åbenhed for livets opgaver. Nonnerne studerer filosofi og teologi, hvilket giver deres liv et sikkert fodfæste indenfor tros læren. De har opgivet gitterklausuren og modtager studier i deres kloster som pensionærer. Tre steder virker denne gren allerede: i Soisy sur Seine i tilknytning til det store dominikaneruniversitet »*Le Saulchoir*« har de deres kloster »*L'Épiphanie*«; udenfor Frankrig arbejder de i Beirut og — i Lund.

En anden gren af dominikanerordenen er de såkaldte »*Dominicaines Missionnaires des Campagnes*«. De går ud på landet som opdragere og sygeplejersker, lægger om nødvendigt ordensdragten for i gråt hovedklæde at tage del i landarbejdet — og reciterer alligevel hele officiet i de frie minutter ind imellem.

Endelig må nævnes »*Dominicaines de Marie*«, der — første gang i ordenslivets historie — også optager syge mennesker og tillader dem at aflægge løfter. De opretter en slags klostersygehjem, hvor det er reglen, at for hver to raske søstre skal en syg optages.

Denne uendelige variation i livsformer indenfor dominikanerordenen er ikke enestående: også de andre ordener er inde i en lignende vækst. Der kan næppe nævnes nogen kristen opgave — bortset fra selve embedspræstedømmet — nonner ikke kan få adgang til. Hele denne udvikling er ikke iscenesat, men kun ledet og sanktioneret af Rom.

135. Davidssalme

EN TAK FOR GUDS MANGFOLDIGE VELGERNINGER

I. Opfordring til lovprisning og taksigelse.

1. Alleluja. Tak Herren, thi han er god; thi hans miskundhed varer evindelig.
2. Tak gudernes Gud, thi hans miskundhed varer evindelig.

3. Tak herrernes Herre, thi hans miskundhed varer evindelig.

II. En tak for verdens skabelse.

4. Han, der ene gør store undere, thi hans miskundhed varer evindelig,
5. som skabte himlen med visdom, thi hans miskundhed varer evindelig,
6. som bredte jorden paa vandet, thi hans miskundhed varer evindelig,
7. som skabte de store lys, thi hans miskundhed varer evindelig,
8. solen til at råde om dagen, thi hans miskundhed varer evindelig,
9. månen og stjernerne til at råde om natten, thi hans miskundhed varer evindelig.

III. En tak for beskyttelse og ledelse af Guds folk.

10. som slog Ægypterne i deres førstefødt, thi hans miskundhed varer evindelig,
11. som førte Israel ud af deres midte, thi hans miskundhed varer evindelig,
12. med stærk hånd og udstrakt arm, thi hans miskundhed varer evindelig,
13. som delte det Røde Hav i to dele, thi hans miskundhed er evindelig, og førte Israel midt igennem det, thi hans miskundhed varer evindelig,
15. som drev Faraos hær i det Røde Hav, thi hans miskundhed varer evindelig,
16. som førte sit folk gennem ørkenen, thi hans miskundhed varer evindelig,
17. som fældede store konger, thi hans miskundhed varer evindelig,
18. og dræbte mægtige konger, thi hans miskundhed varer evindelig,
19. Amorræernes konge, Sehon, thi hans miskundhed varer evindelig,
20. og Basans konge Og, thi hans miskundhed varer evindelig,
21. og gav deres land i eje, thi hans miskundhed varer evindelig,
22. i eje til sin tjener Israel, thi hans miskundhed varer evindelig.

IV. Tak for Guds forsyns styrelse.

23. som kom os i hu i vor ringhed,

thi hans miskundhed varer evindelig,

24. og friede os fra vore fjender, thi hans miskundhed varer evindelig,
25. som gav alt kød føde, thi hans miskundhed varer evindelig.
26. Tak himlens Gud, thi hans miskundhed varer evindelig.

Denne salme ligner et litani, en form for bøn, som synes at have været yndet af Israelitterne. Det kan vi se ved forskellige lejligheder i deres historie, 26 gange gentages omkvædet: »hans miskundhed varer evindelig«, og det må have været et mægtigt lydende hørespil, når levitterne istemte første halvdel af hvert vers, og de mange tusinder af folket svarede med den anden.

Først berømmes Guds skabermagt. Med uudgrundelig visdom og uden fremmed hjælp skabte Gud himmel og jord. Jorden er efter gammel opfattelse fastgjort på vandenes gyngende fundament.

De store undergerninger ved udtoget af Ægypten har gjort så dybt indtryk på folkets hjerte, at erindringer om dem findes i forskellige salmer. Da Israelitterne skulle rykke ind i det hellige land, modsatte to mægtige konger sig. Men de blev slået ved Guds hjælp. Herren blev ved at sørge for sine udvalgte også efter erobringen af Palæstina. Hver gang han blev nødt til at straffe Israelitterne for deres troløshed viste han dem dog altid også sin barmhjertighed.

Vi kristne bliver ikke stående ved taksigelsen for de nævnte velgerninger. Vi kender endnu en anden, som er større end skabelsens underværk. Vi lovpriser og takker Gud ganske særlig for forløsningen fra syndens trældom, for nådens førelse gennem livets ørken og for det forjættede land, som for os er Kirken og det evige liv i himlen. Vi takker også for livets brød i den hellige eukaristi. Og når vi hører præfationen til messen, denne storslåede takkebøn, lad os da huske Israelitternes begejstring under afsyngelsen af den 135. Davidsalme og efterligne deres hjerters jubel. F. K.

Den katolske Kirke i Sverige idag

Den katolske Kirke i Sverige — et forsvindende Mindretal i Forhold til de protestantiske Sekter, der staa udenfor den lutherske Statskirke — befinder sig nu efter de ny Religionsloves Vedtagelse (Januar 1952) i en betydelig bedre Situation end tidligere: enhver Svensker er nu i Stand til uden videre at forlade Statskirken, religiøse Konventer kan oprettes paa visse Betingelser og Katolikker (samt andre, der ikke er Medlem af Statskirken) kan ogsaa delvis blive fritaget for at svare Kirkeskat til Staten. Den katolske Ægtevielse anerkendes ligelodes nu af de offentlige Myndigheder, saafremt der forinden har fundet Lysning Sted i det protestantiske Sogn, hvor Bruden har hjemme, og der foreligger en Erklæring fra den

lutherske Sognepræst om, at Bruden er ugift.

De tidligere saa dybtgaaende Fordomme mod Romerkirken — der saa aabenbart skyldtes Uvidenhed, og som fandt Næring i en ganske bestemt sekterisk Presse — er ganske vist stadig i Live; adskillige svenske Blade ynder endnu at fremstille Katolicismen som et Samfund, hvor Absolutisme og Totalitarisme er Norm og Grundlov, og hvor de ledende i Kirken stede er bestræbt paa at fabrikere ny Dogmer, som Kirkens Tilhængere blot har at nikke ja til. Det er en Indstilling, der er Svenskerne imod af Naturen; denne »Overtro« lever videre til Trods for, at der ogsaa paa dette Punkt er sket mange Bedringer, ikke mindst i Skolebøgerne, hvoraf en Del dog sta-

dig giver et Billede af Katolicismen under dette Vrangsynspunkt. Mange Svenskere mener saaledes den Dag i Dag, at Katolikker tilbeder Gudsmøder, og Forestillingen om Katolicismen er til Stadighed forbundet med Begreberne Røgelse, Afladssalg og Inkvision.

Paa mange Punkter er der dog i de senere Aar sket en Tilnærmelse til Katolicismen, og mange Ting har bevirket en stigende Tilbagevenden til den katolske Kirke. Blandt de vigtigste Aarsager maa i første Række nævnes den nuværende Paves overordentlig udtryksfulde Personlighed, den katolske Kirkes aabne og faste Kamp mod Kommunismen, Kirkens sikre Autoritet i Trosanliggender, som Svenskerne helt savner Magen til indenfor Statskirken, Behovet for en fast Moral i vor Tids stadig tiltagende moralske Forvirring og den fuldstændige Mangel paa moralsk Følelse, og endelig den tiltagende Produktion af Bøger med direkte katoliciserende

Tendenser. Endvidere er den stadig hyppigere Kontakt med katolske Lande samt Indvandringen paa Arbejdsmarkedet fra andre Nationer, to Forhold, der ogsaa gør sig bemærkbare ved de blandede Ægteskaber. Studiet af Middelalderens Historie i Sverige samt Svenskeres historiske og arkæologiske Studier i katolske Egne — saasom Italien, Frankrig og Spanien — er heller ikke uden Betydning i denne Forbindelse; den umiddelbare Følge heraf er, at Størstedelen af Konvertiterne tilhører den intellektuelle Klasse.

Sverige tæller idag godt og vel 7 Millioner Indbyggere. Ifølge den seneste katolske Statistik er der smaa tyve Tusinde Katolikker, af hvilke de femten Tusinde er Udlændinge. I Juni sidste Aar ophøjedes det hidtidige Apostoliske Vikariat Sverige til Bispedømme, og Hs. Excellence Biskop Erik Müller, der har ledet Kirken i Sverige siden 1922, blev dettes selv-

Sta. Eugenia-Kirken i Stockholm.

Da Kristendommen kom til Korea

»Himmelkongens Religion«

Det er i Aaret 1777. En Richaw bumper gennem Seouls Gader.

»Der har vi Hr. Piek-i«, hvisker Pottemageren, som sidder foran sit Hus og arbejder. Thi hvem kender ikke den store, lærde Mand!. Hver Dag kommer han her forbi paa samme Tid, den lærde Hr. Piek-i. Og selv om han idag har trukket Forhængen for til sin Richaw, saa kender Pottemageren dog ganske udmærket Køretøjet, for en Koreaner kender alt og alle, der kommer forbi hans Hus.

Men hvorfor i Alverden sidder Hr. Piek-i ikke og ser ud paa Gaden, som han plejer? Ovre paa den anden Side ligger, badet i Foraarsolen, det prægtige Kongeslot med dets vidunderlige Pavilloner, Søjlehaller og den store Bronze-Drage midt i Gaarden, og der er Konfu-tse-Templet, hvor Hr. Piek-i saa ofte dvæler i stille Bøn. Hvorfor mon han dog slet ikke kiger ud idag? Ellers plejer man jo at se ham i hans blændende hvide, vatterede Silkefrakke, siddende i Richaw'en med den morsomme, lille, koreanske Hestehaarscylinder paa Hovedet og med Piben i Munden, medens han lader Blikket strejfe ud over Landskabet.

Hr. Piek-i har trukket Forhængene for, og hans Panderynker — de varige Men af hans aandelige Arbejde — er i Dag dybere end ellers, og hans Bryn er eftertænksomt trukket sammen. Han sidder i Richaw'en med korslagte Ben — saaledes har den store Buddha lært, at man skal sidde, når man tænker og betragter — hans Øjne glider hen over de hvide Bomuldsbenklæder og ned til Bomuldssockerne og Straaskoene og tilbage igen — hans Tanker er som fortryllet af en lille Bog, som han bærer hos sig.

»I firetusind Aar har Korea eksisteret, men aldrig før har en Bog som

Langt borte herfra, i det fjerne Østen, hvor Martyrblodet nu atter flyder som en ny Udsæd for Kristendommen, et Sted mellem Kina og Japan, skete alt det, som Læsere hører om i denne Beretning, der fortsættes her i Bladet i de kommende Uger. Det er imidlertid ikke en »Fortælling«, men simpelthen en Skildring af de kristne Martyrers Mod og Styrke. Kristendommen holdt sit Indtog i Korea i Slutningen af 18. Aarhundrede — og det skete paa en saa vidunderlig Maade: ingen Præst, ingen Kristen havde kunnet snige sig ind gennem delle hermelisk lukkede Lands Grænser — men en lille Bog bragte »Himmelkongens Religion« til Koreas Folk.

denne overskredet vore Grænser.«

Dschung, dschung, bumper Richaw'en videre henover den ujævne Brolægning.

»Jeg er som en Mand, der er blevet født i et Fængsel, og som i sit Livs fyrretyvende Aar pludselig faar Nøglen til sin Celle udleveret. Hvad vilde mon Mandarinen og Embedsmændene sige til denne Bog? Vilde de mon forstå den? Ellers vilde de maaske kræve den destrueret, fordi den er i Modstrid med Statsreligionen, med Konfu-tse's Lære. Ingen kan dog holde mig indespærret i Uvidenhedens Fængsel længere. Det er forbi.«

Roligt og alvorligt sidder den lærde Mand og ser hen for sig. Nu trækker han Forhængen fra. Han har lige passeret Byportens Stenmassiv paa hvis Top der knejser et lille Træhus med et morsomt svunget Tag. Han har passeret den enorme Bymur, som Kong Ni-tai-jo lagde omkring Seoul i Aaret

1.

1392, efter at det med mægtig Haand var lykkedes denne at sammensmelte de tre Dele: Korai, Hiaskai og Schinrah til et Rige, denne Mur, der slynger sig som en Kæmpeslange hen gennem Landskabet, lige op til de stejle Klipper der langt borte i det Fjerne.

»Det har du gjort godt, du gamle Konge,« tænker Piek-i ved sig selv.

»Hvad mon mine Venner dog vil sige.« Paany vælger Tankerne om denne lille Bog, som han bærer paa sig, ind over ham. Der er ingen, som vil kunne angive ham for at være i Besiddelse af denne Bog. Det er jo dog hans Embede at gennemse de Bøger, som det kongelige Gesandtskab ved Kejserhoffet i Peiping bringer med sig hjem. Han maatte jo læse den. Men at han har beholdt den for sig selv og skjult den som en Skat og ikke omtalt den og ej heller afleveret den igen! Det er dristigt. Men han ved, at hans Venner er til at stole paa. Og han vil vente indtil Bedeklokken har kaldt de buddhistiske Munke tilbage fra deres Spadseretur. Saa vil han vise den frem.

Dschung, dschung, Richaw'en skrumpler videre og videre. Ved Vejkapten passerer han en Mand med en Last Ris paa Ryggen, rygende paa sin uundværlige Pibe. Pludselig griber han imidlertid forskrækket Piben og kaster den i en stor Buc ind over Marken.

»Aah, det er jo Hy-en«, mumler han hen for sig. En af hans Tjenestfolk, der har været ude at samle Risbrænde. Den strenge koreanske Tradition tillader ikke, at en undergiven lader sig se af sin Foresatte med Pibe i Munden og da slet ikke rygende. Derfor kaster Hy-en hurtigst muligt Piben fra sig — for dog at hente den igen saa saare Hr. Piek-i er ude af Sync. Thi at gaa paa Landevejen uden at ryge — nej, dertil elsker en Koreaner sin Pibe for højt. I hvert koreansk Hus staar der en evig Sky af Tobak fra Husfaderens Pibe, og dersom man i Korea vil forklare, hvor langt der er

følgelige Overhovede. Ved hans Side slaar som Generalvikar Hs. Excellence Biskop Ansgar Nelson, som iøvrigt er Dansk-Amerikaner og Konvertit. Bispedømmet Stockholm — som er dets officielle Navn — tæller idag 17 Sogne. I selve Stockholm er der tre Sogne: St. Eriks Sogn, St. Eugenia Sogn — Sveriges ældste — Annuntiasog- net samt 6 Kapeller. De 54 Præster, som idag virker i Sverige, stammer fra 15 forskellige Nationer, 30 er Verdenspræster og 24 Ordenspræster (henholdsvis Dominikanere, Jesuitter, Passionister og Salesianere). Præsterne støttes i Arbejdet af godt og vel halvdan Hundrede Ordenssøstre (af 8 forskellige Kongregationer). »Den Allerhelligste Forlørsers Orden«, som i sin Tid blev stiftet af den hellige Birgitta, men som senere blev ophævet under Reformationen, er genopstaaet, takket være en svensk Konvertit Moder Elisabeth Hesselblads utrættelige Bestræbelser. Paa Skolevæsenets Omraade er der ligeledes gjort

store Fremskridt — saaledes tæller St. Josefssøstrenes meget ansete højere Pigeskole i Stockholm — Ecole française — 650 Elever (hvoraf kun ca. 50 er Katolikker). I Øjeblikket arbejder man endvidere paa at oprette en stor Skole i Göteborg, der vil faa Navn efter Dronning Astrid af Belgien, og der foreligger Planer om yderligere Skoler i Stockholm og Malmo. Endnu en Række Institutioner — saasom Skolehjem, Studenterhjem, Kliniker, Børnehjem, Alderdomshjem, Lærningehjem m.v. — maa nævnes for at komplettere Oversigten over katolske Anstalter i Sverige.

For et Par Aar siden optog Dominikanerne et Arbejde i Universitetsbyen Lund, og forrige Aar indrettede Patrene et Trykkeri, Hvad Kirken i Sverige idag især har Behov for, er det samme som i de øvrige skandinaviske Lande, nemlig flere Præster og flere Søstre. Der ligger et stort Arbejdsfelt aabent for Kirken i vort Broderland, men Arbejdskraften mangler. (Fides)

I korte Træk -

Patres og Brødre af Benediktinerordenen har i fem Aar arbejdet paa Opførelsen af et Kloster og en Kirke i Erkebispedømmet Utrecht. Stiftelsesdokumentet for det ny Abbedi — der faar Navnet »Sint Willibrordusmunster« — er netop blevet udfærdiget af Ordenskongregationen i Rom (KNA)

140 Repræsentanter for 24 forskellige Nationer — europæiske saavel som oversøiske — har deltaget i en Kongres, som det internationale katolske Filmsbureau OCIC har afholdt i Köln under Protektorat af Hs. Exc. Kardinal Frings. Emnet for Kongressen var »Katolsk Filmsbedømmelse«, og den Betydning, som man maa tillægge Kongressen, understreges af den Omstændighed, at en Række kendte katolske Moralteologer var til Stede. (KNA)

For Tiden føres et Gudsmoderbillede paa Hundeslæde og Kano gennem Indianerreservaterne Roche River og Snowdrift i det Apostoliske Vikariat Mackenzie i Nord-Kanada. Overalt hvor Statuen kommer frem, samles Indianerne foran Statuen til fælles Rosenkransbøn. (KIPA)

Der vil blive aabnet et »Pius X-Museum« i Venezia. Kardinal Roncalli har bestemt, at de Værelser, som den helgenkaerede Pave i sin Tid beboede, skal føres tilbage i deres oprindelige Stand, og man vil her samle Genstande, der har haft direkte Tilknnytning til Pius X's Virke i Lagunestaden. (KNA)

713 voksne Personer modtog i Aar Konfirmationens Sakramente i Stephansdom i Wien. Den ældste »Konfirmand« var 89 Aar. (KNA)

Den internationale Forening for sociale Studier har udsendt en »Kodeks for international Moral«. Værket giver Orientering om Staternes Pligter og Rettigheder samt om international Moral. I et Tillæg gives et Overblik over Pave Pius XII's Udtalelser vedrørende disse Spørgsmaal. (KNA)

Blandt de 49 Teologer som for nylig modtog Præstevielsens Sakramente i Domkirken i Paderborn, var der ogsaa tre Kinesere, som har faaet deres Uddannelse i Tyskland. (KNA)

I det Apostoliske Delegatur Dakar, der omfatter hele Fransk-Afrika, virker der for Tiden 2273 katolske Præster, af hvilke 15% er indfødte Afrikanere. (KIPA)

En brasiliansk Ordenssøster, Moder da Paz, har taget Doktorgraden i Pædagogik ved det katolske Universitet i Louvain. (KIPA)

Et tidligere Medlem af Byraadet i Berlin, den 72-aarige Diplom-Ingeniør Leonhard Adler, er med den Hellige Faders Tilladelse indtraadt som Novice i et italiensk Franciskanerkloster. (KIPA)

fra et Sted til et andet, fra en By til en anden, saa angiver man gerne Afstanden »i Pibers«. »Der er fem Pibers Vej herfra til Seoul,« siger man saa.

Vejen fører nu ned i Dalen, og Buske og Fyr begynder at kante Vejen. En Vej bøjer af til højre og fører gennem et tælbekket Krat — denne Vej slaar Richaw'en ind paa.

Kort efter kommer der en ejendommelig Vejviser til Syne ved Vejkanten. Paa hver Side af Vejen staar der en stor Træpæl, malet blodrød — i sin pragtfulde Farve staar den vidunderligt til Piniernes mørkegrønne Løv og det efteraarsfarvede Buskads langs Vejen. Foroven er Pælen skaaet ud i Form af et forvrænget Ansigt — det er »Aandepæle«, og Skrifttegnene forneden tilkendegiver, at disse Ansigter skal holde onde Aander borte fra dette Sted. Lidt efter bliver der en Lysning i Skoven, og Richaw'en kommer frem til en yndig aaben Plads. Fjernt fra Verdens Larm har Buddhas Munke her rejst et Kloster, hvor de i Fred og Ro kan filosofere over denne Verdens store Ting. Her plejer Hr. Piek-i hver Uge at komme sammen med sine Venner; her plejer han at drøfte Meningen med Livet med den ene eller den anden af Klosters Munke eller at filosofere over Visdommens eller Videnskabens store Problemer.

Richaw'en gør holdt, og han stiger ud. Til højre for ham ligger Indgangen til Templet med dets rigt udskaarne Tagbjælker og herlige Udsmykning. Et Par store Klokker hænger ned fra Bjælkerne, nogle Blik-fisk er fæstnet til deres Knebler, og naar Vinden farer om Hjørnet af Templet, griber den i Fiskene som derpaa støder til klokken og frembringer en ejendommelig melodisk og sørgmunter Klang.

En Bonze kommer ilende ud fra Klosteret, byder den høje Gæst velkommen og fører ham ind i Klosters Gæstestue. Der venter allerede tre

af hans Venner, deriblandt Kouen-lin-sin-i, hans specielle Ven.

Hurtigt er de i Snak. Hr. Piek-i tøver med Vilje med det, der idag saa væsentlig ligger ham paa Sinde — i Korea har man jo Tid, i Korea, »Morgengryets Land«, kender man ikke til Hastværk og ikke til Klokken.

Efter en Stund lyder den store Bronzeklokke ude i Klostergaarden. Munken rejser sig og tager Afsked med de tre Lærde — de er nu ene og i dette Øjeblik tager Koreas Kirkehistorie sin Begyndelse.

Hr. Piek-i tager Bogen frem fra sin Lomme og lægger den andægtigt fra sig paa det lille, lave Bord. Paa Omslaget bærer den tre kinesiske Skrifttegn.

Disse Tegn er ikke Bogstaver, men hvert Tegn udtrykker en Ting, for hvilken Japaneren, Kineseren og Koreaneren har hver deres Ord, akkurat ligesom vore Tal, der kan forstaas af enhver Europæer, men som hver enkelt Europæer har sit eget Ord til at forklare.

Og hvad siger saa disse Tegn? Det første betyder Himlen, det andet Kongen, det tredje Religionen. Det er med andre Ord en Bog, der bærer Navnet »Himmelkongens Religion«.

Og denne Bog har en ejendommelig Historic. Det er en Religionsbog, en Slags Katekismus, som den berømte Jesuiterpater Adam Schall har skrevet paa kinesisk, medens han levede og virkede ved Hoffet i Peiping. Paa en eller anden Maade var den kommet imellem de Bøger, som det koreanske Gesandtskab havde bragt med hjem til Korea fra Peiping, og nu ligger den altsaa paa Bordet foran de tre Videnskabsmænd i det buddhistiske Kloster.

Alles Øjne er rettet paa Piek-i, da han med ærbødig Omhu aabner Bogen og efter et Øjebliks Tavshed begynder at tale:

(fortsættes Side 321)

3000 i tipspenge

Atter i år har Vorherre igennem den mand, der tilfældigvis er undervisningsminister, skænket D.U.K. 3000 kr. til brug ved skolearbejdet.

Det er jo ingen hemmelighed, at vi er glade for disse penge, ja, meget glade endda. Dels fordi vi trænger til den hjælp, de kan give, dels fordi vi derved får bekræftet, at det arbejde, vi udfører, tager sig fornuftigt ud i offentlighedens øjne. Offentligheden finder det rimeligt, at vi i vort arbejde får del i den hjælp, der gives til alt ungdomsarbejde, og det skal vi være glade for.

Angående generalforsamlingen

Under D.U.K.s generalforsamling er der adgang for alle medlemmer på Ømborgen, Overnatning i week-end'en kan dog kun ske efter aftale med D.U.K.s sekretariat, under adresse: Emborg pr. Alken, Gl. Ry 21 y. Ligeledes kan køkkenet kun påtage sig at servere for de medlemmer, som inden den 9. juli har rettet henvendelse til sekretariatet herom. Disse foranstaltninger er ikke at opfatte som ugæstfrihed fra Ømborgens side, men kun praktiske forholdsregler, som må tages, hvis der skal være køjer og mad nok til de tilmeldte.

Iøvrigt må Ømborgen holdes lukket for besøg i tiden lørdag den 3. juli til søndag den 1. august, da der i hele dette tidsrum afholdes skoler og børnelejre, til hvilke kun deltagerne har adgang.

En af vore vigtige opgaver!

Det er spørgsmålet om dem, der for kortere tid siden er blevet katolikker og dem, der efterhånden vil blive det, der optager mig. Grunden er, at vore præster alene ikke kan hjælpe konvertitterne til at finde sig til rette i Kirken.

Vore præster gør et stort arbejde med at undervise alle de mange, der kommer, men da der stadig kommer nye til, så kan de ikke overkomme at følge de andre så nøje.

Men det er nødvendigt, at konvertitterne får hjælp i tiden efter.

Man hører ofte »fødte« katolikker udtrykke ønsket om, at de selv var konvertitter, for så ville de være meget mere ivrige i troen. Det lyder meget bestikkende, men det holder ikke. For selvom vi, der er konvertitter, ofte går mere op i det at være katolik, mangler vi meget af alt det, de andre har.

Det, vi mangler, er at leve vor tro. Vi går rundt og tror en masse rigtigt

15. SOMMERSKOLE

I år vil vi passere den 15. sommerskole eller lederskole, som D.U.K. står bagved. Der har været flere skoler ialt, men da sommerskolerne spiller de største roller, så er der god grund til at notere sig dette beskedne jubilæum.

Der er dog slet ingen grund til at

Vel mødt i...

Ordrup: Hver tirsdag hyggemøde, om muligt udendørs.

Randers: Sø. 4.: Heldagstur på cykel til Mariager. Vi tager afsted efter fælleskommunionen. Medbring mad til hele dagen og event. badetøj.

VIL DET VÆRE MULIGT?

Den, der har fået lov til at være lærer på en af Øm-skolerne, er dobbelt spændt på, hvordan skolen vil gå. Især er læreren spændt på, hvordan eleverne vil reagere overfor undervisningen. Vil de lytte? Vil de stille spørgsmål? Vil de deltage i en diskussion, hvis læreren prøver på at sætte en i gang? Det er nemlig meget vigtigt, at de på alle måder tager del i timerne, for at de kan få det fulde udbytte af opholdet.

Det vil altså langt fra være fjollet, men tværtimod være meget fornuftigt, om de, der skal deltage, gjorde sig deres egne tanker om de ting, der skal tages op i år.

De fag, der især i år vil kunne give lejlighed til diskussion, er foreningsteknik, som findes på begge lejre, og faget på Øm 1 om hvordan vi skal leve som katolikker i hverdagen. Det bedste I derfor kan gøre er at tænke lidt over tingene i forvejen. — Nej, forresten! ikke lidt, men meget, så at diskussionen eller samtalen let kan komme igang.

Desværre er det en almindelig erfaring, at unge katolikker ikke er til at få igang med en diskussion, men sådan skal det helst ikke være i år, *men er det muligt?*

og har en masse svar på rede hånd, men vi har langt fra lært at leve troen.

Det er her de »fødte« katolikker og de ældre konvertitter kan sætte ind og yde en virkelig god hjælp. Gør jer i tanke og høn klart, hvad der skal til, for at man virkelig kan hjælpe en eller flere konvertitter på en sådan måde, at disse føler, at vi virkelig gør det for deres skyld. Tal så med en præst og bed ham sætte jer i forbindelse med den eller de nyoptagne, og vær så noget for dem. Drag omsorg for dem og sæt dem på sporet af at drage omsorg for andre ved at vise dem små opgaver, de kan magte. — F. eks. lad dem hjælpe lidt med til et menigheds møde. —

På denne måde vil troslivet vokse, og enhver vil finde den plads i Guds Kirke, som Gud længes efter at give alle og enhver.

se sig tilbage, dertil er vi slet ikke modne, for vi kunne enten fristes til at hovmode os over det, der er sket, eller til at fortvivle over det, der alligevel ikke er blevet til alt det, vi i fantasien så. Så istedet for at se tilbage skal vi se fremad, se på hvad denne og de følgende skoler kan og skal give, for at den kan siges at have løst blot en lille del af den opgave, der er stillet den.

Enhver skole må først og fremmest søge at lære *alle*, at vi må begynde med at stille *Gud* i centrum af vores liv. Det lyder som en latterlig selvfølgelighed. Hvis vi er katolikker, så tror vi jo på Gud som herre og skaber, endvidere fejres messen jo hver dag, og dagen slutes med komplet, så ingen kan da være i tvivl om, at Gud er den, hvorfra vi henter kraft og styrke.

Alt dette er rigtigt nok, men alligevel er det fuldtud på sin plads, at hver skole understreger det endnu engang, for det er ikke så simpelt og selvfølgeligt endda. Vi kristne er alt for tilbøjelige til at glemme, hvad der centrum, og hvad det er, der er uden om centrum. Gang på gang griber man sig selv i dette, at gøre Gud til sin medhjælper til at indrette sig godt både moralsk og materielt, — for at sige det groft. — Og læg mærke til, at vi netop ofte i vor tanke opfatter Gud, som den hvorfra vi henter kraft og styrke, idet vi så netop mener, at Gud er *vor* medhjælper i *vort* arbejde på at gøre os selv gudvelbehagelige. Og det er en højst beklagelig fejltenkning. —

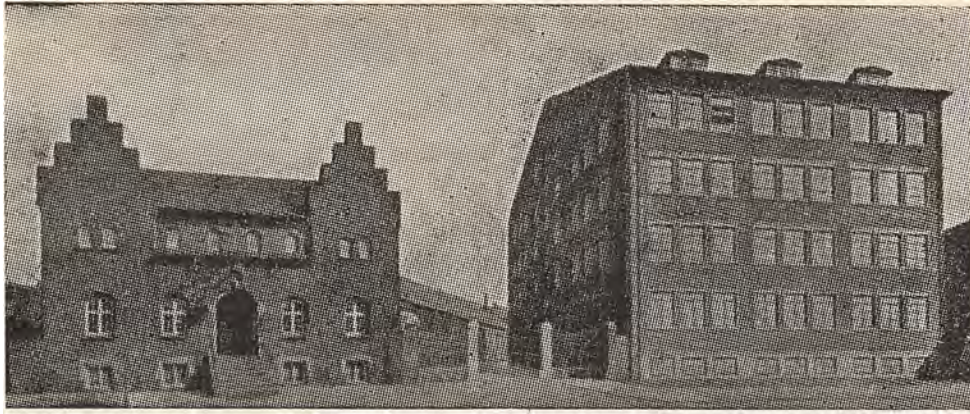
At Gud står i centrum vil sige, at vi helt må indstille os efter Hans vilje, helt indstille os på at lade Ham få ærespladsen i vort liv, for at skabningen kan nå skabers mål. På denne måde får messe og komplet sin fulde betydning og værdi, for her træder vi hen til Gud for at tjene og lovprise Ham og for at lade Ham opfylde os.

Ugens historie

Den hellige Thomas af Aquin skyndte sig, så stærkt hans svære legeme tillod ham det, af sted til komplet i klosteret. Da han kom forbi Jomfru Marias statue, åbnede billedstøtten sine læber og sagde bebrejdende: »Thomas, du er for sent på det!«

Hvortil Thomas, også bebrejdende, svarede: »Maria, det er tavshedsens time!«

KØB DERES
BØGER i

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.
Grundlagt 1821

GAMLE HESTEHAUGE
Grundlagt 1882

J. J. JACOBSENS EFTF.
Grundlagt 1841

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**
Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI
Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visslingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

FRA ANDRE BLADE

(Fortsat fra Side 316)

religiøst påvirket der? Min mand og jeg står begge udenfor noget trossamfund. Hvad mener De, vi bør gøre? *Tvivlrådige forældre.*

Kære tvivlrådige forældre. Overalt i verden driver den katolske kirke sine skoler med de formål at opdrage børnene i den katolske tro, og det lægger den ikke skjul på. Da De selv står udenfor trossamfundene, er jeg bange for, at det kan blive skadeligt for Deres søn at komme lige fra sit ikke-religiøse hjem til en bevidst og stærk katolsk påvirkning. Jeg tror, at De trods alt skal foretrække en kommuneskole. Deres hengivne G.S. (Ugebladet »Hjemmet«).

*

Kommentarer overflodige.

»Himmelkongens Religion«

(fortsat fra Side 319)

»Mine lærde Brødre! Fra det Øjeblik, da vi begyndte at samles her paa dette hellige Sted, har det stedse været vor Hensigt at trægte efter Sand-

heden og søge den for enhver Pris. Paa denne Maade haaber vi at naa frem til Meningen med Livet. Den store Konfu-tse har været vor Leder. Vi har stedse øvet de fire Dyder, som han har lært os: Troskab mod os selv, Samvittighedsfuldhed overfor andre, Godhed og Mildhed. Vi virkede disse Dyder med fornøden Hensynetagen til vore Forældre, vore Søsken, vor Hustru, vore Venner og Kongen, tro mod hans Bud. Men alt dette til Trods er det ikke lykkedes os at løse Livets Gaade. Ingen vidste Raad, da Spørgsmaalet om den menneskelige Sjæls Oprindelse meldte sig. Ingen kunde løse Meningen med Menneskelivet for os, og om vor Skæbne efter Døden laa der en Taage af evig Uvished. Paa denne Maade levede vi, indespærret mellem Fødsel og Død, mellem Himlens Blaa og Jordens Mørke. Og naar vi ofrede til Himlen og Jorden, saa vidste vi ikke engang, om det var det synlige Blaa eller den haandgribelige Jord, som vort Offer gjaldt, eller om Himmelt og Jord var een stor Aand.

Jeg har nu imidlertid mellem de Bøger, som vort Gesandtskab nylig bragte med hjem fra Peiping, fundet en Bog, der med ophøjet Klarhed giver Svar paa disse Spørgsmaal. Ikke

blot alt det Gode, som vi hidindtil har fundet her, er indeholdt i denne Bog, men den giver til og med yderligere Oplysninger om Livets sidste Hemmeligheder, om Begyndelsen og Enden til alt. Den taler om Himlens og Jordens Konge, som har skabt alt, og den kaster et vidunderligt Lys over alle Livets store Spørgsmaal. Dens Visdom og Dybde er saa stor, at alle Konfu-tse's Doktriner forekommer mig svage og ubetydelige i Sammenligning med denne Bogs Indhold.

Jeg beder derfor jer, mine lærde Brødre, at vi i den kommende Tid i vor Søgen efter Visdom først og fremmest lader os lede af denne Bog, for dermed at se om den skulde være i Stand til at mætte vor Sjæls Hunger efter Sandhed. Men samtidig beder jeg jer om at bevare den allerstængeste Tavshed om denne Bog, for at der ikke skal blive Tale om den, og den ikke skal give Anledning til Forvirring, førend vi selv har fattet alle dens Sandheder og er i Stand til at forsvare disse.«

De tre andre havde spændt lyttet til hans Ord. De lovede ham at bevare Tavshed og anmodede saa Piek-i om straks at begynde med Læsningen af Bogen.

(fortsættes i næste Nummer)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli:

4. S. 4. Søndag e. Pinse (666—56; grøn) 2. Bøn: St. Petri og St. Pauli Oktav (972); Præf. (521).
5. M. St. Antonius M. Zaccaria (hvid) (984); 2. Bøn: Oktaven (972); Præf. (524).
6. Ti. Oktav af St. Petri og St. Pauli (rød) Fest (988); Præf. (524).
7. O. St. Cyrillus og St. Methodius (hvid) (990); alm. Præf. (525).
8. T.† St. Elisabeth, Dronning af Portugal (992); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
9. F.† Feria (666—56); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
10. L.† Syv hellige Brødre samt St. Rufina og St. Secunda (rød) (993); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
11. S. 5. Søndag e. Pinse. (grøn)

Tilføjelser til Sommerens Gudstjenester

- Roskilde (Frederiksborgvej) 6; 8; 10.
Rønne (Østergade 59) 8; 9½ (Bus fra Sandvig 7,40 og 8,40, tilbage fra Rønne 11,15).

R. I. P.

Vor elskede Hustru og Mor

Mia Johnsen

født Lütken,

er stille hensovet den 22. Juni 1954.

Johan Johnsen. Meta Kühnel.

Bed for hendes Sjæl.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København. N

Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.66

Ekspedition og Kassererkontor.

c/o Sankt Ansgars Forlag, Isredgade 67,

København K. Tlf. Pe!æ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,

Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050

Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge

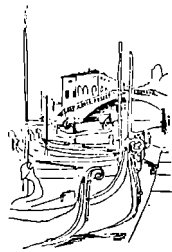
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Melrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Venedig

I år er det Deres tur til at sejle i gondol på Venedigs kanaler! Husk at Jørgensens Rejsebureau er specialist i Italiensrejser. Det store

»røde rejseprogram« sendes gratis, foruden mange herlige rejser til Italien er der rejser til Tyskland, Østrig, Schweiz, Frankrig, Spanien, Jugoslavien m. m.

IKKE DE DYRESTE - IKKE DE BILLIGSTE
MEN DE BEDSTE

Jørgensens Rejsebureau

Jernbanegade 7. Kbhvn. V, Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Efter et langt Sygeleje er vor kære Mor, Farmor, Tante, Husbestyrerinde ved kath. Præstegaard, Ringsted

Eleonora Jørgensen

stille hensovet d. 19. Juni — velforberedt med Kirkens Sakramenter.

Bent, Bodil og Børnene,
Thorkild, Søster Bernadette,
Pastor J. v. d. Hoek.

Begravelsen har fundet Sted.

CATHOLICA

Det nyeste nummer af det levende og aktuelle tidsskrift indeholder bl. a.:

Paven og atomenergien

Det danske Sprog i Peter Schindlers oversættelse (Hans Bølling)

Det nye Testamente ved Peter Schindler (F. Küpferle S. J.)

Protestantisk seksualdebat er håbløs (Poul Ulsdal)

Artikler, som den moderne katolik har noget ud af at læse

Arne Frost-Hansens Forlag

3/4 KÅALUNDS SÆBEFABRIKER - KOLDING

Stilling ønskes

Ung katolsk pige, 19 år, ønsker familier stilling i et katolsk hjem til 1. aug. eller senere, hvor hun kan lære husholdning under husnoderens vejledning. Billet mrk. 717 modtager Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenosgade 7, Kbhvn. V.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Benzon

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

Holbæk

<p>MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Frugt- og Blomsterforretningen »ROSEN« Andrea Nielsen Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Clemen Jensen Algade 62, Tlf. 825 og 865 Stort Udvalg i Enkeltmøbler og hele Møblementet Alt vedrørende Begravelser ordnes</p>
<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>All i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe . Chocolate . Conserve køber De bedst hos Laur. Kristoffersen Smedelundsgade 42, Telf. 550</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Stort Udvalg i Chocolate og Bolsjer Tico Børge Jørgensen Tidemansvej 26 Telefon 622</p>
<p>A. P. Pedersen Muremester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Holbæk Brugsforening Isenkram Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Odense

<p>Knud V. Mørk Frisørmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>GØR DERES INDKØB AF: <i>Frugt - Grønt - Blomster i Kultur</i> A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859</p>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>GØR DERES INDKØB I Blomsterforretningen »SARA« Hjallesvej 10, Telefon 5154</p>
<p>Chr. Ingemann Olesen Gas- og Vandmester Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg Odense . Tlf. 8552 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kod og Paulæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

Sovjetzonen vil ikke staa tilbage

Efter Meddelelsen om at Byraadet i Vest-Berlin havde vedtaget at yde 83.100 D-Mark til Genopbygningen af den evangeliske Domkirke i Øst-Berlin, publicerede Sovjetzonerregeringen over samtlige Zonens Radiostationer en Erklæring om, at Magistraten i Øst-Berlin i Tidsrummet Februar 1949 til Juli 1951 i alt havde stillet 1.148.000 Øst-Mark til Raadighed for Genopbygning af Kirker. Til Genopførelsen af den katolske Hedwigs-Dom i Øst-Berlin var der ialt ydet 100.000 Øst-Mark. Regeringen Grothewohl havde i 1953 stillet ialt 3,6 Millioner Øst-Mark til Raadighed for Kirkegenopbygningen i hele Østzonen.

For godt og vel to Aar siden overrakte Magistraten i Vest-Berlin den katolske Biskop i Berlin 40.000 D-Mark til Genopførelsen af Hedwigs-Dom i Øst-Berlin. (KNA)

»Osservatore Romano«:

Løgnens Felttog i Jugoslavien

Gejstligheden, Episkopatet og den Hellige Stol er Genstand for et systematisk gennemført Felttog af Løgn og Bagvaskelser i Jugoslavien, erklærer »Osservatore Romano« i Anledning af den jugoslaviske Regerings Paastand om, at der eksisterer »religiøs Frihed« i dette kommunistisk beherskede Land. Formaålet med dette Felttog er simpelthen at vinde Befolkningen for den marxistiske Doktrin om den dialektiske Materialisme. Militærpersoner og Embedsmænd tvinges til under Trusel om øjeblikkelig Afsked at træde ud af Kirken og indtræde i »Partiet«. Ungdommen fravristes Kirken gennem Forbud mod kirkelige Organisationer og Skoler, og Gejstligheden — der er Genstand for nøje Overvaagelse — har ikke Kontakt med Befolkningen paa anden Maade end gennem Søndagsprædikenen, der ligeledes kontrolleres.

»Osservatore« erindrer derpaa endnu engang om de hidtidige Ofre for Religionsforfølgelsen og skriver: »En Kardinal er fjernet fra sit Bispesæde, en Biskop sidder i Fængsel, to er fordrevet fra Landet, en er omkommet under Fængselsophold, en forsvundet i flere Aar, en anden næsten brændt levende, 400 Præster myrdet paa den mest barbariske Maade og 4000 Ordenssøstre fordrevet fra deres Klostre og andre Virkefelter. Det er de hidtidige Resultater af den saa højt lovpriiste religiøse Frihed«. I denne Sammenhæng henviser »Osservatore« derpaa til en ny fransk Publikation om Tavshedens Kirke, hvori Belgrads løgnagtige Forsikringer afsløres til Bunds. Udenfor Kirkens fire Vægge er der sat en Stopper for Kirkens Virke ved de mest diaboliske Forholdsregler, erklærer »Osservatore«. (KNA)

URBI ET ORBI

Nyt Konkordat

»Osservatore Romano« betegner det i sidste Uge mellem den Hellige Stol og den Dominikanske Republik indgaaede Konkordat som Grundlaget for et frugtbart Samarbejde mellem Stat og Kirke. Umiddelbart efter Underskrivelsen modtog den Hellige Fader Generalissimus Molina i en privat Audiens. Ved en efterfølgende Audiens for Generalens Følge understregede Paven Republikkens katolske Traditioner og udtalte, at Konkordatet utvivlsomt vilde bidrage til en Udvidelse af de venskabelige Relationer mellem Kirken og Republikken. (KNA)

Skærpet Modsætning mellem Socialister og Katolikker i Holland

Forholdet mellem Katolikker og Ikke-Katolikker vil i Fremtiden blive yderligere skærpet, udtalte Formanden for den socialistiske Radio i Holland, M. Burger for ganske nylig, idet han hentydede til de af de hollandske Biskopper for nogen Tid siden fremsatte Retningslinier for Katolikkernes Op-gaver i det moderne Samfund. Biskopperne havde i nævnte Memorandum bl. a. udtalt: »En Katolik kan ikke finde Basis i det socialistiske Parti, da dette Parti ikke støtter sig til Kristendommen, men beherskes af en Livs-anskuelse, der ikke vil kendes ved Grundsætninger og Idealer, der er kristne Mennesker hellige«.

Biskoppernes Udtalelse om, at ingen Katolik kan forsvare at være Medlem af det socialistiske Parti, har vakt megen Opmærksomhed i hele Holland. Saaledes afslog Kommunalbestyrelsen i Smalingerland et Forslag om en Bevilling paa 2500 Gulden til det Katolske Social-Institut med den Begrundelse, at man dermed ønskede at vise, at man tog Afstand fra de biskoppelige Udtalelser. I Rheden satte en ung Mand Ild paa en katolsk Kirke, efter at han havde diskuteret de biskoppelige Udtalelser sammen med en Gruppe Kammerater. Præsidenten for den saakaldte »katolske Arbejdergruppe« indenfor det socialistiske Parti, Joan Willems, har i en Udtalelse i Radio understreget, at Biskoppernes Udtalelser var kommet ganske overraskende; Biskopperne havde ikke i Forvejen drøftet Sagen med Katolikkerne i det socialistiske Parti, og disse havde derfor ikke haft Lejlighed til at forsvare deres Opfattelse overfor de kirkelige Myndigheder. (KNA)

En død vender tilbage

En italiensk Præst ved Navn Severino Ferrivon, der for et Par Aar siden af Kommunisterne blev slæbt bort fra sin Missionsstation i Honang, og som man forlængst ansaa for at være omkommet, er pludselig ankommet til Hongkong. P. Ferrivon fortæller, at han var blevet idømt syv Aars Tvangsarbejde af en kommunistisk Folkedomstol paa Grund af »Propaganda imod det folkedemokratiske Regime og Spionage til Fordel for Vatikanet og Imperialisterne«. Han tilbragte i alt tre Aar og fire Maaneder i forskellige kinesiske Fængsler, men blev saa pludselig løsladt uden Motivering af nogen Art og under Politieskorte bragt til Grænsen ved Hongkong. (KNA)

Katolikkerne og den offentlige Moral i England

Paa de engelske Kolumbusridderes Aarsmøde i London for nylig udtalte Biskoppen af Monevia, Mgr. John Petit, at den almene moralske Tilbagegang, som kan konstateres i England idag, ogsaa har gjort sig mærkbar i vide katolske Kredse. Det var karakteristisk for den aandelige Situation, bemærkede Mgr. Petit, at den katolske Befolkningsdels talmæssige Vækst ikke holdt Trit med den almene engelske Befolkningsstiltvækst. De af de katolske Skoler og Sogne udsendte Statistiker desangaaende maatte virke alarmrende«. (KNA)

Kardinal van Roey tager til Orde mod

Forsøg paa at fortrænge Latin

I en paa Latin affattet Skrivelse med Adresse til Gejstligheden i Ærkebispedømmet Malines fremhæver Kardinal van Roey paa given Foranledning, at Anvendelsen af Latin stedse er obligatorisk ved Messen og Sakramenternes Meddelelse. Det er forbudt at anvende Modersmaalet ved Messen. Det er derimod tilladt at anvende Modersmaalet ved de forud for den egentlige Daabshandling gaaende Spørgsmaal. Skrivelsen nævner endvidere, at Epistel og Evangelium under højtidelige Messer skal synges af henholdsvis Subdiakon og Diakon; ethvert Misbrug paa dette Omrade misbilliges, og der foreligger kun Tilladelse til at lade den samme Tekst læse op paa Modersmaalet, efter at Epistlen og Evangeliet er læst paa Latin. Det er heller ikke tilladt at anvende Modersmaalet ved Uddelingen af den hellige Kommunion.

I et Afsnit vedrørende Sognearbejdet anbefaler Kardinalen Præsterne hyppige Husbesøg hos deres Sognebørn. Han giver Udtryk for sin Glæde over, at der i hans Diocese ikke eksisterer noget Problem med Hensyn til Arbejderpræsterne. (KIPA)

Katolsk

11. Juli 1954
102. Aargang
Nr. 28

Ugeblad

KELD FRA VIBORG

Kirken i Finland

Nyt fra Færøerne

Benediktinere i Vietnam

Messe i Undervandsbaad

Nedenfor bringer vi hovedafsnittet af rektor, pater Heggums tale til årets otte studenter fra Niels Steensens gymnasium.

Samtidig med, at vi tager afsked med skolen i Stenosgade, tager vi også afsked med de af vore elever, som har endt deres skolegang her. Det gælder i første række vore studenter, det andet kuld, som er udgået herfra. For jer, mine kære studenter, står nu verden åben. Det gælder i bogstavelig forstand, eftersom en række af jer til en begyndelse søger ud i det fremmede for at se og lære og derigennem vokse. Og det gælder også for dem, som i det

Afsked med studenter

hjemlige søger frem mod ny uddannelse og nye mål.

Men står nu også verden virkelig åben? Vi lever i en tid, hvor der bygges skranker fra så mange sider. Fra krigens dage er landene vænnet til at omgive sig med skranker af mistro, og meget arbejde og megen god vilje skal der til, for at disse skranker fal-

der. Jeres generation har fået til opgave at bryde disse skranker ned, så at verden kan stå jer og alle mennesker åben. Men dette arbejde kan ikke udføres ved internationale aftaler alene og heller ikke ved en nøk så velment gensidig udveksling og skabelse af goodwill landene imellem. Verden kommer aldrig til at slå jer åben, hvis ikke først og fremmest jeres indre verden står åben. Thi vi skaber tingene indefra, og ikke blot er verden stort set, sådan som vi selv opfatter den, men den formes også efter den verden, vi bærer i vort indre. For at bruge et udtryk af Holberg, så vil jeg ønske for jer, at I bærer med jer herfra »studeringens rette frugt«, det er: først og fremmest en modtagelig ånd, der betinger en vid horisont. Fly det snævre og bonerte, der bygger skranker op og lukker den indre og den ydre verden. I har måske mange gange sukket, når I har siddet og måttet lære jeres læreres fortolkning af sprog, litteratur og historie. Men nu, hvor det er overstået, så betragt det som en vinding, at I har været nødt til at se tingene fra andres standpunkt! Det er en kunst — ikke at være nødt til det — men at kunne det, bevidst, at man også har sit eget. Jo mere I lærer at kunne se tingene også fra andres standpunkt, desto mere forstår I andre mennesker, og jo mere står verden jer åben. Men skal man forstå andres standpunkt, så har man kun nytte af det, når man er sig fuldt ud bevidst, at det er andres og ikke ens eget. Lige så nødvendigt er det, at grænserne drages om det sted, hvorfra man ser. Der lurder den fare på det moderne frigjorte menneske, at man ikke længer kan skelne, hvad der er andres mening, og hvad der er ens egen. Man optager i sig frejdigt slagord og modstridende synspunkter som Herman von Bremen over for borgmesterforetningerne. Vi har ikke opdraget jer til en neutral, blot iagttagende holdning over for livet. Thi en sådan fin-

(sluttes paa Bagsiden)

CARITAS
I DEN SORTE
VERDENSDEL

Grønby's Bogbinderi*Alt i Bogindbinding udføres*

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
 Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
 Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
 Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONCÉ-
BERNE

*

KONGERIGET-DANMARK ½

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS

Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnæsvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne**Blomsterforretningen Orchidé**

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kianse, Frugt og Grønsager**Manufaktur, Herrelinger!**
Det bedste Sengoudstyr**Aage Jørgensen** sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til

Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

ALT I LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDERSBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms**Kul-Import**

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Keld fra Viborg

Omtrent 12 km Vest for Randers, ved den sydlige af de store Landeveje, der fra denne By fører til Viborg, ligger der en lille Landsby ved Navn *Venning*. Her fødtes i en velstaaende og anset Familie omkring Aar 1100 en lille Dreng, som af sine Forældre i Daaben fik Navnet *Keld* (Ketillus). I Venning By var der længe en Gaard, som kaldtes *Kelds Gaard*, og endnu er der en Plet Jord, som kaldes *St. Keld*, efter hvad der fortælles i Traps »Kongeriget Danmark« (IV Del, Side 716).

Kelds Forældre, især Moderen, var fromme og gudfrygtige Folk, og de bestemte tidlig, at deres lille Søn skulde studere for siden at tjene Gud som Præst. Han viste hurtigt ikke blot gode Evner, men ogsaa oprigtig Frømhed, Ydmyghed, Kærlighed og mange andre kristne Dyder. Han var derfor allerede fra sin Ungdom af rede til at opgive sig selv og alt, hvad han ejede, og nøgen bære Korset efter Kristus.

Men da Rygtet om hans Frømhed efterhaanden bredte sig i stedse videre og videre Kredse, hørte ogsaa Biskop Eskil i Viborg om ham. De gejstlige ved den derværende Domkirke levede et religiøst Fællessliv efter den hellige Augustins Regel, og det lykkedes Biskop Eskil at faa Keld til at komme til Viborg og slutte sig til dette Samfund. Straks udfoldede Keld en ikke ringe Virksomhed, idet han baade med Flid underviste Drengene i den til Domkirken knyttede Skole og afskrev en Mængde Bøger. Det var særlig Apostelen Paulus's Ord, at den, der ikke vil arbejde, ej heller skal have Føde, som blev Drivkraften i den fromme unge Mands store Flid.

Det har vistnok ikke været længe, forinden Biskop Eskild viede Keld til Præst, sandsynligvis mellem 1125 og 1130. Længe skulde Biskoppen dog ikke glædes ved Samlivet med den fromme Præst, thi nogle Aar efter, den 20. Oktober 1132, blev han selv myrdet af Kong Erik Emunes Mænd, da han holdt Morgengudstjeneste i St. Margrethes Kirke (nuværende Asmild Klosters Kirke, Øst for Viborg Sø).

Eskilds Efterfølger som Biskop i Viborg blev Provsten ved Domkirken samme Steds, en from Mand ved Navn Sven, Broder til Ærkebiskop Asser. Til Provst i hans Sted valgtes Villo, som i omkring 13 Aar med al Hellighed styrede den ham betroede Hjord, indtil han, formodentlig i Aaret 1145, afgik ved Døden.

Efter Villos Død valgtes Keld enstemmigt af Kannikerne til Domprovst i Viborg, men tog først efter lang Betænkning og gentagne Opfordringer mod Valget. Som venteligt var, blev han en nidkær og omsorgsfuld Hyrde, der med Kærlighed tog sig af de fattige, sultne, nøgne og fremmede.

Medens han var Provst, skete det engang, at der i Viborg udbrode en heftig Ildebrand, der ogsaa truede Klosteret, hvor Kirkens Præster boede, med Ødelæggelse. Da Keld fik det at vide, tog han en af Præsterne med sig

Efter
Niels
Hansen:
»Vore
Helgener«

Domkirken i Viborg — den hellige Kelds By.

5. Søndag efter Pinse

11. Juli 1954

DEN INDRE RO

Guds Rige er inden i Eder, siger Kristus til os. Det indre Sindelag maa stemme overens med den ydre Samhørighed med Kirken paa en saadan Maade, at Kirken i hvert enkelt af sine Lemmer bliver aabenbar som et Kærlighedssamfund. Erfaringen viser, at Lemmernes indbyrdes Forhold atter og atter forstyrres af Misundelse og Bitterhed, ja, endog af Fjendskab, og derfor formaner Frelseren os indtrængende til indre Ro og højmodig Forsonlighed.

Vor egen Tunge er den største Fredsforstyrrer. Vi burde ikke straks fare op og blive bitre eller vrede, naar der tilføjes os Uret. Thi naar vi opfatter alt med Troens Blik, kan ingen Modgang virkelig skade os. Det er kun en Anledning til at øve Taalmodighed, og Taalmodighed bringer Fortjeneste. Denne Taalmodighed, denne Kærlighed vil vi kunne opnaa, naar vi enes og forenes med vore Medmennesker i Bønnen, naar vi virkelig søger efter Fred, naar vi bærer Kristus i Hjertet. Salig den, som fatter dette i sit Hjertets Dyb. Ved at leve i Guds Nærværelse faar han Kraft og Styrke til at tilintetgøre Bitterheden, saa saare den viser sig, eller endnu bedre til at forvandle den til ægte Kærlighed. Thi det er det ægte Offersind.

Bitterhed opstaar altid, naar man paa en eller anden Maade hænger ved denne Verdens Ting. Men i disse Ting ligger vor Lykke og vor Fred slet ikke. Den himmelske Fader har beredt os ganske andre, sande, usynlige Goder, efter hvilke vort Hjerte længes. Alle disse Goder fuldendes og krones af Guds hellige Kærlighed, som naar den engang har grebet os helt, allerede her paa Jorden lader os fornemme Himlens Herlighed.

I Bevidstheden om vor Svaghed beder vi ydmygt Gud om hans Beskyttelse og om hans Lys, for at vi ikke skal gribe fejl i Samværet med vore Medmennesker og dermed udsætte os for at miste Guds Rige. Men ogsaa her truer Farer os: staar vi alene, da formaar vi intet — kun Naaden kan frelse os. I den hellige Kommunion faar vi Del i de helliges Samfund, i hvilket der ingen Disharmoni findes, og selv om Kommunionen ikke helt udslukker det gamle Menneske i os, saa er den dog det bedste Mittel, den bedste Vej til at opnaa en stadig større og bedre Kærlighed til Næsten.

Kapellanen.

**Tilføjelse til Gudstjenestelisten
for Sommerferien**

Horsens (Nørregade 19) 7½; 10.

og besteg Kirkens Taarn. Da han derfra blev klar over, hvilken Ulykke der truede baade Byen og Kirken, kastede han sig med Taarer i Øjnene paa sine Knæ og bad Gud om Hjælp i den store Nød. Da han derefter rejste sig og gjorde Korsets Tegn, dæmpedes straks Ildens Rasen, og Kirken blev ved hans Bøn bevaret.

Det var jo for øvrigt paa den Tid onde Dage i hele Danmark. De to Konger, Sven, Erik Emunes Søn, og Knud, Magnus Nielsens Søn, stredes om Magten i Landet, og Blodsudgydelse og Stridigheder hørte til Dagens Orden. For at bidrage sit til, at der kunde komme Fred i Landet, begav Keld sig afsted til et Møde, der i de Dage skulde afholdes i Lund, Danmarks Ærkebispesæde. Der skulde paa dette Møde ikke alene forhandles om Fred mellem Kongerne, men ogsaa om et Korstog mod de hedenske Vender.

Kelds Rejse gik ikke lykkeligt. Paa Vejen blev han overfaldet af Vender, taget til Fange af dem, men atter løskøbt af en Præst. Alligevel vilde han ikke vende om, men fortsatte Rejsen og kom til Lund, hvor han blev meget venligt modtaget baade af Ærkebiskop Eskild og Kong Sven, som begge understøttede ham og erstattede ham de Tab, han havde lidt af Sørøverne. Efter at have stemt Kong Sven til Fred bad han om Lov til at vende tilbage for at fortsætte Fredens Værk hos Kong Knud, der i Jylland havde sine fleste Tilhængere. Efter at have modtaget store Gaver baade af Kongen og Ærkebispemænd drog han atter bort fra Lund.

Da Keld nu gik om Bord paa Skibet, der skulde føre ham tilbage, saa han paa dette en fattig Sømand, som var iført smudsige og iturevne Klæder; ham skænkede han den kostbare Ring, han havde faaet af Ærkebispens Haand, for at han kunde klæde sin Nøgenhed og lindre sin fattige Families Nød. Og den ikke ubetydelige Sum i Guld, som han havde faaet af Kongen, lod han ombytte med Smaa-mønt og fordelte den paa Vejen til de fattige. Det var overhovedet hans Sædvane, naar som helst han fik Øje paa fattige og nøgne, da at berøve sig selv sine Klæder og give dem til disse. Saa længe han havde noget at give bort, gjorde han det med Glæde, efter Apostelens Ord til Korinthierne (II Kor. 9, 7): »Gud elsker en glad Giver«. Engang saa han ved Vejen en nøgen og spedalsk Stakkel. Straks steg han hurtigt ned af sin Hest og satte sig ved Siden af ham paa Vejen. Og han trøstede ham ikke alene med fromme Ord, men lagde sin egen Kappe om ham; men da han fra den nærmeste Landsby havde ladet en Vogn hente, som han vilde lade den ulykkelige Stakkel, der næppe kunde gaa, køre bort paa, forsvandt denne for hans Øjne.

De andre Kanniker i Viborg var langt fra tilfreds med denne Provstens store Rundhaandethed. De mente, det vilde ende med almindelig Fattigdom for dem alle, skønt netop Kelds Godhed mod de fattige fik de riges Almisser til at strømme ind som aldrig før. De lagde derfor Raad op imod

Keld og valgte i Stedet for ham en mindre gavmild Præst ved Navn Simon til Provst. Keld bar den ham tilføjede Forurettelse med største Taalmodighed og gjorde sine Fjender alt det gode, han formaadede. Ja, han bad endog frivillig Kannikerne om at løse ham fra hans Embeds Byrde for derved at fri dem fra Ulydighedens Synd imod ham.

Efter naturligtvis let at have opnaaet dette drog Keld til Aalborg, hvor han blev ansat ved den derværende Frue Kirke, der stod i et vist Afhængighedsforhold til Viborg Domkapitel, der havde Ret til at ansætte en Præst ved Kirken.

Ogsaa i Aalborg blev Keld hurtigt berømt for sin Fromhed og Godgørelighed. Her hændte der en mærkelig Ting for Keld. Da han en tidlig Morgen før Solens Opgang oplæste Homilien i Matutinen, gik Lyset tilfældigvis ud, men Keld læste alligevel Homilien til Ende i Mørke; men da han var færdig, tændtes Lyset i hans Hænder igen af sig selv.

Efter at have virket nogen Tid i Aalborg fik Keld i Sinde at drage til Rom for af Paven at opnaa Tilladelse til at gaa som Missionær til Venderne og blandt dem maaske opnaa Martyriets Krone. Han kom ogsaa til Rom og forelagde Pave Eugenius III (1145—1153) Formaalet for sin Rejse. Denne kunde godt billige Kelds Plan, men vilde dog først, at de Præster, der havde behandlet Keld saa uretfærdigt, skulde gøre deres Uret god igen. Paven sendte derfor en apostolisk Skrivelse til Viborg, ved hvilken det paa-lagdes Kannikerne at modtage deres Provst igen, genindsætte ham i hans Rettigheder og vise ham al den skyldige Lydighed og Ærbødighed.

Den pavelige Skrivelse virkede, som den skulde. Da Keld kom tilbage til Danmark, sendte Domkapitlet i Viborg Bud til Keld og lod ham gennem Kongen og Biskopperne bede om, at han dog vilde vende tilbage til sin gamle By. Tilskyndet ved disse og andres Bønner og bundet ved Pavens Bud vendte han tilbage til sin Hjord og vægrede sig ikke ved atter at optage Arbejdet iblandt dem. Med Jubel og Ærefrygt blev Keld modtaget i Viborg, endog af dem, der havde været Aarsag til hans Forjagelse, men nu takkede Gud, at han var vendt frelst og uskadt tilbage.

Efter at Keld paa ny havde virket en Tid lang i Viborg, blev han syg. Ved den Helligaands Aabenbarelse forlangte han fra sit Sygeleje at blive ført over i Kirken for at bede. Efter at have fuldendt sin Bøn vendte han tilbage til sit Leje, hvor han talte til de hosstaaende om sin forestaaende Bortgang og om Skriftemalets, Salvellsens og det højhellige Herrens Legemes Sakramenter, som han nu havde behov. Efter at have modtaget disse Sakramenter befalede han sin Aand i Herrens Hænder og sov hen den 27. September 1150.

Efter Kelds Død fortæller de gamle Beretninger om mange Vidundere, der skal være sket paa hans Forbøn. En Kvinde, der i tyve Aar havde været blind, fik sit Syn igen. En Mand, hvis

Underliv var bristet, og hvis Indvolde hang ned til Knæene, fik sin Førlighed tilbage. Og en Mængde blinde, spedalske, lamme og stumme fik ved Kelds Hjælp deres Helbred.

Da Rygtet om disse Undergerninger mere og mere udbredte sig, henvendte baade Kong Knud den Sjette (1182—1202) og de danske Biskopper med Ærkebiskop Absalon i Spidsen sig til Paven med Bøn om, at Provst Keld måtte blive erklæret for Helgen. Herpaa indløb der fra Pave Clemens III (1187—1191) følgende Svar:

»Clemens, Biskop, Guds Tjeneres Tjener, sender sin ærværdige Broder i Christus Absalon, Ærkebiskop i Lund, Hilsen og apostolisk Velsignelse. Ved Breve fra dig og fra Vor elskede Søn i Christus, Knud, Danskernes Konge, og fra dine Biskopper, er det kommet Os for Øre, at Ketillus — i god Ihukommelse — en from Mand, Provst for St. Mariæ Kirke i Viborg, udmærkede sig ved mange Dyder, medens han levede iblandt eder; men efter hans Bortgang virker Gud, der er vidunderlig i sine hellige, ved hans Fortjenester stadig væk saa mange Undergerninger, saa at nu efter hans Bortgang Miraklerne ved deres Vidnesbyrd ganske upaatvivlelig viser, hvordan hans Livsførelse har været. Da man nu har anmodet Os om at lade omtalte Ketillus's Navn opskrive i Fortegnelsen over Helgenerne, men da Sandheden af det, som berettes, ikke til fulde og fast nok er stadfæstet, befaler Vi dig ved denne apostoliske Skrivelse, at du skal sammenkalde dine Biskopper og andre fromme Mænd, især dem, som siges at have kendt hans Liv og Vandel, og med aarvaagen Nøjagtighed anstille en Undersøgelse angående de Gerninger og Vidundere, som de bevidner og paastaar, han efter sin Død glimrer ved, og hvis det synes dig ret og hæderligt, at du saa skal kanonisere ham og med apostolisk Myndighed for de kommende Tider fastsætte Højtideligholdelsen af Fest for ham som for en hellig Mand. Givet i Lateranet den 9. Juni (1188) i Vort Pontifikats første Aar.«

I Overensstemmelse med denne Skrivelse har Absalon da sandsynligvis anstillet indgaaende Undersøgelser, som maa have været tilfredsstillende, thi Aaret efter, den 11. Juli 1189, foregik St. Kelds Skrinlæggelse med stor Højtidelighed. Keld fik sit eget Kapel i Viborg Domkirke, hvor hans Skrin, kaldet St. Kelds Ark, hang i gyldne Kæder under Hvælvingen. Hvert Aar blev »Arken«, som kun var ca. 1 m lang, i Procession baaret om i Byens Gader, og der brændte Lys i Kapellet Dag og Nat, indtil det 1538 blev slukket af Reformationen, der slukkede saa mange andre Lys i Danmark.

GUDS GODHED OG ISRAELS UTAK NED GENNEM TIDERNE

I. Meningen med denne historiske betragtning.

1. Et læredigt af Asaf. Lyt mit folk til min lære; bøj jeres ører til ordene fra min mund.
 2. Jeg vil åbne min mund til visdomstale og fremsætte gåder fra fordums tid.
 3. Hvad vi har hørt og erfaret, og hvad vore fædre har fortalt os,
 4. vil vi ikke skjule for deres sønner, men kundgøre den kommende slægt Herrens berømmelige gerninger og magt samt de undere, han har gjort.
 5. Han fastsætter et påbud i Jakob og gav en lov i Israel om, at de skulle lade deres børn vide, hvad han havde påbudt deres fædre,
 6. således at de kommende slægtled kunne vide det, og de børn, der blev født senere, stå frem og fortælle det til deres børn:
 7. at de skulle sætte deres lid til Gud og ikke glemme Guds gerninger, men overholde hans bud,
 8. og at de ikke, som deres fædre gjorde, skulle blive en genstridig og opsætsig slægt, en slægt med et vanartet hjerte og et sind, der er utro mod Gud.
- ## II. Ved udvandringen fra Ægypten.
9. Efraims sønner, bueskytterne i slaget, svigtede på kampens dag.
 10. Paglen med Gud overholdt de ikke og nægtede at leve efter hans lov.
 11. De glemte hans gerninger og de undere, som han lod dem skue.
 12. For deres fædre gjorde han underværker i Ægypten på Tanis-egnen.
 13. Han kløvede havet og førte dem over og lod vandene stå som en vold.
 14. Han førte dem ved skyggen om dagen og hele natten igennem et ildskær.
 15. Han kløvede klipper i ørkenen, gav dem rigeligt at drikke, som af strømme.
 16. Han lod bække rinde af klippen og vand strømme ned som floder.
- ## III. På vejen gennem ørkenen.
17. Men de blev ved at synde imod ham og krænke den Højeste i ørkenen.
 18. De fristede Gud i deres hjerter og krævede mad efter deres begær.
 19. Og de talte imod Gud og sagde: »Mon vel Gud kan dække bord i en ørken?»
 20. Se, han slog nok klippen, og der flød vand og bække vædede frem, men mon han også kan give brød eller skaffe kød til sit folk?»
 21. Da så Gud hørte dette, blev han opragt af harme, og en ild tændtes mod Jakob, og vrede luiede op mod Israel,
 22. fordi de ikke troede Gud og ikke stolede på hans hjælp.

23. Men han bød skyerne oventil og åbnede himlens porte.
24. Og han lod manna regne på dem til føde, og brød fra himlen gav han dem.
25. Mennesket spiste de stærkes brød, han sendte dem mad at mætte sig med.
26. Så lod han østenvinden blæse fra himlen og førte søndenvinden frem ved sin kraft.
27. Og han lod kød regne på dem som støv og vingede fugle som havets sand.
28. Og de slog sig ned midt i deres lejr, rundt omkring deres telte.
29. De spiste og blev overmætte, og han tilfredsstillede deres attrå.
30. Men endnu før de havde opgivet deres begær, og medens maden endnu var i deres mund,
31. blussede Guds vrede op imod dem, sendte døden til deres fornemme mænd og fældede Israels unge mandskab.

*

Meningen med denne salmes 72 vers er at kundgøre Guds store gerninger, som i den gamle pagt var fundamentet for Israeliternes tro næsten samme måde, som Kristi opstandelse er det for os i den nye pagt. Guds godhed i fortiden og hans straffedomme over troløshed skulle til stadighed være en spore for Israelitterne til at overholde Sinaipagten.

Desuden ville salmisten give en historisk forklaring på, hvorfor Efraimstammen af Gud blev forkastet og fjernet fra den politiske og religiøse førerstilling, som den havde indtaget i den første tid. Som bekendt havde patriarken Jakob på sit dødsleje givet Efraim den førstefødtes velsignelse, skønt han var Josefs yngste søn. I Dommernes periode udmærkede hans stamme sig både ved folkemængde, velstand og dygtighed i kamp. Dertil kom, at pagtens ark lige til Samuels tid befandt sig i Silo, som lå i Efraim. Men i det lange løb gjorde den mægtige stamme sig uværdig til denne foretrukne stilling ved sine mange

synder mod Gud og de andre Israelitter.

Asaf, der nævnes som forfatter af salmen, og som under David og Salomon var korsangernes dirigent, vil påvise Guds godhed og langmodighed i sit folks historie og forklare de politiske omvæltninger i samtiden og begrunde forandringen i gudstjenestens tilrettelæggelse samt innskærpe, hvor farligt det er at misbruge Guds nådegaver.

De første 8 vers er en opfordring til at fordybe sig i Israels historie. En historisk betragtning løser mange gåder og giver nyttige levregler. Hovedgåden var dengang fædrenes og navnlig Efraims sørgelige skæbne. Nøglen til gådens løsning er deres ulydighed mod Gud, den Allerhøjeste. Salmen vil derfor være en advarsel mod at efterligne forfædrenes synder, der uvægerligt fører til Guds straf. Den lov gælder endnu den dag i dag. »Hvem der altså mener at stå, skal se til, at han ikke falder«, siger St. Paulus I. Kor. 10, 11 ff.

I salmens anden del er der tale om Tanis. Det var dengang Ægyptens hovedstad og lå i Nildeltaet. Efraims sønner greb faktisk flugten på ypperstepræstens Heli og hans ugudelige sønners tid, da det hellige telt befandt sig i Silo og Filistrene gjorde et angreb på deres landområde. Denne flugts omstændigheder var et bevis på, at de havde glemt, hvad Gud havde gjort for sit folk, og hvad de derfor skyldte ham.

Under ørkenvandringen viste folkets respektløshed overfor Gud sig ganske særligt i det hånlige spørgsmål, om Gud nu også kunne give brød og kød i ødemarken. Fra bibelhistorien ved vi alle, at Gud gav dem de »stærkes« eller »englenes« brød, der kaldtes himmelbrød, fordi det faldt ned som dug fra himlen. Men til trods for det store mirakel var Israelitterne utilfredse og utaknemmelige og udæskede derved Guds vrede og straf.

I salmens sidste del skal vi se, at Gud bliver ved at vise sin godhed og folket at være utro mod sin Herre. Derom næste gang. F. K.

Den katolske Kirke i Finland idag

I Sammenligning med Kirkens Historie som Helhed har Katolicismen i Finland ingen lang Historie bag sig. Det var den hellige Biskop Henrik af Upsala, som omkring 1150 bragte Kristendommen til Finland, og i Slutningen af 13. Aarhundrede var det Landomraade, der beboedes af Finnerne, indkorporeret i den kristne Verden.

Finlands Historie er een uafbrudt Tragedie — hvilket i første Række maa tilskrives den endeløse Kæde af Angreb fra Øst. Allerede det første kristne Samfund i Finland var Genstand for Angreb fra russiske Skismatikere, og senere maatte Finland atter og atter lide under Sveriges talrige Krige med Russerne. Men trods alle Angreb voksede Kirken — indtil Reformationen kom. Og endnu et Par

Hundrede Aar efter Luther fejredes der adskillige Steder en latinsk Messe, idet Menigmand ikke ønskede at have noget at gøre med den ny Religion. Først under Karl XII udslyktes Katolicismen helt og holdent. I 18. Aarhundrede bestod Finlands Katolikker kun af nogle faa tidligere polske Soldater fra Zarens Hær, men da Rusland ved Freden i 1808 fik Finland tildeelt, voksede Antallet, idet en Del af de i Landet stationerede Tropper var Katolikker. Det var paa denne Maade, at det gik til, at Katolicismen i Finland i lang Tid — og helt op i vore Dage — blev betragtet og betegnet som »den polske Kirke«, og man kan den Dag i Dag træffe Finner, der mener, at katolsk er det samme som polsk. Den ortodoxe Lære var Russernes Religion, den katolske Polakker-

nes og Protestantismen Finnernes! I en Menneskealder var det saadan, at vilde man tilhøre det finske Samfund, maatte man nødvendigvis være Protestant — at opgive den lutherske Lære var ensbetydende med at prisgive sin Nationalitet, skille sig ud af det finske Samfund og blive Russer eller Polak. Endnu den Dag i Dag er Patriotismen i Finland til en vis Grad forbundet med Religionen, og dette er en af Aarsagerne til, at en Del Finner, der i og for sig interesserer sig for den katolske Tro, er tilbageholdende.

*

Langt den største Del af Finlands Indbyggere — der tilsammen udgør lidt over 4 Millioner — lever i den sydligste Del af Landet — en Tiendedel af Indbyggerne bor i Helsinki. Der

er i dag godt og vel et Par Tusind Katolikker i Finland, og af disse lever 1700 i Helsinki, 150 i Turku Sogn, medens Resten er spredt over hele det udstrakte Land. Naar Kirken alligevel har gjort smaa Fremskridt i de senere Aar, saa er dette saa meget des mere bemærkelsesværdigt paa Baggrund af de allerede nævnte Omstændigheder. De faa Katolikker, der lever spredt over hele Finland, maa opsøges enkeltvis af Præsterne, og faktisk kan et reelt Sognearbejde kun praktiseres i de to større Byer, Helsinki og Turku. Men ogsaa her er Vanskelighederne store. Messedeltagelsen besværliggøres af de store Afstande og i Vintertiden yderligere af daarlige Forbindelser, og saa meget mere prisværdigt er det, at Kirken i Finland idag er i Stand til at fortælle, at de faa Katolikker gør, alt hvad de kan for at opfylde

deres religiøse Pligter. Her under disse Forhold er det seneste Privilegium om Aftenmesserne virkelig paa sin Plads.

Katolikkerne i Finland udgør i Dag en international Forsamling, idet adskillige af dem er af polsk, russisk eller italiensk Herkomst. Naar hertil yderligere kommer, at den indfødte finske Befolkning er spaltet i to grupper: en finsktalende Majoritet med udpræget ung, national Indstilling samt en svensktalende Minoritet med streng historisk og kulturel Indstilling, saa har man et lille Billede af de Vanskeligheder, hvormed Kirkens Ledelse har at kæmpe. Det kræver en utrolig Forstaaelse, Tolerance, Tilpasseevne og god Vilje fra Præsternes Side at kunne manøvrere mellem alle disse forskelligartede Indstillinger.

Da Kristendommen kom til Korea

»Himmelkongens Religion«

(Fortsat fra sidste Uge)

De blev idag siddende længere sammen, end de plejede. Læsning og Samtale, Spørgsmaal og Svar afløste hverandre, og deres Forbavselse og Overvejelse af denne vidunderlige ny Lære foranledigede mangen en Pause i deres Tale. Til sidst maatte de dog slutte af, men de var da saa grebne, at Piek-i blev opfordret til at tale til den nys fundne Himlens Gud i en Bøn. Og han sagde da: »Ophøjede Himlens Gud! Dersom det er dig, der har skikket os denne visdomsfyldte Bog hid, saa være du vor Fører gennem Udgrundelsen af dine Sandheder, saa at ogsaa vi kommer til Erkendelse af dig og til at lære at ære dig og bede til dig.«

Alt dette skete i Aaret 1777. Det var første Gang, at der fra Koreas Land steg en Bøn op til den sande Gud. Der var faldet et Sædekorn i dette Land — uden at der havde været nogen Sædemand. Man havde fornemmet et Budskab — uden at det var blevet bragt hid af et Sendebud. Den alvirkende Gud havde med sin Naade berørt Menneskehjerner, og disse Mænd famlede sig nu frem til ham, som kaldte paa dem, som var de vaagne op af en dyb, dyb, Søvn.

Piek-i og hans Venner var Mænd. De havde fundet en Lære, der aabnede dem uanede Verden. Vel havde de bag den gamle Hedningekult dunkelt skuet et stort guddommeligt Væsen, men de vidste jo ikke, om det nu virkelig ogsaa eksisterede. Havde den ny Lære Ret, hvis det virkelig var, at denne store Aand personligt havde talt til Menneskene, ja, saa kunde de jo finde Sandheden, saa havde de jo fundet Sandhedens Kilde og det vilde jo være udsigeligt skønt. Hvis det var Sandhed, at denne store Aand havde sendt sin Søn til denne Verden, og denne i guddommelig Forbarmelse havde delt sit Liv med Menneskene, da var det mere, end de nogensinde

havde povet at tænke. Og hvis det saa endog var Sandhed, at denne skænker Menneskene sit guddommelige Liv og vil hente dem hjem til sig i den guddommelige Salighed, ja, saa var det hele saa overvældende, at Mennesket virkelig kun kunde have eet Svar herpaa: det maatte simpelthen skænke denne Gud sit Hjerte og alt, hvad det ejede.

Alt dette stod Mændene klart, saa saare de havde fattet den ny Lære. Men alt stod og faldt nu med Spørgsmaalet: er denne Lære Sandhed? Hvorledes skulde de kunne besvare dette Spørgsmaal? Der fandtes jo i hele Korea ikke eet eneste Menneske, der nogensinde havde hørt om denne Lære. I hele Korea fandtes der ikke en Bog, som berettede herom. Og de var de eneste, som ejede een eneste Bog om det hele. Hvorledes skulde de dog kunne være sikker paa, om den talte Sandhed, om det virkelig var rigtigt med de deri berettede Kendsgerninger? Det vilde de kun kunne erfare, dersom de kom i Forbindelse med Mennesker udenfor Korea, og det var umuligt.

I al sin Afsideshed var Korea et vidunderlig skønt Land, men dets Grænser var strengt bevogtet. Livet bag dets Mure kunde være skønt, men trods al Skønhed var og blev det et Fængsel for dem, der tragtede efter Sandheden. Det var lukket inde bag Mure, Bjerge og Kyster, og Grænsevogterne vaagede nøje over, at ingen fik Lyst til at forlade Landet. De lærde var uværgeligt afskaaret fra Omverdenen. Hvorledes skulde de dog kunne granske den ny Lære nøjere?

Der var imidlertid een eneste Sprække i dette Fængsel. Een Gang om Aaret aabnedes dets Grænser for et Par Mennesker: een Gang hvert Aar drog et Gesandtskab fra Seoul til Peiping for at yde Kina Tribut. Men derpaa var Grænserne atter lukkede, og ingen kunde komme hverken ud eller ind.

2.

Det var selve Kongen, der bestemte, hvem der skulde deltage i dette Gesandtskab. Og i Aar var der ingen blandt de udvalgte, hvem de Lærde havde povet at betro sig til og anmode om at søge yderligere Oplysninger om den ny Lære. Aar fulgte paa Aar, syv lange, endeløse Aar, fulde af Forventning og bange Uvished. Det var stadig ikke muligt at søge yderligere Oplysninger, om Indholdet i den lille Bog var Virkelighed eller ej. Men saa en skønne Dag — det var i Aaret 1784 — kom Ri, Piek-i's Søn, glædestraalende hjem. Himmelkongen havde hørt de søgendes Bøn. Ri var af Kongen blevet udset til at deltage i den forestaaende Gesandtskabsrejse til Peiping.

Efter ugelange Rejser gennem vildsomme Bjergegne, øde Stepper og endeløse Sumpstrækninger naaede det koreanske Gesandtskab Peipings Porte. Kejserstadens Pragt overvældede de fremmede. Det var endnu under Mandschu-Dynastiets glansfulde Tidsalder. Kienlung herskede som Himlens Søn over hele Kina, uset af sit Folk, indesluttet bag »den forbudte Stad«s Kvaderstensmure. Her inde bag »Himmelens Port«, mellem Marmorterrasser og Galerier, mellem Drage- og Fuglesmykkede Trapper, forgyldte Offerbækkener, skønne og dristigt svungne Tage, mellem Kæmpe-Stenløver, mellem Sol- og Vandure, vandrede Himlens Søn, hvis Rige var større end hele Europa, og hvis Hofceremoniel var ældre end Mumierne i de gamle Faraoners Grave, og hvis Trontrin kun indviede vovede at bestige paa deres Knæ. En Eventyrverden af Porcellæn, Marmor, Guld, Lak, Purpur, af udskaarne Trapper og kostbare Tæpper — saaledes laa »den forbudte Stad« og drømte bag de syvdobbelte Mure, som Koreanerne med Gysen og Ærefrygt drog igennem. De var nu i Peiping, Jordens Navle, i Hjertet af »Riget i Midden«, hvis Hersker kaldte sig »Verdensaltets Centrum«. Hvilke Skønheder aabenbarede sig ikke for de fremmede. Sommerpaladset ved Lotusdammen, de tusind Tidsaldres Tempel, den smaragdgrønne Skys Kloster, Himmelalterets skinnende hvide Prag, de femhundrede Buddhaers

Men trods alt er Katolicismen i Finland levedygtig, og selv om Konvertitternes Antal er meget ringe, saa svinder de gamle, indgroede Fordomme dog lidt efter lidt og viger Pladsen for en bedre Forstaaelse. To Ting har saa ganske afgjort bidraget hertil, nemlig den Omstændighed, at Finland under Vinterkrigen traadte i diplomatisk Kontakt med Vatikanet, og dermed — ikke mindst takket være Pius XII — fik Øjnene op for Kirkens Universalitet, samt den store Skole i Helsinki, der ledes af de amerikanske »Søstre af det kostbare Blod«, og som besøger af henimod 400 Børn af forskellige Konfession.

Bortset fra de nævnte Vanskeligheder er Problemet: de anderledestroende Omgivelser dog langt den største Vanskelighed, som den lille finske

Mission har at kæmpe med. Trods alt hersker der i Finland stadig en udbredt Ukendskab til den katolske Kirke. Det maa derfor betragtes som værende af ikke ringe Betydning for Kirkens fortsatte Trivsel i Finland, at franske Dominikanere for et Par Aar siden har optaget en Gerning i den finske Hovedstad. Under Navnet »Studium Catholicum« har de i Helsinki oprettet en Slags Informationscentrum, hvor de regelmæssigt holder Forelæsninger og offentlige Konferencer om Religion og Kultur. Faktisk har den unge finske Mission da ogsaa kun eksisteret siden 1920, da Finland blev en uafhængig Stat, og i de forløbne 35 Aar har Arbejdet været uhyre vanskeligt, ikke mindst som Følge af de alvorlige Skader, der tilføjedes Landet i og under den sidste Krig. (FIDES)

I korte Træk -

Den Hellige Fader har gennem Prostatsekretær Montini ladet Chefen for UNO's Børnefond overrække et Beløb paa 1,000 Dollars. I Skrivelsen, som ledsagede Gaven, henviste Mgr. Montini til den store og varme Interesse, som den Hellige Faders stedse nærer for dette velsignelsesrige Caritasarbejde. (KIPA)

Til November vil der i Wien blive gennemført en katolsk Studentermision i Wien, først og fremmest blandt de studerende ved Universitetet. Aktionen vil ikke blot komme til at omfatte de katolske Studenter, men vil ogsaa tage Sigte paa at føre udenforstaaende Studenter til Kirken. Til Forberedelse af Missionen foretages der i Øjeblikket en omfattende statistisk Undersøgelse af den studerendes sociale Forhold og hele religiøse Indstilling. (KNA)

De tyske Filmsteatres Ugerevue bragte Ugen efter Bonifatiusfestlighederne i Fulda en udførlig Reportage fra den store Begivenhed. (KNA)

I München er der faldet Dom i en Retssag, rejst af det offentlige imod et Rejsebureau i Oberstdorf. Anklagen lød paa umoralisk Adfærd, idet Bureauet havde reklameret med »Dobbeltværelser til Forlovede i Ferietiden«. (KNA)

Der læse nu atter Messe i Domkirken i Xanten, Kirken er under Genopbygning efter Ødelæggelsen i Februar 1945. (KNA)

Den Hellige Fader har udnævnt Kardinal Valerio til pavelig Legat ved den forestaaende Marianske Kongres i Canada. (KNA)

115 hollandske Familier har tilbudt at ville tage tyske Teologistuderende i Ferien. Det drejer sig om Teologer, der ikke kan holde Ferie hos Forældre eller Slægtninge, fordi disse er bosatte hinsides Jerntæppet. (KNA)

25.000 franske Soldater deltog i Aar i den aarlige Valfart til Lourdes for Medlemmer af de franske Land- og Søstridskræfter. Soldaterne bragtes til Lourdes i 17 Ekstratog og Kardinal Fellin talte til Soldaterne. (KNA)

Det amerikanske Senatsudvalg for Ungdomskriminalitet har for nylig beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Fjernsynets Indvirkning paa Ungdomskriminaliteten. Et medlem af de kristne Kirkers nationale Raad i USA, Rev. Everett Parker, udtaler i den Forbindelse, at det amerikanske Televisionsprogram i sine Udsendelser bringer to Gange saa mange Scener med Voldshandlinger i sine Børneudsendelser som i Udsendelserne for Voskne. (KIPA)

Hal, Ædelstenspagoden, de guldglimrende Altre midt imellem Himmeltemplets Marmorterrasser, Universets Tempel — hvor i hele Verden fandtes der vel en Pragt som her? Hvem lod sig ikke overvælde af alt dette. Stumme og forbavsede stod nu Mændene fra det fjerne, stille Korea midt i al denne Pragt.

Men der var dog een af dem, der holdt Stand uden at lade sig overvælde. Vel beundrede han Templernes og Pagodernes Pragt, men han glemte ikke, at det altsammen kun var en endeløs Labyrinth af religiøs Forvirring. Han fornåm det enorme Kejserriges Magt, som samlede her i denne Stad, men han oversaa samtidig ikke Hoffets krybende Smiger, Mandarinernes Grusomheder og Fattigmands Elendighed. Nøgt og klart saa han denne Verden i Øjnene, og gennem alt hvad han saa, tænkte han paa det, som han søgte og overfor hvilket den gamle Kejserstads Herlighed kun var slette Kulisser. Han tænkte paa Kristus. Og denne Mand var Ri, Søn af den lærde Piek-i fra Soeul. Hans Fader havde indviet ham i den ny Lære og indtrængende paalagt ham under sit Ophold i Peiping at søge efter de Mænd, der tilhørte Himmelkongens Religion.

Og de var ikke svære at finde. Ved Hjælp af »de hvide Mænd fra Vesten«, de højtuddannede Jesuittermissionærer, Patrene Schall, Ricci og Verbiest, havde Kong Kangshi omkring Aar 1700 ladet det gamle Kæmperige maale op, de havde konstrueret ny astronomiske Instrumenter til ham i de gamle mongolske Observatorier, havde forbedret Kalenderen, bygget Ure og støbt Kanoner. De var uløseligt forbundet med Kulturens Opsving under det unge Mandschu-Dynasti. Ganske vist blev disse »Vestens Læremestre« ikke mere kaldt til Kejserhoffet og havde ladet de Rør og Remedier, med hvilke man beregner og betragter Stjernerne tilbage i Kejserens Varetægt. Men deres Forgængeres Missionsværk førte de videre under store Ofre og med megen Iver. Den unge Ri fandt Vejen til Franciskanerbispen Alexander fra Gouvea. Denne var ikke lidt forundret over pludseligt at blive præsenteret

for den unge Mand fra det aflukkede Korea, der kom til ham og med brændende Iver udspurgte ham om, hvad han havde læst. Og deres første Møde efterfulgtes af flere, og selv da Tolken svigtede, fordi han ikke kunde oversætte den kristne Læres ny Ord og de maatte vælge Vejen gennem de kinesiske Skriftegns Labyrinth, saa svækkedes hans Iver og Videbegærlighed ikke. Og medens de kejserlige Astrologer udregnede Dagen, paa hvilken man ansaa det for formaalstjenligt, at Koreanerne tiltraadte Tilbagerejsen, tog den unge Ri med Alvor og stor Glæde Stykke for Stykke imod Troens Sandheder. Inden Afrejsens Dag havde den unge Ri viet sig og sin Manddomskraft til Kristus, den ny Gud, og modtaget Daabens rensende Vande. Han tilbød Biskoppen sig selv som Sandhedens Budbringer til sit Hjem, og Biskop Alexander lovede ham saa snart, det var ham muligt at ville sende en Præst til Korea. Blandt de Skatte, som unge Ri bragte med sig hjem, var der ogsaa en Kiste med Bøger, Billeder og Andagtsgenstande — skjult mellem Kejserens Gaver blev de transporteret den lange Vej hjem til Korea.

Kinesiske Ryttere ledsagede Gesandtskabet paa Vej for at sikre mod fjendtlige Overfald. Bærestolene vipede paa lange Bambusstænger, og som en endeløs Larve drog Toget af Sted. Efter otte Dages March passerede den store kinesiske Mur, og efter flere Ugers møjsommelig Rejse naadedes Grænsefloden Yalu. De kinesiske Ryttere vendte om, og koreanske Soldater overtog Ledsagelsen. Portene ved Grænsebyen Wijou aabnedes i et Par Minutter og lukkede derpaa atter Korea hermetisk ude fra Omverdenen — men den første Kristen havde holdt sit Indtog i Korea.

De havde nu lagt Grænsen bag sig. Den unge Ri var atter i sit Hjemland. Snart gik Rejsen ad endeløse Veje, snart gennem øde Højland, snart gennem den herligste Egeskov, som var ved at klæde sig i sin Efteraarsdragt, derpaa gennem vældige Lærkeskove og lave Ahornskrat isprængt med vil-

(fortsættes Side 333)

Kirken vokser gennem lidelser

Douglas Hyde er i øjeblikket på en længere rejse i Østen, hvorfra han bl. a. fortæller om sine oplevelser i Korea.

Overalt er der frygtelige spor af krig, og overalt, hvor der er kristne, er der minder om kommunisternes hærgen. I en af missionsstationerne, han besøgte, havde kommunisterne samlet katolikkerne i garagen og havde hældt petroleum over den — men de sydkoreanske soldater kom i rette tid til at forhindre ulykken. Her traf han også en ung dreng, som kommunisterne havde sat til at grave sin egen grav, da han skulle henrettes, fordi han var ven med præsterne, — han undslap mirakuløst.

Sådan fortæller han mange historier om katolikernes møde med kommunisternes had til Kirken, men der er også gode nyheder. I kirke efter kirke rejses altre for Vor Frue af Fatima, og hvert sogn kan fortælle den samme historie om et stigende antal hedninger, der kommer for at få undervisning. Den gamle erfaring, at martyrerens blod er Kirkens udsæd, bekræftes igen.

Håb til fremtiden

En af de mange biskopper, der er blevet fordrevet af de kinesiske kommunister, Van Melckebeke, har taget en stor opgave på sig sammen med et stort tal af fordrevne kinesiske præster, idet de har taget et missionsarbejde op blandt de millioner af kinesere, der lever i Sydøstasien. Samtidig søger biskoppen gennem blade og radioudsendelser at styrke de kristne i Kina.

Lad os håbe og bede til, at arbejdet vil bære rig frugt.

Nye ansigter

Helsingør

Formand: Adam von Mehsen.

Kasserer: Børge Jensen.

Sekretær: Annelise Mikkelsen.

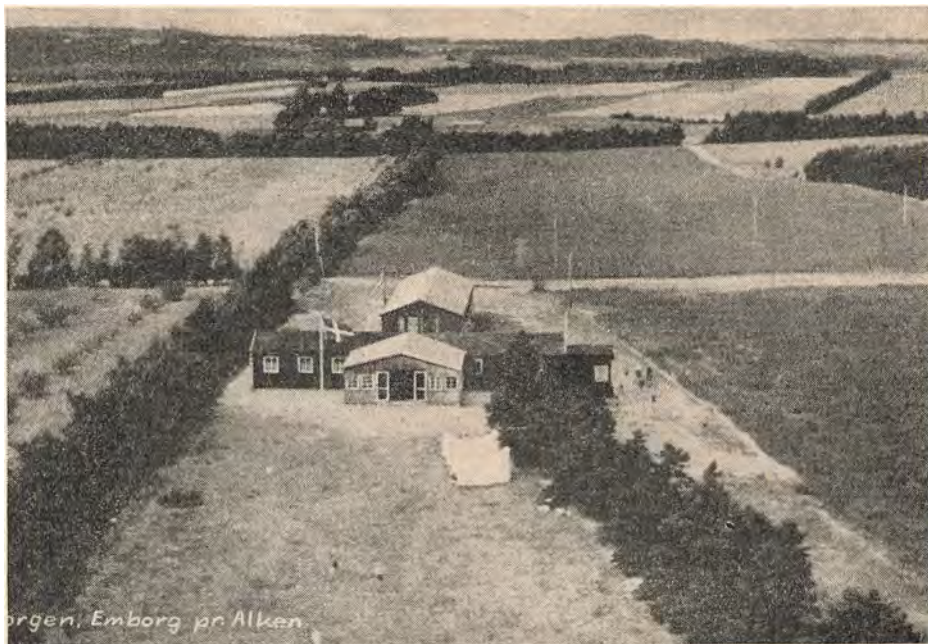
Ugens historie

I en irsk avis skal der have været følgende notits at læse:

»Søndageftermiddag vil der være procession i klosterets park; hvis det regner om eftermiddagen, afholdes processionen om morgenen.«

Ovenstående billede af Øm-borgen er taget i 1953. Det er meningen, at vi skal bruge det som postkort, og derfor er det ordnet sådan, at det vil kunne købes på Øm-borgen ved alle lejre og stævner. Endvidere kan man bestille kortene ved henvendelse til sekretariatet, Vennemindevej 51, København Ø. Pris 25 øre pr. stk. (Ved bestillinger over 50 bortfalder betaling af porto og opkrævningsgebyr.)

Øm-borgen - vort samlingssted

DAGSORDEN

for DANMARKS UNGE KATOLIKKER's ordinære generalforsamling på Øm
søndag den 11. juli 1954

Kl. 9,00:

1. Messe i Ømborgens kapel.
2. Morgenfrokost.

Kl. 11,30:

3. Valg af dirigent.
4. Landsformandens beretning.
5. Kassererens beretning.
6. Valg af landsformand. Opstillet til denne post er: Jørgen Nybo Rasmussen, adr. Vor Frue Kloster, Aasebakken, Høsterkøb pr. Birkerød (opstillet af l.fmd. Jan Locher), og Børge Berg, adr. Gyldeuløvesgade 7, Aarhus (opstillet af Horsens katolske ungdomsforening).
7. Valg af næstformand. Opstillet til denne post er: Erik B. Zieler, Kongensgade 23, Horsens (opstillet af l.fmd. Jan Locher), og Ebbe Binger Sørensen, Peter Bangsvej 146, Kbhvn. F. (opstillet af Østerbro KUK).
8. Valg af fem landsdelsrepræsentanter.
9. Fastsættelse af det årlige kontingent.
10. Valg af to revisorer. Opstillet til disse poster er: Carl-Phil Hansen, Slagelse (genvalg) og Knud Henning Jørgensen, Hjallesøvej 86, Odense (opstillet af l.fmd. Jan Locher).
11. A. Behandling af indkomne forslag. Fra Aarhus KUK er følgende forslag indkommet: Det foreslås, at punktet »landsdelsrepræsentanterne skal vælges blandt landsrådets medlemmer« i vedtægternes § 8 a udgår, således at landsdelsrepræsentanterne i fremtiden kan

vælges også uden for landsrådets kreds. Det foreslås endvidere, at der i vedtægternes dagsorden for ordinære og ekstraordinære generalforsamlinger indføres punktet »Eventuelt; forelæggelse og vedtagelse af forslag kan dog ikke finde sted«.

Fra DUKs sekretær, Erling Tiedemann, er følgende forslag indkommet: Det foreslås, at dagsordenen for ordinære generalforsamlinger ændres derhen, at det nuværende punkt 11 — behandling af indkomne forslag — rykkes frem som punkt 6, således at event. forslag behandles inden generalforsamlingens valg, mens dagsordenens punkter iøvrigt beholder deres plads.

B. Under henvisning til cirkulære af 10. ds. foreslår landsformanden, at generalforsamlingen drøfter ønskeligheden af nye vedtægter for D.U.K. med det udsendte forslag som orienterende grundlag.

Jan Locher,
landsformand.

**KØB DERES
BØGER i**

»Himmelkongens Religion«

(fortsat fra side 331)

de Kirsebær. Murrester langs Vejen vidnede om gamle Tiders Grænsebefæstninger. Hist oppe paa en Bjergkam laa et Tempel, viet til Bjergaanden Sanson, for at denne skulde værne den nærliggende Landsby mod den frygtede Tiger, »Bjergenes tavse Behersker«. En munter Bæk pludrede langs Vejen henimod Landsbyen. Ved Vadestederne trængtes Kvinder og Børn, medens de slog med deres Mangeltræer paa Vasketøjet.

Selve Landsbyen var pyntet med brogede Papirsstrimler, hvorpaa der var præget Digte, forfattet til de fremmedes Ære — thi hvad er en Fest i Korea uden Digte og Sang?

Ja, saadan var Hjemstavnens Korea. Hvor skønt var ikke Landet, og hvor dannede ikke dets Indbyggere! Et skønt Digt var her mere værdsat end Penge. Og boede man end i simple Hytter, saa havde hver Landsby dog sine Digtere og Lærde. Man havde intet Hastværk i Morgenstilhedsens Land. Man lyttede til Fuglenes Kvidren, Kildernes Rislen og Træernes Susen. Med en medfødt Sans betragtede man ved Foraars tid den blomstrende Kirsebærgren og om Efteraaret Chrysantemernes yppige Pragt og fæstende alle disse Skønhedsindtryk paa Vers. Selv i simple Huse kunde man finde kostbare gamle Haandskrifter og rige Biblioteker, og selv blandt Menigmand kendte man ingen større Ære end at have fostret en »Paksa«, en Digter af Ære og Berømmelse.

»Du skønne Hjem« tænkte Ri ved

sig selv. Og dog forekom det ham, som om dette Hjem endnu slumrede i Hedenskabets Arme. Han, den unge Ri, kom nu for at bringe Korea et Budskab: Himmelkongens Budskab, som man endnu ikke kendte, Budskabet om Skaberen, som man ej heller kendte. Hvornaar vilde Korea mon vaagne op! Hvornaar vilde man tilhyde den sande Gud sine skabende Aandskræfter — og sin Sjæl! Da vilde Lovprisningen ikke finde nogen Ende.

Nuvel, der gaves Love og der fandtes vel Mennesker, der afskyede alt nyt og ukendt som vestligt Djævel-

skab. Og der gaves en Regering! Hvilken Skæbne vilde mon blive de smaa Sædekorn, som han skjulte i sit Hjerter Dyb til Del, naar han spredte dem, klogt og varsomt til de Hjerter, der vilde vise sig modtagelige?

(fortsættes næste Uge)

Hunde med sørgeflor

Et tysk Nyhedsbureau meddelte for nylig, at ca. 1000 Hunde med Sørgeflor i Halsbaandet var blevet ledet gennem Lübecks Gader som Protest imod, at nogle Hunde og Katte var blevet dræbt paa Grund af formodet Hundegalskab. I denne Anledning skriver den katolske Missionscentral i Aachen: »Hvor finder man 1000 Mænd, som — ligeledes med Sørgeflor om Armen — offentlig gaar i Procession som Protest imod, at man i Kina jager og pinner fire Millioner Kristne samt Bisopper og Præster i hundredvis?«

D. K. K. F.

Retræte paa Trørød finder Sted fra Mandag den 15. August til den 21., Leder Hr. Pastor Knud Ballin og fra den 22. August til den 28., Leder Hr. Pastor King. Prisen er 45 Kr. for Ene-stuer og 40 Kr. for de øvrige. Senge-linned og Haandklæder bedes med-bragt. Man bedes henvende sig til Trørød, Telefon Trørød 71. Styrelsen.

Den ideelle Sommerferie
holder De i Aar i

Gasthof-Pension »Klocker«

i Roppen (nær Innsbruck)
i Tyrols Hjerte

Pensionspris (incl. Service) 38.50 østr.
Sh. (c. 10 kr.) — Herlig Beliggenhed.
Garage. Skriv efter Prospekt til:

Geschwister Klocker

Roppen, Oberinntal, Tirol

Katolsk
Ugeblad
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«

E. Møller
Borgergade 34 - Telefon 1406
Stort Udvalg
i **Chokolade og Bolcher**

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Verner sen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægercept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømremester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import

Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamilliansklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastetvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udfører Arb. v. Kamilliansklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli.

11. S. 5. Søndag e. Pinse (670—57); (grøn) 2. Bøn: St. Pius I ([5]), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
12. M. St. Johannes Gualbertus (994); (hvid) 2. Bøn: St. Nabor og St. Felix (995); alm. Præf. (525).
13. Ti.† St. Anacletus (996); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; Apostlenes Præf. (524).
14. O. St. Bonaventura (996); alm. (hvid) Præf. (525).
15. T.† St. Henrik, tysk-romersk Kejser (996); 2. Bøn: Om de (hvid) helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
16. F. Vor Frue af Bjerget Karmel (hvid) (997); Præf. (522).
17. L.† St. Alexius (1000); 2. og 3. (hvid) Bøn som Torsdag; alm. Præf. (525).
18. S. 6. Søndag e. Pinse. (grøn)

Kristi Legemsfest

blev i Maribo fejret torsdag d. 17. juni ved aftenmessen kl. 19,30. Pastor Nøkke prædikede om Frelserens kærlighed til os og hans vidunderlige gave til os i alterets sakramente. Efter sangmessen holdt vi sakramentsprocession i præstens og søstrenes haver, hvor der var rejst et alter. Himlen havde det meste af dagen været overskyet, men da processionen begyndte, brød solen igennem og sendte sine aftenstråler ned til os. Efter at vi i kirken havde sunget Te Deum, fik vi endnu engang den sakramentale velsignelse, hvorefter vi sluttede denne smukke højtidsdag med at syngte: »Altid frejdig når du går«.

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København. N
Torsdag Kl. 16-17, Tlf. Nora 6.166

Ekspedition og Kassererkontor.
c/o Sankt Augustins Forlag, Øredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru P. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Tlf. Eva 6050
Postgiro 58965

Abonnementpris 4,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 20 Kr. om Aaret, øvrige Udland 22
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

B. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Holrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

Radio er en Tillidsag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundvej 217 Bella 610

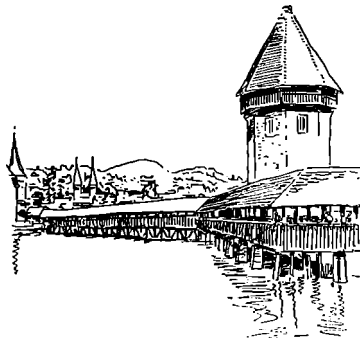
Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tagø 573 . 574

Til leje

Fra 17. 7.—29. 7. hyggeligt 4-værel-
sers hus beliggende i skøn park og
ved strand. El-køkken. Telefon. Smukt
møbleret. Helst katolsk ægtepar.
Suvalski. Telefon Rungsted 927.

I år er det Deres tur til at gå på den gamle,
historiske Kapellenbrücke i Luzern.
Men husk, De skal rejse på kvalitetsrejse med
Jørgensens Rejsebureau. Forlang det store
„røde rejseprogram“ med herlige rejser til
alle europæiske turistlande forår, sommer,
afterår. Sendes gratis.

Jørgensens Rejsebureau

Jernbanegade 7. Kbhvn. V., Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderstevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig K!nik

KONTANT
JØRGENSEN

ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Sommerlejrene for ældre

Katolske Menighedsplejer har til lej-
rene for de ældre modtaget følgende
gaver:

Fru L., kr. 50.—; p.D., kr. 10.—;
p.K., kr. 25.—; Fru E., kr. 20.—; H.S.
kr. 5.—; E.J., kr. 5.—; Anonym kr.
5.—; K. Th. J., kr. 5.—; P. A. A., kr.
10.—; Fru J., kr. 5.—; Sc. kr. 25.—;
K. J., kr. 20.—; C. H., kr. 10.—. — Ialt
kr. 195.—.

Giverne bedes modtage vor hjerte-
lige tak. Der holdes endnu en lejr
for ældre, nemlig fra d. 7.—19. august.
Det er vort håb, at flere vil hjælpe os
med at klare økonomien.

København, den 24. 6. 1954.

Cay Benzon,

formand for Katolske Menighedsplejer.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

Gør Deres indkøb i

P. Brandts Boghandel

Alt i Bøger, Papir m. m.

Lev. til De katolske institutioner

Niels Madsens Maskinsnedkeri

Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197

Lev. til de katolske Institutioner

Se med Briller

fra Special-Optiker

EJNAR SØRENSEN

Banepladsen

Ejvind Lambeck

KAPPE . VIN . KONSERVEN

Møllergade 71 . Telefon 1044

Lev. til Sct. Maria Hospital

Svendborg Ligkistemagasin

v. Hans Nielsen og Søn

Katolske Begravevær

Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tf. 1864

L. Larsen & Søn

Malmestrem

Brogade 10 Telefon 1018

Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital

Brødrene Franko

v/ Arne Jeppesen

1. Kl.s KØD OG PAALÆG

Telefon 218

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Kulkranen

Frederiksgade 2

Telf. 1410 og 172

Brødrene Johansen

aut. elektr. Installatør

Telefon 746

Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner

Aabenraa

Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2

Andersen og Meyers Eft.

Otto Larsen . Ramshæred 31 . Telf. 2530

Lys . Kraft . Varme

Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik

Niels A. Nielsen & Søn

Malmestrem

Telefon 528

Farve- og Tapethandel

Lev. til de katolske Institutioner

Ludwig Wohlenbergs Boghandel

STORETORV 5 . TELEFON 2229

GRUNDLAQT 1848

Leverandør til de katolske Institutioner

Aabenraa Brugsforening

Tlf. 2368 . Søndergade 16

Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik

Johs. Sørensen

Centralvarme . Sanitære

Installationer . Gas- og

Vand- Anlæg . Blikkensla-

geri . Telefon 2540

Riedels Blomster

TELEFON 2477

Leverandør til De katolske institutioner

Aakirkeby

Svend Eilert Madsen

1. Kl.s KØD & PAALÆG

Telefon 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Chr. M. Jensen

Bygningsforretning

Møbel- og Ligkistemagasin

Smedegade 27. Tlf. 100

Aakirkebys nye Boghandel

Storegade 5 . Telefon 37

Alt i Papir, Lædervarer

og Legetøj

Køb Deres Film her

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres indkøb i

Rigmor Kert's

Mode- & Trikotageforretning

Telf. 336

Leverandør til de katolske Institutioner

Gør Deres indkøb af

FRUGT - GRØNT - BLOMSTER

hos **Willy Hansen**

Jernbanegade . Telf. 120

Leverandør til de katolske Institutioner

Nykøbing F.

Middelbo Outzen
NYKØBING - FALSTER

Gør Deres indkøb af Blomster i

Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686

Leverandør til De katolske institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**

Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684

Mejeriet »Perfekt«

Stassaniseret Sødsmælk

Tlf. 688

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Reserveret

Gør Deres indkøb i

Østerbro's Ure & Optik

v/ Robert Hansen

Østerbrogade 14, Telefon 1373

Lev. til De katolske institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
de katolske Institutioner

Chr. Berner Malmestrem

Gedservej 21

Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og
Osmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

NYT FRA FÆRØERNE

Lørdag 12. juni indviedes den nye, store tilbygning til den katolske skole i Thorshavn. Efter skolemessen foretog pastor Burla, assisteret af Father Hauber S.J. (en af fire videnskabsmænd, der fra universitetet i Georgetown var sendt til Færøerne for at studere solformørkelsen) indvielsen. Bygmesteren ophængte det velsignede kors, og pastor Burla gik derpå rundt i alle klasserne og bestænkede dem med vievand. Bagefter opførtes en skolekomedie.

Om aftenen var der middag for håndværkerne og om mandagen besøgte forældrene den nye bygning.

Søstrene havde ikke ønsket en officiel fest med taler o.s.v. Derimod var øvrighedspersonerne indbudt til at besøge skolen. Rigsbudsmanden Vagn-Hansen og byens politimester samt skolekommissionens formand, provst Joensen har været blandt gæsterne, hvorimod landsstyre-formanden var bortrejst og styresmanden forhindret (de har forøvrigt alle deres børn gående i skolen).

URBI ET ORBI

Efter Udlændingene - de indfødte Præster

**Kinas Kommunisteretter nu Søgelyset
imod de kinesiske Præster**

Efter at saa godt som samtlige europæiske Missionærer er fordrevet fra Kommunist-Kina, retter den kommunistiske Kirkefølgelse nu sit Blik mod den indfødte Gejstlighed. Ifølge Meddelelser, der er naaet til Hongkong, blev Pater Borgia Wang SJ arresteret i Maj i Aar paa Grund af, at han gentagne Gange i sine Prædikener havde advaret mod Kommunismen. Fire Medbrødre til Pater Wang holdes i Husarrest i Præstegaarden i Zi Ka Wai. Til Trods for det haarde Pres er hidindtil ikke en eneste af Præsterne i Dioceset Shanghai gaaet over til den kinesiske »Nationalkirke«. Ogsaa de Troende holder standhaftigt Stand mod alle kommunistiske Forsøg paa at formaa dem til Frafald fra Kirken. Mariavalfartsstedet Zo-Se i Nærheden af Shanghai var i Maj Maaned Maalet for store kinesiske Pilgrimsskarer. (KNA)

Benediktinerkloster i Vietnam

Et Antal Missionsbenediktinere fra Vanves har forladt deres Moderkloster for at oprette deres første Kloster i Vietnam paa Højplateauet ved Ban-Me-Thuot. Det ny Benediktinerkloster — der er oprettet paa Anmodning af den Apostoliske Vikar i Kontum, skal tage sig af Opdragelsen af og Missioneringen blandt de derboende primitive polynesiske Moii's'er. (KNA)

Messe i Undervandsbaad

For første Gang i Kirkens Historie er der blevet læst Messe i en neddykket Undervandsbaad. Messen læstes af en Militærsjælesørger, Father Ferreri, i USA's Krigsmarine under et Øvelsestogt i Middelhavet. I Tilslutning til Messen bad Præsten sammen med Matroserne for alle, der har fundet Døden paa Havet.

Father Ferreri er Sjælesørger for de katolske Matroser i den amerikanske Krigsmarine i Sydeuropa. Hver Uge skifter han Baad for at læse Messe, høre Skrifte og uddele den hellige Kommunion et nyt Sted. (KNA)

Mineeksplosion paa Sion

200 Vinduesruder, deraf flere i Glasmalerier, ødelagdes for nylig i Klosteret paa Sion-Bjerget ved Jerusalem som Følge af en Eksplosion af Landminer i Ingenmandsland. Eksplo-

sionen var opstaaet ved en Skovbrand, der var foranlediget ved den stærke Hede. Klosteret ligger umiddelbart ved Grænsen mellem Israel og Jordanien, som netop skærer Sion-Bjerget. Kirkens Kuppel beskadigedes under Kri-gen i 1948. (KNA)

Afsked med studenter

(sluttet fra Forsiden)

des ikke. Gode og onde kræfter kæmper inden i os og rundt om os om overtaget, og den, der ikke kæmper med det gode, kæmper for det onde. Og alt godt kommer fra Gud, al godheds ophav, og al sandhed er fra ham og fører tilsidst tilbage til ham. Derpå bygger vi vort liv, og fra denne overbevisning driver vi vore studier. Det er ikke skranker, det er grænser om, hvad der er vort; men det er grænser, som vi skal flytte længere og længere ud for at inddrage om muligt hele verden i dette livssyn.

Verden står jeg åben, når I selv vil, når jeres indre verden er åben, når I har et sted, hvorfra I kan overskue det, der er jeres eget, og det, som er andres. Men der hører mere til studerungens rette frugt. Som jeg håber, at I vil gå herfra som vidtskuende, åbne og begejstrede unge verdensobrere, således håber jeg også, at I i jeres skoletid har lært, at det virkelig store har sin pris. Bagved det vidtskuende overblik står altid det majsommelige arbejde for at tilegne sig detaljen, og først når dette arbejde er ydet, kan man begynde at tale om overblik. Man kan ikke blive en stor kunstner uden først at være en dygtig håndværker. Hvad I — ofte i en hård skole — har lært af nøjagtighed i tekstbehandling og detailviden, lad det blive en holdning over for jeres arbejde og overhovedet over for alle problemer, som I kommer ud for at skulle behandle. Lær at undersøge tingene så vidt muligt fra grunden af, for så vidt det er noget, som virkelig har betydning for jer. Af denne fordybelse i detaljen kommer det også, at man aldrig bliver udlært. Der er altid noget tilbage at lære, fordi verden er så stor, og ve den, der tror, at han ikke kan lære mere. For ham er verden lukket, og skrankerne vil trænge sig sammen om ham.

Skal verden stå jer åben, må I lære at se den, som den er. For de fleste mennesker skjuler den sig bag det, som den synes dem at være. Den dybeste sandhed er sagt af den største verdensobrere af alle: Det er Jesu ord fra Johannesevangeliet: Således har Gud elsket verden, at han har hengivet sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have det evige liv. Hvis Gud har elsket verden, så er den værd at elske, og det er værd at elske Gud igen. Har I her inden for disse mure kunnet ane et genskin af denne kærlighed, så tag den med jer ud, og I vil ikke komme til at leve jeres liv forgæves.

Katolsk

18. Juli 1954
102. Aargang
Nr. 29

Ugeblad

Et kig ind
Bag Vatikanets Mure

Kirken i Norge

Fra Kirkefølgelserne
i Øst

Læserne og Ugebladet

Dette forårs eksperimenter i Stillehavet med atombomber af hidtil ukendt styrke fik en bølge af uro og frygt til at gå over verden. Det er derfor bemærkelsesværdigt, at Pave Pius XII næppe var helbredt for sin sygdom, før han i sin tale Påskedag til de menneskemængder, der var forsamlede foran Peterskirken, benyttede lejligheden til at komme ind på dette spørgsmål.

Det er ikke første gang, den Hellige Fader udtaler sig om dette emne. Allerede i februar 1943 påpegede han, at nye ødelæggelsesmidler truede med at føre til en katastrofe for hele vor klode. Da den første atombombe var kastet over Japan med et hundrede tusinde non-kombattanters død til følge, stempedes denne handling fra højeste sted i Vatikanet som yderst forkastelig; dengang drukkede Pavens ord i den almindelige sejrstemning over den anden verdenskrigs afslutning og blev tilmed i vor hjemlige presse fremstillet som et eksempel på

Paven og atomenergien

en reaktionær holdning. Begivenhederne har imidlertid vist, at masseødelæggelsesmidlerne rummer større problemer, end man dengang tænkte på. Derfor vil der i dag være lydhørhed overfor Kirkens mening om dette spørgsmål langt ud over katolikernes egne kredse.

Paven mindede først om, at de konkrete farer ved anvendelse af og eksperimenter med atomvåben er langt større nu end før. Nu ødelægges ikke blot selve målet for eksplosionen, men radioaktiviteten fra de anvendte isotoper er i stand til at inficere atmosfæren og sprede død og ødelæggelse over lande og have langt borte fra eksplosionsstedet og efter lang tids forløb. I denne forbindelse nævnte Paven

også faren for, at radioaktiviteten kan tænkes at fremkalde mutationer i menneskets arveanlæg og således i det lange løb være med til at forringe menneskehedens biologiske standard. Derefter fortsatte han:

»Vi for Vor del vil utrætteligt bestræbe Os på at tilvejebringe et effektivt forbud mod og bandlysning af atomar, biologisk og kemisk krigsførelse, ved hjælp af internationale overenskomster, og altid under hensyn til princippet om legitimt selvforsvar. Samtidig spørger Vi: hvor længe vil mennesker insistere på at vende ryggen til Opstandelsens frelseslys for i stedet at søge sikkerhed i nye krigsvåbens dræbende virkninger? Hvor længe vil de sætte deres projekter om had og død op mod Frelserens bud om kærlighed og Hans løfter om liv? Hvornår vil folkenes herskere indse,

at freden ikke kan bestå i et udmatende og kostbart forhold af gensidig frygt, men kun i den kristne grundsatning om altomfattende kærlighed? og ganske særligt i en retfærdighed, der ikke påtvinges med vold men anvendes frivilligt? og i en tillid der inspireres mere end den aftvinges? Hvor når vil det komme så vidt, at denne verdens lærde vil vende de vidunderlige opdagelser af materiens kræfter til fredens formål, gøre mennesket i stand til at producere billig energi, som kunne lette knapheden på rigdommens og arbejdets hjælpemidler og udligne deres ulige geografiske fordeling, give medicinen og landbruget nye våben i hænde og bringe folkene nye kilder til fremgang og velstand?»

Såvel indenfor som udenfor Kirken vil disse ord vinde tilslutning, både hvor der tales om forbud mod atomvåben, og hvor der opfordres til udstrakt anvendelse af atomenergien til fredelige formål, og vi ser ingen grund til, at vor hjemlige presse i det store og hele har undladt at informere om Pavens holdning til disse spørgsmål. Hans tale er et alvorligt memento til

(sluttes paa Bagsiden)

DEN HELLIGE FADER VELSIGNER FOLKEMÆNGDEN PAA PETERSPLADSEN

absolut

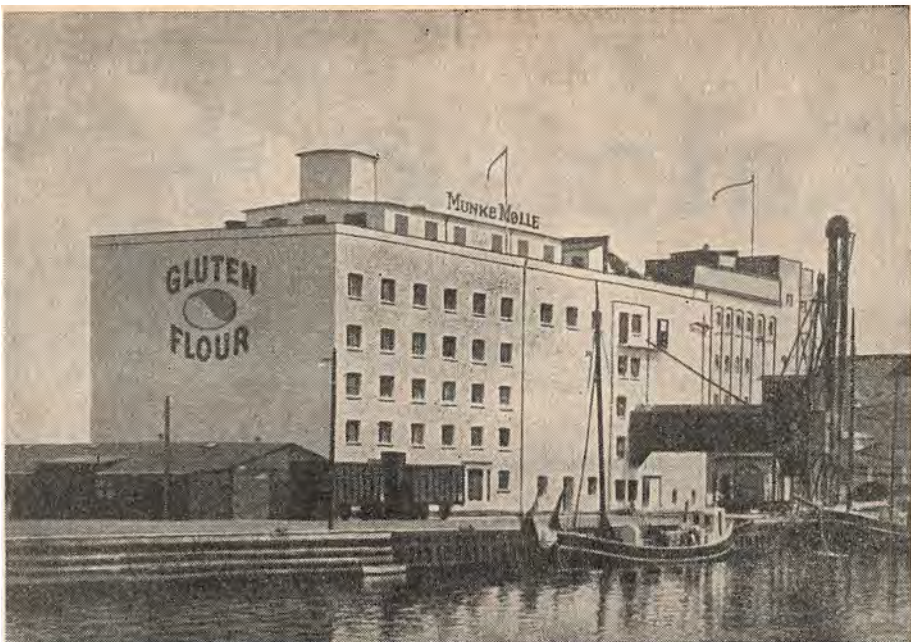
ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefy**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

K&K

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforet. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde · Rammer · Spjelle · Glaslorskr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Larebjørnestræde 14
Tlf. Byen 8009

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørforr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damsø 2043

Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6638

Papir · Stort Boglager · Fuldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

BAG VATIKAANETS MURE

Det var Juleaftensdag 1949, den Dag, da Helligaaret aabnedes, at jeg første Gang hørte hendes Navn nævne, ja, strengt taget erfarede hendes Eksistens. De Journalister, der vilde overvære Pavens højtidelige Aabning af den »Hellige Port« havde allerede om Morgenen ganske tidligt indfundet sig i Vatikanet og ventede mere eller mindre taalmodigt ved den øverste Ende af Bernini's Pragttrappe, »Scala Regia« paa, at der skulde blive aabnet Adgang til Pressetribunen. En Schweizergardist og nogle civilklædte Personer fra den offentlige Sikkerhedstjeneste, Pubblica Sicurezza, gik som ensomme Cerberusser og lod ingen af os slippe indenfor i det pavelege Palads. Der gik en god Times Tid, uden at der skete noget som helst af Interesse.

Men saa indtraf der — ligesom for at underholde Journalisterne i deres Kedsomhed — følgende morsomme lille Episode. Op ad Scala Regia kom der langsomt og højtideligt en lille tre-Personers Procession, som satte Kursen lige hen mod det Sted, hvor Journalisterne stod og ventede paa at faa Adgang til Vatikanet. De tre Personer, der dannede den lille Procession, bar et usædvanligt stort, omhyggeligt sammensnøret Grantræ, som hver især af de Personer tilsyneladende bar sin Del af Vægten af. Den tykke Ende af Træet bar Processionens Ordfører, en høj, temmelig velnæret ældre Mand, med store nikotinsværtede Tænder, et rødmosset, jovialt Ansigt og forsigtige, værdige Bevægelser. I den modsatte — den tynde — Ende af Træet bar en lille spinkel, bebrillet Mand, der kunde se ud som en tysk Doktor i Kirkeret; han betragtede Vatikanets Pragt rundt om sig med store, drømmende Øjne. Midt mellem de to gik en sortklædt, tilsløret Dame — der næsten symbolsk bar med paa Træet — alle tre var de umiskendeligt af sydtylsk Oprindelse.

Da de tre med Juletræet naaede Trappens Top, saa maatte de gøre Holdt, hvad enten de ville eller ej. »De kan ikke komme længere«, fik de Besked af Schweizergardisten, som tilføjede: »Hvor skal De for Resten hen med det kæmpemæssige Juletræ?« Processionens Talsmand, den pæne, rødmosse, gamle Mand, traadte nu frem med en højtidelig Mine og afgav paa fejlfrit italiensk, dog med en ganske tydelig tysk Accent følgende højtidelige Erklæring:

»Vi kommer fra Bayern og har fældet denne Gran i vor egen Skov, har baaret den til Rom for at ville stille den op i den Hellige Faders Soveværelse, for at den Hellige Fader kan finde den, naar Helligaarets Aabningsceremonier er forbi og saa kan fejre en Smule Juleaften ...«

Den brave Schweizer var synligt rørt over deres Historie, som han her fik præsenteret, men betydede — høfligt men meget bestemt — Processionens Talsmand, at han desværre ikke

Den eneste Kvinde i

Vatikanet

Schweizergarden passerer „Scala Regia“

kunne tilstede hverken ham eller hans Ledsagere Adgang til Vatikanet. Og medens han med udsøgt Høflighed forebragte sit »Nej«, saa blandede Folkene fra Sikkerhedstjenesten sig paa ægte italiensk Vis — med Larm og Fagter — i Diskussionen og opfordrede paa det groveste de tre Bayere til hurtigst muligt at forføje sig. »Che albero di Natale!«, raabte de i Munden paa hinanden, »Che idea paza di entrare nella camera del Papa! Basta! Via di qua! Via!« (Hvad er det for en forrykt Ide at ville ind til Paven. Færdig med jer. Af Sted.)

Da den gamle Bayrer hørte dette, blev han stum af Forbavselse og Harm. Det var tydeligt at se, hvor hans Ansigtstræk fortrak sig af krænket Æresfølelse, nu da han efter at have tilbagelagt den lange Vej endelig stod med sit Juletræ ved Pavens Dørtærskel. Han havde forestillet sig alt helt anderledes. Det var som om det hellige Drømmebillede, der nu havde optaget hans Sind i Uger og Maaneder med eet brast som en Sæbeboble. Han blev ildrød i Ansigtet, han greb efter Vejret og med stolt, men krænket Stemme fremsatte han saa paa korrekt italiensk følgende Sætning: »In questo caso voglio parlare con Suora Pasqualina!« (Naar Sagen ligger saaledes, vil jeg gerne tale med Søster Pasqualina). Den Virkning, som dette Navns Nævnelser foranledigede, var mere end fænomenal. Embedsmændene fra Pubblica Sicurezza, der for et Øjeblik siden havde været uforskammede og afvisende, blev pludselig Elskværdigheden selv, Schweizergardisten traadte uden et Ord et Skridt tilbage og lod Processionen passere, og et

6. Søndag efter Pinse

18. Juli 1954

EFTERFØLGELSE

Kristi Efterfølgelse er den eneste Vej til Frelse — vi maa ikke lade os afskrække af Vanskeligheder. Efterhaanden som vi trænger dybere og dybere ind i Kristi Ord, saaledes som vi kender dem fra Evangelierne, desto mere gribende vil vi forstaa Frelserens Barmhjertighed mod os, og vi vil stadig mere og mere levende komme til Erkendelse af, at Frelseren er vort eneste Holdepunkt her i Livet, at det ene er hans Naade, der kan bevare os fra Lunkenhed, at han ved sit Ord, ved sin Naade — fremfor alt i den hellige Eukaristi er den Spise, uden hvilken vi vilde gaa til Grunde her i denne vort Livs Ørken.

Kristi Efterfølgelse har sin dybeste Grund i vor i Daaben fuldbyrdede mystiske Forening med ham. Lige siden vor Forening med ham lever vi ikke blot et naturligt Liv, vort ny Liv i Kristus griber os, behersker og forklarer det naturlige Liv. Det er et Liv, som helt tager Sigte paa Gud, et Liv »i Gud«.

Dette er den hellige Forening med Gud, den sande Religion, hvis Væsen er Kærlighed til Gud. Ihukommende vor Svaghed beder vi den himmelske Fader, fra hvem al Kraft kommer, om Kærlighed og om, hvad der er det samme, Vækst i det religiøse Liv. Og i den hellige Kommunion, i Kristus, giver han os den Spise, som skænker os Kraft og Udholdenhed.

Vi beder Frelseren bestyrke os i sin Efterfølgelse og virke sin Naades Undere paa os. Kun i Forening med ham ejer vi det sande Offersind og er i Stand til at fejre det hellige Offer. Og da er vor Bøn ikke frugtesløs — thi da er den selve Kristi Bøn. I det eukaristiske Maaltid opfylder vor himmelske Fader vor Bøn. Maatte den himmelske Spise mere og mere rense os for alt, hvad der er vanhelligt, og som ikke passer til vort Liv i Kristus Jesus, og maatte den styrke os paa vor Vej gennem Livet her paa Jorden.

Kapellanen.

Antal andre tjenende Aander ilede til for at yde de vigtige Herskaber fra Bayern Følge. Og som gennem en Triumfport traadte nu den lille Procession med den granvoksne Bayrer i Spidsen ind i Vatikanet, alle tre med faste Tag i Grantræet.

»Hvem er Suora Pasqualina?«, spurgte jeg en af mine østrigske Kolleger, der er velbevandret i Vatikanets Affærer, den lille Procession var forsvundet for vore Blikke.

»Hvad, kender De ikke Suora Pasqualina?«, var hans forbløffede Svar paa mit Spørgsmaal. Og saa begyndte han at raade Bod paa min Uvidenhed ved at fortælle — som han udtrykte sig — om »den eneste Kvinde i Vatikanet«.

Suora Pasqualina Lehnert er den ældste af de tre tyske Franciskanersøstre, som fører Pavens private Husholdning, tilbereder hans beskedne Maaltider og holder Orden i hans Garderobe. (Betegnelsen »den eneste Kvinde i Vatikanet« er nu imidlertid ikke helt korrekt). De kommer alle tre — omend af tysk Nationalitet — fra et Søsterkonvent i Menzingen i Kanton Zug i Schweiz, et Institut, der har forsynet og stadig forsyner adskillige religiøse Institutioner og pavelige Nuntiaturer Verden over med Søstre til Husholdningen. Søster Pasqualina Lehnert, der stammer fra Bayern, er henimod de halvfjerds og havde for 40 Aar siden sin første Stilling i Benediktinerabbediet i Einsiedeln. Her passede hun i flere Aar den unge, lidt svagelige Monsignore Eugenio Pacelli — dengang Assistent i det pavelige Statssekretariat; han plejede at rekreere sig her nogle Uger hvert Aar. Det var her, at Søster Pasqualina tilbød den vordende Pave at ville overtage hans Husholdning. Søster Pasqualina — en lille, rund og gemytlig Bayrer — var i Besiddelse af en utrættelig Energi, Arbejdskraft og Akkuratess. Hun tvang faktisk den svagelige Monsignore Pacelli til at holde sin Diæt og følge Lægens Anordninger — og takket være hendes Opsigt og Disciplin kom den syge sig til sidst helt og holdent.

Og da Monsignore Pacelli saa i 1917 blev apostolisk Nuntius i München, saa erindrede han den dygtige og energiske Franciskanerinde, der havde passet ham saa omhyggeligt i Einsiedeln og tilbød hende Pladsen som Husholderske i Nuntiaturet i München. Hun indvilligede og holdt iøvrigt Hovedet oprejst i denne politisk yderst begivenhedsrige Periode. Og siden da har hun tjent Nuntius Pacelli, senere Kardinal, Statssekretær og sluttelig Pave Pius XII i over 35 Aar med en Troskab og Hengivenhed, som man skal søge længe efter Magen til. Folk, der kender hende, skildrer hende som en bedaget, lille, men utrættelig Kvinde, der til Tider kan være brysk og en Smule kolerisk. Hendes Hengivenhed overfor den Hellige Fader er absolut, og han gengælder den med en urokkelig Tillid. Og Søster Pasqualina forstaar at føre Ledelsen af det øvrige Personale i den pavelige Husholdning.

Iøvrigt betragter den italienske

Presse Søster Pasqualina som en meget vigtig Person, som man ofte har beskæftiget sig med. Saaledes bragte det kendte Ugeblad »Epoca« i Milano for nogen Tid siden en Artikel om hende og skildrede den enestaaende Stilling, som hun indtager i Vatikanet. »Søster Pasqualina — skriver Bladet — er faktisk den eneste i hele Verden, som er i Stand til at give Pavens Ordre. Den Hellige Fader har som bekendt en meget streng Dagsorden, og han har bemyndiget Søster Pasqualina til at overvaage, at han selv nøje overholder den. Adskillige højere Prælater har saaledes f. Eks. oplevet, at Søster Pasqualina pludselig er dukket op i Pavens Arbejdsværelse og indirekte — til Pavens tilsyneladende Moro — opfordret de Besøgende til at trække sig tilbage, naar de blev for længe, og da især naar deres Besøg strakte sig ind i den Hellige Faders Spisetid. Det er Søster Pasqualina, der vaager over, at Spisetid og Spadsertid overholdes, at de Manchetter, som Pavens plejer at trække over sine hvide Ærmer for at skaane disse mod Blækpletter, udskiftes, og det er Søster Pasqualina, som med Alkohol efter Audienser desinficerer Pavens højre Haand og Fiskerringen, som Hundreder af Mennesker har kysset...«

Og Søster Pasqualina har ogsaa andre Opgaver end Vatikanets Husholdning. Det er — skriver »Epoca« — mere end een Gang sket, at en eller anden gammel romersk Signore, der var geraadet i Nød eller Fattigdom, og som var for stolt til at bede om Hjælp, pludselig har faaet Besøg af Søster Pasqualina med en Pengegave fra Pavens. Søster Pasqualina plejer hver Dag at bivaane Pavens Messe i hans Privatkapel, og kun naar den Hellige Fader er syg og maa holde Sengen, gaar hun til Messe i Peterskirken. Det er ligeledes mere end een Gang sket, at selv højstaaende Vatikanerembedsnaend først har erfaret, at Pavens er syg, naar de saa Søster Pasqualina til Messe i Peterskirken.

Det siger sig selv, at adskillige i

INDOKINAS KIRKE

I Indokina (Vietnam, Laos og Kambojscha) er Kirken stærkt truet. — »Alene i Vietnam er der ifølge de nyeste statistikker i en befolkning på ca. 20 millioner ca. 1,6 millioner katolikker og 10.000 protestanter. På det uhyre asiatiske kontinent er Vietnam det eneste land med så relativt mange katolikker. Langt de fleste af disse bor i den røde flods tætbefolkede delta i Tongking, hvor katolikkerne på sine steder udgør en trediedel af befolkningen. Krigens fulde vægt med al dens elendighed har nu i 8 år særlig hvilet på disse katolske egne. Trods Nøden er antallet af katolikker dog steget forbausende i de sidste år... Hvis Vietminh-kommunisterne skulle erobre hele Indokina, ville dette ganske vist være et uoverskueligt tab for Kirken... Men Kristendommens ånd lever i dette tapre folk, der allerede kan opvise 100.000 (!) martyrer, og som under den skænseløse kommunismes prøvelser er kommet Kirken nærmere end nogensinde. Flertallet af den hedenske befolkning er ganske klar over, hvilke velgerninger Kristendommen har bragt landet i religiøsmoralsk, social og kulturel henseende. Det er Guds riges skæbne aldrig at sejre mere end i undergangen. Dog må Kirken bede om, at »trængslens dage må blive afkortet« (Mt. 24)«.

(»Katholische Missionen«, gengivet i »Catholica«).

Vatikanet og i Italien ser lidt skævt til Søster Pasqualina — saadan er Menneskenes Børn nu engang — men det gør ikke noget Indtryk paa den lille vævre, muntre og ærlige Ordenssøster. Suora Pasqualina er et dybt religiøst Menneske. Hun ser sin Mission i at sørge for den Hellige Faders Velgaende, og hun er fast besluttet paa at udfylde denne Post saa samvittighedsfuldt, som det er hende muligt, saa længe hun er i Stand dertil ...

C. D.

Paa hin Tid, da en stor Skare var hos Jesus, og de ikke havde noget at spise, kaldte han sine Disciple sammen og sagde til dem: Jeg ynkes over Folket; thi se, de har all løvet hos mig i tre Dage og har intel at spise. Og lader jeg dem gaa fastende hjem, vil de vansmægte paa Vejen; thi nogle af dem er kommet langvejs fra. Da svarede hans Disciple ham: Hvorfra vil nogen kunne mætte disse med Brød her i Ørkenen? Og han spurgte dem: Hvor mange Brød har I? De sagde: Syv. Og han bød Folket lægge sig ned paa Jorden. Og han tog de syv Brød, takkede og brød dem og gav sine Disciple dem, for at de skulde lægge dem for, og de lagde dem for Folket. De havde ogsaa nogle faa Smaafisk; ogsaa dem velsignede han og bød at lægge dem for. Og de spiste og blev mætte, og de opsamlede syv Kurve af levnede Stykker. Men de, som havde spist, var henved fire Tusinde; og han lod dem fare.

Det glade Budskab for 6. Søndag efter Pinse.

GUDS GODHED OG ISRAELS UTAK NED GENNEM TIDERNE

IV. *Trods Guds barmhjertighed blev folket ved at synde.*

32. Og dog blev de ved at synde, og de troede ikke på hans undere.
33. Da lod han hurtigt deres dage svinde, og deres år ved en brat ende.
34. Når han slog dem, søgte de ham, de vendte om og ilede til Gud.
35. Og de huskede, at Gud er deres klippe, og Gud den Allershøjeste deres frelser.
36. Men de bedrog ham med deres mund og løj for ham med deres tunge.
37. Deres hjerte var ikke oprigtigt mod ham, ej heller var de tro mod hans pagt.
38. Han selv derimod følte medlidenhed, tilgav deres skyld og udryddede dem ikke, og tit holdt han sin vrede tilbage og lod sin harme ikke fuldt bryde løs.
39. Han vidste jo, at de var kød, et pust, som svinder og ikke vender tilbage.

V. *En ny stor velgerning, Kana'ans erobring.*

40. Hvor tit udæskede de ham ikke i ørkenen og voldte ham sorg i ødemarken.
41. Atter fristede de ham og krænkede Israels Hellige.
42. De huskede ikke hans hånd og den dag, da han frelste dem fra fjendens hånd,
43. da han gjorde sine store tegn i Ægypten og sine undere på Tanis-egnen.
44. da han forvandlede deres floder til blod og deres bække, så de ikke kunde drikke.
45. Han sendte imod dem myg, der åd dem, og frøer, som pinte dem.
46. Og han gav æderen deres høst og græshoppen deres arbejdes frugt.
47. Med hagl slog han deres vinstokke og deres morbærtræer med frost.
48. Han prisgav deres kvæg for hagl og deres hjerde for lyn.
49. Han sendte imod dem sin gløden- de vrede, sin unåde, harme og trængsel, en hel skare af ulykkes- bud.
50. Sin vrede gav han frit løb, han skånede dem ikke for døden og gav også deres kvæg til pris for pest.
51. Han slog alt førstefødt i Ægypten, de første børn i Kams telte.
52. Han førte sit folk som en fåreflok ud af landet og ledte dem som en hjord i ørkenen.
53. Han førte dem trygt og uden frygt, medens havet lukkede sig over deres fjender.
54. Han førte dem lige til sit hellige land, til det bjerg, som hans højre erhvervede sig.
55. Hedningefolkene drev han bort foran dem, tildelte dem ved lod

deres land og lod Israels stammer bo i deres telte.

VI. *Folkets synder i Kana'an og Guds straffe.*

56. Da fristede de Gud og tirrede den Allershøjeste og overholdt ikke hans lovbud.
 57. De faldt fra, de var troløse som deres fædre og svigtede ham som en uduelig bue.
 58. De udæskede hans vrede ved deres offerhøje og æggede hans harme ved deres afgudsbilleder.
 59. Det hørte Gud og blev meget opbragt og forskød nu Israelt helt og holdent.
 60. Han opgav sin bolig i Silo, det telt, hvor han havde boet blandt menneskene.
 61. Han gav sin »kraft« til fangenskab, og sin »herlighed« til fjendens hånd.
 62. Han prisgav sit folk for sværdet og blev vred på sin arvelod.
 63. Ild fortærede deres unge mænd, deres jomfruer blev ikke gift.
 64. Deres præster faldt for sværdet, deres enker holdt ingen klagesang.
- VII. *Silo og Efraim forkastes, Juda og Sion udvælges, David bliver konge.*
65. Da vågnede Herren og ligesom af søvne og som en kriger, der var overvældet af vin.
 66. Han slog sine fjender på flugt og påførte dem evig skam.
 67. Dog forkastede han Josefs telt, og Efraims stamme udvalgte han ikke.
 68. Men han udvalgte Judas stamme, Sions bjerg, som han elskede.
 69. Der byggede han sin helligdom, høj som himlen og fast som jorden, som han har grundfæstet til evig tid.
 70. Han udvalgte David, sin tjener, og tog ham fra fårenes folde.
 71. Han kaldte ham fra moderfårene til at vogte Jakob, hans folk, og Israel, hans arvelod.
 72. Og han vogtede dem med et redeligt hjerte og ledede dem med kyndig hånd.

Vers 61. »til fangenskab«, nemlig hos Filistrene, cf. I. Sam. 4—6, med »kraft« og »herlighed« menes pagtens ark.

Vers 65. Ved sit meget dristige billedsprog vil salmisten sige, at Gud først syntes at ville forsømme omsor-

gen for sit folk, men at han så med et rejste sig til dets forsvar.

Vers 67—68. Pagtens ark kom ikke mere tilbage til Silo. Dens hjemsted blev Sion i Juda land.

*

Israels historie, således som den er fortalt i denne salme, gentager sig mangfoldige gange i de kristnes liv. Ved vor Frelseres ophøjede gerning har Gud befriet os fra trældommen under Satans voldsherredømme, og gennem dåbens vand, som i det Nye Testamente sammenlignes med det Røde Hav, har han ført os til Guds børns frihed. Vi er blevet Guds folk, der gennem en ørken skal vandre til det os forjættede land, nemlig himlens herlighed og salighed. Den skystøtte, der viser os vej og oplyser nattens mørke for os, er vor Frelser selv ved sit eksempel og sin lære. Han klarlægger livets store og hellige opgave for alle. Vi skal hver eneste dag komme til Gud som sejrherre over synden i verden. Vi skal hver eneste dag komme Gud nærmere ved fremskridt i de kristne dyder. Og med både kampen og arbejdet på os selv skal vi blive ved indtil det sidste, ellers er der ingen adgang til Guds evige rige. For at vi nu ikke skal bryde sammen undervejs, forsyner vor Herre og Gud os med nådens vand, og han dækker bord for os med »brød fra himlen«, de »stærkes brød« eller med »englenes brød«. Man kan sige det samme med disse ord: vor kraftkilde er det, vi modtager i altrets hellige sakramente.

Fra sin side gør Gud alt, hvad der er nødvendigt og gavnligt, for at vi kan løse vort livs opgave med ære. Men om mange af os kristne gælder, hvad der står i denne salme: »Til trods for alt dette, synder de videre, og de tror ikke på Guds undergerninger«. Det er en usigelig stor smerte for vor Frelser elskende hjerte. Og alligevel: bare han ser begyndelsen til en forandring af vort sindelag til det rette, er han rede til at hjælpe videre og tilgive vore synder og trække sin straffende hånd tilbage. Naturligvis er der sat en tidsgrænse for Guds langmodighed. Hvis nogen bliver ved at misbruge Guds nåde, viger Guds barmhjertighed sit sæde og gør plads for hans retfærdighed, og så bliver også de, der står højest, vraget, som det var tilfældet med Efraim og Silo.

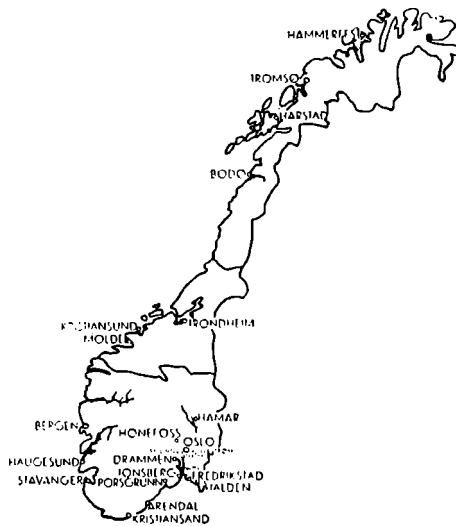
F. K.

Den katolske Kirke i Norge idag

I Forholdet mellem det katolske Mindretal og den øvrige Befolkning i Norge er de enende Bestræbelser idag langt mere vidtrækkende end de adskillende: den katolske Kirke kan glæde sig ved ikke blot en overordentlig tolerant Behandling men tilige ogsaa ved Agtelse fra alle Befolkningslag. Hyppigt kan man se Ikke-Katolikker overvære en katolsk Gudstjeneste, og den norske Presse har — i Modsætning til det øvrige Skandinavien — i de seneste Aar laant Øre til katolske Ting og endda

bragt velvillige Omtaler af pavelige Publikationer. Ogsaa i social Henseende har det katolske Mindretal kunnet opvise Vindinger. Blot for et halvt Aarhundrede siden havde det, at være Medlem af den romersk-katolske Kirke, i samfundsmæssig Henseende haft vidtrækkende ubehagelige Følger — idag er der ingen Forskel i det sociale og politiske Liv mellem Katolikker og Ikke-Katolikker. Der er imidlertid i Særdeleshed paa Opdragelsens og Undervisningens Omraade endnu meget at ønske fra katolsk Standpunkt.

Den offentlige Skole maa og skal repræsentere den lutherske Lære og det lutherske Standpunkt i Kirkehistorie. Og da saa godt som alle Børn med ganske faa Undtagelser besøger de offentlige Skoler, saa opretholdes stadig en hel Del unødige Fordomme. Tolerante Skolemyndigheder har ganske vist i de senere Aar vist megen Beredvillighed til at korrigere saadanne Fordomme, men endnu er der et langt Stykke Vej tilbage, førend Lov og Ret er sket Fyldest. Katolske Børn er imidlertid fritaget for Religionsundervisning i de offentlige Skoler. Aaret 1953 var imidlertid af største Betydning for Kirken i Norge. Det var da netop 800 Aar siden, at Norge blev ophøjet til en selvstændig Kirkeprovins, idet Kardinal Breakspear, den senere Pave Hadrian IV, under et Besøg i Norge i 1153 indsatte den første Erkebiskop i Trondheim. Jubilæet blev — som det vil erindres — fejret over hele Norge saavel paa katolsk som paa ikke-katolsk Hold ikke mindst paa Grund af, at dette var det afgørende Skridt til Nationens fuldstændige Uafhængighed.

Det katolske Norge idag.

Under selve Jubilæet i Februar 1953 blev det hidtidige apostoliske Præfektur Mellem-Norge (med Centrum i Trondheim) ophøjet til Apostolisk Vikariat, og Trondheim blev atter — for første Gang siden Reformationen — Sæde for en katolsk Biskop. I Juli samme Aar blev det hidtidige Apostoliske Vikariat Syd-Norge ophøjet til Bispedømme under Navnet Oslo, og den afholdte Overhyrde, Mgr. J. Mangers, udnævnt til Chef for det nyoprettede Diocese.

Kirken i Norge er idag af geografiske Grunde inddelt i tre Omraader: Diocesen Oslo, det Apostoliske Vikariat Mellem-Norge og det Apostoliske Præfektur Nord-Norge. Af Landets samlede Antal Katolikker — ca. 5000 — omfatter Bispedømmet Oslo de 4500. Af dets 39 Præster er tolv Nordmænd. Det Apostoliske Vikariat Mellem-Norge tæller ca. 200 Katolikker og 5 Præster, og det Apostoliske Præfektur Nord-Norge ca. 250 Katolikker og 6 Præster. Det store arktiske Arkipelag Spitzbergen hører ind under det Apostoliske Præfektur Nord-Norge.

(FIDES)

Da Kristendommen kom til Korea

»Himmelkongens Religion«

(Fortsat fra sidste Uge)

Og hvorledes vil det dog saa mon gaa de Mennesker, der lager imod Guds Budskab, de første Kristne i Korea?

Da Gesandtskabet drog gennem Soeuls Gader, stod Menneskeskarerne i tætte Slimer paa begge Sider af Gaderne. Men der var ingen, der mere inderligt ventede paa Gesandtskabets Tilbagekomst end gamle Piek-i. Og til Trods for det store Øjeblik, da Fader og Søn atter mødtes, overholdt de begge paa det strengeste koreanske Sæd og Skik. Men inden længe sad unge Ri i de Lærdes Kredse og beredte for dem om, hvad han havde hørt og lært, og efter en Tids Forløb randt Daabens Vande ogsaa over de længselsfuldt ventendes Pander, og de blev Himmelkongens Ejendom — den Stund, de saa længe havde ventet, var nu endelig inde.

Mission uden Missionærer

Piek-i og hans Venner tilhørte nu Kristus. Nu kunde de ikke længere tie om det, som de havde fundet. Og de indledte da deres Missionsgerning. Først vendte de sig til ansete og lærde Personer, hvem de kunde fæste Lid til, og hvis Sandhedstrang var dem bevidst, og vandt dem for Troen. Og senere drog de saa ud blandt alt Folket med den ny Lære. I Løbet af fem Aar (1788) var det uhørte sket: uden at en Missionær havde sat sin Fod i Korea, var der vundet firetusinde Mennesker for Kristus. Firetusinde Mennesker var blevet døbt og bar Kristens navn.

3

de troende, at det ikke var de Kristne tilladt at bringe Anerne Ofre, men at man kun maatte ofre til Gud; det var ogsaa forkert at tilbyde de afdødes Sjæle legemlig Føde — kun Forbøn kunde hjælpe dem.

Dette var en yderst betænkelig Situation. Thi det var uomgængeligt, at de maatte aabenbare deres Tro, idet de jo maatte værges sig ved at bringe Ofre, og saa kom de til og med i ond Rygte for at handle uærbødigt mod Landets Skik og deres afdøde Slægt. Det var da i Virkeligheden ogsaa Aarsag til den første Kristenforfølgelse, som begyndte i Aaret 1794.

Det pusler ved Yalu

Et Par Mænd sniger sig forsigtigt gennem de snedækkede Grænseskove langs Yalu. I Skæret af den nedgaaende Maane funker paa hver eneste Gren et Utal af Snekrystaller. Selv Vagtposterne langs Grænsen floden er Kulden i den koreanske Vinternat blevet for haard — efter endt Runde er han krøbet ind i sin Hytte for at varme sig ved en Rissnaps.

»Nu er Tidspunktet inde,« siger en Koreaner til sine Ledsagere. De sniger sig ned ad Skrånten til Floden. Den midterste af de fem bærer en klokkeformet Hat, som næsten helt skjuler hans Ansigt; nu løfter han lidt paa Hatten for derved bedre at kunne orientere sig i Buskadset langs Bredden. I det blege Gensker af Sneen kan man skimte hans Ansigtstræk. Men det er ikke muligt at se, at han er Kineser — det vilde ogsaa have været yderst farligt, thi det er under Dødsstraf forbudt Kinesere at betræde Koreas Jord. Ingen Fremmed kunde ane, at denne Mand er en katolsk Præst.

Nu staar de alle ved Iskanten og venter, til Maanen om en Stund gemmer sig bag en Sky. Floden slaar netop her en Bugt, som forhindrer,

Ugebladets Redaktion modtager mellem Aar og Dag et ikke ringe Antal Breve fra Læserne. En Del af disse Breve er stilet til Redaktionen og er ikke beregnet til Offentliggørelse, men ligesaa mange er »Læserbreve«, som burde optages i Bladet. Desværre er dette imidlertid ikke muligt paa Grund af Pladsforholdene. Eet er imidlertid fælles for samtlige Breve: *de bliver læst paa Redaktionen*, intet af dem havner ulæst i »Papirkurven«. Og selv om vi ikke er i Stand til at offentliggøre Brevene, saa er de Redaktionen en kærkommen Rettesnor for Bladets Indhold. Hvert Brev giver nemlig et Fingerpeg om, hvad det er, Læserne ønsker at finde i Bladets Spalter — og Redaktionen noterer sig disse Ønsker. Det kan maaske nu og da falde enkelte Læsere for Brystet, at *deres* Breve ikke bliver offentliggjort. Det er os som sagt umuligt, men det maa være disse Brevskrivere en Trøst at vide, at deres Brev i hvert Fald er blevet læst og

lagt til den Sum af Ønsker, som vi netop har nævnt.

Det kan faktisk til Tider falde Redaktionen svært ikke at kunne offentliggøre en Del af disse Breve, men da det under de forhaandenværende Pladsforhold vilde være umuligt at »skifte Sol og Vind lige« mellem Brevskriverne, saa maa vi i det hele og store give Afkald herpaa og holde os til »almene« Breve.

Imidlertid, kære Læser, undlad ikke at skrive til os! Deres Brev er med til at forme Bladets Indhold. Og forhaabentlig bliver vi inden længe igen i Stand til at ofre mere Spalteplads netop til disse »Breve fra Læserne«, men indtil da — *bliv ikke utaalmodige (eller hvad værre er: fornærmede)*. Hjælp os med at udbrede Bladet, saa at vort Motto: *Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem* kan blive en Realitet, saa vil vi ogsaa blive i Stand til at opfylde de mange Ønsker, der i Aarets Løb rettes til os fra vore mange Læsere i alle Hjørner af Danmark.

Redaktionen.

at man kan observere dem paa længere Afstand. Nu er det mørkt. De begiver sig ud paa Floden — fem sorte Prikker vandrer hen over Yalus hvide Isdække. De bliver mindre og mindre, og inden længe falder de sammen med Mørket fra Skovene hinsides Floden, og de er borte.

Saaledes ankom den første katolske Præst i Aaret 1794 efter usigelige Vanskeligheder og Strabadser til Korea. Han var Kineser og hed Tsiu. Med stor Iver arbejdede han blandt de Kristne, hvis Tal hurtigt voksede til henimod 16000. Da brød der imidlertid i Aaret 1801 en alvorlig Forfølgelse løs. Mange Kristne tog deres Tilflugt ud i Bjergene, men Tsiu blev hos de øvrige inde i Staden. Han blev taget til Fange og led 31. Maj 1801 Martyrdøden sammen med flere hundrede Kristne.

Og saa var den unge Kirke paany

uden Hyrde — i mere end tredive Aar. Og hvem ved vel, hvad det betyder! Det er ikke mange Efterretninger, som er overleveret os fra dette Tidsrum; vi ved blot, at det var drøje Aar at komme igennem, at de Kristne ikke kunne samles til fælles Gudstjeneste, at Familierne i Tidens Løb spredtes for alle Vinde, at Forældrene underviste deres Børn og døbte dem og stadig løb den Fare, at et af dem skulde komme til at tale over sig — blot det kunde jo koste dem Livet! — og at de ventede.

Et Brev rejser over 20.000 Kilometer

Efter ti Aars Forløb kunde de koreanske Kristne ikke holde det ud længere: i deres Nød vendte de sig til Rom. De havde jo hørt om den fælles Fader, og til ham, Pave Pius VII, vendte de sig nu i deres Nød.

»Franciscus kaster sig sammen med Koreas øvrige Kristne paa sit Ansigt, slaar sig for sit Bryst og overrækker hele Kirkens Overhovede, den store og ophøjede Fader, dette Brev«. Saaledes begynder Brevet. Og det skil-

(fortsættes Side 345)

I korte Træk -

Den Hellige Fader har hidindtil kanoniseret ialt 33 Salige. Dette er et bemærkelsesværdigt stort Antal i Kirkehistorien og er i adskillige Aarhundreder kun blevet overtruffet af Pave Pius IX, der i sin Regeringstid (1846—1878) foretog 48 Kanonisationer. Pave Pius XII's Forgænger, Pius XI, kanoniserede i Aarene 1922—39 ialt tredive Salige. (KIPA)

Det amerikanske Repræsentanternes Hus har for nylig godtaget et Lovforslag, der var stillet af den republikanske Senator Rabaut, og som forudsaa visse Ændringer i Faneedens Ordlyd. Ifølge dette vil i Fremtiden ogsaa Guds Navn blive nævnt. Senatet har allerede tidligere givet sin Tilslutning til en saadan Ændring. (KIPA)

I Ægypten udfoldes der for Øjeblikket Bestræbelser for at omdanne det Gesandtskab, der er akkrediteret den Hellige Stol, til en Ambassade. Yderliggaende Muhammedanere sætter sig imidlertid imod Bestræbelserne, idet de gør gældende, at dette Skridt vilde være ensbetydende med, at det i Kairo eksisterende Internuntiatur maatte omdannes til et Nuntiatur og Chefen for dette uværgerligt vilde blive Doyen for det diplomatiske Korps. (KIPA)

»Academie Française«s store Litteraturpris er blevet tildelt en Medarbejder ved det katolske Dagblad »La Croix«, Jean Guillon, for hans »Dialogues avec M. Pouget« samt for hans filosofiske Arbejder i Almindelighed. (KNA)

I 1960 vil der efter alt at dømme være ca. 100 katolske Negerpræster i USA. Dette Tal bygger paa Antallet af Negerstudenter der idag er immatrikuleret ved de katolske teologiske Fakulteter i de Forenede Stater. (KNA)

Biskoppen af Charlottetown, Kanada, Mgr. James Boyle, er død i et Hospital i London. Biskop Boyle var paa Vej til Rom, men maatte afbryde Rejsen i London paa Grund af en pludselig Sygdom. (KNA)

Funktionærerne i det kommunistiske Parti i den tyske Sovjet-Zone maa ikke længere tilhøre et kristent Trossamfund. Efter hvad der forlyder paa autoritativt Hold bliver ledende Partimedlemmer ved mundtlige »Forhandlinger« stillet overfor Valget enten at træde ud af Kirken eller nedlægge deres Partifunktioner. (KNA)

Den Hellige Fader har udnævnt den tidligere Apostoliske Delegat for Britisk Øst- og Vestafrika, Mgr. David Matthew, til Feltbiskop for de britiske Stridskræfter. (KIPA)

Ved Bredden af Yalu.

Årets første skole

Så er årets første skole sluttet. Den blev ikke lille, men god.

Lejrens chef var Axel Tesch og lejrpræst pastor Ballin. Som enhver anden lejr havde denne også sit særlige præg. I det ydre var den præget af en værdifuld fornyelse i forbindelse med inorgenens messe. Pastor Ballin indførte det, at eleverne om morgenen mødtes ved klokkestablen, hvor vi efter en salme fik lidt at vide om dagens fest, fandt messens tekster i bogen og fik ro i sindet og åbnet det for Guds tale til os.

En anden ting, som satte sit præg på lejren, var, at lejren for et almindeligt øje måtte se ud til at skulle mis-

Arbejdslejren

Som tidligere meddelt vil der selvfølgelig også i år være en arbejdslejr i Øm. Lejren vil finde sted i dagene fra den 8.—14. aug. og vil blive ledet af arbejdsledelsens leder Aage Christoffersen, Jens Baggesensvej 44, Århus, til hvem tilmelding skal rettes.

Den årlige arbejdslejr er af meget stor betydning for Øms fortsatte arbejde. Dengang vi startede i Øm med skolerne, var vi nødt til at købe materiale, som var af ringere kvalitet, for at vi overhovedet kunne komme igang. Dette er der ingen, der har fortrudt, men det betyder, at der hele tiden er ting, der skal repareres, og som vi selv må tage os af. Endvidere

lykkes, så forskellige alle de deltagende var, men at vi atter fik lov til at opleve, hvordan den fælles omsorg for hinanden fik en værdifuld helhed ud af det, uden at det blev til nogen tvang for den enkelte.

har sæde i Århus, sker der en hel del ændringer i DUK's administration. Kasserer bliver Finn Sørensen, Århus, og sekretær bliver efter al sandsynlighed Lizzie Udengård, Århus.

Til revisor valgtes Knud Henning Jørgensen, Odense, og Carl Phil Hansen, Slagelse, i det sidste tilfælde blev det genvalg.

Vel mødt i...

K.U.K. Stenosgade: Ti. 20. kl. 19,15: Vi mødes i Stenosgade og starter derfra på cykletur gennem de grønne områder.

Randers: Sø. 25.: Blåbærtur til Tebbestrup. Vi starter efter morgenmessen. Hjemkomst ved middagstid.

Ny landsstyrelse

På DUK's generalforsamling, som i øvrigt refereres i næste nummer af »Stafetten«, blev *Børge Berg, Århus*, valgt som landsformand for det kommende år. *Ebbe Binger, Frederiksberg*, blev næstformand, og følgende blev valgt til landsdelsrepræsentanter: —

Bernhard Halatyn, Rudkøbing, for Fyn, *Hans Christian Larsen, Esbjerg*, for Sydjylland, *Erik Zieler, Horsens*, for Nørrejylland og *Jørgen Fog, KUK Stenosgade*, blev valgt for Storkøbenhavn, mens *Gerda Sørensen, Roskilde*, blev udpeget til at være landsdelsrepræsentant for det øvrige Sjælland, da der ikke var nogen delegerede derfra til at foretage et valg.

På grund af, at landsformanden nu

Den lille forskel mellem himmel og helvede

Der var en gang et godt menneske, som havde levet sit liv færdigt og derfor roligt kunne lægge sig til at dø.

Men da dødsenglen kom for at føre sjælen til himlen, fik den sådan en forunderlig lyst til lige at få et glimt af helvede. Englen havde intet at indvende, og de begav sig af sted, men forestil dig sjælens forbavselse, da den så, at den var kommet til at forunderligt skønt sted.

De fik lov til at gå ind i et af husene, og der syntes alting at være ordnet på bedste måde. De gik ind i en stor spisestue, hvor bordene bugnede af mad.

Da tænkte sjælen, at englen måtte have taget fejl, for dette kunne ikke være helvede... Men i det samme trådte beboerne ind, og da forsvandt hver tvivl om, at de ikke skulle være fordømte. Thi de var elendige at se til, svage, hadske og forbitrede, sultne og udmarvede samt lystne efter den mad der stod, og som de havde ret til at spise på en betingelse: De skulle anvende de fine sølvgafler, som lå på bordet, og de skulle holde helt ude

på skaftet, som var over en meter lang.

Da forstod den fromme sjæl, at dette måtte være helvede...

Men englen havde ikke tid at vente, og pludselig befandt sjælen sig i himlen.

Og endnu en gang fik den anledning til at undre sig, da det viste sig, at forskellen slet ikke var så stor, som man måske kunne have ventet sig.

Selv nu var de havnet i en meget skøn by, og i husene stod de herligste retter. De himmelske beboere, som trådte ind var absolut gladere og så harmoniske ud, selv om selv her — mærkværdig nok — de underlige gafler lå fremme. Og samme regel for deres anvendelse syntes at gælde både i himmel og helvede.

Men i himmelen fandtes tilsyneladende ingen vanskeligheder. Sjælene, som slog sig ned imellem hinanden, tog glade fat på deres gafler, sådan som det var bestemt, og — madede hinanden.

Har du, kære læser, når du ved et tilfælde følte dig i helvede, tænkt på denne enkle løsning.

»Hemmet och Helgedomen«

har vi jo selv — takket være Øm-bøllerne — bygget Øm-borgen op, og der mangler endnu flere ting, som godt kan blive bedre. I år er det meningen, at der først og fremmest skal lægges terrazzogulv i køkkenet, samt at dette skal gøres helt i orden. Der er også mange andre ting, der skal laves, og til alt dette behøver vi jeres hjælp.

Arbejdsledelsen henvender sig først og fremmest til faguddannede håndværkere, tømrere, snedkere og lignende for at bede om deres hjælp, men alle andre er mere end velkomne.

Skriv snart til Aage Christoffersen og meld jer til, hellere idag end i morgen.

Fra min logreol

Det går mig desværre ofte sådan, at »Catholica« bliver læst på samme noget overfladiske måde, som man bliver nødt til at benytte overfor de blade og tidsskrifter, der kommer ind ad døren. Jeg læser det altid opmærksomt, noterer mig, at den og den artikel fortjente en grundig læsning igen, men derved bliver det også, — og det er en skam, for hvert nummer indeholder så meget stof, der fortjente, at man tilegnede sig det langt bedre.

Sådan også med det lige udkomne nummer af bladet. Det er rigt på godt stof. En leder handler om pavens — og dermed om Kirkens — stilling til atomenergien, den er god, og den burde læses af mange, også udenfor bladets rækker. Der er to artikler om den nye oversættelse af Det nye Testamente, hvor dog den sidste af dem, — en anmeldelse af pater Küpferle — er beregnet for læsere med nogle forudsætninger om emnet.

Endelig er der en vægtig artikel af den protestantiske præst, Poul Ultsdal om sexualdebatten i folkekirken. Kirken stiller to standpunkter op overfor hinanden: Lindharts, hvor man udleder alt af kærlighedsbudet og dermed af ansvaret for næsten; og den katolske, som tager hele evangeliet bogstaveligt, også at ægteskabet er et sakramente. Jeg gad vide om denne artikel ikke også ville være af værdi for mange af os, som endnu har et noget småborgerligt syn på ægteskabet.

Selvfølgelig er der også alle de andre gode ting i, men jeg vil slutte med at vende tilbage til den første artikel om pavens budskab, som vender sig »til to sider, både til dem, der mener at kunne opretholde freden ved våbenmagt alene, og til dem, der i fortvivlelse over udviklingen fristes til at give teknikken skylden for, at farerne fårner sig op foran os.« Det, de mangler, er kærligheden og retfærdigheden, som kæmper mod hadet og frygten; — de to første kan sejre, hvis vi vil lade Gud føre an.

Køb Deres bøger i

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

»Himmelkongens Religion«

(fortsat fra Side 343)

drer derpaa den Nød, der hersker, og den glødende Længsel, som alle nærer om, at en Præst paany maa komme til Korea. »I vore Historiebøger læser vi om, hvorledes Evangeliet er blevet bragt til Verdens yderste Grænser paa Skibe. Og man har glemt vort Rige i denne Afkrog af Verden. Vort Land er alene blevet tilbage i Mørket. Vilde dog den Hellige Fader blot sende Missionærer, »som er i Stand til at forkynde Jesu, vor Frelasers Naade og hans Fortjenester, saa at vore Sjæle

kan vorde fri og sorgløse i Guds helige Navn, og vi kan prise ham overalt og til hver en Tid«.

Det var et Brev, som var skrevet af Mennesker, der havde fattet Kristendommen i dens Dybde. Men den Hellige Fader kunde dog ikke hjælpe dem. I Europa var Kirken paa dette Tidspunkt haardt trængt, saa haardt, at han ikke havde een eneste Præst til Raadighed. Ej heller fra Peiping var det muligt at sende Hjælp.

Hundreder af Kristne maatte i den mellemliggende Tid lade Livet for Troens Skyld i Korea. Og saa skrev man i 1825 endnu en Gang til Rom.

Brevet var to Aar undervejs. Da det ankom, henvendte den Hellige Fader sig til Parisermissionærerne og fik et Ja. Bartholomæus Brugiere blev viet til Biskop og fik betroet Korea som Apostolisk Vikariat. Og til hans Ledsager valgtes Præsten Maubant, en Mand med et fremragende Mod og stor Fromhed. De aftalte at skulle træffes et Steds i Kina, i Nærheden af den koreanske Grænse, for ikke at skulle rejse sammen paa den eventyrlige Færd gennem det forbudte Land. 1935 stod de saa ved Grænsen til Korea — som det under Dødsstraf var dem forbudt at betrede. (fortsættes næste Uge)

<h3>Horsens</h3>	<p>Flintenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josepha Hospital</p>	<p>Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josepha Hospital</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 818 Alt udføres i Installationer Alt have i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josepha Hospital</p>	<p>N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner</p>

<h2>Vejle</h2>		<p>Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAQB Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>
<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli:

18. S. 6. Søndag e. Pinse (673—58);
(grøn) 2. Bøn: St. Kamillus af Lellis (1001), 3. Bøn: St. Symforosa og hendes syv Sønner ([28]); Præf. (521).
19. M. St. Vincens af Paul (1002);
(hvid) alm. Præf. (525).
20. Ti. St. Hieronymus Æmiliani
(hvid) (1003); 2. Bøn: St. Margrethe ([61]); alm. Præf. (525).
21. O.† St. Præxedes (1007); 2. Bøn:
(hvid) Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
22. T. St. Maria Magdalene (1008);
(hvid) alm. Præf. (525).
23. F. St. Apollinaris (1011); 2. Bøn:
(rød) St. Liborius ([34]); alm. Præf. (525).
24. L. Vigilie til St. Jakob (1014);
(violet) 2. Bøn: St. Christine ([61]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf. (525).
25. S. St. Jakob den Ældre, Apostel
(rød) (1014—101).

Gør Autoriteten forstaaet

En Bog, som i sin Art er lidt ud over det sædvanlige og rører ved Sager, som ogsaa i vort Land ofte har Aktualitetsinteresse, er Ærkebiskop Roberts: »Black Popes. Authority: Its use and abuse« (Longmans, Green).

Ærkebiskop Roberts, der er Jesuit, huskes bl. a. for, at han trak sig tilbage fra Bombays ærkebiskoppelige Sæde, fordi han mente, at det vilde være bedre for Kirkens Sag, om Ærkebiskoppen var Inder. Ved sin Handling viste han sin Viden om Betydningen af, at Kirken gør sig forstaaet saa godt som muligt, og netop herom handler hans interessante Bog.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

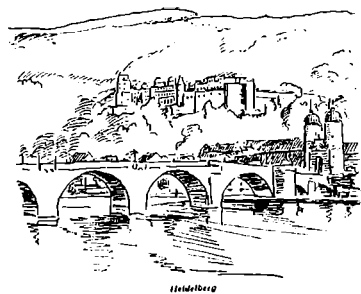
Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Den katolske Kirke er af Natur et »autoritært« Samfund. Saadan er den, om vi saa maa sige fra Guds Haand. I vore Dage med uhyggelige Eksempler paa politisk Misbrug af Autoriteten, er der i Vestens Lande en indgroet Mistillid til autoritære Principper. Det kan naturligvis ikke ændre Kirkens Natur, men det gør det overordentligt vigtigt, at Katolikker forstaar Arten af den Autoritet, som er Kirkens, ligesom det for dem, der i Kirken udøver en Autoritet, er særlig paakrævet, at de ogsaa lægger Vægt paa, at de autoritative Afgørelser forstaas.

I den Henseende er Ærkebiskoppens Bog overordentlig »outspoken« og nævner Eksempler paa Fejlbedømmelser fra kirkelige Autoriteters Side. Han finder det i sin Orden, at der øves en vis Kritik af Autoriteterne, og at disse er lydhøre for den, eftersom en Kritik, der ikke aabenlyst tør fremføres, meget nemt »gaar under Jorden« og faar særdeles uheldige Følger.

Ærkebiskop Roberts beskæftiger sig ogsaa med vort Forhold til Protestanterne. Det er hverken nok, at vi dogmatisk fastslaar, at dette og hint er Sandheden, eller at vi søger at overvælde dem med en haard logisk Bevisførelse. Alt for tit fjerner vor Diskussionsiver dem fra os. For dem er det, som om vi konstant mener, at vi — ikke blot Kirken, men vi Katolikker personligt — altid har Ret, og det maa nødvendigvis virke irriterende (ogsaa naar vi har Ret). Vi maa vise Interesse for dem og for deres Syns-

10 dages rejse til Rhinen, Heidelberg og Mosel, hele Rhinen med skib, 7 dages oph. i Rudesheim, hvorfra alle udflugter udgår. Sovevogn, 1. kl. Hotel, ALT inkl. 645,- kr.

Den og mange andre kvalitetsrejser finder De i det store »røde rejseprogram«, som sendes gratis.

Jørgensens Rejsebureau

Jernbanegade 7. Kbhvn. V, Central *2251

Siden 1922: KVALITETSREJSER

punkter. Vi maa være betænkte paa at vise dem, ikke blot, at Kirkens Lære ejer guddommelig garanti, men ogsaa, at den er af den største Betydning for dem, deres Vel og deres Frelse.

En Bog, som det vel er værd at lære af.

C. H.

Niels Stensens Gymnasium Sct. Kjeldsgade 3, Ø.

Mellemklasse, real og nysprogligt gymnasium.

På grund af skolens flytning kan enkelte elever optages i 1.-mellem, real- og 1.-gymnasieklasse. Skriftlig henvendelse til gymnasiets rektor, Stenosgade 4, V.

G. Heggum.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

KATOLSK UGEBLAD

i ethvert katolsk Hjeml

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Norregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

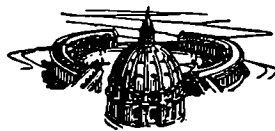
Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

<h1 style="text-align: center;">Aarhus</h1>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Joseps Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Og Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linjer)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		<p style="text-align: center;"> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bülowsgade 60 Leverandør til Sct Joseps Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladeation Hans Brogeag. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josepha Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jærgaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel PR. KALEF 99 TELEFON 2001 Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILJUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>

<h1 style="text-align: center;">Næstved</h1>		<p>Kolonial, Kaffe, Delikatesser Cigarer og Tobakker Svend Nielsen Præstøvej 50 . Telefon 935 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>U. Bærenholdt Papir- og Boghandel Jernbanegade 19 Telf. 983 SMUKT UDVALG I KRUCIFIKS</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Instaliatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 14 20</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Forenet i Kristi Kærlighed

Paveord i Anledning af Bonifatiusfesterne i England

I Anledning af Bonifatius-Festlighederne i England har den Hellige Fader i et Brev til Kardinal Griffin givet Udtryk for sin Glæde over, at 1200-Aarsdagen for Tysklands Apostels Martyrdød ogsaa er blevet fejret i dennes Fødeland, England. Maatte den hellige Bonifatius' Eksempel og Forbøn — erklærede Paven — styrke og fremme de troendes apostoliske Iver og Missionsbegejstring i England, den Iver og Begejstring, hvormed den hellige Bonifatius ved Guds Naade bragte Evangeliet til de Folkeslag, der dengang levede i Hedenskabens Elenighed og Mørke. »Samtidig beder Vi indtrængende Gud om, at Følelsen af Samhørighed i Kristi Kærlighed og i Fællesskabet, i den urøkkelige Trosskab mod Troen og Petri Stol ved hans Forbøn stadig maa forøges og uddybes«, skriver Pius XII.

76 Pavetaler paa et Aar

15. Bind af »Pave Pius XII's Taler og Radiobudskaber« er nu udkommet. Det dækker Tidsrummet 2. Marts 1953 til 1. Marts 1954. Udgaven overgaar langt de hidtidige Bind. Paa 690 Sider er gengivet Ordlyden til 76 pavelige Taler og Radiobudskaber, som for Størstedelens Vedkommende er holdt til Deltagere i større videnskabelige Kongresser og ved Modtagelser af store Pilgrimstog. Det fleste Antal Taler holdtes i Maanederne April, Maj, Oktober og November 1953. (KNA)

Skærpet Propaganda for Gudløsheden

I katolske Kredse i Berlin følger man med megen Bekymring Oprettelsen af et »Selskab til Fremme af videnskabelige Erfaringer« i Øst-Berlin. Det fremgaar kun alt for tydeligt af Selskabets Maal, at der her er Tale om en væsentlig forstærket Propaganda for Gudløshedsbevægelsen, fremfor alt blandt Ungdommen paa Landet.

Efter hvad det fremgaar af officielle Kilder indenfor Sovjet-zone-Regeringen drejer det sig om en Sammenlutning, der har det russiske »Selskab til Udbredelse af politiske og videnskabelige Erfaringer« til Forbillede. Dette er fremgaaet af »De kæmpende Gudløses Forbund« og arbejder med samme Maal for Øje som den kommunistiske Gudløshedsbevægelse. Selskabet er opstaaet paa Initiativ af den officielle Ungdomsorganisation i Sovjet-zonen og det saakaldte »Kulturforbund for demokratisk Fornyelse i Tyskland«. (KNA)

URBI ET ORBI

Bekræftelse paa Undertrykkelse af Kirken i Jugoslavien

»Osservatore Romano« betegner en nylig afsagt Dom over Biskoppen af Lesina, Mgr. Michael Pusic — som ved en jugoslavisk Domstol er blevet idømt en meget stor Pengebøde for »Misbrug af Religionen i Kirken« — som det første Udslag af en ny jugoslavisk Kurs i Kirkeforfølgelsen. Dommen over Mgr. Pusic viser — skriver Bladet — at Kommunisternes Had stadig er det samme, selv om de ændrer Taktik. De gennem nogen Tid hyppigt forekommende Overfald paa katolske Biskopper er nu blevet afløst af statslige Overgreb. Den egentlige Aarsag til Dommen over Mgr. Pusic er, at han havde modsat sig Oprettelsen af en Afdeling af »Foreningen af fædrelandssindede Præster« i sit Diocese. Foreningen nyder, som det vil erindres, officiel Støtte og Velsignelse. (KNA)

Kommunistisk Propaganda ved Valfarter

Katolikkernes Valfarter i Sovjetzonen benyttes nu ogsaa til politisk Propaganda. Dette fremgaar af en Meddelelse i det kommunistiske »Allgemeine Deutsche Nachrichtendienst«.

Ved Valfartsstedet Wechselburg (i Chemnitz-Området) fik de katolske Pilgrimme overrakt en lille Folder fra den »Kristne Arbejderkreds for Freden«. Deri formanedes Pilgrimmene til »at gaa ind for Fredens Sag og at bekæmpe Krigen som et af Menneskene fremtvunget Onde«. I »Samtaler« blev Præsterne »oplyst« om »Betydningen af det kommunistiske Rundspørge, der gennemførtes i Sovjetzonen 26. og 27. Juni«. (KNA)

Ny apostolisk Nuntius i Irland

Pave Pius XII har udnævnt den hidtidige Apostoliske Internuntius i Ægypten, Mgr. Albert Lewame, til Nuntius i Irland. (KIPA)

Kirken i Japan

I Japan er der iflg. K. M. nr. 6/1953 kun 185.000 katolikker i en befolkning på 86 millioner. »I det store og hele består den siden krigen i alle lag af befolkningen herskende velvilje over for Kirken stadig«. Det katolske universitetsvæsen, der betyder særlig meget for Kirken i Japan, har i de sidste år oplevet en glædelig udvikling. Det efter krigen af Steyler-patrene oprettede Nanzan-universitet har

allerede 1134 studenter. I april 1952 fik et af ordenssøstre ledet universitet i Tokio ret til at tildele titlen M.A., der svarer til doktorgraden (i Tyskland). Det er det første og eneste kvinde-universitet i Japan, som dermed er blevet »Volluniversität« (Daigaku-in). Jesuiternes 40 år gamle Sophia-universitet i Tokio med 1160 studenter fik allerede i 1951 ret til at tildele M.A.-titlen ... 1952 blev det anerkendt som Shinscidaigaku (»Universitet efter det nye system«) og blev dermed ligestillet med de store statsuniversiteter, idet det blev optaget i et forbund af 36 ligestillede universiteter, der rangerer over de øvrige universiteter. Dette nye universitetsforbund har valgt præsidenten for Sophia-universitetet, pater Oizumi S. J. til vicepræsident. — Et talende vidnesbyrd om de japanske katolikkers kvalitet er det, at der iflg. K.M. nr. 5/1953 er ikke mindre end 2000 japanske ordenssøstre, hvilket sikkert i forhold til det samlede antal katolikker er verdensrekord (3 gange så mange som f. eks. i Tyskland).

L. B. F. i »Catholica«

Paven og atomenergien

(sluttet fra Forsiden)

alle, der virkelig ønsker fred, om ikke at søge den i egen styrke og modstandens frygt, men i kærlighedens og retfærdighedens ånd. Derfor har den et vigtigt budskab til to sider, både til dem, der mener at kunne opretholde freden ved våbenmagt alene, og til dem, der i fortvivlelse over udviklingen fristes til at give teknikken skylden for, at farerne tårner sig op foran os. Pavens ord viser, at begge holdninger er lige ufrugtbare. Teknikken kan og bør anvendes til løsning af sultens og manglens stadig større problemer, og atomenergien kan måske på dette område få større revolutionerende betydning end på det militære. Men teknikken alene er ikke tilstrækkelig, hvis det åndelige grundlag ikke er tilvejebragt. Kærligheden og retfærdigheden kæmper mod hadet og frygten om herredømmet over de vældige kræfter, menneskeheden har fået i hænde, og foreløbig synes den negative indstilling at være den fremherskende. Vi er mere optaget af at frygte for, hvad der kan komme, end af at tage de nye muligheder i brug i et positivt arbejde for at finde en vej ud af de vanskeligheder, der er den egentlige årsag til spændingen i verden: den ulige fordeling af livsgoderne og manglen på en rationel produktion alene under hensyn til menneskehedens behov. Efter Pavens påsketale kan ingen være i tvivl om, hvorledes Kirken stiller sig til atomvåbnet. Men hans ord bør være mere end en konstatering af et standpunkt. De rummer en appel til handling, som det vil være klogt ikke at sidde overhørigt. (Catholica)

Katolsk

25. Juli 1954
102. Aargang
Nr. 30

Ugeblad

Ignatius af Loyola

Brødrene i Klosteret

De falske Profeter

„Tavshedens Kirke“

Ny Maria-Fest proklameres
1. November

Hele Livet igennem nærrede Pave Pius X en dyb og inderlig Kærlighed til Gudsmoder. Allerede som Barn havde han — siddende paa sin Moders Knæ — lært Maria at kende og at elske hende, og vi ved, at han gerne som Dreng valfartede til Madonna af Cendrole sammen med sine Legekammerater. Og efter at han var blevet Præst, uddybedes denne Kærlighed til Maria mere og mere.

I sine Sognepræsteaar indførte han Majandagterne i sit Sogn, og hans hjertegribende Prædikener tiltrak ikke blot Sognebørnene, men ogsaa Folk fra Nabolandsbyerne. I Seminariet i Treviso forstod han ogsaa at vække en dyb Kærlighed til Gudsmoder hos de unge, vordende Præster.

Pius X - „Maria-Paven“

Og var det ikke noget af en Skæbnes Tilskikkelse, at han netop skulle modtage Bispevielsen paa den Dag, da Mantova fejrede den himmelske Dronnings Fest? Sarto saa heri selv et Varsel om, at Maria vilde tage hans Pontifikat under sin Beskyttelse og ikke ophøre med at »se ned til ham med moderlig Kærlighed og vejlede ham i alle hans Handlinger«.

I Bispeliden i Mantova gik der næppe een Dag, uden at han talte til sine Seminarister om Kærligheden til den allerseligste Jomfru. Mariafestene fik

deres ganske særlige og festlige Præg, og da han kom til Venezia, blev det hurtigt almen kendt, at den ny Patriark nærrede en ganske særlig Kærlighed til Gudsmoders Naadebillede i Markusdomen.

Og da han kom paa Petri Stol, forebragte han da paany Gudsmoder alle sine Sorger og Bekymringer — han betragtede hende som sit Pontifikats Beskytterinde. Naar Klokkerne fra Peterskirken lød ved Middagstid og ved Aftentide og kaldte til »Angelus«, saa afbrød han Audienserne — de være sig offentlige eller private — rejste sig, blottede sit Hovede og bad. Paa 50 Aarsdagen for Defineringen af Dogmet om den ubesmittede Undfangelse udstrakte han Festen for Aabenbaringerne i Lourdes til at gælde hele Kirken og offentliggjorde en Rundskrivelse til Ære for den ubesmittede undfangne. Og trods alle Sorger og alt Besvær, der mødte ham i hans Paveaar, undlod han ikke een Dag at bede Rosenkransen. Med Blikket rettet mod Maria arbejdede og stred han for Kirkens Sag, indtil Himmeldronningen hentede ham tilbage fra denne Jordens Jammerdal til det evige høje.

*

Og denne Kærlighed til Maria bar Frugt. Faa Paver har haft en saa vidtrækkende og afgørende Betydning for Kirken som netop Pius X. Maatte da ogsaa den Kærlighed til Maria, der hvert Aar samler os danske Katolikker til de store Valfarter til Aasebakken og til Øm, varsle gode Tider for Kirken herhjemme.

Endnu et Billede fra de jyske Katolikkers store Maria-Valfart til Øm - Pontifikalmessen.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

DEN DANSKE
LANDMANDSBANK

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 383
Fillal: Amagerbro 125. Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6486
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 375

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Splis Rutana . lev sundt

Kontant

JØRGENSEN

Esbjerg . Tel. 114 (2 Lin.)

Jesu Selskabs Stifter

(31. Juli)

Helligdommen i
Loyola

Jesuitterne i
Danmark

Den berømte Statue i Ignatius-Kapellet i Slottet Loyola: Guds Naade overvælder den saarede Soldat Ignatius.

Ignatius »af Loyola« kalder vi den Helgen, der for 420 Aar siden stiftede Jesuiterordenen eller Jesu Selskab og stillede sig selv og sine Ordensfæller til Pavens Raadighed i Kampen for Guds Rige. Et bevæget Soldaterliv var gaaet forud for hans Beslutning om at vie sig Guds Tjeneste — og idag lætter Jesuiterordenen over 32.000 Medlemmer, fordelt over hele Jorden. Ignatius var af grevelig Æt og født i de baskiske Bjerge, og det gamle Slot Loyola slaar endnu den Dag i Dag som et levende Minde om den store Helgen. For et lille Hundrede Aar siden fuldendtes »Helligdommen i Loyola«: en majestætisk Rundkirke, omgivet af et Kæmpe-Kollegium, der idag tjener som Noviciat for flere Hundrede vordende Jesuiterpatres. Og midt i dette store Kompleks ligger selve det gamle Slot — som en Juvel i et Smykkeskrin.

Tidligt om Morgenen den 15. August 1534 saa man syv unge Mænd, Studenter ved Universitetet i Paris, gaa ind i en lille Kirke paa Montmartrehøjen, som dengang laa udenfor Byen, og begive sig ned i Kryptkirken. En af dem, der allerede var Præst, læste den hellige Messe, mens de andre knælede paa Gulvet omkring Alteret. Efter Kommunionen traadte de unge Mænd frem, og en efter en aflagde de det højtidelige Løfte om at ville tjene Gud i Fattig-

dom og ugift Stand samt inden et Aars Forløb at ville drage til det hellige Land for der at omvende Muhammedanerne: vilde det derimod ikke være muligt indenfor dette Tidsrum at naa over til Palæstina, vilde de gaa til Rom og bede den hellige Fader selv om at anvise dem deres Arbejdsmark.

Dette var Oprindelsen til Jesu Selskab, en ny Orden i Kristi Kirke, der siden skulde udrette saa store Ting for Guds Riges Udbredelse paa Jor-

den. Ignatius af Loyola, den tidligere spanske Officer, og hans Venner andede dengang ikke, at deres Samfund inden ret længe vilde være spredt over hele Jorden og inden hundrede Aar vilde tælle 15.500 Medlemmer, der udfoldede en rig Virksomhed i 444 Kollegier, 56 Seminarier og Hundreder af Missionsstationer i de hedske Lande. Alle disse apostoliske Arbejder blev standset i 1773, da Pave Clemens XIV af de bourbonske Hoffer, eller rettere deres vantro Ministre i Frankrig, Sanien og Portugal blev tvunget til at ophæve Jesu Selskab. Paven havde ment at kunne skaffe Kirken Fred ved at ofre denne Orden. Men Freden var dyrekøbt, og Vantroen triumferede.

Det varede dog ikke længe, førend Jesu Selskab blev genoprettet; først i Rusland, siden paa Sicilien, og endelig 1814 over hele Jorden. Efterhaanden som Medlemsantallet atter voksede, udvidedes dets Virkefelt, saaledes, at der 1953 arbejder over 32.000 Jesuiter i Herrens Vingaard; heraf er over 15.000 Præster, ca 10.000 studerende (Skolastikere) og over 4000 Lægbrødre; 5000 virker i Hedningemissionen, hvorfor Propaganda'ens Kardinal fornylig kaldte Jesu Selskab: Kirkens største Missionsorden.

I de danske Lande begyndte Jesuiterordenens Virksomhed henimod Slutningen af det 16. Aarhundrede, da de overtog Sjælesorgen i *Allona*. I det følgende Aarhundrede, i Fyrreerne, saas Medlemmer af den flandrobelske Provins i *København*, hvor de som Præster hos den spanske Gesandt Rebolledo betjente et Kapel, som fandtes paa Østergade. Efter Rebolledos Afrejse blev tyske Jesuiter Præster hos den kejserlige Gesandt, som havde sit Kapel paa Købmagergade. Efterhaanden overtog de Omsorgen for alle Katolikker i København saavel som paa Landet, nemlig de fremmede Tropper, de tilreisende, de fangne og syge og Konvertitter. Denne deres Menighed var ikke saa ringe, omkring Aaret 1760 talte den 3500-4000 Medlemmer; heraf boede 300 paa Landet. I 2. Halv-

7. Søndag efter Pinse

25. Juli 1954

DE FALSKKE PROFETER

Søndagens Evangelium (Matthæus 7)

Paa hin Tid sagde Jesus til sine Disciple: Vøgt eder for de falske Profeter, som kommer til eder i Faareklæder, men indvortes er glubende Ulve. Paa deres Frugter skal I kende dem. Samler man vel Vindruer af Torne eller Figner af Tidsler? Saaledes bærer ethvert godt Træ gode Frugter, men det slette Træ bærer slette Frugter. Et godt Træ kan ikke bære slette Frugter, og et slet Træ kan ikke bære gode Frugter. Hvert Træ, som ikke bærer god Frugt, skal omhugges og kastes i Ilden. Derfor skal I kende dem af deres Frugter. Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre! skal indgaa i Himmerige; men den, som gør min Faders Vilje, som er i Himlene, skal gaa ind i Himmerige.

del af det 17. Aarhundrede kom Præster af samme Orden til Glückstad, Frederikstad og Fredericia, hvor de havde Sjølesorgen for de katolske Emigranter og Soldater. Der findes endnu Optegnelser om dette apostolske Arbejde fra Fredericia, der giver

Indgangen til det gamle Slot Loyola.

et interessant Billede af de daværende Forhold.

Her begyndte Jesuitternes Virksomhed i 1674, da de blev Feltpræster for de Hjelptropper, som Fyrstbiskoppen af Münster sendte herop i den skaanske Krig. Paa Grund af en Overenskomst med denne Biskop udvidedes Patrenes Virksomhed i 1686 til at omfatte alle Katholikker i Jylland og paa Fyn. Samme Aar byggedes ogsaa en lille Kirke i Fredericia, hvor Patrene besørgede Gudstjenesten i de følgende 100 Aar. Sjølesorgen befattede sig dog mest med de udenlandske Katholikker, først og fremmest Soldaterne, men der fandtes desuden heller ikke saa faa katolske Haandværkere, Arbejdere og Artister i Landet. For at naa ud til disse spredte Faar maatte der hvert Aar foretages ret besværlige Rejser, hvortil Regeringen ydede Tilskud og gav bl. a. fri Vogn og Færge. I *Haderslev, Aarhus, Randers og Aalborg* holdtes regelmæssig Gudstjeneste for Soldaterne; men ogsaa de civile Katholikker, der boede i Nærheden, havde Adgang.

Fra »Fladstrand« (Frederikshavn) maatte Invaliderne komme til *Aalborg*, hvor der blev læst Messe i »Kommerzhuset«. Paa Rejsen til Garnisonen i *Nyborg* gjorde man Holdt i *Odense*, helst paa en Markedsdag, fordi man saa altid var sikker paa at træffe nogle Katholikker dér. Fra *Korsør* sendte den øverskommanderende sine katolske Soldater til *Nyborg* efter Anmodning af Pateren. Paa Hjemvejen fra *Nyborg* gjorde man en Af-

NOTER

Den næste Radio-Gudstjeneste

kommer Søndag 15. August Kl. 8.05—8.45 fra Kolding. Program næste Uge.

stikker til *Svendborg*, ligesom man paa Rejsen til *Aalborg* besøgte Katholikkerne i *Viborg*. Paa denne Maade lykkedes det at bevare Troen for en hel Del Familier i Købstæderne; de gled først over til Lutherdommen, da disse apostolske Rejser ophørte ved Aarhundredskiftet.

I det 19. Aarhundrede bragte Pestaalet 1853 to Jesuitter til København, nemlig P. de Pozzo og Broder Lerner, som i tre Maaneder hjalp Præsterne ved Sygeplejen. Pater de Pozzo var desuden med i det Udvalg, der stiftede Ansgariusforeningen. — Ti Aar senere saas atter to Jesuitter i København, idet P. Zurstrassen og P. Roh holdt en Mission i St. Ansgars Kirken i Julen 1862. En varig Virksomhed i den danske Vingaard paabegyndtes dog først i Halvfjerdserne, da Præfekt Grüder tilbød de landsforviste tyske Jesuitter Ophold og Arbejde i sit Distrikt. I Aarenes Løb koncentrerede deres Virksomhed sig om Aarhus (Kirken bygget 1878—81), Sankt Andreas Kollegium i Ordrup (til 1920) og København, hvor de overtog St. Knuds Skole i 1883, opførte en ny Skolebygning i Stenosgade 1886—87, Jesu Hjer-

ORIENTERING

DE FALSKE PROFETER

Lige siden Krigens Afslutning har hele Europa været hjem søgt af en Art »Plage«: Alle vegne hører man Beklagelser over »Jehovas Vidner«s Proselytmageri, og man maa tilstaa, at deres Tilhængere er i Besiddelse af en utrolig Idealisme, som vi Katholikker maa søge med Lygte efter indenfor vore Rækker. Efterhaanden optræder »Vidnerne« nu saa talrige paa Gader og Stræder med deres Tidsskrift »Vagttårnet«, at vi er nødsaget til at tage Stilling til deres Propaganda — enhver Kristen bør vide, hvem og hvad det er, han har foran sig.

»Jehovas Vidner« er en Sekt, der blev stiftet af den amerikanske Købmand Russel (1852—1916) i Pittsburg i 1872. Russel var opdraget i den strenge kalvinistiske Religion med dens dystre Forudbestemmelseslære og fandt først efter lang Søgen den indre Fred i den adventistiske Lære om Fornægtelsen af Helvede gennem det ondes Ødelæggelse. Fra Adventismen overtog han ogsaa Troen paa Verdens snarlige Undergang. Sammen med en Del ligesindede startede han en Studiekreds til Forstaaelse af Biblen, som han mente, at han var den første, der havde fattet rigtigt. Den tyveaarige Russel havde forlængst mistet Interessen for sin Faders Forretning, som han var optaget i, og be-

sluttede sig til helt at hellige sig Forkyndelsen af denne »forbavsende Sandhed«. Russel forkyndte, at han var viet »til Præs« af Helligaanden og at det var hans personlige Mission at være Forløber for »Kristi tusindaarige Rige«.

Imidlertid var denne »Folkefører«s personlige Livsførelse langt fra at være rolig og ordnet. I 1887 indledte hans Hustru Skilsmisseansøgning mod ham for Utroskab og Grusomhed. Efter Bevisførelsen fandt Retten, at Russels Livsførelse var tilstrækkelig til »at gøre Livet til en uudholdelig Last for en fintfølede kristen Kvinde.« Senere geraadede han atter ud i en Retssag paa Grund af et Bedrageri. Efter hans Død (i 1916) overtog hans Forsvarer, »Dommer« Josef F. Rutherford, hans Arv.

Rutherford var en meget produktiv Forfatter. Han gjorde »Jehovas Vidner« til et stort Foretagende under Navnet »Vagttårnets Bibel- og Traktatselskab«.

Rutherfords Efterfølger er Nathan Homer Knorr, der fra at være Medhjælper i Forlaget var blevet dets Chef. Da han aabenbart har draget Lære af baade Russels og Rutherfords personlige Reklame, holder han sig i Baggrunden og undgaar enhver Form for Publicity. Han foretager imidlertid store Rejser for Firmaet og berøjste saaledes hele Europa i 1947 for at tilrettelægge Propagandaen.

Der findes i Øjeblikket omkring 500.000 »Jehovas Vidner« i USA og

tilsammen næsten 3 Millioner i hele Verden. I Amerika støttes »Jehovas Vidner« af omtrent 3000 »Herrens Tjenere«, der paa Grund af Militærnægtelse er interneret i forskellige amerikanske Fængsler. I Tyskland tæller Vidnerne omkring 20.000 Medlemmer.

*

Hvorledes forholder vi os overfor »Jehovas Vidner«?

Der gælder idag det samme, som Kirkeforfatteren og Sagfører Tertulian fra Kartago skrev. Han giver de Kristne, der hjemsoegtes af Vranglærerne følgende gode Raad: »Maaske er du velbevandret i den hellige Skrift — men vogt dig alligevel! Du opnaar ikke nogetsomhelst, du sætter blot Tid og Ulejlighed til og ærgrer dig.«

Og saa det korteste og mest probate Raad: En Diskussion med »Evangelisten« eller »Pilgrimmen« ved din Dør er formaalsløs. Han vil ikke høre paa dig. Indtag du bare samme Standpunkt!

»Jehovas Vidner« søger at afsætte deres Blade og Tidsskrifter under de mest harmløse og tillokkende Titler som f. Eks. »Den ny Verden«, »Gud er virkelig«, »Riget er nær«, »Sandheden vil gøre jer fri« »Vaagn op« eller »Vagttårnet«. Lad dig ikke bluffe af Titlerne og disse Blades skikkelige Udseende. Lad dig ikke føre vild, men tilbagewis helligt og bestemt alle disse Skrivelser!

Ignatius-Kirkens mægtige Kuppel.

le Kirken 1892—95 og senest Niels Stensens Gymnasium i 1954.

*

Meget er der blevet skrevet for og imod Jesuiterordenen, og de utroligste Ting er bleven fortalt og troet, Ting, som man skulde mene ethvert Barn vilde kunne erkende som idel Løgn og Bagvaskelse.

Vil man derfor lære Jesu Selskab at kende, som den er, hør man gaa til Kilderne. Disse er »Konstitutionerne«, Ordenens Statuter, som er bleven forfattet af Ignatius og godkendt af de kirkelige Myndigheder, og den h. Ignatius »aandelige Øvelser« (Eksercitier), særlig Betragtninger om Kristi Efterfølgelse og Slutningsbetragtningen om Kærligheden til Gud. Her har vi Kilden til dette Samfunds indre Aand, som bestaar i trofast Efterføl-

Udsigt over Loyola-Helligdommen i de baskiske Bjerge.

gelse af Jesu apostoliske og præstelige Liv til størst mulig Ære for den himmelske Fader og til størst mulig Gavn for Sjælene. Den har faaet et prægnant Udtryk i Ordenens kendte Devise: *Omnia ad majorem Dei gloriam* = Alt til Guds større Ære!

I denne Aand har Jesu Selskab virket ned gennem Tiderne; det er denne Aand, der har frembragt saa mange rige Frugter i Guds Kirke; det er ogsaa denne Aand, der har ført saa mange af dets Medlemmer til Hellighed. Helgener som Ignatius, Frans Xaver, Petrus Canisius, Aloysius, Stanislaus, og et stort Antal Helgener og Salige er jo lige saa mange Vidner, der siger god for Jesu Selskab; de er dets største Hæder her paa Jorden og dets Krone i Himlen.

S. J.

Brødrene indenfor Klostermurene

Dom Stephan Hilpisch O. S. B. har paa Forlaget *Ars Liturgia, Maria Laach*, udgivet en lille Bog: »Klosterleben — Möncheleben«, hvori han giver Læserne et godt Indblik i Livet i Abbediet *Maria Laach*, som han hører til. Her gengiver vi Kapitlet om Brødrene i Klosteret.

*

Hvis Klosterfamilien kun bestod af Præster, vilde den ikke være et sandt Billede af Kirken, som bestaar af Guds Folk og Præsteskab. Tilsammen udgør de Kristi Legeme, en Enhed med mange Lemmer, som hvert har sin særlige Tjeneste at udføre, og hvoraf intet kan føle sig mere betydningsfuldt end andre.

Til Klosterfamilien hører foruden Præsterne Brødre, som ingen præstelig Vielse har. I Klostersamfundet er de ikke lavere Funktionærer og endnu mindre Patrenes Tjenere, men netop deres Brødre. De er ikke blevet optaget i Ordenen af praktiske Grunde, men for den ovenfor omtalte Enheds Skyld, saa at det Ord, Vor Herre sagde: »Kald eder ikke Mester — een er jeres Mester, men I er alle Brødre

(Matt. 23, 8),« kan blive opfyldt i Klosteret.

Det er i Munkeordenen som i en kristelig Familie, hvor een af Sønnene af Gud er blevet kaldet til Præst, mens de andre Søner er Bønder, Haandværkere eller Embedsmænd. Den Broder, der er Præst, ser ikke ned paa de andre, men føler, at han paa en særlig Maade maa bede og bringe Ofre for dem, og de andre er taknemmelige og glade, fordi Gud har udvalgt en af deres Familie til sin særlige Tjeneste. St. Benedict siger om den Munk, som er blevet Præst: »Den indvielse maa vogte sig for Stolt-hed og Hovmod, han maa stadig gøre Fremskridt paa Vejen til Gud og for alle være et Eksempel paa Ydmyg-hed.«

Brødrene deler i alt Patrenes Liv; deres Dragt adskiller sig kun lidt fra Præsternes, og de spiser med dem i det fælles Refektorium. De beder deres Officium paa Modersmaalet, men Ovræsættelsen følger nøje den latinske Korbøn.

Det Arbejde, Brødrene udfører i Klosteret, er mangeartet, og ved deres Gerning bliver Benediktinerabbediets liturgiske Liv muligt. En Gren af Virk-

somheden er Landbruget: Agerbrug og Kvægavl; thi Klosteret har et udstrakt Landbrug, som sikrer dets Eksistens. Her virkeliggøres det apostoliske Ideal, som ogsaa laa St. Benedict paa Hjerte, nemlig dette »at leve af sine Hænders Arbejde.«

En anden Gruppe Brødre tager sig af Haven. I sin Klosterregel omtaler St. Benedict Haven og ønsker dets Grøntsager og frisk Frugt paa Munkenes Bord. Derfor behandles Haven med særlig Kærlighed, og den i Maria Laach er et rent Paradis med Plæner og Blomster, Frugttræer af alle Slags; Drivhuse og Køkkenurter. Gartnerbrødrene sørger for Blomster i Kirke og Kloster paa Festedagene, og hver Munk faar paa sin Navnedag eller en eventuel Mindedag en festlig Buket paa Bordet.

I Stalde og paa Græsmarker virker den tredje Gruppe Lægbrødre, og Klosterets Kvægavl er anerkendt vidt og bredt.

Paa Engene græsser broget Kvæg, unge Heste springer om paa Græsmarkerne, fredeligt gaar en Faareflok gennem Dalen, fra Hønsedaalen høres Klukken og Pippet, og fra et Sted i Nærheden høj Grynten. Een Broder sørger for Kostaldens Beboere, en anden for Svinehusets, en tredje for Fjerkræet, og en fjerde tagr sig af Bierne. Til Maria Laach hører ogsaa

Fiskeriet paa Soen, og »Broder Fiske-
mester« og hans Medhjælpere over her
Apostelen Petrus' Gerning.

Landbrug, men ogsaa Haandværk
drives i Klosteret. I St. Benedicts Klo-
stre er Haandværket lige saa gammelt
og ærværdigt som Arbejdet i Mark og
Have. I sin Munkeregel *ønsker St.
Benedict sig Værksleder*, og et Kapitel
har han helliget »de Brødre, som for-
staar sig paa et Haandværk.« I Maria
Laach er der saa at sige intet, for
hvis Skyld man vil kunne blive nødt
til at tilkalde en Haandværker udefra,
hvad enten det nu drejer sig om An-
bringelse af en elektrisk Ledning, om
Opførelse af en Mur eller Reparation
af en Bil. Store Arbejder kan udføres,
men ogsaa de smaa; Kurve flettes, og
Børster bindes; der er Fagfolk til alt.

Kommer man ind i Avlsgaarden,
ser man til højre Smedeværkstedet,
hvor Hamrene drøner, og Maskinerne
gaar Dagen igennem. Flere Brødre
er beskæftigede her, og mangt og meget
i Kloster og Kirke vidner om deres
Dygtighed. De forstaar sig ogsaa paa

Vandlejninger og Varmør og lader
sig bestemt ikke bringe i Forlegenhed,
naar et eller andet skal laves eller re-
pareres.

Ikke mindre vigtigt er Snedkeriet,
hvor det haandværksmæssige Arbejde
støttes af moderne Maskiner. Her bli-
ver alle Møbler, alt Snedkerarbejde
for Kloster og Kirke fremstillet.

Elektroteknikerne har sin store Ge-
ning i vor Tid, og ogsaa han har faaet
sin Plads i Klosteret, hvor han tager
sig af Lysledninger, Telefon, Ringe-
apparater og Radio... De Haandvær-
kere, som sørger for Tøj og Sko, har
en Masse at bestille. Skrædderen har
alle Munkedragterne at sy og repara-
re, ligesom Skomagere laver nye
Sko og gør de gamle i Stand. Garvere
og Sadelmagere mangler heller ikke,
og ogsaa de er Mestre i deres Fag.

I Bogbinderiet bliver Bøger og Tids-
skrifter til Biblioteket bundet ind;
men ogsaa bragtfulde Bind i Skind og
Pergament til de liturgiske Bøger for-
arbejdes her.

Selvfølge er der ogsaa dygtige

Da Kristendommen kom til Korea

»Himmelkongens Religion«

(sluttes)

Og de naaede frem

7. Oktober 1835 brød Biskop Bru-
giere op. Pater Maubant skulde følge
efter, saa saare det var forsvarligt af
forsigtighedsmæssige Grunde. Knap
en Uges Tid senere fik Pateren den
forfærdelige Efterretning, at Biskop-
pen pludseligt var blevet alvorligt syg
og var død umiddelbart førend han
naaede til Grænsen. Nu var Pater
Maubant alene. Nuvel, det var aaben-
bart Guds Vilje, at han skulde drage
til Korea alene, og han begav sig uop-
holdeligt af Sted for at møde de
Kristne, som ventede paa Biskoppen
ved Koreas Grænse.

Stjernerne funkede paa en mørk
Nattehimmel, da Pater Maubant den
12. Januar 1836 ad Snigveje passerede
den mandshuriske Grænsestation Pyen-
men, ledsaget af tre koreanske
Kristne. Foran sig havde de et vidt-
strakt Lavland. Vejen gennem dette
øde Omraade førte gennem ensomme,
uhyggelege Skovstrækninger der dan-
nede Grænsen mellem Korea og Mand-
shuriet. De var nu en Times Vej fra
Yalu. Paa den anden Side af Floden
laa Grænsebyen Wijou, som de nød-
vendigvis maatte passere. De vidste,
at Kontrollen ved Byen var meget ef-
fektiv — enhver, som vilde forbi,
maatte angive Grund og Formaal med
sin Færd og ydermere underkaste sig
en nøje kropslig Visitation. De maatte
derfor indtil de mindste Detailler
træffe Forberedelser til denne Græn-
seoverskridelse. Det vilde sikkert have
været dem umuligt at slippe igennem,
dersom de ikke havde kunnet benytte
sig af en koreansk Skik, der var som

skabt for dem netop til dette Formaal.
Thi naar en Koreaner bærer Sorg, saa
klæder han sig i en lang, hvide-gul
Kjortel, der naar ham ned til Fød-
derne. Paa Hovedet bærer han en stor,
klokkeformet Hat, der skjuler det me-
ste af Ansigtet, og for den øvrige Del
af Ansigtet holder han et Silketør-
klæde, der er spændt ud mellem to
Bambuspinde. Paa denne Maade er
det muligt at skjule Ansigtet for et-
hvert uønsket Blik. Denne Dragt iførte
Pater Maubant sig. Og saa begav de
sig paa Vej.

»Da vi havde tilbagelagt en Times
Vej — fortalte Pater Maubant senere
— sagde mine Ledsagere til mig, at
vi nu var ganske nær ved Byen«. Nog-
le Koreanere kom dem i Møde, og der
var virkelig Fare for, at man skulde
fatte Mistanke til dem. Men for at
undgaa at blive kendt, lod Pateren
sig paa et aftalt Tegn falde om paa
Jorden, som om der var tilstødt ham
noget. Hans Ledsagere bøjede sig ned
over ham, saaledes at de forbypas-
serende ikke kunde se ham, og de
blev liggende ved hans Side, indtil de
atter var alene. Det var Nat, en kold,
uhyggeleg Vinternat. De havde nu væ-
ret 48 Timer undervejs kun afbrudt
af ganske faa Hvil for ikke at opholde
sig i dette farlige Grænseomraade
længere end allerhøjst nødvendigt.
Men nu forestod der dem det aller-
vanskeligste. De stod ved Yalu, Is-
dækket var stærkt nok til at bære, og
Nattemørket var dem en god Hjælper.
Uden Besvær kom de over Floden.
Lige foran dem ragede Wijou's Byport
op, og her var det koreanske Toldsted.
Hastigt bøjede de af mod Nord og gik
nu mellem Flodbrededen og Byen
langs Bymuren. Alt var tyst og stille.

4 Med bankende Hjerter lyttede de til
den mindste Støj, medens de tavse
sneget sig af Sted. Da hørte de pludselig
en Raslen bag sig. Endnu et Par
Skridt, og de stod ved en Bæk, der
løb ud fra Byen gennem en Aabning
i Muren. Her gjorde de Holdt. Endnu
engang spejdede de sig om til alle
Sider, saa bøjede den forreste sig og
vadede gennem Bækken ind under
Muren. De andre fulgte efter. Var-
somt famlede de sig frem i den ravn-
sorte, vaade Hvælving. Nu var den
første naaet igennem. Han standsede
og spejdede. Alt var stille — det var
faktisk, som var det lykkedes dem at
slippe ubemærket ind i Byen.

Den første steg nu op af Bækken og
begav sig fremad ad den aftalte Vej
for at se, om der var Mulighed for
at drage videre uden Risiko. Han var
allerede et godt Stykke fremme ad
Vejen, da de andre krøb frem af Mura-
abningen. Da lød der med eet en
voldsom Gøen bag dem. Det var Hun-
den fra Toldvagten, der havde faaet
Øje paa dem. »Nu er det ude med os,«
sagde jeg til mig selv,« fortalte Pater
Maubant senere. »Nu kommer Told-
vakterne og Grænsevagterne, og saa
opdager de vores List. De vil da ud-
spørge os og hurtigt blive klar over,
at jeg er Udlænding.« Og Følgen vil-
de være den sikre Død. De havde
imidlertid Aandsnærværelse til ikke
at søge tilbage til Muraabningen for at
finde Skjul; der vilde man let have
fundet dem, men gik roligt videre,
som om Hundens Gøen slet ikke ved-
kom dem. Og efter en Stunds Forløb
holdt den virkelig inde, og Faren var
drevet over.

»Jeg tænkte straks paa at søge ind
i et Værsthus eller det første det bed-
ste Privathus for at søge Skjul,« for-
talte Pater Maubant videre. »Men det
var der imidlertid ikke Tale om. Vi
skulde forbi endnu et Grænsested. Til
alt Held var der atter en Slags Vold-
grav, hvor vi kunde søge Ly. Altsaa

Murere og Malere mellem Brødrene, og de har altid nok at gøre i det vidtløftige Bygningskompleks.

Da Brødrene er fuldt uddannede som Haandværksmestre, har de Lov til at have Lærlinge, og det forekommer ogsaa i næsten alle Værkstederne. De unge bor sammen i et særligt Lærlingehjem, som ledes af en Pater, og udgør en glad og tilfreds lille Kreds.

Fra ældgammel Tid har Kunsten og Munkene hørt sammen, og saadan er det stadig i Maria Laach, hvor der dyrkes baade Maler- og Billedhuggerkunst, skæres ud i Træ og arbejdes i Sølv og Guld. Kirke og Kloster og Abbediets Omgivelser fortæller om Kunstnerens Evner og Flid.

Bager og Slagter sørger for de mange Menneskers Kost, og ved Porten tager en Broder sig af de fattige, som Klosteret bespiser. En anden Broder modtager de fremmede, som besøger Abbediet, og besvarer utallige Spørgs-

«Broder Skræder»

igen ned i det kolde Vand, paany en uhyre Spænding, om det nu vilde lykkes, atter en Svæven i den største Livsfare — da de fire Mænd med eet blev staaende som ramt af Lynet. Et Lysskær strejfede Vandet — en Mand med en Lygte i Haanden. Havde man alligevel givet Besked fra det første Grænsested — var de nu opdaget. Hjerteligt sad dem oppe i Halsen. Men atter engang drev Faren over. Manden med Lygten forsvandt igen. Gud havde paany beskyttet dem. I et nu var de oppe paa den anden Side af Bækken. De aandede lettet op. Den første Missionær var kommet til Korea.

Ledsagerne førte saa Pateren til en afsides liggende Hytte og bad ham tage Plads paa Gulvet. I et koreansk Hus findes der nemlig ingen Stole. Der blev stillet et lille sekskantet Bord foran ham, og man bragte ham styrkende Mad bestaaende af raa Roer og Ris, køgt i Vand. Efter Maaltidet blev der gjort en koreansk »Seng« rede til Pateren: en Straamaatte blev rullet ud paa Gulvet og en lille firkantet Træblok stillet hen som Hovedpude. Det blev kun til et kort Hvil. Efter et Par Timers Forløb blev han vækket — inden Dagry maatte man atter af Sted, først til Fods, senere til Hest, en Tur, der skulde koste mange Strabadser.

Endelig paa den femtende Dag naaede de frem til Dalen, hvorigennem den brede Han'-Flod slyngede sig i mange Bugtninger. Foran dem laa en lang Murkæde, hvis Taarntinder raagede op mod Himlen. Mange Steder var Muren gennembrudt af Porte, de større overdækket med Tag efter kinesisk Skik. Rundt om laa et Utal af smaa, lave Huse, bag hvilke man saa de kejserlige Paladser og Templerne rejse deres imponerende Mure. Det var Seoul, Koreas Hovedstad, som den modige Troens Forkynder nu skulde erobre for Kristus.

maal. Da Egnens Posthus findes i Klosteret, er det en erfaren Broder, som besørger Arbejdet dér.

Tidligere lavede Brødrene ogsaa Maden, men nu har Mariasøstre, som er fordrevet fra Breslau, overtaget det Arbejde. Men Rengøring, Vinduespudsning, Fyring o.s.v. tager Brødrene sig af, ligesom det er en Broder, der passer Vaskeri og Linnedkammer.

Hver Broder finder den Plads, der svarer til hans Anlæg, og alle arbejder for Gud, til hans Ære og af Kærlighed til Næsten. Naar Maria Laachs Klostersamfund er saa velordnet, som det er, skyldes det i meget høj Grad Brødrenes Dygtighed. De bærer en stor Del af Byrderne og sikrer der ved Liturgien, og at medvirke dertil er deres Stolthed og Glæde.

Pater Hilpischs Skildring af den Gerning, Benediktinerordenens Lægbrødre udretter, er i Virkeligheden en Skildring af alle Ordenssamfundets Lægbrødres Gerning.

Den lille Karavane fulgte selvsagt ikke den brede Vej, som førte direkte ind gennem Byen. Man valgte de snævre smaa Gyder, der snoede sig opad mod Centrum. Med eet gjorde de Holdt udenfor et Hus. En af Ledsagerne aabnede Døren, og Pater Maubant traadte ind i det lavloftede Rum, hvor der var samlet en Snes Kristne. De hilste ærbødigt Pateren velkommen og modtog hans Velsignelse. Han var ved Maalet — Arbejdet kunde begynde.

* * *

TAVSHEDENS KIRKE

KINA

— Efter at Komunisternes Forsøg paa i Shanghai at etablere en »uafhængig Kirke« og at udrykke Kristendommen ved offentlig Forfølgelse er slaaet helt fejl, griber man nu til ny Terrormetoder. Man søger at holde de Troende i Angst og Bæven ved fra Tid til anden simpelthen at lade de førende Katolikker forsvinde. Ifølge Meddelelser, der er indløbet til Hongkong, har Myndighederne ladet en Del prominente Katolikker, som deltog i en Valfart til Gudsmodervalfartstedet Zosc, forsvinde ganske lydøst. Enhver Katolik, som offentlig forsvarer sin Tro, løber Risikoen for en skønne Dag at blive bortført i en Bil, der bremser op ved Siden af ham paa Gaden eller paa anden Maade forsvinde, uden at hans Paarørende faar noget som helst at vide om, hvor han er blevet af. (KIPA)

RUSLAND

— Radio Vaticana har for nylig atter beskæftiget sig med den paastaandede Religionsfrihed i Rusland. Og me-

I korte Træk -

Den Hellige Fader har sendt det Apostoliske Nuntiaturs i Wien et Bølle paa 27.000 østrigske Shillinge til Lindring af Nøden i de af Oversvømmelserne ramte Omraader. (KNA)

Dominikanerordenens Generalmagister P. Suarez O.P. er afgaaet ved Døden. Den hidtidige Provincial for den amerikanske Dominikanerprovins, P. Mac Dermott, Washington, har overtaget Ledelsen af Dominikanerordenen indtil Valget af en ny Generalmagister har fundet Sted. (KIPA)

I Katedralen i Plymouth har Biskop Francis Grimshaw meddelt Præstevielser til den 600. Alumne i det engelske Seminarium for sene Præstekald. (KNA)

I Anledning af 100-Aaret for Oprettelsen af det katolske Universitet i Dublin, har det irske Postvæsen 19. Juli udsendt et Mindefrimærke med Billede af Kardinal Henry Newman, der var Medgrundlægger af Universitetet og tillige dets Rektor i Aarene 1854—1859. (KNA)

Over 400 Delegerede fra alle Egne af Europa deltog i den Europæiske Sakristankongres, som netop har fundet Sted i Brugge i Belgien. (KNA)

De vigtigste Møder under de tyske Katolikkers aarlige »Katholikentat«, der i Aar finder Sted i Fulda, vil blive udsendt i Fjernsyn. Afslutningsmødet 5. September udsendes over samtlige tyske Fjernsynsstationer. (KNA)

dens Myndighederne i Sovjetunionen stadig hævder, at Religionsundervisningen er Forældrenes Sag, saa viser en netop publiceret officiel Bog med Tittelen »Religiøs Overtro og dens Farer« Kommunisternes virkelige Maal og Hensigter. »De Mødre, der er optaget af religiøse Følelser«, hedder det i denne Bog, »hindrer Børnenes aandelige og intellektuelle Udvikling, bringer dem Fordomme og tvinger dem til at deltage i Gudstjenester«. Derved bliver Børnene ikke til modige Stridsmænd, men derimod til jaummerlige Slaver af den religiøse Overtro. Skriftet opfordrer Lærerne til at modarbejde »Forældrenes negative Indflydelse«. (KNA)

CZEKOSLOVAKIET

— De kommunistiske Myndigheder i Prag ser nu som før den bedste Maade at løse det katolske Spørgsmaal paa ved at fjerne Præsterne fra deres Sogne og at splitte de mest trofaste Katolikker. I Maanederne April og Maj i Aar mener man med Sikkerhed, at 140 Præster og ca. 3000 førende Katolikker er blevet arresteret. Motiveringerne og de fiktive Grunde til disse Arrestationer bærer mere og mere (fortsættes Side 358)

Vore landsformænd

I de 6—7 år, DUK har bestået, har vi kun haft 4 landsformænd, hvoraf den 4. lige er blevet valgt. Enhver må føle sig fristet til nu som tidligere at ønske at kunne se ind i fremtiden. Hvad vil den bringe? Hvilket særpræg vil den nye periode få? Ingen ved det, ligeså lidt som vi vidste det, da de tre tidligere blev valgt. Men vi ved, hvad de 6 år bragte, vi ved og kender det særpræg, de hver især satte på DUK under deres arbejde.

Først var der Sven Damsholt. Han blev landsformand, da det hele var i en stor forvirret opvækst, og hvad gav han særligt?

Når et foretagende som DUK er i vækst, vil der samtidig komme alle mulige forslag frem om, hvordan grundlaget skal være, hvad der skal være det bærende, og her er det, vi klart kan se, hvad Sven kæmpede for. Hans mål var altid Gud, sådan som det siden var og skal være i fremtiden for DUK's arbejde. Foreningen kan ikke have andet mål end at styrke livet i Gud for den enkelte og for helheden, og sammenhængende med det, understregede han, at vi, der følte det som et kald at arbejde i foreningerne, måtte gå Guds veje, måtte have Gud i centrum og holde os åbne for Gud, for at arbejdet overhovedet kunne bære frugt.

Dermed var grundakkorden slået an, og den klinger endnu, fordi det stadig er blevet os klarere at Sven så rigtigt dengang.

Da Sven gik af i 1950 blev Poul Guldager landsformand. Han havde i lang tid hjulpet Sven især som leder af arbejdet med Øm-borgen, som netop skulle være stedet, hvor vi lærte at forstå, hvad der var grundlaget for vort arbejde.

Det blev Pouls store gerning at gøre Øm-borgen færdig i en sådan ud-

Arbejdslejren

Arbejdslejren bliver altså som meddelt i dagene fra den 8. til 14. august. Arbejdsholdet vil blive ledet af *Aage Christoffersen, Jens Baggensvej 44, Århus*, til hvem tilmelding skal ske. Prisen for deltagelse i hele ugen bliver 25 kr., men det er muligt at komme for kortere tid, hvis det passer bedre.

Det kan endnu ikke oplyses, hvem der bliver lejrens præst, men der vil blive gjort alt for at få en fast lejrpræst.

Som meddelt sidste gang, består opgaven først og fremmest i at gøre køkkenet helt i orden, men der skal også lægges nyt tagpap på hovedbygningen. Begge opgaver kræver stor omhyggelighed, og vi håber, at så

DUK's generalforsamling blev som sædvanlig indledt med messe i Øm-borgens kapel. Inden åbningen af generalforsamlingen fik Børge Berg ordet. Han takkede DUK's ledelse for det store arbejde, der indtil nu var blevet udført, pålagde os altid at stole på hinanden og at lade Kristus leve

strækning, at vi må kunne kalde ham for Øms bygmester. Uden hans indsats var det ikke blevet til noget, og dermed gav Poul sit særpræg ved at give os dette vidunderlige sted, hvor vi virkelig kan fordybe os i det, det kommer an på.

Da Poul rejste til udlandet, blev Jan Locher valgt til landsformand, og dermed indtrådte en helt ny situation. Grundlaget var givet ved Svens arbejde, Øm var bygget takket være Pouls store indsats, og nu skulle arbejdet stabiliseres. Jan bestræbte sig på at få samarbejdet igang. Landet over var vi anbragt, og derfra skulle vi samarbejde. Vi måtte ikke være os selv nok. Om dette er lykkedes, er det for tidligt at udtale sig om, men der er blevet såvel værdifulde frø ved dette arbejde, og nu er det vor opgave at høste sæden under den nye landsformand.

Vi ved ikke, hvordan tiden vil forme sig. Det er for så vidt noget helt nyt, der er sket, idet vi nu ser, at provinsen har fået så mange kræfter, at de mener, at de nu kan løfte og løse opgaverne.

Fra alle sider skal der lyde et ønske om velsignelse og kræfter til arbejdet og løfte om sammenhold i tiden fremover.

BØRGE BERG

Gyldenløvesgade 7,
Århus. i juli 1954.

Løvet være Jesus Kristus

Kære D.U.K.ere og kammerater hele landet over.

Med denne hilsen vil jeg personligt gerne takke jer hver i sær, fordi I gennem jeres delegerede ved generalforsamlingen på Øm-borgen, den 11. ds. har valgt mig til at være jeres formand.

Jeg beder alle om jeres forbøn til, at Gud må give kræfter, klogskab og udholdenhed til, sammen med dem jeg skal arbejde med, at kunne gøre en virkelig nyttig indsats for en arbejds- og velsignelsesrig fremtid til gavn for D.U.K., ligesom mine forgængere, Sven, Povl og Jan har gjort det. Med viljen til at få det bedste samarbejde med alle, beder jeg Gud give jer sin velsignelse, og jeg vil slutte med: Gudsmoder af Øm og hellige ærkeengel Michael — bed for os.

Venligste hilsener
Jeres i Kristus hengivne Børge.

mange håndværkere som muligt, vil melde sig. Der er dog ingen grund til at holde sig tilbage, hvis man ikke er håndværksuddannet, alle er velkomne.

i os, så vi med rene hjerter kunne tjene hinanden.

Preben Frandsen blev valgt til dirigent, og derefter fik den afgående formand, Jan Locher, ordet. Der blev i beretningen nævnt mange ting, af hvilke hovedpunkterne skal nævnes: Det nordiske samarbejde, som især sker gennem skolerne, er stadig voksende og beviser for hvert år sin store berettigelse ved alt det, det giver, især de unge som kommer til den nordiske lederskole.

Øm-borgen bliver stadig forbedret, og skolerne fortsættes efter de samme retningslinier som hidtil, foruden at vi højtideligholdt Krist Konge Fest især for København og Sjælland. Hvad angår den tredje slags arrangementer: DUK-week-enderne, så fik vi i det forløbne år kun een, idet week-enden i Århus desværre måtte aflyses. Endvidere omtaltes det, at vi igen i år havde modtaget tipspenge fra undervisningsministeriet. Obligations-salget gik meget stille, men kunne sættes i vejret igen.

Kalk og ciborie — lavet af det indsamlede metal — var nu blevet færdigt, og vi fik alle lejlighed til at beundre de smukke kar, Jørgen Dahlerup, Lyngby, havde lavet. Af andre glædelige begivenheder skal nævnes, at fru Lis Gregersen ville skænke os 5000 kr. til støtte for skolearbejdet i den ånd, det hidindtil var blevet drevet.

Endelig omtalte Jan, at der nu var blevet skabt nye betingelser for et samarbejde mellem DUK, AC, spejderbevægelsen og Sct. Jørgensklub.

Beretningen blev anerkendt.

Derefter gik vi over til valgene, hvor som bekendt Børge Berg, Århus, blev valgt til landsformand med Ebbe Binger, København, som næstformand.

Ugens historie

Pastor Gruck kom engang lidt på kant med sin menighed. Begge parter irriterede hinanden, og for præsten var det især blevet en lidelse at holde prædikener, fordi ingen tydeligvis gad høre efter.

Efter en sådan søndagsprædiken gik præsten sammen med en ven, og for at få luft udbrød præsten pludselig: »Idag har jeg prædikeret for en samling æsler...« hvortil hans ven, som trods alt holdt med menigheden i dens synspunkter, svarede: »Så var det måske derfor, at du i begyndelsen af prædikenen tiltalte dem med »Kære brødre«?»
»Ignis«

KØB DERES BØGER I

SØNDAGSMESSER I SOMMERTIDEN

København

St. Ansgar (Bredgade 64): 7; 8; 10; 11,30.
Jesu Hjerle (Stenosgade 4): 6; 7; 8; 10; 11,30.
Sakraments (Nørrebrogade 27): 8; 10.
St. Mariæ (Jens Jessensvej 7): 8; 10;
St. Andreas (Ordrup): 7; 8; 10.
St. Therese (Bernstorffsvej 54): 9; 11.
Immaculata (Strandvej 91): 7; 10.
St. Joseph (Griffenfeldtsvej 44): 6; 7,30; 9.
St. Augustin (Jagtvej 183): 8.
St. Annæ (Sundby): 8,30; 10.

St. Antoni (Brønshøj): 8; 10.
Hvidovre (Strøbyvej 2-4): 8; 9,30.

Nordsjælland

Dragør (Øresundsalle 48): 10.
Lyngby (Lyngbygaardsvvej 1): 8; 9; 10; 11,30.
Farum (Gl. Farumgaard): 7; 9,30.
Hørsholm (Skt. Hans Kapel): 8,30.
Hillerød (Godthaabsvej 24): 10.
Helsingør (Nygade 8): 8; 10.
Fredensborg (Bournonvillesvej 2)
Aasebakken (pr. Birkerød).
Asserbo (Skovbovej).
Trørød (Vor Frue Kapel).

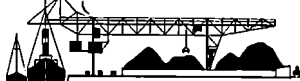
Øvrige Sjælland

Roskilde (Frederiksborgsvej 11): 6; 8; 10.

Taastrup (Køgevej).
Glostrup (Mellemvej 4).
Køge (Bjerggade 22).
Ringsted (St. Knudsgade 19).
Holbæk (Kastanievej 17).
Kalundborg (Lundemarken 15).
Nykjøbing Sj. (»Klitborg«, Klithorgvej).
Slagelse (Frederiksgade 7).
Næstved (Præstøvej 29): 8; 10.
Vordingborg (Christian Winthersvej): 8; 10 (dog kun 1. og 3. Sønd. i Md.).
Møen (Liselund): 8. August: 10.
Holmegaard (Glasværket): 29. August: 9.
Ledreborg (Slotskirken).
Allerslev Kloster (pr. Lejre).

(fortsættes Side 358)

Roskilde

<p>Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør <i>Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udfører arbejdet hos de katolske institutioner</p>	<p>Skolebøger - Skolerekvitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel <i>Sct. Ologade 24 . Telf. 3131</i></p>
<p>P. J. KJELDEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 575 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN <i>R. Guhle's Eftf.</i> ALGADE 17 - TELP. 822 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chokolade . Is . Konfektur CORNER CHOCOLADE <i>Specialitet: Anthon Bergs Chokolade</i> Sct. Ologade 6 . Tlf. Roskilde 4037 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 226 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<p>Roskilde Skrivemaskine Service <i>Ringstedgade 23, Telf. 2266</i> Lev. til de katolske institutioner</p>	<p>Ejgod Jørgensen Slagtermester <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Olog. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Ologade 17 Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbssted i Roskilde</p> <p><i>Thomas Larsens</i> Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>
<p>H. V. Nordsteen's Eftf. Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri Lev. til de katolske Inst.</p>	
<p>Nakskov</p>		<p>Reserveret H. J.</p>
<p>Nye Tempus Ure - <i>med Garanti mod Tyveri og Skade</i> H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084</p>	<p>Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen Farve- og Tapethandel Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Chr. Steffensen Herrekuipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621</p>	<p>KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p> A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Juli-August:

25. S. St. Jakob den Ældre, Apostel (rød) (1014—101; 2. Bøn: 7. Søndag e. Pinse (677), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Christopher ([12]); Præf. (524); sidste Ev.: Søndagens (678).
26. M. St. Anna, Jomfru Mariæ Moder (hvid) (1017—102); alm. Præf. (525).
27. Ti. Foregaende Søndags Messe (grøn) (677—59); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: St. Pantaleon (1018), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525). — Eller: (rød) St. Pantaleon (1018); 2. Bøn: Søndagen (677), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).
28. O.† St. Nazarius, St. Celsus, St. Viktori og St. Innocens I (rød) (1018); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
29. 7. St. Olav, Konge af Norge (rød) (1021—103); 2. Bøn: St. Martha ([67]), 3. Bøn: St. Felix II og Lidelsesfæller (1020); alm. Præf. (525); sidste Ev.: St. Marthas (1046).
30. F.† St. Abdon og St. Sennen (rød) (1021); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
31. L. St. Ingatius af Loyola (1022); (hvid) alm. Præf. (525).
1. S. 8. Søndag e. Pinse. (grøn)

Optiker og Urmager

VICTOR KREDS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kasserekontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annoncefølelse: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

SØNDAGSMESSER

I SOMMERTIDEN

Lolland-Falster

Nykøbing F. (Bispegade 12): 7; 9,45.
Slubbekøbing (Vestergade 5): 16 (sidste Sønd. i Md.).
Maribo (Ny Østergade 4): 9; 10,30.
Nakskov (Bredgade 47).

Fyn

Odense (Albanitorv): 8; 10.
Odense (Hospitalet, Hjallesvej): 6.
Dalum (Kloster): 6,30.
Assens (Nørregade 3): 10 (dog kun 1/8 og 15/8).
Svendborg (Havnegade 1).
Nyborg (Vindingevej): 7,30; 10.

Jylland

Aarhus (Ryesgade 26): 8; 10.
Aarhus (Hospitalet, Bülowsgade): 6.
Odder (Holsteinsgade 25): 10 (dog kun 1/8 og 15/8).
Pindstrup (Ringsø): 8/8; 9,30; 22/8: 16.
Grenaa (Afholdshotellet): 15/8; 10.
Ulstrup Mark (pr. Stenvad): 29/8; 10.
Fredericia (Sjællandsgade 50): 7; 9,30.
Randers (Thorsgade 22): 7; 10 (11/7 og 8/8 dog: 8; 11).

TAVSHEDENS KIRKE (fortsat fra Side 355)

re Præget af perfid Systematik. Efter hvad der forlyder, viger de røde Agenter end ikke tilbage for ved Nattelide at smugle Vaaben, Ammunition og amerikanske »hemmelige Sendere« ind i Kirkerne for derved at kunne underbygge deres »Bevismateriale«. Og det hemmelige Politi har jo unægtelig en hel Del Erfaring. To Præster, Patrene Pospisi og Nowak, som havde vægret sig ved at tilstaa, er blevet pisket til Døde i en Lejr ved Pardubice. (KIPA)

Værelser søges

1-2 Værelser i Københavns nordlige Omegn med Centralvarme og Adgang til Bad søges af ung, ugift katolsk Mand fra 1. Aug. eller senere. Billet mrk. Nr. 132 til Annonceekspeditionen, Stenosgade 7, Kbhvn. V.

Esbjerg (Nørregade 61): 7; 10.
Silkeborg (Hostrupsgade 16): 8; 10.
Aalborg (Kastelvej).
Viborg (St. Leonisgade 12).
Horsens (Nørregade 19) 7½; 10.
Vejle (Blegbanken): 7,30; 10.
Kolding (Kralundsgade).
Haderslev (Mariegade 8).
Sønderborg (Ringriddervej 35).
Øm (»Ømborgen«, Emborg pr. Alken).

Bornholm

Rønne (Østergade 59) 8; 9½ (Bus fra Sandvig 7,40 og 8,40, tilbage fra Rønne 11,15).
Aukirkeby (Gregersgade 20).

Søndagsmesser i Spederlejr

Søndag den 1. August:

Kl. 7,45 Vaalse Vesterskov, Falster (I Absalon Trop)
Kl. 8,10 ved Teglgården, Rugaard Strand, Grenaa (II Absalon Trop)

Sydsverige

Malmö (Kanalgatan 2): 8; 10.
Lund (Råbyggatan 9 A): 8; 10.
Landskrona (Stora Strandgatan 12): 18.
Helsingborg (Munkavången): 9; 11.

Da der en Del af ovennævnte Steder mangler Oplysninger om Tidspunkter for Søndagsmesserne, bedes man søge Oplysning ved Henvendelse paa Stedet.

R. I. P.

Min kære Mand, vor kære Far og Morfar

Georges Christiansen

døde stille den 10. Juli 1954 vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Anna Marie Christensen,
Gunhild Christensen,
Eva Trolle, f. Christensen,
Børnebørn.

Bed for hans Sjæl.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro
8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Slagelse

FISK · VILDT · FJERRÆ

Gøtze's Fiskehus

TELEFON 718 OG 2518

Det er friskt fra Gøtze!

STAHL & NYLANDER
SLAGELSE

Kolding

Tricolage, Garn, Smaating, køber De med fordel i

MACO TELEFON 3226Hjørnet af Teglgårdsvej,
og Domhusgade**Berring & Larsen A/s****Kul, Cinders, Brændselssolier**

Lev. til de katolske Institutioner

Det bedste Brød faar De hos
Rydberg

Domhusgade 27 . Telefon 588

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

J. Krenk

CIVILINGENIØR

Fredericlagade 14 . Telf. 3343

Udført arbejdet ved den nye skole

Bech & KildehøjH. Kildehøj & J. Jeppesen
MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER
Udført arbejdet ved den nye skole

Tøndervej 93

Telefon 2402

Peter From

KOLONIAL og DELIKATESSE

Domhusgade 27 . Telefon 3210

Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik

M. P. T. VistoftCentralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester
Badeværelser . W.C.Haderslevvej 57 - **Telefon 442**

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Møller & Sørensen

TØMRER- OG SNEDKERMESTRE

Clemensgade, **Telefon 33**

Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave

Altid det bedste

Kolding Andelsmejeri**Telefon 153**

Lev. til de katolske Institutioner

H. Overbeck

Aut. Installatør

Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin.

Lev. til Sot. Hedvigs Klinik

O. Andreasen & Th. P. Nielsen

Murermestre

»Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7
Telefon 1923, 1924**M. Lauridsen**

Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager

Rendebanen 8, Telefon 1287

Leverandør til kat. Menighed

V. FALTHERAlt i Kolonial, Vin, Delika-
tesser, Tobakker og CigarerHj. af Hollændervej og
Kongebrogade . **Telefon 698****Fa. Chr. Søndergaard's Eftf.**

Snedemester

Vestergade 16 . **Telefon 1317**

Udført Arbejdet ved Den nye Skole

P. W. Christiansen

Aut. Installatør

Søndergade 26 . Kolding

Leverandør til den katolske Kirke

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig KlinikBogladen
med
de
mange
Bøger ...**Barkholts Boghandel****Brødrene Andersen**Tømrermestre
Munkedamavej
Telf. 281

Udfører Arbejdet ved den nye Skole

Esbjerg

Sv. Villemoes

KAFFE- OG THEHANDEL

Kongensgade 45

Leverandør til de katolske Institutioner

**Vestjysk Rør- &
Sanitetslager A/s**

Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919

Viggo Christensen

Urmager, Optiker, Guldsmed

Kongensgade 64, Telefon 829

Lev. til Sct. Joseph Hospital

Chokolader . Konfekture . Bolscher

A. Ploug

Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

Vesterbyens Kødudsalg

Yilly Hansen

Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade

Tlf. 1667

Alt i Kød, Flæsk og Pølser
Lev. til Sct. Josephs Hospital

SKOTØJET REPARERES HOS

H. SCHOU Nørregade 47

Udfører arbejdet for De katolske inst.

Becks Møbelforretning

ved Knud Beck

GRUNDLAAGT 1898

Telf. 735, Torvet, Esbjerg

Leverandør til Sct. Joseph Hospital

K. J. Højland

aut. Vand- og Gasmester

Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708

Udf. Arbejdet for de katolske Inst.

E. Boysens Fiskehandel

Altid friske Varer

Telefon 2247

Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Esbjerg Andelsmejeri

Fineste Mejeriprodukter

Skolegade 39, Tlf. 144
Esbjerg**Florian**
Sørensen**N. A. Frederiksen**

Nørregade 65 . Tlf. 576

Kolonial . Mel

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Pius XII proklamerer ny Maria-Fest

»Maria Himmeldronning«

Kulminationen paa Maria-Aaret vil utvivlsomt blive den højtidelige Proklamation af en ny Maria-Fest: hvad den katolske Kirke har bedt siden omkring Aar 1100: »Hil dig, Dronning«, vil nu faa sin konkrete Udtryk i en Kirkefest til Ære for Himmeldronningen Maria. Proklamationen vil formentlig finde Sted 1. November paa Peterspladsen i Forbindelse med den Internationale Marianske Kongres. (KNA)

Therese-Basilikaen i Lisieux konsekreret i Nærværelse af Hundreder af Kirkelyrster

Over hundrede Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper samt henimod 100.000 Troende fra alle Verdenshjørner deltog i Slutningen af sidste Uge i Konsekrationen af den hellige Therese af Jesusbarnets Basilika i Lisieux. Kardinal Fellin fra Paris frembragte som pavelegat det første Messeoffer ved Højalteret i den nyindviede Basilika, medens samtidig en Snes Prælater fra andre Nationer læste Messe ved Kirkens øvrige Altre. Paa samme Tidspunkt læstes der Messe i Fredens Intention i ca. 2000 Kirker og Kapeller rundt om i Verden, der ligesom Basilikaen i Lisieux er indviet til den hellige Therese. (KNA)

Den Hellige Faders Radiobudskab til Lisieux

»Forlad jer ikke paa Magt, Penge og Intelligens og andre menneskelige Egenskaber og jordisk Besiddelse«, udtaler Pave Pius XII i et Radiobudskab i Anledning af Konsekrationen af den hellige Therese af Jesusbarnets Basilika i Lisieux. »Anerkend Gud som Herre, som Herre over jeres Person, jeres Familie, jeres Samfund, jert Folk«. Ene og alene Anerkendelsen af hans Bud om Næstekærligheden kan skabe Ro og Fred. »Vent ikke Hjælp fra en rent materialistisk Civilisation, og I vil finde den virkelige Sikkerhed, som Gud skænker dem, der tjener ham«. Er det moderne Menneske, som er knuget af saa mange Fejl og hæmmet af en overdimensioneret Selvbevidsthed, overhovedet i Stand til at virkeliggøre det, som Gud kræver af ham,« spørger Paven til Slut. Den hellige Therese kan give Svaret herpaa. Hun har altid selv be-

URBI ET ORBI

Arbejderkapellaner i Italien

Paa Baggrund af, at Eksperimentet med de franske Arbejderpræster maatte afbrydes efter Ordre fra den Hellige Stol, er det interessant at bemærke, hvorledes et andet Forsøg paa at faa fat i Arbejderklassen tilsyneladende skal krones med Held i Italien. Det drejer sig om det af Monsignore Baldelli allerede for Aar tilbage iværksatte Apostolat med Arbejderkapellaner. Disse Arbejderkapellaner adskiller sig væsentligst fra Arbejderpræsterne derved, at de ikke gaar rundt paa Fabrikkerne som Arbejdere men som Sjælesørgere i Præstekjole eller Ordensdragt. Resultaterne af deres Virke ses bl. a. deraf, at deres Antal er steget fra 12 i 1939 til 500 idag. (KNA)

Kommunistisk Udflugt til Lourdes blev til Valfart

Den kommunistiske Partigruppe fra Sesto San Giovanni i Italien havde foranstaltet en »oplysende Udflugt« til Lourdes i den Hensigt at ville overbevise Medlemmerne om »Overtroen« i Grotten ved Massabielle. Den planerede »Opklaring« fik imidlertid det helt modsatte Forløb. De deltagende Partifunktionærer var synlig ubehagelig berørt over at maatte konstatere, at Størsteparten af »Udflugtens« Deltagere blev i den Grad overvældet af Oplevelserne i Lourdes, at de andægtigt knælede ned foran Gudsmoderstatuen og vente tilbage til Troen. (KNA)

Samtlige Indbyggere i Byen Deggen-dorf ved Donau i Bayern har med Ophud af alle deres Kræfter deltaget i Arbejdet paa at udbede Dæmningerne langs Donau. Byens Præster, Redemptoristpatres, samt katolske Ordenssøstre og et betydeligt Antal Benediktinerpatres fra det nærliggende Benediktinerabbedi Melten, kæmpede Side om Side med Byens Befolkning mod Oversvømmelserne. (KNA)

tegnel sig som et svagt Menneske, der ikke var i Stand til ved egen Kraft at gøre et Skridt fremad uden at snuble. »Og medens Nationerne og de sociale Klasser strides om økonomiske og politiske Maal, saa staar Therese af Jesusbarnet med tomme Hænder. Hendes hele Virke gjaldt hverken Formue, Ære, Indflydelse eller noget som helst andet jordisk Gode, men udelukkende Gud og hans Kongerige.« (KNA)

Jerusalems Internationalisering - den eneste Løsning

Jerusalems Internationalisering er og bliver den eneste tilstrækkelige Garanti for Genoprettelsen af Freden i den hellige By og derved de hellige Steders Bevarelse, erklærer »Osservatore Romano« i en ledende Artikel. Situationen i Byen er yderst truende og farlig for Freden. Kampene 30. Juni og 2. Juli — hvorved der ogsaa anrettedes væsentlig Skade paa katolske Institutioner — beviser med tilstrækkelig Tydelighed, at Situationen i det tvdedelte Jerusalem bliver mere og mere kritisk fra Dag til Dag. (KNA)

Englands Kongehus støtter Genrejsning af katolsk Katedral

Dronning Elisabeth II, Hertugen af Edinburgh samt Dronningemoderen har stiftet et større Beløb til Genopførelsen af den under Krigen saa alvorligt beskadigede St. Georgs-Katedral i Bispedømmet Southwark, der omfatter den sydlige Del af London (hinsides Themsen). Biskoppen af Southwark, Dr. Cowderoy, har givet Udtryk for sin Glæde over Gaverne og udtalte, at det er første Gang siden Reformationen, at det engelske Kongehus har ydet finansiel Støtte til en katolsk Institution. (KNA)

Czekiske Teologer skal være taknemmelige overfor Staten

I Leitmeritz præsteviedes i Begyndelsen af Juli et Antal Teologer fra det statsanerkendte Cyrillus og Metodius Fakultet. Den af Regeringen indsatte Dekan for Fakultetet, Josef Hronek, udtalte i sin Afskedstale til de nyindviede Præster, at det nu var paa Tide at de begyndte at afbetale deres Gæld til den folkedemokratiske Stat, som saa storsindet havde muliggjort dem at fuldende dette fireaars Præstestudium. Gennem deres Arbejde maatte det nu være dem magtpaaliggende at vise, at Staten ikke havde gjort alt dette for dem forgæves. Og han sluttede med at opfordre dem til af alle Kræfter at arbejde for Opbygningen af den ny Samfundsorden. (KNA)

I næste Uge:

Hvorfor søger saa mange unge Amerikanere til Trappisterne?

Kardinal uden Purpur
Samtale med Djævelen

Katolsk

Ugeblad

1. August 1954
102. Aargang
Nr. 31

Amerikansk Trang mod Trappisterne

Efter Valfarten til Øm

Kardinal uden Purpur

Samtale med Djævelen

Situationen i Vietnam

En Feriedag ved Stranden løb vi paa en ældre Herre, som for nogle Aartier siden var et særdeles kendt Navn i den katolske Ungdomsbevægelse. Naturligt nok kom vi til at tale om Nutidens katolske Ungdom, dens Opgaver og dens Arbejdsmetoder. Han var meget tilbageholdende til en Begyndelse:

— Nej, jeg vil ikke nævnes i Deres Blad. Det er kun mine jævnaldrende, Navnet maaske betyder noget for. Og jeg kender for lidt til Nutidens unge, især for lidt til deres Problemer. Og endelig ogsaa det vigtigste: da jeg var ung, syntes vi, at de gamle ikke havde meget at lære os. I saa Henseende er de unge velsagtens ikke videre forskellige fra os.

— Vi kunne jo lade være med at vilde dirigere de unge, bare fortælle dem vore egne Erindringer og vore egne

Jeronimus har Ordet

Indtryk af dem. Synes De, der er Forskel mellem Deres Tids og Nutidens katolske Ungdom?

— Lad mig nøjes med at tale om de »aktive«, dem der virker i Ungdomsbevægelsen. Jeg gaar ud fra, at de er lige saa friske og glade som vi, men jeg maa tilstaa, at jeg synes, de skjuler det godt i deres Aktivitet. Naar de taler eller skriver, især da det sidste, er de saa grumme højtidelige.

— Det er alvorlige Tider ...

— Oprigtig talt, saa er det vel altid alvorlige Tider, hvor det gælder uadeltige Sjæles Skæbner. Det syntes vi da ogsaa om vor Tid. Men vi var mere

ganske umiddelbart glade for at være Katolikker. Naar jeg hører eller læser en af disse Dages unge, har jeg Hallucinationer af, at det er en gammel teologisk Specialist, der har Ordet — eller maaske snarere, at den unge har den Slags Hallucinationer. Jeg synes, det er et religiøst Sidestykke til »Science Fiction«. Det maa være svært at faa Øje paa smaa almindelige Mennesker der oppe fra det blaa — og da især at komme paa Talefod med dem.

— Er De Anti-Teolog?

— Skal vi skilles som Uvenner? Jeg elsker Teologien inden for min Berænsning. Kan man ikke godt være henrykt for de Dele af Matematikken, man har Mulighed for at forstaa, alt mens man ved, at visse andre Dele mangler man Betingelserne for at begribe rigtigt? Jeg har det saadan med Teologien, og jeg synes, nogle unge snakker løs paa et højt Plan, hvor de faktisk ikke rigtig har hjemme.

— Meningen er da god nok. Den høje Stræben ...

— Sagt i al Beskedenhed, vi satte ogsaa Maalet højt. Vi lærte, at alle Menneskers Maal var at blive fuldkomne. En af Vejene hertil var Klosterlivet, men ogsaa kun en. Naar jeg hører nogle af vore unge tale, er det, som om de var paa Vej til Klosteret allesammen. Men f. Eks. er Tidebønner og Husmoderjob kun foreneligt i Undertagelsestilfælde.

— Ja, saa fik vi dog lokket Dem til at lade rent fra Leveren. Maa vi trykke det?

— Det vilde være fejgt at sige nej. Gør det blot, men saa vil jeg vælge Overskriften: »Jeronimus har Ordet«, og saa vil jeg have Lov til at slutte med at sige, at de unge nemt kan være lige saa meget værd, som vi var. Sandsynligvis er de bedre. Men alligevel er det muligt, at de ved at se sig tilbage til vor Tid kan lære lidt af os i Retning af Realisation af Idealerne i den givne Verden — en Realisation, der glider saa meget nemmere med det rette ungdommelige Humør.

Frå Pilgrimsfærden til Lourdes: Hs. Excellence Biskop Mangers bærer Sakramentet. Til højre Hs. Eminence Kardinal Lienart samt Biskop Suhr.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · CENTRAL 7480

KBJK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og løvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

KAJ M. JENSEN
DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

MEJERIET
Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer: Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen A/S **I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Hvorfor søger saa mange unge Amerikanere til Trappisterne?

En amerikansk Trappist, Pater James Fox, belyser i en Artikel den interessante og paafaldende Kendsgerning, at der efter Krigen har vist sig en stærk Tilgang til de strenge Kløstre i USA og da i Særdeleshed til Trappisterne, en Tilstrømning, der varer ved til Stadighed. Hans Skildring giver et overbevisende Billede af de Moliver og Bevæggrunde, der foranlediger unge Amerikanere til at afbryde en lovende og indbringende Livsbane for at hellige sig Klosterlivet. Vi gengiver nedenfor et Uddrag af de vigtigste Afsnit i Artiklen.

*

Trappistordenen har eksisteret i USA i godt og vel hundrede Aar, men først for et halvhundredte Aar siden indtraadte den første indfødte Amerikaner. I 1944 fandtes der tre Trappistkløstre i de Forenede Stater, idag er der ti. Munkenes Antal er steget fra 325 til 850, og Tallet vokser stadig. Trappistordenen har for Øjeblikket i hele Verden 775 Novicer og Postulanter, og af disse befinder de 350 — altsaa omtrent Halvdelen sig i de Forenede Stater.

Pater Fox beretter hovedsageligt om Forholdene i Gethsemane-Klosteret i Kentucky — det ældste i USA — hvor han selv har hjemme, men fortæller iøvrigt om sine egne Erfaringer. I 1935 fik Klosteret sin første »amerikanske« Abbed — det talte dengang 75 Munke. I 1944 var Tallet steget til 145, og siden da er der fra Gethsemane blevet grundlagt ikke mindre end fire Kløstre. Moderklosteret har har hertil afgivet ialt 125 Munke, men der er stadig 270 Munke i Gethsemane. Det vil altsaa sige, at der siden 1944 er indtraadt 250 Personer.

*

Hvad er det saa for Mennesker, og hvor kommer de fra? Adskillige er indtraadt efter det fyldte 25. Aar, men for Øjeblikket er der i Gethsemane kun ni Munke, der er over halvfjerds Aar. Halvtreds er under 21 Aar, og der er endda et Par Stykker, der kun lige er fyldt 16 Aar. Et Antal har skrevet og bedt om, at man vil reservere dem en Plads, indtil de naar den foreskrevne Alder. 25 af Munkene i Gethsemane er Konvertiter, 31 er kommet fra andre Ordenssamfund og enkelte har tidligere været Verdenspræster. 116 af Munkene har Universitetseksamen eller har Seminarieuddannelse, deraf flere fra ikke-katolske Universiteter. Det er ikke alle, der anmoder om Optagelse, som bliver optaget, men rundt regnet Halvdelen. Omkring 60 % af de, der indtræder, holder ud, og der er i Gethsemane repræsenteret Mennesker fra 30 forskellige Nationer og alle mulige Racer. Der er Folk fra Sydamerika, Philippinerne, Japan, Tyskland, Irland og Canada, og en af Munkene er en konverteret Jøde. Der

kommer gennemsnitlig flere Kandidater fra Byerne end fra Landet, og blandt Munkene i Gethsemane er der et halvhundredte tidligere Soldater, af hvilke flere har højere Charge. — Desuden er der tidligere Ingeniører, Sagførere, Læger, Bankmænd blandt Munkene, og flere har beklædt Poster som ledende Sportsfolk.

*

Og hvad er det da, der bevirker, at disse Mænd, disse Præster søger ind i et Trappistkloster? Der er jo her faktisk intet, som — set fra et naturligt Synspunkt — kan virke tillokkende. »En skønne Dag — fortæller P. Fox — kommer der en ung Mand til mig og meddeler mig sin Beslutning om at ville være Trappist. Han har været Flyver, været Major under Krigen og

var i Øjeblikket Afdelingsleder i en Bank i New York. Han er Medlem af Børsen og har en Aarsindtægt paa omkring 20.000 Dollars. Han er endnu ikke fyldt 30 Aar. Man kan faktisk sige, at han har en straalende Fremtid for sig. Jeg talte imidlertid klart og tydeligt til ham og sagde: »De vil altsaa være Trappist. Lad mig lige fortælle Dem lidt om Livet i et Kloster som vort! De vil aldrig mere kunne spille Baseball, aldrig Tennis, aldrig svømme, ingen Polo, intet Billard, ingen Kort. Der serveres intet Kød, ej heller Fisk eller Æg, undtagen i Sygdomstilfælde. Der er ingen Aviser, ingen illustrerede Blade, ingen Radio, intet Fjernsyn. De kan aldrig mere ryge eller drikke. Og der er ingen Form for Underholdning. De vil aldrig mere kunne tage paa Ferie i Bjergene eller til Havet, ikke engang besøge Deres Paarørende, Deres Far eller Mor, de kan ikke læse Deres første hellige Messe derhjemme — hvis De holder ud indtil da. Der venter Dem ikke nogen straalende Karriere som Prædikant eller Lærer. Deres kæ-

8. Søndag efter Pinse

1. August 1954

GØR REGNSKAB!

(Lukasevangeliet 16, 1-7)

Det er vise — og efterlignelsesværdige — Ord, som den hellige Lucas taler til os i Søndagens Evangelium. Han taler om den kloge Forvaltning af det os tilmaalte Pund, om Ejendomsretten. »De, der ejer noget, bør leve, som om de ikke ejede noget« er hans Grundtanke — og de, der handler derefter, bliver faktisk fri for Bekymringen om »hvad der er dit er hvad der er mit«, som idag holder saa mange Mennesker fangne. Mammons verdensomspændende Ulykke hviler saa at sige i disse Ord. Hvis blot alle Mennesker kunde blive enige om, at hele Verden tilhører Gud og Gud alene, jaa saa vilde de ogsaa ganske let komme over Spørgsmaalet om dit og mit — det havde tabt sin Gnidningsværdi.

Men det er dog først og fremmest Regnskabspligten det kommer an paa, som den hellige Paulus indprenter os — ikke den uhyggelige Regnskabspligt, som Skattevæsenet idag paalægger enhver af os, men en Regnskabsføring, som er os selv til Gavn. Og hvor large er Gud dog saa ikke trods denne hans Kræven Regnskab af os! Han foretager ikke nogen pludselig Revision eller Kasserevision. Han bebuder det blot. Vi faar — alle og enhver — Tid til at gaa alle Bilag igennem og berigtige eventuelle Regnefejl. Paulus siger: »Hvo, som dømmes sig selv, bliver ikke dømt af Herren«. Det eneste »uhyggelige« ved Vor Herres bebudede Regnskabs eftersyn er, at vi ikke ved, hvornaar det finder Sted — det kan blive idag eller imorgen eller maske først om halvtreds Aar. Datoen er fastlagt, vi kender den blot ikke. Vor Herre holder sin Terminskalender hemmelig. Derfor maa vore Bøger være i Orden Dag for Dag, Regnskabet maa stemme Time for Time, og det vilde være det dumme, vi kunde gøre, om vi lullede os i Søvn og smuldrede Tiden hørt og ikke bragte Regnskabet i Orden blot fordi det trækker ud med Revisorens Ankomst.

Og efter hvilke Grundsætninger finder saa denne Revision Sted? Hvad forstås ved god Forvaltning og hvad ved Forsømmelse? Det bliver undersøgt om vi har bevaret og forvaltet det Talent, som Gud har givet enhver af os, om vi ikke uretfærdigt har tilegnet os anden Ejendom. Det bliver undersøgt hvad vi har gjort til Guds Ære og hvad vi har gjort til vor egen Selvophøjelse. Det bliver beregnet om vi har tjent Næsten eller »trykket« eller forfordelt ham. Og har vi ikke gjort vor Pligt, da er dette det bedste Raad: hold op og se at faa gjort godt, hvad du maatte have forset indten det kommer til at figurere i Guds Bøger.

Endnu er det Tid, saa længe du drager Aande! Men spill ikke Tiden, thi du ved hverken Dag eller Time. Og bedre end at pukke farisæisk paa en minutios Bogføring er det trods alt at kaste sig for Fødderne af vor Dommer og overgive os til ham paa Naade og Unaade.

Sognepræsten.

re derhjemme maa kun besøge Dem her fire Gange om Aaret, og De maa kun skrive hjem fire Gange og kun modtage fire Breve hjemmefra om Aaret, undtagen i ganske ekstraordinære Tilfælde. De kan ej heller skifte fra et Trappistkloster til et andet, fordi hvert Kloster er et selvstændigt Samfund for sig, Livet er det samme Dag for Dag, Aar ud og Aar ind, hvad enten det er Jul eller Paaske, Sommer eller Vinter... »Og saa saa jeg den unge Mand lige i Øjnene og spurgte: Vil De saa alligevel indtræde?«, og uden at tøve kom hans Svar: »Ja, Pater, jeg vil give Vor Herre alt.«

*

»Der var — forsætter Pater Fox — ogsaa en anden ung Mand — han var først i Tyverne — som havde været i Hauptmanns Armeen og havde nu en ledende Stilling hos General Motors. Han kom for at holde Retræte. Den første Dag sagde han til en anden af Retrætedeltagerne: »Et er baade sikkert og vist — det her er ikke noget for mig.« Den næste Dag mente han: »Naar man egentlig ser nøjere til, saa er her i og for sig ikke saa daarlig.« Den tredje Dag bemærkede han: »Jeg maa dog alligevel engang tale med Abbeden.« Og den fjerde Dag kom han saa til mig. Jeg fortalte ham om Livet i Klosteret og sagde: »Jeg kan ikke byde Dem andet Natteleje end en Straasæk paa Brædder. Vi gaar i Seng Klokken 7 og staar op igen Kl. 2. Om Søndagen staar vi allerede op Klokken 1½, og paa visse Helligdage maa vi staa op Klokken 1 for at naa at blive færdig med vore Korbønner. Som Kormunk maa man tilbringe mellem seks og syv Timer daglig i Korset. Hertil kommer saa Tiden til aandelig Læsning og privat Bøn. Ogsaa Præsterne maa forrette korporligt Arbejde, paa Markerne eller i Værkstederne, akkurat ligesom Tømmermændene i Nazareth. Med andre Ord: man maa hengive sig til Vor Herre, ikke 90 % eller 95 %, men 100 %. Og den unge Mand svarede mig: Jeg vil give 100 %. Om seks Maaneder kommer jeg igen. Og han kom. Og hvorfra havde saa denne unge Mand denne klare Erkendelse og Viljestyrke? Det kan kun Guds Naade forklare!

Og Pater Fox fortæller om endnu et Møde. »Jeg spurgte for nylig en ung, fremragende begavet Mand, der kom til os fra en af USA's Storbyer: Hvad er det dog, der driver Dem til at blive Trappist? Og han svarede ganske simpelt: »Jeg er kommet for at finde Jesus!« Han sagde det ikke paa en jævn og ligefrem og upersonlig Maade, at han søgte Gud eller Kristus, nej, han sagde virkelig: »Jeg vil finde Jesus.« Det var ikke noget, han havde fundet i en eller anden Bog — det kom simpelthen fra hans inderste Sjæl.«

Til Slut nævnte Pater Fox endnu en Ting, som efter hans Mening er en af de mest paafaldende Omstændigheder ved amerikansk Klosterliv idag, nemlig de unge Menneskers Ydmyghed med hvilken de i stort Tal giver Afkald paa at blive Præster for at vælge Lægbrødrenes skjulte Tilværelse.

»I et Trappistkloster er Hovedsagen Kortjenesten og Messeofferet. Kormunkene bærer hvid Dragt, Lægbrødrene brun. Af vore 270 Munke er 142 Lægbrødre og kun 128 Korpatres. Af 150 Novicer i Gethsemane er der 90 Brødre-Novicer, og af disse halvfems er ca. 35 Akademikere med Eksamen enten som Jurister, Ingeniører eller andet.« Pater Fox slutter sin Artikel med at henvise til, at Amerikanerne, der søger til Trappisterne, i første Række føler sig tiltrukket af det strenge, regelbundne Liv — og den absolute Tavshed: »denne Tavshed, der ikke blot er en Bodsregel eller en erhvervet Sædvane, men slet og ret den Atmosfære, i hvilken »man finder Jesus.«

Efter

Valfarten til Øm

Gudsmodervalfarten til Øm har været omtalt her i Ugebladet; men tvunget af omstændighederne måtte vi nøjes med et temmelig sparsomt referat. En læser i Jylland betegner det som »et næsten for beskedent udtryk for en så strålende begivenhed.«

Samme læser skriver: Ligesom pinsestævnet i fjor af udenlandske deltagere kunne udlægges som et bevis på kirkens livskraft herhjemme, må valfarterne til Aasebakken og Øm kunne opfattes som danske katolikkers hjertelige og overbevisende tale til vore ikke-katolske landsmænd. Mon ikke disse valfarter, der år efter år tæller flere og flere deltagere skulle være et vidnesbyrd om voksende troslæde og trosmod hos danske katolikker? Mon ikke de skulle være et bevis på stadig inderligere kærlighed til Gudsmoder og stadig dybere forståelse for, hvad hun betyder for os? Mon ikke vore ikke-katolske landsmænd gør sig deres tanker, når de ser vore tusindtallige

Cisterciensernes Generalabbed, Mgr. Albericus Steiger.

NOTER

Katolsk Radio-Gudstjeneste

udsendes Søndag 15. August Kl. 8,05—8,45 fra Sct. Mikael's Kirke i Kolding. Messen celebreres af Sognepræst Pastor Georg Bertling og Prædiken holdes af Pastor Gunnar Nielsen.

»Te Deum« af Leif Kayser

Umiddelbart forinden den 76. tyske Katolikkongres i Fulda afholdes der 30. August paa Foranledning af det »Internationale Selskab for nyere katolsk Kirkemusik« i Fulda en Musikfestlighed, hvor der bl. a. kommer et »Te Deum« af Pastor Leif Kayser til Opførelse. Udførelsen sker ved det kendte Hessischer Rundfunkorkester, Frankfurt. Samme Værk vil iøvrigt blive opført herhjemme i den kommende Sæson ved Torsdags-Koncerten 11. November under Ledelse af Nic. Malko.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

skarer og hører vor bøn og vor sang? Hvem ved? Måske fornemmer de, at dér — midt i en rodløs og fortvivlet verden — findes sand tro og sand livsglæde og virkeligt fællesskab!

En ting véd vi i hvert fald, og det er, at dagspressens repræsentanter ganske tydeligt fornemmer, at disse vore valfarter er »stof«. — For indtil få år siden var religiøse emner nærmest håbløse som avisstof betragtet. I dag er de forsidestof. Jydsk provinspresse har i den sidste tid været et talende eksempel herpå. Til omtale af Ømvalfarten manglede der ikke spalteplass. En lang række jyske dagblade gjorde valfarten til genstand for den allerstørste opmærksomhed. Det billede, Ugebladet bragte sidste Uge, er udlånt af et social-demokratiske dagblad, som i en trespaltet forsideartikel fortalte sine læsere om alt vedrørende valfarten — og vel at mærke på en yderst tiltalende måde. Bl.a. refererede bladet den prædiken, som pastor Doods, Esbjerg, holdt under pontificalmessen i klosterruinen, hvorved bladets læsere ikke blot blev orienteret om, hvorfor vi katolikker drager på valfart, men også fik forklaret, hvilken plads jomfru Maria har i vort trosliv.

Som omtalt i Ugebladet samledes valfartsdeltagerne om eftermiddagen på pladsen foran Ømborgen, hvor først pastor Mesters, S.M.M., Holbæk, og derefter trafikkontrollør Simonsen, Randers, tog ordet. Pastor Mesters talte (bl.a. om rosenkransbønnen og opfordrede os indtrængende til at være med i rosenkransfelttoget). Han mindede om de lidelser, som vore trosfæller bag jerntæppet må påtage sig for deres tros skyld. Skulle det ikke være vor pligt at komme disse mennesker til undsætning? Menneskeligt

Kardinal uden Purpur

Mgr. Montini, Vatikanets førende Diplomat

set er de naturligvis uden for vor rækkevidde, men i bønnen kan vi nå dem, sagde pastor Mesters og tilføjede: Hvis hele den frie katolske verden virkelig ville bede, kunne alle de fængslede kardinaler, biskopper, præster og lægfolk kaste deres lænker!

Trafficontrollør Simonsen indledte sin tale med at sige, at han for sit vedkommende gerne ville gøre lidt reklame for biblen. Læs biblen, sagde han, og I vil forstå en hel del mere af jeres kristne tro! — En pressemand ville have spidset ører! Her kunne han have chokeret sine læsere med den »nyhed«, at katolikkerne gerne må læse i biblen! Men desværre rændte han fra denne sensation. Provsblade slutter jo deres redaktion allerede ved middagstid.

Også Cistercienser-ordenens generalabbed for Belgien, Albercius Steiger, der celebrerede den højtidelige messe i klosterruinen, tog ordet ved eftermiddagsmødet på Øm. Han talte til os på tysk, og pastor Vick, Horsens, oversatte. Abbeden udtrykte sin glæde over at møde en så livskraftig katolsk tro på dette hellige sted, hvor hans ordensbrødre virkede i fordums dage, og udtalte håbet om, at Cistercienser-munke påny måtte finde tilbage til denne skønne egn.

I et langt interview, der gik igen i flere jyske dagblade fortalte abbeden, at der inden for Cistercienser-ordenen arbejdes intensivt på at oprette et nyt kloster i nærheden af den gamle klosterruin. På spørgsmålet, om der kunne siges noget om tidspunktet for det nye klostrets oprettelse, svarer abbeden: Intet bestemt, men klosteret kommer! De munke, der skal flytte herop — foreløbig regnes med ca. 12 — er allerede under uddannelse. — Og videre i interviewet forklarer abbeden: Det er ikke meningen, at disse munke skal drage ud for at holde missionsprædikener. — Ved arbejde og bøn skal de være et eksempel på rent kristent liv for befolkningen på egnen. — Vi håber, fortsætter abbeden, at det kommende klostresamfund i Emborg må få den tættest mulige kontakt med befolkningen — så at sige smelte sammen med den, så klostresamfundet indgår som et naturligt led i egnens samfundsliv.

Hele denne omtale i dagspressen, som valfarten i Øm således har givet anledning til i år — og som de kommende valfarter måske også vil give anledning til, bør ganske givet vække os til eftertanke. Vi må gerne smile lidt bedredende, når vore små hvidklædte piger bliver betegnet som »korpiger«, eller når den hellige kommunion forvandles til den hellige »kommunikation«. Men for bare at finde småfejl, må vi ikke glemme, at disse avisartikler stort set er både korrekte og loyale — og at de jo bliver læst i meget, meget vide kredse. Vi må gøre os klart, at disse vore store valfarter til Øm og til Aasebakken ikke alene tjener vor personlige andagt men tillige har evne til at kaste dønminger langt ud i det danske samfund.

»Fullen«.

I Loggiaen til Damasusgaarden i Vatikanet staar der altid en ensom Schweizergardist paa Vagt, stiv og strunk. Det ser faktisk ud, som om han er en Del af Loggiaens Udsmykning. Bag ham findes nemlig — paa Væggen — de berømte Freskobilleder af de to Verdens-Halvkugler. Hver eneste Fredag og Lørdag kommer de Repræsentanter for fremmede Stater, der er akkrediteret Vatikanet, forbi her, og saa kan de hver Uge overbevise sig om hvor stor — geografisk set — deres Lands Betydning er i Forhold til hele Verden.

Statssekretariatet i Vatikanet har lige siden den sidste Kardinalstatssekretærs Død i August 1944 været ret lille, vel at mærke rent lokalemæssigt, men saa meget des mere betydningsfuldt i anden Henseende. I 1944 blev de store Kontorer paa 1. Sal i Vatikanet nemlig lukket, Akterne blev bragt til det mindre, men roligere Kontor paa 3. Sal, hvor *Mgr. Giovanni Battista Montini* nu har haft sin Residens i en Aarrække.

Indgangen til Sekretariatet gør ikke noget særligt Indtryk paa den Besøgende. En ganske simpel Dør med Katedralglas og et Skilt »Statssekretariatet« fører ind til velsagtens det mindste Venteværelse i samtlige Statssekretariater i hele Verden. Kontortjenerne er sortklædte og bevæger sig lydløst omkring. Langs Væggene staar der en Række Læderstole, der ser ud, som om de aldrig bliver benyttet. Ved Siden af findes der endnu et Venteværelse, om muligt mindre end det første, og derefter er der en lang Gang, der fører langs en Række Konferenceværelser. Her modtager Funktionærerne i det pavelige Statssekretariat deres Besøg — ingen udenforstaaende har Adgang til selve Kontorerne, hvor Arbejdet udføres: enhver fremmed maa fremføre sit Ærinde i et af disse Miniature-Taleværelser.

Langs Væggen i Venteværelset staar der et Skab fra 18. Aarhundrede. Paa Skabet staar der et Marmor-Ur — uden Visere, ret som om Tiden ikke spillede nogen Rolle i Vatikanet. Værelsets øvrige Inventar er et Par Stole med umagelige Ryglæn samt et Bord med et broderet Bordtæppe. Der findes ingen Askebægre — en Slags stilltende Opfordring til ikke at ryge. Hele Rummet aander en Art tidløs Atmosfære, men Ventetiden er til Gæld aldrig lang.

Mgr. Montini kom i sin Tid — det var i 1936 — hertil som Understatssekretær for den nuværende Pave, der dengang var Statssekretær. Oprindeligt var han blevet kaldt til Vatikanet allerede under Pave Pius XI, der havde udnævnt ham til Attaché i Warszawa, hvor Vatikanet dengang opretholdt et temmelig stort Nuntiat, eftersom Po-

len er helt igennem katolsk. Pius XI nærede en stor Tillid til den unge Mand (Montini var da 35 Aar). Den nuværende Pave, Pius XII, kaldte ham derpaa tilbage til Rom og lærte hurtigt at værdsætte ham. I 1936 havde Montini de samme smaa Rum til Raadighed, som han har idag. Fra hans Vinduer ser man ud over Trappen op til St. Peter. Da Eugenio Pacelli blev Pave fortsatte Montini i Embedet som Understatssekretær, og Paven lod Kontorerne istandsætte og reorganisere. Montinis Arbejdsværelse har stadig de samme Møbler, det samme gamle Skrivebord, belæsset med Akter. Der er ikke mindre end tre Telefoner i Værelset, hvoraf en med direkte Ledning til Pavens Arbejdsværelse. Stolene i det lille Værelse, hvor Montini plejer at tage imod sine Gæster, er stive og ubekvemme. Her bliver Tiden ikke smuldret bort — Montini taler venligt og hurtigt med de besøgende. Ringer en af Telefonerne ved Siden af, rejser han sig hurtigt, iler med store Skridt hen mod Døren, idet han samtidig udtaler en Undskyldning og lukker bag sig.

Da Montini i sin Tid drog ind i dette Kontor, var han en ukendt Mand. Idag ved hele den katolske Verden, hvem han er, omend han ikke blev udnævnt til Kardinalstatssekretær, da Kardinal Pacelli blev Pave. Det blev Kardinal Maglione, der blev udset til denne Post. Da Maglione døde i 1944, fik Montini officielt overdraget det Arbejde, som han i Realiteten havde haft. Han forblev Understatssekretær, men er i Virkeligheden den Mand, der leder Vatikanets Udlandsafdeling. *Mgr. Domenico Tardini* har samme Rang, men hans Funktioner er begrænset til ekstraordinære Anliggender. I Vatikanet hævder man dog, at Tardini ikke nyder samme Tillid hos Paven som Montini, der i Praksis er det samme, som Paven var i sin egen Tid som Statssekretær.

Under Kontoret findes de Værelser, som Montini bebor. En lille Terrasse til Lejligheden vender ligeledes ud mod St. Peter. Hver Morgen Kl. otte forlader Montini sin Bolig og begiver sig ovenpaa. Han ryger ikke og drikker ikke, men tager fra Tid til anden en Kop Kaffe (»Espresso«). Ved Diplomatomtagelser, som han ofte maa overvære, plejer han blot at nippe til et Glas Vermouth. Montini arbejder ud i een Køre fra otte Morken til tre om Eftermiddagen i sit Arbejdsværelse, lige med Undtagelse af naar han besøger Paven. Af og til maa han være til Stede ved kirkelige Højtideligheder eller andre Begivenheder, men Størstedelen af sin Tid tilbringer han paa sit Kontor. Her venter der ham daglig en kæmpemæssig Stabel Arbejde. Han maa nødvendigvis læse en hel Del,

tage imod en Masse Mennesker, benyttet en Række Leksika og andre Haandbøger og forberede Spørgsmaal fra hele den katolske Verden for at kunne forelægge den Hellige Fader Sagerne. Han maa være fortrolig med alle politiske Forhold indtil de mindste Detailler, og saa godt som alle Sager, som Biskopper og Kardinaler Jorden over forelægger ham, afgør han personlig. Paa hvilket Tidspunkt af Dagen, han end maatte ønske, kan han opsøge Paven, og under den Hellige Faders Sygdom nu i Foraaret var han den eneste, som — nu og da sammen med Mgr. Tardini — aflagde Besøg.

Om Eftermiddagen ved tre-Tiden — paa den Tid, hvor Paven plejer at foretage sin daglige Spadseretur — spiser Montini til Middag, og herefter læser han en Times Tid. Derpaa tager han et lille Hvil, og ved seks-Tiden sidder han atter paa sit Kontor indtil henimod Klokken ni. Den følgende halvanden Time gaar med Aftensmaal og Breviarlæsning. Saa gaar han atter op paa Kontoret og bliver her til over Midnat — paa denne Tid gaar ogsaa den Hellige Fader til Ro. Montini kan om nødvendigt naas paa alle Tider af Døgnet. Ved sin Seng har han en særlig Telefon staaende, over hvilken den Hellige Fader kan komme i Forbindelse med ham, dersom han ønsker at drøfte et eller andet Anliggende med ham.

Montinis Arbejdsplan er den samme Dag og Dag ind. Hans Medarbejdere — yngre saavel som ældre — søger at holde Trit med hans Arbejdstempo. Ganske vist vaager Montini over, at de finder den fornødne Afslapning i Arbejdet, men af Solidaritet arbejder de sammen med ham Dag og Nat. Af og til bliver en af dem syge — Montini aldrig, omend han legemligt set er den svageste. Der er i hans Kontor aldrig Tale om Ferie eller Overarbejdstimer. Kun een Gang — det var i 1950 — har han efter at have arbejdet uafbrudt i syv Aar — haft en Maanedes Ferie, og denne tilbragte han i sin Fødeby ved Brescia i Norditalien.

Der er ingen, der ved, hvorfra Montini henter sin utrolige Energi. Man hævder i Vatikanet, at det er denne hans Arbejdsmaade, som saa meget ligner Pavens, der har bevirket, at han nyder den Hellige Faders ubegrænsede Tillid; han er den eneste, som Paven kan drøfte en hvilken som helst Sag med paa hvilket som helst Tidspunkt af Døgnet.

Ved de senest stedfundne Kardinalsudnævnelser (forrige Aar i Januar) nævntes saavel Montini som Tardini som selvskrevne Kardinalsemner. I sin Tale til Kardinalskollegiets ny Medlemmer kaldte Paven disse to Mænd for sine mest betroede Medarbejdere, som han nødig vilde ofre for Kirkens Ære, fordi de var ham for værdifulde. Den højere Værdighed vilde uvægerligt i dette Tilfælde være ensbetydende med, at de saa maatte beklæde mindre betroede Poster: Arbejdet i Statsministeriet tillader ikke slikt.

Og selv om Sommeren, naar Paven

er ude i Castelgandolfo, fortsætter Arbejdet i Statssekretariatet ganske normalt. Hver Dag tager Montini ud til Castelgandolfo for at holde Paven underrettet om alle løbende Sager.

Til Trods for dette enorme Arbejde synes Montini slet ikke at have forandret sig. Han har aldrig travlt, er aldrig utaalmelig, altid høflig og diplomatisk. Han er høj af Skikkelse og meget mager. Hans Øjne ser skarpt og gennemtrængende. Paa dette Punkt ligner han sin Broder Luigi, der er et Aar ældre end han, og som efter Krigen har været kristelig-demokratisk Rigsdagsmand. Ogsaa hans Far var Parlamentariker.

Det var under Mussolini. Han repræsenterede det italienske Folkeparti i Omraadet Concesio ved Brescia, hvor Montini er født. Montinis Uddannelse foregik via en katolsk Skole, Seminariet og det pavelige Universitet i Rom, hvor han tog Doktorgraden i Filosofi og Kirkeret.

Næsten alle Vatikanets Dokumenter passerer Montinis Hænder: Overenskomster med andre Lande, diplomatiske Noter, Beretninger om Kirkenes Tarnv i Ulandet, fortrolige Beretninger om (politiske) Begivenheder i andre Lande o.s.v. Han maa sortere alt Materialet, studere faglige Forhold, afgive Udtalelse om Forslag til Pro-

blemers Løsning og sluttelig forelægge Sagerne. Der findes i Virkeligheden kun yderst faa Personer, som har saa megen Indsigt i Vatikanets Arbejde og Virke saavel indenfor som udenfor Kirken som han. Derfor var der ogsaa mange, som mente, at han uvægerligt maatte blive Kardinal, ikke mindst fordi man i Vatikanet var af den Mening, at Kardinalkollegiet, hvis Medlemmer til Dels er meget gamle, maatte suppleres op med yngre Kræfter for at kunne præstere det meget krævende Arbejde. Kardinalstatssekretærens Kontorer og Bolig har staaet ledige saa længe, og der var ingen Grund til, at Montini eller Tardini ikke skulde blive kaaret og dermed tage den tunge Byrde fra Pavens egen Skuldre. Men maaske er denne Byrde mindre tung for Pius XII, end man formoder, eftersom den nu har hvilet paa ham i saa mange Aar. Den Hellige Fader har imidlertid for et Par Maaneder siden løst dette Spørgsmaal ved at udnævne baade Montini og Tardini til »Prostatssekretærer« — officielt for Deres store Fortjenestes Skyld — og dermed tildelt dem Rang umiddelbart foran Kardinalerne. Paa denne Maade bevares de begge for det saa uhyre vigtige Arbejde, som de nu engang yder, uden at være besværet af Kardinalsipurpure. Men der er en endnu og mere tungt-

Samtale med Djævelen

En Katolik var paa Vej til et Stævne. Paa et Gadehjørne traf han Djævelen — Gentleman til Fingerspidserne: graa Overfrakke, udadlille Pressefolder i Benklæderne og elegant Sko.

»Hvor skal du hen?« spurgte Katolikken Djævelen.

»Jeg skal til dit Stævne.«

»Naa, det maa da ærgre dig noget?«

»Aah ja, en Smule.«

Men gav hans forgyldte Briller smilende Forløjetheden, og han brummede halvhøjt, medens de nu slog Følge hen ad Gaden: »Gør I bare, hvad I vil, I Sovetryner! Jeg har jo trods alt Krammet paa jer. Jeres Beslutninger og Hensigter er gode nok, men I er dog bare til Grin. Se blot!«

»Hvad skal jeg se?« spurgte Katolikken. Djævelen skyndte sig at pege paa et Par forbi passerende med sin Stok.

»Se engang, er der ikke noget paa-faldende ved dem?«

Det gav et Sæt i Katolikken. Thi saalænge Djævelen pegede paa en af dem med sin Stok, saa gik hver især med et sort Bind for Øjnene. »Det er Katolikker, allesammen,« mumlede Djævelen, »men de ser ikke noget som helst. De holder mine Blade, læser mit Skidt, men holder ikke engang et katolsk Blad. De køber mine Illustrerede, sluger Indholdet, og saa vandrer min Gift rundt i Huset, lige over i Børneværelset.«

Efterhaanden var de naaet til en af de store Bladkiosker paa Strøget. Djævelens Øjne funkledede. »Tæl engang dine Blade,« lo han haanligt. »Tæl dem engang!«

Og Katolikken talte. »Et, to.« Og saa var det slut. Men Djævelens Stok dansede lystigt fra Blad til Blad, og han glædede sig. »Se,« udbrød han, »dette Blad bringer mine Ledere, det der mine Romaner, det Blad bringer mine tilsyneladende ganske harmløse Reklamer for Nylon-Undertøj, og det der Billedblad bringer ganske kritikløst Fotografier af afklædte Skønheder Side om Side med Billeder fra Peterskirken! Det kalder man saa blot liberalt og tidssvarende!« Djævelen var nu helt i Hopla. Han standsede brat. Det var en Præst, der gik forbi. Han saa opmærksomt efter ham. »Se, selv han har mit Bind for Øjnene. Se bare, hvor han er badet i Sved! Han har lige prædikeret — og ydet mig den behørlige Tribut! Især var Afslutningen paa Prædikenen meget effektiv. Desværre var det lutter gode Katolikker, der lyttede til ham, en fire-fem Hundrede Stykker, men de tusinder, som burde have hørt ham, de var der ikke — de kommer til mig.

Klokken slog fem paa Raadhuset. Der blev Trængsel paa Pladsen, Sporvognene fyldtes til Trængsel af alle de Mennesker, der hastede hjem fra deres Arbejdssteder. Den lille Avismand, som de alle passerede paa Vej til Stoppestedet, kunde næsten ikke betjene Kunderne, saa mange stod der. Bladbude kom susende med Nyoplag af Eftermiddagsbladene og Aftenbladene næsten uafbrudt. Og Djævelen strakte sin Haand frem med en

vejende Grund. Dersom Paven vilde ophøje Montini til Kardinal og derpaa udnævne ham til Statssekretær, saa vilde en hel Del Mennesker deri se et Fingerpeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Pavens Efterfølger. Og det er sikkert det, den Hellige Fader vil undgaa. I Vatikanet betragter man ogsaa tildels Montini som ikke gammel nok til at komme i Betragtning som Arvtager til den pavelige Trone, medens andre endog er af den Mening, at dersom Paven selv skulde udnævne en Efterfølger, saa vilde det utvivlsomt blive Montini.

Og saa er der til syvende og sidst Spørgsmaalet om, hvor vidt Mgr. Montini selv vilde tage mod den pavelige Værdighed. Han kender ikke til personlig Ærgærrighed: han, der er »Pavens højre Haand« og tit og ofte er blevet kaldt »Pavens Skygge«, har altid arbejdet »i Skyggen«, i Skyggen af Paven, i Skyggen af Peterskirken, i det samme Kontor, ved det samme Skrivebord. Formentlig vilde han ogsaa selv foretrække at forblive »i Skyggen«. Man kan tit og ofte se ham staa i Loggiaen til Damasusgården og betragte de to Verdens-Halvkugler — han er Tjener i den mindste Stat i Verden, men samtidig ogsaa Kristi Kirkes Tjener, den Kirke, der spænder over hele Kloden.

C. D.

sigende Gestus: »Se, det er min Prædikestol! Det mærker jeres Præster slet ikke. Og Forskellen mellem min og deres Prædiken er som mellem Maskingeværet og Armbrøsten. Se nu bare, din Sortkjole, han styrer ogsaa lige hen til Avismanden og køber et Blad! Han vilde blegne, dersom han anede min Gift. Disse Aviskiosker frarøver ham hver eneste Time langt flere Sjæle, end han kan naa med sine Prædikener i en Maaned. Se nu den Dame der! Hun kommer lige fra et Besøg i Kirken. Kan du se hende, derovre? Hun er Kongreganist og til lige en af mine bedste Medarbejdere. Hun betaler hver Dag de 35 Øre, som Avisen koster; den hun holder, er ganske »harmløs«. Ja, bare de Par Ører, siger disse blinde Brødre og Søstre, men du ved jo godt, at Havet bestaar af lutter Draaber. Det er disse Ører, som bygger mine Avispaladser og udstyrer dem med moderne Rotationspresser, betaler Radio og Fjernsyn og alt muligt andet.«

Djævelen satte Brillerne tilrette med et velbehageligt Grin og fortsatte saa: »I sover, men jeg har ikke brug for Søvn! Du ved, at jeg fo'r ned fra Himlen som et Lyn. Jeg ser klart og tydeligt. Mine bedste Venner og Medarbejdere er mine Pressefolk og dine slumrende Med-Kristne. Aviserne er min Prædiken. Den lyder i alle Byer og Landsbyer. Den fylder Banegaarde og Tog og Sporgvogne, den giver Genlyd paa Skibe og i Rutemaskiner. Den angiver Tonen i Skolen og er normgivende i den mindste Flække. Den gør ikke Holdt, førend alt er forgiftet. Og først da gaar det op for jer!«

Imidlertid var de nu begge naaet

Saa kommer Turen til Indo-Kina!

Udlevering til Kommunismen

Vaabenstilstandsoverenskomsten for Indokina modtages i kirkelige Kredse med megen Bekymring. Til Trods for at man hilser et Ophør af Fjendtlighederne i Laos og Vietnam velkommen, betoner man dog udtrykkeligt, at Vaabenstilstandsbelingelserne er ensbetydende med Tilintetgørelsen af et flere Aarhundreder gammel Arbejde paa at kristne den nordlige Del af Indokina. Der bor idag over 1.200.000 Katolikker Nord for den 17. Bredegrad i Indokina, hvilket vil sige mere end det seksdobbelte af den samlede katolske Befolkning i Japan. For disse Mennesker betyder Vaabenstilstanden slet og ret Udlevering til Kommunismen. Formentlig vil det betyde at alle udenlandske Missionærer vil blive tvunget til at forlade Landet ligesom Tilfældet har været i den kommunistisk besatte Del af Kina.

De blomstrende Apostoliske Vikarier i Bacninh, Buichu, Haiphong, Hanoi, Hung-Hoa og Vientiane samt de talrige Klostre, Seminarier, Vajsenhuse, Alderdomshjem, katolske Skoler og Lærestatter vil faa samme Skæbne som alle andre katolske Institutioner i Landene bag Jernløppe. Der eksisterer idag i hele Indokina 18 Apostoliske Vikarier med over 700 Sogne, rundt regnet 40 Klostre, 27 Seminarier og over 50 katolske Skoler af enhver Art. Det Apostoliske Præfektur tæller 34 Sogne. (KNA).

Den hellige Paulus —

„medlem af romerkirken“

I Berlingske Aftenavis for den 16. juli anmelder Niels Thulstrup en bog af en amerikansk forfatter — Walter Lowrie — om kristendommen. B. a. omtaler amerikaneren en kommentar til Romerbrevet af Anders Nygren. Og Thulstrup fortsætter, at han deri ... kommer til det »unægtelig opsigtsvækkende resultat«, at Nygren nærmest har gjort Paulus til katolik — hvilket dog ikke er det samme som medlem af romerkirken. —

Det er da godt, at den h. Paulus nu er udødelig, så risikerer han ikke at dø af grin.

frem til det Hus, hvor Katolikkernes Stævne afholdtes. Djævelen spyttede af Foragt. »Og saadan noget gammel-dags vil erobre Verden,« hvæsende han.

En Smule løvende, men dog bestemt svarede Katolikken: »Jamen, Nadversalen var endnu mindre.«

»Nuvel, de tolv derinde var ogsaa vaagne, kun een af dem tjente mig!«

Og saa forsvandt han.

Efter Pierre l'Ermite: »Satans Dugværke

I korte Træk —

Den Hellige Fader har modtaget Finlands første Gesandt ved Vatikanet, Helge von Knorring, i Tiltrædelsesaudiens. Finland har hidindtil været repræsenteret ved en charge d'affaires. Pius XII gav overfor Gesanden Udtryk for sine varmeste Ønsker for den finske Regering og det finske Folk (KNA).

10-Aarsdagen for 20. Juli 1944 mindedes af Berlins Katolikker ved en Levilmesse i St. Bernhards Kirke. Forbundskansler Adenauer, Forbundsminister Kaiser samt en Række officielle Repræsentanter fyldte sammen med Efterlevende og Medlemmer af Nationalsocialismens Ofre Kirken til sidste Plads (KNA).

Ved Stemmeftal er den 60-aarige arabiske Sagfører Anuin Salim Jajoura blevet valgt til Borgmester i Nazareth. Det er første Gang, at en Kristen beklæder Posten som Borgmester i Nazareth. Hans Modkandidat var Kommunist (KNA).

For nylig døde i Los Angeles en Urmager ved Navn Joseph Schneider, der stammede fra Köln. I sit Testamente havde han bestemt, at Halvdelen af den temmelig store Formue, som han efterlod sig, skulde gaa til Genopbygningen af den krigsskadelidte Domkirke i hans Fødeby (KIPA).

De tyske Jernbaner har indrettet en »Kapel«-Vogn«. Denne har været benyttet i Pilgrimstog til Rom og Lourdes nu i Sommer (KNA).

Henimod 200 Pilgrimme fra henholdsvis Frankrig, Belgien, Holland og Tyskland har begivet sig ud paa en Valfart til Fods til Santiago de Compostela i Spanien. Turen udgaar fra St. Jean-Picot-de-Port i Frankrig og varer ti Dage. Pilgrimmene drager ad den gamle Pilgrimsrute »Camino Frances«, ad hvilken Tusinder i Aarhundredernes Løb er draget til Apostlen Jakobs Grav i Compostela (KNA).

Londoner-Bladet »Times« foreslaar, at Forvaltningen af de hellige Steder i og udenfor Jerusalem overdrages Malteser-Ordenen. Som en Organisation af neutral Karakter — skriver Bladet — er Ordenen bedst egnet til at værne om de religiøse Steder og sikre Troende fra hele Verden fri Adgang (KNA).

Det internationale Caritas afholder sin tredie Generalforsamling i Rom i Dagene 2.—8. December. Kongressens Drøftelser samles under Emnerne: »De kristne Næstekærligheds Teologi« og »Kirkens karitative Virksomhed i det moderne Samfund« (KNA).

Jesuiternes tidligere Noviciat i Hochelten — i den Del af Rhinlandet, der efter Krigen er blevet tilkendt Holland — vil i nærmeste Fremtid blive omdannet til katolsk Ungdomsherbørge (KNA).

PAVENS STEMME

Fornylig talte pave Pius XII til 6000 delegerede for katolske kvindelige foreninger verden over. Han udtalte blandt andet: »I lever i en verden, som til stadighed glemmer Gud og livet efter dette liv, og flertallets tanke synes at være indstillet på tilfredsstillelsen af personlige behov, luksus, glæder og forfængelighed.

For at bevare jeres frihed overfor de ofte tiltrækkende reklamer, som ophidser sanserne og vækker jeres nysgerrighed, — idet man søger at vinde jeres opmærksomhed, jeres tid, jeres penge og af og til også jeres hjerte, — må I hver for sig bygge en åndelig fæstning i hjerterne, i hvilken I i tavshed og samling uopholdelig kan høre Guds stemme ærbødigt.

Den fasthed, en ung pige ikke vil vove at påtage sig alene, kan mange tage på sig uden frygt, når de *sammen* har bedt og betragtet Guds åbenbaring.

Det vil være overflødig her at gå i detaljer, for I er alle fuldtud klar over de forhold, overfor hvilke den kristne moral kræver en afgjort handling og en storslået indsats af unge. Disse forhold er opførelse, samtale, lekture, biograf og teater og forhold til andre ...

Flertallet af jer bliver gift. Søg derfor på jeres møder under klog vejledning at forstå, hvordan I idag skal leve, i lyset af jeres fremtidige ansvar og hvorledes I skal forberede jer vær-

Ikke uden anstrengelser

Når der ofte er blevet undervist i et fag som foreningsteknik på Øin-skoler eller på Den Nordiske Lederskole, så skyldes det naturligvis, at spørgsmålet er af meget stor betydning for os. Det drejer sig jo ikke alene om at få arrangeret forskellige møder, men i endnu højere grad om, hvordan vi selv skal gribe vore forskellige opgaver an i foreningerne og hvilket indhold vi skal give møderne.

Men selvom der således gøres meget ud af spørgsmålet af de nævnte

digte til den store opgave, en mor for en familie har.

Hvorledes vil I for Gud kunne svare for jeres fremtidige børns sjæle, hvis I ikke idag ved, hvordan I skal pålægge jer tilbageholdenhed og selvkontrol, uden hvilke det er umuligt at følge Guds bud og opfylde en opdragers pligter.»

grunde, så er det helt forkert at tro, at de, der har hørt foredragene og deltaget i diskussionerne, derfor fritages for at tænke mere over sagerne. Meningen er, at timerne så at sige skal give et grundlag, vi selv skal tænke videre på, og tænke grundigt på. Man får ingenting forærende i denne verden, mindst af alt på dette område.

Deltagelse forpligter og giver langtfra tilladelse til, at man sætter sig med hænderne i skødet og skælder ud over, at man ikke kan klare opgaven. Kan man ikke dette skyldes det enten, at Vorherre ikke har givet en organiserings-talent, og så skal man blot lade andre komme til, og blot komme for at hjælpe der, hvor man kan, eller også skyldes det, at man forlanger af skolerne, at de skal give en patentløsning og fritagelse for besvær, men det er uretfærdigt at forlange noget af skolerne, som ingen har lovet, de kan give.

Berøv ikke arbejderne deres ret!

Vi var sikkert alle noget opskræmte ved borgerkrigen i Guatemala. Hvad skete der egentlig? Med hvilket formål førtes krigen?

Kirken i Guatemala havde ikke haft gode kår under de tidligere regeringer, fordi disse på mange måder var påvirket af frimurerne. På den anden side var det klart, at arbejderne nu var ved at få forbedret deres kår. Hvordan ville Kirken stille sig til spørgsmålet, som altså angik dens egne livsvilkår og arbejderne kår?

Efter alt at dømme har Kirkens ledere indtaget et rigtigt og faktisk ganske modigt standpunkt. Kirken har

udtalt sin store glæde over, at den hidtidige regering er blevet fjernet, *men* mens sejrherrene foruden at være venlig stemt mod Kirken må formodes at være ret fjendtlig overfor landarbejdernes krav, så har Kirken dér modigt taget parti for disse, hvorved den faktisk løber en alvorlig risiko for at blive uvenner med sejrherrene fra hvem den gerne skulle få nye og bedre arbejdsvilkår.

I et hyrdebrev skriver ærkebiskoppen: »I har ikke uddrevet kommunisterne fra Guatemala for at kunne berøve arbejderne deres naturlige ret til den jord, de dyrker, for at berøve dem deres retmæssige sociale gevinster.« Videre understreger ærkebiskoppen, at kommunismens rødder ikke er blevet fjernet, og at dette kun kan ske ved dybtgående sociale reformer og ved en genoplivning i alle forhold af Kristendommens ånd.

Om II

Vejret i den uge, den anden skole på Øm-borgen blev holdt, var aldeles ude af harmoni med skolens ånd. Vejret var koldt, regnfuldt og til tider hårdt blæsende med kun en enkelt solskinsdag. Ånden på skolen var lige modsat. Efter den første dags usikkerhedsfølelse var skoleånden tilstede båret oppe af en levende fællesskabsfølelse skabt gennem vort fællesskab med hinanden i messen og komplet.

For første gang bestod skolens undervisningsplan af lige så mange enkelt foredrag som timer i den almindelige skoleplan.

Rettelse

I artiklen om »Årets første skole« (nr. 29) stod der, at »den blev ikke lille, men god.« Der skulle have stået: *Årets første skole blev lille, men god.*»

Ugens historie

Hørt uden for en kirke: »Det er sandelig en overraskelse, min ven. Jeg har aldrig vidst, du var konvertit. Jeg troede, du var katolik.«

De to fag på skolen var trosliv, som dennegang drejede sig om »lidelsen« og »foreningsliv«. Begge emner faldt godt til, og der var god diskussion af stoffet. Enkeltforedragene spændte vidt i både tid og emnevalg. Der blev talt om »Religion og naturvidenskab«, »Ægteskabet«, »Fatima«, »Katakomberne«, »Den hellige hertug Knud« og endelig om »Liturgi«.

Selvom emner på foredrag og gruppetimer således synes at ligge langt fra hinanden, så var de alle båret oppe af den samme tanke, som kom mere eller mindre tydeligt til orde: Gud og Hans liv i Kirken skal være vort hele livsindhold, det er Hans vilje, det kommer an på, og i tro og tillid skal vi holde fast ved Ham, for at »Han kan vokse og vi dale.«

Fra sidste lejr »arvede« vi den såkaldte statio: vi begyndte messen med at mødes ved klokkestaben til morgenbøn, og her fandt vi så dagens messetekster og fik en lille prædiken, som kunne forberede os på den fest, vi skulle fejre.

Løvrigt havde vi den traditionelle tur til Loftsbjerg samt hyggelige lejrbål.

Det var en god lejr.

2 NYE FOLDERE

Så er der kommet endnu to af Maria-kredsens foldere:

Calibatet, der fremstiller det vanskelige og ofte misforståede løfte, som præster og ordensfolk aflægger.

Det evige »Hvorfor?«, der ganske jævnt behandler spørgsmålene: »Er Gud til?«, »Interesserer Gud sig for os?«, »Har livet en mening?«, »Hvordan får vi mest muligt ud af livet?«.

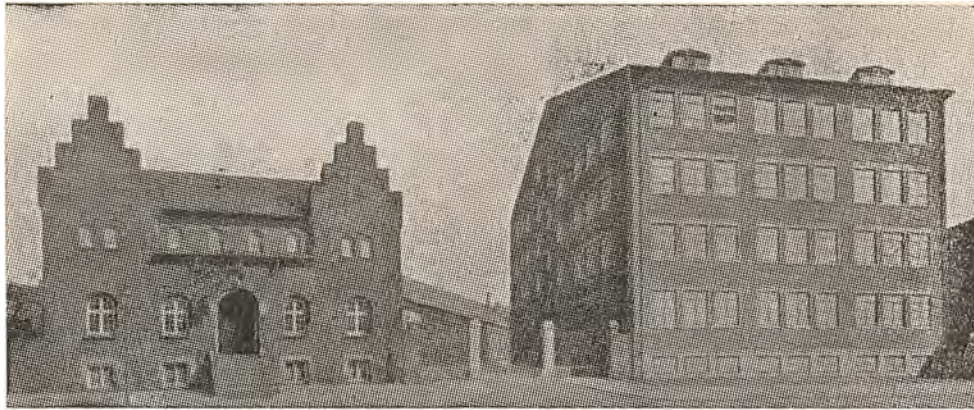
Tidligere udkom?

Til den besøgende i kirken.

»Født af Jomfru Maria«.

Ceremonier, processioner, valfarter.

Pris pr. stk. 15 øre. Køb en stabel af hver og del dem ud.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

A/S C. F. SCHALBURG

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

Aarets sidste Valfarter

Til Lourdes

Den 2. pilgrimsfærd fra Danmark til Lourdes findes sted fra d. 23. sept. til d. 6. okt. På denne rejse får pilgrimmene lejlighed til at besøge den hellige Thereses Basilika i Lisieux, som nylig er blevet konsekreret. Rejsen går iøvrigt på udturen over Brüssel og Skt. Laurent i Vendée, og over Paris på hjemturen. Oplysninger fås ved henv. til Vor Frues Sekretariat, Bakken 11, Holbæk. Tlf. 687.

Mariakongregationernes fællesrejse til Rom

(5.—20.-9. 1954).

Da alle deltagerne menes at have fået de nødvendigt oplysninger ang. rejsen enten ved mødet i maj måned i Den Røde Sal eller ved en orienterende skrivelse fra os nu for nylig, skal vi her kun gøre opmærksom på, at rejsebureauet fremskaffer adgangstegn til samtlige kongressens arrangementer til nedsat pris à kr. 10, som bedes betalt sammen med restbeløbet for rejsen inden 15. august. — Jørgensens Rejsebureau vil derefter meddele hver

enkelt tidspunkt, mødested for afrejsen samt adresserne i Italien. — Tilmeldelse til de forskellige busture i Rom og omegn kan ske undervejs i toget. — Der afholdes *ikke flere* møder inden rejsen. Tilmeldelse til selve rejsen kan endnu ske ved henvendelse til *Jørgensens Rejsebureau, Jernbanegade 7, København V.*

Mariakongregationernes Arbejdsudvalg, Stenosgade 4, København V.

Den 36. internationale Eucharistiske Kongres 1955

afholdes i Rio de Janeiro 17.—24. juli. I anledning af kongressen arrangerer de franske katolikker en fællesrejse under ledelse af Paris' ærkebiskop Hans Eminence Kardinal Feltrin, med det 20.000 tons store »Provence«. Der er sendt indbydelse til danske katolikker om at deltage i rejsen, som varer fra 30. juni til 9. august og kan påbegyndes i Marseilles eller Genua. Priserne varierer fra kr. 3.935,00 til ca. 12.000,00. Skibet gør ophold i Barcelona, Algier, Casablanca og Dakar, og der er landture disse steder samt i Brasilien.

I betragtning af rejsens vældige omfang er prisen usædvanlig lav. Alle

oplysninger kan fås i *Jørgensens Rejsebureau, Jernbanegade 7, København V.*

Tolerance eller begrebsforvirring?

Lige siden pietismens dage, har der været mange indenfor protestantismen, som har ment, at de konfessionelle forskelligheder ikke havde nogen betydning. Katolikker og protestanter kunde saamænd have lige meget ret og lige meget uret. Det var et rent subjektivt spørgsmål., hvilken religion, der passede bedst for den enkelte. Et pudsigt eksempel paa denne opfattelse oplevede jeg for nylig. En fjern slægtning af mig, protestant, er bosat i Rom, som repræsentant for et tysk forlag. Lidt før paaske fik jeg brev fra hende, at hun skulle op til Bayern for at besøge sin søn, der går i skole der, og hun ville da gå til alters med ham på langfredag. Men hun ville absolut være tilbage i Rom inden 1. påskedag, for hun ville skam ikke gå glip af pavens velsignelse på Peterspladsen.

Lad os håbe, at hun har haft mere gavn af den sidste end af det første.

Peregrinus.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Aug.:

1. S. 8. Søndag e. Pinse (680—60); (grøn) 2. Bøn: St. Petrus (1024), 3. Bøn: St. Paulus (976), 4. Bøn: De h. machabæiske Brødre (1024); Præf. (521); sidste Evang.: Festens (974).
2. M. St. Alfons Maria Liguori (hvid) (1026); 2. Bøn: St. Stefan I ([]); Apostlenes Præf. (524).
3. Ti.† Genfindelsen af St. Stefans (rød) Relikvier (1029); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
4. O. St. Dominicus (1029); alm. (hvid) Præm. (525).
5. T. Jomfru Maria i Sue (1030); (hvid) Præf. (522).
6. F. Vor Herres Jesu Kristi For- (hvid) klarelse (1030—104); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Xystus II, St. Felicissimus og St. Agapitus ([28]); Præf. (514).
7. L. St. Cajetan (1033); 2. Bøn: (hvid) St. Donat; alm. Præf. (525).
8. S. 9. Søndag e. Pinse. (grøn)

R. I. P.

Min kære Mand, vor kære Far og Morfar

Georges Christiansen

døde stille den 10. Juli 1954 vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Anna Marie Christiansen,
Gunhild Christiansen,
Eva Trolle, f. Christiansen,
Børnebørn.

Bed for hans Sjæl.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tagø 573 . 574

Eukaristisk kongres i RIO DE JANEIRO

17.—24. juli 1955

Program for fordelagtige
rejsearrangementer fore-
ligger allerede nu og kan
rekvireres hos

JØRGENSENS REJSEBUREAU

Jernbanegade 7 - Kbhvn. V - Tlf. C. 2251

D. K. K. F.

Til Retræten paa Dalum Kloster fra 29. August til 3. September er alt optaget.

Det glade Budskab for 8. Søndag efter Pinse

Paa hin Tid fortalte Jesus sine Disciple følgende Lignelse: Der var en rig Mand, som havde en Forvalter, og denne kom i ondt Rygte hos ham for at have forødt hans Gods. Og han kaldte ham og sagde til ham: Hvad er det, jeg hører om dig? Gør Regnskab for din Forvaltning; thi du kan ikke længere være Forvalter. Men Forvalteren sagde ved sig selv: Hvad skal jeg gøre, efterdi min Herre tager Forvaltningen fra mig? Jeg formaar ikke at grave, og jeg skammer mig ved at tigge. Jeg ved, hvad jeg vil gøre, for at de, naar jeg bliver afsat fra Forvaltningen, skal

Husk vor nye
adresse

BOGTRYKKERIET ATHENE A

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsbogen
til
Katolsk Ugeblad

Holbæk

<p>MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p><i>Frugt- og Blomsterforretningen</i> »ROSEN« Andrea Nielsen Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Clemen Jensen Algade 62, Tlf. 825 og 805 Stort Udvalg i Enkeltmøbler og hele Møblemøbler Alt vedrørende Begravelser ordnes</p>
<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p><i>All i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe . Chocolate . Conserves <i>køber De bedst hos</i> Laur. Kristoffersen Smedelundsgade 42, Telf. 550</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Stort Udvalg i Chocolate og Bolsjer Tico Børge Jørgensen Tidemansvej 26 Telefon 622</p>
<p>A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Odense

<p>Knud V. Mørk <i>Frisørermester</i> Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p><i>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa</i> Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>GØR DERES INDKØB AF: <i>Frugt - Grønt - Blomster i Kultur</i> A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859</p>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN <i>Skomagermester</i> 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>GØR DERES INDKØB I <i>Blomsterforretningen</i> »SARA« Hjallesvej 10, Telefon 5154</p>
<p>Chr. Ingemann Olesen <i>Gas- og Vandmester</i> Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 8552</i> Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Varehuset Skjolden <i>Overgade 21 - Tlf. 955</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn <i>1. Kl.s Kød og Paalæg</i> Albanegade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen <i>TØMRERMESTER</i> Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p><i>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.</i> I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

URBI ET ORBI

Fantastiske Rygter om russiske Bispers Besøg i den evige Stad

De aldeles fantastiske Rygter, som har været sat i Omløb i Anledning af fire russisk-ortodoxe Biskoppers Ophold i Rom, dementeres af kompetente Kredse i Vatikanet som fuldstændig grundløse. Rygterne vilde bl. a. vide, at de russiske Biskopper efter Ordre fra Moskva forsøgte at opnaa Forhandlinger i Vatikanet om et Samarbejde mellem Vatikanet og Moskva.

Det drejede sig om fire Biskopper fra henholdsvis Moskva, Minsk, Kiev og Woroschilow, som var paa Vej hjem til Moskva fra Syrien og havde et kortere Ophold i Rom. Biskopperne aflagde Besøg ved de vigtigste Seværdigheder i den evige Stad, deriblandt de fire Hovedbasilikaer — under Førerskab af et Medlem af det derværende russiske Gesandtskab. De russiske Biskopper havde ingen Kontakt med Vatikanet eller andre kirkelige Personligheder og havde ej heller ansøgt om en saadan Kontakt (KNA).

Cirkus indviet til Maria

Den tyske »Cirkus-Pater« Robert Begemann SJ afsluttede i forrige Uge sin Kirke-Uge i Cirkus Willy Hagenbeck i Cuxhaven med en højtidelig Indvielse af Dyrene. Hele Cirkus-Menigheden havde indfundet sig til Højtideligheden, som fandt Sted i Cirkus-staldene. Efter en kort Tale om Meningen med Benediktionen foretog Pater Begemann Bestænkningen af Dyrene med Vievand.

Natten i Forvejen var hele Cirkus blevet indviet til Gudsmoder. Højtideligheden fandt Sted efter den seneste Forestilling ved en Messe i Manegen (KNA).

Eukaristisk Verdenskongres i Rio de Janeiro 1955

Det Eukaristiske Aar, der danner Optakten til den Eukaristiske Verdenskongres, som finder Sted i Rio de Janeiro i Juli 1955, indledtes sidste Uge med en saakaldt »hellig Time« paa Rio de Janeiro Stadion, der rummer 200.000 Mennesker. I Øjeblikket er man i den brasilianske Hovedstad i Færd med at uddanne 700 Fremmedførere med Henblik paa den forestaaende Kongres, der vil samle Katolikker fra hele Jorden (KNA).

Jesuitterordenen tæller nu 32.000 Medlemmer

Jesu Selskabs Generalsæde i Rom har nylig udsendt en Statistik, ifølge hvilken Jesuitterordenen idag tæller 32.000 Ordensmedlemmer, fordelt paa 67 Nationer. Ordenen er idag inddelt i 57 Provinser og Vice-Provinser og har 87 Noviciatshuse. Endvidere oplyses, at 5463 Jesuitter virker som Missionærer i 46 forskellige Missionsomraader, deriblandt 11 kinesiske Missioner, der idag er under kommunistisk Regime. Jesu Selskab driver 276 Mellemskoler og 132 højere Skoler og Universiteter, heraf 37 store og 30 mindre Seminarier til Uddannelse af Verdenspræster (KIPA).

Kampen mod Kirken i Vietnam allerede i fuld Gang

Ifølge Beretninger, der nu er indløbet, har Vietminh allerede indledt en omfattende Kampagne mod Katolikkerne i de kommunistisk besatte Omraader i Indo-Kina. I den sydlige Del af Tonking-Deltaet — hvis Befolkning for Størstedens Vedkommende er Katolikker — er talrige Bønder blevet tvunget til at flytte til Bjerglandet ved Deltaets Udkant for at blive »afkristnet«. I hele det af Kommunisterne besatte Tonking-Delta maa der ikke længere virke udenlandske Missionærer. De Apostoliske Vikarer befinder sig praktisk talt i en Slags Husarrest. Det meddeles f. Eks., at den Apostoliske Vikar for Vikariatet Thanh-hoa, Biskop Louis de Cooman — der iøvrigt har arbejdet her i 22 Aar — og den Apostoliske Administrator i San-neua, P. Jean Mironneau, er under Opsyn Dag og Nat. Begge er uden Forbindelse med Omverdenen.

Vietminh-Myndighederne har paa Katedralen i Nam Diem anbragt et Kæmpebillede af Kommunistføreren Ho Tsch-minh, fremstillet med et blødende Hjerte, gennemboret af en Pil. Underskriften under Billedet lyder: Katolikkerne har været uvenlige imod Fader Ho. Katolikkerne i Byen er blevet tvunget til hver Dag at møde op foran Kirken og bede for Ho Tsch-minh. I samtlige katolske Skoler i Thanh-hoa er der blevet anbragt Billeder af ham, og enhver Form for Religionsundervisning forbudt (KNA).

Karmeliterinderne i Hanoi har maattet forlade Byen og begive sig til Saigon, idet de ikke kan videreføre deres Kloster, som nu er under kommunistisk Herredømme, meddeles det fra Hongkong. Klostersamfundet talte ved Afrejsen 13 Profes-Søstre — syv Europæere og seks Vietnameresinder; Novicerne var allerede for nogen Tid siden blevet sendt til Frankrig.

Et af de seneste Billeder af den Helligste Fader efter sin Eftermiddagsspadseretur i Vatikanets Haver. Som altid har Paven et eller andet Manuskript til en Tale el. lign. under Udarbejdelse.

Ikke af Brød alene -

Ved Indvielsen af en ny Kirke i Mark Brandenburg har Biskoppen af Berlin, Wilhelm Werskamm, i sin Indvielsesprædiken taget Stilling til en Bog, der for nylig er udkommet i Sovjetzonen og som under Titlen »Den religiøse Overtro og dens Skadelighed« retter en Række skarpe Angreb paa den kristne Religion. Biskop Werskamm udtalte, at Religion idag er ensbetydende med Liv. Mennesket hungre ikke blot efter Brød, men i endnu højere Grad efter Gud, og han pegede i denne Forbindelse paa de seneste store tyske Katolikkongresser, hvor Titusinder af Mennesker var strømmet sammen for at have Lejlighed til at høre om Gud (KIPA).

Foran Anerkendelse af kirkelig indgaaede Ægteskaber i England?

Det britiske Underhus vil i nærmeste Fremtid undersøge Spørgsmaalet om hvorvidt man vil kunne meddele det for den katolske Præst kirkelig indgaaede Ægteskab Retsgyldighed. Hidindtil har de verdslige Myndigheder maattet bringe de officielle Dokumenter til Kirken og overvære Vielsen. Det er dette, man i Fremtiden vil forsøge at komme bort fra. Flere ikke-katolske Politikere er allerede gaaet ind for Forslaget (KNA).

Katolsk

8. August 1954
102. Aargang
Nr. 32

Ugeblad

Santiago de Compostela

Lutherske Nonner
i Sverige?

I Noa's Fodspor

Verdensfredens Kirke
i Hiroshima

Dommen over Biskop
Trochta Optakt til ny
Forfølgelsesbølge?

Det er desværre ikke saa ofte, at der er Lejlighed for personlig Kontakt mellem Præsterne i vore fjernereliggende Provinsmenigheder og os, der har det daglige Arbejde med Ugebladet. Ferien bød imidlertid paa en saadan Chance, som vi meget gerne benyttede os af.

— Jeg kan naturligvis kun svare for mig selv og for os her i X-købing. Det er desværre saa faa af Menigheden her, der har en menneskelig Mulighed for nogenlunde hyppigt at komme i Kirke. Vi er derfor enige om, at er der nogen, som mere end andre har Brug for Ugebladet, er det os.

— Ja, men giver Bladet saa ogsaa det, Deres Menighed venter af det?

— Vi kender vist allesammen de

Samtale med Provinspræst

Mennesker, der ved meget mere om Religion en Præsten, meget mere om Undervisning end Skolelæreren og meget mere om Bladvirksomhed end Redaktøren. Jeg vil nødtigt med paa det Hold. Og det er ganske let i Stedet for at nævne, hvad vi er glade for. F. Eks. for den egentlige Prædiken. Den er af meget stor Værdi her ude paa Landet. Jeg er selv kun en ringe Prædikant, men jeg turde ikke sige Nej, da Ugebladet bad mig om et Par Prædikener, for jeg ved, hvad det Stof betyder,

selv om det af og til er ganske beskeden Præstetale. Saa er vi glade for det omfattende Nyhedsstof. Jeg faar selv ogsaa et Par udenlandske Tidsskrifter, og jeg kan se, at vort lille Blad faktisk faar alt det væsentlige med og lige saa hurtigt som de store Blade. Ja, og saa er vi Provinsfolk særligt glade for de Numre, hvor der ogsaa er en god lille Fortælling. For vor Skyld maatte der gerne være flere, men der er vel ogsaa mere høj-lærde Folk, der rynker paa Næsen ad den Slags, kunde jeg tænke.

— Vi ville i og for sig gerne have lidt mere lokalt Nyt med fra Menighederne.

— Ærlig talt, vi lever saa stiltfærdigt. Det kan da ikke mere nogen at høre, at vi her hos os har haft et hyggeligt Kaffe bord, eller at vore flinke Damer har pakket gode Julekurve til vore fattige. Vi skal nok huske Ugebladet, de sjældne Gange, her virkelig sker noget.

— Det hænder, at vi bliver kritiseret, fordi et eller andet Provinsnyt ikke er kommet i Bladet.

— Saa maa det da være vedkommende Provinsmenigheds egen Skyld. Vi maa da sende Nyheden, og jeg synes altid, at vore smaa Nyheder er blevet modtaget pænt. Naar vi en Dag finder paa det helt store, saa sender vi Dem en Invitation til selv at komme over og se, og det skal ikke koste Dem noget.

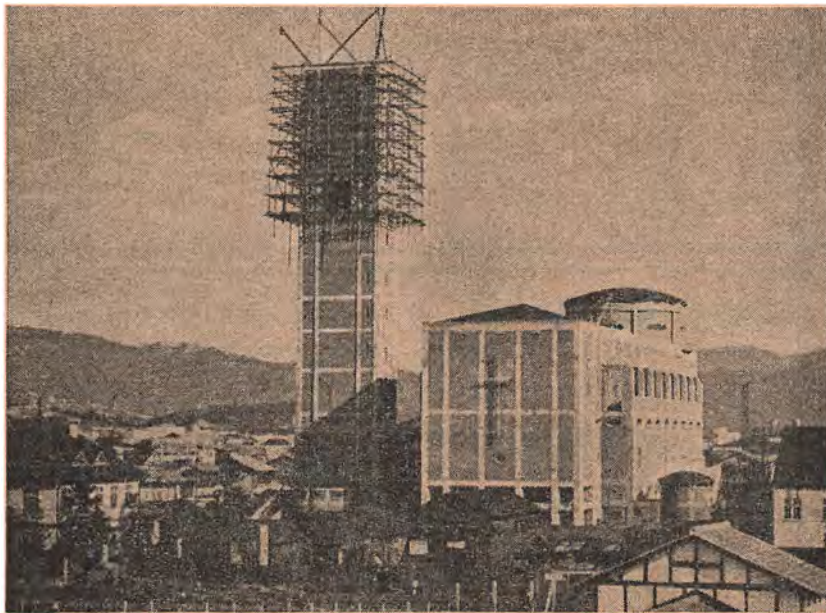
— Apropos Penge. Er Bladet for dyrt?

— De faa her i Sognet, der siger det, plejer jeg at spørge, hvad de ellers læser af Blade. Saa siger de det ikke mere. Jeg ser bort fra de virkelig fattige, men dem klarer vi andre det for; det manglede bare andet.

— Og et Ønske til Slut?

— Jeg ønsker Ugebladet en rigtig energisk Distributions-Kampagne, for der er mange Steder, hvor Bladet læses alt for lidt. Resultatet vil jo gavne os alle, for det maa blive et større Blad for de samme smaa Penge.

VERDENSFREDENS KIRKE I HIROSHIMA INDVIET

Paa 9-Aarsdagen for den første Atombombes Nedkastning - 6. August - indviedes i Hiroshima den nyopførte »Verdensfredens Kirke«, der er blevet til ved Gaver og Bidrag fra den ganske Verden. (Se Artiklen inde i Bladet.)

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva 408

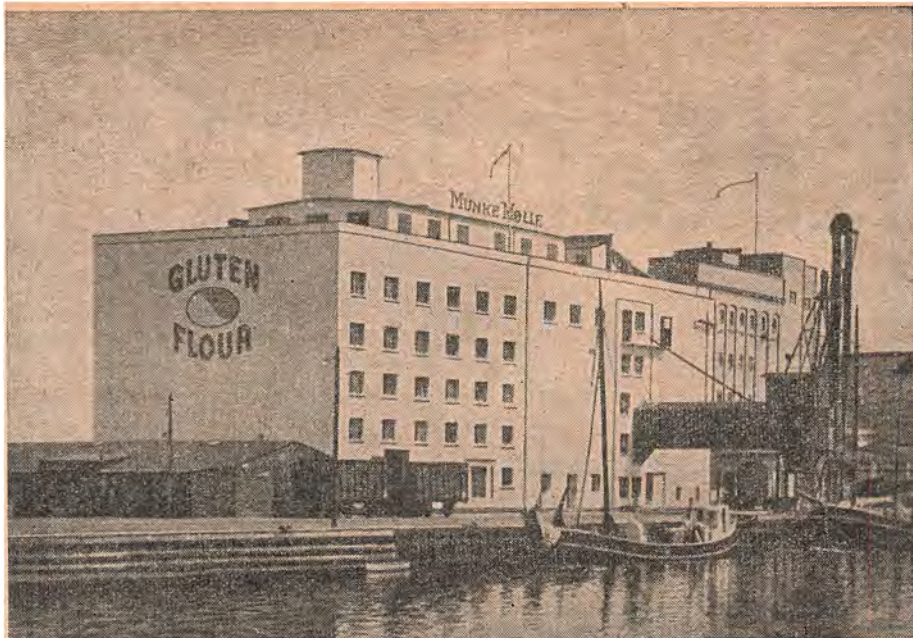
KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

Tlf. 755 & 5102

HORSENS

Tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONCÈ-
RERNE

*

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS

Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnæsvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kranse, Frugt og Grønsager

Manufaktur, Herredinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til
Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kraft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverandør til de katolske Institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDERSBORG

1. Kls. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

Santiago de Compostela

Navnet Santiago de Compostela er lidet kendt af Katolikkerne norden for Alperne som Valfartssted; det er derimod for den latinske Verden — og da fremfor alt for de iberio-amerikanske Folkeslag — et Navn, der har omtrent samme Klang for dem som Navnet Rom har for os.

Ogsaa Santiago har sine »Hellige Aar«. Efter Afbrydelserne, der var foranlediget af de to store Krige, fejredes igen i Aar et »jakobinsk Hellig-Aar«, affødt af Himmels Mælkevej, hvor franske og belgiske Pilgrimme, der kom vandrede gennem Roncesvalles-Dalen, mødtes med Italicnere, der havde lagt Vejen over Barcelona; sydfra

Det saakaldte »Hellige Aar« i Santiago de Compostela — Spaniens Nationalhelligdom i de nord-spanske Bjerge — fejres kun hver Gang Apostlen Jakobs Dødsdag — 24. Juli — falder paa en Søndag. Dette var Tilfældet i Aar, og i denne Anledning fortæller vor Medarbejder nedenfor lidt om Santiago og dets Historie.

*

Vilhelm af Aquitanien, Ludvig VI af Frankrig, Tusinder af kendte og Hundredtusinder af ukendte Pilgrimme, som bodfærdige vandrede ad Spaniens solhede Veje til »Porcito de la Gloria«.

Santiago har ingen præ-historisk Tidsalder. Det rejste sig i Aaret 812 efter Kristus — ret som ved et Trylleslag — af Galiciens fugtige, taagede

Urskove. En Eneboer ved Navn Pelagius havde under den hellige Messe en Vision, hvori han saa den længst forglemte og gennem Aarhundrederne ukendte Apostelgrav, Sankt Jakobs Grav, han, hvis jordiske Rester bragtes her til fra Jerusalem af hans Disciple. Pelagius underrettede Biskop Theodimir i Iria Flavia, som derpaa fulgte Eremiten, ledsaget af en højtidelig Procession, gennem Skove og Vildnis — og der, midt i den tætteste Urskov, fandt de Apostlens Marmorsarkofag — »quamdam domumculam marmoream tumbam intra se continentem inter silvas et fructices«.

Kong Alfons II, »den kyske«, ilede hertil og gav Ordre til at rejse en Kirke over Graven — det er Santiago's Oprindelse. En spansk Historiskriver sammenligner endog denne Dato, 24. Juli 813, med den Betydning, som Roms Grundlæggelse har haft for Vesterledet.

Vild og grusom er Santiago's Historie — den er Symbolet paa den med Ild og Sværd stridende Kristendom. Snart blev Santiago et af Spaniens mest an-

St. Jakobs-Katedralen i Santiago.

kom portugisiske Pilgrimme vandrede til Galicien, som engang hørte ind under Portugals Krone, og over Havet kom Hollændere, Irer, Amerikanere fra Nord- og Sydstatene, fra Philippinerne og det fjerne Østen — alle med samme Maal: »Vesterledens Stjerne«, den hellige Jakobs' Grav i Compostela, den spanske Nations Skytshelgen, Symbolet paa den dybe, mystiske, spanskprægede Katolicisme i Landene indenfor den iberiske Kulturkreds.

Da forvandles Santiago til en Lejr med Hundredtusinder af Mennesker, hvert eneste Hus bliver til et Herberge, rundt om Staden rejstes Telt ved Telt — akkurat som i hine Tider, da Anna af England, Jakob Sobieski, Isabella af Portugal, Birgitta og Ulf fra Vadstena,

9. Søndag efter Pinse

8. August 1954

GUDS KIRKE — EN »RØVERKULE«

(Lukasevangeliet 19, 14-47)

Det forekommer dog ikke i vore Dage, at man er nødt til at drive Handlende ud af Kirken! Hvorfor i al Verden skal vi saa hvert Aar høre dette Evangelium? Fordi det alligevel har noget at sige os, det er nemlig ikke »et Sagn fra gamle Dage«, men derimod slet og ret Guds Budskab til os Mennesker af 1954.

Vor Herre understreger i Søndagens Evangelium sin Herskerstilling i Kirken, det er han s Hus, ogsaa selv om det er os, der har bygget og betalt det. Gud er Herre i Huset, og det er ham, der fastsætter Husordenen. Alle de »liberale« Kristne, som siger: »I Kirken gør vi, som vi vil«, de har Uret. I Herrens Hus er vi undergivet hans Myndighed. Han bestemmer, hvad det skal bruges til: »Mit Hus er et Bønnens Hus!« Og hvor smuk en Tanke er det dog egentlig, at der midt i Dagliglivets Virvar af Arbejdspladser og Forlystelsesetablissementer er et Sted, hvor man kan bede til Gud i Fred og Ro. Kirken er jo noget helt andet end et Soveværelse eller en Spisestue, et Kontor eller en Bar — den tjener den evige Gud til Bolig. Her kan vi mødes med Gud Herren i stille Bøn eller i Fællesskab om Offeret.

»Men I har gjort det til en Røverkule,« siger Evangelisten. Det er haarde Ord, ikke mindst fordi vi velsagtens alle mener at kunne sige, at vi ikke har benyttet Guds Hus til at afslutte Forretninger i. Nu tænker jeg ikke paa Valfartsstedernes ivrige Devotionaliehandlere eller dem, der ved Søndagsmessen mere eller mindre energisk søger at afsætte diverse Lodsedler. Men — har vi ikke alle nu og da gjort Forsøg paa at slaa en eller anden »Handel« af med Vor Herre? Har vi ikke præsenteret ham for vore gode Gerninger, foreslaaet ham en eller anden »Byttradehandel«, tilbudt ham et eller andet, i Fald han vilde give os noget andet til Gengæld? Hvor mangen en af os har ikke — førend han indlod sig paa et eller andet — spurgt om Kristendommens Pris paa dette eller hint og saa forsøgt »at handle« med Gud? Hvor tit har vi ikke forsøgt at faa Rabat hos Gud og lirke os igennem en eller anden af hans eller Kirkens Bestemmelser? Det er denne Egoisme, der saa at sige »sværter« Guldornamenterne og Marmorsøjlerne, som gør Atmosfæren i Kirken til »en Røverkule«. Der gives Kristne, som forsøger at overløste Vor Herre og bilde ham ind, at de er frommere end de i Virkeligheden er, som forsøger at bestikke Gud ved en dadelfri Livsvandel. Gør disse Ting maaske ikke Vor Herre berettiget til at bruge Betegnelsen »Røverkule«? Hvor mange forsøger ikke at fravriste Gud hans Naade og snige sig til Syndsforladelse uden at ville afstaa fra Synden? Hvor mange nyder ikke Herrens Legeme uden at skelne det fra Dagliglivets Brød? Den, der gør sligt, gør Kirken til en Røverkule. Kirken er jo ikke en »færdig« Bygning, vi Mennesker, som befolker den, er levende Dele af den — enten fuldender vi Guds Hus eller vi skænder det. Det ligger i vor Haand at gøre Kirken til det, som den skal være: et Bønnens Hus, hvor vi skænker Gud Vor Herre vort Hjerte — og ikke en Røverkule, hvor vi kun pønser paa at fravriste Gud hans Naade.

Sognepræsten.

Katolsk Radio-Gudstjeneste

transmitteres näste Söndag, 15. August, Kl. 8,05—8,45 fra Sct. Mikael's Kirke i Kolding. Celebrant: Sognepræst Georg Bertling, Prædikant: Pastor Gunnar Nielsen.

Vejele-Børn i Belgien

Femten Børn fra Vejele, Medlemmer af Børnekoret »Solskin«, der er oprettet af den katolske Menighed i Vejele, har — ifølge Dagbladet »Frit Folk« i Vejele — foretaget en vellykket Tur til Benelux-Landene, hvor Koret bl. a. har sunget i den belgiske Radio over Bruxelles flamske Stationer.

ind — samles det »officielle Spanien« ved Apostelhelgenens Sarkofag, i en sælsom Blanding af national-patriotisk Entusiasme og religiøs Følelse. Officerer fra alle Egne af Spanien stævner

sete Bispesæder. Kongerne tildelte Kurien i Compostela Højhedsrettigheder over hele Provinsen, og senere Herskere kappedes om at fordoble de Privilegier, som deres Forgængere havde stiftet. Bønder og Fiskere paalagdes store Tiender, som de dog kun udredte modvilligt og oprørs murrende under Trusler fra de vaabenstærke biskoppelige Hære. En Periode førte Biskoppen af Santiago Titlen »Biskop af den Apostolske Stol« — ligesom Biskoppen af Rom! Men de store Rigdomme, der hobedes op indenfor Byens Mure, lokkede haade Saracenerne og Vikingerne til. Santiago gik op i Flamme, og fra de galiciske Bjerges Ensomhed kaldte flygtende Bisper Himlens Straf og Vrede ned over Barbarerne. Men Santiago rejste sig af Asken — Apostlens Gravkapel havde lykkeligt undgaaet Barbarernes Plyndringer — og genopstod endnu prægtigere, rigere og stoltere.

Men Santiago ved ogsaa, at Kristenhedens bedste Værn ikke er Mure og Tinder. Med Tiden blev Byen til et af det kristne Vesterledens mest betyd-

ningsfulde aandelige Centre og er det den Dag i Dag. En broget Historie har Santiago bag sig, rig og prægtig, men ikke uden Blod. Skoler og Klostre grupperede sig om den stolte Katedral, Santiago blev Metropol for den vestlig-kristne Kultur i den saakaldte »Compostelanske Æra«. Kirkefyrster, Konger, en Pave (Johannes XXII), Digtere og Sangere, berømte Arkitekter, Læger, Jurister og Forskere, Billedhuggere og Missionærer har Santiago skænket Spanien og hele Verden. Og ligesom der opstod en særegen Barokstil i Compostela, saaledes blev det ogsaa den galiciske Romantismes Sangeres Højborg, hvor der skabtes en særegen Cyklus inden for den spanske og portugisiske Litteraturhistorie, Kærligheds- og Længselssange, »cantigas de saudade«. Og Tusinder af berømte Navne funkler endnu idag paa den latinske Verdens Himmel, opstaaet i Compostela.

Og Spanien er — med Rette — stolt af denne straalende Juvel i sin Historie. Hvert femte Aar — førend Valfarstsskarerne fra Øst og Vest sætter

ORIENTERING

Lutherske i Klostre i Sverige ?

For nylig bragte Dagspressen en Notis om, at man i Sverige nu havde faaet den første protestantiske Nonneorden. Begivenheden har givet Anledning til en Del Diskussion — og i Sverige til heftige Angreb paa den Præst, som havde »indviet« den første protestantiske Nonne. Nedenfor gengiver vi en Artikel, som vor svenske Kollega »Hemmet och Helgedomen« bragte i denne Anledning.

*

»Pingstdagen fick Sverige sin första nunna, 25-åriga Marianne Nordström, Eskilstuna«, förkunnar »Expressen« 9/6. Tidningsmännen har ibland så brått, att de inte riktigt väger sina ord. Nog har det funnits »svenska nunnor« före 1954! Det får man ju t.o.m. lära i folkskolan. Ja, men de har ju alla varit katolska trosbekännare. Det nya som innevärende är ger oss är en svensk luthersk nunna. Hon har avlagt sitt klosterlöfte inför kyrkoherde Gunnar Rosendal i S:t Petrikapellet i Osby. Hon har lovat, att under ett år framåt varken gifva eller förlova sig, att »lyda alla kyrkliga och religiösa förslag som kyrkoherde Rosendal framlägger och att ställa sina ekonomiska resurser till förfogande« till orden The order of the Holy Paraclete (detta namn står i alla de tidningar som uttalat sig i frågan. Dock vågar vi den gissningen, att det är en tryckfelsversion of The order of the Holy Paraclete).

Hon har genomgått ett slags novitiat i England, dit hon också återvände för att fullborda sina studier. Men det verkar, som om det var meningen, att

hon skall bli själen i ett framtida klosterliv i Svenska Kyrkan. Hon är enligt Dagens Nyheters utförliga intervju t.o.m. »beredd att bli svensk abbedissa.« I det civila livet har hon varit »konststuderande, som själv målar stilleben, friluftsmotiv och porträtt och gör kyrklig textilkonst.« Hon är född i Indien och har vuxit upp i ett kristet hem »med stark anknytning till högkyrkliga kretsar«. Själv betonar hon ivrigt sin lutherska inställning. »Många romerska katoliker anser klosterlivet vara frommare än annat liv.« Men en sådan »gärningslära« gillar hon inte. Hon håller sig till Martin Luthers läror.

Kyrkoherde Rosendal framhåller för Expressens medarbetare, att klosterlivet i modifierad form har börjat uppblomma i vår tid runt omkring i den protestantiska världen. »I Frankrike och Schweiz finns kalvinska ordnar, i Tyskland finns det evangeliska munk- och nunneordnar.« I den anglikanska kyrkan har i hundra år funnits kloster både för män och kvinnor. »Varför skulle det inte finnas möjligheter för svenska munk- och nunneordnar«, frågar den alltid lika glädlynte och oförskräckte kyrkoherde R. Nej, det är sannerligen inte lätt att besvara denna enkla fråga. »Personligen tror jag att ordensväsendet skall slå igenom i Sverige«, förklarar han i Morgontidningen 10/6.

Det är betecknande, att den enda tidning, som denna gång angripit honom är den religionsfrihetsvänliga Dagen 10/6. Den finner det märkligt, att »saken skedde inom den svenska statskyrkan och att den tjänstgörande officianten alljämt innehar en kyrkoherdebefattning inom kyrkan.« Vidare framhåller den: »Att det från kyrkoherde Rosendals sida inte är fråga om någonting annat än att införa katolska seder i vårt land och i hemlighet och genom undansticknen propaganda bereda marken för papismen i Sverige, råder det ingen tvekan om.« Dylika

uttalanden är ju blott vad man kan vänta från det hållet. Den pretentiösa okunnigheten stiger åter upp och tar.

Mera förvånad blir man över uttalanden från ledande håll i Svenska Kyrkan. Klokast uttrycker sig nog ärkebiskop Brilioth: »Kloster- och nunneordnar i vanlig mening förekommer ju inte alls inom den svenska kyrkan.« (Morgontidningen 10/6). Nej, ännu så sent som det år då det gamla klosterförbudet upphävdes fanns det nog knappast någon, som räknade med ett hotande protestantiskt klosterväsende. Domprosten Nils Bolander förklarar i Expressen 9/6, att Osbykyrkoherden »har varit osolidarisk mot vår kyrka.« Biskop Anders Nygren i Lund »vill helst ta det hela från den skämtsamma sidan« (Morgontidningen 10/6). Han säger: »Jag hoppas verkligen, att det bara är en runt privat historia, som en liten grupp har arrangerat. I så fall är det hela att betrakta ungefär som barnteater: barn tycker om att klä ut sig och spela roller.« Med all vår respekt för biskop Nygrens kloka omdöme fråga vi oss, om dessa ord är så alltigenom välbetänkta.

Det är visst inte omöjligt, att den nu begynnande organisationen kan växa och blomstra. Kyrkoherde Rosendal tror, att hans ordensväsende »skall slå igenom i Sverige« (Morgontidningen); »till kyrkan i Osby har jag en jämn ström av ungdomar som är i behov av att diskutera religiösa frågor«, förklarar han i Expressen. »De kan bli kärnan i ett svenskt munk- och klosterväsende.« Det finns åtminstone möjligheten, att detta nystartade klosterväsende i Svenska Kyrkan kan utveckla sig och ha framgång liksom det anglikanska haft i England. Och då kan dess anhängare om ett tiotal år med en viss skadeglädje notera: »År 1954 kallade biskop Nygren våra första försök för barnteater. Se nu vad det har blivit!«

mod Santiago, den akademiske Verden kommer i Turistbusser, Cortes og selveste Statschefen i deres Limousiner til Nationalhelligdommen. Og ledsaget af den spanske Stats øverste Ledere skrider Spaniens Overhovede op ad Katedralens Trin, hvor han modtages af Kardinalen af Toledo og Ærkebiskoppen af Santiago og derpaa knæler ned og bringer sit »Ofrenda al Apostol«. Og det er mere end en politisk Manifestation, det er slet og ret et Udtryk for Spaniens Sjæl.

*

Og naar saa Sommermaanederne er ovre og de store Valfarter er forbi, da bliver Santiago igen til et lille Proviandsdiocese. Uger og Maaneder igennem plasker Regnen ensformigt ned over de snævre, graa Gader, over de folketom-

me Pladser, der før fyldtes af Pilgrimenes brogede Skarer, og kun i det tidlige Morgengry vandrer sortslørede Kvinder under Paraplyer til Fromesse, og i Dagens Løb kommer kun nu og da en Morlille eller en lille, fattig Landsbypræst fra Galiciens Fiskerlandsbyer til Apostelgraven for der at finde Trøst og Styrke i sine daglige Sorger.

Men ved Middagstid og hen under Aften giver Byen Genlyd af hastende Studenters Skridt, naar de fra Universitetet iler til deres forskellige Pensioner. Og saa hvælver Natten sin mørke Kappe over den tusindaarige Bys ærværdige Mure. Uafbrudt siler Regnen ned og et koldt Pust driver fra Oceanet ind over Bjerge og Dale. Kun hist og her trænger en Lysstraale ud gennem en Sprække i de tillukkede

Skodder. En Student med asketiske Ansigtstræk — maaske kommer han engang til at bære Stav og Mitra eller bliver en funkende Stjerne indenfor Juraen eller Medicinens Verden — sidder bøjet over sine Bøger, tilsyneladende tabt for Omverdenen. Hult og fjernt som fra en dyb Mausoleumskrypt lyder Stemmerne fra et Munkelovst. I en Læsesal paa Universitetet ruger en Professor over gamle Inkunabler, medens Læger og Ordenssøstre i en Bygning ved Siden af arbejder med en vanskelig Operation i Skæret af Kvartslamperne. —

Santiago sover aldrig!

Santiago vaager i Nattens ravnsorte Mørke evigt over sin stolte, uovervindelige Kultur. C. D.

I Noa's Fodspor

Amerikanske Bjergbestigere har ifølge Meddelelser i Verdenspressen bestegt Biblens Bjerg Ararat og der fundet paastaede Rester af Noa's Ark. En engelsk Videnskabsmand, Leonard Wooley, fortæller i det følgende om, hvorledes moderne Videnskab beviser Biblens Beretninger (gengivet efter B.B.C.'s Magasin »The Listener«).

I Aaret 1929 ledede jeg en Række Udgravninger i Ur i Mesopotamien. Ur var Patriarken Abrahams første Hjemstavn, og vi søgte da efter de berømte Kongegrave med deres sagnagtige Skatte, som mentes at stamme fra omkring Aar 2800 før Kristus. En pludselig Indskydelse fik mig dengang til at grave dybere, og under Gravene stødte vi paa en lille Gang og opdagede derved noget af det mangehaandede Affald, som er kendetegnende for enhver Bosættelse: en Blanding af forskelligt Tegl, Aske og Potteskaar. Men saa hørte alt pludselig op, der var ingen Skaar, ingen Aske, men kun ren Jord. Arbejderne erklærede, at vi nu var naaet til uberørt Jord, her var intet mere at finde, vi maatte søge andetsteds. Imidlertid steg jeg selv ned i Udgravningen for at overbevise mig om Situationen, og jeg maatte give Arbejderne ret. Jeg tog min Højdemåler og konstaterede til min Forbavselse, at den oprindelige Jordoverflade langt fra laa saa dybt, som jeg havde antaget. Dette kuldcastede en af mine Yndlingsteorier — hvad jeg slet ikke var saa begejstret for, det være sig da, at der forelaa virkelig overbevisende Modbeviser. Jeg gav derfor Ordre til at fortsætte med Gravningerne, hvilket Arbejderne gjorde, omend modvilligt, og de bragte da ej heller andet end ren Jord for Dagen, uden Tegn paa nogensomhelst menneskelig Eksistens. Vi naaede godt og vel to Meter dybere. Pludselig stødte vi paa Stenværktøj og Rester af bemalet Keramik — uden Tvivl det ældste, der endnu er fundet under Udgravninger i Irak. Jeg var øjeblikkelig klar over hvad dette godt og vel to Meter Lag af rent

Jord betød, men jeg vilde dog se om ogsaa andre kom til samme Opdagelse. Jeg drøftede derfor Sagen med et Par andre Deltagere i Ekspeditionen, og spurgte dem om hvad deres Mening var. De kunde imidlertid ikke give noget Svar. Tilfældig kom min Kone til, og da jeg forelagde hende det samme Spørgsmaal, drejede hun sig med eet om mod mig og udbrød: »Dette Jordlag stammer fra Syndfloden«.

Og det var det virkelig. Men selvfølgelig kunde man ikke hævde det med afgjort Sikkerhed, saalænge man kun havde gravet et Hul paa faa Kvadratmeter. Næste Dag lagde jeg derfor an til en Udgravning paa 20 Meter. Udgangspunktet var Overfladen fra omkring Aar 2800 før Kristus. Inden længe stødte vi paa Rester af Huse, som stammede fra denne Tid. Med største Forsigtighed rømmede vi disse Ruiner bort og fandt under dem endnu flere Huse, og indenfor de første 6

Meter udgravede vi ikke mindre end otte Lag af Huse, der hver især var rejst ovenpaa Resterne af de foregaaende. Derpaa hørte Husresterne op, og vi stødte paa et fast Lag af Potteskaar. Det var tilsyneladende et Pottemagerværksted, der havde været saa længe i Drift, at vi af Skaarene kunde læse hele Udviklingen. Paa Bunden af dette fandt vi derefter sluttelig Skaar i Lighed med dem, som Arkæologerne havde fundet i den tidlig-sumeriske Kongestæd Erech. Dybest laa Lag af bemalet Keramik, formentlig fra de allerførste Indvandrere i Landet. Derpaa det tre Meter dybe, ganske rene Jordlag, som ved nøjere Eftersyn viste sig at bestaa af Sand, der maatte stamme fra den hundreder af Kilometer fjerne Eufkrat. Og under dette Sand fandt vi sluttelig Rester af Huse, som Vandfloden havde opslugt og begravet dybt i det Slam, som Vandfloden bragte med sig.

I Ruinerne af de ældste Byer i Irak stødte Arkæologerne paa Lertavler, paa hvilke der — i sumerisk Sprog —

(sluttes Side 381)

APROPOS

»Flyvende Tallerkener«

Guds Skabninger?

Den kendte tyske Teolog i München, Philipp Dessauer, har for ganske nylig i en Artikel i Tidsskriftet »Wort und Wahrheit« beskæftiget sig med problemet »De flyvende Tallerkener«. Af det hidindtil foreliggende Materiale vedrørende disse »flyvende Tallerkener« — skriver Dessauer — fremgaar det med en vis Sandsynlighed, at Fornuftsvæsener fra en beboet Stjerne ude i Verdensallt nu har betragtet vor Klode igennem mindst otte Aar. Dessauer drøfter derpaa i en Diskussion mellem Teologer, Sociologer og Lægfolk de teologiske Problemer, der opslaar som Følge af nævnte Konstatering samt de Kristnes Stilling til disse fremmede Væsener. De ukendte Væsener fra de fremmede Kloder er filosofisk set utvivlsomt Personer og teologisk set Guds Skabninger, erklærer han. Dersom det engang bliver muligt

at komme i Forbindelse med dem, vilde denne Begivenhed være saa spændende og dramatisk, at den er uden Sidsstykke i Menneskehedens Historie. Det er derfor Regeringernes Pligt at forberede Menneskene til et saadant Møde.

Kun en i Bund og Grund religiøs Indstilling kan frigøre Menneskene for Dimensionen af Spørgsmaalet om de nye Skabninger.

Spørgsmaalet »Hvem er I?« er flere Gange i Menneskehedens Historie blevet forfejlet paa den mest tragiske Maade, saaledes f. Eks. ved Afrikas Udforskning, hvor Negrene drog de hvide Forskere i Møde under Jubel. Disse anrettede da et Blodbad paa de indfødte, idet de ansaa deres Velkomst for en fjendtligsindet Akt. Der findes intet Sted i den Hellige Skrift, som giver os Garanti for, at Mennesket er det naturlige Midtpunkt i Verdensallt, og der gives intet i Verden, som ikke har med Kristus at gøre og ikke omfattes af Kristi Menneskevordelse, slutter Dessauer.

„Verdensfredens Kirke“ i Hiroshima

(Til Billedet paa Forsiden)

Paa 9 Aarsdagen for Atombombens Rasen i Hiroshima — 6. August — indvies »Verdensfredens Kirke« i den By, der hin ulykkelige Dato saa at sige forsvandt fra Jordens Overflade; Branden hin 6. August 1945 udslukte i Løbet af Sekunder 60.000 Menneskeliv, 80.000 led alvorlige Forbrændinger, over 100.000 blev hjemløse.

Det var i Begyndelsen af 1946. I det fuldstændigt ødelagte og brandhærgede Hiroshima havde to af Atomkatastrofens Ofre — Patrene Lasalle og Cieslik S.J. — slaet sig ned i en elendig Bræddehytte paa Ruinerne af

deres tidligere Missionsstation. De levede her for at hellige sig det Næstekærlighedens Værk, som Nøden i Byen krævede. En skønne Morgen fik de imidlertid et ejendommeligt og uventet Besøg: tre højstaaende Buddhistmunke bankede paa deres Dør — de kom med alt det Ceremoniel og den udsøgte Form for Høflighed, som er Japaneren særegen.

Til at begynde med talte de om den frygtelige Ødelæggelse, derefter førtes Samtalen over paa Emnet: den katolske Liturgi's Skønhed, de stillede Spørgsmaal om Koralt, om det religiøse Liv, om Bøn og Betragtning. De to Patere svarede paa Spørgsmaalene saa godt de formaaede, men var samtidig ganske usikre med Hensyn til hvad det egentlig var, at deres ejendommelige Gæster havde i Sinde. De var godt klar over, at de først langt om længe vilde faa at vide, hvad Besøget egentlig

gjaldt. Og til sidst sagde da saa den ene af Buddhistmunkene:

»Ser De, Pater, vi er egentlig kommet i følgende Ærinde: Vi er ved at rejse et nyt, et bedre Hiroshima. Og da er det først og fremmest nødvendigt, at Menneskehjernerne bliver bedre. Vi ønsker at skabe et Tempel, hvor der stadig bliver bedt for Frenden, her midt i det atomødelagte Hiroshima. Vilde det være jer Katolikker muligt at rejse et saadant Bønnens Tempel, hvor der uafbrudt bliver bedt til Himlen for vor By?«

Og Pater Lasalle svarede: »Vi har i Sinde at bygge en Kirke, og vi vil gerne indvi den til Guds Moder, til hendes største Triumf, Marias Optagelse i Himlen. Kristi Moder beder stadig for os i Himlen, og hun nærer intet større Ønske end at der stadig maa være Fred paa Jorden!«

»Vi er glade for at De er rede«, sva-

Toget stønner endnu engang — og saa standser det. Jeg kikker i Bogen om den »sølverne Due«s Levned, samler i Hast mine Pakkenelliker sammen og forlader den trange, fyldte Kupe for at træde ud i den lyse og friske Eftermiddag. Til at begynde med smerter Øjnene næsten under det skarpe Lys. Luften staar og sitrer over Jernbaneskinneerne medens Lokomotivet stamper utaalmodigt som om det venter paa at komme af Sted igen. Faa Sekunder efter er det allerede paa Vej, medens dets Dampskyer opløser sig mod den blaa Himmel.

Himlen over Assisi er vidunderlig skøn — som en Kæmpehvælving spænder den sin Bue over den solgyldne Stad. Dens blaa Farve er langt den fremherskende i Billedet — alle andre Farvenuancer er mere tilbageholdende — Husene brune Farve paa Baggrund af Monte Subasio, Oliven træernes letstøvede grønne Farve, Cypresserne staar som mørke Strøger, som slanke Taarne i Landskabsbilledet — kun de røde Farver i Blomsterne rundt om synes at kunne hamle op med alt det blaa.

Mine første Skridt er rettet mod S. Maria degli Angeli-Basilikaen, som idag gemmer Portiunkula-Kapellet, der paa den hellige Frans' Tid laa ensomt midt i en Skov. Her ved Mindrebrødrenes Ordens Vugge, ved Stedet, hvor den store Fattigdommens Discipel drog sit sidste Suk, vil jeg ogsaa begynde Valfarten til den hellige Klara, »il poverello«s aandelige Søster og Ledsagerske, hvem Biografen kalder den »sølverne Due«.

Hun var nitten Aar gammel, da hun flygtede fra det rige, fædrene Hus i Assisi, for at bytte sine fornemme Klæder med en grov Dragt, for at efterleve Mindrebrødrenes Fattigdoms Ideal og helt vie sig til sin Herre og Mester. Natten til Palmesøndag i Aaret 1212 knælede hun ned her i Portiunkula-Kapellet. Den hellige Frans klippede egenhændigt hendes lyse Lokker af og ledsagede hende til et nærliggende Benediktinerindekloster.

Fra Santa Maria degli Angeli fører der idag en lige, bred Vej op til As-

sisi. De fleste Pilgrimme tager med Omnibussen op til Byen — men strengt taget burde man drage til Fods. Jo nærmere man kommer den »serafiske Stad«, desto tydeligere tegner Omridsene af Huse, Kirker og Taarne sig mod Monte Subasios brune Massiv, der øverst oppe kaares af den flotte Rocca Maggiore.

Ethvert Besøg i Assisi bør man indlede med en Visit i San Francesco, den franciskanske Stads største Helighed. Man kunde bruge utallige Timer blot for at faa et flygtigt Kendskab til den tredobbelte Kirke — men Turen gælder denne Gang Santa Chirras Spor, og jeg søger da straks til Helgenens Billede, som Simon Martini — den store Mystiker blandt Malerne — skabte, og længe staar jeg i foran »Klarissernes Sorg« i Franciskus-Cyklus'en i Overkirken; den hellige bøjer sig over den døde Ordensstifter, medens hendes Søster, den hellige Agnes, ærbødigt kysser hans Haand.

Lidt efter er jeg atter ude i Dagslyset og ad Via S. Francesco stiler jeg mod Byens Midte. Skæve gamle Huse afbrydes af de smaa maleriske Trapper, der danne Forbindelsen med de henholdsvis højere og lavere liggende Gader. Paa forskellige Huse ser man endnu de saakaldte »Dødeporte«; gennem hvilke Assisis Beboere i gammel Tid ifølge Overleveringen skal have ført deres afdøde ud af Husene. Det fortælles ogsaa, at den hellige Klara hin Nat til Palmesøndag 1212 flygtede fra sit fædrene Hjem gennem dets »Dødeport«. Over Torvet med det klassisk-skønne Minervatempel naar jeg til den hellige Rufinus' — Assisi's første Biskops — Basilika. Kvarteret omkring Domkirken var den

unge Klaras Hjem — et eller andet Sted i Nærheden har hendes fædrene Hjem staaet. I Rufinus Domen har baade hun og den hellige Frans modtaget Daabens Vande — den gamle Font staar der endnu — og her i den mægtige treskibede Basilika hørte den syttenaarige den hellige Frans' manende Prædikener — her vaagnede i hende Tanken om at følge ham i Armod og Ydmyghed. Og paa denne Maade blev hun — som hun selv udtrykker

»Den sølverne Due«

Søstrenes Kor
i San Damiano.

rede de buddhistiske Munke. »Der kan næppe tænkes noget bedre Symbol paa Freden end et Moderhjerter.«

Paa denne Maade blev Ideen til Verdensfredens Kirke i Hiroshima til.

Og Japanerne gik med Begejstring til Arbejdet: Bygningskommissionen talte Ministre, Ledere af buddhistiske Sekter, ja endog en Prins fra det japanske Kejserhus. Japanerne stiftede selv Halvdelen af Byggeomkostningerne. Den anden Halvdel indsamledes blandt de i Japan stationerede amerikanske Soldater — der alle følte sig mere eller mindre medansvarlige i den Katastrofe, som havde hjemsøgt Hiroshima. Og nogen Tid efter gik den Nyhed gennem Verdenspressen, at Piloten paa den Maskine, som havde fløjet Atombomben til Hiroshima, var gaaet i Kloster.

*

sig i sin Regel — »den hellige Franciskus' lille Plante«.

Fra Rufinus-Domen er der ikke langt til den hellige Klaras Kirke. Bygningen paabegyndtes to Aar efter Helgenkaaringen i 1255 i Forbindelse med et Kloster for Klarisser og fuldendtes faa Aar senere. Den af Giottos Elever, »Mesteren fra Santa Chiara«, har malet Billederne af Helgenindens Liv i højre Tværskib — deriblandt Fremstillingen: den hellige Klaras Indvielse i Portiunkula-Kapellet. Forældrene gør endnu et sidste Forsøg paa at hente deres Datter tilbage, men hun klamrer sig til Alteret. I det lille Relikviekapel kan man endnu se hendes Dragt og hendes omhyggeligt opbevarede blonde Lokker. Men nede i Krypten hviler hun, den store Helgeninde, medens hendes Døtre — Klarisserne — evigt vaager over hendes jordiske Re-

Og hele den civiliserede Verden følte sig foranlediget til at medvirke ved dette Mindesmærke for den kristne Fredstanke, fra nær og fjern er der ydet Gaver til denne Bygning — saaledes staar der — for blot at nævne een Ting — paa Tabernaklet, som er en Gave fra den tyske Regeringsby Bonn, paa japansk og tysk: Af Ruinerne, som skabtes ved Menneskers Skyld, opstaar den opstandnes Sejr og hans Fred. Og paa Døbefonden: Pacem relinquo vobis — Freden giver jeg jer, min Fred efterlader jeg jer.

Det er Ønsket om den virkelige Fred, der har skabt »Verdensfredens Kirke« i Hiroshima. Dette Fredens Symbol i Sten formaar imidlertid ikke at skænke Japan og den ganske Verden den saa eftertragtede Fred — det gør kun Kristus, som ud fra denne Kirke bringer Menneskeheden Sandheden, Livet og Freden.

Gennem Porta Nuova forlader jeg Byen og begiver mig ud ad den »lille Vej til San Damiano, hvor den hellige Klara levede og bad i fyrretyve Aar. De simple Rum i San Damiano er som et Symbol paa den franciskanske Fatigdom. I den hellige Klaras Kor staar den Dag i Dag de groft sammentømrede umagelige Stole. Her knælede Helgeninden og hendes Søstre. Ad en lille Trappe kunde de herfra — naar de var trætte af den anstrengende Kortjeneste — naa op i den lille Have for at indaande den rene Luft og favnes af Solens Straaler — her var det, at den hellige Frans skrev sin Solsang.

Men jeg vender tilbage til Basilikaens Halvmørke og standser op foran Vinduet i Apsis, hvorigennem Klarisserne modtog den hellige Kommunion og den hellige Klara og hendes Døtre for sidste Gang, saa deres hensovede Fader. Det var 4. Oktober 1226. Brødrene løftede den hellige Frans' afsjælede Legeme op mod Gittervinduet og Søstrene tog Afsked med deres Lærer, med den Mand, der ikke blot havde anvist dem og Efterverdenen en ny Levevis, men selv havde levet den indtil Selvopofrelse.

Efter den hellige Frans' Død blev der endnu beskaaret hans trofaste Lederskerske 27 lange Aar. San Damianos Mure er de tavse og dog levende Vidner om hendes heltemodige Opofrelse, hendes Kærlighed til Gud, hendes konsekvente Spøgelse, der fortærede hendes svagelige Legeme for — som hendes Biograf udtrykker sig — »at Kirken skulde fyldes med Duften af hendes Sjæl«. Og her gav hun om Morgenens 11. August 1253 sin Sjæl tilbage i Skaberens Haand.

Men endnu lever hendes Aand — og vil vedblive at leve. Skarer af hendes aandelige Døtre forvalter hendes Arv og følger hendes Regel over den ganske Verden. Og aldrig hører det op med at bringe den moderne Verden det Budskab, som den hellige Frans i sin Tid forkyndte fra Prædikestolen i San Rufino — »søg først Guds Rige og alt andet skal blive jer givet«.

I korte Træk -

I de første fem Maanedes af 1954 har der været over 1,5 Millioner Pilgrimme fra hele Verden i Lourdes. Dette er en hidtidig Rekord. Der er i samme Tidsrum blevet læst over 50,000 Messer i Grotten og i Basilikaen (KNA).

Tallet paa Kirkebesøgende i de Forenede Stater er i de senest forløbne fire Aar steget med ni Millioner, heder det i en Statistik, der nylig er blevet publiceret af Gallup-Institutet. Fremgangen er især sket indenfor Aldersgruppen i 30'erne (KIPA).

I Birmingham har katolske Avissejere grundlagt et eget Gilde, hvis Medlemmer forpligter sig til at arbejde for Udbredelsen af den katolske Presse samt at bekæmpe Sensations- og Smudspressen (KNA).

Paa en Pressekonference i Wien udtaler den østrigske Forbundskansler Julius Raab, at man i det kommende Aar vil søge den østrigske Ægteskabslovgivning ændret. Tilfældet med Sognepræsten i Öblarn, der blev idømt en Bøde paa 200 Shillinge, fordi han havde foretaget en kirkelig Vielse inden den borgerlige Vielse havde fundet Sted, maa ikke gentage sig (KNA).

Den internationale Pax-Christi-Kongres fejres i Aar ved en Valfart til Maria-Einsiedeln i Schweiz, hvor Kongressen under Forsæde af Ærkebiskoppen af Paris, Kardinal Feltin, vil beskæftige sig med Udsigterne for Bestræbelserne for en Ordning paa international Basis med Henblik paa den tiltagende verdenspolitiske Spænding (KIPA).

Det spanske Postvæsen har i Anledning af Maria-Aaret udsendt en Serie Frimærker med de mest kendte Maria-Billeder fra spanske Valfartssteder (KNA).

De verdensberømte kanadiske Femlinger er atter blevet forenet, idet den ene af Søstrene, Marie Dionnes, som har været Postulant i den evige Tilbedelsesorden, er vendt tilbage. Marie Dionnes forlod det strenge Klosterliv af Helbredshensyn inden Udløbet af Prøvetiden (KIPA).

Det italienske Fjernsynsprogram vil fremtidig hver Søn- og Helligdag udsende en Messe. Speakeren vil umiddelbart forinden Udsendelsen indlede med at bemærke, at en Fjernsynsmesse ikke er tilstrækkeligt til Opfyldelsen af Søndagspligten (KIPA).

Vatikanets Radio udsender fortsat indtil Udgangen af Maria-Aaret Rosenkransbøn hver Aften Kl. 21,00 paa Mellembølgerne 196 og 384 Meter.

Pave Pius XII har ophøjet yderligere to Apostoliske Præfekturer i Indien til Bispedømmer. Det drejer sig om Præfekturerne Jabalpur og Jhansi (KIPA).

P. D.

Bøn og faste

Følgende læserbrev fra »Catholic Worker« er skrevet af en kvinde, som har lidt meget under de kinesiske kommunisters behandling. Hendes mand blev brutalt myrdet som »spion« efter en af de sædvanlige anklager, og hun selv blev tvunget til at forlade Kina, som havde været hendes hjem i mange år.

»Kære pastor ...

Det lader til, at vi aldrig kan komme uden om emnet: kommunisme. Sidste år havde jeg besøg af pastor X i en uges tid. Han var lige kommet ud efter

Man maa tidlig op hos Tito

Ifølge »Catholic Herald« står de jugoslaviske kommunister overfor en alvorlig hindring i deres kontrol med de civile embedsmænd, der går i kirke. Sagen er nemlig den, at katolikker, der er ansat i administrationen står op ved 5-tiden søndag morgen for at kunne gå ugenert til messe, for på den tid er kommunisterne ikke stået op.

Dette er kun et blandt mange tegn på at de jugoslaviske katolikker holder ud i troen. Andre tegn er, at der stadig kommer mange flere i kirke end før krigen, og at præsterne i de mere fjerne egne nyder større agtelse end partifunktionærerne.

Der er altså nok af små og store hindringer for kommunisterne i deres arbejde på at udrydde troen i folket, men nu skal der startes en stor kampagne for at komme målet nærmere. Og for os er gode grunde til at bede med større kærlighed for de, der følges.

B-bomben fører ikke til fred, men ...

De tider, vi oplever, kalder på vort mod og vor tillid til Gud. Der er ingen plads til frygt eller fortvivelse i en kristens hjerte ...

Men lad os ikke narre os selv ved

GUDSFRYGT gør det

»Guds frygt« er en af Helligåndens syv gaver. Den skænkes os og skal altså modtages og opdyrkes. »Guds frygt« har ikke så meget at gøre med slavens eller trællens frygt for sin herre, som med ærefrygt, frygt for at berøve én den ære, der tilkommer vedkommende. Når vi besjæles af guds frygt så frygter vi at krænke Gud, fordi Han er vor herre, som dels vil dømme os, men som også har ret til, at vi tjener Ham i dette vort liv.

Men guds frygten er også rigere endnu. Det er frygten for at synde mod Gud, at krænke Ham, som vi elsker og som altid drager omsorg for os, der er Hans venner. Guds frygt skal altså leve af kærligheden, og det er også derfor den er en af Helligåndens syv gaver, for Gud Helligånd er Den le-

Svar til Jeronimus

Kære Jeronimus,

Da De selv har valgt Deres pseudonym, må et svar til Dem formentlig gå ind på spøgen. For det første nikker vi genkendende til flere af Deres iagttagelser. Både m. h. t. det højtidelige og meget andet. Indrømmet, at det kniber mange steder med fut og fart i ungdomsarbejdet. Her danner unge ka-

ti måneder i kinesisk fængsel og er endnu ikke helt rask, selvom han selv mener det. Han er fuld af had til kommunisterne, og han skrev en forfærdelig bog imod dem ... Efter min mening er det her, hjernevask forgiftningen får sin virkning, og hvor det lykkes de røde at dræbe sjælen. Det er tilstrækkeligt at spørge: »Kunne en helgen have skrevet en sådan bog?« Så vidt jeg kan se, kan kommunismen ikke bekæmpes med ord eller uhyggelige bøger eller ved krig — den er en af de onder, som kun kan drives ud ved bøn og faste. Jeg er stadig mere overbevist om, at det vil blive russerne og eller kineserne, som vil bringe den sande tro tilbage. Jeg er bange for, at mange katolikker i den grad har »slået sig til ro«, at der ikke længere er nogen kærlighed i dem ... »bøn og faste« er midlerne — men hvem af os kan?«

Vel mødt i ...

Århus: To. 12. kl. 19,30: Fra kirken starter vi med cykler til »Aarhuset«, hvor vi har danseaften. Entre 1,50 kr. Tag danseplader med. Husk cykkellygte.

K.U.K., Stenosgade: Sø. 15.: Sommerudflugt til Kullen. Toget går kl. 7,35. Vi mødes kl. 7,25 under uret på hovedbanegården. Billet ca. 15,00 kr. Medbring mad til hele dagen. Tilmelding senest den 10.

tolikker inge) undtagelse fra den almindelige foreningsregel fra hele landet: mødevirksomheden går træt, og endnu har vi ikke fundet formelen, efter hvilken en fornyelse kan ske. Endnu —. Idet vi således erkender både vor menneskelige skrøbelighed og forpustet skæver til henfarne slægters inspirerende indsats, henvender vi os til Dem efter hjælp. De er hermed inviteret til at tilbringe en uge på enten efterårsskolen eller en af næste sommers ungdomsskoler på Øm. Det er muligt, De træffer bekendte.

Ganske vist går *Leander* og *Leonore* i henholdsvis shorts og slacks, *Henrik* og *Pernille* er højst sandsynligt på køkkenhold sammen, og *Herman von Bremen* sidder på glasverandaen midt i et kor af kande- og lysestøbere og dissekerer de pavelige sociale encyklikaer. Men De vil træffe den vidtbereste *Olysses von Ithacia* og *Den Stundeløse* praktiske leder. Endnu har vi ingen *Barselqvinde* haft, men derimod både *Erasmus Montanus* og *Peer Degn* (hvilke skikkelser vil bestå så længe vi har den nuværende skoleordning her i landet). *Arv*, den pantsatte bondetæng, drøfter subtil teologi med *Jean de France* — men det er langt fra sikkert, at de klassiske navne dækker over de pågældende personers køn. — Jeg tror, De vil synes om skuepladsen, selv om De ved den daglige messe begynder dagen med at blive katolsk i hovedet. Og det bliver værre og værre, for efter aftensmaden giver pejsestuen plads for både *Mascarade* og *Julestue!*

Men een mangler: Endnu har vi ikke haft nogen *Jeronimus* på Øm! — Der måtte faktisk en artikel i »Katolsk Ugeblad« til, før vi for alvor opdagede, at han har manglet hele tiden. Den Danske Skueplads kan simpelthen ikke undvære Jeronimus. Det er derfor, vi inviterer ham.

På samtlige *Acteurs* vegne:

Jacob von Thyboe.

AF HENSYN til vor lille pseudonyme skjemt foreslår jeg, at Jeronimus kontakter nærværende spalters redaktør, Oluf Bohn, Bidstruplundvej 19, Birkerød, så den direkte kontakt til sin tid kan skabes.

Arbejdslejren

Så begynder arbejdslejren d. 8. i Øm. Skulle man ikke kunne komme d. 8., kan man godt komme senere. Der er meget, der skal ordnes, og alle er velkomne. Tilmelding: Aage Christoffersen, Jens Baggesensvej 44, Århus. Tilmelding efter den 8.: Ømborgen, Emborg, pr. Alken.

KØB DERES
BØGER i

I Noa's Fodspor (fortsat fra side 377)

var beskrevet en stor Vandflod. Det er den samme, som vi læser om i Biblen. De er skrevet før Moses, ja før Abrahams Tid. Og saa bevidnes denne Beskrivelse yderligere af andre sumeriske Historiskrivere, som har nedskrevet deres Lands Historie i Form af en Fortegnelse over deres Konger. I Begyndelsen af denne Fortegnelse finder vi nævnt en hel Række Herskere, men saa hedder det med eet: »Derpaa kom Floden. Og efter Floden steg Kongedømmet paany ned fra Himlen«. Og der berettes saa om et Dynasti af Konger, der slog sig med i Staden Kish, Øst for Babylon, og senere om et Dynasti, hvis Hovedsæde var Erech.

Vore Fund beviste Rigtigheden af de Beretninger, som man oprindelig havde betragtet som Legender. En Vandflod af ganske uanede Dimensioner var altsaa kort efter Erech-Tidsalderen brudt ind over Landet. Vandfloden fra den sumeriske Kongefortegnelse — Bibelens Syndflod.

I den sumeriske Beretning hedder det — hvad der ikke nævnes i Bibelen — at Menneskene levede i Sivhytter, og vi fandt virkelig Rester af Sivørshytter i Flodlaget. Noa byggede sin Ark af let Træ og en Art Jordbeg. I Flodlaget fandt vi en stor Klump Jordbeg, som endnu har Aftryk af den Kurv, i hvilket det var blevet transporteret, akkurat som jeg personlig har set, at man endnu den Dag i Dag bærer den røde Jordbeg fra Gruberne ved Hit ved den mellemste Eufrat i Kurve. Jeg regnede ud, at Vandet har maattet være mindst 8 Meter dybt

for at have kunnet skylle Sand over det Højdedrag, som det oprindelige Ur var rejst paa. Og i Bibelens Beretning hedder det, at Vandets Dybde androg »15 Alen«, hvad der svarer til ca. 8½ Meter. Ganske vist kan man paa staa, at 8 Meter ikke er meget for en Vandflod. Men Omraaderne i det nedre Irak er saa flade og ligger saa lavt, at en Vandflod, som allerede var saa dyb ved Ur, let kunde brede sig over et Omraade paa 450 Kilometers Længde og 150 Kilometers Bredde.

Noas Syndflod fyldte hele Tigris og Eufrats Floddal og oversvømmede hele det beboede Land mellem Ørkenene i Øst og Vest. For de Mennesker, der boede her, var det ensbetydende med hele Verden. Vandfloden ødelagde samtlige Bostæder og udryddede saa godt som alle Beboerne. Og selv om saa enkelte Steder, der muligvis laa paa Højdedrag, slap uskadt, saa var det kun en ganske ringe Brøkdæl. Det var kun en ganske lille Rest af Folkeslagene, der atter saa Vandet vige — og det var derfor intet Under, at de betragtede denne Katastrofe som Guds retfærdige Straf for Menneskenes Synder.

St. Vincentsøstrenes basar

Gevinster udtrukne ved St. Vincents Søstrenes basar den 18. og 19. juli.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Kluhs Eff.

Spisestel til 12 personer 5854. - Maleri 4560. - Gavekort 25 kr. Kontanten 4112. - 5 hl nøddekoks 5736. - Gulvase 2052. - Dukke 1849. - Gavekort 15 kr. 681. - Frugtfad 5819. - Natbordslampe 2626. - Dukkevogn 1669. - Badchold 2242. Gavekort 50 kr. Sv. Åge Hansen 1564. - Farvelagt træsnit 550. - Limonadestel 2663. - Elektrisk strygejern 1385. - Gavekort 10 kr. 4301. - Kodak fotografapparat 2433. - 5 hl nøddekoks 4057. - Dug og 12 servietter 5393. - Gavekort 10 kr. 3412. - »Bess« ovn 3046. — Lotteri 25 øre: Taburet (stor gul seddel) 12. - Sølvsmykke (stor hvid) 10. - Antik kaffekop (stor lyserød m. stempel) 71. - Dukke Marianne (stor grøn seddel) 110.

Lotteri 10 øre: Spansk limonadestel (stor lyserød) 96. - Fæstning (stor brun) 21. - Sølve (stor blå) 56. - Pude (stor gul med stempel) 175. - Dukke (stor orange) 86. — Amerikansk lotteri: Sølv sukkerstel (lille grøn) 85. - Testel (lille hvid) 82. - Pude (lille brun) 6. - 3 frottéhåndklæder (lille blå) 63. - 6 viskestykker (lille orange) 75. - Taske (lille gul) 6. Frugtfade (lille lyserød) 22. Lagkage (lille lyserød) med stempel 14.

Til alle, som ved gaver eller på anden måde har hjulpet til at støtte vor basar, sender vi vor bedste og hjerteligste tak.

St. Vincents Søstre
Nygade 8, Helsingør.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedøvej 17 . Nora 5954

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«
E. Møller
Borgergade 34 - Telefon 1406
Stort Udvalg
i **Chokolade og Bolcher**

N. Nielsen & A. Brostrøm
Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.
Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler
KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251
Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Verner sen
I. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660
Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen
Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.
Tømremester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836
Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamilliansklinikken i Aalborg

Oskar Nielsen
I. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastetvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektrinstallatør
Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udfører Arb. v. Kamilliansklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Aug.:

8. S. 9. Søndag e. Pinse (684—61); (grøn) 2. Bøn: St. Cyriacus, St. Larcus og St. Smaragdus (1035), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
9. M. Vigilie til St. Laurentius (violet) (1036); 2. Bøn: St. Johannes M. Vianney ([47]), 3. Bøn: St. Romanus (1037); alm. Præf. (525). — Eller: (hvid) St. Johannes M. Vianney ([46]); 2. Bøn: Vigilien (1037), 3. Bøn: St. Romanus (1037); alm. Præf. (525); sidste Ev.: Vigiliens ([10]).
10. Ti. St. Laurentius, Diakon i Rom (rød) (1038—105); alm. Præf. (525).
11. O. † St. Tiburtius og St. Susanne (rød) (1041); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
12. T. St. Clara (1042); alm. Præf. (hvid) (525).
13. F. † St. Hippolyt og St. Cassian (rød) (1042); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
14. L. Vigilie til Jomfru Mariæ Optagelse (violet) (1043); 2. Bøn: St. Eusebius ([47]), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]); alm. Præf. (525).
15. S. *) JOMFRU MARIÆ OPTAGELSE (hvid) SE.

*) Søndag den 15. Aug.: Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen.

Nye Tempus Ure -
med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilegade 34
v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BÆRG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777.

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

og en
Skurebørste
gør
Underværker.

1/4 KAALUNDS SÅBEFABRIKER - KOLDING

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Lourdes

Den 13. montfortanske pilgrimsrejse
til Lourdes fra den 23. september til
den 6. oktober over Brüssel, Lisieux,
St. Laurent og Paris. Oplysninger ved
henvendelse til Vor Frues Sekretariat,
Bakken 11, Holbæk. Telefon 687.

D. K. K. F.

Husk Retræterne i Trørød fra 15.
til 21. August og fra 22. til 28. August.
Der er ikke flere Eneværelser, men
2 og 3 Sengestuer, samt Sovesal, som
er inddelt i smaa Seperatrum. Tilmel-
delse bedes ske pr. Telefon til Fru
Dohn, Hjortekær 541, senest den 12.
ds. og mellem Kl. 18—20.

Prisen er 40,00 Kr.

Styrelsen.

Katolske Menighedsplejer

Hver Onsdag aften kl. 19—20 har
Katolske Menighedsplejers kontor,
Bredgade 69 A, åbent for juridisk vej-
ledning for ubemidlede ved Irs. Viggo
Høgsgaard (Tlf. PA 2323).

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slakteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

I. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

KONTANT JØRGENSEN

ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)

Min kære mand
læge
Knud Westh
døde 22. juli 1954.
Else Westh, Thisted.
Begravelsen har fundet sted.

Husk vor nye
adresse

BOGTRYKKERIET ATHENE A/S

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m.m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Se med Briller</i> fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Baneplassen</p>	
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen Jun . prv. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske institutioner</p>	
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>	
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør i. Sct. Ansvars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør i. Sct. Ansvars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>	
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smødegade 27. Tlf. 100</p>	
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb i Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>	
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen CHOKOLADE - KAFFE</p>		<p>JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Nykøbing F.</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>	
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 688 Leverandør til Sct. Josepha Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING - FALSTER</p>	<p>Gør Deres indkøb i Østerbro's Ure & Optik v/ Robert Hansen Østerbrogade 14, Telefon 1973 Lev. til De katolske institutioner</p>	
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fløkebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gædservedj 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gæsmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>	

Højtidelig Proklamation af Festen for Himmeldronningen

Den Hellige Fader vil foretage yderligere tre ny Saligkaaringer inden Maria-Aaret udløber. Det drejer sig om en Søster af Franciskaner-Missionær-søstrenes Kongregation, Maria Assunta Palotte, der døde i Kina i 1905, en Benediktinerpater Placidus, der døde i Abbediet Farfa (i Italien) i 1915 samt Grundlæggeren af Søstrene af Forsynet fra Portieux, Jean Martin Moye, som døde i Slutningen af 18. Aarhundrede.

Et nyt Højdepunkt i Maria-Aaret bliver 3-Aarsdagen for Proklamationen af Dogmet om Marias Optagelse i Himlen. Pave Pius XII vil paa denne Dag — Allehelgens Fest — proklamere den ny Fest for Maria Himmeldronningen og samtidig læse Festens første Messe i St. Peter (KNA).

Dommen over Biskop Trochta Optakt til ny Forfølgelse?

I kirkelige Kredse i Prag betegner man den af det sovjetzoneale Efterretningsbureau i Berlin ADN udsendte Meddelelse om Domfældelsen af Biskoppen af Leitmeritz, Dr. Stephan Trochta, som Optakten til ny og alvorlige Kirkeforfølgelser i Tjecoslovakiet. Man henviser til, at Paastandene, som er nævnt i Motiveringen for Domfældelsen, er grebet ud af Lufte og ikke under nogensomhelst Form har noget med Sandhed at gøre. Det er i Dommen bl. a. blevet hævdet, at Biskop Trochta og de sammen med ham domfældte Gejstlige, havde udøvet Spionagevirksomhed i Vatikanets Interesse med det Formaal at styrke det folkedemokratiske Regime i Tjecoslovakiet. Biskop Trochta skulle have haft sine Ordre fra Repræsentanter for Internuntiaturet i Prag, den nuværende Nuntius i Guatemala, Ærkebiskop Verolino, samt et af de nuværende Medlemmer i Internuntiaturet i Haag, de Liva.

Radio Prag har hidindtil intet meddelt om Domfældelsen af Biskoppen af Leitmeritz. Biskop Trochta er den syvende Biskop i Tjecoslovakiet, som er blevet idømt Frihedsstraf. Yderligere syv Biskopper befinder sig i Dag i en Art Varetægtsarrest uden at have været stedet for en Domstol. Den dønte Biskop er 49 Aar gammel, tilhører Salesianerordenen og nedstammer fra en Bondefamilie i Mähren. Paarørende til Biskop Trochta giver Udtryk for, at han stedse har været bestrebt paa at komme til en Forstaaelse med Regeringen i Prag, hvorfor han da ogsaa i visse Kredse i Udlandet har været betragtet som en 'Smule tvivlsom'.

Efter at de tyske Tropper under

URBI ET ORBI

Kommunisterne udnytter Oversvømmelsesulykkerne til politisk Propaganda

De biskoppelige Myndigheder i Passau har været nødsaget til sidste Søndag i samtlige Bispedømmets Kirker at fremsætte en Advarsel mod den kommunistiske Propaganda i Oversvømmelsesområdet. Kommunistiske Repræsentanter drager rundt og tilbyder »Rekreationsophold for Børn« i Sovjetzonen. Hidindtil er 150 Børn blevet sendt til Østzonen.

Kirkelige Kredse henviser til, at disse Børn bliver omskølet i Sovjetzonen. Dette fremgaar af den Omstændighed, at kun Børn mellem 10 og 16 Aar faar tilbudt disse »Rekreationsophold«, idet de er mest modtagelige netop i denne Alder (KNA).

Krigen havde besat Tjecoslovakiet, blev Biskop Trochta arresteret af Gestapo og slæbt fra en Koncentrationslejr til den anden, bl. a. Mauthausen og Dachau.

Samtidig med Processen mod Biskop Trochta blev den tidligere Seminarieprofessor i Leitmeritz, Mgr. Franz Rabas, idømt 20 Aars Fængsel, den tidligere Generalvikar i Leitmeritz, Mgr. Franc Vlecek 15 Aars Fængsel og en Præst ved Navn Bohome Landsmann 7 Aars Fængsel (KNA).

»Osservatore« Romano: Rets-Terrorisme

Dommen over Biskoppen af Leitmeritz, Dr. Stephan Trochta, er et yderligere Kapitel i den Rets-Terrorisme, der svarer til Folkedemokratiernes vanlige Praksis, erklærer »Osservatore Romano« i en Kommentar til Dommen over Mgr. Trochta. Denne Rets-Terrorisme bliver bragt til Anvendelse, naar det gælder om at sætte egen Vilje igennem imod Retten. Vatikanets Blad henviser derpaa til, at Dommen utvivlsomt maa sættes i Forbindelse med den netop i disse Dage i den russiske Presse startede antireligiøse Kampagne. Dommen har ramt en Biskop og Præster, som er uskyldige, erklærer Osservatore. Mgr. Trochta har maattet vandre i Fængsel, fordi han har opfyldt sine biskoppelige Pligter. Domfældelsen understreger Regimets umenneskelige Karakter (KNA).

Kommer Processen mod Mgr. Beran nu?

Efter Domfældelsen af Biskop Trochta synes Kampen mod Kirken i Tjecoslovakiet at være gaaet ind i en ny Fase. En Amatørsender bag

Missionærerne forbliver paa deres Poster

De katolske Missionærer i de til Viet Minh afstaaede Omraader i Indokina vil forblive paa deres Arbejdspladser, erklærer man paa ansvarligt Hold i Vatikanet med Henblik paa Udviklingen i Indokina. Missionærerne skal redde, hvad reddes kan, indtil den kommunistiske Magt umuliggør Udøvelsen af deres Apostolat. I en Kommentar til Afslutningen af Vaabenstilstanden skriver »Osservatore Romano«: »For Kirken og dens Troende vil Krigen fortsætte uden Pause overalt, hvor der bestaar kommunistisk inspirerede Regeringer. Der vil fortsat gives Fange- og Koncentrationslejre, Overfald og Forfølgelse, Mord og Domfældelser. En Udvidelse af den Fred, der er ensbetydende med Udbredelsen af Kommunismen, vil blot for den katolske Kirke og alle Katolikker betyde en Udbredelse af Krigen« (KNA).

Katolikernes Flugt til Hanoi fra det af Kommunisterne besatte Tonking-Delta betragtes af kirkelige Kredse som en fornyet Bekræftelse paa den allerede begyndte Kirkeforfølgelse i dette Omraade. I sidste Uge ankom der til Hanoi omkring 3.000 Katolikker. Det ventes, at henimod 500.000 Vietnamese vil lade sig evakuere til Sydvietnam fra de Omraader, som Franskmændene rømmer. Den franske Overkommando har tilsikret alle, der ønsker at flytte, gratis Transport syd-paa (KNA).

Amnesti i Spanien

i Anledning af Maria-Aaret

Den spanske Statschef, General Franco, har til Ære for Gudsmoder og i Anledning af Mariaaaret bebudet et ekstraordinært Amnesti for visse Straffefanger og andre domfældte. I Forordet til det netop publicerede Dekrèt hedder det, at Amnestiet tilsigter at efterkomme Grundsætningerne for kristen Barmhjertighed og kristen Tilgivelse. Straffe for mindre Forseelser vil blive eftergivet, for alvorligere Forseelser formindsket (KNA).

Jerntæppet meddeler, at Præsterne overalt i Landet nu bliver meget skarpt kontrolleret. De Troende bliver terroriseret, og der gøres allehaande Forsøg paa at forhindre Gudstjenestebesøg.

Efter Domfældelsen af Biskoppen af Leitmeritz, der som Salesianer især har taget sig af Storstadsgdommen i Prag, bliver alle tænkelige Forholdsregler mod Kirken nu begrundet med, at Kirken arbejder for Omstyrtelsen af det folkedemokratiske Regime. I kirkelige Kredse mener man, at der inden længe kan regnes med en Storproces imod Ærkebiskop Beran, som nu har siddet arresteret i tre Aar.

Katolsk

15. August 1954
102. Aargang
Nr. 33

Ugeblad

MARIA OG KIRKEN

Denne Gang er det os,
der spørger

Rom – Castelgandolfo

Blot en fattig Landsbypræst

Vi har været i Øm!

Prædiken-Censur i
Czekoslovakiet

Den hellige Bernhards

BØN TIL GUDSMODER

Du Datter af din Søn, o Jomfrumoder!
ydmigg og herlig over alt paa Jorde,
evig udvalgte Maal for Frelsens Goder!
Ved dig blev ædlet, som det times burde,
den jordiske Natur saa skønt histneden,
at Skaberen selv sig til sin Skabning gjorde.
Udi dit Skød gentændtes Kærligheden,
hvis Glød fik denne Blomst til at fremstige
og foldes herligt ud i Himmelfreden.
For os du er, i Salighedens Rige,
den Ømheds Middagssol, der Lys os bringer,
hist er du Haabets Væld for Dødelige.
Saa stor er du, at den, hvis Bønraab klinger
om Naade vel, men ej til dig sig vender,
hans Attraa flyve vil foruden Vinger.
Din Godhed rækker ej alene Hænder
til den, som beder, men til Verdens Baade
den tidt sin Hjælp forud for Bønnen sender.
I dig er Miskundhed, i dig er Naade,
i dig Højmodighed, i dig forenes
alt Godt, hvorover Skabningen kan raade.

*

Disse Vers fra Dante Alighieris Guddommelige Komædie, Paradiset, Sang XXXIII, 1—21, er en af de skønneste Hymner, der nogensinde er blevet kvædet til Gudsmoders Pris. Senere Digtere har aller og aller oversat og gendigtet den, men aldrig er den blevet overtruffet. Dante lagde den i Munden paa den hellige Bernhard af Clairvaux, denne glødende Mariadyrker og Fader til den middelalderlige Mystik. Den danner den ophøjede Indledning til den Forbøn, som den hellige Bernhard retter til Gudsmoder for Dante — som selv skuer Gudsmoder i »Rosen«s Billede, den Rose, der ved Marias Medvirkning blomstrer saa skønt ved Menneskevordelsen og Forløsningen.

(Gengivelsen ovenfor stammer fra Chr. K. F. Molbech's Oversættelse af Den Guddommelige Komædie. G. E. C. Gads Forlag. 1948).

Borgognone († 1523)

Marias Optagelse

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810

KBK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**
Murer- og Entreprenørforet. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larabjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen *Glarimester*
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasalorskr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermeister- og Entreprenørforr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

**We-Pe
PRODUKTER**

*Worning & Petersen
FULD TILBUD*

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damsh 2043

Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Courvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

d. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

María og Kirken

Over den evige Stads Hav af Huse rager der to Kupler og et alvorligt, strengt Klokketaarn op: *Santa Maria Maggiore*, en af Roms prægtigste Kirker. Denne Kirke er rejst paa et Bud af Gudsmoder selv — i et Drømmesyn bød hun den hellige Pave Liberius rejse denne Helligdom. Stedet anviste hun selv: midt i den hede August var der faldet Sne paa en af Roms syv Høje. Der skulle Kirken staa. Den fik Navnet »Maria i Sneen«. Det var i Midten af 4. Aarhundrede, og allerede paa dette Tidspunkt var der Kirker, som havde faaet Navn efter Gudsmoder.

Siden da er der i Aarhundredernes Løb rejst utallige Kapeller og Kløstre og Kirker i By og paa Land til Ære for Kristenhedens Beskytterinde: fra Skandinavien til Seinens Bredder lyder Klokkerne fra en »St. Maria Kirke« eller »Notre Dame«, fra Konstantinopel til England og Amerika rager der Taarne op fra Kirker, der bærer hendes Navn.

Og det er ikke lutter Tilfældighed. Selv en ganske overfladisk Iagttager kan ikke undgaa at blive grebet af den Tanke, at der bestaar en dybere indre Forbindelse mellem Guds Hus og Maria.

Teologerne har i Aarhundredernes Løb atter og atter gjort Forsøg paa at granske de indre Aarsager til denne Forbindelse, og Helligaanden selv har inspireret til at tolke denne. »Der viste sig et stort Tegn paa Himlen: En Kvinde, klædt i Solen, med Maanen under sine Fødder og en Krone af store Stjerner paa Hovedet. Hun ventede et Barn, skreg i Fødselssmerter og havde Pine med at blive forløst« (Johannes' Aabenbaring). Det lyder som om Seeren fra Patmos hermed vilde beskrive Gudsmoders Liv og Mission, og Liturgien anvender denne Tekst paa Maria-Festerne. Men i Virkeligheden hentydes der her til Kristi Kirke i dens Kamp mod Mørkets Magter. Saa nær staa altsaa Kirken og Maria hinanden, at der anvendes de selvsamme Ord om dem begge.

Hvor mangfoldig Gudsmoders indre Tilknytning til Kirken er, kan

STA. MARIA MAGGIORE

kun antydes. For det første er *Maria ligesom »Kirkens Moder«*, thi hun har jo født den Herre Kristus. Hvorfor skulde hun saa ikke ledsage det hemmelighedsfulde Legeme, der fremstod af Vor Frelasers gennemborede Hjerter med den selvsamme Moderkærlighed og Omhu, hvormed hun hæggede om Jesusbarnet i Krybhen og ved sit Bryst? (Pius XII). Og naar hun er Kirkens Moder, saa er hun ogsaa dens Vogter, dens *Beskytterinde*. Det har de Troende da ogsaa vidst til alle Tider. Allerede i 3. Aarhundrede rettede de forfulgte Menigheder det simple og dog saa gripende Raab op til hende fra Katakombernes Mørke — det selvsamme Raab, som vi den Dag i Dag bruger i vor Bøn til hende: »Til din Beskyttelse tyer vi, Guds hellige Moder. Forsmaa ikke vor Bøn i vore Trængsler, men frels os altid ud af alle Farer!« Undes hendes beskyttende Kappe samledes i Middelalderen Blinde og Tiggere, Riddere, Fyrster og Konger i Haab om at faa Kraft til at overvinde denne Jords Trængsler og Farer og opnaa Himlens Herlighed. Ved hendes Altre — paa Aasebakken og i Czenstochowa, i Lourdes og i Fatima, beder i vore Dage syge og sunde Lemmer paa Kristi hemmelighedsfulde Legeme om hendes Hjælp og Støtte.

Men Maria er — allerdybest set -- ikke bare Moder og Beskytter-

inde — hun er selve *Billedet paa Kristi Kirke*. »Du Pagtens Ark«, kalder vi hende og ved, at alle de, der søger Tilflugt under denne beskyttende Arks Kappe, vil ikke gaa under i Syndens Stormflod. »Helligaandens Tempel« er et af de Navne, som Kirken smykker hende med i sine Lovsange. Hun sammenlignes med »Guds Stad«, med »det ny Jerusalem«, der er steget ned fra Himlen og oplyses af den Almægtiges Herlighed. I Maria har vi det for Øje, som Kirken stræber efter at naa til: Ved hvert eneste af deres Lemmer skal den udgøre et fuldendt Legeme uden Plet og Men, udelukkende gennemtrængt af Helligaandens Liv. Maria er »Guds Telt blandt Menneskene« — i hendes forløste Skikkelse ser vi Kirkens Løfte om for evigt at være »Lammets Brud og Hustru«.

Paa Baggrund heraf bliver det os klart: det er Maria, der skal fylde os med voksende Forstaaelse og Kærlighed til »vor hellige Moder Kirken«. Paa den anden Side er Kirken alene det Sted, hvor vi uden Modsigelse og Bekymring kan erkende Maria som Forbilledet paa det forløste Menneske. — Lad os derfor ikke høre op med at frembære al Kirkens Nød og Trængsler for Kristenhedens Moder og »Pagtens Ark«. Hermed at hun maa føre alle dens Lemmer gennem vor Tids fraadende Bølger til Evighedens frelsende Havn!

Sognepræsten.

En af Følgerne af Geneve Overenskomsten er, som man vil vide fra Pressen, at en meget betydelig katolsk Befolkning kommer under kommunistisk Styre og vil faa det at mærke i Form af en systematisk Undertrykkelse, der ivojvrigt allerede skal være begyndt.

For os Katolikker andre Steder i Verden er dette en stor Smerte. Den bliver ikke mindre deraf, at vi omkring os mærker, med hvilken Koldsindighed vore Omgivelser betragter denne Situation. Man vil maaske sige, at det jo er uafvendeligt, saadan som Verden er i Dag. Og alligevel har vi en Fornemmelse af, at der ogsaa ligger noget andet bag Koldsindigheden. Er vi uretfærdige mod vore Landsmænd (samt det store Flertal i andre overvejende protestantiske Lande), naar vi saa ofte synes at maatte konstatere, at Forfølgelse af katolsk Kristne lader dem kolde?

Under den spanske Borgerkrig var den protestantiske Opinion stærkt anti-franco'sk. Man refererede med Harme og Afsky, hvad Francos Folk øvede af Misgerninger. Hvad der fra den modsatte Side under og allerede forud for Borgerkrigen var gjort mod Præster, Munkke, Nonner og Kirker, blev kun sjældent nævnt, disse Forbrydelsers overvældende Antal blev ikke Offentligheden klart, og i hvert Fald var det smaat med Medfølelsen og Harmen. Tværtimod stødte man ofte paa den »Forklaring«, at disse Katolikkers Skæbne var ganske forklarlig, saadan som disse katolske Præster og Ordensfolk nu engang er.

Hvem ofrede den i Mexico grusomt forfulgte Kirke blot en venlig Tanke? Indstillingen syntes at være den samme, den led selvforskyldt. Vore Dages stærke Antipati mod Ruslands Kommunisme gør det vel sjældent, at man ligefrem tager Kommunisternes Parti mod den katolske Befolkning, det undertrykker, og hvis Ledere det dræber eller indespærer. Men naar Titos Kommunisme benytter ganske tilsvarende Metoder imod den jugoslaviske Katolicisme, udebliver enhver Harme. Det synes alter selvsagt, at Katolikker er Mennesker, der under Forfølgelser ligger, som de har redet.

Det sker ofte, at vi danske Katolikker af vore folkekirkelige Landsmænd opfordres til at udtale os om vor Mening angaaende Behandlingen af Protestanter i Spanien. Vi svarer de spørgende og gør dem klart, at vi er imod Forfølgelse af anderledes troende. Vore spanske Trosfæller har imidlertid ofte svært ved at forstaa os. De siger, at Protestanterne Verden over var blandt de ivrigste til at applaudere, da Tusinder og atter Tusinder af katolske Præster i Spanien myrdedes paa bestialsk Vis, og nu løfter de Verden over et Skrig mod Himlen i Anledning af Ting, der i Forhold hertil er smaa-bitte Fortrædeligheder. De synes, at danske Katolikker burde kunne forstaa dem.

Det kan vi, og alligevel vedbliver vi at tale imod enhver Form for Forfølgelse som uvirkelig. Men det ville lette

Forstaaelsen, hvis vore folkekirkelige Venner engang ville svare os paa et Par Spørgsmaal. Det kan jo være, at vore Indtryk har været urigtige.

Har vi Uret i, at Forfølgelse Verden over af Katolikker kun i meget ringe Grad har vakt de protestantiske Kirkesamfunds broderlige kristne Medfølelse med Forfølgelsens Ofre?

Har vi Uret i, at der blandt Protestanter er en udbredt Fornemmelse af, at Kristenforfølgelsen af Katolikker er tilstrækkeligt begrundet i Fejl fra Kirkes Side?

Har vi Uret i, at bede Protestanterne om i deres Praksis i højere Grad at betragte Katolikker som Medkristne?

Jeronimus svarer

Vi har bedt den interviewede »Jeronimus« udtalte sig til »Stafetten« lille Opsats i Anledning af hans Udtalelser. Han svarede telefonisk:

Tak de unge for Indbydelsen til Øm. Jeg har ganske vist været der, men kommer gerne ved Lejlighed endnu en Gang. Alle Holbergs Figurer vil utvivlsomt findes til ethvert Tidspunkt. Hvad jeg synes (og maaske det er galt, for jeg er jo en ældre Herre), er blot det, at det for min Erindring staar, som om Erasmus' yngre Bro-

APROPOS

Evanston

15. August samles henved 2000 Repræsentanter fra godt og vel halvandet hundrede forskellige kristne Kirkesamfund til »Kirkernes Verdensraad«s Generalforsamling i Evanston, en Forstad til Chicago. Hovedemnet for Drøftelserne er »Kristus — Verdens Haab«, og der ligger afgjort megen god Vilje bag. Det er af Princip, at den katolske Kirke ikke kan deltage paa lige Fod med de mange splittede kristne Kirkesamfund, som har sendt deres Repræsentanter til Evanston, men i Modsætning til hvad Tilfældet har været ved tidligere økumeniske Møder (f. Eks. forrige Aar i Lund), deltager denne Gang ingen katolske Observatører. Der har fra katolsk Side bl. a. i Holland været Tale om en saadan Deltagelse, men fra Rom dementeres disse Meddelelser.

I øvrigt er Møderne i Evanston startet under en vis Mislyd, idet der fra forskellig Side i Amerika er blevet taget til Orde fordi US-State Department har givet Indrejsetilladelse til 11 protestantiske Gejstlige fra de kommunistiske Vasalstater. Man hævder i Amerika, at disse elleve Mand ikke

Sct. Knud Lavards Skole i Kgs. Lyngby

Mandag den 16. August aabner den ny Sct. Knud Lavards Skole i Kgs. Lyngby sine Porte. Indvielsen foregaa af praktiske Grunde umiddelbart forinden Aabningen under private Former, medens en officiel Præsentation af den smukke ny Skole først vil finde Sted i Løbet af nærmeste Fremtid.

Sct. Knud Lavards Skole — hvis Ledelse er i Hænderne paa saa anerkendte Skolekræfter som Sct. Josephsøstre, assisteret af enkelte civile Lærerkrafter — er anlagt som en eksamensfri Mellemskole og lægger i Aar ud med de fire første Klasser. Den stadig voksende Befolkningstæthed i Omraaderne nord for Hovedstaden vil formentlig — og forhaabentlig — betyde, at Skolen maa udbygges i rask Tempo i de kommende Aar.

der i min Tid havde dejlig meget at sige i Ungdomsarbejdet og hans lærde Broder tilsvarende mindre.

Lad os enes i Ønsket om, at alle katolske Jacob'er støvner til Øm og gør et godt Arbejde for Fremtiden uden derfor at være haarde ved Erasmus.

havde faaet Lov til at forlade deres Land, dersom de ikke var »100 % regimetro«, og man advarer mod disse »falske Kirkemænd«, hvis aabenlyse Opgave det er »at udbrede den kommunistiske Fredspropaganda, at forhindre en fælles Front af Protestanter, Katolikker og Jøder imod Kommunismen samt at forsøge paa at skabe en Sammenslutning af alle ortodokse Kirker ved Konferencens Hjælp«. De skal endvidere — hævdes der — ved deres Nærværelse give Indtryk af, at der hersker Religionsfrihed i de af Sovjet beherskede Omraader og efter deres Hjemkomst benyttes til at overbevise deres Landsmænd om, at det amerikanske Folk er enige med de røde Regeringer.

*

Et Medlem af Kongressen, Alvin M. Bentley, har kritiseret Indrejsetilladelserne meget skarpt og udtalte: »De elleve Gejstlige fra Ungarn og Czekoslovakiet betyder selvfølgelig ikke nogen Trusel imod vor Sikkerhed — det er ikke det, vi er bange for. Det er imidlertid det Indtryk, som dette Besøg vil gøre paa de Nationer, der idag smægter under Slaveaaget — det er de Nationer, hvis Befrielse vi paa allerhøjeste officielle Form har gjort os til Talsmænd for!«

HERREN HOLDER, HVAD HAN LOVER

I. Opfordring til at lovprise Guds gerninger.

1. Pris Herren, tiljubl hans navn, kundgør for hedningerne hans gerninger.
2. Syng og spil til hans pris, tal om alle hans undergerninger.
3. Ros jer af hans hellige navn; de som søger Herren, skal glæde sig i deres hjerte.

4. Se på Herren og hans magt, søg bestandig hans åsyn.

5. Kom ihu de undere, han gjorde, hans tegn og hans munds domme.

6. I, hans tjener Abrahams efterkommer, I, Jakobs sønner, hans udvalgte.

7. Han selv, Herren er vor Gud; over hele jorden gælder hans domme.

II. Guds pagt med patriarkerne og hans løfte om Kana'ans land.

8. Han ihukommer for evigt sin pagt, og i tusinde slægtled det løfte, han gav,

9. pagten, som han sluttede med Abraham, og den ed, han tilsvor Isak,

10. hvad han bestemte for Jakob som fast beslutning, og for Israel som evig pagt,

11. idet han sagde: »Dig vil jeg give Kana'ans land.«

III. Gud beskytter patriarkerne under deres første ophold i Kana'an.

12. Da de kun var få i tal, ubetydelige og fremmede i landet,

13. og da de vandrede fra folk til folk, fra et rige her til en stamme der,

14. tillod han ingen at undertrykke dem, og for deres skyld tugtede han konger:

15. »Rør ikke mine salvede, tilføj ikke mine profeter noget ondt.«

IV. Josef i Ægypten.

16. Han kaldte hungeren frem over landet, alt underhold med brød tog han fra dem.

17. Men han havde sendt forud for dem en mand; Josef var blevet solgt som trælv.

18. De havde lagt hans fødder i lænker, med kæder af jern blev bundet hans hals,

19. indtil det, han havde forudsagt, var opfyldt og Herrens ord sagde god for ham.

20. Kongen sendte bud og løste ham fra lænkerne, folkenes hersker gjorde ham fri.

21. Han gjorde ham til herre over sit hus og til første mand over hele sit eje,

22. for at han skulle vejlede efter sin vilje hans øverster og lære hans ældste visdom.

V. Israel i Ægypten.

23. Dengang kom Israel til Ægypten, og Jakob boede som gæst i Kamiternes land.

24. Han gjorde sit folk talrigt og stærkere end dets fjender.

VI. Moses og Arons opgave.

25. Han vendte deres sind og de hadede hans folk og handlede underfundigt med hans tjenere.

26. Da sendte han Moses, sin tjener, og Aron, som han havde udvalgt.

27. De gjorde hans tegn i deres midte og store undere i Kamiternes land.

VII. Plagerne.

28. Han sendte mørke, så blev det nat, men de satte sig op mod hans ord.

29. Han gjorde deres vande til blod og dræbte deres fisk.

30. Deres land vrilledes af frøer lige til deres kongers lønkamre.

31. Han talte, og så kom der en hærskare af bremser og myg i alle deres landsdele.

32. Han sendte dem hagl for regn og luende ild gennem deres land.

33. Han slog deres vinstokke og figentræer og splintrede træerne i deres land.

34. Han talte, og så kom der græshopper og springere uden tal,

35. og de åd alt græs i landet, og de åd deres markers afgrøde.

36. Så slog han alle førstefødte i deres land, førstegrøden af deres kraft.

37. Og han førte dem ud med sølv og guld, og der var ikke een, der blev svag i deres stammer.

38. Ægypterne glædede sig over, at de drog bort, thi de var grebet af rædsel for dem.

VIII. Guds undergerninger ved udvandringen.

39. Han bredte en sky som et skjul og ild til at lyse om natten.

40. De krævede, så hidførte han vagtler, med brød fra himlen mættede han dem.

41. Han kløvede klippen og vand strømmede ud, det løb som en flod i ørkenen.

42. Thi han kom sit hellige ord i hu, som han havde givet sin tjener Abraham.

43. Han lod sit folk drage ud med glæde, sine udvalgte under jubel.

IX. Israelitterne fik det af Gud forjættede land.

44. Han gav dem hedningernes lande, og folkenes rigdom fik de i eje.

45. For at de skulle holde hans bud og efterkomme hans lov. Alleluja.

Denne salme er en taksigelse for den troskab, hvormed Gud har holdt sin pagt med Israel lige fra patriarkernes dage til den tid, da det forjættede land blev erobret. De første 6 vers er ligesom en optakt, der opfordrer til at lovsyng den Allerhøjeste for hans store undergerninger ned gennem det udvalgte folks historie.

Vers 8. »i tusinde slægtled« er det samme som for evigt og altid.

15. med »mine salvede« og »mine profeter« menes patriarkerne, som på særlig vis var indviet til Gud og modtog åbenbaringer af ham.

16. ordret står der: »brødets stav«. Brød støtter livet, ligesom en stav støtter den svagelige eller gamle mand.

18. »lænker« og »jernkæder« er billedlige udtryk for fængselsstraf.

19. »det, han havde forudsagt«, nemlig det, Josef sagde, da han tydede overmundskænkens og overhagerens drømme i fængslet.

23. »Kamiternes land« er Ægypten.

25. »deres sind«, d.v.s. Ægypternes.

28.—38. De ægyptiske plager ordnes og skildres med en digters frihed.

40. »brød fra himlen« er Mannaen.

41. »som en flod« er en poetisk overdrivelse.

44. »hedningernes lande« = Palæstina, som før var beboet af forskellige nationer.

*

For os kristne betyder denne salme mere end for Israelitterne, når vi ser i deres historie et forbillede på, hvad Gud har gjort og stadig gør for os børn af den nye pagt. Herrens løfte om at ville give Palæstina som arv, de mange hindringer, før løftet gik i opfyldelse, den af de mange mirakler ledsagede vandring gennem ørkenen til det forjættede land minder om, hvad den stridende kirke oplever på sin vej til det evige rige. Men der er den forskel, at Guds gerninger er meget større nu, end de var før i tiden. Dåbens vand er dyrebarere end vandet af klippen ved Meriba. Vort brød fra himlen er uforlignelig mere guddommeligt end Mannaen i ørkenen. I vor midte står ikke som rigsforstander den ægyptiske Josef, men Guds søn selv, der efter at være blevet solgt for en slaves pris og efter at være blevet lænkebundet til korslet, blev ophøjet til herre af Guds hus og til første mand over hele hans eje. — Vi kristne har al mulig grund til at være taknemlige og i så henseende ikke at stå tilbage for Israelitterne, og også om os gælder vers 45.

F. K.

Rom- Castelgandolfo

Endelig — langt om længe — er den Hellige Fader taget af Sted paa sit vanlige Sommerophold ude i Albanerbjergene. Talrige Forpligtelser saasom Modtagelse af fremmede Magters Repræsentanter, Radiotaler og Udfærdigelse af vigtige Dokumenter er Aarsagen til, at Afrejsen i Aar udsattes Uge efter Uge.

Det er tiende Gang, at den Hellige Fader drager til Castelgandolfo, og Afrejsen fandt i øvrigt i Aar Sted paa 20 Aarsdagen for Genoptagelsen af den gamle Tradition for, at Paverne tilbringer den varmeste Sommertid ude i Albanerbjergene. Det var 1. August 1934, at en Pave, Pius XI, for første gang efter 65 Aars Forløb atter drog af Sted til »Castello«. Den sidste, der havde opholdt sig herude, var Pius IX. Den første Pave, der gæstede dette herlige Sted højt oppe over Albanersøens Bred, var Pave Urban VIII, og siden hans Dage (1628) havde Paverne uafbrudt fulgt hans Eksempel lige indtil 1868. Umiddelbart inden anden Verdenskrig brød ud, tilbragte Pave Pius XII for første Gang Sommermaanederne herude. I Slutningen af Krigen benyttedes Paveresidensen i Castelgandolfo tildels til Flygtningeforlægning, og efter Krigen blev der saa foretaget en Række paakrævede Forandringer og Istandsættelser herude.

Det var især de pavelige Opholdsrum, der blev gennemgribende restaureret og moderniseret.

Pavens Afrejse til Castelgandolfo i Aar foregik — om man saa maa sige — efter »hævdvunden Ritual«. Der forefindes nemlig ikke noget »Rejseritual« — Turen foregaar i »forma privatissima«. Kun det pavelige Gendarmeri og det italienske Sikkerhedspoliti har været beskæftiget med Forberedelserne til selve Køreturen. Den pavelige Vognkolonne, ledsaget af en Afdeling italiensk Færdselspoliti samt en Stafetvogn fra henholdsvis de pavelige Sikkerhedsmyndigheder og den italienske Republik, kørte ad den sædvanlige Vej, men til Trods for den almindelige Fart, havde der samlet sig større Menneskemængder langs Ruten gennem den evige Stad, hvor den Hellige Fader overalt blev hilst med overstrømmende Jubel. Ved 21.-Kilometerstenen paa Via Appia Nuova, begynder den ny Vej, som blev færdig i Jubelåret, og som fører direkte til Castelgandolfo., medens man før i Tiden maatte lægge Vejen over Albano.

Ved den hellige Faders Ankomst til Castelgandolfo havde Byens verdslige og kirkelige Øvrighed indfundet sig ved Indgangen til den pavelige Sommerresidens for at byde den høje

Sommergæst velkommen. Borgmester Dr. Marcell Costa og Sognepræsten, Don Dino Sella, var mødt op i Spidsen for en betydelig Skare Mennesker, dels

Ankomsten til Castelgandolfo.

bestaaende af Indbyggere i den lille Albanerby, dels af et usædvanligt stort Antal Pilgrimme og Turister. Og umiddelbart inden Solen sendte sine sidste Straaler ud over Albanersøen, aabnedes Døren til Balkonen i Paveresidensens øverste Etage, og tiljublet af de taalmodigt ventende Folkeskarer, meddelte den hellige Fader sine »Medborgere« i Castelgandolfo den Apostoliske Velsignelse.

I den kommende Tid vil Navnet paa denne lille idylliske Albanerby give Genlyd i Presse og Radio Verden over, thi de Maaneder, som Paven tilbringer herude er ikke ensbetydende med en - i og for sig vel fortjent - Afbrydelse af hans sædvanlige Dagsorden. Der eksisterer nemlig ikke nogen »Pave paa Ferie«, skriver en nulevende Forfatter i en historisk Beretning om Castelgandolfo. Pius XII arbejder nemlig akkurat ligesaa meget herude, som naar han er »inde« i Vatikanstaden. Hans Dagsorden adskiller sig maaske kun dermed, at Audienserne herude indskrænkes noget mere, end de i Forvejen har været i Maanederne efter Sygdommen, og at Paven i det daglige om muligt kan nyde godt af Guds fri Natur herude i de herlige Parkanlæg.

Romanus.

Billeder fra Pius X's Liv

Blot en fattig Landsbypræst -

Hen paa Eftermiddagen 20. Juli 1903 glødede Telegraftraadene ud over hele Verden; som en Løbeild bredtes Efterretningen om at Leo XIII var død, i sit 94. Leveaar og efter en Regeringstid paa 26 Aar.

Dødsbudskabet naaede hurtigt til Venezia, og Patriarken i Markusstaden, Guiseppe Sarto, gav sin Sekretær Besked paa at besøge ham en Billet til Rom. Thi han — Sarto — var Kardinalpræst af San Bernardo alle Terme di Dioceleziano og dermed forpligtet til at deltage i Konklavet.

Historien om Returbilletten er almen kendt — og den er typisk for Patriarken af Venezia. Biletprisen reduceredes paa denne Maade med nogle faa Lire — men den viser tillige, at han rejste til Konklavet uden Anelse af nogen Art. Først og fremmest viser Historien dog, at Guiseppe Sarto var en sparsommelig Mand. Han var vokset op i meget smaa Kaar og havde fra sin tidligste Ungdom erfaret hvad Føgtidom vil sige. Intet Under at han blev de fattiges Ven. Hver eneste Lire, som spares kunde, gav han bort. Efter at han var blevet Biskop af Mantua fik han engang Besøg af en ung Præst fra Milano, Achille Ratti, den senere Pius XI, som imidlertid ikke kunde finde Biskoppen. Paa sin søgende Vej gennem Huset naaede han ud i Køkkenet, hvor han fandt Sarto i Færd med at lave Kaffe.

Som Patriark i Venezia — med en stor Indkomst — havde han imidlertid altid Ebbe i Kassen, og det paastaas,

at han engang endog har maattet »sætte en Ring ud« for at skaffe den fornødne Dækning for hvad han havde givet til de fattige.

Og da han var blevet Pave sagde onde Tunger om ham, at han saamænd vilde give Vatikanet væk, dersom han kunde. Saa vidt kom det imidlertid ikke, men han forsøgte dog at »spare »Schweizer-Garden«, og kun en energisk Protest fra de schweiziske Urkantoner reddede denne lille Trop i de maleriske Renæssancedragter. I sit Testamente forbød han at man balsamerede hans Legeme og ønskede kun en ganske enkelt Sarkofag. »Jeg er kun en fattig Landsbypræst«, sagde han til sine Seminarister efter sin Udnavnelse til Biskop af Mantua.

*

Jeg er bare en fattig Landsbypræst — disse Ord karakteriserer helt og holdent Papa Sartos Person. Det var Omsorgen for Sjælene, der havde faaet ham til at blive Præst, og det, at være Præst, var for ham en Kaldelse, ikke et Kald. Han kendte kun een Slags Ærgerrighed: ikke at søge »sit eget Rige«, men stedse det »andet«, og derfor »blev alt andet givet ham« i Tilgift. Efter nogle Aars Kapellantid blev han Sognepræst, Ærkepræst. Domherre, Spiritual, Generalvikar, Biskop, Patriark, Kardinal og sluttelig Pave.

Som Landsbypræst havde det bl. a. været hans Opgave at agte paa sine Kapellaner, at de var gode og ivrige Præster, at de førte et dadeligt Liv, at de holdt gode Prædikener og

læste Messe smukt og tilbørligt. Det var hans Opgave at give Børn Religionsundervisning og vordende Ægtepar Brudeundervisning, at søge Biskopper eller Rom om Ægteskabsdispenser, at komme igen og igen, naar de biskoppelige Myndigheder arbejdede for langsomt, at sørge for ordentlig Kirkemusik, der ikke ødelagde Deltagelsen i Messen, at bekymre sig om de syge og fattige, at leve i Fred med de verdslige Myndigheder saa længe disse ikke traadte Kirken over Tærne og at uddele Retningslinier, naar der skete Overgreb.

Dette Program forblev Sarto tro, ikke blot som Præst, men ogsaa som Generalvikar, som Biskop, som Pave. Kun med den Forskel, at hans Raadighedsfelt blev stadig større.

Kejser Franz Joseph I af Østrig — der førte Titlen Apostolisk Maje-stæt — anede ikke hvilken virkelig Apostolisk Daad han udøvede, da han paalagde Kardinalen af Krakow i det forestaaende Konklave, at gøre Brug af det saakaldte »Eksklusive« imod Leo XIII's hidtidige Ståtssekretær Rampolla — denne ældgamle Rettighed, som ejedes af visse katolske Herskere og som gav dem Adgang til at udelukke Pave-Kandidater, der ikke behagede dem, fra at blive valgt.

Thi takket være dette Eksklusive — det var forresten noget af det allerførste, som Pius X afskaffede efter at han var blevet Pave — fandt allerede under Konklavet det Spørgsmaal sin Afgørelse hvilken Linie, den kommende Pave skulde vælge, om det skulde være en fortsættelse af den Kurs, som Pecci-Paven havde fulgt eller en ny.

Kardinal Giuseppe Sarto blev valgt til Pave i sjette Valgrunde. Og med ham besteg en af Historiens største

Vi
har været
i Øm!

✱

Morgenparade.

Den årlige børnelejr i Øm er nu overstået, og trods det unægtelig meget regnfulde vejr, blev det en dejlig oplevelse. I 10 dage havde godt 70 børn i skolealderen lejlighed til helt at færdes i katolske omgivelser sammen med glade og kåde jævnaldrende og under kyndig og betryggende ledelse. Sjældent har man vist været ude for så meget regn i løbet af 10 samlede

dage i en sommerlejr, men ikke engang på de værste regnvejrsdage kom drenge op at slås, og ingen piger blev vripne — der må åbenbart være noget ganske særligt ved Øm.

Når man som voksen gør status efter en sådan lejr, opdager man, at lejrens fornemmeste opgave ikke er at løse et socialt problem — »de stak-

(fortsættes Side 393)

kirkelige Revolutionære Petri Stol. Men Kommuniionsdekreterne taler deres eget Sprog.

*

De berømte Kommuniionsdekreter bestemte, at enhver Katolik, der er uden svær Synd og som besidder den rette Intention, kan gaa til Kommunionen hver Dag. Disse Dekreter gjorde Ende paa Kristenhedens Angst.

Gennem Aarhundreder havde gnostisk Indflydelse forsøgt at indpode de Kristne, at man saa godt som altid var uskikket og uværdig til at modtage Sakramentet. Og selv om nu ogsaa saadanne Doktriner — f. Eks. Jansenisismen — virkelig var blevet fordømt, saa virkede de dog stadig videre »under Jorden«. De ny Dekreter gjorde defenitivt Ende paa den subjektive Fromhed: medens Leo XIII havde udtrykt Ønske om, at man bad Rosenkransen under Messen, paahød Pius X, ikke at bede under Messen »men at bede selve Messen«, d.v.s. fejre den sammen med Præsten.

Kort efter at han var kommet paa Petri Stol, gav han Ordre til at afskaffe den operaagtige Musik, der havde vundet Indpas i Kirken og i Stedet indføre den gregorianske Koral for det dermed skulle blive lettere at følge Messen (»den, der synger, beder dobbelt«).

*

Det hævdes, at den nylvalgte Pave skal have lagt et ganske bestemt Regeringsprogram allerede den Nat, der fulgte efter hans Valg. En af de Ting, der laa ham paa Sinde, var Nykodificeringen af den Kanoniske Ret. Der havde ikke fundet noget officiel Kodificering Sted siden 1325, der var kun blevet lappet og lappet igen ved Konciliumsbestemmelser og pavelige De-

kreter. Det var efterhaanden en elendig Samling, i adskillige Tilfælde baade forældet og uklar. »Dens Tyngde og Omfang overstiger langt Kamelernes Bæreevne,« skrev de syditalienske Biskopper til Pio Nono i 1869. Og hvad Forgængerer ikke naaede, det naaede den »fattige Landsbypræst«. Med et utroligt Instinkt fandt han i Monsignore Gasparris Person den helt rette Mand til at omsætte hans Planer til Virkelighed. Og Omverdenen trak paa Smilebaandet af Pavens Planer — i aarevis hørte man nemlig ikke et Kny om Sagen, om den skred eller ikke. De nye Bestemmelser om Ægte-skabet, Kuriereformen, om Pavevalget, som Pius X udstedte, betragtede man som et Udslag af Pavens Utaalmodighed — man anede ikke, at det drejede sig om Forsøgsballoner, udstedt for at prøve Levedygtigheden af Kommissionens Arbejder. Og i den utrolig korte Tid af et Aarti laa Arbejdet klart. 2414 Paragraffer affattede i enkelt, men præcist Latin, udgjorde den ny Kirkeret — en enestaaende Hjælp i Sjælesørgergerningen.

*

Og da saa Millioner af Menneskehjerner brast, enten truffet af Granaternes Staal eller Efterretninger om Tabet af en Mand, en Far eller en Søn, saa brast ogsaa Pavens Hjerter. Længe i Forvejen havde han forudsagt Krigens Komme, og da den saa virkelig kom, gav den hans Hjerter Dødsstødet. 2. August 1914 — den Dag, da Tyskland erklærede Frankrig Krig, maaned han endnu engang til Fred, men Verden hørte ikke hans Stemme.

20. August døde han — medens Tyskerne drog ind i Bruxelles, og de første Granater slog ned i Katedralen i Reims. Der herskede feberagtig Uro

Under Opholdet i Castelgandolfo vil den hellige Fader modtage Pilgrimme i Audiens to Gange om Ugen. Der kræves ingen speciel Tilladelse til disse Audienser, som finder Sted i Gaarden i den pavelige Sommerresidens hver Onsdag og Søndag (KNA).

Et større Antal Ordenssøstre, der er blevet udviste af Kommunist-Kina, ankom i den forløbne Uge til Hongkong med den danske Damper »Heinrich Jessen«. Det drejer sig om Franciskanerinder, som har ledet St. Josefs Skolen i Tientsien, der nu er paa kommunistiske Hænder. Søstrene meddeler iøvrigt, at der nu kun er een eneste katolsk Skole i Drift i Kina, nemlig i Peiping (KNA).

Det berømte Benediktinerkloster Saint Wandrille ved Caudebec-en-Caux har været hærgnet af en heftig Brand under hvilken en af Patrene omkom (KNA).

Pave Pius XII har stillet Originalerne til de apostoliske Breve fra 1846 og til vor Tid til Raadighed for Historieforskerne. Det drejer sig om 3000 Bind, der hidindtil har været opbevaret i det pavelige hemmelige Arkiv (KIPA).

Det verdensberømte gotiske Alter af Michael Pacher i Kirken i St. Wolfgang ved Wolfgangseen i Salzkammergut er alvorligt i Fare som Følge af den vedvarende Regn i den seneste Tid. En Del af Kirken er paa Grund af Vandmasserne i Fare for at styrte sammen. Ogsaa i Kirkens Indre har Vandet anrettet større Skade (KNA).

Katolikkerne i Nieder-Sachsen vil paa ny i August foranstalte store Demonstrationer i Anledning af Skolesituationen: det drejer sig om Modforholdsregler mod den ny udemokratiske Skolelovgivning, som efter alt at domme vil blive vedtaget i September og som forudser Afskaffelsen af Konfessionsskolen (KNA).

I nærmeste Fremtid vil en 26-aarig evangelisk Teolog, Frk. Uta Heinemann — Datter af Formanden for den evangeliske Generalsynode i Tyskland — tage Doktorgraden i katolsk Teologi ved Universitetet i München. Frk. Heinemann konverterede i 1953 (KNA).

i Paris, og i Serbien og i de wolhynske Sumpe forblødte Donaumonarkiets Folkeslag.

»Fattig er jeg født, fattig har jeg levet, jeg vil dø fattig«, stod der at læse i hans Testamente — en Helgens Testamente.

C. D.

Landsdelsrepræsentationen

Under generalforsamlingen og på den efterfølgende skole i Øm viste der sig glædelige tegn på, at der var sket en ændring i landsdelsrepræsentanternes opfattelse af deres arbejde. Det viste sig, at disse ikke alene så, at de havde en opgave i det samlede landsarbejde, men at de i lige så høj grad havde en opgave overfor de foreninger, som de repræsenterede. Og det er dette sidste punkt, vi skal se lidt nærmere på.

Uden på nogen måde at ville overvurdere stabiliteten i landsarbejdet, kan man godt sige, at dette er blevet bragt i en nogenlunde god form, men det samme kan vist vanskeligt siges om de enkelte foreningers eget arbejde.

Af de indtryk, vi har fået af foreningernes arbejde, er det tydeligt, at dette arbejde ikke i nær den grad det blot er ønskeligt har fundet frem til et indhold og en form, der kan garantere for, at arbejdet føres videre. Arbejdet her er tilsyneladende i alt for høj grad prægnet af tilfældigheder.

Vi må derfor håbe, at det kommer de år vil vise, at der nu også er kræfter til at tage sig af de enkelte foreningers forhold.

Det, der først og fremmest må ske,

MARIAS OPTAGELSE

Det er på mange måder en stor fest, kirken fejrer i dag: festen for Marias optagelse i himmelen. Det er umådelig meget, den fest kan sige os, hvis vi vil lytte og høre efter. Den betyder, at der slet ikke oprindelig er nogen modsætning mellem sjæl og legeme, men at det er synden, der har ført til misforholdet, og at et liv med Gud vil bringe dette misforhold til at svinde som tiden går. Festen lærer os også, at det endelige liv hos Gud, vi alle er kaldede til at leve efter dommedag, er et liv i hvilket legemet også skal have del, at vi skal leve på en ny jord i en ny himmel, hvor alt det, der nu er ufuldkomment her på jorden, vil kunne udfolde sig efter Guds vilje og til glæde for os.

er, at landsdelsrepræsentanterne virkelig kommer i kontakt med de enkelte foreninger, så at disse bliver klar over, hvor skoen trykker for hver forening. Dernæst må der arbejdes for, at *det dellagerne i Øm-skolerne har fået ud af deres skoleophold i så høj grad som muligt kommer deres egen forening til gode, og at der ved landsdelsrepræsentanternes hjælp kommer et samarbejde i gang inden for hver landsdel, så at erfaringer fra Øm virkelig kan blive fællesejede, og at foreningerne i det daglige arbejde kan styrke hinanden.*

Men festen vil også i dag kunne lære os at se fortrøstningsfuldt opad til Gud, der, som Paulus siger, har beredt os en herlighed dér, som overgår al den lidelse, vi her må udstå. Og der lides i dag. Ikke at vi selv lider særligt, men vore trosfælder lider, og tanken på det, Gud har beredt for os, vil kunne opildne os til bøn for dem, og måske selv engang blive os til trøst.

Maria er optaget i himmelen med sjæl og legeme. Den herlighed, hun har fået del i, skal også vi engang få del i. Også vi skal modtage livets krone af Gud af Hans kærlighed og på Marias forbøn.

Ugens historie

Pastor Gruck skulle ud på en lang togtrejse, som tillige skulle foregå om natten. Han ankom tidligt til toget, men kun for at konstatere, at alle sæderne i toget var optaget af bagage eller af dragere, som »varmede« pladser for passagerer, der endnu ikke var ankommet. Han beklagede sig til konduktøren, som svarede: »Pastor! De er det sidste menneske, der skal beklage sig over så lille en ulempe; ville De ikke tage korsest på Dem?« »Jo,« svarede pastor Gruck, »men Vor Herre giver sine kors gratis, hvorfor skal jeg så betale 45 kr. for et?«

Kardinal-ord til Ungdommen

»Ungdomsledere, I må selv skaffe jer efterfølgere, ja, I skal skaffe dem. Man må ikke blive uundværlig, det er forkert. Hvis I er uundværlige, vil jeres arbejde dø med jer. Det er forkert at have en ejendomsretsfølelse: dette er mit arbejde, jeg ønsker ikke, at nogen anden end jeg skal udføre det. En sådan tankegang volder stor skade blandt kristne.

Der tales ofte om forskellige slags åndeligt liv: et for lægfolket, et for præster og et for munke og nonner. Men der findes kun et eneste mål for os alle: kærlighedens fuldkommengørelse. Måderne at nå derhen på er forskellige, men helligheden er den samme for alle. Hver eneste døbt er kaldet til fuldkommenheden, har kald til fuldkommenhed.

Kardinal Saliege,
ærkebiskop af Toulouse.

Kinesiske helte

En ung fransk præst, som er blevet udvist fra sin mission i Kina, fortalte mig, hvordan hans sognebørn dristigt gik forbi vagtposterne på stationen, og at de knælede ned og modtog hans velsignelse, da toget kørte væk. Videre fortalte han, hvordan katolikkerne det sidste års tid, da de vidste hvordan det ville gå, udviste en ganske særlig stor hengivenhed overfor de engelske martyrer fra reformationstiden, særlig til den hellige Thomas More, og det var ikke småting, de kom og spurgte ham om angående martyrerne.

Father Basset SJ i CH.

Vel mødt i ...

Århus: To. 19. kl. 19.30: Vi cykler til 6. Frederiks kro, hvor vi spiller Mini-golf. Bagefter hygge indendørs. Medbring 75 øre.

Lø. 21. kl. 15: Vi starter på weekend-tur til Øm. Medbring mad, sukker og kaffe til hele tiden + sovepose.

K.U.K. Stenosgade: Sø. 15: Sommerudflugt til Kullen. Vi mødes under uret senest 7.25 på hovedbanegården m. 15 kr. Madpakker medbringes til hele dagen.

(26 præster) er allerede beatificerede, mens 1300 sager er blevet taget op til grundig overvejelse.

Selvfølgelig rasede forfølgelserne ikke lige stærkt, men de kom med en sådan hyppighed og en sådan heftighed, at man uden tvivl kan kalde det for en af historiens allerblodigste kristenforfølgelser.

Kirken i Indo-kina har rig fortid på denne måde, og de kristne der har mange forbedere hos Gud i »den utallige skare af helte«, som pave Pius 12 har kaldt dem.

»En utallig skare af helte«

Samtidig med glæden over, at fjendtlighederne er indstillet i Indo-kina, må vi også føle sorgen over, at så mange katolikker nu endeligt kommer under kommunistisk herredømme. Sådan omtrent skrev Vatikanets blad fornylig.

Det bliver imidlertid ikke første gang, at katolikkerne i Indo-kina vil blive udsat for stærke forfølgelser. I sidste århundrede rasede der i omtrent 50 år voldsomme forfølgelser i de samme egne. I tusindvis led katolikkerne døden for deres tro, og 70

KØB DERES
BØGER i

Vi har været i Øm! (fortsat fra Side 391)

kels børn, der ellers ikke ville komme på landet«. Nej, landopholdet er kun en biting, omend det selvfølgelig kun er ganske udmærket, at byens børn kommer væk fra stenbroen for en tid. Det vigtigste ved lejren er den ånd, der præger den. Det kan for et barn, der ellers til daglig kun kender til ikke-katolske legekammerater m. v., være som at komme fra ørkenen til en oase. En flok katolske børn kommer her sammen på lige fod — man behøver altså ikke at være ængstelig for at komme til at »støde« nogen, og

man behøver heller ikke at skele til, om der er nogen, der griner, fordi man beder bordbøn. Hele atmosfæren i lejren er katolsk — Angelus, morgenbøn o.s.v. falder naturligt ind i dagsordenen. Der er slet ikke tale om at »prædike religion« fra morgen til aften — det hele går ganske selvfølgelig og virker velgørende på børnene, der hurtigt opdager den frie fornemmelse, det giver at få lov til at være det, de virkelig er — nemlig katolikker.

Det var for koldt denne sommer til vore sædvanlige udendørs lejrbål, men heldigvis tillod pejsen os ligegodt at

få lejrbål. Der er nu engang noget særligt ved ildens trylleskær, når man i mørkningstimerne sidder sammen med gode kammerater rundt om bålet — det er timer, som vi allesammen glæder os til. Børnene var kvikke og sørgede selv for underholdningen. — Også her mærkede vi, hvad fornemmelsen af fællesskabet betød for børnene — de viste hinanden en til tider forbavsende forståelse. Flere og flere glemte deres generthed uden at tonen dog derved blev for fri. Gik nogen i stå midt i underholdningen fik han hjælp og opmuntring — klarede han

(Fortsættes Side 394)

<p>Horsens</p>	<p>Flintenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 818 Alt udføres i Installationer Alt have i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Katteundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner</p>

<p>Vejle</p>		<p>Hjørnet SENDEUDSTYR - METERVERARER - TRICOTAOG Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>
<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bager</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-8 Vejle Mælkekompagni Finessede Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Aug.:
15. S. *) JOMFRU MARIÆ OPTAGELSE I HIMLEN (1044—106); 2. Bøn: 10. Søndag e. Pinse (688); Præf. (522); sidste Ev.: Søndagens (689).
16. M. St. Joachim, Jomfru Mariæ Fader (1047—107); Præf. (522).
17. Ti. St. Hyacinthus (1049); 2. Bøn: Mariæ Optagelses Oktav (1044), 3. Bøn: Oktav af St. Laurentius (1049); Præf. (522).
18. O. Foregaende Søndags Messe (grøn) (687—62); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Oktaven (1044), 3. Bøn: St. Agapitus (1050); Præf. (522). — Eller: 4. Dag i Oktaven (1044—106); 2. Bøn: Søndagen (688), 3. Bøn: St. Agapitus (1050); Præf. (522).
19. T. St. Johannes Eudes ([46]); 2. Bøn: Oktaven (1044); Præf. (522).
20. F. St. Bernhard (1050); 2. Bøn: Oktaven (1044); Præf. (522).
21. L. St. Johanne Francisca Fremiøl af Chantal (1051); 2. Bøn: Oktaven (1044); Præf. (522).
22. S. Jomfru Mariæ uplekkede Hjer-te.
- *) Søndag d. 15. Aug.: Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen.

Min kære mand
læge

Knud Westh

døde 22. juli 1954.

Else Westh, Thisted.
Begravelsen har fundet sted.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Vi har været i Øm! (fortsat fra Side 393)

sig fint, bragede bifaldet. De små musikanter Astrid og Niels fra Sønderborg var noget helt i særklasse og dannede med deres violin og harmonika stammen i et helt lille lejrkorkester.

For en landmand er der ikke meget ved jorden i Øm, men for os, der bor i lejr derude, kan den næppe være bedre — sand, sand og endnu mere sand. Flere meter ned når sandlaget med det resultat, at selv heldagsregn forsvinder spørløst. Vi er altså dejligt fri for oplødt terræn, vandpytter, snavset og tilsølet fodtøj etc. — Alle ophold mellem byerne kan udnyttes, og vi foretog endog flere lange ture i omegnen trods den megen fugtighed. Men forresten viste det sig, at Ømborgens lokaler godt kunne rumme hele den store børneflokk og lederne under støt og stadig dagsregn, uden at gemytterne kom i strid af den grund.

At lejren blev så vellykket, må man takke ledelsen for. Børge Berg og hans hjælpere gjorde en meget stor indsats. Det er ikke nogen ringe gerning at ofre sin ferie og påtage sig alle de med en sådan lejr forbundne vanskeligheder og opgaver i stedet for — og så er besværet ovenikøbet ulønnet. Det er meget opmuntrende for os alle, at vi har sådanne folk iblandt os.

Børnelejren er af stor betydning for vor Kirke. Fra år til år synes opgaven at vokse, idet flere og flere børn ansøger om at komme med. Det er forunderligt, som Øm formår at samle os og sætte os i gang med opgaver, der er værd at tage fat på og støtte af alle kræfter. Der burde faktisk være to børnelejre derude næste år, og vi har også håb om, at det nok skal kunne lade sig gøre, hvis blot vi kan finde voksne hjælpere af den rette ånd og støbning.

W. V.

Retræten for Herrer

paa Dalum Kloster

Der er endnu Plads til nogle faa Deltagere i Retræten fra Mandag Aften den 23. August til Fredag Morgen den 27. August.

Tilmeldelse bedes venligst snarest sendt til Henry Schultz, Mariabo, Tøndervej, Kolding.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Kezlereskis Legat

En Legatportion, som skal tildeles en katolsk ugift Kvinde eller Enke, er ledig.

Glashandler Joh. Franz Ronges Legat

En Legatportion er ledig.

Skema til Ansøgning af disse to Legater kan afhentes paa St. Ansgars Regnskabskontor, Bredgade 69, St. o. G., aabent Hverdage Kl. 15—17, Lørdag undtaget, og afleveres igen samme Sted senest den 31. August. Ansøgere skal være bosiddende i København eller Frederiksberg Kommune.

Fremleje

Møbleret Atelier (m. fri Køkkenadgang), beliggende ved Marmorkirken, fremlejes for ½—1 Aar til ung studerende (helst Katolik) fra 1. eller 15. September. Henvendelse til

Skjold Jensen,
Forretn.: BYen 880.
Priv.-adr.: Frederiksg. 6^a

Katolske Menighedsplejer

har lukket paa Grund af Ferie fra den 15. August til den 31. August (begge Dage incl.).

Fundne sager ved valfarten i Øm

1 salmebog mærket: Svend Otto Dahl, 1 rosenkrans, 1 brun barnepung.

Sagerne kan faas ved Henvendelse til Karlo Hammann, Jens Baggesensvej 22, Aarhus.

Frankrig

Ung pige kan få ophold og lidt lommepenge i god katolsk familie i Metz mod at hjælpe til i huset og med børnene.

Henvendelse til fru Plate Petersen, Rødkildevej 36, København F. Telefon FAsan 2718.

Lourdes

Den 13. montfortanske pilgrimsrejse til Lourdes fra den 23. september til den 6. oktober over Brüssel, Lisieux, St. Laurent og Paris. Oplysninger ved henvendelse til Vor Frues Sekretariat, Bakken 11, Holbæk. Telefon 687.

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

<h1>Aarhus</h1>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>	 <p>Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>	
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bülowsgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenapl. Lev. til Sct. Josepha Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel FR. ALLÉ 98 TELEFON 2017 Malervervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Rymsgade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>

<h1>Næstved</h1>		<p>Kolonial, Kaffe, Delikatesser Cigarer og Tobakker Svend Nielsen Præstøvej 50 . Telefon 935 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>U. Bærenholdt Papir- og Boghandel Jernbanegade 19 Telf. 983 SMUKT UDVALG I KRUCIFIKS</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kræft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Kun 8 katolske Skoler i Ungarn

Ifølge Overenskomsten af 30. August 1950 er otte katolske Mellemskoler i Ungarn nu blevet »overdraget« til gejstlige Ordenssamfund, skriver det tysksprogede Propagandatidsskrift »Den romersk-katolske Kirke i Ungarn«, som udsendes af Statens Kirke departement i Budapest i sit seneste Hefte. Tidsskriftet fortier imidlertid, at 4882 konfessionelle Skoler, deraf 1363 katolske, d. v. s. omtrent Halvdelen af samtlige Skoler i Ungarn for to Aar siden blev »nationaliseret« og dermed udleveret til det marxistiske Opdragelsessystem. Indtil 1948 besøgte 60 pCt. af samtlige Folke- og Mellemskoleelever samt 80 pCt. af alle Lærere, de katolske Skoler eller Institutioner, som hovedsageligt blev ledet af Ordensfolk (KNA).

URBI ET ORBI

»Giv Attlee klar Besked!«

I et Flyveblad protesterer »The Sword of the Spirit« (den katolske Aktion) i London imod et forestaaende Besøg, som en Labour-Delegation — i hvilken bl. a. Attlee og Aneurin Bevan deltager — i nærmeste Fremtid vil aflægge hos den kommunistiske Regering i Peking. Flyvebladet henviser til de blodige Ofre for Forfølgelsen af den katolske Kirke i Kina, advarer mod den misvisende Betydning, der tillægges slige Rejser og opfordrer de engelske Katolikker til ufortøvet at skrive til Attlee, hvad de egentlig tænker om denne Rejse (KNA).

Ogsaa i Belgien gælder Kampen den katolske Skole

Biskoppen af Bruges har udsendt et Hyrdebrev, hvori han beskæftiger sig med Modsætningsforholdet mellem Statens neutrale Skoler og den konfessionelle Skole og peger paa, at der er en truende Skolekamp i Anmarch i Belgien. Farerne ved den neutrale Undervisning er aabenlyse og ubestridelige, erklærer Biskoppen. Denne Skoletype vil ikke — end ikke om den tillader Religionsundervisning — kunne formidle egentlig kristen Dannelse og Udvikling. De, der til Stadighed hævder, at denne Skole er 'neutral', bør man spørge om, hvorfor saa netop Kirkens Fjender forsvare den. Grunden hertil er den, at den offentlige Skole paa Bekostning af hele Nationen — altsaa ogsaa det religiøse og kristne Mindretal, udgør et Instrument, der er afgørende virksomt ved Bestræbelserne for at rokke Familiernes Grundrettigheder og lamme Kirkens Indflydelse (KNA).

»Admiral-Præst« besøger Skandinavien

Flaadechefen for den amerikanske Eskadre i Middelhavet og den nære Orient, Admiral John H. Cassady, har faaet tildelt Mgr. Maurice S. Sheehy som Chef for Sjaelesorgen indenfor den amerikanske Marine. Mgr. Sheehy har hidtil været tilknyttet det »katolske Universitet i Amerika«. Admiral-Præsten vil faa sin Residens i London. Efter en Rejse gennem Italien ventes Mgr. Sheehy at ville ledsage Admiral Cassady paa dennes forestaaende Høflighedsvisit i København, Oslo og Stockholm (KNA).

Paven beder Rosenkrans i Radio

Paa Mariæ Optagelses Fest vil den Hellige Fader bede Rosenkransen over Vatikanets Radio Kl. 12. Paven vil paa denne Maade sammen med alle Stationens Lyttere bede Gudsmoder om hendes Forbøn. Iøvrigt vil Festen for Mariæ Optagelse — hvis Messe har faaet en ny Tekst i Anledning af Forkyndelsen af Dogmet om Marias Optagelse i 1950 — blive fejret med Højtideligheder over hele den katolske Verden (KNA).

Prædiken-Censur i Czekoslovakiet

I Czekoslovakiet er der blevet indført For-Censur for Prædikener. Censuren gennemføres af Politiet. Ifølge Meddelelser fra en Amatørsender bag Jerntæppet har samtlige Præster i den forløbne Uge faaet skriftlig Besked herom fra Departementet for kirkelige Anliggender i Prag. Samtidig har Gejstligheden faaet Besked om, at der ved alle Prædikener vil være en »Kontrollør« til Stede, som har til Opgave at overvaage, at Prædikanten nøje holder sig til det censurede Manuskript. Disse nye Forholdsregler maa ses i Sammenhæng med den fra Moskva dikterede nye Kirkefølgelsestaktik, der nylig offentliggjordes af »Prawda«, og som er blevet efterfulgt af et heftigt Angreb paa Pave Pius XII i Moskva Radio. I en Udsendelse fra Moskva i sidste Uge fremstillede Forfatteren Jaroslav Galan Paven som Forbundsfiende til Krigsophidserne fra Wallstreet; Paven havde — udtalte Galan — allerede før sit Valg drømt om en Genoprettelse af det Hellige Romerske Rige med Tyskland som Centrum, og til at gennemføre sine Planer havde han udvalgt sig Hitler allerede medens denne sad i Fængsel. En af Paven udsendt Præst havde bistaet Hitler ved Affælsen af »Mein Kampf«. Endvidere fremsatte Galan Paastand om, at Paven idag støtter Amerikas Bestræbelser for at genoprette et fascistisk Tyskland (KNA).

Ny Arrestationsbølge i Jugoslavien efter Arrestation af ortodoks Biskop

Katolske Kredse i Belgrad nærer alvorlig Frygt for, at der i nærmeste Fremtid vil finde nye Arrestationer Sted af katolske Gejstlige. Man henviser til, at Arrestationen af den græsk-ortodoxe Ærkebiskop i Montenegro vil kunne give Tito Anledning til at iværksætte en ny Forfølgelse af Kirken. Det jugoslaviske Inderigministerium bekræfter Arrestationen af den ortodoxe Metropolitan. Processen mod Ærkebiskoppen — der anklages for at have forberedt en Regeringsomvæltning — vil efter al Sandsynlighed finde Sted midt i August. Den 71-aarige Ærkebiskop er Chef for den græsk-ortodoxe Kirkes Hellige Synode i Jugoslavien (KNA).

Sydamerika kræver Hjemsendelse af jugoslavisk Handelsdelegat

Udnævnelsen af den tidligere Anklager i Processen mod Kardinal Spinac, Jakov Blaschewitsch, til Chef for en jugoslavisk Handelsdelegation i Sydamerika, har vakt en voldsom Protest i den sydamerikanske Presse. Det katolske Dagblad »A Cruz« i Rio de Janeiro slutter sig til den Protest, som lyder i derværende katolske Kredse og slutter sin Artikel med et: Vend tilbage til Jugoslavien! Udnævnelsen betragtes ikke blot som en Provokation af den katolske Befolkning, men tillige ogsaa en Usmagelighed at udnævne en saadan Person til Chef for en Delegation til et katolsk Land. Saavel katolske som nationale Bladrøster i Chile opfordrer direkte til Boykot af Handelsforbindelserne med Jugoslavien (KNA).

Rumænien løslader Biskop

Biskoppen of Tewesvar, Augustin Pacha, kendt under Betegnelsen »Schwabenbischof« blandt de tidligere tyske Udvandrere i Banat, er af de rumænske Myndigheder blevet løsladt fra Fængselsophold paa Grund af sin svigtende Helbredstilstand.

Biskop Pacha, der er 84 Aar gammel, var i September 1951 blevet idømt 18 Aars Tvangsarbejde under Paaskud af Spionage og Højforræderi. Senere Meddelelser har vidst at berette, at den gamle Biskop sammen med Titusinder af sine Landsmænd har været indsat i Arbejdet ved Opførelsen af Sortehavs-Kanalen (KNA).

Katolsk

Ugeblad

22. August 1954
102. Aargang
Nr. 34

OMKRING
EVANSTON

Teologi - og flyvende
Tallerkener

50 Aar i Esbjerg

Fatima

785 Mill. Mennesker
under Sovjet

I et Selskab forleden kom Samtalen til at dreje sig om de for Tiden saa populære »Hvem ved hvad«-Konkurrencer, der finder Sted i Radioen, i Foreninger og i mange private Hjem. Den i Selskabet tilstedeværende gamle katolske Sognepræst sagde i den Forbindelse omtrent dette.

— »Naar man er et ganske almindeligt, nogenlunde kultiveret Menneske kan man som Deltager i den Slags ikke lade være med at konstatere, hvilke Huller der er i Folks Viden om

HVEM VED HVAD?

Ting, man skulde tro, at de en Gang for alle havde lært. Vi kender allesammen fortræffelige Mennesker, dygtige Folk, som ved saadanne Lejligheder afslører, at de f. Eks. er uhyggeligt usikre i ganske enkle Regnestyk-

ker med Brøker, som de sikkert har mestret med Lethed, da de var 11 Aar. At de har historiske Fejl paa adskillige Aarhundreder er ganske almindeligt. Grammatik og Matematik maa man helst ikke spørge dem om.

Naar jeg bemærker det, siger jeg til mig selv, at vi altsaa ogsaa bedrager os selv, hvis vi tror, at Mennesker saa nogenlunde maa kunne huske, hvad vi lærte dem i Religionstimerne, da de var Børn. Vi maa være helt klare over, at selv om det drejer sig om dygtige Folk i gode Stillinger, kan de meget vel have de mest horribles Huller i deres mest elementære religiøse Viden. Vi Præster kunde fortælle artige Historier om, hvad vi i saa Henseende af og til er ude for af Uvidenhed hos flinke Folk.

Saa siger jeg til mig selv — det er altsaa nødvendigt uophørligt at repetere. Men en Gang tog jeg mig for at se de Prædikener igennem, jeg et Par Aar havde holdt Søndag efter Søndag. Jeg saa efter, hvilke positive Belæringer, jeg havde givet Menigheden. Med Skam at melde maatte jeg tilstaa, at det sammenlagt kun omfattede en beskeden Del af den religiøse Viden, som faktisk til enhver Tid burde være alle Mennesker præsent. Resultatet var, at jeg besluttede mig til, at der i Fremtiden skulle være mere regulær religiøs »Oplysning« i mine Prædikener, selv om de saa ogsaa derved skulle blive mindre »kønne« og risikere at blive kaldt lidt tørre.

Jeg er sikker paa, at vore Foreninger heller ikke lægger Vægt nok paa den stadige Repetition af vor Børnelærdom. Vi gaar sikkert som Regel ud fra, at Mennesker husker mere, end de i Virkeligheden gør.«

Og derpaa gik den gamle Sognepræst over til at improvisere en rask lille Konkurrence i Selskabet. Det var et Selskab af udmærkede Katolikker, og der var flere kendte Navne iblandt. Da Pointgivningen var endt, var der ikke to Meninger om, at Præsten havde Ret.

Basilikaen i Fatima, set fra Søjlegangen, hvor Pilgrimme søger Ly baade for Dagens brændende Sol og Nattens Kulde. (Se Artiklen inde i Bladet om »Fatima«).

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva 408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

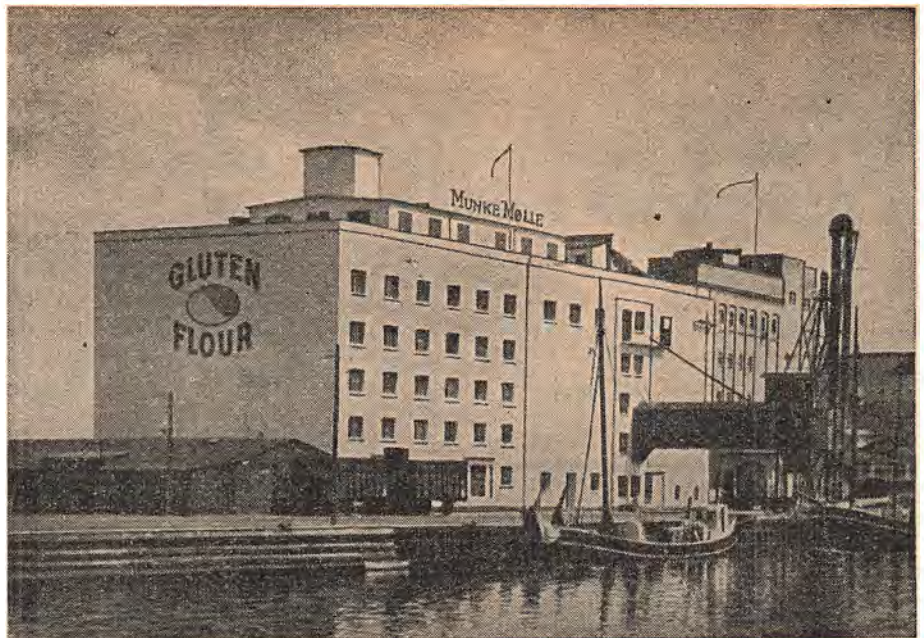
Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1326
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Pillat: Amagerbrog 125. Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis å via Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Kontant

JØRGENSEN

Esbjerg . Tel. 114 (2 Lin.)

Det kristne Haab - udenfor Kirken

I Dagene 15.—31. August samles — som allerede tidligere omtalt — et betydeligt Antal Delegerede fra godt og vel halvandet hundrede forskellige Kirkesamfund til »Kirkenes Verdensraad«s anden Generalforsamling i Evanston. Det største Kontingent Delegerede stiller de Reformerede, Lutheranerne, Metodisterne og Anglikanerne, medens de Ortodoxe og Baptisterne er repræsenteret ved talmæssigt mindre Delegationer. Der mangler helt Repræsentanter for den russisk-ortodoxe Kirke, naar undtages nogle enkelte Udsendinge fra Tjsekkoslovakiet og Ungarn.

Det var vort Aarhundredes enorme Omvæltninger, den kæmpende Guldløshed i Øst og de fælles Erfaringer om Elendighed, foranlediget af to Verdenskrige, der var Aarsagen til, at man indenfor protestantiske Kredse fik Øjnene op for det taabelige i Splitletheden blandt de kristne Kirkesamfund. I Løbet af mindre end en Generation har næsten alle kristne Trossamfund, der staar udenfor den romersk-katolske Kirke eller er undergivet Patriarken af Moskvas Indflydelse, sluttet sig sammen i en synlig Organisation, kaldet »Kirkenes Verdensraad«. De har foretaget denne Sammenslutning i en klart formuleret Bevidsthed om, at dette Raad hverken skal være en »Overkirke« eller »Una Sancta« eller »En hellig katolsk Kirke«, men derimod blot »Stedet« eller »Redskabet« til at finde frem til den Ene Kristi Kirke, som de alle tror paa.

Det fælles Fundament for Størsteparten af disse halvandet hundrede Kirker — udfra hvilket de trods udtalte Uoverensstemmelser paa afgørende Punkter alligevel finder sammen i Frelsesbudskabet — er Troen paa Jesus Kristus som Gud og Frelser og Troen paa hans Genkomst som Dommer og Forløser.

Det Økumeniske Verdensraads første Generalforsamling fandt Sted i 1948 i Amsterdam under Mottoet: »Menneskets Uorden og Guds Frelsesplan«, og det samlende Emne for Mødet i Evanston er: »Kristus — Verdens Haab«. Bestræbelserne tager Sigte paa at aabne Øjnene paa vor bange og haabe-fattige Tid for Livets og Lysets Kilde, at bringe Menneskeheden, der idag lever i Angst og Fortvivlelse, nyt Haab og Mod.

Efter hvad der fremgaar af de aarelange aandelige Forberedelser, der er gaaet forud for Evanston, vil den eskatologiske Emneopstilling efter al Sandsynlighed skabe alvorlig Spænding mellem de europæiske og de amerikanske Kirkefolk. Amerikanerne, der tror paa Fremskridtet, kender næppe Ordet Eskatologi (Læren om de sidste Ting) og nærer Frygt for, at Kongressens Emner vil forme en »europæisk Pessimisme«. Og desuden er de bange for, at Adventisterne og lignende Sekter skal faa en Renaissance. I hvert Fald tvinger Emnet — efter

hvad Præsidenten for det lutherske Verdensforbund, Dr. Lilje, udtaler — de ansvarlige til at »lægge Præmisserne for de samlede økumeniske Samtaler frem. Den, der taler om de kristnes Haab, altsaa om Eskatologi, maa nødvendigvis klarlægge alle sine teologiske Forudsætninger.«

Det katolske Standpunkt

Det katolske Standpunkt overfor Verdenskirkernes Møde fremgaar klart og tydeligt af det Hyrdebrev, som Ærkebiskoppen af Chicago, Kardinal Strich — i hvis Bispedømme Konferencen foregaar (Evanston er en Forstad til Chicago) — har udsendt

netop med Henblik paa Konferencen. Kardinalen udtaler heri, at den Enhed, som Kristus har skænket sin Kirke, staar urokkelig fast, og det er derfor, at Kirken ikke kan tillade sine Børn at deltage i Konferencen og Diskussionen, der gaar ud fra den forkerte Antagelse, at Katolikkerne ogsaa stadig søger efter Kristi Sandhed. Den romersk-katolske Kirke vil aldrig kunne billige, at man blot betragter den som en af de mange mulige Former for Kristi sande Kirke: den er og bliver nemlig, hvad den altid har været, Kristi eneste og sande Brud.

Men eftersom Samtalerne i Evanston behandler de sidste teologiske Emner, fortjener de en vis Opmærksomhed fra katolsk Side; thi under Drøftelserne af Emnet: det kristne Haab kan der maaske netop falde et Strejflys over de egentlige og dybere Aarsager til Splittelsen mellem de kristne Konfessioner.

11. Søndag efter Pinse

22. August 1954

DOGMETRO

(1. Korintherbrev 15, 1-10)

»Det er ikke det, som vi tror, men det *at* vi tror, der er det afgørende!« Denne fejlagtige Mening hylder adskillige Mennesker, for hvem Aandens Frihed gaar for ud for alt andet. Men findes der virkelig en Aandens Frihed fra Sandheden? Den Fantasi, der skaller og valter frit, har intetsomhelst at gøre med Tro og Erkendelse. Der findes Mennesker, der ynder en formel, fritsvævende Tro — som de siger — fordi en Tro, der har sine fast afgrænsede Linier føles som en uudholdelig, ja, uværdig Berøvelse af deres »religiøse Frihed«. Dogmer, d. v. s. utvetydigt formulerede religiøse Sandheder, staar de ligegyldige, for ikke at sige fjendtlige, overfor. Dogmer faar det til at løbe koldt ned ad Ryggen — saadan noget primitivt, gammeldags og fjollet noget, nej, maa man være fri for en Dogmetro!

Og saa maa man ikke desto mindre gøre sig klart, at netop en saa almen anerkendt Kristen som den hellige Paulus, var helt igennem dogmetro! Tag blot Dagens Epistel. »Jeg har fremfor alt overantvortet eder, hvad ogsaa jeg har modtaget.« Og er iøvrigt ikke langt den største Part af den Sandhed, som vi erfarer Livet igennem, overtaget Sandhed? Et Menneskeliv er alt for kort og Menneskets Aandskraft alt for ringe til, at enhver kan begynde forfra og skabe sin egen Sandhed. I Virkeligheden er Troen da ikke blot det logiske Resultat af Beviser, men bestemmes ogsaa af Viljens Beredskab. Den bør dog ikke anmasse sig og udsøge Objekterne for sin Tro — dens Opgave er at yde Troen Lydighed, »at antage det forkyndte Evangelium og at holde fast ved det,« siger den hellige Paulus.

Det er altsaa ikke ligegyldigt, hvad vi tror — *det* er netop det brændende Spørgsmaal.

I Dagens Epistel minder Paulus os om, at Kristus er død for vore Synder. Saa alvorlige maa disse med andre Ord være, siden de kræver et saa stort Offer! Kristus er død og opstanden for os. Menneskets Overmagt, Dødens Overmagt er overvundet — et nyt og herligt, evigt Liv er tilsikret os alle. Hans Ord, hans Løfter til os, er blevet bekræftet. Han viste sig for ikke forudindtagede, ja, modstræbende Vidner, af hvilke de fleste endnu levede paa den Tid, da Paulus skrev Dagens Epistel. Deres Øjenvidneudsagn garanterer os, at Kristus lever. Dengang, idag og i al Evighed! Og deres Rækker slutter den hellige Paulus, den omvendte Kristenforfølger sig til — han har virkelig set Kristus! Hans Vidneudsagn er tilstrækkeligt! Har vi virkelig Ret til at kræve, at Kristus skal aabenbare sig baade for Hr. Dit og Hr. Dat — for at vi skal bekvemme os til at tro? Hvad Guds Naade virkede i Paulus, maa være os Bevis nok! Af »det utidige Foster«, som Paulus kaldte sig selv, blev der en Mand, en Kristen — et Bevis paa historiske Kendsgeninger og autentiske Sandheder, ikke ukontrollerede Udslag af religiøse Følelser!

Tro betyder at vide mere end Menneskers Visdom. Tro er Erkendelse af Sagens virkelige Sammenhæng, blot tilegnet paa anden Maade, ikke fra Bogen til Hjernen, men fra Vidne til Vidne fører den kristne Overbevisnings Vej.

Sognepræsten.

Sovjet hersker idag over 785 Millioner Mennesker - deraf 63 Millioner Katolikker

Kraftig Udvidelse af Ruslands Magt-
omraade siden sidste Krig

Efter den endelige kommunistiske Magtovertagelse i Nord-Vietnam lever der idag rundt regnet 785 Millioner Mennesker — heraf omkring 63 Millioner Katolikker — under kommunistisk Styre. 14.000.000 Mennesker — deriblandt 1.200.000 Katolikker forsvinder med de franske Troppers Bortgang fra Nord-Vietnam ind bag Jernløppet. Ved Begyndelsen af anden Verdenskrig levede der i Sovjetunionen omkring 200.000.000 Mennesker. Sovjet har i Løbet af de sidste 15 Aar tvunget næsten 600 Millioner Mennesker ind under sit Magtomraade. Den største Tilvækst skete ved Mao-Tse-lungs Overtagelse af Magten i Kina, der bragte Kommunismen 450 Millioner Mennesker.

Tallene fordeler sig omtrent saaledes paa de enkelte Lande:

Land	Indbyggere	Katolikker
Albanien	1.175.000	100.000
Bulgarien	7.160.000	56.000
Kina	450.000.000	4.000.000
Estland	1.134.000	2.000
Jugoslavien	17.000.000	5.500.000
Letland	2.000.000	500.000
Litauen	3.000.000	2.200.000
Nord-Korea	9.100.000	20.000
Nord-Vietnam	13.000.000	1.200.000
Øst-Tyskl.	18.541.000	2.000.000
Polen	25.000.000	21.500.000
Rumænien	16.000.000	3.000.000
Rusland	200.000.000	8.000.000
Czekslovakiet	12.340.000	9.300.000
Ungarn	9.500.000	6.125.000
Ialt	784.950.000	63.503.000

To PRÆSTEJUBILÆER

To Jesuiter kan i den kommende Uge se tilbage paa 25 Aars Præstegerning: 27. August 1929 modtog P. Jos. Bender S.J. og P. Rob. Groteclaus S.J. Præstevielsens Sakramente i Jesuiterens daværende Kollegiekirke i

NOTER

Valfarten til Haraldsted

Søndag d. 5. September finder Aarets anden sjællandske Valfart Sted — og denne Gang er Maalet Haraldsted ved Ringsled.

Det er Ringsled Sogns store Haab, at mange vil deltage i den traditionsrige Procession til Ære for den danske Helgen, Knud Lavard.

Derfor meddeles det allerede nu, at der afgaar Tog fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 8,00 med Ankomst til Ringsled Kl. 8,55. Processionen begynder o. Kl. 9, og man er ude ved Ruinerne o. Kl. 11. Her læses den hellige Messe, og efter et Hvil paabegyndes Hjemturen ved 14 Tiden med Ankomst til Ringsled o. Kl. 16,30. — Kl. 17,14 afgaar Tog til København, hvortil man ankommer Kl. 18,11.

Valkenburg (Holland). Begge Patrene har siden da virket herhjemme i praktisk Sjælesorg — og der er næppe Tvivl om, at de begge paa deres Jubilæumsdag vil erfare, at et kvart Aarhundredes Virke ikke er gaet spørøst hen. Ad multos annos!

APROPOS

Teologien - og de „flyvende Tallerkener“

Kan den kristne Lære forliges med den Antagelse, at der eksisterer menneskelignende Fornuftsvesener paa andre Kloder, og hvilke teologiske Konklusioner fører en eventuel Bekræftelse paa slige Væsners Eksistens til? Disse to Spørgsmaal blev for nylig fremsat af et tysk Blad »Rheinische Post« (i Düsseldorf) og besvarede sammesteds af forskellige katolske og evangeliske Teologer.

»Vi maa tage os i Agt for et nyt Galilæi-Tilfælde«, udtaler Professor Dr. D. Söhngen (München). Han betegner det som et »unyttigt og farligt Sværmeri« paa Forhaand at ville udtale sig om Guds mulige Aabenbaringer paa andre Kloder. Det staar dog imidlertid fast, at den aabenbarende Gud aldrig vil kunne modsige sig selv. »Vi mangler enhversomhelst Erfaring for paa Forhaand at kunne opstille og diskutere syntetiske Formodninger.« Kristne og kristelige Teologer har iøvrigt ogsaa for Øjeblikket andre og mere paatrængende Bekymringer at slaas med. »Asiaterne byder idag os Europæere Problemer nok og saa sandelig ikke Skin-Problemer.« Atom-bomben giver Verden andet at tænke paa end de flyvende Tallerkener.

Prælat, Prof. Dr. Michael Schmaus (München) fremsætter den Antagelse, at det, at der eventuelt eksisterer Fornuftsvesener udenfor vor Klode, ikke paa nogen Maade staar i Modstrid med den kirkelige Tro. Teologien kan derfor uden Betænkning overlade dette Spørgsmaal til Naturvidenskaben.

Kristus har ogsaa sin Hensigt med slige Væsener paa andre Himmekloder. Den Hellige Skrift giver imidlertid ingen Oplysninger om, hvilken Stilling Kristus indtager overfor saadanne Væsener, eller om han ogsaa maa betragtes som Forløser for disse. Professor Schmaus anser det for muligt, »at Gud overhovedet ikke har tiltænkt disse Væsener et overnaturligt Maal, men har bestemt en naturlig Fuldenselse for disse.«

»Det vilde virkelig være mærkværdigt, dersom vor Jord ene skulde være Hjemsted for fornuftsbegavede, moralsk-ansvarlige Skabninger, der var bestemt for et evigt Liv i Gud,« erklærer Professor Dr. K. Staab (Würzburg). »Ifald der eksisterer Væsener paa andre Kloder end vor, saa omfattede de ikke af den for Menneskene gældende Frelsesplan.« De vilde ikke være undergivet Arvesynden og vilde derfor ej heller have en Forløsning behov som de faldne Adamsbørn.

Ogsaa Professor, Dr. Eduard Stakemeier (Paderborn) kommer til det Resultat, at den kristne Lære meget vel kan forliges med Antagelsen at der eksisterer menneskelignende Væsener paa andre Kloder. Principielt maa man holde fast ved, at den kristne Frelsesplan af Gud er beregnet paa denne vor Jord og dens Beboere. Kristus er ganske vist Herre over alle Skabninger, men hans Frelsesplan, hans Kirke og hans Sakramenter tager dog kun Sigte paa den Menneskehed, der faldt ved Adams Synd og blev frelst ved Kristus. »Det er muligt, at der eksisterer menneskelignende Væsener paa andre Stjerner, for hvem Gud har udtænkt en rent naturlig Orden.« Hensigten med deres Liv vil i saa Fald ikke være Guds Be-

skuelse og Delagtigheden i hans inderste Hemmeligheder, men en naturlig Salighed i den anden Verden efter Døden. »Guds Almagt og Visdom og Kærlighed disponerer over Midler og Veje, som vil aldeles ingen Anelse har om, udtaler Professor Stakemeier.

Fra evangelisk Side hævdes det, at Antagelsen af Eksistensen af Væsener paa andre Kloder kun vilde være uforenelig med den kristne Tro saafremt denne var uløseligt knyttet til det geocentriske Verdensbillede. Verdens kristne Trosbedømmelse er imidlertid bundet af forgangne Aarhundreders Verdensbillede og forenes udmærket med den moderne Naturvidenskabs Verdensbillede.

*

Iøvrigt har man allerede i Kejsertidens Rom og endda under den første romerske Republik i Italien observeret flyvende Tallerkener. Dette fremgaar af en Artikel, som den franske Videnskabsmand Jacques Villetta publicerer i Tidsskriftet »Latinitas«, der udsendes i Vatikanstaten. Fænomenet kaldtes paa daværende Tidspunkt »flyvende Skjold«. Plinius den Ældre beretter i sin store Encyklopædi »Naturalis historia«, at et saadant »flyvende Skjold« — hvorfra der udgik et stærkt Lys — var blevet bemærket af talrige Øjenvidner i Aaret 100 f. Kr. under Konsulerne Caius, Marius og Lucius Valerius. Tilsvarende Udtalelser findes tillige hos Livius. Seneca den Yngre skriver i sine til Lucilius stilede »Questiones naturales«, at de lysende Skjold, som bevæger sig gennem Luftrummet, efter al Sandsynlighed er glødende Malmdampe, der som Følge af heftige Sammenstød slynges gennem Verdensrummet som glødende Skyer.

ISRAELS SYNDER, GUDS LANGMODIGHED

A. Louprisning og bøn.

1. Alleluja. Lov Herren, thi han er god, ja, hans miskundhed varer evindelig.
2. Hvem kan skildre Herrens vældige gerninger, kundgøre al hans pris?
3. Salige de, som overholder hans bud, og altid gør, hvad ret er.
4. Herre, kom mig ihu for den nådes skyld, du viser dit folk, og opsøg mig med din frelse.
5. at jeg må se dine udvalgte lykke, glæde mig ved dit folks glæde og prise mig lykkelig med din arvelod.

B. Otte gange har folket gjort oprør mod Gud.

- I. *Fædrenes synder ved udvandringen fra Ægypten.*
6. Vi syndede som vore fædre, gjorde uret og handlede gudløst.

7. Vore fædre i Ægypten ænsede ikke dine undere, kom ikke dine utallige nådegaver ihu og var trodsige mod den Allerhøjeste ved det Røde Hav.
8. Men han hjalp dem for sit navns skyld, for at gøre sin vældighed kendt.
9. Han skændte på det Røde Hav, og det tørrede ud og førte dem gennem havets dyb som gennem en ørken.
10. Han friede dem ud af deres avindsmands hånd og udløste dem fra fjendehånd.
11. Vandene skjulte dem, der stod dem imod, ikke een af dem blev tilbage.
12. Da troede de på hans ord og lovpriste hans herlighed.
- II. *Syndigt begær.*
13. Men hurtigt glemte de hans gerninger, satte ikke deres lid til hans rådslutninger.
14. De gav efter for deres begær i ørkenen og fristede Gud i ødemærken.
15. Så gav han dem det, de krævede, men sendte en sot over dem.
- III. *Oprør mod Moses og Aron.*
16. De var skinsyge mod Moses i lejren, mod Aron, Herrens hellige.

17. Jordan åbnede sig og slugte Datan og lukkede sig over Abirons folk.
18. Ilden rasede i deres flok, og luften brændte de gudløse op.
- IV. *Synden med guldkalven.*
19. De lavede en kalv ved Horeb, og tilbad et billede, støbt af guld.
20. De byttede deres herlighed bort for et billede af en tyr, som æder græs.
21. De glemte Gud, der havde frelst dem og virket store tegn i Ægypten,
22. undere i kamiternes land, frygtelige ting ved det Røde Hav.
23. Han tænkte på at udrydde dem, hvis ikke Moses, hans udvalgte mand, var gået i forbøn hos ham for at hindre hans vrede i at sønderknuse dem.
- V. *Knurren i anledning af spejdnernes beretning.*
24. De vragede det attråværdige land og troede ikke hans ord.
25. De knurrede i deres telte og adlød ikke Herren.
26. Med løftet hånd tilsvor han dem, at han ville slå dem til jorden i ørkenen.
27. og splitte deres efterkommere blandt hedningerne og sprede dem rundt i landene.

Esbjerg Menighed og Hospital

En 50 Aars Fødselsdag

Der kan i Aar fejres Jubilæer i det katolske Esbjerg. Baade Hospital og Sogn blev til i 1904, da Byen mod Vest endnu ikke var blevet Købstad, men med ca. 10 Tusind Indbyggere forlængst havde overfløjet mange gamle Købstæder i Størrelse. Det var Hospitalets Oprettelse, der gjorde Kapel og Sogn nødvendigt. I Størstedelen af Sognets første Aar var Pastor Verhein Præst i Esbjerg, og han fik lagt Grunden til det Fond, der syv Aar efter hans Bortrejse gjorde Bygningen af et værdigt Guds Hus muligt. Dette indviedes i 1924, tyve Aar efter Sognets Oprettelse, og Skipperhelgenens, Sct. Nikolaj Kirke fejrer derfor ogsaa Jubilæum i Aar.

Allerede i 1905 aabnedes Sogneskolen, som iøvrigt netop i de senere Aar har vist glædelig Vækst, skønt Katolikkerne i det vidtstrakte Sogn (næst Aalborg Sogn Danmarks største) kun er ganske faa Hundrede.

Hospitalet blev betydeligt udvidet i Aarene umiddelbart før sidste Krig og er et af Provinsens største og bedst udrustede katolske Hospitaler.

Menigheden er som sagt ikke talstærk, men den er god og trofast. En af de tidligere Sognepræster besvarede engang et Spørgsmaal om Antallet af lunkne Katolikker med at sige: »Dem har vi ikke. Her i Esbjerg passer man sin Kirke med 100 %, eller man falder helt fra. Ordene: »gid du var varm eller kold« forstaar vi her paa Vestkysten.«

I de sidste Aar har Pastor H. Doods varetaget Sognepræstens Gerning i den nu jubilerende Menighed og gjort det

med et Initiativ og en præstelig Iver, der har sat sig stærke Spor. Mange venlige Tanker og Lykønskninger vil i disse Dage naa Pastor Doods, Esbjergs Katolikker og Hospitalets flittige Søstre, der betyder saa meget for Katolicismen i Danmarks »far west«.

Skt. Nikolaj Kirke i Esbjerg

Denne salmes 48 vers tager sig ud som en offentlig syndsbeholdelse. Uden at besmykke noget berettes der om, hvorledes Israellitterne fra den dag, de forlod Ægypten, og lige til Dommernes tid gengældte Guds godhed med utak og ringeagt, med oprør og frafald. På 8 forskellige måder udvæskede de Guds vrede og straf. Men denne uforbeholdne selvanklage er indrammet af vers, der nærmest bør kaldes festhymner, og som begynder og slutter med Alleluja.

Vers 1—5. Foruden en opfordring til at gengælde Guds godhed og velgerninger med lovsang og lovlydighed indeholder de indledende vers en inderlig bøn om, at Gud dog måtte hidføre Messiasdens frelse og lade salmisten personlig opleve denne lykke.

Derfor virker det følgende Confiteor (6—12) så stærkt som en mod-sætning, der må sinké indfrielsen af Herrens løfter om den kommende Messias. Næppe var Israellitterne kommet til det Røde Hav og så sig imellem dette og den efterfølgende ægyptiske hær, før de glemte de 10 plager, hvormed Gud havde hjulpet dem, og råbte i deres vrede til Moses: »Er det, fordi der ingen grave var i Ægypten, at du har fået os ud for at dø i ørkenen.« (II. Mos. 14, 11). Da befalede Gud Moses at løfte sin stav og række sin hånd ud over havet. Og vandene delte sig, og Israellitterne gik midt igennem havet på tør bund, medens Ægypternes krigsmagt blev overskyldt af hølgerne. Ved denne lejlighed sang Moses og hans folk: »Jeg vil synge for Herren, thi han er højt op-højet, hest og rytter styrtede han i havet.« (II. Mos. 15, 1.)

Vers 13—15. Men hvor hurtigt glemmer ikke menneskene Guds største velgerninger! Optændt af et umåde-

ligt begær forlangte Israelitterne mad og drikke, skønt Herren havde lovet, at han ville sørge for dem i ørkenen. Han gav dem manna og vagtler, men sendte også en sot.

Vers 16—18. Af skinsyge rejste tre mænd sig mod Moses og Aron. Jorden revnede under dem, oplød sin mund og opslugte dem. Ild fortærede deres Tilhængere, 250 ialt. (4. Mos. 16).

Vers 19—23. Medens Moses befandt sig på en af Sinais toppe, kedede folket sig nede på sletten og tvang Aron til at lave guldkalven. Denne synd, optakten til afgudsdyrkelsen, var så stor i Guds øjne, at han ville udrydde alle Israelitter. Kun fordi Moses tilbød sit eget liv som sone, udførte Gud ikke sin plan.

Vers 24—27. På grund af spejdernes løgnagtige beretning foretrak Israelitterne Ægyptens trældom fræn for at sætte sig i besiddelse af det forjættede land. Da straffede Gud dem ved, at alle voksne, på Josue og Kaleb nær, skulle dø i ørkenen og ikke komme ind i Kana'an. Samtidig truede Herren, at hvis efterkommerne var lige så troløse som fædrene, ville de blive splittet og spredt blandt alle folkeslag. Således skete det også. Historien fortæller om Jøderne i det babyloniske fangenskab, og om hvorledes de blev spredt for alle vinde efter Jerusalemets ødelæggelse år 70 efter Kristus. (4. Mos. 14.)

F. K.

Maria-Aarets Helligdomme

Fatima

Ved »Udkanten« af Europa ligger *Fatima* — Navnet er kendt af store og smaa Katolikker over den ganske Verden — Gudsmodervalfartsstedet, der er Midtpunktet for det religiøse Liv i Portugal og samtidig velsagtens det mest søgte Mariavalfartssted i den katolske Verden næst Lourdes.

Dagene forud for de store Festdage i Fatima er alle Veje, der fører til den lille By ved Estramadura en eneste endeløs Kæde af Mennesker: hele Familier er undervejs, Kvinder med Rejseproviant i brogede Kurve paa Hovedet og eventuelt ogsaa med et Barn paa Ryggen, mange uden Fodtøj og med støvede og ømme Fødder.

*

Hvert Aar paa 13. Maj er Cova da Iria, »Fredens Dal« et sydende Menneskehav. I Aar var Tallet nær de 500.000 — flest Portugisere, men iøvrigt Folkeslag af alle Tungemaal fra hele den katolske Verden: Repræsentanter fra Syd og Nord, fra den latinske Verden baade paa denne og den anden Side Atlanten. Festlighederne indledtes med en Lysprocession om

Pilgrimsskarerne foran Vor Frues Helligdom

Aftenen 12. Maj — »Procession« er vel saa meget sagt: Pilgrimmene stod i saa tætte Skarer, at der overhovedet ikke kunne være Tale om en regulær Procession. Paa selve Pladsen foran den ny Basilika bølger et Flammehav, medens de troende beder Rosenkransen for den forfulgte Kirke — Fatima i Vesterledens yderste Hjørne er den store Kraftkilde i det aandelige Forsvar mod Stormen østfra. Først langt over Midnat slukkes Lysene og forstummer Sangen. Pilgrimmene lægger sig til Hvile under den aabne Himmel, op ad en Mur, thi Hotelplads som f. Eks. i Lourdes kendes ikke her.

Næste Morgen samles man saa igen foran Kirken: det var 13. Maj 1917 at Gudsmoder viste sig i den stenede Cova da Iria for de tre Hyrdebørn. Siden da er Fatima paa denne Dag Maalet for Portugals Katolikker og i stigende Grad for den øvrige katolske Verden, og i Aar — i Maria-Aaret, hvor den hellige Fader netop har anbefalet Katolikkerne at opsøge Gudsmoder, blev denne Dag et hidtil uanet Højdepunkt. Selveste den apostoliske Nuntius i Portugal celebrerede Messen foran Basilikaen, og efter Messen bar han selv Sakramentet rundt til alle de syge, der var anbragt i den skyggefule Søjlegang.

Og efter de syges Velsignelse tager Pilgrimmene saa atter Afsked med den kronede Fatima-Statue, der under Messen har været synlig for alle ved Siden af Alteret. Folkeskarerne vinker med hvide Tørklæder, medens Vor Frues Billede bæres tilbage til Kirken, og faa Timer senere har Skarerne forladt Valfartsstedet, og Pladsen ved Cova da Iria er paany hvid under den glødende Sol ...

P. D.

UGEBLADETS BOGSIDE

»Store Herder«

Nu i Sommer er Bind 4 af »Der Grosse Herder« udkommet, hvorved dette Lexikon i Særklasse er naaet frem til »Italien«. Som tidligere omtalt vil det ialt komme til at omfatte 9 Bind foruden et ekstra 10. Bind, der allerede foreligger, og som for søger at give en sammenhængende Fremstilling af den moderne Viden og Kultur.

Det nye Bind er præget af en Række store Artikler om forskellige Lande, deriblandt Grækenland, Storbritannien, Israel, Indien og Italien. Disse større Oversigtsartikler er »Herders« værdifuldeste, men maaske man her især maa beundre Klarheden og Stofrigdommen i en Artikel paa blot 4 Spalter om »Jesus Kristus«. I højere Grad end i tidligere Udgaver af »Herder« er der ofret Plads til Naturvidenskaber og Teknik, og her er det et fortræffeligt Billedvalg — især skematiske Fremstillinger — som paakaalder Opmærksomheden. Et særligt Træk er de store illustrerede Artikler om visse kulturhistorisk vigtige Begreber, i dette Bind er det Artikler om »Huset« og om »Herskeren«. Her findes fortræffelige Gengivelser af en Række Kunstværker.

Det danske Islæt i dette Bind er ikke stort, og man finder ikke større Anledning til at rette Smaafejl heller her. Det er vel uundgaeligt, at et tysk Lesikon om »Hadersleben (paa

Dansk Haderslev)« fortæller, at Byen i 1920 »kom fra Preussen til Danmark«, men intet siger om, hvad der forinden var sket i 1864. Iøvrigt er det bemærkelsesværdigt, saa mange danske Forfattere, der er dette Leksikon bekendt. (Herder & Co., Freiburg Br.).

*

I Serien *Hirschsprungs* »Turistforere« foreligger der et Bind om »Østrig«. Det helliger sig imidlertid væsentligst Omtalen af Wien og vier f. Eks. Tyrol — hvor langt de fleste Danskere tager hen — kun ganske faa Sider. Det er formentlig det svageste Led i den ellers udmærkede Serie.

Pater H. Roos S. J. 50 Aar

26. August runder Dr. phil., *Pater Heinr. Roos S.J.* de halvtreds. En Præsentation af Pater Roos her paa dette Sted turde være ganske unødvendig — gennem sin præstelige Gerning, sin Skribentvirksomhed i »Catholica« og i enkelte Tilfælde ogsaa her i Bladet samt gennem sine videnskabelige Publikationer har han formaaet at give Navnet Roos en god Klang i vide Kredse — ikke blot akademiske — saavel herhjemme som udenfor Danmarks Grænser. P. Roos har ydet og yder til Stødighed en stor Indsats i den katolske akademiske Verden, og i en Aarrække var han nært knyttet til A.C. som aandelig Raadgiver, et Hverv, som han imidlertid maatte opgive, da et Lektorat ved Universitetet lagde Beslag paa hans Arbejdskraft.

Guatemala:

»Kirken søger ikke nogen Forrangsstilling«

Ærkebiskoppen af Guatemala-City
om Kirken og dens Opgave

Kirken er ikke ude efter nogensomhelst Forrangsstilling men ene og alene efter en fredelig Atmosfære, der er nødvendig for Udbredelsen af dens religiøse, moralske og sociale Anskuelser, erklærer Biskoppen af Guatemala City, Mgr. Mariano Rossel Arellano, i et Budskab, i hvilket han vender sig imod Rygter fra kommunistiske og antikirkelige liberale Kredse, og som gaar ud paa, at Kirken forsøger paa at blande sig i den ny anti-kommunistiske Regerings Arbejde. Kirken i Guatemala har aldrig blandet sig i Politik, men tværtimod har Staten systematisk frataget Kirken dens Besiddelser og efter Evne og Mulighed forsøgt at spille en Rolle ved Besættelse af højere kirkelige Embeder. Staten har ligeledes forsøgt at hindre Kirken i at udøve Indflydelse paa det daglige Liv samt at trænge sig ind paa Kirkens Læreomraade. Ærkebiskoppen opfordrer derefter paany alle Katolikker til at medvirke

»Vi ved, hvad der venter os«

Kirkens Skæbne i Indokina

»Syv franske Gejstlige har sammen med mig afvist Tilbudet om Evakuering til den sydlige Del af Indokina. Vi agter at forblive paa vor Post for at kunne opfylde vor apostoliske Mission, uanset den kommunistiske Magtovertagelse,« udtaler den apostoliske Vikar af Hung-hoa, Biskop Johannes Maria Matze, i et Interview i Hanoi. Biskoppen har meddelt sin Beslutning til de franske Myndigheder, som i den forløbne Uge paabegyndte Evakueringen mod Syd.

»Vi ved udmærket godt, hvad der venter os,« fortsatte Biskoppen. »Den første Tid under det kommunistiske Styre vil for os blive til at udholde, og vort Arbejde vil formentlig ikke

(fortsættes Side 405)

Religionslæremøde i Oktoberferien

For tre Aar siden organiserede de katolske Religionslærere sig, og et af deres Samarbejdes første og betydeligste Resultater var Afholdelsen i Efteraarsferien 1951 af det første fleredages Religionslæremøde.

Igen i Aar vil disse vore katolske Skolers Religionslærere mødes i Efteraarsferiens første Dage (19.—21. Oktober). Der bliver en fremmed Taler, nemlig den westfalske Pastor Heinrich Allgaier, der vil tale om »Børnenes første Skriftemaal«, »Daabens Sakramente forklaret for 10—12 aarige« samt om »Undervisning af 14 aarige

ved en sund, social Genopbygning af Landet. Denne Opbygning yder den bedste Garanti for Fred og en lykkelig Udvikling.

Mgr. Arellano udtaler videre, at det er Kirkens Opgave at prædike Guds Ord for alle Mennesker, hvadenten det nu sker med en verdslig Regerings Billigelse eller ej. Kirkens Opgave begrænses ikke til at celebrere Guds-tjenester og at bede indenfor et Kirkerums fire Vægge, saaledes som det er visse kommunistiske og antiklerikale Kredses Opfattelse. Kirken har den guddommelige Opgave at udøve sin Indflydelse til det gode i saa vid Udstrækning som overhovedet muligt, det være sig i Skole, i Presse og gennem sociale og velgørende Institutioner. At Kirken opfylder sine Pligter i saa Henseende er imidlertid ikke ensbetydende med, at den blander sig i Regeringsmyndighedens Magt.

Kirken er af den Anskuelse, at den nuværende Tilstand i Guatemala er af overordentlig Vigtighed for Landet. Kirke og Stat maa staa sammen i Kampen mod Kommunismens Vildfarelser. Dette bør imidlertid ikke ske gennem Tvangsforanstaltninger, men derimod gennem en kristen Opdragelse samt ved Fremme af den sociale Retfærdighed, hvis mangelfulde Udøvelse altid giver Kommunismen Basis for sin Agitation. (KNA)

om Ægteskabets Sakramente«. Der bliver Diskussion i Tilknytning til Foredragene.

Men desuden vil der hver Eftermiddag blive taget andre Emner op til Drøftelse. Saaledes paatænkes det bl.a. at debattere Skoleundervisningen til Sakramentsmodtagelsen; Undervisningsplan for Børn som ikke er Elever i katolsk Skole; de 14 aariges Forberedelse til Livet m. m.

Særarrangementer hver af de tre Aftener vil bidrage til at knytte de personlige Kontakter stærkere endnu.

Det er imidlertid ikke Hensigten udelukkende at gøre Møderne til faglige Drøftelser for Religionslærerne. Andre Lærere saavel som andre Opdragere, deriblandt Forældre, som disse Drøftelser maatte interessere, vil være velkomne. Møderne finder Sted paa St. Josephs Skole, Østerbrogade 7 D, København Ø, og Tilmeldinger og Forespørgsler bedes rettet hertil (idet Breve paa Kuverten mærkes »Religionslæremødet«.

Niels Stensens Gymnasium under eget Tag

I Mandags aabnede Niels Stensens Gymnasium det ny Skoleaar i de tidligere Klosterbygninger i Sct. Kjeldsgade. Den projekterede Ombygning af Lokalerne er imidlertid langt fra tilendebragt, og foreløbig maa en Del Klasser affinde sig med rent interimistiske Klasselokaler. Skolens Ledelse haaber dog inden længe at være i Stand til at kunne byde saavel Elever som Lærere de meget bedre Arbejds-

I korte Træk -

I forrige Uge begravdes i Paris den kendte Forfatterinde Colette. Paa et vist Tidspunkt var der foretaget Skridt til at afholde en Sørgegudstjeneste i Kirken Saint-Roch, men det ærkebiskoppelige Ordinariat i Paris afviste Anmodningen med den Motivering, at Colette havde været skilt flere Gange og ikke havde ytret Vilje til at ville tage imod Religionens Trøst. (KIPA)

Aarets »Salzburger Hochschulwochen« aabnedes i forrige Uge med en højtidelig Pontifikalmesse, celebreret af Ærkebiskop Rohrer i Domkirken i Salzburg. Der var mødt henimod 600 Deltagere fra saa godt som hele den katolske Verden. (KIPA)

Det ærkebiskoppelige Ordinariat Bruxelles advarer i en Erklæring imod Tidsskriftet »Routes de Paix«, udsendt af den »internationale Bevægelse for Fred«. Tidsskriftet forsvarer en overdimensioneret Pacifisme, som Kirken afviser, og gør i det skjulte Propaganda for Kommunismen. Endvidere opfører Bladet Navne paa en Del Gejstlige som Medarbejdere, der overhovedet intet har at gøre med Bladet. Ordinariatet advarer imod at forveksle den internationale Fredsbevægelse med Pax-Christi-Bevægelsen. (KIPA)

»Kristendommen har bidraget langt mere til at redde os fra Kommunismen end baade UNO's Indgriben og den amerikanske Hær«, udtalte Koreas Præsident, Syngman Rhee, for ganske nylig. Kun Kristendommen er i Stand til at overvinde Kommunismen. Først i det Øjeblik, da Troen paa det overjordiske Paradis paany bliver stærkere end Forventningen om det jordiske, har Jordens Folk erkendt Kommunismens dødelige Fare. Men for at naa saa vidt maa vi have Kristne, der først tænker paa Guds Rige og derefter paa deres egen Fordel. (KNA)

Med rundt regnet fire Millioner Troende — hvilket vil sige ti Procent af Befolkningen — har den katolske Kirke i England naaet sin hidtidige største Styrke efter Reformationen. Denne Udtalelse fremsattes for nylig af Hjælpebiskoppen af Westminster, Mgr. Graven, i en Tale, som han holdt under en Rejse i Spanien. Katolicismens kraftige Vækst i England skyldes ikke alene Indvandringen fra Østeuropa og Irland, men ogsaa de ca. 12.000 Konverteringer, der foregaar hvert Aar. Katolicismens Tilvækst er i de senere Aar ikke mindst at finde blandt Intelligensen og ved de engelske Universiteter. (KNA)

forhold, som man nu har set hen til, lige siden Gymnasiet oprettedes og som er en af Forudsætningerne for at kunne opfylde de Krav, der maa stilles til en moderne Gymnasieskole. Den officielle Indvielse og Præsentation af det ny Gymnasium vil finde Sted, saa snart Forholdene tillader det.

VÆR PRAKTISKE!

En erfaring har lært en selv, at man ikke ofte nok kan understrege, at et godt arbejdsår i en forening kræver tid til tilrettelæggelse og ordentlig gennemtænkning, ligesom det er nødvendigt, at vi stadig giver os selv tid til at fordybe os i det Guds-liv, som vi har fået til opgave at hjælpe vore kammerater ind i.

Vi er så praktiske i så mange ting, men ofte ikke på disse områder, og arbejdet her tåler mindst af alt upraktiskhed og fummelfingrighed.

Om og om igen har vi alle erfaret, at tingene skal lægges godt til rette på alle måder, men vi gør det blot så sjældent — hvorfor?

Ugens historie

Ved eksamen blev der spurgt børnene om, hvad manna var for noget. En lille amerikansk pige svarede: »Manna var noget særlig brød, som blev sendt ned fra himlen, og som var fuldt af de vitaminer og æggehvide-stoffer, som Israels børn havde brug for.«

(Father Basset S.J.).

Forsorg - Omsorg

Blandt de mange emner, der blev diskuteret på den første Øm-skole i år, var også om den sociale nød var afhjulpel. Man var stort set enige om, at vel var der mennesker, som led nød, men de var alligevel i fåtal. Imidlertid var vi klare over, at »det sociale spørgsmål« ikke var løst, da, — som det blev sagt, — *vi har social forsorg, men ikke social omsorg.*

Denne sidste tanke har fået en uventet bekræftelse fornylig. På social-politisk forenings kursus på Hindsgavl har cand. polit. Henning Friis udtalt sig på linie med det, vi selv konstaterede.

Henning Friis indledte ifølge »Politiken« med at sige, at der i de vestlige lande eksisterede en udpræget ringeagt for fattigdom, en opfattelse, der på mange måder skyldes Luther og Calvin. Denne ringeagt viser sig overfor de mennesker, der ikke kan klare sig af den ene og den anden grund, og det er ikke hos overklassen, den indstilling findes, men især hos den lavere middelstand og den stræbsomme arbejder. Herfra påvirkes så social-kontorernes personale, således at de, der søger hjælp og virkelig trænger til hjælp for at kunne komme igang igen, ligesom lammes, fordi de ikke behandles ud fra en positiv indstilling af socialkontorernes personale.

De trængende betragtes ikke som mennesker, der har eget menneske-

LEDERSKOLEN 1954

»Utoya, Tyrifjorden, Norge. Stedet for katolske sommerleder i år«, — stod der på den brochure, som *Norsk Katolsk Ungdomsforbund* udsendte i anledning af lederskolen, — og det kom til at passe! Jeg har selv været med på en masse skoler, og denne var uden diskussion den bedste af dem alle.

Hvorfor? Af tre grunde: stedet, undervisningen og — ja, hvad skal man sige — *bredden*; det var ikke en lille samling unge katolikker af et bestemt livssyn, som hyggede sig i hinandens

Vel mødt i...

Aarhus: Lø. 21.: Week-endtur til Øm. Start fra kirken på cykle kl. 15,00. Medbring mad, sukker og kaffe til hele week-end'en samt sovepose. To. 26. kl. 19,30: Starter fra kirken ud på sæsonens sidste rotur på åen. Kom præcis og medbring 75 øre.

Stenosgade: On. 25. kl. 19,15: mødes vi på Vesterport st. og tager toget til Klampenborg og spadserer til »Kirsten Piils kilde«. Turleder: Jørgen Fog. Lø. 28. kl. 20,00: begynder vi den nye sæson med hyggeaften i Kuk-kælderen. Kom med forslag om hvad I ønsker at se og høre i vintrens løb.

værd, men mere som numre, kunne man sige.

Dette må siges at være sensationelle udtalelser, det erkendes altså fra visse sider, at vi her i landet, som roser os af, at vi giver så meget til de, der trænger, faktisk ikke kan gøre det, så det hjælper effektivt.

Der kan siges meget om, hvorfor det *kun* er kommet hertil, og personlig tror jeg, at det ikke er nok at give Luther og Calvin skylden. Grunden til ringeagten for de fattige ligger nok lige så meget i, at de mennesker, som har skabt lovene eller skal administrere dem, for en stor del har handlet og handler ud fra et forkert livssyn og har en forkert livsholdning.

Men lad det være nok, vi kan alligevel ikke selv skabe den store forandring her og nu. Det vil derimod *kan* og *derfor skal*, er at påvirke vore omgivelser. Vi kender fra os selv — for ringeagten overfor de fattige undgår vi næppe heller selv — og fra andre denne ringeagt, og den må vi til livs. Vi må lære os selv og andre, at de er lige så meget mennesker, som vi selv, og at de trænger til *omsorg, de skal mødes af deres medmennesker.*

En og anden vil måske sige, at de trængende ikke ønsker barmhjertighed, men deres ret. For det første må man dertil sige, at vi, når vi giver medmennesker deres ret, så skal vi gøre det af omsorg, og desuden har jeg en levende fornemmelse af, at barmhjertighed — ret forstået — ikke har noget at gøre med almisse o. lign. — men netop er *den* indstilling, Gud ønsker vi skal have, når vi giver mennesker deres ret.

O. B.

selskab, det var unge fra hele Norden med de mest forskellige forudsætninger og meninger, som sammen for at mærke fællesskabets styrke og for i undervisningen at hente stof til fornyelse i deres trosliv. — Skolen blev forøvrigt mødt med største interesse i Norge: den er blevet omtalt i tre norske hovedstadsaviser — i et af disse var der endog et flerspaltet interview med skolens præster, ledere og lærere, — og den blev besøgt af henved 15 præster (1/3 af det samlede antal) med hs. excell. biskop J. Mangers i spidsen; biskoppen boede et par dage på skolen og deltog interesseret i undervisningen og de øvrige arrangementer. *Stedet*: Utoya ligger midt i Tyrifjorden NV for Oslo. Øen ejes af AUF — arbejdernes ungdoms-fylking, af hvem Nordens Unge Katolikker havde lejet den. Den er meget norsk af natur: »Gud er vel nok stor heroppe,« som en af de danske deltagere udtrykte det. Jo, øen var med til at give denne skole sit særlige præg; og så havde den en passende størrelse: den var stor nok til, at vi alle kunne være der, — og den var tilstrækkelig klejn til at holde sammen på det hele. Desværre er den dyr at leje — ellers skulle lederskolen have været dér igen næste år! — *Undervisningen*: bød i år på et meget afvekslende program. Hovedparten af den faste undervisning lededes af danske lærere, men som et nyt og herefter undværligt supplement til denne havde nordmændene samlet en række «løse» lærere, fortrinsvis præster, som kom en enkelt dag for at holde et foredrag eller to. Jeg nævner et par navne, som vil være kendt også i Danmark: pater Thorn O.P. og pater Boers O.F.M., tidl. Oslo, nu missionær i Pakistan (i Oslo på ferie).

Endelig vil jeg nævne det nordiske samarbejdes store betydning. Når man ved lejrhalene hører de forskellige unge fortælle om forholdene derhjemme: Tromsø, Laxå, Arendal, Hamar o.s.v., så forstår man, hvor godt vi her i Danmark har det kirkeligt set. Jeg så et kort over sognene i Oslo stift; for ikke at overdrive vil jeg indskrænke mig til at sige: de var *meget store!* Vi gør os her i Danmark ingen forestillinger om, hvad det vil sige at være katolik sådant et sted. Derfor må vi ikke være os selv nok, men stå sammen, vi unge her i Norden, og give hinanden den støtte, som kun det katolske fællesskab kan yde.

Pseudonymicus.

**KØB DERES
BØGER i**

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 KØBENHAVN · PALÆ 4777

»Vi ved, hvad der venter os«

(fortsat fra Side 393)

lide nogen Brist. Der vil efter al Sand-
synlighed komme en politisk Kom-
missær til Sontay, hvor det apostoli-
ske Vikariat har Sæde. Han vil gratu-
lere mig til min Beslutning om at for-
blive, og han vil forsikre mig om, at
jeg frit og uhindret vil kunne fort-
sætte mit Missionsarbejde. I Løbet af
det kommende halve Aarstid vil Situ-
ationen — efter Biskoppens Mening
— imidlertid skifte Karakter ganske
væsentligt. »Jeg ved, hvorledes det vil
gaa for sig,« siger Mgr. Matze, »idet
jeg har været deres Fange i Ihi-to i
længere Tid. Jeg vil paa et Tidspunkt
faa at vide, at jeg ikke længere kan

forlade min Bolig, og man vil sam-
tidig forsøge at øve Tryk paa de Per-
soner, som henvender sig til mig og
til sidst helt og holdent forbyde dem
Adgang. Saa vil de arrestere mig og til
syvende og sidst — dersom jeg over-
lever det — vil de udvise mig. Men
jeg har ingen andre Muligheder,« er-
klærer Biskoppen. »Jeg vil og kan
ikke forlade mine Troende. Dersom
Præsterne forlader de indonesiske
Katolikker, saa vil disse i Løbet af

kortere Tid falde for den ateistiske
Propaganda. I hvert Fald har jeg da
endnu nogen Tids Arbejdsro, og det
er da altid noget.«

Tilstandene i Hanoi bliver værre og
værre Dag for Dag og danner paa
denne Maade en gunstig Jordbund for
den kommunistiske Agitation. Emi-
granternes Ejendomme og Huse bli-
ver bortsolgt til Spotpriser, og Rov
og Overfald hører til Dagens Orden.
I den forløbne Uge har Franskmen-
dene taget Luftbroen mod Syd i Brug,
og der transporteres ad denne Vej
mellem 1500 og 2000 Mennesker dag-
lig. Midt i August er Evakueringen ad
Søvejen begyndt, og ad denne Vej
transporteres daglig ca. 5000 Perso-
ner. (KNA)

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem

Roskilde

Roskilde Mejeri

Borgerdliget Telefon 349

Leverandør til de katolske Institutioner

Erik Wietzmann

aut. Elektroinstallatør

Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044

Udlærer arbejdet hos de katolske institutioner

Skolebøger - Skolerekvisitter
Læsekreds - Skønlitteratur
Papir - Fyldepenne - Foto
i stort Udvalg.

Roskilde Boghandel

Sct. Olgade 24 . Telf. 3131

P. J. KJELDEN

Urmager

Skomagergade 34
Telefon Roskilde 375

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Algades Farvehandel

ROGER G. PETERSEN
R. Guhle's Eftf.

ALGADE 17 - TELP. 822

Leverandør til de katolske Institutioner

Chocolade . le . Konfekturer

CORNER CHOCOLADE

Specialitet: Anthon Bergs Chocolade
Sct. Olgade 6 . Tlf. Roskilde 4037

Leverandør til De katolske institutioner

Edvard A. Petersen

(A. P. Jensen)

Malerfirma

Telf. 1694 - 228

Udfører arbejdet ved de katolske Institutioner

Roskilde Skrivemaskine Service

Ringstedgade 23, Telf. 2266

Lev. til de katolske institutioner

Ejegod Jørgensen Stagtermester

Kød . Flæsk . Paalæg

Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør

Mønsterbageriet

Olgade 17 Tlf. 136

anbefaler sig med 1. Kl.s
Bageri og Konditori

Alt i Isanretninger og Desserter

Radlo - Cykler

De kan faa en Konto hos

Freddy Hansen

Skomagergade 8 . Tlf. 1178

Bedste Indkøbested i Roskilde

Thomas Larsens
Kontantforretning
CROME & GOLDSCHMIDT

H. V. Nordsteen's Eftf.

Blikkenalagermester

Algade 34 . Telefon 923

Leverandør til katolsk Menighed

H. Weber

Tømrermente.

Maskinsnedkeri

Lev. til de katolske inst.

Nakskov

Reserveret H. J.

Nye Tempus Ure -

med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilegade 34

v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Hansen & Nielsen

Indeh. Chr. Hansen

Farve- og Tapethandel
Søndergade 4, Telefon 58

Leverandør til De katolske institutioner

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov Telefon 621

KOLONIAL - DELIKATESSE

H. Chr. Huus' Eftf.

Torvet 5

Leverandør til De katolske institutioner

A/s Nakskov Kulimport
Telefon Nr. 17

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

August:

22. S. Jomfru Mariæ uplelede Hjer-
(hvid) te (Særtryk); 2. Bøn: 11.
Søndag e. Pinse (691); 3.
Bøn (kun i st. Messer): St.
Timotheus, St. Hippolyt og
St. Symforian (1052); Præf.
(522); sidste Ev.: Søndagens
(693).
23. M. Vigilie til St. Bartholomæus
(violet) ([1]); 2. Bøn: St. Filip Be-
nititus (1052); alm. Præf.
(525). — Eller:
(hvid) St. Filip Benitus (1052); 2.
Bøn: Vigilien ([2]); alm.
Præf. (525); sidste Ev.:
([3]).
24. Ti. St. Bartholomæus, Apostel
(rød) (1053—108); Præf. (524).
25. O.† St. Ludvig, Konge af Frank-
(hvid) rig (1056); 2. Bøn: Om de helliges
Forbøn ([120]); 3.
Bøn: Efter frit Valg; alm.
Præf. (525).
26. T. Foregaaende Søndags Messe
(grøn) (691—63); uden Gloria og
Credo; 2. Bøn: St. Zefyrinus
(1059); 3. Bøn: Om de helliges
Forbøn; Apostlenes Præf.
(524). — Eller:
(rød) St. Zefyrinus (1056); 2. Bøn:
Søndagen (691); 3. Bøn: Om
de helliges Forbøn; Præf.
(524).
27. F. St. Josef af Calasanza (1059);
(hvid) alm. Præf. (525).
28. L. St. Augustin (1060); 2. Bøn:
(hvid) St. Hermes (1061); alm. Præf.
(525).
29. S. 12. Søndag e. Pinse.
(grøn)

Optiker og Urmager

VICTOR KREDS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Peter Schindlers

nyoversættelse af

DET NY TESTAMENTE

betegner et brud med alle hidtidige
oversættelser, fordansket som den er,
i det sprog, nutidsmennesker taler.
Værket er tilegnet „min bibelløse
samtid“, som hermed for første gang
får Testamentet som bog — uden
forstyrrende noter og versindde-
linger. Komplet med notebind
heft. kr. 27,50, indb. i pluv. 50,00.

FAVØRPRIS FOR KATOLIKKER
hhv. kr. 20,00 og kr. 37,50.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Katolsk Ungdoms Værn

afholder

extraordinær Generalforsamling Søn-
dag den 22. August efter Højmessens
Kl. 10 i den røde Sal, Stenosgade 4 B.
Eneste Punkt paa Dagsordenen er

Værnets Ophævelse

I Tilfælde af, at Generalforsamlin-
gen ikke er beslutningsdygtig, afhol-
des ny Generalforsamling samme Sted
Mandag den 23. August Kl. 7½.

Bestyrelsen.

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Husk vor nye
adresse

BOGTRYKKERIE T ATHENE A

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

<p>Slagelse</p>	<p>FISK - VILDT - FJERKRÆ Gøtze's Fiskehus TELEFON 718 00 2518 <i>Det er friskt fra Gøtze!</i></p>	<p>STAHL & NYLANDER SLAGELSE</p>
<p>Kolding</p>		
<p>Tricotage, Garn, Smaating, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/s <i>Kul, Cinders, Brændselsoilier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Kronk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole <i>Tøndervej 93 Telefon 2402</i></p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSER Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. <i>Haderslevvej 57 . Telefon 442</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE <i>Clemensgade, Telefon 39</i> Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i></p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« Sønders Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Røndebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i></p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Døllkateser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i></p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. <i>Snedemester</i> Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> I. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p><i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre Munkedamavej Telf. 281 <i>Udfører Arbejdet ved den nye Skole</i></p>
<p>Esbjerg</p>		
<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 <i>Lev. til Sct. Joseph Hospital</i></p>
<p>Chokolader . Konfekturner . Bolscher A. Ploug <i>Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541</i> Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p><i>SKOTØJET REPARERES HOS</i> H. SCHOU Nørregade 47 Udfører arbejdet for De katolske inst.</p>
<p>Becks Møbelforretning <i>ved Knud Beck</i> GRUNDLAAGT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland <i>aut. Vand- og Gasmester</i> Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i></p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolgade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Florian <i>Sørensen</i></p>	<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>

Foran diplomatisk Forbindelse Kanada-Vatikanet

Det forlyder i Ottawa, at man staar umiddelbart foran Oprettelsen af diplomatisk Forbindelse mellem Kanada og den Hellige Stol. I politiske Kredse erklæres det, at dette Skridt allerede ville være gjort, dersom man ikke af diplomatiske Grunde havde været tvunget til at afvente en forudgaaende regulær Optagelse af diplomatisk Kontakt mellem Storbritannien og Vatikanet. Storbritannien er ganske vist repræsenteret ved den Hellige Stol gennem en Gesandt, men Vatikanets Repræsentant i London nyder ikke diplomatiske Rettigheder. Den nylig foretagne Udnævnelse af den pavelige Nuntius i Irland, Mgr. Patrick O'Hara, til Apostolisk Delegat i Storbritannien, menes at være det første Skridt til den formodede Ændring i Forbindelsen London/Vatikanet. (KNA)

Madonnastatue paa »K 2«

Den italienske Ekspedition, der har betvunget det 8611 Meter høje »K 2«, medbragte ved Bestigningen en Miniaturestatue af »Madonna di Milano«, som Kardinal Schuster havde overrakt Bjergbestigerne ved Afrejsen fra Milano. (KNA)

Italiensk Præst skudt ned

Sognepræsten i Vermezzo, Don Silvestro Beneggi, ved Milano, blev i den forløbne Uge ramt af fem Pistolskud og derved saa haardt saaret, at han umiddelbart efter døde paa Hospitalet i Abbiategrasso. Tre Mænd, som var ankommet i et stjaalet Automobil, op søgte Pastor Beneggi paa hans Kontor og krævede at han skulde vie en mindreaarig Pige til en Person, som var efterlyst af Politiet. Der udspandt sig en Diskussion mellem de fremmede og Præsten, som vægrede sig ved at opfylde deres Forlangende, og derefter faldt de fem Pistolskud, hvorved Præsten rantes i Tindingen, i Skulderen og i Underlivet. (KNA)

Europa-Politiken kan ikke opgives, siger Adenauer

I et Interview med det kanadiske katolske Blad »The Ensign« advarer den tyske Forbundskansler Adenauer mod at »dramatisere en midlertidig Stagnation i Europa-Politiken«. De europæiske Nationers Enighed har slaaet dybe Rødder siden anden Verdenskrig og det er kun naturligt, at Fremskridt og Stilstand følges ad i en saadan Udvikling, der er for fast forankret til at den skulle kunne opgives igen. (KNA)

URBI ET ORBI

»Tvangsforflyttelse« af Præster i Warszawa

Den kommunistiske Regering i Polen har foretaget en Række Forflytninger blandt Gejstligheden i Warszawa. Blandt andet er Sognepræsten ved Universitetskirken i Warszawa, Pastor Kaminski, blevet forvist fra den polske Hovedstad og hans Embede besat med Professor Jan Czuj, der er Leder for de saakaldte »Patriotiske Præster«. Hidindtil har Kirken til Stadighed udøvet en stærkt Indflydelse paa Støtstedelen af den akademiske Ungdom i Warszawa.

Det var i Universitetskirken, at baa-de Kardinal Wyszinski og Biskop Kaszmarek holdt flere Prædikener imod Regeringens Overgreb mod Kirken. (KNA)

Indianerne uddør ikke

100.000 Indianere er Katolikker

Over 100.000 af de 343.500 Indianere, som lever i Reservaterne i Nordamerika, er Katolikker, meddeler Bladet »Indianervagt«. Ifølge samme Kilde er Indianerne ikke — saaledes som man mente i forrige Aarhundrede — ved at uddø. Tallet paa de store Stammer har tværtimod været i Stigning lige siden 1880, men til Trods for de firsindstyve Reservater, som er blevet Indianerne tildelt af den amerikanske Regering, mister Indianerne dog stadig mere og mere af deres gamle Skikke og Sæder og overtager den »hvide Mands« Levevis. De unge Rødhuder glemmer ogsaa lidt efter lidt deres Forfædres Sprog. Missionen blandt Indianerne ledes frem for alt af Kardinal Spellman (New York), Ærkebiskop Keough (Baltimore) og Ærkebiskop O'Hara (Philadelphia). (KNA)

Emilie Dionne død

Under uhyre Deltagelse begravedes i forrige Uge den ene af de verdensberømte kanadiske Femlinger, Emilie Dionne, som pludselig var afgaaet ved Døden under et Ophold i Oblatsøstrenes Konvent i Sante Agathe i Provinzen Quebec, hvor hun havde opholdt sig for at prøve sit Klosterkald. Emilie og Søsteren Marie Dionne, som ligeledes havde forsøgt at blive optaget i et Kloster, var helbredsmæssigt de to svageste af Femlingerne, der alle som katolske Kanadiere havde faaet en dyb religiøs Opdragelse. (KNA)

Retfærdighed for alle

Hyrbrev fra Schweiz' Biskopper

Det er idag almindelig Kristenpligt aabent, modigt og virksomt at medvirke ved Udformningen af det Ny efter kristne Principper, udtaler det schweiziske Episkopat i en Publikation, der er udsendt ved Afslutningen af Episkopatets aarlige Møde, som har været afholdt i Einsiedeln under Foresæde af Mgr. Jelmini fra Tessin. Der maa kræves en trofast holden fast ved den af Gud givne og i Naturens Orden forankrede Sandhed og ved den guddommelige Aabenbarings Lære samt hvad der derigennem aabenbares af værdifuldt og helsebringende i det religiøse, kulturelle og sociale Liv. Ikke alt, hvad der er nyt, er bedre end det gamle.

Biskopperne vender sig derpaa eftertrykkeligt imod en simpel Magtmanifestation. Paa det sociale Livs Omraade truer Magttanken med at ville sætte ensidige Interesser igennem til egen Fordel med alle til Raadighed staaende Midler. Den sociale Fred og hvad man majsommeligt har opnaaet er derved i Fare.

Biskopperne kræver en retfærdig Anerkendelse af alle Stænders Præstationer, ikke mindst Aandsarbejdernes. Og efter at have peget paa Nødvendigheden af almen Agtelse for Menneskeværdigheden og retfærdige Lønninger, udtaler Biskopperne, at fremfor alt har Familien Krav paa Retfærdighed. Den maa under ingen Omstændigheder være Socialpolitikens Stedbarn. Den børnerige Familie deklasseres idag til Stadighed gennem en ensidig individualistisk Lønpolitik. Boligbygningspolitik og Skattepolitik maa formes efter Hensynet til Familien ligesom Forældrenes Ret til Valg af Skole og Børnenes Uddannelsesmuligheder maa tages i Betragtning.

Stuttelig gentager de schweiziske Biskopper deres allerede tidligere fremsatte Anklage i Anledning af den Krænkelser af saavel Familiens som det offentlige Vels Rettigheder, der sker gennem Lovgivningen om Skilsmisse og Strafferetspraksis vedrørende Fosterdrab, og hilser Velkommen de Henvendelser, der fra evangelisk Side er fremsat overfor samme Tema. (KNA)

Katolsk Presse i USA naar Oplagsrekord

Ifølge »Catholic Press Directory« tæller de katolske Blade og Tidsskrifter i USA nu over 20 Millioner Læsere. Oplagstallet paa 20.701.412 Eksemplarer er det hidtil største for den katolske Presse i de Forenede Stater, som tæller en katolsk Befolkning paa godt og vel 30 Millioner.

Den katolske Presse i Kanada har et Oplag paa i alt 1.191.894 Eksemplarer. (KNA)

Katolsk

29. August 1954
102. Aargang
Nr. 35

Ugeblad

KRISTENDOMMENS FJENDE

Pavestolens Virke

Ved de Gasperis Død

„Religion - det modsatte
af Opium“

Valfart til Haraldsted
Søndag d. 5. September

I Øjeblikket læser man i Aviserne om den forestaaende Bogsæson. Der bliver mange Bøger at vælge imellem i Efteraarshøsten, men foreløbig ser det dog ikke ud til, at det katolske Islæt bliver ret stort i Aar.

Vi traf tilfældigt en Katolik, som i mange Aar har været virksom i Arbejdet med katolske Bøger, og bad ham om en Udtalelse ved Sæsonens Start.

— Tag engang vor lille Lommekalender, sagde han. Der er en Liste paa over 25 Sider med »Udvalg af nordisk katolsk Litteratur«, velsagtens rundt regnet 500 Bøger. Det er da ikke ringe. Det kan godt være, at en

Ved en Bogtids Begyndelse

Del af dem er udsolgt, og adskilligt er velsagtens for specielt for den ene eller anden Læser. Men der er alligevel nok at vælge imellem, selv om de katolske Nyheder fra 1954 eventuelt bliver faa i Antal.

Nej, Vanskeligheden ligger ikke i Bøgenes Antal. Den ligger i, at Folk har for smaa Reoler, i hvert Fald naar det gælder om at faa Plads til katolsk Litteratur. Gaa engang paa Visitter — ogsaa hos pæne Katolikker — og kast

diskret et Blik paa Reolerne. Saa bliver De hurtigt klar over, hvorfor Op-lagene paa vore Bøger i Almindelighed er saa beskedne. Helt trist er det, naar man opdager, at der staar et Par katolske Bøger, som ser alt for nydelige ud i uopskaaren Renhed!

Paa den anden Side er det maaske for nemt bare at skyde Skylden paa »Folk«. Det kunde jo være, at der ogsaa var Fejl paa vor, de katolske Bogproducenters Side. Jeg er lige ved at tro, at der er det. Jeg skal ikke gaa i Detaljer, men en Del af Produktionen bærer maaske nok Præg af ikke at være det først fornødne. Hvad jeg mener med det? Ikke andet end, at vi naturligvis først og fremmest bør have de Ting paa Disken, der burde være Grundstammen i ethvert katolsk Bibliotek. Om vi saa desuden har en Bog om den eller den bestemte Helgen eller om det eller det specielle Problem, er knap saa paakrævet.

De skrev forleden i Bladet om de ofte mærkværdige Huller, man opdager i eller kultiverede Katolikkers Viden. Da jeg læste det, spurgte jeg mig selv, om mon saadanne Katolikker har staaende de nævnte Grundbøger. Jeg tror det ikke. Og af og til er Aarsagen den, at vi slet ikke har dem, eller at de i en Aarrække er udsolgt. Jeg tænker paa en Katekismus for voksne, paa en Bog om katolsk Moral, en Apologetik, en Kirkehistorie o. s. v., alt sammen for almindelige Mennesker uden særlige Forkundskaber.

Grundstammen maa vi have i Orden, og den maa vi først og fremmest faa distribueret vidt og bredt. Saa kommer antagelig ogsaa Lysten til at eje et skønsomt Udvalg af det øvrige.

MED TROMMER OG PAUKER

De to amerikanske
Søstre har netop
afsluttet deres
Eksamen ved
Alverno College's
Musikskole i
Milwaukee og viser
her, hvad de har
lært.

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursoej
København F
Tlf. Godthåb 656

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og løvrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

KAJ M. JENSEN
DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

MEJERIET Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner. Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **A/S I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Spørekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Kristendommens Fjende

I den vestlige Verden er Religionsfriheden forlængst fastslaaet blandt Menneskerettighederne. Og dog er det overalt et Faktum, at moderne kristne Mennesker føler sig staaende i en vanskelig Trossituation, som mange ikke mestrer, men lider Skibbrud paa.

I gamle Dage — og andetsteds i Verden — kendte man Fjenden. Det var den falske Statstro, som krævede Lydighed. Statslovene fordrede Afgudsdyrkelse. Vi er derimod frit stillede. Vi stilles ikke for Domstol paa Grund af vor Tro. De gamle Afgudstempler er forlængst sunket i Grus.

Hvor er da Fjenden i vore Dage? I sin Ungdom besejrede Kirken med sin glødende og dristige Tro selv de stærkeste Stater. Troen og den kristne Bevidsthed var stærkere end alle politiske og nationale Overbevisninger. I dybe Forfaldstider fejrede Naaden de største Sejre og fremskede en Slægt, der modstod alle Angreb og opbyggede en ny kristen Verden.

Er det Naaden, som svigter i vore Dage? Er den klart kraftløs? Hvori ligger den Afmagt, der bemærkes overalt? Hvoraf kommer hin de Kristnes store Træthed, som den Hellige Fader taler om? Er det de virksommes Træthed efter et godt Dagsværk, eller er det Trætheden hos de syge, som altid er trætte, skønt de ligger ørkesløse paa deres Leje?

Vi maa for det første indrømme, at i Sammenligning med Oldkirkens Kristne lever vi i misundelsesværdige Kaar. Det er nemt at blive Kristen og nemt at blive ved med at være det. Kirker er der mange af, og Skolen lægger Vægt paa at kaldes en kristen Skole.

Ja, men hvor er da Fjenden, som med dræbende Vaaben lammer Nutidens kristne Verden? Man ser ham aldrig, og dog møder man alle Vegne hans Spor.

I Fald Kristus i Dag vendte tilbage, vilde han saa give sin Kirke ny Be-læring? Vilde han foreslaa Præsterne at prædike anderledes? Vilde han indstifte nye Sakramenter, som med en Brintbombs Kraft ryddede alle Vanskeligheder bort? Vilde han give os et sakramentalt Penicillin, som automatisk fik udskilt alle antikirkelige Sygdomsstoffer fra det moderne Samfundslegeme?

Nej — intet af alt dette vilde han gøre. Til de moderne vantro og lidet-roende, de træge og de viljesvage vilde han sige: I har nok i min Sandhed, min Naade, mine Sakramenter. Men genskab Livsbetingelser, hvorunder de kan virke. Min Naade er intet Tryllemiddel. Den forudsætter eders Medvirken.

En af Kristendommens Hovedfjender er vi Kristne selv — vi Mennesker, der saa helt gaar op i det denne-sidige, vi livløse og kraftløse Kristne, som af Navn er levende, men i Virkeligheden i saa mangt og meget er døde, vi kærlighedsfattige, selvske Mennesker, der kun udefra kender Budet om Kærlighed til Gud og til vor Næ-

ste. Om blot vi vilde tilstaa dette!

Hvorfor er Arbejdermasserne gledet bort fra Kristendommen? Fordi de levede under uværdige og derfor ukristelige Kaar og raabte paa Retfærdighed, og fordi vi Kristne — Lægfolk som Præster — for sent og for langsomt tog Del i at rette paa den sociale Nød. Af kristne Mennesker og kristne Samfund kræver man med Rette kristne Gerninger. Udebliver de, kan Følgen blive Oprør, Vold og Ruin.

Verden raaber paa Kærlighed og vil se den haandgribeligt for sig. Vore Dages Mennesker er ikke mere tilfreds med smukke, salvesfulde Ord i præstelig Mund — de vil se levende kristne Gerninger. De vil se Kristus leve i os, vil kende de Kristne paa deres Frugter og bedømme dem derefter. Og heraf drage Konsekvenserne.

De franske Arbejderpræster har gjort det ofte heroiske Forsøg paa at føre de afkristnede Arbejderskare til-

bage til Kristus og hans Kirke. De delte Arbejdernes Kaar og deres Nød. Men Resultatet blev for mange af dem, at Præsten døde, og kun Arbejderen var tilbage. Men baade Arbejderpræst og Arbejder har Brug for levende Kristendom, hver efter sin Stand. Præsten maa først være Præst og Sjælesørger, saa kan han arbejde med. Arbejderne maa have den tilbørlige Løn og Frihed og Søndagshvile. Kun da kan begge være Kristne fuldt og helt.

I de besiddende Klasser er det ikke anderledes. De mangler i mangt og meget de befrugtende kristne Livsbetingelser. De er hildede i en ren dennesidig Kultur, i Uro og Bekymring for rent jordiske Ting, for materiel Succes. I al deres Jag har de ingen Stunder til Besindelse, intet Sjælens Aandepust til stille Bøn, ingen overnaturlig Krafttilførsel fra de hellige Sakramenters Rigdom, ingen Sjælens Opstigen til »Lysenes Fader fra hvem al god Gave kommer«.

Vi kan derfor ikke undre os over, at det kristne Forbillede er blevet saa sjældent, naar de kristne Fabrikanter

12. Søndag efter Pinse

29. August 1954

HASTVÆRK

Almægtige og barmhjertige Gud, hvis Naadegave det er, at dine troende tjener dig værdigt og uaddeleligt, vi beder dig: giv os, at vi uden Tøven maa ile dine Forjættelser imøde.

Hvor er det dog rigtigt! Den besindige, gamle og ærværdige Liturgi er faktisk som møntet paa vor Tid. Vor Tids Parole er: Tempo, Tempo, Tid er Penge! Derfor raser vi af Sted med hundrede og tyve Kilometers Fart. Derfor har man opfundet Jetjageren, Derfor hidser den ene Maskine den anden op — Hulkort, tænkende Elevatorer o.s.v.! Læs blot! Idag paa den tolvte Søndag efter Pinse beder Liturgien; »Giv os, at vi uden Tøven iler dine Forjættelser imøde«.

Tilpasning, Tempo, Tempo! Saadan jager man efter jordiske Ting, efter Gevinst, et Par Øres Fortjeneste, efter tomme Forlystelser. Men naar det drejer sig om Vor Herre, om Vor Herres Anliggender, saa har man god Tid — saa lyder Parolen: imorgen er der atter en Dag. Man kan saamænd godt komme et Kvarter for sent til Søndagsmessen — saa er det Sneglefarten, der raader.

Midt i denne Slendrian kalder Dagens Kirkebøn paa os — med et Ord om den uopholdelige Hast. Det er det samme Sprog, som den hellige Therese af Avila fører: »I er Kristi Soldater, fremad, fremad«. Det er de samme Ord, som en Ignatius af Loyola udtaler: »Lær mig det sande Storsind, lær mig at tjene dig, saaledes som du fortjener det, give, uden at tælle, kæmpe, uden at agte paa Saar og Skrammer, arbejde, uden at søge Hvile, hengive mig, uden at vente Løn«. Det er Pius XII's Ord om igen: »Faren ved vor Tid er, at den trættes i det Gode«. Her brænder Kristi Ord: Nidkæmhed for dit Hus fortærer mig«. Og maatte disse Ord mane os med samme Magt, som den Svøbe, hvormed Herren drev de handlende ud af Templet — at vi dog alle maatte lære uopholdeligt at hige, at ile imod de evige Maal, mod Guds Forjættelser, uden at skaane os, uden at skele til disse eller hine mere behagelige Metoder. Lad os dog lægge os Kirkens Ord idag mere paa Sinde, ikke blot læse dem som en tom Bøn, men som en Opfordring, en manende Tilskyndelse til at handle derefter.

Og naar det drejer sig om rent jordiske Anliggender, om jordisk egen-nytte, da kunde vi saamænd godt tage den lidt mere med Ro, da kunde vi uden Skade sætte Tempoet lidt ned og gøre os det lidt behageligere.

Det gælder altsaa om at bytte Rollerne om: Tempo, Tempo, jager vor Tid efter de jordiske Ting — men allfor lidt med Tanken paa det evige! Uopholdelig Hast, glødende Iver i vor Higen efter de evige Forjættelser — det burde være vor Stræben. Maatte Søndagens Liturgi belære os om det!

Sognepræsten.

og Direktører, Købmænd, Haandværkere og Bønder i deres store Flertal er blevet saa lidet Kristne. Og dog paahviler der alle, siden de i Daaben modtog Guds Naade, en alvorlig Forpligtelse til at være kristne Eksempler.

Vil vi hjælpe med til atter at faa Verden ind paa det rette Spor, maa vi simpelthen staa hver paa sin Post som Eksempler paa Kristendom. Vi maa i os og omkring os genskabe den kristne Atmosfære, uden hvilken der ikke kan leves kristeligt. Vi maa atter rykke nær til Kristus, som har sagt: »Uden mig kan I intet gøre.«

Lad være med at holde med de »andres« Eksempel. Tag derimod fat paa Eders egen Gen-Kristning, Eders egen Genvindelse af kristent Sind. Vent ikke paa Eksempler paa Forbilleder, men skab dem selv og efterlev dem.

Giv Ordet til den kristne Kærlighed i Gerning. Alene den kan bringe Mennesker sammen igen i Fred og Endrægtighed — Kærligheden i Ord og Gerning, ukendt med nationale og sociale Skranker.

Bed og arbejd i den Hensigt, at Kristenkærligheden atter faar Herredømmet i vor kolde Verden. Det er ikke Brintbomber, Atomkanoner, Jetjagere eller andre hemmelige Mordvaaben, vi har Brug for — hvad vi behøver er Kærlighed. Uden dens Genkomst er der kun eet tilbage — denne Menneskeheds Undergang.

Endnu staar Valget os aabent: Kristenkærlighed og dermed Kristi Opstandelse i en fornyet Menneskehed — eller djævelsk Klassekamp og dermed Frafald fra Kristus og Undergang. Valget staar endnu aabent — men hvor længe?

B. K.

NOTER

Valfart til Haraldsted

På grund af uheldige omstændigheder måtte valfarten til Haraldsted, der sædvanligvis afholdes i slutningen af juni måned, aflyses i år. Mange var imidlertid meget skuffede over dette, og derfor har D.U.K. i samarbejde med katolikker i Ringsted og Roskilde samt i Knud Lavards menighed i Lyngby, taget initiativ til, at man i år alligevel afholder valfarten. Datoen er fastsat til søndag 12/9, et tidspunkt, hvor man ikke vil komme til at kolliderer med andre større katolske arrangementer, og en årstid, der vejrsmæssigt plejer at være velegnet til en så lang tur til fods.

Sankt Knud Lavard er een af de smukkeste skikkelser i den lille dan-

ske helgenskare. Det vil være urigtigt af os, hvis vi af tidens uro og vantro, der altfor let trænger ind i vore egne rækker, lader os forvirre til at glemme ham. Vi kan slet ikke undvære hans forbøns hjælp og må derfor ikke undlade at slutte op om valfarten til skuepladsen for hans martyrium.

Han blev blodvidne og martyr, som det gamle officium til hans fest kalder ham, på grund af sin ubrydelige vilje til at holde det store bud i loven. Mon der er noget, vi har mere brug for, end at følge dette hans eksempel i en tid, hvis alvorligste sygdom er dens mangel på kærlighed til Gud og næsten.

Som allerede meddelt er der togforbindelse fra København til Ringsted søndag morgen kl. 8 fra hovedbanegården. Man ankommer 8.55. Processionen fra Ringsted til Haraldsted når frem omkring kl. 11. Efter den hellige Messe er der hvil, og kl. 14 drager man tilbage til Ringsted. Der afgår tog til København kl. 17.14; deltagerne fra hovedstaden vil da kunne være hjemme kl. 18.11.

Oplysninger kan iøvrigt fås hos D. U. K.'s landsdelsrepræsentant for Sjælland: Frk. Gerda Sørensen, Sct. Laurentiusvej 10, Roskilde.

ORIENTERING

»Pavestatsens Virke«

Forordet til det nyeste Bind: »Den Hellige Stols Virke i 1953«, der netop er udsendt af Vatikanerbiblioteket, beskæftiger sig med den Hellige Stols Virke inden for det internationale Samarbejde. Disse Aarbøger, hvoraf den første udsendes ved Begyndelsen af 2. Verdenskrig, skyldes et privat Initiativ og har hverken officiel eller halvofficiel Karakter. De giver imidlertid en udmærket Oversigt over Vatikanets Arbejde ved at samle Data og Begivenheder, de vigtigste Publikationer og Audienser m. v. til en Art »Panorama over den Hellige Stols Virke«.

*

Lige siden Begyndelsen af det internationale Fællesskabs ny Æra har Paven og Kirken stedse understreget Vigtigheden af et internationalt Samarbejde og det afgørende Bidrag, som mellemfolkelige Organisationer her har at yde. Men Farerne ved Realiseringen af et saadant Samarbejde er ogsaa kommet tydeligt frem, og Kirken har hele Tiden ligeledes set det som sin Opgave, at pege paa Afgørelserne fra den rette Vej. Saaledes peger den nu paa Farerne ved at »nationalisere« det internationale Samarbejde, der kunde føre til en Nivellering og som kun svagt vilde kunne forebygges ved UN's, den offentlige Menings og de ikke statslige Organisationers Indfly-

delse. Ikke mindre farlig er efter Kirkens Mening den rent negative Neutralitetsopfattelse, hvorom visse officielle internationale Institutioner bærer Bud. Og ligeledes henledes Katolikernes Opmærksomhed paa den truende Fare, der ligger i Vurderingen af en rent »teknisk Aand«, i Særdeleshed naar den materielle Velstand ved Hjælp af ukontrollable moderne tekniske Hjælpemidler hæves alt for hurtigt hos de Nationer, som endnu ikke har naaet den fornødne aandelige og kulturelle Modenhed.

De Katolikker, der vil gøre en virksom Indsats i dette internationale Samarbejde, maa efter Pavens og Kirkens Mening frem for alt overvinde det rent »forsvarsindstillede« Standpunkt overfor disse internationale Organisationer, hvilket mange Katolikker og deres Organisationer er tilbøjelige at henfalde til. De bør tværtimod bestræbe sig paa at finde frem til katolske Løsninger paa Problemerne, som kan præge det internationale Felt. Katolikkerne maa idag ikke staa som passive Tilskuere overfor denne Udviklingsproces. Ved Overvurderingen af Princippet om den absolutte Neutralitet bestaar der nemlig den Risiko, at der tillægges Kirkens almen civiliserende Indflydelse og Vigtigheden af religiøse Momenter i Nationernes Tilværelse alt for lidt Betydning.

Ud fra disse Betragtninger maa det anses for selvfølgeligt, at den Hellige Stol fremmer de internationale katolske Sammenslutninger, OIC-Konferencen (Organisatione internationale cattoliche) og den i 1952 oprettede »Ko-

mite for internationale Lægapostolats-Kongresser« og søger at gøre disse til et levedygtigt, virksomt Centrum for katolsk Aktivitet paa internationalt Omraade. Ud fra samme Tanke autoriserede den Hellige Stol i 1953 en »International Stiftelse« under Pius XII's Navn. Herudover har Vatikanet selv akcepteret Indbydelse til Medarbejde ved flere internationale Institutioner saasom ved at sende en fast Observatør til UNESCO og FAO. Endvidere understøtter man UNO's Højkommissær i Flygtningesager samt UNICEF, man har deltaget i Affattelsen af Overenskomsten om Flygtningene, i Røde Kors-Konferencen, den mellemfolkelige Komite for europæisk Udvandring, Verdenssundhedsorganisationen og det internationale Bureau for Opdragelsesspørgsmaal.

Til Afslutning paa Oversigten over Kirkens og dens Organers Virke i det internationale Samarbejde peger Forordet hen paa det betydningsfulde Bidrag, som den katolske Kirke vil kunne yde ved Skabelsen af en ny international Retsorden. Et nyt, levende, levedygtigt og fredeligt Folkefællesskab, et kollektivt Forsvar for Menneskets Værdighed og Rettigheder vil kunne etableres, »dersom der bliver givet den Hellige Stol Lejlighed til at gøre sin Røst gældende ved de store internationale Sammenkomster, dersom man ikke saa ofte spærrede den Vej for at naa frem til de ansvarlige Personer, der er samlet for at træffe saa alvorlige Afgørelser, med sit universale Budskabs Lys og sin sækulare Erfarings Hjælp.«

C. D.

ISRAELS SYNDER, GUDS LANGMODIGHED

VI. Synder ved afgudsdyrkelse.

28. De indviede sig til Beel-Phegor og spiste af døde afguders ofre.
29. De udæskede ham med deres ugerninger, og et sot brød løs iblandt dem.
30. Da stod Phinees frem og holdt dom, og plagen blev standset.
31. Det tilregnedes ham som fortjeneste fra slægt til slægt, evindeligt.

VII. Oprøret ved Meriba.

32. De vakte hans vrede ved Meribas vande, og for deres skyld gik det Moses ilde.
33. Thi de fyldte hans ånd med harme, og så talte han uoverlagte ord med sin mund.

VIII. Synder i det forjættede land.

34. De udryddede ikke de folk, som Herren havde sagt, de skulle.
35. Med hedningerne blandede de sig og lærte af dem deres gerninger.
36. De dyrkede deres gudebilleder, som blev dem en snare.

37. De ofrede til dæmonerne både deres sønner og døtre.
38. De udgød uskyldigt blod, deres sønners og døtres blod, som de ofrede til Kanaans afguder, og landet blev vanhelligt ved blod.
39. De blev urene ved deres gerninger og boledede ved deres færd.

C. Guds straf og hans barmhjertighed.

40. Da blev Herren vred på sit folk, og han væmmedes ved sin arv.
41. Han overgav dem i hedningernes hånd, og deres avindsmænd blev deres herrer.
42. Deres fjender øvede vold mod dem, de kuedes under deres hånd.
43. Mange gange frelste han dem, skønt de udæskede ham ved deres genstridige sindelag, og blev slået til jorden for deres misgerningers skyld.
44. Dog så han til deres trængsler, når han hørte deres bønner.
45. Han kom sin pagt ihu og ynkedes over dem efter sin store miskundhed.
46. Han lod dem finde barmhjertighed hos alle dem, der havde taget dem til fange.
47. Frels os, Herre, vor Gud, før os sammen fra hedningefolkene, for at vi kan lovprise dit hellige navn og rose os af din berømmelse!

48. Lovet være Herren, Israels Gud, fra evighed til evighed, og alt folket skal svare: Amen, alleluja.

Vers 28—31. Efter 40 års ophold i ørkenen var en ny slægt vokset op. Men den var ikke bedre end den gamle. Netop efter at en hedensk profet mod sin vilje på Guds befaling havde velsignet Israelitterne, hjemfaldt disse til afgudsdyrkelse, idet de drev utugt med madianitiske og moabitiske kvinder. Gud straffede dem ved at sende en pest, og 24000 døde i ganske kort tid. Phinees, en efterkommer af Aron, lykkedes det at standse ulykken ved at gennemføre en af deres fyrster, den tøjlesløse Zambri sammen med hans bolerske. Efter Moseloven skulle afgudsdyrkelse straffes med døden. Som løn for sin iver for Gud fik Phinees løfte af Herren om, at ypperste-værdigheden skulle forblive i hans familie. 4. Mos. 25.

Vers 32—33. I ørkenopholdets sidste år fik de opsætsige Israelitter draget Moses ind i ulykken. Der kom et modløshedens og tvivlens ord over hans læber. Derfor straffede Gud ham med, at han ikke skulle få lov til at komme ind i det hellige land.

Vers 34—46. I dommernes periode blev Israelitterne ved at handle troløst mod Herren. Gud havde befalet dem at udrydde Kana'anitterne på grund af deres afgudsdyrkelse og store usædelighed. Det gjorde folket imidlertid ikke, men lod sig forføre af dem, indgik blandede ægteskaber med dem og brændte deres egne børn som offergave til Ba'al. Så overlod Herren sit folk til dets fjender, der lagde et tungt åg på det. Men han slog ikke helt hånden af dem. Gang på gang sendte han dommere og hjælp dem. Grunden var, fordi Herren er trofast, hans holder sin pagt. Desuden er han jo den barmhjertige Gud, hvis miskundhed ikke kan udtømmes.

*

Menneskene er altid de samme. Og så vi kristne ligner ikke sjældent Israelitterne. Hvor hurtigt glemte vi, at Herren har ført os gennem den sidste verdenskrigs Røde Hav. Hvor ubehersket og begærligt higer ikke mange af os efter mad og drikke udover det nødvendige og gavnlige. Også kristne sætter sig op mod den lovlige regering i stat og Kirke. Hvem kan tælle alle dem, som stadig endnu tilbeder den guldkalv, der hedder mammon? Så snart der kræves et offer, forsmår man himlens forjættede land. Erotikken er blevet en så uhyggelig magt, at manges tankegang og livsførelse er blevet helt hedensk. Børn bliver ofret til de moderne afguder, endnu før de er blevet født. Andre bliver ved manglende eller dårlig opdragelse og forførelse et let bytte for djævelen. Og så er der de mange i synden forhærdede kristne, der ikke angrer deres brøde og ikke gør bød for den.

På denne måde bliver 105. Davids-salme et skriftespejl for os og en opfordring til på egne vegne at gentage vers 6: »vi syndede som vore fædre, gjorde uret og handlede gudløst.« Skån, Herre, skån dit folk.

F. K.

KATOLSKE
KIRKE-
SILHUETTER

46.

SAKRAMENTS-KIRKEN
i KØBENHAVN -
konsekreret 1917
(Martyrerne af Gorkum)
- Sognekirke for det
store Nørrebrosgn.

Alcide de Gasperi

I sidste Uge døde pludselig den tidligere italienske Minister *Alcide de Gasperi* under et Ophold i sin Fødestavn Sella Valsugana, 73 Aar gammel. De Gasperi var Side om Side med den nuværende tyske Forbundskansler en af de mest fremtrædende Forkæmpere for den europæiske Enighedstanke og tillige en af den senere Tids mest betydelige italienske Statsmænd. Hans pludselige Død — der skyldtes et Hjerteslag — har vakt Bestyrtelse i hele Italien, hvor Kravene om betydelig Statsmandskunst idag er mere paa-

De Gasperi ved Valgurnen

krævet end nogensinde, og ved Efterretningen om hans Død afbrød Ministerpræsident Scelba sin Færd og ilede til Forgængerens Dødsleje, ligesom Pave Pius XII overfor de efterladte gav Udtryk for sin dybeste Medfølelse i Anledning af den store Statsmands Bortgang.

Alcide de Gasperi var født 1881 i Trento i Sydtyrol. I en Alder af 24 Aar overtog han i 1900 det katolske Kampblad »Il Nuovo Trentino«. Seks Aar senere blev han Medlem af det østrigske Parlament i Wien, og inden længe fik han ogsaa Sæde i Landdagen i Innsbruck. Efter første Verdenskrig og den dermed følgende italienske Annektion af Sydtyrol holdt de Gasperi sit Indtog i Parlamentet i Rom som Fører for det katolske Folkparti (Partito Popolare) og Repræsentant for Trento.

Med Fascismens Magtovertagelse optrådte han som farefuld Tid for de Gasperi. Som Oppositionsfører kæmpede han indtil det sidste for Bevarelsen af de demokratiske Friheder, men blev i 1926 idømt fire Aars Fængsel for

antifascistisk Virksomhed. Efter Løsningen virkede han som Bibliotekar ved Vatikanerbiblioteket, indtil Mussolini blev styrtet i Juli 1943. I Bibliotekartiden helligede han sig et grundigt Studium af de pavelige Socialencyklikaer, som blev Grundlaget for hans senere politiske Virksomhed, og samtidig arbejdede han med en Række meget bemærkelsesværdige Oversættelser, deriblandt en italiensk Oversættelse af Ludwigs Pastor's »Geschichte der Päpste« samt den heromte Bog af Fülöp-Müller om Jesuitterne. Efter de Allieredes Indtog grundlagde han det kristelig-demokratiske Parti og var fra 1944 som Medlem af Kabinetet førende i italiensk Politik. De Gasperi blev den første italienske Udenrigsminister efter Krigen, og i 1946 overtog han Ministerpræsidentposten, som han beklædte indtil 1953. Han var Talsmand for en Politik, der arbejdede for en nær Tilknytning til Vestmagterne med en vidtgående europæisk Integration som Maal. Samme Maal tjente ogsaa Medarbejdet ved Marshall-Planen, Forberedelsen af et snævert, navnlig økonomisk Samarbejde med Frankrig samt ubetinget Understøttelse af Schuman-Planen og Tanken om et europæisk Forsvarsfællesskab. Indrepolitisk førte de Gasperi en forbitret Kamp mod Kommunismen.

I Maj i Aar blev han valgt som den belgiske Socialist Spaaks Efterfølger til Præsident for Montan-Parlamentet i Strassbourg, og kort før sin Død havde han tilsagt sin Medvirken ved de forestaaende »Europæiske Uger« i Passau med et Foredrag over Emnet »Europas Fremtidsproblemer«.

C. D.

Interview med Kardinalen i den „røde Religion - det n

Kommunismen er et af de alvorligste Problemer i Italien. Det beskæftiger Kirke og Stat — det foruroliger Udlandet. Og hvordan skal man egentlig forklare den tilsyneladende enorme Indflydelse, som Marxismen udøver paa en kristen Nation som Italien? Dette Spørgsmaal kræver et Svar, som har manghaande Hensyn at tage: religiøse, moralske, politiske og økonomiske.

Velsagtens er der kun faa Biskopper, der kender Rækkevidden af dette Spørgsmaal saa godt som Ærkebiskoppen af Bologna, *Kardinal Lercaro*. Bologna er *Italiens røde Højborg*, dens Borgmester, Giuseppe Dozza, anses for at være en af de mest fuldendte Kommunistførere.

»Il ragazzi del Cardinale«

Deres Korrespondent har for nylig aflagt et Besøg hos Kardinalen, som godhedsfuldt har besvaret et Par Spørgsmaal. Det var egentlig snarere en gemytlig Underholdning end et Interview med nøje formulerede Spørgsmaal og Svar. Kardinal Lercaro havde netop rejst sig fra Middagsbordet sammen med sin store Familie: hans Søster, to Sekretærer samt et Dusin unge Mennesker, der i Folkemunde i Bologna simpelthen hedder »i ragazzi del cardinale«, Kardinalens Dreng. Det er Lærlinge, Studenter, unge Arbejdere o. l., lutter unge Mennesker uden Formue og Familie, som Kardinalen

Teaterdirektør Erik Henning-Jensen

in memoriam

Natten til Mandag d. 23. August døde Aarhus Teaters mangeaarige Direktør Erik Henning-Jensen paa St. Josephs Hospital i København. I Maj havde han taget Afsked med Aarhus, og en Række betydelige Opgaver ventede den dygtige Kunstner i København. Han glædede sig til dem, men i Ferien blev han ramt af en Forkalknings Sygdom, og det var klart, at der ikke var Mulighed for at hjælpe. Selv vidste han, hvor det bar hen, og for alle, der kendte ham, var det ingen Overraskelse, at Døden fandt ham forberedt. Som den gode Katolik han var, kom Døden som en god Ven og blev modtaget som saadan.

Alle danske Katolikker kendte Direktør Henning-Jensen som vor ypperste Festetaler. Han var sprudlende morsom, men aldrig var Spøgen overfladisk og letkøbt. Han havde altid noget paa Hjerte, og det var altid Kærlighed til Kirken. Ingen af denne Generation har saa smittende givet os Eksemplet paa Glæden ved at være Katolik og den Offervilje, der er uadskillelig fra Taknemmeligheden mod Gud og Kirken.

Hans store og opslidende Teatergerning levned ham ikke Tid til ogsaa at være Forgrundsfigur i det katolske Organisationsarbejde. Og det er næppe heller sikkert, at han havde søgt sig Plads der, selv om han havde haft Tid dertil. Hans Ønske var at være menig Katolik. Der var Tid og skulde altid være det til den daglige Messe. Paa en Tid, da det var ret almindeligt at rynke paa Næsen ad vore katolske Provinsskoler som ikke gode nok til bedre Folks Børn, var der for Henning-Jensen ingen Tvivl om, hvor han ønskede sin Datter undervist sammen med andre unge Katolikkers Børn. St. Knuds Gilderne holdt han af, og han var meget ivrig til at holde sammen paa den lille Flok, hvis 5-Ører han havde paataget sig at indkræve. Alt hvad han beder enhver menig Katolik om, var han altid villig til.

En mere beskeden, mere trofast og gladere, offervilligere Katolik vil man have vanskeligt ved at finde iblandt os. For menneskelige Øjne at se er han nu gaaet ind til den store Løn, Vorherre har lovet netop Mennesker som ham. Og kun i en vis Forstand har vi mistet ham, i en anden og langt vigtigere Betydning vil vi stadig eje hans Nidkærlighed for Herrens Hus.

H.D.T.K.

Satte af Opium!

har aabnet sit Hjem for — og sit store faderlige Hjerter.

Vi mødes i een af det ærkebiskoppe- lige Palæes Gange. To unge Mennesker spiller Ping-Pong, medens et Par andre staar og snakker sammen. Et Par unge Mennesker er lige ved at bryde op for at gaa paa Arbejde igen, og de kysser Kardinalens Ring til Afsked og faar et »Hav det godt, Du« med paa Vejen.

Man fristes næsten til at blive mis- undelig paa disse unge Mennesker, der i den Grad nyder denne Mands Gunst. Og han er glad for dem, de er hans »Observatører«. »De hjælper mig til at være i Forbindelse med mit Folk hele Tiden. De fortæller mig om Menig- mands Ønsker og Reaktionen, de holder mig a jour med, hvad der foregaar omkring mig, jeg faar ikke »filtrere- de« Beretninger, som man ellers hyp- pigt er udsat for. Og saa bevarer de mig for aandelig Forkalkning. Vi Voks- ne er ofte alt for tilbøjelige til at be- dømmes Øjeblikket ud fra tidligere Er- faringer og paa denne Maade stivne i forældede Meninger — — «

Og fra de unge drejes Samtalen uvil- kaarligt over paa Kommunismen.

— Deres Eminence, tror De ikke, at det er de Kristnes Mindreværds- følelse overfor Marxismen, der har gjort sit til Kommunismens Fremgang!

Kardinalen nikker. Og disse Mindre- værdsfølelser — tilføjer han — hæn- ger sammen med den religiøse Uvi- denhen. Jo mindre en Katolik aner om sin Religions virkelige Rigdomme, desto ivrigere søger han efter Løsning-erne andetsteds. Jo bedre en Kristen kender sin Religions Kraftkilde og

Kardinal Lercaro

Hjælpebidler, desto mindre er Chan- cen for, at han indfanges af Tilløkket- ser fra anden Side.

— Hvis jeg har forstaaet Dem rig- tigt, Eminence, saa behøver en vel- underrettet og konsekvent Kristen idag ikke at gaa Tiggergang til Moskva: i Rom og kun i Rom finder han alt, hvad han har Brug for!

Forløjethed og Dobbeltspil

Kardinalen nævner derpaa en an- den af Aarsagerne til, at Kommunis- men har vundet saa stor Udbredelse (Fortsættes Side 417)

I korte Træk -

I Løbet af de første 6 Maaneder af indeværende Aar har 300.000 Perso- ner — væsentligst udenlandske Pil- grimme og Turister — aflagt Besøg i Vatikaner-Museerne. I det forløbne Aar var Tallet sammenlagt 450.000 Besøgende. Det hidtil største Antal Gæster havde Museet i Jubelaaret 1950, hvor Tallet kom op paa godt og vel 1.000.000. (KNA)

Det er i Aar hundrede Aar siden, at Pave Pius IX oprettede Lateran- museet. Museets Inspektør, Professor Enrico Josi, har i den Anledning ud- sendt et rigt illustreret Jubilæums- festskrift. (KNA)

Til Minde om Jesuittermissionen i Paraguay, som bragte Landet Kristen- dommen, har Postvæsenet i Paraguay udsendt en Serie Frimærker, der gen- giver Jesuitternes Missionsvirksom- hed. (KNA)

Den hellige Fader har udnævnt den hidtidige Hjelpebiskop i Freiburg i Tyskland, Mgr. Eugen Seiterheim til afdøde Ærkebiskop Rauchs Efterføl- ger paa Ærkesædet Freiburg. (KIPA)

Postvæsenet i Saar-Området har i Anledning af Maria-Aaret udsendt tre Mindefrimærker med tre berømte Ma- riangengivelser, nemlig »Basler-Borge- ren Meyers Madonna« af Hans Hol- bein, Raffaels »Sixtinske Madonna« og Dürers »Madonna med Barnet«. (KIPA)

I Løbet af de kommende fem Aar vil samtlige katolske Sogneskoler i Chicago blive forsynet med Televi- sion, meddeles det paa en Kongres af katolske Pædagoger i Amerika. (KIPA)

Den Hellige Stol har gennem sin Internuntius i Indien foretaget en of- ficiel Intervention i Goa-Spørgsmaal- et. Den indiske Regering bliver heri gjort opmærksom paa, at den Hellige Stol — ud fra sin universelle Freds- mission — oprigtigt imødeser og an- befaler en fredelig Løsning af Strids- spørgsmaalene vedrørende Goa mel- lem Indien og Portugal. (KNA)

← Under stor Højtidelighed foretog den nyudnævnte apostoliske Delegat i Storbri- tannien, Ærkebiskop O'Hara, paa Mariæ Optagelsesfest Kroningen af »Vor Frue af Walsingham«.

Den berømte Maria-Helligdom i Walsing- ham, der er beliggende i Grevskabet North- hampton, stammer fra den tidlige Middelal- der. Af det engang saa store Komplex er idag kun den gotiske Portbue tilbage.

12. sønd. eft. pinse

LAD OS BEDE

OM TROFASTHED

Guds gave er det, at vi kan tjene Ham værdigt og priseligt. Og nu beder vi den almægtige og miskundelige Gud, der giver os denne gave i søndagens messeoffer, at vi også herefter, om hverdagen, må fortsætte vort løb i hans tjeneste uden anstød, uden snublen, uden fejltrin.

Selv gode mennesker er skrøbelige, snubler ofte og falder let en gang imellem. Vi beder Gud om at blive forskånet for disse gentagne, ydmygende fejltrin, der unddrager Gud vor tjeneste for kortere eller længere tid og svækker, ja helt kan afbryde kærlighedens bånd mellem os og Gud.

pater.

In memoriam

Søndag d. 15. aug. døde i Stockholm fru Eva Bungerfeldt, som var gift med Gerhard Bungerfeldt, lederen af dette års nordiske skole.

Vi meddeler dette, fordi vi er sikre på, at alle de, der har truffet Gerhard og hans kone enten i år eller tidligere, vil være glade for ved deres forbøn at kunne hjælpe dem helligt.

Hun hvile i fred.

Efterårsskolen

Det er efterhånden en kendt sag, at der i skolernes efterårsferie afholdes en skole i Øm. Til denne skole indbydes enhver ung katolik, der er over 16 år. Prisen for deltagelse er 45 kr. — men bliv ikke helt slået ud ved det, der vil blive uddelt halve og hele fripladser, så enhver der ikke kan betale det fulde beløb, opfordres indtrængende til at søge hjælp.

Tilmeldingen sker skriftligt (eventuelt telefonisk) til skoleledelsens adresse: Erling Tiedemann, Venne-mindevej 51, København Ø. På tilmeldingen skal anføres navn, adresse, alder og stilling. Ansøgning om hjælp skal ske samtidig på samme blanket. Fristen for tilmelding er sat til den 3. oktober.

Nærmere oplysninger vil fremkomme i »Stafetten« og til de enkelte deltagere.

NIELS STENSENS BIBLIOTEK

Niels Steensens bibliotek står nu foran sin anden sæson, og vi har derfor haft et lille skriftligt interview med bibliotekaren.

»Biblioteket ligger i Bredgade 65 A, og indgangen er gennem porten ved Sct. Ansgars Boghandel. Vi har lejet et stort lyst lokale med god reolplads, — og der er borde og stole, hvor man kan sidde og hygge sig med de nyeste numre af mange slags tidsskrifter. Biblioteket er åbent hver tirsdag og fredag mellem kl. 17 og 19.

Bøgerne er samlet ind på en rejse jeg foretog tværs igennem Amerika. Jeg havde fået et legat til at studere biblioteksvæsen ved et katolsk universitet, og mens jeg læste fik jeg den idé, at skrive til katolske forlag og spørge om de ved boggaver ville hjælpe med til at starte et katolsk biblioteks- og informationscenter i Danmark. Desuden skrev jeg til de store katolske tidsskrifter og bad om hjælp. På denne måde fik jeg 200 bøger, som blev opmagasineret i mit klædeskab på kollegiet.

Efter endt eksamen tog jeg til New York, gik op og talte med den fungerende generalprior for Paulistordenen, — det er den orden af præster, der har startet de amerikanske informationscentre. Han blev så interesseret i planen om et lignende foretagende herhjemme, at han foruden at skænke en masse bøger også gav mig en retur-billet New York—San Francisco. Det var så meningen, at jeg skulle studere informationscentrene på nærmere hold, samt kontakte ledende personligheder.

Med 30 dollars i lommen til kost og logi i to måneder, begav jeg mig af sted. Jeg gjorde ophold i alle store byer, talte vor sag for katolske aktionsgrupper, der »adopterede« planen. På denne måde fik jeg samlet ca. 2000 bøger sammen, men da jeg ikke havde penge, var det et stort spørgsmål, hvordan jeg skulle få dem hjem til København. Jeg skød derfor hjertet op i livet og vandrede op til National Catholic Welfare Conference, der til min store lettelse lovede at sende alle bøgerne gratis.

Nu må man ikke tro, at vi blot har engelske bøger. Jeg rejste på samme måde i Frankrig og Belgien og har fået mange gode bøger derfra. Og for de der kun kan tysk, har vi fået mange værdifulde tyske bøger forærende efter opråb i tyske blade. Desuden har vi så godt som al katolsk litteratur på de skandinaviske sprog, samt et stort pjecemateriale. Endelig får vi tilsendt

de fleste af de katolske tidsskrifter fra Skandinavien, Frankrig, Tyskland og Belgien. F. eks. kan jeg nævne »Integrity«, »Herders Korrespondenz«, »Catholic Worker«, »Documentation Catholique«, »St. Olav« o.s.v.

Biblioteket åbnede sine døre for publikum den 19. januar 1954, og vi har været meget glade for den første sæson. Der er mange lånerne både katolikker og ikke-katolikker, og vi har været i stand til at efterkomme deres ønsker.

Biblioteket er gået ind som et anerkendt led i det danske biblioteksvæsen, således at vi kan rekvirere bøger vi ikke selv har fra de andre og omvendt. De teologiske spørgsmål, som vi der arbejder i biblioteket ikke selv mener at kunne besvare udtømmende henviser vi til pastor Ib Andersen, så vi håber, ingen på denne måde vil gå forgæves, enten de nu vil låne den sidste katolske best-sellers eller have uddybet mere dybsindige spørgsmål som f. eks. hvad er tradition? Hovedforskellen mellem den græsk-katolske og romersk-katolske kirke? etc.

Og så til slut betingelserne for at låne: Enhver interesseret kan låne mod at betale 5 kr. om året. Vi sender bøger til provinsen mod at posten bliver betalt for tilbagesendelsen.

Lånetiden er som normalt en måned.

Vi indbyder alle der har lyst til at se inden for om vi ikke skulle have noget, der interesserer dem.«

Ugens historie

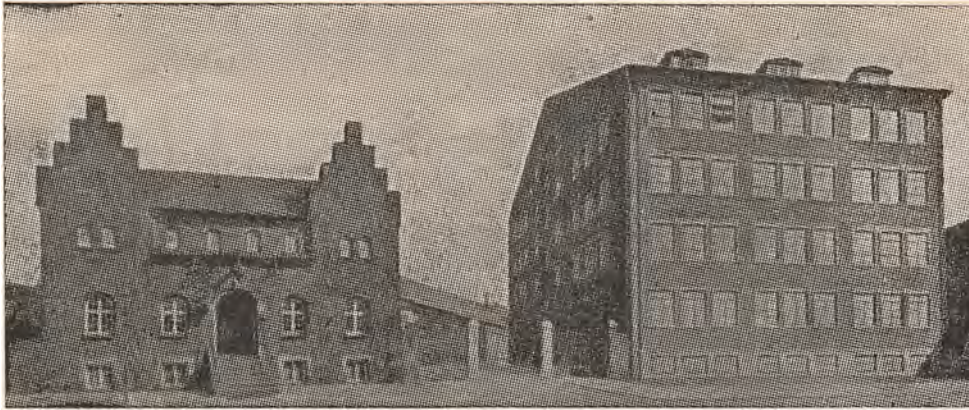
På vej hjem fra et sygebesøg havde en præst et sammenstød med en kone. Hans motorcykel blev smadret, og både præst og kone måtte på hospitalet. Nu går konen til messe hver søndag, men præsten har lovet sig selv at finde nye måder at vinde konvertitter på, for denne måde var nu alligevel for voldsom.

KØB DERES
BØGER i

Vel mødt i...

K.U.K., Stenosgade: Lø. 28. kl. 20: Vi begynder den nye sæson med en hyggeaften i K.U.K.-kælderen. Kom med jeres forslag til årets møder. Lø.-Sø. 4.—5.: Week-end i Asserbo. Lyngby: Lø. 28. kl. 19,30: Sæsonen åbner efter andagten.

 SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDDAGE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.
Grundlagt 1821

GAMLE HESTEHAUGE
Grundlagt 1882

J. J. JACOBSENS EFTF.
Grundlagt 1841

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**
Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

Interview

(fortsat fra Side 415)

idag: dens Lederes Forløjelighed. De gør sig nemlig til Forkæmpere for Fornyelser og Bestræbelser, der i sig selv er baade berettigede og gode — men samtidig skjuler de deres egentlige Hensigter. De rækker Haanden. De søger Velvilje og Medarbejde. De søger Forbundsfæller — som de derpaa benytter til deres Formaal. De kommunistiske Ledere tilhyller deres Partis sande Hensigter — Revolution og Indførelse af det bolschevistiske Tyranni — og opstiller sig som de svages Beskytter. I Realiteten er det nemlig ikke deres Hensigt at tjene Arbejdermasserne ved et arbejde for at hæve Levestandarden, de arbejder for at befæste deres Parti — hvad de skjuler for Menigmand under Paaskud af sociale Fremskridt.

Og det er dette Dobbeltspil, som forbyder Katolikkerne enhver Form for Samarbejde med Kommunerne. Gennem Samarbejde med det kommunistiske Parti ved at forfølge i og for sig gode Formaal bidrager de Kristne derved nemlig til at vildlede Offentligheden: det kommunistiske Tyranni

nis Pionerer faar derved Udseende af ærlige Forkæmpere for det sociale Fremskridt. Og saa maa Katolikkerne hellere marchere alene, hellere end sammen med en Kammerat, der misbruger Kammeratskabet.

Bolognas Katolikker har — fortsætter Kardinalen — glatvæk afslaaet at skrive under paa Bologna-Kommunisternes Henvendelse om Forbud mod Anvendelse af Atombomben — baade fordi Katolikkerne paa et Tidspunkt selv har udsendt et saadant Opraab, og dernæst fordi de ikke vil være Ofre for det kommunistiske Rænkespil.

Endnu et andet Eksempel nævner Kardinalen: Ærkebispedømmet Bolognas Gejstlighed deltog i Aar ikke i Festlighederne i Anledning af Aarsdagen for Italiens Befrielse, men indskrænkede sig til en Mindegudstjeneste. Kommunerne havde nemlig glædet sig til at kunne vise sig for Offentligheden Side om Side med Gejstligheden og saaledes vække Indtryk af politisk Ærlighed og Patriotisme ...

De kommunistiske Lederes Tvetungethed giver sig endnu et helt andet Udslag: Arbejdermassernes Ærgrelse over at de Kristne ikke vil samarbejde. De kommunistiske Førere forstaar saa

udmærket godt den katolske Vægning ved enhver Form for Medarbejde. Det gør de kommunistiske Masser imidlertid ikke — disse Masser, hunger efter Brød og Retfærdighed og Fred, de forstaar ikke Katolikernes Nej — de kender heller ikke deres Lederes Bagtanker.

Og her er det saa, at der udspiller sig et saa tragisk Drama, siger Kardinalen. Masserne kommer i Oprør, og det foraarsager igen ikke blot Frafald fra Kirken, men til og med ofte Fjendskab mod Kirken.

Vor Tids største Fare

Kardinal Lercaro kommer derved ind paa et saare nærliggende Problem: Naturalismen — vor Tids store Fare, og peger hermed paa Negligeringen og Afvisningen af det overnaturlige. De naturalistiske Baciller er en stadig Trusel mod vor Organisme. Derfor er paapasselig Agtpaaagivenhed saa paakrævet. Vi maa lære at bygge paa de store overnaturlige Sandheder: paa Gud, paa Forløsningen, paa Jordelivets Forgængelighed. Conservatio nostra in coelis est — Vor Bestemmelse til Himlen er en af de store

(fortsættes Side 358)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Aug.—Sept.

29. S. 12. Søndag e. Pinse (694—
(grøn) 64); 2. Bøn: St. Johannes Døbers Halsbyggelse (1062); 3. Bøn: St. Sabina (1063); Præf. (521); sidste Ev.: Festens (1063).
30. M. St. Rosa af Lima (1066); 2.
(hvid) Bøn: St. Felix og St. Adaucus; alm. Præf. (525).
31. Ti. St. Raymund Nonnatus
(hvid) (1067); alm. Præf. (525).
1. O.† St. Ægidius (1067); 2. Bøn:
(hvid) Tolv hellige Brødre (1024), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).
2. T.† St. Stefan, Konge af Ungarn
(hvid) (1068); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
3. F.† Feria (694—64); uden Gloria
(grøn) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
4. L.† Gudsmoders Lørdagsmesse
(hvid) ([90]); Gloria; 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (522).
5. S. 13. Søndag e. Pinse.
(grøn)

Interview (fortsat fra Side 417)

Realiteter, som vort naturalistiske Aarhundredes Kristne alt for let glemmer eller endog skammer sig ved at bekende — saa smittede er de Kristne idag af Tidens Forvirring.

Opium - eller det modsatte

Denne overjordiske Bestemmelse — understreger Kardinalen — fremmer

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF
(ansvarshavende) og J. B. E. R. G.
Nørrebrogade 27 C, København N.
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Værelse søges

Et møbleret værelse med centralv. og adgang til thekøkken søges til 1. eller 15. september i København, helst nær centrum.

Anna Hass,
c/o Poul Flandrup,
Knudsbøllevej 89, Vanløse st.

DANTOURIST

Travel Bureau - Rejsebureau
Bureau de Voyages

Store Kongensgade 40 - København K
Telefon Byen 9901 - Rigs 141
Telegram »Dantourist«
Postgiro 66727

alle forespørgsler bedes rettet til
expeditionsleder Egon Ebbe
salgschef Hugo Larsen

NB.

København—New York pr. fly,
tur & retur

Pris: kr. 3367.—

kr. 3057.— (1/11—31/3)

incl. forplejning. Henv. Eva 6050

det jordiske Liv. Den katolske Religion er — vel at mærke naar den leves rigtigt — det diamentralt modsatte af Opium for Folket. Troen paa en evig Løn i Himlen og Menneskets sande Værd kalder til at øve social Indsats...

Og iøvrigt — tilføjer Kardinalen — den kristne Tro har baade Glæde og Smerle behov. Der eksisterer nemlig ikke nogen virkelig Glæde, uden at man indordner sig under Menneskets overjordiske Bestemmelse. Der eksisterer ingen Løsning paa Lidelsens Problem, uden at det overnaturlige tages i Betragtning.

Medens vi har talt sammen er Huset blevet tomt. De unge Mennesker er gaaet til deres Arbejde — og Kardinalen skal forberede sig til at foretage en Konfirmationsrejse til en Række Provinsbyer i Emilia, den Del af Poesletten, der ligger mellem Apenniner-

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tage 573 . 574

ne, Po og Adriaterhavet — og som i daglig Tale ofte benævnes »Døds-trekanten«, fordi Kommunisterne ved Krigens Slutning dræbte adskillige Præster her ...

G. H.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Enkaristisk Forening

Jesu Hjerte Broderskabet i Danmark, genoptager den maanedlige Sonetilbedelse første Fredag, den 3. Sept., paa de sædvanlige Tider og Steder.

Nye Medlemmer kan indskrives ved Henvendelse til Sognepræsten ved de Kirker, hvor Broderskabet er oprettet, eller til de respektive ansvarshavende nemlig Fru E. Andersen, Aalborg, Frk. A. Juel Nissen, Ordrup, Fru E. Siegler, Frederiksberg og ved St. Ansgars Kirke, Birgitte West, København.

DØDSFALD

R. I. P.

Vor kære Papa, Frisør

A. G. Lauritzen

døde Mandag 23. August.

Mama, Arndt, Aase og Bitten.

Bed for hans Sjæl.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Holbæk

<p>MADS JENSEN URMAGER - GULDSEMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Frugt- og Blomsterforretningen »ROSEN« Andrea Nielsen Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Clemen Jensen Algade 62, Tlf. 825 og 805 Stort Udvalg i Enkeltmøbler og hele Møblementet Alt vedrørende Begravelser ordnes</p>
<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe . Chocolate . Conserver køber De bedst hos Laur. Kristoffersen Smedelundsgade 42, Telf. 550</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedelundsgade 1 . Telf. 136 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Stort Udvalg i Chocolate og Bolsjer Tico Børge Jørgensen Tidemansvej 26 Telefon 622</p>
<p>A. P. Pedersen Muremester Markedsplass 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Odense

<p>Knud V. Mørk Frisørmeister Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>GØR DERES INDKØB AF: <i>Frugt - Grønt - Blomster i Kultur</i> A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859</p>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>GØR DERES INDKØB I Blomsterforretningen »SARA« Hjallesvej 10, Telefon 5154</p>
<p>Chr. Ingemann Olesen Gas- og Vandmester Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561 Udlører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Fredriksens Fiskesalg Odense . Tlf. 8552 Alle Aarslidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paalæg Albanigade 29 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

Tusinder i Bøn ved Pius X's Grav

Overalt i den katolske Kirke mindedes man 20. August 40-Aarsdagen for den hellige Pave Pius X's Død. I Rom blev der i Peterskirken uafbrudt læst Messe foran Helgenens Glassarkofag fra tidlig Morgen og til over Middag. Blandt de Kirkefyrster, som læste Messe ved Helgenegraven, var Kardinal Micara og Erkebiskoppen af Nanking, Mgr. Pulus Yü Pin. Tusinder af Troende skaredes Dagen igennem foran Sarkofagen. (KNA)

Verdenskongressen i Rio forberedes

I samtlige Sogne i Rio de Janeiro afholdes der i Øjeblikket Eksercitier til Forberedelse af den 36. eukaristiske Verdenskongress, som afholdes i Tiden 17. Juli—24. Juli 1955. Der ventes over en Million Katolikker fra hele Verden til Kongressen, og Forberedelserne er allerede i fuld Gang. Blandt andet arbejdes der i Øjeblikket paa Fremstillingen af en 2,5 Meter høj Monstrans, som vil blive prydet med Ædelstene, der er en Gave fra alle Egne af Brasilien.

Efter Forslag af den brasilianske Marskal Mascarenhas de Morias, som under 2. Verdenskrig kommanderede de brasilianske Tropper i Italien, vil Fundamentet til Kongressens Højalter senere blive forvandlet til et Mindesmærke over de i 2. Verdenskrig faldne Brasilianere. (KNA)

Pontifikal-Requiem for de Gasperi

Tusinder af Italianere havde taget Opstilling langs Gaderne, da afdøde Ministerpræsident de Gasperis Kiste førtes til Banegaarden i Trento for med Særtog at blive bragt til Rom.

Dagen efter Ankomsten til Rom erobrede Roms Generalvikar, Kardinal Micara, et Pontifikal-Requiem, hvori deltog Statspræsident Einaudi, Medlemmer af Regeringen og Senatet, det diplomatiske Korps samt en officiel Repræsentation fra Vatikanet med Prostatssekretær Montini. Den afdøde statsmand er med speciel pavelig Tildelse blevet gravsat i den historiske San Lorenzo Basilika Side om Side med Pave Pius IX. (KNA)

VALFARTEN TIL HARALDSTED

afholdes Søndag d. 5. September

og ikke som fejlagtig meddelt Side 412: 12. September

URBI ET ORBI

Døde Voltaire som Katolik?

I en opsigtsvækkende Artikel i »Le Figaro Litteraire« erklærer Jacques Danvez, at Voltaire døde som Katolik. I Modsætning til alle hidtidige Fremstillinger skal Fritænker-Apostlen Voltaire — ifølge Danvez — paa sit Dødsleje have tilbagekaldt samtlige sine Vildfarelser og være vendt tilbage til Kirken. Danvez støtter sig til Dokumenter, som han har fundet i en Pariser-Arkivars Arkiv, og som Hovedbevis forelægger han en Skrivelse, der skal være undertegnet af Voltaire og to Vidner, og hvori det hedder: »Jeg, undertegnede, erklærer herved, at jeg har aflagt et Generalskriftemaal hos Père Gaultier, at jeg, efter Guds Vilje, dør i den hellige katolske Kirkes Skød, hvor jeg ogsaa er født. Jeg haaber, at Gud i sin Barmhertighed tilgiver mig alle mine Vildfarelser. Hvorsomhelst jeg har angrebet Kirken, beder jeg Gud om Tilgivelse.« (KNA)

Hungersnøden i Kina

Samtidig med at ledende engelske Labour-Politikere er ankommet til Peking, hvor de har deltaget i en Frokost hos den rød-kinesiske Udenrigsminister Tschu-en-Lai, indløber der stadig til Hongkong yderligere Efterretninger om den store Oversvømmelseskatastrofe i Kina. Den hidtil største Oversvømmelseskatastrofe i Kina har indtil nu ramt rundt regnet 20 Millioner Mennesker. Sultende Bønder, som er blevet fordrevet fra deres Landsbyer, drager gennem Byernes Gader, medens Magthaverne gennem Højttaleranlæg forsøger at faa dem til at vende tilbage til deres forladte Marker. Bybefolkningen hidses op mod Bønderne, der beskyldes for at have saboteret Regeringens Genopbygningsplan og dermed foranlediget den herskende Hungersnød. Den ophidsede Befolkning, som staar i Kø for at faa sine smaa Rationer, spørger skuffet efter den store russiske Broders Hjælp og den lovede Saasød. Levnedsmiddelknapheden vokser stadig, eftersom Højvandet har raseret »Kinas Ris-kaal«, Søomraadet ved Hunan. (KNA)

Svensk Jesuit præsteviet

Søndag d. 22. August meddelte Hs. Excellence Biskop Müller i S:ta Eugeniakyrkan i Stockholm Præsteindvielses Sakramente til Diakon Lars Rooth S.J. Pater Rooth er den første svenske Jesuit efter Reformationen og har fuldført det teologiske Studium i England.

»Kirkelig Ægtevielse naturstridig«

Den Presse- og Propaganda-Kampagne, der for Tiden føres i alle Lande hinsides Jerntæppet, tilsigter bl. a. at fremstille Modsætningen mellem Religion og Videnskab. Sovjetungdommens Organ »Komsomolska Prawda« kræver i denne Forbindelse en kraftigere Aktion imod »Tro og Vantrø gennem Propaganda for den videnskabelige Ateisme og den materielle Opfattelse af Verdens og Samfundets Opstaen«.

Bladet fordømmer Troen paa Sjælens Udødelighed, der til Stadighed er levende hos mange Sovjetbeboere »endskønt Religionen i vort Samfund er udryddet med Rode«. Religionen — hævder »Komsomolskaja Prawda« — bortleder Arbejdernes Opmærksomhed fra Kampen for Fædrelandets Udvikling og Højnelsen af Levestandarden«. Den aandelige Indstilling, der forefindes hos unge Ægtepar, som for enhver Pris vil befæste deres Familielykke gennem et kirkeligt Ægteskab og ved at lade deres Børn døbe, betegner det kommunistiske Organ som »naturstridig«. (KNA)

En modig Mand

Den amerikanske Bykommandant i Frankfurt am Main, Oberst John H. Silley, vakte for nylig Opmærksomhed omkring sit Navn ved at udstede et Paaklædningsreglement for de Kvinder, der er ansat under hans Kommandoomraade. Bekendtgørelsen har vakt stor Opmærksomhed i hele Verden. Oberst Silley erklærede heri bl.a., at amerikanske Kvinder indenfor hans Omraade ikke maatte færdes med nogen Ryg og i Shorts uden for Badeanstalter. Sensationspressen i flere Lande har paa Foranledning heraf hængt Obersten ud som »Puritaner«, medens han til Gengæld daglig modtager et ikke ubetydeligt Antal Breve fra alle Verdenshjørner, hvori hans Opræden betegnes som baade rigtig, fornuftig og nødvendig. (KNA)

1/2 Mill. Kanadiere i Trois-Rivieres

Over en Million Pilgrimme deltog i den 10-Dages kanadiske Maria-Kongres i Maria-Helligdommen i Trois-Rivieres. Dette vil sige, at hver sjette kanadiske Katolik havde givet Møde paa Valfartsstedet, hvor de var indkvarteret i 12.000 Privatkvarterer. Under Kongressen læstes der Messe uafbrudt. Der var rejst 50 Altre, 175 Skriftestole samt en Kommunionens bæk paa 320 Meters Længde. 30 store Lastvogne smykket med religiøse Emblemer deltog i den store Procession paa Afslutningsdagen. (KNA)

Katolsk

5. September 1954
102. Aargang
Nr. 36

Ugeblad

MARTYROLOGIUM ROMANUM

Verdenskatholicismen i Tal

Ærkebiskop Eskil

Ved Kardinal van Rossums
Hundredeårsdag

Paven fordømmer
Umoralitet i Moden

Valfarten til Haraldsted

Med korte Mellemrum kommer Talcen og Dagbladsdebatten ind paa Spørgsmaalet, om Folkekirken skal holde Kirkerne aabne eller ej. Vi ved ikke, hvilke Erfaringer man har fra de Steder, hvor man har prøvet paa at holde aabent for andagtssøgende. Det er jo i vor Tid, hvor de færreste bor under Forhold, som muliggør et »Lønkammer« i Hjemmet, meget nærliggende, at der er Trang til et Sted, hvor Mennesker kan søge hen for at finde Stilhed til deres Bøn. Men til syvende og sidst kan man vel, naar

Trangen til at bede er til Stede, skaffe sig Lønkammerstilhed selv midt i en Menneskevrimmel. Og derfor er Spørgsmaalet vel, om vore forkekirkelige Venner i deres Kirker ser et Sted, som ved sin Hellighed kalder paa Bøn og Samling, saa de synes, at de her har lettere ved at komme Gud nær.

Det minder os om en lille Oplevel-

De aabne Kirker

se, vi havde i en kendt folkekirkelig Provinskirke. Den blev samtidig besøgt af to Selskaber. Det ene gik meget stille om og hviskede sammen. Det andet gik rundt og talte indbyrdes med Stemmer som paa aaben Gade. En af den anden Gruppe gik hen til den første og spurgte venligt: »Undskyld min Nysgerrighed, men er De Katolikker?«

»Det er vi, «lød Svaret, »men hvordan kommer De paa den Tanke?«

»Det skal jeg sige Dem. Jeg lagde Mærke til, saa dæmpet De talte sammen. Saadan har jeg set Katolikker bære sig ad i deres Kirker. De har en egen Ærbødighed for Stedet. Og det slog mig som mærkeligt, at her i vor protestantiske Kirke var det de fremmede, Katolikkerne, som viste Ærbødighed, skønt det ikke er en Kirke i Deres Forstand, mens vi, der har hjenne her, behandlede Stedet som enhver anden Murstensbygning.«

»Vi vil ikke saare andres religiøse Følelser. Derfor gør vi os Umage for at opføre os pænt — og det vil sige vise Bygningen Respekt som et Guds-hus.«

»Jeg tror ikke, det bare er for ikke at saare. Jeg tror, at De er saa vant til at betragte Deres Kirker som hellige Steder, at De ganske umiddelbart viser Respekt for Steder, der er viet til Gudsdyrkelse. Blot vi havde lidt mere af den Ærbødighed.«

Omtrent saadan faldt Ordene. Om denne Protestants Forhaabninger vil kunne virkeliggøres i en Kirke uden Kristi levende Nærværelse i Sakramentet, tør vi ikke sige. Men i Virkeligheden staar de aabne Kirkers Problem i Sammenhæng med Spørgsmaalet om denne Ærbødighed.

KIRKE-
PORTAL
(Benedikti-
nerabbedit
Farfa i Sabi-
nerbjergene).

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

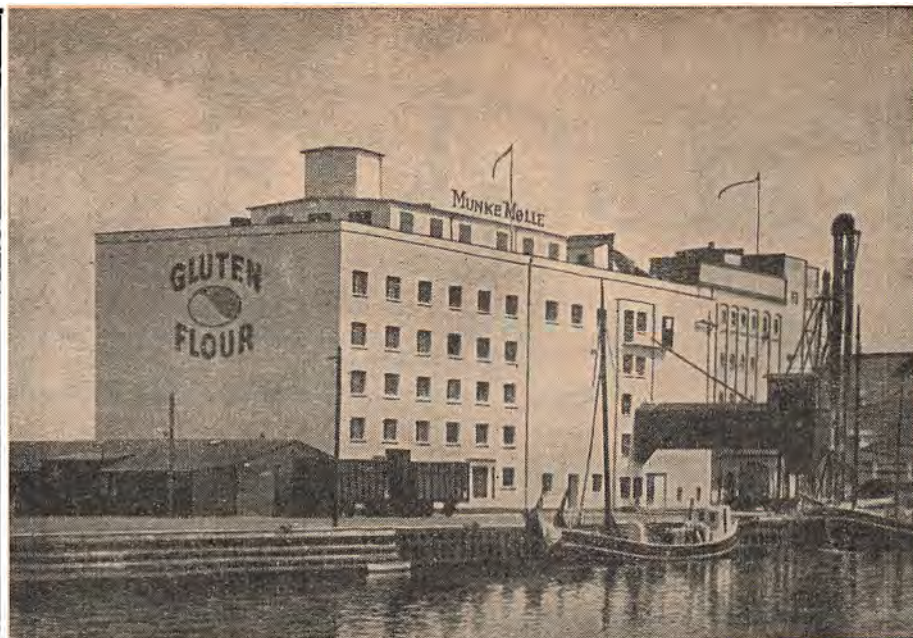
KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONC-
BERNE

*

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS

Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basmøvej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kranse, Frugt og Grønsager

Manufaktur, Herrelingeri
Det bedste Sengoudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske institutioner

Gaa til
Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

Pedersen & Jørgensen

ST. TORVEGADE 14

Elektrisk Lys og Kræft

Alt i LYSEKRONER og RADIO

Telefon 451

Leverander til de katolske Institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligtister

H. C. RIDDERSBORG

1. Kl. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverander til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L. Torv-Tlf. 132

Leverander til de katolske Institutioner

Vor hellige katolske Kirkes berømtelige Martyrologium maa inden længe komme i et nyt Oplag, ikke blot en »supplerende og forøget Udgave« — det lyvende Aarhundredes Martyrer fylder nemlig et helt særskilt Bind, maaske endnu mere omfattende end det, der rummer Martyrerne fra vor 2000-aarige Kirkehistorie.

*

Pave Pius XII skrev i Februar i Aar omtrent saaledes i et Brev til de tyske Biskopper: »I Virkeligheden gør der sig idag indenfor det bolshevistisk-kommunistiske Magtomraade gældende en næsten overmenneskelig raffineret Udnyttelse af de tekniske og loulige Metoder, som staa til Statens Dispensation, naar den vil ødelægge Kirken — en af de farligste Forfølgelser, der nogensinde er sluppet løs over Kirken.«

Det 20. Aarhundredes Kristenforfølgelse er — hvad ogsaa den seneste Domsældelse af Biskoppen af Leitmeritz beviser — først og fremmest en Præstefølgelse: Den tager nemlig i første Række Sigte paa Gejstligheden. Og det er slet ikke saa underligt, thi Afkristningens Aand, der naar sit Højdepunkt — og tillige sin Magtudfoldelse — i Bolchevismen, kan ikke tale »Herrens Salvede«. Den moderne Kristenforfølgelse bestaar derfor ikke i noget Blodbad, den søger ikke sine første Ofre blandt Lægfolk, men blandt Biskopper og Præster, i Klostre og Teologiseminarier — kort sagt: det er Herrens Salvede, det gælder.

Antallet af Blodvidner og Bekendte blandt vor Aarhundredes Præster er kolossalt. Den første bolshevistiske Forfølgelse i Rusland rev Hundreder af Præster bort. Derefter kom Stormen mod Kirken i Mexiko. Ogsaa her maatte omkring 400 Præster lade Livet for Kristus. I Spanien faldt der henimod 700 Præster — hver sjette Præst besejlede Troskaben mod Kristus og hans Kirke med Døden. Og Nazi-Forfølgelsen i Tyskland og de besatte Lande har kostet flere Tusind Præster Livet, bortset fra de store Tab, der var at notere i Præstetilvæksten.

Alle disse Forfølgelser kommer dog langt fra paa Højde med den Forfølgelse, der idag raser i Øst-Europa, og som truer Præstestanden paa Livet. Over 60 Millioner Katolikker er idag inddraget under Forfølgelsen hinsides Jernræppelet — i vidt Omfang har de mistet deres Sjælesørgere, og der er ingen Mulighed for at erstatte det tabte.

De fleste Steder er Situationen denne: Biskopperne er enten døde, indespærret, forvist eller i hvert Fald ude af Stand til at faa Forbindelse med deres Troende. Næsten overalt gøres der krampagtige Forsøg paa at skabe en Statskirke, d. v. s. at skille Katolikkerne fra deres retmæssig indsatte Øvrighed og dermed fra Rom.

I de fleste Lande er Klostrene lukket, og Munke og Nonner enten forjaget eller anbragt som Arbejdsslaver

i forskellige Bedrifter. Præsteseminarier findes der saa godt som ikke mere, og som Følge heraf er der ingen Udstig til Sjælesorg i Fremtiden.

*

60 Millioner katolske Brødre og Søstre ligger idag Forfølgelse — uden at det tilsyneladende interesserer Verdensopinionen! Hvor mange Præster har disse 60 Millioner idag? Hvor mange Børn vokser ikke op uden Religion, uden Viden om Kristus? Hvor mange tusinder drager ikke idag deres sidste Suk uden Præster ved deres Side, uden Vandringsbrødet som Styrkelse paa den sidste Rejse!

Vi kan ikke give noget nøjagtigt Svar. Men vi kan med Sikkerhed sige, at mindst 100 Biskopper, mindst 5000 Præster, mindst 10.000 Ordenspræster og 10.000 Ordenssøstre idag er undergivet Forfølgelsens haarde Lod.

K.

20% af Jordens samlede Befolkning er Katolikker

Ifølge den nyeste Statistik er der idag rundt regnet 472.000.000 Katolikker i hele Verden. Da Jordens samlede Befolkning skønnes at udgøre ca. 2.440.000.000, betyder det, at omtrent 20% af Jordens Befolkning bekender sig til Katolicismen.

Katolikernes Antal viser — fordelt paa Kontinenter — følgende Billede: Asien: 31.000.000 Katolikker blandt en samlet Befolkning paa 1,2 Milliarder; Europa: 230.000.000 Katolikker og 590.000.000 Indbyggere; Nord- og Sydamerika: 190.000.000 Katolikker og 337.000.000 Indbyggere; Afrika: 17 Millioner Katolikker og 198.000.000 Indbyggere; Oceanien: 2.800.000 Katolikker og 14.000.000 Indbyggere.

De Lande, der har det største An-

13. Søndag efter Pinse

5. September 1954

TAKNEMMELIGHED MOD GUD

(Lucas 17, 11-19)

Det er anden Søndag i Træk, at Evangeliet idag drager en Samaritaner frem som Eksempel. I Lignelsen sidste Søndag var den eneste af de tre, der ikke lod den saerede og udplyndrede Vandringsmand ligge, men tværtimod tog sig barmhjertigt af ham, en Mand fra Samaria. Og det, som Vor Herre sidste Søndag blot fortalte i Form af en Lignelse, det oplever vi idag som Virkelighed: af de ti Mænd, som han rensede for Spedalskhed, vendte kun een tilbage for at prise og takke Gud — og det var paany en Mand fra Samaria.

Indbyggerne i Samaria blev altid betragtet med nogen Foragt af de rettroende og »racerene« Jøder. Og naar Evangeliet derfor fremstiller en Samaritaner den ene Gang som Eksempel paa Næstekærlighed og idag som Forbillede paa Kærlighed til Gud, saa er det forstaaeligt, at det virkede som en Torn i Øjet paa Jøderne. Gud havde jo dog i sin Tid sluttet Pakt med dem, Abrahams Efterkommere, og ikke med de foragtede Samaritanere.

Og dog: Gud kender ikke til Forskel paa Jøde og Hedning, paa fattig eller rig. Han henter sine Troende fra alle Nationer og Racer og hyder dem alle den selvsamme Naade, den samme Helbredelse fra Spedalskhedens Synd i Genfødsels Bad, den hellige Daab. Ganske vist viser ikke alle sig lige værdige til denne Naade, men her gælder ingen Pukken paa ens Afstamning. I sin Tid mente Jøderne at skulle indtage en Slags Særstilling, fordi de var Abrahams Børn, og idag er vi ofte tilbøjelige til at tale om det kristne Vesterledet og rynke en Smule paa Næsen af de omvendte Kristne i Afrika eller Asien.

Men for Gud eksisterer der intet foretrukket Folk — her er det afgørende kun, om vi »vender tilbage til ham og giver ham Æren«. Og se: det udvalgte Folk svigtede ham, og kun den foragtede Fremmede fra Samaria bestod Prøven for Gud: »Gaa bort, din Tro har frelst dig!«

Og er det ikke tit og ofte saaledes, at vi tager mod Guds Gaver og Vælgninger med en alt for stor Selvfølgelighed og uden at sige ham ordentlig Tak? Baade naar det gælder Helbred og det daglige Brød eller saa meget andet? Tværtimod er vi maaske utilfredse og møder op med stadig nye Krav om flere Gaver, eller finder vi maaske Stunder til at sige ham Tak for hans store Godhed mod os? Og selv om du maaske kun har en lille Aldersrente eller maaske endog er plaget af Sygdom, saa har du dog stedse den kostelige Guds Gave, der hedder den helliggørende Naade — og havde derfor faktisk endnu mere Grund end Evangeliets Samaritaner til at sige ham Tak, fordi han har fjernet Spedalskheden — Arvesynden — fra din Sjæl.

Sognepræsten.

tal Katolikker blandt Indbyggerne, er: Brasilien med 48.000.000, Italien med 47.500.000, Frankrig med 35.000.000, U.S.A. med 30.000.000, Spanien med 28.900.000, Tyskland med 26.500.000, Meksiko med 23 Millioner, Argentina med 16.000.000.

Tager man de 250 Millioner Protestanter og de 200 Millioner Skismatikere med i Betragtning, beløber det samlede Antal Kristne paa Jorden sig til rundt regnet 922 Millioner.

Der fødes aarlig 5.400.000 Katolikker, medens den ikke-katolske Verden har en aarlig Fødselstilvækst paa 22.300.000. Det samlede Antal Kristne, som kommer til Verden om Aaret, udgør 10.400.000, medens den ikke-kristne Befolkning har en aarlig Tilvækst paa rundt regnet 17.300.000. Tager man Konversionerne med i Betragtning (over 1 Million om Aaret), saa bliver Resultatet, at den katolske Befolkning vokser med rundt regnet 7.000.000 Sjæle.

Henimod 784.000.000 Personer -- d. v. s. 32 % af den samlede Menne-skehed -- sukker idag under Kommunismens Aag. Af disse bekender de 64.000.000 sig til Katolicismen. Muhammedanismen, som stadig har været en uigennemtrængelig Barrikade for Kirkens Missionsgerning, behersker 17 Stater med en samlet Befolkning paa 198.000.000 Mennesker. Af disse sidstnævnte tilhører kun 2. Mill. 690.750 den katolske Kirke.

Det samlede Antal katolske Præster Verden over udgør 363.059. Af disse virker 246.356 i Europa, 86.564 i Amerika, 16.821 i Asien, 9340 i Afrika og 3978 i Oceanien, med andre Ord: 67 % af samtlige Gejstlige virker i Europa, 23 % paa den vestlige Halvkugle, 4,6 % i Asien, 2,5 % i Afrika og 1 % i Oceanien. Af disse Præster er de 26.840 Missionærer, som udøver deres Sjælesørgerning blandt omkring 2 Milliarder Ikke-Katolikker.

6. September:

Ærkebiskop Eskil

Paa »Katolsk Kalender« figurerer der under den 6. September et Navn, som man vil søge forgæves efter i Kirkens Helgenfortegnelse. Det er Navnet Eskil, Danmarks anden Ærkebiskop, som ikke nogeninde er blevet helgenkaaret, men hvem Cistercienserordenen dog den Dag idag tæller blandt sine salige. Og det hedder i deres Ordens Helgenbog omtrent saaledes: »Han levede overordentlig helligt og døde meget fromt og blev efter sin Død forherliget ved mange Undergerninger.«

Eskil var af fornem dansk Herkomst og beslægtet med det kongelige Hus. Han fødtes omkring Aar 1100 og blev som tolv Aars Dreng optaget i Domkirke-Skolen i Hildesheim. Her havde han under en farlig Sygdom et mærkværdigt Syn: Guds Moder viste sig for ham, dannede ham for hans daarlige Opførsel og skænkede ham

Helbred igen, idet hun forlangte fem forskellige Slags Korn som et Tak-offer. Dette Forlangende tydede man som et Varsel om de fem Klostre, Eskil kom til at grundlægge.

Eskil udviklede sig til at blive en Mand af inderlig Fromhed og gløden- de Begejstring for Kirken, hvis Sag han flere Gange i sit Liv under store personlige Ofre sate alt ind paa at tjene.

Da Eskil kom til Danmark, steg han hurtigt fra den ene kirkelige Værdighed til den anden, baade fordi han vel som ingen fortjente det, og fordi hans Onkel var Asser, den første Ærkebiskop i Lund. I 1131 blev Eskil Provst ved Domkapitlet i Lund, tre Aar senere Biskop i Roskilde og atter tre Aar efter, i Aaret 1137, Ærkebiskop i Lund.

Under Eskil foregik der en rig og lykkelig kirkelig Udvikling i Norden. Som allerede antydede, interesserede han sig ivrigt for Munkevæsenets Fremme og indkaldte flere Ordener til Danmark, baade Augustinere, Præmonstratensere, Benediktinere og især Cisterciensere, som han havde særlig Forkærlighed for. Dette sidste skyldtes vel især den Omstændighed, at han havde sluttet et nøje Venskab med den hellige Bernhard af Clairvaux, hvem han modtog adskillige Breve fra, af hvilke eet endnu er bevaret.

Det meste af Eskils Liv tilhører Danmarkshistorien, og hans Navn er sammenknyttet med en Del af de vigtigste Begivenheder under Valdemar den Store, naturligvis ikke i den Grad som hans samtidiges og Efterfølgers Absalons, men dog saa meget, at Eskil nævnes gentagne Gange i enhver Danmarkshistorie. Det var saaledes ham, der opstillede Knud Lavards Helgenlevninger paa Alteret i St. Bendts Kirke i Ringsted, da den store Fest holdtes der i 1170, ved hvilken Lejlighed han ogsaa kronede den unge Kongesøn, den senere Knud VI.

Foruden Eskil nævnes ofte Eskils Dattersønner, som gentagne Gange siges at have været indviklet i Oprør mod Valdemar den Store. Altsaa maa Eskil da enten tidligere have været gift, eller, hvad Sandsynligheden mest taler for, kan det Ord, der gengives ved Dattersønner, lige saa vel betyde Brodersønner eller en Brodersøns Sønner; det sidste er rimeligst, da det aldrig antydes, at Eskild har haft nogen Hustru eller anden Forbindelse udenfor Ægteskabet.

Eskils Liv blev ret omflakkende, især havde han talrige, ofte meget lange Ophold i Clairvaux, hvor han vistnok befandt sig bedre end noget andet Sted i Verden. Med Kong Valdemar stod han tit paa en yderst spændt Fod, især da denne havde sluttet sig til Modpaven Viktor, som den tyske Kejser Frederik Barbarossa havde faaet valgt imod den rette Pave Alexander III. Denne Strid gav Anledning til et af Eskils længste Ophold i Clairvaux, hvorfra han vendte hjem 1168, da Kong Valdemar havde udsonet sig med Pave Alexander III.

Da Eskil blev gammel, henad de firs, blev Længselen efter Klosterlivets Fred og Stillehed saa stor, at han op-

Kirkevelesfesten i Domkirken

Siden Det apostoliske vikariat for Danmark blev til Bispedømmet København, skal domkirkens konsekra-tionsdag fejres på selve dagen og ikke som før den 26. september. St. Ansgars kirke blev konsekreret den 8. september 1865. Af hensyn til Mariæ fødselsfest, der falder på den 8. september, har biskoppen bestemt, at domkirkens konsekra-tionsdag for fremtiden højtideligholdes 7. september. Om gudstjenesteliderne se nærmere andet steds i dette nummer af bladet.

Valfarten til Haraldsted
finder Sted nu paa Søndag, 5. September. (Se iøvrigt Side 430).

naaede Tilladelse af Paven til at trække sig tilbage fra sin ærkebiskoppelige Stol og udnævne sin Efterfølger. Valget heraf kunde ikke falde svært; Kirkens og Statens Tarv forlangte den samme Mand til Ærkebiskop, nemlig Absalon, hvem Eskil under alles enstemmige Tilslutning udnævnte til Ærkebiskop af Lund. Absalons Modstand mod at overtage den højeste kirkelige Værdighed er vel kendt, mindre maa-ske den Kærlighed, hvormed han tog sig af sin gamle Forgænger. Da Eskil paa Rejsen til Frankrig var Absalons Gæst paa Borgen Havn, kunde han ikke falde i Søvn om Natten, fordi hans Fødder var kolde som Is; men saa fandt Absalon paa Raad: han lod en Mursten ophede og lægge i en gennemhullet Trækasse, og nu fik den gamle Mand varme Fødder og kunde sove. Der er noget kønt i at se dette venlige Forhold mellem de to Kirkehøvdinger og tænke sig Verdernes magtige Betvinger kærlig optaget af at skaffe en gammel Mand Nattesøvn.

»Paa sit eget Skib,« fortæller Professor Hans Olrik i sin Bog om Absalon, »sejlede Absalon Eskil til Slesvig; ved Sliens Sydbred skulde den lange Vognrejse begynde. Til Afsked vilde han give ham en Sølvskaal; men Eskil afslog Gaven: i Klostercellen havde han ikke Brug for Kostbarheder. Kong Valdemar kom til for endnu en Gang at trykke sin gamle Modstanders Haand. Men da Eskil for sidste Gang stod paa Fædrelandets Grund, overvældede Følelsen ham, og han segnede i Afmagt. Endelig kom han til sig selv og tog Afsked med alle; men intet Øje var tørt, da han vinkede sit sidste Farvel.«

Fire Aar kom Eskil til at leve som Munk i Clairvaux, indtil han, over 80 Aar gammel, i Aaret 1181 afgik ved en salig Død. Han var højt agtet og æret af Munkene og blev begravet ikke langt fra det Sted, hvor den h. Bernhard hvilede, paa en af de fornemste Pladser i Kirken. Paa en Stenplade i Gulvet stod følgende korte Gravskrift over ham: »Her hviler Hr. Eskil, Danmarks Biskop, derpaa Munk i Clairvaux.« Hans Dødsdag var den 6. eller 7. September, man ved ikke bestemt hvilken Dag.

» - at de, som skal bære dem, maa forblive hinanden tro«

Her i Sommertiden smiler særlig mange unge Brude os i Møde fra Avisernes Sider med fashionable Nyheder, og vi mindes stadig om alle de mange Ting, som Bryllupsfesten har faaet traditionel Forbindelse med — lige fra det hvide Slør til Risengrynene. Men det, der bedst udtrykker Festdagens sande Betydning, er dog Vielsesringen.

Denne Ring har som Tegn paa Kærlighed og Troskab bragt den samme varme Glædesrødme op i Kinderne paa uoverskuelige Hærskarer af unge Kvinder, næsten lige saa langt tilbage som Historien rækker. Det er umuligt at sige, hvornaar den først blev brugt. Vi ved imidlertid, at Ringen er det ældste Smykkearbejde. Ægypterne var de første, som brugte den til Symbol paa Ægteskabet. De fandt paa at bruge en Ring med Hieroglyfer til at udtrykke Tanken om Evigheden, og derpaa kom den til at betegne Tanken om, at den indbyrdes Kærlighed uophørligt og i al Evighed skulde strømme som i en lukket Ring mellem Mand og Kvinde.

Romerne skal først have anvendt Ringen som Tegn paa Forlovelsens Løfte. Naar den unge Romer fejlede, viste han, at hans Hensigter var hæ-

derlige ved at sætte en Jernring paa den unge Piges Finger. Jernets Styrke skulde udtrykke, at Kærligheden overvinder alt, fordi den er stærkere end Døden. Ved selve Brylluppet føjedes der hertil en Signetring, som symboliserede, at Hustruen ejede sin Mand's Tillid og modtog Retten til at sætte sit Segl paa Husets Ting.

Alle Folkeslag optog den Skik at give Bruden et ydre Tegn paa hendes Ægteskab, og de føjede en Symbolik dertil, som gav Vielsesringen en ganske særlig Fortryllelse. Baade Jøder og Kristne optog Ringen i deres hellige Ceremonier, skønt vi først kender et Eksempel paa, at Kirken har velsignet Vielsesringen, den Gang Judith af Frankrig ægtede Kong Ethelwulf, Alfred den Stores Fader, i 856.

Ved en 100-Aarsdag

Kardinal Wilhelm van Rossum

3. September i Aar er det hundrede Aar siden, at *Kardinal Wilhelm van Rossum* blev født. Wilhelm van Rossum var den første hollandske Kardinal efter Reformationen og blev tillige en af de mest betydelige Præfekter, som har ledet Kongregationen for Troens Udbredelse. Det var i denne Egenskab, at vi her i Norden lærte ham at kende, og adskillige Katolikker mindes ham endnu fra den storstilede eukaristiske Kongres i København i August 1932 — faa Dage senere indløb Meddelelse om den store Kirkefyrstes Død.

Wilhelm van Rossum var født i Zwolle 3. September 1854 og indtraadte 19 Aar gammel hos Redemptoristerne. Efter at have beklædt en Række vigtige Poster indenfor sin Orden kom han i 1895 til Rom, hvor han fik tildelt Kardinalspurpuren i 1911, og efter i nogle Aar at have ledet Bibelkommissionen, udnævnte Pave Benedikt XV ham i 1918 til Præfekt for Propagandakongregationen.

Det var en tung Arv, van Rossum her fik overdraget. Verdenskrigen havde slaaet Missionsgerningen i

Et af de sidste Billeder - maa-
ske endda det sidste - af Kardinal
van Rossum, taget ved den Eukaristiske Kongres i København
18.-21. August 1932.

Siden da har alle Folkeslag forment deres Bryllupsceremonier omkring Vielsesringen som Ceremoniens Kærne.

Efter det gamle Ritual lod Brudgommen først Ringen berøre Brudens Tømmelfinger, idet han sagde: »I Faderens«; derpaa hendes Pegefinger med Ordene »og Sønnens«, hendes Langfinger med Ordene »og Helligaandens Navn«. Og til sidst lod han den glide ned over hendes fjerde Finger — »Amen«. I vore Dage er Ceremonien enklere, men Ringens hellige Symbolik er den samme — Tegnet paa Ægtefællernes indbyrdes Kærlighed.

Intetsteds udtrykkes denne Symbolik smukkere end i det katolske Ritual, naar Brud og Brudgom knæler foran Præsten, som velsigner Ringen med disse Ord: »Herre, velsign disse Ringe, som vi velsigner i dit Navn, for at de, som skal bære dem, maa forblive hinanden tro, maa føre et Liv i Fred og efter din Vilje og leve i gensidig Kærlighed. Ved vor Herre Kristus.« I Korsform bestænker han

Stykker, og van Rossum gav sig uførtøvet i Gang med Genophygningen, ledet af to store pavelige Encyklikaer, nemlig Benedikt XV's »Maximum illud« (1919) og Pius XI's »Rerum ecclesiac« (1926). Et synligt Minde om Kardinal van Rossum er det ny Propagandakollegium paa Janiculum i Rom, som han rejste i Aarene 1928—1930.

Da Kardinal van Rossum i 1918 overtog Ledelsen af de katolske Missioner, eksisterede der kun to Apostoliske Delegationer inden for Propagandakongregationens Omraade, nemlig i Indien og Australien, af hvilke imidlertid kun det indiske Delegation havde større missionsmæssig Betydning; da han døde efter 14 Aars utrætteligt Virke, eksisterede der syv ny Apostoliske Delegationer, i hvilke naturlig samholdende Missionsomraader var sluttet sammen under en ensartet Overledelse. I 1918 eksisterede der ingen indfødte Missionsbiskopper, naar lige undtages de fire syromalabariske Biskopper i Forindien. Ved van Rossums Død havde Rom overdraget Ledelsen af 19 Missionsomraader til indfødte Bisper, og vi oplever idag, hvorledes den Hellige Fader stadig overdrager ny Missionsomraader til indfødte Gejstliges Ledelse.

Mangt og meget af det, som denne store og vidtskuende Kirkefyrste havde saaet, var han selv i Stand til at høste. Da han 30. August 1932 lukkede sine Øjne, var Missionsarmeen blevet næsten fordoblet, Antallet af Missionsomraader var steget med en Trediedel, og Antallet af Kristne i Missionerne steget fra 10 Millioner til 15,5 Millioner — altsammen i Løbet af de 14 Aar, han sad ved Roret i Propagandakongregationen. Den egentlige Høst vil imidlertid først kunne bringes i Lade i den kommende Tid og i det kommende Aarhundrede — den Udsæd, som *Wilhelm Kardinal van Rossum* havde saaet.

C. D.

Ringen med viet Vand og rækker den til Brudgommen, som sætter den paa Brudens Finger.

Man brugte igennem lang Tid Guldringe med ædle Stene for at udtrykke, at Kærligheden overgaar al anden Lykke, ligesom Guldet alle andre Metaller, og at den smykkes med andre Dyder, ligesom Guldet smykkes med kostbare Stene.

Indgravningen er ogsaa et interessant Moment. Vielsesringe har ikke altid været saa enkle i Stilen som i vor Tid. Tidligere ansaas meget udpenslede Ornamenteringer for mest comme il faut, mens Enkelhed blev betragtet som noget tarveligt. Paa gamle jødiske Vielsesringe var der ofte hele smaa kunstfærdigt udførte Miniaturehuse, nogle med Kupler og gyldne Vejrhæner. Mange af dem skulle forestille selve Jerusalems hellige Tempel eller Pagtens Ark.

Romerske og italienske Ringe havde ofte Form af to Hænder, som greb hinanden. Det var ogsaa Tilfældet hos det mærkelige Fiskersamfund paa Claddagh ved Galway paa Irlands Vestkyst. Der er Vielsesringe et Arvestykke, som gaar videre fra Moderen til hendes først gifte Datter og fra hende videre igen. I England indførte man Kæderinge paa Elisabeths Tid, to eller tre Kædeled ind i hinanden.

Efter at Moden havde ført til den mest kunstfærdige Ornamentering,

fulgte en Periode, hvor man kun vilde vide af en ganske glat, usmykket Guldring. Derefter fulgte en Tid, hvor Ornamenteringen igen kom i Højsædet, da Platinringen blev populær. Der indsattes Diamanter og indgraveredes Ranker. Nu i Jazztiden er vi vendt tilbage til vore Bedsteforældres Enkelhed.

Det er ogsaa et vigtigt Moment, hvor Ringen skal bæres. Primitive Orientalere bestemte, at en gift Kvinde skulde bære Ring paa venstre Fods Stor-aa. Civilisationen har imidlertid overalt ført til, at man fastslog Fingeren som rette Sted for Vielsesringen. I mange Lande har man foretrukket at sætte den paa venstre Haands Finger. Det er ofte blevet forklaret derhen, at venstre Haand symboliserer Hustruens Underkastelse under sin Mand. Paa den anden Side er der en

Fra Bondedreng til Pave I Skole i Castelfranco

Naar og hvor Giuseppe Sarto første Gang hørte Guds Kalden om at følge ham efter og træde i hans Tjeneste, ved vi ikke. I hans Livshistorie mangler der Oplysninger herom. Det staa imidlertid fast, at Sommeren 1846 betød et betydningsfuldt Vendepunkt for ham, da Beslutningen om at hellige sig Studierne modnedes i ham. Sogne-

præsten, der kendte Drengens Aands-evner og Karakter, lagde et godt Ord ind for ham hjemme, fandt ogsaa Gehør, men støttede paa Betæneligheder af økonomisk Art.

1. September 1845 havde Fyren modtaget Firmelsens hellige Sakramente i Asola, og siden da havde han Længslen efter Præstedømmet i sig. Undervisningen i Castelfranco — en male- risk Flække, omgivet af røde, middelalderlige Mure — skænkede ham den Viden, der var nødvendig for at naa dette Maal. Og Ynglingen bevarede Livet igennem sine præstelige Lærere i Erindringen, fremfor alt Don Gaetano Marcon, en fremragende og inderlig from Præst. Ogsaa anderledes indstillede lærte den vordende Student at kende, f. Eks. den varmblode- de Professor Martinati, som i Revolutions-aa- ret 1840 bar en Buste af Pius IX gennem Byens Gader, for allerede Aaret efter at vende Skolen Ryggen og slutte sig til Garibaldiisterne. Sene- re hen i Livet kom Sarto som Biskop og Pave i Forbindelse med mangan en Præst, der var blevet sin Mission utro.

Iver, en hurtig Opfattelsesevne og en klar Forstand ledede Bepi Studierne. Af de otte Eksaminer, som enhver Gymnasiast hvert Halvaar maatte aflægge i Seminariet i Treviso, gik han altid ud som Nummer Et.

Næsten daglig tilbagelagde den tri- velige, muntre Bondedreng i sit grove Bondetøj den syv Kilometer lange Vej fra Riese til Castelfranco, Sommer og Vinter til Fods og ofte paa bare Fødder, for at skaane Fodtøjet. Kun yderst sjældent blev han hele Ugen igennem inde i Byen, hvor han boede hos en Ven af Familien. I det sidste Skoleaar stillede Faderen en lille Kærre til Raadighed for ham samt et frede- ligt lille Æsel, som denne ellers an- vendte i sin Tjeneste som Postbud.

Pius X's Ho-
vede - Sølv-
masken, der
dækkede
Helgenens
Hovede
under Hel-
genkaa-
ringen.

Bonde-
drengen paa
Landevejen
fra Castel-
franco til
Riese minder
livagtigt om
Bepi Sarto.

Paa »Sedia
Gestatorio»

Afrejsen fra
Venezia paa
Vej til
Konklavet

Ovenstaaende Tekst saavel som hosstaaende Billeder slammer fra en nys udkommet Bibliografi af Leonhard von Matt — Nello Vian: Pius X, som er udsendt af NZN-Buchverlag, Zürich.

Det er et fremragende Værk — med 144 ypperlige helsides Illustrationer og 96 Tekstsider — om den store Helgen, et Værk, der kalder paa enhver Katolik, for hvem Navnet Pius X er mere end stiel og ret et Nummer i Pave- rækken.

gammel Tradition i Bretagne, som siger, at hvis Ringen glider ned over Fingeren uden at standse ved Knoen, bliver Hustruen Herre i Huset.

De gamle valgte tredje Finger som Ringfinger (det bruges stadig mange Steder). De troede, at en bestemt Puls-aare førte Blodet direkte fra Hjertet til den Finger, saa at der var en særlig Forbindelse mellem den og Følelsernes Hovedsæde.

Mens det ofte kun er Bruden, som modtager en Ring, dukkede det første Tegn paa en gensidig Ringgivning op i Spanien. I U.S.A. er der mange Indvandrere, som ikke hjemmefra er vant til, at Manden skal bære Ring, men der gøres netop nu fra Guldsmedenes Side meget for at fremme Skikken med Ring til begge Ægtefæller, og Ægtemændene er ikke længere saa bange for at betragtes som »mærkede Mænd«. Maa ske det for en stor Del skyldes dygtige Sælgeres Kunst, men i hvert Fald er det kun godt, at en smuk Symbolik bliver fremmet.

Alle disse Skikke forandrer sig med Tidens Gang ganske ligesom Damehattene gør det, men selve Ringen er, hvad den altid har været — Symbolet paa Styrke og Renhed. S. V.

Kardinal Feltin svarer Graham Greene

Frafalden ingen Krav paa kirkelig
Begravelse

I det nyeste Hefte af »Le Figaro Littéraire«, der udkommer i Paris, tager Paris' Ærkebiskop, Kardinal Feltin, Stilling til et aabent Brev, som den engelske Forfatter har offentliggjort i samme Blad. Graham Greene havde i sit Brev vendt sig imod den franske Kardinals Afgørelse, ifølge hvilken der var blevet nægtet den kendte franske Forfatterinde Colette kirkelig Begravelse. Colette havde indgaaet borgerligt Ægteskab tre Gange. Graham Greene, der som bekendt selv er Katolik, udtalte i denne Forbindelse i sit Brev, at enhver Katolik har Ret til at blive kirkeligt begravet. Denne Ret kan ingen menneskelig Afgørelse fratage noget Menneske.

Enhver, som er døbt — hedder det i Kardinal Feltins Svar — har Ret til en kirkelig Begravelse, for saa vidt som den paagældende ikke ved sin Holdning udskiller sig fra det Fællesskab, i hvilket han er blevet optaget ved Daaben. Den, som med Vidende og Vilje frivilligt forlader dette Fællesskab, har ingen Ret til at blive kirkelig begravet som Medlem af dette Samfund.

I samme Nummer af »Figaro Littéraire« (21. August) meddeler Bladet, at man i Anledning af Graham Greenes Brev har modtaget talrige Læserbreve, hvoraf de fleste beklager den nedsatte Standpunkt. Disse Læserrøster maa — skriver det franske Blad — tages som et Tegn paa den katolske Doktrins stærke Levedygtighed.

(KNA)

Katolsk Aftenskole Vinteren 1954/55

KATOLSK AFTENSKOLE indbyder til 2 kursus:

- 1) *Religionskursus*, der ledes af pastor Ib Andersen og er en fortsættelse af studierne fra tidligere semestre, selv om nybegyndere med udbytte kan følge det. Titlen er: Troselære III: Skabelse, frelse, sakramenter. Undervisningen finder sted om fredagen, første gang den 1. oktober kl. 20—22 på skolen, Østerbrogade 7 D. I tilfælde af stor tilslutning oprettes et parallelkursus, der afholdes om fredagen kl. 16,30—18,30.
- 2) *Husholdningskursus*, der ledes af husholdningslærerinde, fru Kirsten Bjørnild og er beregnet for begyndere. Undervisningen finder sted om mandagen, første gang den 4. oktober kl. 19—22 på skolen, Østerbrogade 7 D, hvor st. Josephsstrengene har stillet deres moderne skolekøkken til disposition for KATOLSK AFTENSKOLE.

Tilmelding til begge kursus er obligatorisk og bindende og skal ske til fru Plate Petersen, Rødkildevej 36, F., tlf. FAsan 2718. Indmeldelsesgebyr 10 kr. betales ved 1. time for 1. semester. Andet semester begynder efter nytår. Moderation kan opnås.

KATOLSK AFTENSKOLE har ligeledes tilrettelagt en offentlig gennemgang af katolsk troselære ved pater Raulin O.P. hver tirsdag kl. 20—21 i Sakramentskirken, Nørrebrogade 27, første gang den 5. oktober. Enhver er velkommen. Undervisningen kan følges uden særlige forudsætninger, også af ikke-katolikker. Der er ingen tilmelding og intet indmeldelsesgebyr.

Paven fordømmer anstødelig Mode

Rom tager til Orde mod vor Tids
»Modeudskejelser«

I et Brev til samtlige katolske Biskopper Verden over tager Præfekten for Konciliumskongregationen, Kardinal Pietro Ciriaci, til Orde mod »Anstødeligheden« i vor Tids Mode. Kardinalens Brev, der offentliggøres i det nyeste Nummer af Vatikanets officielle Organ »Acta Apostolicae Sedis«, er foranlediget af Pave Pius XII og henleder Opmærksomheden paa den utilstrækkelige Paaklædning, som man er Vidne til overalt idag, ikke blot ved Badestrandene, men ogsaa i Byerne og endog i Kirkerne. Forvirringen er — hedder det i Brevet — blevet saa stor, at man endog i kristne Kredse hyppigt slet ikke er klar over, hvad der er tilladt, og hvor Grænserne for det tilladelige maa drages. Kardinalen erindrer om, at selv de hedenske Forfattere Cicero og Seneca tog Stilling til hin Tids Modeudskejelser, naar Skamfølelsen krænkedes, og opfordrer

I korte Træk -

Pave Pius XII har tildelt den jødiske Fabrikant Salomon van Zwabenberg Pius-Ordenen, en af de højeste pavelige Udmærkelser. Tildelingen er sket paa Grund af den ansete hollandske Industrimands store Fortjenester paa det sociale og karitative Omraade samt for den farmaceutiske Videnskab. Van Zwabenberg er Grundlægger af den store hollandske farmaceutiske Fabrik »Organon« ved Herzogenbusch.

Det er anden Gang, at Pius-Ordenen er blevet tildelt en Ikke-Katolik i Holland. Den første var den protestantiske Pastor W. F. Smits i Haag, hvem Pave Pius XI tildelte Udmærkelsen i 1927 for hans Fortjenester for Konfessionsskolen i Holland. (KNA)

Efter hvad Ærkebiskoppen af Milwaukee, Mgr. A. G. Meyer, oplyser under den 15. liturgiske Uge i de Forenede Stater, er der blevet givet Tilladelse til at benytte Engelsk i visse Dele af forskellige Ceremonier. Nyordningen vedrører først og fremmest Dele af Daabens, Ægteskabets og den sidste Salvelses Sakramente (KIPA).

I Sognekirken i Aichach, Oberbayern, har man fundet to Messepartiturer, der menes med Sikkerhed at stamme fra Mozart. Det drejer sig om en Messe i B-Dur og en i D-Dur, som ikke forefindes hverken i Köchelverzeichnis eller i andre Kildeangivelser (KIPA).

Paven har gennem den apostoliske Delegat i Hanoi rettet et Budskab til Biskop Hoang Van-Doan, som sammen med et større Antal Præster er forblevet i det af Kommunisterne overtagne Vietnam-Omraade (KNA).

Det apostoliske Vikariat paa Marshall-øerne og Karolinerne tæller idag 46,000 Katolikker fordelt over 2400 Øer. Sjælesorgen i Vikariatet varetages af 23 Præster, 37 Ordenssøstre og 11 Lægbrødre. (KNA)

de Troende til at betragte det menneskelige Legeme som en sund Aands Tempel og værne dette imod alt, hvad der kan profanere det. I Pavens Navn anbefaler Kardinalen Biskopperne til fremfor alt at opfordre Forældrene at give et godt Eksempel og gøre Børnene opmærksomme paa de Farer, der lurer, naar Moralen sænkes. Kampen mod udfordrende Paaklædning er et Led i de Reformers af de kristne Sæder, som den Hellige Fader netop anbefaler nu i Maria-Aaret. Utugtig Paaklædning, som man endog kan blive Vidne til i Kirken, er et sørgeligt og beskæmmende Kapitel — som virker ødelæggende ikke mindst paa Ungdommen. Sluttelig udtaler den Hellige Fader Ønsket om alvorlige Fremskridt paa dette Omraade og henstiller til Biskopperne og Præsterne, at de med Beslutsomhed, Takt og Forsigtighed virker for en Forbedring af Moralen. (KIPA)

LAD OS BEDE**OM GUDS-LIVETS VÆKST**

I tro, håb og kærlighed udfolder Guds-livet sig i vor sjæl. I dag beder vi om, at dette liv må styrkes og vokse i os. Vi beder om denne overnaturlige gave, fordi kun Gud kan give os den. Vi beder derom, for den vil sætte os i stand til med glæde og indre deltagelse at gøre Guds vilje i vort daglige liv og således opnå, hvad Gud har lovet os. Læg mærke til linien, som denne bøn trækker fra indre nådegaver: tro, håb og kærlighed til vor ydre adfærd i trofasthed mod hans bud og derfra til den forjættede løn i himlen. Vi hør altid se os selv midt i denne sammenhæng, der gør det soleklart for os, at alt er nåde fra Guds side.

paler.

Ugens historie

Unge og 'håbefulde' Harrys far lå i sengen med en meget alvorlig influenza. Dette fik ham til at tænke på mange ting, og pludselig spurgte han sin mor: »Mor, hvis far dør, kommer han så i himlen?»

»Ti stille,« udbød den chokerede mor. »Du må ikke sige sådan. Hvem har sat dig sådanne latterlige tanker i hovedet.«
Father Bassel SJ.

Obs. ny redaktion

Fra og med onsdag den 8. sept. overtager Erik Zieler, Horsens, og Johs. Dudzinski, Århus, redaktionen af »Stafetten«. Det første nummer, som vi udkomme under den nye redaktion, udsendes søndag den 19.

Redaktionens adresse er: *Erik B. Zieler, Kongensgade 23, Horsens.*

HURRA - de har forstået det!

I århundreder har kirken været udsat for angreb fra folk, som ikke kunne forstå kirkens motiver til at fastholde forbud mod at læse trosfjendtlige og -farlige skrifter. Man har ikke kunnet begribe, at kirken vil være en mor for sine børn og bevare dem for skadelig indflydelse, — men nu er det sket: *nu har de forstået, hvad index er og hvorfor!*

I anledning af et foredrag på DANMARKS LÆRERFORENING'S repræsentantskabsmøde har pressen nemlig på forskellig måde givet udtryk for sit syn på en eventuel lov om forbud mod udgivelse og salg af »kulørte blade«. Vi citerer et par dagblade:

»Kristeligt Dagblad«: Forhåbentlig har vi inden længe et kontrolorgan, som vi længe har haft det for filmens vedkommende. Det vil unægtelig komme ud i mange vanskelige overvejel-

HVOR SEJLER VI HEN?

Det lader til at have gjort et dybt indtryk på de fleste bladredaktioner, at boligkommissionen har tænkt sig, at lægge skat på den hjemmearbejdende husmoders arbejde. Nu havde man sikkert gået og tænkt ved sig selv, at der ikke i det ganske land fandtes nogen, som var virkelig imod gifte kvinders udearbejde; i det mindste turde de ikke komme til orde. Men se det var der nu!

Nu må man ikke tro, at de »lærde« mennesker slet ikke er klar over, at det i virkeligheden er det bedste for børnene, at moderen er hjemme hos dem i det mindste størsteparten af dagen, *men* det er desværre blevet et dogme, at de fleste kvinder helst ville have udeerhverv, og dette dogme er der ingen der rigtig tør nægte. Derfor står kommissionen så underligt, når den på den ene side vil have at moderen skal være hjemme, men på den anden side skal lade som om, at alle

Vel mødt i...

K.U.K., Stenosgade: Lø-Sø. 4.—5.

Week-end i Asserbo.

Østerbro: On. 9. kl. 20: Vi mødes hos Weis, Vestervoldgade 131. Elsebet Kieler kommer og taler om »lidelsen«.

ser, når det skal afgøre, hvor det er betimeligt at skride ind. Men sligt får ikke hjælp. Tiden er moden til, at der ryddes op.

»Sorø Amtstidende«: Naturligvis har hverken de oprindelige eller senere tilkomne grundlovsfædre tænkt sig, at deres omsorg for presse- og anden ytringsfrihed skulle dække pornografi eller spredning af »åndelig gift« blandt vore børn, og ligesom det dog nogenlunde er lykkede sat definere begrebet pornografi og udrydde den i vore aviser (knap så godt i den såkaldte »skønlitteratur«) må det være muligt at klassificere den åndeligt gift i børnenes læsning og hindre dens spredning.

»Aarhus Stiftstidende«: Den moralske nihilisme, der i de senere årtier har fået vind i sejlene, og de brutaliserende tendenser, der mere og mere modstandsløst er tolererede, kan ikke gå ram forbi under denne drøftelse. Det vil den planlagte kommission forhåbentlig ikke overse, når den kommer igang med arbejdet.

»Land og Folk«: Alle forældre drager omsorg for, at hjemmenes mindreårige ikke har fri adgang til medicinskabets indhold. Lige så nødvendigt er det, at børnene og de unge sikres mod den åndelige forgiftning, der spredes af amerikanske og andre giftblandere.

Jo, de har forstået det — kommunisterne bedst, — og så er disse jo åbenbart yderligere nået til en erkendelse af, at der findes andre giftblandere end de amerikanske (hvilke skal vi lade stå hen ...) — Vi kan være glade og tilfredse!

Pseudonymicus.

vil ud. I sandhed en mærkelig situation.

Det der først og fremmest søges tilvejebragt er, at de kvinder som har udeerhverv lettes i det daglige arbejde i hjemmet så at de kan få tid til at være noget for den øvrige del af familien. Under disse overvejelser er man så kommet i tanke om, at skattepolitikken i vore dage tager så meget af ekstraindtægten, at der ikke bliver råd til, at anvende mange hjælpemidler til husarbejdet. Dette er vist i og for sig rigtigt, men løsningen af problemet er forfærdelig. Man vil nemlig beskutte den hjemmевærende moders arbejde og velsagtens anvende disse midler til at hjælpe de andre: de der arbejder ude.

Der kunne skrives vidt og bredt om disse ting, men da denne lille artikel gerne skulle sætte en diskussion i gang mellem os unge, der enten er gift eller skal giftes, så vil jeg nøjes med at anføre følgende som afslutning: Problemet er i og for sig ikke et spørgsmål om oprettelse af fællesvaskeanlæg i nye og gamle ejendomme, men et spørgsmål om familiens stilling i samfundet.

1) Ønsker man at familien i dag skal være samfundets bærende element? Gør man det bør man ikke opmuntre gifte kvinder til at tage udeerhverv.

2) Er det i vore dage umuligt at skabe så stabil beskæftigelse, at det er nødvendigt, at husmoderen også skal tjene til familiens opretholdelse? I så fald må man naturligvis gribe til så ekstraordinære foranstaltninger, som kommissionen foreslår, men så må man også indrømme, at man har spillet noget nær fallit i beskæftigelsespolitikken.

3) Ønsker man ikke nr. eet og kan man godt løse beskæftigelsen uden de gifte kvinders hjælp, ja så må vi kunne forlange ren besked, for så må der handling til fra alle de, som har vist sig at være uenige med kommissionen.

Dette var måske en noget vidtløftig kommentar, men jeg håber, at det indledende afsnit dækker kommissionens tanker så godt som muligt, samt at artiklen iøvrigt vil kunne give anledning til alle slags indlæg.

O. B.

**KØB DERES
BØGER i**

En løftet pegefinger

For katolske forældre med skole-søgende børn kan det kun være en glæde, at det nu er lykkedes den ener-giske ledelse af *Niels Steensens gym-nasium* at skaffe egnede lokaler i klo-stret på Jagtvejen i København. Med det indvundne gode følger imidlertid — som saa ofte — tillige et tab, idet Københavns katolikker ikke længere får mulighed for at overvære og del-tage i det rige liturgiske liv, som Lio-ba-søstrene førte i netop denne kirke og dette hus. Men: Noget for noget, — og gymnasiet vil jo uden tvivl til fulde opveje det omtalte savn.

Kirken bliver dog liggende, hvor den altid har ligget, og i den har vi et umisteligt vidnesbyrd om *en højt-stående kirkelig kultur*. Ligesom St. Knuds kirke i Fredericia og St. Ansgars kirke i København, er klosterkirken et gedigent arkitektonisk arbej-de, og noget for sig selv. Set på bag-grund af sin tids iøvrigt fattige kirke-arkitektur, står den yderligere som en perle, der bør bevares i sin nuværende skikkelse.

Kirkebygningen og dens inventar (og her først og fremmest *Skikkilds* pragtfulde altertavle) harmonerer i ganske sjælden grad, — behersket, kunstnerisk fint — og samtidig vel-holdt.

St. Lioba-søstrene har hæget om kirken, det er nu op til deres efter-følgere at fortsætte denne linie og be-vare kirkens karakter. Der skal ikke store forandringer til, før harmonien

er brudt — selv et cen-stavelses-ord på et andet stilsprog vil være kata-strofalt.

Som den er nu, vil klosterkirken for gymnasiet være et værdifuldt middel i det karakterdannende arbejde, som også tilstræber at give eleverne en udvidet kunstnerisk horisont og sans for det smukke.

Arkitekten.

*

Kære Peregrinus.

Tak for den lille historie om Deres protestantiske slægtning. Hvor smukt, at der endnu findes protestanter, for hvem altergangen betyder så meget, at rejsen Rom—Bayern ikke er for lang for at fejre den sammen med deres barn, og som samtidig værdsætter Pavens velsignelse så meget, at rejsen Bayern—Rom ikke er for lang for at modtage den.

Skulle man ikke ønske den størst mulige gavn for Deres slægtning både af den åndelige kommunion, hun har modtaget med så stor længsel, og af Pavens velsignelse?

Det ønske, der kommer til udtryk i Deres to sidste linjer, kan jeg ikke dele. Det er næppe udtryk for auten-tisk katolsk ånd.

Jutta Neergaard.

*

**Katolsk
Ugeblad**
i ethvert
katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Organist Siegler fylder 70

Den 10. September fylder St. Mariæ Kirkes Organist Franz Siegler 70 Aar. Det er en af Menighedens trofaste Sløt-ter, som gennem en meget lang Aar-række, først ved Rosenkranskirken paa Frederiksberg og siden ved denne Kirkes Afløser, har tjent Kirken i be-skeden Stilhed med usvækket Kærlig-hed. I mere end 30 Aar har Organist Siegler ogsaa virket som Sanglærer ved katolske Skoler og mindes ogsaa i denne Egenskab af flere Generatio-ner for sin fine musikalske Sans og sin beskedne Trofasthed i Gerningen. Mange Mennesker vil den 10. Septem-ber sende Messens gamle, tro Tjener en taknemlig Tanke og ønske ham end-nu en Aarrækkes fortsat Virksomhed i Kirkens Tjeneste.

En Konvertit.

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«
E. Møller
Borgergade 34 - Telefon 1406
**Stort Udvalg
i Chocolate og Bolcher**

N. Nielsen & A. Brostrøm
Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.
Aut. Vand-, Gas- og Blikkeralergemester
Sanitet - Centralvarme
Algade 5B . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler
KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251
Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen
1. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660
Leverandør til Kamillans Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen
Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.
Tømremester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørrør.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos
Thuén, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836
Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerkliniken i Aalborg

Oskar Nielsen
1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastetvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallør
Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udfører Arb. v. Kamillianerkliniken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog og det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

September:

5. S. 13. Søndag e. Pinse (699—65); 2. Bøn: St. Laurentius Justiniani (1069), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
6. M.† Feria (699—65); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
7. Ti. DOMKIRKENS KONSEKRATION ([77]—113); alm. Præf. (525). — Hvad der i Stillebønnen staar i Parentes, siges kun i selve Domkirken; dette gælder ogsaa i Oktaven. — Denne Fest fejres i alle Kirker og Kapeller som Duplex af 1. Klasse (dog uden Oktav i Ordenskirker med egen Kalender).
8. O. Jomfru Mariæ Fødsel (1069—109); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Adrian ([12]); Præf. (522).
9. T.† 3. Dag i Oktaven ([77]—113); 2. Bøn: St. Gorgonius (1072), 3. Bøn: Jomfru Mariæ Fødsel (1069); alm. Præf. (525).
10. F. St. Nicolaus af Tolentino (1073); 2. Bøn: Oktaven ([77]); alm. Præf. (525).
11. L.† 5. Dag i Oktaven ([77]—113); 2. Bøn: St. Protus og St. Hyacinthus (1073), 3. Bøn: Jomfru Mariæ Fødsel (1069); alm. Præf. (525).
12. S. 14. Søndag e. Pinse.

Tak

På grund af min Romrejse kan jeg ikke nå at takke enhver, som har glædet mig på min jubilæumsdag; derfor ville jeg gerne hermed sige en foreløbig tak. Rob. Groteclaes S.J.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BEJRG Nørrebrogade 27 C, København N; Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

Abonnementpris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Ingen Ordre er for lille til at blive udført omhyggeligt!

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde ved katolske Institutioner

3/4 KAALUNDS SÅBEFABRIKER · KOLDING

Sct. Annæ Kirke

Aftenmesse den første Fredag i hver Maaned Kl. 20.

Novene-Andagt til Vor Frue af den stedsevarende Hjælp hver Lørdag Kl. 19,30.

St. Ansgars Kirke

Kirkevielsesfest, tirsdag 7. september. Kl. 7 og 8 stille messe, kl. 20 Levitmesse med prædiken.

Academicum Catholicum

Søndag 5. september: Medlemmerne opfordres til at deltage i valfarten til Haraldsted.

Valfarten til Haraldsted

Søndag 5. September finder Aarets anden store sjællandske Valfart Sted — og Maalet er Haraldsted, Skuepladsen for Skt. Knud Lavards Martyrium.

Der er Togforbindelse fra København til Ringsted med Afgang fra København H. Kl. 8,00, Ankomst til Ringsted Kl. 8,55. Processionen begynder ca. Kl. 9,00 og man naar frem til Ruinen i Haraldsted ca. Kl. 11,00. Efter Messen er der Hvil, hvorefter Tilbageturen begynder ved 14-Tiden med Ankomst til Ringsted ca. Kl. 16,30. Der afgaar Tog til København Kl. 17,14 med Ankomst til København H. Kl. 18,11.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 · Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig K/linik

KONTANT
JØRGENSEN

ESBJERG · TELEFON 114 (2 Lin.)

Hvarfor

katolsk Presse?

Fordi det er den bedste Maade at bringe Kirkens Stilling til Livets Spørgsmaal og Tidens Problemer ud blandt Menneskene.

Fordi den alene repræsenterer og forsvaret de katolske Synspunkter i Tidens brændende Spørgsmaal vedrørende Ægteskabet, Familien, Skolen og Kulturen, indenfor det økonomiske og sociale Liv overfor den »offentlige Mening«.

Fordi den Side om Side med Prædikestolen er det vigtigste Middel til at belære og holde Katolikkerne orienteret om religiøse og verdslige Problemer.

Fordi den paa mange Omraader har større Mulighed for at kunne komme ind paa Steder, hvor Præsten ikke kan naa frem.

Fordi Kirken ikke kan undvære den katolske Presse i Kampen mellem Tro og Vantrø.

Fordi den taler med Roms Stemme i en Tid, hvor der er saa mange »anderledes-lydende« Stemmer i Æteren — og i Pressen.

HUSK

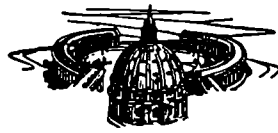
Giro

8 2718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p><i>Gør Deres indkøb i</i> P. Brandts Boghandel <i>Alt i Bøger, Papir m. m.</i> Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri <i>Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Se med Briller</i> fra Special-Optiker EINAR SØRENSEN Baneplassen</p>
<p>Ejvind Lambech KAFFE . VIN . KONSERVERS <i>Møllergade 71 . Telefon 1044</i> Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Liggistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelær Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen Jun. pr. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn <i>Malermestre</i> Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke <i>v/ Arne Jeppesen</i> 1. Kl. s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen <i>Frederiksgade 2</i> Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen <i>aut. elektr. Installatør</i> Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramshørrød 31 . Telf. 2530</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkøby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl. s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Liggistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkøbys nye Boghandel <i>Storegade 5 . Telefon 37</i> Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Gør Deres indkøb i</i> Rigmor Kert's <i>Mode- & Trikotageforretning</i> Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Gør Deres indkøb af</i> FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p><i>Gør Deres indkøb af</i> KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 CHOKOLADE - KAFFE Leverandør til de katolske Institutioner</p>		
<p>Nykøbing F.</p>	<p><i>Gør Deres indkøb af Blomster i</i> Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sødsmælk</i> Tlf. 688 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING - FALSTER</p>	<p><i>Gør Deres indkøb i</i> Østerbro's Ure & Optik v/ Robert Hansen Østerbrogade 14, Telefon 1373 Lev. til De katolske institutioner</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fliskebøen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gødserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværktøed, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

Fører paa Retfærds Vej

Paveskrivelse i Anledning af 1600 Aarsdagen for den hellige Augustins Fødsel

I Anledning af 1600-Aarsdagen for den hellige Augustins Fødsel har den Hellige Fader tilstillet Augustinerordenens Ledelse en Skrivelse, hvori han fremhæver den hellige Augustins og hans Læres Betydning for vor Tid.

Den hellige Augustins Lære er egnet til — hedder det i Skrivelsen — ogsaa at gøre op med vor Tids Vildfarelser. Paven understreger fremfor alt Betydningen af de augustinske Skrifter for dem, der har forladt Sandhedens Vej — de vil i disse Skrifter finde en værdifuld Vejledning for Vejen tilbage til Troen. Og Paven minder i denne Sammenhæng om den senere Kardinal Newmans Konversion. Pave Pius XII henviser ogsaa med Eftertryk til den Betydning, som den hellige Augustin har for dem, der vil fri sig af Syndens Lænker. »Den hellige Augustins Skrifter burde anspore enhver til at vandre ad Retfærds Vej« (KNA).

Kardinal Schuster død

Ærkebiskoppen af Milano, Kardinal Ildefonso Schuster, er afgaaet ved Døden efter faa Dages Sygdom, 74 Aar gammel.

Kardinal Schuster, som tilhørte Benediktinerordenen, var født i Rom i 1880. I 1929 udnævnte Pave Pius XI ham til Ærkebiskop af Milano og tildelede ham samme Aar Kardinalshatten (KNA).

Pax Romana-Kongressen i Schweiz

I Nærværelse af et betydeligt Antal repræsentative Personligheder samledes Deltagerne i Aarets Pax-Romana-Kongres til det afsluttende Møde i Luzern sidste Søndag. Pax-Romanas Præsident, Kaspar Kallan, Danmark, hilste Gæsterne og talte derpaa om Pax-Romanas Maal som et kristent Fællesskab, en Fredsbævegelse, der ser sin Mission i at omforme vor Tid og føre den tilbage til Kristus. Mødets Hovedtale holdtes af Nationalrat Dr. K. Wick og Ennet var: »Det kristne Samarbejde i det offentlige Liv — Tolerancens Problem«. Den kristne Akademikers Standpunkt overfor disse Spørgsmaal hvilede paa hans Verdensanskuelse, og Taleren kom derpaa ind paa Problemet Tolerance paa Skolens og Konfessionernes Omraade. »Dogmatisk Intolerance« og »borgerlig Tolerance« maa holdes ude fra hinanden — det gælder ikke om at tolerere Vildfarelser, men om at tolerere Mennesker, der er henfalden til Vildfarelser (KIPA).

URBI ET ORBI

Radio Vaticana ved de Gasperis Død:

Gud og Kirken det centrale i de Gasperis Politik

Efter den højtidelige Rekvieesmese, som Roms Generalvikar, Kardinal Micara, celebrerede i Roms historiske Jesuiter-Kirke il Gesu, bisattes den store italienske Statsmand Alcide de Gasperi i San Lorenzo-Basilikaen uden for Murene. Romerne bragte deres forhenværende Statschef det sidste Farvel, da Kisten førtes gennem Byen fra il Gesu til San Lorenzo: i titusindvis havde Roms Indbyggere taget Opstilling langs Sørgeløgets Rute, og adskillige græd, da Kisten førtes forbi dem.

I Sørgehøjtidelighederne deltog den italienske Statspræsident Einaudi, Ministerpræsident Mario Scelba i Spidsen for hele Regeringen. Førerne for samtlige politiske Partier i Italien inklusive Kommunisterne og Venstresocialisterne, Senatet og det romerske Kabinet samt det samlede diplomatiske Korps med den Apostoliske Nuntius i Spidsen, Vatikanets Delegation lededes af Prostatsekretær Montini og det Hellige Kollegiums Dekan, Kardinal Tisserant. (KNA)

*

Med Anledning af Alcide de Gasperis pludselige Død udtalte Radio Vaticana bl. a. følgende:

Ganske uventet er Alcide de Gasperi gaaet bort nu til Morgen. Det blev ham ikke forundt at skue Resultaterne af de Bestræbelser for Europa, som han havde ført med saa stor social Hengivenhed og Tillid. Ganske vist var han blevet fysisk træt, men han var stadig moralsk usvækket trods over 40 Aars Kamp paa den politiske Arena. Afdøde kendte sine Fjender og turde se dem lige ind i deres aabne Aasyn. Som Menneske maatte han vel mere end en Gang løvende føle sine Maal og Midlers tunge Skæbne, men som overbevist Kristen og aktiv Katolik kendte han ikke til Tøven i Valget af sine Maal og de Metoder, som Samvittigheden forlanger under ethvert Regime og under det sociale Retsomraades mest forskellige Former. Gud, Kristus og Kirken dannede Rygraden i hans Standpunkt.

Ved den sidste Kongres i Napoli krævede de Gasperi en hel og fuldstændig Indordning under Kirken og en ufortøvet Tilslutning til de moralske og sociale Anvisninger, der indholdes i de pavelige Encyklikaer.

(KIPA)

Mariakongregationernes Verdenskongres i Rom

Mariakongregationernes Verdenskongres i Rom staar nu for Døren: i Dagene 8.—12. September samles i den evige Stad Repræsentanter for ikke mindre end 57 Nationer, deriblandt Danmark.

Den Hellige Fader vil i Anledning af Kongressen afbryde sit Ophold i Castelgandolfo og aabne Kongressen 8. September med en Tale i Peterskirken Kl. 18. Iøvrigt fejrer den Hellige Fader i Aar sit 60-Aars Jubilæum for sin Optagelse i den ældste romerske Mariakongregation, 9. September om Aftenen bliver der afholdt en Nationernes Aften paa Piazza Siena, hvor Repræsentanter for de forskellige Lande vil synge deres Hjemlands Mariasalmer, og 10. September arrangeres der en stor Lysprocession — for de forfulgte Kristne bag Jerntæppet — der drager fra Basilikaen Sta: Maria Maggiore til Colosseum.

Delegationer fra Maria-Kongregationer over hele Verden deltager iøvrigt i Festlighederne, der afholdes paa Peterspladsen 1. November i Anledning af 4-Aarsdagen for Forkyndelsen af Dogmet om Marias Optagelse. Centralkomiteen for Maria-Aaret har allerede udsendt Indbydelserne. Ved denne Lejlighed samles alle de romerske Mariavalfartssteders Faner paa Peterspladsen, og den Hellige Fader forkynder da Indstiftelsen af den liturgiske Fest for »Himmeldronningen«. (KNA)

Katolske Bisper tvinges ind i »patriotisk Folkefront« i Ungarn

Radio Budapest har udsendt en Meddelelse om, at to katolske Biskopper har deltaget i en Kongres for »Udvidelse« af den saakaldte »Nationale Front«. Det drejer sig — ifølge den kommunistiske Sender — om Ærkebiskoppen af Eger, Mgr. Julius Czapiak, samt Biskoppen af Csanad, Mgr. Andrew Hamnas. Blandt de øvrige Deltagere i Kongressen nævnes: Præsident Istvan Dobi, Partiføreren Matyas Rakosi, de kommunistiske Biskopper Albert Bereczky og Janos Peter, den lutherske Biskop Lajos Veto, Lederen af de saakaldte »patriotiske Gejstlige«s Sammenslutning, P. Miklos Beresztoczy samt en tidligere katolsk Journalist ved Navn Gyorgy Parrogi, der er kendt for sin regeringsvenlige Indstilling.

I kirkelige Kredse i Wien erklæres det, at det ikke har været muligt at bekræfte den kommunistiske Radiosenders Meddelelse, og man henviser til, at de ungarske Biskopper ikke nyder nogen Frihed, og at det derfor meget mulig kan tænkes, at begge de nævnte Biskopper er blevet tvunget til at deltage i Kongressen. (KIPA)

Katolsk

Ugeblad

12. September 1954
102. Aargang
Nr. 37

Omkring
EN FILM UDEN
SUCCES

Apropos Voltaire

Arbejderpræsterne har
faaet ny Statut

Kardinal Schuster
in memoriam

Værdifuldt Fund i Island

For lidt og for meget fordærver alting

Vi Katolikker beskyldes for mange sære Ting, vi aldeles ikke er skyldige i. En af dem er den aabenbart meget grimme Ting, der hedder »Propaganda«. Igennem Slægtled har vi hørt anderledes tænkende fnyse over disse Katolikker, der altid er ude efter at kapre Tilhængere med diverse Lokkemad. Det har i hvert Fald her i Danmark haft til Følge, at vi har foretrukket at gaa ekstra stille med Dørene. Det har i Virkeligheden aldrig været slemt med vor Paagaahenhed, men efterhaanden har den idelige Tale om »katolsk Propaganda« gjort os til nogle af denne Verdens mindst propagandistiske Mennesker. Vi er som Gruppe betragtet mere end tilbageholdende, endogsaa med at svare paa Angreb, ja tilmed paa direkte Forespørgsler.

Det er sikkert at overdrive et iøvrigt fornemt Væsen. Men dertil kommer, at om det muligvis i en vis Periode har været tidssvarende, er det sikkert ikke Tilfældet i Dag. Katolikker, der kommer i Kontakt med mange uden for vor egen Kreds, ved alle at berette om et voksende Antal Mennesker, der ligefrem bebrejder os, at der er saa lidt Propaganda i os. Hvem har ikke hørt en Bemærkning som denne: »Vi er saa mange, der er i Vildrede. At spørge Folkekirken har vi prøvet, men Resultatet blev kun endnu større Vildrede, fordi Folkekirken talte med alle Babelforvirringens Tunger. Saa lyttede vi efter jer — men I sagde ikke noget. I gjorde ikke Forsøg paa at naa os. Og søgte vi jer, hvilken Ængstelse for endelig ikke at være paa-trængende ...« Eller som en Konvertit sagde til den, der skriver disse Linier: »Det var svært at blive Katolik. En Overgang var jeg ved at opgave det, fordi jeg troede, at I slet ikke vilde have mig. Jeg fik Svar, da jeg spurgte, men de blev givet saaledes, at jeg nærmest fik Indtryk af, at jeg var besværlig, og at I lige saa gerne var fri for at hjælpe mig. Det var først, da jeg gik til en Præst og sagde, at jeg øn-

(sluttes paa Bagsiden)

Gennem den kæmpemæssige Urskive i Klokkeetaarnet i Gent, ser man ned over Byen med St. Bavo-Kirken i Forgrunden.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/s

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/s
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforet. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landsretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen
Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Lærebjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen *Glarmester*
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforstkr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
Muremester- og Entreprenørforr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

**We-Pe
PRODUKTER**

Worning & Petersen
BYGGERI & MALERIER

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damse 2043
Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo
*1.a Coursvej 3
København F*
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

EN FILM UDEN SUCCES

Filmen om Fatima — den Film, der blev vist for Børnene under Pinsestævnet sidste Aar og som udenfor vore Grænser har været en af Aarets mest besøgte Film — har været vist i København. Det kunde paa Forhaand siges, at det ikke var en Film, der vilde vinde Publikumstække og at den danske Filmkritik vilde have svært ved at »goutere« den. Emnet ligger dansk Mentalitet fjernt og kunstnerisk kunde den næppe heller komme helt paa Højde med »Sangen om Bernadette«. Budskabet fra Fatima — ikke »Eventyret om Fatima« — har jo desværre ingen Klangbund i Danmark, men det tjener imidlertid Kunstneren og Idealisten Carl Th. Dreyer til megen Ære, at han overhovedet turde vove at gøre Forsøget med at bringe den frem paa Lærredet i København — omend han utvivlsomt har maattet kunne forudse Resultatet.

Den Skæbne, som er blevet — og Himlen aabned sig« til Del, giver imidlertid Anledning til nogle almene Overvejelser om hvorfor Menneskene af 1954 i det hele taget gaar i Biografen.

Der synes idag hos det moderne Menneske at herske en udpræget Tendens for ikke at sige en virkelig Trang til at vende den moderne Saglighed Ryggen: i det daglige Liv er Mennesket saa at sige klemt inde i et Net af Saglighed, og der viser sig derfor en uvilkaarlig Trang til at »flygte fra Hverdagen« og hengive sig til sine egne Drømme. Heri maa man da ogsaa søge Aarsagen til, at langt de fleste Mennesker idag gaar i Biografen mere med Følelserne end med Forstanden. Og det benytter Filmsproduktionen sig selvfølgelig af. Langt den største Del af dem, der gaar i Biografen, er ikke i Stand til at skelne mellem ægte Følelse og Sentimentalitet, og det er hævet over enhver Tvivl, at det er Ønsket om at vende den trivielle, graa Hverdag Ryggen, der er en af de væsentligste Aarsager til vor Tids enorme Søgen mod Biograferne. Biografer er en Slags »Drømmefabrik«, hvor man kan blive præsenteret for sine Drømme om Rigdom og Kærlighed og Succes og Skønhed — kort sagt: en Flugt fra Virkeligheden og ind i Illusionens Verden, som oftest dog med det Resultat, at man forlader Biografen endnu fattigere end man kom, og vender desillusioneret tilbage til Livets helt, helt anderledes Virkelighed.

Heri ligger da ogsaa Faren ved Filmen. Men ligesaa vel som Filmen har sin store Andel i vor Tids moralske Bølgedal, saaledes kan den dog ogsaa benyttes til at bringe virkelig Glæde og Adspredelse ind i Hverdagen. Den kan — som vor Tids Masseunderholdningsmiddel — udfylde en værdifuld Opgave, dersom den formaar at bringe Afspænding, Glæde og Fantasi til vor Tids Mennesker, som ikke med Urette hungre herefter. Og det er denne Side af Sagen, som det »Inter-

nationale katolske Filmbureau« — OCIC — søger at tage sig af saavel gennem Produktion som gennem Vejledning.

En Statistik viser imidlertid, hvad det er for Scener og Billeder, der er de mest gængse i Filmen af idag: 10 pct. er Naturoptagelser, 10 pct. Optagelser af Luksusautomobiler, 20 pct. af Dansescener og andre Festligheder, 20 pct. af Moral- og Familiecener, 30 pct. af Nærbilleder af Kys og Dameben! Et Rundspørge gav for-

nylig til Resultat, at 70,3 pct. af samtlige Biografgængere foretrak Kærligheds-, Kriminal-, Revue- og Musikfilm og kun 9,7 pct. Problemfilm og 6,5 pct. Kulturfilm. Det amerikanske Gallup-Institut har ligeledes foretaget et Rundspørge om »hvorfor gaar De i Biografen«, og Resultatet heraf var i korte Træk saaledes: 31 pct. ser en Film for Indholdets Skyld, 26 pct. fordi den ene eller anden Filmstjerne har deres Interesse, 25 pct. fordi de lod sig forlede af Kritiken over Filmen.

Filmstilerne spiller en enorm Rolle, og derfor vælger man da ogsaa de mest »trækkende« Titler. Et ganske særligt Indtryk synes — i hvert Fald efter Hyppigheden at dømme — de

14. Søndag efter Pinse

12. September 1954

KØDET OG DETS LYSTER KORSFÆSTET

(Pauli Brev til Galaterne . 5)

En af de smukkeste Opgaver, der paahviler enhver, hvis Gerning det er at skulle forkynde det glade Budskab, er at oversætte, er Kunsten at gengive Kristi Ord med sine egne Ord, at gøre Hans Anliggender tilgængelige for vor Forstand. Men det er en saare vanskelig Opgave. Det drejer sig jo simpelthen om intet mindre end at gøre Vor Herr til en af vore samtidige, at slaa Bro mellem »i hine Dage« og »vor Tid«, at opspore det tidløse, det historiske, det blivende i Forholdet mellem Gud og Menneskenes Børn.

Et Eksempel paa, hvor vigtig og vanskelig en saadan Bestræbelser er, giver Dagens Epistel os i Beretningen om Kødets Begæringer og Aandens Modstandere — og for den Sags Skyld ogsaa mange ængstelige Kristne har oversat »Kød« med »Legeme« og »Aand« med »Sjæl« og ment i den Hellige Skrift at maatte finde en principiel Legemsfjendskab hos Kristendommen, eller i hvert Fald en udpræget Mistro overfor Legemet. Men saadan er det slet ikke. Afgudsdyrkelse, Fjendskab og Misundelse er Synder, som begaas af Menneskeaanden og ikke af Legemet, men Paulus beregner dem ikke desto mindre til »Kødets Gerninger«. Den hellige Paulus' samtidige forstod imidlertid ved Ordet »Kødet« hele Mennesket, med Legeme og Sjæl.

Menneskene vil saa gerne harmløsgøre det Onde — man taler om en lille Dødsynd, om en lille Løgn, om et lille Sidespring — man ynder at gøre Synden til en elskværdig Pantomime. Men vi Kristne er saa afgjort ikke humørforladte Moralister — intet er os mere ubehageligt end Panderynker og en løftet Pegefing. Det, den hellige Paulus vil, er imidlertid at rødde Menneskers Værdighed ved at hænge de almenmenneskelige Skrøbeligheder ud — de mangehaande »smaa« og tilsyneladende »uskyl-dige« Udløbere af Seksualitet: Utugt, Urenhed, Skamløshed, Vellyst — Ugudelighedens Følgesvende: Afgudsdyrkelse og Overtro — Ukærlighedens Personificering: Fjendskab, Kiv, Misundelse, Had, Vrede, Trætte, Tvædragt, Avind — og Umaadholdet, som dikteres af Bug og Gane: Fraadseri og Drukkenskab. Her findes der ingen forskønnende eller formildende Omstændigheder: de, der gør sig skyldige i sligt, kan ikke ind-gaa i Guds Rige. Det er hverken til at misforstaa eller diskutere om. Alle Forsøg paa at komme til Kompromis med »Kødet«, strander med disse Ord. Derfor har de Kristne — d.v.s. de Mennesker, der adlyder Kristus — ikke blot hængt »Kødet« ud, men ogsaa naglet det til Kristi Kors.

Men hvad er saa »Aanden«? Det er — siger Paulus — Kærlighed, Glæde, Fred, Taalmodighed, Mildhed, Godhed, Langmodighed — Menneskemunden finder ikke Ord nok til at skildre Aandens Frugter. Har vi maaske ikke hjerteløse, nervøse Mennesker nok, som forpester Tilværelsen? Længes ikke hele Verden efter Mennesker, som ejer Fred, Taalmodighed og Godhed? Hvem andre skulde vel kunne effektuere dette, hvis ikke vi Kristne skulle kunne? »Vandrer derfor i Aanden, lad jer lede af Aanden,« raaber den hellige Paulus. Den, der lader sig lede af Aanden, staar ikke længere under Loven, men gør af egen Drift det, som Gud ønsker. Aah, I »nøjsomme« Kristne! I anser jer selv for Helgener efter en flygtig Samvittighedsransagelse — men det er først Begyndelsen til Livet »i Aanden«. Menneskets Forvandling fra »Kød« til »Aand« er lang og trang og sker ikke uden Kampe og Ofre — men det er Umagen værd! Amen.

Sognepræsten.

Titler at udøve, som fremstiller Kvinden i et pikant Lys. Man behøver blot at se Annoncerne igennem: Den blonde Lokkefugl, Kærlighed til Købs, Synderinder, Skandale i Pige pensionatet, Dekameron-Nætter m. v. Og Valget af »trækkende« Titler er aabenbart saa afgørende for Tilstrømningen til en Film, at man i flere Tilfælde har forsøgt at forsyne religiøse Film med Titler af denne Art. I Tyskland forsøgte man — for blot at nævne eet Eksempel — at døbe Filmen »Gud har Brug for Mænd« om til »Syndernes Ø«, og hvor mærkværdig og tvivlsom en saadan Foreteelse maaske forekommer os, saa maa man dog overveje, om det alligevel ikke er bedre at søge at vinde en Masse Mennesker for en virkelig god Film ved en saadan trækkende Titel, end det er at lade den løbe for tomme Bænke med en seriøs Titel.

At en saadan Praksis imidlertid har sine Grænser, kan man sige sig selv, især naar det udarter til en smagløs Propaganda eller spiller paa lavere Streng i Menneskets Underbevidsthed.

Hvorfor gaar Ungdommen i Biografen? spørger man. Man har konstateret, at Ungdommen paa denne Maade søger Besked om alt det, som de voksne forholder dem og som den mener at mangle i egen Erfaring. Ungdommen betragter Filmen som Porten ind til Livet. Eksempel: Opdragerne

ignorerer ofte Ungdommens Behov for Oplysning og Belæring paa det sexuelle Omraade. Her ligger et meget stort Problem. Man søger at forbyde Smuds og Snavs, men Ungdommen er der med sin Nysgerighed og berettigede Krav om Belæring. Man maa søge at besvare denne Nysgerrighed paa positiv Maade. Ungdommen vil se Sensationer, vil se, hvordan man bryder ind, hvordan man naar Succes. Den lader sig imponere af Filmshelten, ogsaa af Forbrydertypen, som forstaar at overvinde alle Vanskeligheder. Det er her at Faren ved de daarlige Film ligger: i Mangel af egen Livserfaring ser Ungdommen ikke paa disse Film med samme Kritik som den voksne. Og desuden gør Filmen et meget dybere Indtryk paa det ungdommelige Sind end paa det ældre, modne Menneske.

I USA gjorde man i Aarene 1929—1932 følgende Eksperiment: man lod Publikum gengive Indholdet af den Film, de havde set, umiddelbart efter Forestillingen. De voksne Kvinder gengiver 87 pCt. af Indholdet, den ældre Del af Ungdommen 70 pCt. og Børnene 50 pCt., og saa spurgte man efter en Maanedes Forløb de samme Personer endnu engang — med det Resultat, at de voksne for det meste ikke længere havde nogen Erindring om Filmen, medens en ikke ubetydelig Del af de unge stadig var i Stand til at gengive Indholdet.

Liobasøstrene

I Sommerens Løb er Liobasøstrene fraflyttet Klosteret paa Jagtvejen og bor nu i Valby i »Hoffmannsminde«. Gudstjenestetiderne hos Søstrene (»Den hellige Families Kapel«) er fra nu af om Søndagen Kl. 8 Højmesse. (tidligere Kl. 7½) og Kl. 15 Vesper. Søstrenes Telefonnummer er 301155.

Valfarten til Haraldsted

Den genoptagne Valfart fra Ringsted til Haraldsted fandt Sted i Søndags, d. 5. September, og var begyndt af det smukkeste Sommervejr. I Valfartskaren var især Roskilde Menigheden godt repræsenteret, men ogsaa Ringsted, Taastrup, Lyngby og København havde taget mod Indbydelsen til at deltage i Valfarten til Ruinerne af Helligdommen, som rejstes til Minde om Sjællands Værnehelgens Martyrdom. Yderligere var som sædvanlig Malmø-Katolikkerne mødt op med Fane. De ofrer gerne 2 Dages Rejse paa Valfarten. Messen i Ruinen læstes af Ringsteds Sognepræst, Pastor van den Hoek.

Valfarten vil nu atter blive afholdt hvert Aar, og Deltagelsen vil sikkert Aar for Aar være stigende.

ORIENTERING

OMKRING VOLTAIRES DØDSLEJE

Vor korte Meddelelse forleden om det nye Lys, der gennem en Artikel i »Figaro Litteraire« (d. 7. August) er kastet over Voltaires Død, har vakt megen Interesse. Flere Læsere har skrevet til os og citeret den ene eller anden af ældre Fremstillinger af den meget omdiskuterede Sag.

Man har vidst, at Voltaire d. 2. Marts 1778 tilbagekaldte sine Vildfarelser overfor en Præst, Abbé Gaultier (som havde været Jesuit og efter Ordenens Ophævelse virkede som Kapellan ved det parisiske Hospital for uheldbrede-lige), og at han først døde d. 30. Maj samme Aar. Hans ateistiske Venner, først og fremmest d'Alembert, har fra første Færd sat alt ind paa at gøre Tilbagekaldelsen til en spottende Gestus, og har i den Hensigt taget sig almindelige Krav til Sandfærdighed og Objektivitet meget let. Men en Del Katolikker har med lignende Partiskhed og tendentiøs Behandling af skriftlige og mundtlige Vidnesbyrd opdigtet en Døds-scene af det uhyggeligste og ligefrem uappetitligste Indhold. Men hvor meget man end fra begge Sider har sværet sine Modstandere, er det ejendommeligt, at Abbé Gaultiers redelige kristne Hensigter og Hæderlighed i Referatet af, hvad der skete, omtrent det eneste, ingen har draget i Tvivl.

Tilbagekaldelsen har som sagt altid været bekendt. Fra ateistisk Side har

man ment, at Voltaires Vægning ved i Tilknytning til det aflagte Skriftemaal at modtage Alterets Sakramente, beviser at han intet mente med Tilbagekaldelsen, men at denne var paa Skrømt for enten at opnaa en kirkelig Begravelse og ikke »kastes paa Skarn-dyngen« — eller for at drive Gæk med en naiv Præstemand.

I saa Henseende er det rigtigt, at han frygtede »Skarnsyngen«, og at hans Rejse til Paris inuligt har været bestemt ved Haabet om her lettere at kunne opnaa en kirkelig Begravelse end hjemme i Ferney. Det er imidlertid ogsaa klart, at Abbé Gaultiers Henvendelse til Voltaire var en spontan Handling fra Præstens Side. Han kom ikke i andres Ærinde, og Voltaire sikrede sig dette. Først da laante han Præsten Øre med Tilbagekaldelsen som Resultat. Hans Ord, da han vægrede sig ved at kommunikere, forklares fuldt ud og med størst Rimelighed som et Udtryk for, at han, der til Staldighed spyttede Blod, ikke vilde være i Stand til at beholde Sakramentet i sig og ikke ønskede at besudle det.

Imidlertid blev hans Tilstand bedre og Dødens Komme udskudt i næsten tre Maaneder. Ateisterne har i hans delvise Tilbagevendende til sit gamle Liv i denne Periode set et Udtryk for, at han ikke havde ment noget med, hvad han sagde til Abbé Gaultier. Og

da denne umiddelbart før Dødens endelige Komme atter opsøgte ham (sammen med den ganske anderledes sindede Sognepræst fra Saint Sulpice), talte Voltaire delvis i Vildelse og viste Vrede mod Sognepræsten. En Bemærkning om ikke at ville vide af »dette Menneske«, er blevet fortolket som gældende Kristus, men hele Scenen ved Sygesengen peger paa, at det var Saint-Sulpices Sognepræst, han afviste. Om andet end en ganske almindelig Døds-kamp foreligger intet første-haands Vidnesbyrd.

Det, der nu er sket til Sagens yderligere Opklaring, er simpelthen det, at det er lykkedes M. Jacques Donvez at finde Abbé Gaultiers originale Breve, haade dem til Voltaire og det, hvori han modtager Ærkebiskoppens Tilladelse til at besøge den døende, som har vist sig villig til at modtage ham. Selve Tilbagekaldelsen er ogsaa fundet og afviger i nogle Enkeltheder (bl. a. deri, at Voltaire kalder Abbé Gaultier »min Skriftefader«) fra de hidtil kendte Gengivelser. Det er ved Fundene endvidere blevet fastslaaet, at Præsten i Maanederne før Voltaires Død oftere gentog sine Besøg, og at Voltaire gentog sit Skriftemaal umiddelbart før sin Død d. 30. Maj.

De nyeste Fund ændrer ikke det Billede, som Alfred Noyes i 1936 gav af den berømte Skribents sidste Timer i sit store Værk »Voltaire«, men de umuliggør enhver Tvivl, der endnu maatte have været til Stede om, at Voltaires Udsoning med Kirken var op-rigtig.

TAK TIL GUD FOR FRELSE I FARENS STUND

Opfordring til taksigelse.

1. Lov Herren, thi han er god, thi hans barmhjertighed varer evindeligt.
 2. Således skal Herrens genløste sige, de, som han løste af fjendens hånd,
 3. og som han har samlet fra landene, fra øst og vest, fra nord og syd.
- A. Tak for frelse i fire slags farer.*
- I. Tak for frelse fra hungersdøden i ørkenen.*
4. De fo'r vild i ørkenen og fandt ikke vej til en beboet by.
 5. De led hunger og tørst, deres livskraft var ved at hendø i dem.
 6. Da råbte de i deres nød til Herren, og han frelste dem af deres trængsler.
 7. Han førte dem ad den rette vej, så de kom til en beboet by.
 8. Nu skal de takke Herren for hans barmhjertighed, for hans undergørgninger mod menneskenes børn.
 9. Thi han mættede de hungrende og kvægede de sultne med mangehånde goder.
- II. Tak for frelse fra det mørke fængsel.*
10. De sad i mulm og mørke, bundne i pine og jern,
 11. fordi de havde trodset Guds ord og ringeagtet den højestes råd.
 12. Da knugede han deres hjerte med kummer, de snublede, og der var ingen, der hjalp.

13. Da råbte de i deres nød til Herren, og han frelste dem af deres trængsler.
 14. Han løste dem ud af mulm og mørke og sønderrev deres lænker.
 15. Nu skal de takke Herren for hans barmhjertighed, for hans undergørgninger mod menneskenes børn.
 16. Thi han sprængte porte af kobber og sønder slog slåer af jern.
- III. Tak for frelse i svær sygdom.*
17. De var syge på grund af deres syndige vandel og blev pint for deres ugørgninger.
 18. De væmmedes ved al slags mad og kom dødens porte nær.
 19. Da råbte de i deres nød til Herren, og han frelste dem af deres trængsler.
 20. Han sendte sit ord for at læge dem og frelse deres liv fra graven.
 21. Nu skal de takke Herren for hans barmhjertighed, for hans undergørgninger mod menneskenes børn, ofre lovprisningsofre og med jubel forkynde hans gørgninger.
- IV. Tak for frelse i havsnød.*
23. Søfolk, der var taget ud på havet for at drive handel på de vældige vande,
 24. blev vidne til Herrens gørgninger og hans underværker på dybet.
 25. Han bød, og et stormvejr brød løs, der tårnede bølgerne op.
 26. De kastedes op mod himlen og styrtede ned i dybet. Deres mod svandt i ulykken.
 27. De tumlede og ravede som drukne, slugt ned var al deres visdom.
 28. Da råbte de i deres nød til Herren, og han frelste dem af deres trængsler.
 29. Han gjorde stormvejr til blid luftning, så havets bølger blev stille.
 30. Og de blev glade, fordi bølgerne

- lav, og han førte dem til den havn, de søgte.
31. Nu skal de takke Herren for hans barmhjertighed, for hans undergørgninger mod menneskenes børn,
 32. Og de skal berømme ham i folkets forsamling og lovprise ham i de ældstes råd.
- B. Guds forsyn bestemmer både fremgang og modgang.*
33. Floder gjorde han til ørken og vandkilder til øde land,
 34. frugtbar jord til saltsteppe for ondskabens skyld hos dem, der bor der.
 35. Ørken gjorde han til en sø med meget vand, øde land til vandkilder.
 36. Der bosatte han de sultne, og de grundede en by til at bo i.
 37. De tilsåede marker og plantede vinbjerge og høstede afgrødens frugt.
 38. Og han velsignede dem, og de blev såre mange, og han gav dem rigeligt med kvæg.
 39. De blev få og slået til jorden under ulykkers og modgangs tryk.
 40. Men han, som udøser hån over fyrster og lader dem rave i ørkenen uden veje,
 41. løftede den fattige op af hans nød og gjorde slægterne talrige som hjerne.
42. De fromme ser det og glæder sig, men al ondskab må lukke mund.
 43. Hvem er viis, så han mærker dette og nøje overvejer Herrens mangfoldige miskundhed?

Da der i de indledende vers tydeligt henvises til det babyloniske fangenskab, har man lov til at se i salmens første del fire symbolske beskrivelser af Israeliternes ulykker i landflygtigheden. Man får en levende fornemmelse af, hvor stor menneskelig nød kan blive, og hvor umuligt det er for os at frelse os selv. Salmens anden del skildrer så, ligeledes ved hjælp af billeder, hjemkomsten til det Hellige Land og genopbygningen af samfundslivet.

Vers 4. Den »beboede by« er billedet på fædrelandet, Palæstina.

V. 10—11. »Fængslet« symboliserer fangenskab i Babylonien, som var straf for stor synd.

V. 20. »Ordet« er her personificeret og opfattes som et bud, ganske som i Sl. 147,15 og hos Isaias. 55, 10. f.

V. 25—27 minder om profeten Jonas i havsnød. Jon. I, 4—15.

V. 32. »i de ældstes råd«, nemlig ved byporten, hvor de ældste samledes for at holde retsmøde. Ruth. 4, 1 ff.

V. 33—41. Skønt disse vers let kan forstås som Guds forsyn i al almindelighed, synes de dog her at handle om folkets hjemkomst fra Babylonien og dets genopståen som ordnet samfund i Palæstina. Med de samme billeder skildrer også Isaias denne begivenhed. Is. 35, 7. 41, 18. 41, 15. 50, 2.

V. 40. »Hån over fyrster«. Det samme læses i Jobs bog: 12, 21. 24 b.

V. 43. Hos profeten Oseas står der: »Hvem er så viis, at han fatter dette, så klog, at han ved det?«

KATOLSKE KIRKE-SILHOUETTER

47.

Paa en stille Villavej paa Frederiksberg (Kastanievej) ligger Elisabeth-Søstrenes Hjem for ældre Søstre. En Tilbygning til Villan viser med et Kors paa Tagryngningen, at her er indrettet et Kapel. Kapellet indviedes i December 1903.

For os kristne er salmens indhold et billede på den frelse, som Guds Søn, Jesus Kristus har forskaffet os ved sit dyrebare blod. Gennem ham er vi blevet friet ud af modbydelige lasters ørken, af syndens og Satans slavelænker, af en sygdom, som menneskelig lægekunst ikke kan helbrede, og af lidenskabernes rasende bølger. Kristi nådes vande har gjort vore hjertes frugtbare til gode gerninger, der bliver til evighedsværdier, og vi samles i Kristi Kirke, som er en by, sikker og trøstefuld at bo i.

F. K.

ANSIGTET

Kardinal Ildefons Schuster

I forrige Uge døde — som meddelt i en Del af Ugebladets Oplag sidste Uge — *Kardinal Alfredo Ildefonso Schuster*, en af det italienske Episcopats mest betydelige Skikkelser. Med hans Bortgang har Verdenskirken mi-

nedikts Orden og senere erhvervede sig den filosofiske og teologiske Doktorgrad ved Benediktiner-Kollegiet San Anselmo.

I 1904 blev han præsteviet, og efter at have beklædt forskellige Poster indenfor Ordenen valgtes han i 1918 til Abbed i St. Paul. Han fik yderligere betroet vigtige Opgaver, saa som Generalprokurator for Monte Cassino-Benediktinerne samt som Raadgiver for Rituskongregationen. Samtidig fungerede han som Professor i Liturgi og Kirkehistorie ved San Anselmo og blev af Pave Pius XI udnævnt til Præsident for den pavelige Kommission for Kristen Kunst. I Juni 1929 blev Schuster udnævnt til afdøde Kardinal Tossi's Efterfølger som Ærkebiskop for Italiens største Diocese Milano og umiddelbart efter — 15. Juni 1929 — tildelte den Hellige Fader ham Kardinalværdigheden.

Kardinal Schusters fremragende kirkepolitiske Betydning kom især frem under den anden Verdenskrig og efter denne paa Baggrund af den kommunistiske Trusel i det ny Italien. Allerede før Krigens Afslutning virkede han som Mellemed mellem Partisanerne og den fascistiske Militi i Nord-Italien, og efter Sammenbruddet arbejdede han med samme Iver for Bilæggelsen af Stridigheder mellem tidligere Modstandere — og enhver, der kender lidt til italiensk Psyke, kan forestille sig Vanskelighederne derved — samt for Frigivelsen af Internerede og Krigsfanger. Paa det liturgiske Omraade gjaldt hans Arbejde

især Udforskningen af den ambrosianske Liturgi.

En usædvanlig og enestaaende Viljestyrke og en ægte benediktinsk Livsførelse satte ham i Stand til at præstere et ganske overordentligt apostolisk Virke trods sin sarte Konstitution og svage Helbred. Under hele Krigen forblev han i Milano og tog sig med enestaaende Offervilje af Luftkrigens Ofre. Under de sidste Kampe forsøgte han at mægle for at spare den store norditalienske Industriby for yderligere Lidelser og Ødelæggelse og var derfor Genstand for Angreb baade fra Fascister og Kommunistier indtil Kendsgerningerne om hans Virke blev offentliggjort efter Krigen. Som en af de allerførste erkendte han midt i Sammenbruddets Virvar den Fare for hele Europa, som især truede Italienerne ved de kommunistiske Infiltrationsmanøvrer. Utrætteligt advarede han mod den stadig kraftigere og kraftigere Fare, der viste sig ved Valgene i de store norditalienske Industriomraader. Han kaldte sammen til Kæmpedemonstrationer paa Domkirkepladsen i Milano og tog her selv til orde; han formanede i Hyrdebrevet og traf andre kirkelige Forholdsregler for at afvende Faren, som især kom til Udtryk i en Art salønkommunistisk Virksomhed samt ved at man fra det offentlige Side søgte at tillægge Kommunismen en Slags Harmløshed, der var mere end farlig. Ved disse Lejligheder viste det sig atter og atter, at den kommunistiske Flodbølge først brydes ved Petri Klippe. Hans Mod-

Kardinal Schuster

stet en Apostel — og Italien beklager Tabet af en af sine mest markante Bispeskikkelser kort efter Tabet af en stor katolsk Statsmand. Kardinal Schuster døde i sit 75'ende Leveaar, 50 Aar efter Modtagelsen af Præstevielsens Sakramente og efter i 25 Aar at have varetaget Ledelsen af Ærkebispedømmet Milano samt have baaret Kardinalshatten i et kvart Aarhundrede.

Alfredo Ildefonso Schuster var født i Rom 18. Januar 1880 som Søn af en Officer ved Schweizer-Garden og var saaledes af schweizer-tysk Afstamning. Moderen levede efter Mandens Død i meget trange Kaar og bragte derfor den elleveaarige, opvakte Dreng til Benediktinerne i St. Paul udenfor Murene, hvor han da ogsaa efter endt Skolegang indtraadte i den hellige Be-

Hvarfor katolsk Presse?

Fordi det er den bedste Maade at bringe Kirkens Stilling til Livets Spørgsmaal og Tidens Problemer ud blandt Menneskene.

Fordi den alene repræsenterer og forsvaret de katolske Synspunkter i Tidens brændende Spørgsmaal vedrørende Ægteskabet, Familien, Skolen og Kulturen, indenfor det økonomiske og sociale Liv overfor den »offentlige Mening«.

Fordi den Side om Side med Prædikestolen er det vigtigste Middel til at belære og holde Katolikkerne orienteret om religiøse og verdslige Problemer.

Fordi den paa mange Omraader har større Mulighed for at kunne komme ind paa Steder, hvor Præsten ikke kan naa frem.

Fordi Kirken ikke kan undvære den katolske Presse i Kampen mellem Tro og Vantro.

Fordi den taler med Roms Stemme i en Tid, hvor der er saa mange »anderledes-lydende« Stemmer i Æteren — og i Pressen.

Læge Knud Westh

in memoriam

For kort Tid siden afgik efter længere Tids haabløs Sygdom Læge Knud Westh, Thisted, ved Døden paa Radiumstationen i Aarhus. Med ham er ikke blot en af den danske Lægestands, men tillige en af Kirkens allerbedste Sønner herhjemme gaet bort.

Læge Westh var Søn af afdøde Niels Hansen og havde taget Studentereksamen fra Andreaskollegiet. I 1921 blev han medicinsk Kandidat og hele hans Gerning kom til at ligge i hans Hjemstavn i Nord-Jylland. Han blev her en af Tuberkulosebekæmpelsens Pionerer og ydede en Indsats, der bar Vidne om, at der bag den stilfærdige og beskedne Person skjulte sig et meget stort Menneske. Dette kom mere end noget andet Sted til Udtryk i hans Virke som Læge blandt Flygtningene i Dragsbæk-Lejren, hvor hans nedarvede betydelige sproglige Evner tillige kom ham til gode. I 1949 opgav Læge Westh sin Privatpraksis og virkede herefter som Skolelæge, indtil Sygdommen tvang ham til at give op. Efter Faderens Død i 1938 læstes den hellige Messe altid i hans Hjem i Thisted.

En dyb religiøs Indstilling prægede hans Liv og hans Færden og Savnet af ham er stort saavel blandt Kolleger som blandt Trosfæller i Nord-Jylland. Han hvile i Fred. Y.

standeres rænkefulde Forsøg paa at lokke ham til en ulovlig politisk Valgaktion, forblev resultatløse, og Flertallet af det italienske Folk forblev ogsaa den kristne og sociale Idé tro paa afgørende Punkter. Institutionen »Domus Ambrosiana«, der oprettedes for at skaffe Hjemløse Tag over Hovedet, laa ham meget paa Sinde, og han havde som faa Biskopper et indgaaende personligt Kendskab til de næsten 1000 Sogne i det vidtstrakte Diocese.

Hans glødende Tro og en urokkelig Tillid og Kærlighed til sine Medmennesker forlenede den skrøbeligt udseende Mand en Kraft og Styrke, der rækker langt videre end man gjorde sig nogen Anelse om og satte ham i Stand til at mestre en Gerning, der vil blive staaende i Italiens Historie.

C. D.

Arbejderpræsterne har faaet ny Statut

Pius XII forkynder Apostolisk Konstitution for »Mission de France«

Den Hellige Fader har gennem en Apostolisk Konstitution — »Omnium ecclesiarum« — truffet Afgørelse i Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne i Frankrig og dermed definitivt gjort Ende paa den Krise, der var opstaaet omkring denne Form for Sjælesørgervirksomhed i Arbejderverdenen. I denne Konstitution ophøjes »Mission de France« til et Prælatur Nullius*) og har faaet tildelt Omraade indenfor en Del af Ærkedioecset Sens med Byen Pontigny, hvor der findes et berømt Cistercienser-Abbedi. Her vil de fremtidige Missionspræster i Arbejderverdenen faa deres Uddannelse, der er tilrettelagt med Henblik paa Meto-

*) I katolsk Kirkeret eksisterer der et Begreb Prælatur eller Abbedi nullius. En Prælat nullius er Leder af et kirkeligt Domæne, der ikke er knyttet til et Diocese (nullius dioceseos = ikke tilhørende et Diocese). Han disponerer over egen Gøjstighed, over hvilken han har en quasi biskoppelig Ret og Myndighed. En Prælat nullius kan kun kanonisk udnævnes af Paven og har samme Rettigheder og samme Forpligtelser som en Biskop.

Under Udgravninger paa det Sted, hvor den første katolske Domkirke i Skálholt i Island — de gamle islandske Bispers Residens siden 1056 — har staaet, er man stødt paa Biskop Páll Jónssons Kiste. Páll Jónsson var en af de første islandske Bisper; han døde i 1211 og skal selv have ladet fremstille den Stenkiste, i hvilken hans afsjælede Legeme skulle stedes til Hvile.

At dette er rigtigt, fremgaar af den Omstændighed, at man nu har fundet Kisten, der er hugget i Sandsten og formentlig den eneste af sin Art i Island. Fundet tillægges stor Betydning, eftersom det er medvirkende til at kunne fastlægge Konturerne til den Domkirke, som Biskop Klaeng rejste i Begyndelsen af Aar 1000 og som spillede en stor Rolle i Islands Historie. (Privat).

derne — og Farerne — vedrørende dette vanskelige moderne Apostolatsarbejde. Denne Statut har faaet sin endelige Udformning i de Drøftelser, der har fundet Sted mellem den øverste Ledelse og det franske Episkopat og Vatikanet under Helgenkaaringshøjtidelighederne i Rom og hvori bl. a. deltog Kardinalerne Liénart, Gerlier og Feltin samt Delegationer af Præster fra »Mission de France« og »Mission Ouvrière«.

»Mission de France«, der kan føres tilbage til en Aktion af afdøde Kardinal Suhard, holdt oprindeligt til i Carmel i Lisieux og tilsigtede at uddanne Præster til Virke i de præstefattige Omraader især paa Landet i Frankrig. I Løbet af det første Aarti af Organisationens Eksistens overtog disse Præster — der samtidigt udførte legemligt Arbejde hovedsageligt Landarbejde — Sognegerninger i omkring en Snes franske Dioceses. Sammenslutningens Præsteseminarium, som i 1952 var blevet flyttet til Limoges, blev sidste Efteraar lukket midlertidig indtil de ny Statuter forelaa, og de henvend 300 studerende vendte enten hjem til deres respektive Hjemstavnsdioceses eller arbejdede i Missionens Interesse.

Udnævnelsen af en Ordinarius til det ny Prælatur vil ske i Overensstemmelse med kanonisk Ret og Valget vil finde Sted indenfor de Ordinariate, der tilhører dem af den Hellige Stol og det franske Episkopat udsatte »Biskoppelige Kommission«. Den valgte bliver derpaa Præsident for Kommissionen med Ret til at meddele Præstekandidaterne indenfor dette Virkeomraade Præstevielsens Sakramente. Enhver Præst indenfor denne Institution kan forbigaaende eller for stedse stilles til Raadighed for et af de franske Bispedømmer i dette Apostolats Tjeneste, dog kun efter Billigelse af den Diöcesanbiskop, under hvem han virker. Det nyoprettede Prælatur Generalvikar, der faar Sæde i Pontigny, vil ikke blot faa overdraget Ledelsen af det ny Prælatur Omraade, men tillige ogsaa Omsorgen for alle Missionens Præster, hvor de saa end virker i Frankrig (KNA).

I korte Træk -

Den Hellige Fader har gennem den pavelige Nuntius i Bern informeret den ungarske Regering om, at han ønsker at lade Ofrene for Oversvømmelserne i Ungarn tilgaa Understøttelse og Hjælp. Hidindtil har den ungarske Regering dog ikke værdiget Paven noget Svar (KNA).

Verdens ældste katolske Biskop, Ærkebiskop Michael Fogarty, i Killaloe (Irland), fejrede 4. September sit gyldne Bispejubilæum. Ærkebiskop Fogarty er født 1859 og blev i 1904 udnævnt til Biskop over Diocset Killaloe af daværende Pave Pius X (KNA).

En Jesuit, P./J. Witte SJ fra Groningen (Holland) er blevet kaldet til Professor i protestantisk Teologi ved Gregoriana i Rom. Professor Witte nyder et godt Ry for sin økumeniske Virksomhed saavel i katolske som i protestantiske Kredse. Han er Direktør for Konversionscentret »Der Eckstein« i Groningen, en af de hollandske Provinser med overvejende protestantisk Befolkning (KIPA).

Irland har faaet sit første Præmonstratenser Abbedi efter 300 Aars Forløb: Prioratet for den Hellige Trefoldighed i Kilnacrott er blevet ophøjet til selvstændigt Abbedi. Prioratet var blevet grundlagt i 1924 af Abbediet Tongerlo (KNA).

Den hellige Frans' Basilika i Assisi besøges aarlig af rundt regnet 100.000 Pilgrimme. I Krypten over den hellige Frans' Grav læses der aarlig 15.000 Messer af Præster af alle Grader indenfor det kirkelige Hierarki (KIPA).

Det internationale Selskab for katolske Filatelister har udskrevet en Konkurrence om det bedste Udkast til et Frimærke i Anledning af Mariaæret. Sammenslutningen afholder en international Kongres i Wien nu til December. Her vil Resultatet af Konkurrencen blive bekendtgjort (KIPA).

Betydningsfuldt Fund i Island kaster nyt Lys over Skálholt Bisperne

Rekonstruktion af Skálholt Domkirke

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

14. sønd. eft. pinse

LAD OS BEDE

OM GUDS STADIGE BEVÅGENHED

Denne gang beder vi for hele kirken, os selv iberegnet, om Guds stadige gunst og bevågenhed mod os — dette som modvægt mod vor egen menneskelige skrøbelighed, der atter og atter kan få os til at falde, hvis ikke Guds stadige hjælp trækker os bort fra alt skadeligt (synd og nærmeste lejlighed til synd), og derudover styrer os mod alt frelsebringende (bøn, sakramenter, årvågenhed, selvovervindelse). Vor frelse afhænger af Guds nåde og vor egen gode vilje. Vor vilje er imidlertid af sig selv så ustabil, at den ikke duer til ret meget uden Guds stadige hjælp. I dag beder vi inderligt om denne hjælp, fordi vi ikke stoler på os selv. pater.

Obs. ny adresse

Ved redaktionsskiftet forandres adressen også. For fremtiden skal al post sendes til Erik B. Zieler, Kongensgade 23, Horsens.

Rettelse

Ved en beklagelig fejltagelse er åbningstiden for Niels Steensens bibliotek angivet forkert i den artikel, »Stafetten« bragte fornylig. Åbningstiden er tirsdag og fredag fra 17—20.

Et farvel

Det er en underlig fornemmelse at vide, at dette er det sidste nummer af »Stafetten«, som jeg selv redigerer. I fire år har jeg hver uge haft den ofte ikke særlig lette opgave, at skaffe stof til bladet, og ikke nok med det, det skulle gerne være stof af forskellig karakter, så at artiklerne ikke blot var suppe kogt på samme pølsepind. Men end ikke det var nok, artiklerne skulle også være aktuelle og læselige. Se her var det ofte endnu vanskeligere, for viljen til at skabe det helt rigtige var ikke nok, så når evnerne af utallige grunde ikke strakte til, så var det, og er det stadig væk, grunden til at I ikke synes om bladet. Det var ikke noget for jer, syntes I ofte.

Det har ikke været nogen let opgave, men den var interessant, og der var altid en mening med den. Som redaktør fik man sin opmærksomhed skærpet på jagten efter stof: Hvor var der ting, som fortjente at nævnes, hvor gærede nye kræfter, som morgendagens ville behøve, hvor fra kunne man hente inspiration til sit daglige liv som katolik? Nej, ikke det, det dækker ikke godt nok. Hvorfra kunne man hente inspiration til sit liv døgnet rundt som kristent menneske?

Der har været mange steder at søge. Men selvfølgelig har også det sted

LEVENDE FÆLLESSKAB

»Nej! Jeg kommer ikke til nogen møder, det er bare klikker det hele«, »De kan allesammen selv, de behøver ikke mig«, »Jeg blev frosset ud«.

Ja, vi er alle klar over, at det er ganske, ganske få af de udtalelser, man kan hente fra unge trosfæller, som ikke kommer i foreningerne. Og hvor bliver man tavs efter disse svar. Der er nemlig kun eet at gøre, hvis svarerne dækker, og det er selv at gøre en indsats for at noget sådant ikke gentager sig.

Jeg tror ikke man kan finde et bedre tidspunkt end nu til overvejelse og handling. Sæsonen står for døren, og det er nu tonen skal gives an.

Sagen bør ses i så stor en sammenhæng, at alle ansvarlige bliver ganske klar over, at det ikke blot drejer sig om, at skabe så stor en forening som muligt, hvad man ikke kan hvis klik-

Vel mødt i...

Århus: Lø.-sø. 11.—12.: Seniorgruppen har retræte week-end i Øm. Tilmeldelse forud nødvendig. Henvendelse til Johs. Dudzinski, Birkegade 7, tlf. 69880. On. 15. kl. 20: Senior møde hos musiker Knud Jepsen, Pontoppidansgade 12. To. 16. kl. 19,30: »K.U.K.-Kabaret« med glimt fra sommerens oplevelser.

K.U.K. Stenosgade: Lø. 11. kl. 20: »Trekloveret« fortæller om deres oplevelser fra den katolske internationale rejse til Østria og viser lysbilleder. Lø. 18. kl. 20: »Sangspil« — det lyder ikke så godt. Det skal opleves og så viser det sig at være noget helt andet og meget bedre.

Ørdrup: Ti. 14.: »Katolik ude og hjemme«, Preben Frandsen fortæller.

Østerbro: On. 15. kl. 20: Hos frk. Larsen, Holbergsgade 28 A. Mellelmstør komedieaften med punchebolle.

med alt dets liv, hvorfra I har hentet så meget, også givet mig uendeligt. Øm — ja jeg havde vel ikke behøvet at nævne stedet ved navn, — har for mig som for jer givet afgørende hjælp.

Nu hvor jeg for sidste gang har lejlighed til helt at bestemme, hvad der skal stå, vil jeg benytte lejligheden til at betro den nye redaktion til jeres omsorg. Dette skal ikke være nogen opfordring til at sætte sig på ham og tvinge ham til det ene eller det andet, men I skal tage venligt imod ham og bære over med det I ikke synes om, for det er blot begyndervanskeligheder. Og så skal I huske på to ting: Det kan være at bladet får et helt andet præg, end jeg søgte at give det, lad så være med at himle op og forlange det gamle tilbage, for glem ikke, at der var meget, der kunne være bedre, men som alligevel var blevet jer tilvandt, så at I nu måske vil stejle. Det andet I skal huske på er, at I skal være mere i kontakt med den nye redaktion, end I var med mig. Jeg havde også haft brug for kontakt, men som tiden gik vænnede jeg mig til, at jeg ikke kunne få det, men overfør ikke denne uvane til de nye redaktører.

Og hermed farvel!

Oluf Bohn.

keuvæsenet hindrer tilgang, men at foreningen har en hel god kurs, hvis klikkerne hindrer tilgang.

Vort arbejde er et apostolat: vi skal med vore midler og på nutidsdansk udbrede Guds rige i os selv og i vore kammerater. For at dette mål kan nås, må vi naturligvis være villige til at være sammen med andre, ja, ikke blot det, vi må ønske at se dem, at tale med dem og at være noget for dem. Kort og godt, foreningen skal være et fællesskab med Gud og med alle medlemmerne, hvilket dog ikke betyder, at man skal opgive sine personlige venner.

Når nu foreningen skal være et sådan levende fællesskab, som er åben for alle, ja så er det let at forstå, at selv den mindste klikke virker ødelæggende på fællesskabet. Der er overhovedet intet forsvar muligt for klikkerne, det er udtryk for den rene selvtilstrækkelighed.

Da det ofte, — hvor mærkeligt det end lyder, — kan være svært for dem, der er i klikkerne, at se at de holder andre ude, så må dette uvæsen bekæmpes ad anden vej. Det må være styrelsens pligt at se til, om der bliver lagt mærke til de nye på den rigtige måde, og det må naturligvis være en følge at styrelsen enten selv eller ved andres hjælp får draget de nye med ind i kredsen på en helt naturlig måde. Både de »gamle« og de »nye« må lære at tilbyde sig til hinanden i Guds navn.

Men vi, de almindelige medlemmer i foreningen, bør også gøre op med os selv, hvordan vi løse vor del af opgaven. Der er ingen tvivl om, at mange »nye« er blevet stødt uden for i mørket, fordi ingen tog sig af dem i dette ords virkelige betydning. Men nu da en ny sæson begynder, var det ikke nogen ringe tanke også at tage fat på dette spørgsmål. B.

KATOLSK BOGNYT

Pierre Abélard og Héloïse

Oversat af Fr. Moth. Udgivet og indledet af Olaf Pedersen. Kr. 2,75.

Historien om Abélard og Héloïse hører til blandt verdens store kærlighedsdramaer som »Romeo og Julie« o. a., men adskiller sig fra dem ved at være et stykke virkelig historie og derfor skrevet af en pen, der for dunkler den genialste digters. Abélard var en af middelalderens største tænkere og teolog. Han forelsker sig lidenskabeligt i den purunge Héloïse og forfører hende, idet han fører hendes onkel bag lyset. Onklen lader ham derefter mishandle så grufuldt, at samlivet mellem Abélard og Héloïse derefter er umuligt.

De går begge i kloster, og det er deres brevveksling, henholdsvis Abélarde »Trængslers historie«, der her foreligger i dansk oversættelse. De viser den den gribende udvikling hos to mennesker, hvis tro lutres gennem lidelser.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDEGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

Formand: Poul Ejner Jensen. Næstformand: Gerda Sørensen. Sekretær: Axel Hutters. Kasserer: Inger Nielsen. Bestyrelsesmedlem: Geert Frederiksen. Suppleanter: Kathe Andrew og Ester Szymaszko. Revisor: Mogens Sørensen.

Katolsk Ugeblad
i ethvert katolsk Hjem

»Legestue« i Valby

Hvem vil ikke gerne have et par timer i hyggeligt samvær med andre mødre, et par timer, hvor sang og leg og alvor kæder sig ind i hinanden og giver glæde og lyst til at gå videre i hverdagens slid?

Dersom vejret tillader en sådan udendørs sammenkomst — *indendørs har vi nemlig ikke plads* — inviteres De hermed til »Legestue« hos Liobasøstrene, Valby Langgade 117 A — fredag den 17. september kl. 14—16.

Der gives en forfriskning til store

og små, og der betales i forhold til antallet af børn, således at en mor, der medbringer fire børn, — egne børn altså, — går gratis, andre betaler 75 øre for voksne og 45 øre for børn, og mødre, der kommer uden børn, støtter foretagendet ved at betale 1,50 kr.

Der køres til Valby Langgade med S-tog og til Skolestien med linie 15 eller 6.

Tilmelding er nødvendig, telefon 301155 — eller til sognesøstrene.

Tilbud om hjælp til at lege med børnene modtages med glæde.

På gensyn den 17. ds.

Liobasøstrene.

<p>Horsens</p>	<p>Flintenborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040</p>
<p>Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene</p>	<p>S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner</p>

<p>Vejle</p>		<p>Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAØB Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>
<p>Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital</p>	<p>J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg 24. Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital</p>	<p>Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital</p>
<p>Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring</p>	<p>J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle</p>
<p>Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger</p>	<p>Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital</p>	<p>Hansen Pærhøi & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle</p>
<p>C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307</p>	<p>Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Sept.

12. S. 14. Søndag e. Pinse (720—66); 2. Bøn: Mariæ hellige Navn (1074), 3. Bøn: Oktaven ([77]); Præf. (521); sidste Evang.: Festens ([84]).

13. M. † 7. Dag i Oktaven ([77])—(hvid) 113); 2. Bøn: Jomfru Mariæ Fødsel (1069), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).

14. Ti. Oktav af Domkirkens Konsekration ([77]—113); 2. Bøn: Det h. Korses Ophøjelse (1075); Hellig Korses Præf. (517); sidste Evang.: Festens (1075).

15. O. Jomfru Mariæ syv Smerter (hvid) (1077—111); 2. Bøn: Tamperdagen (717), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Nicomedes (1077); Præf. (522); sidste Ev.: (720).

16. T. † St. Cornelius og St. Cyprian (rød) (1078); 2. Bøn: St. Eufemia, St. Lucia og St. Geminianus (1078), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).

17. F. Tamperdag (722); 2. Bøn: St. Frans af Assisis Saarmærker (violet) (1079); alm. Præf. (525). — Eller:

(hvid) St. Frans af Assisis Saarmærker (1079); 2. Bøn: Tamperdagen (723); alm. Præf. (525); sidste Ev.: (307).

18. L. Tamperdag (725); 2. Bøn: St. Josef af Cupertino (1080); (violet) alm. Præf. (525). — Eller:

(hvid) St. Josef af Cupertino (1080); 2. Bøn: Tamperdagen (725); alm. Præf. (525); sidste Ev.: (732).

19. S. 15. Søndag e. Pinse. (grøn)

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Academicum Catholicum

Onsdag d. 15. sept. kl. 20: Rusmodtagelse hos formanden, civilingeniør Gottfred Wissum, Asmussens Allé 1. Rustale af pastor Peter Schindler. Der serveres punch, frugt etc. Medlemmer 3,50 kr., russer gratis.

Tilmeldelse senest 13. sept. til Fasan 2718.

Søndag d. 19. sept. kl. 9. Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D, med prædiken af pater A. Raulin, O.P.

Retræten for Herrer 1954

blev, takket være Pater Raulin O.P.s fremragende Foredrag, en virkelig Oplevelse, et sursum corda for alle Deltagerne, som var kommet til Dalum Kloster fra 9 forskellige Byer.

Pater Raulin gjorde ved sin mesterlige Gennemgang af Johannes Evangeliet det nye Testamente levende for os, og jeg tror, at vi alle herefter bruger vor Bibel og læser det nye Testamente mere end nogensinde. Der skal derfor her lyde en hjertelig Tak til Pater A. Raulin O.P.

Hjertelig Tak ogsaa til Sct. Hedvigssøstrene, som paa fyrstelig Maade sørgede for den legemlige Føde.

Discipel.

Katolsk aftenskole

begynder sine kursus de allerførste dage i oktober. Religionskursus'et den 1. oktober og husholdningskursus'et den 4. oktober. Det er derfor ikke for tidligt at tilmelde sig; det sker til fru Plate Petersen, Rødkildevej 36, F; Tlf. Fasan 2718.

Sakramentskirken

Aftenmessen på Søndage er atter Kl. 17.

Nye Tempus Ure -

med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilegade 34

v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«, sammensluttet med »Katolsk Ungdom«;

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palke 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050 Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

<h1 style="text-align: center;">Aarhus</h1>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste</p> <p style="text-align: right;">TELEFON 24387</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17</p> <p>Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelselskabet</i></p> <p>DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS</p> <p>Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		 <p style="text-align: right;">Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bilowsgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Blekro-Instalator . Ladestation</p> <p style="text-align: right;">Hans Brogesg. 4 . Tietgenapl. Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning</p> <p style="text-align: right;">Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel <small>FR. ALLÉ 98 TEL. 4012</small></p> <p>Matervarer - Tapet - Linoleum</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegsgade 23 . Telefon 21924</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder</p> <p>HØILUND CARLSEN Aabulevarden 45. Tlf. 1347 og 11831</p>

<h1 style="text-align: center;">Næstved</h1>		<p>Kolonial, Kaffe, Delikatesser Cigarer og Tobakker</p> <p style="text-align: right;">Svend Nielsen Præstøvej 50 . Telefon 935</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE</p> <p>R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130</p> <p>Leveres over hele landet</p>	<p>U. Bærenholdt</p> <p>Papir- og Boghandel Jernbanegade 19 Telf. 983</p> <p>SMUKT UDVALG I KRUCIPIKS</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler</p> <p>1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9</p> <p>Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Instalator Kildemarksvej 36 . Telefon 2117</p> <p>Lys - Kræft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543</p> <p>Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen Boghandel</p> <p>Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester</p> <p>Tagensvej 2 Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158</p> <p>Lev. til Sct. Ellsabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf 659</p> <p>Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S</p> <p>Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ll. Næstved Andelsmejeri</p> <p style="text-align: right;">Telefon 569 og 770</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</p> <p>Lev. til kat Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab</p> <p>Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen</p> <p>statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Ordenssøstrene i Polen

De russiske Magthavere i Polen har rettet et afgørende Slag imod de katolske Ordenssøstre, der hidindtil har virket i de afstaaede tyske Øst-Områder og hvis Moderhuse ligger i Breslau. Under Paaskud af at disse Ordenssøstre modsætter sig en »Polonisering« af de »ny Landområder«, er de med Magt blevet fjernet fra deres hidtidige Klostre og ført til to Klostre i Nærheden af Krakow. Her er de under Opsigt af de offentlige Myndigheder og — saa vidt vides — fortrinsvis beskæftiget ved obligatorisk Landarbejde.

Paa et tidligere Tidspunkt er et Antal Præster ligeledes blevet udvist. Det drejede sig om Geistlige, som havde studeret i Breslau og som ønskede at forblive i Landet, men ikke havde opnaaet polsk Statsborgerret. De blev ligeledes fjernet med Magt fra deres Poster og transporteret til det indre af Polen (KNA).

76. tyske Katolikkongres

31. August aabnedes i Fulda de tyske Katolikkers 76'nde »Katholikentag«. Over 200.000 Gæster havde indfundet sig i Fulda, deriblandt adskillige fra Østzonen. Selve Kongressen — hvori deltog et betydeligt Antal europæiske Kirkefyrster med Kardinalerne Griffin, England, og Frings, Køln, i Spidsen — indledtes 3. September. Umiddelbart forud for Kongressen afholdt det tyske Episkopat det aarlige Bispemøde ved den hellige Bonifatius' Grav i Fulda.

Ærkebiskop Bernardini død

Sekretæren i Kongregationen for Troens Udbredelse, Ærkebiskop Philip Bernardini, er pludselig afgaaet ved Døden. Mgr. Bernardini var født i 1884 og efterfulgte i 1953 Mgr. Costantini som Sekretær i Propagandakongregationen efter i en Aarrække at have virket som Apostolisk Nuntius i Schweiz (KNA).

For lidt og for meget...

(Fortsat fra Forsiden)

skede Undervisning, at der kom Gang i det. Ingen af jer tog Initiativet.»

For lidt og for meget er af det onde. Ogsaa her. Og der kan næppe være Tvivl om, at for Tiden er det oftest »for lidt«, der kan lægges os til Last. Det er i Virkeligheden unaturligt. Vi er jo saa lykkelige i vor Tro, saa urokkeligt sikre i denne Tro, at vi paalægger os en ligefrem unaturlig Askese, naar vi er tilbageholdende med at juble vor Glæde for alle fire Verden-hjørner. Hvis vi saa samtidig betænker, at den simpleste Næstekærlighed paabyder os at dele vor Glæde med en bange og tvivlraadig Slægt, burde det ikke være svært at drage de nødvendige Konklusioner.

URBI ET ORBI

Milano gav sin afdøde Kardinal den sidste Hyldest

Da den store Industriby tog Afsked med Kardinal Schuster

Milanos afdøde Ærkebiskop ledsagedes i sidste Uge i højtideligt Sørgetog gennem sin Bispestad. En uoverskuelig Menneskemængde havde taget Opstilling paa den kæmpemæssige Plads foran Domkirken og i Gaderne i den indre By. Over 200.000 Milanesere havde i de forudgaaende Dage passeret forbi den afdøde Kirkefyrstes Kiste i Domkirken, og da Døds klokken fra Domkirken sendte sine Malmtoner ud over Byen, standsedes samtlige Maskiner i den store Industriby i fem Minutter og alle arbejdende mindedes — uden partipolitisk Indstilling — den store Biskop.

Medens italienske Soldater viste militære Æresbevisninger, satte Sørgetoget sig i Bevægelse. I Toget deltog foruden de katolske Organisationer Repræsentanter fra saavel det katolske som Statens Universitet, Lærerkollegiet fra det ambrosianske Bibliotek og det teologiske Fakultet Milano. Efter Overborgmesteren og det samlede Byraad fulgte Biskopper i Sørgeornat med hvide Mitraer samt Kardinalerne Roncalli, Fossati og Lercaro. Efter at Sørgetoget var vendt tilbage til Domkirken celebrerede Biskoppen af Pavia et Pontifikalrequiem, og senere bisattes den store Kardinal i sin egen Bispekirke, Domkirken, foran Naadebilledet »Virgo potens«, Side om Side med sine Forgængere (KNA).

Den italienske Presse har siden Kardinal Schusters Død haft travlt med at gisne om hvem Efterfølgeren maatte blive. Paa officielt Sted i Vatikanet udtaler man imidlertid blot, at den Hellige Fader endnu ikke har truffet Afgørelse om hvem der skal overtage Bispestædet i Milano (KIPA).

Holland mindes Kardinal van Rossum

Holland fejrede i Dagene 3.—5. September Hundredaarsdagen for den første efterreformatoriske hollandske Kardinal, Wilhelm van Rossums Fødsel. Overborgmesteren i Zwolle afslørede en Mindetavle paa Kirkefyrstens Fødehus, og den pavelige Internuntius i Holland, Mgr. P. Giobbe, celebrerede en højtidelig Pontifikalmesse. Feststallet ved en efterfølgende Mindehøjtid holdtes af den hollandske Domherre ved St. Peter, Biskop Dr. Olav Smit, der tidligere har været apostolisk-Vikar i Norge (KNA).

Felttog mod Religionen

Moskvas Kampagne griber om sig

Det ny sovjetrussiske Felttog mod Religionen — der af Vatikanet betegnes som den mest intensive og bedst organiserede Kampagne siden 1930 — griber stadig videre om sig. Den kommunistiske Radio i den turkmeniske Sovjetrepublik har senest opfordret alle Medlemmer af det kommunistiske Parti til at føre en intensiv Kamp mod Muhammedanernes Sæder og Skikke. Hidindtil har Angrebene hovedsageligt været rettet imod Kristendommen.

I en nylig udsendt Bog af Powelkim bliver samtlige religiøse Retninger latterliggjort, men samtidig bekræfter Forfatteren, at Religionen ikke er helt udryddet i Rusland, trods de haarde Forføjelser. Det hedder ordret i Bogen: »Saavel i Byerne som ude omkring paa Landet findes der stadig gammeldags Forældre, som viderefører den kristne Tradition om Barnedaab eller den jødiske og muhammedanske Brug af Omskærelse, eller som endog lader deres Børn gaa til Kommunion i Kirken.«

Løvrigt kan man i hele den kommunistiske Propaganda konstatere, at den gamle marxistiske Teori om, at »Religionen er Opium for Folket«, idag er blevet iklædt nyt Gevandt. Religionen fremstilles idag som en hærgende Last, som Masserne ufor-tøvet maa helbredes for. (KNA)

Sovjet har Magten i Polen

Athoppet polsk Sømand om Forholdene i den polske Hær

En polsk Sømand, som for nylig søgte Asyl i England, erklærer, at Presset mod Religionen indenfor den polske Hær forstærkes systematisk. Soldaterne forhindres i at gaa i Kirke ved obligatoriske Sportsforanstaltninger Søndag Morgen.

Den paagældende Emigrant udtaler endvidere, at saa godt som alle de ledende Poster indenfor Hæren er besat med russiske Officerer, af hvilke langt de færreste kan tale polsk og derfor maa lade deres Befalinger udsende gennem Tolke. De optræder ogsaa ganske ugenert i russiske Uniformer. Den polske Befolkning er udmærket klar over, at det er den russiske Marskal K. Rokossovski, som har den faktiske Magt i Polen idag (KNA).

Den hidtidige Professor i Kirkeret ved Universitetet i Washington, P. Theodore Smith O.P., er blevet valgt til Generalprokurator for Dominikanerordenen. Den ny Generalprokurator er 48 Aar og var før han indtraadte i Dominikanerordenen Kadet i West-Point. Generalprokuratøren er efter Generalmagisteren den næsthøjeste Post indenfor Ordenen. Ordensens General P. Suarez omkom ved en Trafikulykke i Juni Maaned i Aar (KNA).

Katolsk

Ugeblad

19. September 1954
102. Aargang
Nr. 38

Pave Pius XII om MORGENDAGENS EUROPA

Den politiske Situation
i Italien i dag

Vor Frue af Carfin

20.000 Mariakongrega-
nister i Rom

Pavetale til Poliølærerne

I et Brev fra en præstelig protestantisk Ven forekom nedenstaaende Lini-er, som vi har faaet Lov til at citere. De var en Del af et Svar paa et Spørgsmaal, vi havde stillet ham. I Anledning af det store Evanstone Møde havde vi spurgt ham om hans Mening angaaende Trosdivergenserne mellem Protestanter indbyrdes, sammenlignet med Trosdivergenserne mellem »gammel-dags troende« Folkekirkekristne og os Katolikker. Han svarede bl. a.:

»De har Ret i, at vor folkekirkelige

Maaling af religiøse Afstande

Situation er mærkelig. Gang paa Gang oplever man, at nogle af ens Kaldsbrødre, desværre tilmed ofte i en Form, som tilsigter at være stødende, giver Udtryk for en Opfattelse (jeg kan ikke faa mig selv til at kalde det en Tro), der for et Menneske som mig at se fornægter alt afgørende i Kri-

stendommen. Naar jeg sidder og udarbejder min Søndagsprædiken, griber jeg atter og atter mig selv i at tænke, at det, jeg nu vil sige til min Menighed, vil mange af mine Medbrødre haanligt afvise som uevangelisk. Jeg maa tilstaa, at saa store Divergenser, der faktisk findes i vor saa rummelige Folkekirke, er et egentligt religiøst Fællesskab, omfattende den ganske Folkekirke, hverken eksisterende eller en praktisk Mulighed.

Naar De spørger om Divergenserne mellem Folk som mig og den katolske Tro, vil jeg svare, at hvis Troen kunde opfattes som en Sum af enkelte Tros-lærdomme, er vi sikkert helt enige, hvad angaar mere end tre Fjerdedele af Trosindholdet. Og jeg vilde kalde det en varm Enighed, et Fællesskab i Følelser overfor det hellige, som virkelig bringer os hinanden saa nær, som jeg intet Øjeblik vil kunne komme adskillige af mine egne Medbrødre.

Men Troen er jo ikke en Sum af enkelte Trossætninger. Hvis ikke jeg har misforstaaet den katolske Kirke, er man kun Katolik, hvis man tror Kirken og dermed den hele Kirkens Tro. Akcepterer man 99 pCt. af den katolske Tro, har man ikke akcepteret Kirken og forbliver derfor selvraadig Protestant. Dette er ingen Kritik af det katolske Syn — jeg forstaar godt, at Katolikker ikke kan se anderledes paa det, og i visse Øjeblikke synes jeg selv, at Gud maa have planlagt, at Mennesker skulde tro paa katolsk Vis — og ikke besværligt selv stykke en Tro sammen, hver for sig og med saa ringe Muligheder for at evne det.

Men uden at eje den katolske Tro, er jeg altsaa Protestant, hvor mangt jeg end er enig med Katolikkerne i, og hvor langt jeg end ofte er fra mine egne.

Vi citerer disse smukke og redelige Ord, fordi de siger saa meget om Situationen i Dag for mange Mennesker, og fordi nogle væsentligt om alle Enhedsbestræbelser kan læses ud af dem.

Den katolske Domkirke i Berlin — Hedwigs-Dom — som blevalvorligt beskadiget i Krigens sidste Dage, er nu atter saa vidt genopført at man har kunnet paa-begynde Gudstjenesterne

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofievej 17
København F

Telefon Fasan 4262

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filtal: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Kontant

JØRGENSEN

Esbjerg . Tel. 114 (2 Lin.)

Den politiske Situation i Italien idag

Vi bringer i denne og de følgende Par Uger en kort Oversigt over den politiske Situation i Italien idag.

1

Den politiske Situation i Italien idag lider under Resultaterne af Valget 7. Juni 1953. De 28.396.610 afgivne Stemmer — hvilket er lidt over 93 pct. af samtlige stemmeberettigede italienske Statsborgere — viser følgende Billede:

Langt det overvejende Flertal udtalte sig for Bibeholdelse af Frihedens Regime; med 49,8 pct. af Stemmerne billigedes den politiske Retning, der arbejder i denne Retning. En betydelig Del af Oppositionen, der bestod af Marxisternes med 35,3 pct., gik ind for radikale Forandringer, der spænder lige fra det økonomiske Liv til Udenrigspolitikken og udgør et Angreb paa selve Demokratiet. En anden Oppositionsfaktor — bestaaende af det saakaldte Højre, d.v.s. Monarkistpartiet og Neo-Fascisterne indenfor den italienske Socialbevægelse (M.S.I.) med tilsammen 12,7 pct. — afsøredede visse borgerlige Kredses Utilfredshed med en mindre resultatrig Udenrigspolitik — fremfor alt i Triest-Spørgsmaalet — og en Indenrigspolitik, hvilken man mener er for uegnet til at løse de vigtigste nationale Problemer, f. Eks. Løsningen af Modsætningsforholdet mellem Tilhængerne af det gamle og det nye Styre, Arbejdsløsheden m. v.

Denne Utilfredshed indenfor antikommunistiske Kredse, som ikke kunde komme til Udtryk i Socialkommunisternes Stemmer, udmundede til Skade for de demokratiske Partier i Midten i den Højreopposition, som har haft Regeringen i Hænde i forskellige Kombinationer siden 1948. Og derved tabte Midterpartierne det Flertal, som fremfor alt Democrazia christiana efter dens opsigtsvækkende Valgsejr i April 1948 har givet en vis Stabilitet.

Disse Mangler indenfor de antikommunistiske Partier, som altsaa ikke havde forstaaet at gøre sig til Talsmænd for Middelstandens Anliggender, foranledigede ganske naturligt en Søgen efter nye Linier, der vilde være i Stand til at repræsentere disse Sider, og det saa meget mere som Truslen fra det yderste Venstre paa ingen Maade mindskedes.

Udviklingen siden 1953 har ogsaa med al ønskelig Tydelighed bevist — først under de Gasperis og Picciouis Forsøg paa at danne Regering, derpaa med Ministeriet Pella og endelig med Fanfaris ny Forsøg og i Øjeblikket med Regeringen Scelba — at den italienske Politik's Stabilitet ene og alene af et Minimum af Forsvarsberedvillighed hos alle de Kræfter, der er imod et Klasediktatur.

Resultaterne af Valget viser følgende politiske Billede:

Yderste marxistiske Venstre (Kommunisterne, Socialisternes Parti samt andre Venstretendenser) udgjorde i alt 9.857.355 Stemmer, den demokratiske Midte (Democrazia christiana, Li-

berale, Socialdemokraterne, Republikanerne samt de øvrige Sammenslutninger omkring Midterpartierne) opnaaede 13.487.038 Stemmer og endelig Højre med 3.744.491 Stemmer. Heraf følger, at Summen af det marxistiske Venstre og det nationale Højre, der begge staar i Opposition til Regeringen, opnaaede 13.602.146 Stemmer imod de demokratiske Midterpartiers 13.487.038 Stemmer.

Enc og alene paa Baggrund af disse Tal kan man forstaa den politiske Situation idag, hvorved man da fremfor alt maa lægge Mærke til Stemmeform-

holdet mellem begge de to største Partier, nemlig Democrazia christiana i den demokratiske Midte — som har Regeringen i Hænde — og Kommunisterne blandt Oppositionspartierne.

Den kommunistiske Fare

En Analyse af Forholdet mellem de afgivne Stemmer indenfor disse to Partier giver utvivlsomt en klar Forestilling om den Fare, der idag truer det demokratiske Regime i Italien.

Det kommunistiske Partis Bidrag til det yderste Venstre (som er steget fra 31 pCt. i Aaret 1948 til 35,3 pCt.) udgjorde 6.120.809 Stemmer, hvilket igen vil sige 27,7 pCt. af samtlige Stemmeberettigede Borgere i Italien. I Aaret 1948 talte Partiet blot 19 pCt.

Democrazia christiana opnaaede for sit Vedkommende ialt 10.859.554 Stem-

15. Søndag efter Pinse

19. September 1954

HØST

(Galaterbrevet 5, 25 - 6, 16)

Høsten og Kornet er bragt i Hus — for Størstepartens Vedkommende i hvert Fald, og det trods den vaade, uhumne Sommer. (Er det forresten nogensinde sket, at Høsten ikke er kommet under Tag?) Lad os derfor lige standse op et Øjeblik og tænke en Smule over Udsæd og Høst, saaledes som den hellige Paulus lægger os det paa Sinde i Søndagens Epistel. Alt det jordiske er og bliver jo en Lignelse og dermed egnet til Eftertanke; ogsaa det, som vi selv til daglig gør, er mere end slet og ret en Haandens Gerning.

Vilde nogen af os maaske falde paa at le ad en Bondemand, som ved Foraarstid strøer den Sæd ud, som han tidligere med Sved og Møje har fravristet den samme Jord? Vilde vi ikke snarere betragte den, der gerrigt satte sig hen paa sine Sække og forlangte, at Jorden skulde bære Frugt uden Sæd, for en Nar? Det er en af Livets Grundsætninger: uden Sæd ingen Høst. Vor Tid har i mange Maader mistet Modet til at saa — fordi Høstudsigterne er saa ringe. Det er typisk for vor Tid — man vover ikke nogen Indsats og har derfor ej heller nogen Gevinst. Sætningen: »Jeg er da heldigvis ikke saa dum, at jeg ...«, hvormed man begrunder ethvert Offer — stort eller lille — er i Sandhed den største Dumhed i sig selv. Man fornægter Nødvendigheden af at saa — Prisen forekommer en for høj til at det er Umagen værd. Og saa er Forholdet dog faktisk det, at langt det meste her paa Jorden bliver os skænket, ganske ufortjent, ofte endda i ti, tyve eller hundredefold! Verden lever af Offeret — Guds Søns Menneskeoffer paa Golgatas Top.

Og en anden ligesaa fulgyldig Grundsætning præsenterer den hellige Paulus os for med disse Ord: Lad jer ikke bedrage! Hvad Mennesket saar, skal det ogsaa høste. Det er da ganske naturligt, at man ikke kan høste Hvede paa en Mark, der er tilsaaet med Kløver. »Hvo, som saar i sit Kød«, det vil sige: den, der kun planlægger rent menneskelige Ting og kun gennemfører dette med menneskelig Kraft (eller maaske bedre med menneskelige Kræfter) — han skal ogsaa høste Fordærvelsen af Kødets, han kan være forvisset om at faa Del i alt det jordiske, alt det rent menneskeliges tragiske Undergang, hans Rige gaar til, hans Kærlighed visner bort, hans Rigdom faller. »Men hvo som saar i Aanden« — den, der virker i Guds Kærlighed — »skal høste evigt Liv af Aanden«. Aand og Kærlighed giver os Del i Guds evige Liv, i Aanden forlader vi den synkende Verden og finder et blivende Sted i den blivende Gud. Vi bliver ikke ubehageligt overrasket ved Døden, Døden foreviger kun det, der enten er »Fordærvelse eller Liv«. Vi vil da erkende vor Udsæd.

Naar Udsæden med andre Ord er saa afgørende — vor hele Liv er en Saalid! — hvor meget maa vi saa ikke have vor Opmærksomhed henvendt derpaa. Vi maa ikke blive trætte og ikke efterladende. Dag for Dag, Time for Time skal vi saa — aldrig bliver det nok. Kun Gud alene kan sige hvornaar det er tilstrækkeligt. Af en Uges Udsæd lever man et helt Aar — af et Livs Udsæd hele Evigheden! Giv derfor ikke op — saa mens Tiden er! Lad gaa, at vi maa svede og stønne, men naar saa Høstens Time er inde, saa kan vi »sjuje og være fro«! Amen.

Sognepræsten.

mer imod 12.741.282 ved de foregaaende Valg. Det er vel Umagen værd at sammenligne disse de to største Partier i Italien, fordi man derved bliver klar over de konkrete Konsekvenser paa den politiske Arena i Italien idag.

Enhver Tilbagegang indenfor Democristiana svækkede Stabiliteten af de demokratiske Midterpartiers Styrke som Helhed til hel og fuld Fordel for en extrem Politik.

Ungdommen

Indenfor disse Rammer vil man endvidere kunne konstatere, at det kristelige demokratiske Parti (med ca. 40 pCt. Stemmeandel ved sidste Valg), kun havde en Tilvækst paa 954.800 Stemmer blandt Ungdommen mellem 21 og 25 Aar, medens det kommunistiske Parti med 27 pCt. havde en Tilvækst paa 1.042.000 blandt de unge i samme Alderstrin — proportionelt set altsaa det dobbelte. Her ligger fremfor alt Faren ved den politiske Udvikling i Italien idag, hvor Kommunismen er en virkelig fremadskridende og revolutionær Magt, som ydermere er godt organiseret og meget frodig.

De antiklerikale og de indifferente

Endvidere er Situationen den, at Kommunismen har al mulig Grund til at regne med de antiklerikale Grupper, der er stærkt udbredt blandt Ungdommen. Men selv om den antiklerikale Ungdom til Stadighed ganske vist erklærer sig som antikommunistisk, saa har den dog ikke foretaget sig det

mindste mod Marxismen og dens Tendens er snarere den, at man hælder til Social-Kommunisterne for derved at øve et Pres paa Regeringen samt bekæmpe Katolikernes Aktivitet. Og ydermere drager Kommunismen Nytte af den religiøse Indifferentisme, som for første Gang i Italiens Historie har vist sig som en dynamisk og aggressiv Magt, der grupper sig omkring den sociale Utilfredshed.

Ved Hjælp af disse to Kræfter koordinerer Kommunismen sit indirekte Angreb paa Italiens Katolikker førend den gaar over til direkte Angreb, hvorved den benytter sig af en Slags Infiltrations-Teknik og en velorganiseret Organisation af Aktivister.

Regeringen og Partierne

De skiftende Regeringer har hidindtil i deres Bestræbelser for at værne det demokratiske Styre egentlig kun forsøgt at dæmpe op for Marxismens Bevægelsesfrihed. Idag er de kristelige Demokraters ansvarlige Ledere imidlertid klar over, at Tiden er inde til med al mulig Eftertryk at henlede saavel den italienske som den internationale offentlige Menings Opmærksomhed paa den reelle Fare, som Kommunismen betyder for Italien idag, og at man ikke længere har Lov til at betragte den som et nemt og bekvent Middel til at indgyde de ubesluttsomme Borgere en vis Angst. Idag stiller Størstedelen af Italienerne saavel sig selv som Omverdenen dette Spørgsmaal: Hvad er det, der gør Kommunisterne stadig stærkere og stærkere her i vort Land? Hvor kan

det være, at de stadig gør Fremskridt her hos os?

I Antikommunismens almene Indstilling kan man idag se en vis Revision i Melodierne, uden at der dog viser sig en klar og utvetydig Stillingtagen. Der er blevet talt og tales stadigvæk saa meget om Kommunismen, saa meget, at den desværre er blevet en afgørende Faktor i det politiske Liv i Italien. Og man maa tilstaa, at Demokratiet kun har gjort saare lidt for at samle sig til Værn mod denne Fremnarch. Democrazia cristiana har hidindtil hovedsageligt været indstillet paa at bekæmpe Kommunismen paa Teoriens Omraade — hvilket sikkert ogsaa er afgørende — men som i Virkeligheden har ført til en Splittelse i italiensk Politik og endda med det Resultat, at Kommunismen fra at være et Splittelsesparti er blevet det næststørste Parti, den idag udgør Alternativet overfor de borgerlige politiske Kræfter.

Det er lykkedes Kommunisterne i Italien at udnytte den demokratiske Tøven og derved bringe Modstanderen i en absurd politisk Ubevægelighed. De har til og med kunnet slaa Mønt af denne Situation ved at erklære: »Vi har Brug for en anden politisk Klasse, en Arbejderklasse, dersom det skal blive anderledes i Italien. Nu er det vor Tur.« Denne Indstilling har den gjort til Grundlag for sin Optræden, idet man hermed til egen Fordel udnytter de uundgaelige Skader og Mangler, som findes hos den unge italienske Demokrati, der er opstaaet af de Ødelæggelser og den Elendighed, som fulgte i Krigens Kølvand.

(Fortsættelse følger).

ORIENTERING

Naar Talen er om Korruption

Det ser ikke alt for godt ud for det saakaldte Vesten — Vest-Europa i Modsætning til Øst-Europa — idag. Uenighed synes at splitte paa et Tidspunkt, hvor Enighed og Sammenhold betyder alt, naar man ser Fremtiden i Øjnene. Hinsides Jerntæppet siger man (med et vist sigende Skuldertræk), at Vesten er korrupt. Er det da virkelig Korruption, der er Aarsagen til, at »det gaar saa skidt« i Øjeblikket? Mangt og meget kunde tyde derpaa. Ordet Korruption kommer som bekendt af Latin og betyder slet og ret Fordærvelse, og da især Fordærvelse af moralsk Art. Og tag nu engang — blot for at nævne et Par Eksempler — Vesteuropas illustrerede Blade, hvor Skamløsheden flourer, Natlokalerne med deres usobre Programmer. Indenfor det politiske Liv er mangt og meget raadtent og giver Anledning til Skandaler, der faar Pressen til at slikke sig om Munden i maanedsvis. All det smager dog af Korruption.

Men naar man fremhæver disse Ting, saa er man alt for tilbøjelig til at glemme de Millioner og atter Mil-

lioner af Mennesker, der Dag for Dag passer deres daglige Dont og sørger for deres Familier. I Vesteuropa kan man dog leve uden Frygt for Politisk og Statsmagt, dersom man ikke ligefrem begaar noget kriminelt. Vel lader det offentlige nu og da meget tilbage at ønske, men der er dog ingen, som bliver hindret i at give Gud Æren og leve efter sin Overbevisning eller ved at publicere sin Vantro. Det er den ejendommeligste Blanding.

Man maa indrømme, at mangt og meget er korrupt. Men hvorfor laver vi det saa ikke om? spørger man. Vi har megen Frihed — ofte maaske for megen — og heraf profiterer de ansvarsløse. Skal man da indskrænke denne Frihed? Skal Staten indskrænke Friheden — den kan jo ikke paa Forhaand skelne mellem samvittighedsfulde og samvittighedsløse Mennesker. Friheden er for os saa stort et Gode, at vi ikke gerne prisgiver den for at indskrænke Korruptionen. Vi har set de afskrækkende Eksempler, naar en Stat optræder som Moralpoliti — hvor hurtigt er det ikke gledet over til at blive et uudholdeligt Tyranni?

Men Frihed betyder Ansvar! Det er beklageligt, at der er saa mange i den saakaldte demokratiske Verden, som ikke er Friheden voksen. Mange Steder skyder Friheden Vildskud og kunde trænge til Indskrænkning. Det maa

være vor Opgave, at opdrage Menneskene saaledes, at de lærer at bruge og paaskønne Friheden. Et Demokrati kan kun eksistere saa længe som Menneskene ikke misbruger deres Frihed. Der vil altid finde Afspringer Sted, men de maa ikke gøre os nervøse. Lad det ikke bevirke, at der vækkes Længsler efter Statsindgreb (med hemmeligt Politisk og Interneringsleje) — vi ved alt for godt, hvor det ender.

Vi maa ikke lade os afskrække af John-Affærer og større Bedragerier; de maa ikke faa os til at se Korruption i alt og over alt. Hellere nogle raske Korruptionstilfælde end en Politistat med hemmelig Overvaagen og Koncentrationsleje. Lad Domstolene tage sig af disse Tilfælde.

Gud respekterer Friheden. Han fratager ikke Mennesket Friheden til selv at træffe Afgørelser, selv om vi nu og da misbruger denne Frihed. Men han vil engang drage os til Ansvar. Da der i sin Tid voksede Klinte mellem Hveden og Disciplene gik de til Vor Herre og spurgte ham, om de skulde rive Ukrudtet op, da lød hans Svar: »Lad begge Dele vokse til Høstens Time er inde, dermed at I ikke river Hveden op sammen med Ukrudtet.« Lad os have Taalmodighed med alt det Onde i Verden (og i Politiken); thi først ved Tidernes Ende finder vi det gode nøje adskilt fra det onde.

MORGENDAGENS EUROPA

Pave Pius XII

Efter den sidste Krig har adskillige Nationers ansvarlige Ledere arbejdet energisk paa at skabe internationale Institutioner for derved at organisere Freden. Disse Overvejelser har været belastet med de grusomme Erfaringer fra det forløbne halve Aarhundrede. Og den Erfaring spørger stadig, at en stor Idé alene ikke er tilstrækkelig til at naa et Resultat.

Virkeliggørelsen af den europæiske Enighed er blevet følt som særlig paa-krævet af alle. Rent instinktivt har alle Anstrengelser været rettet herpaa. Men der stod — og staar stadig — to Hindringer i Vejen.

Den første Hindring ligger i Strukturen hos de enkelte Stater, som ønsker denne Sammenslutning. De adskiller sig fra hinanden som Følge af deres naturlige Hjælpekilder, deres industrielle Udvikling og med Hensyn til deres sociale Institutioner. De vil kun kunne føre et fælles Liv, dersom man finder frem til en Maade, hvorpaa der kan garanteres en Ligevægt i alle Henseender.

Den anden Hindring for den europæiske Enhed er af psykologisk og moralsk Art. Thi endnu vigtigere er Kravet om det, som man kalder den »europæiske Aand«: Bevidstheden om under Frihed, der ikke først og fremmest støtter sig til Tilfredsstillelsen af de økonomiske Behov, men derimod

paa at have faaet fat paa de fælles aandelige Værdier. Dette Synspunkt hænger nøje sammen med de Anliggender, der bevæger Os samt med vore daglige Bekymringer i Vor Egenskab af Sjælhyrde.

Den, der vil trænge ind paa den europæiske Aands Forudsætninger og dens Realisering, indser med det samme, at samtlige Medlemsstater i et forenet Europa maa være rede til alvorligt mente Indrømmelser. Det er ikke sikkert, at de Vanskeligheder, der opstaar i Forbindelse hermed vil kunne udlignes i Løbet af kort Tid gennem økonomiske Fordele. Men det er jo i et Lands indre Forhold saaledes, at de fattigere Egne kun kan glæde sig over en ensartet Levestandard gennem Støtte fra de mere velstillede. Enhver Nation maa derfor være rede til maa-ske vedvarende Afkald.

Nu kan man meget let forestille sig Egoisternes naturlige Reaktion: en instinktiv lukken sig inde i sig selv. Dette er et farligt Vaaben i Hænderne paa Modstanderen og paa alle dem, hvis tvetydige Maal gerne udnytter den anden Parts Stridigheder.

Man maa fra først af gøre sig følgende klart: Udsigten til materielle Fordele vil aldrig garantere Viljen til de for Resultat nødvendige Ofre. Før eller senere vil en saadan Indstilling uvægerligt vise sig bedragerisk. Intel kan være af Varighed uden virkeligt Venskab, hverken blandt Nationerne saa lidt som blandt de enkelte Mennesker.

Men Kristendommen har formel Nationernes Sjæl og trods deres udprægede indbyrdes Forskelligheder vakt det afgørende Begreb om det fri Men-

neske i dem. Det er dette fri Menneske, som overfor Gud ikke blot er ansvarlig for sin egen personlige Skæbne men ogsaa for Samfundets Skæbne. I denne Overbevisning ligger Roden til gensidig Agtelse og til Beredvillighed til at ville redde og fremme de Goder, der ikke vil kunne betales med alle denne Verdens Rigdomme.

Viljen til et fælles Liv, som skal slutte Morgendagens Europa sammen, maa vel vogte sig for Modløshed overfor Farerne udefra. Det enige Europa maa imidlertid ogsaa udover de økonomiske og politiske Maal se sin Mission i Styrkelsen af og Forsvaret for de aandelige Værdier, der forud dannede Grundlaget for og Rygraden i dets Eksistens. Det var Europas Kaldelse i Fortiden, at formidle andre Verdensdele og Nationer de aandelige Værdier, som det idag maa søge med Opbud af sine sidste Kræfter for at redde sig selv, nemlig den kristne Tro.

3. Davidssalme

MORGENBØN I NØD OG FARE

1. Omringet af fjender beder salmisten om hjælp.

1. En salme af David, da han flygtede for sin søn Absalom.

2. Herre, hvor er mine fjender mange, hvor mange rejser sig ikke mod mig!

3. Mange er de, som siger om mig: »Der er ingen frelse mere for ham hos Gud.«

4. Men »Herre, du er mit skjold, du er min ære, du løfter mit hoved.

II. Belønnet tillid.

5. Med høj røst råbte jeg til Herren, og han bønhørte mig fra sit hellige bjerg.

6. Jeg lagde mig til hvile og sov ind, jeg rejste mig frelst, fordi Herren holder mig oppe.

7. Jeg frygter ikke de tusinder af folket, som lejrer sig rundt omkring mig.

III. Bøn om hjælp i fremtiden.

8. Rejs dig Herre, frels mig, min Gud! Thi du har knust alle mine fjenders kind og brudt de gudløses tænder.

9. Hos Herren er frelse, din velsignelse stige ned over dit folk.

Der er ikke flere salmer, der handler om det israelitiske folks historie. Som man let kunne se, var de vidnesbyrd om Guds nåde og godhed på den ene side og et utaknemligt folks synder og straffe på den anden. Nu begynder en ny serie af Davidssalmer. Deres indhold viser de lidelser og trængsler, som både det enkelte menneske og hele folket skal igennem her på jorden. Men lige meget, hvad det end er, der piner; smerter og sygdom, alderdom og modgang, fjenders had og forfølgelse, altid tager salmisten sin tilflugt til Gud, klager over sin nød hos ham og beder om befrielse.

De ulykker, som har givet anledning til disse salmers tilblivelse, er så talrige og forskelligartede, at der næp-

Den Hellige Fader taler til Skarerne paa Peterspladsen (da Pave Pius X blev helgenkaaret)

pe findes nogen sørgelig begivenhed i vort eget liv, hvor ikke Davidssalmer lægger de rette ord på vore læber for at bede Gud om hjælp. Det er det, der gør dem så værdifulde for os endnu den dag i dag. For det meste føjes til bønner en taksigelse, enten på den måde, at salmisten lover taknemlighed for fremtiden, eller, hvis han allerede er blevet bønært, genkalder han takopfyldt i sin erindring de lidelser, som Guds nåde har udfriet ham af, eller de ord, hvormed han har bedt om hjælp.

Den tredje salme er Davids morgenbøn efter den første nat, som han på sin flugt for den oprørske Absalom og det troløse folk havde tilbragt i ørkenen, ikke langt fra Jerusalem. Kun 600 trofaste mænd var hos den grædende konge, medens sønnen Absalom satte efter ham med 12.000 mand. Guds forsyn havde beskyttet den ulykkelige fader i den farefulde nat for at falde i fjendernes hånd. Davids morgenbøn er blevet en mønsterbøn for alle dem, der befinder sig i store trængsler eller i åndelig nød, og en belæring om det sindelag, i hvilket hver af os bør fremføre sine ønsker for Gud.

Først udøser nemlig David sit hjerte i en klage, ikke hos mennesker, men hos sin Gud. Ingen har jo dybere forståelse og mere effektiv medlidenhed med vore lidelser end vor Fader i himlen. Davids klage bliver ikke til en anklage, hverken af Gud eller sønnen Absalom, men en bekendelse af tro på Guds forsyn og et rørende udtryk for tillid til Guds barmhjertighed. Så mange gange har han jo i sit lange liv erfaret Guds godhed og underfulde hjælp, lige fra han var dreng. Derfor er han også nu, i den nye, helt uventede og smertefulde, situation sikker på, at Herren vil beskytte og hjælpe ham. End ikke bevidstheden om de synder, han har begået, og som fjenderne minder ham om, kan rokke ham i hans tillid. Gud er jo barmhjertig og rede til at tilgive det angerfulde sind alle synder og fejl. Derfor ender salmen også med de sejrsvise ord: hos Herren er frelse, hos ham er der velsignelse.

Vi kristne ser i den lidende kong David først og fremmest et billede på vor Frelser Jesus Kristus, som blev forrådt af en af sine nærmeste, svigtet, hånet og udleveret til døden af et utaknemligt folk. Også Kristus lagde sig ned til søvn, til dødens søvn, men rejste sig igen påskemorgen til nyt og strålende liv og blev derved en frelse og velsignelse for hele folket.

Endvidere kan vi lære af denne salme, til hvem vi skal gå, og hvor vi skal søge hjælp, når vi er i nød og fare. Men vor bøn til Gud bør have de samme egenskaber som Davids bøn. Den bør stige op til himlen fra hjertets dybeste grund, ikke blot fra læbernes yderste rand. Den bør være et udtryk for en urokkelig tro på og tillid til Guds magt og godhed og troskab. Den bør også være ydmyg i bevidstheden om vor uværdighed, og nu i den nye pagt fremføres i Jesu navn og støtte sig til hans munds løfter og hans livs og lidelsers fortjenester. Så bliver vor bøn effektiv. F. K.

Maria-Aarets Helligdomme Vor Frue af Carfin

De allerfleste Mariahelligdomme er opstaaet som Følge af overnaturlige Begivenheder, først og fremmest Aabenbaringer. Alle kender Lourdes og Fatima og deres Historie, men der er uendelig mange andre Steder Verden rundt, hvortil Pilgrimme drager for at hylde Jesu Moder, fra Santa Maria Maggiore i Rom og Guadalupe i Spanien til Walsingham i England.

Den berømte Grotte i Oostacker i Belgien er ikke Resultatet af en Aabenbaring, men af en gammel Præsts Kærlighed til Vor Frue af Lourdes. Imidlertid skete det, faa Aar efter at Valfartsstedet var »aabnet«, at Gud henledte hele den katolske Verdens Opmærksomhed paa Lourdes-Helligdommen i den lille Landby. Her skete nemlig paa Guds Moders Forbøn, et af de mest forbavsende Mirakler indenfor de sidste hundrede Aar. Den 7. April 1875 blev Pieter De Rudder helbredt i et Nu. I over 8 Aar havde han været Krøbling, efter at begge Knogler i hans venstre Ben var brækket ved et Ulykkestilfælde. De brudte Knogler kunde ikke samles, og smaa Benstykker kom ud af et vædskende Saar. Da De Rudder mærkede, at hans stakkels Ben var helbredt, gav han sig til at danse af Glæde, og næste Dag gik han 3 Mil; og da opdagede man, at ikke blot Knoglerne var vokset sammen, men det knuste Stykke af dem var erstattet af nyt Knoglevæv. — De Rudders to Ben var lige lange. Dette Mirakel fremkaldte en voldsom Strid mellem helgiske og tyske Læger; men netop derfor blev det undersøgt med alle til Raadighed staaende Midler, og til sidst højede Tyskerne sig for det ubestridelige Faktum: Pieter De Rudders Helbredelse kunde ikke forklares paa naturlig Maade.

Det var en Artikel om Oostacker i Revue de Lourdes, som gav irske Minearbejdere i Carfin Ideen til Grotten i den lille skotske Landsby.

I 1920 foretog en Gruppe af dem en Valfart til Lourdes, hvor de bad om Hjælp til at virkeliggøre deres Drøm, og da de kom hjem, tog de med stor Begejstring fat paa Arbejdet.

Intet himmelsk Syn kastede Glans over det Værk, de vilde udføre til Marias Ære; men senere Undersøgelser viste, at det Sted, de havde valgt dertil, mange Aarhundrede før havde været indviet til Guds Moder. Lige tæt ved opdagede man en Kilde, der havde baaret Marias Navn, og hvis Stensætning var bygget af de Munke, hvis lille Kirke man endnu ser Ruinerne af paa Højen Chapelknowe; Paa gamle Landkort kaldes Landstrækningen dér »Marywell«-Mariakilden. En engelsk Mil derfra ligger Byen Motherwell — nu Sæde for en katolsk Biskop — med et Mindesmærke for den hellige Kilde, den er opkaldt efter. Desværre er begge de omtalte Kilder nu udtørrede paa Grund af Kulminerne, der strækker sig underneden.

Det var et stort Maal, Minearbejder-

ne satte sig: ved deres Hænders Arbejde at medvirke til at fremme Andagten til Guds Moder, glæde deres katolske Landsmænd og maaske tænde et lille Lys, som kunde kalde en eller anden udenforstaaende hjem til Kirken. Men havde nogen fortalt dem, at deres lille Grotte vilde blive Skotlands første Mariahelligdom efter Reformationstiden, vilde de ikke have troet ham. De havde alt, hvad der skulde til for at kunne gennemføre, hvad de havde set sig for, disse irske Minearbejdere: Taalmodighed, Udholdenhed, en dyb og inderlig Tro, de manglede bare Tid; men saa udbød en Strejke, der varede næsten et Aar, og i det Tidsrum byggedes Grotten i Carfin.

Da de kirkelige Myndigheder havde givet deres Tilladelse, rejste Arbejderne en høj, skraanende Vold, som blev tilplantet med Buske og Blomster. I en Stengrotte højt oppe anbragte de en

SØNDAGS „PRÆDIKEN“

af en uavngiven

Brødre og Søstre i Kristus! Jeg har til idag tilrettelagt en maaske efter jeres Mening lidt mærkværdig Prædiken, noget, som I aldrig har hørt før. Prædikenen gælder denne Gang nemlig ikke jer, jeg vil idag tale til — Knælebænkene! I kan derfor rolig gaa ud, saa længe Prædikenen varer, men I maa dog gerne blive — om ikke andet, saa af Nysgerrighed!

Mine kære Knælebænke! I har nu staaet her i saa mange, mange Aar, og I har aldrig nogensinde faaet en Prædiken, som var rettet direkte til jer. Det er derfor paa højeste Tid, at det sker. Lad jer nu blot ikke forstyrre af de mange Kirkegængere, som lytter saa interesseret til — de ved allesammen, at det, jeg idag siger, kun er møntet paa jer.

Allerførst maa jeg rose jer af mit ganske Hjerte: I har vist en enestaaende Opførsel: I har altid været paa Pletten, hvadenten Solen har brændt paa den dejligste Sommerdag, eller det har øset Vande ned! Det har aldrig været for koldt for jer, eller for

Statue af Vor Frue af Lourdes og ved Foden en af Bernadette. De to Statuer, udført i Carraramarmor, blev skænket af en tidligere Minearbejder. Foran Grotten blev der anlagt en halvcirkelformet Plads, som skulde kunne rumme over tusind Pilgrimme.

Der gik over et kvart Aarhundrede, og den anden Verdenskrig havde rystet Verden, før nogen regnede fromme Katolikkers Besøg ved Grotten i Carfin for andet og mere end en rent lokal Foretælse. Men i 1948 organiserede en Jesuitpater, som var Kapellan for Glasgows katolske Studenterforening, en Valfart dertil — med 50.000 Deltagere! De samledes for at bede om Verdens Omvendelse og saaledes adlyde Vor Frue af Fatimas Bud. I 1951 kom et Pilgrimstog bestaaende af 35.000 Børn fra hele Skotland, og i 1953 drog ikke mindre end 11 Pilgrimstog fra England over Grænsen til

Carfin.

Det stadig voksende Antal Pilgrimme gjorde det nødvendigt at udvide Arealet, og der blev saa købt 25 Tønder Land, som efterhaanden blev til en meget smuk Park med Plæner og Rosenbede, Klippepartier med sjældne Bjergblomster, og en malerisk Sø. I Parken er opstillet talrige Helgenstatuer, mange smukke og særprægede, andre konventionelle, men aldrig tarveligt udført eller bemalede. Særlig yndet er Statuen af St. Therese af Lisieux. Omkring den blomstrer til langt ind i Vintertiden, dejlige Roser; nogle af de fineste Buske er skænket af en protestantisk Pilgrim og hans Hustru, der er Læge, som Tak for deres lille Barns Helbredelse.

Før Grotten i Carfin var blevet Valfartssted, havde den katolske Menighed holdt Christi Legems Fests Procession gennem Landsbyen, indtil ophidsede Modstandere fik det forbudt ved at henvise til en gammel Lov, som truede Deltagere i religiøse Demonstrationer med Fængselsstraf eller Bøde. Imidlertid vilde Katolikerne ikke uden videre finde sig deri, og Spørgsmaalet kom til sidst frem i Parlamentet med det Resultat, at næsten alle de gamle Straffelove mod Katolikerne blev ophævet.

»Jeg vil have, at Folk skal komme hertil i Procession,« sagde Guds Moder til Bernadette i Lourdes. Og det lille skotske Lourdes har nu sine Processioner, smaa og store, og de slutter med sakramental Velsignelse fra Alteret paa »Massabielle-Højen«, for Maria er jo kun Midlet — Maalet er hendes Søn, Vor Frelser. Ved T. F.d.

*

Et Par Billeder fra Carfin -
i Midten »Vor Frue af Carfin«

varmt — I har aldrig nogensinde forsonet Søndagsmessen. Hvor er det dog paaskønnelsesværdigt aldrig at have svigtet jeres Pligt. Det fortjener den allerhøjeste Ros. Og saa er jeres Opførsel i Kirken altid dadelfri: I forstyrrer aldrig Gudstjenesten ved enten at komme for sent eller ved paa anden Maade at give et daarligt Eksempel. I er altid musestille og hoster ikke unødigt under Forvandlingen. I vender jer aldrig om for at se paa dem, der sidder bagved, og som eventuelt taber en Rosenkrans paa Gulvet. I snakker aldrig sammen og sover aldrig under Prædikenen! Det er en stor Opmuntning for en stakkels Sognepræst!

Og saa er I i Besiddelse af en levende Sognebevidsthed! I løber ikke fra den ene Kirke til den anden, men holder jer tro til jeres Sognekirke. I er Sognets urokkelige Støtter! I runder ikke efter forskellige Modeprædikanter — Guds Ord er jer lige godt omend I nu har hørt det forkyndt i lange Tider af samme Mund. Der er noget ægte, noget gedigent, noget klippefast over jer. Og det kan man ikke rose jer nok for!

Eet maa jeg imidlertid dadle jer for: aldrig nogensinde har jeg set jer gøre en Knæbøjning foran det Allerseligste; I staar stive og ubevægelige som en gammel, knudret Eg! I har tilsyn-

ladende ikke haft noget Udbytte af de mange Aars Gudstjeneste — den synes at være gaet helt hen over Hovedet paa jer! Derfor forstaaer I ej heller Betydningen af den hellige Messe og gør jer ingen Umage for at forstaa den. Af den Grund synes I ogsaa altid at Messen varer for længe; Prædikenen preller helt af paa jer, fordi I ikke har Øren at høre med — og ingen Antenne til at opfange den med. Tænk engang: Hvor mange Prædikener har I ikke hørt — eller i hvert Fald overværet — og hvor lidt har I rettet jer derefter. I er nogle døde Fyre! Og hvilket Ansvar. I beder og synger aldrig med under Menighedens Fælleskommunion. Jeg har saa tit, saa tit lyttet efter, men aldrig hørt saa meget som et Kvadder: Træ uden Liv, Hjerte uden Slag, Ur uden Uro! Ja, I er nogle døde Svende! I staar altid paa jeres Pladser, ubevægelige som Søjler, har aldrig leet eller grædt. I har aldrig nærmet jer Skriftestolen saa meget som een Centimeter. I er og bliver døde, selvom I mener at I lever. Det bliver jeg især klar over, naar jeg ser ud over jer Søndag Formiddag — Aar ud og Aar ind!

Og saa giver I aldrig noget! I putter aldrig en Skilling i Offerpungen, medens de »gode« Kristne dog altid læg-

(Fortsættes Side 453)

J korte Træk -

Det katolske Dagblad »L'Italia« i Milano er Italiens største katolske Dagblad. Det udkommer daglig i 150.000 Eksemplarer (KNA).

94 af 1000 indgaaede Ægteskaber i England i 1952 var katolske, meddelelsen den nylig udkomne officielle engelske statistiske Aarvog. I 1844 var der kun 14 katolske Ægteskaber pr. 1000. Disse Tal er tydeligt Bevis paa Katolicismens stadige Vækst i England (KNA).

En nyviet hollandsk Jesuit, P. Piet Bakker S.J., læste for nylig sin første Messe i Canisius-Kirken i Nijmegen, assisteret af sine to Brødre, der begge studerer til Præster. Samtidig læste de paagældendes Fader Messe ved et Sidealter. Faderen var for kort Tid siden blevet præsteviet i Rom (KNA).

Ved Opførelsen af den svenske Film »Dage med Monika« i Wolfsburg i Tyskland kom det for nylig til tumultagtige Scener. Talrige Tilskuere forlod Teatret under højlydt Protesttilkendegivelser (KNA).

Der er idag 200.000 Katolikker i Japan. Af de 1144 Præster, som virker i Japan, er 262 indfødte (KIPA).

„Fredagsmad“ i Højskolen

Det kan synes mærkeligt, at Katolsk Aftenskole tilrettelægger et kursus i husholdning. Hvad kan det have med katolicisme at gøre? Mere end man tror! Vore hjems økonomi er en vigtig forudsætning for et harmonisk familieliv! Alt for mange ægteskaber går i stykker, fordi en stor del moderne, unge kvinder ingen interesse har for husligt arbejde. De skynder sig nok med at lære lidt som nygifte, men skal budgettet holde, må der både træning og dygtighed til, og sådanne dyder improviseres ikke. Katolikker skal også rette sig efter kirkens love om faste og abstinens, og man fornærmer vist ingen ved at hævde, at mange husmødre på forhånd giver op, når de ikke må servere kød. Har man rejst i udlandet, bliver man forbavset over i hvor høj grad køkkenet er kødløst; det kan altså gøres, uden at kosten bliver ringe eller kedelig. Det skal bare læres. Det søger Katolsk Aftenskole for ved det kursus, som ledet af husholdninglæreren fru Kirsten Bjørrild, begynder mandag den 4. oktober kl. 19 i det dejlige skolekøkken hos St. Josefssøstrene, Østerbrogade 7 D. Det er også af værdi, at unge katolikker arbejder sammen, fordi vi så ofte må savne katolsk »atmosfære« herhjemme. Hvorfor så ikke udnytte chancen, når den er der! Vore erfarne husmødre burde derfor tilskynde deres unge døtre til at indmelde sig hurtigst muligt hos fru Plate Petersen, Rødkildevej 36, F. Tlf. Fa. 2718.

K. G.-H.

Ny redaktion

Som tidligere meddelt er redaktionen af »Stafetten« fra og med dette nummer gået over på andre hænder. Den hidtidige redaktør, Oluf Bohn, har ikke ønsket at fortsætte længere, og den nye redaktion, som allerede nu kan indse, hvilket stort arbejde, der er forbundet med selv en så tilsyneladende lille opgave som at fylde een side i Ugebladet med positivt stof, vil ikke forlænke ham deri, men vil tværtimod udtrykke sin udelte beundring for hans trofasthed og pligtopfyldenhed.

Den nye redaktion ser det derfor som sin første opgave at sige tak til Oluf for hans indsats. Gennem 4 lange år har han hver eneste uge fyldt denne sides tre spalter — og vi synes, at han har gjort det godt. Trofast har han hver uge skrevet ca. 120 linier à 65 anslag på sin skrivemaskine. Og han har gjort det selv. For på få — meget få — undtagelser nær, har ingen af bladets læsere fundet sig foranlediget til at hjælpe ham. Vel har Oluf haft nogle få og dygtige medarbejdere, som vi håber stadig vil skrive til »Stafetten«, men i det store og hele har han været henvist til at slide på sit eget farvebånd. Tak Oluf, du har vist os alle et godt eksempel.

Red.

Krist Konges Fest

Ifølge traditionen vil vi igen i år fejre Krist Konges fest, dog for ikke at blive for traditionelle lægger vi dagens program på en ny måde.

Bliv nu ikke bange, morgenmessen bliver ikke strøget af programmet, pater Wolfisberg vil ordne det fornødne. Vi er indbudt af søstrene på Østerbro, og det lader vi os ikke sige to gange.

Ændringen bliver, at vi stryger biografestillingen om eftermiddagen for at tage til Lyngby om aftenen til en rigtig K.U.K. fest.

Der vil komme udførligt program.

Vort store håb er, at provinsen også vil deltage, der findes nok et indkvarteringssted. Men læs om dette senere.

Landsdelsrepræsentanten.

Ugens samtale

— Igår så jeg dig komme ud af den katolske kirke.

— Ja?

— Er du da katolik?

— Ja, naturligvis.

— Naturligvis og naturligvis. Det er da aldeles ikke naturligt.

— Nåh, hvorfor da ikke det?

— Det vil med andre ord sige, at du tror på Gud?

— Ja, naturligvis.

— Du med dit naturligvis.

— Jamen det er da så naturligt og selvfølgelig.

— Vrøvl. Der er da ingen moderne mennesker, der kan tage al den snak om Gud alvorligt.

— Nå, vi er da heldigvis nogle stykker.

— Ubegribeligt! Enhver kan da sige sig selv, at Gud ikke er til. Har du måske nogensinde set ham?

— Nej.

— Hvor kan du så vide, at han er til?

— Åh, det er såmænd ret ligetil. Kan du se den stol der, i udstillingsvinduet.

— Ja, derinde i Lillekøbing og Omegns Møbelmagasin?

— Netop. Hvem tror du, der har lavet den.

— En snedker, selvfølgelig.

— Selvfølgelig, siger du? Har du da nogensinde set den snedker?

— Næ, men en eller anden må da have lavet den, det kan da ethvert fjols regne ud.

— Du er altså fuldstændig sikker på, at den ikke har lavet sig selv?

— Pjat, selvfølgelig har den ikke det. Men jeg kan bare ikke se, hvad det kommer Gud ved.

— I høj grad.

— Det er måske ham, der har lavet den?

— Nej. Men ser du den stol kan ikke have lavet sig selv. Og hele verden kan heller ikke have lavet sig selv.

— Næ, det kan den vel ikke.

— Altså må en eller anden have skabt den.

— Den har vel udviklet sig fra et ur-atom.

— Det ved jeg ikke noget om. Men selvom det er rigtigt, kan du så sige mig: hvor kommer dette ur-atom så fra?

— Næ, nu du siger det, hvor er det kommet fra?

— Det er meget godt med al den snak om udviklingslære og alt det der. Noget af det er måske også rigtigt, det er der bare ingen der ved noget bestemt om. Men een ting står i det mindste fast: man kan ikke give nogen fornuftig forklaring på verdens eksistent udenom Gud. Kan du måske ellers forklare mig, hvem der har skabt hele verden, og hvordan?

— Næ — —

— Nå, der kan du selv se.

Vel mødt i ...

Horsens: Onsdag den 22. ds. kl. 20 hos pastor Vick. Vi diskuterer dagspressens artikler om vor hellige kirke.

Alle over 16 år

som skal med på efterårsskolen i Øm i efterårstferien (fra den 17. til den 23. oktober), vil sikkert være interesserede i at få at vide, at skolens program nu er fastlagt.

Lejrens præst bliver pastor Vilhelm Nøkke fra Maribo. Som skolechef vil DUK's næstformand, Ebbe Binger, fungere, og der vil blive undervist i følgende fag: trosliv (Elsebeth Kieler), kirkehistorie (Jørgen Nybo Rasmussen), ægteskab (Flemming Kieler), foreningsliv (katolsk aktion) (Erling Tiedemann) samt liturgi (Ebbe Binger). Desuden vil der blive afholdt et par foredrag om forskellige emner.

DUK har stillet et beløb til rådighed for fripladser til skolen, således at økonomiske vanskeligheder ikke skulle kunne afholde interesserede fra at deltage.

Man opfordres til at melde sig i god tid og senest den 3. oktober til Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, København Ø., (evt. telefonisk, telefon Ryvang 3319). Eventuel ansøgning om friplads indsendes samtidig med tilmeldingen.

KATOLSK BOGNYT

Pierre Abélard og Héloïse

Oversat af Fr. Moth. Udgivet og indledet af Olaf Pedersen. Kr. 2,75.

Historien om Abélard og Héloïse hører til blandt verdens store kærlighedsdramaer som »Romeo og Julie« o. a., men adskiller sig fra dem ved at være et stykke virkelig historie og derfor skrevet af en pen, der for dunkler den genialeste digters.

Abélard var en af middelalderens største tænkere og teologer. Han forelsker sig lidenskabeligt i den purunge Héloïse og forfører hende, idet han fører hendes onkel bag lyset. Onklen lader ham derefter mishandle så grufuldt, at samlivet mellem Abélard og Héloïse derefter er umuligt.

De går begge i kloster, og det er deres brevveksling, henholdsvis Abélards »Trængslers historie«, der her foreligger i dansk oversættelse. De viser den gribende udvikling hos to mennesker, hvis tro lutres gennem lidelser.

SØNDAGS „PRÆDIKEN“

(fortsat fra Side 451)

ger lidt i hver Søndag, selv om der nu og da ogsaa dukker nogle ejendommelige Lykkeskillinger op i Klingpungen, formentlig ud fra den Betragtning, at alt er godt nok til Kirken! Nej, saa usle har I dog aldrig været, mine kære Knælebænke, for I betaler nemlig aldrig noget! Jeg vil slet ikke tale om Kirkeskatten. Kærligheden til Kirken kommer nemlig ogsaa til Udtryk gennem en Offervilje overfor Kirken! Det er heller ikke noget Under, at I ikke har nogen som helst apostolisk Indstilling. I er glade og tilfredse med selv at være Medlem af Guds Kir-

ke — men I kunne aldrig falde paa at være med til at bringe det glade Budskab ud til de Brødre og Søstre, som har glemt Gud eller afvist ham. I bliver smukt inde i Kirken og hygger jer, glade og selvtilfredse, akkurat som Mus i Schweizerost og kigger blot engang imellem ud til den sølle Verden udenfor, som tilsyneladende gaar ad Pommern til! Det gør ikke det mindste Indtryk paa jer. I har jo selv alt! I har Troens Lys og kan høre det glade Budskab. Men Lyset maa vandre 300.000 Kilometer i Sekundet, ellers er det ikke Lys mere! Og det glade Budskab maa forkyndes videre, ellers er det intet Budskab mere! I er døde — i jeres inderste Hjerter døde —

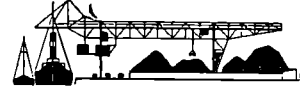
Min Prædiken er nu forbi, mine

kære Knælebænke. Se til, at I forbedrer jer, og vær nu ikke kedede af at Menigheden idag har lyttet — mere intensivt maaske end ellers — til disse som især var møntet paa jer. Kirkegængerne var jo klare over, at denne Prædiken ikke gjaldt dem — men maaske kan de dog skrive sig et og andet bag Øret af det, som jeg paalagde jer og tage ved Lære af jeres Eksempel, det gode saavel som det daarlige.

Og saa maa jeg naturligvis give jer, mine kære Kristne, som sidder i Bænke, en Undskyldning for at jeg idag har snydt jer for en Søndagsprædiken. *Men een Gang om Aaret kan I vel nok holde det ud uden Prædiken!?*

»Hvo, som har Øren at høre med, han høre.« Amen. Max.

Roskilde

<p>Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør <i>Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udtarer arbejdet hos de katolske institutioner</p>	<p>Skolebøger - Skolerekvitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel <i>Sct. Olagade 24 . Tlf. 3131</i></p>
<p>P. J. KJELDEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i></p>	<p>Algades Farvehandel <i>ROGER G. PETERSEN</i> <i>R. Guhle's Eftf.</i> ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chocolade . Is . Konfekturer CORNER CHOCOLADE <i>Specialitet: Anthon Bergs Chocolate</i> Sct. Olagade 6 . Tlf. Roskilde 4037 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<p>Roskilde Skrivemaskine Service <i>Ringstedgade 23, Telf. 2266</i> Lev. til de katolske institutioner</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Oleg. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Oisgade 17 Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	<p>Bedste Indkøbssted i Roskilde <i>Thomas Larsens</i> Kontantforretning CROME & GOLDSCHMIDT</p>
<p>H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>H. Weber <i>Tomrermester.</i> Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.</p>	
<p>Nakskov</p>		<p>Reserveret H. J.</p>
<p>Nye Tempus Ure - <i>med Garanti mod Tyveri og Skade</i> H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084</p>	<p>Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen <i>Farve- og Tapethandel</i> Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herrekuipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov Telefon 621</p>	<p>KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p> A/S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Sept.
19. S. (grøn) 15. Søndag e. Pinse (706—67); 2. Bøn: St. Januarius og Lidelsesfæller ([31]); Præf. (521).
20. M. (violet) Vigilie til St. Matthæus ([1]), med eget Evang. (1082); 2. Bøn: St. Eustachius og Lidelsesfæller ([28]); alm. Præf. (525). — Eller:
- (rød) St. Eustachius og Lidelsesfæller ([27]); 2. Bøn: Vigilien til St. Matthæus ([2]); alm. Præf. (525); sidste Ev.: Vigiliens (1082).
21. T. (rød) St. Matthæus, Apostel og Evangelist (1082—112); Præf. (524).
22. O. (hvid) St. Thomas af Villanova (1085); 2. Bøn: St. Mauritius og Lidelsesfæller; alm. Præf. (525).
23. T. † (rød) St. Linus (1086); 2. Bøn: St. Thecla, 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Apostlenes Præf. (522).
24. F. (hvid) Jomfru Maria, de fangnes Befrielse (1087); Præf. (522).
25. L. † (hvid) Gudsmoders Lørdagsmesse ([90]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); Præf. (522).
26. S. (grøn) 16. Søndag e. Pinse. — I konsekreerede Kirker (undtagen Domkirken):
(hvid) KIRKEVIELSESFEST ([77]—113).

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thoinsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

TAG MED TIL LUXEMBURG

af Kay Nielsen

Bogen henvender sig med sit væld af praktiske oplysninger, talrige detailkort og livfulde gennemgang af såvel historie som seværdigheder til de mange, som allerede har været eller engang vil til dette 100 pct. katolske land.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Nicolaus Stenos Gilde

Paa St. Cosmas og St. Damians Dag, den 27. September, læses den Hellige Messe for Gildets levende og afdøde Medlemmer i Jesu Hjerte Kirke, Stenosgade 4, København V., Kl. 7,00.

Academicum Catholicum

Søndag d. 19. sept. kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D, med prædiken af pater A. Raulin, O.P.

Onsdag d. 22. sept. kl. 20: Ordinært møde i Stenosgade 4 (den røde sal). Pater Finn Thorn O.P. vil tale om:

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Værelse/Lejlighed

Ungt ægtepar søger værelse med køkkenadgang resp. mindre lejlighed til ca. 1. november. Gerne Frederiksberg, men ingen betingelse. Bladet anviser.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Ellsabeths Hospital, Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

DØDSFALD

R. I. P.

Vor kære Mor, Svigermor, Mormor og Farmor

Rosalia Styslek

døde den 9. Septbr. 1954 efter længere Tids Sygdom, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler.

Børn, Svigerbørn og Børnebørn.

Bed for hendes Sjæl.

Den katolske længsel i protestantismen, på grundlag af Bouyer: Du protestantisme à l'église.

Kontordame søges

til 1. oktober. Sankt Maria Hospital, Roskilde. Ansøgning til forstanderinden.

Spejderbasar

til fordel for II Absalon trop og flok afholdes 2.—3. oktober i Stenosgade. Nærmere i næste nummer af Ugebladet.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE A/S

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

HUSK

Giro

82718

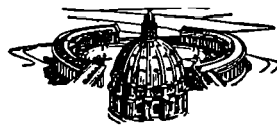
Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Kolding

<p>Tricolage, Garn, Smaating, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/s <i>Kul, Cinders, Brændselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATÆSSE Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Oas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 . Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 83 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Alltid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Søndervang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>Bogladen med de mange Bager ... Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>

Esbjerg

<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Chokolader . Konfekturner . Bolscher A. Ploug Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juulsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Plæk og Paalæg Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>SKOTØJET REPARERES HOS H. SCHOU Nørregade 47 Udfører arbejdet for De katolske inst.</p>
<p>Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAGT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>

Pavetale til Deltagerne i Børnelammelses-Kongressen

Den Hellige Fader modtog i sidste Uge Deltagerne i 3. internationale Børnelammelses-Kongres i Audiens i Castel Gandolfo. I sin Tale til Videnskabsmændene udtalte Paven, at Videnskaben ikke maatte give op i Forskerarbejdet, saa længe man ikke havde naaet endelige Resultater paa dette Omraade. Lægens Omsorg maatte ej heller indskrænkes til den medicinske Pleje alene. Patienterne maatte til Stagedighed indgydes nyt Livsmod og forevises ny Livsopgaver. Ogsaa paa dette Punkt har Lægen en stor Mission. Den moralske Støtte var af lige saa stor Betydning som den medicinske Helbredelse (KNA).

Krænkelse af Geneve-Konventionen

Franske Præster protesterer mod Vietminh

Med den sidste Transport af Krigsfanger, som var blevet løsladt fra kommunistisk Fangenskab, ankom der to katolske og en evangelisk Gejstlig til Hanoi. De tre Præster har overgivet Myndighederne i Vietminh en Erklæring, hvori de protesterer imod, at de var blevet forhindret i at udøve deres Præstegerning under Fangenskabet. Præsterne minder i Erklæringen om Genfer-Konventionen af 12. August 1949, ifølge hvilken fangne Feltpræster har Ret til at udøve deres Præstegerning blandt Medlemmerne af den Afdeling, som de tilhører (KNA).

Augustinus-Festligheder i Bône

1600-Aarsdagen for den hellige Augustins Fødsel er blevet højtideligholdt i den algierske Havneby Bône, der ligger lige i Nærheden af Ruinerne af det fordums Bispestæde Hippo. Dekanen for Kardinalkollegiet, Kardinal Tisserant, præsiderede ved Festlighederne for den store Kirkelærer (KIPA).

260.000 tyske Katolikker i Fulda

260.000 tyske Katolikker fra Vest- og Øst-Tyskland samledes i Aar til den 76. tyske »Katholikentag«, der har været afholdt i den hellige Bonifatius' By Fulda, kun 12 Kilometer fra Jerntæppet. Kongressen sluttede sidste Søndag med en storstilet Pontifikalmesse, celebreret af den apostolske Nuntius i Tyskland, Mgr. Muench. Paa Kongressens sidste Dag oplæstes endvidere et Budskab fra den Hellige Fader (KNA).

URBI ET ORBI

Ny »Kirkeminister« i Polen

Radio Warszawa meddeler, at Myn-dighederne i Polen har udnævnt en ny Leder af »Departementet for kirke-lige Anliggender«. Den ny »Kirkemi-nister« er den tidligere polske Gesandt i Østtyskland, Jan Izydorczyk, som afløser Antoni Bida. I katolske Kredse i Vest-Berlin udtaler man, at Følgerne af denne Ændring ikke kan overskues. Imidlertid henviser man til, at Kirkeforfølgelserne i Polen naaede sit hid-tidige Højdepunkt under Bida, og man erindrere om Arrestationen af den polske Primas, Kardinal Wysinski, og en Række andre polske Biskopper, som senere er blevet idømt betydelige Fængselsstraffe. Muligvis maa Izydor-czyks Udnævnelse ses som et Tegn paa, at Regeringen tilstræber mere subtile Forholdsregler i den religiøse Undertrykkelseskampagne. Der kan næppe ventes nogen principiel Æn-dring i den hidtil førte Politik paa dette Omraade (KIPA).

Nyt Fremstød for Islam i Ægypten

Kirken overfor ny Vanskeligheder

Den ægyptiske Premierminister Ab-del Nasser har bebudet et nyt Pro-gram for Islams Udbredelse i Afrika. I katolske Kredse i Ægypten er man af den Mening, at den ny Kampagne vil blive rettet fremfor alt imod den kristne Missionsvirksomhed og da i Særdeleshed imod den katolske Kirke. Islams Konversionsmetoder adskiller sig ganske væsentligt fra de kristne Metoder, idet Muhammedanerne i langt højere Grad støtter sig til rent økono-miske Metoder end til teologisk sko-lede Missionærer. Paa denne Maade forsøger de at vinde de indfødte ved at byde dem bedre finansielle og so-ciale Betingelser (KIPA).

Bolignøden i Østrig Aarsag til de mange Skilsmisser

I Østrig er Bolignøden stadig kata-strofal. Der mangler idag ca. 300.000 Boliger og henimod en Million Menne-sker er husvilde. I Wien bestaar 75 % af samtlige Boliger af 1—2 Værelser. Ifølge en af Overlandsdomstolen i Wien foretaget Undersøgelse skyldes 80 % af Skilsmisserne i Østrig enten direkte eller indirekte de elendige Bo-ligforhold (KNA).

20.000 Mariakongreganister i Rom

Onsdag i sidste Uge aabnede den Hellige Fader om Aftenen Mariakongregationernes 3. Verdenskongres i Peterskirken i Nærværelse af over 20.000 Troende fra ialt 63 Nationer, deriblandt Repræsentanter fra Rusland, Korea og Vietnam. Den hellige Fader var i denne Anledning taget ind fra Castelgandolfo til Peterskirken, hvortil han ankom ved 18-Tiden.

Denne Kongres — udtalte den Hel-lige Fader i sin Tale, der blev holdt paa Fransk — maa danne Indledning til en aandelig Fornyelse indenfor Mariakongregationerne. Grundlaget for Arbejdet maa være et omhyggeligt Ud-valg af Medlemmer. Enighed mellem Kongregationer og Hierarkiet samt Samarbejde i Apostolatet. Kongres-gationerne er ikke en Slags from-me Foreninger, men derimod Sam-menslutninger, der realiserer Fuld-kommenhed og Apostolat. De Kon-greganister, der virker i Aposto-latets Tjeneste, burde aldrig holde sig tilbage og kræve særlige Opgaver til-delt. De skal tværtimod være rede til at springe ind, hvor Episkopatet øns-ker. Vor Tid kræver et frimodigt Apostolat og en stærk Overbevisning for med Udbytte at kunne træde op mod de næsten uovervindelige Forhin-dringer. »Hvor mange virkelig store Initiativer gaar ikke tabt ved at gaa ad forskellige Veje, ved ikke at ville samarbejde eller endog staar i direkte Modstrid med hinanden«, udtalte den Hellige Fader. Manglende Forstaaelse og Koordinering af det Gode er ens-betydende med Sejr for det Onde. — Efter Højtideligheden i St. Peter tog Paven igen ud til Castel Gandolfo.

Torsdag indledtes Kongressens Ar-bejds møder ved »Gregoriana«. Fredag Aften afholdtes en storslaet Proces-sion til Kolosseum, hvor der blev bedt for den forfulgte Kirke og Lørdag Af-ten fandt der et stort Møde Sted ved Mariasøjlen paa Piazza di Spagna.

(KNA)

Bekræftelse paa Bispe-Mord

De jugoslaviske Katolikker har ud-sendt en Publikation, hvori der rede-gøres for Tilfældet Biskop Joseph Carevic af Dubrownik, om hvem man har været uden Underretning siden 1946. Ifølge denne Publikation skal Biskoppen være blevet myrdet i 1946 en Morgenstund, da han var paa Vej til Domkirken for at læse Messe. Hans afsjælede Legeme var blevet kastet i en Udgravning. — Biskop Carevic blev udnævnt til Biskop i 1940 og fi-gurerede hidindtil under denne Be-tegnelse i »Annuario Pontificio«, idet der indtil nu ikke har foreligget nogen officiel Døds erklæring (KIPA).

Katolsk

26. September 1954
102. Aargang
Nr. 39

Ugeblad

Den politiske Situation i Italien idag

Gamle Testamente
som Avis

Ved Randen af Bambus-
tæppet

Lisbeth gaar i Kloster

Løslades
Kardinal Mindszenty?

Diskussionen sidste Lørdag i Studenterforeningen om Lovgivningen angaaende Svangerskabsafbrydelse udsendtes af Radioen til det ganske Land. Man fik af Debatten det smukkeste Indtryk af, at de deltagende Damer og Herrer af Svangerskabskommissionen alle er velmenende, forstaaende Personer, for hvem det er meget om at gøre at hjælpe Næsten i Nød. Men er god Vilje nok?

Det stod aabenbart fast for dem, at der kun gives to logiske Standpunkter, det radikale Frihedskrav, der giver enhver Kvinde frit Lov til at dræbe sit Foster eller ej, som hun selv ønsker, og det katolske Standpunkt, der ligestiller Fosterdrab med ethvert andet Drab af et Menneske. Men man

Realisme, Logik og Moral

ville netop ikke være logiske. Det forekom Diskussionsdeltagerne urealistisk at kræve Logik i en Sag som denne.

Ikke blot Logikken tog man Afstand fra. Det var ogsaa disse Kommissionsmedlemmer magtpaaliggende, at man ikke maatte mistænke dem for at betragte Tingene under en moralsk Synsvinkel. De forsvarede sig ligefrem mod en saadan Mistanke. Antagelig forekommer Moral dem — li-

gervis som Logik — at være urealistisk. Der er visse praktiske Hensyn at veje op mod hverandre, saa godt det lader sig gøre. Og derom alene diskuterer man.

Man har hørt samme Lektie før. Ordet »urealistisk« er meget anvendt i f. Eks. Storpolitikken. I Hitlers første Regeringsaar var det efter Sigende »urealistisk« at besvære sig over hans Løfte- og Traktatbrud. München, som var ganske blottet for Logik og Moral, var Realpolitik, sagde man. Og hvilke moralske Uhyrligheder lukker man ikke Øjnene for i vore egne Aar, fordi det er urealistisk at blande Moral i Politik. Naturligvis vil i det lange Løb Følgerne ikke udeblive. De Herrer synes at tro, at Moral er vilkaarlige Taburegler af tvivlsom Værdi. Sand Moral er imidlertid Livets Love, nedlagt i det skabte af Skaberen. Er Moral urealistisk, saa er det urealistisk at ville følge Livets Love. Naturligt, at man i Købet maa tage Afsked ogsaa med Logikken.

I Virkeligheden kan man bare ikke stryge Moral og Logik. Man kommer blot til at operere med en anden Moral. Den juridiske Professor, som deltog i Debatten, ville mene, at der i alle Fald maatte være Forskel paa at myrde et født Menneske og et endnu kun gryende Liv. Ud fra hvilken Betragtning? Det fik man ikke at vide. Hos Meningsfæller af Professoren er Begrundelsen som oftest til syvende og sidst den enkle: Hvad man ikke ser, har man ikke ondt af.

Ja, saa skal vi aabenbart til i udvidet Grad at høste Frugterne af denne »Realisme«. Vi, der kun har Moralen og Logikken paa vor Side, gider man end ikke høre i en Diskussion som denne. Vi har ved at paaberaabe os Livets Love og Tankens Love sat os uden for den Diskussion, der er reserveret hine Praktikere, der kun kan lære af de Ulykker, de afstedkommer. Der skal ske meget, før de langt om længe overbevises om Moralens og Logikkens Ret.

VED RANDEN AF BAMBUSTÆPPE

I en af Honkongstalrige Flygningelejre prædiker en kinesisk Dominikaner. Hans Prædikestol bestaar af Levnedsmiddelkasser. - Honkong er idag »Springbrættet« ud til den »fri Verden«. (Se Artiklen om Formosa inde i Bladet).

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfør.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

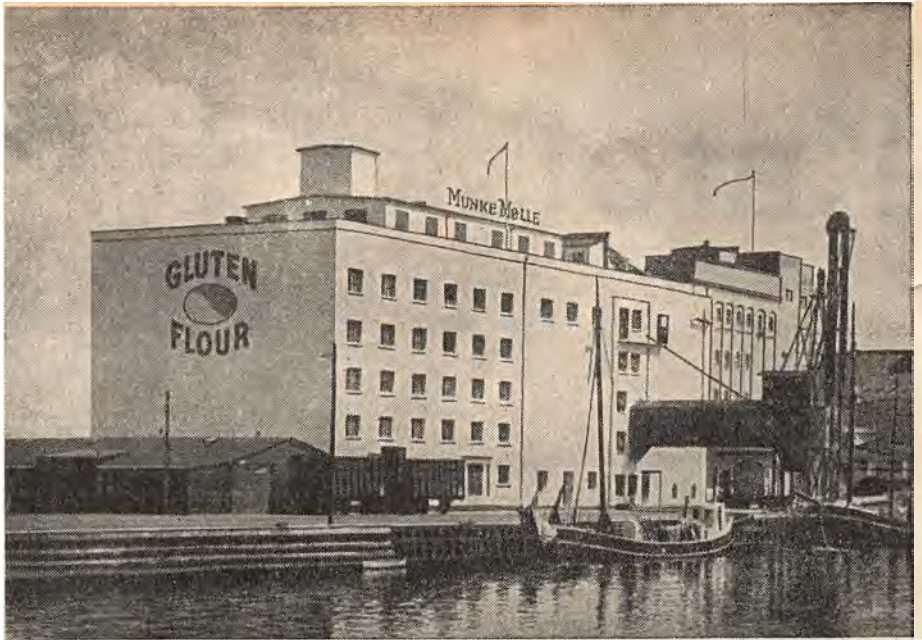
Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej
København F

Tlf. Godthåb 656

Mosaik
og Terrazzo

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810

KB&K

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og lævrigt

Stearnllys og Voksllys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

KAJ M. JENSEN
DIPLOM-OPTIKER

KØBMARGERGADE 32 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

MEJERIET Vesterbro

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Måned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **A/S I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

Den kommunistiske Taktik

I sin vedvarende Kamp for Ideen — udviklet og realiseret til det yderste — udviser Marxismens taktiske Manøvrer — bortset fra enkelte Tilfælde — to gennemførte karakteristiske Træk: 1. den konsoliderer de allerede vundne Kræfter, som er indlemmet i et yderliggaende Partisystem, ved Hjælp af en streng hierarkisk Organisation; 2. ikke mindre væsentligt er det, at man gennem klog og stadig Udnyttelse af de bestaaende Vanskeligheder paa det socialpolitiske Omraade faar fat i en talmæssig stærk Mængde, der psykologisk er disponeret for en velvillig Opfattelse af Marxismens politiske Forslag og Interesser. Med andre Ord: man forsøger at udvikle et System af Liv, som er afsættet efter gjorte Erfaringer og hvis Kerne er Partiorganismen, som bestaar af Lederne og indrullerede Medlemmer og hvis Periferi ikke er bundet direkte til Partihierarkiet, men til en Kraftkilde, som styres derfra.

Og heraf fremstaar da Forskellen i de marxistiske Partiers Optræden og Talemaade, frem for alt det kommunistiske. Holdningen indenfor Partiet er forskellig, Ytringsmaaden overfor dem, der sympatiserer med dem, er forskellig. Den første er streng, militærisk og kategorisk, den anden blid og forførende.

Den kommunistiske Organisations Grundræk bestaar som sagt i en yderst fint forgrenet Infiltration, i en skarp Kontrol med de indrullerede Medlemmer og i en elastisk Bevægelighed hos Lederne. Og disse Formaal tjener hele Partiophygningen, fra den mindste Gruppe til den samlede Organisation.

To af de vigtigste Systemer, som tjener Infiltrationen og Partiets Udbredelse og styrker og fuldstændiggør Organisationsapparatet, er Sammenslutningen af de italienske Arbejdere CGIL (Confederazione Generale Italiana di Lavoratori) samt de udenfor Partiet staaende Foreninger. CGIL tæller idag ca. 5.000.000 indrullerede Medlemmer. Saadan lyder i hvert Fald det officielle Tal. Af disse er over 1.500.000 Medlemmer af det italienske Kommunistparti (PCI). En Del af de øvrige staar som Medlemmer af PSI (venstre Socialisterne) eller er ikke bundet til noget politisk System. Men trods alt er CGIL det store Kraftcentrum for det kommunistiske Parti og dets Handlinger. Forbundets Generalsekretær, Giuseppe di Vittorio, har udtalt, at han naarsomhelst er i Stand til at erfare, hvad de 5 Millioner Arbejdere indenfor CGIL tænker og ønsker. Det vil med andre Ord sige, at her er det kommunistiske Partis egentlige Jagtomraade.

De andre Organisationer, som staar udenfor Partiet, men som alligevel staar Side om Side med Partiet og som supplerer dette, er anlagt saaledes, at de omfatter alle øvrige Sekto-

rer og Kategorier og derved blot tilslører deres virkelige Henhørighed under Partiet. De vigtigste af disse Organisationer er — for blot at nævne et Par Stykker — Landsunionen af italienske Kvinder, Sammenslutningen af italienske Partisaner, Foreningen af politisk forfulgte Antifascister samt mange flere. Hertil kommer saa Studenterkorporationer, Læsekredse og endelig den saakaldte kristelige Fredsbevægelse.

Hele dette gigantiske organiserede Kompleks udgør et føjeligt Redskab i Hænderne paa det kommunistiske Parti i dets Virke i By og paa Land, i Fabrikker og i intellektuelle Kredse.

Kommunisternes Metoder er enkle i Maalet, men saare alsidig og omhyggelig opbygget. Det mest effektive Vaaben, det hvoraf man benytter sig i mest udstrakt Grad, er Dialektikken — Diskussionen og Overtalelsen. Den er smidig anlagt og tilpasset saavel til Intellektuelle som til Analfabeter, og den doceres indgaaende.

Det italienske Kommunistpartis Skoler er noget ganske enestaaende i Partihistorien. Der eksisterer tre »Centraler« i Italien, Rom, Bologna og Como, og herfra organiseres hele dette vældige System af Kursus, vidtforegnede Studiekredse og hele Højskoler, hvor man ikke blot uddanner egnede Propagandister, men ogsaa docerer Kommunismen for den enkelte.

16. Søndag efter Pinse

26. September 1954

KÆRLIGHEDENS MAAL

(Pauli Brev til Epheserne, 3)

Fulde af Ærbødighed lytter vi idag i Søndagens Epistel til en Bøn af den hellige Paulus: »Jeg bøjer mine Knæ for Vor Herres Jesu Kristi Fader; maatte han forunde eder (den Naade), at I maa være befæstede og grundfæstede i Kærlighed, maa erkende med alle de hellige og kunne fatte Bredden og Længden, Højden og Dybden, og kende Kristi Kærlighed, som overgaaer al Kundskab.« I Sandhed en stor Bøn! Hvor maa det Hjerte dog være stort, hvem den Naade er givet at kunne fatte Kærlighedens Dimensioner!

Hvor »bred« er da Kærligheden? Det har Kristus antydnet, da han strakte Armene ud paa Korset. Den omfatter alle Mennesker, til alle Tider — altsaa ogsaa dig og mig! Og hvad Kristus i Tavshed har lært os, det maa vi ikke ændre paa. Kristus har med sine udbredte Arme anvist os Kærlighedens Omfang, og ingen maa tage en bestemt Del ud deraf til sit personlige Behov. Og samtidig har han vist os Midtpunktet for denne sin himmelighedsfulde Kærlighed: Jesu guddommelige Hjerte. Kærlighedens Bredde kan kun den fatte, som elsker Kristus, Kongen over og Midtpunktet for alle Hjerter.

Hvor »lang« er Kærligheden? Her giver den hellige Paulus selv Svaret: »Kærligheden hører aldrig op«. Hverken Spot eller Spe, hverken Skuffelse eller Uret kan gøre Ende paa Kærligheden — den overskrider endog alt det jordiske, endog Dødens Grænse. Kærligheden er stærkere end Døden. Den formaar endog at finde hjælpende Veje hinsides den lukte Dør, og ve den, der vil drage vilkaarlige Grænser for Kærligheden!

Hvor »høj« er Kærligheden? Den rækker til Himlen, den naar til selve Gud. Den ved ogsaa at aabne selv den allersidste Dør, Døren til Guds Hjerte. Kærligheden er højere end alle Verdens Taarne, end Babelstaarnet og Eifeltaarnet — den rækker over Bjerge og Stjerner. Den formaar at bringe Gud ned paa Jorden — Kristus har selv lovet den, der elsker: »(Faderen og jeg) vi vil komme og tage Bolig hos ham.«

Hvor »dyb« er Kærligheden? Hvem kan udmaale den? Kærligheden er udgrundelig — den har ingen logisk Baggrund. Den er simpelthen ufattelig. Den stiger op af Guds Almagts Dyb — op til Korsets Træ. Og fordi Gud selv har lidt saa meget for Kærligheden, er der ingen, der har Lov til at dispensere fra Kærligheden. Ja, Kærligheden er saa dyb, at den er rede til at tage Ofre paa sig — og der er ingen, som har større Kærlighed end den, der giver sit Liv hen for andre — akkurat som Kristus selv har gjort det.

Paulus har Ret: Kun den, der er »befæstet og grundfæstet i Kærlighed« kan udmaale og fatte Kærlighedens Dimensioner. Kærlighed kan kun erkendes i Kærlighed — set ude fra forekommer den ofte som noget Vrøvl og noget taabeligt. Men Paulus beder os om at se Kærlighedens Dimensioner »med alle de hellige«. Thi Kærligheden er de helliges Kunst og Videnskab. Hvilken Misforstaaelse er det ikke at betragte Helgenerne som nogle, der har fornægtet og bortjaget Kærligheden! Netop hos Helgenerne — og hos alle sande Kristne — finder man den sande Kærlighed, ikke den snævrc, kortsynede og kranke Kærlighed, saadan som Hedningerne praktiserer den, men den fire-dimensionale Kærlighed, som den hellige Paulus nedbeder os: den brede, lange, høje og dybe Kærlighed — Kærligheden i hele dens Fylde, Jesu Hjertes brændende Kærlighed.

Sognepræsten.

Nu spørger man uvilkaarligt: hvad Gavn har det kommunistiske Parti i Italien af denne enorme Organisation? Hvilket Udbytte har den kommunistiske Idé af de 30 Milliarder, som det koster aarligt at opretholde Skoler, Foreninger, Propaganda, Presse, Mødes o. s. v.? Vi maa indskrænke os til at henlede Opmærksomheden paa de mest iøjnefaldende og betydningsfulde Punkter.

Her maa først og fremmest nævnes det altovervældende Fagforeningsstyre. Dettets Indflydelse paa Arbejdermasserne overstiger langt hvad dets demokratiske Parallelorganisationer er i Stand til at præstere. Den unge marxistiske Arbejder er overbevist om, at kun hans Organisation tjener Kampen mod den Kapitalisme, som vil udbytte Arbejderne. Han nærer en granseløs Tillid til sine Partiførere og er rede til ubetinget Lydighed — en anden Indstilling er faktisk ogsaa umuligt for ham — den stadige Kontakt med Partiets Aktivister — der stadig giver ham ny Indsprøjtninger — umuliggør andet, naar han først er »indenfor Rammerne«.

Da de kristelige Demokrater i 1948 skilte sig ud fra CGIL, brødes den da bestaaende Fagforeningsenhed og som Følge heraf fik enhver Masseagitator en ganske aabenlys Begrænsning for de saakaldte Salonkommunister, idet det kommunistiske Undergravningsarbejde med ét blev blottet. Men CGIL tog Initiativet: Aktivisterne fik Ordre til at søge og skabe Kontakt med de katolske og med de ikke-kommunistiske Arbejdere overhovedet og fastsatte Kampplaner. Og de forskellige Marx-, Lenin- og Stalinkurser løvede ikke med at slutte op hos de antikom-

munistiske Arbejdere under Syndikalismens Ægide, og det er lykkedes CGIL stadig at hævde sig paa Førstepladsen, naar det gælder Spørgsmaal vedrørende Arbejdernes Rettigheder og Krav.

Lignende Berøringspunkter søgte Kommunisterne ogsaa med den katolske Ungdom. Togliatti hilste da ogsaa en fælles Optræden af katolske og kommunistiske Kræfter velkommen i Spørgsmaalet om H-Bomben. Denne forsonlige og honningsøde Holdning — der staar i direkte Modstrid med den revolutionære Holdning fra 1948 — viser tydeligt den »ny Linie« — og Resultaterne heraf viser Valgene i 1953: Kommunisterne vandt de 1.500.000 Stemmer og vinder stadig frem.

Med denne »godmodige« og fredelige Politik, denne venlige og indsmigrende Kokerterren med deres direkte Modstandere, har Kommunisterne styrket deres Positioner netop der, hvor de ellers maatte nære Frygt for at tabe det vundne. Og Maaden, hvorpaa de erobrede Syditalien, er ganske karakteristisk. Syditalien har altid været overvejende monarkistisk og konservativ og afvisende overfor revolutionære og ny Idéer. Paa det italienske Kommunistpartis 7. Kongres (1951) fremsattes et Program »til Udvikling af den kommunistiske Politik i Syden«. I Rom, Bologna og Como indrettedes sideløbende med de vanlige Kurser tillige Kursus for Delegerede fra Apulien, Calabrien og Campagnien — og man placerede skolede Aktivister fra Ravenna, Forli, Firenze, Modena og Livorno paa Katedrene.

Diagnosen for dette negative Aspekt — der snarere tegner et Billede af den italienske Kommunismes kvantitative end dens kvalitative Styrke — dækker

Religionslærermødet i København forlægges

Religionslærermødet, der var berammet til Dagene 19.—21. Oktober, er blevet forlagt og afholdes Onsdag 20., Torsdag 21. og Fredag 22. Oktober i St. Josephsstretnes Skole paa Østerbro. Interessen for dette vigtige Anliggende synes at være berettiget stor, og der har allerede meldt sig et betydeligt Antal Deltagere fra hele Skandinavien. Eventuelle Deltagere anmodes allerede nu om snarest at anmelde Deltagelse (til: Religionslærermødet, St. Josephs Skole, Østerbrogade 7 D, København Ø). Prisen for Deltagelse er 15 Kr.

naturligvis hele det politiske Omraade, hvor Marxismen dominerer.

Men den viser ogsaa hvor paakrævet det er at klarlægge den ideologiske, politiske, økonomiske og sociale Usikkerhed, som Kommunismen har skabt. Vi skal ved en senere Lejlighed se, hvorledes de antikommunistiske Partier og fremfor alt de demokratiske Midterpartier — og da især Democrazia Christiana — vil hidføre en Afklaring. Det maa imidlertid slaas fast, at de kristelige Demokrater var de første, der gennem deres Repræsentanter i Regeringen var aktive i saa Henseende og paa denne Maade sikrede sig Privilegiet: stadig at være det stærkeste Bolværk inod Kommunismen.

N. G.

*
I næste Uge: *De antikommunistiske Kræfter i Italien.*

ORIENTERING

Gamle Testamente i Avisform

I den Hensigt at gøre Biblen, den bibelske Historie og dennes politiske og kulturelle Baggrund levende for Mennesker af alle og af ingen Konfessioner, er Forlaget »Reubeni Foundation« i Jerusalem begyndt paa at udgive en Avis, »Chronik«, der foreligger paa saavel jødisk som engelsk og tysk Sprog.

Man tænker sig Datidens politiske, religiøse og kulturelle Nyheder saavel som Tidens Dagligliv fremstillet paa den Maade, en moderne Avis griber Sagerne an. Første Nummer bærer Dateringen den syvende Dag i Maanedens Elul i Aar 2034 efter jødisk Tidsregning (d.v.s. 1726 f. Kr.). Forsiden har en tospaltet og en trespaltet Artikel, der begge beskæftiger sig med en Proces i Haran mod Abraham, der »med Vidende og Vilje og i ond Hensigt har ødelagt de Figurer, som fandtes i hans Fader Teraks Værksted og Butik, og som forestillede Guder«. Han er dømt til at henrettes i en glødende Ovn,

men Ildovnen er mirakuløst blevet slukket, og Kongen har ophævet Dødsdommen. En udenrigspolitisk Nyhed paa S. 3 beskæftiger sig med, at »Hyksos trænger ind i Ægypten«. Der er Fotografier af Teraks Butik før Ødelæggelsen og af en »Smelteovn«. Endvidere findes politiske Artikler f. Eks. om »Bistandspagt mellem Rim-Sin og Hammurabi« og et Referat af Grundstensnedlæggelsen til den nye Stad Hebron. Men stadig vender Avisen tilbage til Abraham med bl. a. et »Besøg i Abrahams Bolig« (illustreret) og »Abraham, Teraks Søns Levnedsløb«.

En ledende Artikel om »Læren om den Eneste Gud«. Her læser: »Vi er Vidner til store Begivenheder i Verden. De vaabenøvede Hyrdefolk er trængt ind i Ægypten. Bablyons energiske unge Kong Hammurabi har sat hele den østlige Verden i Spænding. I Mari har Zimzi-Lim bestøget Tronen. Det er intet Under, at man alle Steder næsten udelukkende fæster Opmærksomheden ved den politiske og militære Begivenhed, og at Tildragelserne i Haran kun bliver flygtigt noteret. Vi ser dog anderledes paa det. Som Indbygger i Salem (Jerusalem), Melkisedeks i den højeste Guddoms Præsts By, har vi lært ikke at lade os paavir-

ke for meget af Tildragelsernes ydre Skikkelser. Hvad der her skete i Haran har mere end lokal Betydning. Der er sket noget enestaaende i Haran, og dets fulde Betydning lader sig endnu ikke udmaale«.

Men der er meget endnu. En Artikel stiller Spørgsmaalet: Nærmer Nilriget sig sit Endeligt? Her er megen Tale om Hydrosfolkets »nye« Vaaben. Der er et Opraab fra Ur »til Købmænd i hele Verden«, hvori Ryglet om denne Bys Ødelæggelse dementeres. Der er en Kronik om »Den svære Kunst at læse og skrive«, hvori en Student fra Babylon fortæller om Biblioteket af Kileskrift-Lertavler. Og endelig er der Smaanyt og Annoncer, der tilsammen skal give et Billede af Dagliglivet.

Ideen er fiks og morsom, meget arkæologisk og historisk Stof listes paa denne Maade ind i Læserne. Fra katolsk Side kan man glæde sig herover, men maa dog samtidig understrege, at hvor nyttig al denne Kendskab til »Bibelhaggrunden« end er, kan der i den ligge en Fare for, at Bibliens Karakter af hellig Skrift blegner. Det er ikke nok med Ærbødighed for Biblen. Den maa læses med Ærefrygt. Og netop dette har den fikse Form svært ved at skabe.

Abelard og Heloise. Kommenteret af Oluf Pedersen (Hans Reitzels Forlag).

Den berømte middelalderlige Kærlighedshistorie om den berømte Teolog og hans elskede Heloise, fortalt af de implicerede selv. Oversættelsen, der længe har været udsolgt, er den gammelkendte, imod hvis Anvendelse der heller ikke kan indvendes noget væsentligt. En ganske særlig Interesse er den Ramme, Adjunkt Olaf Pedersen, har givet Fortællingen. Det er simpelthen et Mesterstykke, snart hvad angaar Fremstillingen af Abelards Placering i Aandshistorien, den psykologiske Vurdering af Kærlighedshistorien samt de Oplysninger af Kirkejuridisk Art, der gives og som korrigerer en Række gængse Misforstaaelser af Forholdet. Det er gjort saaledes, at det vil kunne tjene som Mønster for andre Forsøg paa at lade Ikke-Katolikker forstaa Tildragelser inden for et middelalderligt katolsk Milieu.

Og saa koster Bogen kun en Biografbillet. For saa lidt faar man her et Stykke Verdenslitteratur og en klog Mands Kommentarer. Bedre Tilbud foreligger ikke paa Markedet.

H.D.T.K.

*

Jens Rudolph Dahl: »Præsten, Løgen og Hexen«. (Gyldendal).

Udenrigsministeriets tidligere Direktør forsøger sig her som Skønlitteraturforfatter. Historien foregaar i et lille Bysamfund med en grundtvigsk Præst, hvis Datter venter et Barn uden for Ægteskabet, med en hjertensgod fritænkerisk Læge og med en from ondskabsfuld Sladdertaske. Næsten alt i Bogen synes man at have læst et Utal af Gange, og intet nyt Synspunkt, saa lidt som originale Menneskeskildringer, forekommer. Det hele er Marionetteater, saa traditionelt som Mester Jakel. Forfatterens Syn paa Kristendommen lader til at være det, at Kristendommen er pæn nok, blot man var fri for den kristne Moral, der er lijsfjendsk og unaturlig. Som Finale udtales Haabet om en bedre Verden, naar blot Psykiaterne kommer til. Ak ja, Gud bedre os alle sytten.

H.D.T.K.

*

Ernst Walter Zeeden: »Martin Luther und die Reformation im Urteil des deutschen Lutherlums« (Herder).

Det foreliggende Værk er intet mindre end en Skildring af den tyske Protestantismes indre Udvikling fra Luthers Død og op til Goethes Tid. Og alene den Omstændighed, at et Værk som dette udkommer paa et saa ærkekatalolsk Forlag som Herder, er egnet til at vække Opmærksomhed om Bo-

gen, men selve Indholdet er ikke mindre »sensationelt«. Den giver et fra katolsk Side afgørende Bidrag til Bestræbelserne for at hidføre en Klaring af de vanskelige Spørgsmaal, der knytter sig til den tragiske Kirkespaltning siden Reformationen, og desuden giver Værket vigtige ny Synspunkter for Erkendelse af Protestantismens inderste Væsen. Den vil være et uundværligt Underlag, naar Samtalen fremtidig drejer sig om Luther og Una Sancta.

M.

*

Malerkunstens Mestre (Gyldendal).

I Samarbejde med store udenlandske Forlag udsender Gyldendal under Titlen »Malerkunstens Mestre« en Slags Kunstbibliotek for en ringe Penges (4,75 Kr. pr. Bind). Af de hidtil udkomne fem »Mestres«: El Greco, Renoir, Toulouse-Lautrec, Cezanne, Botticelli og Van Gogh, bærer Bogen om Van Gogh formentlig Prisen. De smaa Hefter præsenterer sig pænt — det helt »store Sus« er det imidlertid ikke — men det kan man vel heller ikke vente for den Pris.

B.

Ved Randen af Bambustæppet

Kirken paa Formosa

De Efterretninger, der til Stadhed indløber fra Kina, lader ikke den fri Verden i Tvivl om, at de kinesiske Katolikker lægger en Modstandskraft for Dagen, som overtræffer langt de dristigste Forventninger, samt at den kristne Tro forsvares med en Udholdenhed og Sejghed, der er Kineseren særegen og som nok skal give Kommunisterne Problemer at tumle med. Og til Trods for, at netop Ungdommen er udsat for en særlig skarp Terror og et uhyre Pres, finder selv de katolske Studenter ved de kinesiske Lærestalter stadig nye Veje og Metoder til at tage Kampen op mod Marxismen. Man maa imidlertid ikke glemme, at det her drejer sig om en Afværgekampagne, hvor der slaas dybe Revner i Forsvaret. Der vil ikke kunne tænkes paa regulært Missionsarbejde i lange Tider frem over — kun paa et eneste Sted er man idag i Stand til at præstere et regulært Oplysningsarbejde, og paa dette hviler da ogsaa hele den kinesiske Kirkes Fremtid — nemlig Formosa, som i den seneste politiske Udvikling i det fjerne Østen atter er rykket frem i Rampelyset.

Og samtidig med at Katolikkerne paa Fasilandet er indviklet i en feberagtig Forsvarskamp, kan man paa Formosa konstatere en lige saa eventyrlig Kamp for Oplysning og Udbygning af Kirken her i den sidste fri kinesiske Provins. Formosa er nemlig idag den kinesiske Kirkes sidste Bolværk. Da Flygtningestrømmen — som Følge af den kommunistiske Magtovertagelse i Kina — for Alvor begyndte at sætte ind paa Formosa, var Kirken

29. September

Hellige

Erkeengel Mikael

forsvar os i Striden, vær vort Værn imod Djævelens Ondskab og Efterstræbelser. Gud kue ham, derom beder vi ydmygt, og du, den himmelske Hærskares Fyrste, nedstyrt ved Guds Kraft til Helvede, Satanas og de andre onde Aander, som færdes i Verden til Sjælenes Fordærvelse.

St. Mikael og Dragen
(Detail fra Gyldenalteret i Sahl)

alt andet end omfattende paa Formosa. Blandt de oprindelig 8 Millioner Indbyggere var der kun ca. 8000 Katolikker, og man nærede paa et vist Tidspunkt alvorlig Frygt for, at den enorme Flygtningestrom skulle løbe de smaa kristne Menigheder over Ende. Til alt Held er det frygtede kommunistiske Angreb paa Formosa udeblevet indtil Dato, og man har derfor kunnet indlede og organisere et regulært Missionsarbejde. I Løbet af to Aar er der paa Formosa blevet indrettet fire ny kirkelige Omraader, saa at Øen nu omfatter ialt fem Missionsomraader, der i 1952 blev slaaet sammen til en selvstændig Kirkeprovins med Taipeh som Ærkebispesæde. Ganske vist er et Tal paa ca. 20.000 Katolikker ikke særlig meget i Forhold til Indbyggerantallet paa 8 Millioner. Imidlertid er Tallet næsten fordoblet siden 1945. Aarsagen til denne Vækst skyldes to ikke-kirkelige Forhold. Det var lykkedes Chiang Kai-Scheks Regering at oprette Ro og Sikkerhed paa Formosa samt at sikre Menneskerettighederne i et Omfang, som gjorde Øen til en lysende Undtagelse i det fjerne Østen. Følgen var derfor, at henimod halvanden Million Kinesere i de senere Aar søgte over til Formosa paa Flugt for den kommunistiske Terror paa Fastlandet, og blandt disse Flygtninge var der ikke saa faa Katolikker. Denne Situation tvang Rom til at ændre Missionen paa Formosa. Hidindtil havde hele Missionsgeringen været i Hænderne paa 17 spanske Dominikanere og 8 Ordensmestre. Nu blev Øen opdelt i tre Dioceseser.

Imidlertid har Rom — med Hovedstaden Taipeh's Ophøjelse til Metropolitssæde — anerkendt Udviklingen

paa Formosa — omend Tallet paa Præster hidindtil ikke har holdt Trit med Antallet af Kristne. Kirken er imidlertid i enorm Vækst og der eksisterer allerede forskellige Præsteseminarier, Kollegier, Skoler, Hospitaler, sociale Institutioner m. v.

Frugterne af det Missionsarbejde, der idag gøres paa Formosa, vil imidlertid først vise sig i Løbet af nogle Aar, naar den kirkelige Organisation har naaet et vist Stade. Og Opgaven, som stilles til Missionens Ledere er ikke let: at samle og ene de Kristne, der kommer herover som Flygtninge fra alle Egne af Kina, de indfødte Præster og de udenlandske Missionærer. Den kinesiske katolske Kirkes sidste Boværk bliver rejst under store Vanskeligheder — men ikke forgæves. De tornefulde Bestræbelser vil vise sig at bære Frugt — Ihi Formosa bliver Centrum for Missionen blandt Ulandskineserne og dermed en bæredygtig Basis for Reorganisationen af Kirken paa Fastlandet.

Men hvad vil der saa ske med denne haabefulde Ophlostring, naar Bam-bustæppet engang er borte og det kinesiske Fastland igen aabner sine Døre?

Den unge Kirke paa Formosa vil da velsagtens miste mange af sine bedste Troende og Missionærer. Imidlertid er det for Øjeblikket ikke til at tænke paa en Tilbagevenden til Kina, og man stiller sig derfor med Rette paa det Standpunkt, at Tiden maa udnyttes til at bygge Kirken op paa Formosa. Hvorvidt det Arbejde, som Missionærerne fra Fastlandet øver paa Taiwan, kun er et Intermezzo, det vil Historien vise.

K.M.

Lisbeth gaar i

Hvad i Alverden: Vil Lisbeth gaa i Kloster? Lisbeth? Det passer ikke. Lisbeth, en moderne ung Pige med Haaret sat op efter sidste Mode! Med en god, ret selvstændig Stilling i en fin Forretning med en dyr Kundekreds. Lisbeth, ene Pige mellem tre Brødre, der hver paa sin Vis forguder Søsteren. De kan nok nu og da komme op at toppes en Kende, og det er ikke fordi det er saa forfærdelig længe siden, at der var Optakt til et mindre Slagsmaal mellem hende og den ældste Broder Henrik.

Lisbeth er overhovedet et Pragteksemplar af Racen. Lige siden Mor kom paa Hospitalet af en alvorlig Galdestenslidelse har hun passet Huset Side om Side med sit Job. Hun laver endda saa god Mad, at lille Broder Mikael en Dag spontant udbryder: »Naar jeg skal giftes, saa vil jeg have saadan en Kone som dig.« Og det betyder faktisk noget, naar Far i Om-tale af sin Datter siger: »Ja, vores Lisbeth, hun kan ...« Og nu vil Lisbeth gaa i Kloster!

Havde det endda været, at hun vilde til Amerika, eller til Troperne — eller noget andet noget. Men i Kloster!

Lisbeths Beslutning staar imidlertid fast, hun har overvejet det gennem længere Tid uden at have betroet sig til nogen. Og det hele kom sig faktisk af følgende:

Ved sine utallige Besøg hos Moder paa Hospitalet lærte hun Søster Maria at kende. Og det varede ikke længe førend hun kendte Søster Maria til Bunds. Hun havde nemlig hurtigt op-

Hvorfor Tshu-En-Lai ikke blev kristen

Han fandt ingen Kærlighed

»Da Tshu-En-Lai som ganske ung kom til Paris, var han endnu ikke Kommunist. Da han forlod Europa, var han blevet Kommunist. Hvorledes kunde det gaa til?« Dette Spørgsmaal fremsattes for nylig af en kinesisk Oratorianerpater, Dr. Huang, der for Tiden er paa Besøg i Europa. Og saa stillede han endda endnu et Spørgsmaal i samme Forbindelse: »Jeg kom som 19-aarig — i Trediveerne — til Europa som Kommunist. I Dag er jeg Katolik. Hvorledes kunde det gaa for sig?«

Den livlige 41-aarige kinesiske Præst gav selv med det samme Svar paa sine Spørgsmaal. »Jeg blev Katolik, fordi jeg fandt en Moder i Europa.« Og derpaa fortalte han saa sit Livs Historie. Han blev født i Nærheden af Shanghai. Allerede i sin tidligste Ungdom læste han Folkeudgaver af Marx, Lenin og Stalin, men Troen paa et kommunistisk Idealisme med Frihed, Lighed og Broderskab vaagnede frem for

alt i ham ved Læsningen af den »kinesiske Gorki«, Lu Shun. Saa fik Huang et Stipendium til at studere Naturvidenskab og Filosofi i Paris. Her led hans kommunistiske Tro Skibbrud — ja, enhver Form for Tro led Skibbrud hos ham. Han blev Skeptiker, Kyniker, han ansaa intet mere for at være af nogensomhelst Værdi — han blev Existentialist eller bedre sagt: Nihilist. Og da han saa stod umiddelbart foran Doktorgraden ved Sorbonne, drog Tyskerne ind i Paris. Han maatte flygte. Et Sted i Pyrenæerne fandt han, den fremmede, den gudløse, Tilflugt hos en jævn Bondekone, og her blev han i flere Aar. Og denne Bondekone blev en Slags Moder for ham. Og hun hjalp ikke blot ham, men alle og enhver, som havde Hjælp behov i disse trange Tider. Da en stor Skare Flygtninge engang i Begyndelsen af Krigen naaede Landsbyen, hvor hun boede, hentede hun sine sidste Forraad frem af Kælderen og bespiste Staklerne, til Trods for, at hun ikke anede, hvad hun selv og hendes Familie bagefter skulde leve af. Huang spurgte da Konen om, hvorfor i Alverden hun egentlig gjorde det, og hendes Svar lød: »Da jeg var en stor Pige sagde Sognepræsten hjemme engang til mig: Mit Barn, naar et fattigt Menneske beder dig om noget, saa tænk

altid paa, at det er Vor Herre, som beder dig.« Og det havde hun gjort hele sit Liv igennem.

Det var nu ikke denne Bemærkning, der havde faaet Huang til at blive Kristen — omend den dog har haft noget at gøre med hans Overgang til Kristendommen. I 1944 kunde han vende tilbage til Paris og gøre sine Studier færdig. Han tog derfor Afsked med Familien og med Bondekone's alvorligt syge Datter. Og for om muligt at kunne gøre den lille Pige en Glæde, saa spurgte Huang ved Afskeden, om han ikke kunde gøre hende en eller anden lille Tjeneste. Den lille Pige sagde da til den kinesiske Nihilist: »I Paris er der saa mange Kirker. Naar De nu kommer tilbage til Paris, vil De saa ikke gaa ind i en af disse Kirker og bede den gode Gud om, at jeg maa blive rask?« Og det lovede Huang. I det kommende halve Aar opsøgte han saa hver Dag en Kirke i Quartier Latin for at bede for hans »Moders« syge Datter. Og denne »Bøn« blev unægtelig noget mærkværdig. »O, Gud, jeg aner ikke om du overhovedet eksisterer. Men dette Barn, hun tror paa dig, hjælp hende til at blive rask.« Og han knælede ned, lige som de andre, der kom i Kirken — med det Resultat, at Præsten dér ansaa ham for at være en from Katolik, og en skønne Dag

daget, at bag den hvide Søsterdragt bankede der et umaadelig stort Hjerte, et medfølelse og medlidende Moderhjerte, der var gennemtrængt af virkelig stor og hellig Længsel og som følte med alle dem, der led, og som gjorde alt for at lindre i Smerten. Det var ikke nogen Diskussion — ingen »Studiekreds« — eller Samtale, der havde sat Lisbeth paa Sporet efter Søster Marias Livsindstilling — tværtimod havde hun Indtryk af, at Søster Maria til en vis Grad undgik hende, fordi hun havde bemærket, at Lisbeth »saa efter hende«. Hun gjorde tilsyneladende kun sin Pligt: puslede kærligt om den syge, vendte paa hendes Hovedpude, sørgede for hendes Blomster, lukkede Vinduer, talte kærligt til den gamle 80-aarige — og lidt besværlige Dame i Sengen helt ovre i Hjørnet og spøjte med lille Lise, som lige var blevet opereret for Blindtarmsbetændelse. Og Lisbeths Moder sagde ofte: »Ja, hvis vi ikke havde haft Søster Maria, saa ved jeg ikke, hvordan jeg skulde have holdt det ud.«

Og Lisbeth sloges med Tanken om, hvordan hun dog skulde bære sig ad med at faa Lejlighed til at tale med Søster Maria under fire Øjne. Og en skønne Dag lykkedes det. Hun kom lige inde fra Mors Stue, og Søster Maria sad ude paa Gangen og skrev i sine Journaler. »Denne Gang skal hun ikke slippe fra mig«, tænkte Lisbeth. Det vilde Søster Maria tilsyneladende heller ikke — men nogen lang Samtale kunde det ikke blive til, det kunde Lisbeth nok mærke.

had ham om at tjene ved Messen. Han gjorde det — men en skønne Dag kom Tvivlen med eet op i ham: Var det nu rigtigt, det han gjorde der? Og han op-søgte en anden Præst og forelagde denne sin Tvivl. Men Præsten svarede ham blot: »Selvfølgelig er det rigtigt — for De tror nemlig paa Gud. De har blot ikke selv indset det. De vilde ikke have bedt for dette stakkels Barn i snart et Aar, hvis De ikke i Deres inderste Sjæl havde været overbevist om, at der var en Mening med denne Kalden paa Gud. Og saa kom Resten af sig selv: Huang blev Katolik — endda til den yderste Konsekvens, til Præstedømmet.

Og Pater Huang besvarede derpaa ogsaa Spørgsmaalet om, hvorfor Tschu-En-Lai ikke var blevet Kristen. »Han fandt ingen Kærlighed.« Man havde hentet den unge Mand til Europa med allehaande gyldne Løfter. Her vilde han kunne studere og samtidig tjene til Studiet. Men da han kom til Paris, var han kun en billig Arbejds-kraft. Der var ingen, der bekymrede sig om hans Planer. Her var han blot en Fremmed af en mindre anset Race. Der var slet ingen, som bekymrede sig om denne unge Arbejder, der var kommet til Europa, ladet med saa megen Idealisme. Han fandt ikke nogen »Moder«.

E. K.

Og efter Samtalen var Lisbeth helt og fuldt klar over, at Kærlighed til Gud og til Næsten udspringer selv-samme Sted, og hun var tillige klar over, hvilken stor og ufattelig Lykke, det er for et Menneske, naar ens Erhverv ikke blot er Vejen til at tjene Penge, men derimod et Kald.

I sit Indre var hun nu ganske klar over, at Søster Marias Vej ogsaa maatte blive hendes Vej. Hun kunde saa levende forestille sig de Scener, der vilde blive hjemme, men det maatte vel være. Nu gjaldt det om ikke at »tæbe Traaden« og ikke blive sentimental — bare holde Hovedet klart. Henrik, som var noget ældre end hun og som saa tit i Spøg havde lagt Armen om hendes Skulder og sagt: »Kom, Du, jeg skal nok værne dig overfor de andre«, han ville en skønne Dag finde en anden, som han kunde værne om. Og de to andre — naa, ja, inden længe saa vilde Mor forhaabentlig blive udskrevet, og naar hun saa var hjemme igen og havde faaet lidt flere Kræfter, saa vilde hun rykke ud med sit Forehavende. Og som tænkt saa gjort. Far og Mor vilde vel nok gerne beholde deres Pige, men Lisbeth argumenterede muntert: »I har dog altid sagt: Vore Børn skal have Lov at gaa den Vej, de ønsker og blive lykkelige. Og naar det nu er *min* Lykke?»

Det varer da heller ikke længe før end baade Mor og Far er klare over, at her er »ingen Vej tilbage«.

Man begynder saa smaat at træffe Forberedelserne — alt imedens de to mindre Brødre ser noget skeptisk til den vordende Søster. Men da hun ikke gaar af Vejen for en rask lille Dyst med Store-Bror og følgende Søndag endog er med paa en rask lille Travetur, saa er de dog alle klare over, at hun stadig er den gamle Lisbeth.

Og saa en skønne Dag slaar Afskeds Time.

Da de ses næste Gang — tre Maaneder senere — staar den unge Postulantinde glad og munter over for sine Søsken og Forældre i sin ny Dragt — og Henrik konstaterer med Tilfredshed, at hendes lyse Lokker er ligesaa kokette som førhen. Og Far og Mor konstaterer med synlig Tilfredshed, at alt synes at være i Orden.

Et halvt Aars Tid senere fejrer Lisbeth sit Kloster-Bryllup. En hvid Blomsterkrans smykker hendes Hoved. Far betragter sin Pige og overvejer, hvad han nu skal sige til Moder, der atter ligger syg. Lisbeth er stadig den gamle — og Henrik drister sig til at sige: »Vil Du nu alligevel ikke med os hjem — jeg skulde hilse dig — han venter stadig paa dig!«

Men Lisbeth ser paa ham — hun siger ikke noget. Det gør han heller ikke, og derpaa er det Emne uddebatteret.

*

Se, denne lille Historie er ikke opfundet — den er »virkelig«, som H. C. Andersen siger. Lisbeth lever i et Søstersamfund i X-købing, og Ungerne i Skolen elsker hende virkelig højt. Ogsaa hendes Medsøstre er glade for hende, og naar hun engang imellem kommer hjem paa et lille Besøg, saa er Glæden stor hos alle.

J korte Træk -

Efter Kardinal Schusters Død tæller Kardinalkollegiet kun to »Ordens«-Kardinaler, nemlig Karmeliteren Piaza og Tien, der tilhører Kongregationen af det guddommelige Ord. Kardinal Schuster var Benediktiner, og Benediktinerordenen, som ellers efter Traditionen plejer at have to Repræsentanter i Kardinalkollegiet, er nu ikke længere repræsenteret (KNA).

Ærkebiskoppen af Osnabrück, den 77-aarige Dr. Wilhelm Berning, fejrer i nærmeste Fremtid sit 40-Aars Bispejubelæum. I den Anledning afholdes der Søndag d. 26. September en højtidelig Pontifikalmesse i Domkirken i Osnabrück. Nord-West-Deutscher Rundfunk transmitterer Pontifikalmessen, hvorunder Domkirkens Korsynger Palestrinas berømte »missa papae Marcelli« (KNA).

Paa Foranledning af Æen kendte tyske Prædikant P. Leppich SJ har Jesuitterne i Nürnberg oprettet en Slags »telefonisk Sjælesorgsservice«. Enhver kan pr. Telefon — uden at opgive Navn eller Stilling — ringe op og hente Raad og Vejledning i Sjælesorgs-anliggender (KNA).

Ifølge den nyeste Statistik har de katolske Skoler i England i alt 538,168 Elever, deriblandt dog adskillige Ikke-Katolikker (KIPA).

Den Hellige Fader har overfor Ærkebiskoppen af Algier udtalt sin Deltagelse i Anledning af Jordskælvs-katastrofen i Nigeria og samtidig overrakt en større Pengegave til Lindring af Nøden blandt de katastroferamte (KIPA).

I Løbet af det sidste Aar har der fundet 14.449 Konverterer Sted i Syd-Korea. I Øjeblikket undervises der 22.776 Konvertiter (KIPA).

Ifølge Meddelelser, som har naaet Berlin, arbejder for Tiden ca. 30 katolske Præster som Slavearbejdere ved Kanalbygningsarbejder i Øst-Polen (KIPA).

Adskillige tusinde Østrigere samledes for nylig paa Heldenplatz i Wien med Repræsentanter for Flygtningene fra Østeuropa i Østrig til en Bedetime for den forfulgte Kirke. I Demonstrationen deltog foruden Kardinal Innitzer tillige ogsaa flere Medlemmer af den østrigske Forbundsregering. (KNA).

Vatikanstaten har sendt ny Monter i Omløb. Det drejer sig om 1- og 2-Lire Stykker, der cirkulerer sammen med de øvrige italienske Penge (KIPA).

Umiddelbart inden Kampene i Vietnam bragtes til Ophør blev en katolsk Missionær, Pater Amadee Benoit, dræbt af Kommunisterne, medens han var i Færd med at række en døende Soldat Vandringsbrødet (KIPA).

D.U.K.s vinterskole

Erfaringen viser, at skoleugerne på Ømborgen og andetsteds er for korte, og man har derfor besluttet i den kommende sæson at fortsætte Øm-skolerne i D.U.K.s vinterskole.

Vinterskolen afholdes på den franske skole i København, Østerbrogade 7 D, men det er meningen på grundlag af skolens foredrag og diskussioner at udarbejde et studiemateriale, som kan komme foreningerne over hele landet til gode.

Planen for skolen er godkendt af Hs. Excellence Biskoppen.

Undervisningen omfatter følgende fag: trosliv, ægteskab, foreningsliv (katolsk aktion) og kirkehistorie. Emnerne vil blive uddybet for at klargøre, hvorledes teorien kan omsættes i praksis.

Skolen strækker sig over ialt 12 møder, som afholdes den 2. og 4. søndag i måneden, første gang den 26. ds. Møderne indledes med messe i skolens kapel kl. 8 og slutter kl. ca. 11,30. For de deltagere, som ønsker emnet yderligere uddybet, afholdes samme aften et møde, hvor der også vil finde en fordeling af konkrete opgaver sted i apostolatet (katolsk aktion).

Tilmelding sker til Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, København Ø, telefon RY 3319. — Pris for deltagelse i hele skolen er 10 kroner — heri indbefattet betaling for the ved morgenbordet.

En detaljeret mødeplan vil senere fremkomme.

Retræte i Øm

I dagene den 11.—12. september havde Århus seniorgruppe arrangeret en retræte-weekend på Ømborgen. 15 deltagere fra Århus, Horsens og Silkeborg havde meldt sig.

Pater Dorn ledede retræten på en fortræffelig måde. At han virkelig forstod at fange vores opmærksomhed, sås tydeligt af den iver, hvormed deltagerne efter foredragene søgte ensomhed for at klare tankerne og nå tilbunds i problemerne om deres egen stilling til spørgsmålene om dyd og næstekærlighed.

Den vellykkede retræte sluttede med andagt, sakramental velsignelse og Te Deum.

Kære Århus-seniorer, lad det ikke blive sidste gang I arrangerer en retræte i Øm; vi skal nok komme.

En deltager.

Ugens samtale

— Jeg ser i avisen, at der nu skal oprettes en mentalhygiejnisk klinik her i byen.

— Hm!

— Du lyder ikke særlig begejstret? Det kan jeg ikke forstå. Det er da en udmærket idé at oprette et kontor, hvor folk kan henvende sig med alle deres personlige problemer, som de ikke kan klare.

— Hm!

— Du er da en underlig bagstræver. Idéen er de fremragende! Der vil blive ansat et par læger og sagførere og hvad ved jeg.

— Hm!

— Den slags moderne fremskridt lader sig måske ikke forene med din katolske tro?

— Forene og forene ... åh, jo, det er ikke så meget det, jeg har at invende.

— Hvad er der så galt?

— Sådan en klinik er så inderlig overflødig.

— Næ hør nu, gamle dreng! Det kan umuligt være dit alvor. Det vrirler jo med selvmord og dårlige nerver og skilsmisser og alt sådan noget, bare fordi folk ikke kan løse deres personlige problemer. Alt det skal klinikken jo hjælpe os af med. Jeg er faktisk helt begejstret! Og det kalder du overflødig?!

— Fuldstændig overflødig. Lægerne er udmærkede til at ordne folks blindtarme og brækkede ben. Og sagførerne kunne vi heller ikke undvære. Men overlad så de mere personlige problemer til...

— Dine sorte præster, måske?

— Netop, til de katolske præster. Lad os bare leve livet med kirkens sakramenter og sakramentalier, i bøn — kort sagt: leve livet i den katolske kirke og i den katolske tro.

— Mirakkelkur, hva'?

— Slet ikke, det er tværtimod ganske naturligt og ligetil. Simpelthen fordi Gud har givet os alt dette for at hjælpe os. Og de, der benytter sig af denne hjælp, har aldeles ikke brug for mentalhygiejniske klinikker.

— Det lyder jo meget smukt. Men kan du bevise det?

— Ja, det er såmænd ikke så svært. Det er en videnskabelig fastslået kendsgerning, at selvmord og »dårlige nerver« pratisk talt ikke forekommer i virkeligt katolske egne. De katolikker, som for alvor lever efter deres tro, kender ikke til *uløselige* problemer.

— Sikken en tilværelse!

— Lad mig dog tale ud. Katolikken får ganske de samme problemer at slås med, som alle andre mennesker. Men han ved, hvor han kan hente kraft og styrke, trøst og opmuntring — og det er hverken hos de ellers udmærkede læger eller sagførere.

— Men i kirken?

— Nemlig!

Vel mødt i...

Horsens: ons. 22-9 kl. 20, spørgekassen tømtes.

Fredag 1-10. kl. 20.15: ordinær generalforsamling.

Østerbro: onsdag d. 29. ds. kl. 20 hos Anker og Therese Tiedemann, José og Anker fortæller om deres rejser.

Ordrup: tirs. d. 28. ds. »Moralteologisk kraniebrud for hverdagen« v. Axel Tesch.

K.U.K. Stenosgade: 25. ds. kl. 20: fællesmøde med Lynghby, foredrag om Det Gamle Testamente fortsat.

Århus: 29. ds. kl. 20: seniomøde hos Dudzinski.

To. 30. ds. kl. 19.30: mød foran kirken medbr. 1 kr. til at leje rulleskøjter for.

Helsingør: lørdag 25. ds. Høstfest kl. 19.30 i menighedssalen, Nygade 6. Koncert og dans. Alle unge fra klubberne i København og omegn indbydes. Gratis natteologi kan skaffes, sovepose medbringes. Nærmere ved henvendelse til pastor Coenen, telefon Helsingør 571.

Østerbrogade 7 D: sø. 26/9 kl. 8, D.U.K.s vinterskole.

Ømborgen: 17.—23. oktober, efterårs-skole.

BED FOR BLADET!

KATOLSK BOGNYT

Paul Dahm: Lourdes

kvarlformat, gennemillustreret, 110 s., kr. 24.85.

Så kom endelig den rigtige bog om Lourdes, en billedbog så fængslende og så gribende, at man knap kan løsrive sig fra den. Gamle, værdifulde, for de fleste ganske ukendte billeder fra Bernadettes tid efterfølges af situationsbilleder, der er så levende, at man næsten fornemmer atmosfæren i Lourdes. Det ene dybtryksfotoграфи smukkere end det andet. — I denne bog findes alt det fra Lourdes, som kan gengives i billeder, og mere venter man ikke.

Så meget mere overrasket bliver man, når man læser den tyske tekst. Det er utvivlsomt en af de bedste, mest koncist skrevne gengivelser af begivenheden i Lourdes.

Denne bog vil vække dybe længsler hos dem, der engang har besøgt Lourdes, og den vil sikkert inspirere mange til at valfarte til dette forunderlige sted på jorden, der med rette er blevet kaldt »himlens forgård«.

(I. S. i Den katolske Boganmelder)

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.
Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.
Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE
Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**
Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Viselngsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Trælast & Kulkompani

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

Tro og viden

Man siger ofte: vidste vore landsmænd, hvad Kirken lærer, blev de katolikker allesammen. Dette er næppe helt rigtigt. Men den første betingelse for, at de kan komme til troen, er selvfølgelig, at de ved, hvad den går ud på. Det må altså fortælles dem med alle til rådighed stående midler. Nu er det givet, at vore tusinder af katolske lægfolk kommer i berøring med langt flere ikke-katolikker, end de ca. 100 præster kan få lejlighed til. Der må derfor siges at være et behov: både for en overskuelig gennemgang af tros lære for ikke-katolikker, samt en gennemgang for den ganske almindelige katolik, der både trænger til repetition og til uddybning af den lidt overfladiske »barnetro«. I flere sogne og grupper er man igang med en sådan »gennemgang«, men det synes, at behovet er glædeligt stort, så stort, at Katolsk Aftenskole også tager denne opgave op. Igennem flere semestre har højskolen med stor tilslutning afholdt et »Udvidet religionskursus«.

Men som sagt: højskolen indbyder nu til en »Gennemgang af katolsk tros lære«, ved pater Raulin O. P., hvor pateren i løbet af 25 foredrag fremstiller Kirkens lære på alle afgørende punkter. Foredragene henvender sig til katolikker og ikke mindst til ikke-katolikker. For at den søgende skal føle sig fri og behagelig anonym, holdes foredragene i Sakramentskirken (Nørrebrogade 27) hver tirsdag aften kl. 20—21, første gang den 5. oktober. Der kræves hverken tilmelding eller gebyr. Der er med andre ord »Åbent hus«. Mon ikke mange katolikker kunne gøre en indsats for at få denne eller hin hen til at høre, hvad vi har at sige? Og mon ikke lige så mange katolikker trænger til denne gennemgang, så de både uddyber forudsætningerne for deres eget kristenliv og bliver istand til at hjælpe mange andre til et ståsted, hvor sandhedens klippe alene findes?

K.G.-H.

Academicum Catholicum:

Torsdag den 30. september kl. 16.00 samles *gymnasiaster* fortrinsvis fra ikke katolske skoler til fri diskussion om religiøse emner under ledelse af *pastor Bjørn Højbo* hos Liobasøstrene, Hoffmansminde, Valby Langgade 117 A.

Fredag den 1. oktober kl. 20.00 begynder *pastor Ib Andersen* dette semesters religionskursus med »*Tros lære III*« på den franske skole, Østerbrogade 7 D — og er også åben for ikke-medlemmer. Tilmeldelse, der er nødvendig og bindende — til fru Plate Petersen, Rødkildevej 36, København F. Telefon FAsan 2718.

Søndag den 3. oktober kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D, med prædiken af pater A. Raulin, O. P.

Torsdag den 7. oktober kl. 20 lægger den økonomisk-sociale studiegruppe ud hos Mannov, Monrads Allé 15 (VA 1019 y). Gruppen vil beskæftige sig med social-politiske problemer og diskutere de mulige retningslinier for deres løsning på katolsk basis — og er også åben for ikke medlemmer —. Der lægges for med Mouniers Personalisme. Tilmeldelse også hos Ellen Nielsen (GO 1410 u).

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

26. S. 16. Søndag e. Pinse (710—(grøn) 68); 2. Bøn: St. Cyprian og St. Justina (1087), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
I konsekreerede Kirker (undtagen Domkirken):
KIRKEVIELSESFEST ([77]—113); 2. Bøn: Søndagen (710); Præf. (521); sidste Ev.: (711).
27. M. † St. Cosmas og St. Damian (rød) (1088); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
I konsekreerede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf. (525).
28. Ti. † St. Wenceslaus (1089); 2. (rød) Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. Præf.
I konsekreerede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf.
29. O. ST. MICHAEL, ÆRKEENGEL (hvid) (1089—114); alm. Præf. (525).
30. T. St. Hieronymus (1091); alm. (hvid) Præf. (525).
I konsekreerede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]); alm. Præf.
1. F. † St. Remigius (1092); 2. Bøn: (hvid) Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf.
I konsekreerede Kirker:
6. Dag i Oktaven ([77]—113); 2. Bøn: Foregående Søndag (710), 3. Bøn: St. Remigius ([34]); alm. Præf. — Eller:
(grøn) Foregående Søndags Messe (710—68); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Oktaven

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

- ([77], 3. Bøn: St. Remigius ([34]); alm. Præf.
2. L. De hellige Værneengle (hvid) (1093); alm. Præf. (525).
I konsekreerede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]); alm. Præf.
3. S. ST. THERESE AF JESUS- (hvid) BARNET ([194]—115).

Gennemgang af katolsk troselære!

Pastor C. Benzon begynder med et nyt hold en gennemgang af katolsk troselære torsdag den 7. oktober kl. 20 i præsteboligen, Nørrebrogade 27, 4. Det bliver hver torsdag kl. 20—21.15.

Sakramentsognets bazar -

holdes i Centralskolens lokaler søndag d. 17. oktober til fordel for arbejdet i sognet. Gaver til bazaren modtages med tak af præsterne og på kirkenes kontor, Nørrebrogade 27 S, st.

Urskovs-Bazar i Stenogade

Således må man vistnok kalde den bazar, som spejdere og ulve i II Absalon trop og flok afholder lørdag den 2. og søndag den 3. oktober i Stenogade.

Alle bazarlokalerne vil på den mest forhavsende måde være omdannet til ren og uforfalsket urskov, hvor spejderne — eller hedder det neger-spejdere — iblandt hvide kvinder vil lede de besøgende turister sikkert rundt mellem urskovens fristelser.

Sådanne fristelser forefindes blandt andet i form af hytter med ægte negerlagkage og smukke håndarbejder, som negerdamer har udført i pauserne mellem majsdyrkning, eller hvad nu ellers negerdamer foretager sig i urskoven.

Ligeledes vil blive bortloddet mange søde, små dukkebørn, som de vilde har fanget og nu fordeler til venlige

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 . København L

Tlf. Tega 573 . 574

mennesker, som vil tage sig af de små dukker.

Senere skal vi løfte sløret for endnu flere af alle de fremmedartede ting, der vil foregå på bazaren, men kan blot nævne, at der fra en veritabel negerhytte vil blive solgt negerpølser, som mejsommeligt er skudt med hue og pil og derefter ristet over en sagte ild.

Lørdag aften får basaren besøg af spejdernes store roverkor, der består af spejdere og pigespejdere fra alle frie korps og har vundet megen anerkendelse for deres morsomme og sanglige fine præstationer. Aftenen slutter med et stort andespil, hvor basarens gæster har chancen for at vende hjem med en fin søndagsmiddag eller anden god gevinst.

Søndag aften bliver også spændende, idet II Absalon trop har udfordret to af vore andre katolske tropper til en spændende »Hvem ved hvad«-konkurrence. Nærmere næste uge.

Sæt derfor kryds i kalenderen ved den 2. og 3. oktober, for når man til daglig kun ser Fælledparken, så er det faktisk rart at kunne glæde sig til lidt urskov den første lørdag og søndag i oktober.

Det kan tænkes, at nogen vil kombinere et besøg på basaren med søndagsmessen. Derfor åbner basaren kl. 10, og fra 10—12 serveres en speciel morgen-»anretning«, kaffe eller the med rundstykke og wienerbrød for 1,25 kr., altså urskovsmorgenmad.

St. Ansgars kirke:

I oktober måned bedes rosenkransen i fællesskab alle hverdage kl. 19 (salmebog medbringes). Den 1. oktober udstilles det Højhellige til tilbedelse kl. 14. Den sakramentale velsignelse meddeles kl. 19; derefter bedes rosenkrans.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Holbæk

<p>MADS JENSEN URMAGER - GULDSMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p><i>Frugt- og Blomsterforretningen</i> »ROSEN« Andrea Nielsen Rosen 1 Tlf. 476 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Clemen Jensen Algade 62, Tlf. 825 og 805 Stort Udvalg i Enkeltmøbler og hele Møblemøbler Alt vedrørende Begravelser ordnes</p>
<p>Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p><i>Alt i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>	<p>Kaffe . Chocolate . Conserves køber De bedst hos Laur. Kristoffersen Smedlundsgade 42, Telf. 550</p>
<p>Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedlundsgade 1 . Telf. 138 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>Stort Udvalg i Chocolate og Bolsjer Tico Børge Jørgensen Tidemansvej 26 Telefon 622</p>
<p>A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239</p>	<p>Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039</p>	<p>Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugstørelse Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet</p>	<p>A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital</p>	<p>Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed</p>

Odense

<p>Knud V. Mørk Frisørmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.</p>	<p><i>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa</i> Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184</p>	<p>ISENKRAM - GLAS - PORCELÆN Vagn Jørgensen Hjallesvej 6, Telf. 15571 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>ØØR DERES INDKØB AF: <i>Frugt - Grønt - Blomster i Kultur</i> A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859</p>		<p>Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>
<p>N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Kør med TAXA TELEFON 4700</p>	<p>ØØR DERES INDKØB I <i>Blomsterforretningen</i> »SARA« Hjallesvej 10, Telefon 5154</p>
<p>Chr. Ingemann Olesen Gas- og Vandmester Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Frederiksens Fiskesalg Odense . Tlf. 8552 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kød og Paalæg Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem</p>	<p>Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster</p>

Den Hellige Fader er ikke syg

De Efterretninger, der har været fremme i Dagspressen, og som gik ud paa, at der skulde være indtruffet en Forværring i den Hellige Faders Helbredstilstand, demeteres energisk i Vatikanet. Under den øjeblikkelige Sommervarme lider den Hellige Fader af en vis Træthed, der ikke mindst skyldes de mange Audienser i den senere Tid — et betydeligt Antal videnskabelige Kongresser har besøgt Paven i de seneste Uger — og de dermed forbundne Taler. Det vil være nødvendigt, at Paven paalægger sig større Hvile og færre Anstrengelser, udtaler Pavens Livlæge (KNA).

Attlee-Rapport »fuldstændig urigtig«

Ærkebiskoppen af Melbourne (Aus Walier), Dr. Mannix, betegner den engelske Oppositionsfører Attlee's Paastand om at Religionen i Kina ikke er underkastet Indskrængninger af nogen Art, som »fuldstændig urigtig«. »Hvor kan Mr. Attlee dog lade sig forlede til at viderebringe saadanne Skrøner?«, udtalte den australske Ærkebiskop. Der findes kun een Forklaring herpaa, nemlig at Attlee kun har opholdt sig saa kort Tid i Kina og der kun har set, hvad hans Værtsfolk har ønsket at han skulde se. Dr. Mannix henviste til, at fem Biskopper har maattet lade Livet i kinesiske Fængsler, at otte stadig sidder fængslet og at 70 Biskopper og 60 Præster er blevet udvist. I de Kommunistiske Fængsler findes der desuden over 400 kinesiske Præster og Nonner (KNA).

Pavetale om Befolkningsproblemer

Katolikkerne skal tage Del i Forskningen

I en Tale til Deltagerne i Verdensbefolkningkongressen i Rom, fremhævede den Hellige Fader den store Betydning, der maa tillægges den unge Befolkningsvidenskab. Kirken — udtalte Paven — overser ikke Problemerne idag og staar ikke indifferent overfor alvorlige Perspektiver. Kirken har altid indtaget det Standpunkt, at se Nationernes Problemer i Øjnene, nemlig i en moralsk og personlig Synsvinkel, der finder sin Virkeliggørelse i Guds evige Besiddelse.

Paven opfordrede derpaa Katolikkerne til at tage Del i Befolkningsvidenskabens Forskninger og Anstrengelser. »Men vi ønsker, at dette gøres i Overensstemmelse med den kristne Lære og sammen med alle de fornuftsbevarede Mennesker, der har den rette

URBI ET ORBI

Løslades Kardinal Mindszenty?

I sædvanligvis velunderrettede Kredse i Wien forlyder, at den ungarske Primas, Kardinal Mindszenty, der blev arresteret for seks Aar siden, inden længe vil blive sat paa fri Fod. Præsidenten for det ungarske Parlament, Sandor Ronai, har i Anledning af den Interparlamentariske Unions 43. Kongres i Wien erklæret, at der i nærmeste Fremtid vil blive udsendt en officiel Meddelelse om den ungarske Kardinal. Andre Delegationsmedlemmer skal have ladet forlyde, at en Løsladelse af Mindszenty har været drøftet, men at Enkeltheder endnu ikke er endelig fastlagt.

Kardinal Mindszenty blev — som det vil erindres — arresteret i December 1948 og i Februar 1949 af det kommunistiske Regime i Ungarn idømt livsvarigt Fængsel (KNA).

Messe i en Lade

I et nyoprettet Sogn i en af Liverpools Forstæder overværer henimod 4000 Katolikker hver Søndag den hellige Messe i et midlertidigt Kirkerum, der indtil for nylig tjente som Lade. Sakristiet er indrettet i den tidligere Svinesti. Denne improviserede Nødkirke har maattet tages i Brug rent midlertidigt for at raade Bod paa den herskende Kirkemangel (KIPA).

Danske Udsendelser fra Radio Vaticana

Fra Begyndelsen af Oktober følger Radio Vaticana en maanedlig Udsendelse paa dansk, norsk og svensk til sine øvrige fremmedsprogede Udsendelser. Den danske Udsendelse er foreløbig fastsat til hver 2. Onsdag i Maanednen. (Privat).

Otto af Habsburgs Tvillingedøtre døbt

Den tidligere Fyrstbiskop af Graz og Seckau, Dr. Ferdinand Pawlikowski, døbte i Søndags Otto af Habsburg og hans Gemalinde Reginas Tvillingedøtre ved en Højtidelighed under ganske private Former i Würzburg. Børnene fik Navnene Michaela og Monika (KNA).

Tillid til Forsynet, og som er sig de Vanskeligheder bevidst, overfor hvilke de skal træde op, men tillige ogsaa Pligterne overfor Samfundet (KNA).

»Eksperimenternes Tid er forbi«

»Mission de France's 1. Generalforsamling

I Seminariet i Charenton (Seine) har samtlige Præster indenfor »Mission de France« i Dagene 13.—17. September været samlet til den første Generalforsamling efter Publiceringen af den ny apostoliske Konstitution »Omnium Ecclesiarum«, der regulerer Missionens Videreførelse. 350 Præster drøftede her under Foresæde af Biskoppen af Lille, Kardinal Lienart, Forberedelserne til Aabningen af Missionens ny Seminarium i Pontigny. Umiddelbart forinden havde en af Paris' Hjælpebiskopper, Mgr. Leclere, ordineret 12 af Missionens Seminarister.

I en officiel Skrivelse har den biskoppelige Kommissions Præsident for »Mission de France«, Kardinal Lienart, under Henvisning til Pavens Afgørelse henvist til, at Eksperimenternes og Forberedelsernes Tid nu er ovre. Mission de France har nu fundet sin Plads indenfor Kirkens Rammer og kan gaa sin Gang i al Sikkerhed. Han formaner samtidig Gejstligheden til at vise sig værdige til Pavens Tillid. Ingen kan tjene Kirken efter eget Forgodtbefindende. En alvorlig Samvittighedsransagelse er derfor paa sin Plads, »thi vi ved kun alt for godt, at vor Opførsel i bestemte Tilfælde har forvoldt den Hellige Fader Sorg og Smerte«, understreger Kardinalen (KNA).

Verdenspressen har i den forløbne Uges Tid bragt forskellige foruroligende Rygter med Hensyn til den Hellige Faders Helbredstilstand. Imidlertid viser det sig — som meddelt andetsteds her i Bladet — at der heldigvis ikke er nogen Grund til Ængstelse. — Ovenfor et af de seneste Billeder af den Hellige Fader (taget umiddelbart inden Afrejsen til Castel Gandolfo).

Katolsk

3. Oktober 1954
102. Aargang
Nr. 40

Ugeblad

Kirkehistoriske Skitser:

Kirkefædrene

Intet Skisma i Polen

„Overanstrengt og trættintet andet“

Rom urolig for Pavens Helbred

Rosenkransen - en Bøn for alle

„De fyrretyve Timer“

Graham Greene talte i Forsommeren ved Afslutningsfesten paa en engelsk Skole, der ledes af Benediktinere. Som et lykkeligt Særkende ved en saadan Skole fremhævede han, at Elever, som efter maaske mange Aars Fravær, vendte tilbage for at besøge deres gamle Skole, virkelig fandt alt ved det gamle. De samme Ordensbrødre var der stadig. Kun Døden kunne foraar-

sage, at man savnede et af de kendte Ansigter. Han sammenlignede denne gode benediktinske »Stabilitet« med

STABILITET

Forholdene ved en almindelig offentlig Skole, hvis Lærerkræfter hyppigt skiftede paa deres Jagt efter bedre Embeder, hvor de var at finde. En saadan Skole kunde aldrig som den benediktinske blive et af Livets Centreter for sine Elever.

Man rører her ved et Modsætningsforhold, der tør sig særlig grelt i vore hektiske Dage med deres nervøse Trang til at prøve nyt, deres ringe Sans for Traditioner og Bestandighed. Vore Dage trænger sikkert haardere

(sluttes paa Bagsiden)

Cimabue's herlige
Franciskus-Fresko
(Assisi)

*Du er hellig, Herre, Gud alene,
der gør Underværker.*

*Du er den Stærke, Du er den Store,
Du er den Højeste.*

*Du er den almægtige Konge, Du
er Himlens og Jordens Konge.*

*Du er det Gode, det højeste Gode,
Herren, den levende og sande
Gud.*

*Du er Kærlighed, Du er Kærlighe-
dens Maal, Du er Visdom.*

*Du er Ydmyghed, Du er Taalmod.
Du er Sikkerhed og Ro, Du er Glæ-
de og Lykke.*

*Du er Relfærd og Maadehold. Du
er al vor Rigdom.*

Du er Skønhed, Du er Mildhed.

*Du er vor Beskytter, vort Værn og
Værge, Du er vor Kraft og Til-
flugt.*

*Du er vort Haab, Du er vor Tro.
Du er vor store Kærlighed. Du er
vort evige Liv.*

*Store, underfulde Herre, almægtige
Gud og barmhjertige Frelser.*

Frans af Assisi.

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

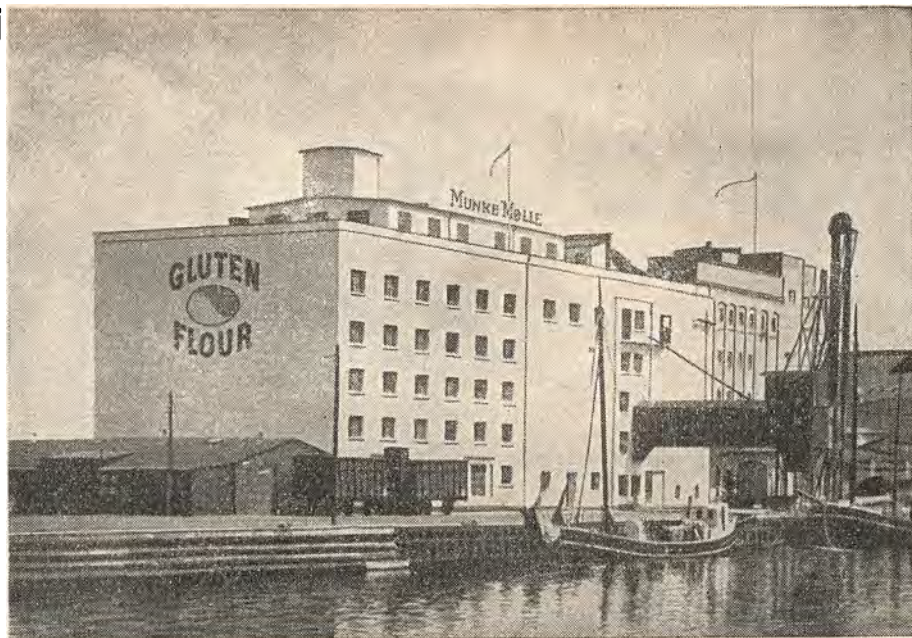
KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

STØT
ANNONCÉ-
RERNE

*

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10093 København K. Giro 2107

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS

Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnævej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kranse, Frugt og Grønsager

Manufaktur, Herrelinger!
Det bedste Sengeudstyr

Aage Jørgensen sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

Gaa til Rønne Boghandel

alt i religiøs litteratur

ST. TORV 13 . TELF. 453

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister

H. C. RIDDERSBORG

1. Kls. Kød og Paalæg

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms

Kul-Import

L . Torv-Tlf. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

ST. JUSTINUS MARTYR

Kirkefødrene er desværre ikke saa kendte, som deres kirkehistoriske Betydning rettelig kræver det. I almindelig Bevidsthed slaar de ofte i Skyggen af senere Helgener. For at bidrage en Smule til et bedre Kendskab til disse store Skikkelser i Kirken, vil vi her i Bladet i de nærmeste Maaneder fortælle om en Del af Kirkefødrene og gøre det i ganske enkel Form, tilgængeligt for enhver, ogsaa for dem, der i Aarens Løb har glemt det meste af den Verdenshistorie, de lærte i Skolen.

Nogle kirkelige Forfattere, hvis Virksomhed laa i det andet kristne Aarhundrede (mellem Aarene 100 og 200 e. Kr.), kalder vi de første Apologeter (Forsvarere for Troen). Mest bekendt blandt disse er Justinus.

Justinus blev født i Begyndelsen af Aarhundredet i Flavia Neapolis, d.v.s. den By, vi fra Biblen kender under Navnet Sikem i Samaria. Som ung Mand synes han at have været saaledes økonomisk stillet, at han kunde følge sin Lyst og helt hengive sig til Studier. Disse drejede sig om filosofiske Systemer, Stoikernes, Peripatetikernes og Pythagoræernes. Til sidst mente han, at han havde fundet tilfredsstillende Svar paa sine Spørgsmaal, og at det var Platonikerne, som havde dette Svar.

Men han var endnu ikke ved Vejs Ende. Helt bragte Platonikerne ikke hans Spørgen til Ophør. Og en Dag, da han i sine filosofiske Betragtninger vandrede ved Stranden, blev han standset af en ukendt gammel Mand, som drog ham ind i en Diskussion, der viste ham, at de Svar, han hidtil havde givet, ikke kunde være de endelige. Da Mismod greb Justinus ved at se sit filosofiske System i Ruiner, fortsatte den ukendte gamle med at fortælle ham om Kristendommens Budskab. Justinus havde allerede bemærket, hvor meget de kristne bestræbte sig for at leve et godt og næstekærligt Liv, men han havde ikke kunnet rime dette sammen med, hvad han ellers troede at vide om denne Bevægelses skumle Karakter. Nu fik han pludselig Klarhed, han saa kristen Lære og Liv i deres Sammenhæng — og var besejret.

Paa dette Tidspunkt var Justinus omkring de 30 Aar. Omvendelsen bestemte hans Fremtidsplaner. Han vilde ikke fornægte sin filosofiske Fortid, men stadig vandre om i Filosofernes velkendte Kappe, blot med Kristendommen som sin Filosofi. Han søgte ikke Præstevie, men vilde fortsætte som læg, omvandrende Forkynder af Evangeliet.

Verdensstaden Rom, der ogsaa var blevet Kirkens Centrum, drog uimodstaaeligt Justinus som saa mange andre Filosofer og lærde. I Aaret 135 opholdt han sig i Efesos, hvor han ventede paa Skibsløjlighed til Rom.

En Morgen, da han vandrede i en Allé, kom han i Samtale med en Jøde, som han ved Hjælp af det Gamle Testamente søgte at overbevise om, at Kristus var den ventede Messias. Omkring en Snes Aar senere nedskrev han i Erindring herom sin »Dialog med Tryphon«, idet han opkaldte den jødiske Samtaledeltager efter en vis Tryphon, der var Samtidens bekendteste jødiske Lærde (ifølge Historikeren Eusebius).

Men Justinus naaede altsaa omkring dette Tidspunkt til Rom, hvor han, bortset fra en enkelt Rejse, forblev

Resten af sit Liv og udøvede sin Hovedgerning. Han aabnede en Skole, hvor han som Lægmand ikke underviste i Kirkens Navn, men alene i sit eget. Han fik mange Elever, og disse tilhørte de mest forskellige Grupper. Iblandt dem var baade frie Mænd og Slaver, Kristne og Hedninger. Hans berømteste Elev var Tatian.

Tatian kom ogsaa fra Østen. Ogsaa han havde faaet en omfattende Un-

Den tredje Artikel i Serien

Den politiske Situation
i Italien idag

maa paa Grund af Pladsmangel udgaa i denne Uge. Vi bringer den her paa denne Plads i næste Uge.

17. Søndag efter Pinse

3. Oktober 1954

DEN STORE GUD I LOVEN

(Math. 22)

Søndagens evangelium handler idag om en af de lejligheder, hvor Vor Frelser lader skinne igennem, at jødernes gamle lære snart skal gennemtrænges af en ny visdom.

Fra ældgammel tid havde jødefolket fremhævet, at Israels Gud er een Gud. At overholde loven om at dyrke den ene, sande Gud var af altoverkyggende vigtighed for dem. De omkring boende folkeslags flerguderi og afgudsdyrkelse blev ikke følt hos dem. Det er derfor ikke mærkeligt, at de spørger Vor Frelser ud om, hvilket bud der er det største i loven, således som vi hører om det i dagens evangelium. Og med sit svar styrker Vor Frelser dem i deres indstilling: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind.« Gud, vor Herre og Skaber skal altså have pladsen i vor tilværelse førend nogetsomhelst andet.

Men imidlertid bruger Vor Frelser anledningen til også at bringe et nyt emne på bane. Det nye Testamente er jo på en måde skjult i det gamle Testamente, og Vor Frelser tager nu Messias-profetierne op til behandling i sin samtale med farisæerne. Han forelægger dem gåden: »Hvis søn er Kristus?«, men får ikke noget svar. Farisæerne tav, hvor de burde have fulgt det eksempel, som hun gav, der i sin tid svarede: »Se, jeg er Herrens tjenerinde.« Vor Frelser ville have fortalt farisæerne noget om det nye budskab, som han var ved at bringe menneskeheden, men de manglede det åbne sind og lukkede dermed sig selv ude. Det er meget godt at holde fast ved disse sandheder, men man må også være villig til at tage konsekvensen af disse sandheder. Det er udmærket at tro på Gud, men man må også være villig til at sige: »Tal, Herre, din tjener hører.«

Vi fejrer i år på denne 17. søndag efter pinse den hellige Therese af Jesusbarnets fest. Den lille Therese er et strålende eksempel på, hvilke resultater et åbent sind og en fuldstændig hengivelse til Gud kan føre til. Hun var endnu kun en ganske ung pige, da hun døde — ukendt af verden, men kendt af Gud. Hendes store kærlighed til Gud gjorde hende også dybt interesseret i sjælens frelse. Når Gud elskede verden så højt, at han gav sin enbårne søn for dens frelse, ville også Therese vie sit liv til sjælens frelse gennem bøn og bod. Ja, ikke blot sit liv i denne verden ville hun give ... »Jeg vil bruge mit himmerige til at gøre godt på jorden«, sagde hun på sit dødsleje, og alle de velsignelser, som folk har opnået på hendes forbøn, viser ganske rigtigt hendes store indflydelse hos Gud.

Når man elsker Gud rigtig meget, elsker man også alt, hvad Guds er. I den gamle pagt resulterede jødefolkets kærlighed til Gud i dette folks udvalgte stilling, men i den nye pagt ser vi, hvordan kærligheden til Gud resulterer i kærlighed til hele menneskeheden.

Lad denne søndag være os en opmuntring til at arbejde og bede for, at Gud må blive æret i alt og alle. De fleste af os vil gerne udrette noget betydningsfuldt i denne verden, men hvad bedre kan vi udrette end at være til hjælp og trøst for vore medmennesker efter den lille Thereses eksempel. Det er bedre at give end at tage, og allerbedst er det at være med til at sprede velsignelse i al evighed. I sandhed en stor forjættelse til dem, som for alt andet vil tjene Gud, og som vil gøre det med et åbent og ærligt sind.

W. Vick.

dervisning i græsk Tænkning og havde gennemløbet adskillige filosofiske Studier, for han blev grebet af den Renhed, som Berøringen med kristen Lære og Kristenliv aabenbarede for ham. Den meget selvbevidste Filosof begav sig til Rom og meldte sig som Elev hos Justinus.

Forskellighederne mellem de to er dog mere udprægede end Lighederne. Og netop i deres Forskellighed repræsenterer de to Typer, som alle Kirkehistoriens Tider har kendt. Justinus kan være nok saa ivrig i sin Apologetik, han forfalder dog aldrig til at tale haanende og nedsettende om sine Modstandere. Han møder dem der, hvor de staar, og søger at paa-vise de Sandhedskim, der findes selv i deres Vildfarelser. Hans Apologetik bygger paa Sympati og Forstaaelse uden derfor dog at gaa paa Akkord.

Tatian derimod vendte sig med Voldsomhed bort fra den græske Kultur, han var opdraget i. Han følte sig som Kristen med en vis Stoltthed samtidig som Barbar, for hvem græsk Kunst og Litteratur var idel Fordærv og Slethed.

Omkring Aar 165 led Justinus Martyrdøden. I 161 var Kejser Antonius Pius død og efterfulgtes af Marcus Aurelius. Under Antonius var Lovene mod de Kristne ikke blevet lempet, men stort set blev de ikke efterlevet med Strengthed. Marcus Aurelius skærpede ikke Lovene, men Tiderne blev strengere og mere urolige. Der kom militære Nederlag i Kampene med Barbarerne, Militærrevolter fandt Sted, Tiberen gik ødelæggende over sine Bredder, og Hungersnød og Epidemier optraadte. Under disse Forhold vendte Harmen sig mod de Kristne, som ved deres blotte Eksistens mentes at fortørne Guderne. Et af Ofrene blev Justinus. En Filosof af Ky-nikernes Skole, Crescens (som Justinus selv i sin II Apologi kalder en Pralhans og en »Philopsoph« (d. v. s. Ven af Larm) havde lidt Nederlag i Diskussion med Justinus og hævnede sig ved at angive ham. Justinus blev ført frem for Rusticus, der var Roms Præfekt, og en personlig Ven af Marcus Aurelius. For Rusticus Domstol

bekendte han sin kristne Tro og dømtes til Døden.

Af de Skrifter, som i Tidens Løb er blevet tilskrevet Justinus, kan kun tre betragtes som vægte. Det er foruden den nævnte »Dialog med Tryphon« (skrevet 155—60), to »Apolo-gier«. Man har ment, at den første var stilet til Antonius Pius, den anden til det romerske Senat, men sandsynligst er, at de begge er til Kejser Antonius, og at den anden er en Slags Efterskrift til den første, foranlediget af, at Bypræfekten Urbicus havde ladet tre Mennesker henrette, udelukkende fordi de havde bekendt deres kristne Tro. Begge Apologierne er skrevet først i Halvtredserne.

Læser man disse Skrifter, ser man, at Justinus har besvaret en Del af den platoniske Skoles Lærdomme. Karakteristisk for ham er hans Lære om »Kim-Logos«, d. v. s. den Opfattelse, at enhver Menneskesjæl ejer en vis Aflægger af Logos, den guddommelige Fornuft. Lever et Menneske efter denne Kim af Logos, er han Kristen, selv om han regnes for Hedning — saaledes blandt Filosoferne Sokrates og Herakleitos. Justinus' Verdensbillede bærer ogsaa platonisk Præg. Gud Fader bor højere end Himlen og kan ikke forlade dette Sted og vise sig paa Jorden, men det kan derimod Sønnen, Logos. Særopfattelser er ogsaa Justinus' Tro paa, at Djævlene først efter Dommedag vil blive nedstyrtet i Helvede. Ogsaa de retfærdiges Sjæle er indtil Dommedag i Hades. Det er kun Martyrerne, som straks efter Døden nyder Guds Beskuelse. Justinus var ogsaa, hvad man kalder Chiliast, d. v. s. at han mente, at Kristus ved Tidernes Ophør først vilde opvække de retfærdige og oprette et Tusindaarsrige med dem her paa Jorden — hvorefter saa Dommedag vilde komme. Han var dog klar over, at ikke alle rettroende Kristne delte denne Opfattelse.

Størst Betydning har Justinus' Skrifter ved det Billede, de giver af kristen Tro og Gudsdyrkelse midt i det 2. Aarhundrede. Han var ikke meget for at røbe, hvad der foregik ved de kristnes Forsamlinger, men nødsage-

NOTER

De danske Udsendelser i Radio Vaticana

indledes — som meddelt allerede i sidste Uge — Onsdag 13. Oktober Kl. 16,45—17,00, og finder fremtidig Sted hver anden Onsdag i Maanedens paa samme Tidspunkt. Udsendelserne gaar over 31,10 m (9646 KC) og 25,77 m (11658 KC), og det er Forfatteren, Pastor Peter Schindler, der er ved Mikrofonen.

*

Mariakongregationernes aarlige Fællesandagt

finder i Aar Sted Søndag d. 10. Oktober Kl. 19,30 i Sct. Annæ Kirke (Dr. Elisabeths Allé 3, Kbhvn. S.). Alle — ogsaa Ikke-Kongreganister — er velkomne. — Kongregationerne bedes som sædvanlig medbringe Faner og Bannere og Kongreganisterne deres Medaljer. Sporvejslinierne 2 og 13 gaar lige til Kirken (10 Minutters Kørsel fra Raadhuspladsen).

*

Ugebladets Søndagsprædikener

skrives i de følgende tre Uger af Pastor W. Vick, Horsens.

*

Katolsk Aftenskole

indleder Svønen 1. Oktober. Se iøvrigt Side 477.

des til at fortælle det for at hindre Bagtalelse. Han er en værdifuld Kilde til vor Viden om Sakramentsopfattelsen paa den Tid og bevidner bl. a. Troen paa Kristi virkelige Nærværelse i Alterets Sakramente.

ORIENTERING

Efter et Aars Forløb: Intet Skisma i Polen

Der er i disse Dage forløbet et Aar siden det kommunistiske Statspoliti i Polen arresterede den polske Primas, Kardinal Wyszinski. »Hs. Eminence, Polens Primas, Ærkebiskoppen af Warszawa og Gnesen, Stefan Kardinal Wyszinski,, celebrerer idag ikke sin vanlige Messe,« kunde de troende d. 26. September 1953 læse paa et Opslag paa Kirkeportalen til Hellig-Kors-Kirken i Warszawa. To Dage senere gav den polske Regering i et Kommuniqué Meddelelse om sin Beslutning om at have af-

sat Kardinal Wyszinski. Biskoppen af Lodz, Mgr. Mikael Klepacz, var blevet udnævnt til Chef for det polske Episkopat. Det var 28. September. En Uge senere sluttede Processen imod Biskoppen af Kielce, Mgr. Ceslaus Kaczmarck, som blev idømt 12 Aars Tugthus.

Arrestationen af Kardinalen var de polske Kommunisters brutale Svar paa det polske Episkopats modige Kamp for Religionsfriheden gennem otte lange Aar. Der begyndte nu en ny Fase i Forholdet mellem Kirke og Stat, en Fase af Taalmodighed og Udholdenhed for Kirken. Det var et Forsøg paa at redde, hvad den røde Storm havde levnet af den kirkelige Organisation og paa denne Maade støtte den polske Befolknings anti-kommunistiske religiøse Grundind-

stilling. Under Ledelse af Biskopperne Klepacz og Choromanski — begge er tro Tilhængere af den Hellige Stol — har det polske Episkopat betraadt den vanskelige Vej at gøre et Forsøg paa at afvende Faren for en total ydre Tilintetgørelse af Kirken ved at optage Forbindelse med den kommunistiske Stat. Paa denne Baggrund maa man da ogsaa søge at forstaa Biskop Klepacz's Udtalelse af 17. December 1953: »... Kirkens og den kristne Etiks Lære lægger stor Vægt paa de statsborgerlige Pligter og opdrager de Troende i en Aand af Disciplin, Retfærdighed og Kærlighed, af Agtelse for Statens Love og Autoritet. Begge bygger paa den Overbevisning, at Mennesket skal staa til Regnskab overfor Gud for enhver Tanke og enhver Gerning. Denne Tilknytning til Samvittigheden er den

Stephan Kardinal Wysinski

inderste Bevæggrund for dens Aktivitet.»

En af de væsentligste Aarsager til denne ydre »Kursændring« hos det polske Episkopat var den store Fare for Kirkens aandelige Enhed, som en lille, men meget aktiv Gruppe indenfor Præsterne udgør. Disse »folkelige Præster« helliger sig Propagandaen for Kommunismens politiske Ideer. En Videreførelse af den »Kurs«, som Kardinal Wysinski havde valgt -- den aabne Kamp imod den kommunistiske Vilkaarlighed -- vilde uvægerligt have ført til yderligere Arrestationer. Men enhver Svækkelse af Kirken betyder en Understøttelse af de kommunistiske Planer. Hensigten var jo at drive den polske Kirke til et aabent Brud med den Hellige Stol, og dette vilde være den helt store Chance for den lille Gruppe af Medløbere, hvis Antal ganske vist ikke er overvældende stort, men hvis Organisation og Propaganda imidlertid var intensiveret i Løbet af de sidste Par Aar. Kommunisternes Hensigt er ganske klar: denne Mindretalsgruppe skal stemples som den polske Katolicismes Repræsentant, saaledes som det netop var Tilfældet i Processen mod Kaczmarek.

Kommunisterne arbejder stadig ihærdigt paa at placere regimetro Præster paa ledende kirkelige Poster. Den polske Regerings Dekret af Februar 1953 blev Udgangspunktet for yderligere Overgreb og ved de 5. Maj publicerede Udførelsesbestemmelser er Situationen blevet yderligere skærpet. Det var Kardinal Wysinski, der protesterede imod disse Overgreb, og som 8. Maj overrakte Regeringen et Memorandum, der skaanselsløst brændemærkede Kommunisternes Handlinger. Processen imod Biskop Kaczmarek var det første store Modangreb. Maalet var klart nok: at nedbryde Agtelsen og Respekten for Episkopatet og den Hellige Stol hos den

(sluttes Side 477)

»Overanstrengt og træt-ikke andet«

Rom bekymret for Pius XII

Hvad adskillige af dem, der kender en Smule til Pavens Sygdom, længe har frygtet, er nu indtraadt: Pius XII har i de sidste fjorten Dage klaget over Træthedssvimmelser, der ganske vist ikke i sig selv er foruroligende, men imidlertid maa opfattes som en Slags Advarsel. Netop de seneste Uger med deres mange Audienser for en Række videnskabelige Kongresser, og de forskellige Taler i denne Forbindelse, har betydet et Merarbejde for den Hellige Fader og -- lad os være ærlige -- slet og ganske Overanstrengelse.

Paven har en alvorlig Sygdom bag sig, og han er ikke ung mere; det er to Momenter, der er tilstrækkelige til at udvise Forsigtighed. Allerede i Foraaret følte den Hellige Fader sig atter rask og mente derfor ikke at kunne udskyde Pave Pius X's og andre Helgeners Kanonisationsfestligheder. De troende, som befandt sig paa Peterspladsen hine mindeværdige to Dage, blev Vidne til to uforglemmelige Oplevelser. Den Hellige Fader gav ved disse to Lejligheder paany Bevis paa sin Jernvilje, og Tusinderne paa Peterspladsen var glædeligt overraskede over Pavens hurtige og tilsyneladende fuldstændige Helbredelse. Det samme mente ogsaa de Tusinder, der nu i Sommermaanederne hver Onsdag og Søndag er taget ud til Castelgandolfo for at hilse paa Paven. Deres Korrespondent var til Stede nu sidste 12. September ved en af disse Audienser, hvor Paven uafbrudt underholdt sig i over en halv Time med en af disse Pilgrimsgrupper og snakkede med dem paa alle mulige forskellige Sprog.

Saa kom den næste Generalaudiens. Man havde paa Forhaand gjort opmærksom paa, at Paven ikke burde henvende sig til de enkelte Grupper, da han maatte skaane sig lidt paa Grund af, at han Dagen efter skulde give en større Audiens og holde en Tale til Deltagerne i en Medicinerkongres. Ivrig Journalister var de første, der slog Alarm. Og dog ariverede Paven Fredag Eftermiddag (17. September) frisk og udhvilet i Schweizersalen, hilste paa Kongresdeltagerne, og holdt en tyve-Minutters Tale til dem. Til Slut blev de enkelte Kongresdellagere forestillet for Paven, og blandt disse -- hvad enten det nu var et Tilfælde eller med Vilje -- »Associated Press«s Korrespondent Richard Ehrman, som overfor Paven gav Udtryk for de troendes Bekymring over hans svigten Helbred. Paven svarede, at han jo desværre endnu ikke var helt ovenpaa efter sin Sygdom, og at han følte sig træt, og at hans Omsorg for Kirken og dens Børn nu som før hvilede tungt paa ham. Lægerne haabede, at han vilde være i Orden igen i Slutningen af November, og det var hans personlige Ønske, at det maatte slaa til. Saaledes lød Pavens Ord til Korrespondenten og saadan blev de gen-

givet overfor den samlede Presse. Derpaa fulgte endnu et Par Ord til Kongressens Præsident, Professor Pazzini. Paven bad denne overtage Uddelingen af de gyldne Minde-Medailler, thi »De er jo Læge og kan bedst se, at jeg ikke har det helt godt.«

Søndag d. 19. September gav Pius XII paany den vanlige Audiens. Han undlod imidlertid Hilsenerne til de enkelte Pilgrimsgrupper, men forekom -- ilvert Fald udenforstaaende -- hverken træt eller syg. Da Professor Galeazzi Lisi umiddelbart efter forlod den pavelige Sommerresidens, spurgte man ham om, hvorledes det stod til med Pavens Helbred. Efter nogen Tøven udtalte han: »Hans Hellighed er overanstrengt og træt. Ellers intet.« Lørdag forinden havde den schweiziske Læge, Professor Niehaus, forladt Rom. Han vil i Slutningen af næste Uge vende tilbage til Castelgandolfo, udtalte man i Vatikanerkredse. Den Kur, som han har ordineret Paven, og som bestaar i Indsprøjtninger af levende Celler, vil være afsluttet med Udgangen af November. Kuren viste gode Resultater i Vinter, da Pavens Sygdom kulminerede, og man haaber derfor paa fortsat gode Resultater. Paa Baggrund heraf kan man da ogsaa bedre forstaa Pavens egne Udtalelser om, at alt vil være i Orden til November, altsaa naar Kuren er tilendebragt.

Der gives naturligvis ogsaa Kredse, der betragter Pavens nyeste Indisponering med allerstørste Bekymring. Hidindtil har endnu ingen Læge kunnet sige, hvilken Sygdom Paven led af i Vinter, og af hvilken han endnu ikke er kommet sig helt og holdent. Mange er af den Mening, at den schweiziske Læges Kur vil komme Paven til Gode som Helhed betragtet, men at man dog virkelig burde anstille en nøjagtig Diagnose for derved at kunne komme Sygdommen definitivt ind paa Livet. Imidlertid kan kun en Fagmand udtale sig om, hvorvidt disse Bekymringer er begrundede. Men hvorefter alting er: man bør ikke lade sig forlede af de seneste Sensationsreportager paa dette Tidspunkt, hvor man fra Vatikanet med en vis Bekymring ser ud mod Castelgandolfo.

Lad os imidlertid stole paa Markskal Montgomery, der i sidste Uge besøgte Paven og opholdt sig hos denne en lille Times Tid, og som tog imod de første Meddelelser om det paastaede Tilbagefald med den største Skepsis: »Pius XII forekom mig at være i bedste sundhedsmæssige Forfatning; hans Ansigt var absolut hverken træt eller anspændt, saaledes som man nu ved at berette --«. Fotografier fra Audiensen d. 17. September -- altsaa efter de første alarmerende Meddelelser -- synes at bekræfte Montgomerys Udsagn. Og i Vatikanet taler man om »forbigaaende Indisponering«. Man bør altid op-

tage alarmerende Meddelelser med den største Forsigtighed, ikke mindst fordi Tallet paa de Personer, der ser Paven ude i Castelgandolfo, er væsentligt mindre end i Rom, og Indskretoner vil altid være vanskelige at faa fra disse.

Romanus.

En ung Mand sagde for nylig til mig: »Jeg kan ikke med Rosenkransen. Den keder mig. Det er en Bøn for gamle Koner.« Han gav dermed aabent og ærligt Udtryk for, hvad langt de fleste af hans jævnaldrende tænker. Det er rigtigt, at gamle Mennesker — især Kvinder — gerne be-

der Rosenkransen, i hvert Fald betydeligt hyppigere end unge Mennesker gør det. Det er en Kendsgerning, men det forringer aldeles ikke Rosenkransen. Der er nu engang noget smukt over et fromt, gammelt Menneske, der lader Rosenkransens Perler glide gennem sine gamle Hænder. Haaret er maaske hvidt, Ansigtet furet og gennemplojet af de Træk, som et langt Liv ubønhørligt efterlader sig i et Menneskeansigt. Nu staar hun ved den sidste Tærskel, foran den sidste Port. Men endnu eet kan hun, trods sin Skrøbelighed. Hun har gennem et langt Liv lært den skønneste og vigtigste af alle Kunster: hun kan bede. At læse volder hende Besvær, Synet svigter hende mere og mere Dag for Dag. Hun kan ikke længere rigtig haandtere Messelbogen — og saa beder hun Rosenkransen, ogsaa under Messen.

Nu skal I imidlertid ikke le ad mig, alle I unge, der er opdrættet til at dyrke Liturgi, til reciterede Messer o. l., og sig saa ikke, at det er slet ikke den rette Maade at overvære Messen paa. Det er rigtigt nok, og I kan paaberaabe jer den hellige Pave Pius X's Ord: Man skal ikke bede under den hellige Messe, skal bede Messen. Selvfølgelig er det rigtigt, og vi ældre glæder os altid, naar vi ser,

hvorledes I kan deltage i Messens Liturgi og det med meget større Forstaaelse end man kunde før i Tiden, da man ikke kendte til fælles Messebønner og deslige. Det er givet, at Menighedens levende Deltagelse i Offerhandlingen er den mest ideelle Deltagelse i Gudstjenesten. Det skal slet ikke diskuteres. *Men derfor skal man ikke vrage det andet.* Man maa søge at forstaa den gamle, for hvem Missalet er en Bog med syv Segl, som ikke kan finde sig til rette i den ny-modens »reciterede Messe« — og som derfor i Stedet for Messebønnerne beder sin Rosenkrans. Og jeg kan endda ganske udmærket forestille mig, at hun har meget Udbytte deraf. Naar vi under hver Messe bliver stedet Ansigt til Ansigt med Offeret paa Golgatha, er det da saa helt skævt at bede den smertefulde Rosenkrans og derved at mindes ham, »som er blevet korsfæstet for os«? Eller naar Messens dybeste Hemmelighed, Menneskevordelsen, naar under Forvandlingen Guds Søn kommer til os under Brødet Skikkelse, er det da maaske upassende at bede »som er blevet født for os«? Eller ved Offertoriet at bede »hvem du o Jomfru, har ofret i Templet«?

Naar jeg mindes Billedet af min afdøde Moder, saa ser jeg hende ofte

„De fyrretyve Timer“

En Novelle fra den evige Stad

I Roms Centrum ligger der en gammel Kirke, som ikke tælles blandt de særlig kendte, omend den er meget gammel. Renæssancen og Baroktiden har sat sit Præg paa dens Indre, og man kan kun beklage, at der er gaaet saa meget af dens oprindelige Skikkelse tabt under Forgyltning og Pynt — men trods alt har den bevaret sin egen Charme, som de, der kender den, holder af.

I denne Kirke fandtes der paa det Tidspunkt, da denne Historie foregaar — det var i Trediveerne — flere Helligdomme, som var i høj Yndest hos Roms Indbyggere. Der var bl. a. en Pietà med et overmaade livagtigt Ansigtstudium samt en legemsstor Sankt Antonius. Især den sidste var ganske særlig afholdt af de fattige i Rom, og der flammede altid et Utal af Kærter foran hans Statue, der saas altid Blomster i Massevis foran hans Fødder, og der var næppe et Tidspunkt paa Dagen, hvor der ikke knælede en hel Del Mennesker foran ham for at søge Hjælp og Trøst.

Tæt ved denne strengt taget ikke særlig smukke, men dog alligevel andagtsvækkende Figur stod der da ogsaa en Offerbøse, og det var de færreste af dem, der besøgte »il Santo«, som undlod at lægge blot et Par Soldi i Bøssen.

Til Kirken var der ogsaa knyttet et ganske lille Seminarium, hvis Rektor tillige var Sognepræst ved Kirken, og han hang med stor Kærlighed ved

det gamle Kirkerum og gjorde, hvad der stod i hans Magt, for at Gudstjenesten skulde forme sig saa smukt som muligt, og at Kirken altid skulde være ren og pæn.

En skønne Aften efter at Rosenkransen var bedt, og Tantum ergo var sunget, fandt man imidlertid Offerbøssen brudt op og tomt, og det saa snildeligt, at man næppe kunde se det. Alle hans egne Undersøgelser og Efterforskninger forblev — som det næsten altid gaar i slige Tilfælde — resultatløse, og Enden blev, at man maatte ulejlig Politiet.

Præsten henvendte sig da til Politiet, og Politikommissæren, som personlig mødte op og undersøgte Sagen, udtalte: »Det har været en ualmindelig smart Fyr. Se bare, han har klemt Laaget paa en saadan Maade, at det ser ud, som om det er helt. De skal passe paa, han kommer afgjort igen! Jeg sender en Mand herhen — og De skal se, i Løbet af et Par Dage saa han vi Fyren.

Nu eksisterer der i Rom en smuk Tradition, som kaldes »Quarant'ore«, »de fyrretyve Timer«. Den bestaar i, at det Allerhelligste er udstillet uafbrudt i forskellige Kirker, Aar ud og Aar ind, Dag og Nat, fyrretyve Timer hvert Sted, hvor der saa læses højtidelig Messe, holdes Prædiken og Sakramentsandagter, og Folk strømmer til. Nætterne er forbeholdt Mændene, og Kirkerne er faktisk aldrig tomme.

Nu var Timen til denne lille Kirke

imidtildit umiddelbart forestaaende, og Præsten var meget ked af, at Kirken skulde hjemses af en Tyv. Men hvad skulde han gøre? Han aftalte med Politikommissæren, at der skulde komme en Mand og forsøge Lykken.

Og Politimanden kom, en pæn, ældre Mand i Civil, besaa Lokaliteterne og indrettede sig med Opgaven for Øje. »Mig vil Deres Gudstjeneste ikke genere,« mente han, »jeg har ikke noget principielt mod Kirken, jeg synes blot, det er noget Vrov! det hele!«

»Jamen, er De da ikke Katolik,« spurgte Præsten helt bestyrtet.

»Det er jeg vel nok,« svarede Manden. »Jeg er døbt, men i de sidste fyrretyve Aar har jeg ikke haft noget med Kirken at gøre.«

»Du godeste Gud,« tænkte Præsten, »og saadan en har de sendt mig, netop nu i disse Dage.«

Han var imidlertid en Irer med et stort Hjerte, og den Tanke, at man kunde være vantro, var ham aldeles fremmed, han følte det næsten som en legemlig Smerte. Her kunde man jo faktisk kun bede og haabe.

Den smukke Sakramentsandagt tog saa sin Begyndelse, Kirken var festligt smykket, Mennesker strømmede til, Folk af enhver Art, rige og fattige. Der var fremmede, Turister, nysgerrige, Kvinder fra Nabolaget, med et sort Slør eller maaske blot et Lommelørklæde over Hovedet, der var gamle, syge, Tiggere, Børn, kort sagt: hele Rom var repræsenteret. Adskillige bragte Blomster og Lys — der var en uafladelig Kommen og Gaen i de fyrretyve Timer.

Paa Højalteret straaede den store Monstrans — og nede ved Indgangen stod Politimanden, Time efter Time,

for mig, medens hun bad sin Rosenkrans. Og da hun var død, saa gav vi hende Rosenkransen i Haanden. Kort Tid før hun lukkede sine Øjne, sagde hun til mig: »Jeg har gennem mange Aar hver Dag bedt Rosenkransen for dig.« Og jeg spørger mig tit og ofte om, hvorfor Gud har skænket mig Præstedømmets Naade. Ingen kan blive Præst uden at være kaldet af Gud. Præstedømmet er en ganske ufortjent Gave fra Gud, en Hemmelighed af hans Naades Valg. Og jeg er faktisk ikke i Stand til at sige, hvorfor Gud har kaldet mig. Men ofte tænker jeg paa, at det maaske netop er min Moders Rosenkransbøn, som jeg skylder denne store Naade.

Det maa indrømmes, at det ingenlunde er let at bede Rosenkransen. Der er saa mange Ting, som gør sig gældende i Bønnens Aand, Ro og Evnen til at koncentrere sig og fordybe sig i det overnaturlige. Alt dette har man lettere ved, naar man er gammel. Saa længe man er ung, saa savner man hyppigt Evnen til at koncentrere sig — i hvert Fald om Bøn, man har vanskeligt ved at dvæle i længere Tid i Bøn og Betragtning. Og beder man Rosenkransen tankeløst og uden Samling, uden Aand og uden Andagt, saa bliver det nemt en ren og skær mekanisk Bøn med Munden

alene, en Slags Grammofonplade, som blot lirer den skønne Tekst af i en død og sjælsløs Mekanisering. Man remser en Række Ord af, tørre og kedelige som Ørkensand. Man vinder ikke en Krans af dugfriske Roser, man tager blot det tørre Løv og føjer et nyt, viscent Blad til. Og jeg tror ikke, at hverken Vor Herre eller hans hellige Moder finder ret meget Velbehag i en saadan Bøn — lige saa lidt som vi ville bryde os om at faa en Buket visne Blomster foræret paa Fødselsdagen. Men den, som derimod gør sig Umage og beder Rosenkransen med Andagt, ikke blot engang imellem, ej heller blot i Rosenkransmaaneden, men derimod saa hyppigt, som han kan, han vil fornemme Himlens Naade. Han gaar nemlig den sikre Vej til Maalet — per Mariam ad Jesum — gennem Maria til Vor Herre selv. *Thi hvis der er nogen Bøn, som formaar at bevæge Guds Almagts Haand, og som har Magt over hans hellige Moders Hjerte, saa er det Rosenkransbønnen, bedt med Inderlighed og Andagt.* Der er en Gang blevet sagt — og med Rette —: Hvis Kirkens Fjender blot anede, hvilken Magt, der ligger i Rosenkransbønnen, saa vilde de forbyde den under Dødsstraf.

S. J.

ubevægelig og paapasselig. Alt, hvad der foregik rundt om ham i Kirken, løb uden om ham som Vandet i en Bæk løber udenom en Sten. Han saa alvorlige Mennesker, som andægtigt bad efter deres Bønnebøger, andre med Rosenkranse i Haanden, andre igen, som kom og gik, som følte de sig mere end hjemme, en hel Del kom tilsyneladende blot for at sige »Goddag« — enhver gjorde det paa sin Vis.

Saadan gik hele Dagen. Præsten skævede nu og da ned til »sin Betjent«, aflagde ham et Par Smaabesøg og smigrede ham lidt for at opmuntre ham. Han fandt ham hele Tiden paapasselig, til trods for at han utilsløret indrømmede, at han var ked af at være der.

Hen under Aften blev han afløst, men næste Morgen var han der igen. Og den Dag skete der noget. Han bemærkede paa et Tidspunkt en Person, der tydeligt — man kunde fristes til at sige — bestræbte sig paa at gøre sig usynlig. Saa forsigtigt bevægede han sig omkring. Først stod han blot midt i Trængslen, saa gik han et Par Skridt frem, og se, saa styrede han maaltbevidst mod Bøssen. Betjenten lod som ingenting, indtil Manden var i Gang med sit beskidte Job — han var saa ivrig, at han slet ikke mærkede, at han blev forfulgt. Han blev taget paa fersk Gerning og indrømmede straks, at han havde været her for nylig, han rystede af Skræk og gik godvilligt med paa Stationen.

Betjenten syntes tilfreds med sit Hverv, og Præsten sagde ham Tak. Han mente da ogsaa, at Manden vilde være glad for at være færdig med sin Opgave og hurtigst muligt skynde sig af Sted — men nej. Han blev staa-

ende, efter at Præsten havde takket ham, som om han søgte efter Ord, ligesom om han vilde sige noget, som han ikke kunde faa frem.

»Kan jeg gøre noget for Dem?«, spurgte Præsten derpaa venligt. »Har De maaske et eller andet Ønske! Det vilde glæde mig!«

»Ja, Padre,« svarede Betjenten og tøvede derpaa igen.

»Padre — jeg vilde gerne skrifte.« Præsten troede, at han havde hørt forkert. Var det muligt? »Skrifte?« gentog han. »Ja, selvfølgelig. Kom De blot!« Og han gik foran hen imod Skriftestolen — og Politimanden fulgte virkelig efter, lidt forlegen, men dog beslutsomt. Og »efter i fyrretyve Aar at have betragtet Kirken som noget Sludder«, græd han nu af Glæde som et Barn, da han var færdig, og Sakramentets Fred havde sænket sig i hans Hjerte.

Ved Afskeden spurgte saa Præsten — der endnu var helt benøvet over det, der var sket: »Sig mig nu engang, hvad var det dog, der fik Dem til at føle Hjemve efter Kirken?«

Betjenten tog sig aabenbart sammen og svarede: »Padre, man kan ikke staa en hel Dag Ansigt til Ansigt med Vor Herre, uden at Han taler med en ... Jeg har hørt ham, og hvad skulde jeg gøre? Han kaldte paa mig — og jeg maatte komme.«

Og Præsten saa efter ham, da han endelig gik.

»O, du evige Jæger,« tænkte han, »det er nu din Maade at fange Sjæle paa! Her kommer der en for at fange en Tyv, og saa fanger Du ham! Du er dog stadig den samme: som fører de vildfarne hjem igen.« Og han smilte — de »fyrretyve Timer« havde altsaa baaret Frugt.

J korte Træk -

Den Hellige Stol er repræsenteret ved to Gejstlige paa UNO's Kongres for de statsløse. USA og USSR deltager ikke i Kongressen. (KIPA)

Foran Abbedikirken i Averbode indviedes i Søndags et Mindesmærke over den hellige Pave Pius X. (KIPA)

Det nationale katolske Magasin »The Sign«, der udgives af Passionist-fædrene i Union City, (U.S.A.) har i Øjeblikket et Oplag paa 350.000 Eksemplarer. (KIPA)

Paa Maria Optagelsesfest er der blevet læst Messe paa Toppen af Japans berømte hellige Bjerg Fujijama. Messen læstes af en amerikansk Marinekapellan, der foretog en Valfart hertil sammen med en Del katolske Soldater. (KIPA)

En af Englands bekendteste Bibelforskere, P. Cuthbert Lattey S. J. er afgaaet ved Døden, 77 Aar gammel. P. Lattey var Professor ved det katolske Universitet Heythrop i Nærheden af Oxford og iøvrigt Medstifter af de kendte »summer school«s for katolske studerende ved Universitetet i Cambridge. (KIPA)

En videnskabelig Ekspedition, som skal undersøge de gamle assyriske og kaldæiske Kulturer, er afrejst fra Vatikanstaden. Forskerne, hvoriblandt der er flere Gejstlige, som tillige er Universitetslærere, vil bl. a. undersøge Bygninger, som menes at staa i Forbindelse med Taarnet i Babel. (KNA)

Cistercienserordenen har erhvervet et stort Grundstykke ved Foden af Bjergkæden Great Dividing Range i Nærheden af Melbourne, hvor de vil oprette et nyt Abbedi. (KNA)

Som Optakt til Rosenkransfesten vil der paa alle offentlige Pladser i Rio de Janeiro blive bedt Rosenkransbøn. (KNA)

Overalt i USA afholdtes i den forløbne Uge den af Præsident Eisenhower proklamerede »Bønnens Dag«. Præsidenten og hans Frue deltog i en Bøn-Gudstjeneste i Kirken paa Militærflyvepladsen i Denver. Denne nationale Bededag fejres hvert Aar af samtlige Kirker og Trossamfund i De forenede Stater. (KNA)

Den ærkebiskoppelige Repræsentant for Skoleanliggender i New York, Mgr. John P. Haberty, har foretaget Indvielsen af 14 nyoprettede Sognekoler. Byggeprojektet er anslaaet til 8,4 Millioner Dollar. (KNA)

SANKT MIKAEL

Da DUK blev grundlagt på en minderværdig generalforsamling i 1948 i Dalum, var der ikke to meninger om, at Sankt Mikael skulle være DUK's værneengel. Skønt der ellers på hin generalforsamling var mange meninger om snart sagt hvert eneste punkt, var der kun een mening om, at DUK skulle stille sig under Sankt Mikael's beskyttelse. Hvorfor tror I, at man holdt dette for selvindlysende? Hvad har vi jordbundne mennesker da at gøre med en ærkeengel, en ren ånd i himlen, der står så højt over os, fordi han nu skuer Gud ansigt til ansigt og ikke kan synde mere, men er befæstet i Guds nåde? Kan vi måske lære noget af ham? Kan han forstå os arbejdende og kæmpende og snublende unge mennesker her på jorden?

Vi må huske, at Sankt Mikael også engang blev stillet overfor en stor afgørelse. Dengang himlens lyseste ånd Lucifer, gjorde oprør mod Gud, stod pludselig alle englehære overfor spørgsmålet, som hver enkelt måtte tage stiling til på eget ansvar, det spørgsmål, som også vi mennesker står overfor her i livet: Hvad skal vi gøre? Hvem skal vi tjene? Hvilken af siderne skal vi slutte os til?

Da var det, Sankt Mikael stod frem og standsede frafaldet med sit klare feltråb: Hvem er som Gud? Dette blev hans navn, hans løsen, hans svar på oprøret, hans opildnende eksempel overfor de vaklende. Han tog klart og utvetydigt parti for Gud, sin Skaber og Herre. Det er, fordi han viste sig så klar og afgjort i sin stillingtagen, at vi unge kan se op til ham. Han er et lysende eksempel for os. Men han kan også godt forstå, at vi, svage mennesker, som stadig er udsatte for Lucifers angreb, kan trænge til hans førerskab og hans gode forbillede.

Det var nok det, de unge i Dalum dengang næsten instinktivt følte, og det var derfor, Sankt Mikael blev valgt som vor værneengel.

Hellige ærkeengel Mikael, bed for os.

pater.

Vinterskolen

er allerede begyndt. I søndags afholdtes det første møde med foredrag om katolsk aktion, men selvom man ikke kom med til det første møde, kan man udmærket godt komme med til de følgende.

Vinterskolen

giver de unge, som ikke har været med på Øm-skolerne, en kærkommen lejlighed til at deltage i skolearbejdet. Og tidligere Øm-elever får her mulig-

Ugens samtale

— Nå, hvad synes du så om at overvære en messe?

— Jeg synes at det var en meget smuk og værdig gudstjeneste. Men der er bare noget, jeg ikke kan forstå.

— Og det er?

— I katolikker hævder jo, at Kristus selv er tilstede i det lille skab oppe på alteret.

— Under brødets skikkelse, ja.

— Og selve messen er en ublodig fornyelse af Kristi Korsoffer?

— Ja.

— Det vil altså med andre ord sige, at man ikke kan tænke sig et mere helligt sted her på jorden end en katolsk kirke, hvor Kristus selv er tilstede?

— Fuldstændig rigtigt.

— Og man kan vel heller ikke tænke sig en mere hellig handling her på jorden end frembærelsen af messeofret?

— Nej.

— Så undrer det mig bare, at ikke alle katolikker viser kirken og selve messen større ærbødighed.

— ???

— Lagde du da slet ikke mærke til visse ting, som selv jeg, der ikke er katolik, måtte finde upassende?

— Tavshed. Rødmen.

— For det første stødte det mig meget, at så mange kom dryssende ind i kirken 5—10 minutter efter at messen var begyndt.

— Hm. Deres tog eller rutebil kommer måske først ind ...

— Lad være med at komme med udflytter. Du ved jo godt selv, at det ikke er alle dem, der kom for sent, der skulle med tog eller rutebil. Næ, sandheden er den, at de fleste af dem, der kom for sent, simpelthen mangler forståelsen af, at man skylder Vorherre og messen den allerstørste ærbødighed.

— Nå, tak!

— Jeg er ikke færdig endnu. Der var mange, som bare sad og gloede, som om det hele ikke kom dem ved. Hvorfor fulgte de ikke med i en messebog, det er vel det, man har den til?

— Skån mig!

— Og hvorfor begynder folk at gå, før messen er forbi — i en biograf ville de dog ikke finde på at gå før det sidste kys.

— Hold op!

— Næ, du slipper ikke, jeg har meget mere endnu.

— Stop! Stop! Du har desværre ret i, at der var mange, som ikke opførte sig passende. Men de fleste tager nu andægtigt del i messen. Se for eks. på mig!

— Du er en køn en, gamle dreng! Hvis ikke din messebog var faldet på gulvet med et brag, var du såmænd faldet i søvn under prædikenen!

— Skal vi så tale om noget andet?

Husk sedlen

K.U.K., Stenosgade: 2.—3. oktober week-endtur til Niels Stensens ferie-hjem, Fredensborg. Lø. 9. oktober: åbningsfest.

Horsens: fr. 1. oktober kl. 20.15. Ordinær generalforsamling.

Århus: to. 7. oktober møde i smilehullet.

Efterårsskolen i Øm: 17.—23. ds. Tilmelding omgående til Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, Kbh. Ø.

D.U.K.'s vinterskole: søndag d. 10. ds. kl. 10, Sct. Josefs skole, Østerbro-gade 7 D. Emne: Trosliv (Elsebet Kieler).

Krist Konges Fest: sø. 31. ds. — program senere.

Bestyrelserne bedes indsende manuskripter til denne rubrik *i meget god tid*, redaktionen sluttet 9—10 dage før bladet udkommer.

Ved redaktionens slutning forelås ikke andre meddelelser end ovenstående.

God ide i Stenosgade

KUK, Stenosgade holder fra og med mandag d. 11. ds. *hver aften kl. 20 åbent hus* i KUK-kælderen, og der er et fast program for hver aften i ugen: Mandage: diskussionsaften.

Tirsdage: hobbyaften (sløjd, håndarb.).

Onsdage: spilleaften (kort, bordtennis).

Torsdage: Sangaften — nye sange læres.

Fredage: Mr. Gregory.

Alle — også medlemmer fra andre klubber — er særdeles velkomne.

GRAMMOFONPLADER

Fra Italien har vi indført et enkelt sæt af nedenstående værk, som normalt ikke kan skaffes:

Verdis Requiem Messe.

Foreligger i 10 almindelige plader à kr. 9,20. Ialt kr. 92,00.

Medvirken: Benjamins Gigli, Maria Caniglia, Ebe Stignani, Ezio Pinza.

Coro e Orchestra del Teatro dell'Opera di Roma.

Dirigent: Tullio Serafin.

Kordirigent: Giuseppe Conca.

1. Requiem æternam Kyrie.
2. Dies iræ dies illa I.
3. Dies iræ dies illa II.
4. Dies iræ dies illa III.
5. Dies iræ dies illa IV.
6. Offertorie: Domine Jesu Christie.
7. Sanctus — Fuga.
8. Agnus Dei.
9. Libera me Domine I.
10. Libera me Domine II.

hed for at genopfriske det, de lærte i Øm, og navnlig til at omsætte deres kundskaber i praktisk gerning.

ORIENTERING

(fortsat fra Side 473)

offentlige Mening og dermed bane Vej for ny Angreb paa de ledende Personligheder indenfor Kirken samt højne de »folkelige Præster«s Prestige.

Der hersker stadig Uklarhed over, hvorledes det polske Episkopats Erklæring af 28. September vedrørende Kardinalens Afsættelse er opstaaet. Der bestaar en begrundet Mistanke om, at Erklæringen simpelthen er udarbejdet af Regeringen selv — Formuleringen af Dokumentet, der iøvrigt ikke bærer nogen Underskrift, svarer nøje til den kommunistiske Propagandakliche. Det er ligeledes bemærkelsesværdigt, at denne Erklæring umiddelbart efterfulgtes af en anden Publikation fra de polske Biskopper, i hvilken Biskoppen af Lodz, Mgr. Klepacz' Valg til Chef for det polske Episkopat blev bekendtgjort. Valget af Biskop Klepacz, der var kendt som en utrættelig Forsvarer for den polske Primas, maa utvivlsomt betragtes som en Sejr for Episkopatet. De polske Biskoppers Edsflæggelse (17. December 1953) er det ligeledes hidintil ej heller lykkedes at faa en virkelig Forklaring paa. Efter hvad der er blevet bekendt, skal Biskoppen tre Dage før Valget være blevet opfordret til omgaaende at melde sig hos Politiet. De er da i Tjenesteautomobiler blevet kørt til Warszawa. Det var ligeledes paafaldende, at der hverken havde været Journalister eller Fotografer til Stede ved selve Edsflæggelsen.

De patriotiske Præster tæller for

Øjeblikket kun nogle faa Hundreder blandt et samlet Antal Præster paa ca. 7000. De fik dog imidlertid ret hurtigt betroet Nøglestillinger indenfor den daværende katolske Kirkepresse, som idag helt og holdent er i Hænderne paa de »patriotiske« Præster. De arbejder paa at indpode de polske Katolikker Marxismens og Leninismens politiske og sociale Teorier og chartre dem til aktiv Understøttelse af Statens økonomiske Program. Deres Splittelsesgruppe skal i givet Øjeblik være rede til at overtage Ledelsen af Polens katolske Kirke for paa denne Maade at hidføre Brudet mellem de polske Katolikker og den Hellige Stol. Endvidere benyttes de til at bevise Paastanden om Religionsfrihed fremfor alt overfor Udlandet.

Den katolske Befolkning i Polen nærer imidlertid til Stadighed — efter hvad der løbende meddeles — udbredt Foragt for de »patriotiske« Præster og afviser dem som kommunistiske Propagandister.

Den polske Regering synes i Øjeblikket at gøre sig allehaande Bestræbelser for udadtil at give Indtryk af, at der hersker et godt Samarbejde mellem Kirke og Stat. Men sandsynligvis vil man dog næppe vise tilbage for paany at gaa over til aaben Kamp

saafremt det ikke skulde lykkes de »patriotiske« Præster at vinde den Indflydelse, som Kommunisterne forventer af dem. Det hævdes paa velunderrettet Hold at man i Warszawa har truffet alle Forberedelser til en storstilet Proces mod Wyszynskis Sekretær, Hjælpebiskop Baraniak. Kirkebladet »Slowo Powszechne«, der helt og holdent staar under de patriotiske Præsters Indflydelse, venter af det katolske Polen:

»Katholicismens store politiske og ideologiske Fremtid ligger i Samarbejdet med den sociale Verdensrevolutionens Lejr.«

C. D.

Katolsk Aftenskole

Samtidig med at dette nummer af »Katolsk Ugeblad« kommer læserne ihænde, begynder KATOLSK AFTENSKOLE sit arbejde.

Fredag aften den 1. oktober indleder pastor Ib Andersen sin gennemgang af Troslære III: Skabelse, frelse, sakramenter. Man kan dog nok regne med, at den første aften vil blive brugt til tilrettelægning og orientering, så der skulle være tid endnu til at komme med på holdet.

(sluttes næste side)

Katolsk Ugeblad
i ethvert katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedøvej 17 . Nora 5954

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«

E. Møller

Borgergade 34 - Telefon 1406

Stort Udvalg
i Chocolade og Bolcher

N. Nielsen & A. Brostrøm
Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af I.
Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester
Sanitet - Centralvarme
Aigade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler
KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251
Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen
I. Kl.s Kød og Paalæg
KASTETVEJ 51
Telefon 5660
Leverandør til Kamilliana Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lågerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen
Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665
Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.
Tømrermester
Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørløst.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos
Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836
Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerkliniken i Aalborg

Oskar Nielsen
I. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg
Kastetvej 61 . Telefon 6282
Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør
Frederiksgade 6 . Tlf. 1786
Udfører Arb. v. Kamillianerkliniken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober:

3. S. *) ST. THERESE AF JESUS-
(hvid) BARNET ([194]—115); 2. Bøn: Rosenkransfest (1099), 3. Bøn: 17. Søndag e.P. (714); Gudsmoders Præf. (522); sidste Ev.: Søndagens (715). I konsécrerede Kirker: Samme Messe som ovenfor, men i st. Messer tilføjes som 4. Bøn: Oktav af Kirkevielsesfest ([77]).

4. M. St. Frans af Assisi (1096);
(hvid) 2. Bøn: St. Thereses Oktav ([195]); alm. Præf. (525).

5. Ti. 3. Dag i St. Thereses Oktav
(hvid) ([194]—115); 2. Bøn: Foregaende Søndag (714), 3. Bøn: St. Placidus og Lidelsesfæller ([28]); alm. Præf. (525). — Eller:

(grøn) Foregaende Søndags Messe
(714—69); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Oktaven ([195]), 3. Bøn: St. Placidus og Lidelsesfæller ([28]); alm. Præf.

6. O. St. Bruno (1098); 2. Bøn:
(hvid) Oktaven ([195]); alm. Præf. (525).

7. T. Rosenkransfest (1099—116);
(hvid) Præf. (522).

8. F. St. Birgitta (1102—117); 2.
(hvid) Bøn: Oktaven ([195]); alm. Præf. (525).

9. L. St. Johannes Leonardi
(hvid) ([46]); 2. Bøn: Oktaven ([195]), 3. Bøn: St. Dionysius, St. Rusticus og St. Eleutherius (1103); alm. Præf.

10. S. 18. Søndag e. Pinse.
(grøn)

*) Søndag den 3. Okt.: Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristnes sammenslutlet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Ingen Ordre er for lille
til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde
ved katolske Institutioner

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160. Tlf. Atn. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Academicum Catholicum

Søndag d. 3. okt. kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Prædiken af Pater A. Raulin, O. P.

Indmeldelse til religionskursus og studiekredse på Fasan 2718. Se i øvrigt sidste nr. af Ugebladet.

Paa Grund af Dødsfald

Lejlighed eller del af lejlighed søges snarest muligt i Lyngby kommune af enlig dame. Billet mrk. 2718 modtager Katolsk Ugeblads redaktion, Nørrebrogade 27 C, N.

(fortsat fra Side 477)

Mandag aften den 4. oktober kl. 19 begynder husholdningslærerinde, fru Kirsten Bjørrild sit kursus for begyndere. Tilmelding til fru Plate Petersen, Rødkildevej 36, F., tlf. Fasan 2718.

Spejdernes Urskovs-Bazar i Stenosgade

Bazaren åbner lørdag den 2. kl. 16 og kl. 16.30 og 19 er der filmsforevisning af morsoinme og spændende film, som vil interessere både børn og voksne.

Kl. 19.30 optræder ulvene, og kl. 20 kommer det store roverkor. I spidsen for dette kor står Pastor Bjørn Højbo. Lørdag aften kl. 21.00 begynder det store andespil med mange fine gevinster.

Søndag åbner bazaren kl. 10, og fra kl. 10 til 12 serveres en morgen-anretning bestående af kaffe eller the med rundstykke og wienerbrød for kr. 1,25. Det vil derfor være nærliggende at aflægge bazaren et besøg efter søndagsmessen.

Om søndagen begynder filmsforevisningerne kl. 13, og kl. 16 optræder ulvene igen. Kl. 19.30 kommer »Hvem ved hvad«-konkurrence, hvor II Absalon Trop har udfordret hold fra Sankt Birgitta pigespejdrtrup og fra I Absalon Trop til en drabelig dyst.

Desuden er der naturligvis alle de mange rare og sjove ting, der findes indenfor bazarens urskovs-rammer: —

En flot tombola, lagkagebod, boder med kandiserede æbler, fine håndarbejder, meget stor dukkebod med henrivende små dukkehørn, og sidst men ikke mindst spejdernes og ulvenes udstillinger, der fortæller om ulve- og spejderarbejdet.

På bazaren kan desuden købes kaffe, the og brød samt pølser, øl og sodavand.

Endelig begynder pater Raulin O.P. den gennemgang af katolsk troskræfter, som er beregnet for en større offentlighed, og hvortil der hverken kræves tilmelding eller gebyr, første gang tirsdag den 5. oktober kl. 20 (i Sakramentskirken).

Mon ikke mange katolikker skulle kunne få en eller flere ikke-katolikker hen at høre disse foredrag, som de senere års teologiske diskussioner har gjort så aktuelle. K. G.-H.

Danmarks katolske Sygeplejerske-Forbund

indbyder katolske sygeplejersker og elever til en foredragsrække: Sygeplejertek i katolsk belysning. Foredragene afholdes i St. Josefs hospitals store skolestue, ledet af Sr. Benedicte du Sacre Cour og beg. mandag d. 18. oktober kl. 20.00.

På D.K.S.F.s vegne
Elise Jørgensen

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Attaler kan træffes i Hjemmet

Benzon

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>	
<p>Ejvind Lambech KAFFE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tl. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tl. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>	
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramshæred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>	
<p>Aakirkeby</p>		<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>	
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen CHOKOLADE - KAFFE</p>		<p>JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Nykøbing F.</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>	
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sølsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Middelbo Outzen NYKØBING-FALSTER</p>	<p>Gør Deres indkøb i Østerbro's Ure & Optik v/ Robert Hansen Østerbrogade 14, Telefon 1373 Lev. til De katolske institutioner</p>	
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gædserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværktøed, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>	

10.000 Pilgrimme i Castelgandolfo

Pave Pius XII virkede fuldstændig restitueret og veloplagt, da han i Søndags modtog henimod 10.000 Pilgrimme fra alle Verdenshjørner ude i sin Sommerresidens i Castel Gandolfo. Paven talte til den store Skare paa fem forskellige Sprog, underholdt sig som sædvanlig med enkelte Grupper og meddelte sluttelig den apostoliske Velsignelse. For blot nogle Uger siden maatte en lignende Audiens afbrydes som Følge af et Anfald af den Hikke, der i Foraaret lænkedes Paven til Sengen i længere Tid (KNA).

STABILITET

(Fortsat fra Forsiden)

end de fleste andre Tider til at have Asyl, hvor lidet ændres, men Traditionelt uforstyrret fortsættes, og Mennesker bliver, hvor de er.

Vi Katolikker i Almindelighed har ganske lige som den øvrige Verden Brug for at lære Stabilitetens Velgøringer bedre at kende. Vore Skoler f. Eks. kunde godt lære af Benediktinerne. Lærere, Lærereinder, Præster og Søstre skifter alt for ofte og berøver derfor Skolen en af dens Muligheder for at blive af Værdi for Mennesker langt ud over Skoleaarene.

Men det er ikke Skolerne alene. Ofte er ogsaa Menighedslivet alt for uroligt. Nye Kræfter kommer til og vil prøve nye Veje. Naturligvis er det Livets Gang, og Stabilitet kan fordærvs til Slendrian eller Hensygnen. Men ogsaa det nye kan gennemføres med en vis Respekt for Fortiden, saa det ikke omstødes, men indføjes i Traditioner. Man gør sig ikke altid klart, hvor meget Traditionen betyder for Mennesket. Uden Traditioner er selv iderig og energisk Virkelyst temmelig resultatløs, fordi den skifter i en Rytme, der ikke tillader virkelig Modnen.

Vort Foreningsliv lider ofte af samme Skavank. Ansigter skifter alt for tit. Utaalmodighed hos nye Arbejdere hindrer, at gamle Metoder virkelig faar vist, hvad de duer til paa længere Sigt — og det er altid det længere Sigt, som siger de afgørende Ord.

Og saa er der ikke mindst vort eget Liv og vore Hjem Liv. Der var et gammelt Ægtepar, hvis Børn forlængst havde faaet egne Familieliv. De to gamle fortalte, at deres Børn ikke tillod dem at flytte Møblerne. Barndoms-hjemmet skulde altid være, som de huskede det. Det var en Trang og en Længsel hos Børnene, og det nævnte Barndomshjem holdt dem skadeløse for meget af, hvad den urolige Verden slog i Stykker om dem og for dem.

Stabilitet er en af de Ting, vor Verden haardest trænger til.

URBI ET ORBI

Missionsgerning i en af- kristnet Verden

Mission de France's første Generalforsamling

Paa »Mission de France«s første Generalforsamling, som fandt Sted i Seminariet i Charenton, (Paris), og som strakte sig over tre Dage, behandlede 280 af Sammenslutningens Medlemmer Missionens fremtidige Opgaver og de enkelte Præsters Ansvar overfor Fællesskabet. Generalforsamlingen førtes under Foresæde af Præsidenten for det franske Episkopats Kommission for »Mission de France«, Kardinal Liénart, og Præster fra saa godt som alle franske Dioceses deltog i Forhandlingerne.

Pave Pius XII har som bekendt i Slutningen af August afgjort Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne i Frankrig ved en Apostolisk Konstitution »Omnium ecclesiarum« og gjort Ende paa Krisen om den ny Form for Sjælesørgergerningen i Arbejderverdenen ved Oprettelsen af et Prælatur »nullius dioceseos« som Centrum for Missionens Virke.

Det centrale paa Mødet i Charenton udgjordes af en Erklæring fra Kardinal Liénart vedrørende »den Aand, der efter den biskoppelige Kommissions Mening bør beherske »Mission de France«. Missionen vil ikke indskrænke sit Arbejde til blot at omfatte geografiske og sociologiske Dele af den afkristnede »hedenske Verden«, men føler sig ansvarlig overfor alle Livets Omraader. Det missionariske Virke er baseret paa i Fællesskab udøvet Sjælesorgsgerning, der bæres af Verdenspræster. Det har sin Rod i Episkopatets Ønsker og udøves i direkte Afhængighed af dette. Et nært og oprigtigt Samarbejde med Biskopperne i de Dioceses, i hvilke Missionspræsterne er sendt ud, er Forudsætningen.

Erklæringen, som samtlige franske Biskopper staaer bag, konstaterer for første Gang udtrykkeligt det Faktum, at der eksisterer en »hedensk Verden« i Frankrig, en Verden, som ikke er knyttet til bestemte Egne i geografisk Betydning, men som omfatter visse Milieuomraader indenfor Livet af idag. Missionens Præster vil selv leve i de respektive Milieu'er, som Arbejder blandt Arbejdere, som Bonde blandt Bønder, eller som Borger blandt Borgere.

Det vil imidlertid formentlig være endnu nogle Maaneder, inden Seminariet i Pontigny, som er bestemt til Uddannelsessted for »Mission de France«s Præster, vil kunne begynde sit Arbejde. Seminariets ny Superior for Præsteseminariet i Lyon, Sulpici-

Ungarsk Biskop død i Fængsel

Den tidligere Hjelpebiskop hos den arresterede ungarske Primas, Kardinal Mindszenty, Biskop Zoltan Meszleny, er efter hvad der nu meddeles afgaaet ved Døden i Januar 1953 i et Fængsel i Ungarn. Biskop Meszleny, der blev 63 Aar gammel, var blevet arresteret i Juni 1950. Hans Paarørende fik først i August i Aar Underretning om hans Død. (KNA)

Videnskabsmænd maa anerkende Gud

Den Hellige Fader modtog i Slutningen af sidste Uge i Schweizer-Salen i Castelgandolfo, c. 900 Videnskabsmænd fra et halvt hundrede Nationer, som har deltaget i 10. Internationale Kongres for Geodæsi og Geofysik, der har været afholdt i Rom. Paven erindrede i sin Tale Videnskabsmændene om Videnskabens dybeste og egentligste Opgaver. (KNA)

Benediktinerkloster omdannet til Kaserne

Benediktinerabbediet Grüssau i Schlesien, som efter de tyske Benediktineres Forvisning fra Schlesien blev overtaget af polske Benediktinerinder, er nu blevet tvangsrømmet af de kommunistiske Myndigheder og omdannet til Kaserne. Søstrene er blevet transporteret til et Sted i det indre af Polen. (KNA)

aneren Dr. Jean Morel, har faaet Hvervet overdraget. Det ventes, at Kardinal Liénart selv bliver kaldet til Overhovede for det nyoprettede Prælatur. (KNA)

*

Dr. Jean Morel er født i 1904 som Søn af en Vinbjergsbonde og blev præsteviet i 1928. Han har studeret ved Angelicum i Rom og virkede derpaa som Professor i Filosofi i Coutance og i Moralteologi i Bourges. I 1940 lykkedes det ham efter nogle Maaneders Forløb at undslippe Krigsfangenskab, og han arbejdede derpaa i Hemmelighed paa Organiseringen af Genopbygningen af den katolske Ungdom i Frankrig, indtil han i 1942 blev arresteret af Gestapo. Efter Krigen blev han Superior for Præsteseminariet Saint-Irénée samt Generalvikar for Ærkebispedømmet. Siden 1952 har han været Medlem af Generalpræsidiat for de franske Spejdere.

Katolsk

Ugeblad

10. Oktober 1954
102. Aargang
Nr. 41

Den politiske Situation i
Dagens Italien (3)

Omkring Dødsstraffen

Theresa af Avila

Pavetale til Læger fra
hele Verden:

ABC-Krig kun som Forsvar

Nej Tak til Kina

I Efteraarsferien afholder katolske Religionslærere et flere Dages Møde, ligesom for et Par Aar siden. Deltagelsen ventes at overstige endogsaa Deltagerantallet fra den første Kongres. Bag den store Interesse ligger ikke blot vore Religionslæreres dybe Kærlighed til det Fag, de underviser i, men ogsaa deres stærke Følelse af Fagets Vanskeligheder, som er mange, lige fra utilstrækkelige og bogligt set mindre tiltrækkende Lærebøger, og til Vanskelighederne ved at faa moderne Ungdom religiøst i Tale.

Det tilkommer ikke »Ugebladet« at give Religionslærerne Raad og Vejledning. Vi savner den dertil nødvendige Sagkundskab, men paa den anden Side er heller ikke her »Folkets Røst« ganske uden Betydning. Den Lærer, der

Velkomst til Religionslærerne

ikke evner at sætte sig i Børnenes Sted eller ikke af og til prøver paa at sætte sig ind i Forældrenes Synspunkter, ved i Virkeligheden for lidt om sit Fag. Og her paa en Bladredaktion har vi i hvert Fald den Fordel, at vi ved noget om, hvad »Folk« mener om Tingene. I den foreliggende Sag har vi dog kun Plads til ganske enkelte Betragtninger over det meget, som her bliver sagt.

Ganske almindelig er den Betragt-

ning, at Skolerne »sjofler« Faget Religion. Det har samme Særstilling som Faget Sang; Børnene faar en Karakter, men den tæller ikke med, hvor de store skolemæssige Afgørelser træffes. Selvfølgelig har det sine gode Grunde, men med lidt god Vilje fandt man vel nok paa alligevel at gøre Børnene interesseret i gode Resultater ogsaa i dette Fag. Der er saa meget, man kunde opmuntre med. Som det nu er, sker det ikke blot i Folkekirkens Religionstimer, at disse bliver aandelige Afslapningsøvelser, misbrugt til megen anden harnlig Beskæftigelse end at høre efter.

Lidt gammeldags Forældre (og forbavsende mange bliver heldigvis lidt gammeldags, naar de faar Børn og dermed Ansvar) anker hyppigt over, at Børnene lærer for lidt. I gamle Dage terpede man nok for meget, men er vi ikke ved at havne i den anden Groft? Præcis Viden er nyttig og sandelig ogsaa i Religionen. Roser maa ske ikke selv Kirkens argeste Modstandere os for, at katolsk Religion er der »Logik« og »System« i — den kan allsaa læres, saa der er Overblik, og hver Detalje falder ind paa sit rette Sted i Helheden. Undervisning i Religion maa ikke blive Brokker, nogle husket og andre glemte, men præcis og sammenhængende Viden, opbygget med System og Begrebsklarhed (vi havde nær fornærmet Pascals Minde ved at sige: opbygget geometrisk).

Børn kommer hjem fra Skole og praler lidt med, hvad de nu har begrebet om sproglig Sammenhæng, om Klimats Betydning for Menneskeliv, om Passerens og Linealens fælles Trolddomsevner o.s.v. Her har vi en Maalestok for, om Faget »fænger«. Lyt engang, hvor lidt eller meget, der efter Religionstimen tales om, hvad der var Timens Indhold. Det er nok det allerbedste Udgangspunkt for frugtbare Drøftelser af et Emne, der søger sin Lige i Betydning for Menneskesjæle.

PAVEN OG MARIAKONGREGANISTERNE

Den Hellige Fader var Genstand for en stormende Hyldest da han modtog Deltagerne i Mariakongregationernes 3. Verdenskongres, der for nylig fandt Sted i Rom. Ovenfor et lille Glimt fra Mødet mellem Paven og Mariakongreganisterne.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/S

All i Manufaktur

Hjørnet af Stenogade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforet. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

G. Garth-Grüner
Landretssagfører
Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen
Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen *Glarmester*
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforskr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørforr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
TIL HÅNDTAVNING

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damso 2043
Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel
Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B, C. 6538
Papir · Stort Bøglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

De anti-kommunistiske Kræfter

I Modsætning til Kommunisterne — som enige arbejder med samme Maal for Øje — afslører Statsopfattelsen hos de italienske Antikommunister et yderst mangesidigt og broget Billede: den laicistiske Socialiststat, som foresvæver Saragat og Socialdemokraterne, er en helt anden end den, som de Kristelige Demokrater tilstræber, og de Kristelige Demokraters Statsopfattelse er igen vidt forskellige fra, hvad de Liberale eller Højre-Partierne, saasom Monarkisterne og Movimento Sociale gaar ind for.

Den samme Splittelse gør sig gældende i Opfattelsen af den »menneskelige Personlighed« — den er vidt forskellig hos Katolikkerne, Laicisterne, de Liberale og Neo-fascisterne.

Man staar her i det hele taget overfor en Mosaik af de meste forskelligartede Tanker og Retninger, en Art broget Skakbrædt, hvor hvert Parti skyder sine egne Figurer rundt efter sin egen Taktik. Det er Friheden til politisk Tænkning, hvor enhver Formation splittes paa den offentlige Menings Arena for at naa sine egne, personlige Maal og Hensigter. Og dette er utvivlsomt det første og svageste Sted i den antikommunistiske Front, — det første Sted — hvor det homogene Kommunistparti er i Stand til at bryde en Breche. Men foruden dette tungtvejende negative Element i Brydningen mellem Øst og Vest er der — som en uundgaelig logisk Følge — endnu andre Ulemper.

Enhed i Aktionen

Det er en Kendsgerning, at det kommunistiske Parti paa det politiske Omraade ledes fra oven uden nogen som helst Forin for »Slinger i Valsen«. En Ordre eller et Direktiv, der udsendes fra Toppen, breder sig med Lynets Hast indtil det er effektueret. Det er kun i den indre Parti-Diskussion, at der kan opstaa Modsætninger og Uoverensstemmelser — de siver aldrig ud og har aldrig vist sig at have haft nogen Indflydelse paa Partiets Organisation. Var man utilfreds med visse Resultater, har man omgaaende søgt nye Midler og Veje, havde man derimod positive Resultater, saa forbedrede og udbedrede man de allerede bestaaende Metoder. De demokratiske Partiers Ledere har derimod aldrig kunnet gennemføre en saa enig og retnings sikker Aktionsenhed, idet man ikke arbejder med den diktatoriske Fuldmagt, der ene vilde være i Stand til at tvinge de vidt-forgrenede og modstridende Strømme ind i et paa Forhaand fastlagt Leje. Ganske vist eksisterer der i Italien en Koncentration af Kræfter i det ledende Parti, men af politiske og valgtekniske Grunde har dette Parti dog — for at kunne danne Regering — Brug for tre andre Partier (de Liberale, Republikanerne og Socialdemokraterne), som det imidlertid afviger fra saavel i social som i økonomisk Henseende. De kristelige

Demokrater, hvis Socialpolitik bestemmes af katolske Retningslinier, er saaledes desværre tvunget til at danne Regering sammen med Socialisterne og de Liberale, hvis Grundindstilling er udpræget laicistisk. Og ikke nok mod det: selv inden for de Kristelige Demokraters egne Rækker har der i de senere Aar vist sig en Tendens til modstridende Strømninger, af hvilke den ene Retning — under Ledelse af Kammerets Præsident Gronchi, vil holde Døren aaben mod venstre, den anden (med Pella og Togni) derimod mod højre. Og midt mellem disse

slaar saa Gruppen omkring afdøde De Gasperi og den nuværende Regeringschef, Scelba, der ganske vist finder Forstaaelse med Saragat, de Liberale og Republikanerne, men derimod ikke med Strømningerne mod venstre og endnu mindre mod Højre-Fløjen, som kan bedre sammen med Monarkisterne og de Højre-Liberale. Ogsaa indenfor Monarkisternes Rækker hersker der Uenighed. Betragter man nu dette Virvar af Retninger og Spaltninger, saa ser man let, at det, der skulde danne Bolværk mod Marxismen, praktisk er udelukket fra at organisere en enig Formation af Kræfter, der er i Stand til at forfølge en ensartet og politisk virksom Linie.

Den umiddelbare Følge heraf er en udtalt Mangel paa Disciplin — og denne har endvidere til Følge, at Kræf-

18. Søndag efter Pinse

10. Oktober 1954

DEN VÆRKBRUDNE

(Mat. 9. 1 - 8)

Evangeliet i dag fortæller om en af de smukkeste hændelser, man kan tænke sig. Den stakkels værkbrudne mand var værkbruden ikke alene på legemet, men også på sjælen. Han erkendte selv sin svaghed, og hans åbne og ærlige sind fik ham til at søge den hjælp, som han behøvede. Der var vanskeligheder, som først skulle overvindes — vejen til Gud var ikke så ligetil — men vanskelighederne blev overvundet. »Profeten« var kommet, og det gjaldt blot om at komme til ham, hvor store besværlighederne end måtte være. Og det var i sandhed en »profet«, han kom til — hans værkbrudne lemmer blev sat i orden, men ydermere fik han fred i sjælen: »Dine synder er dig forladte...«.

For de tilstedeværende var begivenheden ganske overvældende. »Dine synder er dig forladte...«, men hvem kan forlade synd undtagen Gud? Knap var tanken der, før svaret kom: »I har ret — kun Gud kan gøre det; her har I altså beviset på den magt, som Gud har givet mig«. Og derpaa fulgte tegnet: »Stå op, tag din seng og gå«. Nu var der altså ikke mere tale om blot religiøse meninger eller teologiske synspunkter, men om en autoritet med et budskab, en befaling, fra Gud.

»Men da mængden så det, frygtede de og priste Gud, som havde givet menneskene en sådan magt«. Der var i sandhed også grund til glæde. Den største elendighed på jorden er trods alt den sjælelige lidelse, som synden forvolder, men nu var der her åbnet mulighed for at få standset syndens hærgen. Guds forjættelse til menneskeslægten var ved at blive opfyldt: »Fred på jorden for de mennesker, der har en god vilje«.

Også for os moderne mennesker er denne beretning om den værkbrudne til stor opmuntring. Ingen i Danmark vil benægte, at der er noget alvorligt i vejen med vort slægtled. Det er ikke de materielle vilkår, der er ondets rod. Selvom vi altid vil have fattige iblandt os, er den timelige velstand stort set steget for de fleste i vor generation. Men er vi lykkelige? Ak, langt fra — vort lille land ligger inde med en rekord i selvmord og skilsmisser. Og de ufødte, uskyldige børn — hvor bliver de af? Sagen er alvorlig nok — vore sjæle er værkbrudne, og vi behøver hjælp hos den eneste, der virkelig kan hjælpe os.

»Som Faderen har sendt mig, sådan sender jeg jer ... den, der modtager jer, modtager mig ... se, jeg er med jer alle dage ...«. Vor Frelser er her altså stadig, og den, der ærligt søger ham, vil også finde ham, nemlig i den hellige, katolske kirke. Hvis vi vil indrømme vor svaghed og overvinde de vanskeligheder, der kan være forbundet med at komme til Kirken, har også vi mulighed for at høre de befriende ord af en autoritet: »Dine synder er dig forladte«. For nogle mennesker kan det være svært at tage dette skridt, men lad os lære af den værkbrudne i evangeliet. Intel kan forplumre et menneskes tilværelse som synd, men Gud er uendelig kærlig mod enhver, der viser god vilje, og den åndelige helbredelse vil ofte blive fulgt af velsignelse også på andre områder allerede i dette liv.

W. Vick.

I sidste Uge har Sætternissen været ude efter Søndagens Prædikant — og haft Held med sig! Prædikenens Titel var selvfølgelig: *Det store Bud i Løven* (og ikke: *Den store Gud i Løven*). Vi beder saavel Forfatteren som Læserne om Undskyldning.
Red.

NOTER

Mariakongregationernes aarlige Fællesandagt

afholdes nu paa Søndag d. 10. Oktober Kl. 19,30 i Sct. Annæ Kirke (Dr. Elisabeths Allé 3, Kbhvn. S.). Alle -- ogsaa Ikke-Kongreganister -- er velkomne. -- Kongregationerne bedes som sædvanlig medbringe Faner og Bannere og Kongreganisterne deres Medaljer. Sporvejslinierne 2 og 13 gaar lige til Kirken (10 Minutters Kørsel fra Raadhushuspladsen).

De danske Udsendelser i Radio Vaticana

indledes -- som meddelt allerede i sidste Uge -- Onsdag 13. Oktober Kl. 16,45--17,00, og finder fremtidig Sted hver anden Onsdag i Maanedens paa samme Tidspunkt. Udsendelserne gaar over 31,10 m (9646 KC) og 25,77 m (11658 KC), og det er Forfatteren, Pastor Peter Schindler, der er ved Mikrofonen.

ges blandt de Studenter, der hverken har Tro eller Haab.

Taktik og Propaganda

Men Kommunisternes Opfordring til Samarbejde har ikke blot Adresse til Ungdommen. Man har betegnet Kommunisternes Fører, Togliatti, for dristig og paagaende, fordi han under Diskussionen om H-Bomben i en offentlig Tale opfordrede Italiens Katolikker til at staa sammen med Kommunisterne til Forsvar for Menneskeretlighederne, og i en anden Tale umiddelbart efter priste han Katolikkerne som Italiens opbyggende Kraft. Saadan to Appeller vidner givetvis om en ualmindelig Dristighed, men de røber dog en vis Taktik, som aldeles ikke

terne spredes. Der opstaar paa denne Maade en Art Kædereaktion -- hvis Oprindelse maa søges i Manglen paa en fælles Ideologi. Marxisterne er altid rede til at ofre deres personlige (ærgærrige) Ønsker til Fordel for det fælles Vel -- hvilket ikke er Tilfældet hos Anti-Kommunisterne; i hvert Tilfælde har de sidste ikke modbevist dette. Alt for mange egoistiske Aspirationer gør sig gældende inden for de enkelte anti-kommunistiske Grupper, hvor man tit og ofte bekæmper hinanden ganske skaanselsløst og paa denne Maade giver Modstanderen kostbare Vaaben i Hænde.

Ved et af de seneste Rundspørger om Antikommunismen kom det tydeligt frem, at af 300 af de spurgte Modstandere af Kommunismen, var 88 af den Mening, at Antikommunisterne aldrig vilde kunne blive enige indbyrdes. Utallige Grunde blev fremført herfor. 127 paastod, at Antimarkxisterne aldrig vilde opnaa noget, eftersom de var ligegyldige overfor Politik. 85 mente, at alle de mange forskellige Meininger var »et Udtryk for, hvor dejligt det er, naar Menneskene kan føle sig fri«. Med andre Ord: To Trediedele havde ingen Tillid til den anti-kommunistiske Styrke, medens den sidste Trediedel gjorde en Dyd af den Nødvendighed, der ganske vist viste sig mindre anvendelig til Opnaelse af Maalet i Kampen mod Kommunismen.

Ungdommen

Kommunisterne lægger ikke Skjul paa, at de har i Sinde at iværksætte en storstilet Propaganda-Aktion blandt Ungdommen, ikke mindst blandt den opvoksende katolske Generation. De tror at have fundet Tilknytningspunkter mellem Kommunisme og Katoli-

cisme i Planer og disses Virkeliggørelse, som de saa søger at udnytte og anvende som Splittelsesmomenter. De paaberaaber sig en Slags »integral Kristendom« for at naa dette Maal. Derfor de hyppige »Opfordringer til Samtale«, som de retter til den katolske Ungdom under Paaskud af at ville drøfte Hverdagens mest brændende og paatrængende Problemer.

Indenfor de antikommunistiske Partier finder man derimod næppe positive Initiativer, der svarer til Dagens Krav. Hyppigst fornemmer man kun nogle let henkastede retoriske Formaning af vag psykologisk Værdi, medens man hovedsageligt bygger paa det saakaldte (og almene) »Borgersind« og den medfødte Skræk for Kommunismen.

Den antikommunistiske Ungdom holder sig i det store og hele borte fra det politiske Liv. Her er blot et enkelt -- meget talende -- Eksempel: i indeværende Foraar afholdtes der Valg til Studenterraadene ved Roms Universitet, ved hvilket der er imatrikuleret 36.000 Studenter. 17 pCt. af Studenterne deltog. Man maa her erindre, at Roms Universitet er et af de største og mest besøgte Universiteter i Italien. Valget var blevet lagt paa en Dag, hvor ca. 65 pCt. af de studerende besøgte Forelæsninger eller diverse Laboratorier. De fleste Stemmer fik Katolikkerne, lidt foran Kommunisterne, og derefter fulgte Neo-fascisterne og endelig Monarkisterne.

Hvad da med de 83 pCt. af Studenterne, spørger man saa uvilkaarligt. De spankulerede udeltagende forbi Valgurnerne, smilte maaske ironisk eller endog ærgeligt. Den store Procentsats paa dem, der afholdt sig fra at stemme, falder saa afgjort ikke paa det yderste venstre, idet enhver ved, at Kommunisterne stemmer overalt og altid. De »ligegyldige« maa derfor sø-

ORIENTERING

DØDSSTRAF?

I Øjeblikket gør en Film med Titlen »Vi er alle Mordere« et stort Indtryk paa sine Tilskuere, dels takket være meget voldsomme Virkemidler, dels fordi den med baade kunstnerisk og propagandistisk Dygtighed vender sig agitorisk imod enhver Anvendelse af Dødsstraf. Der er Læsere, som har skrevet til os, foranlediget af Filmen, spurgt, hvad vi mener om den Ting. Er vi som Katolikker for eller imod Dødsstraf?

Vi husker for en Del Aar siden, at samme Spørgsmaal blev stillet os. Den Gang var det en modbydelig Sædelighedsforbrydelse imod en lille Vesterbropige, der havde sat Sindene i Bevægelse. Mange forlangte Dødsstraffen genindført i Danmark for Mennesker, som begik saa bestiale Handlinger. -- Iblandt dem var der ogsaa Katolikker, som spurgte os om vor Mening -- er man som Katolik for eller imod Dødsstraf?

Skal Spørgsmaalet besvares, bedes man først se bort fra konkrete Tilfælde og stille det hele rent principielt op. Gör man det, finder man Enighed mellem Moralteologerne om, at den verdslige Myndighed har Ret til i fornødent Fald at idømme Dødsstraf. Den har Ret til det, men i *fornødent* Fald. Og hvornaar foreligger et saadant fornødent Fald? Naar den Handling, det drejer sig om, i sig selv er saa ondartet og tillige saa udbredt, at det til dens Bekæmpelse skønnes nødvendigt at gribe til Statsmagtens yderste Mittel.

Man kan nævne, at paa et vist Tidspunkt i Amerikas Pionertid var Hestetyveri en uhyre farlig Forbrydelse. At miste sin Hest var noget af det værste, der kunne limes en Mand. Og Hestetyverier flode i uhyggelig Grad. Der var Steder, hvor man derfor ansaa det for nødvendigt at hænge Hestetyven. I vor Tid vilde det være umenneskelig haardt.

Om en Forbrydelse er hyppig -- som hos os Toldsvig eller Cykletyveri -- er ikke nok til at motivere den strengeste Straf. Om en Forbrydelse er særlig ondartet -- som Mord -- er heller

ikke nok til at motivere Dødsstraf, med mindre den ogsaa er tilstrækkelig hyppig og det skønnes, at Anvendelse af Dødsstraf vil have generalpræventiv Virkning.

Svaret paa det stillede Spørgsmaal maa da blive omtrent dette. Fra katolsk Side kan vi ikke principielt forkaste Dødsstraffen uanset Handlingens Art og de nærmere Omstændigheder. En katolsk Lovgiver vil med god Samvittighed kunne komme ud for at lægge sin Stemme i Vægtskaalen for, at Dødsstraf skal idømmes for den og den Forbrydelse. Men fra vor Side kan vi ikke hævde, at man paa ethvert Sted og til enhver Tid maa have Dødsstraffen med i Straffeloven. Det kan meget vel tænkes, at Forholdene iøvrigt er saadanne, at det ikke skønnes fornødent. Hvor oprivende de senere Aars mange Kvindemord end har været, er det ikke fra vort Synspunkt givet, at de ikke lige saa godt vil kunne bekæmpes med andre Midler i et Samfund som vort.

I de konkrete Sager kommer saa yderligere Overvejelse til, der i Almindelighed vil yderligere indskærpe Eksekveringen af Dødsstraf.

maa undervurderes. Kommunisterne gaar simpelthen »til Værks« medens man paa ikke-kommunistisk Hold forsøger sig bag en Art defensiv Traditionalisme; man forstaar simpelthen ikke at iværksætte en Modreaktion.

Et andet Bevis herpaa er den propagandistiske Faktor. Den kommunistiske Propaganda arbejder saavel blandt Arbejderne som blandt Kapitalisterne. De ved nøjagtig, hvordan de skal vinde Indpas blandt de hjemløse, der bor i Roms gamle Vandledninger og de, der bevæger sig i de højeste literære Kredse, blandt Embedsmændene eller i Købmandsstanden. Men de betjener sig ikke af den anmassende Tone, der kendetegnede dem intil 1948 — de arbejder med Elskværdighed og en Politik, der bygger paa en fint udarbejdet Dialektik.

Den anti-kommunistiske Propaganda kan man derimod snarere betegne som en Slags »Ekko«. Det er yderst sjældent, at den er først paa Pladsen, men den kommer i Reglen først frem paa Arenaen, naar Moskvas Højttalere har udbasuneret deres Slogans. Dens Slagkraft har derfor ej heller samme Styrke, idet den praktiseres under de mest forskelligartede Former, fordi den ledes af Partier, der forfølger de mest forskelligartede Interesser, repræsenterer modstridende Midler og Opfattelser og til Tider endog ligger i aaben Strid med hinanden. Derved forspildes mange Chancer — og imedens lykkes det Kommunisterne at komme paa Talefod med kapitalistiske og borgerlige Kredse, Haandværkere og Arbejdsløse, Intellektuelle og Middelstanden og hyppigt endog at overbevise disse.

Resultater

Resultatet er desværre bittert.

Men man maa imidlertid ikke overdrive det og ej heller anse det for definitivt. Det kan maaske endda medvirke til at ruske lidt op i de slumrende antikommunistiske Kræfter og faa dem til at tage sig sammen til den Indsats, der skal til for at afvende den kommunistiske Fare.

Men hvorom alting er, saa bliver de her omtalte negative Momenter dog ved at bestaa, og dette er ensbetydende med, at Antikommunismen i Italien af i Dag ikke gaar i Dybden. Det viser, hvor lidet man mærker til, at Kristendommen, som dog er den, der bringer Bud om Aandens Frihed, slaar mod Marxisms Budskab, der forkynder Slaveriets Fornylse. Det er hidintil ikke lykkedes overfor Kommunismens altovervældende System at stille et andet System op, som ikke blot genopretter Ligevægten, men tillige ogsaa definitivt fjerner det skrækelige Damoklessværd, der hænger over det unge Kristelig-demokratiske Parti.

N. G.

*

I næste Uge følger den sidste Artikel i Serien: Katolikkerne i Italien.

4. Davidssalme

EN TILLIDSFULD AFTENBØN

I. Salmisten beder om Guds hjælp.

1. Til sangmesteren. En salme af David.
2. Bønhør mig, når jeg påkalder dig, min retfærdigs Gud, du som har hjulpet mig i trængsler. Forbarm dig over mig og hør min bøn.

II. Fjenderne advares mod at synde.

3. Hvor længe, I mænd, er jeres hjerte forstokket, hvorfor elsker I tomhed og søger I løgn?
4. I skal vide, at Herren handler underfuldt med sin hellige. Herren bønhører mig, når jeg påkalder ham.
5. Bliv bange og hold op med at synde. Tænk over det i jeres hjertes på jeres leje og ti.
6. Frembær de rette offergaver og sæt jeres lid til Herren.

III. Forøget tillid til Gud.

7. Mange spørger: Hvem lader os opleve lykke? Opløft på os dit åsyns lys, Herre!
8. Du skænkede mit hjerte glæde, langt mere, end når der er overflod af hvede og vin.
9. I fred lægger jeg mig ned og sover straks, fordi du alene, Herre, lader mig hvile i tryghed.

Denne salme er et sidestykke, en tvillingsbroder til den tredje, siden den er en aftenbøn på en dag, da David blev forfulgt rimeligvis af de samme fjender, som der sigtes til i den tredje salme. Til trods for den store fare føler han sig helt tryk under Guds beskyttende hånd. Derfor kan han advare sine fjender og opfordre dem til at gå i sig selv, og han kan fylde sine venners hjerte med mod og tillid til Gud. I kraft af sin sikkerhedsfølelse lægger David sig ned til nattehvil, som om der ingen fare var.

Salmen begynder med en inderlig bøn til Herren om hjælp. Gud plejer at bønhøre på tre måder. Enten gør han ende på nøden og faren, eller han giver sejrsvise tålmodighed til at ride stormen af, eller han skænker, — og det er det største — en så stor glæde under lidelserne for Gud, at hjertet jubler som de tre mænd i ildovnen, som profeten Daniel beretter om. Også for vor Frelser Jesu Kristus var korsset den store glæde.

Fjenderne advares, men på en måde, der overrasker. David taler med et så forsonligt sindelag, at man bliver mindet om Jesus den korsfæstedes ord: »Fader, tilgiv dem, de ved ikke,

hvad de gør«. Som om han havde sine fjender ganske nær hos sig, spørger han dem, hvor længe de vil være så ufornuftige at sætte sig op mod den retmæssige konge og høre på tomme løfter og løgnagtige ord fra den oprørske Absaloms mund. De skulle aldrig glemme, at Herren har kaldt David fra fåreflokken, salvet ham til konge og ført ham fra sejr til sejr. Gud vil også nu og fremdeles holde sin hånd over sin udvalgte. Derfor formaner han de fornemme og mægtige mænd, der er blevet hans modstandere, til at overveje hvad de gør, og lade deres vrødt hjertes falde til ro. Ved ofringer med det rette sindelag skulle de forsone Gud.

Så længe det gik David godt, så hans venner uden vanskelighed, at Herren var med ham. Men da folket faldt fra og kongen måtte flygte for sin egen søn, spurgte mange af hans tilhængere ængsteligt: »Hvem lader os opleve livslykke?« David derimod rokkede ikke et eneste øjeblik i sin tillid til Gud og beder ham lade sit åsyns lys lyse over de tvivlende. Ved denne bøn føler David så stor trøst over Guds godhed og hjælp, at en landmands glæde over en stor høst slet ikke kan sammenlignes med den.

Vi kristne kan lære af denne salme, at det højeste af vore goder er Guds nåde. Den alene giver den sande glæde og hjertefred. Sammenlignet med den er alt andet kun tomhed og skuffelse, fordi det er forgængeligt. For over 400 år siden har den h. Ignatius af Loyola udtrykt den samme tanke i sin bøn: »Tag imod, Herre« o.s.v. med de ord: »Skænk mig kun din kærlighed og din nåde, så er jeg rig nok.« Noget andet ønskede han sig ikke. Hvis vi stiller os på det selvsamme standpunkt, kan også vi, som David, om aftenen lægge os ubekymret til hvile og sove trygt. Skulle døden indtræffe, ville den bare være døren til Guds evige herlighedsrige. F. K.

Den hellige Theresa af Avila — hvis Fest Kirken fejrer 15. Oktober. (Portræt i Karmeliterklosteret i Valladolid).

KATOLSK TROSLÆRE

Opmærksomheden henledes paa den Gennemgang af katolsk Troslære, som P. Raulin O.P. hver Torsdag foretager i Sakramentskirken Kl. 20. Der er gratis Adgang — saavel for Katolikker som for Ikke-Katolikker.

(Se iøvrigt under »Katolsk Aften-skole«, Side 490).

THERESA AF AVILA

Helgernes Tilværelse er ikke lutter Visioner og Ekstase — og deres Dagligliv overskygges tit og ofte af Tidens Begivenheder, ogsaa dem rører Hverdagen ved med alle sine Gnider og Fortrydeligheder. Det er Overvindelsen af disse »verdslige« Forstyrrelser og disses Tilpasning til Kærligheden til Gud og Menneskene, der bringer Helgerne i Forbindelse med vort eget Liv og fuldender det Billede, som vi har af dem i vort Indre.

Denne Forbindelse mellem Hverdagen og det overnaturlige Liv er især lykkedes *Theresa af Avila* — hos hende gaar Helgenlivet og Dagliglivet op i en harmonisk Enhed. Hun kaldes ikke for ingenting »Den spanske Mystiks Fyrstinde« og er samtidig den store Organisator, Ordensstifteren, som uden at skele til Sommerhede eller Vinterkulde, uden at ænse Fare og Nød, vandrer ad Kastiliens endeløse Veje for at skabe nye Grosteder for Bøn og Arbejde. I Toledo lykkes det hende at oprette et nyt Kloster, endskønt hun kun har tre Dukater i sin Pung. »Theresa og de tre Dukater kan ikke udrette noget«, siger hun, »men Gud, Theresa og de tre Dukater kan alt«.

Helgeninden fra Avila er en af Verdenshistoriens største Kvindeskikkel-

ser. Fra hende udgaar der en enorm aandelig Magt, og hendes lidenskabelige Sjæl tørster efter »store Ting«. I hendes dristige Løsen »Enten dø eller lide« kommer hendes usædvanlige Personlighed især for Dagen. Theresa har ekstatiske Oplevelser, og — som hun selv skriver — »Glansen af en saadan Vision overtræffer langt, hvad man kan forestille sig her paa Jorden«. Hendes Mystik kender den højeste Lykke af Foreningen med Gud.

Men Theresa maa atter og atter stige ned fra sit store religiøse Liv, ned til Hverdagens Graa — og det hører til det sværeste for hende. Men hun har derved erkendt, at »Gud er i alle Ting«, og at det, det kommer an paa for enhver Kristen er at finde frem til den rette Forbindelse, det rette Forhold mellem Gud og Verden. Med en tilsyneladende Lethed gaar hun fra aandelige Ting over til jordiske og hæver paa denne Maade Arbejdet op paa samme Plan som Bønnen. »Mine Døtre, vær ikke kedede af, at Lydigheden kræver, at I skal befatte jer med rent udvortes Ting. I kan være overbeviste om, at naar I gør Køkkenger-

Avila - den hellige Therasas Fødestad

Colette og Missalet

For nogen Tid siden døde den aldrende og betydelige franske Forfatterinde, Colette. Hun døde uden Kirkens Bistand, og der blev nægtet hende kirkelig Begravelse med den Motivering, at hun ikke paa noget Tidspunkt havde vist Tegn paa at ville vende tilbage til Kirken. Hendes Død giver imidlertid Anledning til at mindes følgende ejendommelige Tildragelse, der er blevet fortalt af den katolske Digter og Nobelpristager François Mauriac.

Der var under Besættelsen, at Mauriac en Dag spiste til Middag sammen med Colette og hendes Mand, og i Samtalens Løb kommer man ogsaa til at tale om Gudstjenesten, og Colette spurgte da med eet — halvt i Spøg og halvt i Alvor — om Mauriac ikke kunde tænke sig at forære hende et Missale, ikke et nyt, der lige var købt i en Boghandel, men en rigtig gammel, brugt Messebog, indbundet i sort og med et Kristusmonogram uden paa Bindet. Da Mauriac kom hjem, gav han sig til at søge, men han fandt ikke et Missale, der kunde opfylde Colettes Ønsker, og saa glemte han Sagen. Et Par Dage efter fik han imidlertid et Brev fra Colette. Da hun Dagen efter deres Samtale kom hjem fra en Spadseretur, havde Portneren en lille Pakke til hende. Det var det ønskede Missale, og hun tænkte straks: det var virkelig pænt af Mauriac, at han opfyldte mit Ønske saa hurtigt. Men saa opdagede hun, at der fulgte et Brev med Pakken, og af Brevet fremgik det, at Gaven ikke var fra

Mauriac, men derimod fra en af hendes Beundrere, en russisk Fyrstinde. Hun skrev, at hun var blevet indlagt paa en Klinik for at gennemgaa en alvorlig Operation, og at hun ikke havde meget Haab om at staa den igennem. Hun sendte derfor Colette til Afsked dette Missale som Tegn paa hendes Venskab og Beundring.

Colette ringede omgaende til Klinikken, fik Forbindelse med Fyrstinden og spurgte med berettiget Forbavelse: »Hvordan i Alverden kunde De dog finde paa netop at sende mig et Missale?« Og Fyrstinden svarede lidt forlegent: »De vil maaske finde det noget ejendommeligt, men i Nat drømte jeg om Dem, og i Drømmen bad De mig udtrykkeligt om Missalet. Og det er derfor, at jeg sendte Dem det«.

Det var dette, der stod i Brevet fra Colette til Mauriac — samt en Opfordring til ham om ved Lejlighed at kige i Missalet. Og det gjorde Mauriac.

Det var et gammelt, brugt Missale, akkurat saadan, som Colette havde beskrevet for ham nogle Dage i Forvejen. Men det, der overraskede ham mest var dog den Omstændighed, at den ham ubekendte Russerinde, som iøvrigt døde nogle Dage senere, paa Smudsomslaget havde skrevet et Par Linier fra Johannes' første Brev, som kun sjældent citeres, men som havde haft den største Betydning i Mauriacs Liv. »Hvis vort Hjerter anklager os, saa er Gud dog større end vort Hjerte«.

Lad os haabe, at den store Forfatterinde, der stod fremmed overfor Kirken, dog trods alt har oplevet Sandheden af disse Kærlighedens Apostles Ord.....

Efter »De Linie«, Amsterdam.

ning, saa er Herren jer nær midt mellem Potter og Pander«.

En Dag saa en af Nonnerne i Karmeliter Klosteret i Avila Theresa i Ekstase foran Komfuret. Hun holdt en Bradepande med Olie i Haanden. Den unge Søster skreg forfærdet: »Moder Priorinde smider den sidste Smule Olie ud, som vi har tilbage«. Men selv om Moder Therasas Blik var rettet mod Himlen, saa stod hun dog alligevel med begge Fødderne paa Jorden: hun slap ikke Panden — og Søstrenes spartanske Maaltid var reddet.

Therasas brændende Kærlighed til Gud viser sig ikke blot i Bøn, men ogsaa i Gerning, og da fremfor alt i Kærligheden til Næsten. Hendes Motto er: Arbejde og atter Arbejde. Hun rejste sit Kloster ikke ved Hjælp af milde Gaver, men ved Arbejde: »Den som vil have at spise, maa ogsaa arbejde«. Ingen har nogensinde set hende ledig. Den, der vokser i Kærlighed til Næsten vokser i samme Forhold i Kærlighed til Gud. Og hun giver derfor sine Søstre følgende Anvisning: »Dersom du ser, at du paa en eller anden Maade kan bringe en Syg Lindring, skal du aldrig gaa af Vejen for at afbryde din Bøn. Giv din Medlidenshed til Kende, tag Del i hans Lidelse«.

Og det er almen kendt med hvor stor en Hjertensglæde, Theresa gik til Arbejdet. »Gud fri mig for Helgener med med et syrligt Ansigt«, sagde hun. Og hvilken Sjæl ligger der ikke bag disse Ord: »Jeg maa le af mig selv, fordi jeg ikke er i Stand til at give Dem andet end et Bodsbaelte som Tak for Bagværk, Penge og andre Gaver, som De har sendt os«.

Ordenssøsteren fra Avila kunde ogsaa ligesaa vel faste i lang Tid, som

hun kunde spise ristede Flæsketerninger. Og da hendes Yndlingspise engang blev serveret til nogle af hendes Gæster, og en Lægsøster benytte-

de Lejligheden til at fremsætte en lidt nedsættende Bemærkning om denne hellige Person, som hengav sig slige Nydelser, gav hun smilende dette herlige Svar: »Pris du hellere din Herres Gavmildhed og husk: Agerhøne for sig og Bod for sig«.

Hun ønskede ogsaa, at hendes Søstre skulde være glade og muntre. I Rekreationstiden tog Theresa ofte en Tamborin, dansede og sang, improviserede Vers, og hendes Døtre tog Del i Sangen og Dansen.

Og Theresa levede midt i Vanskeligheder og Farer i Hobevis. Hendes Bekymringer adskiller sig ikke væsentligt fra vor. »Verden staar i Flammer«, sagde hun og karakteriserede dermed ganske træffende Situationen i 16. Aarhundrede. Theresa er bekymret for Kirken, der trues af Reformationen, hun forbedrer Aanden i Karmeliter Klostrene, hun sulter sammen med sine Søstre, hun tilbagelægger møjsommelige Veje og ofrer ofte — uden Selvbebrejdelse — Bøn for jordiske Bestræbelser. Det er dog stadig Guds Riges Udbredelse, der er det centrale hos denne store spanske Mytistiker og utrættelige Organisator. — Theresa af Avila er i Sandhed en af Kirkehistoriens Store.

A. P.

UGEBLADETS BOGSIDE

Kristendom blandt de vilde

André Dupeyrat: Mitsinari (Hans Reitzels Forlag).

En fransk Missionær har efter 21 Aars Virksomhed blandt Papuaer østpaa i New Guinea skrevet denne Erindringsbog. Naar den er blevet en Verdenssucces, er det jo nok desværre, fordi den i sine Beskrivelser af kanibalske Skikke, som Pere Dupeyrat er kommet i Berøring med, tilfredsstillende moderne Læseres Smag for skrap Kost. Men lad det ikke afskrække. Her er et værdifuldt Materiale samlet til Belysning af Menneskeliv paa yderst primitivt Stade og — ak, for lidt, men dog altid noget — til Forstaaelse af, hvilke Vanskeligheder, der møder Missionæren, som skal forkynde Kristendom for Mennesker, hvis Tal- og Tidsbegreb er yderligt begrænset (hvad der ikke er uvæsentligt for en »historisk-funderet« Tro) og som i det hele taget kundskabsmæssigt mangler de allerfleste af de Forudsætninger, Forkyndelsen ellers bygger paa — samt til Forstaaelse af, hvorledes det gaar til, at Kristendommen, uden at maatte ofre noget af sit centrale Indhold, alligevel evner at gribe disse de primitiveste Menneskebørn. Etnografisk og religionsfilosofisk er Bogen en værdifuld Stofsamling, og man haaber en Dag ogsaa at faa læse den franske Original, eftersom der i Oversættelsen meddeles at være foretaget »nogle forkortelser i teksten«. Gættter man galt, naar man tænker, at Forkortelserne har ramt Passager, der handler om Religion? H.D.T.K.

Problemet du og jeg

Antoine de Saint-Exupery: »Ungdomsbreve« (Jespersen og Pio).

Kender man ikke Forfatterens Manddomsværk, siger disse Breve, der handler om Kærlighed og Venskab, nærmere bestemt om Drømmen om et Fællesliv trods vor uheldredelige Ensomhed som Individder, ikke ret meget mere end andre unge Mænds Dvælen ved dette Ungdommens største Problem. Men sammenholdt med de Tanker om ganske samme Emne, der vedblev at være Saint-Exuperys centrale Emne, tegner de en Udviplingslinie, som alle de mange, for hvem Forfatteren har sagt uforglemmelige Ting om det menneskelige Vilkaar, nødtigt vilde undvære. H.D.T.K.

Catholica

Nr. 3 er udkommet og indeholder først og fremmest en veldokumenteret Skitse af »Katolicismen i Danmark indtil Reformationen«, skrevet af Pater G. Heggum S.J. Underholdende er et Par Sider af Arne Hall Jensen fra en Rejse i Israel. Yderligere skriver Forfatteren Finn Halvorsen om Digteren Thomas Krag — og saa er der alle Smaa-Sagerne. En enkelt Ting forstaar vi ikke; hvorfor det lærde Tidsskrift anmelder ogsaa Wild West Films, da man dog hverken paa Litteraturens, Teatrets eller den bildende Kunsts Omraade noget Øjeblik tilsigter en lignende Orientering om Rub og Stub. (Arne Frost-Hansen).

Salmonsens Leksikon - Tidsskrift (Schultz) har efter en ufrivillig forsinkelse udsendt hefte 2 og lover inden længe det afsluttende hefte 12 for sidste år.

J korte Træk -

Lederen af et af Londons førende Modehuse, »Jacqmar of Mayfair«, Louise Dumont, har besluttet sig til at indtræde i Karmeliterordenen. Den kendte Modeekspert har faaet en protestantisk Opdragelse, men traadte for otte Aar siden over til Katolicismen (KNA).

Hundreder af katolske Ordenssøstre i de kommunistisk regerede Vasalstater i Østeuropa er idag afskaaret fra at udøve deres religiøse Pligter, deporteret eller tvunget til at forrette manuelt Slavearbejde, meddeler »Det frie Europas Radio« (KNA).

Lederen af Ærkebispedømmet Washingtons Fjernsynsafdeling, P. William Anderson, har fremstillet en Farvefilm om Pave Pius XII's Liv. Ærkebiskoppen af Washington kommer i nærmeste Fremtid til Rom og vil ved denne Lejlighed overrække den Hellige Fader den første Kopi af Filmen (KIPA).

General Mohammed Naguib var til Stede ved Aabningen af et Studieinstitut, som Franciskanerne har oprettet i Kairo. I sin Tale ved Aabningen understregede Generalen Institutets Betydning for en Styrkelse af Forstaaelsen mellem Øst og Vest (KIPA).

Paulus-Forlaget i Fribourg (Schweiz) har udsendt en Oversættelse af Evangelierne til Guerze-Negrenes Sprog. Oversættelsen har været forbundet med store Vanskeligheder, idet Guerze'ernes Sprog er et udræpptet Tone-Sprog, og der derfor har maattet skabes særskilte Tegn til Brug for Oversættelsen (KIPA).

Den nyudnævnte Guvernør over Staten Maine (USA), den fyrretyveaarige Advokat Edmund S. Muskie, er Katolik. Han er af polsk Afstamning. Det er over hundrede Aar siden, at Staten har haft en Katolik paa Guvernør-Posten (KIPA).

Pave Pius XII har udnævnt den hidtidige apostoliske Delegat i Belgisk-Kongo og Ruanda-Urundi, Mgr. Pietro Sigismondi, til afdøde Mgr. Bernardinis Efterfølger som Sekretær for Propagandakongregationen (KIPA).

Midt i Oktober afsluttes Maria-Aaret i Fatima ved en storstilet Højtidelighed under Foresæde af Patriark Gregor Peter XV Kardinal Agagianian (KIPA).

Biskop Döpfner i Würzburg rejste fornylig til Østtyskland for at visitere og konfirmere i den Del af hans Diocese, som ligger paa den anden Side af Jerntæppet (KIPA).

Biskoppen af Beja (Portugal, Mgr. Jose del Patrocinio Dias, har oprettet en Socialinstitution, hvis Opgave det er at bygge ny Boliger. Foreløbig har Institutionen 100 moderne Huse for mindrebemidlede paa Programmet (KIPA).

Ugens samtale

— Ah, nu skal vi snart have efterårsferie!

— Ja, det bli'r rart.

— Ih, hvor skal jeg nyde det — drive og dase fra morgen til aften. Herligt! Hvad skal du lave i ferien?

— Jeg skal til Øm, på efterårsskole.

— Er du gal mand! Går du nu også i skole i ferien?

— Ja, men det er ikke nogen helt almindelig skole, jeg skal øve mig i katolsk aktion.

— Hvad er det for noget?

— Ja, måske er det lettest at forklare det på den måde, at man skal være Vor Herres stødtropper.

— Kan man lære det på en uge?

— Nej, det kan man vel ikke; men man kan da lære en hel del. Og hvis man bliver hjemme, så lærer man da slet ingen ting.

— Hvad skal denne katolske aktion egentlig til for. Er den virkelig nødvendig?

— Om den er nødvendig? Du glæde verden! Er du da slet ikke klar over, hvad der foregår rundt omkring dig? Har du slet ikke opdaget, at kristendommen langsomt men sikkert er ved at miste sit tag i det danske folk?

— Jo, det er der vist noget om.

— Noget om! Ja, det skal jeg lige love for. Men nu skal jeg sige dig een ting: hvor Vor Herre lukkes ud, kommer fanden uvægerlig ind, selvom man ikke indbyder ham. Og hvis vi ikke kommer denne person i forkøbet.....

— Nåh, mon du nu ikke overdriver lidt?

— Du milde kineser! Er du da helt blind og døv? Hvordan gik det i Tyskland og Rusland? De lukkede Vor Herre ud og fik den skinbarliges repræsentanter ind. Men du ønsker måske dig selv og dine landsmænd samme skæbne?

— Nej, naturligvis gør jeg ikke det. Men sådan noget sker sikkert heller ikke herhjemme.

— Jo, det vil komme til at gå på nøjagtig samme måde her i Danmark, hvis vi ikke kommer først. Og jeg skal fortælle dig hvorfor: fordi alene den katolske kirke kan give folk de moralske argumenter, som er nødvendige for at modstå kommunisme og den slags. Det ser du også klart deraf, at kommunismen betragter den katolske kirke som sin hovedmodstander.

— Ja, det kan du jo have ret i.

— Nåh, der kan du selv se. Altså: du må hellere tage med til ØM.

— Kan jeg da komme det?

— Ja-ja.

— Godt, jeg tager med. z.

Hvad må jeg spise eller drikke før kommunionen?

	Under hvilke omstændigheder?	Tidsbegrænsning?	Skriftfaders samtykke?
Vand.	Altid tilladt. Også kogt vand eller varmt vand.	Ingen	Ikke nødvendigt.
Andre alkoholfri drikke.	A. Alvorlig ulempe: a. strengt arbejde før messen. b. sen modtagelse af den hl. kommunion. c. lang vej til kirke. B. Eftermiddags- eller aftenmesser.	Indtil 1 time før kommunionen.	KRÆVES, men kun en gang under de samme omstændigheder.
Fast føde.	Morgenmesser.	Intet spise efter midnat.	Dispensation kan kun gives af højere myndighed.
Fast føde.	Eftermiddags- eller aftenmesser.	Indtil 3 timer før kommunionen.	Ikke nødvendigt.
Medicin, fast eller flydende.	Når man er syg, men ikke nødvendigvis sengeliggende.	Ingen.	KRÆVES, men kun en gang under samme sygdomsperiode.

Husk sedlen

K.U.K. Stenogade: lø. 9. okt. kl. 20, åbningsfest i K.U.K.-kælderen med forskellig underholdning, leg og dans. Pølser, øl og sodavand kan købes.

Lø. 16. okt. tonefarvefilm om Canada.

Åbent hus: fra og med mandag d. 11. ds. hver aften åbent hus i K.U.K.-kælderen kl. 20. Også medlemmer fra andre klubber er velkomne.

Efterårsskolen i Øm: 17.—23. ds. Tilmelding til Erling Tiedemann, Vennemendevej 51, København Ø.

D.U.K.s vinterskole: søndag d. 10. ds. kl. 8 på Sct. Josefs skole, Østerbrogade 7 D, emne: Trosliv.

Krist Konges Fest: sø. d. 31. ds. Stort arrangement for Storkøbenhavn. — Hold dagen klar! Program i næste nummer.

Vinterskolen begyndte søndag d. 26. september og har straks fra starten fået en god tilslutning. Der var mødt 52 elever op på den første dag, og de tegnede sig næsten alle sammen til at fortsætte vinteren igennem. Hvis du ikke har meldt dig til, kan det nås endnu. Ring til Erling Tiedemann, RYvang 3319, eller mød op på Sct. Josefs skole, Østerbrogade 7 D, søndag den 10. ds. kl. 8.

Hvorfor ser man aldrig dig ministrere?

KATOLSK BOGNYT

André Dupeyrat: Mitsinari

21 år hos papuaerne.

223 s., illustreret, kr. 17.75.

Dette er den første rigtige bog på dansk om katolsk mission. Papua er en landsdel på Ny Guinea, fuld af uvejsomme bjerge og skove, der endnu henligger i uberørt naturtilstand. Der findes ingen veje, kun næsten usynlige stier ad hvilke missionærerne under store anstrengelser rejser. En del af papuaerne er endnu kannibaler, og det er om sine oplevelser blandt disse vilde folk, den franske missionspræst beretter.

Det er en utrolig handlingsmættet bog, fuld af tropernes farver og poesi, men også fuld af rædsel og modbydeligheder. Man ser med forfærdelse, hvor dybt menneskeheden synker i den hedenske tilstand. Men det er oplivende at se, hvorledes disse folk med længsel tager imod den kristne tro, hvorledes okkultismen og overtroen taber terrain år for år.

Bogen indeholder desuden mange interessante oplysninger af etnografisk art, præsterne er jo de første, der får virkelig føling med disse ukendte og halv kendte stammer.

Eksercittler i oktoberferien

Enhver aktiv katolik, både mand og kvinde, er velkommen til et eksercietkursus i Jesu Hjerter Sogns ferie-hjem i Fredensborg lørdag den 16. oktober eftermiddag til tirsdag den 19. oktober eftermiddag.

Sengelinned, håndklæde, serviet og toiletsager hedes medbragt. Prisen er 25.00 kr., alt incl. Ingen eneværelser. Tilmelding snarest og senest den 13. oktober til lederen, pater J. Coenen, Stenosgade 4 A, København V, eller til Jesu Hjerter Kirkes kontor (telefon EV 6580 kl. 9.30—10.30 ell. 17.00—17.30).

Academicum Catholicum:

Tirsdag d. 12. okt. kl. 20 er A.C.'s medlemmer indbudt af Institut Français til et foredrag af professor Gabriel Le Bras fra universitetet i Paris om »L'état religieux de la France«. Mødet finder sted i Købmandsskolen, Fiolstræde 44, 3.

Lørdag d. 16. okt.—tirsdag d. 19. okt. Efterårslejr på Klitholm. Deltagerne betaler 5,50 kr. pr. dag. Af hensyn til transportmulighederne ønskes tilmeldelse snarest til sekretæren, FA 2718.

A. C.'s gymnasiastgruppe mødes i fremtiden hver torsdag kl. 15 på Hoff-

mannsminde, Valby Langgade 117 A (S-tog til Langgade). Der er fri diskussion om religiøse emner under ledelse af pastor Bjørn Højbo.

Til den økonomisk-sociale studie-gruppe, der gennemgår Mouniers »Personalisme«, kan endnu modtages tilmeldelser på tlf. Valby 1019 y (Børge Mannov).

Til den litterære studiekreds, der ledes af pater J. A. Raulin O.P., modtages indmeldelser af sekretæren, FA 2718. Møde hver 2. og 4. onsdag kl. 20 i Niels Steensens bibliotek, Bredgade 65 A, o. g., første gang onsdag d. 27. oktober.

Horsens	Flintenberg's Eftf. C. Broe Rasmussen. Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 018 Alt udløres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installater for Sct. Joseph Søstre	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner

Vejle		Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARBR - TRICOTAGE Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital
Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vlængsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober

10. S. 18. Søndag e. Pinse (734-70); (grøn) 2. Bøn: St. Theresas Oktav ((195)), 3. Bøn: St. Frans Borgias (1105); Præf. (521).
11. M. Jomfru Mariæ Moderværdighed ((197)); Præf. (522).
12. Ti. † Feria (734—70); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
13. O. † St. Edvard, Konge af England (1106); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
14. T. St. Callistus I (1106); Apostolens Præf. (524).
15. F. St. Theresa af Avila (1107); (hvid) alm. Præf. (525).
16. L. † St. Hedvig (1108); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
17. S. 19. Søndag e. Pinse. (grøn)

Tabte og glømte sager

Et par briller er for 14 dage siden glemt i Sankt Ansgars Boghandel. Da ejeren ikke har ringet eller eftersøgt dem her, forsøger vi på denne måde at sætte os i forbindelse med vedkommende.

En elfenbens rosenkrans er for en måned siden fundet ved Hans Knudsens plads. Den er blevet indleveret her og kan afhentes af ejermanden.

Sankt Ansgars Boghandel,
Bredgade 65 - København K.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

KONTANT

ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)

Nakskov

Chr. Steffensen

Hlerreekuiperung

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserver
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Nye Tempus Ure -

med Garanti mod Tyveri og Skade

H. N. LARSEN Tilgade 34

v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084

Katolsk Aftenskole

1). Udvidet religionskursus ved pastor Ib Andersen. Troslære III: Skabelse, frelse, sakramenter. Tilslutningen er så stor, at to hold er oprettet. Begge hold møder om fredagen. Det ene undervises kl. 16.30—18.30; det andet kl. 20—22. Denne ordning kan sikkert give flere lejlighed til at tilmelde sig.

2). Husholdningskursus for begyndere ved fru Kirsten Bjørrild hver tirsdag kl. 19—22. Der er endnu plads til nogle indmeldelser.

Danmarks katolske Sygeplejerske-Forbund

indbyder katolske sygeplejersker og elever til en foredragsrække: Sygeplejetik i katolsk belysning. Foredragene afholdes i St. Josefs hospitals store skolestue, ledes af Sr. Benedicte du Sacre Coeur og beg. mandag d. 18. oktober kl. 20.00.

På D.K.S.F.s vegne
Elise Jørgensen

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsbogen
til
Katolsk Ugeblad

CATHOLICA

er et af Danmarks mest interessante alment kulturelle tidskrifter, der ser det som sin hovedopgave at skabe et forum, hvor tidens problemer tages op til overvejelse ud fra kristne forudsætninger.

I årenes løb har der været bragt artikler om betydelige foreteelser inden for litteraturens, filosofiens, kunstens, samfundsvidenskabens, opdragelsens, religionens og moralens områder.

I hvert nummer bringes en lang række anmeldelser såvel af danske som af udenlandske bøger som udenlandske værker af interesse samt en filmkronik ved mag. art. Bjørn Rasmussen.

Abonnement kan tegnes i enhver boghandel i Skandinavien. 4 numre årligt à 48 sider. Abonnementspris 12,00 kr., studerende 10,00 kr.

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Begge disse kursus afholdes på St. Josefstrænes skole, Østerbrogade 7 D, og kræver tilmelding FA 2718, fru Plate Petersen.

Endvidere henledes opmærksomheden på 3). Offentlig gennemgang af katolsk troslære ved pater Raulin o.p. Tirsdag kl. 20 i Sakramentskirken. Emnet den 12. oktober: Troskilderne, Den hellige skrift, Trosbekendelsen.

Forelæsninger i Søborg

Pastor H. Messerschmidt fortsætter sine Forelæsninger i Søborg. A. Nexøvej 20, Torsdag Aften Kl. 20, 14. Oktober.

<p style="text-align: center;">Aarhus</p>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste</p> <p style="text-align: right;">TELEFON 24387</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17</p> <p>Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS</p> <p>Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		<p style="text-align: center;"> Mejeriet Vesterbo</p> <p style="text-align: right;">Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Billowgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Instaljør . Ladestation</p> <p style="text-align: right;">Hans Brogesg. 4 . Tietgenapl. Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 <i>H. J. Madsens Begravelsesforretning</i> Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p> JUHL'S Farvehandel KØB . ALLE 98 . TELEFON 1</p> <p>Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegsgade 23 . Telefon 21924</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehæller, Gummibukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder</p> <p>HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>

<p>Næstved</p>		<p><i>Kolonial, Kaffe, Delikatesser</i> <i>Cigarer og Tobakker</i></p> <p style="text-align: right;">Svend Nielsen Præsløvej 50 . Telefon 935</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE</p> <p>R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130</p> <p>Leveres over hele landet</p>	<p>U. Bærenholdt Papir- og Boghandel Jernbanegade 19 Telf. 983</p> <p>SMUKT UDVALG I KRUCIPIKS</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9</p> <p>Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Instaljør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117</p> <p>Lys - Kræft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543</p> <p>Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester</p> <p style="text-align: right;">Tagenevej 2 Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158</p> <p>Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659</p> <p>Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S</p> <p style="text-align: right;">Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</p> <p>Lev. til kat Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab</p> <p style="text-align: right;">Ny Havn . Telefon 14 20</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Pavetale til Læger fra hele Verden

URBI ET ORBI

Universitet for Ordenssøstre aabnet i Rom

A-B-C-KRIG KUN TIL FORSVAR

I sidste Uge modtog den Hellige Fader i sin Sommerresidens i Castelgandolfo Deltagerne i Verdenslægeforbundets 8. Aarsforsamling og holdt ved denne Lejlighed en af de længste og mest betydningsfulde Taler, som han har holdt i Aar. Den Hellige Fader talte her om Lægens Pligter og Opgaver og gav til Indledning en Oversigt over de Retningslinier, som han har fremsat i fire tidligere Taler (til den internationale Histopatologikongres, September 1953, 16. internationale Militærlægekongres, Oktober 1953, 26. italienske Urulogkongres, Oktober 1953 samt 6. Internationale Strafferetskongres, Oktober 1953).

Den Hellige Fader gik derefter over til indgaaende og endnu engang at behandle Problemet »Lægen i Krig og Fred«. Han udtalte, at i Krigstider maatte Lægen have Ret og Frihed til at skride ind, hvorsomhelst og naarsomhelst hans Hjælp var fornøden. Det var en Taabelighed at lade en Fjende dø, ved at nægte ham Lægehjælp. I Fredstid har Lægen Pligt til at forberede sig paa allehaande Krav, som den moderne Krig, Atom-, Bacterie- og den kemiske Krig (ABC-Krigen) stiller til ham.

I denne Sammenhæng kom Paven ind paa Spørgsmaalet om, hvornaar en ABC-Krig maa betragtes som tilladt og hvornaar ikke. At slippe en ABC-Krig løs uden en berettiget Grund, vilde være en Forbrydelse, som man maatte træffe Foranstaltninger til at imødegaa ved strenge nationale og internationale Sanktioner. Spørgsmaalet om hvorvidt en ABC-Krig er tilladt, vilde man ej heller nogensinde kunne stille, sagde Paven videre. Man maatte stadig se hver Situation for sig for at kunne bedømme, om en ABC-Krig virkelig er uundgaaelig som Forsvar imod en aabenlys og overordentlig alvorlig Uretfærdighed. Men selv da maa man gennem internationale Overenskomster søge at bringe alle tænkelige Midler til Anvendelse for at indskrænke dens Anvendelse til de egentlige og i snævrere Forstand til Forsvar nødvendige Forholdsregler. Dersom dette er umuligt, og dersom ABC-Krigen skulde unddrage sig menneskelig Kontrol i det hele taget, maatte dens Anvendelse saa afgjort betragtes som umoralisk. I saa Fald drejer det sig nemlig ikke længere om Værge imod en Uretfærdighed eller om Sikring af legitim Besiddelse, men om en ren og skær Ødelæggelse af alt menneskeligt Liv indenfor en vis Aktionsradius. »Det er under ingen Omstændigheder tilladt«, sagde Paven.

Og Pius XII fortsatte med at udtale, at ingen Læge maatte medvirke hverken ved Forberedelsen eller Ledelsen af en ABC-Krig, da dette var stik imod hans Mission. En Læge skal hjælpe og helbrede — under ingen Omstændigheder dræbe.

Længere fremme i Talen kom Paven ind paa Spørgsmaalet om, hvor vidt Lægeforsøg paa det menneskelige Legem var tilladt. »Kun den, der har Dispositionsret over en bestemt Ting, kan gøre Brag af denne og kun indenfor de Grænser, som er sat for ham«, sagde Pius XII. Og med dette Princip er Svaret givet. Mennesket er Forvalter og ikke uafhængig Ejer af sit Legeme, sit Liv og alt, hvad Skaberen har overdraget ham til at drage Nytte af i Samklang med Naturens Bestemmelse. Den naturlige Morals Krav maatte ogsaa være normgivende, naar Talen var om Anvendelse af visse Legemsdele af afdøde Mennesker til terapeutiske Formaal, udtalte Paven. Man maatte aldrig betragte et Menneskelig som blot en værdiløs Genstand eller et Dyrekadaver.

Til Slut gav den Hellige Fader Udtryk for Ønsket om at det inden længe maatte lykkes at naa frem til Skabelse af en almen gyldig og ansvarlig Læge-
Ret, som ikke indeholdt noget, der var i Strid med Moralen. Man var imidlertid meget langt fra dette idag. Lægens Moral maatte have Rod i det overnaturlige og kunde aldrig være afhængig af det menneskelige »placet« — den maatte være i Overensstemmelse med Fornuften og basere paa Tilværelsen og Naturen (KNA).

Nej Tak til Kina-Rejse

Forsøg paa at splitte Enigheden mellem de Vestallierede

»Jeg vil ihvert Fald ikke danse efter de kommunistiske Anti-Kristnes Pibe«, erklærer et af Medlemmerne af det konservative Parti i det engelske Parlament, Anthony Fell. Fell er Katolik og afviste den Indbydelse til at rejse til Kina, som var blevet tilstillet saavel ham som adskillige andre engelske Politikere. Disse Indbydelse, understregede Fell, er intet andet end et Forsøg fra Pekings Side paa at ødelægge de anglo-amerikanske Forbindelser og derved svække Vestens Enighed. »Koeksistens med den Onde betinger ingen Venskabsbeviser for dem, der ødelægger Friheden og undertrykker dem, der har deres egen Mening. Jeg vil i hvert Fald ikke med i Le-gen« (KNA).

Midt i Oktober indleder et nyt religiøst Institut i Rom »Regina Mundi« sin Æra. Det drejer sig om en Højskole for Ordenssøstre til Studium af de religiøse Videnskaber. Den ny Institution er blevet til paa Foranledning af Ordenskongregationen under hvis Ledelse den ogsaa fortsat staar. Ved Aabningen af det akademiske Aar er der tilmeldt henimod 80 Ordenssøstre fra 15 forskellige Stater og 25 forskellige Kongregationer. Forelæsningerne holdes paa fire forskellige Sprog (Italiensk, Fransk, Spansk og Engelsk) og der vil fremtidig kunne erhverves Diplomer i Eksamenfagene Fundamentalteologi, Dogmatik og Moralteologi, Mystik og Askese, den hellige Skrift, kanonisk Ret, Kirkehistorie, Arkæologi, religiøs Kunst, Liturgi og Sociallære (KIPA).

Karmeliterkloster i Sverige?

En kvindelig svensk Konvertit, som er indtraadt i Karmeliterklosteret i Gent, haaber — erfarer Deres Korrespondent — inden længe at kunne drage til Sverige sammen med en Del Medsøstre for at grundlægge et Karmeliterkloster. Til Formaalet skal der allerede være erhvervet en egnet Ejendom i Huddingen i Nærheden af Stockholm, og man regner med at Konventet kan være oprettet inden Udgangen af 1956. Ifølge de ny svenske Religionslove er der intet til Hinder for en Klostergrundlægning af nævnte Art. Dog maa der i hvert enkelt Tilfælde indhentes Tilladelse fra Regeringen (KIPA).

Polens Kirke stadig tro mod Rom

Katolikkerne over hele Verden mindedes 26. September Aarsdagen for Polens Primas, Kardinal Wyszynskis Arrestation. Kardinalen har nu været »forsvundet« i et Aar, og hans Opholdssted hemmeligholdes strengt af Myndighederne. Den katolske Kirke i Polen er imidlertid stadig ubøjet trods de alvorlige Slag, som er blevet rettet imod den og trods de mangehaandede Forsøg, som gøres for at tvinge de polske Katolikker bort fra Rom. (KNA)

Buddhistiske Fanatikere — deriblandt fire buddhistiske Munke — har fornylig sat Ild paa den katolske Kirke i Mettigallamulla i Nærheden af Colombo (Ceylon). Forinden havde de plyndret Tabernaklet og skændet de hellige Kar (KIPA).

Katolsk

Ugeblad

17. Oktober 1954

102. Aargang

Nr. 42

Hvis De, min Læser, kan huske, at De før har læst, hvad vi her vil fortælle, vil De ogsaa indrømme, at Historien kan taale at gentages, maaske ligefrem trænger til det, for at De husker den saa godt, at den giver Dem Trang til at gøre noget.

Vor Landsmand, Biskop Nelson, var i mange Aar Benediktiner i U.S.A. Fra Klosteret sendtes de af og til ud for at hjælpe i Sognearbejdet. Og her gjorde den unge Benediktiner den Erfaring, at adskillige Menigheder havde det paa den Maade, at hvis deres Præst kun sjældent bad dem støtte en eller anden kirkelig Sag med Penge, saa var han en rigtig sløj Præst at have. Men i Fald han ret hyppigt gjorde det, og gerne med Fynd og Klem, saa var

man stolt over, at man havde faaet en vældig god Præst, som ikke mange Menigheder havde Magen til. Det bør tilføjes, at denne velanskrevne Præst ogsaa virkelig fik de Penge, han bad om.

Ryst ikke paa Hovedet ad disse tovlige Amerikanere. De ved lige saa godt som andre, at Kristendom ikke er Penge og en god Præst ikke det samme som en god Pengeindsamler. Deres ægte Fromhed taaler særdeles vel

Om at sætte Mod i Præsten

Sammenligning med f. Eks. vor egen. Men desuden har disse praktiske Folk altsaa gjort den Opdagelse, som iøvrigt ikke er saa vanskelig at gøre, at Kirker skal bygges og vedligeholdes, Præster klædes og ernæres, adskillige andre Mennesker i Kirkens Tjeneste ogsaa holdes sømmeligt i Live, mange smaa og store Ting anskaffes, for at det kirkelige Liv kan gaa sin daglige Gang paa værdig Vis, fattige hjælpes, Skoler opretholdes o. s. v. — og at det koster Penge. De ved det saa godt, at de, naar Præsten kun sjældent taler om Penge, drager den Slutning, at han aabenbart lader meget ligge, som en mere energisk Mand vilde tage op. Uden Penge gaar det jo nu engang ikke.

Vore danske Præster er ikke flinke i saa Henseende. Men skal vi sige Sandheden som den er? Grunden er den, at de (med Rette eller Urette) tror, at vi Menighedsmedlemmer er alt for uamerikanske, saa vi maaske tilmed bliver stødt, hvis han »misbruger« Prædikestolen til at minde os om vore Pligter mod Kirken. Han ville gerne, hvis han havde lidt mere Tillid til os i det Stykke. Og hvor var der da mange gode og nyttige kirkelige Initiativer, der vilde trives og blomstre.

Den 7. November er det i alle vore Kirker »Offerdag«, hvor hver efter Evne og Vilje giver et ekstra aarligt Bidrag til vor Bispedømmes fælles Anliggender. Vi skal nok komme tilbage til Dagen og dens Betydning. I Dag vil vi i Tilknytning til ovenstaaende blot sige, at det er den Dag, hvor vi har Lejlighed til at sætte Mod i vore Præster og sige til dem, at de ikke skal være bange for at kræve noget af os, for sløjere Katolikker er vi da ikke, end at vi sætter Kirken og dens Tarv højere end — det er da i hvert Fald ikke for stærkt sagt — vore private Fornøjelser og det meste af, hvad vi iøvrigt giver Penge ud til.

DET STORE SKISMA

Det er i Aar 900 Aar siden, at Enheden mellem Øst og Vest brødes. Vi bringer i den Anledning inde i Bladet den første af en Serie Artikler om »Det store Skisma«. - Billederne ovenfor: St. Peter i Rom (tv.) og Hagia Sophia i Konstantinopel (th.)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofieavej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghede 65. Ryv. 1421 y

Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
maltede

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Kontant

JØRGENSEN

Esbjerg . Tel. 114 (2 Lin.)

Katolikkerne i Italien

Vi bringer nedenfor den sidste af fire Artikler om den politiske Situation i Italien idag. De tre forudgaaende Artikler fandtes i Ugebladets Nr. 38, 39 og 41.

I Aarene, der fulgte umiddelbart efter Krigen lykkedes det Katolikkerne i Italien at tage Haand i Hanke med Landets Styrelse. Set med politiske Øjne synes dette Tag maaske endda at være temmelig fast. Det er det derimod i Virkeligheden slet ikke. Thi til Trods for Katolikernes falmæssige Overvægt, trods deres absolutte Fler-tal i Kammeret og endelig den Indflydelse, som de siden da har haft paa Regeringen, staar Italien idag dog trods alt under en laiceret Ledelse.

Rent faktisk skete der det, at Katolikkerne med Dannelsen af det Kristelig-demokratiske Parti og med Fastlæggelsen af dettes politiske Linier, genoplivede det gamle Popolari-Parti. Og for at sikre Partiet Levedygtighed og en Førerstilling i det politiske Liv i Italien, er de katolske Politikere steds gaet ind for at opretholde gode Relationer til alle de andre demokratiske Partier. Og disse er alle — i Tilfældet Italien — hvad enten de er Republikanere, Socialdemokrater eller Liberale uden Undtagelse helt laicistisk indstillet.

Et saadan politisk Synspunkt synes ydermere paakrævet overfor den Fare, der ligger i, at Kommunisterne stadig truer med at tage Overhaand eller at Fascismen skulde blusse op igen — med andre Ord, at det er en Nødvendighed at virke som antikommunistisk og antifascistisk Faktor.

Ganske vist formindskes disse Farer, da Katolikkerne ved Valgene i 1948 (som bragte de kristelige Demokrater i absolut Fler-tal) var i den gunstige Situation at kunne give Landet en enig Ledelse, der stemte overens med den kristne Aand og Kirkens Lære. Med de paa daværende Tidspunkt opnaaede Positioner, havde det været muligt at effektuere en katolsk Radikalisering. Men i Virkeligheden skete der intet nyt: Man holdt fast ved »de gode Relationer«s Politik og stod stadig sammen med de laicistiske Kræfter.

Det kristelig-demokratiske Partis Virke i Regeringen sammen med de øvrige »Midterpartier« havde den uundgaaelige Følge, at Partiet »udnyttede sig selv«, at det mistede Tilhængere og Popularitet, at det strandede imellem Meningsforskellighederne indenfor de fire Partier (d.v.s. sig selv, Republikanerne, Socialdemokraterne og de Liberale). Men for at være retfærdige, maa man saa ogsaa huske, at omkring 50 pct. af Det kristelig-demokratiske Partis Vælgere ikke havde givet dette Parti sin Stemme ud fra en religiøs Indstilling, men blot fordi det var saa afgjort Antikommunismens Talsmand.

Først efter Valgene i 1953 satte Splittelsen blandt Katolikkerne ind. En hel Del var fuldstændig modløse og havde opgivet ethvert Haab om, at det kristelige Demokrati skulde kunne tage sig sammen til at følge en afgørende og energisk Kurs. Alt syntes jo at tale herimod. Hertil kom endvidere, at »det kristelige Demokratis Utilstrækkelighed« til at dæmme op for og indlede en Modoffensiv mod den stadig tiltagende kommunistiske Trusel kom tydeligere og tydeligere frem. Derimod tiltog Iveren hos de ikke-politiske Katolikker, som var tilsluttet

den katolske Aktion og de øvrige katolske Organisationer, en Iver, der syvende og sidst munder ud i Kravet om at der oprettedes en »national Union«, som saa skulde forene Katolikker af alle Partiretninger.

En Union af denne Art maatte dog imidlertid dø allerede inden den var kommet til Verden! Faktisk befandt nogle af Ideens Ophavsmænd og ivrigste Talsmænd — officielle Eksponenter for Katolikkerne — sig i det Øjeblik, da de skulde realisere Ideen, i en saa prekær Situation, at de ikke kunne vove at skride til Aktion. Men alligevel forblev Forestillingen om denne skæbnesvangre Union intakt og er levedygtig den Dag i Dag. Og bortset fra enhver Realisering, er det imidlertid en Realitet, at Katolikkerne — hvad enten de betragtes som

19. Søndag efter Pinsø

17. Oktober 1954

DEN HELLIGGØRENDE NÅDE

(Mat. 22. 1 - 14)

I dag fortæller evangeliet os om en konge, som kaldte sine lensmænd til en skyldig tjeneste, men lensmændene ville ikke komme. Kongen gav dem endnu engang chancen til at efterkomme hans invitation, men igen afslog de den og mødte ovenikøbet hans udsendinge med direkte modstand. Da blev kongen vred og sendte en straffeekspedition af sted for at revse de modvillige lensmænd og sørgede derefter for andre deltagere til hoffesten. Og festen blev så holdt.

Denne lignelse er sikkert blevet fremsat henimod slutningen af Vor Frelzers offentlige virksomhed. Den kan bruges som et billede på jøderne, der som Guds udvalgte folk blev indbudt, men som ikke ville modtage Vor Frelser — ja, som senere hen endog ville være fjendtlig indstillet overfor Kristi kirke. »Han kom til sine egne, og hans egne modtog ham ikke ...« Jødernes byer blev endnu i apostlenes dage ødelagt og afbrændt, og jøderne selv har siden været et hjemløst folk på jorden.

Imidlertid er lignelsen ikke begrænset til kun at gælde jødefolket. Ethvert menneske er forpligtet til at yde Gud den »høftjeneste«, som Gud har krav på. Vi er allesammen kaldet til at tage del i den store fest, hvor måltidet over alle andre måltider er beredt for os — nemlig den strålende fest, som hver eneste messe er. Hvor mange mennesker får ikke invitationen, men kun så få tager imod den. Direkte modstandere har kirken også alle dage kendt til; vi husker de »store«: Napoleon, Hitler, Mussolini etc. — de er væk nu, men stadig dækker bordet i messen, og festen bliver holdt. Vi er så optaget af vore timelige anliggender, men den Gud, der giver os de overnaturlige gaver, vil ikke berøve os de timelige goder — tværtimod — som vi fornylig igen har set det fremhævet i budskabet fra Fatima. Vor Frelser kom netop for at give os livet — ja livet i overflod.

Men der er endnu et vigtigt punkt at lægge mærke til i dagens evangelium: Det var ikke nok at komme til festen; deltagerne skulle have festdragt på — ellers blev de kastet udenfor. For os katolikker betyder det, at det ikke er nok bare at være medlem af kirken. Der kræves mere af os, nemlig at vi er i nådens stand. Denne »helliggørende nåde« er en ganske særlig gave, som Gud giver de sjæle, som vil modtage den på Guds betingelser. Uden den helliggørende nåde lever man forgæves. Alverdens kloge menneskers »dyd« og filosofering er intet værd, hvis ikke disse mennesker er iført nådens festdragt. Uden at være i den helliggørende nådens stand kan man ikke hverken i denne verden eller i den næste tage del i livets sande fest.

»Var det alligevel ikke hårdt disse deltagere uden festdragt blev behandlet?« vil nogle måske sige. Nej, for det var udelukkende på grund af uvillighed, at de ikke havde dragten på. De kunne ikke komme med nogen undskyldning, da kongen spurgte dem. Vi kan lære meget deraf: Gud giver os den helliggørende nåde på lette betingelser, hvis blot vi har den gode vilje. Kirken venter os med sine sakramenter, hvis blot vi vil modtage dem. Og kan vi ikke nå at komme til kirken, kan vi ty til den fuldkomne angers bøn, som jo indbefatter ønsket om at modtage sakramenterne. Ingen behøver altså at være uden festdragt, hvis blot man viser god vilje og har et åbent sind. Ja, dagens evangelium understreger i sandhed tanken om fred til de mennesker, der har en god vilje til oprigtigt at ville komme, når Gud kalder.

W. Vick.

Katolikker eller politiske Kæmpere — ikke er i Stand til at etablere den Enhed, der er uundværlig for med Held at kunne bekæmpe Kommunismen.

Betingelserne ...

Sluttelig saa det ud, som om det ikke blot skortede paa en Koordinering af Kræfterne og den ensartede Handlemaade, men at der ydermere viste sig aabenlyse »Retninger« og det baade paa det religiøse og det politiske Omraade.

... hos Ungdommen

Indenfor den katolske Aktions (G.J.A.C.) Ungdomsgruppers Rækker er det faktisk i de seneste Maaneder kommet til en Krise, hvor ogsaa fransk Indflydelse uden Tvivl har gjort sig følelig. Problemet en »katolsk Venstre-problematik«, der er almen kendt i Frankrig, har smittet i Italien, hvor ansete katolske Mænd forfølgter dens Berettigelse. Til at begynde med søgte Dosseti, La Pira og andre at overvinde disse Problemer ved carismatiske Løsninger, efter dem fulgte Fanfani og hans Gruppe med den saakaldte »integrals Kristendom«, som de imidlertid ikke var overvældende heldige med.

Den pludselige Rystelse indenfor G.J.A.C. gjorde sig bemærket i vide Kredse indenfor den italienske katolske Aktion, hvor man til en Begyndelse søgte at genoprette Ligevægten, for at samle Traadene paa eet Sted igen, der udgør et af de største Kraftcentre indenfor italiensk Katolicisme. Det er imidlertid stadig ikke lykkedes at danne en saadan sluttet Bevægelse, som — efter at have overvundet Uoverensstemmelserne og have tilstoppet de Huller, der var opstaaet takket være de forskellige Retninger — kan ordne sine Led og handle efter en ensartet Linie.

... paa det sociale Omraade

En tilsvarende Forvirring viste der sig ogsaa indenfor den katolske Aktions Arbejde (A.C.L.I.), der udgør Katolicismens anden Reserve. Ogsaa paa dette Omraade forhindrede forskellige »Retninger« en fælles Optræden. En Kløft, hvis Omfang endnu ikke er til at overskue, synes at være opstaaet, medens den romerske og den milanesiske Retning, og til og med til Gunst for den sidste, der synes at være stærkere og bedre ledet. Ved at gribe selve Arbejdets Problem an paa en ny Maade, ved en intensive ret, aaben Socialpolitik paa kristent Grundlag, realiseret af det Kristelige Demokrati, vilde det vel være muligt at undgaa en yderligere Spaltning i forskellige Retninger indenfor Katolicismens religiøse Forkæmpere.

... i Politik

Tilbage er saa Opgaven at undersøge det politiske Omraade, paa hvilket Italiens Katolikker boltrer sig idag. Indenfor selve det Kristelige Demokrati finder man idag i det mindste fire større Retninger, der bevæger sig lige fra Højre til Venstre, uden at stemme overens paa saa meget som eet eneste Punkt. Pella og Togni har hidindtil repræsenteret Linien mod højre. Scelba er efter De Gasperi's Død den sidste Repræsentant for Midterretningen; Fanfani og andre forfølgter de »demokratiske Initiativer«; Gronchi følger en Aabning mod venstre. Paa den seneste Partidag i Milano lykkedes det ganske vist Fanfanis Gruppe at sætte de vigtigste Partiposter, »Midten« blev saa at sige revet op, men endnu mere betydningsfuldt forekommer det, at Højre- og Venstre-Retningerne indenfor Partiet (Pella—Gronchi) optog Forbindelserne med hinanden, som endnu engang vil kunne vise sig yderst frugtbar. Hvor meget det end er værd, saa er det dog sikkert, at hvis disse Retninger skulde vedblive at bestaa i deres »splendid

NOTER

Niels Stensens Bibliotek

I den korte Tid Niels Stensens Bibliotek har eksisteret, har det tilfulde bevist sin Berettigelse. For yderligere at fremme Kendskabet til Biblioteket arrangeres der Tirsdag den 19. Oktober en Orienteringsaften i Bibliotekets Lokaler, Bredgade 65 A, med en Demonstration af Bibliotekets Funktion som Oplysningscentral samt en Gennemgang af de forskellige Faggrupper.

I Anledning af fejl Annoncering her i Bladet i sidste Uge, beder vi interesserede bemærke, at Pater Raulins Foredrag i Sakramentskirken om Troslæren er hver Tirsdag Kl. 20 samt at katolsk Aftenskoles Husholdningskursus (hvortil enkelte Elever endnu kan modtages) er hver Mandag Kl. 19—22.

isolation«, vilde det kunde faa uoverskuelig sørgelige Følger, ikke saa meget med Hensyn til det kristelige Ideal, som dog trods Formernes Forskellighed er levende i alle Retninger, men nærmest med Henblik paa de nyeste kommunistiske Manøvrer, hvem den forvirrede Situation kun kan være til Fordel.

Thi det er jo almen kendt, at den marxistiske Tilpasningstaktik overfor Mod sætningerne blandt Katolikkerne er en Tilnærmelsestaktik, som Togliatti efter Ordre fra Kreml har igangsat netop paa det mest pinlige Tidspunkt af den politiske Katolicismes Historie i Italien. Idag henvender Kommunisterne sig med Forkærlighed til Katolikkerne, indbyder dem til Diskussioner, inficerer dem med deres Ideer, og de har netop Spillerum, fordi de i Øjeblikket kan støde frem paa et forvirret Terræn. De ved ganske nøje, at Roms Kirke er den stærkeste Kraft, som de har at kæmpe imod, at

ORIENTERING

Omkring et Stifts-Jubilæum

I Folkekirkekredse i Aalborg fejredes for kort Tid siden (19. September) 400-Aars Mindet for Oprettelsen af Aalborg Stift. Det kunde ved denne Lejlighed selvfølgelig ikke undgaa, at Talen ogsaa førtes hen paa den umiddelbart forudliggende katolske Tid, og naar denne Tid sættes i Forbindelse med Aalborg, saa dukker uvægerlig »Thit Jensens blodige og gastronomiske klerker med Børghumbispen Stygge Krumpen i Spidsen« op og »fortrænger det sande billede af kirken og dens betydning for folket i århundredernes løb«. Disse Citater stammer fra Aalborg-Bladet »Ny Tid«, som længere hen i sin Jubilæumsartikel peger paa, at »kirken gennem hele middelalderen ganske anderledes greb ind i hverdagen ...

Kirken var det faste midtpunkt i folkets og det enkelte menneskes liv. Fra kirken udgik al socialhjælp, sygeforpleje, oplysning og sjælepleje. Fra vugge til grav var man eet med kirken«. Og derpaa gaar man saa over til »Stygge Krumpen og hans meritede«.

Saa meget mere glædeligt er det da, at samme Blad umiddelbart efter Jubilæet giver Plads for en Artikel, hvor der slaas til Lyd for, at man ændrer Syn paa samme Stygge Krumpen, idet »få er i eftermælet blevet uretfærdigere behandlet end han«. Artiklen — skrevet af Mads Ledet — gengiver ganske nøjternt Stygge Krumpens Historie — saa vidt den kendes — og konkluderer i, at vel var Stygge Krumpen et Barn af sin Tid, en Tid, hvor det kunde gaa haardt og drøjt til, og hvor Sæderne var anderledes end nu om Stunder, men at der uretmæssigt er blevet klistret saa meget paa hans Navn. Stygge Krumpen hører Dan-

marks Historie til, og Danmarks Historiskrivere maa det være overladt at tegne hans virkelige Billede.

Artiklen i »Ny Tid« er imidlertid et glædeligt Udtryk for Ærlighed ogsaa inden for Pressen. Og det saa meget bemærkelsesværdigere som Artiklen slutter saaledes:

»I det hele trænger vort syn på den katolske kirke her i landet inden reformationen til en ændring. De løgne og bagvaskelser, som blev brugt i kampen mod den, var propaganda. Sandheden er, at et kloster var en velsignelse for sin egn ... Børghumbispen havde, da Stygge Krumpen måtte fraskrive sig det, så store besiddelser, at man ikke kunne færdes i stiftet uden at støde på dets jord. Dets hænder var de forreste i adskillige uroligheder, der hverken var kloge eller overvejede, men de havde tillige en selvstændighed, så man aldrig turde byde dem træhesten. Noget af takken herfor skylder de Stygge Krumpen«.

den er det Bolværk, som de forgæves har løbet Storm mod i Aarenes Løb. Katolicismen har hidindtil vist sig at være den mest uovervindelige Kraft mod ethvert marxistisk Pres eller Angreb. Derfor foretrækker de i Øjeblikket den Taktik at »gaa bag ind« og at lokke, og de har — lad det være sagt endnu engang — valgt det virkelig gunstigste Øjeblik.

Men hvorledes reagerer Katolikkerne nu overfor disse ny Manøvrer? Det synes imidlertid — som ogsaa allerede tidligere sagt — at de øvrige katolske Organisationer og da fremfor alt det kristelige Demokrati endelig har faaet Øjnene op for en Koordination af deres Kræfter og er ved at samle sig for at gøre afgørende Skridt i saa Henseende: Ensartethed indenfor Retningerne. Overvindelse af Modsætningerne, en fælles Linie i deres Opræden. Ganske vist er alle disse skønne Forsætter indbil nu forblevet paa Overvejelsens Stadium, fordi egensindige personlige Hensyn stadig har spillet en større Rolle end en politisk og kristen Loyalitet af Dyd og Nødvendighed. Ganske vist mangler det ikke paa interesserede, uselviske Personer, men disse er i Øjeblikket stadig tvunget til at blive i Baggrunden, fordi Flertallet endnu ikke har formaaget at finde Vejen til en mere end blot mulig Forstaaelse — eller ikke har villet betræde den Vej.

N. G.

»Rosenkransen udtrykker en bestemt Form for religiøs Liv. Den enkelte kan fastslaa, at han ikke kan stille noget op med den — det bliver hans Sag. Men han maa ikke sige, at denne Bøn er indholdsløs eller lidet kristelig, for dermed ville han kun vise, at han ikke ved, hvad det drejer sig om«.

*Romano Guardini i
»Gudsmoders Rosenkrans«.*

OFFERDAGEN 1954

Arets offerdag holdes søndag d. 7. november.

Som det vil vides har offerdagen den største betydning for vort bispedømme, ja, de seneste år har de beløb, der er indkommet på denne dag, endog oversteg de beløb, som gennem et helt år var indgået gennem den ugentlige 5 øre, og vi beder derfor om, at man også i år vil yde et bidrag på offerdagen til støtte for Kirkens arbejde i Danmark.

Vi beder alle landets sognepræster og rektorer om at hjælpe os til dagens gennemførelse, således at alle sogne går ind for sagen, og at derved enhver katolik får mulighed for at yde sin offergave.

Offerkonvolutter etc. vil blive udsendt på sædvanlig måde en af de første dage. Hovedkomiteen.

Lægen og Evangelisten Lukas

Du var Læge, Sankt Lukas, og dit Værktøj var Lægeinstrumenterne, hverken Pensel eller Palet, selv om du velsagtens som værende en Mand af græsk Dannelse og høj Kultur næppe har staaet fremmed overfor de skønne Kunster. Og alligevel har man indruleret dig i Malernes Laug: talrige Kunstværker viser dig som Gudsmoder-Maler, og man vogter omhyggeligt over de gamle byzantinske Billeder, der hævdes at stamme fra din Haand. Og Malernes brogede Skare betragter dig den Dag i Dag som deres Værnehelgen.

At du skulde have været Maler, er en Paastand, der hører hjemme i Legenderens Verden, hævder de lærde Bøger. Men der er tit og ofte en dybere Mening i Legenderne. I dit Evangelium har du med Ord tegnet Billedet af Vor Herre og hans hellige Moder, og hvad du der har skrevet ned, det ejer saa megen Glans og Varme og Farve, at det rører alles Hjerter. Ganske vist foreligger det glade Budskab i hele fire Udgaver. Men der er ingen af de andre Beretninger — hverken Matthæus, Markus eller Johannes — der skildrer os de vidunderlige Begivenheder fra Vor Herres Ungdom og hans hellige Moders Liv med saa stor en Charme og som bevirker, at de har fæstnet sig i vor Erindring lige siden Barndommen. Ganske vist beretter ogsaa Sankt Markus om Kristi Fødsel. Men Beretningen om Bedudelsen, om Jesu Fremstilling i Templet, om den 12-aarige Jesus' Genfindelse i Templet, det vidunderlige Magnificat og Simons Lovsang — alt dette kender vi kun fra dit Evangelium. Du skriver i dit Forord dertil, at du har »besluttet omhyggeligt at efterforske alle Hændelser fra deres Begyndere af«. Mon ikke ogsaa Jesu Moder har fortalt dig en Del?

Den hellige Lukas maler Gudsmoder (Germanisches Museum, Nürnberg)

Og naar du saa længere hen i Evangeliet skildrer Herrens Virke, saa tegner du med særligt Eftertryk Billedet af hans forbarmende Kærlighed, hans Mildhed, hans Menneskelighed. Bernhard Shaw sagde engang, at dit Evangeliums Kristusskikkelse havde vundet Menneskenes Hjerter. Den vidunderlige Lignelse om den fortabte Søn, denne »Verdens skønneste Historie«, Lignelsen om den tabte Drakme, for hvis Skyld Konen endevendte hele Huset, Fortællingen om den barmhjertige Samaritan, i hvem Kristus gengiver sig selv, Historien om den stakels Tolder, der gik retfærdiggjort hjem — alt dette staaer at læse i dit Evangelium. Og du, hvis Symbol er Offertyren, du har med ganske særlig Kærlighed og Indfølelse betrettet om Herrens Lidelse, ogsaa om de Lidelser, der kastede Skygge over Aarene for hans offentlige Virke.

*

Inden du begyndte at skildre Jesu offentlige Virke og Død, har du imidlertid skrevet et saa smukt og forstandigt Ord om Gudsmoder: »Men hans Moder bevarede alle disse Ord i sit Hjerter«. Maaske burde vi engang betragte denne Sætning — og os selv. Hvad bevarer vi i vort Hjerter? Vi hører Prædikener — og en Times Tid senere husker vi ikke en Stavelse af, hvad der blev sagt. Vi beder Bønner — og griber os i, naar vi naar til Enden at være helt andre Steder med vore Tanker. En Sætning, som vi har læst eller hørt, gør os eftertænkssomme, en Begivenhed ryster os — men Indtrykkene fortrænges umiddelbart efter af andre. Og vi er straks rede med Undskyldninger: Biograf og Radio, Reklame og Automobiler, det daglige Jag — alle disse tusinder af Indtryk, der stormer ind over os, de gør vor Sjæl mere og mere overfladisk, mere og mere syg, døv og ufrugtbar.

Mon ikke Gudsmoder, som jo bedre end nogen anden kender sine Børns Sygdom og Nød og føler for os i sit moderlige Hjerter, mon ikke hun netop anviser os Rosenkransen i Dag, fordi hun ved, at der ikke er noget, som hendes forhastede og forjagede Børn har mere Brug for end at »bevare og overveje de store helsebringende Sandheder i deres Hjerter«?

*

Maatte den hellige Lukas — Lægen — lære os at indse, hvor virksomt et Lægemedel Rosenkransen — bedt paa rette Maade — er for vore syge Sjæle og vor syge Tid. Og maatte den hellige Lukas — Evangelisten — hjælpe os til, at Billedet af Herren og hans hellige Moder, naar vi beder Rosenkransen, maa træde frem med samme Varme og Skønhed som den, hvorved hans Pen har skildret det saa mesterligt.

Religiøs Dannelse, Katekismus og Bibel- kredse

Det er en almindelig — og sørgelig — Kendsgerning, at det staaer sløjt til med den »religiøse Dannelse« i vore Dage. Ogsaa indenfor vore Rækker er der adskillige, som mener at det faar være tilstrækkeligt med, hvad man i sin Tid lærte i Skolen, eller da man blev optaget i Kirken. Dette er og bliver en stor Misforstaaelse. Den, der vil leve med Kirken, maa ogsaa følge med i Kirkens Liv og maa derfor søge at holde sig orienteret om sin Tro ogsaa ved Læsning af katolsk Litteratur og katolsk Presse. Og lige saa væsentligt som det er, at Børnene i Skolen lærer deres Katekismus, indprentes Religionens fundamentale Grundsætninger paa en saadan Maade, at de

engang senere har noget at bygge paa, ligesaa vigtigt er det, at de voksne »lever videre« med Kirken. En af de mange Maader, hvorpaa dette kan ske, er ved Læsning og Studium af det ny Testamente. Det kan gøres paa mange forskellige Maader, og en af disse er gennem Bibelstudiekredse.

*

Nu da vi snart nærmer os vinteren, ville det være klogt at overveje, hvilket arbejde vi kan udføre i vort sogn, f. eks. ungdomsarbejde eller bibelkredsarbejde. Mange er bange for bibellæsning, da de tror, at det er kedeligt eller kun for protestanter. Bibelen er bestemt ikke kedelig, når man får lært at læse den, og det opnås lettest i bibelkredse. Bibellæsning er heller ikke noget blot for protestanter, da kirken opfordrer os til dagligt at læse i bibelen.

Man starter en bibelkreds ved at samle nogle interesserede, dog højst 10, og man skal ikke tale mere end halvanden time sammen om det kapi-

tel, som man har for. Hver 14. dag er ogsaa passende, da det bliver for vanskeligt at få deltagere, hvis det skal være hver uge.

Det bedste er at begynde med Apostelenes Gerninger. Det er det mest spændende rejseeventyr, som endda er virkelighed. Hvad der er endnu vigtigere, er, at vi hører om Helligåndens kraft, der får 12 forsagte mænd til at opbygge en kirke, som i dag tæller 470 millioner. Vil man læse et evangelium, så er det bedst at begynde med Lukas, der er meget nøjagtig i sine skildringer, og han skriver for ikke-jøder. Desuden har han nogle af de smukkeste lignelser, f. eks. den fortabte søn og den barmhjertige Samaritan.

Det er selvfølgelig ikke nok, at man blot læser et stykke i bibelen. Der kræves, at man sætter sig grundigt ind i datidens tankegang og betydningen for os af lignelserne m. m. Dette opnår man ved at læse bøger, der forklarer teksten, de såkaldte kommentarer. Vi kan finde meget stof i vore

Lægen og Rosenkransen

Efter det engelske ved T. Fd.

Dr. Julius Hings stod foran sin Hustrus Billede. Straalende ung og smuk smilede hun ham i Møde fra den sorte Ramme. Den samme overvældende, pinefulde Angst fyldte ham som dengang, da han som engelsk Krigsfange fik at vide, at hans unge Hustru der hjemme maatte underkaste sig en alvorlig Operation for Kræft. Han var selv Kræftspecialist og havde, før han blev indkaldt, arbejdet ved et Institut for Kræftforskning. Selvfølgelig indgav han straks en Ansøgning om at maatte rejse hjem; men inden den var naaet igennem alle de nødvendige Instanser, og Tilladelsen blevet givet, var der gaaet alt for lang Tid — han kom forsent — een Dag for sent.

Og nu, syv Aar efter, laa hans eneste Søn paa Operationsbordet. Heller ikke nu kunne han selv udrette det mindste; en Øjenlidelse, som han havde paadraget sig i Fangenskabet, gjorde det umuligt for ham at operere, og selv at være til stede, naar en anden opererede hans Barn, — nej, det kunde han ikke holde ud. Kræft er ikke arvelig, siger man. Men hvad var det saa, der fik den sekstensaarige Dreng til at sygne hen, ramt af den Lidelse, som havde lagt hans Mor i Graven? I Angsten dukkede igen det Spørgsmaal op, som Lægen havde grublet over allerede i Fangelejren: Var der maaske alligevel en Gud til? Nej, han kunde ikke blive staaende her, alene med sin Angst og sin Tvivl! Han maatte i alt Fald afvente Udfaldet der, hvor den skæbnesvangre Begivenhed foregik; og han skyndte sig ned til sin Vogn.

Paa den store Trappeafsats foran Operationsstuerne vandrede han hvileløs op og ned. Hvor havde han som Læge mange Gange set Patienternes Paarørende gaa saaledes, frem og tilbage, i angstfuld Venten. Nu var det ham, som gik her — og for sammen, da Døren til Venteværelset sprang op. En sortklædt Dame kom ud, og da en Hospitalssøster i det samme kom forbi, skyndte Damen sig hen til hende med et Spørgsmaal. Søsteren rystede paa Hovedet. Nej, det kunde godt være længe — man maatte bare være taalmodig. Saa vendte hun sig til Dr. Hings. »Vil Doktoren ind?« spurgte hun. »Naa ikke? — Ja, indtil nu er det hele forløbet normalt.....« Hun tav pludselig, og Lægen nikkede, saa vendte han sig fra hende — hun skulde ikke se, hvor stor hans Bekymring var — og begyndte igen paa sin urolige Vandring.

Den sortklædte Dame vendte ikke tilbage til Venteværelset, men gav sig til at gaa sagte op og ned — i modsat Retning. Da de to mødtes, saa han, at hun holdt en Rosenkrans i Hænderne, og hendes Læber bevægede sig; men hun syntes slet ikke at bemærke ham. Sikke Nerver hun maatte have! Tænk at kunne bede i saadan en Situation! Med en Blanding af Misundelse og Beundring saa han efter hende. — Havde han dog i det mindste Troen paa en Gud.

Som om hans Uro smittede hende, tabte hun Rosenkransen, da hun vendte om ovre ved Væggen. Hurtigt tog han den op, og da han rakte hende den, spurgte han, uden nogen Indledning: »Tror De, at det nytter?« »Ja, det gør jeg«, svarede hun sagte, »og min Datter, som de nu opererer derinde, er jo ogsaa Mariabarn.«

»Aah, hellige Enfold!« tænkte Dr. Hings. Men saa spurgte han: »Hvad vil det sige? Er — er vi ikke allesammen Kristne?« »Jo, og saa er vi ogsaa allesammen Mariabørn, selv om vi ikke paa en særlig Maade har indviet os til Guds Mod.«

Han blev staaende foran hende, — Tiden gik hurtigere, naar man talte med nogen. »Hvad mener De med Mariabørn?« sagde han. »Naar Gud ved Maria har skabt Menneskene paany i Kristus, hendes Søn og vor Frelser, er hun saa ikke derved ogsaa en Moder for alle Kristne?« spurgte hun. Han rynkede Panden, som om han grublede alvorligt over noget; saa sagde han: »Aah, nu forstaar j..., De tænker paa den teologiske Forklaring paa det mystiske Liv. Det Mysterium blev engang drøftet — derovre...«. Hun saa spørgende op paa ham, og han skyndte sig at forklare: »Det var i Fangelejren. Nogle af de fromme erklærede, at naar vi ikke synder, kan vi slet ikke glide ud af den mystiske Enhed med Kristus. Men — min Hustru var from, og hun døde under en Operation!«

»Men er Døden da Afslutningen?« sagde hun stille. »Bliver Menneskene ikke netop ved den dødt paa ny?« Hun rakte sin Rosenkrans hen imod ham. »Derfor beder jeg nu Glædens Rosenkrans — Jesus, som du, Jomfru, fødte i Bethlehem — den passer altid, baade i Livet og — i Døden.«

Hun vilde til at gaa videre, men han lagde Haanden paa hendes Arm. »Vil De ogsaa bede for ham — for min Søn derinde, mener jeg — eller kun for Deres Datter — Mariabarnet?« Et lyst Smil gik over hendes Ansigt. »For alle dem, som nu trænger særlig til deres himmelske Moders Om-sorg«, sagde hun og gik fra ham for at fortsætte sin Bøn.

Pludselig forstod Lægen, at hun ogsaa bad for ham. Han blev staaende uden at røre sig. »Jesus, som du, Jomfru, har født —«. Er der større Mødsætninger til end Fødsel og Død, set fra et rent jordisk Synspunkt? Men nu — nu var det, som om det blev til eet. En døende kunde godt høre til blandt de virkelig levende, Dødsstunden kunde blive til en Fødselsstund, hvori han fik Liv i en ny Tilværelse. — Men en levende, som ikke havde Del i Kristus —? Han kastede et

tre danske oversættelser; J. L. V. Hansen, Rosenørn-Lehn — som det desværre er næsten umuligt at opdrive — samt hos P. Schindler. P. Schindler har en særlig god kommentar til Apostlenes Gerninger. Kan man tysk, er Herders Bibelkommentar en stor hjælp.

I en bibelkreds må der selvfølgelig være en leder. Det kan godt være en lægmand, men det vil være en fordel, hvis en præst af og til vil lede kredsen. Selvfølgelig skal man være klar

over, at kirken står over bibelen og ikke omvendt. Holder man sig til de nævnte kommentarer, er der imidlertid ikke stor fare for at komme ud i sekteriske forklaringer.

Hvis alle gør et grundigt arbejde med at læse kommentarerne, er jeg sikker på, at mange vil få deres bibelkundskaber godt udvidet og forstå den katolske kirke bedre, og så kan man roligt sige om resultatet som jyderne siger: Det var itte så ringe endda. C. G. S.

I korte Træk -

Abbediet Hauterive i den øvre Marne — som blev grundlagt af den hellige Bernhard af Clairvaux — er nu blevet overtaget af Trappisterne fra Abbediet Pont Colbert (KIPA).

Samtlige Sportsorganisationer i Rio de Janeiro har stillet Foreningslokaler, Klubhuse o. s. v. til Raadighed for den eukaristiske Kongres, der afholdes i Rio 1955. Under selve Kongressen indstilles alle Sportsforanstaltninger (KNA).

En af de bedste Kendere af den gregorianske Koral, P. Dominikus Johner OSB fra Ærkeabbediet Beuron, kunde for ganske nylig fejre sit 60-Aars Ordensjubilæum. P. Johner vil huskes fra sine Foredrag i København i Tyverne om Koral (KNA).

Der har fundet et Tyveri Sted i Markuskirken i Venezia. En af de kostbare Marmorstatuer fra Højalterets højre Side er blevet fjernet. Statuen er af græsk Marmor og stammer fra 13. Aarhundrede. Politiet har indledt omfattende Eftersøgninger og bl. a. ogsaa underrettet samtlige italienske Grænsepolitioorganisationer (KNA).

Jesu Selskabs mangeaarige Generalvikar, P. Norbert de Boynes SJ, er afgaaet ved Døden. P. de Boynes havde været Medlem af Jesuiterordenen i over halvtreds Aar og virkede en Aarække som Visitor for Ordenens amerikanske og franske Provinser samt som Generalvikar (KNA).

Ved en Domstol i London idømtes for nylig Forlæggerne Brødrene Kaye ni Maaneders Fængsel for Publicering af forskellige umoralske Romaner. Ogsaa Forfatterne til Skrifterne samt Trykkeriet blev idømt større Bødestrafte, og et Oplag paa 25.000 Eksemplarer konfiskeredes. Dommen maa ses som et Udtryk for en skærpet Kurs imod Publikationer, der anses for farlige for Ungdommen. Opmærksomheden er især rettet mod de berygtede Comic-books (KIPA).

DET STORE SKISMA

I. Et tragisk minde

I år for 900 år siden, nøjagtigere d. 16. juli 1054 kl. 9 om morgenen bandede to mænd sig vej gennem mængden i Hagia Sofiakirken i Konstantinopel, umiddelbart for patriarken, Michael Cerularios, skulle celebrere messen. De to mænd, kardinal Humbert, den romerske kirkes kansler, og biskop Stefan af Amalfi, nedlagde som legater i pave Leo IX's navn på hovedalteret en bandbulle mod patriarken, til den forsamlede gejstligheds og menigheds store forfærdelse.

Denne bandbulle bevirkede, det afgørende brud mellem Rom og den græske kristenhed, et brud, som aldrig siden er virkelig lægt.

Begivenheden må ikke betragtes som et isoleret fænomen, men som slutpunkt på en lang udvikling. Allerede i 800 tallet havde patriarken Fotios understreget det græske så-ensidigt, at det fra at være en nuance af det katolske blev en modsætning til det latinske. I de følgende år blev denne understregning en faktor af mere og mere dominerende betydning. Et forsøg på at få bragt enighed til veje skete omkring 1050. Pave Leo IX søgte at imødegå normannertruslen i Syditalien ved at knytte kejser Henrik III af Tyskland og kejser Konstantin IX Monomachos af Byzans til sig, for at den samlede kristenhed kunne besejre barbarerne. Patriark Michael Cerularios modsatte sig planen, da den var ensbetydende med, at han måtte anerkende Petri stols primat. 1053 blev Leo IX besejret af normannerne. Patriarken benyttede sig af dette nederlag til yderligere at uddybe kløften ved i et offentlig skrift at anklage den latinske kirke for kætteri. Pave Leo afsendte en de-

legation til Konstantinopel for at ordne forholdene; patriarkens stridbarhed resulterede i bandlysningen. Den bandlysning, patriarken på sin side udslyngede mod paven, og en særlig græsk kirkesynodes fordømmelse af den latinske kirke, gjorde bruddet definitivt. Kristenheden var nu spaltet.

Samtiden overskuede ikke rækkevidden af bruddet, men som århundrederne gik, blev man mere og mere klar over katastrofens omfang: I stedet for een katolsk kristenhed, fik man nu en græsk og en latinsk gruppe. Opløsningssproessen er imidlertid fortsat i begge afdelinger. I den græske kirke er man nået frem til autocephale (uafhængige) kirker; den latinske kristenhed blev sprængt ved den nye kirkespaltning i 1517.

Øst og vest kom til at stå fremmede over for hinanden — allerede den gang gik jerntæppet ned. De to blokke blev åndsisolerede, deres tankeverdener, som tidligere havde været i gensidig vekselvirkning, arbejdede nu uden at kende hinanden: Theologiske udtryk, dogmatiske tankegange og kultformer blev fra at være forskellige udtryk for katolsk tanke og liv til praktisk talt inden for hver gruppe at være eneste legitime udtryk for den kristne arv.

Ser vi på kirkeafdelingerne hver for sig, kom den byzantinske kirke efter en hurtig opblomstringsperiode ned i et åndeligt dødvande, som den aldrig har overvundet, en tilstand, der blev gjort permanent med Konstantinopels fald 1453. For den latinske kristenheds vedkommende kom bruddet til at betyde isolation fra de rige græske åndskilder. Det græske sprog, som var ved at blive glemt, gled nu helt ud (man taler jo ikke gerne fjendens sprog). Denne isolation betød for det theologiske arbejde en tankebane-indsnævring; kun enkelte som den geniale Thomas af Aquin, var i stand til at bryde hermed, ikke på grund af kontakt med græsk åndsliv, men i kraft af medfødt evne til total tænkning.

Problematikken i det latinske kirkeområde har fået langt mindre spændvidde end den kunne have haft, og dens virkefelt er endda blevet yderligere afgrænset med den ensidige

sky Blik paa Rosenkransen i den bedende Moders Haand. Og paa en Gang forstod han, hvorfor hun kunde være saa rolig. Rosenkransen hjalp jo *altid*, hvordan det saa end gik — meneskeligt set.

En halv Time efter kom Søsteren ud fra Operationsstuen. Hun smilede, for hun bragte gode Efterretninger til de to ventende. »... som du, Jomfru, fandt igen i Templet», hviskede Moderen. I Templet? Ja, Lægen forstod, at det var der, hans Vej nu gik hen.

koncentration om ganske enkelte spørgsmål, som kirkebruddet 1517 medførte.

Vesteuropas gæld til den græske kristne verden er umaadelig. Vi maa ikke glemme, at indtil 1453 var det den græske kultur, der var den overlegne, og det er væsentligst i kraft af, at den græske verden bukkede under for det tyrkiske pres, at den vesteuropæiske kulturkreds blev den førende.

Det dogmatiske sprogbrug — formet af de første 8 århundreders græske kristne — har uudsletteligt sat sit præg paa theologisk tankegang; pompøse liturgiske former — skabt af den byzantinske kirke for at være en værdig ramme om et kristen kejserriges gudstjeneste — har afgivet betydelige elementer til den latinske verdens kirkelige udtryksmåde; de store dybe

(Fortsættes Side 501)

Ugens samtale

— Jeg har tænkt en del over det, du sagde om Gud ...

— Det glæder mig at høre.

— Det lød også meget fornuftigt. Men du får mig nu ikke til at tro, at Gud skabte hele verden på 6 dage.

— Det tror jeg heller ikke, at Gud gjorde.

— Hvad siger du? Skal katolikere da ikke tro det?

— Nej, nej, det har du fået galt fat på. Vi tror, at det er Gud, der har skabt alting. Men hvordan Han har gjort det, og hvorlænge Han har været om det — det må vi overlade til videnskabsmændene at finde ud af. Hvis de ellers kan.

— Jamen, skal man da ikke tro på, at alt, hvad der står i biblen er sandt?

— Ikke det altsammen. Hør nu her: De hellige skrifter er »inspireret« af Gud. Det vil sige, at Gud ved Helligånden har tilskyndet de forskellige forfattere til at skrive.

— Også til at skrive forkert?

— Nej, naturligvis ikke. Gud har netop ved Helligånden sørget for, at forfatterne ikke skrev noget forkert om Ham og Hans budskab.

— Hvad så med skabelsesberetningerne?

— Det kommer nu. Biblen er ikke en lærebog i geologi, historie eller geografi. Den er en lærebog om Gud og om Hans lære. Og når biblen taler om Gud og Hans lære, så kan vi være sikre på, at den er uden fejl.

— Og resten?

— Der har Gud ladet forfatterne skrive på egen hånd. Gud har ikke givet dem større viden om zoologi, geografi o. s. v., end de havde i forvejen. Kun om sig selv har Han givet dem særlige oplysninger.

— Det vil altså sige, at biblen er fuld af fejl.

— Nej, slet ikke. Der er enkelte fejl, f. eks. kaldes flagermusen for en fugl og haren for en drøvtygger. Men det er jo ganske ligegyldigt.

— Undtagen til eksamen!

— Ja, det har du naturligvis ret i; men i forhold til Guds budskab til os er det revnende ligegyldigt. Noget andet er, at det gang på gang viser sig, at biblen også har ret, når den ikke direkte taler om Gud. Og det er jo heller ikke utænkeligt, at Gud har udvalgt sig forfattere, som var godt inde i tingene.

— Nå, så kan jeg bedre forstå det!

z.

Det daglige arbejde ...

Vi har alle lettest ved at interessere os for spørgsmål, som angår os selv direkte på den ene eller den anden måde. Men jeg tror faktisk, at der er en ting i livet, som vi synes er os meget uvedkommende, men som faktisk angår os ganske overordentlig direkte: *Vort daglige arbejde.*

Det er hævet over enhver tvivl, at det daglige arbejde står for mange mennesker som noget, der vedkommer dem ganske lidt. Ja! de ved selvfølgelig, at de skal arbejde, for ellers fik de ingen penge til at leve for, men udover, hvad de kan tjene ved det, har det ingen interesse.

Kom nu ikke og sig til mig, at det meste arbejde idag er dræbende kedommeligt, og at ingen kan aftvinge det nogen interesse, for det ved jeg godt — ligesom jeg er ganske klar over, at denne lille opsats slet ikke vil kunne være udtømmende. Imidlertid står det fast, at vi skal arbejde, og at vi for at kunne leve bliver nødt til at bruge mange af døgnets timer til dette arbejde, så derfor kan det nok have

sin betydning at finde lidt mere mening i det hele.

Når arbejdet er en nødvendighed, så kunne det jo tænkes, at det var noget, Gud havde tænkt sig en dybere mening med, og det har Han også.

Gud har bl. a. givet os arbejdet for at vi kunne tage del i Hans skaber-værk. Da Gud skabte jorden og menneskene, så satte Han dem til at gøre jorden frugtbar, de skulle fortsætte, så at sige, hvor Han slap, for at der kunne bo mange mennesker på jorden. Da Gud skabte jorden og os af kærlighed, så får vi altså en mulighed for at fortsætte denne kærlighedsgerning for andre mennesker ved at skabe mulighed for, at de kan leve her både i nutiden og i fremtiden.

Ved vort arbejde drager vi omsorg for næsten, men *vi tjener altså også Gud derved*, at vi viser kærlighed til vor næste, Hans skabninger.

Jeg ved godt, at der kunne siges meget mere om dette emne, men derom en anden gang. B.

Husk sedlen

K.U.K., Stenosgade: Lørdag 16. ds. Claire Bonnaillon viser tonefarvefilm fra Canada. Lørdag 23. ds. foredrag. *Åbent hus* hver aften kl. 20. *Horsens:* Ny bestyrelse: Formand Erik Strandbæk, øvrige bestyrelse: Bent Clausen, Jørgen Schmidt og Birgit Knudsen. Onsdag d. 20. ds. åbent hus hos Gugge og Bent på Silkeborgvej kl. 20,15.

Efterårsskolen på Øm: 17.—23. ds.

D.U.K.'s vinterskole: Søndag 24. ds. kl. 8, Sct. Josefs Skole, Østerbrogade 7 D. Emne: Trosliv.

Krist Konges Fest: Fællesarrangement for Storkøbenhavn. Kl. 7,55 levitmesse i Sct. Ansgars Kirke, Bredgade. Morgenmad hos søstrene, Østerbrogade 7 D. Medbring selv »klemmer«. Kl. 11 foredrag af pastor Højbo. Kl. 19,30 fest i Lyngby, hver klub møder med underholdning. Billet 2 kr. i din klub.

Penneveninde

søges til Bernarda Frensel, Bonn/Rhein, Am Römerkastell 7, Tyskland, der er 17 år, og som er interesseret i politik, tennis, svømning, foto og teater. Skriv til den unge dame på tysk eller engelsk, hvis du er interesseret.

Betænk hvad du si'r, og vej
dine ord,
thi ord kan tit være farlige.
De anvendes nemlig mer' end
du tror
som våben af den skinbarlige.

GRAMMOFONPLADER

Som bekendt er Benediktinerklostret i Solesmes, det sted, hvor gregoriansk sang synges smukkeste i verden. Indtil nu har vi kun haft long-playing plader fra dette kloster. Nu har vi imidlertid fra Italien importeret en række indspilninger på alm. 30 cm plader à kr. 10.00.

- 44 *Kyrie og Agnus* fra messen *Lux et gloria.*
- 45 *Introitus: Requiem æternam.* Tractus: *Absolve Domine.* Offertorium: *Domine Jesu Christe.*
- 46 *Graduale: Christus factus est.* Communio: *Hoc corpus.* Graduale: *Qui sedes.*
- 47 *Alleluia: Justus germinabit.* Communio: *Memento verbi tui.*
- 48 *Offertorium: Ad te, Domine, levavi.* Antifon: *Montes glorie.*
- 49 *Responsorium: Ecce quomodo.* Responsorium: *Tenebræ facta sunt*
- 50 *Sanctus og Agnus* Ed. Vat. 9 *missa cum jubi.* Inno: *Adoro te.* Antifon: *Salve regina lo.*
- 51 *Introitus: Spiritus Domini.* Communio: *Spiritus sanctus docebit vos.*
- 52 *Offertorium: Precatus est Moyses.* Offertorium: *Jubilate Deo.*
- 53 *Responsorium: Descendi.* Alleluia: *Ascendit Deus accumulata est Maria.*
- 54 *Responsorium: Media vita.* Antifon: *Alleluia lapis revolutus.*
- 55 Inno: *Urbis Jerusalem.* Inni: *Virgo Dei genitrix; o quam glorifica.*

**BAZAR PAA
NØRREBRO**

Den åbnes efter 8-messen, altså kl. 8,45. Indtag Deres morgenmåltid i bazarens restauration på 1. sal (hjemmebagt bagværk!). Når De går rundt og ser på boderne, vil to ting særligt springe Dem i øjnene: Det store udvalg af fint og mangfoldigt *håndarbejde* og *børnetombolaen* med det vældige opbud af flotte gevinster, bl. a. dukkebarnevogne, løbehjul, senge med dukker, bod med hollandske blomsterløg (frisk importerede). En stor tombola for voksne og m. m. På amerikansk loteri en række udsøgte gevinster. Det er tilrådeligt at komme i formiddagstimerne, ellers må De nøjes med at besøge en halvt plyndret bazar. Lodtrækningen finder sted ca. kl. 19.

**Katolsk
Ugeblad**

i ethvert
katolsk
Hjem

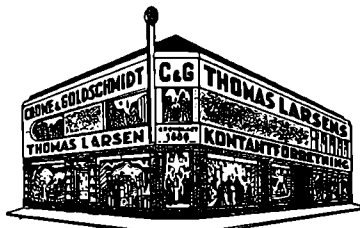
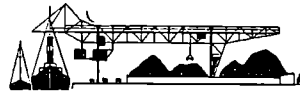
Det store Skisma

(fortsat fra Side 499)

tanker — udformet af græske kirkelærere — danner fundamentet i den kristne idéverden, også som den er udformet i den vesterlandske kulturkreds. Hvad ville vi have været uden geniet Origines' og Alexandriaskolens beåndede skriftudlægning, hvad ville vi have været uden Basilios den Stores indsats for munkevæsenet, Gregor fra Nazians' og Gregor fra Nyssas theologiske arbejde, eller Paulusforskeren Johannes Chrysostomos' rige personlighed — og man kunne fortsætte med en række af skikkelser, hvis navne kun vil være tør oprems-

(sluttes paa Bagsiden)

Roskilde

<p>Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør <i>Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udlører arbejdet hos de katolske institutioner</p>	<p>Skolebøger - Skolerekvitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel <i>Sct. Olgade 24 . Telf. 3131</i></p>
<p>P. J. KJELDSEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Algades Farvehandel <i>ROGER G. PETERSEN</i> <i>R. Guhle's Eftf.</i> ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chocolade . Is . Konfekturer CORNER CHOCOLADE <i>Specialitet: Anthon Bergs Chocolade</i> Sct. Olgade 6 . Tlf. Roskilde 4037 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udlører arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<p>Roskilde Skrivemaskine Service <i>Ringstedgade 23, Telf. 2266</i> Lev. til de katolske institutioner</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Olg. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Olgade 17 Tlf. 136 <i> anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	 <p>Hjørnet af Algade og Olgade Bedste Indkøbssted i Roskilde</p>
<p>H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester.</i> <i>Maskinedkeri</i> Lev. til de katolske inst.</p>	<p>Reserveret H. J.</p>
<p>Nye Tempus Ure - <i>med Garanti mod Tyveri og Skade</i> H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084</p>	<p>Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen <i>Farve- og Tapethandel</i> Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekviperer</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p>Spis Arbejdernes Pølsebageri's Produkter Nakskov Telefon 621</p>	<p>KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner</p>	 <p>A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Oktober

17. S. 19. Søndag e. Pinse (737—71); 2. Bøn: St. Margrethe Maria Alacoque (1109); Præf. (521).

18. M. St. Lukas, Evangelist (1112 (rød) —119); Præf. (524).

19. Ti. St. Petrus af Alcantara (hvid) (1114); alm. Præf. (525).

20. O. St. Johannes af Kenty (1115); alm. Præf. (525).

21. T. † St. Hilarion (1118); 2. Bøn: St. Ursula og Lidelsesfæller ([65]); 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).

22. F † Ferie (737—71); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525)

23. L † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (522).

24. S. 20. Søndag e. Pinse.

(grøn)
Søndag den 24. Oktober Missions- søndag: Kollekt for Troens Udbredelse.

II Absalons Trop- og Floks Bazar

Følgende lodseddelnumre er ud- trukket: Dukkebodens nittegevinst nr. 695. Koks nr. 113 og 229.

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

St. Frans' 3. Orden

Møde Søndag den 17. Oktober Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hos- pital.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BEJRG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Academicum Catholicum

Torsdag d. 21. oktober kl. 20: Of- fentligt møde om *Bernhard af Clair- vauz*. Studerende medlemmer kan faa adgangskort for 2 kr.; men kun ved henvendelse til administratores. Se iøvrigt omstændige annonce!

Lørdag d. 30. okt.—søndag d. 31. okt.: Week-endtur til Odense. Nærme- re oplysninger hos sekretæren (FA 2718).

Den økonomisk-sociale studiegruppe er overtegnet.

Alle interesserede er velkomne til *pater Raulins studiegruppe* over Sig- rid Undsets romaner. Der lægges for med »Ida Elisabeth« onsdag d. 27. okt. kl. 20 i *Niels Steensens Bibliotek*, Bredgade 65 A. Møde hver anden og fjerde onsdag i måneden. Tilmeldelse på FA 2718.

Bernhard af Clervaux

Vi lider i vor tid af religiøs under- ernæring. Der er nok en masse på markedet, men det er ofte temmelig vitaminløst, så selv store kvanta kun hjælper lidet til at løse vor tids store problem: Hvad er egentlig tilværel- sens mening?

Profeter af alskens art står frem og forkynder sært indholdslose bud- skaber, der mere taler til den religiøse sentimentalitet, end de giver os vir- kelig åndsføde. I en sådan situation kan man nok være berettiget til at spørge sig selv: Hvilket budskab brag- te *Bernhard af Clervaux*, der mere end nogen har været med til at skabe åndeligt vejr i Europa? Det er for at give svar på dette, at Academicum catholicum indbyder til offentlig mø- de i Nationalmuseets foredragssal torsdag d. 21. oktober kl. 20 pr.

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital, Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Academicum Catholicum

indbyder til møde
Torsdag d. 21. oktober kl. 20
i Nationalmuseets festsal,
Ny Vestergade 10,
om

BERNHARD AF CLERVAUX

Foredrag:

Magister Kirsten Bendixen,
Magister Olaf Pedersen.

Grammofonkoncert:
Cistercienserkoral.

Bernhardfilmen

Kommentar: Pastor Højbo.

Billetter à 3 kr. fåes: B.T.- Centralen, Rådhuspladsen, Ka- tholsk Boghandel, Stenosgade 3, Skt. Ansgars Boghandel, Bred- gade 67.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

Danmarks katolske Sygeplejerske-Forbund

indbyder katolske sygeplejersker og elever til en foredragsrække: Syge- plejeetik i katolsk belysning. Foredragene afholdes i St. Josefs hospitals store skolestue, ledes af Sr. Benedicte du Sacre Coeur og beg. mandag d. 18. oktober kl. 20.00.

På D.K.S.F.s vegne
Elise Jørgensen

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Kolding

<p>Tricotage, Garn, Smaating, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen ^{1/2} <i>Kul, Cinders, Brændselsoller</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericlagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSER Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W. C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Sænder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre Munkedamsvej Tlf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>

Esbjerg

<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager ^{1/2} Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Chokolader . Konfekturner . Bolacher A. Ploug Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>	<p>SKOTØJET REPARERES HOS H. SCHOU Nørregade 47 Udfører arbejdet for De katolske inst.</p>
<p>Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAQT 1898 Telf. 736, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Finsate Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>	<p>Florian Sørensen</p>	<p>N. A. Frøderiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josephs Hospital</p>

Ny Kardinaler endnu i Aar?

Den tidligere Nuntius ved Quirinalet
Kardinal Borgongini Duca død

I sidste Uge døde i Rom Kardinal Francesco Borgongini Duca af et Hjerteslag, 70 Aar gammel. Kirkefyresten er en af de 24 Kardinaler, som Pave Pius XII har kreeret. Han var en Aarrække Apostolisk Nuntius i Italien. Efter hans Død tæller Kardinalkollegiet 67 Medlemmer (KIPA).

Efter Kardinal Borgongini Duca's Død anser man det i romerske Kredse ikke for udelukket, at Pave Pius XII vil kalde sammen til et Konsistorium endnu inden Jul og udnævne nye Kardinaler. Som de mest sandsynlige Kardinalnemner nævnes den kommende Ærkebiskop af Milano samt de to Prostatssekretærer Msgr. Montini og Msgr. Tardini. Kardinal Duca var den 50' Kardinal, der døde under Pave Pius XII's Pontifikat (KNA).

Det store Skisma

(fortsat fra side 501)

ning for en kristen verden, der i århundreder har levet uden kontakt med den østlige kristenheds klassiske periode.

Interessant er det at se, hvorledes det er fornyet kontakt med denne glømte verden, der får det kristne åndsliv i Vesteuropa til at blomstre op. Det var studiet af de græske kirkefædre, der lå bag den indsats, der blev gjort af englænderen kardinal Newman, det var kontakten med denne verden, der gjorde det muligt for Grundtvig at skænke Norden det gigantiske og dybe kristne syn, der kommer til orde i hans salmer og prædikener og anden litterære produktion, og atter er det i vore dage kontakten med de græske fædre og udgivelsen af deres skrifter, der er et af de absolut afgørende elementer i den kristne fornyelse, som foregår i de mellem-europæiske lande, og som gør livet rigere for disse kredse, end den blotte kontakt med vesteuropæisk tankegang evner. Det er først i vore dage, at bruddets fulde konsekvens står klart for øje. Bortset fra en ca. tyveårig periode i 1400 tallet har der ikke været gjort nogen effektiv indsats, der har båret varig frugt, for at hele det tragiske skisma. Under den store pave, Leo XIII, i slutningen af forrige århundrede begyndte den virkelige interesse at vaagne, hvilket bl. a. gav sig udslag i, at festerne for de græske kirkefædre blev optaget i den latinske ritus. Og i 1939 skete en verdenshistorisk begivenhed; en skib blev genoptaget, der ikke havde været praktiseret siden bruddet: Den nvalgte pave, Pius XII, sendte i sin egenskab af vesterledens patriark meddelelse om sit valg som Roms biskop og dermed som arvtager til Petri stol, til sine embedsbrødre, patriar-

URBI ET ORBI

»Benaades« Kardinal Mindszenty?

Efter hvad det ungarske Informationsministerium meddeler, ventes den folkedemokratiske Statspræsident i Ungarn Alexander Ronay i den allernærmeste Fremtid at ville afgive en officiel Erklæring om Tilfældet Mindszenty. I katolske Kredse er man af den Opfattelse, at han vil meddele en Art Benaadning af Kardinalen, hvorved den livsvarige Fængselsstraf vil blive forandret til en livsvarig Forvisning til et af Regeringen nærmere betegnet Opholdssted. Kardinal Mindszenty's Helbredstilstand skal iøvrigt være blevet yderligere forværret i den seneste Tid. Saaledes beretter Kardinalens gamle Moder, der for kort Tid siden fik Lov at besøge Sønnen, at han denne Gang »saa meget daarlig ud« (KNA).

Kampen mod Smudslitteraturen

I de offentlige Spillehaller i Hamburg er der i de senere Aar opstillet ikke saa faa »3-Dimension-Billedautomater« hvor enhver formedelst 10 Pfennige kan beundre mere eller mindre — mest mindre — paaklædte Kvindeskikkelser. En af Myndighederne i Hamburg foretaget Undersøgelse har givet til Resultat, at de nævnte Billedserier er saa afgjort farlige for Ungdommen og samtidig af udtalt pornografisk Karakter. Og Automaterne søges netop i udstrakt Grad af unge. Det ventes, at der fra Myndighederne Side vil ske Indgreb overfor de nævnte Automater og deres Indehavere (KIPA).

Sekretæren for det nyoprettede Arbejdsfællesskab for Comic-Magasin-Forlæggerne i USA, Charles F. Murphy, behuder at der vil blive oprettet en Slags Moral-Kodex som Grundlag for en Selvkontrol indenfor den amerikanske comicbook-industrie. Der vil blive nedsat et særligt Udvalg til at gennemse samtlige de Manuskrifter, som skal anvendes. 24 af i alt 27 amerikanske Comic-Magazin-Forlæggere er tilsluttet den ny Organisation (KNAP).

kerne i Konstantinopel, Antiochia, Jerusalem og Alexandria.

Også i den protestantiske verden har man søgt kontakt med grækerne, og det byzantinske problem er dermed draget ind i det økumeniske arbejde. På alle områder sporer man tegn på, at vi har passeret bunden af den kristne adskillelse, såvel med hensyn til forholdet mellem den latinske og de græske kirker som til forholdet mel-

Japans Ministerpræsident paa Vej til Paven

Den japanske Ministerpræsident Shigeru Yoshida udtalte Aftenen før han begav sig ud paa sin Verdensomrejse, at han vilde opsøge Vatikanet og anmode Pave Pius XII om aandelig Bistand for Japan. Yoshida fremsatte denne Erklæring i et Radiobudskab, hvori han klarlagde Aarsagerne til sit Besøg i Europa. Umiddelbart inden Afrejsen konfererede han med den apostoliske Internuntius i Japan, Ærkebiskop Maximilian von Fyrstenberg samt med Diplomater fra de Lande, Rejsen gælder.

Skærpet Kurs mod Kirken i Polen

Radio Warszawa behudede forleden i en Udsendelse ny Forholdsregler overfor den katolske Kirke i Polen og de romertro katolske Gejstlige. Præsterne betegnedes i Udsendelsen som »pavelige Banditter« og kaldtes i samme Aandedrag for den polske Fascisme, hvis sidste Modstand nu maatte definitivt brydes (KNA).

Mariaaaret kulminerer i England

100 000 Katolikker overværer at Kardinal
Griffin kroner Mariastatue

Maria-Aaret i England naaede sit Højdepunkt sidste Søndag med en Højtidelighed paa Wimbley Stadion med Kroningen af en Gudsmoderstatue fra Willerden, en Forstad til London. I et Brev, som blev oplæst under Højtideligheden, giver Pave Pius XII Udtryk for Haabet om, at Kroningen og Genindsættelsen af Naadebilledet maa være Indledning til, at Maria vender tilbage i hele England, hvor Gudsmoder har været æret i adskillige Aarhundreder. Kroningen af Statuen, som er en Kopi af Naadebilledet fra Willesden, der blev brændt i 16. Aarhundrede, foretoges af Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin. Kardinalen udtalte til de ca. 100.000 Troende, der overværede Højtideligheden paa Wimbley Stadion, at netop i vor materialistiske Tidsalder, der er fuld af Had og Krigstrusler, burde de troende især anbefale sig til Gudsmoders Beskyttelse (KNA).

lem den katolske kirke og den protestantiske verden; at adskillelsen nutildags opfattes som en krænkelse af Christi ønske om enhed, må tages som tegn på vågnende kristen vitalitet.

Dalland, Højbo og Höltzer.

Katolsk

Ugeblad

24. Oktober 1954
102. Aargang
Nr. 43

Kirkens

Missionsgerning

Det store Skisma II

Michelangelos Rosenkrans

Kardinal Wyszinskis

Opholdssted fundet

Skolespørgsmaal er altid aktuelle, altsaa ogsaa dette, der drejer sig om Hjemmets og Skolens respektive Indsats i Børnenes religiøse Opdragelse. Vi siger saa tit, hvad der er uimodsigtigt rigtigt, at Hjemmets Indsats er den vigtigste. Ofte siger vi det med Eftertryk saaledes, at hvor Hjemmet ikke gør sin Part, magter Skolen intet. Dette er sikkert ogsaa rigtigt, men ikke med en saa absolut Rigthed, at Undtagelse

ikke gives. Og det er særdeles nødvendigt at huske ogsaa Undtagelserne. Ved Tilrettelæggelsen af hele Skoleordningen vil det være forkert ikke at

Kan man afskrive kristne Mennesker?

regne med Undtagelserne fra den nævnte Regel. Skulle vi nøjes med at bygge vore Skoler til de »gode katolske Hjem Børn«, kunne vi spare megen Plads og mange Penge, men ingen ansvarlige tør se bort fra, at Skolerne ogsaa vil kunne være til virkelig religiøs Gavn for et vist Antal af Børnene fra de mindre religiøst troende Hjem.

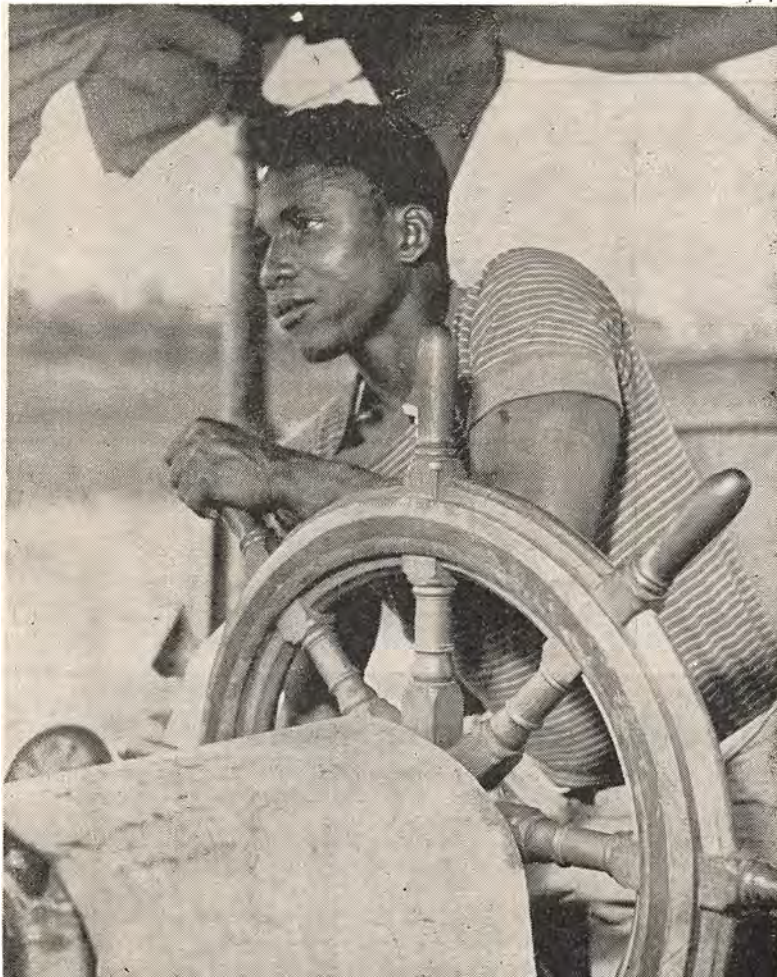
Selve Skolens Religionsundervisning kan heller ikke lægges an som blot en Støtte til den Belæring, der foregaar i Hjemmene. Man maa regne med, at man ogsaa henvender sig til Børn, der bringer lidet eller intet med hjemmefra, og man maa regne med, at det ogsaa i et Antal Tilfælde af ukendt Størrelse vil være af Betydning for Tid og Evighed for de paagældende, hvad Skolen her yder dem.

Man møder af og til den alt for forenkledede Tankegang, at Skolerne ikke behøver (den slet ikke bør) tage sig af Børnenes Undervisning til Sakramentsmodtagelsen og af Indøvelsen af gode Vaner i Retning af regelmæssige Skrifttemaal og Kommunioner. Tankegangen er i sin Korthed den, at det jo er noget, de gode Hjem selv sørger for, og hvad de daarlige Hjem angaar, arbejder Skolen alligevel forgæves, saa de Børn kan det være det samme med, de vil alligevel falde fra.

Men forenkledede Tankegange er de farligste af alle, og man bør tænke sig om, naar man præsenteres for deres fristende Nemhed.

For det første bør man se sig om. Det er ikke alle Børn fra »gode« Hjem som bevarer Tro og Troskab mod Kirken, ak langtfra. Og blandt dem, hvis

(Fortsættes Side 508)

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

M. Thomsen Støt & Søn

Murermester- og Entreprenørfør.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København P
Tlf. Gudthåb 656

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og lævrigt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD
STEARINLYSFABRIKER
København

KAJ M. JENSEN
DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

VEJRIET Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner. Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Kobetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **A/S I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparakassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

AFRIKA — *hvorhen?*

Som en Styrtsø er den moderne Civilisation styrtet ind over Afrika — Verdensdelen, »hvor Fremtiden bliver til«, som en stor Politiker for nylig har udtalt. Afrikaneren gør idag fortvivlede Anstrengelser for om muligt i Løbet af faa Aar at indhente, hvad der hos os er vokset frem og har dannet sig i Aarhundredernes Løb. Den, der idag ser de overfyldte Skoler i Afrika, de uendelige Rækker af videbegærlige sorte Studenter i Universiteternes Auditorier i England, Amerika, Frankrig — og Sovjet-Unionen, som er Vidne til det Liv, der rører sig i Foreninger og Kursus og Aftenskoler, hvor unge Afrikanere studerer — og protesterer — ledet af europæisk uddannede Lærere, Teknikere, Læger, Jurister, som ser Tilstrømningen til de store Byer i Sydafrika, til Industricentrene og Havnehyerne, hvor den moderne Civilisation falbyder sine Skatte og sine Vrangsider, han faar uvilkaarligt et Indtryk af at staa overfor en Invasion af Guldsogere, som — hungrende efter Dannelse og Magt — forsøger at trænge frem til den europæiske Kulturs Vidunderland.

Det unge Afrika brænder efter ikke længere at »staa tilbage«. Det unge Afrika har erkendt at Dannelse og Kultur betyder Magt — og det vil til Magten. Og derfor haster det med at kaste den europæiske Civilisations Kappe over sine Skuldre — mere kan det jo ikke blive til, naar det skal gaa saa stærkt.

Men niane Kræfter kæmper om Afrikas Sjæl. Det er først og fremmest Islam, der tilbyder sig som den egentlige Budbringer om Fremskridtet. Afrikaneren vil fremad, han vil ikke længere være »en vild«. Og træder han over i Islams Rækker, er denne Forvandling sket paa et Øjeblik, han bliver optaget i det »udvalgte Folk«, som Profetens Tilhænger. Han bliver samfunds- og retsmæssigt og — siger man — kulturelt ligestillet med den fornemme Indder og den race stolte Araber. Han vinder gode Venner, mægtige Protektorer og faar Mulighed for at gøre Karriere. Paa denne Maade gaar det til, at Moskeerne skyder op som Paddehatte i Nigeria og Fransk-Ækvatorial-Afrika, hvor Islams Indflydelse er stærkest og de indfødte derfor skares om disse.

Men ogsaa Bolschevismen har sine Garn ude efter det unge Afrika og det synes som om Rusland er mere up to date end Vesten, og hvorfor? Fordi man har taget den unge farvede Mand mere alvorligt paa et tidligere Tidspunkt end vi. For den øvrige Verden var (og er) Afrikaneren Objekt for interessante Studier og — billig Arbejds-kraft. Rusland derimod har lige siden 1930 hvert Aar sendt uddannede Afrikanere hjem til Afrika som Agenter. Der er idag over Tusind, som igen har en Hær af Medhjælpere, og alle puster de idag Befolkningen op imod de Hvide med letkøbte Fraser. Bolschevismen tog sig fra Begyndelsen med

Fremsynethed for de farvede Folkeslags Betydning, af Indbyggere i den sydøstasiatiske Verdensdel. Paa en Syvendel af Kloden bor her en Trediedel af dens Indbyggere, og idag beherskes Størstedelen af dette Verdensomraade af Bolschevismen og den er stadig paa Fremmarch. Og sammen med disse to marcherer det moderne Hedenskab, importeret fra Europa!

Det er et Tidens Tegn, at der i alle større afrikanske Byer rejser sig den

enc Biograf efter den anden. Uden Kritik og uden Censur løber her samtlige amerikanske og engelske Film. Arbejderen paa Kaffeplantagerne undser sig ikke for at lade en Ugeløn springe for at tage en Tur til den nærmeste By med en Biograf. Og hvad ser de saa? Ikke altid det bedste. Selv gode Film, der er helt i sin Orden for Europæere, er ikke altid af det gode for Afrikanerne. Tag blot som Eksempel »Henrik VIII«. I Fremstillingen af de ulykkelige Kvindeskæbner er det mod Forventning ikke noget omstødeligt at finde. Men Kong Henrik drikker som et Svin og spiser ikke mindre graadigt — det ser den sorte Mand, og da han er tilbøjelig at generalisere, saa tænker han: saa-

20. Søndag efter Pinse

24. Oktober 1954

TROENS KORSTOG

(Til Missionssøndagen)

Kristendommen er en Kampnatur. Kristus er kommet for at bringe »Sværdet«, ikke »Freden«, Slumretæppet eller Lænestolen. Kristendommen gør Krav paa alene af alle at eje den fulde og hele Sandhed. Den har Viljen til at ville erobre Verden — for Kristus. Det er derfor at den kalder os til Korstog — saavel for Missionen som for et kristent Danmark.

Den, der vil kæmpe med Held og Resultat, han maa have Vaaben i Hænde. Saa er det ikke nok med de to Sværd, som Petrus tilbød Vor Herre, ej heller nok med de middelalderlige Korsfareres Ridderrustning. I Atomtidensalderen vil man stadig gøre ny Opfindelser, som endog sætter A-Bomben i Skygge. Kristendommen maa have langt kraftigere Vaaben, dersom den vil hesejre Verden. Og i Brevet til Epheserne tilbyder den hellige Paulus os dette — Guds Vaabenudrustning. Herken Læder-vams eller Jernharnisk er i Stand til at beskytte os mod at blive saaret, men derimod alene Retfærdighedens Panser. Hvis en kristen er retfærdig, saa kan den ondsindede Nabo's Sladder ikke skade ham. Og hvis hele Kristenheden er retfærdig, saa vil den ikke kunne bringes ud af Fatning, end ikke af Vantroens eller Kommunismens Pressekampagne. Vi har ikke Brug for en stor Damptrømler, der tromler alt ned, men derimod for Beredskab til Evangeliet, der kan lede vore Skridt og give vore Fødder Vinger, saa at vi bliver i Stand til at dukke op overalt, hvor Kampen for Troen har vor Indsats Behov. Kristendommen har ikke Brug for Rem med Patronatske og Feltflasker paa sin Frømmarsch, men derimod for Sandheden. Den, der kan haandtere Aandens Sværd, Guds Ord, han vil kunne parere ethvert Angreb. Og paa samme Maade som Skjoldet er Mandens bedste Værn, bag hvilket han er dækket og kan storme fremad, saaledes er Troen det sikreste Bolværk for den Kristne. Er han rustet paa denne Maade, da vil han kunne modstaa ethvert Angreb fra den Onde og trygt vove sig ud for at erobre Verden for Kristus.

Ved Missionslandene forstaaes i Almindelighed Afrika og Asien. Det er her Kirken maa kæmpe med Sandhed og Retfærd, gennem Sakramenter og Prædiken. Det er jo dens Panser og Brynje, dens Sværd og Hjelm. Hvis den sætter sine Vaaben rigtig ind, saa vil den have Held med sig og erobre nyt Land. Men ogsaa Danmark er et Missionsland. Vi er alle klar over, at ogsaa her hjemme er det lykkedes den onde Fjende at trænge langt frem — Afkristningen fortsætter støt og roligt. Derfor maa enhver af os ikke blot væge sig selv imod Djævelens Rænker og Angreb, men maa ogsaa gøre sit til at vinde Verden for Kristus. Og dertil har vi Guds Rustning behov: en lutret Sandhed, en ubestikkelig Retfærdighed, en levende Beredvillighed, Sakramenternes Frelse og Kendskab til Guds Ord.

Men hvad er da det vigtigste — vort eget Land eller Missionen? At frelse os selv eller Omverdenen? At øve Sjælesorg i en midtjysk Provinsby eller blandt Afrikas Negre? Lignelsen i Evangeliet om den ubarmhertige Tjener giver os Svaret: bliver den enes Gæld slettet, da maa ogsaa den andens slettes. Har Gud forbarmet sig over os og skænket os Troens Lys, da maa vi ogsaa forbarme os over vore Medskabninger, Hedningefolkene. Og bygger vi Kirker og Skoler, og heder vi om gode Præster i vort eget »Missionsomraade«, da maa vi ogsaa gøre det for de egentlige Missionslande. Det ene maa gøres og det andet ikke for-sømmes.

Det venter Vor Herre af os. Akkurat saadan som Herren i Evangeliet havde ventet det af sin Tjener — og han er i dette Tilfælde en streng Herre, der kræver os til Regnskab.

Sognepræsten.

dan er de alle. Derved stiger den hvide Race ikke i Anseelse. Mangt og meget i vor Tilværelse kan den sorte Mand slet ikke fatte eller misforstaar det. Deres Omverden, deres Sæder og Skikke er saa bundforskellige fra vore.

De katolske Missionærer søger overalt i den »sorte Verdensdel« at tage Kampen op mod Fremskridtets falske Venner — der kun giver Stene for Brød — ved at yde en energisk Indsats saavel paa Opdragelsens og Undervisningens Omraade som indenfor det moderne, kristne Socialarbejde. Thi kun en Opdragergerning, baaret af den ægte kristne Aand, kun et Samfund, der er rejst efter Kristendommens Socialprincipper, er i Stand til at redde det fremskridtshungrende unge Afrika fra at rende efter et Fata Morgana og derved fortabe sig og for-gaa i Ørkenen. Kun en Gerning, bygget paa Retfærdighed og Kærlighed kan skabe det rette sjælelige Klima for et nyt Afrika. Afrika kræver Kærlighed — og Kærlighed kræver Offer, og denne Offerkraft kan kun staa frem af den kristne Kærlighed. Hvad den kristne Missionsgerning har bragt

Afrika i over 100 Aar af ægte, gudhengiven Kærlighed til Menneskene, det vil hverken misforstaaet Kolonipolitik eller de hvides daarlige Eksempel kunne udviske. Vil Europas Kristne hjælpe Afrika i den forestaaende, skæbnetunge Krise, da maa det katolske Missionsværk underbygges og udbygges. Blomstrende Missionsomraader med en lovende indfødt Gejstlighed — Biskopper, Præster og Ordenssøstre — kæmper idag for Afrikas Sjæl — i den Verdensdel, hvor Verdens Fremtid maaske skal afgøres i Løbet af den næste Generation.

NOTER

Hs. Excellence Biskoppen meddeler Konfirmationens Sakramente i Kgs. Lyngby og i Aarhus henholdsvis Søndag 24. og Søndag 31. Oktober.

De Herrer Sognepræster og Rektorer, der ønsker Gudstjenestetiderne for Alle Helgen og Alle Sjæle offentliggjort i næste Nr. af Ugebladet, bedes drage Omsorg for, at Meddelelse herom er Redaktionen i Hænde senest Mandag Morgen d. 25. ds.

Missionsgerning det fjerne Østen

Overalt i Missionerne danner Skolerne en vigtig Faktor i Arbejdet — saavel Elementarskolerne som Aftenskoler, højere Skole- og Fagskoler. I Japan — i Matsuyama — har Dominikanerinderne for nylig aabnet en højere Skole — hvor de ogsaa underviser i Maskinskrivning.

Kan man afskrive —

(Fortsat fra Forsiden)

Eksempel i Kirken glæder og opmuntrer alle, kan enhver af os nemt udpege ikke een, men adskillige, hvis Hjem i sin Tid var langt mindre »gode«. Urdtagelserne blomstrer her, som i alt menneskeligt, med megen Frodighed.

For det andet bør man gøre op med den Antagelse, at naar det religiøst ringe falder fra, bliver efterhaanden Kvaliteten af det tiloversblevne bedre og bedre. Denne »religiøse Racehygiejne« er ganske naiv. Hvis vi med Hænderne i Skødet ser paa det store Antal Fra-fald, der sker i vor Tid og ikke mindst i vort Land, vil vi opleve, at de tiloversblevne bliver ikke bedre, men ringere Katolikker. Det har sin nærliggende psykologiske Forklaring, og Kirkehistorien leverer alle de Bevisligheder, man kan ønske sig.

For det tredje bør man besinde sig paa, hvad det er, vi taler om, nemlig Menneskesjæle. Det er vist nok rigtigt, at der er Forskel paa Sjæle og deres Værdi for vort kristne Fællesskab. Men i Betragtning af enhver Sjæles uendelige Værdi kan selv de mindre regnekundige indse, at Værdiforskellene er af underordnet Betydning. Og saa længe vi ikke faar Bevis for, at den og den

aldrig vil blive det, han eller hun er døbt til at være (hvad vi ingensinde faar), er der faktisk ikke noget at diskutere om.

Der er nemlig ogsaa en fjerde Ting at betænke, nemlig Kristendommens Natur. Nu har vi haft Kristendom i snart 2000 Aar og burde vide, at Kristendommens Historie er Historien om tabte Slag, der blev vundet. Kristendommen har altid været en menneskelig set udsigtsløs Kamp, og har altid udrettet det umulige. Man vil forgæves gennemsøge Evangelierne for at finde Raad om, hvilke Mennesker det kristne Apostolat kan afskrive, men under

sin Søgen vil man ikke kunne undgaa at støde paa klare Krav om netop at gaa hen og tage sig særligt af de saakaldte haabløse Tilfælde.

I den Aand og med den yderligere Begrundelse, vi ganske kort har søgt at give, vil vore Skoler fortsætte med at gøre deres store, taalmodige og ofte skuffende Arbejde. De vil med kærlig Forstaaelse, nænsomt og offervilligt, gøre deres for at hjælpe Børnene, ganske særligt dem fra de »ringe« Hjem, til at kende og holde af Messens store Offerhandling, og til at opbygge gode Vaner i Bøn og Modtagelse af Herrens Sakramente.

Missionsarbejdets internationale Karakter og fælles broderlige Aand illustrerer saa tydeligt, ja næsten haandgribeligt, det Kendetegn paa den katolske Kirke, som er Benægtelsen af og en levende Modsætning til den Tvedragt, som Nationerne idag er saa alvorligt hjemsoget af. Vi tænker her paa Troens og Kærlighedens Universalitet, der rækker ud over alle Slagmarker og alle Staters Grænser, ud over Verdensdelene og Havene, en Universalitet, der driver alle frem mod Maalet: nemlig at Guds Riges Grænser maa falde sammen med Jordkredsens.

Pius XII i Missionsencykliken
»Evangelii praecones« (Juni 1951).

5. Davidssalme

BØN FØR MORGEN- OFRET FREMBÆRES

I. *I den tidlige Morgenstund bønfaller jeg dig, o Gud.*

1. Til sangmesteren. På fløjter. En salme af David.
2. Herre, lån øre til mine ord og agt på mit suk.
3. Lyt til min bedende røst, min konge og min Gud, thi dig bønfaller jeg.
4. Herre, tidlig om morgen hører du min stemme, årle bringer jeg dig min bøn og venter (på din hjælp).

II. *Du er den hellige og retfærdige Gud.*

5. Du er ikke en Gud, som ynder uretfærdighed, den onde har ikke noget bosted hos dig.
6. De onde kan ikke bestå for dit åsyn, du hader alle, som gør uret.
7. Du tilintetgør alle, som farer med løgn. En blodstænk og svigefuld mand er Herren en afsky.

III. *Giv mig nåde og vær min fører.*

8. Men jeg må gå ind i dit hus, takket være din store nåde, og vendt mod dit hellige tempel kaste mig til jorden for dig i ærefrygt.
9. Herre, for mine fjenders skyld led mig på din retfærdigs sti, jævn din vej for mine øjne.

IV. *Ydmyg mine fjender.*

10. Thi i deres mund findes ingen ærlighed, deres hjerte pønser på baghold, deres strube er en åben grav, med deres tunge kommer de med smiger.
11. Lad dem bøde for det, Herre, lad dem falde i deres egne snarer. Bortstød dem for deres mange synders skyld, siden de trodser dig.

V. *Velsign alle fromme.*

12. Lad alle dem glæde sig, som tager deres tilflugt til dig, og lad dem frydes evindeligt. Beskyt dem, som elsker dit navn, og lad dem juble i dig.
13. Thi du, Herre, velsigner den retfærdige; som med et skjold dækker du ham med din nåde.

*

Det ser ud til, at den unge David fremførte denne salmes bøn dengang, han på sin flugt for Saul befandt sig i Nob, hvor det hellige telt var, og hvor han blev vidne til præsternes oftertjeneste. På grund af sit indhold kunne denne salme senere bruges af alle Israelitterne som morgenbøn uden ofringerne i templet.

Store og små, konger og den sidste borger i et samfund, er ligestillede overfor Gud og bør påkalde Herren, når de rejser sig fra deres leje, efter at natten er gået. Den Allerhøjeste hører enhver god bøn, men hjælper mest de ildestedte og de forfulgte. (2—4.)

Men da Gud er hellig og retfærdig, skal alle, der vil træde frem for hans åsyn, først ransage deres samvittighed og opvække anger over deres synder. Hvis en synder ville nærme sig Gud med et ubodfærdigt sind, blev han genstand for hans vrede. (5—7.)

En rigtig morgenbøn skal forrettes

i dybeste ærefrygt for Guds ophøjede majestæt. Det skyldes jo ene og alene Guds nåde, at vi overhovedet har lov til at henvende os til ham. Og det er ligeledes Guds nåde og førelse, hvis vi i dagens løb går dydens vej og ikke falder i synder og fejl. Hvis Herren ikke bygger hus, bygger arbejdsfolkene jo forgæves, og hvis Herren ikke vogter sin by, vogter vagten forgæves. Vor svaghed sidder som en fjende i vort eget hjerte, og onde mennesker og ånder truer os udefra. (8—9.)

Når man tænker på den dybe kløft, der i dag deler verden i to lejre, den gudfornægtende kommunismens lejr og den, der tror på og vil adlyde Gud, så forstår man lettere de skarpe ord, som David bruger om sine fjender, der samtidig er Guds fjender. Om man vil eller ikke vil, hverken kultur eller

tolerance kan bygge en bro over den kløft, der skiller tro og vantro, gudsdyrkelse og ugudelighed. (10—12.)

I den kendsgerning, at Gud ydmyger lumske fjender af hans rige og hans sag, ser de fromme et bevis på, at Gud beskytter dem, der elsker ham, og at han velsigner dem. Samtidig har disse en klar fornemmelse af, at Herrens nåde dækker dem som med et skjold. (12—13.)

Det er disse tanker og trossandheder, som en betragtning af salmens indhold opdager. De var gyldige ikke blot for Guds børn i den gamle pagt, men er det endnu for os i den nye, hvor Guds Søn er os vej, sandhed og liv. Lad os da gøre dem frugtbare i vor daglige bøn, gerning og færd. Vi vil aldrig fortryde det.

F. K.

„Kærter og Blomster paa Niels Stensens Kiste“

Det er i disse Dage netop et Aar siden at de store Stensen-Festligheder fandt Sted i Firenze, hvor vor store Landsmands jordiske Rester blev stillet til Hvile i en kostbar Sarkofag i San Lorenzo's Sideskib efter at have hvilet i Krypten siden hans Død i 1686. Et af de vigtigste Resultater af disse Festligheder er den stadig voksende Andagt til Niels Stensen. Herom beretter San Lorenzo's Prior, Mgr. Capretti, følgende: »... Kapellet, hvor den helgenmæssige Biskops jordiske Rester hviler, er Maalet for en stadig Strøm af Troende, der knæler ned i Bøn for at bede om hans formidlende Forbøn hos Gud. Lige siden Translationen har hans Grav uafbrudt været smykket med Blomster og Kærter, hvilke fromme Sjæle har bragt som Hyldest til ham«.

Det samme giver »L'Osservatore Romano« (22. April i Aar) Udtryk for i en Artikel under Overskriften »Candele et Fiori sulla tomba di Stenone« (Kærter og Blomster paa Stensens Kiste), hvori det bl. a. hedder: »Gennem nogle Maaneder — nøjagtigere lige

siden 25. Oktober sidste Aar — kan man daglig blive Vidne til noget ganske ejendommeligt i den Lauretanske Basilika, nemlig den ret anselige Færd af Mennesker, som for det meste kommer ind gennem den lille Sidedør ud mod Piazza della Stimate, ene og alene med det Formaal at bede, med Blomster og Lys i Hænderne«. Og efter at Artiklens Forfatter har gjort opmærksom paa Kirkens Kunstskatte, siger han: »Helligheden har her uden Tvivl Forretten frem for Kunsten, ogsaa selvom det — som det her er Tilfældet — blot drejer sig om Skæret af Hellighed, medens der ventes paa Kirkens endelige Anerkendelse af Helgenlorien. De andagtsfulde Pilgrimme kommer virkelig for at vise den danske Biskop Niels Stensens jordiske Rester Hyldest og Andagt, han, som døde i Helligheds Ry i evangelisk Fattigdom, udslidt af apostolisk Iver og utrolig Strenghed — — forbundet med inderlig Bøn om virksom Forbøn om Guds Naade og Hjælp«.

*

STENONIANA

Skønt er
det, man
ser, skøn-
nere det,
man
erkender,

langt
det
skønneste,
dog det,
vi ikke
fatter

Af Niels Stensens »Epistolæ«

I et af de mangfoldige Stensenbreve, som findes i »Epistolæ« (udgivet af G. Scherz 1953), træffer man på en fængslende beskrivelse af Hamborgs brand i sommeren 1684. Brevet, af hvilket her skal anføres et brudstykke, viser på een gang Stensens evne til at skildre en oplevelse og hans sans for ud af en hvilken som helst oplevelse at forske efter Guds hensigt med den.

Det nævnte brev er stilet til Cosimo III, Stensens ven og fortrolige, over-

I den herlige gamle etruskiske Sarkofag — fundet i Arnolfoen i 1933 — hviler nu Niels Stensens jordiske Rester i San Lorenzo.

for hvem han gang på gang udøser sit hjerte og taler frit ud om alt, ikke mindst om de bryderier, som biskoppens Hamborgperiode var så rig på. Een god støtte havde han dog i den i brevet nævnte resident Kerckring, som var storhertugen af Toscanas repræsentant i fristaden Hamborg.

Begyndelsen af brevet lyder:

»Deres højhed!

I forgårs, St. Hans's vigiliedag, har en mands uforsigtighed — ja, rent ud sagt var årsagen en tobakspibe, som blev røget i den øverste del af et hus, hvor man forarbejdede og opbevarede værk til skibes tætning — tilføjet byen Hamborg mere skade end, ja, jeg vil ikke sige alle, men største delen af de franske bomber har skadet Genua. I løbet af fjorten timer blev flere gader fuldstændigt lagt i aske, man mener henved fem hundrede huse, hvilket vil sige den del af byen, man har på højre hånd, når man kommer ad vandvejen fra Hamburg, den, som alle skibe benytter; altså alt, hvad der ligger mellem den store kanal og dæmningerne med ramperne, hele strækningen fra Heerwedder, som på grund af den frihed, folk, der står udenfor lavene, her nyder, og på grund af fordelene ved de praktiske lejruse er meget tæt bebygget, samt området med skibsbyggerierne hen til det store hus, som hedder »Der Calcchhoff«, og hvor alene værdien af de indebrændte klædevarer beløber sig til en million.

Endnu ved man ikke, hvor stor den samlede skade anslås til at være.

Nævnte hus lå ikke langt fra resident Kerckrings, og på to steder kom ilden så nær, at det tvang ham til at skrabe sammen, hvad han kunne, og sende det til et sikkert sted, hvilket ikke gik af uden uheld, således som det sædvanligvis går ved nattetid og midt i forvirringen. Ilden opstod klokken fire om eftermiddagen og bredte sig stadigt i nattens løb indtil hen imod klokken seks morgen. Brandmandskabets udygtighed og brutalitet var så stor, at man deri ligefrem må se en Guds tugtelse, og den, der endnu besidder noget åndeligt lys, må opfatte det skete som en bodsprædiken.

Måtte Gud deraf lade os høste den lære, han tilsigter!

Og hvorfor anklage mennesker? Gud kan lige så let, når det synes ham på tide, tilføje os straf gennem vor egen uagtsomhed som gennem fjendtlige hæres påsatte brande — —.

Stensen fortsætter sin skildring således:

»I de nærmeste omgivelser er alle gader fulde af alskens husgeråd og klæder, som man i hast har kunnet redde, eller af stakkels husvilde, som ingen tilflugt kan finde, da der intet sted gives, hvor så mange hundrede familier kan være. Den eneste trøst i nøden er, at vi har sommer, og at det i disse dage ikke regner, ellers ville det lidet, som er reddet fra ilden, ødelægges af vand — —.

*

Blot ovenstående lille udpluk af et brev giver os et levende indtryk af

den personlighed, som har skrevet det.

Man mærker det skarpt iagttagende blik, øvet gennem års forskergerning, evnen til at gengive det set i concise ord, en dyb medfølelse med dem, der lider ondt, og sidst, men ikke mindst

DET STOR

II. De orie

Ved de orientalske kirker forstår man alle de kirkesamfund, som i oldtiden lå øst for Adriaterhavet, hvad enten de lå inden for det romerske riges grænser eller uden for, i Persien, Armenien eller i Indien. Men da disse kirkesamfund har aflæggere, opstået dels ved missionering og dels ved udvandring, må man nu til de orientalske kirker også regne flere samfund i Amerika og Europa. Disse samfund er karakteristiske ved i ritus, tradition, koutumer og kirkeret at afvige fra, hvad vi er vant til i Vesteuropa.

De orientalske kirker falder i tre efterhånden dannede grupper: 1) Den nestorianske gruppe, der omfatter kirker i Mesopotamien, og på Malabarkysten i Indien. Disse kirker har udviklet sig uden for det romerske rige. I året 424 erklærede de deres uafhængighed på et koncil i Marhakta. Det var først senere, at de blev kættede ved i deres lære at oplage et kætteri, der var

Michelangelo's Rosenkrans

Fortalt for Børn

Italien er et vidunderligt Land, som I sikkert ofte har hørt Tale om. Vi Katolikker holder jo især af Hovedstaden, det gamle Rom med de herlige Kirker og Paladser og de mange, mange Kunstskatte. Thi der har Petri Efterfølgere, Paverne, boet i snart to Tusinde Aar. Det Sted, hvor den Helige Fader bor, hedder Vatikanet. Og der er der vel nok meget at se. Allerhelst vilde jeg tage jer alle sammen med i en Kæmpeslyver og saa — huj, af Sted over Alperne og ned til Rom. Og jeg tror, at I bagefter vilde sige: Saadan en dejlig Tur havde jeg aldrig nogensinde tænkt mig, ikke engang i Drømme!

I Pavens store Palads findes der et Kapel, som alle Romafarere altid besøger. Det er et meget stort Rum — slet ikke saadan noget, som naar I plejer at forestille jer et »Kapel«. Der er meget, meget højt til Loftet, og hvis I vil se Loftet, saa maa I enten sætte jer ned eller endnu bedre, lægge jer paa en af Bænkene for ikke at blive svimmel i Hovedet. Kapellet hedder det »sixtinske Kapel«. Her finder en hel Del kirkelige Fester Sted, hvor Paven selv plejer at være til Stede.

Hele Kapellet er smykket med vidunderlige Malerier, som I aldrig vil kunne se jer trætte paa, naar I engang — forhaabentlig — kommer til Rom. De fineste af disse Malerier er malet af en Maler, der hed Michelangelo. Han kunde male saa vidunderligt, at man næsten ikke skulde tro, at det var et Menneske, som havde malet disse Billeder. I næsten fem Aar arbejdede han med at male disse Billeder. Og det var et vældigt Arbejde. Da han malede Loftet, maatte han næsten hele Tiden ligge paa Ryggen oppe paa Stilladserne og male, og Malingen sprøjtede ham i Ansigtet hele Tiden. Og saa vilde han ikke have nogen til at forstyrre sig, medens han malede. Kun Paven maatte engang imellem kige ind til ham — ellers vilde han være alene med Vor Herre, til hvis Ære han malede det alt sammen.

Nede i Kapellet er der ogsaa Billeder af andre store Malere, men det man først ser, lige naar man kommer ind i Kapellet, er Væggen bag ved Højalteret: den er fyldt med eet eneste stort Billede, som Michelangelo har malet, og det kaldes for »Dommedag«. Hvis jeg skulde fortælle jer om alt herinde, saa blev jeg aldrig nogen sinde færdig.

Naar vi ser paa dette Billede af Dommedag, saa lægger vi først og fremmest Mærke til Vor Herre, som staar højt oppe i Midten af Billedet og dømmet alle Mennesker. Med en vældig Bevægelse fordømmer han de onde

med sin højre Haand, de styrter alle sammen ned i Afgrunden.

Naar man ser paa denne Kristusfigur, saa ved man med det samme, at det er ham, der er Herre og Dommer og at nu er den guddommelige Retfærdigheds Time kommet. Ved Siden af Vor Herre ser vi Jomfru Maria, hun sidder lidt ned. Armene har hun korslagt over sit Bryst i inderlig Bøn. Ogsaa hun sidder og kiger ned i det dybe, hvor de døde staar op af deres Grave; men hun ser til den Side, hvor de gode er. Hvis vi følger hendes Øjne, saa opdager vi noget meget mærkeligt. Langt nede paa Billedet ser vi to Mennesker, som med største Besvær klamrer sig til noget, som en af de salige rækker dem. Deres Ansigter er helt bange og dog er det samtidig ligesom om de venter paa noget, og deres Øjne ser op til Gudsmoder hele Tiden.

Det »noget«, som de begge klamrer sig til, er en Slags Kæde af en Masse runde Kugler. Det er slet ikke andet end en »Rosenkrans«.

Og hvad vil Michelangelo da fortælle os med dette? Han har i sit Liv malet saa mange Billeder af Jomfru Maria, og han har sikkert ogsaa holdt meget af hende. Han vidste ogsaa godt, hvor mægtig hun var til at redde alle dem, der holder af hende, og han vidste ogsaa, at der ikke er nogen anden Bøn, som binder os saa stærkt til vor himmelske Moder, som netop Rosenkransen gør. Maa ske har de to Mennesker, som vi ser blive hevet op, ikke været særlig fromme, de har maa-

en urokkelig forsynstro, forenet med en årvågen erkendelse af Guds tanke bag alt, hvad der sker.

Niels Stensens breve er lærerige. Der er megen visdom at hente i dem.

K. Pl.

SKISMA

iske Kirker

skabt af Nestorius¹). Disse kirker har haft stor udbredelse i VIII, IX, X århundrede men blev næsten tilintetgjort ved Tyrkernes fremtræng.

1) Han lærte, at der i Kristus var to personer, en guddommelig og en menneskelig, og at Gud bor i Mennesket Jesus, som i et Tempel. Det er ensbetydende med at ødelægge menneskeverdets mysterium.

2) Den monofysitiske gruppe, der omfatter kirker i Armenien, Syrien, Ægypten og Abyssinien samt enkelte mindre betydelige grupper. Disse kirker er dannet ved, at de i oldtiden optog et kætteri, som kaldes monofysitismen²). Efter en blomstringsperiode bukkede de under for Islam.

2) Læren om at Kristi menneskelige natur er opløst af den guddommelige. Dette ødelægger også menneskeverdel-sen.

3) De ortodokse kirker (kaldet ortodox, rettroende, i modsætning til de to

førstnævnte grupper, der havde antaget kætteri). Det er kirkerne i Grækenland, Rusland, Jugoslavien, Bulgarien o.s.v., altså dem vi kalder de »græsk-katholske« kirker. Det er specielt disse sidste kirker, vi behandler i denne artikelserie. I øvrigt er denne gruppe også så langt den overvejende.

Hvorfor har disse kirker skilt sig ud? Hvad er den egentlige baggrund for, at det lykkedes enkeltmænd at virkeliggøre et brud med Rom?

Man må holde sig for øje, at selve Romerriget kun kendte en forholdsvis kort periode, hvor det så ud som om de to ret forskellige dele: den græske og den latinske, skulle vokse sammen til en enhedskultur, nemlig ved omkring 250. Fra dette øjeblik vender strømmen atter og går fra søgen efter territorial og kulturel enhed til søgen efter politisk selvstændighed, kulturel isolation og religiøs væren-sig-selv-nok. Både de civilisationer, som Rom havde lagt ind under sit herrerømme i Ægypten, Palæstina, Syrien, Mesopotamien og Armenien og selve den græsk-romerske civilisation påvirkes varigt af disse kræfter. I den græsk-romerske verden er denne adspaltelse mest af politisk og kulturel art, men den kristne kirke, som er dannet af mennesker af dette miljø, er ude for en stærk belastning, og bruddet mellem de to dele af Romerriget får derved også en religiøs karakter. Politisk bliver bruddet mellem de to righalvdele definitivt år 395 ved oprettelsen

(fortsættelse Side 513)

ske gjort mange Fejl og var nu meget bange for Dommen. Men de havde dog bedt deres Rosenkrans!

De havde hele Livet igennem kommet med deres — »... bed for os Syndere, nu og i vor Dødstime ...«, havde fortrudt og bedt igen til Jomfru

Bønnens aandelige Magt (Udsnit af Michelangelo: „Dommedag“)

Maria, og nu bliver saa Rosenkransen, som de trolig har bedt, den frelsende Line, der hjælper dem op i Himlen. Jomfru Maria svigter nemlig ikke dem, der trolig har bedt til hende. Hun beder hele Tiden til sin Søn midt under den forfærdelige Dom — og sender dem saa en Engel med en Rosenkrans til Hjælp. Og saa bliver de virkelig reddet. Og snart staar de saa foran Gudsmoder, som de saa ofte har bedt Rosenkransen til. Og de vil blive ved med at sige hende Tak, fordi hun gav dem Rosenkransen i Haanden medens de gik hernede paa Jorden, saa at de kunde finde Vej op til Himlen.

Jeg tror, at Michelangelo har ment at det vilde gaa ham ligesaadan; ellers havde han vist ikke malet dette smukke Billede.

Og lad os saa huske det: naar jeg stadigvæk beder min Rosenkrans, saa vil den hjælpe mig til at komme i Himlen.

(Efter:

H. Moschner: Kinder-Rosenkranz).

Aarets

OFFERDAG

— dit Bidrag til Bispedømmets Økonomi!

Søndag 7. November.

J korte Træk -

Den Hellige Fader modtog i sidste Uge henimod 400 Deltagere i den internationale Kriminalpolitikongres, som har været afholdt i Rom (KNA).

10.000 Kinesere paa Øen Mauritius i det Indiske Ocean er gaaet over til den katolske Kirke. Det er over Halvdelen af Øens Indbyggere. Hovedfortjenesten for denne Massekonversion tilkommer Medlemmerne af Maria-Legionen, der har arbejdet blandt de emigrerede Kinesere (KNA).

Over tre Millioner Pilgrimme fra alle Verdenshjørner har i de forløbne Maaneder af indeværende Aar besøgt Lourdes. Af disse kom 25.000 pr. Fly. De franske Statsbaner har i 1954 sendt 700 Særtog til Lourdes (KNA).

Pave Pius XII og Præsident Eisenhower vil rette et Budskab til de 6 Millioner unge Katolikker, som deltager i den internationale katolske Ungdomsuge i de Forenede Stater i Dage 31. Oktober—7. November. Budskabet understreger den kristne Ungdoms Betydning for en fri Fremtid (KIPA).

Den hellige Maria Gorettis Morder, Alessandro Serenelli, var til Stede ved Helgenindens Moders Begravelse i forrige Uge (KIPA).

Med Assistance fra den amerikanske Bispekonference vil de Katolikker, der er fordrevet fra Nord-Indokina, oprette 10 Landsbyer i Nærheden af Saigon. Hver Landsby kommer til at huse 2500 fordrevne Katolikker og hver Familie faar en Hektar frugtbar Agerland. 90 % af Flygtingene er Katolikker (KNA).

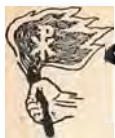
1 Erkebiskop, 1 Biskop, 29 Præster og 17 Ordenssøstre blev tilbage i Byen Hanoi sammen med de ca. 12.000 vietnamesiske Katolikker, som er blevet tilbage i Byen (KNA).

Universitetet i Dublin har i Anledning af sit 100-Aars Jubilæum bildt et Antal kendte Katolikker fra forskellige Lande Æresdoktortitler, deriblandt Biskop Fulton Sheen, New York, Præsidenten for den katolske Aktion i Italien, Professor Luigi Gedda og Astronomen Lemaitre (KNA).

Som et særligt Bidrag til Maria-Aaret har man paabegyndt Opførelsen af en ny Bebudelseskirke i Nazareth, Verdens ældste Maria-Helligdom. Den ny Kirkes Hovedskib vil komme til at ligge umiddelbart ovenover Bebudelsesgrotten (KNA).

»Sacra Romana Rota« — den romerske Kuries Domstol for Appellationssager — aabnede i sidste Uge sit ny Arbejdsaar med en højtidelig Gudstjeneste, som Pave Pius XII's Generalvikar, Erkebiskop van Lierde, celebrerede i det Paolinske Kapel. Samtlige Rotaens Medlemmer deltog i Gudstjenesten i deres Embedsdragter (KNA).

Vatikanstadens Postforvaltning udsender to Jubilæumsfrimærker i Anledning af 200-Aaret for Ophøjelsen af St. Franciskus-Basilikaen i Assisi til Patriarkalbasilika (KIPA).

VI BEDER ROSENKRANSEN — MEN HVORDAN?

Rosenkransen kan i din mund blive en af de mest kedelige bønner; den kan også være et fint udtryk for et ægte hjerteanliggende.

Rosenkransen kan, udefra set og misforstået, ligne en gudsbespottelse — — — men den kan også og bør stige op til Guds trone som tilbedelse i ånd og sandhed.

Rosenkransen kan gøres til åndløs ramse — — — men den kan og bør være en indre skuen af Guds åbenbarede sandhed.

Hvad er din rosenkransbøn?

Lever du med i de mysterier, som rosenkransen fører dig ind i? Tænk du ikke blot på dem, men føler du dig som levende med i dem? For du er faktisk i Vor Herres tanke og hjerte; for din skyld foregår det hele; for dig fødes Jesus, ofres Han i templet, genfindes Han o.s.v.; for dig lider Han; dig ser Han på fra sin herlighed i himlen. DU er med i hvert mysterium. Du bør derfor se at finde din plads i det og handle ud fra din anviste rolle — efter Marias forbillede — støttet af hendes forbøn, som du inderligt beder om »nu« ...

pater.

Nyt fra Øm

I de forløbne week-ends har flittige folk fra Århus og Horsens lagt et stort og beundringsværdigt arbejde i Ømborgen. Døre og vinduer er blevet malet, nye ruder sat i til erstatning for revnede, og sidst men ikke mindst: køkkenet er undergået en gennemgribende forandring. Terrazzogulv er støbt, et stort nyt komfur installeret, og nye og bedre borde sat op. Takket være vore kammeraters fritidsarbejde står Ømborgen nu parat til at modtage efterårsskolen.

Arbejdet med at fuldføre Ømbogen er imidlertid langt fra færdigt. Arbejdsledelsen har en lang ønskeseddel, og adskillige hundrede arbejdstimer skal endnu ofres. Det vil også blive gjort. Men selvom arbejdet udføres fuldstændig gratis, og selvom vi har modtaget forholdsvis store gaver og tilskud: der mangler penge.

Dine kammerater arbejder gratis i deres fritid. Hvad gør DU?

Du kan støtte arbejdet ved at købe DUK's obligationer i din klub.

Ugens samtale

— Du kan nu sige hvad du vil — det var nu lettere at komme til at tro på Gud for dem, der levede i Palæstina på Jesu tid.

— Måske nok, men alligevel ...

— Jo, for de kunne jo se de mirakler, som Jesus udførte, mener jeg.

— Sandt nok, men Gud lader dog stadig mirakler ske, blandt andet netop for at gøre det lettere for os at komme til at tro på Ham.

— Det var meget! Kan du måske nævne mig bare eet eneste eksempel på et sådant mirakkel fra den nyere tid?

— Ja, jeg kunne såmænd nævne mange. Men da vi nu er i oktober måned, lad mig så nævne sol-underet i Fatima i Portugal.

— Hvad var det for noget?

— Det foregik den 13. oktober 1917, og der skete blandt andet det mærkværdige, at solen rev sig løs fra sin sædvanlige plads på himlen og styrte-ede ned mod jorden. Den standsede dog heldigvis midt i faldet og vendte tilbage til sin plads.

— Hvor i alverden har du dog den skrone fra??

— Fra en af de ca. 70.000 mennesker, som stod og så på det!

— Tror du nu ikke, at de var hypnotiserede?

— Nej, det er helt umuligt. Man kan simpelthen ikke hypnotisere så mange mennesker på een gang.

— Jamen så må det kunne forklares ved masse-suggestion?

— Nej, det er også udelukket. Der var nemlig ingen, der havde fortalt dem, hvad de ville få at se.

— Betyder det da noget?

— Ja, i høj grad. Hvis man vil sugere folk til at tro, at de oplever noget, må man først fortælle dem, hvad de skal »opleve«. Og alligevel så alle de mange tusinde mennesker i Fatima det samme.

— Kan det så ikke have været et bedrag?

— Nej, nej. Der var mange mennesker tilstede, som kun var kommet i håb om at kunne afsløre det hele som et svindelnummer. Men ingen fandt noget galt.

— Jamen det kan nu alligevel ikke være sandt. For hvis solen havde nærmet sig jorden, sådan som du fortæller, ville der være sket de forfærdeligste ulykker.

— Hov stop, du glemmer helt, at Gud er almægtig, og at Han let kan sætte naturlovene ud af kraft.

— Jamen alligevel ...

— Puha! Du er nøjagtig ligeså utålelig som farisæerne. De ville heller ikke tro. De så Jesus udføre det ene store mirakkel efter det andet; men det måtte ikke være sandt.

— Hm. Sig mig: er miraklet i Fatima et dogme?

— Nej, det er det ikke. Men når hele kirken med paven i spidsen tror på det, så kan vi i Danmark også roligt gøre det!

Husk sedlen

K.U.K. Lyngby: lø 23. ds. kl. 20 foredrag af pastor Samuelsen. Sø 31. ds. se nedenfor om Krist Konges Fest.

K.U.K. Stenosgade: lø. d. 23. ds. kl. 20 fortæller bibliotekar frk. Møldrup om »Gensyn med Brightset«.

Hver aften kl. 20 åbent hus, hvor også medlemmer fra andre klubber er velkomne.

Horsens: ons. d. 27. ds. kl. 20 møde hos Monsignore.

D.U.K.'s vinterskole: sø. d. 24. ds. kl. 8 på Sct. Josephs Skole, Østerbro-gade 7 D. Emne: trosliv.

Krist Konges Fest: fællesarrangement for Storkøbenhavn. Kl. 7.55 levitmesse i Sct. Ansgars Kirke i Bredgade. Celebrant: pater Wolfisberg, S. J.

Bemærk tidspunktet: kl. 7.55. Derefter morgenmad hos søstrene, medbring selv »klemmer«. Kl. 11 foredrag af pastor Højbo om »Den »græske kirke«. Kl. 19.30: K.U.K.-fest i Lyngby, hver klub møder med sin underholdning. Forhåbentlig optræden af kgl. skuespiller Palle Huld. Dans til kl. 23. Billetter á kr. 2,00 i din klub.

Hvis du savner mødeprogrammet fra din egen klub, må du påtale det overfor bestyrelsen. Redaktionen har indrykket alle hidtil modtagne møde meddelelser.

Bestræb dig for at være tålmodig ved at bære over med andres fejl og skrøbeligheder, for også du har meget, som andre må tåle hos dig. Og du, der end ikke kan gøre dig selv til et sådant menneske, som du gerne vil være, hvorledes kan du vente, at andre skal være efter dit ønske? Vi vil gerne, at andre skal være fuldkomne, men vore egne fejl retter vi ikke.
(Fra »Kristi Efterfølgelse«)

MARIALAMPER

Olielamper med rødt glas haves nu i tre forskellige størrelser op typer:

Lille størrelse, kædeophæng kr. 11,00
Stor størrelse, kædeophæng kr. 12,00
Buet glas, stor, kædeophæng kr. 12,00
Lille størrelse, stålampe ... kr. 11,00
Stor størrelse, stålampe ... kr. 12,00
Buet glas, stor, stålampe ... kr. 12,00
Store og små røde glas pr. stk. kr. 6,00 og kr. 5,00.

Flydevæger til olielamper

Lille æske kr. 0,50
Mellem-størrelse, oval kr. 1,30
Stor størrelse til kirker kr. 2,60

Lampeolie

som er beregnet på ovenstående væger.
Pr. liter kr. 4,70 (med flaske kr. 5,20).

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.
Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.
Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE
Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**
Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8. Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle. Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompani

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

DET STORE SKISMA

(fortsat fra side 511)

af to riger; kulturelt set er bruddet definitivt i 7 århundreder, da germanerne for alvor sætter sig fast på bredderne af det vestlige Middelhav, araberne på det østlige, og da tilmed Byzants orientaliserer sig mere og mere; religiøst set varer isolationstendensen længere, før den endelig overvinder den enhedsdannende kraft i kirken; først kommer vanskeligheder ved at forstå hinanden, så indifferen- ce og til slut fjendskab, navnlig fra korstogstiden at regne (hvad man ikke kan fortænke grækerne i, når man ved, hvordan latinerne opførte sig!).

I begge halvdele af den romerske verden har der indenfor disses grænser været en enhedsbevægelse i gang, men denne har udviklet sig helt forskellig i de to rigsdele. I det østromerske rige forblev den kejserlige magt stærk, og den hellenistiske kultur fortsatte uden brud over i den byzantinske. For at bevare sin enhed reagerede riget mod alle opløsende kræfter ved at koncentrere politiske, religiøse, og kulturelle elementer af græsk-byzantinsk oprindelse under lydighed mod kejseren, der stod som ga-

rant for riget, kulturen og religionens fortsatte beståen.

I det vestromerske rige derimod, bliver kejseren hurtigt sat ud af spillet, og ved germanernes indtrængen kommer det til en almindelig politisk, kulturel og religiøs forvirring. Det er først i middelalderen, at Vesteuropa påny finder sin enhed: kulturelt og religiøst, og det var da ikke staten, men kirken, der blev centrum. Politisk forbliver Vesteuropa indtil denne dag delt.

I Østriget sker der, alt eftersom det byzantinske rige søndres, en række kirkedannelser. Således er den religiøse enhed sprængt efter de samme brudlinier som den politiske. Mest voldsomt er denne sprængning foregået mellem Byzants og de dele af riget, som ikke oprindeligt havde græsk kultur; de syriske, ægyptiske og mesopotamiske dele.

Hvad der øger det tragiske i situationen mellem øst og vest er, at netop da den antikke kristne verden begynder at gå i opløsning, foretager den kristne verden en af sine største erobringer: slaverne. Efter en dramatisk historie går hovedparten af dem ind i striden på Byzants side. Næppe var den slaviske verden blevet kristen, før Konstantinopel faldt for tyrkerne

(1453), og de græske kirkers åndelige centrum blev flyttet til Moskva, hvorved isolationen blev om muligt endnu større.

Dette er stort set udviklingen, som den har været indtil vore dage. Kirkerne lever i hver sin verden, og kristne står uforstående overfor hinanden. Men vi må ikke glemme, at disse kirkers historie gennem 5 århundreder er skrevet med blod: Først tyrkeråget og nu i den seneste menneskealder kommunistforfølgelsen. Disse kirker forekommer ofte en vesteuropæer at være stagneret, og de kan virke uendeligt primitivt. Men man må passe på ikke at dømme uretfærdigt og overfladisk. Århundreder igennem har disse kirker, uophørligt, men uden at overgive sig, været den kristne verdens bastion. De har derved frelst den romerske kirke og den vesterlandske kristenhed fra undergang. De har trods alt bevaret den kristne tro intakt, selv om mange af dem kun sent har modtaget den. De har bevaret en ånd som fædrenes i de store århundreder: 4. og 5. årh. De har bevaret den oldkristne kirkes opstandesglæde, og endelig må vi ikke glemme, at de har skænket kirken legioner af martyrer, bekendere og mystikere.

Dalland, Højbo og Høltzer.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

214. S.*) 20. Søndag e. Pinse (741—(grøn) 72); 2. Bøn: Ærkeengelen St. Raphael (1118); 3. Bøn: Om Troens Udbredelse (Søndagsmessebog Nr. 129); Præf. (521); sidste Evang.: Festens (1120).
25. M. † St. Chrysanthus og St. Daria (rød) (1121); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
26. Ti. † St. Evaristus (1122); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn; 3. Bøn: Efter frit Valg; Apostlenes Præf. (524).
27. O. Vigilie til St. Simon og St. (violet) Judas (1122); 2. Bøn: Godsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
28. T. St. Simon og St. Judas, Apost- (rød) le (1124—120); Præf. (524).
29. F. † Feria (741—72); uden Gloria (grøn) og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
30. L. Vigilie til Alle Helgen (anti- (violet) ciperet) (1127); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller for Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
31. S. KRIST KONGES FEST (1130 (hvid) —121).

*) Søndag den 24. Oktober — *Missions søndag* — afholdes i alle Kirker og Kapeller *Kollekt for Troens Udbredelse*.

Katolsk Aftenskole. Tirsdag d. 26. oktober kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin o.p. taler om: Skabningerne og deres skaber. Meningen med livet. Praktiske konsekvenser i vort daglige liv.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Løders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Højrup 3385 og 7842. Ordrup 1178

Katolske Menighedsplejer

Julemarked

holdes 5. december i St. Knuds Skoles lokaler.

Alle Danmarks katolikker bedes interessere sig for dette marked. Det er nemlig af afgørende betydning for Katolske Menighedsplejers virke i det kommende år, om dette marked opnår en god høst. Vort kontor i Bredgade er dagligt åbent for alle, der trænger til bistand i sociale anliggender. Men leje af lokalet, opvarmning, løn til personalet og m. m. beløber sig årligt til ca. 20.000 kr. I det mindste halvdelen af denne sum er det markedets opgave at skaffe til veje. Dette kan kun lade sig gøre, om der præsteres en solid indsats for markedet både i Københavns og Provinsens menigheder. Man bedes ikke mindst være aktiv med det vigtige salg af den store lodseddel. — Husk, at *Katolske Menighedsplejer repræsenterer kirkens sociale arbejde i Danmark!*

Alle gaver og bidrag bedes sendt til Katolske Menighedsplejers kontor, Bredgade 69, st., o. g. *Komiteen*.

Academicum Catholicum

Lørdag d. 30. okt.—søndag d. 31. okt.: *Week-end møde i Odense*. Ved ankomsten til Odense ca. kl. 19 fælles spisning, derefter aftenmøde hos overlærer Hafstrøm. Her vil pater J.-M. Raulin, O.P., tale om »De moderne strømninger i kirken idag«.

Der arrangeres overnatning hos søstre. Næste morgen Krist Kongefest-messe kl. 9; derefter fælles morgenmad, besøg i Sankt Knuds kirke m. m.; fælles middag ca. kl. 13. Om eftermiddagen er der åbent hus hos civilingeniør Erling Bache, Poul Møllersvej 27. Her vil cand. mag. Ellen Nielsen fortælle om »La vie nouvelle«, den katolske familiegruppebevægelse i Frankrig. Tilbage i København ca. kl. 22,30.

Deltagere fra Storkøbenhavn bedes

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

melde sig til sekretæren (FA 2718), der vil orientere om rejsemuligheder; fra provinsen bedes deltagere melde sig til overlærer Hafstrøm, Benedikts-gade 5, Odense. Telefon Odense 4530.

Gymnasiastgruppen, hvortil alle gymnasiaster er velkomne, mødes til samtale om religiøse emner med pater Bjørn Højbo torsdag d. 28. okt. kl. 15 på Hofmannsminde, Valby Langgade 117 A.

Den litterære studiegruppe under ledelse af pater J.-M. Raulin, O.P., har sit første møde onsdag d. 27. okt. kl. 20 i Niels Steensens Bibliotek, Bredgade 65 A. Deltagerne bedes have læst Sigrid Undsets: »Ida Elisabeth« forinden. Alle interesserede — også udenfor A.C.'s rækker — kan deltage efter forud at have tilmeldt sig til sekretæren (Fa. 2718).

De københavnske fællesandagter i november afholdes i år i St. Annæ kirke på Amager. Der bliver i år kun tale om tre: Søndagene 7., 14. og 21. og altid kl. 17. Pater Roos s.j. har valgt at svare på spørgsmålet: *Hvorpå bygger den katolske Mariadyrkelse?* med tre prædikener 1) Maria i Herrens liv. 2) Maria i Kirkens liv. 3) Maria i den kristnes liv. Det fremhæves udtrykkeligt, at også ikke katolikker er velkomne. Og så fristes man til at gøre opmærksom på, at mange københavnske katolikker aldrig har været i den smukke og imponerende St. Annæ kirke. Der er slet ikke så lidt at se derude: Kunstmaler Wils nye højalter, den mandige St. Josefs statue af billedhugger Aksel Theilmann, der også har skåret lysekronerne. Kirken ligger ikke så langt væk, som man tror med de to sporvognslinjer 2 og 13. Måske kunne nogle få som ekstraoplevelse en tur over den nye Langebro?
K. G.-H.

VALD. FOERSOM
AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310
ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

HUSK DERES ABONNEMENT

PAA UGEBLADET (5 Kr. Kvartalet)

Holbæk		MADS JENSEN URMAGER - GULDSEMED Ahlgade 17, Tlf. 102 Leverandør til De katolske institutioner
Kaffe saa Rs. Petersen Guldborghus . Tlf. 1081 Leverandør til de katolske institutioner	<i>All i Bandager & Sygeplejeartikler</i> Holbæk Materialhandel Telefon 32 Kaj Andersen Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Kaffe . Chokolade . Conserves køber De bedst hos Laur. Kristoffersen Smedlundsgade 42, Telf. 550
Axel Smith EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER Smedlundsgade 1 . Telf 138 Leverandør til de katolske Institutioner	E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	Stort Udvalg i Chokolade og Bolsjer Tico Børge Jørgensen Tidemansvej 26 Telefon 622
A. P. Pedersen Murermester Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted Rasmussen & Nielsen Telefon 1039	Kolonial - billigst med det bedste Viktualie Manufaktur Isenkram Holbæk Brugsforening Telefon 10 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital
Holbæk Mejeri A-s Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-s Arbejdernes Fællesbageri Bedste Brødsted Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen statsaut. Installationsforretning Elektrisk Lyn og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed
Odense		Knud V. Mørk Friseurmester Jagtvej 29 Barber ved Sct. Josephs Hospital.
GØR DERES INDKØB AF: Frugt - Grønt - Blomster i Kultur A. KRISTENSEN . JAO'VEJ 1 . TELFFON 3859		Marlo Joensen & Bent Ellekjær Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443 Udlører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem
N. O. NIELSEN Skomagermester 1. Kl.s Reparationer Hjallesvej 12 Leverandør til De katolske institutioner	Kør med TAXA TELEFON 4700	GØR DERES INDKØB I Blomsterforretningen »SARA« Hjallesvej 10, Telefon 5154
Chr. Ingemann Olesen Gas- og Vandmester Bjerregårdsvej 7, Tlf. 13561 Udlører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem	<i>Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber Vin og Spirituosa</i> Knud Rasmussen Hjallesvej 6, Telf. 6184	Varehuset Skjolden Overgade 21 - Tlf. 955 Lev. til de katolske Institutioner
Sophus Larsen & Søn 1. Kl.s Kod og Paulø Albanigade 39 . Telefon 4895 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Axel Emil Hansen TØMRERMESTER Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534 Udlører Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem	Gør Deres indkøb af brød, kager m.m. I LYON v. E. Christensen Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Fuldkommen Aflad for Rosenkransbøn

»Osservatore Romano« — Vatikans officielle Blad — offentliggjorde i Tirsdags et Dekret ifølge hvilket Pave Pius XII tilstaar enhver, som beder Rosenkransen i Familiens Skød, en fuldkommen Aflad paa de vanlige Betingelser. Denne fuldkomme Aflad kan vindes hver Lørdag, paa to andre Dage i Ugens Løb samt paa forskellige Mariafestdage (KNA).

Tre ny Saligkaaringer

Inden Maria-Aaret rinder ud vil der blive foretaget endnu tre Saligkaaringer i St. Peter: 7. November saligkaares Søster Assunta Pallotta, som tilhørte Missionsfranciskanerindernes Kongregation og døde i Kina i 1905, og 21. November Franskmanden Martino Moye, som grundlagde »Søstrene af den guddommelige Forsyn«s Kongregation og døde i Trier i 1793. Aarets sidste Saligkaaring finder Sted 5. December: Benediktinerpateren Placido Riccardi, som døde i San Paolo i Rom i 1915 (KNA).

Efter Triest-Overenskomsten:

Kirken bekymret for Udviklingen i B-Zonen

I katolske Kredse i Triest erklærer man, at Kirken ikke finder nogen særlig Anledning til at stemme med i Glædeskoret over Afgørelsen med Hensyn til Triest, eftersom der i B-Zonen, som forbliver under jugoslavisk (kommunistisk) Herredømme, ikke er Udsigt til en Bedring i den kirkelige Situation. Hele det tidligere fri Territorium Triest, der nu er opdelt mellem Jugoslavien og Italien, hører under Biskop Anton Santins Jurisdiktion, der omfatter de forenede Dioceses Triest og Capodistria. Det har allerede i længere Tid været umuligt for Mgr. Santin at besøge de Sogne, der ligger indenfor det jugoslaviske Omraade.

Biskop Santin giver Udtryk for sin Skuffelse over, at det religiøse Problem ikke har været Genstand for tilstrækkelig Behandling under de langvarige Drøftelser til Regulering af Trist-Spørgsmaalet. Ganske vist forudser — og kræver — Memorandum'et formelt Bevarelse af Samvittighedsfriheden, men enhver, som kender til de kommunistiske Metoder, maa nære berettiget Bekymring for at dette Begreb bliver fortolket af den jugoslaviske Regering paa den »sædvanlige« Maade. I bedste Fald, erklæres det i katolske Kredse, vil man formentlig indrømme Retten til, at der bliver læst Messe, medens Udøvelsen af enhver anden religiøs Virksomhed saasom Prædiken, Ungdomsarbejde m. v. vil blive indskrænket, og eventuelt helt forbudt (KIPA).

URBI ET ORBI

Død i Fangelejr

To unge belgiske Præster, Patrene Eugene Kunsch og Joseph Bruneau, er — efter hvad der nu foreligger Meddelelse om — afgaaet ved Døden i en Fangelejr i Nord-Vietnam. P. Kunsch døde i Oktober 1953 og P. Bruneau i Juni i Aar. Under Fangenskabets var de begge lænket ved Hænder og Fødder. De døde af Udmattelse og Underernæring. Det meddeles endvidere, at tre vietnamesiske Præster fra Vikariatet Buachu og en fra Bac-Ninh er døde i andre kommunistiske Lejre og to andre vietnamesiske Præster er blevet henrettet af Vietminh'erne (KNA).

Spionerede ikke godt nok ved Katolikkongressen i Fulda

En Funktionær fra et af de østtyske CDU har søgt Asyl i Vest-Berlin med den Motivering, at han frygtede Forfølgelse fra Sovjetzonenmyndighedernes Side, idet han ikke paa tilfredsstillende Maade havde udført den ham tildelte Opgave at fungere som Spion blandt Deltagerne i Katolikkongressen i Fulda (KNA).

Skibs-Daab i Stockholm

En under vore nordlige Himmelstrøg sjælden Begivenhed fandt for nylig Sted i Stockholm, hvor en katolsk Gejstlig »døbte« en Baad, som var blevet bygget paa et svensk Værft til et brasiliansk Rederi.

Kardinal Wyszinski sidder fængslet i Østpreussen

Den polske Primas, Kardinal Wyszinski, der blev arresteret for et Aar siden, opholder sig ikke — saaledes som det hævdes af Kommunisterne — i et Kloster, men derimod i Fængslet i Heilsberg i Østpreussen. Dette beretter en højtstaaende Embedsmand fra den polske Sikkerhedstjeneste, Joseph Swaitlo, ved en Pressekonference i Washington. Swaitlo var, inden han flygtede fra Polen, Vicechef for »Sektion 10« i det polske Ministerium for den offentlige Sikkerhed, der har Ansvaret for Beskyttelsen af det polske Kommunistparti og den polske Regering overfor Sammensværgelser i Polen. Den polske Kardinals Opholdsstet er hidindtil blevet strengt hemmeligholdt af de polske Myndigheder.

Arrestationsbølgen mod de katolske Geistlige i Polen fortsætter med uformindsket Styrke, erklærer Swaitlo. Fængslerne er overfyldt. Den polske Regering udfører blindt enhver Ordre, som kommer fra Moskva. Alle vigtigere Beslutninger, som f. Eks. Valgsvindelen i Januar 1947 samt Likvideringen af Oppositionsgrupperne, bliver planlagt og afgjort i Moskva (KNA).

Polske Ka'olikker - levende Martyrer

Engelsk Labourmedlem om sin Rejse i Polen

»Den katolske Kirke er og bliver Frihedens Hovedbolværk i Polen«, erklærer det engelske Labour-Medlem Desmond Donnelly, som efter Indbydelse af den kommunistiske polske Regering har været paa et to Ugers Besøg i Polen. Donnelly er ikke Katolik. Han udtrykte sin allerstørste Beundring for de »levende Martyrer« i det kommunistisk regerede katolske Land. Til Trods for, at de engelske Parlamentsmedlemmer under hele Opholdet i Polen var overvaaget af det hemmelige polske Politi, havde de dog alligevel Lejlighed til — erklærer Donnelly — at lægge Mærke til den polske Befolknings Heltemod. »Søndagsgudstjenesterne er — saa vidt jeg har kunnet bemærke — stadig overfyldt, og Ungdommen tager ivrigt Del i det religiøse Liv«. Donnelly beretter endvidere, at rundt regnet 70.000 Troende deltog i Indvielsen af en ny Kirke i Warszawa. »Hvis jeg havde været Katolik — udtaler det engelske Parlamentsmedlem — saa vilde jeg være vendt hjem til Vesteuropa med en stolt Følelse«. Adskillige polske Præster og Lægfolk er virkelig »levende Martyrer« (KNA).

Af Kirkefædrenes Historie

Alle Helgen - Alle Sjæle

Skoleindvielse i Kgs. Lyngby
og paa Østerbro

Proklamationen af den
ny Maria-Fest

»Bedre Kristne - færre
Kommunister«

Der skrives og tales med god Grund en hel Del for Tiden om moderne Børns uheldige Smag for Tegneserier, specielt af den mere grovkornede og totalt taabelige art. Fornuftige Mennesker synes enige om, at man ikke skal bekæmpe Tendensen ved Forbud mod disse Seriers Fremkomst her i Landet, men at Kræfterne skal sættes ind paa at fremskaffe god Børnelitteratur og at gøre den saa indbydende som muligt samt systematisk at gøre et Arbejde for at hjælpe Børnene til

Børnebibliotekets tomme Hylder

at vænne sig til at læse dette gode.

Vi Katolikker bør i vore Skoler være med i dette Arbejde. Vi ved jo særdeles vel, at vore Børn ganske som alle andre griber efter de fjollede Serierhæfter og i hvert Fald har det

Minus ud af det, at de afvænnedes med rigtig Læsning. Men vi har en yderligere Opgave, som faktisk vil stille ganske overordentlig store Krav, om den skal løses.

For katolske Børn er det ikke nok, at de vænnes til at læse og glæde sig over almindelige, lodige Børnebøger. *Det er nødvendigt, at der blandt disse gode Sager ogsaa er katolske Børnebøger.* Det er svært nok at være Katolik i et Land, hvor vi er et ganske lille Mindretal. Det Milieu, vi bevæger os i, kan daarligt undgaa at øve sin Paa-virkning. Hvis nu hele den Verden, vore Børn gennem deres Læsning intet lever med i, synes ganske blottet for Katolicisme, bliver det let i endnu højere Grad en Fristelse for Børnene at betragte deres Hjemts katolske Kristendom som en løjerlig Særopfattelse uden rigtig Kontakt med Livet iøvrigt. Omvendt vil en værdifuld og fængslende Bogbestand af katolsk Børnelitteratur kunne hjælpe Hjem og Skole overordentligt i Kampen mod det fremmede Milieu.

Men hvad har vi at byde paa? Saa godt som intet. Vi har megen katolsk Litteratur, men ligesom denne — hvad vi ofte har maattet beklage — ofte ikke tager fornødne folkelige Hensyn, kan man roligt paastaa, at Børnene glemmer vi konstant. Vi har et Par Børnebøger. Vi har maaske et Par Restoplag af Børnebøger, som er trykt for mange Aar siden og ikke præsenterer sig synderligt indbydende for de unge Læsere. Det hele er simpelthen saa nær ved at være absolut intet, at man skulde tro det umuligt.

Vi har ca. 3000 Børn, der gaar i Skole i vore katolske Skoler Landet over. Disse Skoler vil være mere end villige til at gøre en betydelig Indsats for katolske Børnebøger af god Kvalitet. Der skulle ikke være det mindste at betænke sig paa. De Herrer Forfattere og Forlæggere være hermed opfordret til en Indsats for hvilken de vil være sikre paa Børnernes, Skolernes og Hjemmernes Taknemlighed.

KRIST KONGE
(Se Side 519)

Grønby's Bogbinderi*Alt i Bogindbinding udføres*

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

KJBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

tlf. 755 & 5102

HORSENS

tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
 Immaculata Kirken, København, Sct Mariæ Kirke, Aalborg,
 Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
 Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

Støt Annoncørerne**FYENS DISCONTO KASSE**

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS*Orgelbyggeri*

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnævej 23 . Telefon Bella 2127

Åbenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne*Gaa til***Rønne Boghandel***alt i religiøs litteratur*

ST. TORV 13 . TELF. 453

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kianse, Frugt og Grønsager**Manufaktur, Herrelinger!**
Det bedste Sengeudstyr**Aage Jørgensen** sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske Institutioner

WILLY LINDBERG*autoriseret Elektro installatør*

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligkister**H. C. RIDDESBORG***1. Kl. Kød og Paalæg*

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

*Gaa til Urmagerforretningen***BALANCEN****H. P. Westh . Stumpegade 1****Akts. Bornholms****Kul-Import**

L . Torv-TH. 132

Leverandør til de katolske Institutioner

KRIST KONGE

(Til Billedet paa Forsiden)

Det var Troen paa »den sejrende Kristus«, der fik Billedskæreren til at fæstne Kongekronen paa det Krucifiks, der nu findes i Nationalmuseet i København og som slammer fra Tirstrup, en af de skønneste Kristusfremstillinger fra den tidlige danske Midaldertid.

Kongekronen — Tegnet paa Kongemagten. Faa Timer førend han naglede til Korsets Træ havde han staaet foran Pilatus, og klart og tydeligt udtalt sit: »Ja, jeg er en Konge«. Men »mit Rige er ikke af denne Verden«. Der har eksisteret saa mange Konger her paa Jorden. Mægtige Konger. Historien lærer os om dem. Men hvor er de blevet af? Hvor er deres Magt? Hvor er deres Riger? De er forgaet — men den Korsfæstede lever. Glorrig stod han op fra de døde, fo'r op til Himlen, og Faderen gav ham, Menneskesønnen, Herligheden og Magten over Himmel og Jord.

*

Den hellige Johannes, som i sin hemmelige Aabenbaring har faaet Lov at skue et Glimt af Guds Hemmelighed, han har set ham i hans Forklarelse. Han siger:

»Jeg saa syv Guldysestager og midt imellem de syv Guldysestager en, der lignede en Menneskesøn, klædt i en fodsid Dragt og med et gyldent Bælte om Brystet. Hans Hoved og Haar var hvidt som hvid Uld, som Sne; hans Øjne som flammende Ild; hans Fødder som af Malm, gjort glødende i Smelteovnen. Hans Stemme var som mange Vandes Brusen. — — — Hans Ansigt var som Solen, naar den straalte i sin fulde Kraft. Ved Synet af ham faldt jeg som død ned for hans Fødder. Han lagde sin højre Haand paa mig og sagde: »Vær ikke bange! Jeg er den Første og den Sidste og den Levende. Jeg var død, men se, jeg lever i al Evighed.«

Saaledes vil han engang komme til Dommen. Og alle, alle de, der troede sig mægtigere end han, de skal underkaste sig ham. Men endnu er hans Rige skjult for os. Dog er det allerede begyndt. Overalt, hvor Mennesker elsker Kristus, der er hans Rige. Overalt, hvor de lider med ham, der er hans Rige. Overalt, hvor Mennesker

bekender sig til ham, der er hans Rige.

*

Krist Konges Fest

31. Oktober 1954

HVEM ER KRISTUS?

(Kol. 1, 12-20)

Spørger De idag en Skoledreng, om han kender Gunnar Nu-Hansen eller Knud Lundberg, saa vil De kunne faa en endeløs Beretning om den paagældendes Fortjenester og Indsats. Og spørger De en voksen om Audrey Hepburn eller en anden Filmsskuespillerinde, da vil det næppe heller mangle paa Svar. Men spørger vi: »Hvem er Kristus?«, saa vil der som oftest indtræde en tilbageholdende Tavshed, selv blandt saadanne, som bærer Kristennavn. Adskillige kristne vil staa ganske raadville overfor dette Spørgsmaal eller muligvis med en udeltagende Gestus henvise til en Præst. Af den Grund har de faktisk ikke Krav paa at blive kaldt for »rigtige kristne«, men højst for Troende eller slet og ret »anstændige Mennesker«, som ikke kender Kristus og ikke aner, hvad de skal sige om ham.

Helt anderledes med den hellige Paulus i Festdagens Epistel! Han kan næsten ikke vente til Kristus kommer paa Tale. Med en Iver, der er inspireret af Kærlighed, skildrer han Kristus — han ser tilbage, han ser frem, han ser op til Gud, han ser ind i Verdensaltet og ind i Menneskehjertet, og overalt finder han og forkynder han Kristus. Kristus er hans eet og alt, omkring ham kredser al hans Tænken, Gøren og Laden. Hos den hellige Paulus kan vi lære at være kristne.

Kristus er »Guds elskede Søn, den usynlige Guds Billede, født før al Skabning«. Kristus er den førstefødte, den enbaarne, den elskelige Søn. I ham har Gud personificeret sit Væsens Fylde saa fuldkomment, at Sønnen er blevet Faderen lig, er blevet hans Billede. Derfor ser man ogsaa Faderen, den usynlige Gud, naar man ser Kristus.

Ved Kristus blev »alt skabt i Himlene og paa Jorden — — — alt er skabt ved ham og i ham, og han selv er før alle, og alle Ting bestaar i ham«. Kristus er Verdensaltets Nøgleskikkelse, altsaa ikke blot Menneskeverdens. End ikke Atomforskningen vil kunne udforske Skabningens inderste Kerne — det kan kun Teologien og Bønnen. Den, der kender Kristus, ved mere om Sammenhængen i og Meningen med Verdensaltet end en vantro Videnskabsmand. Kristus hører med andre Ord ogsaa hjemme indenfor Fysikken og Astronomien — og ikke blot i »Religionen«. Husker Videnskabens Verden dette? Kristi Herredømme er ikke baseret paa Adel eller Valg eller Penge. Han hersker, fordi han holder alt i sin Haand fra Begyndelsen af, hans Herredømme over Menneskeverdenen beror paa hans kosmiske Betydning og Magt. Han er »Encherskeren« — og derfor er alle Forsøg paa at omstyrte hans Kongedømme saa komplet latterlige.

»Han er Legemets (mystiske) Hoved, det vil sige Kirkens; han er Begyndelsen (til en ny Verden), den førstefødte af de fra Døden opstandne.« Ved sin Opstandelse blev han den første, er fra at være henfalden til Døden — den Død, der kendetegner de første Skabninger efter Syndefaldet — er henfaldet til et evigt Liv. Med ham begynder Dødens Overvinderes Slægtled. Kristus er ikke blevet »sig selv nok« (saaledes som det er mange kristnes Ideal idag!), men har skænket den dødviede Menneskeslægt et Livets og de levendes Fællesskab, en Kirke. De tilhører ham. Han hersker i dem, akkurat som Hovedet hersker over Lemmerne, paa en saadan Maade, at det ikke ødelægger Lemmernes Aktivitet, men derimod tager disse i sin Tjeneste.

»Saaledes skulde han i alt have Forrangen«, i den første og i den anden Skabning, i Verden og i Kirken. Naturen og Overnaturen er forbundet med hinanden i en Slags Personalunion i Kristus og kan ikke mere skilles (eller endnu mindre sættes op mod hinanden). Tro og Viden, Teologi og Filosofi, Kirke og Stat er forbundet med hinanden, henvist til hinanden, afstemt efter hinanden.

Kristus har tænkt sit Herredømme som et stort anlæg Forsoningsværk. Han har imidlertid ikke skabt det med Overenskomster og Pagter, men gennem personlig Indsats, med Blodsudgydelsen paa Korset. Det var Prisen for den Fred, som han bragte. Paa denne Maade har han paany forsonet alt med Gud, alt i Himlen og paa Jorden. I ham har vi Forløsning og Tilgivelse. Fra da af betyder det at være Konge: at være Forsoner og at give sig selv hen for sine Undersaatter. Saa dan bør det sig for de Kristne, der lever i Kristi Kongerige.

Sognepræsten.

ST. IRENÆUS

Vi ved ikke nøjagtig Besked med, hvordan Kristendommen kom til Frankrig (Gallien). Det synes dog sikkert, at Troen var blevet prædikeret paa fransk Grund før Aar 100. Muligvis Aposteldisciple naaede til den franske Middelhavskyst og til Rhonedalen. Paa de Kanter fandtes der dengang baade græske og syriske Kolonier, hvor Kristendommen antagelig vandt sine første Tilhængere, men den bredte sig snart ogsaa blandt den indfødte galliske Befolkning.

De kristne galliske Menigheder træder frem i Historiens Lys i Aaret 177 og det er karakteristisk nok en Forfølgelse, Historien melder om. Der havde længe været Vrede blandt Hedningerne over den kristne Menighed i Lyon. Og denne Vrede brød ud i lys Lue Dagen før d. 1. August, Aarsdagen for Indvielsen af det Alter, som var rejst til Ære for Rom og Augustus. En Tribun, der stod i Spidsen for den XIII Kohorte, støttede Byens Øvrighed og en Del Kristne blev fængslet. Under Retssagen beskyldtes de for de kendte Forbrydelser, Fortæring af Menneskekød ved hemmelige Møder, Barnemord og seksuel Unatur. Kejser Marcus Aurelius gav paa Forespørgsel det sædvanlige Svar, at man skulle dræbe dem, der bekendte sig som Kristne og ikke vilde fornægte deres Tro. Og saaledes skete det.

Selv i Fængslet tænkte disse Kristne paa Troens Udbredelse og skrev Bre-

ve til bl. a. Frygierne, som de havde Forbindelse med, saavel som til Pave Eleuterius. Disse sidste blev overrakt Paven af en Præst fra Lyon ved Navn Irenæus. Og da Pontinus, Lyons gamle Biskop, sammen med de andre fængslede havde lidt Martyr døden, blev denne Irenæus hans Efterfølger som Menighedens Biskop.

Om Irenæus' Forhistorie ved vi ikke saa meget. Han blev født omkring Aar 115 i Lilleasien. Vi ved, at han har kendt Johannes' Disciplen St. Polykarp og saaledes tilhører anden Discipel-Generation efter Apostlene. Ogsaa Papias, den anden Johannes-Discipel, som var mindre kritisk i sin Fremstilling af den apostoliske Tradition, har Irenæus kendt. Paa et os ukendt Tidspunkt tog Irenæus Vejen til Rom og mødes saa igen i Lyon, hvor hans store Skrifter er blevet til.

Der var nok at tage fat paa i den brogede Verden, som hans Menighed bød ham. Her mødtes Repræsentanter for saavel romersk som græsk Kultur med indfødte »Barbarer«, og Irenæus holdt sig ikke til de herskende Klasser, men prædikede ogsaa paa Folkets Sprog for de uundede.

Paa den Tid var Gnosticismen med dens Subtiliteter den store Fare, hvad ogsaa andre kristne Skribenter forstod. Mod den rettede Irenæus sine Anstrengelser. I Aarene 182-192 skrev han sit Hovedværk i fem Bøger: »Den saakaldte Gnosis afsløret og forka-

NOTER

Skoleindvielse i Kgs. Lyngby

I Mandags foretoges Indvielsen af den ny St. Knud Lavards Skole i Kgs. Lyngby ved en lille Festlighed, hvori deltog Repræsentanter for Kirke og Kommune med Biskoppen og Lyngby-Taarbæks Borgmester i Spidsen. De dejlige ny Skolelokaler vakte udelte Glæde og Tilfredshed hos alle de fremmødte, og der udtales mange gode Ønsker for Fremtiden.

*

Paa dertil givet Foranledning ser Redaktionen sig nødsaget til at erindre om, at Smaa-Meddelelser (Guds-tjenestetider, Mødemeddelelser etc.) maa være Bladet i Hænde senest Mandag Morgen for at kunne naa det Nummer af Bladet, der udsendes efterfølgende Torsdag. Større Meddelelser, Referater, Artikler etc. maa være indsendt senest Torsdag i Ugen før Bladets Udsendelse.

All Stof maa passere Redaktionen og kan saaledes ikke tilsendes Trykkeriet (da det i saa Fald ikke vil blive optaget eller i bedste Fald forsinket). Almindeligvis returneres uforlangte indsendte Artikler kun saafremt Returnporto vedlægges.

Sager vedrørende Annoncer og Ekspedition er Redaktionen uvekkommen- de, og der maa i disse Tilfælde rettes direkte Henvendelse til Annonceafdelingen eller Bladets Ekspedition (angaaende Adresser, Tlf. m. v. se Side 526).

De ukendte Helgener -

En Gang om Aaret kalder Kirken sine Børn sammen til Mindet om de ukendte Helgener.

De hviler ikke i gyldne Skrin eller paa kærtesmykkede Altre, og over deres jordiske Restler hvælver der sig intet himmelstræbende Kirkerum. De slumrer under enkle Kors eller kolde Gravstene — maaske endda i Grave, der nu er blandet med Muld, i Grave, som intet Menneske længere kendes ved.

Side om Side hviler Retfærdige og Syndere — saaledes som de ogsaa vandrede sammen her paa Jorden.

De ukendte Helgener — — —

Troens Helte, som med oprejst Pande vandrede gennem en Verden af Haan og Spot,

Kærlighedens Helle, der stred med Døden for et fremmed Liv, Arbejdets Helle, der brød sammen under Dagliglivets Pligter, og Taalmodighedens Helle, der i Aarevis var lænket til Sygelejet som paa spidse Torne,

Jomfruer, hvis stille Skønhed kun udfoldede sig for den evige Konge,

Offersjæle, der helt hengav sig for Kærlighedens Bud,

Mødre, som steg op mod det evige Lys med et ufødt Barn knuget til deres Bryst.

— — —

Det er de ukendte Helgener! Deres Grave er sunket hen i Glemselens Mørke, men omkring deres Pander straalder Uforgængelighedens Krone . . .

stet«. De enkelte Bøger er blevet til uden større indbyrdes Sammenhæng, men fremtræder som stilet til en Ven, der advares mod de nyopdagede Vildfarelser for bedre at kunne øve Præstegering i sin Menighed.

Bøgerne er overordentlig vanskelige at læse. Det er uvist, om Græsk var Irenæus' Modersmaal, i hvert Fald havde han i den høje Alder, da Bøgerne blev til, længe været uvant med Græsk. Og han tilstaa selv, at han aldrig har lært Veltalenhedens Kunst eller opøvet sig i Forfatterskab. Da det er de enkelte Vildfarelser, han behandler en for en, er der hyppige Gentagelser, og det, der interesserer Eftertiden mest, hans meget tidlige Vidnesbyrd om den apostoliske Tradition, maa stykkes sammen, fordi det i og for sig er Vildfarelserne, ikke den ægte Kristentro, der er hans Tema. Forstaaelsen vanskeliggøres ogsaa af hans Forkærlighed for allegoriske Udlægninger, selv om disse Udlægninger ikke, som Tilfældet var hos mange græske Forfattere før og efter ham, var det egentlige Indhold af Traditionen. Denne fremstiller han med virkelig nøgtern historisk Forstaaelse, og Allegorierne er kun den mindre væsentlige Pynt, som bagefter faar Lov til at brede sig noget rigeligt.

Men Læsningen lønner sig dog rigeligt. Man har kaldt Irenæus »den katolske Dogmatiks Fader«. Hans Kend-

Naar der bødes paa Krigens Saar -

Vi gengiver nedenfor — i Uddrag — en Artikel »Arkitektur paa Operationsbordet« om moderne Restaurering af gamle Bygningsværker, skrevet af Arkitekt Anker Tiedemann i »Vor Viden« (Sept. 1954).

Ligesom med så meget andet var det vist nok kineserne, der begyndte at lave særlige love til beskyttelse af bygninger af historisk interesse eller kunstnerisk værdi. Det skele allerede i det 17. århundrede. Først 200 år senere fik vi europæere for alvor øjnene op for værdien af vor kulturelle arv i form af gammel arkitektur, — og det så at sige i den elvte time. Mange borge, kirker og katedraler var blevet ilde tilredt eller endog revet ned under renaissanceen og de følgende

epoker, og særlig hårdt var det naturligvis gået ud over middelalderarkitekturen, der for det meste gik for at være »barbarisk«.

Men i forrige århundrede begyndte man igen at fatte interesse for middelalderen, — og meget naturligt var det i gotikkens hjemland, Frankrig, det begyndte: En pludselig flammen- de forelskelse i den gotiske arkitektur, uden tvivl for en stor del inspireret af Victor Hugo's roman »Notre-Dame-kirken i Paris« fra 1831.

I de følgende hundrede år arbejdedes der i alle europæiske lande støt og systematisk med restaureringer af den gamle arkitektur, nogle gange med dårligt resultat, nogle gange med godt, — indtil de store verdenskrige, og her især den sidste, truede med at udslætte alt.

Det gik ikke slet så galt, som man på visse tidspunkter frygtede, men meget få lande gik ram forbi; søndrede katedraler i Frankrig, sprængte middelalderbroer i Italien, paladser og slotte, klostre og befæstninger i Polen, Rusland, Holland, Belgien, England, Tyskland og Østrig.

Værst gik det ud over Polen, hvor hele byer blev udslættet. Som nr. to på listen over de skadlidte står Italien, hvorfra mange sikkert husker meddelelserne om bombardementerne af klostret på Monte Cassino og af San Lorenzo-kirken uden for Roms mure. Disse to tilfælde, der blev omtalt igen og igen af pressen, var imidlertid langt fra de værste. Monte Cassino var i forvejen så stærkt ombygget, at store dele af det i sin moderne form kun havde ringe kunstnerisk interesse, — og skaden på San Lorenzo var kun ringe og bragte ydermere ældre dele frem i lyset. Langt større end disse ødelæggelser var skaderne på Santa Chiara-kirken i Napoli, der blev totalt raseret, Camposanto i Pisa, Castello Vecchio-broen i Verona og kvarteret omkring Ponte Vecchio i Firenze.

Før kringen var man mere end fuldt beskæftiget med at vedligeholde og reparere Europas store og små arkitekturmonumenter, men krigens ødelæggelser gjorde, at man nu i disse år har stået — og stadig står — over for opgaver af en ganske anden karakter og et ganske andet omfang. For at rationalisere dette nye kæmpearbejde sammenkaldte De fornede Nationers kulturorganisation UNESCO for nogle år siden eksperter fra alle lande til et møde (det første i en forhåbentlig lang række), hvor man udvekslede erfaringer og diskuterede principper for restaureringsarbejderne. Som et resultat af konferencen udsendtes en rapport, hvorfra en stor del af denne artikels oplysninger og billeder er hentet.

For at kunne redegøre for vore dagens principper for restaureringsarbejder må vi imidlertid først fortælle om, hvordan man gik til værks i forrige århundrede.

skab til den hellige Skrift er meget omfattende og hans Indlevelse i den apostoliske Tradition baade dyb og sikker. Dertil kommer, at han virker med en velgørende Maadeholdenhed, selv naar han bruger stærke Ord. Han har en sikker Sans for, hvad der er Yderlighed og Overdrivelse, og derved egner han sig saa vel til at skære igennem overfor de mange Vildfarelser, der dengang som altid hver for sig repræsenterer en rigtig Tanke drevet til Yderlighed, et Tab af aandelig Balance. Al Kundskab, mener han, fortjener Agtelse; men han foretrækker den jævne, ukunstlede Tro frem for den Kundskabssøgen, der bygger paa aandeligt Hovmod. »Det er bedre og nyttigere i jævn Enfoldighed kun at vide lidet og i Kærlighed at komme Gud nær, end at anse sig for lærd og dygtig og bespøtte Gud ved at lave sig en anden Gud til Fader ... Det er bedre ikke at kende andet end Jesus Kristus, som er korsfæstet for os, end ved spidsfindige Undersøgelser og Haarkløverier at falde i Gudløshed«.

Irenæus nøjes dog ikke med saaledes at forkaste Vildfarelsen, han giver sin Læser et Redskab i Hænde til at skelne mellem Sandheden og Vildfarelsen. Han siger til Kætterne: lad os holde os til jeres Yndlingsargument, Traditionen. I siger, at kun jeres ducer, men der findes en Tradition, som Apostlene modtog og gav videre til deres Efterfølgere lige ned til os, og den siger ikke, hvad I paastaar. Hvis I havde Ret i, at Apostlene besad en hemmelig Lære, som de gav videre til særligt indviede, hvor kan det saa være, at de ikke gav den specielt til dem, som de betroede Omsorgen for deres Kirker, og som skulde fortsætte deres Lærergerning? I Virkeligheden kan »den af Apostlene til den ganske Verden forkyndte Tradition findes i enhver Kirke af hver den, der vil finde Sandheden ... Men det er nok at holde sig til den Kirke, der er den største og den ældste og kendt af alle, til Kirken i Rom, som er grundlagt og organiseret af de glørværdige Apostle Peter og Paulus, og at paapege den Tradition, som denne Kirke har modtaget af Apostlene, den Tro, som den har forkyndt Menneskene og som gennem Biskoppernes Række er naaet helt ned til os ... Thi i Kraft af dens særlige Forrang maa enhver Kirke (d.v.s. troende Kristne overalt i Verden) stemme overens med den, for i den er den apostoliske Tradition altid blevet bevaret.«

Kort sagt, for Irenæus siges det afgørende Ord af Traditionen, ikke en hvilken som helst Tradition f. Eks. blandt lærde Folk, men den lærende Kirkes Tradition, der oprindeligt stammer fra Apostlene og i sidste Instans fra Kristus.

Om Irenæus' sidste Aar ved vi kun lidt. I Aar 208 var Septimus Severus paa Rejse i Gallien, og denne Rejse kostede adskillige Kristne Livet. Og blandt dem nævnes Irenæus. Over 90 Aar gammel var han endnu Rhonestadens Biskop, da han blev kaldet til foruden sine mangleaarige mundtlige og skriftlige Vidnesbyrd om Frelseren ogsaa at give Martyriets.

Alle Guds Engles straalende Skare gange din Sjæl imøde, naar den forlader Legemet; Apostelskaren, der sidder til Doms paa de tolv Troner, staa dig bi; de hvidklædte Martyrers triumferende Hær hente dig; Bekendernes liljebærende Flok staa Vagt om dig; de hellige Jomfruers jublende Kor tage mod dig og selv finde du Fredens Hvile i Patriarkernes Skød ... Jesu Kristi Aasyn lyse mildt og højtidsfuldt over dig og hans Røst tilsige dig evig Plads blandt dem, der omgiver ham.

Af Kirkens Banner ved Dødslejet.

For dine Troende, Herre, forandres Livet, det berøves dem ikke, og naar den jordiske Hytte, hvori de har boet, opløses, beredes der dem en evig Bolig i Himlene.

Af Dødsmessens Prefation.

Den første store restaurerings-arkitekt var franskmændene Eugène Emmanuel Viollet-le-Duc (1814—79). Skønt man ikke mere kan anerkende hans fremgangsmåde, må man indrømme ham en usædvanlig stor viden om og forståelse for middelalderlig arkitektur, og i forhold til sine samtidige udviste han overordentlig stor respekt for de gamle bygninger, han arbejdede med. Hans store virksomhed star-

tede i 1840, da han blev konduktør ved restaureringen af Sainte-Chapelle i Paris. Blandt hans andre arbejder kan nævnes klosterkirken i Vezelay, Notre-Dame i Paris, Amiens-katedralet, Carcassones' befæstningsværker og mange flere store og små opgaver.

Hele Viollet-le-Duc's interesse for historisk nøjagtighed førte imidlertid både ham selv og især hans efterfølgere på vildspor. Deres store fejltagelse var at opfatte restaureringsarbejdet som en »tilbageføring« til en ganske bestemt stilart i et ganske bestemt århundrede, — og i fald visse dele af en bygning ikke mere afspejlede denne stil, måtte disse fjernes og eventuelt erstattes — »genskabes« — af troværdige imitationer. Smukke renaissancestilbygninger blev uden videre revet ned, og hvor der manglede skulpturer, blev der indsat kopier af statuer f. eks. fra en nabokatedral. — Ja, nogle gange lavede man selv »middelalderlige« figurer ganske på fri hånd: Der er således ingen tvivl om, at de berømte kimærer på tårnene af Notre-Dame i Paris ikke så meget er inspireret af eksisterende figurer, som af Victor Hugo's roman, der netop taler om disse »uhyrer, køtere og dømoner omkring kapitælerne, langs med friserne, på kanten af taget ...«

De franske restaureringsprincipper blev taget op overalt i Europa, og næsten til endnu større skade end i selve Frankrig. I Italien gav man de halvfærdige florentinske kirker pompøse facader, således som man mente, de

skulle have set ud, ligesom flere af Venezia's paladser blev »ført tilbage«.

Også her i Norden har vi nogle grelle eksempler fra denne tid, f. eks. domkirkerne i Lund og Viborg, der begge bogstavelig talt blev revet halvt ned — for atter at blive bygget op i den skikkelse, man mente, de engang havde haft. Ved denne proces forsvandt alle de typiske om- og tilbygninger, der i århundredernes løb havde samlet sig om den oprindelige kerne. Også flere af vore gamle landsbykirker led uerstattelige tab i denne tid.

Fra at være levende monumenter, der i såvel ydre som indre afspejlede alle de mange historiske tidsaldre, bygningerne havde gennemlevet, blev de under de hårdhændede restaureringer til døde skygebilleder af deres oprindelige skikkelse.

Som et udtryk for hele opfattelsen kan stå de ord, arkitekten F. Meldahl udtalte, da han havde restaureret Frederiksborg slot efter branden i 1859. Han sagde: »Jeg har genopbygget Frederiksborg, som Kristian den Fjerde ville have gjort det, — hvis han havde haft en god smag.«

Reaktionen indtraf i mellemkrigsårene. Man fik øjnene op for det »beholderiske« og teateragtige i de hidtidige principper, og søgte nu den modsatte vej. Med ønsket om at bevare alle spor efter de historiske epoker, monumentet har gennemlevet, indskrænkedes man restaureringen til et minimum og lagde så meget desto mere vægt på

UGEBLADETS BOGSIDE

Novellisten Graham Greene

Graham Greene: »19 Noveller« (Hasselbalch).

Fortællingerne i dette Bind spænder over en Snes Aar og er ogsaa kvalitetsmæssigt af meget varierende Værdi. Nogle Noveller er kun skrevet for en makaber Idés Skyld og de staar sig ikke ved Sammenligning med Edgar Allan Poe, hvis inspirerende Pionerarbejde i Genren man mindes alt for stærkt om. Bedst er Greene dels i Fortællinger, hvis Tema er hans altid tilbagevendende Emne Angstens Psykologi (blændende i Historien »Festen endt«), dels i de Noveller, hvori han udnytter Stof fra sine Rejser i Mexiko og i Liberia.

Greenes Fortællekunst er skarpt, intens og uden Naade. Sjældent eller aldrig faar et forsonende Træk Lov til at mildne Fortællingernes Ubønhørighed. Af og til snupes Afslutningen saa brat af, at selv opmærksomme Læsere griver sig i Følelsen af, at en Pointe maa være undsluppet dem, men det er gjort med velberaad Hu — Novellerne er Kapitler, ikke det sidste Ord om Emnet. Af særlig Interesse for Katolikker er Fortællingen »Antydningen af en Forklaring«, en fejlfri Mesternovelle af ganske overordentlig Kraft. H. K.

Ny tysk »Frans af Assisi«-Udg.

Kösel-Verlag i München har udsendt en ny Udgave af Johannes Jørgensens Mesterværk: »Den hellige Frans af Assisi«. En tysk Anmelder skrev i den Anledning bl. a.: »Det forekommer mig, at »Der heilige Franz« af Jørgensen er og bliver Bogen om Franciskus«. Og deri har han vist Ret.

Esbjerg 1904-1954

St. Nicolaj katolske menighed i Esbjerg.

I Anledning af Menighedens 50 Aars Jubilæum er et nydeligt lille Festskrift paa godt en Snes Sider blevet udgivet med en Række gode Portrætter og andre Illustrationer. Det fortæller ganske udmærket (Forfatteren burde ikke være anonym) om alt, hvad der er sket i det halve Aarhundrede, lige til de allersidste Dage — vi læser f. Eks. at den i Foraaret præsteviede Esbjergenser, Benediktineren Poul Nielsen har været paa Besøg hjemme og læst Messe her.

Til Lykke, baade med Jubilæet og med dets Festskrift.

Den, der bærer Kristus, overvinder Døden

En sand Begivenhed fra den spanske Borgerkrig

Det var Alle Helgens Aften i Aaret 1936 — under Borgerkrigen i Spanien. I flere Uger var der blevet kæmpet forbitret om Madrid, og endnu vidste ingen, hvordan Udfaldet vilde blive. I et svagt oplyst Værelse sad tre Personer og lyttede til den uafbrudte Skydning fra Byens Udkant og slog Kors for sig, naar Huset rystede under Bombenedslagene. De tre var Francisco Beramondes, en lille, bredskuldret Mand, som havde mistet venstre Arm ved et Ulykkestilfælde, hans gamle Moder og den graahaarede Pater Martinez, der i disse Forfølgelsestider havde fundet et godt Skjulested hos Francisco, Sønnen af en af hans Ungdomsvenner.

»Hvor længe faar dog den Gudløshed Lov at triumfere?« Det var Francisco, der pludselig brød den knugende Stillehed i Værelset. »Indtil Gud stiller dens Ur i Staa«, svarede hans Moder. Præsten nikkede alvorligt. »Det er rigtigt,« sagde han, »den kan kun triumfere en vis Tid, thi dens Rødder tørrer ud, fordi de ikke naar ned i Evighedens Grund. — Se, Francisco, Sagen er, at vi var blevet lunke og ligegyldige og havde ladet os forgifte af de moderne Slagord. Nu er den store Prøvelses Tid kommet, og Stormen skiller Korn og Avner fra hinanden. Men de Troendes Mod vokser, og deres Bekendelse er

herlig ...«.

»Og Døden mejer dem ned ...«.

»Sandt nok, min Ven, men Dødens Høst bliver igen til en Udsæd. Han er Guds Tjener og altsaa vor Ven, — hvor er saa hans Brod?«

Francisco sprang op og stillede sig foran Pater Martinez. »Jeg frygter ikke Døden mere, end De gør, Pater!« sagde han. »Og da De nu er den sidste Trøst og det eneste Haab for alle i dette Kvarter af Byen, beder jeg Dem paa det indstændigste om at lade mig gaa til Søstrene i Hospitalet i Deres Sted.«

»Hvordan ved du dog ...?«

»Jo, jeg ved, at De i Nat vil bringe den hellige Kommunion til Hospitals-søstrene, som i Maanedvis ikke har kunnet kommunikere. Men jeg ved ogsaa, at de forgæves Forsøg, De hidtil har gjort, er blevet røbet paa en eller anden Maade, og at man derfor har truffet særlige Forholdsregler. Calle de Atocha er blevet spærret for alle civile, og der er kun een eneste Adgang til den — gennem St. Isabells Klosterhave, og den Vej kender De ikke. Derfor maa De lade mig gaa.«

»Det er umuligt, Francisco! Tænk dog paa din Mor ...!« Præsten talte ganske sagte, men Moderen hørte det alligevel og smilede.

»Der er ingen Grund til at bekymre

konserveringen. Hvor det er nødvendigt at tilføje nye dele, sørger man nu for at udføre disse således, at selv et utrænnet øje straks vil kunne se, hvad der virkelig er gammelt, og hvad der er nyt. Dermed være ikke sagt, at de nye dele — stenblokke, søjler, gulvfliser o. s. v. — ikke må være knyttet til de gamle dele i fælles størrelser, liniers forløb og inddelingsrytme — endsige i sig selv være smukke.

Hvor det drejer sig om ødelagte skulpturer (enten ødelæggelsen så er sket ved den om-sig-gribende »forvittrings-sygdom« eller ved krigsskader,) laver man ikke mere imitationer, men får som oftest en moderne billedhugger til at udføre figurer i samme materialer, af samme størrelse og efter de samme ideer, som de gamle, — men i moderne udformning.

SCT. ANSGARS KIRKES SEGL

Engang i forrige århundrede begyndte man at kalde det østrigske gesandtskabskapel i Bredgade for Sct. Ansgars kirke. Fra den tid stammer kirkens første segl, der bar i midten Sct. Ansgars billede indrammet af teksten »Segl for den katolske kirke i København«.

Da Sct. Ansgars kirke nu er blevet domkirke, var en ændring af seglet påkrævet, og man overdrog til billedhugger Aksel Theilmann, som har fremstillet smukke segl til de nyere sogne i København, at give en tegning,

sig om mig, Pater. Jeg har ikke ret langt igen, siger Lægen, og kan intet vente mig af Livet. Men Francisco har, lige siden han var Barn, drømt om at udrette noget stort. Det Ulykkestilfælde, som tog hans Arm, slog tilsyneladende den Drøm i Stykker. Men maaske har Gud netop ved det udvalgt ham til sin Stridsmand. Derfor velsigner jeg din Vej, min Søn«.

Med et halvkvalt Udraab faldt Francisco paa Knæ foran Moderen og skjulte sit Ansigt i hendes Skød, mens hun med skælvende Haand gjorde Korstegnet over hans Hoved. Dybt grebet foldede Pater Martinez Hænderne og bad. Saa sagde han: »Det bliver et Væddeløb med Døden, Francisco«.

»Nej, Pater, den der bærer Kristus, overvinder Døden,« svarede Francisco med straalende Øjne.

Natten var stormfuld, og paa Hospitalet blev der ikke Tale om Søvn. Der var en uafbrudt Kommen og Gaen, navnlig i den lange Sidefløj, som var Opsamlingssted for de døde. En modbydelig sødlig Stank af Blod og Forraadnelse fyldte det daarligt oplyste Rum, hvor fire som civile Sygeplejersker forklædte Karmeliter søstre udoøvede deres triste Gerning. Ligene af dem, som var blevet skudt efter Standret, eller dræbt og udplyndret paa Gaden, blev kastet ind paa Gulvet til Søstrene, som vaskede Blod og Snavs af dem og lagde dem i lange Rækker ved Siden af hverandre, saa at deres paarørende

idet man ønskede at bibeholde billedet af Sct. Ansgar, men sådan afbildet, at man skulle kunne se, at han var ærkebiskop, missionær og benediktiner munk. Man ser derfor i midten Sct. Ansgar med bispehuen og ærkebispepalliet; om hans hals ligger munkehætten, som benediktinerne oftest bærer uden på messehaglen; korset, han fører i højre hånd, er ikke alene symbolet på manden, der bringer korsets evangelium til hedningeegnene, men faconen er det kendte Sct. Benedikts kors. Den lille kirke med den beskedne tagrytter illustrerer tydeligt Sct. Ansgar som den allerførste kirkebygger i Norden. Både skikkelsens stil og kirkens facon harmonerer bedre med den periode, hvori Sct. Ansgar virkede, end skikkelsen på det gamle segl i barokskrud og med en gotisk kirke med højt, slankt spir i armen. Indskriften omkring figuren bærer teksten »Segl for Sct. Ansgars katedralkirke i København« og med de sædvanlige forkortelser.

K. G.-H.

næste Morgen kunde genkende dem og sørge for at faa dem begravet.

Endelig, henimod Kl. 3 om Morgenen, lod det til, at det uhyggelige Indtog af døde var naaet til Ende; en Mand med flængede Klæder var den sidste. Søstrene bad en kort Bøn for hans Sjæl og begyndte at vaske det mishandlede Legeme. Pludselig udbrød den yngste af dem: »Han lever!«

En af de andre følte hans Puls. »Nej, Hjertet slaar ikke mere!«

»Men han har aabnet Munden!« Og da Søstrene forbavset stirrede paa den døde, opdagede de, at noget skinnede som Guld bag Tænderne i den halv-aabne Mund.

Forsigtigt trykkede den ældste Søster den dødes Hage ned og tog en lille Kapsel ud af hans Mund. Hendes Hænder rystede, da hun aabnede den — og to Hostier kom til Syne.

Med taarefyldte Øjne faldt Søstrene paa Knæ. Alle jordiske Tanker, al Angst for de truende Farer og den nære Død, forsvandt i det straalende Lys, som Længslen efter Kristi Legeme fyldte deres Hjertes med. Det store, uhyggelige Rum blev til en dejlig Kirke, og de lange Rækker af Døde til en bedende Menighed. Og mens Søstrene rakte hinanden den hellige Kommunion, som de i saa lang Tid havde undværet og længtes efter, laa der over den døde Franciscos fredfyldte Ansigt et Udtryk af sejrrig Glæde: han havde fuldført den Opgave, han var blevet udvalgt til.

(Paa Dansk ved T. Fd.).

I korte Træk -

I en Alder af 87 Aar døde i sidste Uge Præfekten for Sakramentskongregationen, Kardinal Domenico Jorio. — Det er det fjerde Kardinaldødsfald i Aar, og det Hellige Kollegium tæller nu kun 66 Medlemmer, deraf 22 Italienerne (KNA).

Ærkebiskoppen af Birmingham, Francis Grimshaw, har taget det første Skridt til den efter kirkelig Ret fornødne Undersøgelse til en Saligkæring af Kardinal Newman (KIPA).

Den Hellige Fader modtog i sidste Uge den japanske Ministerpræsident Yoshida med Følge i Audiens i Castalgandolfo (KNA).

Den danske Statsradiofoni mindedes Aarsdagen for Niels Stensens Translationen (25. Oktober 1953) i Firenze ved en Genudsendelse af Pastor Peter Schindlers Reportage fra Festlighederne.

Den formelle Indvielse af Niels Stensens Gymnasium i København, som begyndte sit Virke i de ny Lokaler i det tidligere Sct. Lioba Kloster i Kjeldsgade, er fastsat til Lørdag 30. Oktober.

Pave Pius XII har udnævnt den hidtidige Protonotar, Mgr. Franz Joseph Seper, Djakovo, til Ærkebiskop-Coadjutor for Ærkebispedømmet Zagreb. Ærkebispedømmets Overhovede er nu som før Kardinal Stepinac, der imidlertid er forhindret i at varetage sine Funktioner som Følge af, at han holdes fængslet (KNA).

Charlie Chaplin har under et Besøg i Paris foræret Abbe Pierre fem Millioner Francs, hvilket er en Del af den saakaldte »Fredspris«, som for nylig blev tildelt Chaplin (KNA).

Den tidligere nationalkinesiske Minister Kuan Chih Yueh er blevet døbt af Ærkebiskop Kuo (Formosa) og optaget i Kirken (KIPA).

Det pavelige St. Thomas af Aquin-Akademi i Rom afholder næste Aar i September 4. internationale Thomist-Kongres (KIPA).

Det katolske Blad »The Herald« i Kalkutta, har i en meget skarp Artikel taget til Orde imod en saakaldt Dokumentarfilm om Fødselskontrol, der for Tiden forevises i en Del Biografer i Kalkutta. Filmen er blevet stillet til Raadighed af det indiske Ministerium for Information (KIPA).

Brasilien og Irland har udskiftet deres Gesandter ved den Hellige Stol. Begge de to ny Gesandter er ankommet til den evige Stad (KNA).

De katolske Privatskoler i Østrig er kommet i en alvorlig økonomisk Krise som Følge af den almindelige Lønstigning, eftersom Staten ikke yder Tilskud til Skolerne (KNA).

Ærkebiskoppen af Lyon, Kardinal Gerlier, har faaet tildelt Æreslegionens Kors (KNA).

KRIST KONGES FEST

Søndag d. 31. ds. fejrer kirken Krist Konges Fest, og D.U.K. har i dagens anledning planlagt en større festlighed for Storkøbenhavn.

Dagen begynder med *levitmesse* i Sct. Ansgars Kirke i Bredgade, celebrant er D.U.K.s gejstlige rådgiver, pater J. Wolfisberg, S.J. Man bedes være i kirken kl. 7,55, læg mærke til tidspunktet: klokken fem minutter i otte! Man kan ikke være bekendt at komme dryssende for sent og forstyrre alle de andre.

Vis sammenhold! Mød op! Efter messen serverer Sct. Josefsøstrene the på skolen, Østerbrogade 7 D, man tager selv mad med.

Kl. 11 holder pastor Højbo foredrag om »Den græske Kirke«.

Om aftenen kl. 19,30 er der stor K.U.K.-fest i Lyngby. Hver klub møder med sit bidrag til underholdningen, og hvis ikke pligten forhindrer ham deri, vil kgl. skuespiller Palle Huld komme tilstede og optræde. Der er derefter dans til kl. 23.

I skal være mine vidner

Dette løsen har vore svenske venner i år valgt for Krist Kongefest. Det er selve vor konge, der gav denne parole ud til sine mænd, lige før Han forlod dem. I kraft af denne udsending gik de ud i verden og vidnede for Kristus, den opstandne, der skal komme igen. I kraft af denne parole valgte de medhjælpere, som skulle understøtte dem, både præster og lægfolk. Også de skulle vidne for Kristus.

«Og nu er denne parole nået frem til os. »I er mine vidner«, siger Kristus gennem Kirken idag til os. Vidner først og fremmest gennem jeres kristne liv, som skal leves fuldt og helt. Vidner dernæst gennem jeres ord til andre. Dette forudsætter et godt kendskab til Kristi, Kirkens lære. Dette må erhverves, dersom I skal være gode vidner. Endelig skal I være vidner ved hele jeres holdning, jeres tro, jeres kærlighed, jeres velvilje overfor andre, jeres glæde ved at tjene en så stor konge og herre.

Vidnesbyrdet består altså ikke i, at I på fasisæisk vis står frem og snakker gudeligt; det være fjernt fra os. Det er I jo heller ikke fristet til at gøre. Vidnesbyrdet er et andet ord for »Apostolatet«, der skal øves gennem katolsk aktion, hvorsomhelst der byder sig en lejlighed dertil. Vi er ved at blive klar over, hvad det vil sige. Mon ikke?

pater.

Ugens samtale

— Vil du med på kirkegården på tirsdag?

— Er der da nogen, som er død?

— Ja, det er der unægtelig mange, der er i tidens løb — også af din familie og dine venner.

— Ja, det er der selvfølgelig, men hvorfor skulle vi gå derud netop på tirsdag?

— Fordi kirken på tirsdag fejrer ALLE SJÆLES DAG, blandt andet med en andagt på kirkegården.

— Hvorfor gør man det?

— Jo, ser du: vi har jo allesammen nogen liggende på kirkegården, nogen som har slået os nær — venner eller slægtninge.

— Jo, men de er jo døde og børte.

— Hør nu videre. Der er sikkert mange af disse afdøde, som nok døde i venskab med Gud, men som alligevel ikke var så rene og hellige, at de straks kunne komme ind i himlen.

— Det er nok muligt.

— Disse sjæle, som nu befinder sig i renselsesstedet, kan ikke hjælpe sig selv, kun andre kan hjælpe dem med deres forbøn. Og her kommer så du og jeg ind i billedet — vi kan deltage i hjælpeaktionen.

— Det er i grunden en smuk tanke, at vi kan hjælpe dem.

— Ja, og der ligger også en stor trøst for os i den tanke, at vi på den måde har mulighed for at gøre en uret god, som vi måske har gjort mod dem, der er døde. Og det kan vi altså gøre ved at bede for dem.

— Var det så ikke meget bedre at bede for dem hver dag i stedet for kun denne ene gang om året?

— Jo, selvfølgelig. Men det gør vi da også hver dag i messen for eks. Men på Alle Sjæles Dag er hele Kirken fælles om særlig at tænke på de døde, og på dem allesammen — også dem, vi måske har glemt at bede for, eller som vi slet ikke kender. Vi, der står i »de helliges samfund« hører sammen, og det viser vi overfor de døde, der er på vej til himlen, især den 2. november hvert år.

— Nu er der bare det ved det, at jeg ikke har nogen af mine nærmeste begravet på den kirkegård.

— Kom du bare alligevel. Du kan udmærket godt bede for dine afdødes sjæle dér, selvom de ligger begravet andre steder.

— Jamen, hvis det nu regner og blæser?

— Vi går derud alligevel. Og endda med en særlig glæde, hvis vejret ikke er så godt, for så kan vi opofre alle ubehagelighederne til Gud som sone for de afdødes synder.

— Hvad vil det sige at »opofre«?

— Det vil sige, at vi tænker på Gud og tager alt det ubehagelige uden at gøre vrøvl eller blive sure. Går du så med?

— Jamen, jeg er jo ikke katolik?

— Bare kom alligevel! Der er faktisk flere og flere ikke-katolikker med for hvert år.

— Allright, jeg kommer!

Huskседlen

Stenosgade K.U.K.: sø. 31. ds. Krist Konges Fest. Vi deltager i fællesarrangementet, se andetsteds i Stafetten.

Lø. d. 6. nov. påbegyndes vinterens STUDIEKREDS om moderne sekter, under ledelse af pater Poppe, S.J. Hver aften: åbent hus, hvor også medlemmer fra andre klubber er — velkomne.

Horsens: sø. 31. ds. Krist Konges Fest. fælles-kommunion kl. 7,30.

Travetur om formiddagen. Onsd. d. 3. nov. diskussionsaften i »Hytten«.

D.U.K.'s Vinterskole: 14. nov., emne: Kirkehistorie.

ALLE HELGENS DAG: mandag d. 1. nov. Påbudt helligdag. Messepligt!

ALLE SJÆLES DAG: tirsdag d. 2. nov.

FØRSTE FREDAG: d. 5. nov.

FØRSTE LØRDAG: d. 6. nov.

Vinterskolens

ledelse har bedt os meddele, at tilmelding til skolen ikke kan modtages efter den 14. november. Vi opfordrer derfor alle interesserede til at melde sig til nu, hvilket kan ske ved fremmøde på Sct. Josefs Skole, Østerbrogade 7 D, søndag d. 14. nov. kl. 8, eller ved henvendelse til Erling Tiedemann, RYvang 3319.

Katolsk Oplysning hefte nr. 7 er udkommet

Kjeld Geertz-Hansen:
Hvorfra har kirken sin autoritet?
16 s., kr. 1.00.

Det er paa høje tid, vi søger at vise vore landsmænd, at der er en sand religiøs autoritet, og at den findes og kun findes i den katolske kirke. Og dette viser pastor Geertz-Hansen på en aldeles fortrinlig måde i det lille hefte. Klart, letfatteligt og letlæseligt giver han en kort og logisk fremadskridende frenstillning af læren om kirkens stiftelse, om hvorledes apostolens funktioner udøves videre gennem biskopperne ... alt fortalt med en letløbende og veloplagt pen.

E. Zieler
i Den katolske Boganmelder.

Gudstjenesteliste

Alle Helgen - Alle Sjæle

Sct. Ansgars kirke.

Søndag d. 31. oktober Krist konges fest. Kl. 7 og 11,30: Stille messe. Kl. 8: Levitmesse for ungdommen. Kl. 10: Højmesse.

Alle Helgen. Kl. 7, 8 og 10: Stille messe. Kl. 20: Levitmesse med prædiken. Nadverfaste fra kl. 18.

Alle Sjæle. Kl. 7, 8 og 9: Stille messe. Kl. 20: Levitrequiem. Nadverfaste fra kl. 17,30.

Fredag d. 5. november kl. 8: Messe for eucharistisk forenings levende og afdøde medlemmer. Kl. 14: Udstilling af det Højhelige til tilbedelse indtil andagten kl. 19,30.

Immaculata Kirken:

Alle Helgen: Kl. 7 stille Messe. Kl. 9 Højmesse.

Alle Sjæle: Kl. 6,15 Højmesse.

Sct. Therese Kirke:

Alle Helgen: Kl. 6,30 og Kl. 8 (Højmesse).

Alle Sjæle: Kl. 6,30 (Højmesse), Kl. 7,15 og 8.

Knud Lavard:

Alle Helgen: 6,30, 7,30 og 10 samt Kl. 17,30 (Aftenmesse).

Alle Sjæle: 6,30, 7, 7,30 og 8,30.

St. Annæ:

Alle Helgen: 8, 10 og 20 (Aftenmesse). Kl. 16: Andagt paa Sundby Kirkegaards katolske Afdeling.

Alle Sjæle: 6, 6,30, 7, 8. Kl. 19,30: Korsvejsandagt.

Fredag 5. November: Aftenmesse Kl. 20.

Kapellet paa kat. Vestre Kirkegaard:

Alle Helgen: Kl. 16 Andagt for de afdøde med Prædiken og Bønproce- sion.

Alle Sjæle: Kl. 9 stille Messe (efterfulgt af yderligere to stille Messer).

★

Maribo (St. Birgittes Kirke).

Alle Helgen: Kl. 9 og 19,30 (Aften- messe).

Alle Sjæle: Kl. 7, 7,30 og 8,30.

Mariakongregationernes

Romafærd: 5. - 20. Sept. 1954

Det var en glad og forventningsfuld Skare, som Søndag den 5. September drog af Sted til den evige Stad og der sluttede sig til de Tusinder af Med- kongreganister, som skulde samles dernede i dette hellige Maria-Aar ved den store Kongres, som Pave Pius XII skulde aabne. Denne Rejse blev ufor- glemmelig, og vi vil ofte mindes den med Glæde og Taknemlighed. Vort 9 Dages Ophold i Rom var begunstiget af det dejligste Sommergejr, hvilket jo var et stort Plus til alt det andet.

Rom — det evig gamle og evig nye Rom, hvor er dette Sted rigt paa Storhed, Skønhed og Historie, men især paa Helligdomme. Mange smukke Kirker, den ene skønnere end den anden, besøgte vi; her og der med

Helgengrave samt Katakomberne, men vor største Oplevelse i saa Henseende var dog Peterskirken ved Mødet med Paven, vor hellige Fader.

En dejlig Oplevelse var ogsaa Lys- processionen, som en Aften samledes ved Maria Maggiore for at gaa under Sang og Bøn til Colosseum, hvor der blev holdt en Andagt for de lidende bag Jerntæppet. Flere skønne Busture var arrangeret, ved hvilke vi kunne nyde Roms og Omegnens Herligheder; den største og smukkeste af disse var Turen til Capri.

2 Dage tilbragte vi i den idylliske By Assisi med dens mange Hellig- domme, som vi kender fra den hel- lige Franz og den hellige Clara samt fra Johannes Jørgensen. Til Slut til- bragte vi 1½ dag i Firenze, hvor der ligeledes var meget skønt at se, gan- ske særligt den vidunderlige Domkir- ke med Campanilen, man kunde ikke blive træt af at betragte al denne Skønhed.

I Sct. Lorenzo blev der læst Messe, og vi besøgte derefter Niels Stensens Grav, og det maa siges han har faaet en værdig Plads i denne smukke Kir- ke. Saa var vor Rejse til Italien endt, og det gik igen tilbage hjem til Regn og Kulde, efter at have oplevet Sydens Sol og Varme samt Italiens Liv, Stor- hed og Aand.

Elisabeth Hansen.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Flllal: Rolighedsvvej 17 . Nora 5954

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«
E. Møller
Borgergade 34 - Telefon 1406
Stort Udvalg
i Chocolate og Bolcher

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Blikkerslagørmeester

Sanitet - Centralvarme

Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillians Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægercept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herretingeri

Ferd. Færch & Co.

Tømrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuén, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF:1556 ABSALONSGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import

Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerkliniken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastetvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udfører Arb. v. Kamillianerkliniken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog og det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

31. S. KRIST KONGES FÆST (1130 (hvid) —121); 2. Bøn: 21. Søndag e. P. (744); Præf. (1133); sidste Ev.: Søndagens (746).
1. M. ALLE HELGENS DAG (1135 (hvid) —122); alm. Præf. (525). — Paabudt Helligdag.
2. Ti. ALLE SJÆLES DAG (1139— (sort) 123): De afdødes Præf. (525).
3. O. 3. Dag i Alle Helgens Oktav (hvid) (1135—122); 2. Bøn: Foregaaende Søndag (744); alm. Præf. (525). — Eller:
- (grøn) Foregaaende Søndag (744—73); uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Oktaven (1135); alm. Præf. (525).
4. T. St. Karl Borromæus (1150); (hvid) 2. Bøn: Oktaven (1135), 3. Bøn: St. Vitalis og St. Agri- cola (1150); alm. Præf. (525).
5. F. Relikviefest (1150); 2. Bøn: (rød) Oktaven (1135); alm. Præf. (525).
6. L. † 6. Dag i Oktaven (1135—22); (hvid) 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf.
7. S. 22. Søndag e. Pinse. (grøn)

60 Aars Ordensjubilæum

Et sjældent Jubilæum fejres 29. ds. i St. Elisabethsøstrenes Plejehjem i Urtegade i Oslo: Mater Cosmasia fejrer paa denne Dag sit 60-Aars Ordensjubilæum. M. Cosmasia er kendt i vide katolske Kredse i hele Skandinavien, bl. a. fra den Periode, hvor hun beklædte Posten som Provincial-Priorinde for Sct. Elisabethsøstrene i Danmark, Norge og Sverige.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Ingen Ordre er for lille til at blive udført omhyggeligt!

Malermester **W. Plichta**

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde ved katolske Institutioner

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 9780

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital, Sct. Annæ Kirke, Skole og Hjem

3/5 KAALUNDS SÆBEFABRIKER · KOLDING

KONTANT JØRGENSEN

ESBJERG · TELEFON 114 (2 Lin.)

Nakskov

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 · Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Klinik

Academicum Catholicum

Lørdag d. 30. okt.—søndag d. 31. okt.: Week-end møde i Odense. Afrejse fra København lørdag kl. 14,20 (der løses week-end billet à kr. 21,70) med ankomst til Odense kl. 18,30, derefter fællesspisning.

Om aftenen mødes vi hos overlærer Hafstrøm; her vil pater Raulin, o.p. tale om: »De moderne strømninger i Kirken idag«. Der arrangeres overnatning hos søstrene.

Søndag morgen — Krist Kongefest — messe kl. 9,00; derefter fælles morgenmad, besøg i Sct. Knuds kirke m.m.; fælles middag kl. 13,00. Om eftermiddagen er der åbent hus hos civilingeniør Erling Bache, Poul Møllers Vej 27, hvor cand. mag. Ellen Nielsen vil tale om »La vie nouvelle«, den katolske familieggruppebevægelse i Frankrig.

Afrejse fra Odense kl. 18,29, ankomst København kl. 22,37.

I øvrigt oplysninger på Eva 1211.

Fra provinsen bedes deltagere melde sig til overlærer Hafstrøm, Benediktsgade 5, Odense. Telefon Odense 4530.

Onsdag d. 3. november kl. 20,00: Ordinært møde, Stenosgade 4. Kontorchef Enoch Hjorth taler om: Mennesket og samfundet.

Søndag d. 7. november kl. 9,00: Messe i kapellet Østerbrogade 7 d. Messen læses for vore afdøde medlemmer.

Gymnasiastgruppen — hvortil alle katolske gymnasiaster er velkomne — mødes torsdag d. 4. novbr. kl. 15,00 på Hoffmannsminde, Valby Langgade 117 a.

Den økonomisk-sociale gruppe mødes mandag d. 8. novbr. kl. 20,00 hos cand. polit. Børge Mannow, Monrads Allé 15, Valby.

Katolsk Aftenskole.

Tirsdag d. 2. november kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin o.p. taler om: Kristus. Hvordan han viser os, at han er Gud. Inkarnationens mysterium.

HUSK

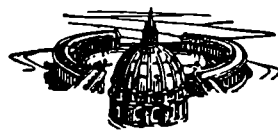
Giro

82718

Jubilæumsgaven til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Briller fra Special-Optiker EINAR SØRENSEN Baneplassen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tf. 264 . H. Nielsen Jun. pr. Tf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1018 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>		
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 CHOKOLADE - KAFFE Leverandør til de katolske Institutioner</p>		
<p>Nykøbing F.</p>		
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flakebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedserved 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

URBI ET ORBI

»Mission de Frances«'s

ny Statut godkendes — Den franske Bispekonference afsluttet.

Den endelige Regulering af »Mission de France«'s ny Statut har været Genstand for Prøvelse paa det franske Epikopats Efteraarssmøde, der sluttede sidste Uge i Paris. Der nedsattes en særlig Kommission, som skal studere de moderne Sjælesorgs-Metoder og derpaa udarbejde Retningslinier til Brug i Praksis.

Det ventes ligeledes, at Kardinal Liénart (Lille), som er Formand for den biskoppelige Kommission for »Mission de France«, vil blive udnævnt til Leder af det Prælatur nullius iuris i Pontigny, som den apostoliske Konstitution for Arbejderpræsterne forudser.

Biskopkonferencen bekendtgjorde endvidere en Række Udnævnelser indenfor den katolske Aktion. Præsidentskabet for den Katolske Aktions internationale Forbund er blevet overdraget den 38-aarige Henri Rollet, som er Formand for Socialsekretariatet i Paris. Rollet tog for et Par Aar siden Doktorgraden ved Sorbonne med en Afhandling om den sociale Katolicismes Historie i Frankrig. (KNA)

1000 Biskopper til Proklameringen af den ny Maria-Fest

Ialt 1040 Ærkebiskopper og Biskopper er hidindtil i det nu afsluttede Rundspørge gaaet ind for Indførelse af Festen for Marias Kongedømme. Blandt disse er der 8 Patriarker og 51 Kardinaler. 571 af de forespurgte virker i Europa, 85 i Asien, 60 i Afrika, 148 i Nordamerika, 169 i Mellem- og Sydamerika og 7 i Australien.

Efter hvad der meddeles, vil den ny Fest blive proklameret af Paven i Forbindelse med den store Maria-Kongres' Slutforsamling paa Alle Helgens Fest. Det forventes, at den ny Festdag bliver fastlagt paa 31. Maj. (KNA)

Kard. Griffin om Havnestrejken

Fagforeningernes Enhed er kun en Styrke, saalænge de tager Hensyn til og varetager Medlemmernes Velfærd, udtalte Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin overfor en Deputation fra Sammenslutningen med Henblik paa Havnearbejderstrejken i London. Det kunde tyde paa, at mange Fagforeninger havde antaget saa kolossale Dimensioner, at deres bureaukratiske Ledelse helt og holdent har mistet Kontakten med Medlemmerne. Retten til Afgørelse af Stridigheder maatte staa aaben for alle, som havde Brug derfor. Kardinalen pegede iøvrigt paa, at Kirken i og for sig hilser og fremmer Arbejdernes faglige Sæmmentlutning (KNA).

Ingen Deling af Diøceset Triest

I Vatikanet betegner man Rygterne om en forestaaende Deling af det kirkelige Jurisdiktionsomraade i Triest, der omfatter baade Zone A og B, som fuldstændig grebet ud af Luften. Man peger i denne Forbindelse i Vatikanet paa, at den nu foretagne Grænseregulering mellem Zone A og B i Fristaten Triest efter Overenskomstens Aand og Bogstav maa betragtes som helt uforvarende. (KNA)

Det forlyder iøvrigt, at der kan ventes udnævnt en Apostolisk Administrator til at varetage de kirkelige Forretninger i den Del af Diøceset Triest, som er under jugoslavisk Myndighed, eftersom det nu i flere Aar har været Diøcesets Overhovede, Biskop Santin, umuligt at besøge disse Egne (KIPA).

Tyskland har ikke Tid til at trykke Gudsmoder-Frimærker

Den tyske Forbundsstats Postvæsen har afvist Udgivelsen af en Serie Jubilæumsfrimærker med Madonnabilleder i Anledning af Maria-Aarets Afslutning kommende 8. December. Som Begrundelse for Afslaget anfører Postvæsenet »Overbelastning af dets Trykmaskiner«.

Spanien, Belgien, Italien, Saar-Omraadet, Malta og Irland har allerede udsendt Frimærker med kristne Motiver i Anledning af Maria-Aaret eller paatænker at gøre det. (KNA)

25.000 Præster i Troens Udbredelses Tjeneste

Frankrig har de fleste Missionærer paa Missionsmarken

Over 25.000 katolske Gejstlige er i Dag direkte knyttet til Arbejdet for Troens Udbredelse. Dette fremgaar af en Statistik over Tallet paa de Præster, der arbejder under Propaganda-kongregationen, og som publiceredes af »Osservatore Romano« i Anledning af Verdensmissionssøndagen sidste Uge.

Af disse 25.000 Præster er 14.151 Europæere, 4.904 Asiater, 2.649 stammer fra Oceanien, 1.284 fra Amerika og 1.446 fra Afrika. 9.417 af disse Præster virker i Afrika, 8.524 i Asien, 5.081 i Oceanien, 1.752 i Missionsomraaderne i Amerika og 200 i Europa. De fleste af disse Missionærer er Franskmand, nemlig 3.395. Herefter følger Belgien med 2.289, Holland med 2.229, Irland med 2.001, Italien med 1.132, Tyskland med 847, De Forenede Stater med 829, Spanien med 779, Kanada med 709, England med 540 og Schweiz med 362 Missionspræster. 16 forskellige Lande har endvidere stillet 377 europæiske Præster og 13 latinamerikanske Lande 286 ame-

rikanske Præster. Det største Antal indfødte Præster stikker Asien med 8.254 Præster, hvilket vil sige, at 56 % af Asiens Gejstlighed nu er Asiater. Af de 9.417 Præster, der virker i Afrika, er 1.443 indfødte, hvilket er 15 %. I Vietnam er 81 % af Gejstligheden indfødte, nemlig 1.496 af 1.856 Præster.

Under Kongregationen for Troens Udbredelse virker 662 Missionsprovinser med 67 Ærke-diøceser, 234 Diøceser, 6 selvstændige Abbedier, 224 Apostoliske Vikariater, 128 Apostoliske Præfekturer og tre Missionsomraader »sui iuris«. Det samlede Antal Troende, som staar under Propaganda Fides beløber sig til 26.776.000 Katolikker (excl. Nationalist-Kina, Nordkorea og de kommunistiske Balkanlande). Af disse 26,7 Millioner falder 4.996.500 paa Asien, 13.791.000 paa Afrika, 4.349.500 paa Missionsomraaderne i Amerika, 3.565.000 paa Oceanien og 74.000 paa Missionsomraaderne i Europa.

»Bedre Kristne - færre Kommuniste«

Ærkebiskoppen af Bordeaux, Mgr. Richaud, erklærer for nylig: »Vær bedre Kristne, og der vil da være færre Kommuniste.« Biskoppens Udtalelse gik bl. a. ud paa følgende:

Den kommunistiske Flodbølge er over os. Trods forskellige Modstrømninger, trods kraftige Diger. Trods kunstig Taage i adskillige Hjørner. Den kommunistiske Infiltration er en Realitet, dens stærke og kloge Organisation ligesaa. Men ogsaa dens Smittefare, dens Bacille, dens Virus. Der gives adskillige Aarsager til, at man med Rette maa frygte den kommunistiske Fare, ikke mindst som Følge af de daarlige og vanskelige Livsbetingelser, under hvilke mange lever. Der eksisterer i vore Dage nu engang en himmelraabende Disproportion, og denne er den allerbedste Basis for den marxistiske Propaganda. Og man har — desværre — endnu ikke set, at de, der burde have gjort det, har gjort det første Skridt til at udjævne dette Misforhold. Og det er dog faktisk en Sag, der vedrører den menneskelige Person og den kristne Tro (KIPA).

Katolsk

7. November 1954
102. Aargang
Nr. 45

Ugeblad

MODERKIRKEN

Har Kirken stadig brug
for Munke?

Det store Skisma III

Religionslæremøde
og Skoleindvielse

OFFERDAGEN
er i Dag

Medens Bladene falder -

Det er en ganske dagligdags Forekomst i disse Uger: Vinden suser i de efteraarstrætte Træers Grene. Et Blad hvirvler ned lige for Foden af en. Der ligger det nu paa Vejen, i Snavset. Man gaar forbi det uden at ænse det. Det pynter ikke længere paa Træet — nu er det kun Affald.

Ogsaa indenfor Kirken suser der Storme og rusker i dens Grene, og mange Mennesker hvirvles bort med Blæsten som visne Blade. De falder fra. Ikke saadan at forstaa, at de forlader Kirken eller gaar over til en eller anden Sekt. Udadtil sker der hyppigt slet ingen Forandring. De staar stadigvæk i Kirkebøgerne, de betaler maaske endda ogsaa deres Kirkeskat. Men de er døde for Naadens Virkninger. Deres religiøse og moralske Liv er ikke længere præget af Troen, det er værdiløst — det er lige til Affaldsbunken.

Hvorfor falder da egentlig Bladene af Træerne? Fordi de ikke længere er levende forbundet med Stammen og fordi de ikke længere suger Livskraft af denne. Nøjagtigt det samme er Grunden til, at der eksisterer saa mange »passive« Katolikker. De staar ikke mere i levende Forbindelse med Kirken, de henter ikke længere Næring af den Livskraft, som Vor Herre tilbyder dem: det sakramentale Liv er udsukt. Den, der ikke længere søger Styrkelse i Kristi Legeme og Blod, han mangler ogsaa Kraften til at holde sig ung og frisk, rent religiøst set. Hans moralske Samvittighed og hans Trosliv skrumper ind og visner bort som Bladene om Efteraaret. Og kommer der saa en Storm, bliver han let et Bytte for den.

Og søger man saa at finde den egentlige Grund til, at mange Kristne bliver lunkne og falder fra, saa opdager man: det skyldes i og for sig yderst sjældent virkelig Trostvivl, ej heller Haan eller Ringeast fra Omverdenen, ej heller Forfølgelse eller I'vang. Den, der staar virkelig fast i Troen, lader sig kun sjældent rukke fra sin Overbevisning af Haan eller Trusler. Den sidste Snes Aar har givet saa mange Beviser herpaa, tænk blot paa Kirken i de totalitære Lan-

(fortsættes Side 531)

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

WINBLAD A/s

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/s
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 295 20 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KSK

**Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

Larebjærnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester
Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforakkr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfør.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VILJES KALKBRAND

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damse 2043

Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

GUDS KIRKE - OG PENGE

Offerdagen

Religion har at gøre med det aller-mest ophøjede i Tilværelsen. Det er derfor i sin Orden, at Religionen ikke trækkes ned paa Plan med Banaliteter og det alt for menneskelige. Gud er Aand og vil tilbedes i Aand og Sandhed. Derfor er det ækelt, naar religiøse Mennesker f. Eks. blander deres Liv i Guds Kirke sammen med menneskelig Sladder og Snagen, smaalig Kritik og Fornærmelse og al den Slags.

Ja, men hvad med Penge? Her har vi nu Søndagen d. 7. November, hvor vi opfordres til at give en Pengegave til Kirken og dens Arbejde. Er Penge da ikke en temmelig grumset Ting, der passer ilde sammen med saa ædel en Sag som Guds Kirkes?

Medens Bladene falder

(fortsat fra Forsiden)

de. Thi ligesom Stormens Rusken i det unge Træ kun bevirker, at dets Rødder tager bedre fat i Jorden, paa samme Maade bevirker Modsigelse og Forfølgelse blot, at den virkelige Katolik rodfæstes endnu dybere i sin Tro. Aarsagerne til Frafald maa med andre Ord søges helt andre Steder: Mennesker holder op med at bede, henfalder til Laster, faar Uorden i deres Ægteskab eller lignende. De lukker sig ude fra Guds Ord og hans Naade.

Men Vor Herre har Taalmodighed med Menneskene. Han lader kun sjældent Vinden blæse op til Orkan, saa der falder mange Blade af. Han siger ikke som Nietzsche: »Hvad der er ved at falde fra, maa man skubbe til«. Han ønsker ikke at brække det knækkede Rør og slukke den rygende Tande. Han er taalmodig, ofte meget langmodig. Og medens man maaske ofte er tilbøjelig til at »afskrive« den ene eller anden, saa siger Vor Herrc: Lad os vente og se, til Høstens Time er inde.

Denne Trøst giver Vor Herre os ogsaa selv — men tillige ogsaa den ubønhørlige Advarsel: Høstens Time kommer før eller senere, og da vil alt Ukrudt ubønhørligt blive revet op med Røde og kastet i den evige Ild. Og vi lever alle i Tidernes Efteraar og aner ikke, hvornaar Leen rammer os.

Eet er dog sikkert: saalænge vi lever forbundet med Kirken, bliver vi ikke revet bort med Blæsten og vil hverken visne eller tørre ind. Thi i Kirken eksisterer der intet Efteraar, der er der evigt Foraar.

Og Vor Herre venter stadig paa os for at se, hvordan vi udvikler os, om vi bliver til Ukrudt eller til Guds Hvede. Gode og daarlige Katolikker lever sammen i Guds Kirke, som Ukrudt mellem Hveden, som de efteraarsnøgne Træer blandt stedsegrønne Graner. Kirken kender baade Syndere og Helgener — baade Mennesker, der er paa Vej til Modning og til Frafald.

Aldeles ikke. Penge er ganske uskyl-dige og praktiske Ting. Brugen af dem er een — og en nyttig — Maade at ordne en Række medmenneskelige Sager paa. Kunde Sagerne ordnes uden dem, var det udmærket. Katolske Murmestre og andre Haandværkere maa gerne bygge Kirker og Skoler gratis til Guds Ære, fromme Slagtere, Bagere og Skræddere m. fl. kappes om, at Præsterne og de fattige i Menigheden aldrig mangler Mad og Klæder. Kunde alt, hvad der nu engang er nødvendigt af materielle Ting i Kirkens Gerning, ordnes uden Penge, vilde ingen sætte sig imod det. Men foretrækker vi i Stedet at benytte det praktiske Byttemiddel, som Pengene er, vil det være lige saa udmærket i den moralske Baggrund for deres Erhvervelse — og for deres Anvendelse.

Den værste Maade at være religiøs paa er Hyklerens. Ingen drager Religionen nedad som han. Og sjældent ser man Hykleriets Svamp brede sig giftigere, end naar Mennesker forarges over, at Kirken af og til spørger, hvad de har tilovers af Penge til saa selvfølgelig Ting som en rimelig Aflønning af vore Præster, en sømmelig Vedligeholdelse af vore Kirker og saa kristen en Opgave som den gode Samaritans overfor vore fattige. Hvis ikke man i hvert Fald har noget til-

overs til disse Formaal, er der alvorlig Fare for, at man netop ikke forstaar, at Penge og Moral har Berøringspunkter, og der er særdeles stor Fare for, at ens Religion ikke saa meget er Sandhed og Aand, men snarere Ord og Vind.

Lad os være glade for, at Kirken ogsaa minder os om vore Pligter i denne Henseende. Det gælder denne Pligt som alle andre Pligter, Guds Kirke paalægger os — de er i Virkeligheden mere Begunstigelser end Pligter. Siger vi, at vi desværre skal til Søndagsmessen, naar Virkeligheden er den, at vi af den gode Gud faar Lov til at være med i det største, Tilværelsen har at byde paa, det store hellige Offer! Anderledes er det heller ikke med Offerdagen. Hvis vi forstaar noget af det hele, vil det ikke falde os ind at tale om en lidt uvelkommen Pligt til at tage Penge med til den fælles Bispedømmets Kasse. Vi vil se, at i Virkeligheden faar vi, store og smaa, kendte og ukendte, Lov til at være med i Arbejdet med at bære Sten til det kirkelige Fællesskab, som er det nærmeste, vi her paa Jorden kan komme Guds Rige.

Er der nogen Katolik, som i ramme Alvor tør hævde, at han kender bedre Maader at bruge Penge paa? Det er der ikke, og det vil vise sig denne Søndag.

22. Søndag efter Pinse

7. November 1954

KEJSER OG GUD

Den beretning, som dagens evangelium fortæller, hører til det skønneste i Bibelen. To vidt forskellige grupper af mennesker står foran Kristus og prøver på at finde en grund til at anklage ham. De spørger Kristus: »Er det tilladt at betale skat til kejseren eller ej?« Fjenderne følte sig sikre i deres sag. Enten han nu svarer »ja« eller »nej«, kan de anklage ham enten hos den ene eller anden myndighed. Men i sin guddommelige overlegenhed giver han et svar, som ødelægger alle deres planer: »Giv kejseren, hvad kejserens er — og giv Gud, hvad Guds er«.

Denne scene har atter og atter gentaget sig i kirkens historie. Man har kaldt kristne mennesker for stats- og folkefjendtlige og slåbt dem for domstolen. Som forsvarere for samvittighedsfriheden har de ikke villet bøje knæ for en verdslig hersker eller en statslig institution, men kun for den ene, evige Gud. De satte Guds vilje højere end menneskelige befalinger, som var imod Guds lov, og derfor har man sat dem i fængsel.

Om vi husker en Sebastian og en Mauritius, romerske officerer, som holdt deres troskabsed overfor deres hedenske krigsherre, men nægtede lydighed, da kejseren forlangte, at de skulle falde fra deres kristne tro — eller om vi tænker på de mange, som i vore dage bliver stillet overfor dette »enten — eller«: Det er altid det samme billede. I de senere år har det gentaget sig atter og atter, at troende kristne hellere ville gå i fængsel og i døden som virkelige martyrer; de ville hellere kaldes folkefjender og forræddere end svigte og forråde Gud og deres samvittighed.

Mellem folk og kirke, mellem Gud og stat må vi ikke sætte et »enten — eller«, men et »både — og«, således som frelseren gør det i dagens evangelium. Ellers griber vi ødelæggende ind i en grundlæggende guddommelig orden. Gud har ladet os blive født som børn ind i et folkeligt samfund og som *nådesbørn* i den kristne tro ladet os blive genfødt for kirken. Den samme Gud har sagt: »Jeg er Herren, din Gud; du må ikke have andre Guder end mig! Men han har også i det fjerde bud godkendt kærligheden til far og mor, til fædreland og modersmål. Han har skabt mennesket til at danne et fællesskab. Derved har han sat mennesket ind i en social orden, i hvilken der findes både foresatte og undergivne. Han har selv føjet sig for en hedensk statsholder i de ting, som vedkommer staten.

»Hvad Gud har sammenføjet, skal mennesket ikke adskille«: dette ord gælder også her. Gud og stat, kirke og folk — »både — og« — men i den rette værdiskala — efter Guds vilje og ordening!

W. Nølle.

Har Kirken stadig Brug for Munke?

NOTER

At der findes Ordensfolk — all right, det forstaas. Enhver Armé maa have sine Stødtropper, hævder man. Ogsaa Kirken har Brug for Stødtropper, i Missionerne, paa Forskningens Omraade, i Næstekærlighedens Tjeneste. Man maa have Stødtropper for at kunne trække den øvrige Del af Hæren med.

Men Munke — altsaa Mennesker, som lever i et Kloster, afskaaret fra Verden og hvis vigtigste Opgave er — at bede? Kunde man dog ikke finde en bedre Anvendelse for disse Kræfter, for denne Idealisme? Netop i vore Dage, hvor der hersker saa stor Mangel paa Apostle, paa Præster og Missionærer?

Et af de mest aktive og dynamiske Mennesker, som jeg nogensinde er løbet paa, er Biskop Vincent Waters i Raleigh i Nord-Carolina. Han har netop i den senere Tid vakt megen Opmærksomhed omkring sin Person ved ubetinget at gaa ind for Ligeberettigelse for Negrene. Hans Dioces er paa Størrelse med Sverige og tæller henimod 23000 Katolikker blandt en Befolkning paa 4 Millioner. Og hans Bestræbelser gaar ud paa intet mindre end at vinde hele Landet for Kirken. Overalt søger han Præster til sit Dioces. Og naar der blot er en tre-fire Katolikker paa et Sted, saa forsøger han at sende en Præst til dem: der er Mulighed for en Menighed. Han staar i idelig Kontakt med sine Præster og med sine Troende gennem sine fremragende Hyrdebrev. Biskop Waters er overbevist om, at Menneskene blot venter paa Kristi glade Budskab. Og man maa intet lade uforsøgt, naar det gælder om at bringe dem Kristi Budskab.

En Dag fik han Besøg af en Konvertit, der vilde være Præst. Medens denne havde været Telegrafist i Marinen, havde han haft en Kammerat, der var Katolik, og ved denne Kammerats (gode) Eksempel, var han blevet Katolik. Biskoppen glædede sig — en ny Præst! Konvertitens Mor sendte kort efter Biskoppen et ophidsset Brev: »Jeg kan affinde mig med, at min Søn gaar hen og bliver katolsk — men at han ogsaa bliver Præst!« Og Biskoppen svarer roligt og behersket Moderen, at Præstekaldet er noget, der kommer fra Gud, det kan Menneskene ikke blande sig i.

Imidlertid gaar Aarene. En skønne Dag kommer den unge Konvertit til Biskoppen og beder om at blive fri — han vil være Trappist — kontemplativ Munk!

Og er Biskop Waters saa skuffet — han kalkulerede dog med hver eneste Præst? Overalt er han ude efter Præster.

Nej, han er lykkelig! Med største Glæde giver han det unge Menneske sin Velsignelse, »jeg har dog en Bøn til Dem: bed Gud om, at han sender mig en anden i Deres Sted — og bed for mit Dioces!«

En Maanedstid senere faar Biskoppen igen Besøg — atter en, der vil

være Præst. Han har været ved Marinen — Telegrafist — og der faaet Klarhed over sit Kald. — Er det nu et Tilfælde? Eller en af Skæbnens ejendommelige Tilskikkelser? Biskop Waters har selv fortalt mig det. Og han talte med glødende Begejstring om de fem Trappistklostre, som er blevet oprettet i De Forenede Stater efter sidste Verdenskrig. »Vi har Brug for disse Bønnens Klostre. Thi dersom vi ikke hag os har Mennesker, der beder, saa gaar hele vor Aktivitet i Staa«.

Og maaske har vi kun saa ringe Forstaaelse for, at Bønnen kan blive det centrale i et Menneskeliv, fordi vi selv beder om saa lidt. Fordi vi har saa lidt Tid til — eller lager os saa lidt Tid til til at bede. Fordi vor Bøn atter og atter »gaar paa Grund«.

Og netop fordi vor Bøn her i Daglivets Jag og Fart bliver mere og mere

Betragtning

stakaandet, — saa at vi faktisk ikke mere ser og føler Bønnens Magt — netop derfor maa der midt i Verden eksistere Bøncentrer. Levende Tempel — for at vi paa ny kan faa Øjnene op for, hvor vigtigt det er at bede. Og som beder for os. Lad os være taknemmelig for hver og en, der vier sit Liv til Bøn for os! Thi naar vi selv knapt formaar at bede, hvor meget er vi da saa ikke henvist til andres Bøn —

Men Munkenes Liv er saa strengt. Hvorfor i Alverden »afskriver« disse Mennesker alle Livets Glæder, selv de gode, de tilladte Glæder? Hvorfor dog denne »dystre Askese«?

For nogen Tid siden gik den Meddelelse gennem Pressen, at to af de Officerer, der havde været med til at kaste den første Atombombe, havde opgivet deres militære Løbebane og var gaaet i Kloster. Oberst Lewis, der

Konfirmationer

Efter at biskoppen søndag den 31. oktober har meddelt konfirmationens sakramente i Aarhus og Silkeborg, vil han i november maaned konfirmere den 7. i Nyborg, den 14. i Taastrup og den 21. i Helsingør.

Børnemesse i Radio

Søndag 21. november udsender Statsradiofonien kl. 16—17 fra Sakramentskirken en børnemesse. Elever fra Katolsk Centralskole beder fællesbønnerne, og skolekoret udfører sangen.

Man bedes bemærke tidspunktet, som er senere end sædvanligt. Da aftenmesser først kan læses kl. 16 eller senere, har Statsradiofonien med stor imødekommethed foretaget programombytning, så det blev muligt at udsende en børne-eftermiddagsmesse.

Ugebladets Søndagsprædikener

skrives i denne og de følgende Par Uger af Sognepræsten i Maribo, Pastor W. Nölke.

kastede Atombomben over Hiroshima, var blevet Trappist...

Hvorfor dog nu det? Af Lede ved denne Verden? Denne Forklaring du-er vel næppe til at motivere, hvorfor et Menneskene frivilligt tager dette personlige Offer af Frihed og Afsavn paa sig.

Hvorfor dog nu det? Denne Flyver har velsagtens som ingen anden været Vidne til, hvad Mennesket af i Dag formaar. Hvad Kræfterne i hans Haand formaar og hvad disse Kræfter kan ødelægge. Hvornaar lærer Mennesket dog at udnytte disse Kræfter til sit eget bedste? Hvor megen Uret skal der ikke først overvindes — ikke blot i Verden — men ogsaa i hvert Menneske? Man maa ikke lade Uret følge paa Uret. Man maa søge at gøre sket Uret god igen. Det, der er sket, maa sones.

Og mon der da saa ikke nødvendigvis i vor Midte findes Steder, hvor der bedes og sones? Og naar Ubeherkethed og Begær daglig bringer ny Ulykke over Menneskeheden — maa der da ikke nødvendigvis findes Steder, hvor der leves for at vise Muligheden for Afsavn, Afkald, Selvbeherkelse og Sone?

Vi har i Dag mere end nogensinde Brug for Munkenes Eksempel. Vi har Behov for denne levende Forkyndelse af, at der her i Verden kun er eet forøndent, nemlig Gud!

K.

Brødre, vi vil ikke have, at I skal være uvidende om de hensesovede, for at I ikke skal sørge som de andre, der ikke har noget Haab. Ligesom vi tror, at Jesus døde og genopstod, saaledes vil Gud ogsaa føre dem, som er hensesovet i Jesus, frem med ham.

1. Tess. 4, 13—15.

I hine Dage hørte jeg en Stemme raabe til mig fra Himlen: »Skriv: Salige er de døde, som fra nu af dør i Herren. Ja, siger Aanden, de skal hvile ud efter deres Møje, for deres Gerninger følger dem«.

Af Johannes' Aabenbaring 14, 13.

Jeg er Opstandelsen og Livet; den, som tror paa mig, skal leve, om han end er død. Enhver, som lever i Tro paa mig, skal i Evighed ikke dø.

Johannes 11, 25—26.

7. Davidssalme

ET KLAGERÅB TIL DEN HØJESTE DOMMER

I. Bøn om hjælp mod bagvaskelse.

1. En klagesang, af David, som han sang for Herren for Benjaminiten Kus skyld.
2. Herre min Gud, til dig tager jeg min tilflugt, frels mig og fri mig fra mine forfølgere,
3. for at ingen af dem som en løve skal gribe mig og sønderrive mig, uden at nogen redder mig.

II. Forsikring om uskyld.

4. Herre min Gud, hvis jeg nogensinde har gjort det, hvis der er uret i mine hænder, hvis jeg har gengældt min ven med ondt, jeg som selv har frelst uretfærdige fjender,
6. ja, så skal fjenden forfølge og indhente mig, han skal træde mit liv til jorden og kaste min ære i støvet.

III. Påkaldelse af den højeste dommer.

7. Herre, stå op i din vrede, rejs dig mod mine undertrykkes raseri,

stå op for mig til dom, som du har behudet.

8. Lad folkenes flok stå rundt omkring dig, tag sæde over dem i det høje.
9. Herren er folkeslagenes dommer: skaf mig ret, Herre, efter min retfærd og mit hjertes uskyldighed.
10. Lad der være en ende på de gudløses ondskab, støt den retfærdige, retfærdige Gud, du som ransager hjertet og nyrer.
- IV. Tillid til Guds selfærdighed.
11. Gud er mig skjold, han som frelser de oprigtige af hjertet.
12. Gud er en retfærdig dommer, en Gud, der kan true hver eneste dag.
13. Hvis de ikke omvender sig, hvæsser han sit sværd, spænder sin hue og sigter.
14. Han har et dødbringende våben parat mod dem og gør sine pile til glødende pile.
- V. Fjenden straffes, salmisten frelses.
15. Se, han har undfanget falskhed, svanger med ondskab føder han lumskhed.
16. En grav gravede han og skovlede den ud, men faldt selv i den grav, som han gjorde.
17. Ondskaben skal falde på hans eget

„MODERKIRKEN“

Over Indgangen til Laterankirken i Rom staar der med store Bogstaver »Omnium urbis et orbis ecclesiarum mater et caput — alle Byens og Jordens Kirkers Moder og Hoved«. Fra den sydlandske Marmorbaggrunds kolde Pragt lyser Ordet »Moder« os i Møde med Hjertevarme.

Den ældste og ærværdigste Kirke i det evige Rom — St. Peter er først langt senere blevet Indbegrebet af Verdenskirken — er Moder for alle Kirker i den evige Stad og over hele Jordkloden.

Kirken er vor aandelige Moder —

her er vi blevet døbt, og her har vi modtaget vor første hellige Kommunion, her kan vi blive vor Syndebyrde kvit, og her kan vi deltage i det hellige Offer. Paa denne Maade er Kirken blevet til vort Moderhus. »I dette [Hus] faar hver den, som beder, og den, som søger, finder, og for dem, som banker, skal der lukkes op« (Kommunionvers). Er det maaske ikke en vidunderlig Tanke: at vide et Sted, hvor man aldrig staar overfor en lukket Dør, og hvor man aldrig bliver vist bort af Husets Herre!

Vore Kirker er aabne Dagen igen-

nem. Og det røde, flakkende »Evige Lys« fortæller os, at Han — Verdens og Hjerternes Lys — er til Stede og venter paa vort Komme.

Men Kirken betyder endnu mere. Dette Hus af Sten bliver til Guds levende Tempel, til alle de troendes fælles Hjem. Og hvor ofte taler vi ikke om »Moderkirken«? Ordet »Moder« har en ganske særlig Klang i vore Øren: Moderlighed, Modersmaal. Det rummer Forestillingen om noget ganske særligt, noget uerstatteligt — som kun en Moder kan være. Og det samme gælder ogsaa om Moderkirken, som vi tilhører. Der findes en Mængde Religioner og Trossamfund — og ikke saa faa af disse kalder sig ganske frimodigt »Kristi Kirke«. Men der gives kun en Moderkirke, nemlig den romersk-katolske. Naar man staar paa Tærskelen til denne Moderkirke, saa hører alle Stridigheder om historisk Udvikling og Fejltrin, om dogmatiske Begreber op. Ogsaa vore i Troen adskilte Brødre maa indrømme: Den katolske Kirke er og forbliver alle »Kirker«s og kristne Samfunds Moder, selv om man eventuelt holder sin egen Sekt og Mening for bedre og mere sand. Og hver den, der tilhører Moderkirken eller som finder tilbage til den, vil erkende: Her alene finder jeg det Hjem, den Fred og Kærlighed, som netop er den rette Moders Særpræg. Det hænder slet ikke saa sjældent, at mange udenforstaaende har betydelig mere Øje for dette væsentlige Modertræk end hendes egne Børn, der kan være saa ligegyldige overfor al den Kærlighed og Naade, som Kirken skænker dem. Maatte vi dog alle — alle vi, som har den store Lykke at høre hjemme i Moderkirkens Skød — lære at erkende og værdsætte denne store Lykke endnu medens Tid er!

hoved og hans voldsfærd vende tilbage til hans egen isse.

18. Men jeg vil takke Herren for hans retfærdighed og lovsynge Herren den Højstes navn.

Denne salmes tankegang er i det store og hele klar nok, selv om teksten har lidt en del skade ned gennem tiderne. David beder om hjælp og beskyttelse mod forfølgere. Ophavsmanden til de tunge timer er en mand ved navn Kus, om hvem vi imidlertid intet nærmere ved. Formodentlig var han en af Sauls tjenere og har bagtalt David hos den skinsyge konge.

I sin bøn til Gud gør salmisten gældende, at han er værdig til at blive bøn hørt, idet han edeligt bedyrer sin uskyldighed og erklærer sig rede til at lide straf på livet, hvis han har gjort den uret, der bliver lagt ham til last. To gange kunne han endda have dræbt sin forfølger, men højsindet har han ikke gjort det. Her hentyder David til, at han skånedes Saul både i hulen ved Engaddi og på højen Hachilla i ørkenen Ziph. (I. SAM. 24, 10—11, og 26, 9. 18—22).

Endvidere beder David Gud, der kender hjertes og nyre, og som gengælder godt og ondt på retfærdig vis, om at rejse sig til rettergang. Samtidig er han fuldstændig overbevist om, at dette sker, og han bebuder sine fjender Herrens straf som umiddelbart forestående. Ondskaben graver sig selv en grav og er sin egen bøddel, medens den uskyldigt forfulgte kan synge en

takkesang for Guds retfærdige gengældelse af godt og ondt.

Spørger man, hvad denne salme betyder for os i den nye pagt, så kan svaret henvise til *vor Frelser*, der under sin offentlige virksomhed hele tiden blev bagvasket af sine fjender og til sidst korsfæstet af dem. Men alle disse trængsler kunne ikke forhindre, at han gennemførte sin frelsergerning og fejrede en stor triumf over alle sine fjender.

Gennem alle århundreder blev også *Kristi Kirke* bagvasket og forfulgt, men den stod altid til sidst ved sine fjenders grav og kunne sige: »Jeg vil takke Herren for hans retfærdighed og lovsynge Herren den Højstes navn«, selv om ventetiden engang imellem blev meget lang.

Heller ikke den *enkelt kristne* kan undgå onde tingers dolkestik, navnlig hvis han vil være en sand Kristi discipel, der gør alvor af sin gudsyndelse. Her gælder *vor Frelser*s trøst: »Salige er I, når man håner og forfølger jer og lyver jer alt ondt på for min skyld. Glæd jer og fryd jer: jeres løn skal være stor i himlen«.

Vor Frelser taler om gengældelsen i himlen. Men også på jorden gentager sig tit Sauls skæbne. Af skinsyge ville denne gennemføre den uskyldige David med et spyd, uden at kunne ramme. Af fortvivlelse styrtede han sig senere i sit eget sværd, uden at der var nogen, der afværgede hans undergang. F. K.

De moderne tekniske fremskridt har gjort, at forskellige menneskegrupper, der tidligere levede mere eller mindre isolerede, nu pludseligt er kommen hinanden ind på livet. Men en stor fare er herved opstået: Disse folkegrupper er nok kommet hinanden nær i ydre berøring, politisk, økonomisk, trafikalt o.s.v., men mentalt står de endnu langt fra hverandre og uforstående overfor de andre. Dette gælder ikke blot forholdet mellem Vesteuropa og de fjern-østlige folk som kineserne eller de mellem-østlige som inderne, de nær-østlige som araberne, tyrkerne, syrerne — men selv inden for Europa er vi vidner til det samme. Folk — og kirker — som stammer ned fra det gamle byzantinske område, ser på mangt og meget helt anderledes end vi vesteuropæere. De græske kirker har bevaret deres byzantinske kulturarv og er altså af en anden indstilling end vi, som altid har været vendt mod Rom og ikke mod Konstantinopel som det åndelige og kulturelle centrum. Vi vil pege på nogle af de ejendommeligheder, vi møder hos vore græske venner (og huske på, at vi i lige så høj grad er ejendommelige for dem!).

De græske ortodoxes tro er i dag i sit væsen ikke andet end den katol-

To Skoler indviedes

Sct. Knud Lavards Skole i Lyngby

Efter Sommerferien aabnede den ny »Sct. Knud Lavards Skole« i Kgs. Lyngby sine Porte, og Mandag 25. Oktober var man naaet saa vidt, at en officiel Præsentation af den ny Skole kunde finde Sted ved en lille Højtidelighed, der afholdtes i Skolens Gymnastiksal, og hvor en lang Række indbudte, deriblandt Hs. Excellence Biskoppen samt Repræsentanter for Skolemyndighederne og den kommunale Forvaltning med Borgmester Fenneberg i Spidsen, var mødt op.

Bankfuldmægtig C. Darving, der er den ny Skoles Administrator og iøvrigt sammen med Sognepræsten, Pastor Th. King, er Sjælen i Værket, hød velkommen og gav derpaa et kort Rids af Skolens og dermed tillige af Sct. Knud Lavard Sogns Tilblivelseshistorie, som er en direkte Følge af den enorme Udflytning fra Hovedstaden, der paabegyndtes i Trediveerne, og som ogsaa bragte ikke saa faa unge katolske Familier ud til Omegnskommunerne. Derefter talte Biskoppen, som gav Udtryk for sin Glæde over, at det herhjemme er os Katolikker muligt at have vore egne Skoler og til og med, at Staten støtter dette Initiativ, og hilste dette som et Udtryk for det sande Demokrati. Senere talte Borgmester Fenneberg, som ønskede den nye Skole Lykke og Held for Arbejdet fremover. Pastor King gav sluttelig Udtryk for sin store Glæ-

Religionslærerstævnet

på Sankt Josephs Skole, Østerbrogade 7 D, København Ø, havde den 20.—22. oktober samlet ca. 140 deltagere: både præster, ordenssøstre og lægfolk fra Danmark, Norge og Sverige. Både formiddag og eftermiddag blev der arbejdet ihærdigt på dels at dygtiggøre sig til den krævende opgave og at tage stilling til aktuelle problemer i denne undervisning. Som gæst talte pastor Allgaier, Herten, Westfalen, om formiddagen. Han forstod at give deltagerne rige impulser til en livsnær undervisning, der tager alle moderne hjælpemidler i brug. Ved afslutningen takkede generalvikaren, pastor C. Flandrup, både foredragsholderen og alle deltagere. Om to år skal der atter holdes et sådant stævne.

En Gruppe Deltagere i Religionslærerstævnet, samlet omkring Mødets Taler, Pastor Allgaier.

de over det fuldendte Værk — og knyttede dertil Haabet om, at den ny Kirke ogsaa inden alt for længe maatte være en Realitet. Ved Forevisningen af den ny Skolebygning, som tillige rummer Bolig for Josephsøstre, blev man hurtig klar over, at dette var intet mindre end et Skolepalads en miniature, som opfylder alle tænkelige Krav til en moderne Skole. Sct. Knud Lavards Skole begynder med fire Klasser med ialt henimod 70 Elever, men har Plads til Udvidelser, og Skolens Ledelse er i Hænderne paa saa kyndige Kræfter som Josephsøstre. Cens.

Den ny Sct. Knud Lavards Skole i Kgs. Lyngby.

ske tro, som den var før det store skisma. Derfor er forskellene ikke store eller væsentlige. De syv første økumeniske konciler, som er rettesnoren for den græske ortodokse tro, er også normgivende for den katolske tro. Hvad der siden er bleven defineret i den vesterlandske kirke, er kun konsekvenser af disse syv første konciler. Forskellen ligger derfor egentlig ikke på dette område, men på et helt andet. Man kan altid se på en sag fra flere sider. Nu har øst og vest igennem århundreder set på næsten alt fra forskellige synspunkter og den ene stadige tagen stilling til tingene fra ensidige synsvinkler uden at gøre sig klart, at man også kunne se anderledes og dog legitimt på sagerne, har afstedkommet en efterhånden ret stor kløft mellem de to parter. Man er kommet til at bevæge sig i to forskellige åndsuniverser. Her er et par eksempler til overvejelse.

De store græske kirkefædre fra det 4. århundrede havde tanker om trefoldigheden, der i det store og hele stemte overens med de latinske fædres. Men der var alligevel forskel, og den kom, ikke fra genstanden selv, men fra måden at behandle den på. De latinske fædre spurgte sig selv: Hvorledes kan den ene Gud indebære tre

personer, Fader, Søn, Helligånd? De græske fædre gik den modsatte vej og spurgte: Hvorledes kan Faderen, Sønnen og Helligånden danne en Gud? Vesterland gik fra den ene Gud til de tre personer, Østerland fra de tre personer til den ene Gud. Det giver en nuance i opfattelsen, og lever man udelukkende i den ene tankebane, kommer man til sidst til at stå fremmet overfor den anden.

Andet eksempel: Kirkeopfattelsen. Man kan betragte Kirken som et synligt samfund med alt, hvad dette indebærer af organisation, retsvæsen, love, og lade alt, hvad der ikke berører dens sociale og udvendige side, i skyggen. Dette har igennem lange perioder været den overvejende tendens i vesterlandsk tankegang og fremstillingsmåde. Man kan også se på den anden side af problemet og navnlig fremhæve den helligørende nåde, der forbinder de enkelte kristne til hinanden, fordi den binder dem til Kristus. Holder man sig ret udelukkende til sådanne tankegange, vil man til sidst nemt udelukke betragtninger over Kirkens jordiske og »timelige« vilkår. Begge betragtninger er rigtige, de skal begge have deres plads i en helt kirkesyn. Men man forstår, at de to kristenheder ved deres ensidige synspunkter er kommet til at stå uforstående overfor hinanden, når man i vesterland har haft tilbøjelighed til langt overvejende at gå ud fra den
(fortsættes Side 538)

I korte Træk -

En fortrolig Forholdsordre fra Titos Regering til det hemmelige Statspolit i B-Zonen i Triest er blevet fundet. Heri beordres bl. a. Deportation af troende Katolikker, Bagvaskelseskampagner mod unge ivrige Præster o.s.v. (KNA).

I Surrey i Sydengland har man i en Privathave fundet Rester af et Benediktinerkloster fra det 7. Aarhundrede. I 872 blev dette Kloster plyndret af danske Vikinger og først genopført hundrede Aar senere. (KNA).

Abbe Pierre har nedlagt Grundstenen til to Husblokke med ialt 330 Lejligheder. Siden Februar i Aar har han indsamlet en halv Milliard Francs, nok til Opførelsen af 1500 Lejligheder, af hvilke 1000 vil staa færdige inden Jul. (KNA).

To Kardinaler, Alessandro Verde og Guiseppe Bruno, ligger alvorligt syge. De to Kardinaler er henholdsvis 89 og 79 Aar gamle. (KNA).

Paa Formosa arbejder 15 katolske Præster, deraf 3 indfødte. Fra Juni i Fjor til Juni i Aar er Katolikkernes Antal paa Øen forøget fra 906 til 2422 og der findes ikke færre end 6967 Katekumener. (KNA).

Fagfolk fra St. Louis Universitetet i Missouri har nu mikrofilmet ialt 100 Millioner Sider af Bøger i Vatikaner-Biblioteket. Til næste Aar regner man med at fotokopiere 600.000 Dokumenter og Manuskripter. (KNA).

En ny Sognekirke i Rom er indviet i Bydelen Centocelle. Med denne nye Kirke er der nu 144 Sognekirker i den evige Stad. (KNA).

Kong Saud fra Saudi-Arabien har udstedt et Forbud mod at Statsborgere i arabiske Lande sender deres Børn i kristne Skoler. Overtrædelse vil kunne medføre Tab af Statsborgerskab. (KIPA).

ladende havde ladet ganske haant om Økonomi: de trange, smaa Klosterceller var blevet til store, lyse Klasselokaler, hvor de smaa Cellevinduer var erstattet og suppleret med nymodens store Sving-Ruder, ny, lyse Skoleborde, projektorbelyste Vægtavler, Toiletter med Varmluft-Tørreapparater, en herlig stor, flisebelagt Lege- og Sportsplads — og hvad mere er: Plads til en forhaabentlig Udvidelse af Gymnasiet til ogsaa at omfatte de øvrige Retninger.

Alle de ydre Muligheder er nu til Stede for Etableringen af det katolske Gymnasium. Maatte det lykkes Patrene af Jesu Selskab — saaledes som Magister Emil Frederiksen saa mesterligt gav Udtryk for i sin Tale — at knytte Traaden med Fortiden i Ordrup paa ny, at genoplive Aanden fra den gamle Skole derude paa Højen — Aanden, der levendegør.

J. B.

Niels Steensens Gymnasium

Dagen 30. Oktober 1954 vil velsagtes være at betegne som et Vendepunkt i Kirkens nyere Historie herhjemme: ved en Højtidelighed, der indledtes med en Levitmesse i Klosterkirken, og hvori deltog Repræsentanter for den kirkelige og verdslige Øvrighed, indviedes Niels Steensens Gymnasiums nye Lokaler i det hidtidige Klosterkompleks paa Jagtvejen. Blandt de fremmødte Gæster maa nævnes Hs. Excellence Biskoppen samt Generalvikaren, Rev. C. Flandrup, Undervisningsinspektør Dr. A. Højbjerg Christensen, Rektor Dr. Vilh. Lorenzen, Direktør Poul Hjort samt en Række Gejstlige og Skolefolk. Efter Messen samledes de indbudte samt Forældrene og Skolens Elever i Gymnasiets Aula, hvor Formanden for Niels Steensens Gymnasium, P. Rector Fr. Poppe SJ, bød Velkommen og overdrog det nye Gymnasium til sit Formaal. Herefter foretog Biskoppen Indvielsen. I en efterfølgende kort Tale gav Biskoppen Udtryk for sin Glæde over, at det endelig var lykkedes Niels Steensens Gymnasium at faa Benene under eget Bord og understregede den Betydning, som vi Katolikker tillægger det ny Gymnasium. Vi Katolikker — udtalte Biskoppen — er glade og taknemmelige over, at vi herhjemme kan have vore egne Skoler og til og med med Statens Velvilje, ikke mindst i disse Aar, hvor der ude omkring i Europa staar saa megen Strid om net-

op dette Spørgsmaal. Vi nyder herhjemme paa dette Punkt godt af de sunde demokratiske Principper.

Efter Biskoppen talte Gymnasiets Leder, Rektor P. G. Heggum SJ, der betegnede Indvielsesdagen, der nu var oprundet, som Afslutningen paa en lang og trang Vandring som gennem en mørk Tunnel, det Øjeblik, hvor man nu atter var kommet ud i Dagens klare Lys, og formulerede derpaa Gymnasiets Program: det skulle være et Jesuiter-Gymnasium, et Sted, hvor man ikke blot bibragte den opvoksende Generation den fornødne Portion Viden, men tillige ogsaa søgte at forme Karakterer i Overensstemmelse med den hellige Ignatius' Ideer, helstøbte, kristne Personligheder. — Han mindede om de mangehaande Vanskeligheder, som man havde maattet igennem, inden man var naaet saa vidt som til Dagen idag, og rettede saa sluttelig en Tak til alle Sider, ikke mindst til de respektive kirkelige og verdslige Myndigheder, uden hvis Velvilje og Forstaaelse det havde været umuligt at naa frem til et Resultat. Efter Pater Heggum talte en af de gamle Elever fra Sct. Andreas Kollegiet paa Ordrups Høj, Redaktør, Magister Emil Frederiksen.

Og medens Eleverne i Dagens Anledning blev trakteret i deres respektive Klasselokaler, blev den ny Skolebygning forevist for Gæsterne. Af de gamle Klostertrum med den omtumlede Skæbne viste der sig at være skabt fremragende, nutidssvarende Skolelokaler, ved hvis Indretning man tilsyne-

Så gik den ferie...

og vi, der tilbragte den i Øm, havde nogle meget vellykkede dage — de gik blot alt for hurtigt. Der var mødt omkring 25 elever, der hurtigt »fandt« hinanden; i det hele taget udmærkede denne skole sig især ved en meget fin kontakt mellem eleverne og lærerne. Takket være pastor Nölke fik vi desuden sunget på denne skole, som vist aldrig før i Øm, især Gudsmøder-salmer, og det lykkedes også at få indøvet 9. messe så godt, at vi kunne synges den under højmassen på den sidste skoledag — det var en vældig god ide.

Fru Berg og fru Hamann, Århus, havde det drøje arbejde med at sørge for mad til flokken, hvilket de gjorde til alles store tilfredshed. X.

Retræte i Odense

Søndag den 17. oktober afholdtes retræte på Dalum kloster for Fyens unge katolikker. Der var ca. 20 deltagere, heraf 2 gæster fra Århus.

Højmassen i klosterets kapel blev celebreret af pater Irenæus, som var retrætens gejstlige leder, og som i løbet af dagen holdt tre indholdsrige foredrag. Dette var en imponerende præstation af pater Irenæus, navnlig i betragtning af, at han kun har været 8 måneder i Danmark. Efter foredragene var der lejlighed til at stille spørgsmål, og retræten sluttede med andagt.

K.H. Jørgensen, Odense, forestod den praktiske ledelse, og sammen med Sct. Hedvigstrengene sørgede han for, at vi fik en fin dag ud af det.

E.-J.

Vinterskolen udvider

For at give alle dem, som bor udenfor København, lejlighed til at følge med i, hvad det er, man hører om og lærer på vinterskolen, har DUKs ledelse besluttet at duplikere foredragene og udsende dem.

Dette betyder altså også, at de, der bor i provinsen, også kan »gå på vinterskolen«.

Til trods for de store omkostninger, der er forbundet med duplikeringen, sælges hæfterne for 1 kr. pr. stk., og de kan fås tilsendt ved at skrive til Erling Tiedeman, Vennemindevej 51, København Ø.

Det anbefales meget, at man lægger disse foredrag til grund for studiekredse eller samtaler rundt omkring i klubberne, eventuelt under præstens vejledning.

Ugens samtale

— Jeg ser på din vægkalender, at kirken fejrer RELIKVIEFEST i dag. Hvad er nu det for noget?

— Det er en fest til ære for de helgener, hvis relikvier opbevares i de forskellige kirker.

— Hm. Jeg har nu aldrig rigtigt kunnet forlige mig med jeres tilbedelse af gamle ben.

— Næ, hvis vi virkelig tilbad gamle ben, som du så smukt udtrykker dig, så kunne jeg godt forstå din utilfredshed. Men det gør vi nu bare ikke!

— Hvad gør I så?

— Lad os først og fremmest slå fast med syvtommersøm, at vi kun tilbeder Gud og ikke andre — eller andet.

— Hvad så med relikvierne?

— Relikvier er de legemlige rester af en helgen, eller en ting, som på anden måde har haft tilknytning til en helgen. Og disse ting viser vi en vis ærbødighed.

— Og så tror I også, at disse ting har en evne til at hjælpe jer — for eksempel ved helbredelser! Det er jo den rene magi og trolddom!!

— Næ, tøv nu lidt. Det har du helt misforstået. Kirken lærer netop, at disse ting ikke i sig selv besidder nogensomhelst kraft. Slet ikke. Kirken siger kun, at disse ting ofte bruges af Gud til at udvirke mirakler, og det har man tusinder af eksempler på. — Kan du se forskellen? Den er himmelvid!

— Ja, det kan jeg godt se, nu du siger det. Men hør, jeg synes forresten ikke, at der står noget om den slags i Bibelen?

— Så kan du ikke have læst Bibelen ordentligt! Relikvier omtales nemlig flere steder, både i det gamle og i det ny testamente. Du kan f. eks. læse i Apostlenes Gerninger, om hvordan folk blev raske ved at røre ved klædningsstykker, som havde tilhørt Sct. Paul.

— Nå, ja, ja, men jeg synes, jeg har hørt noget om falske relikvier?

— Det er nok muligt, at min hist og her kan finde en relikvie, hvis ægthed man ikke kan bevise, eller som måske ligefrem er falsk. Men de relikvier, som indemures i kirkernes altre, er med 100 procents sikkerhed ægte.

— Hvad så med de andre relikvier?

— Her behøver du heller ikke at være bange. For hvis der virkelig skulle være grund til at tvivle om deres ægthed, så tillader kirken slet ikke, at sådanne relikvier æres offentligt.

— Så er der lige det, at jeg har læst, at man rundt omkring opbevarer så mange stumper af Kristi kors, at man kunne bygge et helt hus af dem, hvis de blev samlet. Hvad siger du til det?

— Det passer slet ikke! Man har naturligvis forlængst talt og målt de stykker af Kristi kors, som man har tilbage, og de giver sammenlagt ikke mere end ca. 1/10 af et helt kors.

— Nå, så er jeg mere rolig!

Huskседlen

K.U.K., Lyngby: Lørdag d. 6. nov. kl. 20: Jørgen Nybo Rasmussen fortæller om Sct. Knud Lavard.

K.U.K., Stenosgade: Lørdag d. 6. nov. begynder vinterens studiekreds under ledelse af pater Poppe, S.J. Emne: De moderne sekter.

Hver aften åbent hus, også for medlemmer af andre klubber.

13.—14. nov. week-endtur til Bastrup.

Horsens: Onsdag d. 10. nov. møde hos pastor Vick. »Hvad vil De gøre, hvis ...« Onsdag d. 17. nov. filmsaften i »Hyttens«.

Randers: sø. d. 7. nov. reciteret messe og den sædv. månedlige fælleskommunion kl. 8.

Onsd. d. 10. nov. kl. 20 spilleaften på skolen. Tag evt. selv spil med.

Østerbro K.U.K.: Sø. d. 7. nov. kl. 14.30 møde hos José Novella, Odensegade 22, hvor man lytter et par timer til klassisk musik.

Ons. d. 10. nov. kl. 20 hos Bente Haugmark, Falkonergårdsalle 11. — »Nørkleaften«, hvor man arbejder til klubbens nært forestående store fest.

Vinterskolen: Søndag d. 14. nov. kl. 8, Østerbrogade 7 D. Emne: Kirkehistorie v. J. Nybo Rasmussen.

Vi minder om, at søndag d. 14. nov. er uigenkaldelig sidste frist for tilmelding til vinterskolen. Vi anbefaler alle unge fra København og omegn at deltage i skolen.

Ny katolsk roman

Lindop: Hjertet og Sværdet, 263 s., kr. 19,50.

Den kamp på liv og død, som bogen fortæller om, foregår i Quantana, en malerisk landsby dybt inde i bjergene, under Mexicos hede sol.

År igennem er Quantanas befolkning blevet terroriseret af en gangsterbande, som ledes af den kloge, koldblodige Malo — en mand som behersker alt og alle ved trusler og mord, og som selv kun beherskes af sit magtbegær. Først da den unge, modige katolske præst, fader Keogh, ankommer til byen, finder Malo en modstander, der er ham jævnbyrdig. Fader Keogh sætter sine åndelige våben, sin tro og sin menneskekundskab, ind mod Malos revolvere.

Om disse to mænd har Audrey Erskine Lindop spundet en handling, der hvad farve, personrigdom og nervepirrende momenter angår, holder mål med de mest spændende og underholdende film. Præsten og banditten kommer med tiden til at nære en mærkelig respekt for hinanden, men duellen mellem dem fortsætter og når sin kulmination, da Malo i et forsøg på at slå sin modstander endeligt af marken, på djævelsk vis udnytter en ung piges kærlighed til præsten som våben i kampen.

RETRÆTEDAG

for ikke-katolikker

søndag den 21. november 1954 hos St. Joseph Søstrene, skolen, Østerbrogade 7 D. Retrætleder: Pater L. Brunicardi, C.ss.R.

Dagens program:

Kl. 9,00: Messe i kapellet (2. sal i skolebygningen).

Kl. 10,00: Morgenmad.

Kl. 10,30: I foredrag.

Kl. 12,00: Frokost.

Kl. 13,00: II foredrag.

Kl. 14,30: Andagt og sakramental velsignelse.

Kl. 15,15: The.

Kl. 16,00: Spørgetime.

Katolikker opfordres til at invitere ikke-katolske bekendte til denne retrætedag. Som ledsager til ikke-katolske venner er katolikker velkomne deltagere.

Frokost hedes medbragt. Deltagelse koster kr. 3,00, heri er iberegnet: morgenkaffe med 2 rundstykker, the efter frokost og eftermiddagsthe med

kage. — Øl, mælk og sodavand til frokosten kan købes.

Billetter kan købes ved indgangen til spisesalen.

Indmeldelse sker til frk. Ellen Møller, Kronprinsessegade 59, København K., telefon: Palæ 9393 kl. 14—15 og kl. 18—19 senest torsdag den 18. november.

Katolsk Aftenskole

Tirsdag den 9. November Kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin o.p. taler om »Helligaanden - Treenigheden«.

Horsens	Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	Lad Deres Fodtøj reparere i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 818 Alt udføres i Installationer Alt have i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josephs Hospital	N. C. Madsen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner

Vejle

		Hjørnet SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAØB Paul Henriksen Søndergade 1 . Telefon 684 Leverandør til Sct. Maria Hospital
Vejle Optik Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308 Leverandør til St. Mariæ Hospital	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg 24 Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Mel- & Foderstofforretning Mølleudsalg J. Jensen . Søndergade 26 TELF. 1053 Leverandør til de katolske Institutioner	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørregade 9 Telefon 725 59 Aars Erfaring	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Arbejdernes Fællesbageri Aktseelskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE TELEFON 176 Leverandør til Sct. Maria Hospital	
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Trælast & Kulkompani Havneq. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-3 Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Velle . Telefon 315 Leverandør til St. Maria Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Nov.

7. S. 22. Søndag e. Pinse (748-74); (grøn) 2. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135); Præf. (521).
8. M. Oktav af Alle Helgen (1135-122); 2. Bøn: Fire kronede Martyrer (1152); alm. Præf. (525).
9. Ti. Laterankirkens Indvielse (hvid) (1153-113); hvad der staar i Parentes i Stillebønnen, udelades; 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Theodor (1153); alm. Præf. (525).
Hs. Exc. Biskoppens Navnedag.
10. O. St. Andreas Avellinus (1153); (hvid) 2. Bøn: St. Tryfon, St. Respi-cius og St. Nymfa (1154); al-mind. Præf. (525).
11. T. St. Martin af Tours (1154); 2. (hvid) Bøn: St. Mennas ((12)); alm. Præf. (525).
12. F. † St. Martin I (1156); 2. Bøn: (rød) Om de helliges Forbøn ((120)), 3. Bøn: Efter frit Valg; Apostlenes Præf. (524).
13. L. † St. Didacus (1157); 2. Bøn: (hvid) Om de helliges Forbøn; 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
14. S. 23. Søndag e. Pinse. (grøn)

Academicum Catholicum:

Søndag d. 7. november kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Messen læses for vore afdøde medlemmer.

Mandag d. 8. november kl. 8 har den social-økonomiske gruppe møde hos Mannow, Monradsallé 15.

Torsdag d. 11. november kl. 15 mødes gymnasiastgruppen med pastor Højbo til samtale om religiøse emner på Hoffmannsminde, Valby Langgade 117 A. Alle katolske gymnasieelever er velkomne!

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kasserekontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

DET STORE SKISMA

(fortsat fra side 535)

førstnævnte synsmåde og i østerland fra den sidstnævnte.

Og dette sidste fører med sig en hel række opfattelser, blandt hvilke vi kan nævne følgende: Vesterlandsk kristendom er tilhøjelig til i Kirken at se den kæmpende hær, der fylker sig om dens juridiske og organisatoriske midtpunkt: Paven. Østerlandsk kristendom ser i Kirken langt mere »det nye Jerusalem, stegen ned fra himlen« for at være blandt mennesker, og som bringer med sig Guds nærværelse blandt mennesker. Kirken er forsmag på himlen, ja er allerede himlen på jord. For at udtrykke det kort og unøjagtigt: De vesterlandske katolikker interesserer sig for kir-kens udbredelse, medens de østerlandske interesserer sig for dens dybder. Det er atter her klart, at en virkelighedsnær kirkeopfattelse må inde-bære begge synsmåder.

Man kunne blive ved, men det ville føre for langt i denne artikel. Lad os blot slutte med at huske på, at Østen ikke afviger så meget i troen som i måden at tro på. Vi må erkende, at Østens kristne har synspunkter, der skal med ind i en »hel«teologi, og vi må være klare over, at Østens kristne for os har bevaret en mængde kristent arvegods fra de første 8 århundreder, som vi har om ikke mistet, så dog ladet ligge ubrugt til ubodelig skade for vort åndelige liv. Det er dette, der gør, at man føler sig hensat til en ny og forunderlig rig verden, når man kommer i kontakt med ortodox kristenliv: her springer rige kilder, som direkte fører vand fra den store, klassiske oldtidsperiode og formidler os de græske fædres religiøse verden.

Dalland, Højbo og Høltzer.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellebygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

<p style="text-align: center;">Aarhus</p>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste</p> <p style="text-align: center;">TELEFON 24387</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Seimlingler Odensegade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17</p> <p>Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS</p> <p>Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		<p style="text-align: center;"> MEJERIET Vesterbo</p> <p style="text-align: right;">Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bølowsgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Instaljør . Ladestation</p> <p style="text-align: center;">Hans Brogesg. 4 . Tietgenpl. Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22868 <i>H. J. Madsens Begravelsesforretning</i> Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p> JUHL'S Farvehandel FR. ALLÉ 90 TELF. 9011</p> <p>Malerverer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegade 23 . Telefon 21924</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder</p> <p>HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>

<h2>Næstved</h2>		
<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE</p> <p>R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130</p> <p>Leveres over hele landet</p>	<p>Kolonial, Kaffe, Delikatesser Cigarer og Tobakker</p> <p>Svend Nielsen Præstøvej 50 . Telefon 935</p> <p>Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9</p> <p>Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Instaljør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117</p> <p>Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543</p> <p>Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i></p> <p>Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malerverer Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester</p> <p>Tagensvej 2 Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158</p> <p>Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659</p> <p>Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S</p> <p>Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>LI. Næstved Andelsmejeri</p> <p style="text-align: right;">Telefon 569 og 770</p> <p>Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</p> <p>Lev. til kat Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab</p> <p>Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i></p> <p>statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Himmeldronningens Fest

I en Encyklika har Paven proklameret Indstiftelsen af en Fest for Himmeldronningen Maria. Den vil i Fremtiden overalt i Kirken blive fejret d. 31. August. Samme Dag vil hele Menneskeslægten blive indviet til Marias rene Hjerter.

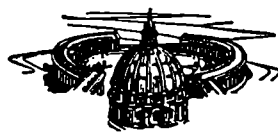
Paven nævner, at de kristne Folkeslag lige fra de ældste Tider har rettet Bønner og Lovsange til Himmeldronningen, saavel i gode som ogsaa og især i tunge og farefulde Dage. Den nye Fest betyder ikke Indførelsen af en ny Andagt til Guds Moder, eftersom Andagten til Himmeldronningen er blevet fremmet af Kirkefædrene, lige fra St. Efraim, som var den første, der brugte Ordet »Dronning« om den saligste Jomfru. Paven nævner ogsaa det Grundlag, paa hvilket Marias Dronningeværdighed hviler, nemlig det guddommelige Moderskab, som fik St. Johannes Damascenus til at sige: »Maria blev i Sandhed al Skabningens Herskerinde, da hun blev Skaberens Moder.«

I Rundskrivelsen kommer Paven ogsaa ind paa de kristnes Kaar bag Jerntæppet og beder hende, der er baade Tingenes og Tidernes Dronning, vende sit medynksfulde Blik mod disse hendes uskyldige Børn, som pines saa haardt, og maatte hendes Blik skænke dem Ro og adspredte Stormene og Skyerne.

Paven om Maria-Underet

Pave Pius XII udtalte sig forleden for første Gang i en Radiotale over samtlige italienske Sendere om Underet: »Den grædende Madonna i Syrakus«.

»Den Hellige Stol har med Føje hidindtil ikke paa nogen Maade taget Stilling til de Taarer, som Billedet af Gudsmoder har fældet i en simpel Arbejderbolig i Syrakus. Dermed er ingenlunde sagt, at Vi ikke med Bevægelse har bemærket det sicilianske Episkopats eenstemmige Erklæring om Rigtligheden af denne Tildragelse,« sagde Paven. »Men vil Menneskene forstaa disse Taarer?« spurgte Paven derpaa. Ganske vist er Maria nu i Himlen og lider der hverken Smerte eller Sorg, men hun vil dog ej heller næppe være uden Følelse, ligesom hun ej heller stod følelsesløs under Korset. Græder hun maaske paa Grund af de Vunder, der i Dag tilføjes Kristi mystiske Legeme, paa Grund af de mange Sønner og Døtre, der krænker hans guddommelige Majestæt? Eller er det maaske Taarer i Forventning om, at de vender tilbage, som har vendt Gud og Kirken Ryggen?« spurgte Pius XII. Han opfordrede derpaa de Troende til gennem Eksempel og Handling at medvirke til, at disse Flygtninge maa vende tilbage til Faderhuset. (KNA)

URBI ET ORBI

Eden skal intervenere til Fordel for Kardinal Wysinski

Den engelske Udenrigsminister, Sir Anthony Eden, skal tage Skridt til Løsladelse af den polske Primas, Kardinal Wysinski. Dette er Indholdet af en Note, som et Medlem af det britiske Parlament, David Logan, har fremsat, og som Parlamentet skal tage Stilling til endnu i denne Maaned. I katolske Kredse nærer man Haab om, at Edens Intervention skal kunne udvirke Løsladelsen. (KNA)

Et kommunistisk England?

Biskoppen af Menevia (Wales), Mgr. John Petit, udtalte paa Kolombusridderens Aarsmøde fornylig, at Storbritannien efter hans Mening meget vel kunde blive Bytte for en kommunistisk Regeringsform.

Mgr. Petit mente at maatte se Resikoen herfor i Regeringens kraftige Centraliseringsbestræbelser samt i Befolkningens materialistiske aandelige Indstilling. Set udefra vilde en saadan kommunistisk Regeringsform meget vel afvige fra de gængse Former, omend den trods alt saa at sige har alting fælles med Marxismen. Man kan meget vel betegne dette som Fantasteri og hævde, at saadan noget er slet og ret umuligt, men man maa dog erindre, at dette Land ogsaa engang var et helt katolsk Land og at det trods alt er sket en Forandring (KIPA).

Lov og Menneskelighed

I en Tale til Kirkejurister har Ærkebiskop Cushing fra Boston fremhævet Nødvendigheden af at forene Respekten for Loven med menneskelig Forstaaelse. »Det er rigtigt, naar Teologerne siger, at vel er Loven haard, men det forhindrer ikke, at den er Loven. Vi vil heller ikke opmuntre til Slaphed og Ligegyldighed overfor Loven, men denne Kirkens Lov maa »præsenteres« for de troende som det, den er, et guddommeligt udpeget Middel til Selv-Fuldkommengørelse«. Ærkebiskoppen ønskede, at den overnaturlige Kærlighedens Aand maatte præge Anvendelsen af den kanoniske Lov, hvis Formaal ligger højere end den blotte Bevarelse af Orden og Disciplin. Det dybeste Formaal for Kirkeloven er Styrkelse af Kærligheden til Gud og Udvidelse af det Omraade, i hvilket Kristi Fred kan herske.

Pavelig Hjelpeaktion

Umiddelbart efter Uvejrskatastrofen i Salerno-Amalfi-Omraadet foranledigede den Hellige Fader en omfattende Hjelpeaktion iværksat. Chefen for den pavelige Hjelpeorganisation, Mgr. Baldelli, afrejste straks i Spidsen for et paveligt Hjelpepetog til Katastrofe-omraadet, og sammen med Caritas-Organisationerne i Napoli, Salerno og Castelamare de Stabia blev der oprettet Medikamentposter, Forplejningsstationer og Nødherberger i de ramte Omraader. (KNA)

Kardinal Jorio død

Endnu en Kardinal, den fjerde i Aar, er død. Det er Kardinal Domenico Jorio, der i Marts efterfulgte Kardinal Massimi som Præfekt for Pavestolens Højesteret, efter tidligere at have været Sakramentskongregationens Præfekt. Kardinalen døde næsten 87 Aar gammel af en Hjertelidelse.

Kardinalkollegiet, der i Fjor var fuldtalligt med 70 Medlemmer, tæller nu kun 66, deraf 22 Italienerne.

Louvain

Mgr. van Waeyenbergh, der siden 1940 har været Louvain-Universitetets Rector Magnificus, er af Kardinal van Roy blevet bispeviet.

Universitetet tæller 470 Professorer og Lektorer og underviser over 10 Tusind Studenter fra mange Lande.

Offerdagen

Hver af dette Blads Læsere har sin Maade at læse Bladet paa. Hver vælger af Stoffet den Del, som nu engang har hans Interesse. Saaledes er der slet ikke saa faa, der væsentlig læser disse bageste Sider med Møder og deslige, men ikke altid faar de større Artikler med foran i Bladet.

Af Hensyn til disse Mennesker, som er i deres gode Ret til at gøre, hvad de gør, vil vi ogsaa her bag i Bladet minde om, hvad vi flere Gange har sagt paa de forreste Sider — at det denne Søndag 7. November er »Offerdag«, hvor hver eneste Katolik tager en stor eller lille Pengegave med til de for hele Bispedømmet fælles Opgaver og giver Præsten denne Skærv eller lægger den i Messens Klingning i den lille »Offerdags«-Kuvert, som vi alle har faaet eller i hvert Fald let kan faa fat paa.

Offerdagen betyder noget afgørende for vort Fællesskabs økonomiske Tilstand. Dens Resultat er altid Summen af de mange Beløb fra de mange Katolikker, og det er godt, at det er saadan. Vi er intetsteds saa lige som i Kirken, og det er vor Ære, at Kirken ogsaa i dette Stykke stoler paa hver enkelt af os.

Katolsk

14. November 1954
102. Aargang
Nr. 46

Ugeblad

AUGUSTINUS

— et 1600 Aars Minde

Franske Sjælesorgs-
problemer — Den ny Statut
for »Mission de France«

Montini Ærkebiskop
i Milano

600.000 Mennesker paa
Peterspladsen ved den ny
Maria-Fests Proklamering

I de dødes Maaned

I Anledning af de Drøftelser, der foregaar om en gennemgribende Omlægning af Skolen ud fra det bl. a. af Undervisningsminister Bomholt støttede Ønske om en for alle Børn fælles treaarig Hovedskole, saaledes at Eleverne alle i det væsentlige følges ad hele den pligtige Skoletid, som samtidig foreslaas udvidet med et Aar til opnaaet 15 Aars Alder, hører man ofte Spørgsmaalet rejst, hvad man fra de mange private katolske Skolers Side mener om saadanne Planer.

Ugebladet har i den Anledning talt med flere Repræsentanter for disse

Skoler og er i Stand til at give nedenstaaende Svar:

Vore katolske Skoler er ikke oprettet ud fra specielle Ideer om, hvordan disse Sager bør ordnes. Den katolske Kirke har ikke et specielt »Skolesyn«, og derfor vil man formentlig hos os kunne træffe baade Tilhængere og Modstandere af Ministerens Ideer.

Skolens Omlægning

Vore Skoler opretholdes alene af den Grund, at vi lægger afgørende Vægt paa, at katolske Børn i Skolen modtager katolsk Religionsundervisning og i det hele taget lever i et katolsk Milieu. Det er altid og overalt af stor Betydning og ganske særligt i et Land med saa faa Katolikker som hos os, hvor det almindelige Milieu er saa fremmed for katolsk Tro og Livsform.

I den Forbindelse vil vi med Tilfredshed se en Udvidelse af Skolepligten til de 15 Aar. Gaar Børnene tidligt ud af Skolen, er det meget svært at faa givet dem en Religionsundervisning, der virkelig forbereder dem til det voksne Liv. For mange er det netop først i 14 Aars Alderen, at de er udviklede nok til at kunne begynde at se Sammenhængen mellem »Børnelærdommen« og de Spørgsmaal og Krav, det senere Liv vil stille. Derfor er vi taknemmelige for hver Elev, vi faar Lov at beholde ud over den hidtil gældende Skolepligtsalder. Det vil være af stor Værdi, om vi faar Lov at beholde alle til det 15. Aar — og saa maa vi se, hvordan vi løser de deraf følgende Problemer angaaende Skolelokaler og Lærerkræfter.

Fra nogle Sider i Skoledebatten har man forudset Muligheden af, at Privatskolen og en efter de nye Ideer omorganiseret Skole vil komme i et vist Modsætningsforhold, og nogle har endog ment sig foranlediget til at foreslaa Anvendelse af økonomiske Presionsmidler for at faa Privatskolen til at følge Trop. Saa vidt vi kan se, vil der ikke være Grund til at frygte Indtagelsen af Særstandpunkter fra katolsk Side. Som sagt er der blandt os ogsaa Modstandere af de nye Ideer, men selv om de foretrækker den hidsige Ordning, vil de fremtidig som hidtil stille sig paa det Standpunkt, at naar vi i det frie danske Samfund opnaar at faa Lov til at samle vore katolske Børn i katolske Skoler, vil vi iøvrigt altid bestræbe os for i alle andre Ting at følge den pædagogiske Udvikling og dermed stille vore Elever lige med Eleverne i den offentlige Skole.

I Guds-
moders
Favn —

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva 408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filtal: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4018

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rüd. Berghøgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstads
malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCE-
RERNE

DEN HELLIGE AUGUSTINUS

Et 1600 Aars Minde

Vesterledens største Kirkefader, St. Augustin, fødtes for 1600 Aar siden, den 13. November 354 i en lille nord-afrikansk By Tagaste. Faderen tilhørte Byens Dekurioner, men levede i beskedne Forhold. Han var Hedning, medens Moderen Monica lige fra sin Ungdom havde tilhørt den kristne Menighed.

Der var flere Børn, men Augustinus gav de største Løfter om at blive til noget særligt, og skønt Familiens Kaar ikke var de bedste, var man villig til at bringe Ofre for at faa banet Studievejen for ham. Moderen tog sig af hans kristne Oplæring, men udsatte hans Daab, der først skulle finde Sted, naar de urolige Ungdomsaar var overstaaet. Efter nogle Aars Skolegang i Hjemstaden, blev han sendt til den større By Madaura, 24 km borte, og i en Alder af 17 Aar paabegyndte han sine egentlige Studier i Kartago, som under Augustus var blevet genopbygget. Det var specielt Retorikken, Veltalenheden, der blev hans Studiefag. Dels syntes han at egne sig særligt dertil, dels var der næppe noget andet Fag, som lovede saa megen verdslig Fremgang med Ære og Anseelse.

I Kartago faldt den unge Mand fra Smaabyen hurtigt for Ungdommens sædvanlige Fristelser, der blomstrede rigeligt i den store By. Men uden Hensyn til, hvor meget han selv senere bebrejdede sig sin Ungdoms Synder, lægger man Mærke til, at han ikke, som saa mange andre, gav sig et ganske uhenmet Liv i Vold. Den Kvinde, med hvem han i 372 (atten Aar gammel) fik Sønnen Adeodatus, forblev han tro, og han foresatte sine Studier. Læsningen af Ciceros »Hortensius« gjorde stærkt Indtryk paa ham og modnede en Beslutning om at studere for selve Sandhedens Skyld og ikke blot for Studiernes Nytte.

Paa dette Tidspunkt greb han ogsaa efter den hellige Skrift, som han kendte fra sin Børnelærdom. Men han syntes, dens Sprog faldt igennem i Sammenligning med Ciceros formfuldendte Fremstillingskunst, og hvad mere var, paa to Punkter stødte dens Lære ham. Den fremhævede for stærkt Autoritetens Betydning, og hvad den havde at fortælle om Kyskhedens Dyd var ham imod.

En Snes Aar gammel blev han tiltrukket af den manikæiske Lære, som paa de to nævnte Punkter forekom ham mere acceptabel, og hvis Løsning af Problemet om det onde i Verden tiltalte ham. Ni Aar igennem forblev han Manikæer, uden dog nogensinde at komme fra »Hørernes« Kreds over i de »udvalgte«. I de første Aar var han en begejstret Tilhænger og aktiv Propagandist og berusede sig i de Sejre, han vandt i Diskussionerne. Efterhaanden indsaa han dog, at der var meget stor Afstand mellem Lære og Liv hos Manikæernes »udvalgte«, og Faustus, der var Sektens store

Mand, formaaede ikke at give de Svar, som tilfredsstillende den stadig søgende og granskende unge Retor.

I Mellemtiden var han begyndt selv at undervise. Først i Tagaste og siden i Kartago havde han forsøgt sig med en Skole i Veltalenhed, men oplevede en Række Skuffelser med sine Elever. Ogsaa skuffet af sin manikæiske Overbevisning besluttede han sig til at forlade Afrika og tage til Rom. Hans Moder havde længe med Sorg set hans Udvikling. En Gang havde hun i sin Nød henvendt sig til en Biskop, som selv tidligere havde været Manikæer. Han havde trøstet hende med, at Augustin nok selv i sine fortsatte Studier vilde finde tilbage til Sandheden. Hun skulde blot lade ham være i Ro. Men

Tanken om en Bortrejse til det fjerne Rom ængstede hende saa meget, at Augustin saa sig nødsaget til at bruge List for at slippe bort fra Hjemstaven.

I August 383 naaede han Rom, men Eleverne der var daarlige Betalere, og det stod slet til for hans Økonomi, da han modtog Tilbud om en officiel Lærestol i Veltalenhed i Milano. Hertil naaede han i Efteraaret 384, nu tredive Aar gammel. Og fra det Øjeblik af begyndte den aandelige Hjemrejse til Kristendommen. Straks efter Ankomsten til Milano opsøgte han Biskoppen, Ambrosius paa en Høflighedsvisit og begyndte at gaa til Biskoppens Prædikener, af hvis Veltalenhed der gik Ry. Og nu greb de kristne Tanker ham.

Manikæer var han ikke længere. En Tid havde han hældet til Skepticismen. De nyplatoniske Filosofer var for Tiden hans Inspiration. Men fra dem vendte han sig til St. Pauli Breve og dermed var den lange aandelige

23. Søndag efter Pinse

14. November 1954

Sygdommen - et bevis på Guds kærlighed

I evangelierne fortælles der om mange syge; i dagens evangelium om en kvinde, som hele 12 år igennem har lidt af kroniske blødninger; en anden gang om en mand, som har været lam i 38 år; og så atter om et menneske, som har været blind fra fødselen af. Siden paradisetts dage går mange forskellige sygdomme over denne jord og overfalder i dag den ene og i morgen den anden. Næsten ingen kan undgå det. Denne verden er som et stort sygehus.

Grunden til, at vi kan blive syge, ligger i vor forfængelige natur. Ganske vist har Gud oprindeligt ved skabelsen skænket mennesket udødelighed. Men ved synden har mennesket ødelagt denne herlige gave. Derfor kom døden ind i verden, derfor kan vi mennesker blive svage og syge. Således som vi trods al vor vilje til liv i ydmyghed bøjer os for døden, således også for sygdommen. I mange sygdomme er vi mennesker selv skyld, men det behøver ikke altid være selvforskyldt, hvis nogen bliver syg. Disciplene spurgte engang i nærværelse af en syg: »Herre, hvem har syndet og er således skyld i, at dette menneske er blindt?« Og Herren svarede: »Hverken han selv eller hans forældre bærer skylden, det skete, for at Gud må blive forherliget.« Ligesom Gud ikke vil døden, men livet, således kunne vi også sige: Han vil ikke sygdommen, men sundhed, og når han sender eller tillader en sygdom, så tænker Han derved fredens og nådens tanker. Også Guds yndlinge og venner hjemses af sygdom, som i sin tid Lazarus, hvis sygdom blev meldt Herren med de ord: »Herre, ham, som du holder meget af, er syg.« Sygdom er et bevis på Guds kærlighed for dem, der kan fatte det.

Måske kommer vi på den tanke: Det er dog en mærkelig Guds gave, som vi skal betale med tårer og blod, smerte og lidelse, måske endda med døden. Ja, det er en bitter gave for os og vore medmennesker. Hvor mange søvnløse nætter! Hvor mange glædeløse dage, uger og måneder! Hvor mange sorger og byrder! Hvor mange ubetalte regninger! Om den syge kvinde i dagens evangelium beretter den hl. Lukas, at hun har brugt hele sin formue til lægeregninger og dog ikke fundet helbredelse. Vi kan skænke lægen og hans medicin vor tillid, men selv den bedste læge og den bedste medicin er ikke altid i stand til at hjælpe. Så finder vi os i vor skæbne — vi må ikke gøre det som gudløse, men som kloge, ægte kristne, som sande Guds børn.

I vor tålmodighed vil vi erfare sygdommens velsignelse. Vi ved jo, at for dem, som elsker Gud, tjener alt til gavn, også sygdommen. Sygdom kan føre os til besindelse. Sygdom kan befæste os i ydmyghedens dyd og føre os til Gud. Lidelsen er en god læremester, under hvis indflydelse de gudelskende sjæle udfolder sig. Den hl. Katharina af Siena sagde: »Den syges seng er hans alter, på hvilket han ofrer sig til Gud.« Lad os stræbe efter en sådan holdning og et sådant sindelag. Måtte vort sygeværrelse engang blive en helligdom, i hvilken der bliver bedt og ofret. Så kan det herlige ord gå i opfyldelse: »Jordens lidelse er blevet salig, fordi den blev elsket« (Gertrud von le Fort).

W. Nølle.

Sct. Andreas Bibliotek

Hs. Exc. Biskoppen har overdraget dominikanerne i Ordrup administrationen af det såkaldte »Vikariatets bibliotek«, som hidtil har været opbevaret i Bredgade. Denne betydelige bogsamling, der hovedsagelig består af teologiske værker, udgør i forening med et stort antal bøger, der er kommet fra udlandet, »Sct. Andreas bibliotek«. Dette bibliotek står til disposition med udlån af bøger og er ikke en overflødig dublet af Niels Steensens bibliotek, der blev åbnet i januar i år, idet de to biblioteker er orienteret i hver sin retning. Sct. Andreas biblio-

tilje satte sig imod det. Da læste han om de berømte kristne Asketer, og han maatte spørge sig selv: »Naar de kunde det, disse Børn og disse Kvinder, skulle du saa ikke kunne?« Og en mystisk Oplevelse af en Barnestemme, som sagde »Tag og læs«, gjorde endelig Udslaget. Han greb igen til Pauli Breve, læste — og Omvendelsen var sket.

Dette sidste og afgørende Skridt blev gjort i Juli 386.

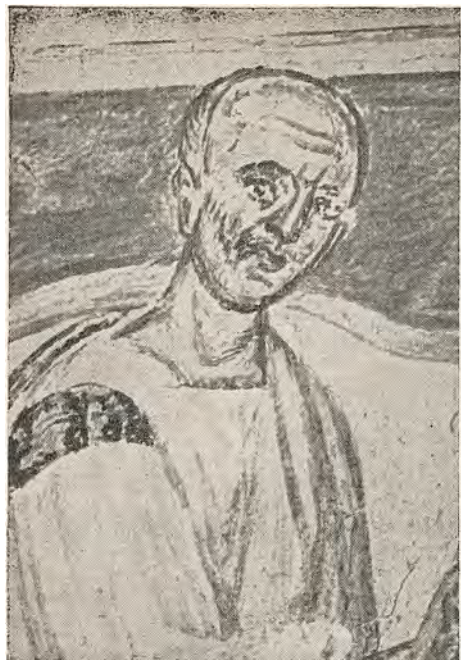
(Fortsættes næste Uge).

tek har især specialiseret sig i teknisk litteratur (teologi, exegetik, kirkefædrene, kirkehistorie og filosofi) og råder over nogle værdifulde gamle bøger, en betydelig samling lidt ældre værker og det væsentligste af, hvad der er udkommet indenfor moderne fransk teologisk litteratur. Forøvrigt samarbejder de to institutioner, og om nogen tid vil en genpart af Sct. Andreas biblioteks kartotek være tilgængelig i Niels Steensens bibliotek, som således på en vis måde bliver samlingspunktet for katolsk bogservice.

Naturligvis modtages både penge-gaver og boggaver til biblioteket med taknemmelighed. Angående sådanne eventuelle gaver og iverigtig oplysninger af enhver art bedes man henvende sig til Dominikanerne, Kollegievej 2, Charlottenlund (telefon: Ordrup 422, bedst 11—12 og 17—18).

»TE DEUM« af Leif Kayser ved S. Torsdagskoncert

Ved Sæsonens 8. Torsdagskoncert, 11. November, opføres under Nic. Malko's Ledelse og Radiokorets Medvirken bl. a. et »Te Deum« af Pastor Leif Kayser. Det er første Gang, at Værket opføres herhjemme, medens det i Efteraaret paa Foranledning af det »Internationale Selskab for nyere katolsk Kirkemusik« har været opført ved en Musikfestlighed i Fulda.

AUGUSTINUS (Fresko fra omkr. Aar 600. Rom, det tidligere lateranensiske Bibliotek).

Rejse i Virkeligheden til Ende. Nu var han overbevist om Kristendommens Sandhed, de forstandsmæssige Betæneligheder var overvundet. Kun Viljen til det afgørende Skridt manglede endnu. Det var, som en anden

I de dødes måned

Lad os bede-

Så længe kristendommen har bestået, har man vidst indenfor kirken, at en af de alvorligste pligter, der påhvilede os levende, var at bede for vore døde.

Så tidligt som hos apostlen Peters efterfølger og discipel, den hellige pave Clemens († 101) finder vi en udtalelse af største interesse. Han skriver: »Hver dag anbefalede den hellige Petrus os at drage omsorg for, at de døde blev begravet, og at der blev bedt for deres sjæle; denne kærlighedsgerning at hjælpe de sjæle, der led i skærsilden, lå ham i særlig grad på sinde«. Et par århundreder senere skrev den hellige Johs. Chrysostomus, kirkelærer og patriark i Konstantinopel: »Du må hjælpe dine døde, så meget du formår, ikke ved tårer, men ved bønner, almisser og ofre.« Og et andet sted udtaler han: »Det er ikke forgæves, at apostlene traf den ordning, at de døde skal ihukommest under messens højtideligholdelse, thi de vidste, hvor stor nytte og gavn de afdøde har deraf. Dette skete på heligåndens tilskyndelse.«

Der findes næppe den kirkelærer og helgen ned gennem tiderne, som ikke alvorligt og indtrængende har opfordret til bøn og bod for de døde. I katolske familier i syden er det da også

ganske selvfølgelig, at man tager sine afdøde med i den daglige bøn.

Men hvordan heroppe i det afkristnede Danmark? Hvad med alle vore døde? Hvem gør noget for dem? Vi danske tænker utvivlsomt på vore kære afdøde, det viser alle de smukt pyntede grave på kirkegårdene. Men hvor mange tænker på det hav af lidelse, vi kunne være med til at hin-

dre? Vi kan nemlig, men de døde kan ikke selv. Og som katolske kristne kender vi jo hjælpemidlerne: At bede, at lade læse messe, at skænke dem den hellige kommunion og vinde aflad, f. eks. skænke dem al den aflad, der er knyttet til rosenkransen, korsvejen og de særlige afladsbønner. Ikke at forglemme er de daglige selvovervindelser, som man bør opofre til Gud som sone for de mange, der altid gjorde deres egen vilje.

I forrige århundrede så Katharina Emmerich i et syn, hvorledes hver bøn, hver lidelse og hvert offer, der blev bragt for de døde, øjeblikkelig kom dem til gode. Og Thomas af Aquin lærer, at det, man gør for de døde, er Gud mere velbehageligt end det, man gør for de levende, fordi de døde trænger mere til det og ikke kan hjælpe sig selv. For os særlig fortrøstningsfuldt lyder det, når den hellige Ambrosius skriver: »Alt, hvad vi af kærlighed skænker de afdøde troende, forvandler sig til nåde for os, og efter vores død vil vi hundredfold få igen, hvad vi har givet dem.«

Vi er jo her i Danmark så få Katolikker, og det betyder, at vi kun er få, der har den viden, som er forudsætningen for at kunne gøre noget effektivt for dem, der er gået forud for os. Så meget større ansvar hviler der på hver enkelt af os. Mon ikke vi ofte burde tænke på det ord af den hellige Augustin: »Vil du, at Gud skal forbarme sig over dig, så forbarm du dig over din næste i skærsilden.«

Inge Stollenberg.

Biskop von Euchs grav på Katolsk Vestre Kirkegård i København

Franske Sjælesorgsproblemer -

Den ny Statut for »Mission de France« og dens Betydning for Arbejderpræsterne i Frankrig

I August i Aar gav Pave Pius XII Institutionen »Prêtres ouvriers« i Frankrig en ny Statut med den Apostoliske Konstitution »Omniur ecclesiarum«, og dermed er man naaet til et nyt afgørende Stadium i denne meget onstridte Sjælesorgsmetodes Udvikling. Diskussionen om Arbejderpræsterne har gaaet højt i de seneste Maaned. Anliggendet har voldt adskillige megen Sorg, der har været taget Stilling meget for og imod, men i alle Tilfælde har Interessen været ualmindelig stor og levende. Derfor er det heller ikke saa underligt, at den ny Statut vækker den allerstørste Opmærksomhed. Samtidig er da ogsaa Tidspunktet inde til at kaste et Blik tilbage og konstatere visse principielle Ting og derefter prøve at se frem til, hvad det er, den Apostoliske Konstitution ønsker og forlanger.

„Mission de France“s Oprindelse

Eksperimentet »Prêtres ouvriers« er ikke af nyere Dato. Det gaaer helt tilbage til Tiden efter første Verdenskrig. Krigsoplevelserne havde gjort det klart for Præstesoldaterne, hvor store Fordomme der eksisterede imod Kirken, og hvor stor den Kløft er, som skiller Arbejdermasserne fra Kirken. De var endvidere gennem den fælles Krigsskæbne blevet klar over, hvordan man skulde komme hinanden nærmere paa Klingen og netop gennem Skæbnefællesskabet vilde være i Stand til at skabe en helt ny Forstaelses-Atmosfære. Og da de unge Præster saa vendte hjem efter Krigen, vilde de simpelthen ikke længere arbejde efter de gamle Retningslinier. Kirken forekom dem smaaabergerlig og dens Metoder i mange Henseender forældet. Deres Blik for Proletariatets Situation var blevet skærpet. Og saa begyndte man i Paris med Fremstødet i »det røde Bælte«. Jesuiten Père Lhande skrev sine kendte Bøger »Le Christ dans la banlieue«, »Dieu qui bouge« m. fl. Kardinal Verdier organiserede Oprettelsen af Sjælesorgscentre i Paris' Forstæder i den store Stil, og et betydeligt Antal offerberedte Præster forlod deres velindrettede Præstegaarde for at virke som Sjælesørgere i en Bølgeliksbarak midt i et proletarisk Omraade.

Man blev klar over, at det ikke blot var Kirkens Opgave at bevare det bestaaende, men at den ogsaa har en Mission blandt Ulvene samt den Opgave, at opspore de tabte Sjæle.

Ved et mere indgaaende Studium af Situationen blev man endvidere klar over, at store Folkemasser stod fuldstændig fremmede overfor Kirken og Troen. Alt dette nedfældede Abbé Go-

din i sin opsigtsvækkende Bog »France, pays de mission«, som udkom i 1941. Bogen var en Slags »Aabenbaring« og udløste en Kædereaktion, hvis Virkninger varer ved den Dag i Dag.

Den anden Verdenskrig medførte for de unge Teologer foruden selve Krigsoplevelserne endvidere Modstandsbevægelsen, rettet imod de nationalsocialistiske Erobrere og deres Besættelse. De mange unge Franskmand, der deporteredes til Tyskland som Tvangsarbejdere, ledsagedes af et ikke ringe Antal Præster, som frivilligt gik med til Tyskland. Andre igen delte Skæbne med Fangerne i Koncentrationslejrene, alt sammen med det Resultat, at man blev sig bevidst, at et Livsfællesskab var den egentlige Vej til Fornylse. Man fik med et fornyet Forstaaelse for den hellige Therese af Lisieux' Ord om, at man ikke maatte tale (og se) fra oven og nedefter til »Syndere og Fortabte«, men at man derimod burde betragte sig selv som »Bordfæller med Synderne«. Paa denne Maade opstod — dels af apostolisk Iver, dels af rent menneskelige Motiver, dels affødt af den simple kristne Indstilling: Viljen til at dele Arbejdernes Tilværelse i Fabriker, Bjergværker og Industriforetagender.

Præsten gik ikke længere ud blandt Arbejderne som Sjælesørgere; han blev selv Arbejder. Mellemkrigsaarenes Missionær-Fremstød føltes som forhaastede og afløstes af den mere beskedne Formel »être présent«. Paa denne Maade opstod »le prêtre ouvrier«. Han vilde ikke længere »missionere«, men mente, at dette maatte tilkomme en senere Generation. Først maatte Jorden forberedes, mente man. Kirken maatte simpelthen gennem Præsten være midt blandt Proletariatet. »La présence« maatte være den egentlige »Missionsvirksomhed«. Præster — saavel fra Verdensgejstlighedens Kreds, som fra de forskellige Ordenssamfund — stillede sig til Raadighed for Opgaven, indtil Resultatet blev en Sammenslutning af »prêtres ouvrier« i »Mission de France«.

Kardinal Suhard dækkede ikke blot hele dette Forretagende med sin Autoritet, men skænkede det sit ganske Hjerte. Der rejstes et Seminarium til Uddannelse af disse Præster, ganske betegnende i Lisieux, men senere blev det flyttet til Limoges. Disse Mænd var uden Tvivl opfyldt af en enestaaende Offervilje. De stammede fra et helt andet Milieu, havde faaet en ganske anden Uddannelse, men var opfyldt af en stor Bevidsthed om deres Opgave og haaret af ægte fransk til Fanatisme grænsende Begejstring. Deres Sammenkomster og Drøftelser

aandede urkristen Aand og apostolisk Vovemod, men deres Ord havde til Tider ogsaa en næsten revolutionær, tit og ofte ganske rebelsk Klang, medens man dog maa indrømme, at Troskaben mod Kirken og mod Rom var en principiel Selvfølge for disse Præster.

Vanskeligheder

Begyndelsen var saaledes helt i genem ægte og glædelig, men den videre Udvikling bragte store Vanskeligheder. I og for sig var saadanne Vanskeligheder at forudse og maatte tages med i Købet.

Det var tvøvrigt ikke Arbejderpræsterne egen Skyld, at deres kristige Forhavende og Sjælesorgseksperiment kom ud blandt den brede Offentlighed og, til og med paa et Tidspunkt, da alt var i Støbeskeen, fik alles Opmærksomhed henvendt paa sig. Det skyldtes ikke mindst Reportager i alle mulige Blade — katolske som ikke katolske — men frem for alt en Bog af Cresbon, »Les Saints vont en enfer«, der var egnet til at vække Opsigt om Sagen.

Endvidere blev Offentligheden alarmeret af et Par ydre Begivenheder, der blottede visse indre Udviklingsproblemer. Arbejderpræsterne saa sig stillet overfor Proletariatets store sociale Problemer. De følte den franske Proletars Skæbne og hans Livsforhold som uværdige og dermed umoralske og som Følge deraf utaalnelige for en Kristen. De følte ogsaa Fordelingen af Goderne som uretfærdig og dermed stridende mod Guds Vilje. Mange af dem mente, at kun de røde Fagforeninger var i Stand til at bringe en reel Forandring i denne utaalnelige Situation, og en Del Præster gik derfor ind i disse Organisationer, mildt endog i ledende Stillinger. Enkelte var endda med ved Etablering af Strejker, gik med i Demonstrationsoptog — hvilket bl. a. skete ved Demonstrationer i Anledning af General Ridgway's Besøg i Paris.

De sociale Problemer og Stillingtagen skabte endvidere med indre Dynamik alvorlige politiske Meningsforskelligheder. Indenfor Arbejderpræsterne Kreds var man af den Overbevisning, at den borgerlige Stat negligerede sin Pligt, og man saa længselsfuldt hen imod Sovjetstaten i Haab om, at den store Omvæltning skulde komme derfra. Resultatet var da ogsaa enkelte Tilfælde af Tilslutning til det kommunistiske Parti.

Til den sociale og politiske Krise kom der saa en kirkelig Krise. Kirken havde — hævdede man — indgaaet en farlig Alliance med Bourgeoisiet. Den katolske Moral beskæftigede sig ikke med Arbejdet. Klassens Livsproblemer og var alt for konservativ. Prædikener og Gudstjenester er virkningsløse, takket være deres salvselsfulde Sprog, deres forældede Former og deres Udførelse, som slet ikke er i Kontakt med det levende Liv. Liturgien er blevet noget ulivagtigt for moderne Mennesker paa Grund af sine stivnede Former, sit uforstaaelige Sprog og de fremmedartet virkende

sakrale Rum. Alt dette kritiserede de »progressive Kristne« — Les Chrétiens progressistes — i meget skarpe Vendinger, og P. Montuclard O.P. førte et ikke mindre skarpt Sprog i sit Tidsskrift »Jeunesse de l'Eglise«. Man blev imidlertid ikke staaende ved Kritiken, men skred ret hurtigt til Handling. Man læste Messe i en eller anden Arbejderhellig, med et Stykke Brød og et Glas Vin paa et Køkkenbord, tildels uden Anvendelse af Paramenter, man formulerede ny liturgiske Bønner, for — som man udtrykte sig — at gøre Offerfællesskabet levende. Man betragtede Breviarbønnen som alt for lang og ansaa sig ikke læn- gere for forpligtet dertil. Naar den ene eller anden gik saa vidt, at man opgav Cølibatet, saa hørte det dog til Undtagelserne. Men alt dette viste dog Risikoen ved Foretagendet, en Risiko, som man maatte se i Øjnene, og som ogsaa vil kunne forekomme under andre Forhold.

Til disse kirkelige Divergenser kom saa tillige den teologiske Motivering, som man søgte at give den ny Bevægelse. Det er forstaaeligt, at der indenfor kirkelige Kredse opstod en voldsom Reaktion i denne Anledning. Kirken er jo ganske særlig paa Vagt, naar

det drejer sig om Læren, idet Erfaringen viser, at farlige eller falske Ideer og Læresætninger paa langt Sigt er af betydelig større Rækkevidde, end farlige eller forkerte Sjælesorgsmetoder. Og naar Fordømmelsen af kendte eller ansete Teologer — saaledes som Følgen blev — har vakt saa megen Opmærksomhed, saa maa man erindre, at det netop var dette Sjælesorgsforsøgs teologiske Begrundelse, der var medvirkende eller rettere, som var Hovedårsagen til, at Rom greb ind. Man havde tolereret hele Historien »ad experimentum«, men var nu tvunget til at tage Standpunkt, da den teologiske Diskussion antog mere og mere skarp og radikal Form. Vi skal i det følgende blot komme ind paa et Par enkelte Punkter i den teologiske Diskussion. (Stattes i næste Uge).

Pater Wolfgang Czernin

in memoriam

Den 22. Oktober døde Benediktinen, Pater Wolfgang Czernin i Uberaba i Brasilien. Pater Czernin, der var Munk i Beuron, kom i 1936, 50 Aar

gammel, til Danmark for at være Præst for de Søstre på Jagtvejen, der indtil da havde tilhørt Tilbedelsesordenen og hvis Kloster nu omdannedes til et Benediktinerindekloster. Pater Wolfgang var en flittig religiøs Forfatter, hvis smaa Betragtninger ogsaa Ugebladets Læsere i sin Tid nød godt af. Pateren fulgte Søstrene, da de flyttede ud til Aasebakken ved Høsterkøb, og da nogle af Aasebakke-Søstrene i 1948 tog til Brasilien for at grundlægge et nyt Kloster i Uberaba, tog Pater Wolfgang med dem. Det gik godt med Arbejdet, og de 6 Nonner er nu blevet 36, hvoraf 10 fra Danmark.

Pater Wolfgang var paa Rejse i Europa, da han blev ramt af en alvorlig Sygdom. Han ilede hjem til Uberaba for at kunne dø blandt sine egne og faa sit Hvilested i Klosterhaven. Med Glæde modtog han paa sit Dødsleje en hjertelig Hilsen fra Biskop Suhr. Da Dødsfaldet blev kendt, viste det sig, hvor afholdt Pateren havde været i Uberaba, hvis Befolknings Deltagelse gav sig de smukkeste Udslag.

Pater Wolfgang blev 69 Aar, deraf var han Præst i 44 Aar, og han ville i December have kunnet fejre sit 50 Aars Ordensjubilæum.

R. I. P.

Stanislaus Kostka

„Eventyret om Guds Kærlighed“

Det er i Aaret 1567. Morgensolens første Straaler falder paa Huse og Gader i den gamle Kejsershovedstad Wien. En Dreng træder ud af Raadmand Kimberkers Hus i Kühmarkt og sætter hastigt Kursen imod »Kirche am Hof«. »Am Hof« — hedder den i Folkemunde — er Kirken ved Jesuiternes Kollegium i Wien. Stanislaus Kostka er tilfreds. Endnu sover Wien — han er godt klar over, at Wienerne ikke er Morgenmænd. Denne Søndag Morgen er der da ogsaa kun ganske faa Mennesker i Kirken. Og Drengen trækker i den hvide Rochet og staar inden længe foran Alteret. »Jeg vil træde frem for Guds Alter — for Gud, min Ungdoms Glæde«.

Messen er forbi. Pater Antonius tegner endnu engang et Korstegn paa Drengens Pande. »Her er Brevene, hils Pater Canisius, og kommer du til Rom, saa hils ogsaa Pater General hjerteligt fra mig.« Stanislaus' Øjne straalere. Hvor ofte har hans Moder ikke fortalt ham om denne Mand. Som en Løbeild var Efterretningen gaaet gennem hele Europa: Hertugen af Gandia og Vicekongen af Katalonien, Frans Borgia, »et Skud paa samme Stamme som den berygtede Alexander VI og Cesare Borgia« — var indtraadt i det nyoprettede »Jesu Selskab«. I lang Tid havde det været Samtaleemne ved samtlige europæiske Hoffer, ogsaa hjemme i Rostow. For to Aar siden var Pater Borgia blevet valgt til

Jesuiterordenens General. Denne Dag var blevet festligholdt paa Skolen og alle disse Minder farer rundt i Stanislaus' Hovede. Og han, Stanislaus Kostka, vil maaske inden længe komme til at staa Ansigt til Ansigt med denne Mand, som har været paa Tale i hele Europa. Det er svært at tage Afsked med Pater Antonius — et sidste Haandtryk og saa af Sted.

Ved den lukkede Byport møder han den første Vanskelighed. Vil det store Vovestykke lykkes? Hvordan skal han dog overtale Portvagten? Vil denne ikke straks fatte Mistanke til ham? Hans fine Paaklædning og Rejsesagerne staar slet ikke til hinanden. Og medens han endnu gaar og spekulerer, saa lyder Postillonens Horn. Gud være lovet. Det er Morgenposten, saa har alle Portvægterne nok at gøre med at lade Kurrerere passere. Og medens Postvognen ruller ind, smutter Stanislaus ud af Porten. Efter en Stund passerer han en lille Skov. Her møder han en Bondedreng paa Vej ind mod Wien. Stanislaus faar hurtigt overtalt Drengen til at bytte Tøj med ham — og Stanislaus aander lettet op, da han vandrer videre i den lurvede Bonde- dragt.

Henunder Aften banker han dødt på en Dør og heder om Nattely. Wien ligger nu et halvt hundrede Kilometer bag ham. Mon hans Broder Paul og Huslæreren har bemærket hans Flugt? Alt var dog vel tilrettelagt. Gennem en Ven havde han ladet sin Broder vide, at man ikke skulde vente ham til Middag. Han havde faaet en Indbydelse, hvilket der ikke var noget ualmindeligt i, da Stanislaus havde mange Venner. Paul fattede derfor ingen Mistanke, førend Aftenen faldt paa. Han havde den Vane at trampe haardt i Gulvet, og Stanislaus

havde da ogsaa Aftenen i Forvejen sagt til ham: »Du tvinger mig til at drage andetsteds hen. Men det maa du selv staa til Ansvar for hos Far.«

Paul var klar over hvad dette »andetsteds hen« betød. Stanislaus havde i de sidste Par Aar haft det brændende Ønske at indtræde i Jesu Selskab, men Faderen, der tilhørte den gamle, polske Højadel, havde sendt sine Drenge til det fjerne Wien for at de der skulde faa deres Uddannelse og ikke for at de skulde indtræde i denne nymodens Tiggerorden. Enhver Anmodning om at maatte indtræde i Jesuiterordenen blev derfor pure afvist, og Provincialen, Pater Maggi,

Stanislaus Kostka (efter samtidigt Portræt)

Pro-Statssekretær Montini udnævnt til Ærkebiskop i Milano

Store Forandringer indenfor det pavelige Statssekretariat

Pave Pius XII har udnævnt den hidtidige Pro-Statssekretær Giovanni Battista Montini til afdøde Kardinal Schusters Efterfølger som Ærkebiskop i Milano (KNA).

Lang Tids spændt Forventning udløstes 3. November med Montinis Udnævnelse til Ærkebiskop over det store Milano-Dioces. Hvor har der i det forløbne Aar siden Kardinal Schusters Død været gisnet og gættet! Og saa kom Meddelelsen — saaledes som det plejer at ske i Vatikanet — kort og bestemt. Det har næppe været let for Pius XII at træffe denne Afgørelse, der er ensbetydende med at sende sin nærmeste Medarbejder bort fra Vatikanet. Naar en Pave er sin egen Statssekretær, har han netop Brug for meget dygtige og paalidelige Medarbejdere. Og en saadan var Montini. Det viste sig især under den Helliges Faders Sygdom i Foraaret, hvor Forretningerne afvikledes let og uden Vanskeligheder, og en ikke ringe Del af Æren herfor tilkommer Mgr. Montini. Statssekretariatet — andre Steder vil-

de man kalde det Udenrigsministeriet — har i spændte Tider som vore en meget vigtig Opgave og en meget stor Betydning, og da Pius XII's første (og hidtil eneste) Statssekretær, Kardinal Maglione, døde, udnævnte Paven ingen Efterfølger, men tog selv Ledelsen i Hænde, og han kunde gøre det i Kraft af sin usædvanlige Arbejdskraft og den Hjælp, at han havde Mgr. Montini og Mgr. Tardini. Thi naar man nævner den første, maa man ogsaa nævne den anden, for sjældent har man fundet to Personer, der paa denne Post supplerer hinanden som netop de to.

Mgr. Montini har været beskæftiget uafbrudt i det pavelige Statssekretariat i 25 Aar, og ved en lille Højtidelighed saaledes Statssekretariatets Personale, da Udnævnelsen forelaa, for at ønske deres hidtidige Chef alt godt paa Vejen til Lombardiets Hovedstad.

Efter hvad der forlyder i Rom, menes Mgr. Tardini nu at blive udnævnt til Statssekretær. Det ventes endvidere, at Paven vil indkalde til et Konsilium (fortsættes Side 549)

I korte Træk -

Den pavelige Hjælpekommission har nu iværksat yderligere Hjælp til de katastroferamte i Salerno-Området. Der uddeles f. Eks. daglig 15.000 Portioner Mad og der er uddelt tusinder af Tæpper og Beklædningsgenstande. Kardinal Spelmann, som har opholdt sig i Rom i Anledning af Allehelgenfesten, har besøgt det hjemløse Omraade og medbragt en større Pengegave ligesom Præsident Eisenhower og Gesandt Clare Boothe Luce — der iøvrigt selv har besøgt Omraadet — har sendt større Pengebeløb til Afhjælpning af Nøden (KNA).

Forrige Søndag præsteviedes de første abessinske Præster efter Krigens i Kirken Santa Martha i Rom. Det var Exarken af Erythrea, Jakobus Chebre Jesus, som foretog Præstevielser (KNA).

Præsidenten i Guatemala, Carlos Castillo Armas, betegner Frimurer-Storlogen i Guatemala City som »illegalt og kommunistisk infiltreret« (KNK).

Den 74-aarige Biskop af Passau (Tyskland), Dr. Simon Landesdorfer, var sidste Søndag ude for et Auto-uheld, da han var paa Vej til Præstevielser i Domkirken i Passau. Hans Medpassager, en Domkapitular, fik alvorlige Kvæstelser, medens den gamle Biskop fortsatte til Fods og forrettede den fastsatte Vielse (KNA).

Et Antal rumænske Gejstlige, deriblandt to ortodokse og fire evangeliske Biskopper, Overrabbineren i Bukarest samt et Par af Kommunisterne indsatte katolske »Kapitelsvikarer« — de retmæssige katolske Biskopper i Landet er alle sat udenfor — har faaet tildelt Udmærkelser for »godt Samarbejde« med Regeringen (KNA).

En Film fra den 76. Tyske Katolik-kongres i Fulda med Titlen »Indtil Verdens Grænser« forevises i Øjeblikket i en Række Biografer i den vesttyske Forbundsrepublik (KNA).

Det danske Fjernsyn bragte i forrige Uge bl. a. en Reportage fra den ny katolske Skole i Kgs. Lyngby.

Jesuittergeneralen P. J. B. Janssens foretog i sidste Uge sammen med 450 Jesuitterpatres fra den romerske Provins af Selskabet en Valfart til Basilikaen S. Maria Maggiore og anbefalede her Jesuitterordenen til Gudsmoders særlige Omsorg (KIPA).

Efter alt at dømme genindføres 8. December — Festen for Mariæ uplettede Undfangelse — paany som almindelig Helligdag i Østrig. Dette fremgaar af en Erklæring, som den østrigske Forbundskansler Raab netop har fremsat. Der har i det sidste Aarstid været samlet Underskrifter i hele Østrig for Genindførelse af Festen (KIPA).

forblev ubønhørlig som en Sten, selv om Stanislaus en skønne Dag betjente sig af den pavelige Legat, Kardinal Comondones Formidling. Stanislaus var ganske raadvild. Han vidste ikke længere, hvad han skulde gøre. Men da Gudsmoder derpaa i et Syn opmuntrede ham og sagde: »Stanislaus, hvorfor tøver du med at indtræde i min Søns Selskab«, kendte hans Bestyrtelse ingen Grænser. Selv hans Skriftefader betegnede dette tydelige Kald som en Slags fromt Bedrag. Han var nu helt ude af sig selv, indtil han kunde betro sig til den ny Skriftefader »am Hof«, Pater Antonius. Denne anbefalede ham at opsoge den tyske Provincial, Pater Peter Canis i Augsburg eller eventuelt drage direkte til Rom.

Stanislaus er klar over, at han maa forlade Verden. Beslutsomt følger han Kaldet til Vaabentjeneste i Kristi Livgarde. Compagnia de Jesu. »Ad maiora natus sum — jeg er født til noget større«, disse Ord lader ham ingensinde i Fred.

Men Offeret er ikke let; Stanislaus er nemlig afholdt af sine Forældre og Søkende, og selv elsker han sin Familie, det fædrene Slot, Skovene og Hjemstavn. Ogsaa Vennerne og Kammeraterne i Wien har lært at sætte Pris paa ham. Han er en dreven Rytter, en god Danser, en Spasmager ved Studentersammenkomsterne. Det er ikke let, men han ved: »Gud lader sig ikke beskæmme, thi »den, som forlader Far og Mor, Broder og Søster for min Skyld, han vil faa hundredefold igen og arve det evige Liv.«

Der er derfor strengt taget ikke meget mere at berette om hans ydre Liv. I Dillingen træffer han Petrus Canisius, og denne sender ham videre til Rom. Pater General Borgias opta-

ger Stanislaus i det romerske Noviciat St. Andrea paa Quirinalet, og her dør han otte Maanedere senere. Med Ordene: »Mit Hjerte er rede« gaar han ind til den evige Glæde paa Maria Optagelsesfest 1568, knapt atten Aar gammel. Paa hans smilende Ansigt lyser Ordene: »Brødre, lad os være glade! Er vi maaske ikke Englene lig? Gud tilhører jo os og vi tilhører ham.«

*

Nu vel, men jeg kan forestille mig, kære Læser, at Du vil sige: Jamen hvad kommer Stanislaus os Nutidsmennesker af 1954 ved? Har han i det hele taget noget at sige os idag? Hans hele »almindelige« Liv med Sport og Bøn, Arbejde og Glæde viser os imidlertid, at vort Livs Helliggørelse, Guds Vilje, ikke kræver usædvanlige Gerninger. Vort Døgliv maa blot være opfyldt af en stor Kærlighed til Gud.

Og endnu eet har han at sige os: At være Barn for Gud. Betragter vi de overfyldte Venteværelser hos vore Dages Nervalæger, saa vil vi erkende, hvad det er, der mangler os sygeligt komplicerede Mennesker: Et Liv i Stillehed og Tillid, og Stanislaus giver os Nøglen til at fatte denne Tillids Rækkevidde. Det er hans barnlige Jævnhed. Og det er denne barnlige Indstilling, som vor Kirke kræver som Forudsætning for vort Forhold til den himmelske Fader og vor Delagtighed i det evige Liv.

»Dersom I ikke bliver som Børn, vil I ikke kunne indgaa i Himmerige.«

Vi maa paany se at faa Mod til helt at forlade os paa Gud. Det er det største Vovestykke — Eventyret med Guds Kærlighed.

Det er Stanislaus' Budskab til Verden af idag — et i Sandhed aktuelt Budskab. W. S.

Hvorfra har Kirken sin autoritet?

er titlen på et lille hæfte, som pastor Kjeld Geertz-Hansen om kort tid udsender på Sct. Ansgars Forlag i serien »Katolsk Oplysning«. Pris 1 kr.

Emnet er særdeles aktuelt. Mange af vore ikke-katolske landsmænd tror ikke på, at der er nogen, der har religiøs autoritet, religiøs myndighed, over dem; de mener, at hvert enkelt menneske selv må prøve at finde sandheden, selv at finde vej til Gud. Og intet kan jo være mere forkert. Gud ved jo i sin uendelige kærlighed og visdom, at vi ikke kan klare os på egen hånd, og bl. a. derfor har Han givet os vor hellige katolske Kirke, og givet den myndighed.

I det lille hæfte viser pastor Geertz-Hansen, at Kirken har myndighed, og at det er Vorherre selv, der har givet Kirken denne myndighed.

Hæftet er let læst af alle. Køb det og lån det ud eller forær det til interesserede ikke-katolske kammerater. Efter at du naturligvis først selv har læst det!

I Sporvognen

Der sad en ung pige i en sporvogn og læste i en religiøs bog. Ved siden af hende sad en ateist, som ærgrede sig voldsomt over at se hende være ivrigt optaget af bogen.

— De tror da vel ikke for alvor på alt det der om Adam og Eva? spurgte han hende.

Jo, det gjorde hun da rigtignok!
— Tror De også på den om Jonas og hvalen?

Pigen nikkede.
— Hvordan vil De egentlig bevise den historie? spurgte han. — Vil De spørge Jonas, når De kommer i himlen?

— Ja, svarede hun.
— Jamen, hvad nu hvis Jonas slet ikke er deroppe? sagde han hånligt.

— Så kan De jo spørge ham! smilede hun og vendte tilbage til sin bog.

Ugens samtale

— Det må i grunden være herlig nemt at være katolik!

— Nåh, hvordan det?

— Jo, I er jo så dejligt fri for personligt ansvar.

— Nej, der er du helt på vildspor, gamle dreng.

— Det var meget! Tag nu bare så-

dan noget som skriftemålet — det er nemlig nærmest det, jeg tænker på. I synder bare, så går I til skrifte, og så synder I glad og muntert videre. Det må da være nemt!

— Næh, ved du nu hvad! Den slags vrøvl havde jeg ikke troet, at du kunne komme med. Det er da meget nemmere for dem, der bare synder i et væk uden at gå til skrifte!

— Nåh ja, det er det da egentlig også! Men så efterlyser jeg bare det personlige ansvar i forbindelse med skriftemålet.

— Godt, hør så her: det at gå til skrifte er en alvorlig sag, og det personlige ansvar er ovenikøbet meget stort for dem, der går til skrifte. For ser du, hvis en katolik virkelig skulle finde på at gå til skrifte med den indstilling, som du åbenbart tror, at vi katolikker har, så ville han begå en meget alvorlig synd ved at lave grin med et sakramente.

— Jamen ansvaret?

— Det er da let at se. Man har selv ansvaret for, at man ikke går til skrifte på en overfladisk måde, men med den rigtige indstilling.

— Hvordan nærmere?

— Jo, for det første har man ansvaret for, at man før skriftemålet tænker sig meget grundigt om, for at komme i tanker om alt det forkerte, man har gjort. Desuden skal man angre sine synder, det vil sige, at man ønsker, at man aldrig havde gjort det forkerte. Og man tager endvidere sin vilje med og beslutter: jeg vil ikke gøre det engang til.

— Og så skrifter man?

— Ja, så fortæller man præsten sine synder, ærligt og oprigtigt og uden at komme med udflugter. Her har man igen et stort ansvar, for naturligvis fristes man af og til til at skjule noget.

— Og så får man syndsforladelsen?

— Ja, men igen på ens eget ansvar.

— Hvordan det, syndsforladelsen er jo givet?

— Ja, men den er også betinget af, at man opfylder den bod, som præsten pålægger een. Og man skal tillige være villig til at gøre den skade god igen, som man måske har gjort andre ved sine synder. En tyv skal for eks. så vidt muligt tilbagelevere den ting, han har stjålet.

— Hvad nu, hvis man for eksempel med vilje skjuler en alvorlig synd for præsten?

— Så er skriftemålet ugyldigt, syndsforladelsen er uden virkning, og man har føjet en ny synd til de gamle.

— Jamen, præsten kan da ikke vide, at man har snydt?

— Nej, men det kan Vor Herre, og det er jo på Hans vegne, at præsten giver syndsforladelsen. Der har vi netop igen det personlige ansvar, nemlig for at vi ikke snyder præsten. Vor Herre lader sig jo ikke snyde!

— Det er altså i virkeligheden et meget stort personligt ansvar, I katolikker har?

— Ja, det er det netop!

Husk sedlen

Horsens: ons. d. 17. nov. kl. 20: film-aften i »Hytten«

Onsd. d. 24. nov. kl. 20: Vi ser på byen.

Randers: sø. d. 14. nov. besøger vi Randers Museum. Mød ved springvandet på Frederiksplads kl. 13.30. Onsd. d. 24. nov. VHSØ SD

Stenogade K.U.K.: 13--14. nov. weekend tur til Bastrup.

Lø. d. 20. nov. dansk-tysk aften i den røde sal, Stenog., vi har besøg af ca. 30 ungdomsledere fra Sydlyskland, der underholder os. Vi håber på tilslutning fra alle klubber.

Hver aften åbent hus, også for medlemmer af andre klubber.

Østerbro K.U.K.: ons. d. 17. nov. kl. 20 hos Therese og Anker Tiedemann, Frederiksbergalle 53. Aftenen tilbringes mellem menneskeædere, — men det er ikke bare pjat og skæg...

Vinterskolen: sø. d. 14. nov. kl. 8 på skolen, Østerbrogade 7 D. Vi minder om, at denne dag er absolut den sidste dag, hvor nye elever kan tilmeldes.

Vinterskolens foredrag, 12 ialt, duplikeret, kan købes hos Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, Kbhvn. Ø. for 12 kr. Giro no. 94027.

Svar til Professor Skydsgaard

Albert Raulin O. P.:

Ja ock nej till katolicismen. — Ett svar till professor Skydsgaard. (svensk) kr. 3.15.

Professor Skydsgaards bog »Ja og nej« om forholdet mellem katolicisme og protestantisme vakte i fjor interesse i vide kredse her i landet. Den bruges nu gerne som grundlag for studiekredse om den katolske kirke i folkekirkelige kredse. Selv om det er yderst få, der er lige så kvalificerede som professor S. til at udtale sig om katolicismen, og selv om der synes at være meget værdifuldt i hans fremstilling af den katolske troslære, så er det indlysende for katolske teologer, at misforståelserne også er store. Men man synes ikke at være klar over dette i protestantiske kredse, noget som anmeldelserne i Danmark tydeligt har vist. Da katolikkerne i Sverige fik at vide, at bogen skulle udgives i svensk oversættelse, bad de pater Raulin om at skrive et svar til professor Skydsgaard med den hensigt at oplyse de svenske læsere om, hvilken modtagelse »Ja og nej« havde fået i katolske kredse i Danmark, som forøvrigt fuldt ud anerkender professor S.' kvalifikationer og redelighed.

I dette hæfte følger pater Raulin professor Skydsgaards bog kapitel for kapitel, idet de herigtiger alle unøjagtigheder og direkte misforståelser. Det er næppe nødvendigt at anbefale det til danske læsere; det er et hårdt tiltrængt hæfte.

Ærkebiskop Montini

(fortsat fra side 547)

storium allerede til December for at meddele den ny Ærkebiskop af Milano samt Mgr. Tardini Kardinalsværdigheden.

Ærkebiskop Montini er født 1897 i Concesio i Dioceset Brescia. Han er Doktor i Teologi og Kanonisk Ret. Blandt andet har han i 1923 været beskæftiget i det Apostoliske Nuntiatur i Warszawa. — Mgr. Tardini er født 1888 i Rom. Han er Doktor i Filosofi, Teologi og Kanonisk Ret. Han kom i det pavelige Statssekretariats Tjeneste i 1921.

Dødsdom i Jugoslavien

En jugoslavisk katolsk Præst ved Navn Marijan Herman er blevet dømt til Døden ved Hængning paa Grund af sin afvisende Indstilling overfor den kommunistiske Præstebevægelse i Jugoslavien. Kommunisterne motiverer Dommen med »Krigsforbrydelse«, som den dømte skulde have begaaet — for 13 Aar siden (KNA).

Saligkaaring af Karmelit

Der er blevet taget Skridt til Saligkaaring af den hollandske Karmeliterpater Dr. Titus Brandsma, der døde i tysk Koncentrationslejr i 1942. Pater

Brandsma var før Krigen Professor ved det katolske Kejser Karls Universitet i Nymwegen. I sin Egenskab af gejstlig Raadgiver for den katolske Presse i Holland blev han forfulgt af Nationalsocialisterne og senere bragt til Koncentrationslejren Dachau, hvor han døde i Juli 1942 (KNA). (Se iøvrigt »Katolsk Ugeblad« 1946, Nr. 39).

Rekviemsmesse for Kardinaler

5. November afholdtes i det Sixtinske Kapel den aarlige Rekviemsmesse for de i Aarets Løb afdøde Medlemmer af det hellige Kollegium. Den Hellige Fader meddelte selv Absolutionen ad tumbam (KIPA).

<p>Roskilde</p>	<p>K. A. JØRGENSEN Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778 <i>Kolonial & Delikatesser</i> Vine & Sprituosa Tobak & Cigarer</p>	
<p>Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør <i>Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udfører arbejdet hos de katolske institutioner</p>	<p>Skolebøger - Skolerekvisitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepen - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel <i>Sct. Olgade 24 . Telf. 3131</i></p>
<p>P. J. KJELDEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Algades Farvehandel ROGER G. PETERSEN R. Guhle's Eftf. ALGADE 17 - TELP. 822 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chocolade . la . Konfekturer CORNER CHOCOLADE <i>Specialitet: Anthon Bergs Chocolate</i> Sct. Olgade 6 . Tlf. Roskilde 4037 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 226 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner</p>	<p>Roskilde Skrivemaskine Service <i>Ringstedgade 23, Telf. 2266</i> Lev. til de katolske institutioner</p>	<p>Ejegod Jørgensen Slagtermester <i>Rød . Flæsk . Paalæg</i> Sct. Oleg. 13, Tlf. 157. Leverandør</p>
<p>Mønsterbageriet Olgade 17 Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter</p>	<p>Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178</p>	 <p>Hjørnet af Algade og Olgade Bedste Indkøbssted i Roskilde</p>
<p>H. V. Nordsteen's Eftf. <i>Blikkenslagermester</i> Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>H. Weber <i>Tømrermester.</i> Maskinsnedkeri Lev. til de katolske inst.</p>	<p>Reserveret H. J.</p>
<p>Nakskov</p>		
<p>Nye Tempus Ure - <i>med Garanti mod Tyveri og Skade</i> H. N. LARSEN Tilegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084</p>	<p>Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen <i>Farve- og Tapethandel</i> Søndergade 4, Telefon 58 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør</p>
<p><i>Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter</i> Nakskov Telefon 621</p>	<p>KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eftf. Torvet 5 Leverandør til De katolske institutioner</p>	 <p>A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17</p>

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

- Nov.
14. S. 23. Søndag e. Pinse (751—(grøn) 75); 2. Bøn: St. Josafat (1158); Præf. (521).
15. M. St. Albert den Store, Biskop, Bekender og Kirkelærer ([41]); alm. Præf. (525).
16. Ti. St. Gertrud (1159); alm. (hvid) Præf. (525).
17. O. † St. Gregor Undergører (hvid) (1159); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
18. T. St. Peters- og St. Paulskirker-nes Indvielse (1160—113); hvad der staar i Parentes i Stillebønnen, udelades; alm. Præf. (525).
19. F. St. Elisabeth af Thyringen (hvid) (1160); 2. Bøn: St. Pontian ([5]); Apostlenes Præf. (524).
20. L. St. Felix af Valois (1161); (hvid) alm. Præf. (525).
21. S. *) Sidste Søndag e. Pinse. (grøn)

*) Søndag den 21. Nov.: I København Kollekt for St. Elisabethforeningen.

Værelse

med centralvarme og adgang til køkken, så centralt beliggende i København, søges snarest af ung pige fra Færøerne i fast stilling. Henvendelse til Emma Klett, Falkonerallé 88, 3., tlf. NO 8851 mellem 18 og 19.

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro: Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüdgers Thomsen, Stenosgade 7, Kbhvn. V. Telf. Eva 6050
Post-Giro 59965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

LÆSERNE skriver til REDAKTIONEN

Messetider

Vi var Allehelgensdag flere Katolikker, som fra en københavnsk Forstad, i hvis Kapel der den Dag ikke var Messe, tog ind til Byen til 10-Messe i en større Kirke i Tillid til, at der ville være en saadan Messe. Vi blev meget skuffede over, at Messerne var færdige, og at vi derfor maatte tage hjem igen med uforrettet Sag. Flere af os var ældre Mennesker, som kun med Besvær var taget den lange Vej. Var det ikke muligt, at Ugebladet kunne bringe Kirkernes Gudstjenestetider, om ikke paa andre Dage, saa i hvert Fald paa de Helligdage, der er specielle for os Katolikker.

Flere skuffede.

Ugebladet vil meget gerne opfylde Ønsket, men vi er nødt til at nøjes med at bringe de Meddelelser, som sendes os fra Kirkerne, og det er oftest kun faa, som husker paa det. Tjener Deres Brev til, at det i Fremtiden huskes af flere, vil der altid her i Bladet være Plads til disse Meddelelser.

Red.

Elisabethforeningen

Fredag d. 19. November, den hl. Elisabeth af Thüringens Festsdag, lader Elisabethforeningen læse en Messe for afdøde Medlemmer i St. Ansgars Kirke Kl. 8.

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Bülowsvej 5 B 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæums-gaven
til
Katolsk Ugeblad

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Ansgars Kirke, Skole og Hjem

Academicum Catholicum

Lørdag d. 13. november kl. 20: Abent hus hos civiling. Wissum, Asmusens Allé 1. Den internordiske sekretær, Anne Marie Konow, kommer fra Sverige for at træffe danske A.C.'ere og vil gerne se en så alsidig repræsentation af medlemmerne som muligt.

Torsdag d. 19. nov. kl. 15. Gymnasiestgruppen mødes på Hoffmannsminde, Valby Langgade 117 A. Alle katolske gymnasieelever er velkomne!

Katolsk Aftenskole

Tirsdag 16. nov. kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin o. p. taler om: Påskemysteriet (død og opstandelse). Forlæsningens mysterium.

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE A/S

SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N

Central 11.313

Kolding

<p>Tricotage, Garn, Smaaling, køber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/s <i>Kul, Cinders, Brændselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericiagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Gas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Altid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eftf. Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 I. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel</p>	<p>Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Brødrene Andersen Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>
<h2>Esbjerg</h2>		<h2>KONTANT</h2> JØRGENSEN ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)
<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Chokolader . Konfekturner . Bolscher A. Ploug Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>SKOTØJET REPARERES HOS H. SCHOU Nørregade 47 Udfører arbejdet for De katolske inst.</p>
<p>Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAGT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

**600.000 Mennesker
hyldede Gudsmoder**

URBI ET ORBI

Da Paven proklamerede den ny Gudsmoder-Fest

Paa Allehelgensfest var Rom paany Skuepladsen for en stor religiøs Manifestation, et nyt Højdepunkt i Mariaaaret 1954. I Nærværelse af henimod 600.000 Troende fra alle Verdenshjørner proklamerede den Hellige Fader den ny Maria-Fest, »Himmeldronningen Maria«, som fremtidig hvert Aar skal fejres 31. Maj, og kronede derefter under en højtidelig Ceremoni det berømte romerske Mariabillede »Salus Populi Romani«, der i denne Anledning var bragt fra sit daglige Opbevaringssted Santa Maria Maggiore til St. Peter.

Pave Pius XII ankom ved 10-Tiden til Vatikanstaden fra Castelgandolfo. Af Hensyn til de uhyre Menneskeskarer, som i Dagens Anledning var forsamlet paa Peterspladsen, begav den Hellige Fader sig ikke, saaledes som det oprindelig havde været Meningen, ad den korteste Vej fra sine Privatgemakker og til Peterskirken, men holdt sit Indtog Kl. ca. 10,45 via Peterspladsen, hvor han blev hilst med stormende Begejstring af Jubelen fra den hundredetusindtallige Folkeskare. Den Hellige Fader ledsagedes til sin Trone i Peterskirken af en stor Skare Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper.

I en Tale umiddelbart efter Ankomsten til Peterskirken proklamerede Pave Pius XII derpaa den ny liturgiske Fest »Maria Himmeldronningen«. Verden kæmper idag uafbrudt for Fred og Enhed, udtalte Paven. Paa kaldelsen af Maria er derfor netop idag den kristne Tros og det kristne Haabs Bidrag til Opnaelsen af dette Maal. Maatte Maria ikke blot forhindre Fjendens skumle Planer og uretfærdige Gerninger mod den samlede kristne Menneskehed. Maatte hun ogsaa tillige skænke Menneskene af idag noget af hendes egen Aand, af hendes modige og dristige Vilje, som under vanskelige Forhold og i Farer og Vanskeligheder uden Tøven vidste at træffe de nødvendige Afgørelser og uden at vakle omsatte disse i Praksis. »Vi vilde ønske,« udtalte Pius XII, »at enhver, som idag sidder inde med et Ansvar for det Offentliges Ve og Vel, vilde tage Eksempel efter hendes virkelig lysende Forbillede og ædle Indstilling. Ser man da ikke, hvorledes Træthed, Resignation og Passivitet breder sig paa mange Punkter, og hindrer at der trædes fast og udholdende op imod alle vor Tids vanskelige Problemer? Gives der maaske ikke idag et betydeligt Antal Mennesker, der blot tager Begivenhederne i den Rækkefølge, hvori de arriverer, i Stedet for at træde energisk op mod dem for at overvinde Vanskelighederne?« Og netop fordi Friheden undertrykkes i man-

ge Lande gennem en bedragerisk Propaganda, er det tvingende nødvendigt at mobilisere alle til Raadighed staaende Kræfter, som endnu maatte være i Reserve.

Efter at den Hellige Fader havde indviet Medaljer til de Faner og Bannere, der var kommet til Stede fra en Række Mariavalfartssteder Verden over, foretog han Kroningen af Naadebilledet »Salus Populi Romani«. Under denne Ceremoni ringede alle Roms Kirkeklokker. Derefter vendte Pave Pius XII tilbage til Vatikanet ad samme Vej, som han var kommet til Peterskirken, og lidt over Middag fra Loggiaen over Indgangen til Peterskirken lyste han den apostoliske Velgørelse »urbi et orbi«.

Højtidelighederne paa Peterspladsen og i Peterskirken blev udsendt af det italienske Fjernsyn og af Vatikanets Radio paa spansk, engelsk, fransk, tysk og hollandsk (KNA).

Glæde over den ny Ærkebiskop

Meddelelsen om at den hidtidige Pro-Statssekretær Montini var blevet udnævnt til Ærkebiskop i Milano blev af Millionbyens Indbyggere modtaget med stor Jubel. Milano-Dagbladene sendte Ekstraudgaver ud og Præfekten for Milano samt Milanos Overborgmester har sendt den ny Overhyrde Lykønskings- og Velkomsttelegrammer. Byraadet i Milano har nedsat en Kommission, som sammen med den ærkebiskoppelige Kurie skal forberede Modtagelsen af den ny Ærkebiskop (KNA).

Ærkebispedømmet Milano, som er et af Italiens vigtigste Dioceses, tæller 879 Sogne og langt over 2000 Verdenspræster samt 2003 Kirker. Katolikernes Antal beløber sig til godt og vel 3,5 Millioner.

Den ny Mariafest faar høj liturgisk Rang

Festen for »Himmeldronningen Maria«, som Pave Pius XII forkyndte for nylig med Encyklikaen »Ad coeli reginam« og proklamerede højtideligt i Peterskirken paa Allehelgensfest, faar liturgisk Rang af Duplex II. Klasse. Den er fastlagt paa 31. Maj og bliver rangmæssigt ligestillet med f. Eks. Herrens Omskærelse, Kyndelmisse, Mariæ Fødsel, de fleste Apostelfester og Rosenkransfesten. Duplex II. Klasse er den næsthøjeste liturgiske Rang. Højere er kun Hovedfesterne Jul, Hellig Tre Konger, Paaske, Kristi Himmelfart og Pinse samt Marias ubesmittede Undfangelse og Mariæ Optagelse (KNA).

Kardinaler og Biskopper hos Paven

Paa Allesjælesdag modtog den Hellige Fader i en Audiens i Benediktionsaulaen samtlige de Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper, der var kommet til Rom i Anledning af Proklamationen af den ny Mariafest. I en Tale, der varede over en halv Times Tid, beskæftigede den Hellige Fader sig med Kirkens Sjælesorgsproblemer og frem for alt med liturgiske Spørgsmaal, idet han videreførte de Tanker, som han havde fremsat ved Audiensen for Kirkefyrsterne i Anledning af Pave Pius X's Helgenkæring (KIPA).

Besøg hos Kardinal Mindszenty

To ungarske katolske Overhyrder har besøgt den arresterede ungarske Primas, Kardinal Mindszenty. Den kommunistiske Regering har — efter hvad der forlyder i Wien — givet Ærkebiskoppen af Eger, Julius Czapik, og den apostoliske Administrator i Esztergom, Biskop Hamwas, Lov til at besøge Kardinalen i Fængslet. Det meddeles endvidere, at den førende Person indenfor det kommunistiske Præstebevægelse, Igr. Miklos Beresztowsky, flere Gange har besøgt Kardinalen. Beresztowsky var tidligere en af Kardinalens nærmeste Medarbejdere og blev arresteret sammen med ham. Han blev dog ret hurtigt løsladt og arbejder efter sin Løsladelse for den kommunistiske Præstebevægelse (KNA).

Abbe Pierre syg

Aftenen før Allehelgen blev Abbe Pierre, Paris' Hjemløse Apostel, pludselig syg og måtte bringes paa Hospitalet som Følge af en alvorlig Sygdom. Ifølge Lægens Udtalelse skyldes Sygdommen Overanstrengelse. Abbe Pierre havde afbrudt en Rekrationsperiode for paany at hellige sig Arbejdet for Paris' Hjemløse, idet han ansaa dette Arbejde for meget paakrævet med det foranstaaende Vinter for Øje (KNA).

Eneste pavelige Diplomat bag Jerntæppet

Ærkebiskop Dooley, der er Apostolisk Delegat for Indokina, er Pavens eneste Repræsentant hinsides Jerntæppet. Han er forblevet i Hanoi — hvor han har resideret siden 1951 — efter den kommunistiske Besættelse af Byen. Hanoi — og dermed det Apostoliske Delegatur — befinder sig siden 11. Oktober bag Jerntæppet under Vietminhs Omraade.

Ærkebiskop Dooley stammer fra Shrute, County Mayo i Irland. I den kommunistiske Propaganda betegnes han som Amerikaner (KNA).

Katolsk

Ugeblad

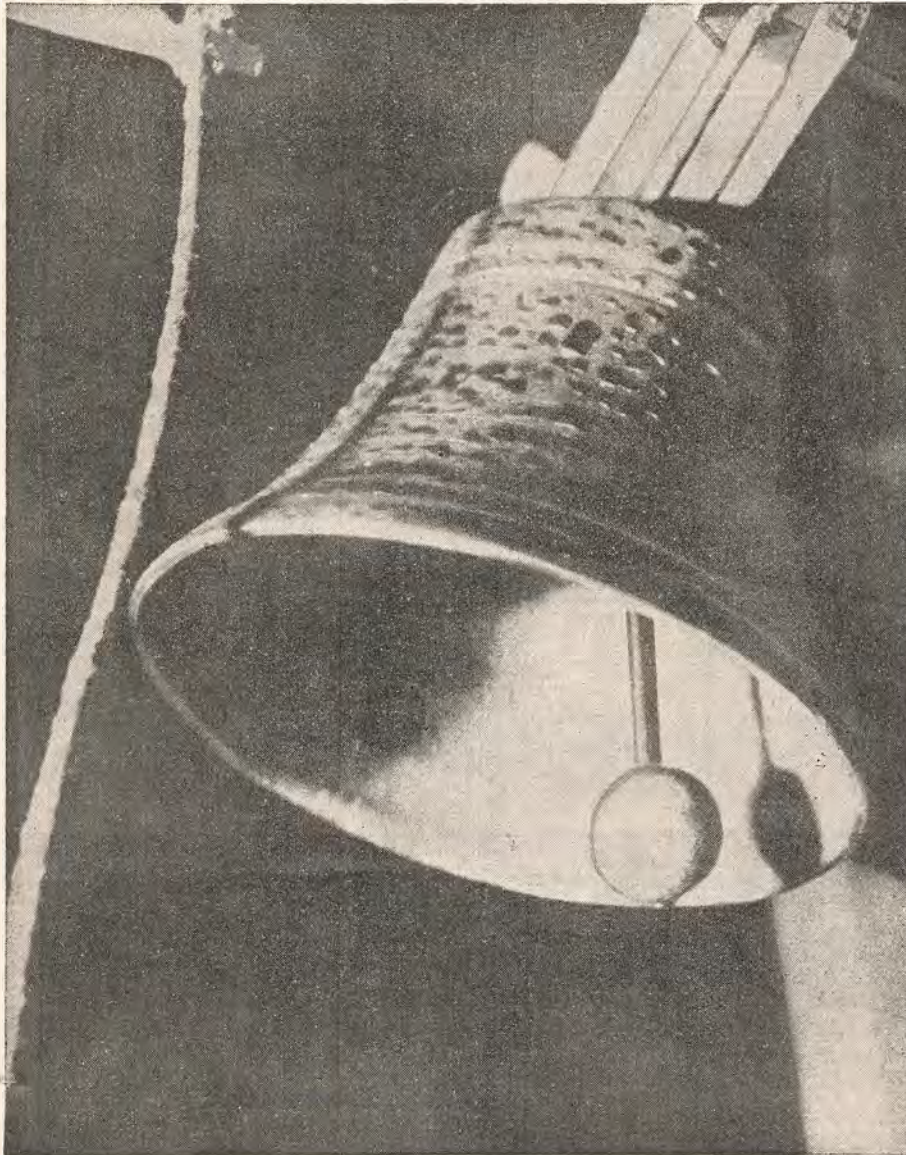
21. November 1954
102. Aargang
Nr. 47

Ved Kirkeaarets Slutning

Den hellige Augustin
Filmen om Martin Luther
Franske Sjælesorgs-
problemer (sidste Del)
Moskva og Kampen
mod Kirken

Hvis man læser de Betragtninger, som saa mange af Færdselens Ekspertter giver til Bedste i Foredrag, Artikler og Interviews, bemærker man en vidtgaaende Enighed om, at Skylden for de mange tragiske Ulykker i Tra-

Trafik og Mentalitet

fikens Spor, først og fremmest er Menneskenes. Der kan være et og andet at rette i Færdselsreglerne, Vejbygningsfolkene kan ogsaa have gode Raad, saavel som Trafikmidlernes Konstruktører, men alle synes enige om, at intet af alt dette vil hjælpe, hvis ikke vi ogsaa faar en anden Mentalitet hos Trafikanterne. Der synes ogsaa at være Enighed om, at dansk Trafik-Mentalitet indtager et særligt lavt Stade.

Man spørger da sig selv, om det skulde være Trafikken, der ødelægger vor ellers pæne og hensynsfulde Indstilling overfor Næsten — eller om, hvad der paa Forhand synes rimeligst, er vor almindelige Indstilling, som er lidt uheldig, og hvis Uheldighed faar saa iøjnefaldende Konsekvenser, naar den forbindes med et Overmaal af Hestekræfter, vi altsaa ikke er rigtig voksne til at faa betroet.

Trafikfolkene peger specielt paa to uheldige Tendenser — en afstumpet Egoisme, som faar os til at betragte andre Trafikanter som en Slags fødte Modstandere af os — og en barnagtig Tillid til, at det »nok gaar«, selv om vi tager en hasarderet Risiko.

Der er al mulig Grund til at se efter, om disse Tendenser ogsaa er synlige i vor Færd iøvrigt. Man vil næppe være tilbøjelig til at benægte dette. Principielt gaar vi utvivlsomt ind for Samarbejde, hvad enten det er paa økonomisk, politisk, ja, tilmed paa religiøst Omraade, men Praksis tager sig for en nøgtern Betragtning mere ud paa den Vis, at vor Samarbejdsvilje først ytrer sig, naar vi personligt har faaet det ud af Situationen, vi venter os. Saa megen Strid, der forbitrer Samliv, er latterlig i sin Smaalighed, fordi vi kun daarligt egner os til at betragte Tingene med blot en Smule Abstraktion fra vor egen snævre Interesse.

(sluttes paa Bagsiden)

Paa Kirkeaarets sidste Søndag minder Evangeliet os med malmtunge Toner om Verdens sidste Timer — ihukom, o, Menneske.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfirr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej
København F

Mosaik
og Terrazzo

Tlf. Godthåb 656

**Kedler
Stokere
Oliefyr**

RECK'S OPVARMINGS COMP. A/S

ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 295 20 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM-OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 KØBENHAVN K

TELEFON BYEN 6200

Aarhus

**VEJERIET
Vesterbeo**

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen **A/S I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

DEN HELLEGE AUGUSTINUS

Et 1600 Aars Minde

(Sluttes fra sidste Uge)

I Juli i Aaret 386 fandt Augustins Omvendelse Sted. Den dyrt købte Sandhed skulle nu ene fylde hans Tilværelse. Han opgav sin Lærergerning og trak sig, sammen med sin Moder Monica og sin Søn Adeodatus, der begge var kommet fra Afrika for at slutte sig til ham, samt nogle nære Venner, tilbage til Cassiciacum i Nærheden af Milano. Her forberedte Augustin sig til at modtage Daabens Sakramente, og Natten mellem 24. og 25. April 387 blev han døbt sammen med sin Søn og med Vennen Alypius. Det var den gamle Biskop Ambrosius, som foretog den hellige Handling. I Sommeren samme Aar døde Monica. I mange Aar havde hun næret eet brændende Ønske, at hendes Mand og hendes Søn maatte blive Kristne. Nu kunde hun dø roligt, det var altsammen sket.

Monicas Død fandt Sted, da det lille Samfund havde bestemt sig til at forlade Cassiciacum og slaa sig ned i Afrika. Hun blev syg i Ostia og døde faa Dage efter. Som Følge heraf blev den videre Rejse udskudt. Et Aars Tid blev Augustin i Rom, og først i Efteraaret 388 kunde han indskibe sig til Hjenlandet.

Tre Aar senere begav han sig paa en kortere Rejse til Hippo. I Mellemtiden havde han og hans lille Kreds boet i Tagaste i et religiøst og intellektuelt Bønnens og Studiernes Fællesskab. Nu søgte han i Hippo et Sted, hvor han kunde placere et Kloster under varigere Forhold. Der var flere Steder gjort Forsøg paa at faa ham til Biskop, men han havde unddraget sig, og naar han tog til Hippo, var det, fordi denne By allerede havde en Biskop. Da Augustin naaede Byen, viste det sig imidlertid, at den gamle Biskop netop søgte en egnet Præst som Prædikant. Menigheden kaared straks Augustin, og Biskoppen bekræftede Folkets Valg og meddelte den berømte Retor Præstevielsens Sakramente. Paa dette Tidspunkt var ogsaa Sønnen Adeodatus død, Augustin stod ene i Verden og viede nu alle sine Kræfter til Kirkens Tjeneste i det nye Embede.

I fem Aar virkede Augustin som Prædikant. Hans Hjertes Trang var den tavse Gudsbetragtning og Studiet af de religiøse Sandheder, men meget af hans Tid gik med Prædikener, i hvilke han ikke blot henvendte sig til en intellektuel Elite, men i lige saa høj Grad i folkelige Vendinger til Menigmand. Da de fem Aar var gaaet blev han Hippos Biskop i Aaret 396.

I over 30 Aar kom Augustin til at udøve sin Bispegerning. Den blev en lang og ofte haard Kamp mod en Række Vildfarelser, som den Gang truede Kristendommen. Vi er i Besiddelse af en Række af de Skrifter, hvormed Augustin tog Del i Striden, og naar de den Dag i Dag har mere end historisk Værdi, skyldes det ikke alene

Augustins religiøse og stilistiske Genialitet, men ogsaa disse gamle Vildfarelsers typiske Karakter. Det er Grundtyper paa religiøse Vildfarelser, som altid er aktuelle.

Augustin havde selv været i den manikæiske Læres Vold. Denne Lære var ikke et kristent Kætteri, men stammede direkte ned fra gammelt Hedenskab. Den tælles med blandt de

logisk sammentømrede religiøse Systemer og havde derfor ogsaa betydelig Tilslutning fra intellektuelle Kredse. Desuden prædikede den en meget streng Moral, omend kun gyldig for en særligt indviet Kreds, og var derfor irriterende for ideelt sindede Sjæle. Endelig var den ogsaa rig paa Billedsprog og Myter og ansporende for dem, hvis Fantasi sættes i Gang af sligt. Hovedideen i Manikæismen er Troen paa et godt og et ondt Princip i Strid om Skabningen, Guds Kamp med en jævnbyrdig Modstander. Saa nærliggende er denne Tanke for Mennesker, at f. Eks. den allernyeste Videnskabsgren, Cybernetikken, en ma-

Sidste Søndag efter Pinse

21. November 1954

DET TIMELIGE OG DET EVIGE

Vi står ved kirkeårets slutning. I løbet af året har kirken stillet os overfor mange alvorlige sandheder i søndagevangelierne. Nu til sidst minder den os om den alvorligste af alle trossandheder: Guds verdensdom! Kirken slutter det liturgiske års hellige ring med denne gribende skildring af verdenshistoriens afslutning. »Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ikke forgå.« Al synlig skabning er bestemt til forgængelighed og fremtidig undergang. Men der vil opstå en ny ordening, som varer evigt. Thi ikke alt vil forgå.

»Mine ord vil ikke forgå,« siger Kristus. Kristi lære og lov vil altså ikke forgå. Kristi lære og lov, som mange mennesker tilsidesætter og ringeagter, som mange mennesker så gerne vil forandre, som mange mennesker siger er noget, der ikke passer for moderne mennesker! Men menneskene kan stille sig til den, som de vil: Kristi lære og lov vil aldrig forgå og vil engang være målestokken, efter hvilken verdensdommeren vil udtale sin dom.

Hvor gribende er ikke billedet af den sidste og afgørende dom, til hvilken Gudmennesket kalder hele menneskeheden! Da vil han vise sig — ikke mere i sit jordelivs ydmyghed — ikke mere i sit eukaristiske livs langmodighed — ikke mere i sit livs nådebringende virksomhed gennem kirken. Nej, alle mennesker vil se menneskesønnen komme på himlens skyer i stor magt og herlighed: Som dommer! Så vil Han spørge menneskene, hvorledes de har forenet det forgængelige og timelige, som var lagt i deres hænder, med det evige, — hvorledes de har stillet deres timelige arbejde og stræben i lyset af Hans ord, lære og love, — om de har benyttet livet her på jorden til at samle evighedsværdier, som hverken møl eller rust kan fortære. Han vil minde dem om, at »alt, hvad de har gjort mod en af Hans mindste brødre og søstre, det har de gjort mod Ham selv.«

Sandheden om verdensdommen er for os mennesker både formaning og trøst. En formaning for os alle, om ikke over livets forgængelige ting, som står os så nær og som vi dagligt har at gøre med, at glemme det, som ikke forgår, og hvis fulde værdi vi først vil erkende i dommens time.

En trøst for alle dem, som ikke er så rigt velsignet med timelige goder; ogsaa for alle dem, som alvorligt kæmper om Gudsriget i deres sjæl. Et kristent menneske må jo kunne give afkald på mange ting, må kunne overvinde meget i sig, må i stillhed kunne bære byrder og tilkæmpe sig sejre, om hvilke andre ikke har anelse. Her er det nødvendigt at kende svaret på et dybtgående »Hvorfor«. Kristus siger det i dagens evangelium: Alt, hvad du giver afkald på, alt, hvad du nedkæmper i dig, alt det vil forgå. Men kampens mål, lønnen for dine forsagelser og anstrengelser, vil ikke forgå.

Så fører kirkeårets sidste søndag os til det spørgsmål, som er det første i vor katekismus, det spørgsmål, om hvilket alle andre problemer og spørgsmål drejer sig: »Hvorfor er vi her på jorden?« Verdensdommeren giver os svaret. Vor evige skæbne er afhængig af, om vi opfatter dette svar i dets fulde alvor, og om vi gør det til rettesnor for vore tanker, ord og handlinger.

Dommedagen vil være således, som vor dødsdag forefinder os. Og vor dødsdag vil være således, som vort liv har været. Gud er harmhertig, men vi må ikke glemme, at han ogsaa er rebfærdig. Det er derfor den dybeste livsvisdom, når den vise Sirach formaner: »Ved alle dine gerninger tænk på dine sidste ting, så vil du i al evighed ikke synde.«

W. Nøkke.

tematisk Disciplin med Udgangspunkt i tekniske Vidundere saasom Elektron-Regnemaskiner, opererer med det samme grundlæggende Modsætningsforhold og hævder, at »Augustinismen« til alle Tider maa føre sin Kamp mod de manikæiske Tilbøjeligheder, som ligger Menneskeaanden saa nær.

En anden af de store Modstandere var Donatismen, et Kætteri inden for selve Kirken. Denne Lære opstod i Forfølgelsestiden, hvor det jo ikke var alle Kristne, som ejede Martyrmodet. Mange faldt fra under de haarde Prøvelser, og senere opstod der saa et Problem om, hvordan man skulle stille sig til disse svagere Sjæle. Donatismen var den Bevægelse, som hævdede, at Kirken kun omfatter de gode Kristne. Kirken er, ifølge den, i Virkeligheden kun en Inderkreds af fuldkomne. I nær Tilknytning hertil mente man, at Sakramenterne kun har Gyl-dighed og Virkning efter Kristi Hensigt, hvis de Mennesker, som administrerer Sakramenterne er sande og værdige Kristne. Under Augustins Bispeaar var Striden mellem Donatisternerne og Katolikkerne særlig brændende uden at de energiske Bestræbelser for at føre Kætteerne hjem til Kirkens Enhed dog lykkedes, før den politiske Udvikling, netop omkring Augustins Død, med Vandalernes Indtrængen hjalp Enhedsbestræbelserne. Ogsaa om Donatismen gælder det, at Kærnen i denne Lære ligger os nær, og vi ser da ogsaa i vore Dage mere

ST. AUGUSTINUS
(Andrea Della Robbia)

eller mindre udprægede donatistiske Tendenser, f. Eks. i Tendenser til kun at ville tælle gode og praktiserende Kristne med i vort Antal og til at likvidere Interessen for de sløje og halvt frafaldne.

Den tredje Modstander var Pelagianismen. Denne benægter Nødvendighe-

(sluttes paa Bagsiden)

NOTER

Sognepræste-Skifte i Horsens

Det meddeles officielt, at Sognepræsten i Horsens, Monsignore J. Olrik, trækker sig tilbage og afløses af den hidtidige Sognepræst i Nykøbing F., Pastor N. R. M. Oppermann. Mgr. Olrik, der nu forlader Horsens efter næsten tyve Aars Virke, overtager Posten som Rektor ved St. Ursulas Stiftelse i Farum.

Radiogudstjeneste

Søndag 21. ds. kl. 16 sender Statsradiofonien Børnemesse fra Sakramentskirken. Celebrant og Prædikant: Pater J. Samuelsen S. J. Sang og Bøn: Elever fra Katolsk Centralskole under Direktion af Organist J. Lundorf.

*

I Lighed med foregående Aar udsendes Aargangens sidste tre Numre — 50, 51, 52 — som et store, rigt illustreret Julenummer, Aarets katolske Julehefte. Dette er ensbetydende med, at der intel Ugeblad udkommer Søndag 12. December, idet Julenummeret udsendes omkring Midten af December Maaned. Meddelelser (Gudstjenester, Foreningsmeddelelser o. l.), som ønskes optaget i Julenummeret, maa være Redaktionen i Hænde senest 6. December.

Ugebladets første Nummer i det nye Aar udkommer normalt til Søndag 2. Januar.

APROPOS

Filmen om Martin Luther

Om kort Tid ventes den amerikanske Luther-Film at faa dansk Premiere. Vi skal til sin Tid anmelde den, men et Par Ord kan siges i Forvejen om Opgaven og dens Løsning.

Filmen er blevet til i propagandistisk Hensigt. En Række katolske Film med Publikumstække skabte Ønsket hos amerikanske Lutheranere om at fremstille deres religiøse Syn i en folkelig Film. Man valgte at give et Billede af Luther selv og hans Kamp for sine Ideer. Det var en nærliggende Tanke, men en vanskelig.

Der forelaa tre Ting, en Tidsbaggrund, en Person, som paa sin egen Vis reagerende over for den — og den Lærebygning, som han skabte.

Tidsbaggrunden var bl. a. en Kirke, i hvilken der ved Siden af megen ægte Kristendom og sand Hellighed havde indsneget sig megen Verdslighed og Synd, og hvor de helligste Ting ofte var Genstand for Misbrug. Det var fristende for Filmens Producenter at trække disse Linier groft op paa naiv Folkekomedie Maner, saa man i den katolske Lejr kun præsenteres for Nedrighed og Forargelighed, mens Reformatorerne og deres Tilhængere repræsenterer en rendyrket Ædelhed. Udenlandske Anmeldelser giver Udtryk for, at man er faldet for denne

naivistiske Populariserings Fristelse. Alene Gruppebilleder af katolske og af lutherske Dignitarer røber Tendensen — Skuespillerne er valgt efter Reception Skurke og ædelige Personer.

Resultatet maa være uheldigt. Katolikkerne afslaar at tage en Film alvorligt, der bygger paa tendentiøs Emsighed. Og Protestanter, som tænker efter, siger, hvad en tysk protestantisk Kritiker sagde, at det forringer Lutherdommens Værdi, naar den præsenteres som opstaaet paa en saa outreret Baggrund. Hvilken Betydning har den da f. Eks. i vor Tid, hvis katolske Kirke tager sig saa forskellig ud fra Filmens Katolicisme?

Luthers Person er (hvad Lutheranere og vi er enige om) af aldeles afgørende Betydning. Han var en saa stærk og særpræget Personlighed, at hans Reaktionen fik en Betydning som ingen andre samtidiges. En ejendommeligt sammensat Natur, baade stærk og svag, baade ydmyg og selvhævdende, et kompliceret Historiens Problem-barn. Der er kun Mening i at skrive en Bog om Luther eller dreje en Film om ham, hvis man vil søge at tegne dette Billede med dets mange og stærkt kontrasterende Nuancer. En Almanakfortælling om Luther gør Lutherdommens Opstaaen uforklarlig, og er, ganske særligt for Lutheranerne, en Forfalskning. Med hans Personligheds Mangfoldighed staar og falder Lutherdommen. Og har de udenlandske Anmeldere Ret i, at Amerikanerne saagar har afbildet ham i sportstrænet Figur efter almindeligt Hollywood-

Mønster, saa kan Filmen blandt Lutheranerne kun tiltale dem, der intet forstaar af Luthers Kamp, som ogsaa i katolske Øjne ikke var uden Storhed, som hans haftige Karakter ikke var det. A la Fodboldpræst er han en Haan mod sine bedste Tilhængere.

Resultatet af Sammenstødet mellem Tidsbaggrunden og denne egenartede Person var Læren. I mangt og meget var den forskellige fra moderne Lutherdom baade i U.S.A. og f. Eks. hos os. En Række nutidige Lutheranere arbejder derfor for en Tilbagevenden til Luthers eget Syn paa Kirken, der iøvrigt ligger det katolske Syn nærmere end de fleste Nutidsprotestanter aner. Her havde en Film sin vanskeligste Opgave, men ogsaa sin værdifuldeste. Vanskelig fordi Film af Natur er Handling ikke Doktrin, men værdifuldest, fordi den eneste virkelig acceptable Grund til at fremstille en luthersk Film om Luther maatte være at faa Luthers Kristendomssyn renfremstillet i Lyset af hans Persons Særart og paa Baggrund af hans Tid. De udenlandske Anmeldelser giver imidlertid ikke Indtryk af, at dette er lykkedes, det synes end ikke tilsigtet.

Hovedindtrykket af Anmeldelserne i den udenlandske Presse er det, at Filmen er en Almanakfortælling med den katolske Kirke i Skurkerollen, Luther banaliseret amerikansk og Læren betraget som Sagen nogenlunde uvedkommende.

Gode Lutheranere vil næppe faa noget at glæde sig over. Katolikker vil antagelig trække paa Skuldrene.

Franske Sjælesorgsproblemer -

Den ny Statut for »Mission de France« og dens Betydning for Arbejderpræsterne i Frankrig

(Sluttet)

Teologiske Farer

Det første var en Afvisning af Kirken væsen. Ganske vist bør Kirken være en missionerende Kirke og derfor stedse være i Kontakt med Tiden, stadig og uden Ophør efter dem, der staar den fjernt, og i alle Tilfælde altid at finde i deres Midte. Men denne Missionsvirksomhed praktiseres indenfor en vis hierarkisk Struktur. Præstens Opgave er eet, Lægmandens en helt anden. »Prêtres ouvriers« beraabte sig altid paa Paulus, der jo selv havde været Arbejder og som saadan levet og virket midt blandt de andre. Men man har ikke med helt Urette svaret, at Paulus netop gav Afkald paa dette Arbejde, da den fornødne Hjælp kom og han kunde gøre sig fri til at forkynde Ordet, altsaa den egentlige Sjælesorger- og Missionærgering. Thi dersom Præsten ubetinget skulde være Arbejder for at vinde Arbejderne, saa maatte den logiske Konsekvens ogsaa være, at Præsten maatte være Kontormand, Sporvognskonduktør, Sagfører, Sportsmand o. s. v. for at kunne føre netop disse Kredse indenfor Samfundet til Kirken. *Forskellen mellem Præleapostolatet og Lægapostolatet er nemlig ganske væsentlig indenfor Kirken.* Ganske vist kan man ikke altid og overalt trække Grænserne lige skarpt op, men man maa principielt ikke udviske dem. Og netop Paulus har aldrig nøjedes med den rene og skære présence, men begyndte omgaende med at prædike.

Men fremfor alt ligger Farven ved en Afvisning af Kirken i Kravet om, at der maa skabes en særskilt Kirke med en egen Gudstjenesteedformning for Proletariatet. Derved prisgiver man netop det, der hører til Kirkens Væsen, at den nemlig skal slaa Bro mellem de sociale Uligheder i Fællesskabet om Kristus, saa at Arbejder og Arbejdsgiver kan fejre det samme Offermaaltid ved det samme Herrens Bord ved hinandens Side, thi de er alle »eet i Kristus«. Og lige saa lidt som der bør eksistere en Kirke for Bourgeoisiet, lige saa lidt skal der paa den anden Side gives en Kirke alene for Arbejderstanden. Kirken maa ogsaa i denne, den sociale Betydning, være katolsk, d. v. s. almindelig, omfattende og ompændende.

Et andet Punkt er Uoverensstemmelsen om *Forholdet Natur og Overnatur.* Der fandtes Teologer blandt Arbejderpræsterne, eller rettere sagt blandt dem, der søgte at underbygge Bevægelsen aandeligt, som gav Udtryk for den These, at man først maatte sikre den naturlige Basis socialt og økonomisk og saa først begynde at

bygge Guds Rige op. Man talte om en »mystique de l'assomption«, hvorved man mente en Slags Optagelse i det kristne Lag, som altsaa først vilde kunne ske, naar det naturlige Grundlag saadant var formet, sundt og rigtigt, og man understregede dette i Modsætning til, hvad man kaldte »mystique de l'incarnation« med dets Krav om at inkarnere det guddommelige til enhver Tid og paa ethvert Sted, altsaa ogsaa under ufuldkomne og utilfredsstillende Forhold.

Et tredje Punkt i den teologiske Diskussion var *Spørgsmaalet om Lydigheden.* Her stod to Modsætninger skarpt overfor hinanden og blev udviklet med over-haarfine Formuleringer og Skarphed. Paa den ene Side stod en naturalistisk Lydighedsopfattelse. Den betragter det fælles Vel som den personlige Lydigheds egentlige Maal, hvorefter den undergivne maaler de Foresattes Forordninger i Forhold til Almenvellet. Svarer disse forordninger til dette Maal, saa adlyder han, er de i Modstrid, saa mener han sig i sin Samvittighed ikke forpligtet til Lydighed. Paa den anden Side staar en ligesaa ensidig supernaturalistisk Offermystik, der i Lydigheden kun ser Korset, uden at skue videre til Opstandelsen og Forklærelsen og den deraf følgende »væren eet« med den guddommelige Viljes Herlighed og Størhed. Men i Virkeligheden er det hverken det fælles Vel eller det blotte Offer, der er Motiveringen for den religiøse Lydighed, men derimod den Tro, at Kirken og dermed de retmæssige kirkelige Foresatte er den stadig levende Kristus, saaledes at Lydigheden bevises for Kristi Skyld over for disse Personer og gennem dem overfor Kristus selv. »Den, der hører jer, hører mig«.

Et fjerde teologisk Moment er Vurderingen af Forholdet mellem *Kirke og Kultur*, bedre sagt, Forholdet mellem Kirken og Udformningen af den øjeblikkelige kulturelle Opgave. Med andre Ord om den saakaldte »sociale Humanisme«. En ny Verden er ved at blive til. Den formes hovedsageligt gennem Arbejdets, Teknikens og Kapitalens Kræfter. Derved er der skabt et andet Menneske-Samfund. Alle Mennesker er kaldet til at være med til at forme den »ny« Verden, og derfor er det en ny Humanitas. Den tidligere Humanisme var individualistisk og rent aandelig, den ny Humanisme er social og total. Der ligger en helt ny Livsførelse i denne sociale Humanisme. Og det er vidt forskelligt, som der tages Stilling til denne ny Verdensopfattelse og Verdensopgave. Eet staar imidlertid fast: at ved denne ny Udformning af Verden er Gud blevet ovenflødig, for ikke at sige et helt

fremmed og fjendtligt Element. Thi Jorden hviler i sig selv, og Udformningen af denne Verden er Menneskehedens Opgave. At se bort her fra og bare at vente paa ukendte og overjordiske Magters Indgriben, vilde kun være til Skade eller endog til Umuliggørelse af Opgaven. Men dersom denne sociale Humanisme i sit Væsen er ateistisk, saa maa den eneste, tænkelige mulige katolske Holdning overfor den være et Nej. Andre er af den Overbevisning, at denne Ateisme er ganske uvæsentlig og kun er en Slags Børnesygdom hos den ny Bevægelse. Det er først de Kristnes stejle og radikale Nej, det vil bevirke, at den sociale Humanisme stivner i sin ateistiske Holdning. Derfor er det Opgaven for Katolikker med Blikket aabent for vor Tid at gribe ind og ærligt og forstaaende at medvirke ved Udformningen af den sociale Humanisme.

Men i Virkeligheden er baade det ene og det andet Standpunkt eensidigt. At forme Jorden er blevet de Kristne medgivet som Opgave fra Skaberen og ydermere blevet *en væsentlig* Opgave ved Kristi Komme til Jorden og Grundlæggelsen af Guds Rige her paa Jorden ved Udsigten til Fuldstændelsen ved Kødets Opstandelse og Skabelsen af en ny Himmel. Det vilde være helt forkert at tage Afstand herfra. Men denne »Verdensformning« er ikke noget, der forløber efter egne Love, ikke noget, som sker adskilt fra Religionen og hvilende i sig selv, men som tværtimod vil være at realisere efter kristne Grundsætninger. En betingelsesløs gaen-med vilde derfor være det samme som Synd. Opgaven maa være den: at være med til at forme Verden, men i Kristendommens Kraft og Aand. Derfor er hverken et afgjort Nej eller et betingelsesløst Ja muligt for de Kristne.

Rom griber ind

Paa denne Maade blev Uroen stadig større og større. Den sociale Udvikling medførte Fare for, at Kirken skulde blive kvalt i de revolutionære Bevægelser, den politiske Udvikling truede med at undergrave og gennembryde den antikommunistiske Front og det netop paa et Tidspunkt, hvor Kirken i Landene bag Jerntæppet netop er indviklet i en Kamp paa Liv og Død mod denne antikirkelige og antikristne Kommuniste. Og de teologiske Uoverensstemmelser antog efterhaanden Former, som bragte den opvoksende Præstegeneration i Seminarier og Ordensskoler ud i en Art aandelig Uro og Forvirring, der maatte blive betænkelig med Henblik paa Fremtiden. Derfor var det forstaaeligt — og berettiget, at Rom greb ind. Først kom Fordømmelsen af »Christiens progressistes« Doktriner, dernæst fulgte Forbudet mod »Jeunesse de l'Eglise« og Sækulariseringen af P. Montuclard O. P. Derefter fulgte Lukningen af Mission de Frances' Seminarium og Professorernes Afsættelse. Det næste Skridt var Arbejderpræsternes Hjemkaldelse fra deres Stillinger og sluttelig Bestemmelsen om, at Arbejderpræsterne skulde leve i et gejst-

ligt Hus og kun maatte hellige sig Fabriksarbejde et Par Timer om Dagen. Navnet prætre ouvrier skulde ændres til Betegnelsen »prêtre de la mission ouvrière«. De ledende Teologer blev bragt til Tavshed og tildels fjernet fra deres Poster. Hele det dristige Forsøg syntes i Fare for at bryde sammen, Kirkens Tilpasning til den ny Tid en Fiasko og alle Haab lagt øde. Det er forstaaeligt, at Lidenskabens Bølger en Tid lang gik højt og at det resulterede i en smertelig Reaktion i visse gejstlige Kredse i Frankrig, men frem for alt blandt Læglfolk. I Mellemtiden er Situationen imidlertid blevet afklaret. Gemytterne er faldet til Ro, man har atter taget sig sammen til en saglig Drøftelse, og Resultatet blev den ny Statut i den Apostoliske Konstitution »Omnium ecclesiarum«.

Hvad betyder den ny Løsning?

For det første: Missionær-Aanden og det dristige Fremstød billiges og anbefales. Kirken lægger sig ikke fast ved det engang hævdvundne Princip. Man anerkender udtrykkeligt disse Præstlepionerers Offervilje og Erobreraand. Alle de, der betragtede Kirken som haabløs og forældet, er blevet bedre belært ved Pavens Afgørelse.

For det andet: Disse Pionerers Sammenlutning til »Mission de France« bliver ligeledes anerkendt og billigt og tillige faar deres Navn »Mission de France« en Slags officiel Bekræftelse i det kirkelige Dokument.

For det tredje: Der oprettes et særlig Seminarium til Uddannelse af en tilsvarende Tilvækst og det til og med i Pontigny (Yonne), et prægtigt, gammelt Cistercienserabbedi. Dermed er tillige ogsaa sagt, at der her maa søges nye Veje og formes en ny Aand, ellers vilde Uddannelsen i de forskellige almindelige Præsteseminarier jo have været tilstrækkelig. Man ønsker med andre Ord at give de Præster, der fremtidig skal løse denne ny Opgave en særlig aandelig, moralsk og religiøs Uddannelse. Statuten for dette Seminarium skal udformes nøjere i Enkeltheder, men den Kendsgerning, at der sker en saadan Udformning er af største Betydning.

For det fjerde: Hele Bevægelsen ordnes rent kirkeretsligt og indkorporeres paa denne Maade klart og utvetydigt i Kirken. Det sker ved, at Paven udnævner en Biskop, som overtager Ansvar for Mission de France. Territoriet, paa hvilket det ny Seminarium og de dertil iøvrigt knyttede Institutioner ligger, unddrages den stedlige Biskops Jurisdiktion og faar en selvstændig Ledelse i Form af det i Kirkeretten rodfæstede Begreb »praelatura nullius«. En særskilt Generalvikar overtager det praktiske konkrete Arbejde med den daglige Ledelse. Udskillelsen fra et enkelt Diocese og samtidig Indlemmelsen i det franske Episkopat muliggør endvidere, at de her uddannede Præster kan indsættes overalt i Frankrig, hvadenten det maatte være i særlige Arbejdsomraader eller i deciderede Landbrugsegne. Der, hvor Præsterne bliver sat ind, kommer de til at staa under den respektive sted-

lige Biskop og kan kun indsættes eller flyttes med hans Indforstaaelse. Men de »inkardinere« ikke i det paagældende Diocese, men forbliver stadig Medlemmer af »Mission de France«. Thi de er viet denne Opgave og Titleden »Missio Galliae«.

Hermed er — i hvert Fald kirkeretsligt og organisatorisk set — Forsøgsperioden bragt til Ophør, og der er skabt Klarhed og Ro om Sagen.

En Række Punkter, der ikke er udarbejdet i Enkeltheder i den Apostoliske Konstitution, skal imidlertid endnu afklares. Herunder hører bl. a. Spørgsmaalet om, hvorvidt Kompromisreguleringen skal fastholdes eller ophæves, d. v. s. Bestemmelsen om,

hvorvidt de skal bo under fælles Tag i et gejstligt Hus, om der skal arbejdes med manuelt Arbejde tre eller fire Timer dagligt, samt endnu et Par Ting. Det fremgaar heller ikke af Teksten, hvorledes det fremtidige Samarbejde med Verdenspræster og Medlemmer af de forskellige Ordener skal afvikles. Ligeledes udtaler det kirkelige Dokument sig heller ikke om de teologiske Spørgsmaal. Disse Ting skal klares paa en anden Bane og vil kræve mere Tid til deres Løsning.

*

Kort efter Konstitutionens Udstedelse har der under Foresæde af Kardinal Lienart fundet en Konference Sted

MUSIK i NOTER

Leif Kayser ved Torsdagskoncerten

Den forløbne Uge bragte en musikhistorisk Begivenhed, som vi ikke kan forbigaa, omend det ligger udenfor Ugebladets sædvanlige Rammer at udøve Musikkritik. Ved Sæsonens 8. Torsdagskoncert fremførte Statsradiofoniens udmærkede Dirigent Nic. Mallo Pastor *Leif Kayser's Te Deum* for Kor og Orkester. Det blev en stor Oplevelse, et nyt Udtryk for Leif Kayser's Placering blandt Tonens Kunstnere. Vi gengiver nedenfor et Uddrag af en af Anmeldelserne (»Berlingske Tidend«), som skrev:

Resignationen var antagelig Aarsag til en vis rytmisk Tyngde, et gennemgaaende moderat Tempo og bl. a. derigennem til en i nogen Grad manglende musikalsk Spænding. Først i de afsluttende Takter hævede Musikken sig helt op i Glædens Sfære og i den størstedele forberedte og udførte Koda klang Orkestret med den Klokkernes Jubel, som det nittende Aarhundredes russiske Komponister synes at have elsket over alt andet.

Visse Svagheder tiltrods, rummer Kayser's *Te Deum* Musik af Værdi, ja, er rent ud et betydeligt Kunstværk. Korets følsomt, men tillige værdigt satte Strofer, Orkestrets gennemsigtigt instrumenterede Kommentarer maatte gøre Indtryk, især fordi man gennem det musikalske Klangbillede kom i Kontakt med en Menneskelighed af egen Finhed.

*

Katolske Nyheder fra »H.M.V.«

»H.M.V.« har udsendt et Par Plader med Sange af Johannes Jørgensen — deriblandt »Der er en Brønd, som rinder« — til Musik af den meget lovende unge Komponist (og Organist) Bernhard Lewkovitch — indsungen af Aksel Schiøtz. Det er fine og stemningsrige smaa Kompositioner, der klæder Johannes Jørgensens udødelige Digte, og Aksel Schiøtz giver her paa ny et Bevis paa sin saa straalende Evne til at gengive danske Romancer.

De fattiges

Madonna

En November-Skizze
- paa Dansk ved T. Fd.

Paa Calabriens Kyst, mellem Palmi og Gioia Tauro ligger en lille Station, som Hurtigtogene altid farer lige forbi. Den er saa ubetydelige, at de rejsende ikke engang gør sig den Ulejlighed at se efter Navnet paa det rustne Skilt: San Nicolao in Monte. Men en Dag hændte det alligevel, at et Tog maatte standse dér, fordi der var sket et eller andet i Palmi, saa Banen ikke var klar. Stationsforstanderen forklarede venligt, men med en let vigtig Mine, at det maaske vilde vare en Times Tid, inden Toget kunde køre videre. Nej, der var ingen Buffet i Stationsbygningen, og for at finde et Osteri maatte man helt op i Byen; herude boede ikke andre end han selv, hans Kone og deres smaa Børn, sagde han.

Vi steg ud, for den ensomme Kyststrækning virkede meget tillokkende. Og da vi havde set os lidt om, vidste vi, at Hurtigtoget ville komme til at køre til Palmi uden os. Om Aftenen gik der et Bumletog, kun med tredje Klasse, til Byen; det kunde vi tage med.

San Nicolao in Monte er, som Navnet siger, en Landsby paa Bjerget. »Landsby« er nu saa meget sagt, for naar man ad mange stejle Trin er kommet helt op til den, ser man kun et Par Huse omkring San Nicolaos Kirke, som er gammel og temmelig medtaget af det sidste Jordskælv. Over Guds Moders Alter har Svaler bygget Rede, og Vinden blæser ind gennem de knuste Ruder. Men den Dag stod der hvide Blomster foran Mariabilledet, og en Katteskilling sov paa Bedeskamlen.

En gammel blind Mand og en smuk ung Pige kom ind i Kirken. Vi spurgte dem, hvor Præsten og Læreren boede, men Pigen svarede smilende: »Aah, her har vi hverken Præst eller Lærer. Det Par Børn, som bor her, gaar i Skole i Foggio, men det er langt herfra, og derfor bliver de tit hem-

med samtidige Præster fra Mission de France, saavel dem, der trods alt er forblevet i deres Stilling som dem, der fulgte Tilbagekaldelsesordren. Det vil i den kommende Tid vise sig, hvilke Resultater man er naaet til samt hvorledes den organisatoriske kirkeretslige Afklaring i Praksis vil virke. Vi skal eventuelt senere komme tilbage hertil. Eet kan man imidlertid nu fastslaa, nemlig at den øverste kirkelige Myndighed paa ingen Maade har fordømt Arbejderpræsternes Metode men tværtimod er til Sinds at ville fremme Foretagendet som saadan. Men det er tillige ogsaa blevet klart, at Kirken ikke paa nogen Maade vil tolerere Vildskud og ikke lade enhver simpelt-

hen arbejde efter sine egne Ideer, men derimod vil kanalisere Bestræbelserne, samle Kræfterne, forene det ny med det gamle, kombinere Tradition med dristige Fremstød. Dette vil altid være Kirkens Opgave — den, der ikke indser dette, stiller sig udenfor dens Samfund. Og netop i vor Tid, hvor Modsætningerne giver sig saa hærgende og splittende Udslag, vil man hilse denne Enhed med Glæde, en Enhed, som ikke tilsigter Skabelonisering eller Uniformering, men som vil fremme de mest forskelligartede Kræfter inden for den ene Kirke. Kun paa denne Maade kan Verdenskirken medvirke ved Udformningen af Verden.

Efter ORIENTIERUNG, Zürich

I korte Træk -

Præfekten for det Apostoliske Signatur, Kardinal Giuseppe Bruno, er afgaaet ved Døden i Rom, 79 Aar gammel. Det er det femte Dødsfald blandt Kardinalerne i indeværende Aar. — Efter Kardinal Brunos Død tæller det Hellige Kollegium 65 Medlemmer, nemlig 21 Italiener og 44 Ikke-Italienerne (KIPA).

I Løbet af den sidste Maanedstid er over et halvt Hundrede kroatiske Præster blevet arresteret, fortrinsvis fra Bispedømmerne Zagreb, Zadar og Dubrovnic (KIPA).

I Nærværelse af talrige Kardinaler, Ærkebiskopper og Biskopper samt Troende fra hele den katolske Verden saligkaaredes for nylig i Peterskirken Ordenssøsteren Maria Assunta Pallotta. Den ny Salige døde i 1905, kun 27 Aar gammel, og tilhørte Maria-Franciskanernes Missionssøstres Kongregation (som bl. a. virker i Thorshavn paa Færøerne) (KNA).

Den nyudnævnte Ærkebiskop af Milano, den tidligere Pro-Statssekretær Montini, tog i sidste Uge Afsked med det diplomatiske Korps ved den hellige Stol. Efter en Hyldestadresse, der blev fremført af den franske Ambassadør, takkede Montini og bad Diplomatene om altid at tjene Sandhedens Sag (KNA).

Den Hellige Fader har overfor Shahaen af Persien telegrafisk udtalt sin Deltagelse i Anledning af Prins Ali Reza, Shahens Broder og Tronfølgers ulykkelige Død (KNA).

I SS. Annunziata-Kirken i Firenze præsteviedes i sidste Uge den første indfødte Gejstlige fra Swaziland (Afrika) (KNA).

Kejseren af Etiopien, Haile Selassie, aflagde under Opholdet i Vesttyskland ogsaa Besøg i Kölner Dom ved de Hellige Tre Kongers Helgenskrin (KNA).

Det tyske Fjernsynsnet udsender Natten mellem 24. og 25. December Midnatsmessen fra Notre Dame i Paris. Udsendelsen, som begynder Kl. 23,50 og slutter Kl. 1, vil formentlig blive overtaget af samtlige europæiske Fjernsynsstationer (KNA).

Venner med og de fattige i jeres Sogn. Gud velsigne jer! Farvel!

Saaledes begyndte den Valfart, som endnu, mange Hundrede Aar efter, finder Sted. Alle Sjæles Aften vandrer fattige, Tiggere, Krøblinge op ad Bjerget til »De fattiges Madonna«. Fabianos Penge er forlængst brugt op; men der holdes stadig en Fest for de fattige. Hvert Aar skænker Biskoppen af Reggio Calabria et Maaltid til Pilgrimme; og hvis De engang kommer til »De fattiges Madonna« en Alle Sjæles Aften, vil De faa Navnet Fabiano at høre mange Gange; det er Navnet paa en, som var en Røver, men alligevel et godt Menneske.

me. Om Søndagen gaar vi til Messe i Madonna dei Poveri.

Hvor laa den Kirke? spurgte vi, og den blinde Mand pegede opad. »Oppe paa Bjerget, men det tager over to Timer at gaa dertil.«

Da vi sagde noget om, at vi havde Lyst til at se Madonna dei Poveri, erklærede han, at det ikke var raadeligt for fremmede at gaa op ad Bjergstien. Ganske vist var der ingen Røvere, som nogen troede, men der var Slinger. Men hjemme havde han et Billede af Kirken, og han kunde ogsaa fortælle os dens Historie, hvis vi vilde gaa med.

Uden for Kirken overlod Pigen den gamle til os og sagde: »Jeg skal se efter Faarene deroppe — og Bartolomeos brune Geder. Vil De tage Dem af Bedstefar? Jeg kommer snart igen.«

Inde i sin Stue, hvor Hønsene gik rundt, fortalte den gamle om »De fattiges Madonna« og viste os et Billede af en stor, smuk Kirke.

»Der er den! Jeg gaar tit derop, men de unge synes, det er kedeligt at gaa sammen med mig. De fattiges Madonna — er det ikke et smukt Navn? Og vi gamle fattige Mennesker trænger saa meget til hendes Hjælp. Det vidste nok Fabiano, som gav os Kirken, og vi holder hans Navn højt i Ære, »Fortæl os om ham,« bad vi, og den blinde vilde intet hellere.

»Fabiano var en from Eneboer. Men før han skjulte sig i de stille Bjerge, havde han været en slem Røver, som lokkede fredelige Købmænd bort fra Vejene og lod dem omkomme i Huler og Afrunde. Deres Penge og Varer beholdt han og blev meget rig. Men saa kom Guds Naade engang til ham, og han vandrede hele den lange Vej til Rom uden at spise andet, end hvad gode Mennesker gav ham. I Rom gjorde han streng Bod i fyrretyve Dage og lovede højtideligt at skænke den Rigdom, han havde faaet paa en saa uretfærdig Maade, til et eller andet stort. Man siger, at den hellige Fader havde Betænkkeligheder derved og raadede Fabiano til selv at uddele Pengene til de fattige. Men Fabiano vilde ikke mere røre ved dem, thi han var bange for, at de saa igen skulde faa Magt over ham. Derfor bad han Paven om Tilladelse til at bygge en Kirke til Guds Moders Ære for dem. Paven syn-

tes godt om den Tanke, og Fabiano drog i største Hast hjem for at begynde paa det store Værk. Der hvor han før havde røvet og myrdet, rejste sig snart en vidunderlig smuk Kirke med Taarn og klingende Klokkespil, og foran den skabte Bygmesteren en pragtfuld Plads, hvor det var Fabianos Mening at lade Festspil opføre til Guds Ære.

Men en Nat skete det, at Fabiano pludselig blev vækket i sin Eneboerhule. Rummet var ligesom fyldt med Graad og Klage, og Stemmer kaldte ham ved Navn; men han kunde ikke se eller mærke nogen menneskelig Skikkelse. Da han vilde flygte ud af Hulen, samlede Stemmerne til et mægtigt Kor: »Fabiano, hvorfor har du glemt os? Vi er dine myrdede Ofres Sjæle. Du kan redde os, men du gør det ikke. Forbarm dig over os nu, Fabiano, da du har fundet Gud!«

Forfærdet og fuld af Anger begav Fabiano sig til Sognepræsten i Seminara og spurgte ham, hvad han dog kunde gøre for de myrdedes Sjæle.

»Sørg for, at der bliver bedt for dem,« sagde Præsten. Og saadan gik det til, at da Kirken var færdig, indbød Fabiano alle de fattige i hele Landet til Indvielsesfesten. Saa mange Mennesker gik ad Stierne i Kalabriens Bjerge, at det var som en hel Folkevandring. Fra nær og fjern strømmede en Hær af fattige og elendige til Madonnas nye Kirke og fyldte baade Gudshuset og den store Plads; og da Kirken var blevet indviet til Guds og Vor Frues Ære, begyndte de fattiges Fest, Fabiano havde ladet Mad og Vin bringe derop, og han bød Folkene sætte sig og delte ud deraf til dem alle. Det var en vidunderlig Dag for de sultne og nødlidende, for de blev beværtet som Fyrster, og hele Bjerget gav Genlyd af deres Glæde og Taknemmelighed.

Om Aftenen sagde Fabiano til sine Gæster: »Nu maa enhver af jer, som her har spist og drukket med mig, hede et Fadervor for Sjælene i Skærildnen. Og alle, som ikke har mere end tre Timers Vej hertil, maa forpligte sig til hvert Aar paa Alle Sjæles Dag at valfarte hertil for at bede for de døde. Saa længe de Penge, som jeg har overgivet til Sognepræsten i Seminara, strækker til, vil alle fattige blive bespist her den Dag. Bring jeres

Penge er ikke alt

men de er nu alligevel absolut nødvendige på mange områder — blandt andet til Øm-borgens drift.

Hvor skal vi få de penge fra, som vi skal bruge til ungdomsarbejdet i Øm? En meget, meget lille del kommer ind gennem dit kontingent til DUK. Men langt de fleste af de penge, der skal til, kommer ikke fra dig, de er tilskud og gaver andetsteds fra. Vi er naturligvis meget taknemmelige for disse tilskud og gaver, og håber at mange fortsat vil hjælpe os. Men vi kan også godt selv gøre noget mere — f. eks. ved af og til at købe en af DUK's OBLIGATIONER eller ved at prøve på at få vore forældre, tanter eller onkler til at købe nogle.

En obligation koster 5 kr. og kan fås hos din klubs kasserer.

En gang om året foretages der udtrækning blandt obligationerne, og det betyder, at ejerne af de udtrukne obligationer får deres 5 kr. tilbagebetalt, hvis de altså ønsker det.

Køb en obligation NU — udsæt det ikke!

Husk sedlen

K.U.K. Stenosgade: lø. d. 20. nov. kl. 20 dansk-tysk aften i den røde sal i Stenosgade. Vi har besøg af ca. 30 ungdomsledere fra Sydtykland, som vil underholde os med sange o. l. Pølser, øl og sodavand kan købes. Vi håber på tilslutning fra alle klubber.

Hver aften kl. 20: åbent hus, hvor også medlemmer fra andre klubber er velkomne. Der er aftener med diskussioner, med håndarbejde, husflid o.s.v., med spil, og om torsdagen lærer vi nye sange.

Horsens: ons. d. 24. nov. Vi ser på byen.

Randers: ons. d. 24. nov. VHSØ SD...? Det lyder mystisk. Det foregår på skolen kl. 20.

Østerbro: ons. d. 24. nov. kl. 20 mødes vi hos »Tante« (frk. Laursen, Holbergsgade 28 A). Extemporalteater.

D.U.K.'s Vinterskole: sø. d. 28. nov. kl. 8. Emne: trosliv.

Hvor bliver mødemeddelelserne af fra de andre klubber? De er måske helt holdt op med at holde møder? Redaktionens adresse er: Kongensgade 23, Horsens.

Ugens samtale

— Åh, hvor er det dejligt, at det er søndag imorgen! Så skal jeg rigtig sove og dase hele formiddagen. Godt man ikke er katolik!

— Nåh, hvorfor det?

— Jo, for så var jeg jo pisket til at fare tidligt op og gå til messe.

— Nåh, man behøver nu endelig heller ikke at stå så tidligt op endda; i de fleste byer læses der flere messer i løbet af formiddagen, så at man godt kan sove længe, hvis man har lyst til det.

— Jo, men det må nu alligevel være irriterende at være tvunget til at gå i kirke hver eneste søndag.

— Sådant har jeg nu aldrig følt det. Nu kan du jo tro mig eller lade være, men jeg har altid været glad for at gå til messe. Jeg glæder mig faktisk til hver gang.

— Også når du er kommet sent i seng lørdag aften?

— Også det, ja. Men du må forøvrigt lige tænke på, hvorfor vi katolikere går til messe.

— Det er vel for at blive »opbygget«, som man siger?

— Nej, det er nemlig ikke rigtigt; i hvert fald er det ikke hovedformålet. Nej du, vi går til messe først og fremmest for at bringe Gud den hyldelse, som vi mennesker skylder Ham, Himlens og jordens Herre. Det er nemlig Gud, der er midtpunktet i den katolske religion. Det er Ham, det hele drejer sig om i første række. Vi går til messe, fordi Gud ønsker at vi skal komme. Kan vi så desuden blive »op-

bygget« og »få noget med hjem«, da så meget des bedre. Men det er altså ikke hovedformålet.

— Nå ja, det forandrer jo sagen. Men det må nu da alligevel være ægerligt at få en dejlig sommersøndag formiddag ødelagt ved at sidde i en mørk kirke. Hvorfor kan man ikke lige så godt dyrke Gud i Hans smukke, frie natur?

— Sig mig engang ærligt: Har du nogensinde takket og æret Gud i Hans frie natur?

— Nææ, men ...

— Nej, det tænkte jeg nok. I ikke-katolikker taler så meget om at dyrke Gud i Hans frie natur, at man skulle vente at finde de danske skove og marker fyldt med folk, der i store skarer drog rundt og sang Guds pris. Men se om I gør det! Der er ikke andre end katolikkerne, der gør den slags — for vi gør det nemlig!

— Hvad gør I? Hvornår om jeg må spørge?

— Åh, ikke så helt sjældent. Har du f. eks. aldrig hørt om vores valfarter til Øm, til Asebakken og til Haraldsted? Eller om vores Kristi Legemsprocessioner? Men rent bortset fra det, så har det nu altid været kristen skik og brug særlig at ære Gud i Hans eget hus, kirken.

— Også i de første kristne tider?

— Ja, ja. Det kan du f. eks. læse om i Apostlenes Gerninger, hvor Sct. Paul fortæller om, hvordan menigheden samledes i bestemte sale om »Brødets Brydelse«, den handling som man nu kalder messen.

— Nå da! Jamen det må jeg så vist hellere tage og læse lidt om!

Advents-kalendere

Stålstrøms Adventskalender

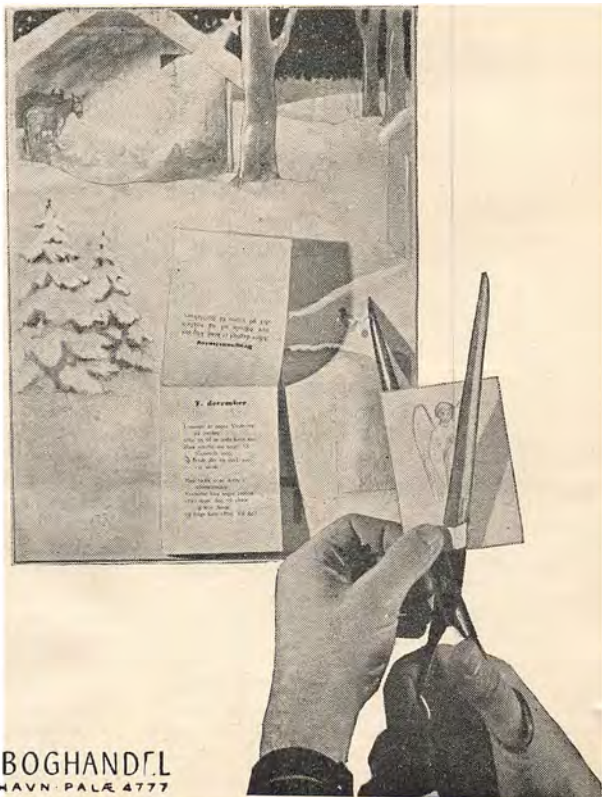
udført i offset, med billeder til at klippe ud og opklæbe på vejen til Bethlehem. Kr. 3,50.

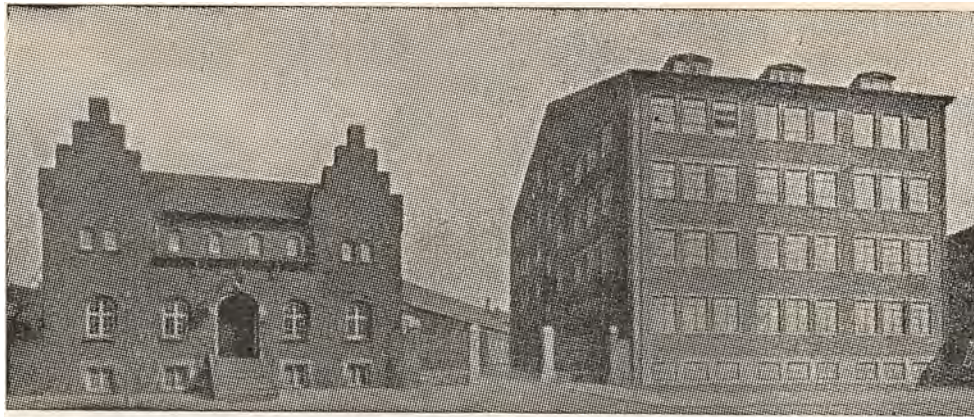
Dahlerups Adventskalender

udført i litografi, med billeder til at klippe ud og opklæbe. Kr. 2,85.

Adventshus

Hus til at udklippe og opbygge i karton, med vinduer og døre til at lukke op. Viser i transparent-billeder liturgien indtil jul. Kr. 4,50.

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør
Grundlagt 1895

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Vissingsgade 8. Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani

Fineste Mejeriprodukter

Vejle. Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Træløst & Kulkompani

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

FRA STAFETTEN

NU ER DET 2. HÆFTE

af D.U.K.'s vinterskoles foredrag blev udsendt. Det er den gang Elsebet Kiellers indledende foredrag om troens holdning. Lige straks man ser det, bliver man måske en smule forskrækket — 21 sider! — men hvis man kan overvinde sin medfødte dovenskab og læser det, vil man ikke fortryde det.

Man kan lige så godt på forhånd opgive at komme nærmere ind på selve foredraget. Dertil er foredraget for langt og denne spalte for kort. Kun så meget skal siges, at Elsebet Kieler tager sit udgangspunkt i profeten Jesajas; den store profets taler uddybes, og hans tanker føres op til vore dage og vore forhold.

Det er meningen med udsendelsen af disse hæfter, at vi rundt omkring i klubberne skulle læse dem og tale sammen om dem. Og det kan i høj grad anbefales, at man allerede nu planlægger en række møder vinteren igennem til samtaler om disse foredrag. Der er stof til mange timers drøften og diskussioner alene i det nu udsendte hæfte no. 2.

Det vil være klogt om alle medlem-

merne før mødet havde læst lidt i Det Gamle Testamente om Jesajas.

Man kan ad denne vej få tilskyndelser til fornyelse af sit religiøse liv indadtil og udadtil — og begge dele trænger vi vist allesammen til.

Erling Tiedemann lægger op til diskussioner på det rent praktiske plan: Hvorfor læser vi ikke i bibelen? Har uvenskaber deres berettigelse? Hvordan kan vi reformere foreningslivet?

Hæfterne fås ved indbetaling af 12 kr. (for alle 12 hæfter) til Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, Kbh. Ø., Giro 94027.

RETRÆTEDAG for Ikke-Katolikker

afholdes Søndag 21. November 1954 hos St. Josephsstrengene, Østerbrogade 7 D. Retræteleder: P. L. Brunicardi CSSR. Der indledes med Messe Kl. 9.

Katolikker opfordres til at invitere ikke-katolske Bekendte til denne Retrætedag.

Frokost bedes medbragt. Deltagelse koster Kr. 3,00, heri er iberegnet: Morgenkaffe med 2 Rundstykker, The efter Frokost og Eftermiddagskaffe med Kage. — Øl, Mælk og Sodavand til Frokosten kan købes.

Billetter kan købes ved Indgangen til Spisesalen.

Indmeldelse sker til *Frk. Ellen Møller, Kronprinsessegade 59, København K.*, Telf.: Palæ 9393 Kl. 14—15 og Kl. 18—19 om muligt senest Torsdag den 18. November.

Katolsk Børnehjælpsdag

På søndag d. 21. novbr. vil kollektter i alle hovedstadens kirker og kapperler tilfalde Elisabethforeningen.

Det, der gentager sig hvert år, sker altid på søndagen efter den hl. Elisabeths festdag 19. novbr. Det er vort håb, at alle, både ældre og yngre vil støtte vort arbejde blandt de forældreløse og vanskeligt stillede børn ved at give et bidrag til kollektten, som betyder så meget for vort arbejde. Vi sender alle, der vil støtte det gode formål vor hjerteligste tak.

Styrelsen.

Elisabethforeningens adresse er: Harriet Zimmermann, kasserer, Elisabethforeningen. Post-giro nr. 20894. Valby Langgade 117 B, Valby.

St. Frans' 3. Orden

Møde Sønd. 21. ds. Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidelallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Nov.

21. S.*) *Sidste Søndag e. Pinse* (755 (grøn) —80); 2. Bøn: Jomfru Mariæ Oftring (1161); Præf. (521); sidste Ev.: Festens ([91]).
22. M. *St. Cæcilie* (1162); alm. Præf. (rød) (525).
23. Ti. *St. Clemens I* (1163); 2. Bøn: *St. Felicitas* (1164); Apostlenes Præf. (524).
24. O. *St. Johannes af Korset*, Bekender og Kirkelærer; Messen *In medio* ([41]) med egen Oratio (1165), i hvilken der siges: *Bekender og Kirkelærer Johannes*; 2. Bøn: *St. Chrysogonus* (1165); alm. Præf. (525).
25. T. *St. Katharina af Alexandria* (rød) (1166); alm. Præf. (525).
26. F. *St. Silvester* (1166); 2. Bøn: *St. Petrus af Alexandria* ([5]); alm. Præf. (525).
27. L. † *Gudsmoders Lørdagsmesse* (hvid) ([90]); 2. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (522).
28. S. 1. SØNDAG I ADVENT. (violet)
- *) Søndag den 21. Nov.: I København Kollekt for St. Elisabethforeningen.

D. K. K. F.

Mandag den 6. December Adventsaften i den store Sal i Stenosgade kl. 19,30 (Ikke som ellers tænkt 29. November). Adventstalen holdtes af Pater Keller S.J. Kerchhofskoret synger og der bliver Kaffe bord. Man bedes tilmelde sig pr. Telefon Vester 1965 x, helst mellem Kl. 17—19 senest 4. December. Pris Kr. 1,75.

Styrelsen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Helrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Esbjerg menighed fejrer 50 års jubilæum

På Krist Konge Fest d. 31. okt. fejrede Esbjerg menighed sit 50 års jubilæum med levitmesse kl. 10 og fest på hotel »Spangsberg« om aftenen, hvortil biskop Th. Suhr var til stede.

Festdagen var blevet forberedt med et triduum, hvor pastor K. Harmer, Amager, prædikede.

Kirken var fuld til sidste plads af menighedens medlemmer både fra byen og fra det store opland, som hører til kirken, og den store deltagelse i kommunionen viste, at hele menigheden tog aktivt del i festen.

Til festen om aftenen var der mødt omkring 175 gæster foruden mange præster fra de andre jyske sogne.

Pastor Doods bød velkommen og takkede i særlig grad biskoppen, fordi han trods en anstrengende dag også ville komme til stede ved menighedens fest, ligesom han rettede en tak til søstrene for det store og opofrende arbejde, de havde gjort for menigheden i alle årene.

Pastor E. Raudisch fra Hamborg holdt dernæst et foredrag med lysbilleder fra pave Pius 10.'s helgenkåring i år. Foredraget var levende og billederne gav et ypperligt indtryk af den store begivenhed. Under det efterfølgende kaffebord holdt dommer Højris festtalen, hvori han skildrede menighedens vanskelige og gode tider samt også takkede søstrene på menighedens vegne for deres aldrig svigtende omsorg for menigheden. Endelig opfordrede han alle til at undgå klikedannelser og særgrupper, men tværtimod holde sammen i et virkeligt kristent fællesskab.

Til sidst talte biskoppen om de kristnes opgave i dag: at vise menneskeheden vejen til sandhed og frelse,

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

han lykønskede menigheden og ønskede den gode år i fremtiden med sammenhold om kirke og præst.

O. Bohn.

D. K. K. F.

Søndag den 7. november afholdt Forbundet Raadmøde i Esbjerg. Paa til Medlemmer nær var hele Hovedstyrelsen i København mødt sammen med Formændene og andre Repræsentanter fra Afdelingerne i Aarhus, Odense, Roskilde og Vejle. Grundet paa Sygdom kom ingen fra Aalborg, Randers og Svendborg. D.K.K.F.'s Afdeling i Esbjerg havde indbudt os til at afholde dette Aars Raadmøde hos dem, og de var os meget gæstfrie og hjertelige Værter. Dagen begyndte med Messe og Fællesskommunion i Set. Nicolaj Kirke, hvor Hr. Pastor Doods holdt Prædiken. Det var en Oplevelse at deltage i denne Messe, som det ogsaa var det, at være med til Aftenandagten; som denne Menighed kunne bede og synge, det var imponerende. Efter Messen fandt det egentlige Møde Sted. Der arbejdes energisk rundt omkring indenfor D.K.K.F.'s Rammer, og det føres ogsaa ud i vide Kredse, hvilket jo ogsaa er Mening. Mange gode Tanker og Ideer drøftedes og vil forhåbentlig ogsaa blive realiseret i Fremtiden. Ved Fællesspisningen og det selskabelige Samvær om Aftenen bærede Sognepræsten os med sin Nærværelse. Tak Esbjerg!

P. S. V.

Elisabeth Hansen.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammenstillet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Katolsk aftenscole.

Tirsdag 23. november kl. 20 i Sakramentskirken taler pater Raulin o.p. over: Kirken som Kristi værk og som Kristi legeme.

Husholdningskursuset ved fru Kirsten Bjørnild mødes hver mandag kl. 19—22, Østerbrogade 7 D. På grund af enkelte deltageres forfald, er endnu

nogle pladser ledige. Indmeldelse til fru Plate Petersen, telefon FA 2718.

De københavnske fællesandagter

Den sidste prædiken om Maria holdes af pater Roos s.j. over emnet: Ma-

ria i den kristnes liv. Det sker i St. Annæ kirke på Amager søndag den 21. november kl. 17.

St. Ansgars kirke

Søndag 21. nov.: Sidste søndag efter pinse. Kl. 10: Indvielse af nyt levilsæt i kirken; derefter levilmesse.

Holbæk**MADS JENSEN**

URMAGER - GULDSMED

Ahlgade 17, Tlf. 102

Leverandør til De katolske institutioner

Kaffe saa**Rs. Petersen****Guldborghus . Tlf. 1081**

Leverandør til de katolske institutioner

Alt i Bandager & Sygeplejeartikler

Holbæk Materialhandel

Telefon 32

Kaj Andersen

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Kaffe . Chokolade . Conserver
køber De bedst hos**Laur. Kristoffersen**

Smedlundsgade 42, Telf. 550

Axel Smith

EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER

Smedlundsgade 1 . Telf. 138

Leverandør til de katolske Institutioner

E. Carlsen . Isenkram , Tlf, 51

Lev. til de kat. Institutioner

Stort Udvalg i Chokolade og Bolsjer

Tico

Børge Jørgensen Tidemansvej 26

Telefon 622**A. P. Pedersen**

Murermester

Markedaplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen

Telefon 1039

Kolonial - billigst med det bedste
ViktualieManufaktur **Holbæk Brugstovring**Isenkram **Telefon 10**

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Holbæk Mejeri A-s

Algade 54 - Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-s Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning

Elektrisk Lyg og Kraft

Algade . Telefon 365

Lev. til den katolske Menighed

Odense**Knud V. Mørk**

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

GØR DERES INDKØB AF:

Frukt - Grønt - Blomster i Kultur

A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859

Marlo Joensen & Bent Ellekjær

Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443

Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

N. O. NIELSEN Skomagermester

1. Kl.s Reparationer

Hjallesvej 12

Leverandør til De katolske institutioner

**Kør med TAXA
TELEFON 4700**

GØR DERES INDKØB I

Blomsterforretningen »SARA«

Hjallesvej 10, Telefon 5154

Chr. Ingemann Olesen

Gas- og Vandmester

Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561

Udlærer Arbejdet
ved Sct. Hedvig Søstrenes BørnehjemCigarer - Cigaretter - Tobak - Piber
Vin og Spirituosa**Knud Rasmussen**

Hjallesvej 6, Telf. 6184

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanigade 39 . Telefon 4895

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Axel Emil Hansen

TØMRERMESTER

Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534

Udlærer Arbejdet ved
Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Kirken mindes Augustinus

1600-Aarsdagen for den hellige Augustins Fødsel er blevet fejret over hele den katolske Verden. I Nordafrika celebrerede det Hellige Kollegiums Dekan, Kardinal Tisserant, en højtidelig Pontifikalmesse paa det Sted, hvor den hellige Augustin virkede, og ved den store Kirkelærers Grav i Basilika S. Pietro in Ciel D'Oro i Pavia har der været afholdt et højtideligt Triduum, hvori deltog de højeste Repræsentanter for Augustinerordenen (KNA).

Bolignøden i Frankrig gruopvækkende

Kardinal Feltrin appellerer om Hjælp

»Bolignøden er saa stor, at de moralske Følger er overordentlig foruroligende,« erklærer Paris' Erkebiskop, Kardinal Feltrin, i en Henvendelse til Offentligheden. »Det er derfor Pligt for enhver, som selv bor for en nogenlunde overkommelig Husleje, at tænke paa dem, der ikke er i Stand dertil.« Alle og enhver maa efter Evne bidrage økonomisk til Opførelse af Boliger. Kardinalen aflagde for ganske nylig Besøg i de Boliger, der opføres i Paris af den katolske »Boligbyggeri-Hjælp«. 81 Boliger er allerede taget i Brug og 67 er under Opførelse (KNA).

Trafik og Mentalitet

(fortsat fra Forsiden)

Og endnu tydeligere er det, at vi paa Strudsevis lukker Øjnene for Livets Realiteter og endnu ikke aner-kender Eksistensen af Love for menneskelig Tilværelse eller haaber, at vi nok kan klare os fri af Lovens Følger. Moderne Opfattelse herhjemme af Ægteskab, ønskede og uønskede Børn m. m. er en Kæde af Eksempler paa det barnagtige, at det »nok gaar«, selv om vi tilsidesætter Menneskehedens ældgamle Erfaringer om, hvad Livet her kræver af os.

Har man Ret i disse Formodninger om, at Trafik-Mentalitetens utrolige Træk kun afspejler vor almindelige Mentalitet, er det temmelig urealistisk, naar nogle tror paa, at vi kan koncentrere vor folke-pædagogiske Oplysningsvirksomhed om Trafikkens Problemer. Hvis vi lidt efter lidt venner os til mindre Egoisme i alle Livets Forhold og til at have samme Respekt for Mennesketilværelsens Love som til Naturkræfternes, vil det give os en bedre Trafik sammen med mange andre Goder. Den omvendte Vej er næppe farbar.

Og saa bør man have Blikket aabent for Religionens Værdi ogsaa her. Gode Kristne kører ikke Bil eller Knallert helt lige som andre.

URBI ET ORBI

Arbejderpræsternes »Gul-Bog«

Under Titlen »Arbejderpræsten« har de franske Arbejderpræster, der ikke har underkastet sig Kirkens ny Retningslinier, udsendt en »Gul-Bog«. Bogen rummer i tre Afsnit Arbejderpræsternes Historie lige op til Marts 1954, paa hvilket Tidspunkt de skulde have underkastet sig den hellige Stols og det franske Episkopats Bestemmelser, Informationer om Arbejderklassens Situation og Problemerne for Missionsgerningen blandt Arbejderne samt en Samling Dokumenter.

»Man kan kun beklage denne Bogs Fremkomst«, erklærer Chefredaktøren for det katolske Blad »La Croix« i Paris med Henblik paa Gul-Bogen. Den vil ikke bringe Løsningen paa Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne eet Skridt videre. Og yderligere giver den kun et Billede af disse Præsters Forvirretthed. »Ogsaa andre har indset denne Splittehed,« skriver P. Gabel, »men de er netop paa Grund af deres Missionsopgaver indenfor Arbejderverdenen forblevet Kirken tro.«

Samtidig med at Gul-Bogen udsendtes var 46 Arbejderpræster, som har efterkommet Kirkens Anvisninger, samlet til Retrætedage i Nærheden af Paris. I Overensstemmelse med Kirkens Retningslinier søgte de ved Bøn og Betragtning og Droftelser at finde Veje for Missionsgerningen blandt Arbejderstanden og Løsning paa de Problemer, som de er stødt paa under deres Arbejde i Fabrikker, paa Værksteder og overalt i Arbejderkredse (KNA).

Den katolske Filmliga har efter Anbefaling fra den tyske katolske Filmkommission optaget den amerikanske Kriminalfilm »Fader Browns sælsomme Veje« paa Laster over Aarets bedste Film. Det drejer sig om en amerikansk Kriminalkomedie efter G. K. Chestertons Romaner (KNA).

AUGUSTINUS -

(stuttet fra side 556)

den af den indre Naade, og den har en Række kætterske Meninger om f. Eks. Syndefaldets Natur og dets Følger. Som Tendens betragtet er den Udtryk for en religiøs »Naturalisme«, der dukker op til alle kirkehistoriske Tider i Forbindelse med Rationalisme.

Om alle disse Emner og endnu flere, f. Eks. ogsaa Azionismen, skrev Augustin Skrift efter Skrift. Han er ikke blot den latinske Kirkes største Aand blandt Kirkefædrene, men ogsaa den, der har bidraget mest til Periodens

Ingen Indskrænkning i Kampen mod Religionen

Moskva fortsætter ad de vante Baner

Moskvas Kamp imod Religionen fortsætter med uformindsket Styrke. En i den forløbne Uge offentliggjort Erklæring fra Centralkomiteen for det sovjetrussiske kommunistiske Parti indeholder kun de allerede i Forvejen offentliggjorte taktiske Anvisninger i Aktionerne mod Religionen. Dette er Indholdet af en Udtalelse, som fremsættes af kirkelige Kredse i Berlin i Anledning af den paastaede mildere Kurs i Moskvas Kirkekamp. I Centralkomiteens Erklæring bliver der givet samtlige Partiorganisationer Anvisning paa under ingen Omstændigheder at tolerere Krænkelse af de Troendes eller Gejstlighedens Følelser, ikke at blande sig i Kirkernes Forvaltningsanliggender eller at gaa haandgribeligt til Værks imod Præster eller Troende. Men samtidig bliver imidlertid ogsaa den systematiske videnskabelig-atéistiske Propaganda mod Religionen indskræpet.

Erklæringen menes paa kirkeligt Hold at være fremkaldt af, at der i den senere Tid har vist sig en stadig stærkere Misstemning blandt Indbyggerne saavel i Sovjetunionen som fremfor alt i Vasalstaterne i Anledning af Overfald paa Præster samt Forstyrrelser af Gudstjenester. (KNA).

Det er endnu ikke til at overse, udtaler »Osservatore Romano« i Slutningen af sidste Uge, hvad Moskva tilsigter med Erklæringen om, at Kirkekampen skal indskrænkes til en »systematisk videnskabelig-atéistisk Propaganda«. Muligvis ligger Forklaringen i Nødvendigheden af at skride ind imod Overilethed i Kirkekampen. En anden Forklaring er maaske den, at denne Erklæring tager Sigte paa Udlandet og saaledes har en vis propagandistisk Karakter. Man skulde ikke undre sig, om den ligefrem tjener til at støtte en ny og underfundig Offensiv, hvis Formaal ene og alene er at forvirre uvidende og godtroende Sjæle (KNA).

teologiske Litteratur og betydet mest for Eftertiden. Senere Tidens teologiske Bevægelser, ortodokse saavel som kætterske, har alle søgt at sikre sig Tilslutning ved at paaberaabe sig hans Autoritet.

Uroligt og fuldt af Kampe var hans Liv, og hans Død fandt ogsaa Sted under dramatiske Omstændigheder. Vandalernes Fremtrængning havde allerede ført til Mauretaniens og Numidien's Fald og frygtelige Blodsudgydelser. Den romerske Feltherre trak sig i Forsommeren 430 tilbage til Hippos veludrustede Fæstning. I Belejringens tredje Maaned blev Augustin syg, og han døde d. 28. August 430, mens Vandalerne uden for hans Bispestads Porte varslede Oldtidskulturens Fald.

Katolsk

28. November 1954
102. Aargang
Nr. 48

Ugeblad

ADVENT

Det store Skisma

St. Gallen

Højtideligholdelse
af 8. December

Maria-Aarets Afslutning
i Rom

Atter polsk Biskop dømt

Der var en Tid, hvor man med Rette skelnede mellem den Læsning, man købte hos Boghandleren og den, der blev falbudt i Kioskerne. Den første blev bragt paa Torvet af ansete Forlæggere, som følte sig forpligtet overfor Litteraturen. Der kunde blandt deres Udgivelser godt findes enkelte Ting, som vakte Forargelse, men Forlæggerne kunde i Almindelighed forsvare sig med, at den forargelige Bogs Forfatter vittigerligt havde kunstnerisk Formaal med sin Bog. Kiosklitteraturen gjorde ingen Forsøg paa at gøre sig kønnere, end den var. Dens Formaal var at tilfredsstille et vist Publikum, der søgte de stærke og dristige

Fra Kiosk til Boghandel

Varer, ikke af litterære Grunde, men netop for Dristighedens egen Skyld.

De Tider er forbi. Med hæderlige Undtagelser — som meget nemt og korteligt kunde opregnes — sørger Forlagene nu om Dage for at have Varer paa Lager, der i god gammel Forstand er den rene Kiosklitteratur, blot særdeles meget dyrere. Nogle forsøger endnu at besmykke Udgivelserne med al tale taaget om Litteratur, men det virker ganske uoverbevisende og uop-

rigtigt, for hvis Forlaget selv troede, at disse Bøger havde litterær Værdi, maatte den ganske Forlagsstab litterært set være Analfabeter.

Saa siger man da i Stedet ofte lige ud, at her bydes paa noget »stærkt« og »dristigt«, og man har visse Anmeldere til at juble over den »sunde Pornografi«, jo værre des bedre.

Os bekendt nytter det ikke at protestere, hverken i Moralens eller den gode Smags Navn. Saa længe der er et Publikum for den Slags, vil saadanne Bøger blive produceret, og det nye er da i det væsentlige ogsaa kun, at de ansete Forlag og hæderlige Boghandlere har kapituleret overfor Fristelsen til at tjene Penge ogsaa paa sligt.

Hvis man i Boghandlernes Julekatalog fik disse Bøger samlet i et Afsnit for sig, maaske endnu lidt diskret under Rubrikken »P«, som rummede alle de ganske ulitterære, rent kommercielt fremstillede P-Varer for P-Yndere, vilde Afsnittet langt fra være et af Katalogets mindre. Og det ville formentlig være til Glæde for dem, som søger deres Læsning i sligt — ganske sikkert til Glæde for os andre.

Mens vi venter paa dette Udslag af vaagnende litterær Ansvarsbevidsthed indenfor Branchen, burde de Aviser, som i dyre Domme holder litterære Kapaciteter til at anmelde de nye Bøger, gaa den gode Smags Ærinde ved at meddele Forlagene, at den Del af deres Produktion, som de har stjaalet fra de mere obskure Kiosker, ikke har Interesse og i hvert Fald er for tarvelig til at ofre Avispapir paa.

AD TE LEVAVI

Indgangsvers til
1. Søndag i
Advent i det
saakaldte
Gregorius-
Antifonale fra
9. Aarh. i
Stiftsbiblioteket i
St. Gallen.
(Se Artikel
inde i Bladet).

Grønby's Bogbinderi*Alt i Bogindbinding udføres*

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F.

Telefon Fasan 4262

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva*408

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY

Tlf. 755 & 5102

HORSENS

Tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
 Immaculata Kirken, København, Sct Mariæ Kirke, Aalborg,
 Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
 Sct. Laurenti Kirke, Roskilde. Katolsk Domkirke, Reykavik,

Støt Annoncørerne**FYENS DISCONTO KASSE**

(BANK-AKTIESELSKAB)

Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS*Orgelbyggeri*

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnævej 23 . Telefon Bella 2127

Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne*Gaa til***Rønne Boghandel***alt i religiøs litteratur*

ST. TORV 13 . TELF. 453

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464

Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kianse, Frugt og Grønsager**Manufaktur, Herrelingeri
Det bedste Sengeudstyr****Aage Jørgensen** sælger billigt

Telf. Rønne 275

Lev. til de katolske institutioner

WILLY LINDBERG*autoriseret Elektro installatør*

ST. TORVEGADE . TLF. 1310

Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER

Østergade 43, Telefon 644

Møbler - Ligklister**H. C. RIDDESBORG***1. Kl. Kød og Paalæg*

H. C. Ridderdamsvej

Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

*Gaa til Urmagerforretningen***BALANCEN****H. P. Westh . Stumpegade 1****Akts. Bornholms****Kul-Import****L . Torv-Tlf. 132**

Leverandør til de katolske Institutioner

Hvorfor fejrer vi Advent Aar efter Aar?

Der er vel næppe den Kirkegænger, der kan undgaa at føle sig grebet, naar han Aar efter Aar paa en Søndag i Slutningen af November og i Begyndelsen af December hører Paakaldelserne »Lad, o Himle, Duggen falde, send den retfærdige fra Sky ...«, »O Herre, luk din Himmel op« og »O kom, du min Emmanuel« lyde gennem Kirkerummet. Ganske uvilkaarligt vaagner der hos enhver Voksen — naar han hører disse Toner — et Stykke Barndom, der ligger i disse Ord en Slags barnlig from, ja salig Forventning, akkurat som den, hvormed opstemte Barnhjerter i disse Uger imødeser Julens Komme.

Men sætter man sig saa stille hen og tænker over disse Ord, er det saa i og for sig ikke mærkværdigt, at vi hvert Aar igen og igen begynder at kalde paa ham, der jo faktisk er kommet allerede for to Tusinde Aar siden? Man spørger sig: hvorfor i Alverden indleder vi da Kirkeåret med at lade som om han slet ikke er kommet? Man har ikke Lov til — saaledes som der staar at læse i visse fromme Bøger — at mene, at Kirken ligesom »leger Teater« med os, og at det nu netop er det Gamle Testamente, som danner første Akt i denne ejendommelige Komædie, hvor man blot »lader som om« Frelseren slet ikke er født endnu. Kirkens Liturgi er alt for ophøjet og alvorlig til en saadan Legen Kispus. Den maa have en helt anden Mening med det, naar den hvert Aar i Advent saa indtrængende formaner os med disse bedende Raab.

Saa vil du maaske sige: Jamen, den mener Kristi Komme til os og til Verden. Han kom, men alligevel er han dog stadig ikke kommet »nok« — der findes stadig Millioner af Mennesker, som ikke kender ham eller som endda ikke vil kendes ved ham.

Dette Svar er ganske rigtigt og heri ligger en dybere Betydning for vor aarlige Fejren Advent, men det er ikke det helt rigtige Svar. Er du egentlig aldrig blevet klar over, at man ikke blot paa Kirkeårets sidste Søndag, men ogsaa paa den første Søndag i Kirkeåret læser Evangeliet om Verdens Ende, om Herrens sidste Komme paa Himlens Skyer? Det er dette sidste, forløsende Komme, som de gamle kristne bad om af deres inderste Sjæl. En af deres mest yndede Bønner, der staar at læse paa sidste Side i det Ny Testamente, hed i sin oprindelige Form: »Maranatha«, det vil sige saa meget som: »Kom, Herre Jesus!« Dette »Maranatha« er Billedet paa vore Adventsbønner om Kristi Komme; de mente dermed ikke hans første Komme, de mente det Komme, som virkelig forestaar, de mente simpelthen hans Genkomst paa Himlens Skyer.

Saa vil du maaske forundret spørge om du da hvert eneste Aar skal bede om, at Verden snarest muligt maa for-gaa. Det er ej heller Meningen. Men hvert eneste Kristnimenneske bør i hvert Fald een Gang i Aarets Løb un-

de sig en Smule Afspænding fra alt det jordiske Virvar, han bør se ud over Død og Grav, lære at se op og »løfte Hovedet«, som det saa smukt hedder i Evangeliet paa første Adventssøndag, efter den kommende Frelser; thi med ham nærmer vor Forløsning sig.

Maaske har vi endda vænnet os alt for meget til udelukkende at betragte Kristi sidste Komme som den store, dystre Dommens Dag, og har derfor helt glemt, at den for alle os, som tror og haaber paa at blive reddet — og vi haaber dog alle paa at maatte høre til dem — er enbetydende med Forløsningsdagens Dag. Har du heller ikke lagt Mærke til, at Vor Frelser i det lige nævnte Evangelium ikke — som vi maaske ventede — benyttede Lignelsen om det efteraarsagtige Figentræ, der kaster sine Blade, men derimod om Figentræet om Foraaret, naar det sætter sine første spæde Blade: det er ikke det dystre Verdens-Efteraar, der bryder frem paa denne Dag, men derimod Verdens-Foraaret. Vi travle Mennesker taber kun alt for tit vort

Livs og Verdenshistoriens sidste og endelige Maal af Syne. Derfor er det, at Kirken lærer os i hvert Fald een Gang om Aaret, nemlig i Advent, at bede og syng med de gamle kristne: O Herre, kom og tøv ej mer — — O vor Emmanuel!

Og naar Julen saa oprinder, har saa Advent ikke mere noget at sige os? Det har jeg ikke sagt. Advent er tænkt som Forberedelse til Julen og indført med denne Tanke for Øje. Men de gamle har netop set Julen som noget større, uden al den Sentimentalitet, med hvilken den staar for mange af os idag. For dem var Julen den store aarlige Kristus-Fødselsfest, der gjaldt som Fødselsdag i Modsætning til Forløsningsdagen, Paaske. Og hvorledes kunde man vel forberede sig bedre til en saadan Fest end ved længselsfuldt at se hen til hans forløsende Genkomst ved Dagens Ende. Julefesten skal hvert Aar gøre det klart for os, at dette Komme er en *Genkomst*, at han — da han kom første Gang — kom for at forløse sit Folk fra dets Synder, og at han »om en Stund« vil komme igen og da »skal vort Hjerte« være glad og ingen skal tage denne Glæde fra os«. Det er Tanken med Advent.

B. F.

1. Søndag i Advent

28. November 1954

DEN YDERSTE DAG

På kirkeårets første søndag viser evangeliet os synet af en verden, der synker i grus. På vejen til Oliebjerget vendte Vor Herre sig mod templet, der steg prægtigt og dominerende op over den by, som bar navnet Jerusalem, fredens stad, og han henkastede en bemærkning om, at hele denne herlighed engang skulle forgå. Disciplene var ikke sene til at gribe hans antydning. De begyndte at udfritte Jesus for at få ren besked, og han gav svar på to spørgsmål — det første angik den hellige stads skæbne, det andet pegede mod en fremtid, de ikke ville opleve. Bag Jerusalems ruiner og det flammende tempel skimtede de billedet af et univers, som bryder sammen.

Knap fyrrer år senere gik den første profeti i opfyldelse, da de romerske tropper under Vespasian stormede byen og lagde templet i aske. Den anden forudsigelse kan blive til virkelighed nårsomhelst. Der findes ingen garanti for, at læseren vil få lejlighed til at afslutte disse linjer, før katastrofen er over os! Kristus var tavs vedrørende det årstal, den dato, og den klokke time, Guds forsyn kender. Han lod os blive i usikkerheden, for det var ikke hans hensigt at lulle kristenheden i søvn. Sjældent har han talt så dramatisk, som da han manede dommedagsscenen frem for sine disciple. Det var ikke den ydmyge Jesus fra Nazareth, der gav dem svar, men herskeren, hvis røst tordnede ud over det land og det folk, han havde valgt sig — det samme folk, som ville forstøde ham. Han lovede ikke, at der skulle være paradisiske tilstande forud for hans komme på den yderste dag, men derimod nød og elendighed. Det skal blive så svært at være menneske, at ingen kan redde sin sjæl, om ikke Gud griber ind og gør en ende på de dage.

Det er ofte sådan, at Gud handler, når menneskeligt set alt håb er ude, og man kunne forvente, at det samme vil ske, når det såkaldte fremskridt har ført os så langt, at der ikke er nogen vej tilbage — kun vejen videre, vejen mod forliset. Det er mørke udsigter. Men lad dem være mørke, for billedet skal ændres. Kristus vil komme i al sin styrke som et lyn over den dystre horisont. Da skal menneskene se op og vide, at forløsningen er nær.

På tærsklen til adventstiden med forventningens glæde i vore hjerter hører vi denne dommedagstone. Hvis vi er ved at mætte os med dette livs fornøjelser og har glemt deres forgængelighed, skal vi have det at vide igen: Himmel og jord vil forgå! En dag er det hele forbi, og vi har kun Gud tilbage. Amen.

Gunnar Martin Nielsen.

Er mentalitetsforskelle det eneste, der skiller Østens kirker fra Vestens? Desværre nej, der er også nogle virkelige lærepunkter, hvor man er uenige. Vi vil her kort opridsede de vigtigste områder, der i nutiden er genstand for diskussion.

For det første anerkender grækerne ikke skærsilden, renselsesstedet for de afdøde, som ikke er i så afklaret stand, at de kan udholde at skue den levende Gud. Men på den anden side må vi understrege, at de ortodoxe beder for de afdøde og mener, at det kan hjælpe dem. Denne bøn kan naturligvis ikke komme de salige til gode. Men kan den komme dem, der er i helvede, til gode? Nogle græske teologer mener: ja, og man kan sige, at visse former for fordømmelse hos grækerne svarer til skærsilden hos os. Grækerne mener desuden, at det udelukkende er Kirkens bønner og sakramenter, der hjælper de afdøde, men at disse ikke ved at tage imod de rensende lidelser ved deres holdning selv kan gøre noget som helst til at afkorte lidelsestiden. Visse dokumenter hos de ortodoxe viser, at det er langt fra, at der råder enighed blandt dem om disse ting.

For det andet er der læren om Guds Moders ubesmittede undfangelse. Det er her mærkværdigt at konstatere, hvorledes Østens og Vestens udvikling har været. I Vesten har man langsomt og famlende arbejdet sig frem til en opfattelse, der fik sit mest fuldgyldige udtryk i dogmeerklæringen af 1854 om, at Guds Moder fra sin undfangelses første øjeblik er bevareret fri for arvesynden. Kronen på denne udvikling skete i 1950, da man drog konsekvensen af dette og erklærede Guds Moders legemlige optagelse i himlen, den naturlige følge af ikke at have syndet. Altsammen en frugt af Kristi kors' virkning. I Østen troede man i mange århundreder fast på Guds Moders ubesmittede undfangelse, men i reaktion mod den romerske kirke begyndte man at afsvække erklæringerne herom, for tilsidst at nægte denne, altså et utraditionelt syn i Østen. Man har igennem århundreder ligeledes holdt fast ved Guds Moders optagelse i himlen, men vil ikke se denne som en frugt af og en følge af hendes tilstand som ubesmittet. Om Østen går tilbage til sin gamle tradition, vil der ikke råde nogen vanskelighed på dette punkt.

Et tredje stridspunkt er det sørgelige berømte spørgsmål om Helligånds-påkaldelsen i Messens canon, den såkaldte epiklese. I Vesten har man i 1700 år og vist endog altid holdt på, at forvandlingen skete ved nadverordene. I Østen har man i hvert fald siden 14. århundrede holdt på, at denne skete under den helligåndspåkaldelse, der finder sted lige efter nadverordene. Hele spørgsmålet er uhyre kompliceret, og vi kan ikke her gå nærmere ind på det. Men så meget kan

siges, at det efter alle solemærker at dømme ser ud til, at man i oldtiden slet ikke stillede sig det spørgsmål: Hvornår præcis sker forvandlingen? Man havde den opfattelse, at hele kanon var konsekраторisk, forvandlende. Det er et vesterlandsk spørgsmål, og vist af nyere dato, om det nu også lige er, når indstiftelsesordene lyder. Dette passer jo også med, at vi i den romerske kanon taler om ofret, vi beder Gud tage imod, allerede i begyndelsen af kanon, d. v. s., at da man forfattede vor kanon, stillede man heller ikke dette præcise spørgsmål, som først for alvor begyndte at interessere Vesten omkring det 12. årh. Her ligger et stort og vigtigt felt for liturgikere, historikere og teologer at komme til klarhed over.

Den 4de vanskelighed er den historisk set vigtigste divergens: Spørgsmålet om den tragisk berømte tilføjelse til Credo: filioque, »og fra Sønnen«. Læren om, at den Helligånd udgår fra Faderen OG fra sønnen. Selve udtrykket er kommet ind i Credo i det 7de og 8de århundrede. De latinske ville give udtryk for, at Helligånden udgår fra Faderen og fra Sønnen, men som fra eet princip, ligeså umiddelbart fra Faderen som fra Sønnen og ikke mindre fra Sønnen end fra Faderen. De græske kristne har altid holdt på, at Helligånden udgår fra Faderen ved Sønnen, fra Faderen i sin oprindelse og fra Sønnen ved den kraft, han har modtaget af Faderen.

Begge formler er rigtige, men begge har deres fordele og deres ulemper. Den Katholske kirke har anerkendt dem begge på konciliet i Florents i 15. årh. De ortodoxe er delt på dette spørgsmål: Nogle mener at »Filioque« er et hæresi, et kætteri, og at man må tage afstand fra den romerske kirkes syn på dette punkt, andre mener, at spørgsmålet er frit, og at man altså udmærket kan gå ind for den latinske form. Men der er altså et ret væsentligt spørgsmål på dette område at klare for teologerne, før man har skabt enighed på dette punkt mellem de to kirker.

Det sidste punkt, vi vil berøre, er stillingen til selve den romerske biskops primat som apostlen Peter's efterfølger. Det var på dette punkt, at Patriark Michael Cerularios satte ind: han ville ikke anerkende, at den romerske biskop havde forrang for alle biskopper i kristenheden. Resultatet blev den sprængning, vi har været vidne til, og som er fortsat indenfor den østerlandske del af kirken lige til vore dage: Nationalkirker uden egentlig enhed. Man forkaster primatet og — selvfølgelig — ufejlbarheden. Enkelte betragter Paven i Rom som den første af patriarkerne, men det er en ren hæderstitel, som dog giver ret til visse ting som f. eks. at præsidere ved konciler, at repræsentere kirkens enhed på symbolsk måde. Men paven har ved

(sluttes paa Bagsiden)

Højtideligholdelse af 8. December

Bispedømmets Kancelli har udsendt følgende Meddelelse:

For at fejre Maria-Aarets Afslutning, 8. December, bestemmes det herved, at Festen for Jomfru Mariæ uplettede Undfangelse højtideligholdes med Højmesse paa selve Dagen. Denne Messe kan celebreres som Aftenmesse. Som Følge heraf bortfalder i Aar Højtideligholdelsen den følgende Søndag.

*

Samtidig meddeles det officielt, at Pastor W. H. R. Vick, Horsens, er blevet udnævnt til Sognepræst i Nykøbing F.

St. Loye -

Guldsmedenes Skytshelgen

1. December fejrer Kirken Mindet om den hellige Eligius — Guldsmeden, der blev Bisp, og som under Navnet Eloi eller Loye blev Guldsmedekunstens Skytshelgen.

Eligius var født i 588 i Chatelec ved Limoges (Frankrig) og efter at have lært hos Møntmester Abbon i Limoges, nedsatte han sig som Mester i Paris. Et af hans Mesterværker var en Guldkrone til Kong Chlotar II, og som Løn for dette Pragtværk og hans Ærlighed i Almindelighed blev han udnævnt til Hofjuveler, Møntmester og Leder af det kongelige Skatkammer. Han beklædte ogsaa disse Poster under Chlotars Efterfølger, Dagobert I, som regerede fra 629—38, men da han havde mindre Tillid og Tiltro til denne, nedlagde han sine Hverv, grundlagde Klosteret Lotignac, indenfor hvis Mure han indrettede en Guldsmedie. Han gav sig derpaa til at studere Teologi, blev Præst og udnævntes 641 til Biskop over Stiftet Noyon og Tournai. I dette Embede døde han 1. December 659, 71 Aar gammel, og blev senere kanoniseret som Værnehelgen for Guldsmedene.

Af de mange Værker, som tillægges ham, har Efterverdenen kun et af opvise og tilgmed kun et Fragment af et Kors til Højalteret i St. Denis, hvilket han udførte til Dagobert og som findes i Cabinet des Médailles i Paris.

TAK FOR SEJR OVER HEDNINGERNE

I. Optakt til salmen.

1. Til sangmesteren. Efter melodien: Dø for sønnen. En salme af David.
2. Jeg vil prise dig, Herre, af hele mit hjerte, jeg vil kundgøre alle dine undergerninger.
3. Jeg vil glæde og fryde mig i dig, lovsyng dit navn, du Højeste,
4. fordi min fjende måtte vige tilbage, de brød sammen og forgik for dit åsyn.

II. Guds dom over hedningefolkene.

5. Thi du tog dig af min ret og min sag, på tronen sad du som retfærdig dommer.
6. Du truede ad hedningefolkene, udryddede den gudløse, selv deres navn udslettede du for evigt.
7. Fjenderne mistede deres kraft, de er lagt øde for bestandigt, du har tilintetgjort deres byer, selv mindet om dem er udslettet.

III. Gud er dommer og de undertryktes beskytter.

8. Herren troner evindeligt, han gjorde fast sin trone til dom.
9. Og han vil dømme jordkredsen med retfærd, fælde dom over folkene, som de fortjener.
10. Herren vil være tilflugt for den undertrykte, en tilflugt i rette tid, når trængselstimen er inde.
11. Så stoler da alle de på dig, der kender dit navn, fordi du ikke svigter dem, der søger dig, Herre.

IV. Indbydelse til glæde over den opnåede hjælp.

12. Lovsyng Herren, der bor på Sion, kundgør blandt folkene hans gerninger;
13. thi han, som straffer al blodskyld, kom dem ihu og glemte ikke de fattiges råb:

V. Bøn om hjælp mod fjender.

14. »Forbarm dig over mig, Herre, se den overlast, jeg lider af mine

fjender, løft mig op fra dødens porte,

15. for at jeg kan kundgøre al din pris i Sions datters porte og juble over din hjælp.»

VI. Fjendernes nedertag.

16. Hedningefolkene sank i den grav, som de selv gravede, deres fod blev hildet i det garn, de selv satte i smug.
17. Herren har åbenbaret sig, holdt dom, den gudløse blev fanget i sine hænder gerning.

VII. Fornyet bøn om dom over hedningefolkene.

18. Til dødsriget skal synderne fare, alle de folkeslag, som har glemt Gud;
19. Thi den fattige skal ikke for evigt blive glemt, og de ulykkeliges håb skal ikke skuffes for bestandigt.
20. Rejs dig, Herre, for at mennesket ikke må få overmagten, lad hedningerne blive dømt for dit åsyn.
21. Slå dem, Herre, med skræk, lad hedningefolkene kende, at de kun er mennesker.

Efter at kong David havde overvundet alle de hedenske nationer, der boede rundt omkring Israeliternes land, og gjort dem tributpligtige, blev han ikke overmodig og sejrstolt og tilskrev ikke sig selv de store resultater, som han havde opnået i de mange kampe. Nej, han byttede sit sværd med harpen og sang en lakkesang til Herrens pris for hans undergerninger, der havde bragt sejren over fjenderne. Gud skulle have æren, ikke David og hans krigere. Dette er indholdet af den 9. Davidssalme.

Hvad der dengang var sket i Palæstina, er et forbillede på, hvad der skulle ske, når den lovede og ventede

Messias har oprettet sit rige på jorden. Til evig tid sidder Gud på sin trone og dommer jordkredsen med retfærdighed. For alle undertrykte vil han være det sikre tilflugtssted og aldrig svigte dem, der sætter deres lid til ham.

David ville ikke være ene om at sige tak. Hele folket skulle istemme i hans lovsang for Gud. Ligesom Israellitterne havde tryglet Gud om hjælp (v. 14—15), således skulle de efter bønneførelsen også sige Gud tak for frelsens glæde. Hedningerne var blevet et bytte og offer for de krige, som de selv havde sluppet løs. De blev fanget i deres eget garn og faldt i den grav, som de selv gravede for Israels folk. Således har det indtil nu altid været i Guds riges historie. Hvem der angreb Kristi Kirke, skar sig i sit eget kød. Synden straffer altid sig selv. Alle de, som glemmer Gud og forfølger hans folk, farer til dødsriget og må sande, at de kun er støv. Deres dage er som græs, de blomstrer som markens blomster, men når et vejr farer over dem, er de ej mere. Gud derimod og hans salvede troncr evigt på deres dommersæde, som ingen magt i verden kan rukke.

Det er det, historien hidtil har aflagt vidnesbyrd om. Endnu tydeligere skal engang Herrens store dag tale. Når den gudfjendtlige verdens ondskab og overmod har nået sit højeste punkt, vil den ganske brat opleve og med rædsel konstatere, at menneskets liv er som intet for Gud, kun et åndepust og en skygge. Hans travlhed er kun tomhed. Det stolte menneskes fortvivlelse bliver ubeskrivelig bitter. Det er det, den 9. salme leder tankerne hen til. F. K.

St. Gallen - Klosteret hvor Vesterledens Musikhistories Vugge stod

St. Gallen - den gamle Bykærne ses endnu ganske tydeligt.

I det nordøstlige Hjørne af Schweiz ligger *St. Gallen* — en af Schweiz' uadtilt maaské mindre kendte, men ikke desto mindre en af Landets mest indtagende Byer.

St. Gallens Fødselsstund falder sammen med Musikhistoriens Stjernetime. Det var den hellige Gallus, som i Aaret 612 bragte Evangeliet og samtidig dermed de hellige Kvad til Allemanniens Skove fra det grønne Irland. Et Aarhundrede senere omdannede St. Otmar hans Enebo til et Abbedi, som blev Midtpunktet for det benediktinske Opus Dei. Og siden da har de liturgiske Sanges Lovprisninger lydt her uden Afbrudelse.

Stiftsbiblioteket i St. Gallen gemmer flere Hundrede haandskrevne Sangbøger, deriblandt adskillige, som har haft afgørende Betydning for Vesterledens Musikhistorie. Intet andet Sted er det lykkedes at bringe en saa værdifuld Klostersamling fra den tidlige Middelalder frelst op til vor Tid

Pater J. Mesters S.M.M., 50 Aar

30. November i Aar runder »Pilgrimspræsten, Pater J. Mesters S.M.M. i Holbæk de halvtreds.

Navnet Mesters har en god Klang baade herhjemme og i Norge og da ikke mindst blandt de efterhaanden mange, der har deltaget i de Lourdes-Færd, som han har arrangeret i Aarenes Løb, og det er velsagtens ikke mindst disse Pilgrimme, der 30. November vil sende Fødselaren et taknemmeligt Memento for hvad han har været med til at skænke dem.

Pater Mesters er en utrættelig Talsmand for Andagten til Gudsmoder og da især til »Vor Frue af Lourdes«, og til Lykønskningerne paa 50 Aarsdagen vil man uvægerligt knytte et Ønske om, at han endnu i mange Aar maa have Kræfter og Lykke til at arbejde for sit Hjerteanliggende, der tolkes gennem Sentensen »per Mariam ad Jesum«.

R.

og endda paa samme Sted, hvor disse Værker er blevet til og daglig blev benyttet. Sagnomvundet staar her hint berømmelige Gregorius-Antifonale, der hævdes at være en Afskrift af den romerske Original, i et formfuldendt Elfenbensbind, og som har overlevet St. Gallens skiftende Skæbnekaar. Det er Kronisten Ekkehart, der fortæller Anekdoten om den febersyge Munk Romanus, der paa sin Rejse fra Rom til Metz fandt gæstfrit Husly her i St. Gallen og som paa Kejser Karl den Stores Anmodning efterlod denne Bog her som Lærebog i den liturgiske Kunst.

Utallige var de Impulser, der samlede her i det afsides men samtidig saa verdensaabne St. Gallen og som var Aarsagen til Skabelsen af en Sang- og Afskrivervkultur af Format, der resulterede i en Kunst- og Musikdyrkelse, der efterhaanden sporedes overalt i Vesterledet. De ældste Neumer — disse hemmelighedsfulde Punkter og Streger, der gengav Melodiernes Løb uden Linier og som anskueliggjordes med saakaldte Tonarbogstaver — røber for Kenderen baade italiensk, angelsaksisk og ikke mindst græsk-byzantinsk Islæt. Her i Gallusstiftet løb de kulturelle Traade indenfor Kunst og Musik fra Syd, Vest og Øst sam-

men til en kristen-vesterlandsk Syn-tese.

Den musikalske Blomstringsperiodes Navne har endnu den Dag i Dag baade Anseelse og Rang. I 9. Aarhundrede var det først og fremmest Alemanneren Iso og Ireren Moengal, der virkede her som Musiklærere. Deres Disciple Ratpert, Notker Balbulus og Tuotilo — Klosterskolens kronede Treklovere — overgik langt deres Læremestre. — Ratpert mestrede i sine Processions-

hymner og Litanier de navnkundige Omkvæd. Notker »den stammende«, lovprist som den tidlige Middelalderes største Digter, førte Sekvensformen frem til Fuldendelse medens Tuotito berigede Liturgien med Troperne, der blev Grundstammen baade litterært til »das geistliche Spiel« og musikalsk til Flerstemmigheden og Motetten.

I 10. Aarhundrede førte Waltram, Ekkehart I og Notker Pfefferkorn — for blot at nævne et Par Navne — den

Katolsk „kulørt“ Tegneserie

»Julekærten« bliver til »Børnenes Julehæfte«

Da »Julekærten« og Katolsk Ugeblads julenummer efterhånden var hinanden temmelig lig i udstyr og indhold, har St. Ansgars Forlag besluttet — for at der ikke skal være to julehefter for voksne — at ændre »Julekærten«, således at den fra nu af bliver et hefte for børn, der udsendes ved juletid.

»Katolsk Ugeblad«s julenummer bliver herefter ene om at føre det katolske juleheftes tradition videre. Imidlertid vil der med denne forandring blive rådet bod på en alvorlig mangel og brist i den katolske bogverden.

Hele den ikke-kristne verden oversvømmes ved juletid af såkaldte julehefter for børn, der dog intet har med julens budskab at gøre — endsige kristendom. De kulørte tegneserier har et dybt tag i vor tids børn; man formår knapt at få dem til at læse en bog, derimod er en tegneserie med ledsagende tekst på forhånd sikker på at blive læst. Og dermed har de billige historier med deres tvivlsomme, ofte direkte skadelige, tendens erobret pladsen i barnets læseverden — netop i den alder, hvor mennesket er mest modtageligt for indtryk.

Man kan kun bekæmpe sådanne ting ved at sætte noget bedre i stedet, og det er forlagets håb, at dette første nummer af »Børnenes Julekærte«, der omhandler den hellige Bernadettes liv og åbenbaringerne i Lourdes, vil vise sig at være en alvorlig konkurrent til det uønskede.

I fremtiden vil der hvert år blive udsendt et sådant hefte, skiftevis noget, der vil interessere drenge og noget, der vil interessere piger.

Advents- Processionen

En Fortælling fra Toscana

Naar det brogede Løv hvirvler ned fra Vinbjergene i Toscana, og Regnen falder i stride Strømme over Højder og Landsbyer, forbereder Beboerne i Santa Margherita sig paa at modtage Vinteren. I Bjergene kommer den ofte meget tidligt og ganske pludseligt, og siden dengang, da Præstens Søster gravede de sidste Kartoffler op, mens Jorden var dækket af den første Sne, venter Bønderne sig alt af Vejret. I de milde Oktoberdage sender de mistænksomme Blikke mod Himlens graa Skyer, ryster mismodigt paa Hovedet og siger, naar de møder hinanden: »Solen er ikke til at stole paa; i Dag skinner den, i Morgen er den helt forsvundet. Battista kan mærke i sit venstre Ben, at der er Regn paa Vej. Og naar det regner i Oktober, kan det godt sne i November, — og hvad skal det saa blive til med Loretana'en!«

Frygt og Forsagthed præger Folkene i Santa Margherita. Maaske kommer det af, at de virkelig har meget svært ved at skaffe sig det daglige

Brød. Ingen anden Landsby mellem Det liguriske Hav og Adriaterhavet ligger saa højt som deres. De dyrker deres Brødkorn og Majs paa stejle Skraaninger, hvor Ploven den Dag i Dag bliver trukket med Haandkraft som for tusind Aar siden. Der er nok nogen, som har fortalt dem, at der nu findes Maskiner, som kan lette det haarde Slid — men Folkene i Santa Margherita vil ikke have noget med Maskiner at gøre. De er maaske bange for Larm, der kan forstyrre deres Ro, eller maaske tror nogle af dem paa, hvad Enken Maria siger, at alt, hvad der lugter af Benzin, er Djævelens Værk. Og for Resten er der aldrig kommet saa meget som en Bil helt op til dem; Vejen til Santa Margherita er meget smal, og den, som vil derop, maa vandre til Fods.

Enken Maria er klogere end de fleste. Naar Faarene bræger Fredag Morgen, sker der en Ulykke i Løbet af næste Uge; og hvis en sort Høne kommer ind paa Kirkepladsen, naar der bliver ringet Angelus, kan man være sikker paa, at Regn eller Sne vil ødelægge »Loretana«.

Om Loretanafesten drejer hele Landsbyens Tanker, Ønsker og Haab sig. Don Isidoro, Sognepræsten, har et farligt Mas med at faa sine Sognebørn til at tænke alvorligt over Betydningen af de store Kirkefester —

▲ St. Gallener - Graduale fra 12. Aarhundrede - med Neumer.

◀ Kostbarheder fra Stiftsbiblioteket i St. Gallen: Nederst t. v.: Niebelungen - Haandskriftet, og øverst t. v.: Notker Labeos Psalter.

gyldne Tidsalders Traditioner videre. Omkring Aartusindskiftet skrev Hartker i Eneboet ved St. Georgen sit Antifonale med Billeder af Korralisten Gregor den Store, medens Notker »den tyske« forfattede den første Musikteori paa tysk.

Og ligesom St. Gallens skabende Aand lyste op i den tidlige Musikhistorie, saaledes maa ogsaa Æren af at genopvække Musikkulturen i den senere Middelalder tilkendes St. Gallen. De saavel skrift- som musikhistoriske værdifulde Foliaer fra Renæssancen staa Side om Side med de ældste Koralbøger i Stiftsbiblioteket, og Kunsthistoriens Venner ved at prise Klosters Rigdom paa Miniaturer. Musikhistorikere fra hele Verden værdsætter Klosterorganisten Fridolin Sickers Orgeltabulaturer og Manfred Barbarin Lupus di Correggio's Koralkompositioner, som Fyrstebbed Diethelm Blarer umiddelbart efter Reformationen lod samle i kæmpestore Korbøger.

Alt dette lagde Grunden til Baroktidens jublende Nyskabelser: den ny Domkirke rejstes og fik et dobbelt Kororgel — den blev Kulminationen og samtidig Afslutningen paa det 18. Aarhundredes Kirkebygningskunst i Schweiz. Og det ny Stiftsbibliotek oprettedes som en Ramme om gamle og ny Bogskatte. Og selv om Klosteret nu fik sit eget Bogtrykkeri, saa vedblev man dog lige indtil Klosters Ophævelse at haandskrive og -dekore de kirkemusikhistoriske Værker — thi til Guds Pris var det bedste ikke for godt. Den Dag i Dag ligger i St. Gallen liturgiske Manuskripter fra Aar 800 og op til 1800 Side om Side som gribende Vidner om en Klosterkultur, som har baade skænket og bevaret den vesterlandske Musikhistorie et stort og herligt og tillige ogsaa grundlæggende og enestaaende Bidrag.

O. S. B.

Marias Optagelse, Alle Helgen og selv Jul. Naar Vinbjergene staa nøgne, og Markerne er tomme, tænker de bare paa, at nu kommer snart Loretana. Advent begynder med Kulde og lange Nætter, men den lille Landsbys Beboere glæder sig — undtagen de gamle. I de smaa, mørke Køkkener kryber gamle Koner sammen ved Ilden; deres Ansigter er ikke fulde af Forventning, kun resignerede. Uden dem vil Loretana-Processionen drage ud af Kirken; Fanerne vil veje og Klokkerne ringe, men de vil ikke være med i de bedendes Tog, ikke mere med til den Fest, som engang betød saa meget for dem.

Dagene gaar langsomt i denne stille Tid. Marias sorte Høne har ganske vist endnu ikke bragt Sne, men i Natten før St. Nicolaus' Fest pisker en kold Vind gennem Landsbyen. De gamle gyser i deres Senge, og de unge løfter Hovedet og lytter. »Aah, Gud, der er endnu tre Dage til Loretana. Hvis det nu begynder at sne, bliver Fanen vaad og Guirlanderne ødelagt. Og hvordan kommer det fine Silketørklæde til at se ud, som skal pynte den sorte, uldne Kjøle?«

Om Dagen binder de unge Mænd og Piger Kranse og Guirlander af det sparsomme grønne fra Bjergskoven. Brogede Baand og Blomster fletter de ind i dem, og det kan ske, at to Hænder mødes derved, og en ung

Mand pludselig ikke mere ved, om det er Madonna eller Maria med de sorte Øjne, han hylder, naar han inderlig betaget synger med paa Sangen om den rene Jomfru.

Endelig kommer den længselsfuldt ventede Nat. Foran Guds Moders Alter er det ældgamle Mariabillede blevet stillet op, og for dets Fødder ligger Kransene. I den mørke Kirke sidder de gamle; de hvisker deres Bønner, sukker, og sover lidt ind imellem. — Det er deres Forret at være Æresvagt for Guds Moder indtil Midnat. Men naar Klokkeren slaar tolv, kommer alle de yngre og de unge, alle, som er i Stand til at vandre den lange Vej fra Santa Margherita ned i Dalen. De har med sig de gamle Lygter, prydet med Transparenter og Bibelord. Syngende henter de Madonnabilledet ud af Kirken, syngende hænger hvidklædte Piger Kransene op paa lange Stænger. Foran Præsten gaar to unge Mænd, hver med et levende Lam i Armene. Natten er kold, og Stjernerne blinker paa den mørke Himmel. Landsbyens snævre Gyder er oplyst af de mange Vokslus, som brænder paa Husenes Gesims. Processionen drager ud af Kirken, og mangestemmigt synger Deltagerne det lauretanske Litan, priser Maria som Dei Genitrix, Virgo purissima, Mater clemens et mirabilis.

(sluttes side 573)

J korte Træk -

Den Hellige Fader har udnævnt Kardinal Gaetano Cicognani til Præfekt for den øverste kirkelige Domstol (Signatura Apostolica) (KNA).

Det meddeles officielt i Vatikanet, at Mgr. Montinis Bispevielse nu er fastsat til 12. December og vil finde Sted i Peterskirken (KNA).

Regeringen i Libanon har rettet Henvendelse til Pave Pius XII om at intervenere hos Stormagterne med det Formaal at forhindre Jerusalems Anerkendelse som Hovedstad i Israel (KNA).

Følg den nyeste Statistik fra Byen New Yorks Socialtjeneste bestaar Millionbyens Befolkning nu af 50 Procent Katolikker, 30 Procent Jøder og 20 Procent Protestanter (KNA).

Katolske Forældre i Frankrig sparer aarlig den franske Stat for 80 Millioner Francs ved at sende deres Børn i katolske Skoler. Alene i Paris er der 150.000 Forældre, som af religiøse Grunde tvinges til at holde deres Børn borte fra de religionsløse Statskoler og sætte dem i katolske Privatskoler (KNA).

Den Hellige Fader har udnævnt Biskoppen af Lille, Kardinal Lienart, til »Prélat Ordinaire« for Prælaturet i Pontigny, Mission de France's Sæde. Kardinal Lienart bliver dermed Præsident for den biskoppelige Kommission for Mission de France, saaledes som den Apostoliske Konstitution forudsiger (KNA).

Vatikanets Post har udsendt to Frimærker i Anledning af 1600-Aaret for den hellige Augustins Fødsel. Frimærkerne viser den store Kirkelærer, saaledes som Botticelli har afbildet ham paa en Fresko i Allehelgenskirken i Firenze (KNA).

I en Alder af 92 Aar døde for nylig den ældste Indbygger i Vatikanstaden (KNA).

Ugebladet til Jul og Nytaar

I Lighed med foregaaende Aar udsendes Aargangens sidste tre Numre — 50, 51, 52 — som et stort, rigt illustreret Julenummer, Aarets katolske Julehefte. Dette er ensbetydende med, at der intet Ugeblad udkommer Søndag 12. December, idet Julenummeret udsendes omkring Midten af December Maaned. Meddelelser (Gudstjenester, Foreningsmeddelelser o. l.), som ønskes optaget i Julenummeret, maa være Redaktionen i Hænde senest 6. December.

Ugebladets Julenummer, der er erfaringsmæssigt har været ret hurtigt udsolgt de foregaaende Aar, vil atter i Aar kunne faas i Løssalg ved Kirkerne.

Ugebladets første Nummer i det nye Aar udkommer normalt til Søndag 2. Januar.

ADVENT

Det er en helt ny tone, Kirken anslår i sine bønner i ugerne før jul. Vækkende, kaldende taler Kirken med ord, som er årtusinder gamle og dog så ligefremme, at også vi kan forstå dem. Læg mærke til adventsmessernes tone, deres tonefald, deres stemning. Her taler ældgammel erfaring, som Kirken har overtaget fra forudm tider. Og mens du læser og beder disse tekster, lad da den lære, de rummer, synke dybt ned i dit hjerte. For du må huske, at Kirkens officielle bønner er Kristi Bruds bøn til sin brudgom, Kristus, og sammen med Ham til Vor Fader i himlen; og i disse bønner ligger der en sandhedsskat skjult, som kun åbner sig for den fromt bedende, mens andre kan læse disse bønner og finde dem uinteressante, ja kedelige. Men når du læser dem med den rigtige indstilling, forventningsfuldt, længselsfuldt, ydmygt, åben for Guds nåde, vil du se »Herren rejse sig i sin væld og komme for at frelse os«.

pater.

ELSEBETH KIELER fortsætter

med at gennemgå »Trosliv« på Vinterskolens 3. skoledag.

Foredraget, der nu foreligger duplikeret, handler om »Kirken — det store Sakramente for verden« og uddyber den tanke, at kirken er den store katolske families hjem, og at Kristus er menneskeslægtens ur-sakramente. Til lige får vi påvist forskellene mellem det katolske kirkesyn, jødefolkets tempeltradition og de protestantiske opfattelser af kirkebegrebet.

Erling Tiedemann præciserer emnet for den efterfølgende diskussion derhen: »Hvorfor er vi katolikker?«

For »eleverne« udenfor København ville det være af stor interesse at høre lidt nærmere om de efterfølgende diskussioners forløb. Måske kunne skoleledelsen imødekomme dette ønske allerede fra og med næste foredrag?

OM YDMYGHED

Det skader ikke, om du sætter dig under alle; men det skader såre meget, om du ophøjer dig om end kun over een eneste. Stadig fred følger den ydmyge; men i den stoltes hjerte bor jævnlig misundelse og forbitrelse.

(Fra »Kristi Efterfølgelse«)

Ugens samtale

— Jeg synes nu det er lige hårdt nok, at den katolske kirke har fundet på, at ægtefæller ikke må skilles.

— Det er ikke noget, den katolske kirke har »fundet på«. Det er Vorherre selv, der forbyder SKILSMISSE.

— Såh, står det skrevet nogen steder?

— Ja, ja. Kristus siger f. eks. et sted i Det Nye Testamente, at hvad Gud har sammenføjet, skal mennesker ikke adskille. Og et andet sted, at den ægtefælle, som gifter sig igen efter en skilsmisse, bedriver hor. Det kan da vel ikke siges tydeligere?

— Næ, det kan det vel ikke. Men jeg synes nu alligevel, at det er en temmelig skrap bestemmelse.

— Du kan være ganske rolig for, at når Vorherre selv har bestemt, at det skal være sådan, så er det også det bedste for os, selvom vi måske ikke altid kan indse det. Tænk bare på, hvor mange ulykker, der følger med skilsmisser — selv på det rent naturlige plan. Tænk på børnene, på den forladte kone eller mand og på bolig-nøden, som ikke mindst skyldes, at mange mennesker nu bruger to lejlig-heder, een til den familie, de har for-ladt, og en anden til den nye familie.

— Jamen, alligevel ...

— Nej, lad mig nu lige tale ud. Hele dette spørgsmål er nemlig af den allerstørste betydning for hele landet. Danmarks økonomi undergraves af de snart utallige forladte hustruer, som skal have socialhjælp. Og hvad der er meget værre: samfundets moral øde-lægges af familiernes opløsning og af bolignøden.

— Ja, det har du sikkert ret i. Men hvorfor er der da så mange skilsmisser?

— Blandt andet fordi folk ikke tager sig selv i nakken og kræver ofre af sig selv. Størstedelen af de forliste ægteskaber kunne udmærket godt have været reddet, hvis parterne, eller blot den ene af dem, havde vist lidt god vilje og lidt mere hensynsfuldhed og ikke bare først og fremmest havde tænkt på sig selv.

— Ja, det er der måske noget om.

— »Måske«, nej, min ven, det er helt sikkert. Men der er bare ingen, der tør sige det, for vi skal jo være åh, så »tolerante« og »forstående«, at der ingen ende er på det. Der skrives tykke bøger om ægteskabet og dets problemer. Pjat og spekulation det meste af det. Det folk skal have at vide er sandheden, nemlig at de simpelt-hen skal tage sig sammen og lade være med at give op for den mindste vanskelighed eller falde for den første, den bedste fristelse.

— Jamen, det hele er nu slet ikke så let, som du åbenbart tror.

— Vent lige lidt. Nu kommer jeg nemlig til det allervigtigste: den egentlige grund til alle ulykkerne.

— Det aner mig, at det er noget med kirken?

— Rigtig gættet! Sagen er den, at man helt har glemt, at ægteskabet er et sakramente, som Gud har indstiftet,

blandt andet for at ægtefællerne derigennem kan få den nødvendige hjælp til at klare vanskelighederne. Når de begge er indstillet på, at deres ægteskab skal være 100 % katolsk, så er der al mulig grund til at tro, at det vil gå godt. Man skal have Gud med i alt hvad man foretager sig — ellers går det nemlig ikke!

— Det har jeg forresten aldrig tænkt på før.

— Så ved du det nu. Den familie, som be'r sammen, bli'r sammen!

Husk sedlen

Horsens: onsdag d. 1. dec. kl. 20, møde. Program endnu ikke fastlagt.

D.U.K.'s Vinterskole: sø. d. 28. nov. kl. 8: trosliv.

Vinterskolens foredrag kan købes hos Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, Kbh. Ø, giro 94027. For alle 12 hæfter: 12 kr.

Stenosgades K.U.K.: lø. d. 27. nov. kl. 20: vi lytter til »Jeanne d'Arc på bålet«. Hr. organist Købke kører sin båndoptagelse af Det kgl. Teater's forestilling.

Hver aften kl. 20 åbent hus. Også medlemmer fra andre klubber er velkomne.

Første søndag i advent sø. d. 28. nov.

Første Fredag: fr. d. 3. dec.

Første Lørdag: lø. d. 4. dec.

Mariæ uplettede Undfangelse: ons. d. 8. dec. Maria-året slutter.

BØRNEENS JULEKÆRTE

Den totalt ændrede »Julekærte 1954« fremtræder i år som et billedhefte for børn og indeholder historien om Den hellige Bernadette og åbenbaringerne i Lourdes. Skrevet af Agnès Richomme med 168 smukke illustrationer af Robert Rigot.

Pris kr. 4,75.

D. K. K. F.

Mandag den 6. December Adventsaften i den store Sal i Stenosgade kl. 19,30 (Ikke som ellers tænkt 29. November). Adventstalen holdes af Pater Keller S.J. Kerckhoffskoret synger og der bliver Kaffebrød. Man bedes tilmelde sig pr. Telefon Vester 1965 x, helst mellem Kl. 17—19 senest 4. December. Pris Kr. 1,75. *Styrelsen.*

Katolske Menighedsplejer

beder alle Danmarks Katolikker tænke venligt paa *Jule-Markedet d. 5. December*. Uden god Velvilje og Støtte maa Komiteen for Markedet se i Øjnene, at det økonomiske Resultat, til Gavn for vore daarligst stillede Trosvællere, desværre bliver meget ringe. Hjælp os i vore Bestræbelser for et godt Marked.
Komiteen.

Academicum Catholicum

Onsdag d. 1. dec. kl. 20. Ordinært møde i Stenosgade 4. Pastor Bjørn Højbo taler om: »Det store skisma« i anledning af 900 året for adskillelsen mellem Østens og Vestens kirker. Plader med østerlandsk ritus vil blive fremført. Gæstekort à 1 kr. fås ved indgangen. — Efter mødet fælles kaffebrød.

Torsdag d. 2. dec. kl. 15 mødes gymnasiastgruppen på Hoffmanns Minde, Valby Langgade 117 A.

Søndag d. 5. dec. kl. 9. Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. — Derefter fælles morgenmad.

Lørdag d. 11. dec. kl. 20 holder vi hyggelig adventsaften sammen med »Katolsk Aftenskole«, m. fl. i Stenosgade 4. Nærmere meddelelse i næste nummer af »Ugebladet«.

Advents-Processionen

(forsat fra Side 571)

Klokkeklang, Sang og Bøn giver Genlyd mellem Bjergene. Hvor Processionen paa den stejle Vej kommer forbi en Hytte, slutter enkelte nye sig til den; de har Lys i Haanden, synger med paa Litaniet og bliver en Del af Loretana'en, der som et Kor af salige Aander stiger ned mod Dalen fra Ensomheden og Stilheden.

Før de naar den første Landsby paa Vejen, er Lysene i Santa Margherita brændt ud og de gamle faldet i Søvn. Men over Toscanas Høje forkynder alle Klokker denne store Nats Glæde. Processionen vokser fra Landsby til Landsby; men Folkene fra Santa Margherita gaar stadig i Spidsen; det er dem, der fører an, dem, der atter og atter begynder forfra paa Litaniet, hver Gang det er sunget til Ende.

Lige til Morgengry vandrer Processionen, indtil den naar Kirken San Pietro in Monte, som modtager Pilgrimmene med vidt aabne Porte. Her drager de ind og mødes af Orgelbrus og Glansen af utallige Lys; og de falder paa Knæ og hæver deres Hjerter, deres Hænder og Kranse og Blomster mod Madonnabilledets Ansigt.

Legenden fortæller, at i Natten mellem den 9. og 10. December 1294 blev

den hellige Families Hus i Nazareth af Engle baaret til Byen Loreto ved Adriaterhavet. Befolkningen i Toscana modtog Beretningen om »La Santa Casa« med dybeste Ærefrygt; og det blev en Skik, som er overholdt gennem Aarhundreder, at holde »Loretanaprocession« i Adventstiden. Loreto, La Santa Casas By, er langt borte, men Beboerne paa Toscanas Høje og Bjerge drager i Procession et Stykke ad Vejen dertil og synger i den mørke Adventnat Frelserens Moders Pris.

Paa Dansk ved T. Fd.

Katolske Menighedsplejer

(Kontoret: Bredgade 69 A) har hver onsdag aften kl. 19—20 åbent for juridisk vejledning for ubemidlede ved lrs. Viggo Høgsgaard (telefon PA 2323).

Katolsk Aftenskole

Tirsdag den 30. november kl. 20 i Sakramentskirken. Pater Raulin o.p.: Indlemelsen i kirken — Arvesynden. Døbens sakramente (og lidt om konfirmationens sakramente).

St. Ansgars Kirke

Fredag d. 3. dec. kl. 14: Udstilling af det højhellige tilbedelse. Kl. 19,30: Andagten. Grundet på et bryllup må tilbedelsen afbrydes kl. 16,15—17,15.

Katolsk Ugeblad

i ethvert katolsk Hjem

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagede 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Aalborg

Gør Deres indkøb hos »LESTER«
E. Møller
Borgergade 34 - Telefon 1406
Stort Udvalg
i Chocolade og Bolcher

N. Nielsen & A. Brostrøm

Indh. A. Brostrøm
Ing. M. af l.

Aut. Vand-, Gas- og Bilklæberslagersmester
Sanitet - Centralvarme
Algade 58 . Aalborg . Telefon 681

Axel M. Jensen Cykelhandler

KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251

Leverandør til De katolske institutioner

Elmer Vernersen

1. Kl.s Kød og Paalæg

KASTETVEJ 51

Telefon 5660

Leverandør til Kamillian Klinikken

A. Hoffmann Urmager og Optiker

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779

Briller efter Lægecept
Reparationer udl. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingeri

Ferd. Færch & Co.

Tomrermester

Strandvejen . Telefon 301

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørfirr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 & 4983

Aalborg

Køb Hjemmets Udstyr
hos

Thuen, Gravensgade 2

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONGADE 14

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import

Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. i St. Josef Søstrenes Hospital
og Kamillianerkliniken i Aalborg

Oskar Nielsen

1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg

Kastetvej 61 . Telefon 6282

Leverandør til de kat. Institutioner

P. Krebs Elektroinstallatør

Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udfører Arb. v. Kamillianerkliniken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messebog del andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Nov.—Dec.

28. S. 1. Søndag i Advent (2-1) uden (violet) Gloria; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (521).
29. M. Vigilie til St. Andreas (762); (violet) 2. Bøn: Feria (— foregaaende Søndag) (2), 3. Bøn: St. Saturninus (763); alm. Præf. (525).
30. Ti. St. Andreas, Apostel (766-81), (rød) 2. Bøn: Feria (2); Præf. (524)
1. O. † Feria; foregaaende Søndags (violet) Messe (2-1) uden Alleluja-Vers efter Graduale og uden Credo; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
2. T. † St. Bibiana (770); 2. Bøn: Feria (2), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]); alm. Præf. (525).
3. F. St. Frans Xaver, Værnehelgen (hvid) for alle Missionslande (770—82); 2. Bøn: Feria (2); alm. Præf. (525).
4. L. St. Petrus Chrysologus (771); (hvid) 2. Bøn: St. Frans Vavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: St. Barbara ([56]); alm. Præf. (525).
5. S. 2. SØNDAG I ADVENT. (violet)

Kirkekoncert i Roskilde

Søndag den 5. December kl. 15.30 afholdes den årlige Velgørenheds Koncert i Sct. Laurentii Kirke til Fordel for fattige Børns Jul. De medvirkende er: Kirkekoret, Kerckhoffskoret, Operasangerinde Ellen Margrethe Edlers, Cellisten Svend Schmith, Organist A. Kerchoffs.

Billetter a 1 Kr. faas Sct. Maria Hospital og Katolsk Præstegaard.

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67 København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thonisen, Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050

Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret. Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Melrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Ingen Ordre er for lille til at blive udført omhyggelig!

Malermester W. Plichta

Jyllingevej 177, Vanløse
Telefon Rødovre 1848

Udført Arbejde ved katolske Institutioner

Violin- og Klaverundervisning

saavel i Roskilde som København

Sonja Schat Kielberg

Båløwvej 5 D 2. sal tv.

Telefon Eva 1075 y

Farve- & Materialhandelen

M. Renne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Sct. Elisabeths Hospital, Sct. Annæ Kirke, Skole og Hjem

VI-TO
og en
Skurebørste
gør
Underværker.

3/8 KÅALUNDS SÅBEFABRIKER · KOLDING

KONTANT JØRGENSEN

ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)

Nakskov

Chr. Steffensen

Herrekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Juleindsamling

Med Vikariatets Tilladelse agter underlegnede, ligesom de foregaaende Aar, i Anledning af Julen at foranstalte en Indsamling til Fordel for trængende Trosfæller i Sct. Ansgars, Sct. Antoni og Sakramentsogn.

Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv hertil. De, som ønsker at komme i Betragtning, maa inden 14. December personligt henvende sig hos en af undertegnede.

Pastor Geertz-Hansen,
Bredgade 64, 2.

Pastor Cay Benzon,
Nørrebrogade 27, 3.

Pastor Knud Ballin,
Frederikssundsvej 225.

Frk. Angela Osterhammel,
Valby Langgade 117 B, 1.

DØDSFALD

R. I. P.

Vor kære gode Lillemor

Theodora Scheftner

er død den 3. Oktober 1954 paa Sct. Annæ Hjem.

Zita og Bernhard Scheftner.

Bed for hendes Sjæl.

R. I. P.

Min kære Far

Heinrich Paulmann

sov hen den 17. November 1954.

Paa Familiens og egne Vegne
Hjerdig Jensen.

Bed for hans Sjæl.

Kolding

Slagteriudsalget

Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952

1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød
Konserves
Leverandør til Sct. Hedvig Kålnik

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Se med Brilller fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>	
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1018 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>	
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jøppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa</p>		<p>Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>	
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramshered 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør f. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p>Riedels Blomster TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>	
<p>Aakirkeby</p>		<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>	
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK CHOKOLADE - KAFFE hos Georg Petersen</p>		<p>JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	
<p>Nykøbing F.</p>			
<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>	
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Fliskebreen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gedsørvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Oaemester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>	

Atter en polsk Biskop domfældt

Hjælpebiskoppen af Gnesen Anton Baraniak, er — efter hvad der meddeles i exil-polske Kredse i London — ved en Domshandling i al Stilhed blevet idømt 20 Aars Fængsel. Biskop Baraniaks Helbredstilstand betegnes som meget kritisk efter de alvorlige Mis-handlinger, som han siges at have været Genstand for. Han befinder sig derfor i Øjeblikket paa et Hospital i Kobierzyn i Nærheden af Krakow.

Biskop Baraniak blev arresteret i Oktober 1953, omtrent samtidig med Kardinal Wyzinski. Anklagen mod ham lød bl. a. paa »Spionage til Skade for Folkedemokratiet«. Iøvrigt anklages han for at have formidlet de polske Biskopers Memorandum af Maj 1953, i hvilket den polske Regering var Genstand for skarpe Angreb, til Udlandet. Den nu 50-aarige Biskop ledsagede Kardinal Wyzinski paa dennes sidste ad-limina-Besøg i Rom. Han var paa dette Tidspunkt Sekretær for den polske Primas, en Stilling, som han iøvrigt ogsaa beklædte under Kardinal Wyzinskis Forgænger, Kardinal Hlond (KNA).

Det store Skisma

(fortsat fra Side 568)

det store skisma tabt disse privilegier. For de ortodoxe er der ikke nogen egentlig højeste leder i kirken. Kirken er en enhed, ikke ved de ydre rammer, men ved det indre liv, der ruller i dens årer, ved Christus, som er kirkens hoved, og ved Helligånden, der er den levende kraft i kirken, dens sjæl, dens lys og liv. En mængde lokalkirker er således forsamlede ved troen i kærlighed og bøn. Men også her er vejen frem, en venden tilbage til de store græske fædres udsagn om det romerske primat som den klippe kirken hviler på, og som er dens enhedsbånd; man kan henvise til vidnesbyrd af grækerne: Irenæus, Athanasios Johannes Chrysostomos og mange flere. Kirken er ikke blot et juridisk samfund; det er den, fordi den lever blandt mennesker og består af mennesker, men kirken er også et åndeligt fællesskab. Holder man disse ting sammen, skulle der være mulighed for at nå frem til en forståelse af modpartens stilling, og af at de to stilleder ikke er uforenelige.

Vi ser altså, at der ikke er nogen afgrund, der skiller de ortodoxes opfattelse, men mest fordi teologien i århundreder har udviklet sig i to lukkede rum uden forbindelse. Der skulle være nok af punkter, hvor det var muligt at finde frem til opfattelser, som er rige nok til at omslutte de virkelige fundamentale stillinger indenfor begge grupper af kristne.

Dalland, Højbo og Höltzer.

URBI ET ORBI

Rom forbereder Maria-Aarets Afslutning

Den Hellige Fader til S. Maria Maggiore

Centralkomiteen for Maria-Aaret forbereder i Øjeblikket Programmet for Højtidelighederne i Anledning af Maria-Aarets Afslutning, der finder Sted paa Festen for Mariæ uplettede Undfangelse. Den liberianske Basilika S. Maria Maggiore paa Monte Esquillino, der er Roms største Mariakirke og som i Løbet af Maria-Aaret har været Maalet for Millioner af Pilgrimme fra hele Verden, vil blive Centrum for Festlighederne, der slutter paa selve 8. December. Det ventes, at den Hellige Fader vil overvære Slutningshøjtidelighederne i S. Maria Maggiore.

Aftenen før Festen for Mariæ uplettede Undfangelse finder den officielle Introduktion til Beatifikationen af Pave Pius IX, der i 1854 proklamerede Dogmet om Immaculata, Sted i St. Peter. Informativprocessen indledtes i 1904 paa Foranledning af Pave Pius X og afsluttedes i Aar (KNA).

Pilgrimssang forstyrrer Arbejde paa ungarsk Raadhus

De kommunistiske Myndigheder søger ved planmæssige Chikanerier at boykotte det ungarske Valfartssted Maria Gyued. Det er bl. a. blevet Pilgrimmene forbudt at syngende under Processionerne med den Motivering, at Salmesangen forstyrrer Arbejdet paa Byens Raadhus. Under Søndagsgudstjenesten afholder de kommunistiske Ungdomsorganisationer Møder foran Kirken med regelmæssige Fanfarer og Blæsere. Kirkedørene skal staa aabne under disse Blæserkoncerter »af Sikkerhedsgrunde«. Omnibustrafiken mellem Banegaarden og Valfartsstedet er blevet indstillet om Søndagen og der maa ikke længere holdes eller transmitteres Prædikener under aaben Himmel. Ikke desto mindre strømmer Tusindvis af Troende fra alle Egne af Ungarn Søndag efter Søndag til Maria Gyued (KNA).

Ny katolsk Kirke i Helsinki

Den første ny-katolske Kirke i Helsingfors i Løbet af næsten hundrede Aar er nu færdig og vil blive indviet 6. December. Den skal tjene som Sognekirke for den katolske Menighed i Helsingfors-Forstaden Tölö (KNA).

Beviser ønskes

»Osservatore Romano« om Situationen omkring Jugoslavien-Vatikanet

Det er stik imod Sandheden og fuldkommen ensidigt at ville gøre den katolske Kirke og den Hellige Stol ansvarlig for, at Forholdet mellem Jugoslavien og den katolske Kirke ikke er i Orden, erklærer »Osservatore Romano« i Anledning af en Udtalelse, som Præsidenten for Centralkommissionen for religiøse Anliggender i Jugoslavien har fremsat, og hvori han udtalte, at den katolske Kirke af politiske Grunde ikke vilde bringe sine Relationer til den jugoslaviske Stat i Orden.

De jugoslaviske Myndigheder kræver — erklærer »Osservatore« — af Kirken, at den skal billige en Lovgivning og en Retspraksis, der er i Modstrid med alle Kirkens Principper og juridiske Begreber. Den Hellige Stol vil aldeles ikke afstaa fra Forhandlinger for at opnaa en »Modus vivendi« med den jugoslaviske Republik, naar blot de ansvarlige Personligheder i Jugoslavien ved haandgribelige Kendsgerninger beviser, at de vil respektere Kirkens principielle Rettigheder. Dette Bevis har man imidlertid desværre endnu ikke kunnet opnaa (KNA).

Den ny Ærkebiskop-Coadjutor i Zagreb holdes under skarp Opsigt

Den nyudnævnte Hjælpe-Ærkebiskop i Zagreb, Dr. Franjo Scheper, som Rom for nylig har givet den arresterede Kardinal Stepinac til Assistance, holdes under skarp Opsigt af det kommunistiske Polit i Jugoslavien. Dr. Scheper har efter sin Ud nævnelse endnu ikke kunnet vise sig for Indbyggerne i Zagreb, han har ikke kunnet celebrere en offentlig Messe og det har hidindtil ligeledes ikke været ham muligt at aflægge Besøg hos sin Chef, Ærkebiskop Stepinac, som holdes i Husarrest i Krasic, 60 Kilometer fra Zagreb. Udenlandske Journalister, som har villet besøge den nyudnævnte Ærkebiskop-Coadjutor, er ved Indgangen til hans Bopæl blevet gjort opmærksom paa, at saadanne Besøg er »uønskede« (KNA).

Pavens Helbedstilstand tilfredsstillende

Den Hellige Faders Sundhedstilstand er tilfredsstillende, udtaler man paa kompetent Side i Vatikanet, foranlediget af, at der paany har været Rygter i Omløb om et Tilbagefald. Pius XII modtager daglig Prostatsekretær Mgr. Tardini samt de nærmeste Medarbejdere i Statssekretariatet. To Gange om Ugen finder regelmæssigt Audienser Sted. Hertil kommer endvidere de Sær-Audienser, som tildeles de ledende Personligheder indenfor kirkelige og politiske Kredse, som er paa Besøg i Rom (KNA).

Katolsk

5. December 1954
102. Aargang
Nr. 49

Ugeblad

IMMACULATA-
DOGMET 1854-1954

Det store Skisma
(sidste Artikel)

Om at bede

To Præstjubilæer

Løslades Kardinal
Mindszenty?

Tiden op til Jul er ikke uden Interesse for den, der gør sig Tanker om den religiøse Tilstand her i Landet. Til daglig lægger man mest Mærke til, hvilken ringe Rolle Religionen spiller paa alle Felter af det offentlige saavel som det private Liv. Udlændinge mærker det næsten straks og forundres over, hvor vidt Afkristningen er skudt frem i Danmark.

Men nu nærmer Julen sig. Og hvor meget i alt Halløjet, der end er forklarligt ud fra den kommercielle Indsats, er der mere end Markeds-Stemning i Juleforberedelserne. Den brogede Mangfoldighed af Jule-Symboler — Gran, Nisser, Lys, menneskebarnlige Engle, Julemænd, Risengrød,

GUDE-VRIMMEL?

Stjerner m. m. samt i Ny og Næ en Krybbe med et Jesusbarn — virker paa Menneskesind, hvor forunderligt det end lyder. Juleforberedelserne ter sig, som foregik de i et veritabelt Pantheon, hvor samtlige sære Guddomme dyrkes paa een Gang og med stort Rabalder. Det forunderlige er, at der trods denne totale Forvirring og Larm sker noget i Mennesker ved Julen, og at dette, der sker, føles af dem selv som noget religiøst, en Forpligtelse overfor et Syn paa Tilværelsen — men

nøjagtigt tør man vel næppe karakterisere det.

Naar dette er de givne Fakta, kan man spørge, om det er den til daglig oversete Kristendom, som her viser sig dog at stikke dybere i os efter et kristent Aartusinde, end vi ellers tør haabe. Eller om det maaske — og denne Tanke er ikke saa fjern endda — er ganske hedenske Skikke, som har overlevet det kristne Aartusinde og viser sig livskraftige endnu. Man maa jo ikke glemme, at den hedenske Religion netop er en Religion med Evne til religiøst at gribe Sindene.

Da Kristendommen kom til Hedningeland, søgte den at omforme hedensk Skik og Brug, saa kristent Indhold knyttedes til traditionelle Skikke og Symboler. Det er ingenlunde utænkeligt, at vi staar eller i hvert Fald kan komme til at staa over for en Situation, hvor dette Forhold takket være Afkristningen, er vendt om, saa kristne Fester mere og mere fyldes med et Indhold, der hører en ganske anden Tro til.

Vi har blot villet stille Spørgsmaalet. Svaret er vi ikke i Stand til at give, og det vil være svært at finde frem til. Men Sagen er af Betydning, for det er et Spørgsmaal om Kristendommens virkelige Stilling i vort Folk i Dag. Vi vil saa gerne tro, at der endnu er rige, dybe Lag af Kristendom i Folket, og at Julen trøstefuldt minder os derom. Og det er muligt. Men vil vi være nøgterne, maa vi ikke overse den anden Mulighed, at Julen virkelig er ved at blive, hvad den var før Kristendommens Komme, og at den kristne Juletanke er ved at svinde bort for andre, der ogsaa er af religiøs Karakter og kan stemme Sindene til Fest, dog ikke til Glæden over Frelserens Komme.

8. December i Aar er det hundrede Aar siden at Pave Pius IX proklamerede Dogmet om Mariæ uplettede Undfangelse. — Ovenstaaende Billede er et Udsnit af Francesco Podestis store Maleri af Begivenheden i den Uplettede Undfangelses Sal i Vatikanet.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tages

WINBLAD A/S

Alt i Manufaktur

Hjørnet af Stenosgade
VESTERBROGADE 28
Telefon Central 7123

Kedler
Stokere
Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 295 20 · ODENSE AFD. TLF. 3402

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

**EMANUEL JENSEN &
H. SCHUMACHER**

Murer- og Entreprenørforretn. A/S

Godthaabsvænget 4
København F. Telf. Central 968

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres bankforbindelse

KØDHALLE

Amagerbrogade 212 A
Telefon Amager 6390
Robert Hansen

Leverandør til de katolske Institutioner

Reserveret

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørført.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 & 4983
Aalborg

Edmund Sønchsen Glarmester

Larsbjørnstræde 14
Tlf. Byen 8009
Bygningsarbejde · Rammer · Spjelle · Glasforakr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

L. F. Nielsen

SNEDKERMESTER
LINDHOLMSVEJ 36
Telefon Damse 2043

Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej 3
København F
Tlf. Godthåb 656

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
KØBENHAVN

Andr. Krøyer's Boghandel

D. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6638

Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Den 8. December 1854 var det ganske Rom i en egen jublende Sindsstemning. Pilgrimme fra den ganske Verden var strømmet til Kirkens Hovedstad og paa denne Dag samlet i St. Peter.

Og hermed var man kommet til det Øjeblik, for hvis Skyld Tusinderne langvejsfra var stævnet mod Rom. Der faldt en mærkelig Stilhed om det uhyre Rum med Menneskemasserne. Fra Kardinalernes og Biskoppernes Række traadte fem høje Gejstlige frem for Paven og tog Ordet. I den hele Kristenheds Navn bad de den Hellige Fader højtideligt erklære, at den fromme Tro paa Marias uplettede Undfangelse, er katolsk Trossandhed.

I dette Øjeblik fuldbyrdedes en meget lang dogmatisk Udvikling. For at forstaa Dogmets Historie maa det først fastslaa, hvad denne katolske Trossandhed gaar ud paa. Den siger, at Jomfru Maria, Guds Moder var den første, som modtog Frugten af sin Søns Forløsergerning, og at hun modtog den paa Forhaand for derved at blive en værdig Bolig for Guds enbaarne Søn. Allerede fra sin Undfangelses første Øjeblik blev hun bevaret fri for enhver Arvesyndens Plet.

Vi behøver blot at tale med vore folkekirkelige Landsmænd for at erfare, hvor let denne Sandhed lader sig misforstaa. Nogle forveksler den simpelt med Jomfrufødslen. Andre forstaa, at den ikke drejer sig om Jesu Undfangelse i Marias Skød, men om Marias Undfangelse i hendes Moders Skød. Til Gengæld tror de, at Katolikkerne ved dette Dogme vil gøre ogsaa den Akt, hvorved Maria blev undfanget, til en ny Jomfrufødsel, og de spørger haanligt, om saa ikke det næste bliver, at ogsaa Marias Moder blev undfanget uden for Naturens almindelige Orden.

I Virkeligheden siger Dogmet intet om den Akt, hvorved Maria blev undfanget. Denne Undfangelse fandt Sted efter Naturens almindelige Gang. Men i det Øjeblik, da Personen Maria blev til, d.v.s. da hendes Legemes og Sjæls Forening blev Personen Maria, greb den almægtige Gud ind og fritog hende for Arvesyndens Plet, med hvilken alle andre Menneskebørn fødes. Takket være Kristi Gerning bliver ogsaa vi i Daabens Sakramente rensede for Arvesynden. Det særlige i Tilfældet Maria var det dobbelte, at det skete saa tidligt, at Arvesynden aldrig fik sat sin Plet paa hende, og at det skete forud for Kristi Forløsergerning som dennes foregribne første Frugt.

Men inden dette Dogmets Indhold stod helt klart i Katolikkers Øjne, havde utvilsomt Formuleringer været Skyld i aarhundredlange Diskussioner.

Kirkefædrene gav ingen Formuleringer af denne Trossandhed. De kommer ofte med en Sammenligning mellem Marias Renhed og Evas Hellighed forud for Syndefaldet, og herpaa har man siden bygget Fremstillingen af den uplettede Undfangelse. Hos

Efraim Syrer findes Ord som »Herre du alene og din Moder, I er skønnere end alt. Paa dig, Herre, er ingen Plet, og ingen Fejl ved din Moder«. Hvor St. Augustin laler om, at vi bedrager os selv, hvis vi ikke finder nogen Synd hos os, siger han: »med Undtagelse af Jomfru Maria, som jeg overhovedet, naar Talen er om Synd, til Herrens Ære vil lade helt ude af Betragtning«.

Disse og lignende Tanker indeholdt den siden formulerede Sandhed i udfoldet Skikkelse. I den østlige Kirke

begyndte man derfor ogsaa tidligt at højtideligholde Mindet om Marias Undfangelse. De Tanker, man forbandt med Festen, var imidlertid ikke helt klare og viste Tilbøjelighed til at give Undfangelsesakten en Særstilling, og det var Grunden til, at Festen ikke fandt Udbredelse i hele Kirken. Dens Vej gaar iøvrigt fra Orienten (ca. 8. Aarh.) over Sicilien og Syditalien (begge under byzantisk Herredømme) til Normandiet (via Normannererobringerne i Syditalien). I Normandiet blev Festen saa afholdt, at man i Midtaldren finder den omtalt som »den normanniske Fest«. Da England efter 1066 fik sin nære Forbindelse med

2. Søndag i Advent

5. December 1954

GUDS LØFTE

En turist, der rejste gennem Palæstina, havde en ejendommelig oplevelse, da han tilbragte sin første nat i ørkenen. Han hørte en uhyggelig og ubestemmelig lyd, der nåede ham båret med vinden ude fra de øde sandstrækninger. Lidt ængstelig vendte han sig til sin indfødte ledsager og spurgte, hvor den lyd stammede fra. Han fik til svar, at der ikke var grund til at tage notits af den. »Det er blot ørkenen, der klager sig«. »Hvad mener De, hvorfor skulle ørkenen klage sig?« Jo, den gør det, fordi den ikke mere er et frugtbart land. Den har mistet sine marker og grønne enge«.

Ved syndefaldet blev mennesket berøvet de kræfter, det havde behov, hvis det ville leve sit liv med Gud. Men det blev ikke frataget sit håb, for straks efter faldet gav Gud sit løfte om at ville genoprette alt, når tiden var moden dertil. Det udvalgte folk skulle nu gennem en omskiftelig udvikling føres til højdepunktet: Guds eget komme. Læser man Det gamle Testaments beretninger om Guds plan med Israel og om denne plans gradvise udfoldelse, må man gang på gang undres. Man ser tydeligt Guds styrelse bag det, der hænder. Jøderne var omringet af hedenske folk, som ikke een men flere gange faldt over dem og bød deres falske religion tilfals, fristede dem til at vende sig fra forventningen om en Messias for at samle sig alene om nuet og dets opgaver. Trods frafald og svigten voksede imidlertid deres tillid. Profeterne bekræftede den gamle tro, fornyede det gamle løfte: »Sådan taler hærskarernes herre: Endnu engang om en liden stund vil jeg ryste himmel og jord ... og jeg vil ryste alle nationer, og den, som alle nationer længes efter, skal komme.« Eller vi hører Esaias sige til dem, at de skulle fatte mod, for Gud vil selv komme og frelse dem. »Da skal de blindes øjne blive åbnet, og den døves øren skal lukkes op. Da skal den lamme springe som en hjort, og den stumme tunge skal løsnest. For kilder er brudt frem i ørkenen og strømme i vildmarken.«

Adventstiden skal ikke kun genkalde mindet om det udvalgte folks venten, men skal berede os på Kristi komme. Vi ved, at han forlængst er kommet, at han allerede har fuldendt forløsningen, men vi trænger til at forny vor bevidsthed om, hvor uførtjent og uselvfølgeligt det var, at Gud gik mennesket i møde. Vi skal igen fordybe os i den sandhed, at værket begynder hos Gud og alene hos ham.

Hvordan kan advent blive en forberedelsestid? Blandt andet ved, at man i dette nye kirkeår søger at nå lidt nærmere til den rette katolske holdning overfor hverdagens krav. I det store og hele ved vi godt, hvad der menes hermed. Vi må være udholdende i vore bønner, vi må udvikle en større ærbødighed for og tillid til sakramenterne — skriftemålet og den hellige kommunion — og vi må søge at være blandt dem, der stifter fred ved at give efter fremfor at pukke på deres egen ret eller deres fortræffelige private mening.

I hjemmene bereder man sig sammen med den øvrige familie, og der kan være en stille, fin glæde over disse uger ind under jul. I kirken bereder man sig ledet af liturgien, som på adventens søndage og på tamperdagene efter den tredje søndag taler sit sprog om forventning og vished. Der lyder intet Gloria i den hellige messe, og vi skal ikke høre det igen, før vi mindes den time, da englens selv bragte os de ord. I dag er det Messens graduale, der giver Guds svar på kirkens bøn, et svar, man kan stole på: Ingen, som længes efter mig, skal blive skuffet.

Gunnar Martin Nielsen.

Normandiet, kom Festen til de britiske Øer og her oplevede den sin middelalderlige Glansperiode. Munkene Eadmer og Osbert (12. Aarh.) udtalte, at det sømmer sig Kirsti Hellighed, at hans Moder aldrig blev besmittet af nogen Synd, men i Kraft af hans Forløsningsnaade var fuldkommen ren og hellig allerede ved sin Indtræden i Tilværelsen.

I Højmiddelalderen tog imidlertid den teologiske Diskussion om denne fromme Opfattelse rigtig fat. St. Bernhard af Clarivaux fandt en Vanskelighed i Tanken om, at Maria skulle være helliggjort før sin Tilværelses Begyndelse. De store Dominikanerteologer, Albert og Thomas fandt ogsaa Vanskeligheder ved Opfattelsen. Det var først to Franciskanere, Wilhelm af Wase og Duns Scotus, der ved Begyndelsen af det 13. Aarh., skaffede Klarhed ved en mere tilfredsstillende og skarpere Formulering af Troen paa den uplettede Undfangelse.

Diskussionen fortsatte, men den nu klare Formulering fandt stadig større Udbredelse. Konciliet i Basel 1439 forbød yderligere Angreb paa Læren om den uplettede Undfangelse. Konciliet holdtes imidlertid i den skismatiske Tid, og det var først, da Sixtus IV i

1483 officielt tillod Festen og forbød teologisk Strid om den, at Modstanden var brudt. Dominikaneren Pius V skrev selv i 1568 et nyt Festofficium, og i 1708 hævdede Klemas VIII Festen til høj liturgisk Rang.

Og saa var den hele Kristenhed vundet for Tanken. Alle saa, at den var i nøjeste og nødvendigste Forbindelse med Troen paa Maria som det menneskeordne Ords Moder.

Vi er tilbage i Peterskirken. »Veni Creator Spiritus lyder gennem det vældige Rom. Paven knæler under Sangen. Saa rejser han sig, og med høj og klar Stemme lyder det, mens de nærmeste ser hans Øjne fulde af Glædestaarer:

»... saa erklærer, bestemmer og bekræfter Vi da som en Trossætning, at den allerseligste Jomfru Maria i sin Undfangelses første Øjeblik, ved et særligt Fortrin og en særlig Naade, i Kraft af Jesu Kristi Fortjenester, blev bevaret uplettet af enhver Arvesyndens Plet.«

Og alle Roms Klokker faldt i Slag. Med dem Klokkerne overalt i den katolske Kristenhed.

*

NOTER

Niels Steensens Kollegium

Under 26. November er følgende Patres af Jesu Selskab flyttet fra Stenogade til Niels Steensens Kollegium, Sct. Kjeldsgade 1, København Ø. (Telefon RYvang 9339): PP. L. Dorn, O. T. Eriksen, G. Heggum, H. Roos og J. Wolfisberg samt Fr. B. Baecker.

Messetiderne i St. Augustins Kirke bliver fremtidig om Søndagen: Kl. 8: Messe og Kl. 9: Messe med Prædiken. Om Hverdagen: Messe Kl. 6.30 og Kl. 7.25. Tirsdag og Fredag tillige Skolemesse Kl. 8.05. — Der er Lejlighed til Skriftemaal om Lørdagen Kl. 15—17 og 19—21. Iøvrigt træffes Patrene efter Aftale.

*

Opmærksomheden henledes endnu engang paa at Meddelelsesstof (herunder Gudstjenester), som ikke er Redaktionen i Hænde senest 6. December, ikke vil kunne paaregnes at komme med i Julenummeret.

Katolsk Lømmekalender

Aarets uundværlige Ledsager for mange Katolikker — er udkommet og ventes hurtigt udsolgt.

APROPOS

Det at bede -

Hver Gang der foregaar noget ganske særligt indenfor vor Families fire Vægge — eller der skal træffes en eller anden vigtig Afgørelse, saa plejer min Kone at indlede en Art »Bønoffensiv«. Og megen af den Lykke og Velsignelse, som har fulgt os i vort Ægteskab — for ikke at sige den hele — tilskriver jeg disse Bønner. Jo længere jeg lever, desto større er min Tillid til Bønnens Magt. Min Kone er langt fra noget Hængehoved. Hun staar med begge Ben paa Jorden og i Huset, vi er »ganske almindelige Katolikker«, uden store Fagter og Tirader, men vi har alle, store og smaa, en urokkelig Tillid til Gudsmoder — og den hellige Antonius! Vore daglige (ikke alenlange — det være sagt straks) Bønner er det sikre Middel til at udtrykke Tro, Haab og Kærlighed, til at etablere en indre Modstand imod Nedslaethed og Pessimisme og til at hente Mod og Kraft i Dagliglivets Besværligheder.

Vor Herre har jo selv vist os Vej. Han opfordrede ikke blot sine Disciple til at bede, han foregik dem selv med et godt Eksempel. Gennem Bøn er der opnaaet langt større Resultater end man overhovedet gør sig Begreber om. »Bønnen« — skriver den fremragende nu afdøde Forfatter og Læge, Alexis Carrel et Steds — er en Kraft, der er ligesaa virksom som Jordens Tyngdekraft. Det er den mægtigste Form for Energi, som man overhovedet kan udstraale. Den, der gør sig til Vane at bede oprigtigt, hans Liv vil undergaa en følelig og dyb Forandring. Som Læge har jeg oplevet, hvorledes Men-

nesker har overvundet Sygdom og Tungsind ved Bøn alene efter at enhver anden Form for Terapi har svigtet. Kun gennem Bønnen kan vi etablere den fuldstændige Harmoni mellem Legeme, Aand og Sjæl, der giver os svage Mennesker en urokelig Styrke. Og i Dag er Bønnen en endnu større Nødvendighed end nogensinde tidligere i det enkelte Menneskes og i Nationernes Liv.

Vantro Mennesker plejer at betragte det at bede som noget ganske naragtigt og gammeldags. De har langt større Tiltro til, at Læger, Sagførere og Psykiaterne kan løse deres Problemer, men de bliver uvægerligt hængende i Problemer, der rækker langt ud over Videnskabens Grænser.

Hvor til oplever man maaske ikke, at Mænd og Kvinder, som i deres Dødsstund vender sig til Gud, fik mere Styrke i deres Lidelser og kom over det. Et af de mest slaaende Eksempler i saa Henseende i den nyere Tid er en Officer i den amerikanske Marine. Efter at alle de Læger, der havde undersøgt ham, havde erklæret ham for redningsløs fortabt, saa lærte han at bede, og han blev stærkere end den Kræft, der ødelagde hans Nyrer. Han overvandt den alvorlige Sygdom og var endda i Stand til at genoptage sit Arbejde i Marinen.

Og saa er der jo det gode ved det, at Bønnens Magt er til vor Disposition naar og hvor, vi ønsker det. En god Ven af mig, en kendt Hjerterkirurg, forbereder sig altid før hver Operation til sit farlige Job ved en kort Bøn: »Jeg stoler under Operationen paa mine Assisterter og paa Søstrene«, har han betroet mig, »men mest Tillid har jeg dog til Guds Hjælp«. Og jeg vil til min Død i Taknemmelighed mindes fra min egen Barndom Pateren, der om Morgenens mødte op i Eksamens-

klassen med den uaabnede Kuvvert med de skriftlige Opgaver i og Brød Ministeriets Segl med de Ord: »Saa lad os da begynde i den Herre Jesu Navn« (i Modsætning til Rektoren paa Statsgymnasiet, hvor jeg tog min Studentereksamen, der ved den samme Lejlighed indledte med Ordene: Nu begynder Forestillingen!)

En Mor med to Tvillinger blev sidste Aar ramt af Børnelammelse, og hun kan tale med om, at det var Bønnen og ikke en Vidunderkur, som gav hende Kraft og Styrke til at holde sig paa Benene og søge for sine to smaa.

Afdøde Mahatma Gandhi sagde engang: »Jeg tror paa Bønnen, fordi jeg tror paa Gud. Den er det sikreste Middel til at blive hans Nærværelse bevidst. Det er Bønnens dybe Betydning, dens Styrke og dens Belønning.«

Chefen for et af Europas Luftfartsselskaber erklærede for nylig ved en konference: »Jeg tror paa Bønnen, og jeg er taknemmelig for, at jeg lærte at bede paa min Moders Knæ!«

Og hvem kan maaske udtrykke det smukkere end netop den hellige Frans af Assisi, der selv — bedre end nogen anden — har kendt Bønnens Magt: »Herre, gør mig til et Redskab i Din Freds Tjeneste. Lad mig saa Kærlighed, hvor der hersker Had — Tilgivelse, hvor der er Fortrydelighed. Lad mig saa Tro, hvor Tviivlen nager — Lys, hvor der er Mørke. Lad mig saa Haab, hvor der hersker Fortvivelse og Glæde, hvor der er Sorg. O du, guddommelige Mester, giv mig at jeg selv bliver trøstet mindre end jeg kan trøste, mindre forstaaet end jeg kan bibringe andre Forstaaelse, elsket mindre end jeg kan elske. — Thi ved at skænke faar vi Livet, ved at tilgive, bliver vi tilgivet, og idet vi dør, bliver vi født til det evige Liv.« M.

ET KLAGERAAB OVER HOVMODIGE SYNDERE I LANDET

I. Herre, hvorfor hjælper du ikke?

1. Hvorfor er du så fjernt, Herre, og skjuler dig i nødens time?
2. Medens den gudløse hovmoder sig, pines den arme og fanges i de rækker, som den onde har utænkt.

II. Onskaben breder sig i alle retninger.

3. Thi synderen praler af sit frække begær, og den gridske spotter og ringeagter Herren.
4. Den gudløse siger i sit åndshovmod: »Han straffer ikke; der er ingen Gud«. Dette er alle hans tanker.
5. Altid er hans veje heldige. Dine domme ligger ham så fjernt. Han ser ned på alle sine fjender.
6. Han siger i sit hjerte: »Jeg skal ikke rokkes, fra slægt til slægt skal jeg være heldig.«
7. Hans mund er fuld af banden og svig og list, under hans tunge er der slid og kval.
8. Han ligger på lur ved gårdene, i løn dræber han den uskyldige, hans øjne spejler efter den fattige.
9. Han lurar i skjul som en løve i sin hule, han ligger på lur for at fange den arme. Han fanger den arme og trækker han ind i sit garn.
10. Han dukker sig, kaster sig til jorden, og staklerne falder ved hans voldsomhed.
11. Han siger i sit hjerte: »Gud har glemt det, han har bortvendt sit åsyn, han ser det aldrig.«

III. Tillidsfuld bøn om hjælp.

12. Rejs dig, Herre og Gud, løft din hånd, glem ikke den arme.
 13. Hvorfor må en gudløs spotte Gud og sige i sit hjerte: »Han straffer ikke.«
 14. Men du ser det, du agter på møje og kvide for at tage dem i dine hænder. Den arme betror sig til dig, og du er den faderløses hjælper.
 15. Knus synderens og den ondes arm; hvis du straffer hans ondskab, så bliver den udryddet.
- ### IV. Vished om at blive bønhørt.
16. Herren er konge til evig tid, hedningerne forsvandt fra hans land.
 17. Du har hørt de armes ønske, Herre, du har styrket deres hjerte, har nådigt lånt øre
 18. for at sikre faderløses og undertryktes ret, og for at det dødelige menneske ikke mere skal volde rædsel.

Den første del af 9. Davidssalme, som vi så sidste gang, er en taksigelse for sejrene over hedenske folkeslag, som havde været en fare og trusel for Guds rige i den gamle pagt. Den anden del er et klageråb over alle de ugudelige og overmodige mennesker i

landet selv, som var blevet endnu frækkere ved krigslykken i kampen mod de ydre fjender.

Det drejer sig om samvittighedsløse og rovgridske mennesker, som undertrykker de fattige og små i samfundet, bespøtter Gud, ja næsten nægter hans eksistens. De føler sig så sikre, at de i deres formastelighed ikke regner med nogen forandring i deres lykke langt ud i fremtiden. Ved synet af deres uretfærdigheder råber salmisten til Gud og beder ham om at løfte sin hånd til beskyttelse og hjælp for de forfulgte. Gud er jo konge for evig og altid, ikke blot når det gælder om at straffe hedninger, men også lastefulde jøder.

Hvad David oplevede dengang, har ikke sjældent senere gentaget sig i menneskenes historie. Når hårde krigstider var overstået, og der var blevet sagt tak til Gud for beskyttelse og

hjælp mod ydre fjender, viste det sig, at ukristelige verdensanskuelser, ugudelige partier, ja skamløs umoralitet rejste sig til kamp mod Gud og hans salvede. »Han straffer det ikke. Der er ingen Gud,« påstod de ugudelige. Denne situation fremkalder hver gang en lignende reaktion som i salmen. »Rejs dig Herre og Gud. Løft din hånd. Glem ikke staklerne.« Således trygler alle de, som vil være Gud tro og hengivne. Nøden kan være meget stor. Vi behøver bare at tænke på Kirken bag jerntæppet. Men tilliden til Guds magt og godhed og troskab er ikke mindre, siden vor Frelser jo har sagt: »Salige er I, når man håner og forfølger jer og lyver jer alt ondt på for min skyld. Glæd jer og fryd jer. Jeres løn skal være stor i himlen.« Her på jorden får Guds fjender kun et stakket spand tid til at rase i, så lægger de sig ned i deres grave og glemmes. F. K.

To Præstebilæer

Pastor E. Boekenoogen og Pastor Th. King

Paa Mariæ ubesmittede Undfangelses Fest fejrer to af Bispedømmets velskrevne Sognepræster deres 25-Aars Præstebilæum.

8. December er det 25 Aar siden at Sognepræsten for det store — snart hundredeaarige — Randers Sogn, Pastor *Engelbert G. Boekenoogen*, blev præsteviet i Rom. Pastor Boekenoogen er født i Holland, studerede Teologi i Rom ved »Athenaeum Urbanum« og kom hertil allerede et lille Aars Tid efter Præstevielsen. I den første Tid her i Landet virkede han i København, men begyndte derpaa sammen med Pastor King Gerningen paa Færøerne og udnævntes til Sognepræst for det nyoprettede Sogn i Thorshavn i 1934. Det var et Pionerarbejde par excellence, som stillede store Krav til sin Mand, ikke mindst i Aarene 1940 —45. Under Pastor Boekenoogens heldige Haand voksede Kirke og Skole frem deroppe, og et ikke uvæsentligt Apostolat udøvedes med »Sinnopskorrid«, det lille Maanedsskrift, som han startede — med Franciskanerinderne i Thorshavn som Typografer. Efter Krigen kom Pastor Boekenoogen til Sønderborg, men udnævntes i December 1949 til Sognepræst ved Jesu Hjerter Kirke i Randers. Menigheden i Randers har haft gode Aar under hans Ledelse; men sjældent Held har han formaaet at interessere Lægfolk til en frugtbar Indsats i Apostolatsgerningen — et Punkt, hvor Landets øvrige Sogne kan tage ved Lære af Randers. Ogsaa Skolesagen ligger Pastor Boekenoogen meget paa Sinde — og velsagtens varer det næppe længe inden vi ogsaa paa dette Omraade hører godt nyt fra Randers.

*

Sognepræsten for Sankt Knud Lavards kirke i Lyngby, pastor *Thomas King*, har den 8. december været præst i 25 år. Jubilaren, som fyldte 50 år i sommer, er født i Skotland og blev

ordineret i Rom 1929. Aaret efter kom han til København og virkede en kort tid som kapellan ved Sankt Ansgars kirke. Det var allerede da bestemt, at han skulle være med til at grundlægge det katolske sogn i Thorshavn på Færøerne. Sammen med pastor Boekenoogen arbejdede pastor King på de nordlige øer i fem år, hvorefter han af biskop Brems blev kaldt tilbage og indsat som rektor for Sankt Josefs Hospital. Efter krigens udbrud og Danmarks besættelse var pastor King en kort tid interneret i Vestre fængsel; det lykkedes ham at komme til Sverige og derfra til Skotland. I en fire-årig periode var han feltpræst i den britiske hær og deltog blandt andet i invasionen på D-dag. Som feltpræst gænså pastor King sit gamle sogn i Thorshavn, men ved fredsslutningen var han igen til rådighed i København og blev af biskop Suhr valgt som sognepræst for det katolske sogn i Lyngby.

Pastor King har haft den glæde at se sine sognebørns antal vokse støt fra dag til dag, og han formår i en sjælden grad at føre de mange aktive kræfter i sit sogn sammen til en enig indsats. Jubilaren er medlem af det biskoppelige råd og er defensor vinculi i den kirkelige domstol.

Ugebladets store Julenummer

(der omfatter Aargangens Nr. 50—51—52) udkommer midt i December — der kommer intet Ugeblad Søndag den 12. December — og indeholder i Aar igen foruden det vanlige Stof en Række interessante illustrerede Artikler, af hvilke bl. a. kan nævnes: Da Vor Herre var lille (Skildringer fra Bethlehem og Nazareth), Dronning Kristina af Sveriges Konversion (1654), katolsk Institutionsbesøg, H. C. Andersen og Julen i Rom, flere Fortællinger m. m.

Heftet koster i Løssalg kun 1,50 og vil ligesom tidligere Aar kunne faas ved Kirkerne.

DET STORE SKISMA

V. De orientalske kirkers gudstjenester

En gammel beretning fortæller, at fyrst Wladimir af Kiev engang sendte gesandter ud i verden for at finde en religion, der passede til det russiske folk; på deres vej kom sendebudene til Konstantinopel, hvor de overværede liturgien i Hagia Sofia. De strålende ceremonier, de hellige billeders skønhed og den vidunderlige sang henrev i den grad disse mænd, at de ikke mere vidste, om de var i himlen eller på jorden. Denne oplevelse skulle ifølge beretningen være årsagen til, at Rusland fik kristendommen fra Byzanz. Hvorom alting er, beretningen giver udtryk for den orientalske kirkes opfattelse af det hellige messeoffer — »himlen på jorden er netop det klassiske udtryk om den ortodokse liturgi og antyder, hvilken altoverskyggende rolle gudstjenesten spiller i den orientalske kirkes fromhedsliv. Gudstjenesten par excellence er naturligvis ligesom i den latinske kirke messen, som kaldes den hellige og guddommelige liturgi. Udenfor det eukaristiske offer kender der kristne i morgenland ikke andre gudstjenester end tidebønnerne, der i en noget forkortet udgave holdes i sognekirkerne. Af tidebønnerne er det særlig matutin og vesper, der benyttes på denne måde. Men lad os vende tilbage til messeofret og allerførst træde ind i en orientalsk kirke for at undersøge, hvordan den er indrettet. Gennem narteks, forhallen, kommer vi ind i selve kirkeskibet. Ved indgangsdøren bemærker vi, at vievandskarret mangler; når orientaleren betræder helligdommen, bøjer han sig og gør korsets tegn fra højre til venstre — han knæler ikke; men bøjer sig, som man gjorde det for den bysantinske kejser. Til vesterlændingens forundring findes der hverken stole eller bænke i kirken. I Østen står man for Gud; under gudstjenesten bøjer man sig ofte og gør korsets tegn, vil man rigtig ydmyge sig, knæler man og berører gulvet med sin pande — noget, der er særlig yndet i russiske kirker. For enden af kirken, hvor kommunionbænken findes i latinske kirker, ser vi en væg med tre døre, bag hvilken alteret findes; den midterste dør er en fløjddør og kaldes de hellige eller de kongelige døre, fordi Kristus, kongen derigenem i den hellige kommunion drager ud til sine troende. På væggen findes altid billeder, IKONER af Kristus, hans hellige moder og forskellige helgener, derfor kaldes væggen ikonostasis, billedvæggen; foran denne strækker sig en forhøjning, solea, på hvis sider forelæserne og kirkesangerne har deres plads under gudstjenesten. På kirkens vægge og på pulte beklædt med kostbare stoffer er der anbragt ikoner; på en vesterlænding virker de måske stive og stereotype; men med deres ædle overjordiske ansigter, der ganske er befriet for jordiske lidenskaber og lidelser, taler de dog deres eget sprog om de i himlen herliggjorte. På

en pult midt i kirken er festens ikon i regelen anbragt, så menigheden kan ære den med kys og tænde lys ved den.

Bagved ikonostasis, billedvæggen, findes alteret, der står frit — det forestiller samtidig Guds trone og Kristi grav og er derfor beklædt med to forskellige alterklæder. På alteret ligger et sammenfoldet silkeklæde, antimension med billedet af Kristi gravlæggelse. I klædet er indsyet relikvier, da det oprindeligt benyttedes i ikke-konsekrede kirker; nu må imidlertid ingen liturgi afholdes uden dette klæde, som altså svarer til alterstenen i latinske kirker; endvidere findes på alteret tabernaklet, ofte i form af en due, evangeliebogen og et håndkors, der bruges til slutningsvelsignelsen; bag alteret står et kors, en syvarmet lysestage og biskoppens trone. På den ene side af alteret står et bord, prothesis, hvor nadverelementerne tilberedes; på den anden side opbevares de genstande, der bruges til gudstjenesten.

Skal man give en fremstilling af messen i Østerland, må man først gøre opmærksom på, at der findes flere orientalske riter, riterne fra Antiochia og fra Alexandria. Da vi i denne artikelserie allerede har begrænset emnet til de bysantinske kirker, vil der i det følgende kun blive tale om den bysantinske ritus, der stammer fra Antiochia. I denne ritus er der ikke noget bestemt sprog, der er eneherkende som liturgisk sprog, man kan således høre liturgien på græsk, kirkeslavisk og arabisk, i disse tilfælde gamle sprog, men f. eks. en russer vil dog være i stand til at forstå det vigtigste af de hellige tekster; det er imidlertid ikke blot døde sprog, der benyttes, liturgien kan f. eks. høres på moderne rumænsk, ja endog på engelsk og fransk.

Endelig må det bemærkes, at den bysantinske ritus benyttes af såvel ortodokse (kristne, der ikke er i samfund med Rom) som af katolikker af orientalsk ritus (de såkaldte unerede katolikker).

For orientaleren er messen ikke blot den ublodige gentagelse af Kristi offer på Golgata; men en gentagelse af hele Guds frelsesværk, hvad man ser f. eks. af slutningsbønnen i basiliosliturgien:

O Kristus, vor Gud! Fuldbragt og fuldendt er såvidt det står i vor magt dit frelsesmysterium, thi vi har fejret mindet om din død, vi har set billedet af din opstandelse, vi er blevet fyldt med dit uendelige liv, og vi har nydt din uforgængelige salighed ...

I det hellige offer virkeliggøres de troendes fællesskab med engleskarerne, som flokkes om Guds trone — der er ingen adskillelse mellem den jordiske kirke og den himmelske kirke, grænserne for tid og rum flyder ud, en ny virkelighed opstår. Alle de litur-

giske handlinger ikonerne, røgelsen, bønnerne o.s.v. er en sakramental åbenbarelse af det guddommelige. Det østlige menneske vil i liturgien erfare det guddommelige, ja, han vil selv guddommeliggøres. Den bysantinske kristne nærmer sig derfor de hellige mysterier med en overordentlig ydmyghed og bæven, som dog på ingen måde er nogen frygt eller angst, tværtimod, da han jo selv er kaldet til at være medofrende; på grund af hele denne indstilling har man i Østen altid lagt en stor vægt på de symboler, der knytter sig til liturgien.

Selve den guddommelige liturgi symboliserer den himmelske liturgi, der er beskrevet hos St. Johannes i hans åbenbaringsbog, præsten symboliserer Kristus, diakonen en engel, de troende de salige i himlen, kirken verden og himlen på jorden, alterrummet bag ikonostasis himlen, og således kunne man blive ved. Blot et lille indblik i denne dybe og rige symbolik er en nødvendig forudsætning for at kunne forstå og værdsætte den form, hvorunder man fejrer messen i Østerland.

I den bysantinske ritus kender man tre forskellige liturgier: 1. Basiliosliturgien (tilskrives St. Basilios, ærkebiskop af Cæsarea, d. 37), den bruges f. eks. på fastesøndagene, skærtorsdag, påskelørdags morgen. 2. Chrysostomosliturgien (tilskrives St. Johs.

Crysostomos, ærkebiskop af Konstantinopel, d. 407), det er den mest brugte. 3. De forudindviiede offergavers liturgi (sml. langfredag i den lat. kirke), den bruges på hverdagene i den store faste.

I en fuldstændig liturgi findes tre hoveddele: Forberedelsen (proskomodien), katekumenernes liturgi og de troendes liturgi. Den følgende gennemgang er en beskrivelse af chrysostomoliturgien.

Hovedparten af forberedelsen proskomodien foregår bag ikonostasis ved offerbordet, der symboliserer Fødsels-grotten og Kristi skjulte liv. Med en kniv »lansen« deler præsten alterbrødet, idet han skærer den del af brødet fra, som bærer inskriptionen: Jesus Kristus er sejrherren — det er denne del, der konsekres; andre stykker skæres fra til ære for Gudsmoder, forskellige helgener, de levende og de døde, idet offergaverne symboliserer hele den hellige kirke. Under proskomodien bedes sagte nogle bønner og offergaverne, ikonostasis og hele kirken tilroges, og først nu begynder den sungne liturgi (man kender ikke stille messe) nemlig med katekumenernes liturgi. Alle olielamperne foran ikonerne og de mange kærter er nu blevet tændte og diakonen stiller sig foran billedvæggens hellige døre, hvor han med opfordringen »Lad os i fred bede til Herren!« begynder

det store litani om fred. »Om himmelsk fred og vore sjæles frelse, lad os bede til Herren; til disse og følgende påkaldelser svarer folket: »kyrie eleison — Herre forbarm dig«. — Litaniet fortsætter med bøn for hele verden — for de der i tro, fromhed og guds frygt betræder denne helligdom, for patriark, biskop, konge (hvis kirken er i samfund med Rom bedes der naturligvis for Paven.) for jordens afgrøde, for de rejsende, de syge, de bedravede og fangerne i fængslerne — på gribende vis søger kirken for at bede for alt og alle — intet bliver glemt; adskillige gange under gudstjenesten vender kortere eller længere litanier af samme art tilbage, alt imens præsten læser de foreskrevne bønner; ind imellem synger koret nogle bibelske salmer og på visse dage saligprædicationerne fra Bjergprædikenen; derefter åbnes de hellige døre så de troende skuer ind i den strålende helligdom, præsten rækker diakonen evangeliebogen, og begge går ud gennem sidedørene ned i kirken. Fra kirkeskibet bæres evangeliebogen højtideligt ind i koret og lægges på alteret indtil evangeliet skal læses. Dette kaldes den lille indgang. — Om denne skriver den russiske forfatter, Gogol i sine betragtninger over den guddommelige liturgi: »De troende betragter evangeliet, der bliver håret af kirkens ydmyge tjenere som Frelseren selv, der for første gang viser sig offentligt for at begynde sin lærervirksomhed«. Efter nogle kirkesange, der veksler med dagens fest, følger så trisagion, som vestelændingen kender fra langfredags liturgi: Hellige Gud! hellige Stærke! hellige Udødelige! forbarm dig! hvorefter prokimenon (svarer omtrent til vort graduale) synges. Efter oplæsning af Epistlen synges evangeliet af diakonen ude i kirkerummet, hvorpå bogen bringes tilbage, de hellige døre lukkes og litaniet for hele kirken synges, lidt senere følger et litani for katekumenene, om at Herren må oplyse dem, hjælpe dem og forene dem med sin kirke; på dette sted slutter katekumenernes liturgi med bortsendelsen af disse.

(Fortsættes side 585)

I korte Træk -

Maria-Aaret afsluttes 8. December om Aftenen (Kl. 17,30) med et højtideligt Te Deum i Basilikaen Santa Maria Maggiore. Pave Pius XII deltager i Afslutningshøjtidelighederne og meddeler den eukaristiske Velsignelse i Kirken. Højtidelighederne transmitteres af Radio Vaticana, de italienske Stationer samt en Række europæiske og transoceaniske Stationer (KNA).

Den Hellige Fader vendte i Lørdags tilbage til Vatikanet efter Opholdet i Castelgandolfo. Paven maa fortsat udvise Forsigtighed rent helbredsmæssigt for ikke at Sygdommen fra i For-aaret paany skal blusse op (KNA).

Rituskongregationen beskæftigede sig paa sit sidste Møde med Gennemgangen af Pave Pius IX's teologiske Skrifter. Det forlyder i romerske Kredse, at Pave Pius XII paa hundredeaarsdagen for Proklameringen af Immaculata-Dogmet vil give sin Billigelse til, at Saligkaaringen af hans store Forgænger kan blive taget op (KNA).

Paris' Ærkebiskop, Kardinal Feltin, har set sig nødsaget til at fremsætte nogle Kommentarer til den Gul-Bog, som de Arbejderpræster, der ikke har fulgt Kirkens Anordninger, nylig har udsendt. Kirken har »paa Grund af bestemte Vildfarelser« været nødt til at gribe ind i Spørgsmaalet om Arbejderpræsterne, udtalte Kardinalen, og beklager iøvrigt, at denne Gul-Bog, der baade indeholder faktiske Urigtigheder og kun har bidraget til at gøre Op-hidselsen og Forvirringen endnu større, har set Dagens Lys, ikke mindst fordi disse Præster nu ikke længere repræsenterer Arbejderverdenen indenfor Kirken (KNA).

Raffaels verdensberømte »Sixtinske Madonna«, som den russiske »Krigsbytte-Kommission« i 1945 bragte til det berømte Kunstgalleri »Ermitage« ved Leningrad, ventes i nærmeste Fremtid at ville blive bragt tilbage til sit oprindelige Hjemsted, Kunstsamlingen i Dresden (KNA).

Grundlæggeren af Kongregationen »Søstrene af det guddommelige Forsyn«, Pater Martin Moye, saligkaaredes sidste Søndag i Peterskirken (KIPA).

Efter Ønske fra Studenterne afholdes der for Tiden Forelæsninger om den katolske Religion ved det buddhistiske Universitet i Bangkok (KNA).

I Løbet af de sidste 25 Aar er der rejst ikke mindre end 130 ny katolske Kirker i Paris. 7. December indvier Kardinal Feltin endnu en Kirke i en af Paris' nord-østlige Forstæder. Kirkebygningsværket — »Chantiers du Cardinal« — startedes i trediveerne af den daværende Ærkebiskop i Paris, Kardinal Verdier (KNA).

◀ Orientalisk Gudstjeneste.

Advent

*O, Herre kom og tav ej mer,
vor Nød og Usselhed du ser;
vi flakker om i Mulm og Nat,
thi Lysets Vej har vi forladt.*

*Ja, Herre, som i Himlen bor,
kom ned og blø blandt os paa Jord,
oplad den lukte Himmeldør,
som ingen gik igennem før.*

FRANS XAVER

Sportsmanden, letatleten, privatdocenten fra Paris' gamle universitet kom sejlede over de syv have og vandrende over de tusinde mile for at bringe det glade budskab til mennesker, der længtes efter frelse, men som aldrig havde hørt om Frelseren. Den ærgærrige unge atlet og professor, Frans Xaver, havde under påvirkning af Ignatius af Loyola fået øje på et større rige end berømmelsens eller videnskabens, en større konge, en herligere erobring. Med hele sin store sjæls glødende ildhu kastede han sig over opgaven at bringe evangeliets lys til Østasiens folkevrimmel. Den frelse, brahmanerne talte om, men ikke kunne give, og buddhisterne nok lovede, men heller ikke cvnede, forkyndte og gav han i sin Herre og Kongens Kristi navn. Frans var født pioner, foregangsmand, banebryder. Hele sin ungdoms sportsånd satte han nu i sin Herres tjeneste. Med foragt for dusinmenneskets tilvante metoder skabte han sin egen missionsmetode, som forholdene nu krævede det. Østasiens kristning var i fuld gang, da han døde efter kun ti års virksomhed i Østen.

En enkelt mand eller kvinde, der sætter alle sine naturlige og overnaturlige kræfter ind på Guds riges store opgaver, vil også i vore dage være en stormagt i Kirken. Den eneste magt, der kan løse vor tids store og stadig større problemer.

pater.

Hæklede slips og nylonstrømper

er på sin vis udmærkede julegaver.

Men der er ting, som er bedre. Det er »de katolske ting«, billeder, rosenkranse, vievandskar, medailler og ikke mindst: bøger.

Gavemodtagere, som i forvejen er katolikker, vil altid blive glade for en god katolsk bog, og for de familiemedlemmer, der endnu ikke er katolikker, vil en god katolsk bog måske kunne bidrage til, at læseren tager det første skridt hen mod Kirken. Der ligger også et apostolat dér!

Giv katolske gaver!

Stafettens julenummer

udkommer midt i måneden, og det bliver på hele to sider.

Julenummeret vil blandt andet bringe et interview med en ung dansk munk, frater Stephanus, som er munk i et Cistercienserkloster i Belgien.

Ugens samtale

— Jeg har nu aldrig rigtig kunnet forstå historien om Adam og Eva og æblet. Det skulle da ikke være så slemt at hugge et sølle æble, at hele menneskeheden skulle styrtes i ulykke af den grund?

— Lad os prøve at se på det. Du har naturligvis ret i, at et æbletyveri i og for sig er en forholdsvis ringe forbrydelse. Men det var nu også noget ganske andet i dette tilfælde.

— Hvorfor dog det?

— Jo, ser du: Adam og Eva havde fået nogle ganske særlige evner af Gud, en særlig nåde, om du vil. De kunne f. eks. umiddelbart erkende Gud, og du kan læse om hvordan de talte med Ham. De var desuden fri for sygdomme; de skulle ikke dø, og de kendte ikke noget til lavere eller onde drifter.

— Sikke en paradisiske tilstand!

— Ja, netop! Alt dette havde Gud givet dem, og Han forlangte kun een eneste ting af dem til gengæld, og det var at de skulle holde fingrene fra æbletræet.

— Det var da ikke noget særlig strengt krav.

— Nej, men der lå dette bag ved kravet, at det skulle give dem lejlighed til at vise lydighed mod Gud. Da djævelen i en slanges skikkelse fristede dem til forfængelighed ved at bilde dem ind, at de kunne blive lige som Gud ved at spise af æblerne, ja, så faldt de for fristelsen.

— Det, der gjorde denne synd så stor, var altså det, at Adam og Eva lod deres forfængelighed sejre over lydigheden?

— Ja, de foretrak at gøre, hvad djævelen sagde, i stedet for at gøre, hvad Gud sagde. Og deres synd blev så meget større, fordi de sagtens kunne have undgået den. De led jo ingen mangel og havde fuldstændigt herredømmet over deres vilje.

— Straffen var hård?

— Ja, Adam og Eva mistede Guds venskab og alle de overnaturlige evner — og en del af de naturlige med. Ved dette syndefald kom ondskaben, lidelsen og døden ind i verden.

— Jamen hvad så med arvesynden?

— Det er jo netop arvesynden, jeg lige har fortalt om, nemlig at Adam og Eva for sig selv og deres efterkommere mistede disse gaver, så at vi nu fødes til verden uden dem.

— Jeg troede ellers, at arvesynden var en medfødt tilbøjelighed til at synde, en brist i den menneskelige natur, onde drifter eller sådan noget.

— Nej, nej, det er forkert. Onde drifter og tilbøjeligheden til at gøre det forkerte er *en følge af arvesynden*, en følge af at Gud trak sine særlige gaver tilbage.

— Var det nu også retfærdigt af Gud at tage disse gaver tilbage?

— Ja, Gud tog jo ikke noget fra Adam og Eva, som var naturligt for dem, noget som de havde krav på. Gud havde på forhånd fortalt dem, hvad straffen ville blive, og Gud tog kun de særlige gaver fra dem, fordi de ikke

overholdt Hans meget lette betingelser for at bevare dem.

— Jeg synes nu bare, at det er urimeligt, at Gud lader Adams og Evas synd gå ud over alle os andre.

— Det er måske heller ikke så lige til at forstå. Men måske kan det lette forståelsen lidt, hvis vi sammenligner hele menneskeheden med et stort træ, hvor Adam og Eva er roden. Hvis roden er usund, er hele træet usundt.

— Gud har altså betragtet Adam og Eva som repræsentanter for alle mennesker?

— Ja, netop. Sådan kan man også udtrykke det.

Huskesejlen

Horsens: ons. d. 8. dec. kl. 20. Møde.

Program: se opslag i porten.

Lynby K.U.K.: lø. d. 4. dec. kl. 20. Møde i lokalet.

K.U.K., Stenosgade: lø. d. 4. dec. kl. 20.

Studiekredsmøde under ledelse af pater Poppe, S. J. Emne: Moderne sekter. Indleder: Else Sobota om bapismen.

Lø. d. 11. dec. Studiekreds.

Åbent hus hver aften. Medlemmer fra andre klubber er også velkomne.

D.U.K.'s vinterskole: sø. d. 12. dec. kl. 8. Emne: Trosoliv.

Vinterskolens foredrag: kan købes hos Erling Tiedemann, Vennemindevej 51, Kbhvn. Ø. Giro 94027. Pris 12 kr. for samtlige 12 foredrag.

Første Fredag: fredag d. 3. dec.

Første Lørdag: lørdag d. 4. dec.

Mariæ Uplettede Undfangelse: ons. d. 8. dec. Maria-året slutter.

JULEKORT

Vi minder Dem om at vor forretning har et stort udvalg i religiøse julekort, krybber, billeder med julemotiver samt alle papirvarer.

Aflæg et besøg i Bredgade 65 og 67.

Academicum Catholicum:

Søndag den 5. december kl. 9: Messe i kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter messen serveres kaffe og the til medbragt morgenmad. Samme dag fra kl. 8—20 finder Katolske Menighedsplejers Julemarked sted i Stenosgade 4. Dette bør A.C.erne også vise interesse på grund af fællesskabet om Klithborg.

Torsdag 9. december kl. 16: Gymnaststgruppen samles på »Hoffmanns Minde«. Sidste gang før jul torsdag 16. kl. 16.

Lørdag den 11. december kl. 20: Adventsaften. Se hosstående annonce! Kvindelige og mandlige sangere bedes melde sig til pastor Leif Kayser, PA 4852, bedst kl. 9—10, der vil indstudere et kor — med kun få prøver — til denne lejlighed.

Tirsdag 14. december kl. 20: Den økonomisk-sociale gruppe samles hos cand. polit. Børge Mannow, Monrads Allé 15.

St. Ansgars Kirke

8. december: Mariæ uplettede undfangelse. Stille messe: 7, 8, 10. Levitmesse: 20.

Søndag 12. december kl. 19.30: Adventfest på skolen, Østerbrogade 7 D. Andagt i kapellet, adventsspil ved børn, fælles kaffebord. Billet à 2 kr. fås i kirkens kontor, St. Ansgars boghandel eller ved telefonisk bestilling på skolen: TRia 825.

Sakramentskirken

8. December St. M. 6¼ og 7½, Levitmessen 19½.

Jesu Hjerter Kirke

8. December Kl. 20 Festmesse.

Adventsaften ved Academicum Catholicum og Katolsk Aftenskole

Lørdag den 11. december kl. 20 i sygeplejeskolens lokaler, Griffenfeldtsgade 44. Adventstale af pastor Gunnar Martin Nielsen. Korsang under ledelse af pastor Leif Kayser. Oplæsning og sang. Afslutning i kirken. Salmebog og lys i stage bedes medbragt. Pris 2,00 kr. inklusive kaffebord. Tilmelding senest fredag den 10. december på TRia 3828 (Jørgen Barfred) samt FAsan 2718.

Kgl. Operasanger Niels Brincker

synger ved Julekoncerten i St. Thereses Kirke i Hellerup Fredag 10. December Kl. 20. Billetter à 3 og 5 Kr. faas hos Assumptionssøstrene.

St. Dominikus' 3. Orden

Tirsdag 14. December Kl. 20 Møde i Præstegaarden St. Josefs Hospital.

Konfirmation og Jubilæum i Nyborg

Søndag den 7. november var der konfirmation i Nyborg. Den blev forberedt af et triduum prædikedet af pastor Kjeld Geertz-Hansen, som talte desuden for søstre og prædikede i en børnemesse. Det var ypperlige prædikensforedrag. Takket være annoncering i bladene var der en del ikke-katolikker — flere end katolikker — med til disse aftener.

Konfirmationssøndagen var kirken fuldsat. Den var smukt pyntet; og dannebrog samt paveflag smeldede fra nye flagstænger foran portalen. Biskoppen, der jo selv er fra Nyborg, havde om morgenen været på kirkegården. I sin prædiken talte han om, hvordan de mange gravsten over mennesker, han havde kendt her, talte til ham om livets korthed og alvor.

I fjor var det 25 år siden kirken blev bygget. Det blev fejret nu på konfirmationssøndagen. Der var om aftenen en menighedsfest. Her fortalte biskoppen på sin lune fine måde om de amerikanske katolikker, som han sætter højt. Menigheden er begyndt en indsamlings til et orgel til kirken. Det er vel det eneste, der endnu mangler i den smukke Stella Maris kirke.

Stella Maris reknavalescenthjem har været lukket siden foråret på grund af en stor ombygning og modernisering. Der er sat en hel ny etage på huset og der indrettes mange eneværelser med rindende vand; der anlægges oliefyv og elektrisk komfur m. m. Desværre vil det endnu tage måneder, før hjemmet atter kan åbne. Mange syge og ferierende savner det hårdt.

Vi har ikke som andre jubilerende kirker og menigheder udgivet noget festskrift. Men det har Fyns Tidende sørget for. I søndagsnummeret 24. september bragte Fyns Tidende en halv bagside fuld af gode fotografier fra kirken og hele virksomheden og et stort interview med sognepræsten.

Det store Skisma

(fortsat fra side 583)

De troendes liturgi tager sin begyndelse med to litanier — »Alle vi troende lad os atter og atter i fred bede til Herren —.« Så åbnes de hellige døre påny og alter, kirke og folk tilrøges, mens koret begynder cherubicon, cherubernes lovsang:

Vi, som nu på mystisk vis forestiller cheruber og synger den trefoldelige lovsang for den levendegørende Treenighed, lad os i denne stund aflægge al verdslig bekymring for at modtage allets konge, der usynligt ledsages af englernes hærskarer.»

Herefter bæres de hellige offergaver ud i kirken af præst og diakon, flankeret af brændende lys og hyllede i tunge røgelseskyer. — Inden nadverelementerne bæres ind på alteret, ihukommer præsten alle, der skal bedes for og hele det kristne folk. Denne procession, den store indgang forestiller vor Herres indtog i Jerusalem og frivillige hengivelse til døden på korset. De hellige døre lukkes atter og forhængt bag disse drages for som hentydning til vor Frelses uransagelige mysterium. Efter litaniet for offergaverne udveksles fredskysset, og trosbekendelsen synges.

Svarende til kanon i den lat. messe følger nu anaphora, under hvilken brødet og vinen forvandles til Jesu legeme og blod, — ifølge ortodoks opfattelse ikke specielt ved indstiftelsesordene; men under anaphora som et hele og særlig under epiklesen, påkaldelsen af Helligånden. Anaphora begynder med en dialog svarende til præfationens i vor messe, hvorpå koret synger den eukaristiske lovsang der munder ud i sanctus. Umiddelbart derefter synger præsten indstiftelsesordene højt og lydeligt, menigheden svarer med et gjaldende amen, hvorpå præsten synger:

»Vi ofrer dig alt hvad dig tilhører af det som dit er, i alt for alt.«

Imens bevæger diakonen en vifte med billedet af en cherub over de hellige gaver for at holde insekter borte, og som et sindbillede på cheruberne, der flyver tilbedende rundt om Gud.

(sluttes paa Bagsiden)

Horsens	Filtensborg's Eftf. C. Broe Rasmussen Telefon 1068 . Graven 16 Specialitet: URE og BRILLER Leverandør til Sct. Josefs Hospital	Linolium - Tapet - Maling Holmboe NØRREGADE 1 . TELEFON 2040
Edvard Petersen Kul — Koks HAVNEN 3 . TELEFON 72 Leverandør til de katolske Institutioner	Lad Deres Fodtøj repareres i FIX v/ R. MADSEN Nørregade 28 Lev. til de kat. Institutioner	Harald Bruun KOLONIAL OG DELIKATESSE Frederiksgade 74 . Telefon 2027 Leverandør til Sct. Josefs Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 818 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatører for Sct. Joseph Søstrene	S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til Sct. Josefs Hospital	N. C. Madsen Bageri & Konditor 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

December.

5. S. 2. SØNDAG I ADVENT (5— violet) 2); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: St. Sabbas ([53]); Præf. (521).
- (hvid) St. Nicolaus (772); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (6); alm. Præf. (525).
7. Ti. St. Ambrosius (775); 2. Bøn (hvid) St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: Vigilien (775); alm. Præf. (525); sidste Ev.: Vigiliens (1070).
8. O. JOMFRU MARIÆ UPLETTE- (hvid) DE UNDFANGELSE (776—83); 2. Bøn: Feria (6); Præf. (522).
9. T. † 2. Dag i den uplettede Und- (hvid) fangelses Oktav (777—83); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Ferie (6); Præf. (522).
10. F. Oktav af St. Frans Xaver (770 (hvid) —82); 2. Bøn: Den uplettede Undfangelses Oktav (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: St. Melchiades ([5]); Præf. (522).
11. L. † St. Damasus I (781); 2. Bøn: (hvid) Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (524); Apostlenes Præf. (524).
12. S. 3. SØNDAG I ADVENT (9— (violet) 3); 2. Bøn: Oktaven (777); eller Præf. (521).
13. M. St. Lucia (781); 2. Bøn: Ok- (rød) taven (777), 3. Bøn: Feria (10); Præf. (522).
14. Ti. 7. Dag i Oktaven (777—83); (hvid) 2. Bøn: Feria (10), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn: For Biskoppen; Præf. (522).
15. O. Tamperdag (13); 2. Bøn: Ok- (violet) taven (777); alm. Præf. (525)

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Hølrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

- — Eller:
- (hvid) Oktav af Jomfru Mariæ uplet-
tede Undfangelse (777—83);
2. Bøn: Tamperdagen (13);
Præf. (522).
16. T. † St. Eusebius (782); 2. Bøn: (rød) Feria (10), 3. Bøn: Gudsmo-
der ([83]); alm. Præf. (525).
17. F. Tamperdag (15); 2. Bøn: (violet) Gudsmoder ([83]), 3. Bøn:
For Kirken eller for Paven
([123, 122]); alm. Præf.
(525).
18. L. Tamperdag (17); 2. og 3. (violet) Bøn som i Gaar; alm. Præf.
(525).
19. S. 4. SØNDAG I ADVENT. (violet)
- * I Anledning af Aarsdagen for Hs. Exc. Biskoppens Udnævnelse læses i Dag en særlig Bøn for Biskoppen; dens Ordlyd er den samme som for Paven ([122]—129) med følgende Ændring ... din Tjener Theodor, hvem du har sat til som Hyrde at forestaa Bispedømmet København ...

Baronesse Rosenkrantz Charisius' f. Oxholms Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1955.

Ansøgninger, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig. Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 3. Januar. Andragender, som er indsendt efter dette Tidsrum, kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31, København K.

Ansgarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 3. Januar til Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31, København K.

HUSHJÆLP - BRØNSHØJ

ung eller ældre søges straks eller senere. Dytig til husgerning og børnevenlig. 2 mindre børn, husmor, selverhverv i hjemmet. Moderne 4 vær. lejlighed. Ingen storvask. Madlavning ikke nødvendig. Arbejdstid: 8—5 eller efter aftale. Bo hjemme eller vi skaffer værelse i nærheden. God løn efter kvalifikationer. Billet mrk. nr. 1864. til Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenosgade 7, København V.

Katolsk Aftenskole

Mandag 7. december kl. 20: Pater Raulin i Sakramentskirken: Den helligørende nåde. Retfærdiggørelsen. Fortjeneste. (Lidt om Helligåndens syv gaver). Næste gang: 11. januar.

OFFICIELT

Helge Jakobsens Legat

I Løbet af Marts Maaned vil Udledning af Helge Jakobsens Legat finde Sted.

Dette Legat kan søges som Bidrag til Bygning eller Restaurering af katolske Kirker — fortrinsvis Sognekirker — under Forudsætning af, at der ved Bygning af Kirken alene medvirker danskfødt Arkitekt, og at den paa-gældende Menighed selv viser Offervilje. Eventuelt vil der endvidere kunne uddeles mindre Beløb til Hjælp til Dækning af Udgifter ved Religionsundervisning for katolske Børn.

Eventuelle Ansøgninger indsendes inden 31. Januar 1955 til Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31 A, København K., og skal i specificeret Form indeholde alle de nødvendige Oplysninger.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 75 38 og Byen 75 86

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

8 2718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrehogsgade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kasserekontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lùders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

<p style="text-align: center;">Aarhus</p>	<p>STRØGETS KØD vis a vis katolsk Kirke vi fører kun det bedste TELEFON 24387 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>I. P. Sørensen KOLONIAL . VIN . DELIKATESSER Telefon 2085 HANS BROGESGADE 15 Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Schweigler Bageri & Conditori v/ Palle Selmingler Odensgade 25, Telefon 1461 - 1961 1. Klasses Brød Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres Indkøb hos J. Hass FRUGT - GRØNT - BLOMSTER THORVALDSENSGADE 17 Telefon 5716 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p style="text-align: center;"><i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)</p>
<p>AKTIESELSKABET KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN . AARHUS Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 2 47 77 Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 2 40 88</p>		<p style="text-align: center;"> Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)</p>
<p>Lad Deres Fodtøj reparere hos Anders Jensen Bølowgade 60 Leverandør til Sct Josefs Hospital</p>	<p>V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p>Katolske Begravelser - Ring til 22866 H. J. Madsens Begravelsesforretning Jægergaardsgade 17-19 - Aarhus</p>
<p>JUHLS Farvehandel FR. ALLE 99 TELEF. 4012 Malervarer - Tapet - Linoleum Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Fajance-Varehuset A/S Ryegade 23 . Telefon 21924 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Tlf. 1347 og 11831</p>

Næstved

<p>BLOMSTER - DEKORATIONER - KRANSE R. SØRENSEN Østergade 7 Telf. 130 Leveres over hele landet</p>	<p>Kolonial, Kaffe, Delikatesser Cigarer og Tobakker Svend Nielsen Præstøvej 50 . Telefon 935 Leverandør til de katolske institutioner</p>	<p>C. Gervin Viktualiehandler 1. Kl.s Flæsk - Paalæg - Smørrebrød Torvestræde 9 Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital</p>
<p>Wilh. Krüger aut. Elektro-Installatør Kildemarksvej 36 . Telefon 2117 Lys - Kraft - Varme</p>	<p>Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Telf. 543 Lev. til de kat. Institutioner</p>	<p>K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Telefon 2525 (2 Ledninger)</p>
<p>Tapeter og Malervarer Claudi Hanaens Eftf. Jernbanegade 3 . Tlf. 60 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>A. & P. G. Vintersborg Snedker & Tømrermester Tagensvej 2 Telf. 1628 & 818 Leverandør til de kat. Institutioner</p>	<p>N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital</p>
<p>Ewald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed</p>	<p>Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ll. Næstved Andelsmejeri Telefon 569 og 770 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed</p>	<p>Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 1420</p>	<p>V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 663</p>

Europa i Fare

»Jeg er ingen Ynder af Militarismen, men en Ven af Freden og Tilhænger af Kristendommen«, erklærede den tyske Forbundskansler Adenauer i sidste Uge ved et stort Møde med katolske og evangeliske Præster i München. Dersom Tyskland ikke finder sammen med Vesteuropa, da er det fortabt. En frygtelig Magt er opstaaet og den søger at underminere Tyskland og beherske Europa. Idag kommer det i første Række an paa om det kan lykkes at afværge den Kollektivism og Materialisme, som Kommunismen præsenterer. Det gælder først og fremmest om at føre den aandelige Kamp, thi Kommunismen er en aandelig Magtfaktor. Den Fare truer — udtalte Dr. Adenauer — at Europa vil gaa tabt for Kristendommen, og dermed vil der op-

URBI ET ORBI

rinde en frygtelig Tid for hele Verden. Begge Konfessioner og alle de vesteuropæiske Lande maa derfor staa sammen og mobilisere alle Modstandskræfter (KNA).

Løslades Kardinal Mindszenty?

Efter hvad det amerikanske katolske Nyhedsbureau NCWC erfarer fra sædvanlig velunderrettet Side, føres der i Øjeblikket Forhandlinger med den ungarske Regering om Løsladelsen af den ungarske Primas, Kardinal Mindszenty, som i Februar 1949 af Kommunisterne blev dømt til livs-

rigt Fængsel. Kommunisterne hævdes at have gjort Løsladelsen afhængig af om Kardinalen personlig udsender en Benaadningsansøgning og samtidig frivilligt giver Afkald paa Posten som Ungarns Primas.

Der berettes i denne Sammenhæng at Kardinalen har afvist disse Betingelser og fremfor alt vægrer sig ved at bede om Naade. Ifølge Rygter — fortsætter NCWC — eksisterer der den Mulighed, at Kardinal Mindszenty af Helbredshensyn er forhindret i paany at overtage Embedet som Ungarns Primas.

Som Kompromisforslag skal den ungarske Bispekonference have erklæret sig rede til at indgive en saadan Benaadningsansøgning for Kardinalen. Regeringen har imidlertid endnu ikke taget Stilling til dette Forslag (KNA)

Det store Skisma

(sluttet fra side 585)

Atter følger ihukommelse af de, der skal bedes for og for alle de, som enhver har i sine tanker, kort efter anaphoras slutning følger kommunionlitaniet, om at Gud må modtage det hellige offer, — at den ganske dag må være fuldkommen, hellig, fredelig og uden synd — »Om fredens engel vor tro vejleder og værn og vore sjæles og legemers beskytter; om det, der er godt og gavnligt for vore sjæle og om fred for hele verden. Svaret lyder fra folket: »tilstå os det o Herre.« Herefter synges Fadervor af hele menigheden, og diakonen henvender sig til folket: »Bøj eders hoveder for Herren!« og alle bøjer sig dybt i bøn, imidlertid opløfter præsten det hellige brød og siger: »det hellige for de hellige,« bag billedvæggen lukkede døre foregår nu gejstlighedens kommunion, hvorefter de hellige døres åbnes — nu er forbindelsen mellem himmel og jord fuldstændig, den opstandne Frelser drager nu ud for at mætte sine troende. Diakonen tilråber folket: »nærm eder med gudsfrygt, tro og kærlighed«, endelig bedes kommunionbønnerne:

»Herre jeg tror og jeg bekender, at du i sandhed er Kristus, den levende Guds søn, som er kommet til verden for at frelse synderne, hvorfra jeg er den største. Jeg tror også, at dette er dit alrene legeme og dit dyrebare blod ... Guds søn giv mig i denne stund del i din mystiske nadver; thi jeg vil ikke røbe dit mysterium for dine fjender og jeg vil ikke give dig et kys som Judas, men som røveren bekender jeg, Herre ihukom mig i dit rige!« Kommunionen modtager man stående under begge skikkelser, idet brødet nedlægges i kalken og rækkes på en ske, efter kommunionen synges:

»vi har set det sande lys, vi har modtaget den Helligånd, vi har

fundet den sande tro, idet vi har tilbedt den udelelige Treenighed, thi det er den, der har frelst os.«

Et takkelitani følger, der sker bortsendelse og præsten læser en sidste bøn foran de hellige døre:

»Herre, du som velsigner dem, der lovpriser dig og helliger dem, som sætter deres lid til dig — frels dit folk og velsign din arvelod, bevar din kirkes fylde og helliggør dem, som elsker dit huses skønhed ... — endnu en gang nævnes alt, hvad der skal bedes for —

thi al god gave og al fuldkommen gave kommer fra oven og stiger ned fra dig Lysets Fader, og det er til dig vi opsender lov, tak og tilbedelse Fader, Søn, Helligånd — Velsignelsen meddeles med følgende ord:

»måtte Kristus vor sande Gud ved sin hellige moders forbøn (en række helgerner nævnes) forbarme sig over os og frelse os, thi han er den gode Gud og menneskenes ven.«

— Ved slutningsordene velsigner præsten menigheden med håndkorset, hvorpå folket defilerer forbi præsten og kysser korset og modtager et stykke brød, der er blevet velsignet (ikke konsekreret) under messen, dette brød antidoren skal minde om fællesskabet de kristne imellem og er en rest af den oldkirkelige agape. Præsten træder ind i alterrummet og lukker de hellige døre; det store drama er til ende. —

Østerlændingen kender og elsker sin kirkes liturgi, der er folkelig i ordets bedste forstand, — han forstår sproget, så han har udbytte af de hellige tekster, og de mange litanier såvel som diakonens tilråb og opfordringer kan ikke undgå at drage ham med som aktiv deltager. — Orientaleren drømmer da heller ikke om at foretage sig andre andagtsøvelser under messen. Det er ham ganske naturligt i fællesskab med sine medkristne at deltage i selve liturgien, der fuldt ud tilfredsstillende ham.

Alle Kneb gælder nu!

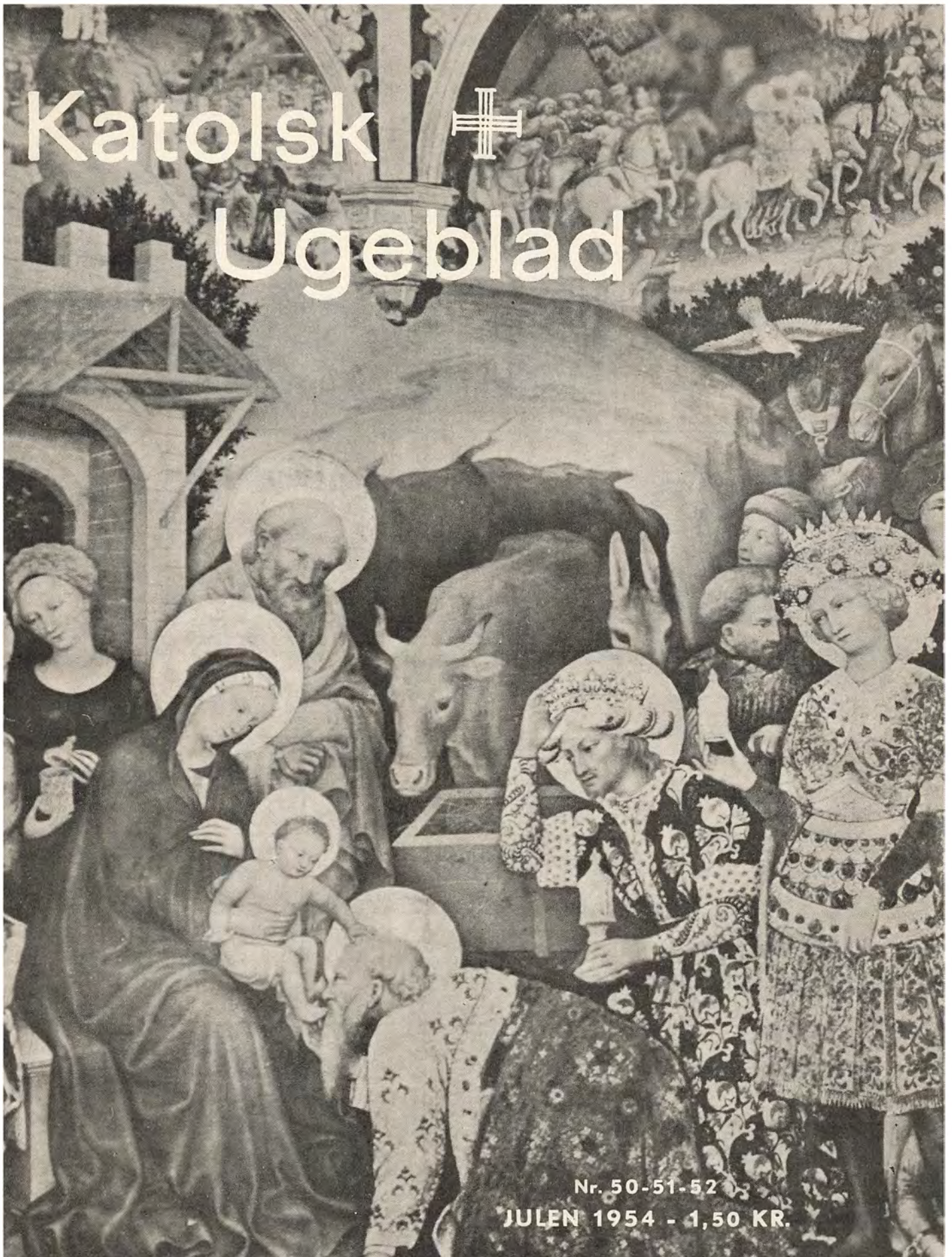
Moskva spænder Episkopatet i Czekoslovakiet for Propagandaen

Den Apostoliske Administrator for Bispedømmet Kaschau (Czekoslovakiet), Josef Carsky, og den 85-årige Biskop af Königgrätz, Dr. Moritz Picha, har i en Skrivelse opfordret det franske, tyske og italienske Episkopat til at gaa imod Pariser-Overenskomsten, den tyske Genoprustning, samt søge at skabe Stemning for en Genoptagelse af ny Forhandling med Vest- og Øst-Statene. Originalskrivelsen skal — efter hvad de to czekiske Biskopper meddeler i en Følgeskrivelse — være tilstillet Vatikanets Statssekretariat. Skrivelsen er forsynet med 16 Segl fra de biskoppelige Ordinariater i Czekoslovakiet. Af de 16 Underskrifter hidrører de fem fra retmæssige Repræsentanter for eksisterende Bispedømmer, Biskopper eller Kapitularvikarer fra vakante Bispedømmer. Blandt Underskrifterne fra de øvrige Bispedømmer dukker der ny, tildels ukendte Navne op paa Hjelpebiskopper samt andre gejstlige Dignitærer.

Den Apostoliske Administrator for Kaschau, Hjelpebiskop Carsky, har bl. a. deltaget i det første Møde i det udvidede Repræsentantskab for Centralkomiteen for den af Kommunisterne dirigerede »Nationale Front« i Marts i Aar i Prag. Hans biskoppelige Overhovede døde i 1948, og da den Hellige Stol hidindtil ikke har været i Stand til at udnævne en Efterfølger har man i 1952 overdraget ham Forvaltningen af Bispedømmet Kaschau, som tildels ogsaa omfatter et Omraade paa ungarsk Territorium.

Biskop, Dr. Moritz Picha, der var en af de modigste Forkæmpere for Kristendommens og Czekernes Rettigheder under den nationalsocialistiske Besættelse, trak sig i 1945 helt tilbage fra offentligt Virke paa Grund af sin høje Alder. Han er imidlertid den eneste Diöcesanbiskop i Czekoslovakiet, der endnu er paa fri Fod inden for sit eget Diöcese (KNA).

Katolsk Ugeblad

Nr. 50-51-52

JULEN 1954 - 1,50 KR.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Bredgade 25, Tlf. Minerva *408

GLARMESTER

POUL V. JOOST

Slotsgade 7 . Kbhvn. N . Nora 7977

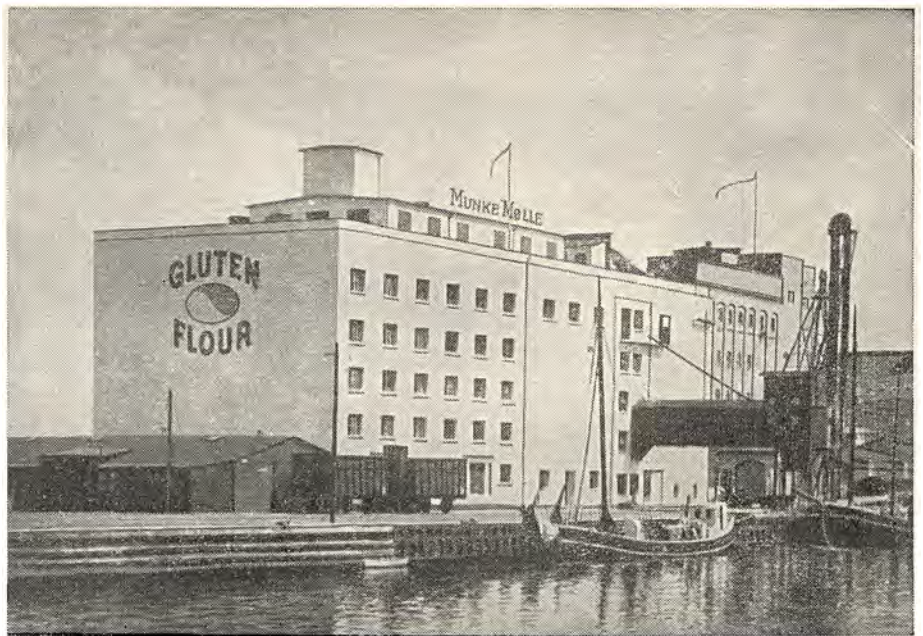
Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofiesvej 17

København F

Telefon Fasan 4262

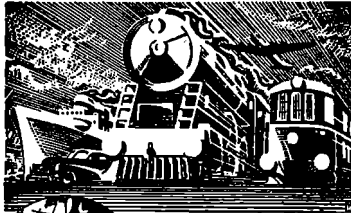

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

SKAL DE
REJSE TIL
UDLANDET

- så rådfør Dem med
os om anskaffelse af
fremmed valuta!

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

K&K

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Frederiksborggade 22
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Bugeri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Mital: Amagerbrog 125, Telefon Amager 4015

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 - 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gt. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65. Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Schulstad's
malte

Helsingør

Kaas & Sørensen

Telefoner: 39 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

STØT
ANNONCE-
BERNE

Men der var i denne Egn Hyrder, som vaagede og holdt Nattevagt over deres Hjord. Og se, en Herrens Engel stod for dem, og Guds Herlighed omstraalede dem, og de frygtede saare. Men Engelen sagde til dem: Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal vederfares alt Folket: I Dag er der i Davids Stad født eder en Frelser, som er Kristus, Herren. Og dette skal være eder Tegnet: I skal finde et Barn, svøbt og liggende i en Krybbe. Og pludselig viste sig om Engelen en Mængde himmelske Hærskarer, som priste Gud og sagde:

*Øre være Gud i det Høje,
og paa Jorden Fred
for de Mennesker,
som har en god Vilje.*

TEKST: LUKAS 2, 8—14.

BILLEDE: KALKMALERI (FRA
OMKR. AAR 1325) I KJELDBY
KIRKE PAA MØN.

FORVENTNING

OG

FULDENDELSE

De fleste folkeslag har holdt fast ved mindet om et tabt Paradis. De erindrer en barndom, hvis tryghed blev borte. Som de bibelske beretninger om syndefaldet er de andre overleveringer om bruddet mellem Gud og mennesket indhyllet i symbolske udtryk. De siger ikke rent ud, hvad der skete. De nøjes med at fortælle, at mennesket vendte sig bort fra sin sammenhæng med det guddommelige. Den oprindelige tilknytning til Gud blev brudt, som man bryder en navlestreng. Gud var dem ikke mere nær, som en far er nær sine børn; han var uden for deres rækkevidde, fjern og utilnærmelig i sin hellighed. I et sagn fra en primitiv religion siges det, at skaberen gik hjem til sit himmelske rige og satte sig på en globe af krystal et sted i rummet. Når regnbuen lyste, fik menneskene lov til at se hans kjortels yderste bræmme. Selv forblev han skjult.

Da begyndte de at forstå, hvad de havde mistet, og tog fat på at skabe sig erlatninger for den Gud, de havde forladt. De måttel have en Gud for at dulme mindet om den sande. De levede fortsat under den lov, han havde givet dem, og som alene svarede til deres behov, men de magtede ikke at opfylde dens krav. Enten erkendte de det og håbede på hans barmhjertighed, eller de søgte at flygte fra det ophøjede kald, hele deres væsen blev draget imod. Når de så mest klart -- når deres diglere havde synet -- anede det dem, at der, som »Vølvens spådom« siger, var »underfulde, gyldne tavler gemt i græsset«, tavler med livets love og Guds løfte indmejslet. De ville tyde tilværelsens gåde, men der var sat en grænse for deres forsken. Bag den grænse var Gud, den skjulte, den ukendte.

Der var eet folk, som havde husket det gamle løfte. Den Gud, der tronede over keruberne, havde lovet at stige ned fra sin ophøjethed og være blandt dem igen. Deres historie bliver bestemt af forventningen om det. Da Gud udvælger dem, er de som vanartede børn, men han vil med lidelsen pløje så dybt og så længe, at de kan blive til den muld, der tager mod det himmelske dugfald. Overfor dette folks mysterium bliver de andre nationers visdom til et væv af legender, der ikke stiller menneskets hunger efter sandhed. Deres vej leder gennem dybt mørke og blændende lys. De falder, de rejser sig og falder igen. Deres fald er brudens svigten overfor sin brudgom, og deres oprejsning er mødet mellem to, der elsker, en Gud og et folk. Der står en ildstøtte over dem, når det bliver nat, der falder manna fra himlen, når de sulter, der springer kilder af det golde sand, når de tørster. Det er en historie om sværdslag og død, om udlændighed og længsel efter et land, der dufter lifligt som honning og mælk, en historie om blod, der væltes over andre, og om søjler af røg fra brændende ofre. Det er en historie om karavaner, der ledes gennem vildmarken mod de frugtbare egne, og om mænd, der fra bjergene ser forjættelsens jordiske tegn: et land det er værd at dø for og værd at leve i. Det er en beretning om det hellige, om pagtens ark, der

løftes som en velsignelse over dem, mens de strider sig videre visse på sejr. Der er konger og præster og folkeførere. Der er fromhed og synd, menneskeligt adelskab og menneskelig usselhed. Og alt dette — fordi Messias ville komme.

Som kom den, alle nationer så frem til, og han fik den modtagelse, sandheden måtte få, når den nærmede sig en menneskehed, der var faret vild. De blindes øjne var endnu ikke blevet åbnet, og de døves øren var fortsat lukket til for lyden af Guds røst. De strakte ikke armene frem for at tage imod ham. I det afgørende øjeblik så hans egne ikke, hvem han var, og begreb ikke, at deres advent var forbi. De faldede ikke, at forventningens tid var til ende, og at håbet skulle forvandles til jubel. Der var nogen, som forstod det, men de var i verdens øjne de færreste og svageste. På dem byggede han da sit rige, dem drev han ud til alle verdenshjørner med budskabet om en ny tids begyndelse.

Den verden, vi lever i, forekommer os at være urokkelig og ærværdig gammel — som havde den altid været til og skulle aldrig falde sammen. Jorden bevæger sig sløt i sin bane. Vi stoler på den, lægger planer for dens fremtid og tvivler ikke på, at den vil føje nye årtusinder til sin alder. Mennesket behersker snart denne klode, og en dag vil det ganske gøre springet ud fra sin egen verden til andre solsystemer. Man ser ingen ende på de muligheder, kommende slægter vil finde og udnytte. Tilsidst vil Babels-tårnet stå færdigt, og så . . . ?

I Jobs bog står der: »Mennesket, født af en kvinde, hans liv er stakket, han mættes af uro, han spirer som blomsten og visner, flyer som skyggen, står ikke fast.« Det er bitre ord rettet mod al hovmodig forventning om, at mennesket skal kunne beherske universet og tjøle naturens kræfter. Når denne erkendelse er overstået, bliver vi rede til det nye, der begynder med Gud-mennesket, med Kristus. Folkeslagene har bevidst eller ubevidst ventet på ham, og det enkelte menneskes famlen og søgen skal først høre op, når det står overfor ham i Bethlehem og på Golgata. Vi finder ikke livets mening gennem en dyrkelse af mennesket og dets kløgt, vi finder den heller ikke i de bitre ord fra Jobs bog. Mennesket er mere end en skygge, der forsvinder. Løsrevet fra sin Gud er det retningsløst som en båd, der driver omkring uden sejl og ror. Men knyttet til ham, åben overfor det liv, der slømmer imod det fra ham, begynder det at leve og kender sin vej.

Kirken ved, hvad den gør, når den år efter år fører os gennem den lange advent frem til Jesu fødselsfest. Den har ikke ansvaret for, at mange tager mod julen som en selvfølge og gør den til luller idyl og hygge. Den vil vise, at barnet i krybben er svaret på alle tidsaldres forventning. Fortiden og fremtiden mødes i Bethlehem, da Guds Ord stiger ned fra sin højhed og er menneske blandt menneskene.

Gunnar Marlin Nielsen.

Det nye og Kontinuiteten

OVERSIGT OVER AARET 1954

Aarsoversigten over 1954 kunde først skrives saa sent, at Bogtrykkeriet simpelthen ikke vilde vente længere paa den, om ellers Julenummeret skulde udkomme til Jul. Som enhver vil forstaa, var Grunden Pavens Sygdom. Hvis den Hellige Fader døde i indværende Aar, vilde 1954 faa en anden Placering i Kirkehistorien end ellers. Saa mange andre Begivenheder vilde i Størrelse svinde ind overfor et Dødsfald paa Petri Stol.

Medens disse Linier skrives, ser det ud til, at Pave Pius XII ogsaa kommer over det seneste Udbrud af Sygdommen. Og dette beskæftiger baade Verdenspressen og vor egen Kende provincielle Dagspresse. Avislæsere vil huske, at katolsk Stof kun i forsvindende Grad beskæftigede Bladene i 1954. Den ene Undtagelse var Pavens Sygdom. Man syntes at forstaa, at vor nuværende Pave er en Mand af ganske særegen Betydning, der i sit Pontifikat under ydre Vanskeligheder, som faa Paver har oplevet Magen til, har udført en Gerning, som har styrket Kirken indadtil som udadtil. Omverdenen forstaaer som vi selv, hvor vanskelig han bliver at erstatte ved Kirkens Ror.

Den anden Gang katolske Forhold var Avisstof i 1954, var i Anledning af de franske Arbejderpræster. Nogle Kommentatorer uden historisk Sans saa i de franske Tildragelser Begyndelsen til en Søndring af Kirken, saaledes som ivrige Sinaaprofeter saa tit har lovet det. Ugebladet har i Aarets Løb saa ofte beskæftiget sig med selve denne Sag, at vi ved Aarsslutningen bedre kan betragte den som det, den er, et enkelt Eksempel paa en karakteristisk kirkelig Stramning af Tøjerne just i disse Aar.

De to Verdenskrige og specielt den sidste medførte overalt i Samfundli-

vet og de enkelte Borgeres Tilværelse saa store Omvæltninger, at man naturligt stillede sig Spørgsmaalet, om ikke de nye Forhold ogsaa krævede vidtgaaende Ændringer af kirkelig Praksis. For alle udenforstaaende, der tro-

DEN HELLIGE PAVE PIUS X (Marmorbuste i Appartamento Pontificio, Vatikanet).

ede, at »Pavekirken« var lig med den mest forbenede Konservatisme, var det en Oplevelse at se den Liberalitet og det aabne Frisind, med hvilket Kirken paa mangfoldige Omraader lod nye Veje prøves. Men de skulde netop prøves, for at deres Værdi og Anvendelighed kunde konstateres. Kirken kender tilstrækkeligt Betydningen af Tradition og Kontinuitet til, at den ikke kan ønske disse Goder varigt af-

Fra Jubilæumsdagen i Vejle. Fra venstre til højre ses: Abbed Gisquiere fra Averbode, Pater O. J. Ballin, Nyborg, Biskop Th. Suhr, Pastor Gunnar Martin Nielsen, Lyngby, Biskop Jos. Brems og Pastor N. R. M. Oppermann, Horsens.

løst af Eksperimenter, Eksperimenternes Facit maa efter passende Tid gøres op og indarbejdes i Kontinuiteten.

Dette sidste er netop, hvad der sker i disse Aar. Udefra set tager det for nogle sig ud, som om mere liberale Strømninger afløses af mere konservative. Forklaringen er imidlertid ikke holdbar. Visse Forsøg, der ikke har svaret Regning, hører op eller ændres i den Retning, de høstede Erfaringer peger paa. Samtidig antydes det, at man nu maa høre op med at eksperimenterere, for i Stedet at faa det rolige Arbejde i Gang, saaledes som vi nu har lært, at det vil være passende at udføre det med Respekt for Traditioner og belært af sine Resultater.

Et af disse Resultater modnedes i Aar til endelig Fastsættelse. Det er de nye Bestemmelser om den eukaristiske Faste og om Aftenmesser, af hvilke det er berettiget at vente sig meget. Siden Pius X har det været Kirken magtpaaliggende at drage saa mange som muligt saa ofte som muligt til Kommunionsbænken. De Vanskeligheder, de ændrede Arbejdsforhold og Levekaar har forvoldt Gennemførelsen af disse Bestræbelser, er paa lykkelig Vis overvundet ved de nu fastlagte nye Regler, og man kan da ogsaa allerede nu konstatere, at disse har været berettigede og vist sig i Stand til at muliggøre en større Deltagelse i det hellige Messeoffer og i Messens hellige Fællesbord.

At disse Reformers Gennemførelse fandt Sted i det samme Aar, hvor den elskelige gamle Pave Pius X blev helgenkaaret, var ikke uden Sammenhæng. Pius X's Pontifikat og dets Betydning er overordentlig levende i Kirken i Dag. Aarets Reformers er helt i Pius X's Aand, dristige Ændringer af tilvante Forhold, fuldt tilstrækkeligt motiveret af deres Værdi for den Aandsfornyelse, vi altid har Brug for. At de netop angik det eukaristiske Liv var ogsaa et Bevis for, at Pius X's Hjertesag er ogsaa Pius XII's.

Iøvrigt var Aaret af Paven bestemt som et Maria-Aar i Anledning af 100 Aars Mindet om Dogmet om Guds Moders ubesmittede Undfangelse. Det lader sig ikke gøre endnu at pege paa Resultaterne af dette. De vil maaske først gøre sig mærkbare adskillige Aar ud i Fremtiden. Men for disse Tidens katolske Kristne er Andagten til Guds Moder i særlig Grad en Andagt til Fredens Dronning, og vi er sikre paa, at det netop for Fredens Sag i denne stridende Verden vil vise sig, at Aaret 1954 betød noget afgørende.

Vender vi os til vor danske Lilleverden, hød den religiøse Debat ikke paa store Sensationer. Man var i Folkekirken meget glad for den Præcisering af Forholdet mellem Katolicisme og Protestantisme, som Professor Skydsgaard i 1953 havde forsøgt, men da i Praksis den skydsgaardske Protestantisme ingenlunde er en Generalnævner for Folkekirkelighed, virkede Diskussionen paa de Lægfolk, der forvirres af det teologiske Babel, som et Forsøg paa at genvinde table katolske Lærebestanddele uden at ville drage de sidste Konsekvenser.

Ugebladets Administration og Redaktion beder Læsere og Medarbejdere modtage Ønsket om en velsignet Julefest.

Jul og Nytaar

Bispedømmets Kancelli meddeler, at Abstinenspligten bortfalder Fredagene 24. December (Juleaften) og 31. December (Nytaarsaften). — Endvidere meddeles det, at Pastor Tønnes Palsøe under 1. December er udnævnt til Kapellan ved Sakramentskirken i København.

Billedet paa Forsiden

er et Udsnit af Gentile da Fabriano's vidunderlige »Kongernes Tilbedelse«. Originalen findes i Galleria Uffizi i Firenze.

Gregoriansk Sang i Radio

Lillejuleaften udsender Statsradiofonien Kl. 21,05 (Program II) fra Sct. Ansgars Kirke gregoriansk Sang med »Schola gregoriana« under Ledelse af Komponisten Bernhard Lewkovitch. Iøvrigt henvises til Radioprogrammerne.

»Herrens Frygt er . . . Glæde og Jublens Krone . . . Herrens Frygt fryder Hjertet og giver Glæde og Jubel og langt Liv« (Sirach 1, f.) . . .

Englenes Glæde bestaar i at skue den himmelske Faders Aasyn og at adlyde Gud.

Hvad os angaar, lad os finde vor Glæde i: »Ære for Gud i det høje«, og »Fred for Mennesker med god Vilje«.

Niels Steensen
(Sermo I)

bevist deres Eksistens, søger bestemte konkrete Maal at sættes ind for og derfor ikke ret kommer til fuld Udfoldelse. Maatte det nye Aar i højere Grad vise sig initiativpræget. At Opgaverne er mangfoldige kan let forlede til en Spredning, mens Løsningen af dem en for en kunde føre til betydelige Resultater.

Hvor stor den ganske irrationelle Frygt for Catholicismen (d. v. s. ens egen stædigt fastholdte Misopfattelse af den) er inden for protestantiske Kredse, saas i vort norske Naboland i Debatten om det famøse Grundlovsforbud mod Jesuitter paa norsk Jord. Medens den ikke-kirkelige Del af Befolkningen indser Bestemmelsens aabenlyse Urimelighed, hvad enten de ellers ynder Jesuitter eller ikke, fastholdt den norske Lutherdom sine Misforstaaelser som hellig Arv.

Prof. Brøndsted fortsatte Aaret igennem (med flere ligesindedes Hjælp) sit ikke ufarlige Angreb paa Kirken ud fra en Overbevisning om, at Befolkningsudviklingen vil løbe fra Ernæringsmulighederne i Løbet af kortere Tid, hvis ikke Børnebegrænsning i stor

Bygningerne kun er Rammer, og at der netop, hvad vore Skolers centrale Opgave, Religionsundervisningen angaar, foreligger store tidsbestemte Vanskeligheder. Et Religionslærer-Stævne i Efteraaret viste med hvilken Iver disse Vanskeligheder studeres for at skabe Betingelser for deres Overvindelse. Ethvert katolsk Barn maa forlade vore Skoler med en grundig Ballast af religiøs Viden og Kærligheden til Kirken, styrket ved en levende Undervisning og Oplæring i katolsk Praksis.

Nær ved disse Undervisningssager ligger Aarets mange Drøftelser blandt vore Akademikere om den fremtidige Form for Sammenslutningen af intellektuelt interesserede Katolikker. Da Studentereksamen ikke længere hverken er eller anses for det eneste Ad-

Fra Indvielsen af Niels Steensens Gymnasium: Undervisningsinspektør Dr. Højberg-Christensen, Gymnasiets Rektor, P. G. Heggum S. J. samt Biskop Th. Suhr.

Stil finder Sted. Angrebet er farligt, fordi de idelige Gentagelser skaber en folkelig Tillid til, at det drejer sig om videnskabeligt fastslaaede Kendsgerninger. Faktisk drejer det sig om ganske ustatistisk Extrapolation paa Grundlag af en Række »hvis«-er. En katolsk Kongres af lærde drøftede i Aar de samme Problemer i ganske anderledes positiv Aand.

Inden for vore katolske Menigheder var det et glædeligt Tidens Tegn, at Udbygningen af vort Skolevæsen fortsætter. I Aarhus blev Grundstenen lagt til en ny Skole, og i Storkøbenhavn aabnedes Skole i Lyngby samt Jesuitternes Gymnasium i det gamle Jagtvejkskloster. Dermed er vi naaet saa langt, at der foruden Smaaproblemer kun er tilbage at skaffe tidssvarende Lokaler til den af vore Skoler, der underviser flest katolske Børn, den københavnske Centralskole. Og saa maa man indrømme, at Skolebygningernes Mulighed skyldes Statens Offervilighed overfor Skolesager og dens retsindige Stilling til Privatskolen, uden hvilken det ikke var os muligt at bevare vort Skolevæsen paa dets gode Stade. Vi maa ligeledes indrømme, at

gangstegn til kulturelt Liv og Dannelses, vil det under en eller anden Form være nødvendigt at samle alle egnede i et fælles intellektuelt Apostolat.

Det var iøvrigt et Valfartsaar. Vore Mariakongreganister valfartede til Rom, den store Maria-Aarets Valfart til Lourdes blev for mange en Oplevelse for Livet, og vore hjemlige Valfarter til Aasebakken, Øm og nu efter nogen Tids Ophør atter til Haraldsted kunde ogsaa glæde sig over særdeles god Tilslutning.

Tre Menigheder fejrede 50 Aars Jubilæer, Helsingør, Esbjerg og Vejle. Vor gamle Biskop Brems, hvis Navn er saa stærkt knyttet til Vejle, besøgte sin gamle jubilerende Menighed.

Pladsen tillader ikke at notere flere af Aarets Begivenheder. Blot bør det lige nævnes, at det var et fattigt Aar, hvad katolsk Bogproduktion angaar. Her er det, ligesom der holdes igen og ventes paa noget. Det er, som man ikke rigtigt ved, hvor man skal sætte Kræfterne ind. Maaske det i det hele taget er karakteristisk for vort katolske Menighedsliv og vort katolske Apostolat i det svundne Aar, at de Kræfter, der raades over, og som har

J * U * L * E * M * E * S * S * E * N

En Legende

Klokken var lidt over to om Morgenen, da Joe Mardougal forlod sin varme Hytte sammen med sin Hund for at begive sig paa Vej gennem Mørket og den bidende

Vinterstorm. Han lukkede Døren omhyggeligt og stod saa lidt for at samle Mod til Rejsen. Fra det lave Skur tæt ved hørte han et Faar bræge, og med en varm Følelse for de Dyr, han havde at passe, undredes han over, hvilket af dem der havde hørt sin Hyrde i den sene Natteftime.

Lige nedenfor laa Søen skjult i Mørket. Joe hørte Brændingens Slag mod Stenene. Med en Lygte i den ene Haand og en tyk Stav i den anden arbejdede han sig frem. Tæt opad sine Ben følte han Hundene. Den var foruden ham selv det eneste Væsen paa den milclange Strækning fra Fjældene til den nærmeste Landsbykirke.

Joe var paa Vej til Højmesse, thi det var Juledag. Kun faa Gange om Aaret kunde han opnaa det, der var hans største Glæde: at overvære en Messe. Dels havde han langt til Kirken, og dels var Sognet saa spredt, at Præsten kun sjældent kunde naa at se til sin lille Flok.

Juledag var Joe dog altid i Kirke. Mange Kirkegængere var der ikke, for alle kom de langvejs fra lige som den gamle Hyrde Joe. For ham var disse Dage en Højtid; han glædede sig dertil som et Barn i de lange, triste Maaneders Ensomhed. Ligesom Hyrderne ikke tvivlede om, at Barnet i Krybben var Messias, saaledes var ogsaa Joes Tro paa Sakramentet og Evangeliet dyb og fast; den fik ham til at trodse Vind og Vejr, Kulden og den sorte Nat.

Længe arbejdede han sig frem mod Blæsten, indtil der paakom ham en Angst — var han ikke faret vild? Vejen skulde føre ham længere ind i Landet, og nu hørte han atter Bølgerne blive pisket af Stormen, — altsaa maatte han gaa tilbage, indtil han atter fandt Stien. Han fortrød nu, at han ikke var brudt op flere Timer før. Bedre at komme for tidligt end en halv Time for sent. Hans Hjerne snørede sig sammen ved Tanken om, at Messen skulde være forbi, inden han kom. Han havde ikke regnet med saa store Vanskeligheder denne Nat, og nu maatte han maaske bøde for det. I Angsten for, at hans Gang skulde være forgæves, forstærkede han sine Skridt og gæntog for sig selv: »Herre, Herre, lad mig komme tidsnok til dit Bord.« Det var, som om han vilde tvinge sine Skridt til at holde Takt med Bønnens Ord i hans Hjerne.

Det var mørkt endnu, da Joe kom til den første Hytte i Landsbyen; dog det skyldtes Snefaldet. Den lille Kirke var tom. Frygten for at komme for sent lagde sig som en centnering Byrde paa hans Hjerne. Et Blik viste ham, at Kirken havde huset mange Menne-

sker. Paa Gulvet laa smeltet Sne i Smaapøle, og der saa han gamle Marie, som passede Kirken, i Færd med at lægge et rødt Klæde over Alterdugen. Hun vendte sig, da hun hørte Skridt. — »Ih, er det dig, Joe Macdougals?« sagde hun og saa paa ham. »En glædelig Jul, Marie,« hilste han, og saa kom det tøvende fra de skælvende Læber: — »Du — du vil da ikke fortælle mig, at Gudstjenesten er forbi?« »Det er over en halv Time siden, den ærværdige Fader drog op over Fjældene til det andet Sogn; du er sent paa Færde, Joe.« — Han svarede ikke, men lænede sig mod en af Stolene, Marie tog sin Lygte og vendte sig mod Indgangen, løftede saa Lyset og saa paa Joe. — »Du er da ikke kommet derude fra Fjældene i det Herrens Vejr. Du kunde have sat Livet til.« »Jeg var ikke bange for det,« svarede Hyrden stille. Marie betragtede hans Ansigt nøjere. En Følelse af Medynk viste sig i hendes gamle, rynkede Ansigt. — »Saa kom du ikke til Herrens Bord — det er det, der pincer dig mest, Joe.« »Det pincer mig, ja, men nu kunde du lade mig faa Nøglen til Kirken. Jeg vil hvile mig lidt og skal nok lukke af, naar jeg gaar.« Marie rakte ham Nøglen til Kirken og gik. Joe var alene. Han satte sig i forreste Bænk med Blikket rettet fremad — mod Alteret. Han var ligesom knust under dette Slag; det rev og sled i ham. Det var Vorherres Vilje, at han ikke skulde kommunikere; det vidste han. Samtidig mærkede han en Oprørsfølelse snige sig ind i sit Hjerne. — Hvorfor vilde Vorherre ikke have ham med ved sit Bord i Dag? Men det var kun et Sekund, den Tanke fik Plads i hans barnlige Sjæl. Var han ikke i Guds Hus, og var Gud ikke her? Hvorfor saa gaa i Rette med Vorherre? Der var saa stille i Kirken, han kunde næsten høre sit eget Hjerne slaa — hvad var det? — der kom en underlig fjern Lyd som af en Trompet, der langt borte gav Ekko mellem Bjergene, og nu — hørte han tydelig Lyden af mange Mænds Trin udenfor. Og saa en dyb Stemme; det lød som en Kommando, givet med en dybttonende, vibrerende Røst. Han hørte hvert Ord, men han forstod dem ikke, og han undredes over, hvad det vel kunde være for et Sprog.

Pludselig gennemstrømmedes Kirken af et mægtigt Lysskær — idet Joe vendte Hovedet, saa han to Mænd staa ved Indgangen med brændende Fakler. De var høje og klædte i Leopard-skind; deres Ansigter var sorte som Ibenholt. Gennem den aabne Dør fik han Øje paa en Kamels Hoved. Den ragede op over Hovedet paa de tre Mænd, der i det samme kom ind ad Døren. Den ene var en gammel Mand at se til. Hans store, hvide Skæg omrammede Ansigtet, der paa engang var mørkt og gennemsigtigt klart. Det min-

dede Hyrden om den lille, klare Bjergstrøm, som løb forbi hans Hytte. Den gamle Mand var iført Purpurkaabe, besat med Guld og Stene som en eventyrlig Skat. Bagved denne kom to andre, den ene i sin bedste Alder, rigt klædt, medens den tredje endnu kun syntes at være et Barn, saa ung saa han ud. Joe kunde ikke læsne sine Øjne fra de tre, og pludselig mødte han Ynglingens Ansigt som en Solstråle fra en sneklædt Bjergtinde. — »Han smiler til mig,« tænkte Joe, »og dog maa han mindst være en Prins.« I det samme huskede han paa de hellige tre Konger, som han havde læst om om Aftenen. — Det maatte være dem. Joe bøjede sit Hoved i dyb Ærefrygt, og da han atter saa op, var Kirken fyldt af Mennesker. Paa Klædedragten kunde han se, at det maatte være de tre Kongers Følge. — De tre Mænd gik op til Alteret, fjernede det røde Alterklæde, fremtog gyldne Kar, som de selv havde medbragt, alt som det pureste Guld. Saa stillede den hvidhaarede Konge sig ved Alterets Fod og de to Ledsagere ved Siden af ham og Messen tog sin Begyndelse. En sagte, men vidunderlig skøn Musik hørtes i det samme. En Strøm af ubeskrivelig Lykkefølelse gik gennem Joe's Sjæl. Hans Blik hang som fortryllet ved den ærværdige Konge ved Alteret.

I dette Øjeblik traadte den yngste af de hellige tre Konger frem til Alter-skranken og saa paa Joe med et kærligt Blik. Joe forstod ham, rejste sig og knælede ned ved Alteret. —

Idet den unge Konge lagde Hostien mellem Hyrdens Læber, mødtes deres Øjne i et langt og dvælende Blik — kærligt og vist saa Kongens Øjne paa Joe, barnligt og tillidsfuldt mødte Hyrdens Øjne hans, og Joe læste i dem det Budskab, som ikke udtaltes i Ord: »Ogsaa vi er kommen langvejs fra for at søge Ham!«

Da Joe hævede sit Blik, var Kirken tom. Men i hans Hjerne var stor Glæde, han bøjede Hovedet i Takkebøn: »Hvor kærlig og god er du dog, o Gud, at du ikke vilde tage den Glæde fra mig.« Han bøjede sig ned og klappede sin Hund, rejste sig og gik saa langsomt ud af Kirken. Gamle Marie aabnede Døren lidt paa Klem, da Joe kom med Nøglen. Idet hun rakte Haanden ud, hævede hun pludselig Hovedet og gav sig til at indaande Luften i hurtige Drag. »Hvorledes gaar det til, at du bringer Duft af Skærsommer i dine Klæder paa denne Vinterdag?« spurgte hun. »Dine Klæder dufter som mine Lavendelbede i Juni, Joe Macdougals.« Den gamle Hyrde saa paa Marie med et alvorfuldt Blik. »Farvel, Marie, og Guds Fred.«

Marie stod og saa efter ham. »Jeg maa ikke have det godt i Dag,« mumlede hun — »men for et Sekund siden var det, som saa jeg et straalende Lys om hans Hoved ...«

Bethlehem

før og nu

Da Vorherre var lille -

Hvert Aar ved Juletid vender Alverdens Kristne Blikket mod Bethlehem, »Bethlehem i Juda Land« »et Steds« i det Hellige Land — mangen en Kristen ved maaske ikke hvor paa Lag, han kender maaske kun Navnet Bethlehem, men det gør ogsaa mindre, thi det Bethlehem, der er uadskilleligt knyttet til vor Jul, har intet med Breddegrader at gøre. Vi har kendt dette Sted fra vor allerførste Barndom, og vi har dannet os vort eget Billede af det hele, skabt gennem hvad vi lærte i Bibelhistorien i Skolen, af Krybben derhjemme og hvad Mor fortalte os om. Og om saa dette Billede kan staa for en videnskabelig Kritik — ja, det kan være ligemeget. Alle disse Enkeltheder er nu engang indgaaet i vor Julebevidsthed, de har været med til at skabe vor Julestemning.

Ikke desto mindre er det dog interessant, at senere Tiders nøje Undersøgelser og Granskninger har bekræftet det Billede, som Evangelisterne har overleveret os. Og en af de mest gængse Misforstaaelser — som vi har de ulyksalige Julekort at takke for — er Begrebet det snedækte Julelandskab. Det sner nemlig yderst sjældent i Palæstina om Vinteren, og skulde der virkelig falde Sne, da smelter den i Løbet af faa Timer. Vintermaanederne fra November til Marts er derimod regnfulde og kan være kolde — hvad Evangelisterne ogsaa lader skinne igennem.

Bethlehem ligger smaa halvandethundrede Kilometer syd for Nazareth. Paa Kristi Tid var det en Flække med næppe over et Par Tusinde Sjæle, og Josef og Maria brugte rundt regnet tre Dage om Turen fra Nazareth til Bethlehem. Efter Landets Skik og Brug har Maria velsagtens siddet paa et Æsel, medens Josef har gaaet ved Siden af og ledet Dyret. Vejen fører paa det første Stykke ned over Sletten Esdrelon, men begynder derpaa efterhaanden at stige, og man passerer en Række Smaaflækker. Til sidst naaes Maalet henimod en halv Snes Kilometer syd for Jerusalem.

Herberget, hvor »der ikke var Plads til dem«, var intel andet end slet og ret et lille Karavanseraj eller en saakaldt Chan. Et saadant Karavanseraj bestod i Modsætning til vore Dages Hoteller af en Gaard til Dyrene, omgivet paa alle fire Sider af Soverum, hvor de vejfarende kunde tilbringe Natten. Naar Aftenen faldt paa, blev Porten slaaet i Slaa. Og Maria og Josef blev ikke afvist af en haardhjertet Vært, der sorterede sine Kunder efter deres økonomiske Udscende. Det er noget, som senere Tider har fundet paa, væsentligst Middelalderens Legender, og det staar i skærende Modstrid med Orientens velkendte Gæstevenskab. Grunden var simpelthen den, at alle Rummene allerede var optaget — det var jo op til den store Folketælling, hvor hele Palæstina var paa Benene. Det var derfor simpelthen ikke andet for Josef at gøre end at føre Maria til det eneste tænkelige Sted, nemlig en af de Huler i Klipperne ved Bethlehem, hvor Omegnens Hyrder plejede at søge Tilflugt. Disse Klippegrotter tjener endnu den Dag i Dag i kolde og regnfulde Nætter som Læ for Mennesker og Dyr.

Hvilke Omstændigheder var det da, der hindrede Josef i at finde et ordentligt Logis? De Lærde, som har beskæftiget sig med Studiet af ethvert tænkeligt Holdepunkt, har opstillet en Række Teorier. Vi ved imidlertid blot, at det var Forsynets Vilje og at Kristus efter eget Valg kom til Verden under saadanne Omstændigheder, som skulle tjene

Menneskeheden ned gennem Tiderne som en Opfordring til at rive sig løs fra alle jordiske Ting.

Det er hævet over enhver Tvivl, at Jesus blev født om Natten, thi »der var i denne Egn Hyrder, der vaagede og holdt Nattevagt over deres Hjord, der vaagede og holdt Nattevagt over deres Hjord«. Vejret har muligvis været køligt og raat, men det var ikke koldt og afgjort ikke Snevej — ellers havde Hyrderne søgt Læ med deres Hjorder i disse Klippehuler. Og selv om Overleveringerne ikke er overensstemmende med Hensyn til den nøjagtige Dato for den første Jul, saa er det dog ganske givet, at Vor Herre kom til Verden om Vinteren, hvilket vil sige i Regntiden.

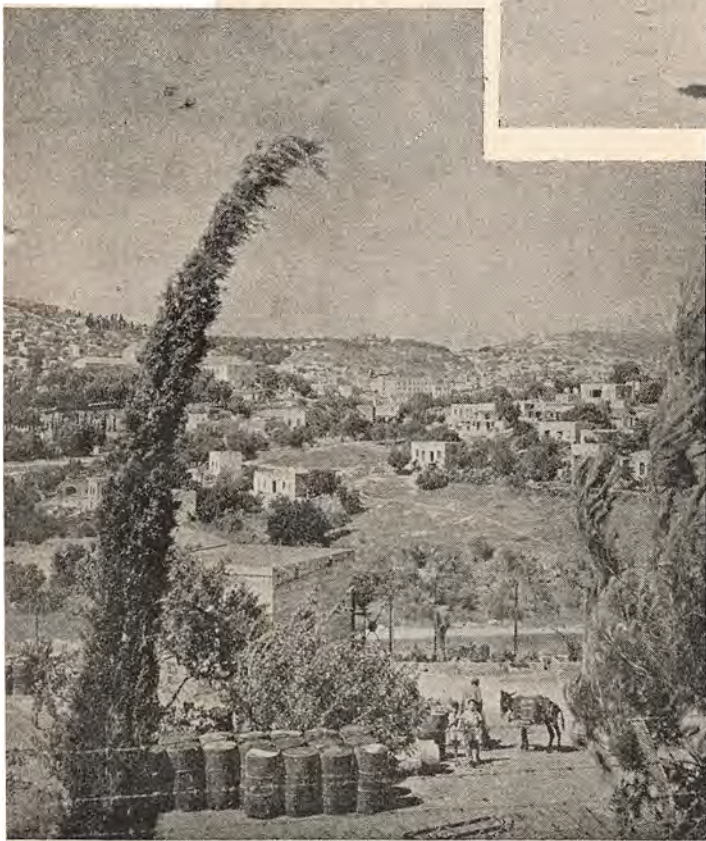
Endnu i vore Dage benyttes Karavanserajer'ne. >

▼ Fødselskirken i Bethlehem

TEKST:
K. D.

FOTOS:
ARKIV

▼ Nazareth-idag.

Vi kender alle de vidunderlige Ord, hvormed den hellige Lukas beskriver Julescenen, et Sceneri, hvis udtømmelige Rigdom Alverdens Malere, Digtere og Prædikanter øser af den Dag i Dag. Det er den hellige Families første Præsentation for Menneskeheden: »Maria, Josef og Barnet, der laa i Krybben«.

*

Det er ellers saare lidt, vi ved om den hellige Families Tilværelse efter at de var vendt tilbage til Nazareth. De har ført den samme Tilværelse som deres Naboer, og vi ved, hvorledes den forløb. Dagen havde to Maaltider, og Hovednæringsmidlet var Brød, fremstillet af Byg, forskellige Hvedarter eller Linser. Gudsmoder har velsagtens

selv bagt Brød hver Dag omend man ogsaa kunde købe det hos den stedlige Bager. Den øvrige Næring bestod væsentligst i Plantekost, Oliven og Olivenolie, Smør, Mælk, Ost, Æg og Frugt. Der kom kun sjældent Kød paa Bordet, og da enten Bede- eller Oksekød. Man spiste derpaa Figen, Mulbær, Pistacier, Mandler eller Granatæbler. Druer spiste man enten friske eller pressede — tørret i Solen — saaledes som vi ogsaa kender dem i Dag i Form af Rosiner. Sædvanligvis blev Maden kogt, men nu og da blev Kødet eller Fisken fra Genesareth Sø ogsaa stegt. Fisk blev iøvrigt betragtet som en Delikatesse og ogsaa spist saltet eller tørret. Linser og Bønner kogtes — sammen med Kød — til en tyktflydende Suppe, der tilsattes Krydderier som Pebermynte, Anis, Kommen eller Sennep. Til at søde Maden anvendte man vild Honning, og det Salt, som man brugte, var enten Stensalt fra det Døde Havs Kyster eller Salt, frembragt ved Udtørring. Man drak Gedemælk og Vin. — Smørret, som anvendtes, var enten fast eller en halvflydende, cremeagtig Masse. Vinen opbevarede i Kælderen i store Lædersække.

Jesus og Josef har ejet tre Slags Klædningsstykker. Mere var der ikke Behov for i det milde Klima. Inderst paa Kroppen bar de en Art Undertrøje, svarende til gamle Dages »Natskjorter« og kaldet Sindone. Udførte man haardt Arbejde, saa aflagde man den øvrige Klædedragt, saa at man bedre kunde arbejde uhindret. Naar det derfor i Skriften hedder, at nogle af Apostlene fiskede »nøgne« paa Genesareth Sø, da Jesus kom til dem, saa bar de i Virkeligheden denne Underklædning. Oven over Sindonen bar Jesus og Josef en Tunika, en Art Slaabrok, der var aaben fortil. Det var den sædvanlige Dragt hjemme og paa Arbejdet. Dens Vidde samt et Bælte om Livet og lange, vige Ærmer, gav den en behagelig Facon, og for at muliggøre en ubesværet Gang var den forsynet med en Slids. Farven var for det meste blaa, men nu og da ogsaa hvid med brune eller røde Striber. Som tredje Klædningsstykke bar man udenfor Huset som Værn mod Kulde og Regn en Slags Kjørtel, der tillige ogsaa anvendtes som Dække om Natten. Lammeuldsjørtler var særlig varme, men Anvendelsen af Bomuld var dog hyppigere til dette Formaal. Kjørtlen var ærmeløs, aaben fortil og fodvid, og det var dette Klædningsstykke, der kunde være af kostbart Stof, og som Soldaterne kastede Lod om ved Korsets Fod. Som Hovedbedækning slyngede Jesus og Josef et langt Stykke Stof til en Turban. I Nazareth saavel som i hele Orienten,

blev det anset for upassende at gaa barhovedet, hvorfor man altid bar denne Turban, der iøvrigt ogsaa tog af for Solens Brand.

Kvindernes Klædedragt lignede i alt væsentligt Mændenes. Forskellen var Sløret og sædvanligvis et stort Sjal eller Tørklæde. Som Regel var selve Dragten holdt i rødt, Overklædningen blaa og derpaa et stort hvidt Sjal.

Hustyperne i Palæstina fulgte et ganske bestemt Skema. Den hellige Families Hus har formentlig set ud akkurat som Husene i Bethlehem i Dag: opført af raat tilhugne Kalksten, sammenholdt med Mørtel. Det bestod af et Rum i Gadens Niveau og saa en, eventuelt to Etager ovenpaa. Rummet i Stuen har tjent den hellige Josef til Værksted, men det meste af Tiden har han dog staaet udenfor, som Skik og Brug var. Den hellige Familie har med andre Ord boet »paa 1. Sal«. Dette Rum havde intet Vindue. Lyset kom ind gennem Døraabningen. Der fandtes ingen Ovn, men derimod en Slags aaben Kamin tæt ved Døren, saa at Røgen kunde trække ud den Vej. Paa en Hylde paa Væggen laa om Dagen sammenrullet de brogede Sovemaatter, som man om Aftenen rullede ud paa Gulvet. Fra en massiv Loftsbjælke, som bar Tagkonstruktionen, hængte en Lampe ned. Denne lignede nærmest en dyb Tallerken, men var forsynet med en Hals, beregnet til Vægen. Og endelig var der saa det flade Tag, som man naaede op til ad en udvendig Trappe, og hvor man tilbragte Aftenerne.

Josef hørte i sin Egenskab af Tømmersmand til Haandværkernes ansete Stand. Det var Mellestanden, og han maa derfor formodes ikke at have været helt fattig, omend han ikke kan betegnes som velhavende. Hans Værktøj var Hammer, Sav, Økse, Høvl og Mejsel, og til daglig har han fremstillet Spande, Plove, Aag og Møbler. Som oftest har han vel næppe faaet Penge for Arbejdet, men derimod en Slags Godtgørelse i Form af Andel i Naturalier og Høst-udbytte — i Betragtning af, at det var en Landbefolkning, til hvem han fremstillede Redskaber.

Eet maa imidlertid betragtes som karakteristisk for den hellige Families daglige Tilværelse: Jesus, Maria og Josef har levet en ganske almindelig, jævn, menneskelig Tilvæ-

relse, hvor de har betjent sig af denne Jords Goder. De har ikke kendt til en puritansk Afvisning af Guds Gaver. Naturens Frembringelse har tværtimod været dem en Anledning til at prise den himmelske Fader og takke ham for alt det, som han i sit guddommelige Forsyn har skænket Menneskene til Livets Ophold.

*

Resultatet af de Udgravninger, som Franciskaner-Arkæologen, Pater Virgilio Corbo, har foretaget og for et Aars Tid siden forelagt Offentligheden, har kastet yderligere lys over mange Punkter i den bibelske Topografi, og han har især identificeret det Terræn, hvor Hyrderne modtog Frelsesbudskabet. Ved Udgravninger paa »Hyrdernes Mark« i Begyndelsen af Halvtredserne har man fundet Ruiner fra tre forskellige Perioder. I de store naturlige Huler har man fundet Mønter og Potteskaar, som beviser, at disse Huler har været benyttet af Hyrderne paa Herodes Tid — altsaa paa Kristi Tid — akkurat som Palæstinas Hyrder den Dag i Dag benytter disse naturlige Huler som Opholdssted for sig og deres Hjorder i Vintertiden. Ovenover en af disse Huler har man fundet Rester af en lille Kirke fra 4. Aarhundrede — Tiden hvor de første Kirkebygninger rejstes i det Hellige Land under Kejsersinde Helene. Senere — i 6. Aarhundrede — rejstes der ovenpaa denne Kirke et stort Kloster og en monumental Kirke, til hvilken der — hvad man har uomtvistelige Beviser paa — har været benyttet Materialer fra den samtidig af Justinian ødelagte og derpaa nyopførte konstantiske Basilika i Bethlehem. Dette byzantinske Kloster paa »Hyrdernes Mark« er saa atter blevet ødelagt i 7. Aarhundrede — sandsynligvis under Persernes Indfald — og er ikke blevet genopbygget. I hvert Fald svarer Ruinerne fuldstændigt til de Beskrivelser, som Eftertiden har fra den hellige Hieronymus, og der er dermed skabt fuldt Bevis paa, at man nu med Sikkerhed kender Stedet, hvor Hyrderne — ifølge Overleveringerne — modtog Budskabet om den »Fred paa Jord«, som Menneskeheden endnu ikke har fundet i det Herrens Aar 1954.

Maria - hele verdens Dronning

Den 8. december i år afsluttedes Mariaåret. For at fremhæve dets betydning kronede Pius XII. det ved at indføre festen: Maria Dronning, i hele Kirken, ligesom Pius XI. havde indført Krist Konge fest. Dermed fremsatte Paven hverken en ny trossandhed eller gav os en fest, som vi ikke kendte i forvejen. I den romerske messebog har der nemlig i lange tider eksisteret en messe til ære for »Alle Helgens Dronning« den 31. maj, den samme dag, på hvilken den nye fest i fremtiden skal fejres. Desuden fandtes en messe med titlen: »Apostlenes Dronning«. Forskellen mellem gammelt og nyt er kun den, at de to nævnte messer hidtil kun har været brugt i enkelte bispedømmer, medens den nye fest skal højtideligholdes i hele Kirken, uden at den dog bliver en påbudt helligdag.

*

Paven selv har i en rundskrivelse af 11. oktober 54 gjort rede for de motiver, der har været afgørende for ham, og de formål, der skal opnås ved festen. Her skal der nu gives en kort oversigt over encyklikaens indhold.

Fra ældgammel tid, siger Pius XII., har Kirkens børn i gode og onde dage opsendt bønner, lovsange og kærlighedsakter til Maria, himmelens Dron-

ning. Aldrig blev deres håb skuffet og aldrig røkkedes deres tro på, at Maria med en moders omhu og omsorg tager sig af hele verden, og at hun i himlen blev kronet med en kongelig krone. At det er således, kan man endnu den dag i dag konstatere i kirkefædrenes og teologernes værker og i vore liturgiske bøger. Maria fremtræder heri som Moder til Fredsyrsten, til kongernes Konge og herskerens hersker, som Moder til ham, hvem Gud Herren giver Davids, hans faders, trone, og som skal være Konge over Jakobs hus til evig tid, og på hvis kongedømme der ikke skal være ende. Da Maria, som Moder til Kongen, står denne nærmere end nogen anden skabning, så har hun også fået mere del i hans nådegaver og udmærkelser end noget andet menneske. Og siden hun også på det nøjeste var knyttet til vor Frelasers lidelse, der forskaffede ham, som han selv siger, den store herlighed, derfor blev Maria også af den grund delagtiggjort i Herrens kongelige navn og værdighed. Således var ræsonnementet fra de første århundreder ned gennem tiderne, og således lyder vidnesbyrdene om, at Maria blev dyrket som Dronning af vore forfædre i troen. Gang på gang har paverne godkendt denne tro og denne dyrkelse.

Hvad liturgien har om Marias dron-

ningeværdighed, det kan vi selv være vidner til. Lige fra vi var børn, hørte vi efter den stille messe Kirkens hilsen: »Hil dig Dronning«. I fastetiden synger vi: »Hil dig Himmeldronning skære«, og i påsketiden: »Fryd dig, du Himmeldronning prud«. Efter den første verdenskrig fik vi salmen: »Du fredens Dronning, Maria skøn«. Siden den tid er de ti påkaldelser med droningetitlen i det lauretanske litani, som er af gammel dato, forøget med to nye, nemlig: »Fredens Dronning«, og »Dronning optaget i himlen«. Endvidere ved vi selv, at det femte led i den herlighedsfulde rosenkrans benyttes til betragtningen af Marias op-højelse til Dronning i Guds evige rige. Også den kirkelige kunst har skyndt sig med på forskellig måde at give udtryk for den katolske tro på Marias kongelige rang.

Grundene til at indføre festen netop nu er af forskellig art. Den dybeste er Pavens bekymring for menneskeslægtens fremtid. Han ser de store moralske brist, der fulgte efter den sidste verdenskrigs ødelæggelser. I den ene halvdel af vor klode undergraves retfærdigheden, som jo er grundvolden for et trygt samfundsliv. I den anden fejrer nydelsessygen sine sørgelige triumfer. Det er altsammen ting, der er til alvorlig skade for vor slægt. Derfor skal Kirkens børn tage deres

Den Hellige Fader, Pave Pius XII, foran Gudsmoderbilledet »Salus Populi Romani«
Allehelgensdag 1954 i Peterskirken umiddelbart før Proklamationen af Festen
for »Maria - hele Verdens Dronning«. 600.000 Mennesker fra nær og fjern del-
tog i og udenfor St. Peter i Festlighederne.

tilflugt til hele verdens Dronning og bede om beskyttelse og hjælp.

Andre motiver er Pavens ønske om at kronc den dogmatisation af Marias optagelse i himlen med legeme og sjæl, som han foretog i 1950, og at afslutte Mariaåret, i hvilket store skarer af de troende har glædet ham meget ved deres andagt til den saligste Jomfru og ved deres valfarter til hendes helighed. Han betragter indførelsen af denne fest også som slutsten på alt det, som han i audienser og gennem radioen i årenes løb har gjort for at fremme i Kirken den rette kærlighed og tillid til Herrens hellige Moder. En af grundene var også den omstændighed, at der fra alle kanter kom bønsskrifter med anmodning om at berige liturgien med en fest til ære for »Den hellige Jomfru og Dronning Maria«.

I det kommende år fejres denne fest for første gang. Hvert år den 31. maj skal den indvielse af hele menneskeslægten til Marias uplettede hjerte fornyes, som Pius XII første gang foretog i det tunge år 1942. Ved denne lejlighed begrundede han sit skridt med, at Marias kærlighed og beskyttelse skulle fremskynde Guds riges triumf, og at alle nationer sammen med Maria skulle istemme lovprisningens, kærlighedens og taknemlighedens Magnificat til ære for Jesu Hjerte,, i hvilket de alene kan finde sandheden, livet og freden. Nu skriver Paven: »På Maria beror vort levende håb om, at vi må opleve en tidsalder med lykke, som kan glæde sig ved Kristi fred og religionens triumf.«

En vejledning i, hvorledes vi i fremtiden skal helligholde denne fest, giver Pius XII selv med de ord: »Gid alle i fællesskab må nærme sig med større tillid end før til vor Dronning

og Moder og hendes barmhjertigheds trone for at bede om hjælp i fare, om lys i mørke, om trøst i sorg og under tårer. Gid menneskene frem for alt må kunne udvise det mod, at de river

sig løs fra syndens trældom og med barnlig kærlighed og ærefrygt bøjer sig for bestandigt under den store Moders herskerstav. Gid Marias hellighed omme må fyldes og hendes fester fejres af de troendes skarer. Gid rosenkransens perler må findes i alles hænder og forene både mindre grupper og store skarer til at synge Marias pris i kirkerne og hjemmene, i sygehuse og fængsler.«

»Gid alle, hver på sin vis, må gøre sig umage for med vågen iver at efterligne både i sit hjerte og i sit liv de store dyder, som himmelens Dronning og vor elskede Moder har øvet sig i. Så skal vi nok opleve, at alle kristne ved at efterligne og ære den store Dronning, føler sig som brødre, bandlyser alt had og det tøjlesløse begær efter rigdom, dyrker den sociale kærlighed, respekterer de fattiges rettigheder og elsker freden.«

Paven udtaler til slut som sin overbevisning, at den nye fest i høj grad vil kunne bidrage til at bevare, befæste og sikre for bestandigt verdensfreden. Marias mildhed og moderlige herredømme er som den regnbue, som Gud Herren i sin tid satte i skyen og gjorde til et samdrægtighedens og fredens tegn. Så behøver vi kun at gøre, hvad selve de hellige bøger siger om denne regnbue:

»Se på buen, og velsign dens skaber, thi såre pragtfuld er den i sin herlighed. Med sin funklende glans omslutter den himmelhvælvingen, Guds hånd har skabt den med væld.« (Sirach. 43, 12—13).

F. K.

Hvarfor

katolsk Presse?

Fordi det er den bedste Maade at bringe Kirkens Stilling til Livets Spørgsmaal og Tidens Problemer ud blandt Menneskene.

Fordi den alene repræsenterer og forsvaret de katolske Synspunkter i Tidens brændende Spørgsmaal vedrørende Ægteskabel, Familien, Skolen og Kulturen, indenfor det økonomiske og sociale Liv overfor den »offentlige Mening«.

Fordi den taler med Roms Stenime i en Tid, hvor der er saa mange »anderledes-lydende« Stemmer i Eteren — og i Pressen.

Fordi Kirken ikke kan undvære den katolske Presse i Kampen mellem Tro og Vantro.

Fordi den paa mange Omraader har større Mulighed for at kunne komme ind paa Steder, hvor Præsten ikke kan naa frem.

Fordi den Side om Side med Prædiketolen er det vigtigste Middel til at belære og holde Katolikkerne orienteret om religiøse og verdslige Problemer.

— derfor

Katolsk Ugeblad i ethvert katolsk Hjem!

KØB — LÆS — UDBRED BLADET

ABONNEMENT TEGNES VED HENVENDELSE (f. Eks. pr. Brevkort)

TIL EKSPEDITIONEN (se Side 614)

Kristina Augusta, prinsesse af Sverige, fødtes på Stockholms slot den 8. December 1626. Hun var datter af den store Gustav Adolf og kongeparrets eneste barn.

Da faderen faldt i slaget ved Lützen, blev hun i en alder af seks år Sveriges dronning. En formynderregering under *Axel Oxenstierna*s ledelse tog sig af hendes opdragelse, og selv om denne opdragelse ikke var helt, som »Garbo«-filmen om hende skildrer den, er det dog sikkert, at mandhaftig sport og mandlige idrætter indgik som et vigtig led i hendes oplærelse. Hun red som den bedste soldat.

Men det kulturelle blev heller ikke forsømt. Hun havde gode evner og undervistes i videnskaberne af den lærde Johannes Matthiæ. Særlig vægt blev der lagt på at skærpe hendes sans for landets lov og ret, dets skrevne så vel som de ældgamle uskrevne vedtægter, som var udsprungne af det nordiske æresbegreb. Hun blev ligeledes opdraget til ærbødighed for den protestantiske tro, den, som hendes far havde ofret sit liv for.

I realiteten var Kristina forældreløs, thi skønt hendes mor, enkedronningen, stadig var i live, evnede denne slet ikke at tage sig af barnet. Efter sin ægtefælles død sank hun dybere og dybere i melankoli, så formynderregeringen måtte anbringe den lille prinsesse hos hendes tante, der iøvrigt var hende en udmærket støtte.

I femten års alderen var Kristina rent forstandsmæssigt så veludviklet, at Axel Oxenstierna sagde om hende: »Hun er ikke som et fruentimmer, men behjertet og af en god forstand«.

I 1642 deltog hun første gang i rådet.

Det var et sejrrikt Sverige, den unge kvinde kom til at regere over i 1644. Danmark var blevet besejret og måtte året efter slutte den for os ydmygende fred i Brömsbro. Trediveårskrigen fortsattes med held for de svenske våben. Regeringen havde under Oxenstierna bragt finansvæsen

og næringsdrift i en bedre orden, end man havde kunnet vente i den urolige, af krig hærgede tid.

Skønt Kristina i Axel Oxenstierna havde en glimrende rådgiver, synes hun ret hurtigt at være blevet træt af hans formynderskab. Allerede to år efter hendes tronbestigelse og overlægelse af regeringen begynder hun at støtte sig til den unge *Magnus de la Gardie*. Under hans påvirkning bliver dronningen dybt interesseret i Frankrig og i franske forhold, en interesse, hun aldrig senere slipper.

Som kvinde havde hun en naturlig trang til at skabe fred mellem folkene. Ved afslutningen af trediveårskrigen viste hendes fredsvilje sig. Her havde hun Oxenstierna med sig. Man beskyldte hende for, at hun i sine bestræbelser for

Kristina af Sverige

af Karen Plovgaard

meget tog sigte på at tækkes Frankrig; men hendes vilje til fred var sikkert ærlig nok.

Kristina havde imidlertid nået den alder, da det havde været naturligt at stifte ægteskab for at sikre tronfølgen. Men al tale om giftermål stødte på den bestemteste modstand hos hende. Hun sagde nej til den fyrste, hendes far alt havde udset til hende; et par danske prinser fik samme svar. En kort tid synes hun at have været tilbøjelig til at høre sin fætter, *Karl Gustav*, men sluttelig får også han et nej. Folket må til sin sorg opgive håbet om efter hende at se en ætling af Gustav Adolf på Sveriges trone.

Men Kristina vil ikke gifte sig. Og allerede i 1649, kun 23 år gammel, får hun Karl Gustav udnævnt til tronfølger.

Det var ikke Kristinas agt at søge landets berømmelse øget ved erobringer.

Ved fredens gerning ville hun skabe anseelse for sit styre. Hun indkaldte til sit hof Europas berømteste lærde. Navne som *Descartes*, *Vossius* og *Heinsius* knyttede hun til sig.

Under samtaler med disse store ånder udviklede hun sin egen ånd. Og ved deres hjælp skaffede hun sig de bøger og kunstsakke, hun tørstede efter at eje.

Men ikke blot videnskaberne dyrkede hun. Også skønhedsglæden fandt sin plads ved hendes hof. Strålende fester arrangeredes. Sine venner overvældede hun med rige foræring.

Derved - ved de abnorme udgifter, hofholdningen afstedkom - styrede hun imidlertid landet ud i en finansiell nød. Sverige var ikke noget rigt land, og ved at forære kronogodserne bort formindskede hun sine egne indtægter. Så greb hun til at udskrive skatter, hvilket affødte misfornøjelse. Sammensværgelser fandt sted. Et parti henvendte sig til tronfølgeren og opfordrede ham til at støde dronningen fra tronen. Men sammensværgelsen opdagedes, og de skyldige henrettedes.

Medens alt dette sker, er Kristina gennem samtaler med troende katolikker kommet til den opfattelse, at den protestantiske tro, som man har opdraget hende i, er en afvigelse fra den eneste rette. Uimodståeligt drages hun mod moderkirken. Hun foretager sig forskelligt, som vækker svenske protestanters forargelse. Således indkalder hun i året 1650 nogle jesuitpatres. Dette er hun blevet rådet til af den portugisiske gesandts skriftefader.

Fra 1651 omgås hun stadig med tanken om at nedlægge regeringen. Til ingen af sine svenske råder har hun om-

Stockholm slot, set fra sydsiden omkr. 1650 (samtidigt stik).

tall sine katolske sympatier, og man bestormer hende om at lade abdikationstanken fare. Hun går ind på at vente endnu et års tid. Men ved sig selv er hun klar over, at med sin stilling til den protestantiske kirke, vil hendes liv som regent i Sverige forekomme hende usandt og utåleligt. Man er allerede ved — ud fra hendes koldsindighed overfor den svenske folkekirke — at beskyldte hende for at være ateist.

Hendes sidste regeringsår præges af hendes forsøg på at mægle i forskellige krige, bl. a. mellem Frankrig og Spanien.

I 1652 fremsætter hun et forslag om et svensk-dansk forbund til værn for Østersøens frihed under krigen mellem England og Nederlandene, men det finder ingen sangbund i Danmark, hvor Frederik d. III er fortørnet over, at Sverige har vist Korfits Ulfeld gæstevenskab.

I denne tid er Kristinas nærmeste venner spanieren Pi-

mentelli og den franske læge Bourdelot. Mange misforstod og bagtalte hendes venskab med de to mænd. Sagen var, at de to var de eneste, der kendte hendes dyre hemmelighed: at hun allerede i sit hjerte var katolik.

Desuden førte Pimentelli, som var sit lands minister i Stockholm, og Bourdelot forhandlinger med Madrid og med pavehoffet om, hvorvidt dronningen også efter sin tronfragsigelse ville blive betragtet som statsoverhoved.

Da denne sag er bragt positivt i orden, og da de svenske stænder er gået ind på at sikre hende fremtidige indtægter fra de forskellige landsdele i Sverige og Tyskland, er der intet til hinder for, at det store skifte kan finde sted.

I juni 1654 forlader hun i al stilhed sit fædreland. Og i stilhed lader hun sig efter et ophold i Flandern juleaften samme år optage i den katolske kirke. Dette sker i Bruxelles.

Først året efter, den 3. november, foregår de højtidelige

Et 300-års minde om en tronafsigelse og en konversion

▲ Palazzo Farnese i Rom, som i mange år var Kristinas bolig (samtidigt stik af Piranesi).

optagelsesceremonier i Innsbruck. Men hendes konversion bør selvsagt regnes fra julen 1654.

Fra Innsbruck begiver Kristina sig til Rom — som en samtidig skriver — »med pomp og pragt og tindrende af lykke«.

Dette er rimeligvis sandt. Hun rejser mod den evige stad, den by, som skal være hendes hjem for resten af livet.

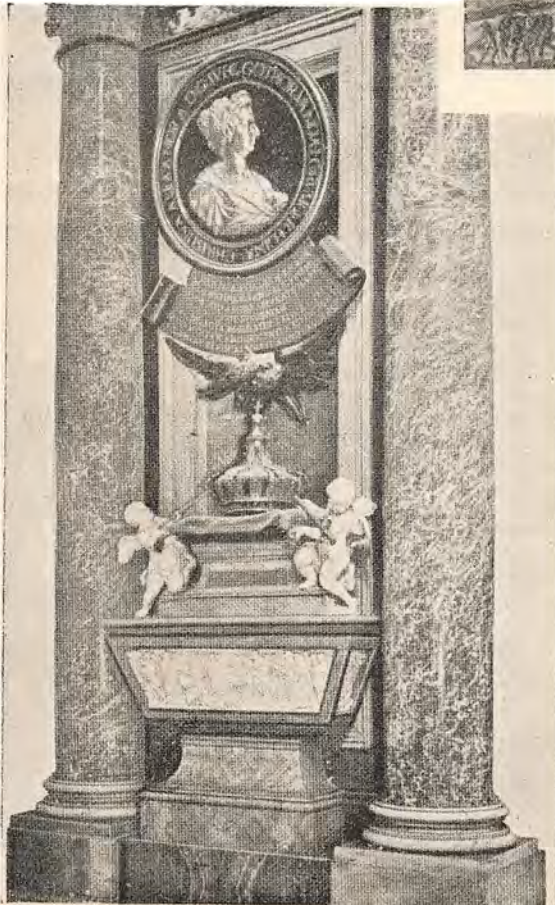
Kun to gange skal hun gense Sverige, første gang i 1660 - 61, anden gang i 1667, begge gange på korte besøg. Den hårde religionslov tillod hende ikke at fæste bo i sit fædreland, selv om hun havde villet.

At Kristina fandt den lykke, der opvejer al verdens herlighed, har man ingen årsag til at tvivle om. Hun ville besøge Loreto og frembære en gave ved Casa Santa. I dette øjemed havde hun ladet forfærdige en krone og et scepter af purt guld, besat med ædelstene. En af hendes venner foreslog hende en inskription til den hellige jomfru: »Jeg bringer dig min forsmåede krone, giv du mig derfor til løn en krone i himlen«. Men Kristina afslog det med den motivering, at man ikke skulle give Guds moder en gave, man selv havde forsmået.

Imidlertid kaster Kristina ingenlunde vrage på de fester, som holdes til hendes ære, hvor hun drager frem. Hun ser med glæde rækkerne af svenske våbenskjolde, som smykker hendes vej, hun glæder sig over de bekransede huse og og troppesoldaterne, som paraderer for hende. Men det største af alt er for hende dog selv målet, den evige stad, hvor hun skal fejre jul.

Den Hellige Fader var selv med til at forberede hendes modtagelse. Personlig inspicerede han hendes bolig, og det fortælles, at da han på en væg opdagede en indskrift, der i sin dysterhed udtrykker en af romernes bitre erfaringer: »Alt ondt kommer fra Norden«, lod han den øjeblikkelig fjerne, for at den ikke skulle såre den kære gæst, som den jo da ej heller var møntet på.

← Kristinas Gravmæle i St. Peter.

Den officielle modtagelse i Rom blev prægtig. Folks begejstring kendte ingen grænser. Det gjorde deres forundring heller ikke, da de så dronningen — i mandsdragt og i almindelig ryttersadel — holde indtog på sin hvide hest. Nu kunne da enhver se, at hun var en usædvanlig kvinde. Rygterne, som var ilet forud, havde altså ikke overdrevet.

Toget gik til Peterskirken, hvor Kristina i *Capella Sistina* knælende takkede paven for den skønne modtagelse. Pavens svar gik ud på, at hendes omvendelse var så stor en glæde, at den sikkert blev fejret endnu skønnere i himmelen end her på jorden.

Kristina var af hjertet taknemmelig, og som et udtryk herfor føjede hun *Alexandra* til sit navn — efter paven, Alexander d. VII. Dronningen satte denne mand højt. Det var hende en fryd, at den Hellige Fader, hvis daglige vner var meget spartanske, og hvis levevis var yderst beskedne, var en ven af kunst, videnskab og filosofi. De kom til at føre mange udbytterige samtaler med hinanden. En gang overrakte han hende et krucifiks, som efter legenden skulle være udskåret af træ fra frelserens kors. Kristina gemte det som et klenodium.

Dronning Kristina var lykkelig ved sit trosskifte og lykkelig over at være i Rom. Hun havde fundet sit stæsted, hvorfra hun aldrig senere veg.

Fremtiden skulle imidlertid ikke blive idel harmoni, og med hendes temperament var det vel heller ikke at vente. Hun havde ikke stof i sig til en helgen, og hendes historie også fra hendes senere år er ikke uden pletter. I hendes lejlighedsvis deltagelse i Europas politik valgte hun ikke altid sine midler med skønsomhed.

Man bebrejdede hende ofte hendes nordiske ligefremhed, der let stødte an mod latinske sæder og skikke. Men hun lod sig aldrig røkke bort fra det, som for hende var blevet den store hovedsag, troen, som hun havde ofret sit rige og sin krone for.

Ikke altid var hendes venskab med det aristokratiske Rom lige varmt. Men een ven fandt hun, som hun aldrig svigtede, og som aldrig svigtede hende. Det var kardinal Azzolino. Deres venskab varede, til hun drog sit sidste suk.

I sine senere år syslede hun ofte med tanken om døden. I anledning af en vens dødsfald skriver hun: »— *Hvad er vi? Vi er støv og aske, vi er intel. Må Gud have miskundhed med os og i nåde lade os dø i troen på ham. All andet er forfængelighed. Vi skal alle forsvinde som skygger. Livet er en drøm, forbi som et lynglimt. Vi rejser i hast — mod evigheden. Må Gud i sin nåde tage godt imod os i sin himmel.*»

Den sidste jul, hun oplever, synes hun at have haft forudnelser om sin død. Hun har til messen klædt sig i en hvid silkedragt af snit som en klostresøsters. Måske har hun overværet messen i den skønne lille kirke, som stod i forbindelse med palazzo Farnese, som i mange år var hendes bolig. Hendes enkle dragt undrede hendes venner, og da de ytrede sig derom, svarede hun: »Der kan vel blive brug for den med det første.»

I denne tid er det, hun skriver et brev, der kan tages som et udtryk for hendes trosbekendelse. Forøvrigt minder dets form ikke lidet om livssynet hos en anden af tidens berømte konvertitter, danskeren Niels Stensen. Hun skriver:

»*Universet er et stort og herligt tempel. Jorden, vi bebø, er dets strålende alter. Gud skabte denne herlige jord af intel — til sin egen ære. Men det er hans vilje, at vi alle skal blive til intet igen.*

Der er ikke en dag, hvor naturen ikke burde bøje knæ for sit ophav, dette uendelige og ufattelige væsen, som alene består, og som alene er værdig til at bestå.

Når vor time kommer, lad os da tilbede dette uendelige væsen i fuldkommen ydmyghed og ikke frygte døden; thi Gud er selvfærdig. Lad os leve sådan, at vi kan nære håb om salighed efter døden —

Siden Gud er Gud og altid vil forblive Gud, lad os da kaste os i hans arme i håbet om, at hans godhed alene vil give os den evige lykke og salighed, som hans offer har vundet for os.

Kort efter rantes dronning Kristina af den sygdom, som skulle ende hendes liv. Hendes smukke gravmæle findes i Peterskirken, hvor kun een kvinde foruden hende, en fyrstinde af Toscana, er stedt til hvile.

↑ Paa Bakketoppen knejser den smukke, lille katolske Kirke.

FOTOS: ARKIV (2)
FYNS TIDENDE (4)

TEKST: JØBE

➤ Det indre af den stillfulde Kirke.

Der er saa sandelig »sket noget« i Nyborg i de godt og vel fyrretyve Aar siden Mariasøstrene — »Søstrene af Marias hellige Hjerte«, som de rettelig hedder — opslog deres Paulin i den gamle »Stella Maris«-Villa paa Vindingevej. Det er i Løbet af disse Aar lykkedes Mariasøstrene at vokse ind i Nyborg Bybillede og hvad endnu mere er i Nyborgs Bevidsthed, som Følge af den Gerning, som de udøver til Gavn og Bedste for deres Medmennesker. Den beskedne Begyndelse i 1911 har lidt efter lidt udviklet sig til en helt lille katolsk By deroppe paa Bakken højt over Nyborg By: i 1928 rejstes den smukke lille Kirke og faa Aar senere den fine moderne Skolebygning bag Kirken, hvor der foruden Skolelokaler er Plads til et Pensionat for ældre og ikke at forglemme en af Nyborgenserne meget søgt Børnehave. I Løbet af 1954 er selve Grundstammen paa dette stolte Træ, den gamle Villa, der huser Sygekassernes Rekreationshjem, undergaaet en gennemgribende Renovering. Samtidig har Mariasøstrene, der aldrig har været bange for at vove noget — hvad Udviklingen paa Vindingevej taler sit tydelige Sprog om — vakt Sensation om sig i Nyborg ved som det første kvindelige Ordenssamfund herhjemme at have draget Konsekvensen af de Reformbevægelser, der er udgaaet fra Rom og har ombyttet deres iøvrigt baade klædelige og karakteristiske Ordensdragt, men en mere tidssvarende og for Søstrene selv mere bekvem Paaklædning.

Nyborg er et af de mest straalende Eksempler paa hvad et Søstersamfunds Indsats betyder for Kirken herhjemme. Gennem en støt og stadig

En

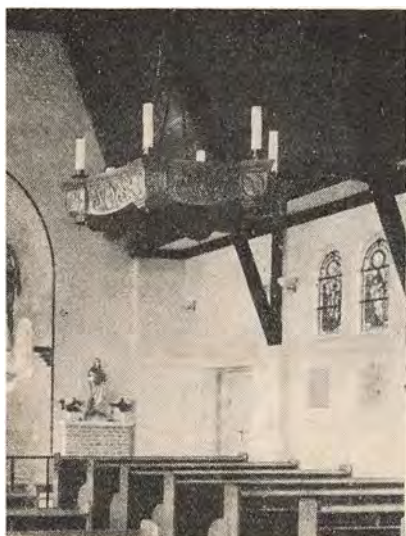
Hos

Gerning blandt unge og gamle

Mariasøstrene i Nyborg

^ I lækre, moderne Omgivelser flokkes hver Dag en Skare Unger under Søstrenes kærlige Omhu.

► Sr. M. Innocentia - en af dem, der har gjort Udviklingen i Nyborg med - underviser i Skolen.

▼ Der sørges for den materielle Side af Tilværelsen.

Søstrene drager Omsorg for de gamle i deres Varetægt.

Gerning, Aar ud og Aar ind, i Næstekærlighedens Tjeneste, har Mariasøstrene ikke blot skabt Respekt om sig og en goodwill af uvurderlig Betydning for Kirken, men de har tillige ogsaa været i Stand til at virke det helt store, der for mange synes at være forbundet med Miraklets Skær, som kun Søstre kan virke

*

Næste Nummer
af

**Katolsk
Ugeblad**

udkommer 2. Januar
1955 og indeholder
bl. a.:

Ved Indgangen til det ny Aar --

»Barnet i vor Midte« --

Apropos Lutherfilmen: Aflad --
Haile Selassie og Katolicismen
i Ætiopien --

»Hvorfor jeg blev Søster« --

En Ordenssøster fortæller selv --
og flere andre Ting foruden Nyheds-
stoffet.

Fra H. C. Andersens Skitsebog: Augustus Forum - Mars Ultor Templet (i Baggrunden S. Francesca Romana).

H. C. Andersen er en af dansk Litteraturs største »Rejsende« — efter den første store Udenlandsrejse i 30'erne var han for stede at finde blandt den Kategori af Mennesker, der knapt nok er kommet hjem fra en Rejse før end de har lagt Planer om den næste. Med aabent Sind og aabne Sanser drog den lidt sære, indadvendte 29-aarige Digter i Efteraaret 1833 ud paa den store Færd, der over Frankrig—Schweiz skulde føre ham til Solens og Livsglædens Land, Italien. H. C. Andersen foretog sine Rejser paa et Tidspunkt, hvor Samfærdselsmidlerne netop var i Udvikling. Da han begav sig af Sted i 1833 var Jernbanerne begyndt at blive en Realitet — omend der endnu ikke trak sig Linier fra Land til Land. Han maatte benytte sig af Diligencer og »Vetturiner«, og over Simplon naaede han da til de norditalienske Søer, hvor »dejlige Øer laa som Buketter paa Vandet ... Druerne hang i Guirlander langs Vejen, som var det til en Fest.« Her i Italien skulde et nyt Afsnit af hans Liv tage sin Begyndelse. Mødet med Italiens Skønhed og Skatte var det, der gjorde ham til den berømte Digter, hvis Værker vandt Verdensry. I adskillige af sine Værker synger han — direkte og indirekte — Italiens Pris, har han nedfældet sine Indtryk i Ord og Tegninger. Hans »Improvisatoren« blev for mange af Datidens Rejsende en Slags »Guide bleu«, og hans »En Digtets Bazar« en Rejsbog, der den Dag i Dag tælles blandt de ypperste.

Knapt et Aarhundrede senere skulde Italien endnu engang drage en af Danmarks Sønner — ogsaa en Fynbo — i sin Tryllefavn og skaffe ham Verdensry, ja endnu mere, drage ham saa

nær ind til sit Hjerte, at han blev den hellige Frans af Assisi's Herold.

Fra de norditalienske Søer gik Turen over Milano, hvis Domkirke gjorde et saa dybt Indtryk paa ham — »Der, under Kirkemusikken og i Andagtens Stilhed, var opløftende at være« — og genspejler sig i Fortællingen »Under Piletræet«. Adskillige Smaaskitser fra hans Haand illustrerer Turen videre over Genova, Carrara, Pisa og til Firenze, i hvis Skønhedsverden han fordybede sig saa intensivt, at den rent aandeligt gik over i hans Sjæl, og gennem et Utal af Breve hjem til Venner og Bekendte kan man følge hvorledes Indtrykkene vældede ind over ham.

Fredag den 18. Oktober 1833 naaede H. C. Andersen for første Gang den evige Stad — netop tids nok til endnu samme Aften at overvære Raphaels anden Gravlæggelse i Panteon. I fire Maaneder skulde han nu »indaaende« Roms Atmosfære — hver Dag bragte ham nye Indtryk og var til ny aandelig Berigelse for ham. Allerede efter faa Dages Ophold i det evige Rom havde han gjort samme Erfaring som saa mange andre af hans Landsmænd baade før og senere har gjort, at »Rom er vistnok den eneste By, i hvilken en Fremmed uden Familie-Bekjendtskaber kan voxe fast og blive som hjemme«. Her i Rom traf han adskillige danske Kunstnere — blandt andre Thorvaldsen, Albert Küchler, der senere blev Fra Pietro i San Bonaventura-Klosteret paa Palatin, Ludvig Bøtcher, Ernst Meyer, for blot at nævne et Par Navne — og Opholdet her blev ikke blot et af de skønneste Afsnit i hans Liv, men tillige ogsaa et af de betydningsfuldeste. Og han laa saa sandelig ikke paa den lade Side. I »Romerske Dagbøger« kan man følge ham tidlig og silde; der er næppe den Enkelthed i det romerske Folkelivsbillede, der er undgaaet hans Opmærksomhed, og adskillige af hans

Med

H. C. Andersen

i
Julefesten i

H. C. Andersen - tegnet af Albert Küchler. (I »Skandinavisk Forening i Rom's« Eje).

Haandtegning af H. C. Andersen: Tiberfloden i Rom.

erser Italien

den evige Stad

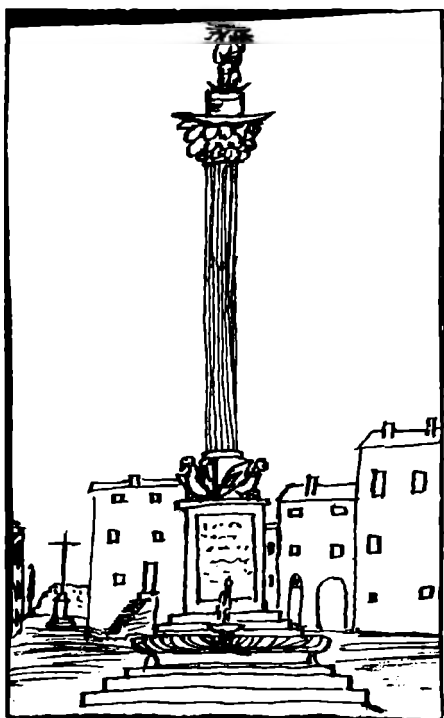
smaa Rids i Skitsebøgerne — af hvilke en Del er bevarede — giver et levende Billede af hans enestaaende Jagttagelsesevne.

Her i det evige Rom, hvor »Lampen brænder Dag og Nat foran Madonnabilledet paa Hjørnet«, stiftede den protestantiske Digter Bekendtskab med Katolicismen, et Møde, der dog aldrig førte til nogen Vurdering, men fik en rent »billedlig« Indflydelse paa ham. Maaske søgte han af og til at forstaa Italienerne og deres Indstilling, men han trængte aldrig dybere ind i Forholdet. Han frydede sig tilsyneladende i Sjæl og Sind, naar han besøgte Roms hundreder af Kirker — hvor der »er dejlig Musik, brillante Dragter og store Situationer« — og mangt og meget af det, han oplevede her, har været Fundamentet for, hvad han senere har skrevet. H. C. Andersen var i Grunden et dybt religiøst Sind — hans Værker vidner atter og atter herom — men i Italien fandt

► Hyrderne fra Albanbjergene bebuder Julens Komme.

◄ Fra H. C. Andersens Skitsebog: Maria-Søjlen foran Maria Maggiore.

hans Religiøsitet Udtryk i en rent æstetisk Glæde over Guds skønne og herlige Verden, som han vilde nyde saa meget som muligt af. De Bemærkninger og Kommentarer, som han i sjældne Tilfælde fremsætter til religiøse Oplevelser, der maatte støde an mod hans lutherske Indstilling, er ikke Resultat af en kritisk Vurdering, men kun fremsat ud fra rent kunstneriske og æstetiske Synspunkter. Han beretter blot om sine Jagttagelser — og giver dem videre, set under den Synsvinkel, hvorunder hans Opdragelse sætter ham i Stand til at se Tingene, ikke mindst præget af de Stemninger, som han — det store Stemningsmenneske — netop var undergivet.

▼ Festdag paa Peterspladsen paa H. C. Andersens Tid (efter gammelt Stik).

Og H. C. Andersen kom to Gange til at opleve Julen i Rom — en Fest, som dér adskiller sig saa væsentligt fra den danske Jul. Han oplevede hvordan Hyrderne fra Kampagnen som Julens Bebudere i Begyndelsen af Advent kom ind fra Bjergene og musicerede med deres Sækkepiber. — »Pifferari, Hyrderne fra Bjergene, kom ind i deres korte Kapper, med Baand om den spidse Hat, og forkyndte med Sækkepiber, foran hvert Hus, hvor Madonnabilledet stod, at Frelseren skulde fødes«. Julefesten 1833 tilbragte han sammen med de øvrige danske i Rom — hvor man iøvrigt søgte at foranstalte en »dansk« Jul — men H. C. Andersen konkluderer sine Indtryk af Festen med at »Kneipen og Maden er Foreningspunktet«. I 1840 fejrede han atter Julen i Rom, denne Gang alene — og herom fortæller han selv:

»Jeg gik bort fra det ensonnede Kammer! Folk strømmede til Kirken *Maria maggiore*.

Endnu brændte kun nogle enkelte Lamper herinde. Mænd, Qvinder og Børn, der vare vandrede hid fra Campagnen og Bjergene, sad og laae paa Trinene op til Capeller og Altre i Sidedgangene. Nogle af de stakkels Folk vare af Træthed sovnet ind. Andre læste deres Rosenkrands.

Nu tændtes Lysene. Den hele Kirke straaled i Purpur og Guld, Røgelsen duftede, Musiken lød, Sangen forkyndte »en Frelser er født, Halleluja!« De gamle Cardinaler bare Christi Krybbe paa deres Skuldre gennem Kirkens Gange og Folket saae en Glorie om den, stærkere end den de tusinde Lys udsendte. Det var som om Hyrderne sang, og som om Englene sang, og der kom Fred og Fortrøstning i Mennekets Hjerte.« (»En Digtlers Bazar«)

»Forældreret og Rigskonkordat trædes under Fode«

Pave-Brev til Tysklands Biskopper

Umiddelbart inden den Hellige Fader vendte tilbage til Vatikanet, rettede han paany en Skrivelse til de tyske katolske Biskopper, hvori han tog Stilling til den Krænkelse af Forældreretten, som har fundet Sted i visse Dele af Tyskland, samt til Diskussionen om Rigskonkordatet. »Desværre bliver — efter hvad Vi har erfaret — de Rettigheder, der naturligt tilkommer katolske Forældre til at lade deres Børn faa en katolsk Opdragelse, traadt under Fode i visse Egne af Tyskland«, hedder det i Brevet, som offentliggjordes i Köln 1. December. »Men særlig smerteligt føler vi dog den Omstændighed — skriver Paven videre — at bestaaende højtideligt indgaaede Overenskomster, hvis oprindelige Retsgyldighed anerkendes, og hvori der er givet Garanti for, at denne Ret tilstaaes i Skolerne i Tyskland, alligevel bliver negligeret paa den mest dristige og usømmelige Maade«. Og Paven formaner derpaa Episkopatet til ikke at ophøre med at forsvare disse Rettigheder med alle til Raadighed staaende Kræfter. Endvi-

dere opfordrer Paven til med fornyet Styrke at drage Omsorg for, at alle Kræfter sættes ind i Sjælesorgen, og at Opmærksomheden stadig er rettet mod de moralske Farer, der idag mere end nogensinde lurer paa den opvoksende Generation (KNA).

Konkordatet ikke Hitlers Værk

I en principiel Redegørelse om »Rigskonkordatet og den ny nedresaksiske Skolelovgivning« erklærede Professor, Dr. Werner Weber i en Forelæsning ved Universitetet i Göttingen, at Rigskonkordatet er blevet til under Weimar-Republikken og kun fandt sin formelle Ratifikation under Nazivældet.

Skolebestemmelserne, som indeholdes i Rigskonkordatet, er ikke paatvunget Staten af den katolske Kirke; disse Bestemmelser blev allerede formuleret i 1920 af en selvbevidst, liberal-føderativ-demokratisk Stat. Der kan derfor ikke herske nogensomhelst Tvivl om Konkordatets Retsgyldighed, og det kan ej heller være i det tyske Statsvæsens Interesse gennem en falsk Fortolkning at skabe en Retsusikkerhed, som ikke indrømmer et ægte Partnerskab med den katolske Kirke (KNA).

DEN KATOLSKE VERDEN

Pius XII afslutter Maria-Aaret

I Begyndelsen af December opskræmtes den katolske Verden paany ved Presseefterretninger fra Rom om, at den Hellige Fader var blevet ramt af et alvorligt Hjertetilfælde. Kort Tid i Forvejen var Paven vendt tilbage til Vatikanet fra Opholdet i Castelgandolfo, og allerede da forlød det i Rom, at Pavens Helbredstilstand gav Anledning til Bekymring. Vatikanet var som sædvanlig meget tilbageholdende med at udsende Communiquer, men med Pavens alvorlige Sygdomsperiode i Foraaret i mente, var der god Grund til at nære Frygt for den nu 78-aarige Pave Pius XII's Helbredstilstand. Man vidste, at Sommeropholdet i Albanerbjergene langt fra havde bibragt den Hellige Fader den ønskede og fornødne Rekreation — Pave Pius XII vil som bekendt ikke skaane sig selv — og Alverdens Opmærksomhed rettedes derfor atter med Ængstelse mod Rom.

De biskoppelige Ordinariater Kloden over paalagde øjeblikkelig Gejstligheden — ved at forordne oratio imperata pro papa — og de Troende at bede for den Hellige Fader. Der

Ugebladets Kronik

Katolsk Jul i Norden i 17. Aarhundrede

Der er ikke noget Tidspunkt paa Aaret, hvor de Mennesker, der lever fjært fra Kirken, længes saa meget efter Kirkens moderlige Favnsomhed netop naar Julen stunder til. Dette var da ogsaa en af Grundene til at Jesuitterne, som varetog de faa og smaa katolske Missionsstationer i det høje Nord i 17. Aarhundrede, gjorde hvad der stod i deres Magt for at give Julefesten et saa højtideligt Præg som overhovedet muligt. Katolikkerne var jo hovedsageligt Udlændinge, og de vilde nødig undvære deres Julegudstjeneste her i det fremmede. De kom derfor — efter hvad der f. Eks. berettes fra Glückstadt i 1684 — »i store Skarer under haard Kulde fra de mest afsidesliggende Steder«. Adskillige af dem blev flere Dage paa Missionsstationen; saaledes husede Jesuitterne i Frederiksstad i Julen 1674 ikke mindre end 11 fjerntboende Katolikker i deres Hus.

Men ogsaa den indfødte protestantiske Befolkning følte sig tiltrukket af den katolske Midnatsmesse: Nattetiemen og Gudstjenestens liturgiske Skønhed var noget helt usædvanligt for dem. Allerede i 1664 beretter Jesuitterne i Glückstadt, at der var stor Tilstømning til Julegudstjenesten, ikke mindst af anderledestroende; disse sang endog med paa Julesalmerne, og adskillige af de fremmede ofrede Voksls. Da P. Sivert saa i 1666 for første

Gang lod Julemessen ledsage af symfonisk Musik, strømmede der saa mange Officerer og ansete Personer fra hele Byen til, at Kapellet maatte lukkes paa Grund af Trængsel. Der blev posteret bevæbnede Soldater foran Jesuitternes Hus for at holde Nysgerige borte, saaledes at der i hvert Fald kunde blive Plads til Katolikkerne samt »nogle faa fornemmere Ikke-Katolikker«. Alle overværede de Gudstjenesten i Tavshed og andægtigt. Og selv om Messen med Musik og Prædiken varede fra Midnat til henimod Klokken tre, saa holdt de alle ud trods den bitre Kulde. Midnatsvesperen blev dengang sunget som gregoriansk Korale.

Den store Tilstømning til Julenatgudstjenesten gav iøvrigt nogle Aar senere Anledning til en Udvidelse af Missionsstationen. En ukendt Velgører opholdt sig fra Julen 1686 til Hellig Tre Kongers Fest hos Jesuitterne for at holde Eksercitier. Da han var Vidne til de trange Forhold i Kapellet og i Huset, hvor Jesuitterne boede, skænkede han Patrene en Sum paa 1000 Daler, for at de kunde købe sig en større Grund. Og allerede Aaret efter var det ny Kapel bygget færdigt.

I Aaret 1674 hører man for første Gang nærmere Enkeltheder om Julenatgudstjenesten i København. Der fandtes paa dette Tidspunkt to katolske Kapeller i København, det ene i det kejserlige Gesandtskab, det andet hos den spanske Gesandt. Begge Steder blev der holdt Midnatsmesse Julenat. I det kejserlige Kapel overværedes Messen og den efterfølgende tyske Prædiken af adskillige Ikke-Katolikker, væsentligst fra Adels- og Universitetskrede. Paa samme Tidspunkt

læstes der en Levitmesse i det spanske Kapel, formentlig den første højtidelige Messe i Danmark siden Reformationens Dage; efter Messen holdtes der en Prædiken paa Flamsk.

Helligdagene betød forøget Arbejde for Patrene ikke blot hjemme, men ogsaa udendørs, idet de i Juletiden maatte læse Messe paa en Række smaa Stationer. Saaledes holdt Jesuitterne fra Frederiksstad f. Eks. paa Hellig Tre Kongers Fest i 1702 Gudstjeneste i Sønderborg hos Hertugen af Holstein-Augustenborgs katolske Gemalinde og i 1705 ligelodes paa Hellig Tre Kongers Fest i Husum. Under Kriegen stilledes der yderligere Krav til Patrene. Under den dansk-svenske Krig laa der i 1658 adskillige katolske Soldater i de forenede kejserlige Hære i Holsten, og de bad om Julegudstjeneste. Men her kom Kalenderen Patrene til Hjælp, idet de protestantiske Egne endnu ikke var gaaet over til den gregorianske Kalender. Pateren fejrede da først Jul i Itzehoe med de kejserlige Tropper efter den ny Kalender og derpaa ti Dage senere endnu engang hjemme efter den gamle. Umiddelbart efter blev han kaldt til Rendsborg, hvor Grev Franz Karl von Becka laa alvorligt saaret, og her kunde han saa give yderligere et halvthundrede Soldater Julekommunionen.

Men det hændte ogsaa, at Patrene blev kaldt bort midt i Juletiden. Saaledes fik Jesuitterne i Fredericia i Krigsaaret 1709 netop Juleaften Hønlige Ordre til, at en af dem uophødelig skulde begive sig til den danske Lejr i Skaane for at bistaa de derværende katolske Soldater. Ligeledes fik Jesuitterne i Glückstadt i Aaret 1755 Rejseordre lige op til Julen, medens de net-

ed Velsignelse fra sit Sygeleje

fulgte et Antal meget foruroligende Dage, men Krisen syntes atter engang at skulle drive over, og Dagen før Maria-Aaret sluttede, kunde man fra Vatikanet meddele, at der var en stadig omend dog kun mindre Bedring at notere. Patienten var atter i Stand til at lage en Smule naturlig Næring til sig. I Kredse, der staar Vatikanet nær, var man af den Opfattelse, at den saa længe paakrævede Røntgenundersøgelse af Pavens Fordøjelsesorganer vilde kunne foretages, saafremt Bedringen vedvarede. De behandlende Læger ansaa denne Undersøgelse for absolut nødvendig, idet man er overbevist om, at Patientens Lidelse staar i Forbindelse med en eller anden Mavesvaghed. Men samtidig understregede man, at alle hidtidige Gisninger om Sygdommens Art var og blev Gælleri.

I Midten af Maanedens udsendtes en længere Bulletin, hvori det hed, at der nu var indtraadt en følelig Bedring — og en af Lægerne udtalte endog, at Hovedaarsagerne til Pavens Sygdom simpelthen var Overanstrengelse. — »Hvis Paven skal blive rask, maa

han spise mere og arbejde mindre«. Programmet for Afslutningen af det første Maria-Aar i Kirkens Historie — hvor den Hellige Fader selv skulde have deltaget i Afslutningshøjtidelighederne i Sta. Maria Maggiore — maatte ændres, men paa selve Dagen — 8. December — var Pave Pius XII dog saa vidt, at han fra sit Sygeleje kunde slutte Maria-Aaret med at meddele den højtidelige »Urbi et Orbi«-Velsignelse, og over Vatikanets Radio bede Ave Maria sammen med de Troende over hele Verden. Hans Stemme havde atter noget af den kendte Klang over sig, og om Morgenens haude han i Fjernsynet fulgt den festlige Pontifikalmesse, som Roms Kardinalvikar, Kardinal Micara, celebrerede ved Pa-vealteret i Sta. Maria Maggiore.

*

Samtidig fandt der over den ganske Verden — og da fremfor alt ved Maria-Valfartsstederne — en Række Afslutningshøjtideligheder Sted, hvori deltog Tilusinder af Troende. I Lourdes — for blot at nævne et enkelt Sted — celebrerede den pavelige Legat, Kardinal Leger fra Montreal, Pontifikalmessen, og adskillige Biskopper rundt om i den katolske Verden havde publiceret Hyrdebrevne i Anledning af Maria-Aarets Afslutning.

op var i Færd med deres Juleforberedelser.

Og Jesuitterne fulgte gerne de Henvendelser, der blev rettet til dem. Men disse Julerejser var ikke altid ganske ufarlige. I 1686 var en Pater fra Fredericia rejst til Odense, hvor han skulde fejre Julefesten hos den derværende Kommandant von Friesensee, der var gift katolsk. Saa snart den lutherske Biskop i Odense fik Nys om Jesuittens Besøg, nedlagde han en voldsom Protest. To Aar senere var den samme Pater atter i Odense til Jul for at tage sig af de derværende katolske Soldater. Men i Mellemtiden var hans Beskytter, von Friesensee, traadt i Kejsereens Tjeneste; Biskoppen formaaede da Stiftsamtmænd i Odense til at arrestere Pateren, og det lykkedes først at faa denne løsladt 8. Januar efter mangehaande og besværlige Forhandlinger.

Det nordligste Sted, hvor der er blevet fejret Julemesse, er sandsynligvis paa Vardø, i det nordligste Norge. Her opholdt der sig i 1768 to Jesuitpater, Hell og Sainovics, hvor de efter den danske Konges Anmodning foretog astronomiske Iagttagelser. Juleaften var der stort Selskab hos Kommandanten paa Vardø. Julenat læste de to Pater saa Midnatsmesse paa deres Bopæl og modtog bagefter Øens Honoratiors og beværtede dem med Chokolade.

Jesuitterne bragte ogsaa de gamle Traditioner med Julespil og Julekrybber hjem til Norden. Allerede i 1604 hedder det i deres Annaler om Altona: »Igen i Aar havde vi Skolebørn paa Scenen; ved Vor Herres Krybbe foretog de den hellige Nats Glæder — den Nat, hvor Gud blev Menneske —

til Tilskuernes Ros og Beundring«. Aaret efter opførte de i Stor-Købmanden Alexander Rochas Hus i Hamburg et Julespil om Barn Jesus og knyttede dertil en Præmieuddeling til de dygtigste Elever. De mange Tilskuere beundrede de smaa Skuespilleres Præstationer og Jesuitternes Opdragelsesmetoder.

Da der i 1670 oprettedes en katolsk Skole i den kejserlige Repræsentants Hus i Hamburg, viste Børnene atter i et Julespil deres Forældre hvilke Fremskridt, de havde gjort.

Saa vidt vides stod den første Julekrybbe i København i 1674 i det kejserlige Kapel. I 1741 viste Jesuitterne i Fredericia for første Gang »Frelseren i sin Stald mellem Okser og Æsler, Engle og Hyrder for de fromme Tilskuere«. I Norge finder man den første billedlige Fremstilling af Juleevangeliet allerede i 1687, idet Jesuitterne havde slaaet sig midlertidigt ned i Fredriksstad, hvor der paa det Tidspunkt residerede en katolsk General, v. Cicignon. Her fejrede man Midnatsmesse med Orgel og Orkestermusik i Husets store Hall. Patrene havde fremstillet Julemysteriet i 6 prægtige Billeder: Mariæ Bebudelse, Hyrderne paa Bjærgene, Jesu Fødsel mellem Søjler og Ruiner, de hellige Tre Konger i Paladset, Jesu Omskærelse i Templet og Flugten til Ægypten i Ørkenen. Og Patrene beretter med en vis Stolthed i deres Annaler: »Norge havde aldrig før været Vidne til noget saadant.«

Det var P. Martin Gottseer, den senere Regens for det nordiske Præsteseminarium i Linz, der bragte Julekrybben til Sverige. Allerede i 1682

(sluttes side 611)

I korte Træk -

Det amerikanske Kirkernes Nationalraad, der omfatter Størsteparten af de protestantiske Kirkesamfund i USA, afbrød et af sine Møder i Boston i Begyndelsen af indeværende Maaned for at bede en Bøn for »den katolske Kirkes Overhovede«. Der vedtoges endvidere en eenstemmig Beslutning, der gav Udtryk for den amerikanske protestantiske Kirkes nderlige Medfølelse med deres romersk-katolske Venner i disses Bekymring for deres aandelige Overhovede (KNA).

Paa anden Adventssøndag afholdtes der i samtlige tyske Dioceses og adskillige andre Steder i den frie Verden en Bededag for »Tavshedens Kirke« (KNA).

Ved Maria-Aarets sidste Beatifikation, der fandt Sted i St. Peter 5. December, saligkaaredes Pater Placidus Riccardi OSB. Festlighederne overværedes af et anseligt Antal Benedikternerabbeder og -munke fra hele Kloden (KNA).

Repræsentanter for 30 Nationer har deltaget i den Internationale Caritas-Kongres, som afholdtes i Rom i første Halvdel af December (KNA). — Fra Danmark deltog Pastor Knud Ballin, »Caritas Denmark«.

Ærkebiskoppen af Bologna, Kardinal Lercaro, indviede for nylig det ny Præsteseminarium i Reggio Emilia. Det er et af Europas største og mest moderne Præsteseminarier (KNA).

Kirkekampen i det kommunistiske Kina finansieres ved Hjælp af de Beløb, der indgaar ved Salg af Opium, erklærer Chefen for den japanske Sikkerhedstjeneste, Fuschi. Alene i Aaret 1952 havde Myndighederne i Kina et Netto-Overskud paa 72 Millioner Dollars ved Salget af Opium (KNA).

Der arbejdes Nat og Dag med Forberedelserne til den eukaristiske Verdenskongres i Rio de Janeiro. Anlægget af den store Plads, hvor Kongressens Festgudstjeneste skal afholdes, ventes saa vidt færdigt, at den første Messe kan læses der Natten mellem 31. December og 1. Januar (KNA).

Kardinal Spellman tilbringer atter i Aar Julen blandt de amerikanske Tropper i Korea. I Forbindelse hermed aflægger han Besøg hos de USA-Tropper, der er stationeret paa Formosa, i Hongkong, Honolulu, Manila og Alaska (KNA).

Det tyske Fjernsynsnet udsender Natten mellem 24. og 25. December Midnatsmessen fra Notre Dame i Paris. Udsendelsen, der begynder Kl. 23.50 og slutter Kl. 1, vil formentlig blive overtaget af samtlige europæiske Fjernsynsstationer (KNA).

Efter 1000 Aars Afbrydelse læstes for nylig igen Messe i den restaurerede Basilika Santa Maria Antiqua paa Forum Romanum i Rom. Kirken skal være opført i 4. Aarhundrede (KIPA).

Hvem af dem?

Engang levede der i Budapest en Skomager, som var saa fattig, at han næsten ikke kunde klare sig. Det var ikke, fordi Folk pludselig var holdt op med at bruge Fodtøj, eller fordi Byraadet havde bestemt, at Sko kun maatte koste det halve af, hvad de før havde gjort, og heller ikke, fordi hans Arbejde var daarligt, saa han mistede sine Kunder derved. Tværtimod — han var saa flink, at Kunderne sagde, at det Fodtøj, han syede, ikke var til at slide op. Folk betalte ham altid, hvad de skyldte, og uden at tinge om Prisen, der var overhovedet ikke noget i Vejen, — men han kunde alligevel ikke faa Pengene til at slaa til.

Sagen var, at den gode Gud havde velsignet ham alt for rigeligt; han havde givet ham og hans Kone ni sunde og raske Børn. Det var besværligt nok at klare; men saa en Dag døde Skomager-Johannes' Kone, og nu var han altsaa alene med de ni Børn. To-tre af dem gik i Skole, men alle sammen skulde de passes; de skulde have Mad, en skulde klædes paa, en anden vaskes, en tredje makes o.s.v. Og saa maatte han jo arbejde, for at de alle ni og han selv med kunde eksistere. Det var sandelig et Slid, kære Læser! Og hvis du ikke vil tro det, saa prøv bare selv. Der var altid 9 Par Sko at sy eller reparere, mange Gange 9 Stykker Brød at skære; og naar Sengene var blevet redt op og Børnene kommet til Ro, saa hele Pladsen mellem Vinduet og Døren ud som een stor Seng fuld af smaa og større lysc og mørke Hoveder.

»Kære Gud, hvor har du velsignet mig,« sukkede den flinke Haandværker til, naar han paa den anden Side Midnat bankede og syede for at skaffe Føden. Af og til maatte han holde op et Øjeblik for at klappe saa den ene, saa den anden af de smaa, kastede sig uroligt i Drømme.

Ni! Min Gud være lovet, at de alle sammen var lydige og kønne og velopdragne og havde raske Maver og sunde Lemmer! Hellere ni Skiver Brød end een Flaske Medicin; hellere ni levende, trygt sovende Børn end een Kiste. Men ingen af Skomager-Johannes' Børn havde til Hensigt at dø; det stod i Skæbnens Bog, at de alle skulde kæmpe sig frem ad Livets Vej og ikke give Plads for andre.

Julcaften var Johannes sent paa Vej hjem. Han havde været rundt for at aflevere en hel Masse færdigt Arbejde og havde faaet Penge, som skulde bruges til de mange daglige Fornødenheder. Paa Gadehjørnerne saa han Boder og Trækvogne med Legetøj og Sukkergodt, som de handlende solgte som Julegaver til artige Børn. Johannes stod stille foran et Par af Vognene. Skulde han købe noget?

En Gave til hver af de ni? Nej, det vilde blive alt for kostbart. Men saa

En Julehistorie fra det gamle Ungarn

Paa Dansk ved T. Fd.

til een? Og gør de andre misundelige? Nej, han vilde give dem en anden Slags Julegave — en smuk og god en, en, som ikke kunde gaa i Stykker eller blive slidt op, men som de kunde glæde sig over i Fællesskab og aldrig vilde prøve paa at tage fra hinanden.

»Naa, Børn, er I her alle sammen?« sagde han muntert, da han kom inden for Døren. »Nu er det Juleaften — en hellig Aften, en dejlig Fæst.

I Aften skal vi ikke arbejde, vi skal bare være glade!« Og Børnene blev saa begejstrede over at høre, at deres Far ventede, de skulde være glade, at de var lige ved at vælte Huset.

»Saa, saa, tag det med Ro! Lad mig nu se, om jeg kan lære jer den smukke Julesang, som jeg har gemt for at give jer alle ni den som Julegave.«

De mindste kravlede op paa deres Fars Skød og op paa hans Skuldre og ventede utaalmodigt paa, at han skulde synde den smukke Sang. »Stil jer pænt op i Række! Den største her — ja, og saa de andre — — saadan!« Han fik de 7 anbragt som Orgelpiber, mens de to allermindste fik Lov at sidde paa hans Skød.

»Nu er I helt stille! Først synger jeg Sangen igennem, og saa kommer I med.« Johannes tog sin grønne Hue af, hans Ansigt fik et alvorligt, fromt Udtryk, og saa begyndte han: »Englesang ved Midnatstide ...«

De største Børn kunde Melodien allerede efter at have hørt den een Gang; de smaa havde noget sværere ved at ramme de rigtige Toner og holde Takten. Men det varede ikke ret længe, før de alle sammen havde lært den, og intet kunde have lydt kønnere og gladere end de ni smaa Stemmers Sang om Englene ved Bethlehem Julenat. Maaske sang Englene oppe i Himlen selv med, for der er bestemt Glæde i Himmerig, naar uskyldige Børn synger.

Men i Etagen oven over dem vakte deres fromme Sang ikke just Glæde. Der boede en ældre Ungkarl helt alene i ni Værelser. I det ene hvilede han sig, i det andet sov han, i det tredje røg han, i det fjerde spiste han, og hvad han gjorde i de andre, er ikke godt at vide. Den Mand havde altsaa hverken Kone eller Børn, men han havde flere Penge, end han kunde tælle. Julcaften sad han i Værelse Nr. 3 og spekulerede paa, hvorfor der ikke rigtig var noget ved det hele mere. Hvorfor drømte han f. Eks. ikke længere behageligt i sin dejlige Seng? Pludselig blev han afbrudt i sine Tanker af Sang nede fra Skomagerens

Stue. Først lød det kun svagt, saa stærkere og stærkere. Han prøvede paa at lade være med at lytte — de holdt vel snart op igen, tænkte han, men da de begyndte forfra paa den glade Melodi for tiende Gang, kunde han ikke holde det ud længere. Han lod sin dyre Cigar gaa ud og gik saa i sin Slaabrok ned til Skomageren.

Børnene var lige færdige med Veraset, da han kom ind, og Johannes rejste sig ærbødigt fra sin trebenede Skammel og hilste paa den fornemme Herre.

»Det er jo Skomageren Johannes?« spurgte den rige Mand.

»Til Deres Tjeneste, Deres Excellence. Vil De bestille et Par Laksko?«

»Nej, det er ikke mit Ærinde ... Hvor har De dog mange Børn!«

»Det har jeg, Deres Excellence, smaa og store, mange Munde at mætte.«

»Og mange til at syng! — Hør, Mester Johannes, jeg vil gerne hjælpe Dem. Giv mig et af Deres Børn. Jeg vil adoptere ham, opdrage ham godt, tage ham med ud paa Rejser og gøre ham til en fin Mand. Engang vil han saa blive i Stand til at hjælpe Dem og sine Søsken.«

Skomager-Johannes stirrede paa ham. Det var et stort Tilbud! Tænk at faa et af sine Børn gjort til en rig og fornem Mand! Selvfølgelig vilde han overlade Herren en af Drengene! Sikken en Lykke — den kunde man da umuligt sige Nej til!

»Bestem straks hvem det skal være, og lad os faa det overstaet«, sagde Herren, og Johannes begyndte:

»Han her — det er Alexander. Nej, ham vil jeg ikke af med. Han er dygtig i Skolen, og jeg vil gerne have, at han skal være Præst. Den næste, — nej, det er en Pige, hun er ikke noget for Deres Excellence. Lille Ferenc? Han hjælper mig allerede flinkt med Arbejdet, saa ham kan jeg ikke undvære. Johannes dér er opkaldt efter mig, han skal blive her. Og Joseph er sin Mors udtrykte Billede; naar jeg ser paa ham, er det, som om jeg ser hende; Hjemmet vilde ikke være sig selv uden ham. En Pige til — hun kan ikke bruges. Saa har vi lille Paul, han var sin Mors Øjsten, og hun vilde græde sine Øjne ud, hvis jeg gav ham bort. Og de sidste to er alt for smaa, de vil bare blive til Besvær for Deres Excellence ...«

Nej, han havde ikke kunnet bestemme sig, og saa gennemgik han hele Rækken igen, bagfra. Men hvem han skulde lade Herren faa, for han holdt lige meget af dem alle — og vilde savne dem alle lige meget.

»I maa hellere selv afgøre det, Børn,« sagde han til sidst. »Hvem af jer vil gaa med Hans Excellence for selv at blive en fin Herre og komme ud at rejse? Naa, skynd jer nu! Hvem af jer har Lyst til det?« Den stakkels Skomager var lige ved at græde, mens han opmuntrede dem til at finde ud af, hvem der skulde forlade ham. Men imens han talte, listede Børnene om bag hans Ryg og tog fat i ham, i hans Hænder, hans Ben, hans Frakke, hans Læderforklæde, klyngede sig til ham og prøvede at gemme sig for den fornemme Herre. Og til sidste kunde

Johannes ikke beherske sig mere, han knælede ned paa Gulvet, tog dem alle sammen i sine Arme og trykkede dem ind til sig, mens Taarerne løb ned over hans Kinder, og Børnene græd sammen med ham.

»Det er umuligt, Deres Excellence, ganske umuligt! Bed mig om hvad som helst, og jeg skal prøve paa at skaffe Dem det. Men jeg kan ikke opgive eet eneste af de Børn, som Gud har skænket mig.«

Den rige Herre sagde, at han forstod ham; men een Ting kunde Skomageren let gøre for ham. Hvis han og hans Børn vilde holde helt op med at synge, skulde han faa tusind Floriner, fordi han bragte det Offer.

Mester Johannes havde aldrig saa meget som hørt Ordene »tusind Floriner«, aldrig i hele sit Liv; og nu mærkede han, at Pengene blev presset ind i hans Haand.

Excellencen gik tilbage til sine store Stuer og sin Kedsomhed, og Johannes stod og stirrede vantrø paa den mærk-

værdige Pengeseddell. Saa gemte han den forsigtigt i en Skuffe, laasede den og stak Nøglen i Lommen. Tavs satte han sig paa den trebenede Skammel. Børnene var ogsaa tavse. Synge maatte de ikke. De større Børn fortalte hviskende de smaa, at det var forbudt at synge, fordi det forstyrrede den fine Mand ovenpaa. Saa gav Johannes sig til at gaa frem og tilbage i Stuen. Utaalmodig skubbede han lille Paul, som havde været sin Mors Øjsten, til Side, da Drengen bad ham om at synge den smukke Julesang igen, for han havde allerede glemt den.

»Vi maa slet ikke synge mere!« sagde han vredt, satte sig ved Skomagerbænken og begyndte at arbejde paa Livet løs. Han skar og bankede og syede — og pludselig greb han sig selv i at nynne: »Englesang ved Midnatstide ...«. Han slog sig paa Munden og arbejdede videre et lille Øjeblik. Men saa kastede han Hammeren haardt ned paa Bænken, sparkede Skamlen om, gik hen til Dragkisten, aabnede

Skuffen, tog Tusindflorinseddelen og løb op ad Trappen.

»Kære, gode Excellence«, sagde han, da han stod foran den fine Mand, »vær saa god at tage Deres Penge tilbage! Lad os synge, naar vi vil! For mig og mine Børn er det meget mere værd end tusind Floriner!

Han lagde Seddelen paa Bordet og løb aandeløs ned ad Trappen til Børnene. Han kyssede dem alle sammen, og saa stillede han dem igen op paa Rad og Række ligesom Orgelpiber, anbragte sig selv foran dem paa sin Skammel og begyndte: »Englesang ved Midnatstide ...«. Hele deres Hjerte og hele deres Sjæl lagde de i Sangen, og de kunde ikke have været lykkeligere, om de saa havde ejet hele det store Hus.

Men den rige Ungkarl vandrede rundt i alle sine ni Værelser og spurgte sig selv, hvordan de dernede dog kunde være saa lykkelige og glade i denne triste, kedsommelige Verden.

Har De læst Ugebladet i 1954?

En Julespøg

Kan De identificere disse fire Billeder, der alle har været i Ugebladet i det forløbne Aar?

?

Øverst til venstre:

Fra Filmen »Den store Koncert«. To amerikanske Søstre med Universitetseksamen i Musik. Snapshot fra Indvielsen af Søstrenes ny Børnehjem i Korsør.

Øverst til højre:

Pater Bender vender hjem fra Amerika. Sjælden Gæst i Københavns Lufthavn. Abbé Pierre vender tilbage til Paris fra en Indsamlingsrejse.

Nederst til venstre:

Valfarten til Aasebakken. Kardinal Frings indvier »kørende Kirker«. Ved Mariakongreganisternes Afrejse paa Pilgrimsfærd til Rom.

Nederst til højre:

Niels Stensen. Niels Stensens Gymnasiums Rektor. Den hellige Frans af Sales.

De behøver blot at sætte Kryds udfør den rigtige Billedunderskrift, anføre Deres Navn og Adresse nederst paa Siden og saa sende Resultatet til »Katolsk Ugeblad«s Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N., — Konvolutten mærkes tydeligt »Julespøg« — inden 8. Januar. Blandt de rigtige Løsninger trækkes der Lod om en Del Bogpræmier. Resultaterne offentliggøres i Ugebladet for 16. Januar 1955.

Navn:

Adresse:

Afskedsfest i Horsens

Søndag den 5. december var menigheden i Horsens samlet for at tage afsked med sine to præster, *msgr. Olrik*, der efter 20 års virke som sognepræst i Horsens overtager posten som rektor på Farumgaard, og kapellanen, *pastor Vick*, som af biskoppen er udnævnt til sognepræst i Nykøbing F.

Såvel *msgr. Olrik* som *pastor Vick* blev hyldet i hjertelige ord, og begge fik de overrakt gaver, dels en erindringsgave, dels et pengebeløb, gaver, som var bragt til veje ved en indsamling i sognet.

Det er forståeligt, at denne dobbelte præsteforflyttelse har gjort et dybt indtryk på menigheden i Horsens — ikke mindst, hvor stærke personlige bånd er knyttet mellem præsterne og medlemmer af menigheden.

Dr. Flemming Kieler, som på menighedens vegne holdt tale for *msgr.*, indledede derfor med følgende ord: Det ligger i præstegerningens væsen, at præsten først og fremmest knytter menigheden til kirken og Kristi person, ikke til sin egen. Når vore præster nu forlader os, vil vi derfor ikke gøre biskoppens disposition til et spørgsmål om vore præsters personlige anliggender, men til et spørgsmål om kirkens vækst og trivsel. Vi anerkender — i loyal tillid til biskoppens indsigt og uselviske omsorg — hans ret og pligt til at placere sine præster dér, hvor det bedst tjener kirkens tarv, og til at tage andre end rent lokale hensyn. — Men deri ligger naturligvis ikke, at det personlige forhold til vore præster er ligegyldigt.

I sin tale til *msgr. Olrik* gav dr. Kieler derefter udtryk for menighedens hjertelige hengivenhed for en god og retsindig mand og for en sognepræst, der på patriarkalsk vis med aldrig svigtende iver har gjort, hvad der efter hans skøn tjente menigheden bedst. »Vi forstår,« sagde dr. Kieler, hvor »svært det må være for Dem at forlade et sogn, De er så stærkt knyttet til. Des mere respekterer vi Deres lydighed og loyalitet over for biskoppen, og denne sidste gerning her i sognet har været en velgerning for alle os, der kan drage lære af Deres eksempel.«

Msgr. Olrik tog derefter ordet: »Først og fremmest ville han rette en tak til Gud for alt det, som årene i Horsens havde skænket ham. Men også menigheden skulle have tak.«

Efter en redegørelse for kirkens og sognets forhold, udtalte *msgr. Olrik*: »Takket være menighedens trofaste hjælp er det muligt for mig at overlade min efterfølger et aldeles gældfrit sogn.«

Da *msgr. Olrik* havde sluttet sin tale med en tak til de kapellaner, der havde bistået ham i årenes løb, holdt menighedsforeningens formand, fængselsoverbetjent Brinch Christensen, en tale for *pastor Vick*. I stærke og personlige udtryk skildrede han den indsats, *pastor Visk* havde gjort. Både i og udenfor sognet havde *pastor Vick*

udfoldet en rent fantastisk aktivitet, arbejdet trods sygdom fra tidlig morgen til sent om aftenen. »Vi, der står *pastor Vick* nær,« sagde taleren, »kan slet ikke forstå, at han nu skal forlade os.«

Heller ikke *pastor Vick* selv kunne forstå det. Han tog ordet og fortalte om de år, han havde virket som præst i Danmark. Om glæder og modgang. Fra tid til anden havde det ligesom nu været svært for ham at forstå, hvad meningen med det hele var, men hver gang lagde han alt i Guds hånd. Han ville sige tak til alle de mennesker, katolikker og ikke-katolikker, der havde hjulpet ham i alt det, han havde udrættet, ikke mindst i arbejdet med at rejse Ømborgen!

Der var flere, der i aftenens løb tog ordet for at rette en personlig tak til præsterne, således dommerfuldmægtig Zieler, som fremhævede *pastor Vicks* rige evner, ikke mindst hans forbløffende evne til at få alle slags folk i tale — og føre dem ind i kirken. »Harde vi flere præster som *pastor Vick*, ville det se anderledes ud i det katolske Danmark,« sagde dommerfuldmægtig Zieler.

Det blev en afskedsfest, hvor alvor og munterhed vekslede. Da festen var slut, gik menigheden over i kirken for endnu engang at samles i bøn for præsterne — og endnu engang modtage deres velsignelse. F.

*

Nye bøger - nye glæder

Werner Bergengruen: Den spanske rose — De tre falke

Kaspar Kallan har oversat den svejtsiske mesterfortællers to mest betydelige noveller. Det er en vidunderlig bog. Kr. 8.50.

Ave Maria — 11 træsnit af Italo Zetti

Pater H. Roos, S.J. har forsynet Mariabønnen med en indledning, der yderligere uddyber de pragtfulde træsnit. Det er en gave, der vil vække glæde. Kr. 6.50.

Hugo von Hofmannsthal: Det gamle Spil om Enhver

Længe har denne bog om menneskers dyder og laster været udsolgt. Men nu kan man atter glæde sig over Johannes Jørgensens skønne gendigtning. Kr. 10.50.

Det nye Testamente I/II

Det tynder svært ud i oplaget af dette værk, som er blevet diskuteret og læst med al den interesse, som tilkommer Peter Schindlers fra alle hold højt priste fordanskning. Heft. kr. 37.50 — indb. 50.00 (favørpris for katolikker: hft. kr. 20.00 — indb. 37.50).

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Ypperlig Ægteskabs-Bog

Louis F. Deltombe: *Åktenskapet* (Gleerup, Lund).

Deltombe er en fransk Dominikaner, som det svenske A.C. bad om at holde en Foredragsrække om Ægteskabet. Foredragene blev holdt hos Dominikanerne i Lund og er nu bearbejdet til Bogform. Undertegnede har i Aarenes løb læst mange Bøger af den Slags, og de fleste har skuffet. Nogle er inderligt banale, Godtkøbslyrik, Kirkelære og Bedsteborgerlighed i alt for rodet Blanding. Andre er saa sublime i deres Udnyttelse af Kirkens Ægteskabs-Mystik, at man i sin almindelige Menneskelighed fortvivlet sukker: »Er dette ret katolsk Ægteskab, da er det ikke tilraadeligt for mig, men kun for Helgener at gifte sig«. I Anmelderens Pen er det en meget fin Ros, at Pater Deltombes Bog er den bedste om Emnet, han mindes at have læst i lange Tider. Den bygger solidt paa velfremført Skriftudlægning og den gaar saare praktisk ind paa praktiske Spørgsmaal (f. Eks. taler Pateren velgørende nøgternt om den saakaldte fysiologiske Sterilitet — og dens Resultaters problematiske Sikkerhed). Ogsaa Ægteskabets »Spiritualité« behandles, fint og smukt, men med Teologens Besindighed: her er ikke Tale om et almenlydigt Mønster.

Jeg vil tro, at de fleste, for hvem et eller andet i katolsk Ægteskabsopfattelse, staar uklart eller uforstaaeligt, vil finde Svar paa ogsaa sine Problemer i Pater Deltombe's lille Bog, der i lige Grad er omfattende, klar og vel-skrevet. Desværre er vi kun faa Danske, der bryder os om at læse Svensk. Men hvis vi faa læser Bogen, vil vi være en enig Kreds, der i Fællesskab arbejder for at faa den oversat.

H.D.T.K.

*

Kjeld Geertz-Hansen: *Hvorfra har Kirken sin Autoritet?* (St. Ansgars Forlag).

Et lille Foredrag, som i knap og overskuelig Form behandler Bispe- og Paveembedets Betydning i katolsk Troslære. Pastor Geertz-Hansen har en god og grej Maade at give præcis Besked paa. Et nyttigt lille Hæfte at have til Udlaan til Spørgende.

F.

*

»Trænger dansk Kirkeliv til Reformation?« spørger Folkekirkepræsten Axel Hjeresen i en lille Bog (Forlaget Aros). Han mener det ikke. Til syvende og sidst behøves det ikke, mener han. Folkekirken er god nok, og der er ogsaa nu nok at glæde sig over i den. Velment lille Arbejde, men tyndt, meget tyndt.

F.

*

Har De husket »Katolsk Lommekalender 1955?« Den er saa rig paa katolsk Stof, bl. a. de ny eukaristiske Fastebestemmelser, at man har Brug for den hvert Øjeblik det hele Aar igenem.

Store Herder

»Der Grosse Herder«, Bd. V. *Italiker bis Lukrez* (Herder).

Med fuldkommen Præcision skrider Fremstillingen af det store Konversationsleksikon frem. Det sidst udkomne Bind, som i det væsentlige omfatter Bogstaverne K og L, holder den høje Standard. Under K søger vi først til Artiklerne om Kirke og om Katolicisme, som naturligvis i dette katolske Leksikon er store og indholdsrige og i mønstergyldig Korthed f. Eks. bringer en hel Kirkehistorie, ligesom de ledsages af et første Klasses Billedmateriale. Iøvrigt er dette Bind præget af, at moderne naturvidenskabelige Emner faar rigeligere Plads end ellers i Leksika af tilsvarende Størrelse. Krystallografi og Krystaloptik kan her nævnes som Eksempel paa særlig velknevne og omfattende Artikler. Man glæder sig ogsaa over de Billedartikler, som er et af Herders Særtræk, her i Bind V smukke Kunstværker, der illustrerer Artiklerne Barn, Lys og Lærer. Danske Læsere kikker som sædvanligt efter Stof om vort Land og vore Stormænd. Vi paatræffer bl. a. en god lille Artikel om København (i hvilken det ikke glemmes, at Byen er Sæde for Landets katolske Biskop) og en meget systematisk-filosofisk Opsats om Søren Kierkegaard, i hvilken Personen maaske nok bliver borte i Systemet, men det er jo for Tiden Kierkegaards Lod, Ætalingen for Verdensberømmelsen.

Grosse Herder fortjener ogsaa hos os, og da ogsaa særligt blandt Katolikker, at blive en lettilgængelig Haand-

Ugebladets Kronik stuttet fra Side 607

havde han som Kapellan hos den kejserlige Gesandt ved den saksiske Kurfyrstes Hof i Dresden bygget en Julekrybbe, der viste Kristi Fødsel, Hyrdernes Tilbedelse og de hellige Tre Kongers Komme. To Gange indbød P. Gottseer det diplomatiske Korps og andre fornemme Protestanter til at se Krybben; en Gang spillede han Julemusik og Julesange for dem, en anden Gang viste han for et hundrede Mennesker et lille Julespil, der vakte meget Bifald. En Del protestantiske Børn medvirkede, deriblandt den svenske Gesandts to Sønner. Og Børnene lod sig ikke afskrække fra at spille med, selv om de protestantiske Præster truede ad dem. Da P. Gottseer saa i 1690 blev sendt til Stockholm som Gesandtskapellann, byggede han der til Jul en smuk Krybbe. Ogsaa her lod han svenske Børn, som han samlede om sig, læse Stykker af Biblen op foran Krybben og syngte Julesange til Ørkesterledsagelse. Disse Julespil trak en hel Del Mennesker til; ved flere Lejligheder var hele det svenske Hof til Stede, engang endog den svenske Konge (Karl XI).

Dr. Helmut Holzapfel.

bog. Flittigt benyttede katolske Biblioteker kan daarligt undvære dette Leksikon.

Det gamle Spil om Enhver

Hugo von Hofmannsthal: *Det gamle Spil om Enhver. Gendigtet af Johannes Jørgensen*. 2. Udgave. (Arne Frost Hansen).

Det er godt, at vor gamle Digter paa denne Vis ogsaa kommer paa Julebordet i 1954. Næsten 40 Aar er gaaet, siden Spillet fremkom første Gang under Verdenskrig Nr. 1 og fejrede sine første danske Scenetriumfer. Men Mennesker, som Scene for Scene husker dette moderniserede Middelalder-spil, er flere i Tal end dem, der fik lignende Oplevelser af andre Skuespil. Det skyldes formentlig »Enhver's Almenlydighed, dets dybe Menneskelighed og klare, enkle Forkyndelse af Tilværelsens Love, det guddommeligt-menneskelige Spil mellem Synd og Naade. I sin danske Skikkelse er det ogsaa et Vidnesbyrd om Johannes Jørgensens Oversætter-Genialitet. Man fortrækker — og ikke alene for Landsmandsskabets Skyld — ligefrem den danske Gendigtning frem for den tyske Original.

De mange Katolikker, der ved Pinsestævnet i Fjor, paa det ny Teater glædede sig over den smukke Fremførelse af Spillet, vil være taknemlige for Muligheden af nu at kunne faa det paa Reolen.

L. H.

Ja og Nej til Prof. Skydsgaard

Albert Raulin: *Ja och Nej till Katolicismen. Ett svar till professor Skydsgaard*. (Gleerup, Lund).

En fransk Præst, der taler Norsk og som for Tiden har sin Gerning i Danmark, har her paa Svensk udgivet et Svar til Professor Skydsgaard i Anledning af dennes Bog »Ja og Nej«. Den morsomme internationale Kombinatorik har sin Forklaring i, at Prof. Skydsgaards Bog har vakt interkanadinavisk Opsigt, og det skyldes igen, at de nordiske lutherske Kirker mener at de konstatere en katolsk »Fare«, som Professorens Bog skønnes egnet til at besværges.

Pater Raulin er teologisk og alment kulturelt vel placeret til at bedømme, i hvilken Udstrækning Skydsgaard præsterer, hvad der er hans oprigtige Hensigt, at give et helt objektivt sandfærdigt Udtryk for Katolicismens Positioner. Professoren vil med sin store Redelighed efter Paterens lille Skrift være villig til at indrømme, at i sidste Instans lykkes det ikke. I sidste Instans er det Protestanten, der betragter Katolicismen og forstaar den udefra paa en Maade, Katolikken ikke kan godkende som en Skildring af sin Tro. Pateren slutter pessimistisk med at sige, at man »næppe nok ser nogen Mulighed for« at fjerne saa fundamentale Misforstaaelser, som Skydsgaards

Guldalderens Kirkehistorie

Den danske Kirkes Historie VI. Tiden 1800—1848 af Hal Koch (Gylden-dal).

Selv for Læsere, der ikke er specielt interesseret i den lutherske danske Kirkes Historie, vil der være meget at finde i dette Bind. Professor Koch er en veloplagt Skribent, og Persongalleriet er almenkendt fra Danmarks- og især Litteraturhistorien. Det bedste i Fremstillingen er maaske dog nok Skildringen af den folkelige Religion, specielt de folkelige Vækkelser, idet Professoren fra sit Arbejde i den almene Oplysnings Tjeneste har erhvervet sig bedre Forstaaelse for slikt end de fleste andre Akademikere. Skildringen af Søren Kierkegaard er velgørende historisk præget, naar man i vore Dage bliver saa overfodret med spekulativ Kierkegaard-Litteratur i de sære Idékomplekseres Tjeneste. Et

kort Kapitel om »tre folkelige Digtere« (Blicher, Ingemann og H. C. Andersen) er fri for den Strikthed, hvormed lutherske Teologer — f. Eks. i Salmehøgskommissioner — behandler digteriske Friheder. Det læses med Glæde som god Litteraturhistorie til-lige.

Et interessant Bind fra en Periode, hvor der desværre var mindre dansk *katolsk Kirkehistorie* end i nogen tidligere eller senere. K.

Fra Middelalderen til P. Schindler

Danske Prædikener gennem Tiderne. Udvalgte af Urban Schröder. (Det danske Forlag).

»Det danske Forlag« har Glæde af sin smukke Udgave af »Danske Klas-sikere«. I denne Serie har man nu dristet sig til ogsaa at bringe en Række Prædikentekster fra Middelalderen

til vore Dage. Det er dristigt, fordi Prædikener kun sjældent egner sig til Læsebrug og i vore Dage næppe tør paaregne særlig stor Læsekreds. Men i Virkeligheden er Udvalget foretaget med en saadan Skønsomhed ogsaa over for det læseværdige, at Dristig-heden maaske vil blive belønnet. I saa Fald vil Læsere om den katolske Kirke lære to Ting — at der blev præd-iket paa Modermaalet i Danmark i Mid-delalderen og i kærnefuldt Sprog om Ting, som ingen vil kunne nægte en central Kristendom, samt ved Læsning- en af Bogens moderne katolske Præ-diken (af Pastor Schindler), at netop Rosenkrans og andel af det, der hidtil i deres Øjne var afskyelig katolsk Overtro, har en saare berettiget Plads i de Kristnes Liv. Kulturhistorisk giver Bogen ikke saa lidt, men det maa indrømmes, at Tidens Tand har været haard mod visse gejstlige Udtryksfor-mer. K.

Katolske bøger og grammofonplader til julegaver

Dupeyrat: Mitsinari

222 s., hft., kr. 17,75, ib. 29,75.

Årets bedste katolske bog. Fortæl-ler om de katolske missionærers ar-bejde blandt menneskeædere på Ny Guinea.

Ranheimsæter: Om Tro og Vantro

222 s., hft., kr. 17,50 (norsk).

Daniel Håkonsen skrev om den: »At vi så snart efter Sigrid Undsets død skulle blive velsignet med en sådan røst påny . . . er mer end man på menneskelig grundlag kun-ne vente og regne med«.

Deltombe: Åktenskapet

175 s., kr. 14,70 (svensk).

Den første større bog på nordisk sprog om det katolske ægteskab. Behandler alle større problemer.

Kjeld Geertz-Hansen: Hvorfra har Kirken sin Autoritet?

16 s., kr. 1,00.

Endelig et ord fra den katolske kir-ke i det Lindhardt'ske røre.

Raulin: Ja og Nej til K. Svar til professor Skydsgaard

40 s., kr. 3,15 (svensk).

En gennemgang af professor Skyds-gårds bog med klar påvisning af fejltagelser og unøjagtigheder.

Pierre Abelard og Heloise

89 s., kr. 2,75.

Det rystende kærlighedsdrama i højmiddelalderen er ikke digt men virkelighed og har en pointe, der maner til eftertanke.

Lindop: Hjertet og Sværdet

263 s., kr. 19,50.

Det er måske den mest spændende katolske underholdningsroman, vi har haft: den irske præsts kamp med banditten, der behersker et samfund.

Richomme: Den hellige Bernadette

42 s., gennemill. af R. Rigot, kr. 4,75.

Den første helgenbiografi på dansk skrevet og illustreret for børn og unge.

Franz Werfel: Det forliste Himmerige I-II

303 s., kr. 19,50.

Forfatteren til »Sangen om Berna-dette« kommer her med en første classes katolsk roman, psykologisk, religiøs, farverig.

Hugo von Hofmannsthal: Det gamle Spil om enhver

129 s., kr. 10,50.

Johannes Jørgensens oversættelse af dette fine gamle mysteriespil, som vi så på pinsestævnet 1953, fo-religger her i en nydelig udgave.

Ave Maria

kr. 6,50.

11 smukke træsnit af den italienske kunstner Italo Zetti. Indledes af pater H. Roos.

Katolsk Lommekalender 1955

kr. 4,75, skind 5,75.

Indeholder bl. a. den liturgiske ka-lender og nyttige oplysninger vedr. katolske forhold.

Sigrid Undset: Elleve År

308 s., kr. 14,75, ib. kr. 20,00.

Forfatterindens barndomserindringer.

Dahm: Lourdes

Ib. kr. 24,85 (tysk).

Illustreret billedværk om Lourdes med beretningen om Bernadette og åbenbaringerne.

Von Matt: Pius X

Tysk udgave kr. 34,30.

Et pragtfuld illustreret billedværk med helsidefotos og beretningen om helgenens liv.

Grammofonplader

(almindelige og longplaying)

Gregoriansk sang fra Benedektiner-klostrene i Solesmes, Beuron, En Cal-cat og S. Wandrille. Polyfonier fra domkirkerne i Dijon, Monaco, Regensburg, Milano, Anger, Franciscaer-klostret i Assisi, Peterskir-ken i Rom.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL

BREDGADE 67 . KØBENHAVN K . TELEFON PALÆ 4777

Aarets »Julekærte« er et lille fransk Børnehæfte, i hvilket der i 168 Billeder fortælles om St. Bernadettes Liv. De oversatte Tekster under Billederne er i tilpas barnligt Sprog. Udstyret er ret spartansk, men ellers kunde Prisen Kr. 4,75 vel heller ikke holdes.
R.

Gudstjenester i Juletiden i Stor-København

	Jule- nat	1. Juledag	2. Juledag	Nytårs- aften	Nytårsdag
St. Ansgar	24	8, 10 (L), 11,30	7, 8, 10 (H), 11,30	17(A)	7, 8, 10 (H), 11,30
Jesu Hjerte	24(L)	7, 8,30, 9 (B), 10 (L)	Som Søndag	17(A)	Som Søndag
St. Mariæ	24(L)	8, 10 (L), 11,30	Som Søndag	17(A)	Som Søndag
St. Annæ	24(S)	8,30 (S), 10 (L) 17 (A)	8,30 (S), 10 (H)	17(A)	8,30 (S), 10 (H), 17 (A)
Sakraments	24(L)	9, 10 (H), 17	8, 9, 10 (H), 17	17(A)	8, 9, 10 (H), 17
St. Therese	24	9 (H), 11, 16,30 (A)	Som Søndag	17(A)	9 (H), 11
St. Andreas	24(H)	7, 8, 10 (L), 17 (A)	Som Søndag	23,30 (A)	7, 8, 10 (H)
St. Antoni	24	8, 10 (L)	8,10(H)	18(A)	Som Søndag
St. Augustin	24	Som Søndag	Som Søndag	—	Som Søndag
St. Joseph	24	7, 7,30, 8, 9 (H)	5,45, 7,30, 9(H)	19(A)	5,45, 7,30, 9 (H)
Immaculata	24	8, 10 (H), 17 (A)	7, 10 (H), 17 (A)	17(A)	7, 10 (H), 17 (A)
D. h. Familie	24(H)	7,30, 9,30 (S)	8 (H)		
St. Kn. Lavard	24	8, 9, 10(H), 11,30	8, 9, 10 (H), 11,30	19,30 (A)	Som Søndag
Hvidovre	24	9, 9,30	8, 9,30 (H)	—	8, 9,30 (H)

**Gudstjenester i Nordsjælland
se Side 618.**

P = Pontifikalmesse, L = Levitmesse, H = Højmesse, S = Sangmesse, B = Børnemesse, A = Andagt.

<h1>Aalborg</h1>		Gør Deres indkøb hos »LESTER« E. Møller Borgergade 34 - Telefon 1406 Stort Udvalg i Chokolade og Bolcher
N. Nielsen & A. Brostrøm Indh. A. Brostrøm Ing. M. af I. Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermester Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681	Axel M. Jensen Cykelhandler KASTELVEJ 43 . TELEFON 4251 Leverandør til De katolske institutioner	Elmer Vernerensen 1. Kl.s Kød og Paalæg KASTETVEJ 51 Telefon 5660 Leverandør til Kamillianer Klinikken
A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udl. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 Tricotage og Herrelingeri	Ferd. Færch & Co. Tømrermester Strandvejen . Telefon 301
M. Thomsen Støtt & Søn Muremester- og Entreprenørlørr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 & 4983 Aalborg	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2	Mathias Christensen TEL: 1556 ABSALONSGADE 14
Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospital og Kamillianerklinikken i Aalborg	Oskar Nielsen 1. Kl.s Kød og hjemmelavet Paalæg Kastetvej 81 . Telefon 6282 Leverandør til de kat. Institutioner	P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog og det andet Nummeret i Søndagsmessebogen.

Dec.-Jan.

19. S. 4. SØNDAG I ADVENT (37—(violet) 4); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (521).
20. M. Vigilie til St. Thomas ([1]); (violet) 2. Bøn: Feria (27); 3. Bøn: Gudsmoder ([83]); alm. Præf. (525).
21. Ti. St. Thomas, Apostel (782—(rød) 84); 2. Bøn: Feria (27); Præf. (524).
22. O. Feria (27—4); uden Alleluja-Vers efter Graduale og uden Credo; 2. Bøn: Gudsmoder ([83]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).
23. T. Feria (27—4); som Onsdag. (violet)
24. F.* VIGILIE TIL JESU FØDSEL (violet) (30—5); alm. Præf. (525).
25. L. JESU FØDSELS FEST (35—(hvid) 6); Præf. (514). — Paabudt Helligdag.
26. S. St. Stefan, den første Martyr (rød) (45—9); 2. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
27. M. St. Johannes, Apostel og (hvid) Evangelist (49—10); 2. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
28. Ti. De hellige uskyldige Børn (violet) (52—11); 2. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
29. O. St. Thomas af Canterbury (rød) (57); 2. Bøn: Oktaven (42); Præf. (514).
30. T. Søndagen i Oktaven (59—(hvid) 12); 2. Bøn: Oktaven (42); (514).
31. F.* St. Silvester I (63); 2. Bøn: (hvid) Oktaven (42); Præf. (42).
1. L.* Herrens Omskærelse (64—(hvid) 13); Præf. (514). — Paabudt Helligdag.
2. S. Jesu hellige Navn (65—14). (hvid)

BLIV BØRNEHAVELÆRERINDE!

Nordisk Montessori Kursus (Statsanerkendt - Statunderstøttet)

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116, Tlf. Holrup 3385 og 7842, Ordrup 1178

Werner Bergengruen

DEN SPANSKE ROSE - DE TRE FALKE

Den svejtsiske mesterfortællers
to populæreste noveller, som har
meget at sige - også til den
kræse læser.

Kr. 8,50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

*) Fredagene den 24. og 31. Decem-
ber bortfalder Abstinenspligten.

**) Lørdag den 1. Januar: Kollekt
af Peterspenge i København og Or-
drup.

Kalenderen 1955

udgivet af Ansgariusforeningen, er
udkommet og faas hos de katolske
Boghandlere samt ved Kirkerne. —
Pris 60 Øre (+ Porto, hvis Kalen-
deren ønskes tilsendt).

Optiker og Urmager

VICTOR KREBS

Østergade 20 . Nakskov

Katolsk Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«
sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Torsdag Kl. 16-17, Telf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K, Telf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Fru F. Lüders Thomsen,
Stenosgade 7, Kbhvn. V, Telf. Eva 6050
Post-Giro 58965

Abonnementspris 5,00 Kr. Kvartalet.
Norge og Sverige 22 Kr. om Aaret.
Øvrige Udland 24 Kr. om Aaret.
Abonnement tegnes paa Ekspeditionen.

Set. Annæ Kirke

Lørdag den 25. December og Lør-
dag den 1. Januar holdes *Novene-An-*
dagten til Vor Frue af den stedseva-
rende Hjælp i Forbindelse med An-
dagten Kl. 17.

Den h. Frans' 3. Orden har Møde
Søndag den 19. December Kl. 15 i
Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

Katolsk aftenskole

Det nye år betegner begyndelsen af
et nyt semester for aftenskolens 2 kur-
sus og bringer en fortsættelse af pater
Raulin's offentlige gennemgang af Kat-
olsk Tros lære.

Husholdningslærerinde fru Kristen
Bjørndal genoptager undervisningen i
husholdning mandag den 10. januar
kl. 19 i skolekøkkenet, Østerbrogade
7 D. Nye elever må forud anmelde del-
tagelse til fru Plate Petersen, tlf. FA
2718.

Fredag den 14. januar begynder pa-
stor Ib Andersen det 4. semester i reli-
gionskursuset, hvor 1. afsnit vil om-
handle læren om Kirken og 2. afsnit
læren om sakramenterne. Af hensyn
til den store deltagelse samles eet
hold kl. 16,30—18,30 og et andet hold
kl. 20—22. Nye elever anmeldes på
samme måde som ovenfor anført.

Indskrivningsgebyret er kr. 10,—
for hvert kursus.

Tirsdag den 11. januar genoptager
pater Raulin, O. P., i Sakramentskir-
ken sin gennemgang af Katolsk Tros-
lære kl. 20. Emnet for det første fore-
drag er »Etikens plads i kristendom-
men. Den nye lov. Kærligheden.«

Niels Steensens Bibliotek

Niels Steensens Bibliotek lukker
fra 15. december på grund af flytning
til nye lokaler, Bredgade 67, hvor der
genåbnes tirsdag d. 11. januar.

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 . TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

KJØBKE'S Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Klicheer i fineste Udførelse

Nørregade 24 . Mellembygningen . Kbh. K

Telefon Byen 7538 og Byen 7586

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

HUSK

Giro

82718

Jubilæumsgaven
til
Katolsk Ugeblad

Stafetten

UGEBLAD FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

VOR HERRE JESU KRISTI FØDSEL

En fremmed vandringsmand fra Østasien vandrer gennem en af vore byer ind under jul. Han slentrer skarpt iagttagende under granguirlander og dinglende sølvklokker. Det må være noget ganske ekstraordinært, her forberedes, det er han nu sikker på. Men hvad? Det prøver han at finde ud af ved at kikke på vinduesudstillinger, på boglader, i dagblade og illustrerede magasiner og ved at lytte til folks snak. Mon ikke den intetanende vandrers ville komme på den tanke, at det er en eller anden begivenhed i nisseriget, man belaver sig på at højtideligholde. Aldrig ville han komme på den idé, at det er Jesu Kristi, vor Herre og Guds fødselsdag, der forestår. At det er Gud selv, der blev menneske og lod sig føde af en jomfru. Særlt, tænker han, at man holder dette så hemmeligt. Hvis det virkelig er sket, da er det jo den største begivenhed, der nogensinde har fundet sted. Vigtig, ikke blot for vesterlændinge, men også for os Asiater. Hvorfor taler man da ikke åbent om det? Som det var noget man skulle skamme sig over, og ikke den største hæder, der er vederfaret menneskeheden? Hvorfor erstatter folk deres egentlige tro på Guds menneskevordelse med ældgammel hedensk overtro om nisser og julemænd?

Østasiaten funderer over disse spørgsmål. Og den tanke slår ham, at fordi vesterlændingene er ved at miste troen på Guds ufattelige kærlighed til dem, mister de også tilliden til hinanden; derfor synes verden så fuld af had og vold, mistro og misundelse.

Kunne man give disse folk troen på deres Herre Jesus Kristus, som blev født for os alle, tilbage, kunne man bare arbejde på at udbrede, styrke og genoplive denne tro, ville man derved også give verden fred og gensidig tillid tilbage. For når Gud bliver en af os, så er vi alle brødre i Ham. Så kan vi ikke være andet bekendt end at leve fredeligt sammen. Lad julens fredstoner blive til ønsker og til handling, også i den store politik.

pater.

Husk sedlen

K.U.K. Århus: to. d. 16. dec. kl. 20, vi fremtryller juledekorationer til senere uddeling blandt enlige gamle. Sø. 19.—ons. d. 22. dec.: her må alle finde tid til at komme ud et par steder.

Horsens: se opslag i porten.

K.U.K. Stenosgade: lø. d. 18. dec. kl. 20: Vi pakker julekurve.

Lø. d. 15. jan. stor nytårsfest med underholdning og bal.

Hver aften åbent hus kl. 20, hvor alle er velkommen.

Fredag d. 24. dec.: Jesu Fødsels Fest.

Lørdag d. 25. dec.: juledag.

UGENS SAMTALE

På den tid, da Valdemar den Store regerede i Danmark, byggede flittige Cistercienser-munke et kloster i en dal i Belgien — Val-Dieu, Guds Dal.

Klosteret ligger der endnu, og det er stadig befolket med munke af den samme orden. Dette kloster er moderhus for en række andre klostre, heriblandt klosteret i Allerslev ved Lejre, og dets abbed, *Abbed Alberic*, vil være kendt af alle mange, som deltog i Maria-valfarten til Øm i maj måned 1954, hvor abbeden celebrerede pontificalmessen og senere holdt tale.

Da Stafettens redaktør sammen med pastor Vick som abbedens private gæster sidst aflagde besøg på klosteret, blev han præsenteret for en ung dansk munk, Fr. Stephanus, og med abbe-

dens velvillige tilladelse bringer vi her en samtale med den unge danske Cistercienser.

Frater Stephanus — på vej til at blive præste-munk, omkring 30 år, lyst hår og blå øjne — smiler, da jeg straks går lige til sagen med mine spørgsmål:

Hvad fik Dem til at gå i kloster?

Den dag egenrådigheden, begærligheden og lidenskaberne ikke længere hænger blandt mennesker, kan munken i og for sig godt gå hjem. Men indtil da lever han sit liv i klosteret i lydighed, personlig fattigdom og kyskhed. Derigennem hjælper han med til at uskadeliggøre de kræfter, som æder et samfund op indefra.

Kærligheden til Gud, til mennesket, og dets problemer er altså den spore, som driver en sjæl i kloster.

— Hvordan kan man holde til klosterlivet?

— Munkens egen natur kan naturligvis ikke holde til det, hvis den ikke bliver gennemstrømmet af en kraft, som er stærkere end den selv. Munken er derfor i høj grad budbringer og vidne om det guddommelige livs virkelighed. Han behøver ikke at gå ud og prædike. Selve hans eksistens er en prædiken.

Hvorfor valgte De netop Cistercienserordenen?

— Vi kan jo først slå fast, at Cistercienserordenen har en meget gammel tradition på dansk jord. Vi behøver blot at nævne navne som ØM, Sorø, Løgumkloster, så forstår man, at det er naturligt for en dansker at betragte de religiøse banebrydere i hans lands fortid med en vis ærbødighed. Men dette er naturligvis ikke nok. Der må være et ideelt grundlag, som retfærdiggør valget. På dette punkt står jeg i stor gæld til den amerikanske trap-pist-munk *Thomas Merton*, som foruden at have åbnet mit syn for ånden fra Cîteaux, har bibragt mig en positiv løsning på det moderne menneskes religiøse problemer. Jeg står endelig også i gæld til Cistercienser-nonnerne i *Allerslev*, som med et strålende humor og en frejdig frimodighed har ydet ordenen den bedste reklame i praksis. I Allerslev kom jeg i forbindelse med Cistercienser-klostre i udlandet og fandt efterhånden ud af, at denne orden imødekom mit ønske om at inddrage både ånd og hånd i gudsdyrkelsen.

Hvordan skal man bære sig ad, hvis man vil gå i kloster?

— Man henvender sig skriftligt eller personligt til lederen af det kloster, som man gerne vil optages i (abbeden, prioren, abbedissen eller priorinden) og meddeler vedkommende sit ønske om at blive optaget i klosteret, og samtidig gør man rede for sit hidtidige livsløb.

— Hvor kan unge piger henvende sig, hvis de gerne vil være Cistercienser-nonner?

— De kan jo for eks. henvende sig i Allerslev. De kan også tage til udlandet; der findes klostre i de fleste vest-europæiske lande. Uddannelsen foregår i det kloster, som man vil indtræde i.

— Hvilke betingelser skal man opfylde for at blive optaget i et kloster?

— Man skal være mindst 16 år og være i besiddelse af tilstrækkelig legemlig sundhed. Man skal være personlig fri, d.v.s. juridisk, moralsk og økonomisk.

— Økonomisk fri?

— Ja, man må ikke svigte en forsergerbyrde ved at gå i kloster.

— Kræves der nogen forhåndsuddannelse?

Klosteret i Val-Dieu.

— For at blive lægbroder skal man helst have lært et eller andet håndværk. Men har man ikke det, får man en håndværkeruddannelse i klosteret. Men under alle omstændigheder må man kunne tage et nap med, hvor det kræves.

— Og for at blive præste-munk?

— Så er det bedst at have en klassisk-sproglig studentereksamen. Men absolut nødvendigt er det ikke; vejen står åben for alle med en så god kulturel ballast, at de har de nødvendige forudsætninger for at kunne følge forelæsningerne i filosofi og teologi.

— Hvad kræves der af unge piger, som gerne vil være nonner?

— De, der vil være lægsøstre, skal helst kende noget til husholdning, men det er ikke nogen absolut betingelse.

— Kor-nonner?

— Ja, af dem kræves en uddannelse, som svarer til hvert enkelt klostres særlige opgave, og her kan der være tale om mange forskellige ting. Se f. eks. nonnerne i Allerslev — en støber lys, en anden passer trykkeriet, en tredje er gartner, en fjerde giver undervisning i fransk, latin og klaverspil, en femte passer drengene på børnehjemmet, en sjette tager sig af klosterets landbrug etc.

Latin må man lære, hvis man ikke kan det i forvejen.

Prøvetid og noviciat?

— Bliver man nu munk eller nonne lige med det samme, eller kræves der en prøvetid?

— For den der vil være præstemunk kræves der en prøvetid, som kan variere fra et par uger til et par måneder inden ikklædningen til novice. For lægbrødre og nonner kræves et halvt års prøvetid.

— Hvor længe varer så noviciatet?

— Noviciatet varer et år for alle, og derefter bliver man munk eller nonne på den måde, at man aflægger klosterløfterne for de 3 følgende år. Når disse 3 år er gået, aflægges man de sidste og højtidelige løfter for livet,

og så er man kirkeretsligt medlem af huset og ordenen. Dette gælder både for munke og nonner.

Koster det noget at gå i kloster?

— Nej, men når en kandidat er sluppet gennem noviciatet og derefter begynder sin egentlige uddannelse, er der god rimelighed i, at han yder et bidrag til studierne, hvis han kan. Hvis han ikke kan, skal han intet betale.

— Savner man lægbrødre i Cistercienser-ordenen?

— Der savnes personel af alle væbenarter og på alle fronter; ja!

Tidligt op — tidligt i seng

— Hvordan går dagen for en munk?

— Timeplanen er noget forskellig i de forskellige klostre. Men i alle klostre som lever efter Sct. Benedikts

regel, er dagens arbejde lagt tilrette omkring de 7 bedetider, hvor man indfinder sig i kirke eller kapel. Disse syv bedetider er ryggraden i alt benediktinsk klosterliv. Timeplanen for Val-Dieu f. eks. ser således ud:

- kl. 4,00 udpurring.
- kl. 4,15 Matutin.
- kl. 5,00 Laudes. Privatmesser. Bibellæsning.
- kl. 6,30 Meditation.
- kl. 7,00 Prim.
- kl. 7,30 Morgenkaffe. Frisk luft. Studier.
- kl. 8,40 Tert. Højmesse. Sext.
- kl. 9,40 Studier eller legemligt arbejde.
- kl. 12,15 Non. samvittighedsransagelse.
- kl. 12,30 Middagsmad. Opvask. Samtale.
- kl. 14,15 Vesper og meditation.
- kl. 16,00 Studier eller legemligt arbejde.
- kl. 17,45 Tilbedelse.
- kl. 18,00 Aftensmad. Tilbedelse.
- kl. 19,15 Oplæsning i kapitellsalen. Komplet.
- kl. 20,30 Alle skal være til køjs.

Munkene lever sundt

— Det er vel naturligt for en dansker at spørge: hvordan er maden?

— Ingen kan vel med rimelighed forvente, at der serveres dansk mad i udlandet. Min mave knurrede lidt den første måneds tid over den uvante sammensætning. Bøffen med den gode fede sovs har jeg måttet sige farvel til, men afskeden faldt nu ikke så tungt! I advent og faste er det den stakkels fisk, som må holde for, men ellers spiser man kødretter de tre af ugens dage. Næsten hver dag året rundt er der frisk frugt på bordet, og et lille blik på tænderne af de gamle munke i Øm vil iøvrigt kunne bekræfte Cistercienser-ordenens ry for sund levevis. Man lever kort sagt sundt og rigeligt uden at leve i overdådighed.

(Fortsættes i næste Nr.)

Lægbrødrenes kapel.

OFFICIELT

Baronesse Rosenkrantz Charisius' f. Oxholms Legat

til Hjælp for trængende, indfødte Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned 1955.

Ansøgninger, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles ikke for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 3. Januar. Andragender, som er indsendt efter dette Tidsrum, kan ikke tages i Betragtning. Ansøgning stiles og indsendes til *Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31, København K.*

Ansarius-Bonifatius Foreningen

Den danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Foreningen til de respektive Kirker og Kapeller bedes indsendt inden d. 3. Januar til *Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31, København K.*

Helge Jakobsens Legat

I Løbet af Marts Maaned vil Uddeling af Helge Jakobsens Legat finde Sted.

Dette Legat kan søges som Bidrag til Bygning eller Restaurering af katolske Kirker — fortrinsvis Sognekirker — under Forudsætning af, at der ved Bygning af Kirken alene medvirker danskfødte Arkitekt, og at den paa-gældende Menighed selv viser Offervilje. Eventuelt vil der endvidere kunne uddeles mindre Beløb til Hjælp til Dækning af Udgifter ved Religionsundervisning for katolske Børn.

Eventuelle Ansøgninger indsendes inden 31. Januar 1955 til *Den katolske Kirkes Kancelli, Regnskabsafdelingen, Amaliegade 31 A, København K.,* og skal i specificeret Form indeholde alle de nødvendige Oplysninger.

Husbestyrerinde

søges til Katolsk Pastorat, Ringsted. Husholdning: een præst. Ingen vask eller fyring, iøvrigt alle moderne bekvemmeligheder. Henvendelse til pastor J. v. d. Hoek, Skt. Knudsgade 19, Ringsted. Tlf. 392.

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Klühs Eftf.

Kedler Stokere Oliefyr

RECK'S OPVARMNINGS COMP. A/S
ESROMGADE 15 · KØBENHAVN N · TLF. ÆGIR 4810
AARHUS AFD. TLF. 29520 · ODENSE AFD. TLF. 3402

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo

La Coursvej
København F
Tlf. Godthåb 656

ALTERLYS

i alle størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINFABRIKER
København

KAJ M. JENSEN

DIPLOM.OPTIKER

KØBMAGERGADE 32 · KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 6200

Aarhus

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Prøv vort fordelagtige Abonnement ...

Vi tilbyder Dem herved et nemt og fordelagtigt Abonnement til Kr. 35,00 pr. Maaned. Vi leverer Habitter, Costumer, Herre- og Damefrakker efter Maal i bedste Forarbejdning paa eget Værksted. Frit Valg af Stoffer i fine engelske Kamgarner.

Vi har mange tilfredse Kunder blandt Deres ærede Trosfæller. Kom og aflæg os et Besøg uden Købetvang, og se, hvad vi tilbyder Dem for Deres Penge.

Med venlig Hilsen A/S **I. RØRDING & CO., Vesterbros Torv 55, Mezz.**
VEster 3826 (over Sparekassen for Kbhvn. og Omegn . Opgang i Porten)

En Julehilsen til

»Bonne Mere« **Gertrud**

som fra 1938 til 1954 var forstanderinde for Skt. Maria Hospital i Roskilde og som for tiden er på rekreation i Belgien.

Da fuglene først i oktober så småt begyndte at drage mod syd, sagde De også Danmark farvel for at søge til et mildere klima, hvor De nu prøver at genvinde Deres kræfter. Det er den første jul, De efter så mange år ikke fejrer i Danmark, men Deres tanker vil sikkert dvæle ved de mange gode minder fra Roskilde. De har ofret Deres bedste kræfter i kirkens tjeneste heroppe, og De kan være forvisset

om, at selv om De nu bor langt borte, lever De her i taknemlig erindring. De var, hvad Deres navn betyder, en god moder, ikke blot for dem, der til daglig var betroet til Deres omsorg, men også for alle dem, De kom i berøring med. De har slidt Dem op i »tjenende kærlighed«, desværre uden at tage hensyn til Dem selv.

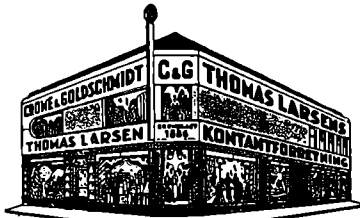
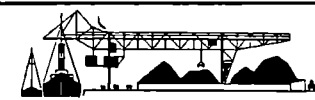
Vi siger Dem tak for Deres godhed og gæstfrihed, tak for Deres aldrig svigtende offervilje, hvor det gjaldt at støtte kirkens arbejde, men især en hjertelig tak for alt, hvad De har gjort for dem, der repræsenterer Kristus iblandt os, Hans præster, til hvem Han sagde: »Den, der modtager jer, modtager mig.«

Jeg er glad over at kunne sende Dem denne taknemlige julehilsen på det danske bispedømmes vegne. Måtte Jesus og Hans Mor da gengælde Dem, hvad vi skylder Dem tak for.

Med venlig julehilsen *J. Mesters.*

Gudstjenester i Nordsjælland

Hillerød (Godthaabsvej 24) Julenat: 24. 1. Juledag: 10 (S). 2. Juledag: 10 (H). **Hørsholm** (St. Hans Kapel) Julenat: 24. 1. Juledag: 8,30, 10 (S). 2. Juledag: 8,30 (H). **Aasebakken** (Vor Frue Kloster) Julenat: 24 (H). 1. Juledag: 7,30 (H), 9,30 (H), 15,25 (A). **Helsingør** (Nygade 8) Julenat: 24. 1. Juledag: 8, 8,30, 10 (H). 2. Juledag: 8, 10 (H). Nytaarsdag: 8, 10 (H).

<h1>Roskilde</h1>		<h2>K. A. JØRGENSEN</h2> <i>Absalonsgade . Roskilde . Telf. 778</i>		<i>Kolonial & Delikatesser</i> Vine & Spirituosa Tobak & Cigarer
Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget Telefon 349</i> Leverandør til de katolske Institutioner		Erik Wietzmann aut. Elektroinstallatør <i>Sct. Jørgensgade 21 . Tlf. 2044</i> Udfører arbejdet hos de katolske institutioner		Skolebøger - Skolerekvitter Læsekreds - Skønlitteratur Papir - Fyldepenne - Foto i stort Udvalg. Roskilde Boghandel <i>Sct. Olagade 24 . Telf. 3131</i>
P. J. KJELDEN <i>Urmager</i> Skomagergade 34 Telefon Roskilde 375 <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>		Algades Farvehandel <i>ROGER G. PETERSEN</i> <i>R. Guhle's Eff.</i> ALGADE 17 - TELF. 822 Leverandør til de katolske Institutioner		Chocolade . Is . Konfekturer CORNER CHOCOLADE <i>Specialitet: Anthon Bergs Chocolade</i> <i>Sct. Olagade 6 . Tlf. Roskilde 4037</i> Leverandør til De katolske institutioner
Edvard A. Petersen <i>(A. P. Jensen)</i> Malerfirma Telf. 1694 - 228 Udfører arbejdet ved de katolske institutioner		Roskilde Skrivemaskine Service <i>Ringstedgade 23, Telf. 2266</i> Lev. til de katolske institutioner		Ejegod Jørgensen Slagtermester <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> <i>Sct. Olag. 13, Tlf. 157. Leverandør</i>
Mønsterbageriet Olsgade 17 Tlf. 136 <i>anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori</i> Alt i Isanretninger og Desserter		Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178		 Hjørnet af Algade og Olsgade Bedste Indkøbssted i Roskilde
H. V. Nordsteen's Eff. <i>Bltkkenslagermester</i> <i>Algade 34 . Telefon 928</i> Leverandør til katolsk Menighed		H. Weber <i>Tømrermester.</i> <i>Maskinedreri</i> Lev. til de katolske inst.		
<h1>Nakskov</h1>				<i>Reserveret</i> H. J.
Nye Tempus Ure - <i>med Garanti mod Tyveri og Skade</i> H. N. LARSEN Tillegade 34 v/ Renager Nakskov, Tlf. 1084		Hansen & Nielsen Indeh. Chr. Hansen <i>Farve- og Tapethandel</i> <i>Søndergade 4, Telefon 58</i> Leverandør til De katolske institutioner		Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> <i>Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 785</i> Leverandør
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter <i>Nakskov Telefon 621</i>		KOLONIAL - DELIKATESSE H. Chr. Huus' Eff. <i>Torvet 5</i> Leverandør til De katolske institutioner		 A/s Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

**Katolske Menighedsplejers
Julemarked**

Stor seddel: 2289 — 928 — 5136 —
4725 — 7347 — 9011 — 6665 — 8540
— 4222 — 3723 — 4237 — 7095 —
9039 — 3283 — 494 — 496 — 6359 —
3695 — 5452 — 9083.
Børnetombola, nittegevinster: 1282
— 1277.

Entre voksne: 537.
Entre børn: 193.
Amerik. Lotterier: Gul 68 — rød 78
— orange 78 — brun 24 — blåa 85 —
grøn 5 — rosa 156.

Et Vievandskar

af tin, Joh. Jørgensen: »Den hellige
Birgitta af Vadstena« (I-II), indbun-

det, samt Peter Schindler: »Vejen til
Rom« og »Tilbage til Rom«, sælges.
Skulle nogen have gamle klude til klu-
deklip eller brugt legetøj, ville jeg væ-
re meget taknemlig, hvis De ville sen-
de mig det.

På forhånd tak og venlig hilsen
Agnes Erichsen, Vesterg. 30, Randers.

Holbæk

MADS JENSEN

URMAGER - GULDSMED

Ahlgade 17, Tlf. 102

Leverandør til De katolske institutioner

Kaffe saa

Rs. Petersen

Guldborghus . Tlf. 1081

Leverandør til de katolske institutioner

Alt i Bandager & Sygeplejeartikler

Holbæk Materialhandel

Telefon 32

Kaj Andersen

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Kaffe . Chocolate . Conservees
køber De bedst hos

Laur. Kristoffersen

Smedelundsgade 42, Telf. 550

Axel Smith

EXAM. AUT. GAS- OG VANDMESTER

Smedelundsgade 1 . Telf. 136

Leverandør til de katolske institutioner

E. Carlsen . Isenkram , Tlf. 51

Lev. til de kat. Institutioner

Stort Udvalg i Chocolate og Bolsjer

Tico

Børge Jørgensen Tidemansvej 26

Telefon 622

A. P. Pedersen

Murermester

Markedspads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted

Rasmussen & Nielsen

Telefon 1039

Kolonial - billigst med det bedste
Viktualie

Manufaktur

Isenkram

Holbæk Brugsforening

Telefon 10

Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Holbæk Mejeri A-s

Algade 54 - Telefon 65

Leverandør til Hospitalet

A-s Arbejdernes Fællesbageri

Bedste Brødsted

Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen

statsaut. Installationsforretning

Elektrisk Lys og Kraft

Algade , Telefon 365

Lev. til den katolske Menighed

Odense

Knud V. Mørk

Frisørmester

Jagtvej 29

Barber ved Sct. Josephs Hospital.

GØR DERES INDKØB AF:

Frugt - Grønt - Blomster i Kultur

A. KRISTENSEN . JAGTVEJ 1 . TELEFON 3859

Marlo Joensen & Bent Ellekjær

Pilevej 28 . Telefon 4330 og 12443

Udlærer Arbejdet ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

N. O. NIELSEN

Skomagermester

1. Kl.s Reparationer

Hjallesvej 12

Leverandør til De katolske institutioner

**Kør med TAXA
TELEFON 4700**

GØR DERES INDKØB I

Blomsterforretningen »SARA«

Hjallesvej 10, Telefon 5154

Chr. Ingemann Olesen

Gas- og Vandmester

Bjerregaardsvej 7, Tlf. 13561

Udlærer Arbejdet

ved Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Cigarer - Cigaretter - Tobak - Piber
Vin og Spirituosa

Knud Rasmussen

Hjallesvej 6, Telf. 6184

Varehuset Skjolden

Overgade 21 - Tlf. 955

Lev. til de katolske Institutioner

Sophus Larsen & Søn

1. Kl.s Kød og Paalæg

Albanigade 39 . Telefon 4895

Lev. til Sct. Josephs Hospital

Axel Emil Hansen

TØMRERMESTER

Tyge Rothesvej 21, Telf. 12534

Udlærer Arbejdet ved

Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem

Gør Deres indkøb af brød, kager m.m.

I LYON

v. E. Christensen

Dalumvej 74 Leverandør til Dalum Kloster

Svendborg

<p>Gør Deres indkøb i P. Brandts Boghandel Alt i Bøger, Papir m. m. Lev. til De katolske institutioner</p>	<p>Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Se med Briller</i> fra Special-Optiker EJNAR SØRENSEN Banepladsen</p>
<p>Ejvind Lambech KAPPE . VIN . KONSERVERS Møllergade 71 . Telefon 1044 Lev. til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelses Fruestr. 10, Tl. 264 . H. Nielsen jun .prv. Tl. 1864</p>	<p>L. Larsen & Søn Malermestre Brogade 10 Telefon 1016 Udfører Arbejdet ved Sct. Maria Hospital</p>
<p>Brødrene Franke v/ Arne Jeppesen 1. Kl.s KØD OG PAALÆG Telefon 218 Leverandør til Sct. Maria Hospital</p>	<p>Kulkranen Frederiksgade 2 Telf. 1410 og 172</p>	<p>Brødrene Johansen aut. elektr. Installatør Telefon 746 Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brug BAK SØRENSENS BRILLER SØNDERGADE 2</p>		
<p>Andersen og Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p>Ludwig Wohlenbergs Boghandel STORETORV 5 . TELEFON 2229 GRUNDLAQT 1848 Leverandør til de katolske Institutioner</p>
<p>Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik</p>	<p>Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540</p>	<p><i>Riedels Blomster</i> TELEFON 2477 Leverandør til De katolske institutioner</p>
<p>Aakirkeby</p>	<p>Svend Eilert Madsen 1. Kl.s KØD & PAALÆG Telefon 132 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100</p>
<p>Aakirkebys nye Boghandel Storegade 5 . Telefon 37 Alt i Papir, Lædervarer og Legetøj Køb Deres Film her Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb Rigmor Kert's Mode- & Trikotageforretning Telf. 336 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Gør Deres indkøb af FRUGT - GRØNT - BLOMSTER hos Willy Hansen Jernbanegade . Telf. 120 Leverandør til de katolske institutioner</p>
<p>Gør Deres indkøb af KOLONIAL - TOBAK hos Georg Petersen JERNBANEGADE 37 . Telefon 241 CHOKOLADE - KAFFE Leverandør til de katolske Institutioner</p>		

Nykøbing F.

<p>Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik</p>	<p>Gør Deres indkøb af Blomster i Aadalen v/ TUNNELEN . TELF. 1686 Leverandør til De katolske institutioner</p>	<p>Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684</p>
<p>Axel Pryds Fisk og Vildt Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Berner Malermester Gødsvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner</p>	<p>Chr. Lauritsen Smøde- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</p>

URBI ET ORBI

Kirkefølgelse som i Oldkirkens Dage

Vatikanets officielle Organ, »Osservatore Romano«, mindedes i Begyndelsen af December 6-Aars Dagen for Udstedelsen af det Dekret, hvormed den rumænske »Folkerepublik«s øverste Præsidium forkyndte, at de katolske Menigheder af den orientalske Ritus nu havde ophørt at eksistere i Rumænien. »Verden af idag — skriver Bladet — som taler saa meget om Retfærdighed og Fred, har kun ringe Følelse for det religiøse Drama, der nu i Aarevis har været udspillet i de kommunistiske Lande«. Idag genoplever vi Gerninger og Tildragelser, »der fører os tilbage til de store Følgeser i tredje Aarhundrede af vor kristne Tidsregning« (KNA).

Mirakel i Lourdes filmet?

Et Mirakel er for første Gang i Historien blevet opfanget af et Filmkamera. Det franske Fjernsyns religiøse Raadgiver, P. Pichard, som tilfældigvis var til Stede ved nogle Udendørs-optagelser i Lourdes, erfarede efter at Optagelserne var afsluttet, at der var sket en uforklarlig Helbredelse af en syg, der havde været totalt lammet af en Hjerneturor. Den syges Ansigt, Berøringen med den undergørende Kildes Vand og de første Skridt efter Helbreddelsen kunde nøje konstateres paa Filmstrimlen.

Den helbredte, hvis Navn ikke maa publiceres førend Undersøgelserne i »Bureau Médical« er afsluttet, var opgivet af Lægerne (KNA).

Hamburgs Politi til Aktion mod mindreaariges Biografbesøg

Politiet i Hamburg har henstillet til Myndighederne i Byen, at der føres en nøje og skarp Kontrol med, at Ungdomsbeskyttelsesforanstaltningerne overfor Biograferne nøje overholdes. Anledningen hertil er den Kendsgerning, at saa godt som samtlige 14-aarige Elever i en af Hamburgs store Folkeskoler har været inde at se Filmen »Nul-otte-femten«, der er forbudt for Børn (KNA).

Den nævnte Bog — som iøvrigt ogsaa er udkommet paa Dansk — er en Roman, der skildrer tysk Kaserneliv under Nazitiden umiddelbart inden anden Verdenskrigs Udbrud.

Abbé Pierre indfrier sine Løfter

I Nærværelse af flere franske Mini-stre samt talrige Repræsentanter fra den franske Nationalforsamling og Byraadet i Paris foretoges i forrige Uge Indvielsen af de første 250 Lejligheder, hvis Tilblivelse gaar tilbage til Abbé Pierre's Initiativ. Abbé Pierre er endnu ikke fuldt restitueret efter sin Sygdom og var ved Indvielsen kun i Stand til at holde en Tale fra en Bil, men han fremhævede i sin Tale, at de resterende 250 Lejligheder, der endnu staar paa hans Aarsprogram, vil blive færdige i Løbet af de næste to Maaneder, og dermed har han opfyldt sine Løfter for Aaret 1954. Takket være sine Medborgeres Gavnildhed — til hvis Følelser han ikke har appelleret forgæves — har han været i Stand til at samle 168 Millioner Francs og dermed muliggjort Opførelsen. Desuden har den franske Stat stillet ham andre 99 Millioner Francs i Udsigt og dermed muliggjort Opførelsen af endnu en Boligblok.

I sin Tale rettede Abbé Pierre derpaa en indtrængende Opfordring til alle franske Myndigheder, Ministerier og Forvaltningsgrene om at indskrænke deres Repræsentationsudgifter til det mindst mulige for at kunne anvende de derved sparede Beløb til Linderung af Bolignøden. Sluttelig udtalte de hjemløses Fader, at Præsident Coty havde lovet ham personlig at aflægge Besøg i alle Emmaus' Boligkomplekser (KNA).

Kommunisterne pynter Vesteuropas Juletræer

England, Frankrig, Finland og Skandinavien faar Størsteparten af deres Behov for Juletræspynt dækket ved Leverancer fra det kommunistiske Polen. »Express Poznanski« meddeler, at »Felix Dzerzynski-Fabrikkerne« har leveret deres Ordre paa 43.200 Stykker Juletræspynt til England to Dage før Leveringsfristen. Juletræspynt fra Poznan-Fabrikkerne har et godt Ry paa Verdensmarkedet. Der foreligger store Ordre baade fra Frankrig og fra Finland. Felix Dzerzynski, hvis Navn Juletræspynt-Fabrikkerne i Poznan bærer, var polsk GPU-Chef. Under hans Navn leverer Polen idag Julepynt til det kristne Vesteuropa (KNA).

Biskop død efter Tvangsarbejde ved Sortehavs-Kanalen

I Begyndelsen af November døde den 84-aarige Biskop af Temeschwar, Mgr. Pacha. Han var i September blevet løsladt fra et Fængsel i Rumænien, hvor han havde været anbragt, eftersom han ikke kunde udholde Tvangsarbejdet ved Donau-Sortehavs-Kanalen. Løsladelsen skete for at han ikke skulde dø i Fængslet (KNA).

Mgr. Montini bispeviet i St. Peter

I Søndags meddelte Kardinal Tissirant i Peterskirken Bispevielsen til Pavens mangeaarige Pro-Statssekretær, Mgr. J. B. Montini, som for kort Tid siden udnævntes til Ærkebiskop i Milano. Den Hellige Fader overværede Bispevielsen pr. Radio og meddelte bagefter med klar og fast Stemme fra sit Sygeleje den apostoliske Velsignelse (KNA).

Ingen Fred uden social Retfærdighed

Uden social Retfærdighed er der ingen Fred mulig, erklærer Biskopperne i Alger — Ærkebiskop Duval i Alger, Biskop Lacaste i Oran og Biskop Piniere af Costantine — i et fælles Hyrdebrev i Anledning af Hændelserne i Alger. Freden, der er en Guds Gave, maa nedbedes. Men dermed er alt dog ikke gjort, skriver Biskopperne. En af de væsentligste Forudsætninger for Freden er den sociale Retfærdighed. Biskopperne mener dermed ikke, at der ikke allerede er gjort meget i saa Henseende, men de peger paa, at der endnu er meget at gøre.

Der hersker megen Nød og Elendighed i deres Dioceses, ikke mindst i Storbyernes Udkanter. Det gælder om at tage Kampen op mod Sult og Elendighed, mod Arbejdsløshed og Eksistensusikkerhed. Dette kan imidlertid kun ske gennem Realisering af den kristne Næstekærlighed, slutter Biskopperne (KNA).

Kirken kan ikke lukkes inde i Sakristiet!

Kirkens Mission kan ikke indskrænkes til Kirkerummets fire Vægge. Kirken maa prædike Evangeliet overalt og for alle og enhver, erklærer de katolske Biskopper i Argentina i et Hyrdebrev, som 5. December blev læst op i alle Landets Kirker som Kirkens Svar paa General Perons Angreb. »Ganske vist kan man smække Døren i for os paa mange Omraader, og vi maa da beklage, at vi ikke kan opfylde vore Pligter der«.

Biskopperne peger derefter paa, at de og deres Præster for Størstepartens vedkommende selv er Arbejdsøkonomer. Naar de derfor under Opfyldelsen af deres præstelige Gerning har saa nær Tilknytning til Arbejderstanden, saa er dette et direkte Udtryk for Arbejdernes egne Ønsker. Der er ikke forbundet nogensomhelst anden Hensigt derimod end at styrke Troen blandt Arbejderne, saa at de bliver i Stand til bedre at opfylde deres Mission. Biskopperne tilbageviser derpaa paa det kraftigste Paastanden om »politisk Opposition« mod det bestaaende Regime. At forsvare Kirkens fundamentale Principper er ikke politisk Opposition, men simpelthen Pligt. (KNA).

Kolding

<p>Tricotage, Garn, Smaating, kaber De med fordel i MACO TELEFON 3226 Hjørnet af Teglgårdsvej, og Domhusgade</p>	<p>Berring & Larsen A/S <i>Kul, Cinders, Brændselsolier</i> Lev. til de katolske Institutioner</p>	<p><i>Det bedste Brød faar De hos</i> Rydberg Domhusgade 27 . Telefon 588 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>J. Krenk CIVILINGENIØR <i>Fredericiagade 14 . Telf. 3343</i> Udført arbejdet ved den nye skole</p>	<p>Bech & Kildehøj H. Kildehøj & J. Jeppesen MURERMESTRE OG ENTREPRENØRER Udført arbejdet ved den nye skole Tøndervej 93 Telefon 2402</p>	<p>Peter From KOLONIAL og DELIKATESSE Domhusgade 27 . Telefon 3210 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik</p>
<p>M. P. T. Vistoft Centralvarmeanlæg, aut. Oas- og Vandmester Badeværelser . W.C. Haderslevvej 57 - Telefon 442 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p>Møller & Sørensen TØMRER- OG SNEDKERMESTRE Clemensgade, Telefon 33 Udf. Arbejdet ved Den nye Børnehave</p>	<p><i>Allid det bedste</i> Kolding Andelsmejeri Telefon 153 Lev. til de katolske Institutioner</p>
<p>H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Tlf. 3555 fl. lin. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</p>	<p>O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang« Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924</p>	<p>M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed</p>
<p>V. FALThER Alt i Kolonial, Vin, Delika- tesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogede . Telefon 698</p>	<p>Fa. Chr. Søndergaard's Eff. Smedemester Vestergade 16 . Telefon 1317 Udført Arbejdet ved Den nye Skole</p>	<p>P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke</p>
<p>Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</p>	<p>Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel</p>	<p>Brødrene Andersen Tømrermestre Munkedamsvej Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den nye Skole</p>
<h2>Esbjerg</h2>		<h2>KONTANT</h2> <p>JØRGENSEN ESBJERG . TELEFON 114 (2 Lin.)</p>
<p>Sv. Villemoes KAFFE- OG THEHANDEL Kongensgade 45 Leverandør til de katolske Institutioner</p>	<p>Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919</p>	<p>Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital</p>
<p>Chokolader . Konfekturner . Bolscher A. Ploug Nørregade 58, Esbjerg, Telf. 3541 Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>	<p><i>SKOTØJET REPARERES HOS</i> H. SCHOU Nørregade 47 Udfører arbejdet for De katolske inst.</p>
<p>Becks Møbelforretning ved Knud Beck GRUNDLAQT 1898 Telf. 735, Torvet, Esbjerg Leverandør til Sct. Joseph Hospital</p>	<p>K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Kronprinsensgade 82 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.</p>	<p>E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital</p>
<p>Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg</p>		<p>N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital</p>

BROCHURER

PRISLISTER

KATALOGER

BOGTRYKKERIET ATHENE A/S
SCT. HANSGADE 3-5 . KØBENHAVN N
Central 11.313

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

VI-TO

og en
Skurebørste
gør
Underværker.

4/6 KAALUNDS SÆBEFABRIKER · KOLDING

Grønby's Bogbinderi

Alt i Bogindbinding udføres

Kronprinsesse Sofieavej 17
København F.

Telefon Fasan 4262

Ved en beklagelig forsinkelse kan D.U.K.s landsstyrelse først i dette nummer offentliggøre numrene på de udtrukne Øm-obligationer af 16. november 1952. Vi beder indehaverne af de udtrukne numre bære over med denne forsinkelse.

De udtrukne obligationer har numrene:

Serie A: 034 — 062 — 098 — 126 —
132 — 149 — 192 — 193 — 216 —
303 — 376 — 470 — 484 — 501 —
691.

Serie B: 010 — 149 — 198 — 267
— 302 — 344 — 398 — 484 — 500 —
520 — 528 — 543 — 652 — 670 — 718.

Indløsning sker ved henvendelse til D.U.K.s kasserer, Finn Sørensen, Mylius Erichsensvej 4, Aarhus. Under hensyn til, at denne meddelelse fremkommer for sent, udstrækkes indløsningsfristen til 15. februar 1955. Efter 1. februar tilfalder ikke indløste obligationsbeløb D.U.K.

Danmarks unge katolikker.

TH. FROBENIUS & CO. ORGELBYGGERI

KONGENS LYNGBY
tlf. 755 & 5102

HORSSENS
tlf. 498

Blandt leverede arbejder kan nævnes orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde, Katolsk Domkirke, Reykavik,

W
&
H

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)
Stiftet 1846

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

MARCUSSEN & SØNS
Orgelbyggeri

GRUNDLAGT 1806

INDEHAVER: SYBRAND ZACHARIASSEN

København: Basnævej 23 . Telefon Bella 2127
Aabenraa: Storegade 24 . Telefon 2350

Rønne

Blomsterforretningen Orchidé

v. H. Jensen . Østergade 41 . Tlf. 1464
Alt i Aarstidens Blomster,
grønne Planter, Kranse, Frugt og Grønsager

Manufaktur, Hørrelinger!
Det bedste Sengestyr

Aage Jørgensen sælger billigt
Telf. Rønne 275
Lev. til de katolske institutioner

Gaa til
Rønne Boghandel
alt i religiøs litteratur
ST. TORV 13 . TELF. 453

WILLY LINDBERG

autoriseret Elektro installatør
ST. TORVEGADE . TLF. 1310
Leverandør til de katolske institutioner

J. LUND SNEDKERMESTER
Østergade 43, Telefon 644
Møbler - Ligkister

H. C. RIDDERSBORG
1. Kls. Kød og Paalæg
H C. Ridderdamsvej
Telefon 564

Leverandør til de katolske Institutioner

Gaa til Urmagerforretningen

BALANCEN

H. P. Westh . Stumpegade 1

Akts. Bornholms
Kul-Import

L . Torv-TH. 132
Leverandør til de katolske Institutioner

VINGAARDEN I ODENSE

NIELS JENSEN & CO.

Grundlagt 1821

J. J. JACOBSENS EFTF.

Grundlagt 1841

GAMLE HESTEHAUGE

Grundlagt 1882

$\frac{1}{5}$ **C. F. SCHALBURG**

Grundlagt 1817

ODENSE VIN KOMPAGNI

Kongelig Hofleverandør

Grundlagt 1895

Vejle

Hjørnet

SENGE-UDSTYR - METERVERARER - TRICOTAØB

Paul Henriksen

Søndergade 1 . Telefon 684

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Vejle Optik

Briller . Torvegade 8 . Tlf. 308

Leverandør til St. Maria Hospital

J. P. Fibiger Jensen

Slagtermester

Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24. Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Viesingsgade 8 . Telefon 121, 205

Leverandør til St. Maria Hospital

Mel- & Foderstofforretning

Mølleudsalg

J. Jensen . **Søndergade 26**

TELF. 1053

Leverandør til de katolske Institutioner

Katolske Begravelser

v/ Niels Bossen

Nørregade 9

Telefon 725

59 Aars Erfaring

J. ANCKER & SØN

Murermestre Alt Murerarbejde

Tønnesgade 36 . Telefon 1438

Udfører Murerarbejdet for de katolske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade

Jul. Jensen . Jens Hagner

Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360

... *Bogladen med de mange Bøger*

Arbejdernes Fællesbageri

Aktieselskab

Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597

Leverandør til St. Maria Hospital

Hansen Pærhøi & Søn

Garmester . Kunsthandel

Søndergade 4 . Vejle

G. V. Berg *Blikkenslagermester*

Autoriseret Gas- og Vandmester

Langelinie 53 . Telefon 2751

Lev. til de katolske Institutioner

Max Oxlund ER ALTID DEN BEDSTE
TELEFON 176

Leverandør til Sct. Maria Hospital

Niels Bentzen & Co.

TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Vejle Trølest & Kulkompagni

Havneg. 22 - Tlf. 68 og 69

Lev. til de katolske Institutioner

A-s Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter

Vejle . Telefon 335

Leverandør til St. Maria Hospital